Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC)

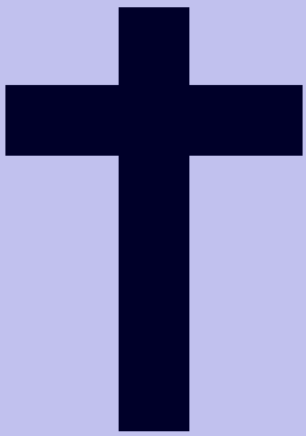

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC)

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

copyright © 2023-2025 İsmail Serinken and eBible.org

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

Bu İncil çevirisi World English Bible'dan çevrilmiştir. Orijinal Yunanca, İbranice ve Aramice'de kullanılan isimlere daha yakın olan özel isimler kullanır. Bu İncil çevirisini özgürce kopyalayabilir ve paylaşabilirsiniz.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.
You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2026-06-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Jun 2026 from source files dated 12 Jun 2026
19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5

Contents

ÖNSÖZ 1
YARATILIŞ 2
ÇIKIŞ 66
LEVİLİLER 120
SAYILAR 159
YASA'NIN TEKRARI 214
YEŞU 261
HÂKİMLER 292
RUT 324
I. SAMUEL 329
2. SAMUEL 371
1. KRALLAR 406
2. KRALLAR 446
1. TARİHLER 483
2. TARİHLER 520
EZRA 564
NEHEMYA 577
ESTER 596
İYOV 606
MEZMURLAR 653
ÖZDEYİŞLER 774
VAİZ 814
SOLOMON'UN EZGİSİ 825
YEŞAYA 834
YEREMYA 911
AĞITLAR 993
HEZEKİEL 1003
DANİEL 1070
HOŞEA 1089
YOEL 1103
AMOS 1108
OVADYA 1118
YONA 1120
MİKA 1123
NAHUM 1131
HABAKKUK 1134
SEFENYA 1138
HAGAY 1141
ZEKARİYA 1143
MALAKİ 1155
MATTA 1159
MARKOS 1206

LUKA 1235
YUHANNA 1282
ELÇİLERİN İŞLERİ 1319
ROMALILAR 1365
1. KORİNTLİLER 1385
2. KORİNTLİLER 1403
GALATYALILAR 1415
EFESLİLER 1422
FİLİPİLİLER 1428
KOLOSELİLER 1433
1. SELANİKLİLER 1437
2. SELANİKLİLER 1441
1. TİMOTEOS 1444
2. TİMOTEOS 1449
TİTUS 1453
FİLİMON 1456
İBRANİLER 1457
YAKOV 1472
1. PETRUS 1477
2. PETRUS 1483
1. YUHANNA 1487
2. YUHANNA 1492
3. YUHANNA 1493
YAHUDA 1494
VAHİY 1496

ÖNSÖZ

Bu çevirinin yapıldığı ana metin World English Bible hakkında: World English Bible'ın hazırlanması ve düzenlenmesinde farklı geçmişlerden gelen birçok kişi yer almıştır. Bu, Gözden Geçirilmiş Kutsal Kitap'ın Amerikan Standart Versiyonu'nun bir revizyonu olduğu için, bu projede çalışan 50'den fazla Müjdeci üstatla başlıyoruz. Onlar da kendilerinden öncekilerin çalışmalarına güvenmişlerdir. Ayrıca, üzerinde çalıştığımız kusursuz ve son derece doğru İbranice ve Grekçe metinleri bulan, derleyen, birleştiren ve yayınlayan birçok uzmanın çalışmalarına da güveniyoruz. Ayrıca, elimizdeki kusursuz İbranice, Aramice ve Grekçe sözlüklerine de güveniyoruz.

Birçok adanmış erkek ve kadın Hristiyanın yüzlerce yıllık ortak emeğini temsil eden bu harika referanslara ek olarak, karşılaştırma ve başvuru için United Bible Society'nin Kutsal Kitap çevirisi el kitaplarına ve çok sayıda başka İngilizce çeviriye erişimimiz bulunmaktadır.

Bu projeye katkıda bulunan gönüllüler arasında Baptist, Metodist, Pentekostal, Katolik, Anglikan, Lutheran, mezhepsiz ve daha birçok farklı kiliseye mensup kişiler bulunmaktadır. Bu geniş temsiliyet, mezhepsel önyargıların çalışmaya girmesini önlemiştir.

World English Bible (WEB), kamuya açık olup telif hakkı yoktur. WEB Amerikan Standart Versiyonu'nun modern İngilizce çevirisidir. World English Bible, ilk olarak 1901'de yayınlanan Kutsal Kitap'ın Amerikan Standart Versiyonu'na, Biblia Hebraica Stutgartensa Eski Antlaşma'ya ve orijinal ASV kaynak metin seçenekleri ile Grekçe Çoğunluk Metni Yeni Antlaşma'nın bir birleşimine dayanmaktadır.

Bu çeviride Tanrı'nın, Çıkış Kitabı 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye bildirmiş olduğu değişmez, ebedi adı, "Yahve" kullanılmıştır. Aynı şekilde Tanrı'nın kendi adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ve en saygın ad olan (Filipililer 2:9-10) Mesih'in adı da, özgün hali korunarak, "Yeşua" olarak çeviride yerini almıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adların da özgün halleriyle kullanılmasına özen gösterilmiştir.

Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin World English Bible'da olduğu gibi, metni daha anlaşılır kılabilme gayretiyle yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, dilin yapısı korunarak, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir. Bu nedenle çeviriye Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC) adı verilmiştir.

YARATILIŞ

1 Başlangıçta Tanrı* gökleri ve yeri yarattı.
2 Yer biçimsiz ve boştu. Derinliğin yüzeyinde karanlık vardı. Tanrı'nın Ruhu suların yüzeyinde dolaşıyordu.
3 Tanrı, "Işık olsun" dedi ve ışık oldu.
4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü. Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı.
5 Işığa "gündüz", karanlığa "gece" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ilk gün.
6 Tanrı, "Suların ortasında boşluk olsun ve suları sulardan ayırsın" dedi.
7 Tanrı boşluğu yarattı ve boşluğun altındaki suları, boşluğun üstündeki sulardan ayırdı; ve öyle oldu.
8 Tanrı boşluğa "gökyüzü" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ikinci gün.
9 Tanrı, "Gökyüzünün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" dedi ve öyle oldu.
10 Tanrı kuru toprağa "kara", toplanan sulara "denizler" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
11 Tanrı, "Yer ot, tohum veren bitki ve türlerine göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları versin" dedi ve öyle oldu.
12 Yer ot, türlerine göre tohum veren bitki ve tohumu meyvesinden bulunan meyve ağaçları verdi; ve Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
13 Akşam oldu ve sabah oldu, üçüncü gün.
14 Tanrı, "Gökyüzündeki boşlukta ışıklar olsun, gündüzü geceden ayırsın, zamanları, günleri ve yılları belirleyen işaretler olsun,
15 yeryüzünü aydınlatsın" dedi ve öyle oldu.
16 Tanrı iki büyük ışığı yarattı: Büyüğü gündüze, küçüğü geceye hükmedecekti. Tanrı ayrıca yıldızları da yarattı.
17-18 Tanrı, yeryüzüne ışık vermesi, gündüze ve geceye hükmetmesi, ışığı karanlıktan ayırması için onları gökyüzündeki boşluğa yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
19 Akşam oldu ve sabah oldu, dördüncü gün.
20 Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın ve yerin üzerinde, gökyüzündeki boşlukta kuşlar uçsun" dedi.
21 Tanrı büyük deniz canavarlarını ve suların içinde kaynaşan canlıları ve kanatlı her kuşu kendi türüne göre yarattı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
22 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizlerdeki suları doldurun ve karada kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı.
23 Akşam oldu ve sabah oldu, beşinci gün.
24 Tanrı, "Yeryüzü türlerine göre canlılar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve türlerine göre canlılar üretsin" dedi ve öyle oldu.
25 Tanrı türüne göre çeşit çeşit yabanıl hayvanı, evcil hayvanı, sürüngenleri yaptı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
26 Tanrı, "Bizim suretimizde, kendimize benzer insan yapalım" dedi. "Denizin balıklarına, gökyüzünün kuşlarına, evcil hayvanlara, tüm yeryüzüne ve yerde sürünen her şeye hükmetsinler."

* **1:1** 1:1 İbranicede "Tanrı" olarak tercüme edilen sözcük "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Onu Tanrı suretinde yarattı;
onları erkek ve kadın olarak yarattı.
28 Tanrı onları kutsadı. Tanrı onlara, “Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü
doldurun ve onu boyun eğdirin” dedi. “Denizin balıklarına, göklerin kuşlarına
ve yerde hareket eden her canlıya hükmedin.”
29 Tanrı şöyle dedi: “İşte,† yeryüzünde bulunup tohum veren her bitkiyi ve
tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size verdim. Bunlar sizin
yiyeceğiniz olacak.
30 Yeryüzündeki hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere, içinde yaşam olan
her şeye yeşil otları yiyecek olarak verdim.” ve öyle oldu.
31 Tanrı yapmış olduğu her şeyi gördü ve işte, çok iyiydi. Akşam oldu ve
sabah oldu, altıncı gün.

2

1 Gökler ve yer, onların bütün uçsuz bucaksız dizilişi tamamlandı.
2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu bütün işi bitirdi; ve
yaptığı işten yedinci günde dinlendi.
3 Tanrı yedinci günü kutsadı ve onu kutsal kıldı. Çünkü Tanrı yaptığı
bütün yaratılış işini tamamlayıp o gün dinlendi.
4 Bu, Yahve* Tanrı’nın yeri ve gökleri yaptığı günde, göklerin ve yerin
yaratılış hikayesidir.
5 Henüz yerin toprağında yabanıl bir bitki, bir ot bile yoktu. Çünkü Yahve
Tanrı yeryüzüne henüz yağmur yağdırmamıştı. Toprağı işleyecek adam da
yoktu.
6 Yerden yükselen buhar yerin bütün yüzeyini suluyordu.
7 Yahve Tanrı yerin toprağından Adem’e biçim verdi ve onun burnuna
yaşam soluğunu üfledi; ve Adem yaşayan bir can oldu.
8 Yahve Tanrı doğuya doğru, Aden'de bir bahçe dikti ve biçim vermiş
olduğu Adem’i oraya koydu.
9 Yahve Tanrı görünüşü güzel ve yemek için iyi olan her ağacı, bahçenin
ortasındaki yaşam ağacını ve iyiyle kötüyü bilme ağacını yerden bitirdi.
10 Bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıktı; oradan bölünüp dört
ırmağın kaynağı oldu.
11 İlkinin adı Pişon’dur. Altın bulunan bütün Havila diyarından akar.
12 O diyarın altını iyidir. Orada reçine† ve oniks de vardır.
13 İkinci ırmağın adı Gihon'dur. Tüm Kûş ülkesinde akan bu ırmaktır.
14 Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir. Aşur'un önünden akan budur. Dördüncü
ırmak Fırat'tır.
15 Yahve Tanrı Adem’i aldı ve yetiştirmesi ve bakması için onu Aden
bahçesine koydu.
16 Yahve Tanrı Adem’e, “Bahçenin her ağacından özgürce yiyebilirsin” diye
buyurdu.
17 “Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin. Çünkü ondan
yediğin gün kesin olarak ölürsün.”
18 Yahve Tanrı “Adem'in yalnız kalması iyi değil. Ona kendisine kıyas‡ bir
yardımcı yapacağım” dedi.

---

† **1:29** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **2:4** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **2:12** veya aromatik reçine ‡ **2:18** veya uygun.

19 Yahve Tanrı, kırdaki her hayvanı ve gökteki her kuşu topraktan yarattı
ve onlara ne ad vereceğini görmek için Adem'e getirdi. Adem her birinin
adını ne koyduysa, adı o oldu.
20 Adem bütün evcil hayvanlara, göklerin kuşlarına ve kırdaki her hayvana
ad koydu. Ama Adem için ona denk bir yardımcı bulunamadı.
21 Yahve Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken kaburga
kemiğinden birini aldı ve yerini etle kapladı.
22 Yahve Tanrı Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı ve
onu Adem'e getirdi.
23 Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden kemik ve etimden ettir" dedi.
Adamdan alındığı için ona 'kadın' denecek."
24 Bu nedenle adam babasını annesini bırakıp karısına bağlanacak ve tek
beden olacaklar.
25 Adem de karısı da çıplaktı ve utançları yoktu.

3

1 Yahve Tanrı'nın yarattığı kır hayvanlarının en kurnazı yılandı. Yılan
kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçenin hiçbir ağacından yemeyin' dedi mi?" diye
sordu.
2 Kadın yılana, "Bahçedeki ağaçların meyvesinden yiyebiliriz" dedi,
3 "Ama bahçenin ortasındaki ağacın meyvesi hakkında Tanrı, 'Ondan
yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."
4 Yılan kadına, "Gerçekten ölmezsiniz" dedi,
5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, ondan yediğiniz gün gözleriniz açılacak, iyiyi ve
kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."
6 Kadın, ağacın yemek için iyi, göze hoş, insanı bilge kılmak için çekici
olduğunu gördü. Meyvesinden biraz aldı ve yedi. Ardından yanındaki
kocasına da biraz verdi, o da yedi.
7 Gözleri açıldı ve ikisi de çıplak olduklarını bildiler. İncir yapraklarını dikip
kendilerine örtü yaptılar.
8 Günün serinliğinde bahçede yürüyen Yahve Tanrı'nın sesini duydular.
Adamla karısı Yahve Tanrı'nın huzurundan bahçedeki ağaçların arasına
saklandılar.
9 Yahve Tanrı adama, "Neredesin?" diye seslendi.
10 Adam, "Bahçede sesini duydum ve korktum, çünkü çıplaktım" dedi. "Bu
nedenle saklandım."
11 Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi? Sana yememeni buyurduğum
ağaçtan mı yedin?" dedi.
12 Adam, "Yanıma verdiğin kadın ağacın meyvesinden bana verdi, ben de
yedim" dedi.
13 Yahve Tanrı kadına, "Ne yaptın?" dedi.
Kadın, "Yılan beni aldattı, ben de yedim" dedi.
14 Yahve Tanrı yılana şöyle dedi:
"Bunu yaptığın için,
tüm evcil ve kır hayvanlarının
en lanetlisi sen olacaksın.
Karnının üstünde sürünecek,
ömrünün bütün günlerinde toprak yiyeceksin.
15 Seninle kadının, onun soyuyla senin soyunun arasına düşmanlık
koyacağım.
O senin başını ezecek.
Sen onun topuğunu yaralayacaksın."

16 Kadına şöyle dedi:
“Çocuk doğururken acını katlanarak artıracağım.
Ağrı içinde doğum yapacaksın.
Arzun kocan için olacak,
ve o sana hükmedecek.”
17 Adem'e şöyle dedi:
“Karının sesine kulak verdiğin,
ve sana, meyvesini yememeni buyurduğum ağaçtan yediğin için
toprak senin yüzünden lanetlendi.
Hayatının bütün günlerinde büyük emekle ondan yiyeceksin.
18 Sana dikenler ve çalılar verecek;
ve kır otunu yiyeceksin.
19 Toprağa dönünceye dek alın teriyle ekmek yiyeceksin,
çünkü topraktan çıkarıldın.
Çünkü toz topraksın,
ve yine toz toprağa döneceksin.”
20 Adam bütün yaşayanların annesi olacağı için karısına Havva adını verdi.
21 Yahve Tanrı Adem'le karısı için hayvan derisinden giysiler yaptı, onları giydirdi.
22 Yahve Tanrı şöyle dedi: “İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekle bizden biri gibi oldu. Şimdi, elini uzatıp yaşam ağacından almasın, yiyip sonsuza dek yaşamasın.”
23 Bu nedenle Yahve Tanrı, içinden alındığı toprağı işlemesi için onu Aden bahçesinden gönderdi.
24 Böylece adamı kovdu; ve yaşam ağacına giden yolu korumak için Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar* ve her yöne dönen alevli bir kılıç koydu.

4

1 Adem karısı Havva'yı bildi*; ve gebe kalıp Kain'i doğurdu. “Yahve'nin yardımıyla bir adam kazandım” dedi.
2 Yeniden doğum yaptı ve Kain'in kardeşi Habel'i dünyaya getirdi. Habel koyun çobanı oldu, ama Kain çiftçi oldu.
3 Bir süre sonra, Kain toprağın ürününden Yahve’ye sunu getirdi.
4 Habel de sürüsünün ilk doğanlarından ve yağından getirdi. Yahve Habel'i ve onun sunusunu saydı.
5 Ama Kain'i ve onun sunusunu saymadı. Kain çok öfkelendi ve suratını astı.
6 Yahve Kain'e, “Niçin öfkelendin? Niçin suratını astın?
7 Eğer iyi yaparsan, yükseltilmeyecek mi? Eğer iyi yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış durumda; onun istediği sensin, ama sen ona hükmetmelisin.”
8 Kain, kardeşi Habel'e, “Haydi, kıra gidelim” dedi. Kırda birlikteyken, Kain kardeşi Habel’e karşı kalktı ve onu öldürdü.
9 Yahve Kain'e, “Kardeşin Habel nerede?” dedi.
O, “Bilmiyorum. Ben kardeşimin bekçisi miyim?” dedi.
10 Yahve, “Ne yaptın? Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor.
11 Artık kardeşinin kanını senden almak için ağzını açan toprağın laneti altındasın.
12 Bundan böyle işlediğin toprak gücünü sana vermeyecek. Yeryüzünde kaçak ve göçebe olacaksın.” dedi.

* **3:24** Keruvlar güçlü melek yaratıklardır, kanatlı Tanrı'nın habercileridir. Hezekiel 10'a bakın.
* **4:1** yattı veya ilişkisi oldu

13 Kain, Yahve'ye, "Cezam dayanamayacağım kadar ağır" dedi,
14 "İşte, bugün beni toprağın üstünden kovdun. Senin huzurundan ayrı
kalacağım, yeryüzünde bir kaçak ve gezgin olacağım. Beni kim bulursa
öldürecek."
15 Yahve ona, "Bunun üzerine, Kain'i kim öldürürse, ondan yedi kez öç
alınacak" dedi. Yahve, Kain'in üzerine bir işaret koydu, öyle ki, onu bulan
kimse ona vurmasın.
16 Kain Yahve'nin huzurundan ayrılıp Aden'in doğusundaki Nod diyarına
yerleşti.
17 Kain karısını bildi. Gebe kalıp Hanok'u doğurdu. Bir kent kurdu ve
kente oğlu Hanok'un adını verdi.
18 Hanok'tan İrad oldu. Irad, Mehuyael'in babası oldu. Mehuyael,
Metuşael'in babası oldu. Metuşael Lamek'in babası oldu.
19 Lemek iki kadın aldı. İlkinin adı Ada, ikincisinin adı Tsilla'ydı.
20 Ada, çadırlarda yaşayan ve hayvan besleyenlerin atası olan Yabal'ı
doğurdu.
21 Kardeşinin adı Yubal'dı. O, çenk ve kaval çalan herkesin atasıydı.
22 Tsilla, her türlü tunç ve demirden kesici aletler yapan Tuval Kain'i de
doğurdu. Tuval Kain'in kız kardeşi Naama'ydı.
23 Lamek karılarına şöyle dedi:
"Ey Ada ve Tsilla, sesime kulak verin.
Lamek'in karıları, sözümü dinleyin,
beni yaraladığı için bir adamı,
beni hırpaladığı için bir genci öldürdüm.
24 Kain'in intikamı yedi kez alınacaksa,
Lamek'in yetmiş yedi kez alınacaktır."
25 Adem karısını yeniden bildi. Bir oğul doğurdu ve "Tanrı bana Habel
yerine başka bir çocuk verdi, çünkü onu Kain öldürdü" diyerek ona Şit adını
verdi.
26 Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar Yahve'yi
adıyla çağırmaya başladılar.

5

1 Bu, Adem soylarının kitabıdır. Tanrı insanı yarattığı gün, onu Tanrı'nın
benzerliğinde yarattı.
2 Onları erkek ve kadın olarak yarattı ve onları kutsadı. Yaratıldıkları gün
onlara Adam* adını verdi.
3 Adem yüz otuz yaşında, kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul
babası oldu ve ona Şit adını koydu.
4 Adem Şit'in babası olduktan sonra sekiz yüz yıl yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
5 Adem toplam dokuz yüz otuz yıl yaşadıktan sonra öldü.
6 Şit yüz beş yaşında Enoş'un babası oldu.
7 Şit, Enoş'un babası olduktan sonra sekiz yüz yedi yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
8 Şit toplam dokuz yüz on iki yıl yaşadıktan sonra öldü.
9 Enoş doksan yaşındayken Kenan'ın babası oldu.
10 Enoş, Kenan'ın babası olduktan sonra sekiz yüz on beş yıl daha yaşadı
ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.

* **5:2** İbranicede "Adem" ve "İnsan" kelimeleri aynı ünsüz harflerle yazılır, dolayısıyla her iki şekilde de doğru şekilde çevrilebilir.

11 Enoş toplam dokuz yüz beş yıl yaşadıktan sonra öldü.
12 Kenan yetmiş yaşındayken Mahalalel'in babası oldu.
13 Kenan, Mahalalel'in babası olduktan sonra sekiz yüz kırk yıl yaşadı,
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
14 Kenan toplam dokuz yüz on yıl yaşadıktan sonra öldü.
15 Mahalalel altmış beş yaşındayken Yeret'in babası oldu.
16 Mahalalel, Yeret'in babası olduktan sonra sekiz yüz otuz yıl daha yaşadı
ve başka oğulları ve kızları oldu.
17 Mahalalel toplam sekiz yüz doksan beş yıl yaşadıktan sonra öldü.
18 Yeret yüz altmış iki yaşındayken Hanok'un babası oldu.
19 Yeret, Hanok'un babası olduktan sonra sekiz yüz yıl daha yaşadı ve
başka oğulları ve kızları oldu.
20 Yeret toplam dokuz yüz altmış iki yıl yaşadıktan sonra öldü.
21 Hanok altmış beş yaşındayken Metuşelah'ın babası oldu.
22 Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok üç yüz yıl Tanrı'yla yürüdü ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
23 Hanok'un tüm günleri üç yüz altmış beş yıldı.
24 Hanok Tanrı'yla yürüdü ve bulunamadı, çünkü Tanrı onu aldı.
25 Metuşelah yüz seksen yedi yaşındayken Lamek'in babası oldu.
26 Metuşelah, Lamek'in babası olduktan sonra yedi yüz seksen iki yıl daha
yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.
27 Metuşelah toplam dokuz yüz altmış dokuz yıl yaşadıktan sonra öldü.
28 Lamek yüz seksen iki yaşındayken bir oğul babası oldu.
29 "İşimizden ve Yahve'nin lanetlediği toprak yüzünden çektiğimiz
zahmetten, bu bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Noa adını verdi.
30 Lamek, Noa'nın babası olduktan sonra beş yüz doksan beş yıl daha
yaşadı ve başka oğullar ve kızlar babası oldu.
31 Lamek toplam yedi yüz yetmiş yedi yıl yaşadıktan sonra öldü.
32 Noa beş yüz yaşındaydı. Noa Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in babası oldu.

6

1 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızları doğdu.
2 Tanrı oğulları insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve
dilediklerini kendilerine eş olarak aldılar.
3 Yahve, "Ruhum insanla sonsuza dek çekişmeyecek" dedi, "Çünkü o et ve
kemiktir; onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır."
4 Tanrı oğullarının insan kızlarına vardıkları, onlarla çocuk sahibi
oldukları günlerde ve sonrasında yeryüzünde Nefiller* vardı. Bunlar
kudretli ve ünlü eski çağ adamlarıydı.
5 Yahve yeryüzünde insanın kötülüğünün büyüklüğünü ve insanın
yüreğindeki düşüncelerindeki her hayalinin sürekli yalnızca kötülük
olduğunu gördü.
6 Yahve yeryüzünde insanı yarattığına üzüldü ve yüreği kederlendi.
7 Yahve, "Yarattığım insanı, hayvanları, sürüngenleri, göğün kuşlarını
yerin yüzeyinden yok edeceğim" dedi, "Çünkü onları yarattığıma
üzüldüm."
8 Ama Noa Yahve'nin gözünde lütuf buldu.
9 Bu, Noa soylarının tarihidir: Noa doğru bir adamdı, kendi kuşağının
arasında kusursuz biriydi. Noa Tanrı'yla yürüdü.

* **6:4** veya devler

10 Noa'nın üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet.
11 Yeryüzü Tanrı'nın önünde bozulmuştu ve yeryüzü zorbalıkla doluydu.
12 Tanrı yeryüzünü gördü ve işte bozulmuştu. Yeryüzünde yaşayanların
tümü yollarını bozmuştu.
13 Tanrı Noa'ya, "Bütün yaşayanların sonunu getireceğim" dedi, "Çünkü
onların yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. İşte, onları da yeryüzünü de yok
edeceğim.
14 Gofer ağacından bir gemi yap. Gemide odalar yapacaksın, içini ve dışını
ziftle kaplayacaksın.
15 Onu şöyle yapacaksın: Geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli
arşın† ve yüksekliği otuz arşın olacak.
16 Gemide pencere de yapacaksın ve onu yukarıya doğru bir arşına
tamamlayacaksın. Geminin kapısını yanına koyacaksın. Alt, ikinci ve
üçüncü katlı seviyeler yapacaksın.
17 Gökyüzünün altından yaşam soluğu taşıyan bütün canlıları yok etmek için
yeryüzüne tufan getireceğim. Yeryüzündeki her şey ölecek.
18 Ama seninle antlaşmamı kuracağım. Sen, oğulların, karın ve oğullarının
karıları seninle birlikte gemiye gireceksiniz.
19 Yanınızda yaşamaları için her türden canlıdan ikişer ikişer gemiye
getireceksiniz. Erkek ve dişi olacaklar.
20 Cinsine göre kuşlardan, cinsine göre davarlardan, cinsine göre
topraktaki her sürüngenden, her cinsten ikişer sağ kalmak üzere sana
gelecekler.
21 Yenilen tüm yiyeceklerden yanına al ve kendiniz için toplayın; ve size ve
onlara yiyecek olacaklar."
22 Noa böyle yaptı. Tanrı'nın kendisine buyurduğu her şeyi yerine getirdi.

7

1 Yahve Noa'ya, "Bütün ev halkınla birlikte gemiye gir" dedi, "Çünkü bu
kuşak içinde yalnız seni önümde doğru gördüm.
2 Tüm yeryüzü üzerinde bulunan tohumlarının hayatta kalması için, yanına
her temiz hayvandan, erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, temiz olmayan
hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere birer çift,
3 gökyüzünün kuşlarından da erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift al.
4 Yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yapmış
olduğum her canlıyı yeryüzünden yok edeceğim."
5 Noa Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeyi yaptı.
6 Yeryüzüne tufan geldiğinde Noa altı yüz yaşındaydı.
7 Noa tufan sularından ötürü oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla
birlikte gemiye bindi.
8 Temiz hayvanlar, kirli hayvanlar, kuşlar ve toprak üzerinde sürünenlerin
hepsi
9 Tanrı'nın Noa'ya buyurduğu gibi, erkek ve dişi olarak ikişer ikişer
gemiye gelip Noa'nın yanına girdiler.
10 Yedi gün sonra yeryüzü sularla kaplandı.
11 Noa altı yüz yaşındayken, ikinci ayın on yedinci günü, büyük derinliğin
bütün kaynakları fışkırdı, gökyüzünün pencereleri açıldı.
12 Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

† **6:15** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

13 Tam o gün Noa, Noa'nın oğulları Sam, Ham, Yafet, karısı ve oğullarının üç
karısıyla birlikte gemiye girdiler.
14 Cinsine göre hayvanlar, cinsine göre bütün evcil hayvanlar, cinsine göre
toprak üzerinde sürünenlerin hepsi, cinsine göre her kuş, uçan yaratıkların her
cinsi gemiye girdi.
15 İçlerinde yaşam soluğu bulunan her canlıdan ikişer ikişer gemiye Noa'nın
yanına geldiler.
16 İçeri girenler, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, her hayvandan
erkek ve dişi olarak girdiler.
17 Yeryüzünde kırk gün tufan oldu. Sular çoğaldı, gemiyi kaldırdı ve yerin
üstüne çıktı.
18 Yeryüzünde sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; ve gemi suların yüzeyinde
yüzmeye başladı.
19 Yeryüzünde sular pek çok yükseldi. Tüm gökyüzünün altında bulunan
bütün yüksek dağlar örtüldüler.
20 Örtülen dağları sular on beş arşın* aştı.
21 Kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, yeryüzünde sürünen her canlı ve
insan, yeryüzünde yaşayan tüm canlılar öldü.
22 Karada olup burunlarında yaşam ruhunun soluğunu taşıyanların hepsi
öldü.
23 Yerin yüzeyindeki her canlı, insan, evcil hayvanlar, sürüngenler ve gökte
uçan kuşlar yok oldu. Yeryüzünden yok edildiler. Geride yalnızca Noa ve
onunla birlikte gemide bulunanlar kalmıştı.
24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

8

1 Tanrı Noa'yı, onunla birlikte gemide bulunan bütün evcil ve yabanıl
hayvanları, hatırladı. Tanrı yeryüzünün üzerinden rüzgâr estirdi. Sular
çekildi.
2 Derinliğin kaynakları ve gökyüzünün pencereleri de durduruldu, gökten
yağan yağmur kesildi.
3 Sular gittikçe yerden çekildi. Yüz elli günün sonunda sular azaldı.
4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü, Ararat dağlarının üzerine oturdu.
5 Sular onuncu aya kadar sürekli çekildi. Onuncu ayın birinci günü dağların
dorukları göründü.
6 Kırk gün sonra Noa yapmış olduğu geminin penceresini açtı.
7 Bir kuzgun gönderdi. Kuzgun sular yeryüzünden kuruyana dek öteye
beriye gitti.
8 Noa'nın kendisi yerin yüzeyindeki suların çekilip çekilmediğini görmek için
bir güvercin gönderdi.
9 Güvercin ayağını koyup dinlenebileceği bir yer bulamayınca gemiye,
Noa'ya geri döndü. Çünkü yeryüzünün tümü sularla kaplıydı. Elini uzatıp
onu tuttu ve kendi yanına gemiye aldı.
10 Yedi gün daha bekledi; ve yine güvercini gemiden gönderdi.
11 Güvercin akşam üstü ona geri geldi ve işte, ağzında yeni koparılmış bir
zeytin yaprağı vardı. Böylece Noa, suların yeryüzünden çekildiğini bildi.
12 Yedi gün daha bekleyip güvercini gönderdi. Artık güvercin ona geri
dönmedi.

* **7:20** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

13 Altı yüz birinci yılın birinci ayında, ayın birinci gününde sular kurudu.
Noa geminin örtüsünü kaldırdı ve baktı. Toprağın yüzünün kuru olduğunu
gördü.
14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak kurudu.
15 Tanrı Noa'ya şöyle dedi:
16 "Sen, karın, oğullarınız ve oğullarınızın karılarıyla birlikte gemiden çıkın.
17 Kuşları, evcil hayvanları ve yerde sürünen sürüngenleri, yanınızda olan
her canlıyı çıkarın ki, yeryüzünde bol bol üresinler ve verimli olup
yeryüzünde çoğalsınlar."
18 Noa, oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte çıktı.
19 Yeryüzünde yaşayan her hayvan, her sürüngen, her kuş, familyalarına
göre gemiden çıktılar.
20 Noa Yahve'ye bir sunak yaptı, her temiz hayvandan, her temiz kuştan
aldı ve sunakta yakmalık sunular sundu.
21 Yahve hoş kokuyu kokladı. Yahve yüreğinde şöyle dedi: "Artık insan
yüzünden toprağı yeniden lanetlemeyeceğim, çünkü insanın yüreğinin
hayalleri gençliğinden beri kötüdür. Daha önce yaptığım gibi her canlıya bir
daha asla vurmayacağım.
22 Dünya durdukça, tohum ve hasat zamanı, soğuk ve sıcak, yaz ve kış,
gündüz ve gece son bulmayacak."

9

1 Tanrı Noa'yı ve oğullarını kutsadı ve onlara, "Verimli olun, çoğalın ve
yeryüzünü doldurun" dedi.
2 "Yerdeki hayvanların, gökyüzündeki kuşların hepsi sizden korkup
ürkecek. Toprağın üzerinde hareket edenlerin tümü, denizdeki bütün balıklar
elinize teslim edildiler.
3 Hareket eden her canlı size yiyecek olacaktır. Size verdiğim yeşil bitkiler
gibi, hepsini size veriyorum.
4 Ama eti, onun yaşamı olan, kanıyla birlikte yemeyeceksiniz.
5 Sizin de kanınızın hesabını mutlaka soracağım. Her hayvanın elinden
bunu soracağım. Her insanın elinden, hatta her insanın kardeşinin elinden,
insan yaşamının hesabını soracağım.
6 Kim insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir. Çünkü
Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
7 Verimli olun ve çoğalın. Yeryüzünde üreyin ve onda çoğalın."
8 Tanrı Noa'ya ve oğullarına şöyle dedi:
9 "İşte ben, sizinle ve sonraki kuşaklarınızla,
10 sizinle birlikte olan her canlıyla, kuşlarla, evcil hayvanlarla ve sizinle
birlikte olan yerin bütün hayvanlarıyla, gemiden çıkanların hepsiyle, hatta
yeryüzünün bütün hayvanlarıyla
11 antlaşmamı kuracağım. Tufan suları artık hiçbir canlıyı yok etmeyecek.
Bir daha yeryüzünü yok edecek bir tufan olmayacak."
12 Tanrı şöyle dedi: "Sizinle ve sizinle birlikte olan bütün canlılarla daima
sürecek antlaşmamın işareti şudur:
13 Gökkuşağımı buluta yerleştirdim, benimle yerin arasında bir antlaşma
işareti olacaktır.
14 Yeryüzünün üzerine bulut getirdiğim zaman, gökkuşağı da görünecektir

15 ve böylece benimle ve sizinle ve tüm canlı varlıklarla aramızda olan
antlaşmamı hatırlayacağım ve tüm canlıları yok etmek için artık sular tufan
olmayacaktır.
16 Gökkuşağı bulutta olacaktır. Tanrı'yla yeryüzünde yaşayan her canlı
yaratık arasındaki sonsuz antlaşmayı hatırlamak için ona bakacağım."
17 Tanrı Noa'ya, "Bu, benimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında
kurduğum antlaşmanın işaretidir" dedi.
18 Gemiden çıkan Noa'nın oğulları: Sam, Ham ve Yafet idiler. Ham,
Kenan'ın babasıdır.
19 Bu üçü Noa'nın oğullarıydı ve bütün yeryüzündekiler onlardan çoğaldı.
20 Noa çiftçiliğe başladı ve bir bağ dikti.
21 Şarap içip sarhoş oldu. Çadırının içinde çıplaktı.
22 Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını görünce dışarıdaki iki
kardeşine söyledi.
23 Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri gidip babalarının
çıplaklığını örttüler. Yüzleri geriye dönüktü ve babalarının çıplaklığını
görmediler.
24 Noa ayılınca küçük oğlunun kendisine ne yaptığını bildi.
25 Ve şöyle dedi:

Kenan lanetlendi.
Kardeşlerine hizmetkârlar hizmetkârı olacak."

26 "Sam'ın Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun.
Kenan onun hizmetkârı olsun.
27 Tanrı Yafet'e bolluk versin,
Sam'ın çadırlarında yaşasın.
Kenan onun hizmetkârı olsun."
28 Noa tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı.
29 Noa'nın bütün günleri dokuz yüz elli yıldı ve sonra öldü.

10

1 Noa'nın oğulları ile Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in soylarının öyküsü
bunlardır. Tufandan sonra onlara oğullar doğdu.
2 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yavan, Tubal, Meşek, Tiras.
3 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma.
4 Yavan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.
5 Ülkelerinde her biri kendi diline göre, ailelerine göre, uluslarına göre
ulusların adaları bunlardan bölündü.
6 Ham'ın oğulları: Kuş, Misraim, Put ve Kenan.
7 Kuş'un oğulları: Seva, Havila, Sevta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları:
Şeva ve Dedan.
8 Kuş Nimrod'un babası oldu. Yeryüzünde kudretli biri olmaya başladı.
9 Yahve'nin önünde güçlü bir avcıydı. Bu nedenle, "Yahve'nin önünde
Nimrod gibi güçlü bir avcı" denir.
10 Onun krallığının başlangıcı Şinar diyarında Babil, Erek, Akkad ve Kalne
idi.
11 Bu topraklardan Aşur'a gitti ve Nineve ile büyük Kala kenti arasında
Nineve, Rehovot-İr, Kalah
12 ve Resen'i kurdu.
13 Misraim, Ludiler'in, Anamiler'in, Lehabiler'in, Naftuhiler'in,

14 Patrusiler'in, Kasluhiler'in (Filistliler bunlardan geldi) ve
Kaftorinler'in atası oldu.
15 Kenan ilk oğlu Sidon, Het'in,
16 Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın,
17 Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in,
18 Arvadlılar'ın, Semarlılar'ın ve Hamatiler'in atası oldu. Daha sonra
Kenanlı soyları yayıldı.
19 Kenanlılar'ın sınırı Sayda'dan Gerar, Gaza, Sodom, Gomora, Adma ve
Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu.
20 Ülkelerinde ve uluslarında dillerine göre boylarına göre Ham'ın oğulları
bunlardır.
21 Eber'in bütün çocuklarının atası olan Sam'ın da (Yafet'in ağabeyi)
çocukları oldu.
22 Sam'ın oğulları: Elam, Aşur, Arpakşad, Lud, Aram.
23 Aram'ın oğulları: Uz, Hul, Geter, Maş.
24 Arpakşat Şelah'ın babası oldu. Şelah, Eber'in babası oldu.
25 Eber'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'di, çünkü onun günlerinde
yeryüzü bölünmüştü. Erkek kardeşinin adı Yoktan'dı.
26 Yoktan, Almodad, Şelef, Hatsarmavet, Yerah,
27 Hadoram, Uzal, Dikla,
28 Obal, Abimael, Şeba,
29 Ofir, Havila ve Yoba'nın babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın
oğullarıydı.
30 Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgeye yerleşmişlerdi.
31 Ülkelerinde uluslarına göre, dillerine göre, boylarına göre Sam'ın oğulları
bunlardır.
32 Uluslarına göre soylarına göre Noa'nın oğullarının aileleri bunlardır.
Tufandan sonra yeryüzünde uluslar bunlardan bölündü.

11

1 Bütün dünyanın dili ve sözü birdi.
2 Doğuya göçerlerken Şinar diyarında bir ova bulup orada yaşadılar.
3 Birbirlerine, "Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla
ve harç yerine zift kullandılar.
4 "Gelin, kendimize bir kent, başı gökyüzüne erişecek bir kule yapalım, ün
salıp yeryüzüne dağılmayalım" dediler.
5 Yahve Ademoğulları'nın yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağıya indi.
6 Yahve, "İşte, onlar bir halk ve hepsinin bir dili var" dedi, "Yapmaya
başladıkları şey budur. Artık yapmaya niyetlendikleri şeyden onları hiçbir şey
alıkoyamayacaktır.
7 Gelin, aşağı inelim ve birbirlerinin konuşmalarını anlamasınlar diye
orada dillerini karıştıralım."
8 Böylece Yahve onları oradan tüm yeryüzüne dağıttı. Kenti inşa etmeyi
bıraktılar.
9 Bu nedenle kentin adına Babil adı verildi. Çünkü Yahve bütün
yeryüzünün dilini orada karıştırdı. Yahve oradan onları bütün yeryüzüne
dağıttı.
10 Sam'ın soylarının öyküsü bunlardır: Tufandan iki yıl sonra Arpakşad'ın
babası olduğunda Sam yüz yaşındaydı.

11 Sam, Arpakşad'ın babası olduktan sonra beş yüz yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
12 Arpakşad otuz beş yaşındayken Şelah'ın babası oldu.
13 Arpakşat Şelah'ın doğumundan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
14 Şelah otuz yaşındayken Ever'in babası oldu.
15 Şelah, Ever'in babası olduktan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
16 Ever otuz dört yaşındayken Pelek'in babası oldu.
17 Ever, Pelek'in babası olduktan sonra dört yüz otuz yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
18 Pelek otuz yaşındayken Reu'nun babası oldu.
19 Pelek, Reu'nun babası olduktan sonra iki yüz dokuz yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
20 Reu otuz iki yaşındayken Seruk'un babası oldu.
21 Seruk'un babası olduktan sonra Reu iki yüz yedi yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
22 Seruk otuz yaşındayken Nahor'un babası oldu.
23 Seruk, Nahor'un doğumundan sonra iki yüz yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
24 Nahor yirmi dokuz yaşındayken Terah'ın babası oldu.
25 Nahor, Terah'ın doğumundan sonra yüz on dokuz yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
26 Terah yetmiş yaşındayken Avram, Nahor ve Haran'ın babası oldu.
27 Terah'ın soylarının tarihi budur. Terah Avram, Nahor ve Haran'ın
babası oldu. Haran, Lut'un babası oldu.
28 Haran, babası Terah daha sağken, doğduğu topraklarda, Keldaniler'in
Ur şehrinde öldü.
29 Avram ve Nahor kendilerine karılar alarak evlendiler. Avram'ın
karısının adı Saray'dı, Nahor'un karısının adı da Milka'ydı. Milka Yiska'nın
babası olan Haran'ın kızıydı.
30 Saray kısırdı. Çocuğu yoktu.
31 Terah oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu torunu Lut'u ve oğlu Avram'ın karısı
gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan diyarına gitmek için Keldaniler'in Ur
şehrinden ayrıldılar. Haran'a gelip orada yaşadılar.
32 Terah'ın günleri iki yüz beş yıldı. Terah, Haran'da öldü.

12

1 Yahve Avram'a şöyle dedi: "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana
göstereceğim ülkeye git.
2 Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak adını büyük yapacağım.
Bereket olacaksın.
3 Seni kutsayanları kutsayacağım, seni lanetleyeni lanetleyeceğim.
Yeryüzünün bütün aileleri senin aracılığınla kutsanacak."
4 Böylece Avram, Yahve'nin kendisine söylediği gibi gitti. Lut da onunla
gitti. Avram Haran'dan ayrıldığında yetmiş beş yaşındaydı.
5 Avram karısı Saray'ı, kardeşinin oğlu Lut'u, Haran'da kazanmış oldukları
bütün malları ve edinmiş oldukları canları alıp Kenan ülkesine gittiler.
Kenan ülkesine geldiler.
6 Avram ülke üzerinden geçerek Şekem bölgesine, More meşesine gitti. O
sırada Kenanlılar ülkedeydi.

7 Yahve Avram'a görünerek, “Bu toprakları senin soyuna* vereceğim” dedi.
Kendisine görünmüş olan Yahve’ye orada bir sunak yaptı.
8 Beytel'in doğusunda olan dağa gitmek üzere oradan ayrıldı. Çadırını
batıdaki Beytel'le doğudaki Ay Kenti’nin arasına kurdu. Orada Yahve’ye bir
sunak yaptı ve Yahve’nin adını çağırdı.
9 Avram güneye doğru ilerledi.
10 Ülkede kıtlık oldu. Avram orada bir yabancı olarak yaşamak üzere Mısır'a
indi, çünkü ülkede kıtlık şiddetliydi.
11 Mısır'a yaklaştıklarında, karısı Saray'a, “İşte, senin görünüşü güzel bir
kadın olduğunu biliyorum” dedi.
12 “Olur ki, Mısırlılar seni görünce, ‘Bu onun karısı’ derler. Beni öldürürler,
ama seni sağ bırakırlar.
13 Lütfen kız kardeşim olduğunu söyle ki, senin yüzünden bana iyi
davransınlar ve senin sayende canım yaşasın.”
14 Avram Mısır'a geldiğinde bazı Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu
gördüler.
15 Firavunun beyleri onu görünce Firavun'a övdüler; ve kadın Firavun'un
sarayına götürüldü.
16 Onun hatırı için Firavun Avram'a iyi davrandı. Avram’ın koyunları,
sığırları, eşekleri, erkek hizmetkârları, cariyeleri, dişi eşekleri ve develeri
oldu.
17 Yahve Avram'ın karısı Saray yüzünden Firavun'la ev halkını büyük
felaketlerle vurdu.
18 Firavun Avram'ı çağırtarak, “Bana bu yaptığın nedir?” dedi. “Onun
karın olduğunu neden bana söylemedin?
19 Neden, ‘O benim kız kardeşim’ dedin ben de onu karım olarak aldım?
Şimdi işte, karını al ve kendi yoluna git.”
20 Firavun adamlarına Avram hakkında buyruk verdi ve onlar da karısı ve
sahip olduğu her şeyle birlikte onu gönderdiler.

13

1 Avram, karısı, sahip olduğu her şey ve Lut'la birlikte Mısır'dan güneye
çıktı.
2 Avram sürü, gümüş ve altın bakımından çok zengindi.
3 Güneyden Beytel'e, Beytel ile Ay arasındaki başlangıçta çadırının
bulunduğu yere,
4 oradan ilk yaptığı sunağın bulunduğu yere kadar gitti. Avram orada
Yahve’nin adını çağırdı.
5 Avram'la birlikte giden Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı.
6 Toprak, birlikte yaşamalarına el vermedi; malları o kadar çoktu ki birlikte
yaşayamadılar.
7 Avram'ın sürüsünün çobanlarıyla Lut'un sürüsünün çobanları arasında
çekişme oldu. O dönemde bu topraklarda Kenanlılar ve Perizliler yaşıyordu.
8 Avram Lut'a şöyle dedi: Rica ederim, seninle benim, senin çobanlarınla
benim çobanlarımın arasında çekişme olmasın; çünkü biz akrabayız.
9 Bütün ülke senin önünde değil mi? Rica ederim benden ayrıl. Sen sola
gidersen, ben sağa gideceğim. Ya da sen sağa gidersen, ben sola giderim.”
10 Lut gözlerini kaldırdı ve bütün Yarden Ovası’nı gördü. Yahve Sodom ve
Gomora'yı yok etmeden önce, Yahve’nin bahçesi gibi, Mısır diyarı gibi,
Soar'a giderken her yerde bol su vardı.

* **12:7** veya tohum

11 Böylece Lut kendisine Yarden Ovası'nı seçti. Lut doğuya gitti ve
birbirlerinden ayrıldılar.
12 Avram Kenan diyarında, Lut da ovadaki kentlerde oturdu ve çadırını
Sodom'a kadar taşıdı.
13 Sodom halkı çok kötü ve Yahve'ye karşı günahkârdılar.
14 Lut yanından ayrıldıktan sonra Yahve Avram'a şöyle dedi: "Şimdi gözlerini
kaldır ve bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya ve batıya bak.
15 Çünkü gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna
vereceğim.
16 Senin soyunu yerin tozu gibi yapacağım. Öyle ki, bir adam yerin tozunu
sayabilirse, senin soyun da sayılabilir.
17 Kalk, toprakları enine boyuna dolaş çünkü onu sana vereceğim."
18 Avram çadırını kaldırdı, gelip Hevron'daki Mamre meşeliği yanında
yaşadı ve orada Yahve'ye bir sunak yaptı.

14

1 Şinar Kralı Amrafel'in günlerinde; Ellasar Kralı Ariyok; Elam Kralı
Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal,
2 Sodom Kralı Bera ile savaştılar. Gomora Kralı Birşa'ya Adma Kralı
Şinav'a, Sevoim Kralı Şemever'e ve Bala (Zoar da denir) Kralı'na karşı savaş
açtı.
3 Bunların hepsi Siddim vadisinde (Tuzlu Deniz de denir) birleştiler.
4 Kedorlaomer'e on iki yıl hizmet ettiler ve on üçüncü yılda isyan ettiler.
5 On dördüncü yılda Kedorlaomer'le kendisiyle beraber olan krallar gelip
Aşterot Karnayim'deki Refalılar'ı, Ham'daki Zuzlular'ı, Şave Kiryatayim'deki
Emliler'i,
6 çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesindeki Horiler'i
bozguna uğrattılar.
7 Geri dönüp Eyn Mişpat'a (Kadeş de denir) geldiler. Amalekliler'in ve
Hazazon Tamar'da yaşayan Amorlular'ın bütün ülkesini vurdular.
8 Sodom Kralı, Gomora Kralı, Adma Kralı, Sevoyim Kralı ve Bela (Tsoar da
denir) Kralı dışarı çıktılar.
9 Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel ve
Ellasar Kralı Aryok'a karşı dört kral beşe karşı Siddim Vadisi'nde savaş
düzenine girdiler.
10 Siddim vadisi zift çukurlarıyla doluydu ve Sodom ve Gomora kralları
kaçtı ve bazıları orada düştü. Geri kalanları tepelere kaçtılar.
11 Sodom ve Gomora'nın bütün mallarını, bütün yiyeceklerini alıp gittiler.
12 Avram'ın kardeşinin Sodom'da yaşayan oğlu Lut'u ve malını da alıp
gittiler.
13 Kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. O sırada
Eşkol'un ve Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu.
Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar.
14 Avram akrabasının tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç
yüz on sekiz adamını çıkarıp Dan'a kadar kovaladı.
15 Geceleyin kendisi ve hizmetkârları onlara karşı bölük bölük ayrıldılar ve
onları vurup Damaskus'un solunda kalan Hova'ya kadar kovaladılar.
16 Bütün malını, akrabası Lut'u, malını, kadınları ve diğer insanları geri
getirdi.

17 Avram Kedorlaomer ve yanında bulunan kralları bozguna uğratıp dönerken, Sodom Kralı onu karşılamak için Şave vadisine (yani Kral Vadisi'ne) çıktı.
18 Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı. Yüce Tanrı'nın kâhiniydi.
19 Onu kutsayarak şöyle dedi: "Göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Avram'ı kutsasın.
20 Düşmanlarını onun eline teslim eden Yüce Tanrı'ya övgüler olsun."
Avram ona her şeyin onda birini verdi.
21 Sodom Kralı Avram'a, "Adamları bana ver, malları kendine al" dedi.
22-23 Avram Sodom Kralı'na şöyle dedi: "Sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Yahve'ye elimi kaldırdım. Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim' demeyesin.
24 Gençlerin yediklerinden ve benimle birlikte gelen Aner, Eşkol ve Mamre'nin payından başka senden hiçbir şey kabul etmeyeceğim. Paylarına düşeni alsınlar."

15

1 Bu olaylardan sonra bir görümde Avram'a Yahve'nin şu sözü geldi:
"Korkma, ey Avram. Ben senin kalkanınım, senin çok büyük ödülünüm."
2 Avram, "Ey Efendi* Yahve, bana ne vereceksin? Ben çocuksuz gidiyorum
ve evimin sahibi bu Damaskus'lu Eliezer olacaktır." dedi.
3 Avram, "İşte, bana çocuk vermedin" dedi, "İşte, evimde doğan mirasçım olacaktır."
4 İşte, ona Yahve'nin şu sözü geldi: "Bu adam senin mirasçın olmayacak,
ama kendi bedeninden çıkacak olan senin mirasçın olacaktır."
5 Yahve onu dışarı çıkarıp, "Gökyüzüne bak" dedi, "Eğer yıldızları
sayabilirsen say." Avram'a, "Senin soyun da böyle olacaktır" dedi.
6 Avram Yahve'ye iman etti ve Yahve bunu ona doğruluk saydı.
7 Avram'a, "Bu toprakları miras olarak sana vermek için Keldaniler'in Ur
kentinden seni çıkaran Yahve benim" dedi.
8 "Ey Efendi Yahve, onu miras alacağımı nereden bileceğim?" dedi.
9 Ona, "Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koç, bir
kumru ve bir güvercin yavrusu getir" dedi.
10 Bütün bunları O'na getirdi, ortadan ikiye ayırdı ve her yarımı ötekisinin
karşısına koydu; ama kuşları ayırmadı.
11 Yırtıcı kuşlar leşlerin üzerine kondular ve Avram onları kovdu.
12 Güneş batarken Avram'ın üzerine derin bir uyku çöktü. Üzerine dehşet ve
koyu bir karanlık çöktü.
13 Avram'a şöyle dedi: "Şunu iyi bil ki, senin soyun, kendilerine ait
olmayan bir ülkede yabancı olarak yaşayacak ve onlara hizmet edecekler.
Kendilerine dört yüz yıl eziyet edecekler.
14 Ben de hizmet edecekleri o ulusu yargılayacağım. Sonra büyük bir
servetle çıkacaklar.
15 Ama sen atalarına esenlikle gideceksin. İyi bir yaşta gömüleceksin.
16 Dördüncü kuşakta buraya tekrar gelecekler. Çünkü Amorlular'ın suçu
henüz tamamına ermedi."
17 Güneş batıp karanlık çökünce, bu parçaların arasından tüten bir fırın ve
yanan bir meşale geçti.

* **15:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

18 O gün Yahve Avram'la bir antlaşma yaparak şöyle dedi: "Mısır
Irmağı'ndan büyük ırmağa, Fırat Irmağı'na kadar bu toprakları
19 -Ken, Keniz, Kadmon,
20 Hitit, Periz, Refa,
21 Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna verdim.

16

1 Avram'ın karısı Saray ona çocuk doğurmadı. Saray'ın adı Hagar olan
Mısırlı bir hizmetçisi vardı.
2 Saray Avram'a şöyle dedi: "Bak, Yahve beni doğurmaktan alıkoydu. Lütfen
hizmetçimin yanına gir. Belki ondan çocuklarım olur." Avram, Saray'ın
sözünü dinledi.
3 Avram'ın karısı Saray, Avram Kenan ülkesinde on yıl yaşadıktan sonra
hizmetçisi Mısırlı Hagar'ı alıp kocası Avram'a karı olarak verdi.
4 Avram Hagar'ın yanına girdi ve Hagar hamile kaldı. Hagar hamile
kaldığını görünce kendi hanımını hor gördü.
5 Saray Avram'a, "Bu senin suçun" dedi. "Hizmetçimi senin koynuna
verdim, hamile kaldığını görünce beni hor gördü. Yahve benimle senin
aranda hüküm versin."
6 Ama Avram Saray'a, "İşte, hizmetçin senin elinde" dedi. "Gözünde iyi
olan neyse onu yap." Saray ona sert davrandı ve Hagar hanımının yanından
kaçtı.
7 Yahve'nin meleği onu çölde, Şur yolundaki bir pınarın yanında buldu.
8 "Saray'ın hizmetçisi Hagar, nereden geldin?" dedi. "Nereye gidiyorsun?"
O, "Hanımım Saray'ın yüzünden kaçıyorum" dedi.
9 Yahve'nin meleği ona, "Hanımına dön ve kendini onun ellerine teslim et"
dedi.
10 Yahve'nin meleği ona, "Senin soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım,
sayılamayacak kadar çoğaltacağım" dedi.
11 Yahve'nin meleği ona, "İşte hamilesin, bir oğul doğuracaksın" dedi.
"Adını İşmael koyacaksın, çünkü Yahve çektiğin sıkıntıyı işitti.
12 İnsanlar arasında yaban eşeği gibi olacak. Eli herkese karşı, herkesin eli
ona karşı olacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak."
13 Hagar kendisiyle konuşan Yahve'nin adını, "Sen gören Tanrı'sın" diye
çağırdı. "O'nu görüp de hayatta mı kaldım?" dedi.
14 Bu nedenle kuyuya, beni gören ve hayatta kalanın kuyusu anlamına
gelen Beer Lahay Roy* adı verildi. İşte, bu yer Kadeş ile Bered arasındadır.
15 Hagar Avram'a bir oğul doğurdu. Avram, Hagar'ın doğurduğu oğlunun
adını İşmael koydu.
16 Hagar İşmael'i Avram'a doğurduğunda Avram seksen altı yaşındaydı.

17

1 Avram doksan dokuz yaşındayken Yahve Avram'a görünüp ona şöyle
dedi: "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım. Önümde yürü ve suçsuz ol.
2 Seninle benim aramda bir antlaşma yapacağım ve seni fazlasıyla
çoğaltacağım."
3 Avram yüzüstü kapandı. Tanrı onunla konuşup şöyle dedi:
4 "Bana gelince, işte, antlaşmam seninledir. Birçok ulusun babası
olacaksın.

* **16:14** Beer Lahai Roy, "yaşayan ve beni görenin kuyusu" anlamına gelir.

5 Artık adın Avram olarak anılmayacak, adın Avraham olacak. Çünkü seni
birçok ulusun babası yaptım.
6 Seni çok verimli kılacağım, senden uluslar ve krallar çıkacak.
7 Senin ve soyunun Tanrısı olmak için benimle ve seninle ve senden sonra
gelen soyunla yaptığım antlaşmayı kuşaklar boyu kalıcı bir antlaşma olarak
sürdüreceğim.
8 Geçmekte olduğun diyarı, bütün Kenan diyarını sonsuza dek mülk olarak
sana ve senden sonraki soyuna vereceğim. Ben onların Tanrısı olacağım."
9 Tanrı Avraham'a, "Sen ve senden sonra gelen soyun kuşaklar boyu
antlaşmama bağlı kalacaksınız.
10 Bu, senin ve senden sonra gelen soyunla benim aramda tutacağın
antlaşmadır. Aranızdaki her erkek sünnet edilecek.
11 Sünnet derinizden sünnet edileceksiniz. Bu sizinle benim aramdaki
antlaşmanın bir işareti olacak.
12 Aranızda evde doğan ya da soyunuzdan olmayıp bir yabancıdan parayla
satın alınmış olan sekiz günlük her erkek çocuk kuşaklar boyunca sünnet
edilecek.
13 Evinizde doğan ve paranızla satın alınan mutlaka sünnet edilmelidir.
Antlaşmam sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak bedeninizde olacaktır.
14 Sünnet derisinden sünnet edilmemiş olan her erkek halkının arasından
atılacaktır. O benim antlaşmamı bozmuştur." dedi.
15 Tanrı Avraham'a şöyle dedi: "Karın Saray'a gelince, onun adına Saray
demeyeceksin, artık onun adı Sarah olacak.
16 Onu kutsayacağım ve ondan sana bir oğul vereceğim. Evet, onu
kutsayacağım ve o ulusların anası olacaktır. Halkların kralları ondan
çıkacak."
17 Avraham yüzüstü yere kapandı, güldü ve yüreğinde şöyle dedi: "Yüz
yaşına gelenin çocuğu olur mu? Doksan yaşındaki Sarah doğurur mu?"
18 Avraham Tanrı'ya, "Keşke İşmael senin önünde yaşasa!" dedi.
19 Tanrı, "Hayır, ama Sarah, senin karın sana bir oğul doğuracak" dedi.
"Adını İshak* koyacaksın. Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek
sürdüreceğim.
20 İşmael'e gelince, seni işittim. İşte, onu kutsadım; onu verimli kılacağım ve
onu haddinden fazla çoğaltacağım. On iki beyin atası olacak ve onu büyük
bir ulus yapacağım.
21 Ama antlaşmamı gelecek yıl bu zamanda Sarah'ın sana doğuracağı
İshak'la sürdüreceğim."
22 Onunla konuşmasını bitirince, Tanrı Avraham'ın yanından yukarı çıktı.
23 Avraham, oğlu İşmael'i, evinde doğanların hepsini, parasıyla satın
alınanların hepsini, evinde bulunan adamlar arasındaki her erkeği aldı ve
Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi aynı gün sünnet derilerinden sünnet etti.
24 Avraham sünnet derisinden sünnet olduğu zaman doksan dokuz
yaşındaydı.
25 Oğlu İşmael sünnet derisinden sünnet edildiğinde on üç yaşındaydı.
26 Aynı gün Avraham'la oğlu İşmael sünnet edildi.
27 Evindeki bütün erkekler, evde doğanlar, bir yabancıdan parayla satın
alınanlar, onunla birlikte sünnet oldular.

* **17:19** İshak "güler" anlamına gelir.

18

1 Mamre meşeliği yanında, günün sıcağında çadırın kapısında otururken
Yahve ona göründü.
2 Gözlerini kaldırıp baktı ve üç kişinin karşısında durduğunu gördü. Onları
görünce çadırın kapısından onları karşılamak için koştu ve yere kapandı.
3 O, "Efendim, eğer gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen hizmetkârının
yanından ayrılmayın" dedi.
4 "Şimdi biraz su getirilsin ayaklarınızı yıkayın ve ağacın altında dinlenin.
5 Mademki, hizmetkârının yanına geldiniz, bir parça ekmek getireyim de
yüreğinizi güçlendirin. Ondan sonra yolunuza gidersiniz."
Onlar, "Pekala, dediğin gibi yap" dediler.
6 Avraham aceleyle çadıra, Sarah'ın yanına gidip, "Hemen üç ölçek* has un
hazırla, yoğur ve pide yap" dedi.
7 Avraham sığırlara koştu, körpe iyi bir buzağı alıp hizmetçisine verdi.
Hizmetçisi hemen hazırladı.
8 Ayran, süt ve hazırlamış olduğu buzağıyı alıp önlerine koydu. Onlar
yemek yerken o da ağacın altında yanlarında durdu.
9 Ona, "Karın Sarah nerede?" diye sordular.
"Orada, çadırda" dedi.
10 O, "Gelecek yıl bu zamanlar mutlaka yanına geleceğim" dedi. "İşte, karın
Sarah'ın bir oğlu olacak."
Sarah, onun arkasındaki çadır kapısından dinliyordu.
11 Avraham'la Sarah yaşlanmış, yaşları iyice ilerlemişti. Sarah çocuk
doğurma yaşını geçmişti.
12 Sarah kendi kendine gülerek, "Bu yaştan sonra böyle bir sevinci
tadabilir miyim? Efendim de yaşlandı." dedi.
13 Yahve Avraham'a şöyle dedi: "Sarah, 'Yaşlılığımda gerçekten çocuk
doğuracak mıyım?' diyerek neden güldü?
14 Yahve için zor bir şey var mı? Belirlenen zamanda, mevsimi geldiğinde
sana döneceğim ve Sarah'ın bir oğlu olacak."
15 Bunun üzerine Sarah, korktuğu için, "Gülmedim" diyerek bunu inkâr etti.
Yahve, "Hayır, güldün" dedi.
16 Adamlar oradan kalkıp Sodom'a baktılar. Avraham onları yolcu etmek
için onlarla birlikte gitti.
17 Yahve, "Yapmakta olduğum şeyi Avraham'dan mı gizleyeceğim?" dedi.
18 "Avraham kesin olarak büyük ve güçlü bir ulus olacak, yeryüzünün
bütün ulusları onda kutsanacaklar.
19 Çünkü doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi kendisinden
sonra çocuklarına ve ev halkına buyursun diye onu tanıdım. Öyle ki, Yahve
onun hakkında söylemiş olduğunu Avraham'ın üzerine getirsin."
20 Yahve şöyle dedi: "Sodom ve Gomora'nın feryadı büyük ve günahları çok
ağır olduğundan,
21 şimdi aşağı inip yaptıklarının bana gelen haberler kadar kötü olup
olmadığına bakacağım. Değilse, bileceğim."
22 Adamlar oradan dönüp Sodom'a doğru gittiler, ama Avraham hâlâ
Yahve'nin huzurunda duruyordu.
23 Avraham yaklaşıp şöyle dedi: "Doğruyu kötüyle birlikte mi yok
edeceksin?

* **18:6** 1 ölçek yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur.

24 Ya kentte elli doğru varsa? O yeri içinde bulunan elli doğru için
esirgemeyecek misin?
25 Böyle yapmak senden uzak olsun. Doğru kişiyi kötüyle bir tutup doğruyu
kötüyle birlikte öldürmek senden uzak olsun. Tüm dünyanın Yargıcı'nın adil
olması gerekmez mi?"
26 Yahve, "Eğer Sodom'da kentin içinde elli doğru kişi bulursam, onların
hatırına tüm kenti esirgeyeceğim" dedi.
27 Avraham şöyle yanıt verdi: "İşte, ben toz ve kül olduğum halde
Efendi'yle konuşma cesaretini göstereceğim.
28 Ya elli doğru kişiden beş eksik olursa? Beş kişi eksik diye tüm kenti yok
edecek misin?"
Yahve, "Eğer orada kırk beş kişi bulursam kenti yok etmeyeceğim" dedi.
29 O'nunla tekrar konuşup, "Ya orada kırk kişi bulunursa?" dedi.
Yahve, "Kırk kişinin hatırı için yapmayacağım" dedi.
30 O, "Efendi kızmasın, ben söyleyeceğim" dedi. "Ya orada otuz kişi
bulunursa?"
Yahve, "Orada otuz kişi bulursam yapmayacağım" dedi.
31 O, "İşte, Efendi'yle konuşma cesaretini gösteriyorum" dedi. "Ya orada
yirmi kişi bulunursa?"
Yahve, "Yirmi kişi için kenti yok etmeyeceğim" dedi.
32 "Efendi kızmasın" dedi, "Bir kez daha konuşacağım. Ya orada on kişi
bulunursa?"
Yahve, "On kişinin hatırı için yok etmeyeceğim" dedi.
33 Yahve, Avraham'la konuşmasını bitirince yoluna gitti, Avraham da
yerine döndü.

19

1 İki melek akşam Sodom'a geldiler. Lut, kentin kapısında oturuyordu. Lut
onları gördü ve karşılamak için ayağa kalktı. Yüzüstü yere kapanarak,
2 "Efendilerim, şimdi lütfen hizmetkârınızın evine gelin, geceyi geçirin,
ayaklarınızı yıkar, erken kalkıp yolunuza gidersiniz."
Onlar, "Hayır, biz geceyi meydanda geçireceğiz" dediler.
3 Lut çok ısrar etti ve onunla birlikte içeri gelip evine girdiler. Onlara bir
ziyafet verdi ve mayasız ekmek pişirdi ve yediler.
4 Ama onlar yatmadan önce kentin erkekleri, Sodom'un erkekleri, genç
yaşlı, her mahalleden bütün halk evi kuşattı.
5 Lut'a seslenip ona: "Bu gece yanına gelen adamlar nerede? Onları bize
getir de onlarla yatalım" dediler.
6 Lut kapıya çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.
7 "Kardeşlerim, lütfen böyle bir kötülük yapmayın" dedi.
8 "Bakın, erkek eli değmemiş iki kızım var. Onları size getireyim, ne
isterseniz yapın. Yalnız bu adamlara bir şey yapmayın, çünkü onlar benim
çatımın gölgesi altına girdiler."
9 "Geri çekil!" dediler. Sonra, "Bu adam yabancı olarak yaşamak için geldi
ve kendini yargıç sayıyor. Şimdi seni onlardan beter ederiz!" Lut'u çok
zorladılar ve kapıyı kırmak için yaklaştılar.
10 Ama adamlar ellerini uzatıp Lut'u eve, yanlarına getirdiler ve kapıyı
kapattılar.
11 Evin kapısındaki adamları büyük küçük hepsini körlükle vurdular, öyle
ki kapıyı aramaktan bitkin düştüler.

12 Adamlar Lut'a, “Burada başka kimsen var mı? Damadın, oğulların,
kızların ve kentte kimlerin varsa onları oradan çıkar.
13 Çünkü burayı yok edeceğiz. Çünkü Yahve'nin önünde onların feryadı çok
büyüdü. Yahve kenti yok etmemiz için bizi gönderdi.” dedi.
14 Lut dışarı çıktı, kızlarının sözlüleri olan adamlarla konuştu ve “Kalkın!
Buradan uzaklaşın, çünkü Yahve kenti yok edecek!” dedi.
Ama damatları onun şaka yaptığını sandı.
15 Sabah olunca melekler Lut'a, “Kalk! Karını ve burada olan iki kızını al,
öyle ki kentin kötülüğü sizi de yutmasın.” dedi.
16 Ama Lut yavaş davrandı ve adamlar onun, karısının ve iki kızının
elinden tuttular. Yahve ona merhamet etti, onu tutup kentin dışına
koydular.
17 Onları dışarı çıkardıklarında adamlardan biri, “Hayatını kurtarmak için
kaç!” dedi. “Arkana bakma ve ovada hiçbir yerde durma. Dağlara kaçın
yoksa, mahvolursunuz!”
18 Lut onlara, “Aman, efendim!” dedi.
19 “İşte şimdi, hizmetkârın gözünde iyilik buldu ve hayatımı kurtarmakla
bana gösterdiğin lütfunu büyüttün. Dağa kaçamam, yoksa kötülük beni
yakalar ve ölürüm.
20 İşte, bu kent kaçmak için yakın ve küçük bir kenttir. O küçük yere
kaçmama izin verin ki, canım kurtulsun.”
21 Ona, “İşte, hakkında söylediğin kenti yıkmayacağıma ilişkin isteğini kabul
ettim” dedi.
22 “Acele et, oraya kaç, çünkü sen oraya varmadan ben bir şey yapamam.”
Bu nedenle o kente Soar* adı verildi.
23 Lut Soar'a geldiğinde güneş yer üzerine doğmuştu.
24 Yahve Sodom ve Gomora üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı.
25 O kentleri, bütün ovayı, kentlerde oturanların hepsini, toprakta yetişen
her şeyi yerle bir etti.
26 Ama Lut'un karısı onun arkasından bakınca tuzdan bir sütun oldu.
27 Avraham sabah erkenden kalkıp Yahve'nin önünde durmuş olduğu yere
gitti.
28 Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı ve yerden dumanın ocak
dumanı gibi yükseldiğini gördü.
29 Tanrı ovadaki kentleri yok ettiğinde, Tanrı Avraham'ı hatırladı ve
Lut'un yaşadığı kentleri yerle bir ettiği zaman, Lut'u yıkımın ortasından
dışına gönderdi.
30 Lut Soar'dan çıkıp iki kızıyla birlikte dağda yaşadı. Çünkü Soar'da
yaşamaktan korkuyordu. İki kızıyla birlikte bir mağarada yaşıyordu.
31 Büyük olan küçüğüne, “Babamız yaşlı” dedi, “Yeryüzünde, dünya
geleneklerine göre yanımıza girecek kimse yok.
32 Gel, babamıza şarap içirelim ve babamızın soyunu korumak için onunla
yatalım.”
33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız içeri girip babasıyla yattı. Lut
yatıp kalktığını bilmiyordu.
34 Ertesi gün büyük olan küçüğüne, “İşte, dün gece babamla yattım. Bu
gece ona yine şarap içirelim. Babamızın soyunu koruyabilmek için içeri girip
onunla sen de yat.” dedi.

* **19:22** Soar “küçük” anlamına gelir.

35 O gece de babalarına şarap içirdiler. Küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut
yatıp kalktığını bilmiyordu.
36 Böylece Lut'un iki kızı da babalarından hamile kaldılar.
37 Büyük olanın bir oğlu oldu, adını Moav koydu. O bugünkü Moavlılar'ın
atasıdır.
38 Küçük olanın da bir oğlu oldu ve adını Ben Ammi koydu. O da bugünkü
Ammonlular'ın atasıdır.

20

1 Avraham oradan Güney bölgesine gitti ve Kadeş ile Şur arasında yaşadı.
Gerar'da bir yabancı olarak yaşadı.
2 Avraham karısı Sarah için, "O benim kız kardeşimdir" dedi. Gerar Kralı
Avimelek adam gönderip Sarah'ı aldı.
3 Ama Tanrı, geceleyin bir düşte Avimelek'e gelip ona şöyle dedi: "Aldığın
kadın yüzünden işte, sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır."
4 Avimelek ona yaklaşmamıştı. Avimelek, "Efendim, doğru bir ulusu da
öldürecek misin?
5 Bana, 'Kendisi benim kız kardeşimdir' demedi mi? Kadın kendisi de, 'O
benim kardeşim' dedi. Bunu temiz vicdanla, suçsuz ellerle yaptım" dedi.
6 Tanrı ona düşünde şöyle dedi: "Evet, bunu temiz vicdanla yaptığını
biliyorum ve ben de seni bana karşı günah işlemekten alıkoydum. Bu yüzden
ona dokunmana izin vermedim.
7 Şimdi, adamın karısını geri ver. Çünkü o bir peygamberdir ve sizin için
dua edecek ve siz yaşayacaksınız. Onu geri vermezsen, sen ve sana ait olan
herkes mutlaka ölecek."
8 Avimelek sabah erkenden kalkıp bütün hizmetkârlarını çağırdı ve bütün
bunları onlara söyledi. Adamlar çok korktular.
9 Bunun üzerine Avimelek Avraham'ı çağırdı ve ona, "Bize ne yaptın? Sana
karşı nasıl günah işledim ki, bana ve krallığıma büyük bir günah getirdin?
Bana yapılmaması gereken şeyler yaptın!" dedi.
10 Avimelek Avraham'a, "Ne gördün de bu işi yaptın?" dedi.
11 Avraham, "Çünkü, 'Gerçekten bu yerde Tanrı korkusu yoktur' diye
düşündüm" dedi. " 'Karım yüzünden beni öldürecekler.'
12 Üstelik o gerçekten de benim kız kardeşimdir, babamın kızıdır, ama
annemin kızı değildir ve benim karım oldu.
13 Tanrı beni babamın evinden gurbete çıkardığında, ona, 'Bana
göstereceğin iyilik budur' dedim. Gittiğimiz her yerde benim hakkımda 'O
benim kardeşimdir' de."
14 Avimelek davarları, sığırları, köleleri, cariyeleri alıp Avraham'a verdi,
karısı Sarah'ı da geri verdi.
15 Avimelek, "İşte, ülkem senin önünde" dedi. "Nerede istersen orada kal."
16 Sarah'a, "İşte, kardeşine bin parça gümüş verdim" dedi. İşte, bu senin
için yanında olanların hepsinin gözünde bir örtüdür. Herkesin önünde
suçsuzsun." dedi.
17 Avraham Tanrı'ya dua etti. Böylece Tanrı Avimelek'i, karısını ve
cariyelerini iyileştirdi ve çocuk doğurdular.
18 Çünkü Yahve, Avraham'ın karısı Sarah yüzünden Avimelek'in evindeki
bütün rahimleri kapatmıştı.

21

1 Yahve demiş olduğu gibi Sarah'ı ziyaret etti ve Yahve Sarah'a söylemiş
olduğu sözü yerine getirdi.
2 Sarah hamile kaldı ve Avraham'ın yaşlılığında, tam Tanrı'nın belirttiği
zamanda bir oğul doğurdu.
3 Avraham, Sarah'ın kendisine doğurduğu oğlunun adını İshak* koydu.
4 Avraham, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, oğlu İshak'ı sekiz
günlükken sünnet etti.
5 Avraham, oğlu İshak kendisine doğduğu zaman yüz yaşındaydı.
6 Sarah, "Tanrı beni güldürdü" dedi. "Duyan herkes benimle birlikte
gülecek."
7 Sarah, "Sarah'ın çocuk emzireceğini Avraham'a kim derdi?" dedi. "Çünkü
yaşlılığında ona bir oğul doğurdum."
8 Çocuk büyüdü ve sütten kesildi. Avraham, İshak'ın sütten kesildiği gün
büyük bir ziyafet verdi.
9 Sarah, Mısırlı Hagar'ın Avraham'a doğurduğu oğlunun alay ettiğini gördü.
10 Bu nedenle Avraham'a, "Bu hizmetçiyle oğlunu kov!" dedi. "Çünkü bu
hizmetçinin oğlu, oğlum İshak'ın mirasçısı olmayacak."
11 Oğlu olduğundan bu durum Avraham'ı çok üzdü.
12 Tanrı Avraham'a şöyle dedi: "Oğlun ve hizmetçin için üzülme. Sarah'ın
sana söylediği her şeyde, onun sözünü dinle. Çünkü senin soyun İshak'ın
adından çıkacak.
13 Hizmetçinin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin
çocuğundur."
14 Avraham sabah erkenden kalktı, ekmekle bir su tulumu aldı ve
Hagar'ın omzuna attı, çocuğu da verip onu gönderdi. Hagar gidip Beer-Şeva
çölünde dolaştı.
15 Tulumdaki su bitince çocuğu bir çalının altına bıraktı.
16 Gidip karşıda bir ok atımı kadar uzakta oturdu. Çünkü, "Çocuğun
ölümünü görmeyeyim" dedi. Karşıda oturup yüksek sesle ağladı.
17 Tanrı çocuğun sesini duydu.
Tanrı'nın meleği gökyüzünden Hagar'a seslenip ona şöyle dedi: "Neyin var,
Hagar? Korkma çünkü Tanrı, bulunduğu yerde çocuğun sesini işitti.
18 Kalk, çocuğu kaldır, elinle tut. Çünkü onu büyük bir ulus yapacağım."
19 Tanrı Hagar'ın gözlerini açtı ve bir su kuyusu gördü. Gidip tulumu suyla
doldurdu ve çocuğa içirdi.
20 Tanrı çocukla birlikteydi ve büyüdü. Çölde yaşadı ve büyüyünce okçu
oldu.
21 Paran Çölü'nde yaşadı. Annesi ona Mısır diyarından bir eş aldı.
22 O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol Avraham'a şöyle
dediler: "Yaptığın her şeyde Tanrı seninledir.
23 Şimdi, ne bana, ne oğluma, ne de oğlumun oğluna karşı haksızlık
etmeyeceğine dair Tanrı önünde bana ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın
bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi davranacaksın."
24 Avraham, "Ant içerim" dedi.
25 Avraham, Avimelek'in adamları tarafından zorla ele geçirilen bir su
kuyusundan ötürü Avimelek'e yakındı.

* **21:3** İshak "Güler" anlamına gelir.

26 Avimelek, “Bunu kimin yaptığını bilmiyorum” dedi. “Bana söylemedin
ve ben de ancak bugün işittim.”
27 Avraham koyun ve sığır alıp Avimelek'e verdi. İkisi bir antlaşma yaptılar.
28 Avraham sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı.
29 Avimelek Avraham’a, “Ayırmış olduğun bu yedi dişi kuzu ne anlama
geliyor?” dedi.
30 O, “Bu yedi dişi kuzuyu elimden almalısın, öyle ki, bu kuyuyu benim
kazdığıma tanık olsun” dedi.
31 Bu yüzden oraya Beerşeva† adını verdi, çünkü ikisi de orada ant içtiler.
32 Böylece Beer-Şeva'da bir antlaşma yaptılar. Avimelek, ordusunun
komutanı Fikol'la birlikte kalkıp Filist ülkesine döndüler.
33 Avraham Beer-Şeva'da bir ılgın ağacı dikti ve orada Ebedi Tanrı
Yahve’nin adını çağırdı.
34 Avraham Filist diyarında uzun süre yabancı olarak yaşadı.

22

1 Bu şeylerden sonra Tanrı Avraham’ı denedi ve ona, “Avraham!” dedi.
O, “İşte buradayım” dedi.
2 Tanrı, “Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlun İshak'ı al ve Moriya diyarına
git. Sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakmalık sunu olarak sun.”
dedi.
3 Avraham sabah erkenden kalkıp eşeğine palan vurdu, iki uşağıyla oğlu
İshak'ı da yanına aldı. Yakmalık sunu için odunları yardı ve kalkıp Tanrı'nın
kendisine söylemiş olduğu yere gitti.
4 Üçüncü gün Avraham gözlerini kaldırıp uzaktan o yeri gördü.
5 Avraham genç adamlarına, “Eşekle beraber burada kalın” dedi. “Çocukla
ben oraya gideceğiz. Tapınıp yanınıza döneceğiz.”
6 Avraham yakmalık sunu odunlarını alıp oğlu İshak’a yükledi. Ateşi ve
bıçağı eline aldı. İkisi birlikte gittiler.
7 İshak babası Avraham’a, “Baba?” dedi.
O, “Evet oğlum” dedi.
O, “İşte ateş ve odun, ama yakmalık sunu için kuzu nerede?” dedi.
8 Avraham, “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak”
dedi. Böylece ikisi birlikte gittiler.
9 Tanrı'nın kendisine söylemiş olduğu yere geldiler. Avraham orada bir
sunak yaptı ve odunları üzerine dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp onu sunağın
üzerine yatırdı.
10 Avraham elini uzattı ve oğlunu öldürmek için bıçağı aldı.
11 Yahve’nin meleği gökten ona, “Avraham, Avraham!” diye seslendi.
Avraham, “İşte buradayım” dedi.
12 “Çocuğa elini sürme, ona bir şey yapma” dedi. “Şimdi, biricik oğlunu
benden esirgemediğin için Tanrı'dan korktuğunu biliyorum.”
13 Avraham gözlerini kaldırıp baktığında arkasında boynuzlarından çalılara
takılmış bir koç gördü. Avraham gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu
yakmalık sunu olarak sundu.

† **21:31** Beerşeva, “ant kuyusu” veya “yedi kuyusu” anlamına gelebilir.

14 Avraham o yerin adını "Yahve Yire* -Yahve Sağlar- koydu. Bugüne dek
söylendiği gibi, "Yahve'nin dağında sağlanacak."
15 Yahve'nin meleği gökten Avraham'a ikinci kez seslendi:
16 "Yahve diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik
oğlunu benden esirgemediğin için
17 seni fazlasıyla kutsayacağım ve soyunu göklerin yıldızları ve deniz
kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım. Senin soyun, düşmanlarının kapısını ele
geçirecek.
18 Dünyanın bütün ulusları senin soyunla kutsanacak, çünkü sözümü
dinledin." dedi.
19 Böylece Avraham genç adamlarının yanına döndü ve birlikte kalkıp
Beer-Şeva'ya gittiler. Avraham, Beer-Şeva'da yaşadı.
20 Bundan sonra Avraham'a şu haber verildi: "İşte, Milka, kardeşin
Nahor'a çocuklar doğurdu:
21 İlk oğlu Uts, kardeşi Buz, Aram'ın atası olan Kemuel,
22 Kesed, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel."
23 Betuel, Rebeka'nın babası oldu. Milka bu sekizi Avraham'ın kardeşi
Nahor'a doğurdu.
24 Adı Reuma olan cariyesi de Tebah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

23

1 Sarah yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.
2 Sarah, Kenan ülkesindeki Kiryat-Arba'da (Hebron da denir) öldü.
Avraham, Sarah için yas tutmaya ve onun için ağlamaya geldi.
3 Avraham ölüsünün başından kalkıp Het oğullarına şöyle dedi:
4 "Ben sizinle yaşayan garip ve bir yabancıyım. Yanınızda bana mülk olarak
bir mezar verin ki, ölümü önümden kaldırıp gömeyim."
5 Het oğulları Avraham'a şu karşılığı verdiler:
6 "Efendim, bizi dinle. Sen aramızda Tanrı'nın bir beyisin. Ölünü
mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmek için hiçbirimiz mezarını
senden esirgemez."
7 Avraham ayağa kalkıp ülke halkı olan Het oğullarının önünde eğildi.
8 Onlara şunu söyledi: "Ölümü önümden kaldırıp gömmeme razıysanız, beni
dinleyin ve benim için Sohar oğlu Efron'a rica edin.
9 Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Tam fiyatını
huzurunuzda ödeyip mezarlık yeri olarak bana versin."
10 Efron, Het oğullarının arasında oturuyordu. Hititli Efron, Het oğullarının,
kent kapısından giren herkesin duyacağı biçimde, Avraham'a şu karşılığı
verdi:
11 "Hayır, efendim, beni dinle. Sana tarlayı ve içindeki mağarayı
veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm."
12 Avraham ülke halkının önünde eğildi.
13 Ülke halkının önünde Efron'a şöyle dedi: "Lütfen beni dinle. Tarlanın
bedelini ödeyeyim. Onu benden al ki ölümü oraya gömeyim."
14 Efron Avraham'a şu karşılığı verdi:
15 "Efendim, beni dinle. Seninle benim aramda dört yüz şekel gümüşlük*
bir toprak parçasının sözü mü olur? Ölünü göm."

* **22:14** Yahve-Yire veya Yahve-Gören
* **23:15** Bir şekel yaklaşık 10 gramdır, dolayısıyla 400 şekel yaklaşık 4 kg veya 8,8 pound'dur.

16 Avraham Efron'u dinledi. Avraham, Het oğulları arasında söylemiş
olduğu gümüşü Efron'a tartarak, tüccar ölçüsüne göre dört yüz şekel gümüş
verdi.
17-18 Böylece Mamre önündeki Makpela'da olan Efron'un tarlası,
çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında
toplanan Het oğullarının önünde Avraham'a mülk edildi.
19 Bundan sonra Avraham karısı Sarah'ı Kenan ülkesindeki Mamre'nin
(yani Hebron'un) önündeki Makpela tarlasında bulunan mağaraya gömdü.
20 Tarla ve içindeki mağara, Het oğulları tarafından mezarlık yeri olmak
üzere Avraham'a mülk edildi.

24

1 Avraham kocamış ve yaşı iyice ilerlemişti. Yahve Avraham'ı her şeyde
kutsamıştı.
2 Avraham, evindeki en yaşlı ve kendisine ait olan her şeyi idare eden
hizmetçisine, "Lütfen elini uyluğumun altına koy.
3 Aralarında yaşadığım Kenanlılar'ın kızlarından oğluma kız almayacağına
dair göğün Tanrısı ve yerin Tanrısı Yahve adına ant iç.
4 Sen benim ülkeme ve akrabalarıma gideceksin ve oğlum İshak için bir eş
alacaksın." dedi.
5 Hizmetçi, "Ya kız benim ardımca bu ülkeye gelmek istemezse? Oğlunu
geldiğin ülkeye geri götüreyim mi?" dedi.
6 Avraham ona, "Sakın oğlumu oraya götürme" dedi.
7 "Beni babamın evinden ve doğduğum ülkeden alan, benimle konuşup, 'Bu
ülkeyi senin soyuna vereceğim' diye ant içen göklerin Tanrısı Yahve, senin
önünde meleğini gönderecek ve oğlum için oradan bir eş alacaksın.
8 Eğer kız senin ardınca gelmek istemezse, sen de bu anttan özgür olursun.
Yalnız oğlumu oraya götürmeyeceksin."
9 Hizmetçi elini efendisi Avraham'ın uyluğunun altına koydu ve bu konuda
ona ant içti.
10 Hizmetçi, efendisinin develerinden on tanesini alıp yanında
efendisinden çeşitli güzel şeyler alarak yola çıktı. Kalkıp Mezopotamya'ya,
Nahor'un kentine gitti.
11 Akşam vakti, kadınların su çekmek için dışarı çıktıkları sırada, develerini
kentin dışında, su pınarının yanına çöktürdü.
12 Hizmetçi, "Efendim Avraham'ın Tanrısı Yahve, lütfen bugün beni
başarılı kıl" dedi, "Efendim Avraham'a iyilik et.
13 İşte, su pınarının başında duruyorum. Kent halkının kızları su çekmeye
çıkıyorlar.
14 Birine, 'Lütfen testini indir de içeyim' diyeceğim. O da, "İç, develerine de
içireyim' derse bileceğim ki, hizmetkârın İshak için belirlemiş olduğun kızdır.
Bununla efendime iyilik ettiğini anlayacağım." dedi.
15 O sözünü bitirmeden, işte, Avraham'ın kardeşi Nahor'un karısı olan
Milka'nın oğlu Betuel'e doğmuş olan Rebeka, omzunda testisiyle dışarı çıktı.
16 Erkek eli değmemiş olan genç kız bakılışta çok güzeldi. Pınara indi,
testisini doldurup çıktı.
17 Hizmetçi koşup onu karşıladı, "Lütfen testinden bana biraz su ver,
içeyim" dedi.
18 "İç, efendim" dedi. Hemen testisini indirdi, içmesi için ona su verdi.

19 Ona su verdikten sonra, “Develerin için de doyuncaya dek su çekeyim” dedi.
20 Çabucak testisini tekneye boşalttı ve su çekmek için tekrar kuyuya koştu. Onun bütün develeri için su çekti.
21 Adam, Yahve’nin yolunu açık edip etmediğini bilmek için sessizce genç kızı izliyordu.
22 Develer su içmeyi bitirince adam yarım şekel* ağırlığında altın bir halka ve kolları için on şekel ağırlığında iki bilezik aldı.
23 Ona, “Kimin kızısın? Lütfen söyle. Babanın evinde kalmam için bir yer var mı?” dedi.
24 Adama, “Ben, Milka'nın Nahor'a doğurduğu oğlu Betuel'in kızıyım” dedi.
25 “Hem samanımız hem de yeterince yemimiz ve kalacak yerimiz de var.”
26 Adam başını eğip Yahve’ye tapındı.
27 “Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve’ye övgüler olsun” dedi, “Lütfunu ve içtenliğini efendimden esirgemedi. Bana da, efendimin akrabalarının evine giden yolu Yahve gösterdi.”
28 Genç kız koşarak annesinin evine bu sözleri bildirdi.
29 Rebeka'nın bir erkek kardeşi vardı, adı Lavan'dı. Lavan adama, pınara koştu.
30 Kız kardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Lavan kız kardeşi Rebeka'nın, “Adam bana böyle söyledi” sözlerini duyunca, adamın yanına geldi. İşte, o pınar başında develerin yanında duruyordu.
31 “Ey Yahve’nin kutsadığı adam içeri gel” dedi. “Neden dışarıda duruyorsun? Çünkü senin için evi, develer için de yer hazırladım.”
32 Adam eve girdi ve develerin yüklerini boşalttı. Develere saman ve yem, adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su verdi.
33 Önüne yemek konuldu, ama o, “Neden geldiğimi söylemeden yemek yemeyeceğim” dedi.

Lavan, “Öyleyse söyle” dedi.
34 Adam, “Ben Avraham’ın hizmetçisiyim.
35 Yahve efendimi çok kutsadı. O büyük oldu. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın hizmetçiler, develer, eşekler verdi.
36 Karısı Sarah ona ileri yaşta bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi.
37-38 Efendim, ‘Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar’dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın evine, akrabalarımın yanına gideceksin’ diye bana ant içirdi.
39 Efendime, ‘Ya kadın ardımdan gelmezse?’ diye sordum.
40 Bana, ‘Huzurunda yürüdüğüm Yahve meleğini seninle gönderecek ve yolunu açık edecek’ dedi. ‘Oğluma akrabalarımdan ve babamın evinden bir eş alacaksın.
41 Akrabalarıma vardığında o zaman andından özgür olacaksın. Eğer onu sana vermezlerse andından özgür olmuş olursun.’
42 Bugün pınara geldim ve şöyle dedim: ‘Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve, şimdi yürüdüğüm yolu aç.
43 İşte, bu pınarın başında duruyorum. Su çekmeğe gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver içeyim, diyeceğim.

* **24:22** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

44 O da iç, develerin için de su çekeyim, derse, bileceğim ki efendimin oğlu
için Yahve'nin seçtiği kız odur.'
45 Daha yüreğimden bunları söylemeyi bitirmeden, işte, Rebeka testisi
omzunda dışarı çıktı. Pınara gitti ve su çekti. Ona, 'Lütfen su ver içeyim'
dedim.
46 Hemen testisini omzundan indirip, 'İç, develerine de içireyim' dedi. Ben
içtim, develere de su verdi.
47 Ona, 'Kimin kızısın sen?' diye sordum. 'Milka'nın Nahor'a doğurduğu
Betuel'in kızıyım' dedi. Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezikler
taktım.
48 Başımı eğip Yahve'ye tapındım ve efendim Avraham'ın Tanrısı Yahve'yi
yücelttim.
49 Şimdi, efendime karşı iyilik ve içtenlikle davranacaksanız, bana söyleyin.
Yoksa, bana bildirin ki, sağa ya da sola döneyim."
50 Lavan'la Betuel, "Bu iş Yahve'den geliyor" diye yanıtladılar. Sana iyi ya
da kötü diyemeyiz.
51 İşte Rebeka karşındadır. Onu al ve git ve Yahve'nin söylediği gibi,
efendinin oğlunun karısı olsun."
52 Avraham'ın hizmetçisi onların sözlerini duyunca, Yahve'nin önünde yere
kapandı.
53 Hizmetçi gümüş, altın takımlar ve giysiler çıkarıp Rebeka'ya verdi. Erkek
kardeşine ve annesine de değerli şeyler verdi.
54 Kendisi ve yanındakiler yiyip içtiler ve geceyi orada geçirdiler. Sabah
kalktılar ve o, "Beni efendime gönderin" dedi.
55 Ağabeyi ve annesi, "Kız birkaç gün bizimle kalsın, hiç olmazsa on gün"
dediler. "Ondan sonra gider."
56 Onlara, "Bana engel olmayın" dedi, "Çünkü Yahve yolumu açtı. Beni
gönderin de efendime gideyim."
57 Onlar, "Kızı çağırıp ona soralım" dediler.
58 Rebeka'yı çağırıp ona, "Bu adamla gider misin?" diye sordular
Rebeka, "Giderim" dedi.
59 Kız kardeşleri Rebeka'yı dadısıyla birlikte, Avraham'ın hizmetçisi ve
adamlarıyla birlikte gönderdiler.
60 Rebeka'yı kutsayarak ona, "Kız kardeşimiz, binlerin, onbinlerin anası
olasın, soyun kendilerinden nefret edenlerin kapılarını sahiplensinler"
dediler.
61 Rebeka genç hizmetçileriyle birlikte kalktı. Develere binip hizmetçiyi
izlediler. Hizmetçi, Rebeka'yı alıp gitti.
62 İshak, Güney bölgesinde yaşadığı için Beer-Lahay-Roy yolundan geldi.
63 İshak akşama doğru düşünmek için tarlaya gitti. Gözlerini kaldırdı ve
baktı. İşte, develer geliyordu.
64 Rebeka gözlerini kaldırdı ve İshak'ı görünce deveden indi.
65 Hizmetçiye, "Bizi karşılamak için kırda yürüyen adam kim?" dedi.
Hizmetçi, "Efendimdir" dedi.
Peçesini alıp örtündü.
66 Uşak yaptığı her şeyi İshak'a anlattı.
67 İshak onu annesi Sarah'ın çadırına getirdi, Rebeka'yı aldı ve Rebeka
onun karısı oldu. Onu sevdi. Böylece İshak, annesinin ölümünden sonra
teselli buldu.

25

1 Avraham başka bir eş aldı, adı Ketura'ydı.
2 Ona Zimran'ı, Yokşan'ı, Medan'ı, Midyan'ı, İşbak'ı ve Şuah'ı doğurdu.
3 Yokşan, Şeva'yla Dedan'ın babası oldu. Dedan'ın oğulları, Aşurlular,
Letuşlular ve Leumlular'dır.
4 Midyan'ın oğulları, Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa'dır. Bunların hepsi
Ketura'nın çocuklarıydı.
5 Avraham sahip olduğu her şeyi İshak'a verdi.
6 Avraham, cariyelerinin oğullarına ise hediyeler verdi. Henüz hayatta
iken onları oğlu İshak'tan doğuya, doğu ülkesine gönderdi.
7 Avraham'ın yaşadığı ömür yıllarının günleri bunlardır: Yüz yetmiş beş yıl.
8 Avraham kocamış, yıllara doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta ruhunu teslim
etti. Ölüp halkına kavuştu.
9 Oğulları İshak'la İşmael onu Mamre karşısındaki Makpela Mağarası'na,
Hititli Zohar'ın oğlu Efron'un tarlasına gömdüler.
10 Avraham o tarlayı Hetoğulları'ndan satın almıştı. Avraham, karısı Sarah
ile birlikte oraya gömüldü.
11 Tanrı, Avraham'ın ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak,
Beer-Lahay-Roy'da yaşıyordu.
12 Sarah'ın hizmetçisi Mısırlı Hagar'ın Avraham'a doğurduğu Avraham oğlu
İşmael'in soylarının öyküsü şöyledir.
13 Doğum sırasına göre İşmaeloğulları'nın adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot.
Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,
14 Mişma, Duma, Massa,
15 Hadat, Tema, Yetur, Nafiş ve Kedema'dır.
16 İşmael'in oğulları bunlardır; köylerine ve ordugâhlarına göre adları
şunlardır: Uluslarına göre on iki beydiler.
17 İşmael'in ömrünün yılları yüz otuz yedi yıldı. Ruhunu teslim edip öldü ve
halkına kavuştu.
18 Havila'dan Aşur'a doğru giderken Mısır'ın yakınındaki Şur arasındaki
bölgeye yerleştiler. Akrabalarının hepsinin karşısında yaşadı.
19 Avraham'ın oğlu İshak'ın soylarının öyküsü şöyledir. Avraham, İshak'ın
babası oldu.
20 İshak Aramlı Lavan'ın kız kardeşi Paddan Aram'dan Arami Betuel'in kızı
Rebeka'yı kendisine eş olarak aldığında kırk yaşındaydı.
21 İshak, karısı kısır olduğu için Yahve'ye yakardı. Yahve yalvarışını kabul
etti ve karısı Rebeka hamile kaldı.
22 Çocuklar onun içinde itiştiler. Rebeka, "Madem böyle, ben niye
yaşıyorum" dedi. Yahve'ye danışmaya gitti.
23 Yahve ona şöyle dedi:
"Rahminde iki ulus var.
Bedeninden iki halk ayrılacak.
Biri diğerinden güçlü olacak.
Büyüğü küçüğüne hizmet edecek."
24 Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı.
25 Birincisinin her yeri kıllı bir giysi gibi kıpkırmızı doğdu. Adını Esav
koydular.
26 Bundan sonra kardeşi doğdu ve eli Esav'ın topuğundaydı. Adı Yakov
koyuldu. Rebeka onları doğurduğunda İshak altmış yaşındaydı.

27 Çocuklar büyüdüler. Esav yetenekli bir avcıydı, bir kır adamı oldu. Yakov
çadırlarda yaşayan sakin bir adamdı.
28 İshak Esav'ı severdi, çünkü onun av etini yerdi. Rebeka, Yakov'u severdi.
29 Yakov çorba pişiriyordu. Esav kırdan geldi ve aç ve bitkindi.
30 Esav Yakov'a, "Lütfen bana şu kızıl çorbandan yedir, çünkü aç ve
bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom* adı verildi.
31 Yakov, "Önce bana ilk oğulluk hakkını sat" dedi.
32 Esav, "İşte, ben ölmek üzereyim" dedi. "İlk oğulluk hakkımın bana ne
faydası var?"
33 Yakov, "Önce ant iç" dedi.
Esav ant içti. İlk oğulluk hakkını Yakov'a sattı.
34 Yakov Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Yedi, içti, kalkıp yoluna
gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını hor gördü.

26

1 Avraham'ın günlerinde olan ilk kıtlıktan başka, ülkede bir kıtlık daha oldu.
İshak, Filist Kralı Avimelek'e, Gerar'a gitti.
2 Yahve ona görünüp, "Mısır'a inme" dedi, "Sana söyleyeceğim ülkede yaşa.
3 Bu ülkede yaşa, ben seninle olacağım ve seni kutsayacağım. Çünkü bütün
bu toprakları sana ve soyuna vereceğim, baban Avraham'a verdiğim sözü
pekiştireceğim.
4 Soyunu gökyüzünün yıldızları kadar çoğaltacağım ve bütün bu toprakları
senin soyuna vereceğim.
5 Çünkü Avraham sözümü dinledi, uyarılarımı, buyruklarımı, kurallarımı,
ilkelerimi yerine getirdi."
6 İshak Gerar'da yaşadı.
7 O yörenin erkekleri ona karısını sordular. "Karım" demekten korktuğu
için "O benim kız kardeşimdir" dedi, "Oranın adamları Rebeka için beni
öldürebilir, çünkü o çok güzel" diye düşündü.
8 Orada uzun süre kaldıktan sonra, Filist Kralı Avimelek pencereden dışarı
bakıp gördü ve işte, İshak karısı Rebeka'yı okşuyordu.
9 Avimelek İshak'ı çağırıp, "Bak, o gerçekten senin karın" dedi. "Neden 'O
benim kız kardeşim' dedin?"
İshak ona, "Çünkü 'Onun yüzünden ölmeyeyim' dedim" dedi.
10 Avimelek, "Bize bu yaptığın nedir? Halkımdan birisi karınla kolayca
yatabilirdi ve sen de suçu üzerimize atmış olurdun!" dedi.
11 Avimelek halka, "Bu adama ya da karısına dokunan kesin olarak
öldürülecek" diye buyruk verdi.
12 İshak o ülkede ekti ve aynı yıl ektiğinin yüz katını biçti. Yahve onu
kutsamıştı.
13 İshak büyüdü ve gittikçe daha da büyüdü.
14 Sürüleri, sığırları ve evinde çok sayıda hizmetçisi vardı. Filistliler onu
kıskandılar.
15 Filistliler, babası Avraham'ın günlerinde babasının hizmetkârlarının
kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.
16 Avimelek, İshak'a, "Yanımızdan git, çünkü bizden daha güçlü oldun" dedi.
17 İshak oradan ayrılıp Gerar Vadisi'nde konakladı ve orada yaşadı.

* **25:30** "Edom" "kızıl" anlamına gelir.

18 İshak, babası Avraham'ın günlerinde kazdıkları su kuyularını yeniden
açtı. Çünkü Avraham'ın ölümünden sonra Filistliler onları kapatmışlardı.
Babasının onlara verdiği aynı adlarla onları adlandırdı.
19 İshak'ın hizmetçileri vadide kazdılar ve orada bir kaynak* buldular.
20 Gerar'ın çobanları İshak'ın çobanlarıyla tartışıp, "Su bizimdir" dediler.
Onunla çekiştikleri için kuyuya Esek† adını verdi.
21 Başka bir kuyu kazdılar ve bu kuyu için de kavga ettiler. Sitna‡ adını
verdi.
22 Oradan ayrılıp başka bir kuyu kazdılar. Bunun için kavga etmediler. Bu
yüzden ona Rehovot§ adını verdi. "Çünkü Yahve bize şimdi yer verdi ve biz
bu ülkede verimli olacağız." dedi.
23 Oradan Beer-Şeva'ya çıktı.
24 Aynı gece Yahve ona görünüp şöyle dedi: "Ben baban Avraham'ın
Tanrısı'yım. Korkma, çünkü ben seninleyim ve seni kutsayacağım ve
hizmetkârım Avraham'ın hatırı için soyunu çoğaltacağım."
25 İshak orada bir sunak yaptı, Yahve'yi adıyla çağırdı ve çadırını oraya
kurdu. Orada İshak'ın hizmetkârları bir kuyu kazdılar.
26 Avimelek, dostu Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile Gerar'dan
İshak'ın yanına geldiler.
27 İshak onlara, "Benden nefret ettiğiniz halde neden yanıma geldiniz?
Üstelik beni yanınızdan göndermiştiniz." dedi.
28 "Yahve'nin seninle olduğunu açıkça gördük" dediler.
29 "Bizim sana dokunmadığımız, sana hep iyilik edip seni esenlik içinde
gönderdiğimiz gibi, senin de bize hiçbir kötülük etmeyeceğine dair seninle bir
antlaşma yapalım. Artık sen Yahve'nin kutsadığı kişisin."
30 İshak onlara bir ziyafet verdi, yiyip içtiler.
31 Sabah erken kalkıp birbirlerine ant içtiler. İshak onları yolcu etti ve
ondan barış içinde ayrıldılar.
32 Aynı gün İshak'ın hizmetkârları gelip kazdıkları kuyu hakkında ona bilgi
verdiler. "Su bulduk" dediler.
33 Kuyuya "Şiva"* adını verdi. Bu nedenle kentin adı bugüne dek
"Beerşeva"† olarak kaldı.
34 Esav kırk yaşındayken Hititli Beeri'nin kızı Yudit'le Hititli Elon'un kızı
Basemat'ı eş olarak aldı.
35 Bu kadınlar İshak'la Rebeka için can sıkıntısı oldular.

27

1 İshak yaşlanıp gözleri görmez olduğu zaman, büyük oğlu Esav'ı çağırdı ve
ona, "Oğlum?" dedi.
Ona, "İşte buradayım" dedi.
2 "Bak, ben yaşlandım" dedi. "Öleceğim günü bilmiyorum.
3 Şimdi silahlarını, ok kılıfını ve yayını al, kıra çıkıp bana av eti getir.
4 Sevdiğim lezzetli bir yemek yap ve bana getir de yiyeyim. Ölmeden önce
canım seni kutsasın."

---

* **26:19** Yaşayan veya taze. † **26:20** "Esek" "çekişme" anlamına gelir. ‡ **26:21** "Sitna" "düşmanlık" anlamına gelir. § **26:22** "Rehovot" "geniş yerler" anlamına gelir. * **26:33** Şiva, "ant" veya "yedi" anlamına gelir. † **26:33** Beerşeva, "ant kuyusu" veya "yedi kuyusu" anlamına gelir.

5 Rebeka, İshak'ın oğlu Esav'la konuştuklarını duydu. Esav avlanıp avı
getirmek için kıra çıktı.
6 Rebeka oğlu Yakov'a şöyle dedi: “Babanın kardeşin Esav'a şöyle dediğini
duydum:
7 ‘Bana av getir ve lezzetli bir yemek yap da yiyeyim ve ölümümden önce
seni Yahve’nin önünde kutsayayım.’
8 Şimdi oğlum, sana vereceğim buyruğu iyi dinle.
9 Şimdi sürüye git ve oradan bana iki iyi oğlak getir. Onlarla babanın
sevdiği lezzetli bir yemek yapacağım.
10 Yemesi için onu babana götüreceksin, ölmeden önce seni kutsasın.”
11 Yakov annesi Rebeka'ya şöyle dedi: “Kardeşim Esav kıllı bir adam,
bense kılsız bir adamım.
12 Ya babam bana dokunursa? Ona bir düzenbaz gibi görüneceğim ve
üzerime kutsama değil, lanet getireceğim.”
13 Annesi, “Senin lanetin benim üzerime olsun oğlum” dedi. “Sadece
sözümü dinle ve git onları benim için getir.”
14 Gidip onları aldı ve annesine getirdi. Annesi, babasının sevdiği gibi
lezzetli bir yemek yaptı.
15 Rebeka büyük oğlu Esav'ın evde yanında bulunan güzel giysilerini alıp
küçük oğlu Yakov'a giydirdi.
16 Ellerine ve ensesinin tüysüz kısmına oğlak derisiyle kapladı.
17 Hazırladığı lezzetli yemeği ve ekmeği oğlu Yakov'un eline verdi.
18 Yakov babasının yanına varıp, “Baba” dedi.
“İşte buradayım. Sen kimsin oğlum?”
19 Yakov babasına, “Ben senin ilk oğlun Esav'ım” dedi. “Benden yapmamı
istediğin şeyi yaptım. Lütfen kalk, otur ve avımı ye ki canın beni kutsasın.”
20 İshak oğluna, “Oğlum, nasıl bu kadar çabuk buldun?” dedi.
“Çünkü Tanrın Yahve beni başarılı kıldı” dedi.
21 İshak Yakov'a, “Lütfen yaklaş, oğlum, gerçekten oğlum Esav mısın, değil
misin, dokunayım” dedi.
22 Yakov babası İshak'a yaklaştı. Ona dokundu, “Ses Yakov'un sesi, ama
eller Esav'ın elleridir” dedi.
23 Kardeşi Esav'ın elleri gibi elleri kıllı olduğu için onu tanımadı. Böylece
onu kutsadı.
24 “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?” dedi.
Yakov, “Benim” dedi.
25 “Onu bana getir, oğlumun avından yiyeyim de canım seni kutsasın” dedi.
Yanına getirdi ve yedi. Ona şarap getirdi ve içti.
26 Babası İshak ona, “Yaklaş, oğlum, beni öp” dedi.
27 Yaklaşıp onu öptü. Elbisesinin kokusunu kokladı ve onu kutsayarak
şöyle dedi:
“İşte, oğlumun kokusu
Yahve’nin kutsadığı kırın kokusu gibidir.
28 Tanrı sana göklerin çiyinden,
yerin veriminden,
bol miktarda tahıl ve yeni şarap versin.
29 Halklar sana kulluk etsin,
uluslar sana boyun eğsin.
Kardeşlerinin efendisi ol.
Annenin oğulları sana boyun eğsin.

Sana lanet edenler lanetli olsun.
Seni kutsayanlar kutsansın.”
30 İshak Yakov'u kutsadıktan ve Yakov babası İshak'ın yanından çıkar çıkmaz,
kardeşi Esav avdan döndü.
31 Ayrıca lezzetli yemek yapıp babasına getirdi. Babasına, “Baba kalk ve
oğlunun avından ye de canın beni kutsasın” dedi.
32 Babası İshak ona, “Sen kimsin?” dedi.
“Ben senin oğlun, ilk oğlun Esav'ım” dedi.
33 İshak şiddetle titredi ve şöyle dedi: “Öyleyse, av avlayan ve bana getiren
kimdi? Sen gelmeden önce hepsini yedim ve onu kutsadım? O da
kutsanacaktır.”
34 Esav babasının sözlerini işitince çok büyük ve acı bir feryatla ağladı ve
babasına, “Beni de kutsa, ey baba” dedi.
35 “Kardeşin hile ile geldi, kutsamanı elinden aldı” dedi.
36 Esav “Ona boşuna mı Yakov diyorlar? İki kezdir beni aldatıyor. İlk
oğulluk hakkımı elimden aldı. Bak, şimdi de benim kutsamamı elimden aldı.”
dedi. “Benim için bir kutsama alıkoymadın mı?” dedi.
37 İshak, Esav'a şu karşılığı verdi: “İşte, onu senin efendin yaptım ve bütün
kardeşlerini ona hizmetkâr atadım. Onu tahıl ve yeni şarapla besledim. O
zaman senin için ne yapayım oğlum?”
38 Esav babasına, “Baba, sende yalnız bir kutsamamı var? Beni kutsa, beni
de baba.” dedi. Esav yüksek sesle ağladı.
39 Babası İshak ona şu karşılığı verdi:

“İşte, meskenin göklerin çiğinde,
yerin veriminde olacak.
40 Kılıcınla yaşayacak ve kardeşine hizmet edeceksin.
Özgür olmak isteyince,
onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.”
41 Esav, babasının onu kutsadığı bereket yüzünden Yakov'dan nefret
ediyordu. Esav yüreğinde şöyle dedi: “Babamın yas günleri yakındır. O
zaman kardeşim Yakov'u öldürürüm.”
42 Büyük oğlu Esav'ın sözleri Rebeka'ya iletildi. Rebeka küçük oğlu Yakov'u
çağırttı ve ona şöyle dedi: “Kardeşin Esav seni öldürmeyi tasarlayarak
kendini avutuyor.
43 Şimdi oğlum, sözümü dinle. Kalk, Haran'daki kardeşim Lavan'a kaç.
44-45 Kardeşinin öfkesi yatışıp kızgınlığı geçinceye ve ona yaptığını
unutuncaya dek bir süre onun yanında kal. Sonra birini gönderir, seni
oradan aldırtırım. Neden bir günde ikinizden de yoksun kalayım?”
46 Rebeka, İshak'a şöyle dedi: “Het'in kızları yüzünden canımdan bezdim.
Yakov da Het kızlarından, ülke kızlarından bir eş alırsa, ne diye yaşayayım?”

28

1 İshak Yakov'u çağırdı, kutsadı ve ona, “Kenan kızlarından kendine eş
almayacaksın.
2 Kalk, Paddan Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Oradan
annenin kardeşi Lavan'ın kızlarından bir eş al.
3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, seni verimli kılıp çoğaltsın ki,
halklar topluluğu olasınız.

4 Avraham kutsamasını sana ve seninle birlikte soyuna versin. Öyle ki,
Tanrı'nın Avraham'a verdiği ve üzerinden geçmekte olduğun diyarı miras
alasın." dedi.
5 İshak Yakov'u gönderdi. Paddan Aram'a, Yakov'la Esav'ın annesi
Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel'in oğlu Lavan'ın yanına gitti.
6-7 Esav, İshak'ın Yakov'u kutsadığını ve bir eş alması için Paddan-Aram'a
gönderdiğini ve onu kutsadığı zaman, Kenan kızlarından kendine eş
almayacaksın diye buyurduğunu, Yakov'un da anne babasını dinleyerek
Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi.
8 Esav, babası İshak'ın Kenan kızlarından hoşlanmadığını gördü.
9 Böylece Esav İşmael'e gitti. Karılarının üzerine Avraham oğlu İşmael'in kızı
Nevayot'un kız kardeşi, Mahalat'ı da eş olarak aldı.
10 Yakov Beer-Şeva'dan Harran'a doğru yola çıktı.
11 Bir yere gelip orada geceledi. Çünkü güneş batmıştı. Yerin taşlarından
birini alıp başının altına koydu ve uyumak için o yere yattı.
12 Düşünde yeryüzünün üzerine dikilmiş, tepesi göğe ulaşan bir merdiven
gördü. İşte, Tanrı'nın melekleri onun üzerine inip çıkıyorlardı.
13 Yahve onun üzerinde durup, "Ben, atan Avraham'ın, İshak'ın Tanrısı
Yahve'yim" dedi. "Üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve soyuna
vereceğim.
14 Soyun yerin tozu gibi olacak; batıya, doğuya, kuzeye ve güneye
yayılacaksınız. Yerin bütün aileleri sende ve soyunda kutsanacaktır.
15 İşte, ben seninleyim, gideceğin her yerde seni koruyacağım ve seni bu
diyara geri getireceğim. Çünkü sana söylediğim şeyi yapana dek seni
bırakmayacağım."
16 Yakov uykusundan uyanıp, "Yahve gerçekten burada, ben fark
edemedim" dedi.
17 Korktu ve "Bu yer ne heybetli! Burası Tanrı'nın evinden başka bir yer
olamaz. Burası göğün kapısıdır."
18 Yakov sabah erkenden kalktı, başının altına koyduğu taşı alıp sütun
yaptı, üzerine yağ döktü.
19 O yere Beytel (Tanrı'nın Evi) adını verdi. Kentin adı ilk adı Luz'du.
20 Yakov adak adayıp şöyle dedi: "Tanrı benimle olursa, gittiğim yolda
beni korursa, bana yiyecek ekmek, giyecek giysi verirse,
21 esenlik içinde babamın evine dönersem, o zaman Yahve benim Tanrım
olacak.
22 O zaman sütun olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın Evi olacak. Bana
vereceğin her şeyin ondalığını mutlaka sana vereceğim."

29

1 Yakov yola çıkıp Doğuoğulları'nın ülkesine geldi.
2 Baktı ve kırda bir kuyu gördü ve yanında yatan üç koyun sürüsü vardı.
Çünkü o kuyudan sürüleri su verirlerdi. Kuyunun ağzındaki taş büyüktü.
3 Bütün sürüler orada toplanırdı. Taşı kuyunun ağzından yuvarlarlar,
koyunlara su verdikten sonra taşı tekrar kuyunun ağzına, yerine koyarlardı.
4 Yakov onlara, "Kardeşler, nerelisiniz?" dedi.
"Biz Harranlı'yız" dediler.
5 Onlara, "Nahor'un oğlu Lavan'ı tanır mısınız?"
"Tanırız" dediler.
6 Onlara, "Kendisi iyi mi?" diye sordu.

“İyidir. Bak, kızı Rahel koyunlarla geliyor.” dediler.
7 “İşte, daha gün ortası, sürülerin toplanma vakti değil” dedi. “Koyunları su
verdikten sonra götürüp otlatın.”
8 “Bütün sürüler bir araya toplanmadan ve kuyunun ağzındaki taşı
yuvarlamadan olmaz” dediler. “Sonra koyunlara su vereceğiz.”
9 Daha onlarla konuşurken, Rahel babasının koyunlarıyla geldi çünkü o
çobandı.
10 Yakov, annesinin kardeşi Lavan'ın kızı Rahel'i ve annesinin kardeşi
Lavan'ın koyunlarını görünce yaklaştı, kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı.
Annesinin kardeşi Lavan'ın sürüsüne su verdi.
11 Yakov Rahel'i öptü, yüksek sesle ağladı.
12 Yakov Rahel'e babasının akrabası ve Rebeka'nın oğlu olduğunu söyledi. O
da koşarak babasına haber verdi.
13 Lavan, kız kardeşinin oğlu Yakov'la ilgili haberi duyunca onu
karşılamaya koştu. Yakov'u kucaklayıp öptü ve onu evine götürdü. Yakov
bütün olanları Lavan'a anlattı.
14 Lavan, “Gerçekten sen benim kemiğim ve etimsin” dedi. Yakov onun
yanında bir ay kaldı.
15 Lavan, Yakov'a, “Akrabam olduğun için bana karşılıksız mı hizmet
edeceksin?” dedi. “Söyle bana, ücretin nedir?”
16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di.
17 Lea'nın gözleri zayıftı, ama Rahel görünüş açısından güzel ve çekiciydi.
18 Yakov Rahel'i sevdi. “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet
ederim” dedi.
19 Lavan, “Onu başka bir adama vermektense sana vermem daha iyi”
dedi. Benimle kal.”
20 Yakov Rahel için yedi yıl hizmet etti. Ona duyduğu sevgisinden dolayı
birkaç gün gibi geldi ona.
21 Yakov Lavan'a, “Karımı bana ver, günlerim doldu, yanına gireyim” dedi.
22 Lavan yöre halkını toplayıp bir ziyafet verdi.
23 Akşam kızı Lea'yı Yakov'a getirdi. Yakov onun yanına girdi.
24 Lavan hizmetçisi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi.
25 Sabah olunca Yakov bir baktı ki, yanında Lea! Lavan'a, “Bana bu
yaptığın nedir?” dedi. “Sana Rahel için hizmet etmedim mi? O zaman
neden beni aldattın?”
26 Lavan, “Küçüğü büyüğünden önce vermek bizim buralarda uygun
değildir” dedi.
27 “Bu haftayı doldur, yanımda edeceğin başka yedi yıllık hizmete karşılık
onu da sana veririz.”
28 Yakov öyle yaptı ve haftasını tamamladı. Ona kızı Rahel'i eş olarak
verdi.
29 Lavan hizmetçisi Bilha'yı kızı Rahel'in hizmetine verdi.
30 Yakov Rahel'in yanına girdi ve Rahel'i Lea'dan daha çok sevdi. Yakov
Lavan'ın yanında yedi yıl daha hizmet etti.
31 Yahve Lea'dan nefret edildiğini görünce onun rahmini açtı, ama Rahel
kısırdı.
32 Lea hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu, adını Ruven (Bak erkek
çocuk) koydu. Çünkü, “Madem Yahve çektiğim sıkıntıyı gördü. Şimdi kocam
beni sevecek.” dedi.
33 Tekrar hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. “Yahve benden nefret edildiğini
duyduğundan bana bu oğulu da verdi” dedi. Ona Şimon (Duyar) adını verdi.

34 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana
bağlanacak, çünkü ona üç oğul doğurdum” dedi. “Bu nedenle çocuğa Levi
(Bağlılık) adı verildi.
35 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Bu sefer Yahve’yi
öveceğim” dedi. Bu nedenle ona Yahuda (Övgü) adını verdi. Sonra doğum
yapmayı bıraktı.

30

1 Rahel Yakov'a çocuk doğuramadığını görünce kız kardeşini kıskandı.
Yakov'a, “Bana çocuklar ver, yoksa öleceğim” dedi.
2 Yakov Rahel'e öfkelendi ve şöyle dedi: “Ben rahmin meyvesini senden
esirgeyen Tanrı'nın yerinde miyim?”
3 “İşte hizmetçim Bilha” dedi. “Yanına gir. Öyle ki, dizlerimin üzerinde
doğursun da ondan çocuklarım olsun.”
4 Hizmetçisi Bilha'yı ona eş olarak verdi ve Yakov onun yanına girdi.
5 Bilha hamile kaldı ve Yakov'a bir oğul doğurdu.
6 Rahel, “Tanrı davamı gördü, sesimi işitip bana bir oğul verdi” dedi. Bu
nedenle onun adını Dan (Haklı) koydu.
7 Rahel'in hizmetçisi Bilha yine hamile kaldı ve Yakov'a ikinci bir oğul
doğurdu.
8 Rahel, “Kız kardeşimle çetin güreşler yaptım ve yendim” dedi. Ona Naftali
(Güreşim) adını verdi.
9 Lea artık hamile kalamadığını görünce, hizmetçisi Zilpa'yı alıp Yakov'a
karı olarak verdi.
10 Lea'nın uşağı Zilpa Yakov'a bir oğul doğurdu.
11 Lea, “Uğurum!” dedi. Adını Gad (Uğur) koydu.
12 Lea'nın hizmetçisi Zilpa Yakov'a ikinci bir oğul doğurdu.
13 Lea, “Ne mutlu bana, çünkü kadınlar bana mutlu diyecekler” dedi. Ona
Aşer (Mutlu) adını verdi.
14 Ruven buğday hasadı günlerinde gidip tarlada adamotu buldu ve annesi
Lea'ya getirdi. Rahel, Lea'ya, “Lütfen bana oğlunun adamotundan biraz ver”
dedi.
15 Lea ona, “Kocamı aldığın yetmiyor mu?” dedi. “Oğlumun adamotunu da
mı alacaksın?”
Rahel, “Öyleyse, oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle
yatacak” dedi.
16 Akşam Yakov tarladan geldi. Lea onu karşılamaya çıkıp, “Benim yanıma
gireceksin” dedi. “Çünkü seni oğlumun adamotuyla gerçekten tuttum.”
O gece onunla yattı.
17 Tanrı Lea'yı işitti ve hamile kaldı. Yakov'a beşinci bir oğul doğurdu.
18 Lea, “Hizmetçimi kocama verdiğim için Tanrı bana bedelini verdi” dedi.
Ona İsakar (Bedel) adını verdi.
19 Lea yine hamile kaldı ve Yakov'a altıncı bir oğul doğurdu.
20 Lea, “Tanrı bana güzel bir çeyiz verdi” dedi. “Artık kocam benimle
yaşayacak çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.” Adını Zevulun (Saygın
mesken) koydu.
21 Sonra bir kız doğurdu, adını Dina koydu.
22 Tanrı Rahel'i hatırladı ve onu işitip rahmini açtı.
23 Hamile kaldı, bir erkek çocuk doğurdu ve “Tanrı utancımı kaldırdı” dedi.

24 “Yahve bana bir oğul daha versin” diyerek çocuğun adını Yosef* koydu.
25 Rahel Yosef'i doğurunca Yakov Lavan'a, “Beni gönder de kendi evime,
ülkeme gideyim” dedi.
26 “Hizmetime karşılık karılarımı ve çocuklarımı ver, bırak gideyim. Çünkü
sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.”
27 Lavan, “Eğer şimdi gözünde lütuf bulduysam, burada kal” dedi, “Çünkü
Yahve’nin senin sayende beni kutsadığını anladım.”
28 “Ücretini bana bildir de vereyim” dedi.
29 Yakov ona, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı
biliyorsun” dedi.
30 “Çünkü ben gelmeden önce malın azdı, fazlasıyla çoğaldı. Gelişimle Yahve
seni kutsadı. Şimdi ben kendi evim için ne zaman çalışacağım?”
31 Lavan, “Sana ne vereyim?” dedi.
Yakov, “Bana bir şey vermeyeceksin” dedi. “Eğer bana şunu yaparsan,
yine sürünü güderim.
32 Bugün bütün sürünün içinden geçip noktalı ve benekli, koyunları, kara
kuzuları, benekli ve noktalı keçileri ayıracağım. Benim ücretim bu olsun.
33 Bundan sonra ücretim için geldiğinde, doğruluğum benim hakkında
tanıklık edecektir. Yanımda bulunan keçiler arasında noktalı ve benekli,
kuzularım arasında kara olmayanların hepsi çalıntı sayılacaktır.”
34 Lavan, “İşte, sözüne göre olsun” dedi.
35 O gün benekli ve çizgili tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz
keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarının eline verdi.
36 Kendisiyle Yakov arasında üç günlük yol bıraktı. Yakov Lavan'ın kalan
sürülerini güdüyordu.
37 Yakov kavak, badem ve çınar ağaçlarından taze çubuklar aldı. Üzerindeki
kabukları soyup beyaz rengini gösteren çizgiler yaptı.
38 Soyduğu çubukları sürülerin su içmek için geldikleri yalaklara, sürülerin
önüne koydu. Su içmek için gelince çiftleşiyorlardı.
39 Çubukların önünde çiftleşince sürüler çizgili, noktalı ve benekli doğarlardı.
40 Yakov kuzuları ayırdı ve sürülerin yüzünü Lavan'ın sürüsünün çizgili ve
kara olanlarına çevirdi. Kendi sürülerini ayırdı, onları Lavan'ın sürüsüne
koymadı.
41 Sürünün güçlü olanları kızışınca, Yakov sürünün gözü önünde, yalaklara
çubuklar koyuyordu. Öyle ki, çubukların yanında çiftleşsinler.
42 Ama sürünün zayıf olanlarının yanına koymazdı. Böylece zayıf olanlar
Lavan’ın, güçlüleriyse Yakov’un oldu.
43 Yakov alabildiğince çoğaldı. Sürüleri, kadın ve erkek hizmetçileri,
develeri, eşekleri oldu.

31

1 Yakov Lavan'ın oğullarının, “Yakov babamıza ait olan her şeyi aldı. Bütün
bu serveti babamızın şeylerinden elde etti.” sözlerini söylediğini işitti.
2 Yakov Lavan'ın yüzünü gördü ve kendisine karşı eskisi gibi değildi.
3 Yahve Yakov'a, “Atalarının ülkesine, akrabalarının yanına dön” dedi,
“Seninle birlikte olacağım.”
4 Yakov Rahel'le Lea'yı sürüsünün yanına, kıra çağırdı.

* **30:24** Yosef “çoğaltsın” anlamına gelir.

5 Onlara, “Babanızın yüzünü görüyorum, bana karşı eskisi gibi değil. Ama
babamın Tanrısı benimledir.
6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi biliyorsunuz.
7 Babanız beni aldattı, ücretimi on kez değiştirdi, ama Tanrı bana kötülük
etmesine izin vermedi.
8 Benekliler senin ücretin olacak dediğinde, bütün sürü benekli doğurdu.
Ücretin çizgililer olacak dediğinde bütün sürü çizgili doğurdu.
9 Böylece Tanrı babanızın sürüsünü alıp bana verdi.
10 Çiftleşme mevsiminde, gözlerimi kaldırdım ve düşte gördüm. Baktım,
çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıldı.
11 Tanrı'nın meleği düşte bana, ‘Yakov’ dedi. ‘Burdayım’ dedim.
12 Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl’ dedi. ‘Çünkü
Lavan’ın sana yaptıklarının hepsini gördüm.
13 Sütun üzerine mesh ettiğin, bana adak adadığın Beytel'in Tanrısı benim.
Şimdi kalk, bu topraklardan çık ve doğduğun ülkeye dön.’ ” dedi.
14 Rahel ile Lea ona şu karşılığı verdiler: “Babamızın evinden payımız ya
da mirasımız kaldı mı?
15 Onun gözünde artık yabancı sayılmıyor muyuz? Çünkü bizi sattı ve
bedelimizi de tamamen yedi.
16 Tanrı'nın babamızdan aldığı tüm o servet bizim ve çocuklarımızındır.
Şimdi, Tanrı sana ne dediyse öyle yap.”
17 Yakov kalktı, oğullarıyla karılarını develere bindirdi.
18 Babası İshak’ın yanına, Kenan ülkesine gitmek üzere bütün hayvanlarını,
Paddan Aram'da kazandığı davarlar da dahil kazandığı her şeyi aldı.
19 Lavan koyunlarını kırkmaya gitmişti ve Rahel, babasına ait olan
terafimi* (Aile putu) çaldı.
20 Yakov kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı.
21 Böylece sahip olduğu her şeyle birlikte kaçtı. Kalkıp Irmağı geçti ve Gilad
Dağı’na doğru yöneldi.
22 Üçüncü gün Yakov'un kaçtığı Lavan'a bildirildi.
23 Yakınlarını da yanına alıp yedi gün boyunca onu takip etti. Gilad
Dağı’nda ona yetişti.
24 Tanrı geceleyin düşte Aramlı Lavan'a gelip ona, “Dikkat et, Yakov'a iyi,
ne de kötü bir şey söyleme” dedi.
25 Lavan Yakov'a yetişti. Yakov çadırını dağa kurmuştu. Lavan da
yakınlarıyla birlikte Gilad Dağı’nda çadır kurdu.
26 Lavan Yakov'a, “Nedir bu yaptığın? Beni aldattın.” dedi, “Kızlarımı savaş
esirleri gibi alıp götürdün?
27 Niçin gizlice kaçtın ve beni aldattın? Seni sevinçle, ezgilerle, tef ve çenkle
yolcu ederdim.
28 Torunlarımı ve kızlarımı öpmeme izin vermedin. Şimdi akılsızca
davrandın.
29 Size kötülük etmek elimdedir. Ama babanın Tanrısı dün gece bana
görünüp, ‘Dikkat et!’ dedi, ‘Yakov’a ne iyi, ne de kötü bir şey söyleme.’
30 Babanın evini çok özlediğin için çıkıp gittin. Ama niçin ilâhlarımı çaldın?”
31 Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi: “Korktum, çünkü, ‘Kızlarını zorla
benden alırsın’ dedim.

* **31:19** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

32 İlâhlarını kimde bulursan o kişi sağ kalmayacaktır. Yakınlarımızın
önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al." Yakov
onları Rahel'in çaldığını bilmiyordu.
33 Lavan Yakov'un çadırına, Lea'nın çadırına ve iki hizmetçinin çadırına
girdi, ama onları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi.
34 Rahel terafimi alıp devenin semerine koymuştu ve üzerinde
oturuyordu. Lavan bütün çadırı yokladı ama bulamadı.
35 Rahel babasına, "Efendim, senin huzurunda kalkamadığım için bana
kızma, çünkü adet görüyorum da" dedi. Araştırdı ama terafimi bulamadı.
36 Yakov öfkelendi ve Lavan'a çıkıştı. Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi:
"Benim suçum ne? Benim günahım ne ki, hararetle peşime düştün?
37 Madem bütün eşyalarımı karıştırdın, kendi eşyalarından ne buldun? Onu
burada benim yakınlarımın ve senin yakınlarının önüne koy da aramızda
hüküm versinler." dedi.
38 "Yirmi yıldır yanındayım. Koyunların ve keçilerin hiç düşük yapmadı.
Sürülerinden bir koç yemedim.
39 Vahşi hayvanların parçaladıklarını sana getirmedim. Zararını ben
çektim. Gerek gündüz gerekse gece, çalınmış hayvanın karşılığını benim
elimden istedin.
40 Durumum buydu: Gündüz kuraklık, gece ayaz beni yiyip bitirdi.
Gözümü kırpmadım.
41 Yirmi yıldır senin evindeyim. İki kızın için sana on dört yıl, sürün için altı
yıl hizmet ettim ve sen benim ücretimi on kez değiştirdin.
42 Babamın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı ve İshak'ın Korktuğu benimle
birlikte olmasaydı, şimdi beni kesin boş gönderirdin. Tanrı çektiğim sıkıntıyı
ve verdiğim emeği gördü ve dün gece seni azarladı."
43 Lavan Yakov'a şöyle yanıt verdi: "Kızlar benim kızlarım, çocuklar benim
çocuklarım, sürüler benim sürülerim ve bütün gördüklerin benim! Bugün
kızlarıma ya da onların doğurduğu çocuklarına ne yapabilirim?
44 Şimdi gel, seninle bir antlaşma yapalım. Bu, seninle benim aramızda bir
tanık olsun."
45 Yakov bir taş alıp onu sütun olarak dikti.
46 Yakov yakınlarına, "Taş toplayın" dedi. Taşları alıp bir yığın yaptılar.
Orada yığının yanında yemek yediler.
47 Lavan oraya Yegar Sahaduta† adını verdi. Yakov ise ona Galed‡ adını
verdi.
48 Lavan, "Bu yığın bugün seninle benim aramızda tanıktır" dedi. Bu
nedenle oraya Galed adı verildi.
49 Mispa diye de bilinir. Çünkü Lavan şöyle dedi: "Birbirimizi gözden
kaybettiğimiz zaman Yahve seninle benim aramızda gözcü olsun.
50 Kızlarımı incitirsen ya da kızlarımın üzerine başka eşler alırsan, yanımızda
kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır."
51 Lavan Yakov'a, "İşte şu yığın ve seninle benim aramızda diktiğim sütun!"
dedi.
52 "Bu yığın tanık olsun, sütun da tanık olsun ki, bu yığının ötesine geçip
sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve sütunu geçip bana kötülük
etmeyeceksin.
53 Avraham'ın Tanrısı ve Nahor'un Tanrısı, babalarının Tanrısı aramızda
yargıç olsun." Yakov, babası İshak'ın Korktuğu'nun üzerine ant içti.

† **31:47** "Yegar Sahaduta" Aramice'de "Tanık Yığını" anlamına gelir. ‡ **31:47** "Galed" İbranice'de "Tanık Yığını" anlamına gelir.

54 Yakov dağda kurban kesti ve yakınlarını yemeye çağırdı. Yemeği yiyip
geceyi dağda geçirdiler.
55 Lavan sabah erkenden kalktı. Torunlarını ve kızlarını öptükten sonra
onları kutsadı. Lavan gidip kendi yerine döndü.

32

1 Yakov yola çıktı ve Tanrı'nın melekleri onu karşıladı.
2 Yakov onları görünce, "Bu Tanrı'nın ordusu" dedi. O yerin adını
Mahanaim* koydu.
3 Yakov kardeşi Esav'a, Seir ülkesine, Edom bölgesine, önünden ulaklar
gönderdi.
4 Onlara şöyle buyruk verdi: "Efendim Esav'a şöyle deyin: 'Hizmetkârın
Yakov böyle diyor. Lavan'ın yanında konuk oldum ve şimdiye kadar kaldım.
5 Sığırlarım, eşeklerim, davarlarım, erkek ve kadın hizmetçilerim var.
Gözünde lütuf bulabileyim diye efendime haber gönderdim.' "
6 Haberciler Yakov'a dönerek, "Kardeşin Esav'ın yanına vardık" dediler.
"Seni karşılamaya geliyor ve yanında dört yüz adam var."
7 O zaman Yakov çok korktu ve sıkıldı. Yanındaki halkı, davarları, sığırları
ve develeri iki bölüğe ayırdı.
8 "Esav bir bölüğün yanına gelip onu vurursa, kalan bölük kurtulur" dedi.
9 Yakov şöyle dedi: "Ey atam Avraham'ın, babam İshak'ın Tanrısı Yahve,
bana, 'Ülkene ve akrabalarının yanına dön ve sana iyilik edeceğim' dedin.
10 Hizmetkârına gösterdiğin bunca iyiliğe ve içtenliğe layık değilim. Çünkü
Yarden'i geçtiğimde yalnızca bir değneğim vardı ama şimdi iki ordu oldum.
11 Lütfen kurtar beni kardeşimin elinden, Esav'ın elinden. Çünkü gelip
bana, annelerine ve çocuklara vurmasından korkuyorum.
12 'Sana kesin olarak iyilik edeceğim, soyunu deniz kumu gibi
sayılamayacak kadar çoğaltacağım' demiştin."
13 O gece orada kaldı. Yanında bulunan hayvanlardan kardeşi Esav'a
hediye olarak,
14 iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç,
15 yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi eşek ve
on sıpa ayırdı.
16 Onları, ayrı sürüler olarak hizmetçilerinin eline teslim etti.
Hizmetçilerine, "Önümden gidin, sürüler arasına mesafe koyun" dedi.
17 Birincisine buyruk verip şöyle dedi: "Kardeşim Esav'la karşılaştığında,
'Sen kiminsin? Nereye gidiyorsun? Önündekiler kimindir?' diye sorduğunda,
18 'Bunlar, hizmetkârın Yakov'undur' diyeceksin. 'Efendim Esav'a
gönderilmiş bir hediyedir. İşte, kendisi de arkamızda.' "
19 İkincisine, üçüncüsüne, sürülerin hepsinin ardından gidenlere de buyruk
verdi, "Esav'ı bulduğunuzda onunla böyle konuşacaksınız" dedi.
20 " 'Yalnız bu kadar değil, işte, hizmetkârın Yakov arkamızda'
diyeceksiniz." Çünkü, "Onu önümden giden hediyeyle yatıştırıp sonra
yüzünü göreceğim" dedi. "Belki beni kabul eder."
21 Böylece hediye onun önünden geçti ve kendisi o gece ordugâhta kaldı.
22 O gece kalkıp iki karısını, iki hizmetkârını ve on bir oğlunu alıp Yabbok
geçidini geçti.
23 Onları alıp ırmaktan geçirdi ve kendisine ait olan şeyi de geçirdi.

* **32:2** "Mahanaim" "iki orduğah" anlamına gelir.

24 Yakov yalnız kaldı ve gün ağarana dek orada bir adamla güreşti.
25 Adam onu yenemediğini görünce, uyluğunun başına dokundu. Yakov
güreşirken uyluğunun başı incindi.
26 Adam, "Bırak gideyim, gün ağarıyor" dedi.
Yakov, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" dedi.
27 Ona, "Adın ne?" dedi.
"Yakov" dedi.
28 "Artık sana Yakov değil, İsrael denecek" dedi. "Çünkü Tanrı'yla ve
insanlarla çekişip galip geldin."
29 Yakov, "Lütfen adını söyle" dedi.
"Adımın ne olduğunu neden soruyorsun?" dedi. Orada Yakov'u kutsadı.
30 Yakov o yerin adını Peniel† koydu.
31 Yakov Peniel'den geçerken güneş üzerine doğdu ve uyluğu yüzünden
aksıyordu.
32 Bu nedenle İsrael'in çocukları bugüne dek uyluk kemiğinin üzerindeki
siniri yemezler. Çünkü Yakov'un uyluk kemiğinin başındaki sinire
dokunulmuştu.

33

1 Yakov gözlerini kaldırıp baktı ve işte Esav, yanında dört yüz adamla
geliyordu. Çocukları Lea, Rahel ve iki hizmetkârına teslim etti.
2 Hizmetçilerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yosef'i
en arkaya koydu.
3 Kendisi de onların önünden geçerek kardeşinin yanına gelene kadar yedi
kez yere eğildi.
4 Esav onu karşılamak için koştu. Onu kucakladı, boynuna sarılıp, onu
öptü. Birlikte ağladılar.
5 Gözlerini kaldırdı, kadınları ve çocukları gördü, "Yanındaki bunlar kim?"
dedi.
"Tanrı'nın hizmetkârına lütfettiği çocuklar" dedi.
6 Hizmetçiler çocuklarıyla yaklaşıp eğildiler.
7 Lea ve çocukları da yaklaşıp eğildiler. Onlardan sonra Yosef, Rahel ile
yaklaşıp eğildiler.
8 Esav, "Karşılaştığım önceki topluluğun anlamı nedir?" dedi.
Yakov, "Efendimin gözünde lütuf bulmak içindir" dedi.
9 Esav, "Ben yeterincesine sahibim kardeşim" dedi. "Sahip oldukların
senin olsun."
10 Yakov, "Hayır, lütfen, eğer şimdi gözünde lütuf bulduysam, hediyemi al"
dedi, "Çünkü senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Sen
benden hoşnut oldun.
11 Lütfen sana getirdiğim hediyeyi al. Çünkü Tanrı bana lütufta bulundu ve
bende yeterince var." Onu zorladı ve o aldı.
12 Esav, "Yola çıkalım, gidelim" dedi, "Ben senin önünden gideceğim."
13 Yakov ona şöyle dedi: "Efendim, çocukların narin olduğunu bilirsin.
Yanımdaki davarların ve sığırların yavruları var. Bir gün daha yürümeye
zorlanırsa sürünün hepsi ölür.
14 Lütfen efendim, hizmetkârının önünden geçsin, ben de efendimin
yanına, Seir'e varıncaya kadar önümde olan hayvanların hızına ve çocukların
hızına göre yavaşça yol alacağım."

† **32:30** Peniel, "Tanrı'nın yüzü" anlamına gelir.

15 Esav, “Yanımdaki adamlardan bazılarını yanınıza bırakayım” dedi.
Yakov, “Bu niçin? Efendimin gözünde lütuf bulayım.” dedi.
16 Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola çıktı.
17 Yakov Sukkot'a gitti, kendine bir ev yaptı, hayvanları için barınak yaptı.
Bu nedenle o yerin adına Sukkot* denilir.
18 Yakov Paddan Aram'dan Kenan ülkesindeki Şekem Kenti'ne esenlikle
vardı. Kentin önünde konakladı.
19 Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz
parça gümüşe satın aldı.
20 Orada bir sunak kurup adını El Elohe İsrael† koydu.

34

1 Lea'nın Yakov'a doğurduğu kızı Dina, memleketin kızlarını görmek için
dışarı çıktı.
2 Ülkenin önderi Hivli Hamor'un oğlu Şekem onu gördü. Dina'yı alıp onunla
yattı ve onu alçalttı.
3 Canı Yakov'un kızı Dina'ya bağlandı. Genç kızı sevdi ve ona nazik
davrandı.
4 Şekem babası Hamor'a, “Bana bu kızı eş olarak al” dedi.
5 Yakov kızı Dina'yı kirletildiğini duyduğunda oğulları kırda hayvanlarının
yanındaydı. Yakov onlar gelene kadar sustu.
6 Şekem'in babası Hamor, Yakov'la konuşmak için yanına gitti.
7 Yakov'un oğulları bunu duyunca kırdan geldiler. Üzüntülü ve öfkeliydiler.
Çünkü Yakov'un kızıyla yatarak İsrael'de çirkinlik etmişti. Bu yapılmaması
gereken bir şeydi.
8 Hamor onlarla konuşup şöyle dedi: “Oğlum Şekem, kızınızı özlüyor. Lütfen
onu ona eş olarak verin.
9 Bizimle evlilik yapın. Kızlarınızı bize verin, kızlarımızı da kendinize alın.
10 Bizimle otursunuz, ülke önünüzdedir. İçinde yaşayın, ticaret yapıp
mülk edinin.”
11 Şekem kızın babasına ve kardeşlerine, “Gözünüzde iyilik bulmama izin
verin” dedi, “Ne isterseniz veririm.
12 Benden büyük bir çeyiz isteyin, ne dilerseniz veririm. Yeter ki, kızı bana
eş olarak verin.”
13 Yakov'un oğulları Şekem'le babası Hamor'a hileli bir yanıt verdiler,
çünkü kız kardeşleri Dina'yı kirletmişti.
14 Onlara, “Kız kardeşimizi sünnetli olmayan bir adama vermek bizim için
ayıptır.
15 Yalnızca şu koşulla kabul ederiz. Bütün erkekleriniz sünnet edilip bizim
gibi olursanız,
16 o zaman kızlarımızı size veririz, kızlarınızı kendimize alırız ve sizinle
birlikte oturur, tek bir halk oluruz.
17 Ama bizi dinlemez ve sünnet olmazsanız, kız kardeşimizi* alıp gideriz.”
dediler.
18 Sözleri Hamor'la Hamor'un oğlu Şekem'in hoşuna gitti.
19 Genç adam bunu yapmak için beklemedi. Çünkü Yakov'un kızını çok
beğenmişti ve kendisi babasının evindekilerin en saygınıydı.

---

* **33:17** sukkot, barınaklar veya kulübeler anlamına gelir.
† **33:20** El Elohe İsrael, “Tanrı, İsrael'in Tanrısı” veya “İsrael'in Tanrısı kudretlidir” anlamına gelir.
* **34:17** İbranice'de kelimenin tam anlamıyla “kız” vardır

20 Hamor ve oğlu Şekem, kent kapısına geldiler ve halkla konuşup şöyle
dediler:
21 "Bu adamlar bizimle barış içindeler. Onun için ülkede yaşasınlar ve
ticaret yapsınlar. Bakın, topraklarımız onlar için yeterince geniştir. Kızlarını
kendimize eş olarak alalım, kızlarımızı onlara verelim.
22 Ancak aramızdaki her erkeğin onlar gibi sünnet edilmesi koşuluyla
bizimle yaşamayı ve bir halk olmayı kabul ediyorlar.
23 Onların sürüleri, malları ve bütün hayvanları bizim olmayacak mı?
Yeter ki onlarla anlaşalım ve bizimle birlikte otursunlar."
24 Kentin kapısından çıkan herkes Hamor'la oğlu Şekem'in sözünü dinledi.
Kent kapısından çıkan her erkek sünnet edildi.
25 Üçüncü gün, Yakov'un oğullarından ikisi, Dina'nın kardeşleri Şimon'la
Levi, onlar hala acı çekerken kılıçlarını aldılar, habersiz kente saldırdılar,
bütün erkekleri öldürdüler.
26 Hamor'la oğlu Şekem'i de kılıçtan geçirdiler, Dina'yı Şekem'in evinden alıp
gittiler.
27 Yakov'un oğulları cesetleri soyup kız kardeşlerini kirlettikleri için kenti
yağmaladılar.
28 Sürülerini, sığırlarını, eşeklerini, kentte ve kırda ne varsa hepsini aldılar.
29 Bütün çocuklarını ve eşlerini esir aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.
30 Yakov Şimon'la Levi'ye şöyle dedi: "Ülkede yaşayan Kenanlılar'la
Perizliler'i bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz. Sayıca azım. Bana
karşı birleşip beni vuracaklar ve ben ve ev halkım yok olacağız."
31 Onlar, "Kızkardeşimize bir fahişeye olduğu gibi mi davranmalıydı?"
dediler.

35

1 Tanrı Yakov'a, "Kalk, Beytel'e git ve orada yaşa" dedi. Orada, kardeşin
Esav'ın yüzünden kaçtığın zaman sana görünen Tanrı'ya bir sunak yap."
2 Yakov ailesine ve yanındakilerin hepsine şöyle dedi: "Aranızdaki yabancı
ilâhları atın, kendinizi arındırın, giysilerinizi değiştirin.
3 Kalkıp Beytel'e gidelim. Sıkıntılı günümde bana yanıt veren, gittiğim
yolda benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım."
4 Ellerindeki bütün yabancı ilâhları, kulaklarındaki küpeleri Yakov'a
verdiler. Yakov onları Şekem yanındaki meşe ağacının altına gömdü.
5 Yola çıktılar ve çevrelerindeki kentlerin üzerinde Tanrı'nın dehşeti vardı.
Yakovoğulları'nın peşine düşmediler.
6 Yakov, yanındakilerle birlikte Kenan ülkesindeki Luz'a, yani Beytel'e geldi.
7 Orada bir sunak yapıp oraya El-Beytel (Beytel'in Tanrısı) adını verdi.
Çünkü kardeşinden kaçtığı zaman Tanrı orada kendisine görünmüştü.
8 Rebeka'nın dadısı Debora öldü ve Beytel'in alt tarafındaki meşe ağacının
altına gömüldü. Oraya Allon-Bakut (Yas meşesi) adı koyuldu.
9 Yakov Paddan-Aram'dan gelince, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı.
10 Tanrı ona, "Adın Yakov'dur" dedi. "Artık adın Yakov olmayacak, adın
İsrael olacak." Adını İsrael koydu.
11 Tanrı ona, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi. "Verimli ol ve
çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu olacak ve bedeninden krallar
çıkacak.
12 Avraham'la İshak'a verdiğim diyarı sana vereceğim ve senden sonra
senin soyuna vereceğim."

13 Tanrı, Yakov'la konuştuğu yerden, onun yanından yukarıya çıktı.
14 Yakov O'nunla konuştuğu yere taştan bir sütun dikti. Üzerine dökmelik
sunu ve üzerine zeytinyağı döktü.
15 Yakov, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yerin adını "Beytel" koydu.
16 Beytel'den yola çıktılar. Efrata'ya hâlâ biraz mesafe vardı. Rahel doğum
yaptı ve ağır sancılı bir doğumdu.
17 Doğum sancısı çekerken ebe, "Korkma, bir oğlun daha oluyor" dedi.
18 Canı ayrılırken (çünkü öldü), adını Benoni* koydu. Ama babası ona
Benyamin† adını verdi.
19 Rahel öldü ve Efrat (Beytlehem de denir) yolunda gömüldü.
20 Yakov onun mezarına bir sütun dikti; bugüne dek Rahel'ın mezar taşıdır.
21 İsrael göç edip çadırını Eder kulesinin ötesine kurdu.
22 İsrael o ülkede yaşarken Ruven gidip babasının cariyesi Bilha'yla yattı.
İsrael bunu duydu.
Yakov'un on iki oğlu vardı.
23 Lea'nın oğulları: Ruven (Yakov'un ilk oğlu), Şimon, Levi, Yahuda, İssakar,
Zevulun.
24 Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamin.
25 Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali.
26 Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Bunlar Yakov'un Paddan
Aram'da doğan oğullarıdır.
27 Yakov babası İshak'ın yanına, Avraham'la İshak'ın yabancı olarak
yaşadığı Mamre'ye, Kiryat-Arba'ya (Hevron denir) geldi.
28 İshak'ın günleri yüz seksen yıldı.
29 İshak kocamış, günlere doymuş olarak ruhunu teslim etti ve halkının
arasına katıldı. Oğulları Esav ve Yakov onu gömdüler.

36

1 Esav (yani Edom'un) kuşaklarının öyküsü budur.
2 Esav eşlerini Kenan'ın kızlarından aldı: Hititli Elon'un kızı Âda ve Hivli
Sivon'un kızı Âna'nın kızı Oholivama;
3 İşmael'in kızı, Nevayot'un kız kardeşi Basemat.
4 Ada, Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i,
5 Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan diyarında
dünyaya gelen oğulları bunlardır.
6 Esav eşlerini, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını,
hayvanlarının tümünü, Kenan diyarında topladığı bütün malını alıp kardeşi
Yakov'dan uzak bir diyara gitti.
7 Çünkü malları bir arada oturamayacakları kadar çoktu ve sürüleri
yüzünden gelip geçtikleri toprak onları taşıyamadı.
8 Esav Seir'in dağlık bölgesinde yaşıyordu. Esav, Edom'dur.
9 Seir dağlık bölgesinde Edomlular'ın babası Esav kuşaklarının öyküsü
şunlardır:
10 Esav'ın oğullarının adları: Esav'ın karısı Ada oğlu Elifaz ve Esav'ın karısı
Basemat'ın oğlu Reuel'dir.
11 Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam ve Kenaz.

---

* **35:18** "Benoni" "derdimin oğlu" anlamına gelir. † **35:18** "Benyamin" "sağ elimin oğlu" anlamına gelir.

12 Timna, Esav'ın oğlu Elifaz'ın hizmetçisiydi ve Elifaz Amalek'i doğurdu.
Bunlar Esav'ın karısı Ada'nın soyundandır.
13 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esav'ın karısı
Basemat'ın soyundandır.
14 Esav'ın karısı Sivon'un kızı Ana'nın kızı Oholivama'nın Esav'a doğurduğu
oğulları şunlardı: Yeuş, Yalam, Korah.
15 Esav oğullarının beyleri şunlardır: Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları:
Teman, Omar, Sefo, Kenaz,
16 Korah, Gatam, Amalek. Edom diyarına Elifaz'dan gelen beyler
bunlardır. Bunlar Ada'nın oğullarıdır.
17 Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Edom
diyarına Reuel'den gelen beyler bunlardır. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın
oğullarıdır.
18 Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah.
Esav'ın karısı Ana'nın kızı Oholivama'dan gelen beyler bunlardır.
19 Bunlar Esav (yani Edom'un) oğulları ve onların beyleri bunlardır.
20 Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
21 Dişon, Eser, Dişan. Edom diyarında Horlular'dan gelen Seiroğulları'nın
beyleri bunlardır.
22 Lotan'ın oğulları: Hori ve Heman. Lotan'ın kız kardeşi Timna'dır.
23 Şoval'ın oğulları şunlardır: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.
24 Sivon'un oğulları: Aya ve Âna. Bu, babası Sivon'un eşeklerini güderken
çölde kaplıcaları bulan Ana'dır.
25 Âna'nın çocukları şunlardır: Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.
26 Dişon'un oğulları şunlardır: Hemdan, Eşban, İtran, Keran.
27 Eser'in oğulları şunlardır: Bilhan, Zaavan, Akan.
28 Dişan'ın oğulları: Uz ve Aran.
29 Horlular'dan gelen beyler şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
30 Dişon, Ezer, Dişan. Seir diyarındaki beylerine göre Horlular'dan gelen
beyler bunlardır.
31 Bunlar, İsrael'in çocukları üzerinde herhangi bir kral saltanat sürmeden
önce, Edom diyarında hüküm sürmüş olan krallardır.
32 Beor oğlu Bala Edom'da kral oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı.
33 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah'ın oğlu Yovav kral oldu.
34 Yovav ölünce, onun yerine Temaniler diyarından Huşam kral oldu.
35 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında vuran Bedat oğlu Hadat kral
oldu. Şehrinin adı Avit'ti.
36 Hadat ölünce, onun yerine Masrekalı Samla kral oldu.
37 Samla ölünce onun yerine ırmak kıyısındaki Rehovotlu Şaul kral oldu.
38 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal Hanan kral oldu.
39 Akbor oğlu Baal Hanan ölünce yerine Hadar kral oldu. Kentinin adı
Pau'ydu. Karısının adı Mezahav'ın kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.
40 Esav'dan gelen beylerin boylarına, yerlerine ve adlarına göre adları
şunlardır: Timna, Alva, Yetet,
41 Oholivama, Ela, Pinon,
42 Kenaz, Teman, Mivsar,
43 Magdiel ve İram. Sahip oldukları diyardaki yerlerine göre Edom beyleri
bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dır.

37

1 Yakov babasının gelip geçtiği Kenan diyarında yaşadı.
2 Yakov soyunun öyküsü budur. On yedi yaşındaki Yosef, kardeşleriyle
birlikte sürüyü güdüyordu. Yosef babasının eşleri Bilha ve Zilpa'nın oğullarıyla
birlikteydi. Yosef onların yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.
3 İsrael Yosef'i bütün çocuklarından daha çok severdi. Çünkü o yaşlılığının
oğluydu ve ona rengârenk uzun bir giysi yaptı.
4 Kardeşleri, babalarının onu bütün kardeşlerinden daha çok sevdiğini
gördüler, ondan nefret ettiler ve onunla hoş konuşmaz oldular.
5 Yosef bir düş gördü, kardeşlerine anlattı ve ondan daha çok nefret ettiler.
6 Onlara, "Lütfen gördüğüm bu düşü dinleyin.
7 İşte, tarlanın ortasında biz demetler bağlıyorduk ve benim demetim
kalktı ve dikildi. Sizin demetleriniz çevresine toplanıp benim demetime
eğildiler." dedi.
8 Kardeşleri, "Gerçekten bize kral mı olacaksın? Üzerimizde gerçekten
hüküm mü süreceksin?" dediler. Düşleri ve sözleri yüzünden ondan daha çok
nefret ettiler.
9 Başka bir düş daha gördü ve onu kardeşlerine anlatıp, "Bakın, ben yine
bir düş gördüm" dedi, "İşte, güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler."
10 Bunu babasına ve kardeşlerine anlattı. Babası onu azarladı ve ona,
"Gördüğün bu düş nedir? Ben, annen ve kardeşlerin gerçekten gelip önünde
yere mi kapanacağız?" dedi.
11 Kardeşleri onu kıskandılar, ama babası bu sözü yüreğinde sakladı.
12 Kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler.
13 İsrael Yosef'e şöyle dedi: "Kardeşlerin Şekem'de sürüyü güdüyor mu? Gel,
seni onlara göndereyim." Ona, "İşte buradayım" dedi.
14 Ona, "Şimdi git, kardeşlerinin ve sürünün iyi olup olmadığına bak ve
bana bildir" dedi. Onu Hebron vadisinden gönderdi ve Şekem'e vardı.
15 Bir adam onu bulduğunda o kırda dolanıyordu. Adam, "Ne arıyorsun?"
diye ona sordu.
16 "Kardeşlerimi arıyorum" dedi. "Lütfen bana sürüyü nerede güttüklerini
söyle."
17 Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, " 'Dotan'a gidelim' dediklerini
duydum."
Yosef kardeşlerinin peşine düştü ve onları Dotan'da buldu.
18 Onu uzaktan gördüler. Yosef kendilerine yaklaşmadan onu öldürmek için
düzen kurdular.
19 Birbirlerine, "İşte bu düşçü geliyor" dediler.
20 "Şimdi gelin, onu öldürelim ve kuyulardan birisinin içine atalım, 'Onu
vahşi bir hayvan yedi' deriz. Bakalım düşleri ne olacak."
21 Ruven bunu işitti, onu ellerinden kurtardı. "Canına kıymayın" dedi.
22 Ruven onlara, "Kan dökmeyin" dedi. "Onu çölde olan bu kuyuya atın,
ama ona el sürmeyin." Niyeti onu ellerinden kurtarıp babasına geri
götürmekti.
23 Yosef kardeşlerinin yanına varınca, Yosef'in üzerindeki rengârenk uzun
giysiyi çıkardılar.
24 Onu alıp kuyuya attılar. Kuyu boştu ve içinde su yoktu.

25 Ekmek yemek için oturdukları̇nda gözlerini kaldırıp baktılar. İşte,
Gilad'dan İşmaeli kervanı geliyordu. Develerin baharat, pelesenk ve mür
yüklüydü. Mısır'a götürmek için gidiyorlardı.
26 Yahuda kardeşlerine şöyle dedi: "Kardeşimizi öldürüp kanını gizlersek
bize ne faydası var?
27 Gelin, onu İşmaeloğulları'na satalım ve elimiz ona bulaşmasın. Çünkü o
bizim kardeşimiz, etimizdir." Kardeşleri onu dinlediler.
28 Tüccar olan Midyanlılar geçiyordu. Yosef'i çukurdan çekip çıkardılar ve onu
yirmi gümüşe İşmaeloğulları'na sattılar. Tüccarlar Yosef'i Mısır'a götürdüler.
29 Ruven kuyuya döndü ve Yosef'in kuyuda olmadığını gördü. Giysilerini
yırttı.
30 Kardeşlerinin yanına dönerek, "Artık çocuk yok" dedi. "Ben, nereye
gideyim?"
31 Yosef'in gömleğini alıp bir teke kestiler ve giysisini kana batırdılar.
32 Rengârenk giysiyi alıp babalarına getirdiler ve ona, "Bunu bulduk"
dediler. "Bak, bakalım, oğlunun mu değil mi?"
33 Yakov onu tanıdı ve "Oğlumun giysisidir" dedi. "Vahşi bir hayvan onu
yemiş. Yosef'i kesin parçalamış."
34 Yakov giysilerini yırttı, beline çul sardı ve günlerce oğlu için yas tuttu.
35 Bütün oğulları ve kızları onu teselli etmeye çalıştılar, ama o teselli
edilmek istemedi. "Çünkü oğlumun yanına, Şeol'e* yas tutarak ineceğim"
dedi. Babası onun için ağladı.
36 Midyanlılar onu Mısır'da, Firavun'un bir memuruna, muhafız birliği
komutanı Potifar'a sattılar.

38

1 O sırada Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı, adı Hira olan birini
ziyaret etti.
2 Yahuda orada Şua adında Kenanlı bir adamın kızını gördü. Onu aldı ve
yanına girdi.
3 Kız hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda çocuğa Er adını
verdi.
4 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu ve ona Onan adını verdi.
5 Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Onu doğurduğu zaman,
Yahuda Keziv'deydi.
6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Adı Tamar'dı.
7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, Yahve'nin gözünde kötüydü. Bu nedenle Yahve
onu öldürdü.
8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısının yanına gir" dedi, "Kardeşine
kayınbiraderlik görevini yap ve kardeşine soy yetiştir."
9 Onan, soyun kendisinin olmayacağını biliyordu. Kardeşinin karısının
yanına girince, erkek kardeşine soy vermesin diye menisini yere döküyordu.
10 Yaptığı şey Yahve'nin gözünde kötüydü ve onu da öldürdü.
11 Yahuda gelini Tamar'a, "Oğlum Şela büyüyünceye kadar babanın evinde
dul kal" dedi. "Çünkü, kardeşleri gibi o da ölmesin" dedi. Tamar gidip
babasının evinde yaşadı.
12 Çok zaman sonra Yahuda'nın karısı Şua'nın kızı öldü. Yahuda teselli
bulduktan sonra arkadaşı Adullamlı Hira ile koyun kırkıcılarının yanına,
Timna'ya gitti.

* **37:35** Şeol ölüler diyarıdır.

13 Tamar'a, "Bak, kayınpederin koyunlarını kırkmak için Timna'ya gidiyor"
denildi.
14 Üzerindeki dulluk giysisini çıkardı. Peçesini örtüp sarındı ve Timna yolu
üzerindeki Enaim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela'nın büyüdüğünü ve
kendisinin ona eş olarak verilmediğini gördü.
15 Yahuda onu görünce fahişe sandı, çünkü yüzünü örtmüştü.
16 Yolda ona dönerek, "Lütfen gel, yanına gireyim" dedi. Çünkü onun gelini
olduğunu bilmiyordu.
O, "Yanıma girmek için bana ne verirsin?" dedi.
17 "Sana sürüden bir oğlak gönderirim" dedi.
"Gönderinceye kadar bana bir rehin verir misin?" dedi.
18 "Sana ne rehin vereyim?" dedi.
"Mührünü, ipini ve elindeki değneği" dedi.
Onları ona verip yanına girdi. Kadın ondan hamile kaldı.
19 Kalkıp gitti ve peçesini çıkardı. Dulluk giysilerini giydi.
20 Yahuda, kadının elinden rehini alması için Adullamlı dostunun eliyle
oğlağı gönderdi, ama onu bulamadı.
21 Sonra orada yaşayanlara, "Enayim'de yol kenarındaki fahişe nerede?"
diye sordu.
Onlar "Burada fahişe yok" dediler.
22 Yahuda'ya döndü ve şöyle dedi: "Onu bulamadım ve yöre halkı da,
'Burada fahişe yok' dedi."
23 Yahuda, "Bırak eşyalar yanında kalsın" dedi, "Kendimizi utandırmayalım.
Bak, ben bu oğlağı gönderdim, ama sen bulamadın."
24 Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar zina etti" diye haber
geldi. "Üstelik bak, o zinadan hamile kalmış."
Yahuda, "Onu dışarı çıkarın yakılsın" dedi.
25 Dışarı çıkarıldığı zaman kayınpederine haber göndererek, "Bunların
sahibinden hamileyim" dedi. Ayrıca, "Lütfen şunlara bak. Mühür, ipler ve
değnek kimin?" dedi.
26 Yahuda onları tanıyarak, "O benden daha doğru birisi, çünkü onu oğlum
Şela'ya vermedim" dedi. Artık bir daha onu bilmedi.
27 Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı.
28 Doğum sırasında biri elini uzattı. Ebe, "Önce bu doğdu" diyerek onun
eline kırmızı bir iplik bağladı.
29 Çocuk elini geri çekerken, işte, kardeşi doğdu ve ebe, "Neden kendine
gedik açtın?" dedi. Bu nedenle ona Peres* adı koyuldu.
30 Sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi doğdu ve ona Zerah† adı konuldu.

39

1 Yosef Mısır'a getirildi. Firavun'un bir memuru, muhafız birliği
komutanı, Mısırlı Potifar, onu oraya getiren İşmaelliler'in elinden satın aldı.
2 Yahve Yosef'le birlikteydi ve o başarılı bir adamdı. Yosef Mısırlı
efendisinin evinde kalıyordu.
3 Efendisi, Yahve'nin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her şeyde
Yahve'nin ona başarı verdiğini gördü.
4 Yosef onun gözünde lütuf buldu ve onu hizmetine aldı. Potifar onu
evinin sorumlusu yaptı ve sahip olduğu her şeyi eline verdi.

* **38:29** Peres "gedik açmak" anlamına gelir. † **38:30** Zerah, "kırmızı" veya "parlaklık" anlamına gelir.

5 Yahve onu evinde ve sahip olduğu her şeyin üzerinde sorumlu atadığı
andan itibaren Yosef'in hatırı için Mısırlı'nın evini kutsadı. Yahve, evde ve
tarlada sahip olduğu her şeyi bereketledi.
6 Potifar sahip olduğu her şeyi Yosef'in eline bıraktı. Yediği yemek dışında
hiçbir şeyle ilgilenmezdi.
Yosef güzel yapılı ve yakışıklıydı.
7 Bir süre sonra efendisinin karısı Yosef'e göz dikip, "Benimle yat" dedi.
8 Ama o reddedip efendisinin karısına şöyle dedi: "Bak, ben evde olduğum
için efendim evde ne olduğuyla ilgilenmez. Sahip olduğu her şeyi benim
elime verdi.
9 Bu evde benden daha büyük kimse yok ve senden başka benden hiçbir
şeyi esirgemedi. Çünkü sen onun karısısın. O zaman nasıl bu büyük kötülüğü
yapar ve Tanrı'ya karşı günah işlerim?"
10 Her gün Yosef'e söylese de, yanında yatmak ya da onunla birlikte olma
isteğini dinlemedi.
11 Bir gün işini yapmak için eve girdiğinde ev halkından içeride kimse yoktu.
12 "Benimle yat!" diyerek onu giysisinden yakaladı. Yosef elbisesini onun
elinde bırakıp dışarı kaçtı.
13 Onun giysisini elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce,
14 ev halkına seslenip onlara şöyle dedi: "Bakın, bizi aşağılamak için adam
bize bir İbrani getirdi. Benimle yatmak için yanıma geldi ve ben yüksek sesle
bağırdım.
15 Sesimi yükseltip bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı
kaçtı."
16 Efendisi eve gelinceye dek giysisini yanında tuttu.
17 Ona da aynı şeyi anlattı: "Bize getirdiğin İbrani hizmetçi beni aşağılamak
için yanıma geldi.
18 Sesimi yükseltip bağırınca giysisini yanıma bırakıp dışarı kaçtı."
19 Efendisi, karısının kendisine söylediği, "Hizmetçinin bana yaptığı
buydu" sözlerini duyunca, öfkesi alevlendi.
20 Yosef'in efendisi onu alıp zindana, kralın tutuklularının tutulduğu yere
koydu. Orada zindanda kaldı.
21 Ama Yahve Yosef'le birlikteydi, ona lütfetti ve zindan müdürünün
gözünde ona lütuf verdi.
22 Zindan müdürü, zindandaki bütün tutukluları Yosef'in eline teslim etti.
Orada yapılan her şeyden o sorumluydu.
23 Zindan müdürü onun elinde olan hiçbir şeye bakmazdı. Çünkü Yahve
onunla birlikteydi ve yaptığı işte Yahve onu başarılı kıldı.

40

1 Bu olaylardan sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı, efendileri Mısır
Kralı'nı gücendirdiler.
2 Firavun iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkelendi.
3 Onları, Yosef'in tutuklu olduğu zindana, muhafız birliği komutanının
evine hapsetti.
4 Muhafız birliği komutanı Yosef'i onların üzerine atadı ve Yosef onlarla
ilgilendi. Bir süre cezaevinde kaldılar.
5 Mısır Kralı'nın zindanda tutuklu olan sakisi ve fırıncısı, aynı gece
düşlerinin yorumlarına göre birer düş gördüler.
6 Sabahleyin Yosef yanlarına geldiğinde üzgün olduklarını gördü.

7 Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte tutuklu bulunan Firavun'un
görevlilerine, “Bugün neden bu kadar üzgün görünüyorsunuz?” diye sordu.
8 Ona, “Biz bir düş gördük, onu yorumlayacak kimse yok” dediler.
Yosef onlara, “Yorum Tanrı'ya ait değil mi? Lütfen düşünüzü bana anlatın.”
dedi.
9 Baş saki Yosef'e düşünü anlatıp ona şöyle dedi: “Düşümde önümde bir
asma vardı.
10 Asmada üç dal vardı. Sanki tomurcuklanmış gibiydi. Çiçek açtı,
salkımları olgun üzümler verdi.
11 Firavun'un kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp Firavun'un kâsesine sıktım ve
kâseyi Firavun'un eline verdim.”
12 Yosef ona, “Onun yorumu şudur” dedi, “Üç çubuk üç gündür.
13 Üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek ve eski görevini iade
edecek. Firavun'un kadehini, eskiden kadeh taşıyıcısı olduğun zamanki gibi
yine onun eline vereceksin.
14 Ama senin için her şey yoluna girdiğinde lütfen beni hatırla. Lütfen bana
iyilik et. Firavun'a benden söz et ve beni bu evden çıkar.
15 Gerçekten de İbraniler diyarından kaçırıldım ve burada da beni zindana
atmaları için hiçbir şey yapmadım.”
16 Fırıncıbaşı yorumun iyi olduğunu görünce Yosef'e, “Ben de düşümdeydim”
dedi, “İşte, başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı.
17 En üstteki sepette Firavun için her çeşidinden ekmekçi işleri vardı. Kuşlar
başımdaki sepetten onları yiyorlardı.”
18 Yosef, “Onun yorumu budur” diye yanıtladı. “Üç sepet üç gündür.
19 Üç güne kadar Firavun başını üzerinden kaldıracak ve seni bir ağaca
asacak. Kuşlar senin etini yiyecekler.”
20 Üçüncü günde, Firavun'un doğum gününde, bütün görevlilerine bir ziyafet
verdi. Görevlilerinin ortasında baş sakisiyle başfırıncının başını yükseltti.
21 Baş sakiyi sakiliğe geri döndürdü ve kâseyi Firavun'un eline verdi.
22 Ama Yosef'in yorumladığı gibi fırıncıbaşıyı astı.
23 Ancak baş saki Yosef'i hatırlamadı, onu unuttu.

41

1 Tam iki yılın sonunda, Firavun bir düş gördü ve işte, ırmağın yanında
duruyordu.
2 Irmaktan yedi inek çıktı. Güzel ve besiliydiler ve sazlar arasında
otluyorlardı.
3 Onlardan sonra ırmaktan çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı. Nehrin
kıyısında diğer ineklerin yanında durdular.
4 Çirkin ve cılız inekler yedi güzel ve besili ineği yedi. Böylece Firavun
uyandı.
5 Uyudu ve ikinci kez düş gördü. İşte, bir sapta güzel ve dolgun yedi başak
bitti.
6 Onlardan sonra, cılız ve doğu rüzgârıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti.
7 Cılız başaklar yedi güzel ve dolgun başakları yuttular. Firavun uyandı ve
işte, bu bir düştü.
8 Sabahleyin canı sıkıldı ve Mısır'ın bütün büyücülerini ve bilgelerini
çağırttı. Firavun onlara düşünü anlatmış, ama düşünü Firavun'a
yorumlayacak kimse çıkmamıştı.

9 Baş saki Firavun'a şöyle dedi: “Bugün suçlarımı hatırlıyorum.
10 Firavun hizmetkârlarına öfkelendiğinde beni fırıncıbaşının yanında,
muhafız komutanının evinde zindana atmıştın.
11 Aynı gece ben ve o birer düş gördük. Herkes kendi düşünün yorumuna
göre bir düş görmüştü.
12 Yanımızda muhafız birliği komutanının hizmetkârı İbrani bir genç vardı,
ona anlattık ve bize düşlerimizi yorumladı. Her birimize düşüne göre bir
yorum verdi.
13 Bize nasıl yorumladıysa öyle oldu. Ben görevime geri döndüm, o asıldı.”
14 Bunun üzerine Firavun adam gönderip Yosef'i çağırttı. Onu hemen
zindandan çıkardılar. Yosef tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra
Firavun'un huzuruna geldi.
15 Firavun, Yosef'e, “Bir düş gördüm” dedi, “Onu yorumlayacak kimse yok.
Senin duyduğun düşleri yorumlayabildiğinin söylendiğini duydum.”
16 Yosef, Firavun'a, “Bende yok” diye yanıtladı. “Esenlik yanıtını Tanrı
Firavun'a verecektir.”
17 Firavun Yosef'e şöyle dedi: “Düşümde ırmağın kıyısında duruyordum.
18 İşte, ırmaktan besili ve güzel yedi sığır çıktı. Sazlıklar arasında
otlanıyorlardı.
19 Onlardan sonra, çirkinlikte onlar gibi tüm Mısır ülkesinde hiç görmediğim,
zavallı, çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı.
20 Cılız ve çirkin inekler ilk yedi besili ineği yedi.
21 Onları yediklerinde, yedikleri bellli olmadı, hala başlangıçtaki kadar
çirkindiler. Sonra uyandım.
22 Düşümde, işte, bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm.
23 İşte, onlardan sonra solgun, cılız ve doğu rüzgârıyla kavrulmuş yedi
başak daha bitti.
24 Cılız başaklar yedi iyi başağı yuttu. Büyücülere bunu anlattım, bana
yorumlayabilen kimse çıkmadı.”
25 Yosef, Firavun'a, “Firavun'un gördüğü düş birdir” dedi. “Tanrı yapmak
üzere olduğu şeyi Firavun'a bildirdi.
26 Yedi iyi sığır, yedi yıldır ve yedi iyi başak yedi yıldır. Düş birdir.
27 Onlardan sonra çıkan yedi cılız ve çirkin inek ve doğu rüzgârıyla
kavrulmuş yedi boş başak da yedi yıldır. Yedi yıl kıtlık olacak.
28 Firavun'a söylediğim şey budur. Tanrı, Firavun'a yapmak üzere olduğu
şeyi göstermiştir.
29 İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı geliyor.
30 Onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır. Mısır'da bolluk unutulacaktır.
Kıtlık diyarı kasıp kavuracaktır.
31 Ülkeyi kıtlık kaplayacak, ardından gelen kıtlık nedeniyle ülkede bolluk
bilinmeyecektir. Çünkü çok şiddetli olacaktır.
32 Düş Firavun'a iki kez tekrar edildi. Çünkü bu olay Tanrı tarafından
sabitlendi ve Tanrı yakında onu gerçekleştirecektir.”
33 “Şimdi Firavun akıllı ve bilge bir adam arasın ve onu Mısır ülkesinin
başına koysun.
34 Firavun bunu yapsın ve ülkeye gözetmenler atasın ve yedi bolluk yılında
Mısır ülkesinin ürününün beşte birini alsın.
35 Gelecek bu iyi yılların bütün yiyeceğini toplasınlar. Kentlerde yiyecek
olmak üzere Firavun'un eli altında tahılı depolayıp saklasınlar.

36 Bu yiyecek Mısır'da olacak olan yedi yıllık kıtlığa karşı ülkeyi doyurmak
için erzak olacak, öyle ki, ülke kıtlık yüzünden mahvolmasın."
37 Bu söz Firavun'un ve bütün görevlilerinin gözünde iyiydi.
38 Firavun görevlilerine, "Bunun gibi, kendisinde Tanrı'nın Ruhu olan bir
adam bulabilir miyiz?" dedi.
39 Firavun Yosef'e, "Mademki Tanrı sana bütün bunları gösterdi, senin
kadar akıllı ve bilgesi yoktur" dedi.
40 "Evimin başında olacaksın. Bütün halkım senin sözüne göre yönetilecek.
Ben yalnız tahtta senden daha büyük olacağım."
41 Firavun Yosef'e, "İşte, seni bütün Mısır ülkesi üzerine atadım" dedi.
42 Firavun mühür yüzüğünü elinden çıkarıp Yosef'in eline taktı, ona ince
ketenden kaftan giydirdi. Boynuna altın bir zincir taktı.
43 Onu kendisinin ikinci arabasına bindirdi. Onun önünde "Diz çökün!"
diye bağırdılar. Onu bütün Mısır ülkesinin üzerine koydu.
44 Firavun Yosef'e, "Ben Firavun'um" dedi. "Mısır diyarında sensiz hiç
kimse elini ve ayağını kaldırmayacak."
45 Firavun Yosef'in adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti kâhini
Potifera'nın kızı Asenat'ı ona eş olarak verdi. Yosef Mısır diyarını boydan
boya dolaştı.
46 Yosef Mısır Firavunu'nun huzuruna çıktığında otuz yaşındaydı. Yosef
Firavun'un huzurundan çıkıp bütün Mısır diyarını dolaştı.
47 Yedi bolluk yılında toprak bol bol ürün verdi.
48 Yedi yıl boyunca Mısır'da olan bütün yiyeceği toplayıp kentlere yığdı.
Her kentte o kentin çevresinde tarlalardan yiyecek depoladı.
49 Yosef denizin kumu kadar çok tahıl biriktirdi, öyle ki artık saymayı
bıraktı. Çünkü sayısızdı.
50 Kıtlık yılı gelmeden önce Yosef'in iki oğlu oldu. On Kenti'nin kâhini
Potifera'nın kızı Asenat ona doğurdu.
51 Yosef ilk oğlunun adını Manaşşe* koydu, "Çünkü" dedi, "Tanrı bana
bütün sıkıntılarımı ve babamın evini unutturdu."
52 İkincisinin adını Efraim† koydu. "Çünkü Tanrı sıkıntı çektiğim diyarda
beni verimli kıldı." dedi.
53 Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi.
54 Yosef'in söylediği gibi yedi kıtlık yılı başladı. Bütün ülkede kıtlık vardı,
ama bütün Mısır diyarında ekmek vardı.
55 Mısır'ın tamamı aç kalınca, halk ekmek için Firavun'a yakardı. Firavun
tüm Mısırlılar'a, "Yosef'e gidin" dedi. "O size ne derse öyle yapın."
56 Kıtlık bütün yeryüzünü kaplamıştı. Yosef erzak depolarının hepsini açtı
ve Mısırlılar'a satmaya başladı. Mısır diyarında kıtlık şiddetliydi.
57 Bütün ülkeler tahıl satın almak için Yosef'in yanına, Mısır'a geldiler.
Çünkü bütün yeryüzünde kıtlık şiddetliydi.

42

1 Yakov Mısır'da tahıl olduğunu görünce oğullarına, "Niçin birbirinize
bakıyorsunuz?" dedi.
2 "İşte, Mısır'da tahıl olduğunu duydum. Oraya gidin, satın alın ki, yaşayalım
ve ölmeyelim."
3 Yosef'in on erkek kardeşi tahıl almak için Mısır'a gittiler.

* **41:51** "Manaşşe" İbranice'de "unutmak" anlamına gelir. † **41:52** "Efraim" kelimesi İbranicede "iki kat verimli" anlamına gelir.

4 Ama Yakov Yosef'in kardeşi Benyamin'i kardeşleriyle birlikte göndermedi.
Çünkü, "Başına bir zarar gelebilir" dedi.
5 Gelenler arasında İsrael'in oğulları da satın almak için geldiler. Çünkü
Kenan diyarında kıtlık vardı.
6 Yosef ülkenin valisiydi. Ülkenin bütün insanlarına satan oydu. Yosef'in
kardeşleri geldiler ve onun önünde yere kapandılar.
7 Yosef kardeşlerini gördü ve onları tanıdı. Ancak onlara bir yabancı gibi
davranıp onlarla sert konuştu. Onlara, "Nereden geliyorsunuz?" dedi.
"Yiyecek satın almak için Kenan ülkesinden" dediler.
8 Yosef kardeşlerini tanıdı, ama onlar onu tanımadı.
9 Yosef onlar hakkında gördüğü düşleri hatırladı ve onlara, "Siz
casussunuz! Ülkenin açığını görmeye geldiniz." dedi.
10 Ona, "Hayır, efendim" dediler, "Hizmetkârların yiyecek almaya geldiler.
11 Hepimiz bir adamın oğullarıyız, bizler dürüst insanlarız. Hizmetkârların
casus değildir."
12 Onlara, "Hayır, siz ülkenin açıklarını görmek için geldiniz!" dedi.
13 Onlar, "Biz hizmetkârların, Kenan diyarında bir adamın oğulları, on iki
kardeşiz" dediler. "En küçüğü bugün babamızın yanındadır, biri de yoktur."
dedi.
14 Yosef onlara şöyle dedi: " 'Siz casussunuz' dediğim budur!
15 Bununla sınanacaksınız. Firavun'un hayatı üzerine ant içerim ki, küçük
kardeşiniz buraya gelmedikçe buradan çıkmayacaksınız.
16 Sizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin. Sözlerinizin doğru olup
olmadığı sınanacak ve geri kalanınız gözaltında tutulacak. Yoksa Firavun'un
hayatı üzerine ant içerim ki, sizler kesin olarak casussunuz."
17 Hepsini üç gün boyunca gözaltında tuttu.
18 Üçüncü gün Yosef onlara şöyle dedi: "Bunu yapın ve yaşayın, çünkü ben
Tanrı'dan korkarım.
19 Eğer dürüst insanlarsanız, kardeşlerinizden biri hapiste tutuklu kalsın.
Siz gidin, evlerinizdeki kıtlık için tahıl götürün.
20 Küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece sözleriniz doğrulanacak ve
ölmeyeceksiniz." Öyle yaptılar.
21 Birbirlerine, "Kardeşimiz konusunda kesin olarak suçluyuz" dediler,
"Bize yalvardığı zaman canının sıkıntısını gördük ve dinlemedik. Onun için
bu sıkıntı başımıza geldi."
22 Ruven onlara şu karşılığı verdi: "Ben size, 'Çocuğa karşı günah işlemeyin'
demedim mi? Dinlemediniz. Bu nedenle, işte, kanının hesabı soruluyor."
23 Yosef'in onları anladığını bilmiyorlardı, çünkü aralarında bir tercüman
vardı.
24 Onlardan uzaklaştı ve ağladı. Sonra onlara dönüp kendileriyle konuştu.
Aralarından Şimon'u aldı ve gözleri önünde onu bağladı.
25 Yosef, torbalarına tahıl doldurulmasını, herkesin parasının kesesine
koyulmasını ve yol için onlara yiyecek verilmesini buyurdu. Onlara böyle
yapıldı.
26 Tahıllarını eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.
27 İçlerinden biri konakladıkları yerde eşeğine yem vermek için çuvalını
açınca parasını gördü. Hemen çuvalının ağzındaydı.
28 Kardeşlerine, "Param geri verilmiş" dedi. "İşte, çuvalımda!" Yürekleri
yerinden oynadı ve titreyerek birbirlerine dönüp, "Tanrı'nın bize bu yaptığı
nedir?" dediler.

29 Kenan diyarına, babaları Yakov'a gelip başlarına gelen her şeyi ona
anlatıp şöyle dediler:
30 "Ülkenin efendisi olan adam bizimle sert konuştu ve bizi ülkenin
casusları sandı.
31 Biz ona, 'Biz dürüst insanlarız' dedik. 'Casus değiliz.
32 Biz babamızın oğulları, on iki kardeşiz. Biri yoktur ve en küçüğü de
bugün Kenan diyarında babamızın yanındadır.'
33 Ülkenin efendisi olan adam bize dedi ki, 'Bununla sizin dürüst insanlar
olup olmadığınızı bileceğim. Kardeşlerinizden birini yanımda bırakarak
evlerinizdeki kıtlık için tahıl alın ve yolunuza gidin.
34 En küçük kardeşinizi bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst
insanlar olduğunuzu bileceğim. Ben de kardeşinizi size teslim edeceğim ve
siz de ülkede ticaret yaparsınız."
35 Torbalarını boşaltırken, işte, her adamın para kesesi çuvalındaydı.
Kendileri ve babaları, para keselerini görünce korktular.
36 Babaları Yakov onlara, "Beni çocuklarımdan ettiniz" dedi. "Artık Yosef
yok, Şimon da yok ve siz Benyamin'i alıp götürmek istiyorsunuz. Bütün
bunlar benim başıma geliyor."
37 Ruven babasına şöyle dedi: "Onu sana getirmezsem iki oğlumu öldür.
Onu bana emanet et, ben de onu sana tekrar getiririm."
38 O, "Oğlum sizinle gitmeyecek. Çünkü kardeşi öldü ve geriye sadece o
kaldı. Eğer gideceğiniz yolda ona bir zarar gelirse, benim ak saçlarımı
kederle Şeol'e* indireceksiniz." dedi.

43

1 Ülkede kıtlık şiddetliydi.
2 Mısır'dan getirdikleri buğdayı yiyip tükettikten sonra babaları onlara,
"Yine gidin, bize biraz daha yiyecek satın alın" dedi.
3 Yahuda ona şöyle dedi: "O adam, 'Kardeşiniz yanınızda olmadan yüzümü
göremezsiniz' diyerek bizi ciddi bir şekilde uyardı.
4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gideriz ve sana yiyecek satın alırız.
5 Ama onu göndermezsen gitmeyiz. Çünkü adam bize, 'Kardeşiniz yanınızda
olmadıkça yüzümü göremezsiniz' dedi."
6 İsrael, "Adama başka bir kardeşinizin olduğunu söyleyerek neden bana bu
kötülüğü ettiniz?" dedi.
7 Onlar, "Adam doğrudan bizim ve akrabalarımız hakkında, 'Babanız
yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?' diyerek sorular sordu. Biz de yanıt
verdik. 'Kardeşinizi getirin' diyeceğini nereden bilebilirdik?" dediler.
8 Yahuda, babası İsrael'e, "Çocuğu benimle gönder" dedi, "Sen de biz de
çocuklarımız da yaşar ölmeyiz.
9 Ona ben kefil olurum. Beni sorumlu tut. Eğer onu sana getirmez ve
karşına çıkarmazsam, o zaman sonsuza dek suçlu sayılayım.
10 Çünkü gecikmemiş olsaydık, şimdiye dek kesin olarak ikinci kez dönmüş
olurduk."
11 Babaları İsrael onlara şöyle dedi: "Öyleyse böyle yapın: Torbalarınıza
ülkenin seçkin meyvelerinden alın ve adama hediye olarak biraz pelesenk,
biraz bal, baharat, mür, fıstık ve badem götürün.
12 Yanınıza iki katı para alın ve çuvallarınızın ağzında geri verilmiş olan
parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.

* **42:38** Şeol ölüler diyarı demektir.

13 Kardeşinizi de alıp götürün ve adamın yanına dönün.
14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın önünde size merhamet etsin de,
diğer kardeşinizi ve Benyamin'i size teslim etsin. Ben çocuklarımdan
olacaksam olayım."

15 Adamlar bu hediyeyi, ellerine iki kat parayı ve Benyamin'i alıp kalktılar
ve Mısır'a gittiler. Yosef'in önünde durdular.
16 Yosef Benyamin'i yanlarında görünce, evinin kâhyasına şöyle dedi:
"Adamları eve götür, bir hayvan kesip hazırla. Çünkü onlar öğle yemeğini
benimle birlikte yiyecekler."

17 Kâhya Yosef'in dediğini yaptı ve adamları Yosef'in evine götürdü.
18 Adamlar korktular, çünkü Yosef'in evine götürülmüşlerdi. Onlar, "İlk
seferinde çuvallarımıza geri verilmiş olan para yüzünden getirildik" dediler.
"Fırsat kollayıp saldıracak, ele geçirip eşeklerimizle birlikte bizi köle edecek."
19 Yosef'in evinin kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular.
20 "Aman efendim" dediler. "İlk defa yiyecek almak için gelmiştik.
21 Konaklama yerine vardığımızda çuvallarımızı açtık ve işte, herkesin
parası eksiksiz olarak çuvalının ağzındaydı. Onu elimizle geri getirdik.
22 Yiyecek satın almak için başka paralar getirdik. Paramızı çuvallarımıza
kimin koyduğunu bilmiyoruz."

23 Kâhya, "Esenlik olsun size" dedi. "Korkmayın Tanrınız, babanızın
Tanrısı size çuvallarınızda hazine verdi. Paranızı aldım." Şimon'u yanlarına
getirdi.
24 Birisi, adamları Yosef'in evine getirdi, onlara su verdi ve ayaklarını
yıkadılar. Eşeklerine yem verdi.
25 Öğleyin Yosef'in gelişine kadar hediyeler hazırladılar. Orada ekmek
yiyeceklerini duymuşlardı.

26 Yosef eve gelince ellerindeki hediyeyi eve getirdiler ve önünde yere
kapandılar.
27 Onlara hal hatır sordu, "Sözünü ettiğiniz ihtiyar babanız iyi mi? Yaşıyor
mu?" dedi.

28 "Babamız hizmetkârın iyi" dediler. "O hâlâ yaşıyor." Saygıyla eğilip yere
kapandılar.
29 Yosef gözlerini kaldırdı ve annesinin oğlu olan kardeşi Benyamin'i
görünce, "Bana sözünü ettiğiniz en küçük kardeşiniz bu mu?" dedi. "Tanrı
sana lütfetsin oğlum" dedi.
30 Yosef acele etti. Çünkü yüreği kardeşi için yanıyordu ve ağlayacak bir yer
aradı. Odasına girdi ve orada ağladı.
31 Yüzünü yıkayıp dışarı çıktı. Kendini tuttu ve "Yemek koyun" dedi.

32 Yosef'e ayrı, kardeşlerine ayrı ve Yosef'le yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı
hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le yemek yemezlerdi ve bunu
iğrençlik sayarlardı.
33 Kardeşleri onun önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre
oturdular. Birbirlerine bakıp şaşırdılar.
34 Yosef önünden onlara pay ayırdı, ama Benyamin'in payı onların her
birinin payından beş kat daha fazlaydı. İçtiler ve onunla birlikte hoş vakit
geçirdiler.

44

1 Evinin kâhyasına şu buyruğu verdi: “Adamların çuvallarına taşıyabilecekleri
kadar yiyecek doldur ve her birinin parasını çuvalının ağzına koy.
2 Benim kâsemi, gümüş kâseyi, tahıl parasıyla birlikte en küçüğünün
çuvalının ağzına koy.” Yosef’in söylediği söze göre yaptı.
3 Sabah olur olmaz adamlar, eşekleriyle birlikte gönderildiler.
4 Kentten henüz çıkmışlar daha uzaklaşmamışlardı, Yosef kâhyasına, “Kalk,
adamların peşinden git” dedi. “Onlara yetiştiğin zaman onlara de ki: ‘Niçin
iyiliğe kötülükle karşılık verdiniz?
5 Bu, efendimin ondan içtiği hem de fal baktığı kâse değil mi? Bunu
yapmakla kötülük ettiniz.’ ”
6 Onlara yetişti ve kendilerine bu sözleri söyledi.
7 Ona, “Efendim neden böyle sözler söylüyor? Böyle bir şey yapmak
hizmetkârlarından uzak olsun!
8 İşte, çuvallarımızın ağzında bulmuş olduğumuz parayı Kenan diyarından
sana geri getirdik. O halde nasıl efendinizin evinden gümüş ya da altın
çalalım?
9 Hizmetkârlarından kimde bulunursa, öldürülsün, biz de efendimin
köleleri oluruz.” dediler.
10 Kâhya, “Peki, şimdi, sözlerinize göre olsun” dedi. “Kimin yanında
bulunursa, o benim kölem olur. Siz de suçsuz olursunuz.”
11 Sonra aceleyle herkes çuvalını yere indirip kendi çuvalını açtı.
12 En büyüğünden en küçüğüne kadar aradı. Kâse Benyamin'in çuvalında
bulundu.
13 Sonra giysilerini yırttılar ve her biri eşeğini yükleyip kente döndüler.
14 Yahuda ve kardeşleri Yosef’in evine geldiler, Yosef hâlâ oradaydı. Onun
önünde yere kapandılar.
15 Yosef onlara, “Yaptığınız bu iş nedir? Benim gibi bir adamın elbet fala
bakabileceğini bilmiyor muydunuz?” dedi.
16 Yahuda, “Efendime ne diyelim? Ne söyleyelim? Kendimizi nasıl
aklayalım? Tanrı, hizmetkârlarının suçunu ortaya çıkardı. Bakın, hem biz
hem de kendisinde kâse bulunan efendimin köleleriyiz.” dedi.
17 Yosef, “Böyle yapmak benden uzak olsun. Kâse elinde bulunan adam
benim kölem olacak, ama siz esenlikle babanızın yanına gidin.” dedi.
18 Yahuda ona yaklaşıp şöyle dedi: “Efendim, lütfen hizmetkârların
efendimin kulağına bir söz söylesin ve hizmetkârına karşı öfken
alevlenmesin. Çünkü sen Firavun gibisin.
19 Efendim hizmetkârlarına sorup demişti: ‘Babanız ya da erkek kardeşiniz
var mı?’ diye.
20 Biz de efendime, ‘Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir
kardeşimiz var. O çocuğun kardeşi öldü, annesinden yalnız o kaldı. Babası
onu sever.’ demiştik.
21 Hizmetkârlarına, ‘Onu bana getirin de bir göreyim’ demiştiniz.
22 Efendime, ‘Çocuk babasını bırakamaz, babasını bırakırsa babası ölür.’
demiştik.
23 Hizmetkârlarına, ‘Küçük kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, bir daha
yüzümü göremezsiniz’ demiştin.
24 Hizmetkârın babamızın yanına vardığımızda, ona efendimin sözlerini
ilettik.
25 Babamız, ‘Yine gidip bize biraz yiyecek satın alın’ dedi.

26 ‘Gidemeyiz’ dedik. ‘En küçük kardeşimiz bizimle olursa gideriz. Çünkü
en küçük kardeşimiz yanımızda olmazsa adamın yüzünü göremeyiz.’
27 Hizmetkârın babam bize, ‘Karımın bana iki oğul doğurduğunu
biliyorsunuz.
28 Biri yanımdan gitti ve ben, “Kesin parçalanmış dedim” ve o zamandan
beri onu görmedim.
29 Bunu da benden alırsanız ve ona bir zarar gelirse, ak saçımı kederle
Şeol'e* indirirsiniz.
30 Şimdi hizmetkârın babamın yanına vardığımızda, çocuk bizimle birlikte
olmazsa, onun hayatı, çocuğun hayatına bağlı olduğundan,
31 çocuğun artık olmadığını görünce ölür. Hizmetkârların, hizmetkârın
babamın ak saçlarını kederle Şeol'e† indirirler.
32 Çünkü hizmetkârın babama çocuk için kefil oldu. ‘Onu sana
getirmezsem, sonsuza dek babama karşı suçlu olayım’ dedim.
33 Bu nedenle, lütfen efendimin kölesi olan çocuğun yerine ben
hizmetkârın kalayım. Çocuk kardeşleriyle birlikte çıkıp gitsin.
34 Çocuk yanımda olmadan babamın yanına nasıl giderim? Babamın başına
gelecek kötülüğü görmeyeyim.”

45

1 Bunun üzerine Yosef, yanında duranların hepsinin önünde kendini
tutamayıp, “Herkesi yanımdan çıkarın!” diye bağırdı. Yosef kendisini
kardeşlerine tanıttığı zaman yanında hiç kimse yoktu.
2 Yüksek sesle ağladı. Mısırlılar duydu ve Firavun'un ev halkı da duydu.
3 Yosef kardeşlerine, “Ben Yosef'im” dedi. “Babam hâlâ yaşıyor mu?”
Kardeşleri ona yanıt veremedi. Çünkü onun önünde dehşete kapıldılar.
4 Yosef kardeşlerine, “Lütfen bana yaklaşın” dedi.
Yaklaştılar. “Ben Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yosef'im” dedi.
5 “Şimdi beni buraya sattığınız için üzülmeyin ve kendinize kızmayın. Çünkü
Tanrı, hayatı korumak için beni önünüzden gönderdi.
6 Bu iki yıldır ülkede kıtlık var ve daha beş yıl daha var ki, bu süre içinde ne
sürme ne de biçme olacaktır.
7 Tanrı yeryüzünde sizin için bir bakiye saklamak ve sizi büyük bir
kurtuluşla yaşatmak için beni önünüzden gönderdi.
8 Şimdi beni buraya siz değil, Tanrı gönderdi ve beni Firavun’a baba, bütün
evine efendi ve tüm Mısır diyarının hükümdarı yaptı.
9 Hemen babama gidin ve ona deyin, ‘Oğlun Yosef şöyle diyor: Tanrı beni
Mısır'ın efendisi yaptı. Yanıma gel, durma
10 Goşen diyarında oturursunuz; sen ve çocukların, çocuklarının çocukları,
davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte bana yakın
olursunuz.
11 Orada sana bakarım, çünkü daha beş yıl kıtlık olacak. Yoksa sen ve ev
halkın, senin olanların hepsi yoksulluk çekersiniz.’
12 İşte, gözleriniz ve kardeşim Benyamin'in gözleri görüyor ki, sizinle konuşan
benim ağzımdır.
13 Mısır'daki bütün görkemimi ve bütün gördüklerinizi babama söyleyin. Acele
edip babamı buraya getirin.”

* **44:29** Şeol ölüler diyarı demektir. † **44:31** Şeol ölüler diyarı demektir.

14 Kardeşi Benyamin'in boynuna kapanıp ağladı, Benyamin de onun
boynunda ağladı.
15 Bütün kardeşlerini öptü ve onlarla ağladı. Ondan sonra kardeşleri
kendisiyle konuştu.
16 Firavun'un evinde, "Yosef'in kardeşleri geldi" diye haber duyuldu.
Firavun ve görevlileri hoşnut oldu.
17 Firavun Yosef'e şöyle dedi: "Söyle kardeşlerine, 'Hayvanlarınızı yükleyip
Kenan ülkesine gidin.
18 Babanı ve ev halkını alıp yanıma gelin. Size Mısır diyarında iyi olanı
vereceğim, ülkenin yağından yiyeceksiniz.'
19 Şimdi size şöyle yapmanız buyruluyor: Yavrularınız ve karılarınız için
Mısır diyarından kendinize arabalar alın ve babanızı da alıp getirin.
20 Ayrıca kendi malınız için endişelenmeyin, çünkü bütün Mısır diyarının iyi
şeyleri sizindir."
21 İsrael'in oğulları böyle yaptılar. Yosef, Firavun'un buyruğu uyarınca
onlara arabalar verdi ve yol için yiyecek sağladı.
22 Her birine yedek giysi verdi. Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş
kat yedek giysi verdi.
23 Babasına, Mısır'ın iyi mallarıyla yüklü on eşek, tahıl, ekmek ve ayrıca
erzak yüklü on dişi eşek gönderdi.
24 Böylece kardeşlerini gönderdi ve onlar da gittiler. Onlara, "Yolda kavga
etmeyin" dedi.
25 Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine, babaları Yakov'un yanına vardılar.
26 Ona, "Yosef hâlâ yaşıyor ve tüm Mısır ülkesinin hükümdarı" dediler.
Yüreği kendinden geçti çünkü onlara inanmadı.
27 Yosef'in kendilerine bildirdiği bütün sözleri ona söylediler. Yosef'in
kendisini taşımak için gönderdiği arabaları görünce, babaları Yakov'un ruhu
canlandı.
28 İsrael, "Yeter artık" dedi. "Oğlum Yosef hâlâ yaşıyor. Ölmeden önce gidip
onu göreceğim."

46

1 İsrael sahip olduğu her şeyle birlikte göç ederek Beer-Şeva'ya geldi. Babası
İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar sundu.
2 Tanrı gece görümlerinde İsrael'le konuşarak, "Yakov, Yakov!" dedi.
O, "İşte buradayım" dedi.
3 "Ben Tanrı'yım. Babanın Tanrısı'yım." dedi. "Mısır'a gitmekten korkma,
çünkü seni orada büyük bir ulus yapacağım.
4 Ben seninle birlikte Mısır'a geleceğim. Seni kesin olarak tekrar
çıkaracağım. Senin gözlerini Yosef'in eli kapatacak."
5 Yakov Beer-Şeva'dan kalktı. İsrael'in çocukları babaları Yakov'u
yavrularını, karılarını, onu taşımak için Firavun'un göndermiş olduğu
arabalarda taşıdılar.
6 Hayvanlarını, Kenan diyarından edindikleri malları, Yakov'la bütün
soyunu alıp Mısır'a geldiler.
7 Kendisiyle birlikte oğullarını, oğullarının oğullarını, kızlarını, oğullarının
kızlarını ve bütün soyunu Mısır'a getirdi.
8 Mısır'a gelen İsrael'in çocuklarının adları şöyledir: Yakov'la oğulları,
Yakov'un ilk oğlu Ruven.
9 Ruven'in oğulları: Hanok, Pallu, Hetsron, Karmi.

10 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir
kadının oğlu olan Şaul.
11 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
12 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Er ve Onan,
Kenan diyarında öldüler. Peres'in oğulları: Hetsron ve Hamul.
13 İssakar'ın oğulları: Tola, Puva, Yov, Şimron.
14 Zevulun'un oğulları: Seret, Elon, Yahleel.
15 Bunlar Lea'nın Paddan-Aram'da kızı Dina'yla birlikte Yakov'a
doğurduğu oğullarıdır. Oğullarının ve kızlarının toplam canları otuz üçtü.
16 Gad'ın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Ezbon, Eri, Arodi, Areli.
17 Aşer'in oğulları: İmna, Yişva, Yişvi, Beria ve kız kardeşleri Serah. Beria'nın
oğulları: Hever ve Malkiel.
18 Bunlar, Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakov'a doğurduğu oğulları,
on altı candır.
19 Yakov'un karısı Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamin.
20 Mısır diyarında Yosef'e Manaşşe ve Efraim doğdu. Onları kendisine On
Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat doğurdu.
21 Benyamin'in oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş,
Muppim, Huppim, Ard.
22 Rahel'in Yakov'a doğurduğu oğulları şunlardır: Toplam on dört candı.
23 Dan'ın oğlu: Huşim.
24 Naftali'nin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.
25 Lavan'ın kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın oğulları bunlardır. Bunları
Yakov'a doğurdu, toplam yedi candı.
26 Bütün canlar, Yakov'un oğullarının karılarından başka Yakov'un
soyundan olup kendisiyle Mısır'a gelmiş olan bütün canların toplamı
altmıştı.
27 Yosef'e Mısır'da doğan oğulları iki candı. Mısır'a gelen Yakov'un ev
halkının toplam canları yetmiş kişiydi.
28 Yakov, Goşen'e giden yolu göstermesi için Yahuda'yı kendisinden önce
Yosef'e gönderdi. Goşen diyarına geldiler.
29 Yosef arabasını hazırlayıp babası İsrael'i karşılamak için Goşen'e gitti.
Kendisini ona takdim edip boynuna kapandı ve bir süre boynunda ağladı.
30 İsrael, Yosef'e, "Hâlâ yaşıyorsun yüzünü de gördüğüme göre, şimdi bırak
öleyim" dedi.
31 Yosef kardeşlerine ve babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip Firavun'la
konuşacağım ve ona, 'Kenan ülkesinde olan kardeşlerim ve babamın ev halkı
bana geldi' diyeceğim.
32 'Bu adamlar çobandır, çünkü davar sahibidirler ve davarlarını, sığırlarını
ve sahip oldukları her şeyi getirdiler.'
33 Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa,
34 Goşen diyarında oturabilesiniz diye, 'Gençliğimizden beri biz
hizmetkârların, atalarımız gibi hayvancılıkla uğraşırız' diyeceksiniz. Çünkü
Mısırlılar için her çoban iğrençtir."

47

1 Yosef içeri girdi ve Firavun'a haber verip şöyle dedi: "Babam ve
kardeşlerim davarları, sığırları ve sahip oldukları her şeyle birlikte Kenan
diyarından geldiler. İşte, Goşen diyarındalar."
2 Kardeşlerinden beşini alıp Firavun'un huzuruna çıkardı.

3 Firavun kardeşlerine, “Ne iş yaparsınız?” dedi.
Firavun'a, “Hizmetkârların, hem biz hem de atalarımız çobandır” dediler.
4 Firavun'a, “Biz bu ülkeye yabancı olarak yaşamaya geldik” dediler, “Çünkü
hizmetkârlarının sürüleri için otlak yoktur. Çünkü Kenan diyarında kıtlık
şiddetlidir. Şimdi lütfen hizmetkârlarının Goşen diyarında oturmasına izin ver.”
5 Firavun Yosef'e şöyle dedi: “Baban ve kardeşlerin sana geldiler.
6 Mısır diyarı senin önündedir. Babanı ve kardeşlerini ülkenin en iyi yerinde
otur. Goşen diyarında otursunlar. Eğer onlar arasında becerikli adamlar
tanıyorsan, onları davarlarıma bakmakla görevlendir.”
7 Yosef babası Yakov'u getirip Firavun'un huzuruna çıkardı. Yakov
Firavun'u kutsadı.
8 Firavun Yakov'a, “Kaç yaşındasın?” dedi.
9 Yakov, Firavun'a, “Yolculuk yıllarım yüz otuz yıldır” dedi. “Ömrümün
yıllarının günleri az ve kötüydü. Atalarımın yolculuk günlerinde yaşadıkları
yıllara ulaşamadı.”
10 Yakov Firavun'u kutsadı ve Firavun'un huzurundan ayrıldı.
11 Yosef babasını ve kardeşlerini yerleştirdi ve Firavun'un buyurduğu gibi
Mısır diyarında, ülkenin en iyi yerinde, Ramses diyarında onlara mülk verdi.
12 Yosef babasına, kardeşlerine ve babasının bütün ev halkına ailelerinin
sayısına göre yiyecek sağladı.
13 Bütün ülkede ekmek yoktu. Çünkü kıtlık çok şiddetliydi, öyle ki Mısır
diyarı ve Kenan diyarı kıtlıktan kırılıyordu.
14 Yosef satın aldıkları tahıl bedeli olarak Mısır ve Kenan diyarında
bulunan bütün parayı onlardan topladı. Yosef parayı Firavun'un evine
getirdi.
15 Mısır ve Kenan diyarındaki paranın tamamı tükenince, bütün Mısırlılar
Yosef'e gelip şöyle dediler: “Bize ekmek ver, senin önünde ölelim mi? Çünkü
paramız bitti.”
16 Yosef, “Davarlarınızı bana verin” dedi. “Eğer paranız bittiyse,
hayvanlarınıza karşılık yiyecek veririm.”
17 Davarlarını Yosef'e getirdiler. Yosef atlara, davarlara, sığırlara ve
eşeklere karşılık olarak ekmek verdi. O yıl için bütün davarlarına karşılık
onları ekmekle besledi.
18 O yıl sona erince, ikinci yıl da ona gelip dediler: “Paramızın nasıl
tükendiğini efendimden gizlemeyeceğiz, sürüler de efendimindir. Efendimin
önünde bedenlerimizden ve topraklarımızdan başka bir şeyimiz kalmadı.
19 Hem biz hem de toprağımız senin gözlerinin önünde niçin ölelim? Bizi ve
toprağımızı ekmek karşılığında satın al, toprağımızla birlikte Firavun'un
hizmetkârı olalım. Bize tohum ver ki, yaşayalım, ölmeyelim ve ülke ıssız
kalmasın.”
20 Böylece Yosef Mısır'ın bütün toprağını Firavun için satın aldı. Çünkü
Mısırlılar'ın her biri kendi tarlasını sattı. Çünkü kıtlık onları zorluyordu ve
toprak Firavun'un oldu.
21 Yosef, halkı Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar kentlere göçtürdü.
22 Ancak kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü kâhinler Firavun'dan bir
pay aldılar ve Firavun'un kendilerine verdiği paydan yediler. Bu yüzden
toprak satmadılar.
23 Yosef halka, “İşte, bugün sizi ve toprağınızı Firavun'a satın aldım” dedi.
“İşte, size tohum ve toprağı ekeceksiniz.

24 Hasat zamanı, beşte birini Firavun'a vereceksiniz. Tarlanın tohumu,
kendi yiyeceğiniz, evinizde bulunanlara, küçük çocuklarınıza yiyecek olmak
üzere dört pay sizin olacak."
25 Onlar, "Hayatımızı kurtardın! Efendimizin gözünde lütuf bulalım,
Firavun'a hizmetkârlar oluruz." dediler.
26 Yosef Mısır toprağı için bunu yasa haline getirdi. Bugüne dek beşte biri
Firavun'undur. Yalnızca kâhinlerin toprağı Firavun'un olmadı.
27 İsrael Mısır ülkesinde, Goşen diyarında yaşıyordu. Orada kendilerine mal
mülk edindiler, verimli olup fazlasıyla çoğaldılar.
28 Yakov Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Böylece Yakov'un günleri, ömrünün
yılları yüz kırk yedi yıl sürdü.
29 İsrael'in öleceği zaman yaklaştığında oğlu Yosef'u çağırdı ve ona şöyle
dedi: "Eğer şimdi gözünde lütuf buldumsa, lütfen elini uyluğumun altına koy
ve bana karşı iyilik ve içtenlikle davran. Lütfen beni Mısır'a gömme.
30 Ama atalarımla birlikte uyuduğum zaman beni Mısır'dan çıkarıp onların
mezarına göm."
Yosef, "Dediğin gibi yapacağım" dedi.
31 İsrael, "Ant iç" dedi. Yosef ant içti. Sonra İsrael yatağın başucunda eğildi.

48

1 Bu şeylerden sonra biri Yosef'e, "Bak, baban hasta" dedi. Yosef iki oğlu
Manaşşe ve Efraim'i yanına aldı.
2 Biri Yakov'a, "İşte, oğlun Yosef geliyor" dedi. İsrael kendini toparlayıp
yatağın üzerine oturdu.
3 Yakov Yosef'e şöyle dedi: "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan diyarında,
Luz'da bana görünerek beni kutsadı.
4 Bana, 'Seni verimli kılacağım ve çoğaltacağım. Seni uluslar topluluğu
yapacağım. Bu diyarı senden sonra sonsuza dek mülk olarak senin soyuna
vereceğim' dedi.
5 Şimdi, ben senin yanına Mısır'a gelmeden önce Mısır ülkesinde doğmuş
olan iki oğlun benimdir. Efraim ve Manaşşe, Ruven ve Şimon gibi benim
olacaklar.
6 Onlardan sonra sana doğacak olan soyun senin olacaklar. Miraslarında
kardeşlerinin adına göre çağırılacaklardır.
7 Bana gelince, Paddan'dan geldiğimde, Efrat'a daha biraz mesafe varken,
Kenan diyarında, yolda Rahel yanımda öldü ve onu Efrat (Beytlehem de
denir) yolunda oraya gömdüm."
8 İsrael Yosef'in oğullarını görünce, "Bunlar kim?" dedi.
9 Yosef babasına, "Tanrı'nın burada bana verdiği oğullarımdır" dedi.
İsrael, "Lütfen onları bana getir de kutsayayım" dedi.
10 İsrael'in gözleri ihtiyarlıktan iyi göremiyordu. Yosef onları yanına getirdi
ve onları öptü ve kucakladı.
11 İsrael Yosef'e, "Senin yüzünü göreceğimi sanmıyordum" dedi, "İşte, Tanrı
senin soyunu bile görmeme izin verdi."
12 Yosef onları onun dizlerinin arasından çıkardı ve yere kapandı.
13 Yosef, Efraim'i sağ eline İsrael'in sol eline doğru, Manaşşe'yi sol eline
İsrael'in sağ eline doğru ikisini alıp ona yaklaştırdı.

14 İsrael sağ elini uzatıp küçüğü olan Efraim'in başına koydu, sol elini
Manaşşe'nin başına koydu ve ellerini kasten değiştirdi, çünkü Manaşşe ilk
doğandı.
15 Yosef'i kutsayarak şöyle dedi:
"Ataların Avraham ve İshak'ın önünde yürüdükleri Tanrı,
Bugüne dek hayatım boyunca beni güden Tanrı,
16 beni tüm kötülüklerden kurtaran melek, bu çocukları kutsasın,
Benim adım ve ataların Avraham'la İshak'ın adları onların üzerlerinde
anılsın,
Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar."
17 Yosef babasının sağ elini Efraim'in başına koyduğunu görünce, bu hoşuna
gitmedi. Efraim'in başından Manaşşe'nin başına getirmek için babasının elini
kaldırdı.
18 Yosef babasına, "Öyle değil baba" dedi, "Çünkü bu ilk doğandır. Sağ elini
onun başının üzerine koy."
19 Babası koymak istemedi ve "Biliyorum oğlum, biliyorum" dedi. "O da
bir halk olacak ve o da büyük olacak. Ancak küçük kardeşi ondan daha
büyük olacak ve onun soyu uluslar topluluğu olacak."
20 O gün onları kutsayarak, " 'Tanrı seni Efraim ve Manaşşe gibi etsin'
diyerek İsrael sizin adınızla kutsayacak" dedi. Efraim'i Manaşşe'nin önüne
geçirdi.
21 İsrael Yosef'e, "Ben ölüyorum" dedi, "Ama Tanrı sizinle olacak ve sizi
yeniden atalarınızın ülkesine götürecek.
22 Ben sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum, onu kılıcımla ve
yayımla Amorlular'ın elinden aldım."

49

1 Yakov oğullarına seslenip şöyle dedi: "Toplanın da, gelecekte başınıza
gelecekleri size bildireyim.
2 Toplanın ve dinleyin, ey Yakov'un oğulları.
Babanız İsrael'i dinleyin."
3 "Ruven, sen benim ilk oğlum, gücüm, gücümün başlangıcısın.
Saygı ve güçte birincisin.
4 Ama su gibi oynaksın, birinci olmayacaksın,
çünkü babanın yatağına girdin,
onu kirlettin. O benim yatağıma çıktı."
5 "Şimon'la Levi kardeştir.
Kılıçları şiddet silahlarıdır.
6 Ey canım, onların toplantılarına katılma.
Ey yüceliğim, toplantılarında onlarla bir olma
çünkü öfkelendiklerinde adam öldürdüler.
İsteyerek sığırları sakatladılar.
7 Lanet olsun öfkelerine, çünkü şiddetlidir.
Lanet olsun gazaplarına, çünkü zalimcedir.
Onları Yakov'da böleceğim,
Onları İsrael'de dağıtacağım."
8 "Yahuda, kardeşlerin seni övecekler.
Elin düşmanlarının boynunda olacaktır.
Babanın oğulları önünde eğilecekler.
9 Yahuda bir aslan yavrusudur.

Oğlum benim! Avından yukarı çıktın.
O yere çöktü, aslan gibi, dişi aslan gibi yattı.
Kim onu kaldırabilir?
10 Sahibi gelinceye dek,
saltanat asası Yahuda'dan,
hükümdarlık asası ayaklarının arasından ayrılmayacak.
Ulusların itaati ona olacaktır.
11 Sıpasını asmaya,
eşeğinin yavrusunu seçme bir asmaya bağlayarak,
giysilerini şarapta,
Kaftanını üzümlerin kanında yıkadı.
12 Gözleri şaraptan kızıl,
dişleri sütten beyaz olacak."
13 "Zevulun deniz kıyısında oturacak.
Gemilere liman olacak."
Sınırı Sayda'nın yanında olacak.
14 "İssakar heybelerin arasında yatan,
güçlü bir eşektir.
15 İyi bir dinlenme yeri,
hoşuna giden bir memleket görürse,
omzunu yüke eğer,
Angaryada çalışan bir hizmetçi olur."
16 "Dan İsrael oymaklarından biri olarak,
halkını yargılayacak.
17 Dan yolda bir yılan,
toprak yolda bir engerek olacak,
atın topuklarını ısıran,
böylece binicisini sırtüstü düşüren bir engerek olacak.
18 Ben senin kurtarışını bekledim, ey Yahve."
19 "Bir birlik Gad'a saldıracak,
ama onların topuklarını ezecek."
20 "Aşer'in yiyeceği zengin olacak.
Kraliyet lezzetleri üretecek."
21 "Naftali salıverilmiş bir geyiktir,
güzel yavrular doğurur."
22 "Yosef verimli bir asmadır,
kaynak başında verimli bir asma.
Onun dalları duvarın üzerinden aşar.
23 Okçular onu çok hırpaladılar,
ok atıp ona zulmettiler.
24 Ama onun yayı sağlam,
ellerinin kolları güçlü çıktı,
Yakov'un Kudretlisi'nin elleriyle,
(İsrael'in çobanı ve kayası oradandır),
25 Sana yardım edecek olan babanın Tanrısı'dır,
Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dır seni kutsayacak olan.
Yukarıdaki göğün,
aşağıda yatan derinliğin bereketleriyle,
memelerin ve rahmin bereketleriyle seni kutsayacak.
26 Babanın kutsamaları,
eski tepelerin sınırları üzerinden,

atalarının kutsamalarından üstün geldi.
Yosef'in başında olacak."
Önderlik kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerinde olacak.
27 "Benyamin yırtıcı bir kurttur.
Sabah avını yutar.
Akşam ganimeti paylaşır."
28 Bunların hepsi İsrael'in on iki oymağıdır. Babaları bunları söyleyip
onları kutsadı. Herkesi kendi bereketine göre kutsadı.
29 Onlara buyruk verip şöyle dedi: "Ben halkımın arasına katılmak
üzereyim. Beni atalarımın yanına Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya,
30 Avraham'ın mezar yeri olarak tarlasıyla birlikte Hititli Efron'dan satın
almış olduğu Kenan diyarındaki, Mamre yakınlarında Makpela tarlasındaki
mağaraya gömün.
31 Avraham'la karısı Sarah'ı oraya gömdüler. İshak'la karısı Rebeka'yı da
oraya gömdüler. Ben de Lea'yı oraya gömdüm.
32 Tarla ve içindeki mağara Het'in çocuklarından satın alınmıştı.
33 Yakov oğullarına verdiği buyrukları bitirdikten sonra ayaklarını yatağın
içine çekti, son nefesini vererek halkına kavuştu.

50

1 Yosef babasının yüzü üzerine kapandı. Onun üzerinde ağladı ve onu öptü.
2 Yosef hekim hizmetkârlarına babasını mumyalamalarını buyurdu.
Hekimler İsrael'i mumyaladılar.
3 Onun için kırk günlük bir süre kullanıldı. Çünkü mumyalamak için
gereken gün sayısı bu kadardı. Mısırlılar İsrael için yetmiş gün yas tuttular.
4 Onun için yas günleri geçince, Yosef Firavun'un ev halkına, "Eğer şimdi
gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen Firavun'un kulağına seslenip şöyle deyin,
5 'Babam, İşte, ben ölüyorum. Beni Kenan diyarında kendim için kazdığım
mezara gömeceksin diyerek bana ant içtirdi. Bu nedenle, lütfen izin verin
şimdi çıkıp babamı gömüp geleyim.' " dedi.
6 Firavun, "Git, babanı sana ant içirdiği gibi göm" dedi.
7 Yosef babasını gömmek için çıktı. Firavun'un bütün hizmetkârları, evinin
ileri gelenleri, Mısır diyarının bütün ileri gelenleri,
8 Yosef'in bütün ev halkı, kardeşleri ve babasının ev halkı onunla birlikte
çıktılar. Goşen diyarında yalnızca çocuklarını, sürülerini ve sığırlarını geride
bıraktılar.
9 Savaş arabaları ve atlılar onunla birlikte çıktılar. Kalabalık bir topluluk
oldular.
10 Yarden'in ötesindeki Atad'ın harman yerine varınca, yüksek sesle acı acı
ağıt yaktılar. Babası için yedi gün yas tuttular.
11 Ülkede yaşayan Kenanlılar, Atad'ın harman yerindeki yası görünce, "Bu,
Mısırlılar'ın hüzünlü yasıdır" dediler. Bu nedenle Yarden'in ötesinde olan o
yere Avel-Misrayim (Mısırlılar'ın yası) adı verildi.
12 Oğulları ona tam kendilerine buyurduğu gibi yaptı.
13 Onu Kenan ülkesine götürdüler. Avraham'ın mezar yeri olarak Hititli
Efron'dan tarlasıyla birlikte mülk olarak satın almış olduğu Mamre
karşısında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler.
14 Yosef, kendisi, kardeşleri ve babasını gömmek için onunla birlikte
gelenlerin hepsi babasını gömdükten sonra Mısır'a döndüler.

15 Yosef'in kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, "Belki Yosef bizden
nefret edecek ve ona yaptığımız bütün kötülüklerin karşılığını bize ödetecek"
dediler.
16 Yosef'e haber gönderip şöyle dediler: "Baban ölmeden önce şöyle
buyurmuştu:
17 'Yosef'e şunu söyleyin: Şimdi lütfen kardeşlerinin itaatsizliğini ve
günahlarını bağışla. Çünkü sana kötülük ettiler.' Şimdi, lütfen babanın
Tanrısı'nın hizmetkârlarının itaatsizliğini bağışla." Yosef onlar kendisiyle
konuşurken ağladı.
18 Kardeşleri de gidip onun önünde yere kapandılar ve şöyle dediler: "Bak,
biz senin hizmetkârlarınız."
19 Yosef onlara, "Korkmayın, çünkü ben Tanrı'nın yerinde miyim?
20 Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok
halkın hayatını kurtarmak için bunu iyiliğe çevirdi.
21 Bu nedenle şimdi korkmayın. Size ve çocuklarınıza bakacağım." Onları
teselli ederek yumuşak bir şekilde onlarla konuştu.
22 Yosef, babasının ev halkıyla birlikte Mısır'da yaşıyordu. Yosef yüz on yıl
yaşadı.
23 Yosef üçüncü kuşaktan Efraim'in çocuklarını gördü. Manaşşe oğlu
Makir'in çocukları da Yosef'in dizleri üzerinde doğdu.
24 Yosef kardeşlerine, "Ben ölüyorum" dedi, "Tanrı sizi mutlaka ziyaret
edecektir ve sizi bu ülkeden Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içerek söz
verdiği ülkeye götürecektir."
25 Yosef İsrael'in çocuklarına, "Tanrı mutlaka sizi ziyaret edecektir,
kemiklerimi buradan çıkaracaksınız" diye ant içirdi.
26 Böylece Yosef yüz on yaşında öldü. Onu mumyaladılar ve Mısır'da bir
tabuta koydular.

ÇIKIŞ

1 Mısır'a gelen İsrael'in oğullarının adları şunlardır (her biri ve onun ev halkı
Yakov'la birlikte geldi):
2 Ruven, Şimon, Levi, Yahuda,
3 İsakar, Zevulun, Benyamin,
4 Dan, Naftali, Gad ve Aşer.
5 Yakov'un bedeninden gelen canların tümü yetmiş candı ve Yosef zaten
Mısır'daydı.
6 Yosef de kardeşleri ve tüm o kuşak gibi öldü.
7 İsrael'in çocukları verimli oldular, bolca artıp çoğaldılar, fazlasıyla
güçlendiler ve ülke onlarla doldu.
8 Şimdi Mısır üzerinde Yosef'i tanımayan yeni bir kral çıktı.
9 Halkına şöyle dedi, "İşte* , İsrael'in çocuklarının halkı bizden daha çok ve
daha güçlü.
10 Gelin, onlara karşı bilgece davranalım, yoksa çoğalacaklar, olur da bir
savaş çıkarsa, onlar da düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır ve ülkeden
kaçarlar.
11 Bu nedenle yükleriyle onlara sıkıntı çektirmek için üzerlerine angarya
görevlileri atadılar.
12 Ama onlara ne kadar eziyet ettilerse, onlar o kadar çok çoğaldılar ve
daha da yayıldılar.
13 Mısırlılar İsrael'in çocuklarına acımasızca hizmet ettirdiler.
14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç işi gibi ağır işlerle yaşamlarını zehir
ettiler, onları acımasızca hizmet ettirdiler.
15 Mısır Kralı, birinin adı Şifrah, diğerinin adı Puah olan İbrani ebelerle
konuştu.
16 Ve şöyle dedi, "İbrani kadınlara ebelik yaptığınızda, onları doğum
sandalyesinde gördüğünüzde, eğer çocuk erkekse, öldürün, kızsa yaşasın."
17 Ama ebeler Tanrı'dan† korktular, Mısır Kralı'nın kendilerine buyurduğu
şeyi yapmayıp, erkek çocukları canlı kurtardılar.
18 Mısır Kralı ebeleri çağırıp onlara, "Neden bunu yapıp erkek çocukları
canlı kurtardınız?" dedi.
19 Ebeler Firavun'a şöyle dediler, "Çünkü İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara
benzemiyor. Onlar güçlü oldukları için ebe yanlarına gelmeden doğum
yapıyor."
20 Tanrı ebelere iyi davrandı ve halk çoğalıp fazlasıyla güçlendi.
21 Ebeler Tanrı'dan korktukları için Tanrı onlara aileler verdi.
22 Firavun halkının tümüne şöyle buyurdu, "Doğan her erkek çocuğu nehre
atın, her kız çocuğu canlı kurtarın."

2

1 Levi evinden bir adam gitti ve bir Levi kızını aldı.

---

* **1:9** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:17** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

2 Kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Kadın çocuğun güzel olduğunu
görünce onu üç ay sakladı.
3 Artık onu daha fazla gizleyemeyince, papirüs ağacından bir sepet alıp
onu katranla kapladı. Çocuğu içine koydu ve nehrin kıyısındaki sazlığa bıraktı.
4 Kız kardeşi ona ne olacağını görmek için uzakta duruyordu.
5 Firavun'un kızı yıkanmak için nehre indi. Onun hizmetçileri nehrin
kenarında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti gördü ve onu alması için
hizmetçilerini gönderdi.
6 Onu açtı ve çocuğu gördü. İşte bebek ağlıyordu. Ona acıdı ve şöyle dedi,
"Bu İbraniler'in çocuklarından biridir."
7 Bunun üzerine kız kardeşi, Firavun'un kızına, "Çocuğu emzirmesi için
sana İbrani kadınlardan bir dadı çağırayım mı?" dedi.
8 Firavun'un kızı ona, "Git" dedi. Genç kız gidip çocuğun annesini çağırdı.
9 Firavun'un kızı ona, "Bu çocuğu al ve benim için emzir, ben de ücretini
veririm" dedi. Kadın çocuğu alıp emzirdi.
10 Çocuk büyüdü ve kadın onu Firavun'un kızına getirdi ve onun oğlu oldu.
Ona Moşe* adını verdi, "Çünkü onu sudan çıkardım" dedi.
11 Moşe büyüdüğü o günlerde kardeşlerinin yanına çıktı ve onların yüklerini
gördü. Bir Mısırlı'nın kardeşlerinden biri olan bir İbrani'ye vurduğunu gördü.
12 Çevresine bakınıp kimsenin olmadığını görünce Mısırlı'yı öldürüp kumun
içine sakladı.
13 Ertesi gün çıktı, işte iki İbrani birbiriyle kavga ediyordu. Yanlış yapana,
"Neden arkadaşına vuruyorsun?" dedi.
14 Adam, "Kim seni üzerimize bey ve yargıç yaptı? Mısırlı'yı öldürdüğün gibi
beni de öldürmeyi mi tasarlıyorsun?" dedi. Moşe korktu, "Bu şey kesin
biliniyor" dedi.
15 Firavun bunu duyunca Moşe'yi öldürmeye çalıştı. Ama Moşe Firavun'un
önünden kaçtı ve Midyan diyarında yaşadı ve bir kuyunun yanına oturdu.
16 Midyanlı bir kâhinin yedi kızı vardı. Gelip su çektiler ve babalarının
sürüsünü sulamak için yalakları doldurdular.
17 Çobanlar gelip onları uzaklaştırdı. Ama Moşe kalktı ve onlara yardım etti
ve sürülerini suladı.
18 Babaları Reuel'in yanına vardıklarında o, "Nasıl oldu da bugün bu kadar
erken geldiniz?" dedi.
19 Onlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı, üstelik bizim
için su çekip sürüyü suladı" dediler.
20 Adam kızlarına, "Nerede o? Adamı neden bıraktınız? Onu çağırın da
yemek yesin" dedi.
21 Moşe adamın yanında kalmaktan hoşnuttu. Adam kızı Sipporah'ı
Moşe'ye verdi.
22 Bir oğul doğurdu ve o, adını Gerşom† koydu; "Çünkü yabancı bir diyarda
garip olarak yaşıyorum" dedi.
23 Aradan çok sayıda günler gelip geçti, Mısır Kralı öldü. İsrael'in çocukları
esaretten dolayı ah çektiler, feryat ettiler ve feryatları esaret nedeniyle
Tanrı'ya ulaştı.
24 Tanrı onların iniltilerini duydu ve Tanrı Avraham'la, İshak'la ve
Yakov'la yaptığı antlaşmayı hatırladı.

---

* **2:10** "Moşe" İbranice'de "dışarı çıkarmak" anlamına gelen sözü çağrıştırır. † **2:22** "Gerşom" İbranice'de "oradaki yabancı" anlamına gelem sözü çağrıştırır.

25 Tanrı İsrael'in çocuklarını gördü ve Tanrı anladı.

3

1 Moşe, kayınpederi Midyanlı Yetro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün
arka tarafına götürüp Tanrı Dağı'na, Horev'e geldi.
2 Yahve'nin* meleği bir çalının ortasındaki alevin içinde ona göründü. Baktı,
işte, çalı ateşte yanıyordu ama tükenmiyordu.
3 Moşe, "Şimdi gidip bu büyük manzarayı, çalının neden tükenmediğini
göreyim" dedi.
4 Yahve onun bakmaya geldiğini görünce, Tanrı ona çalının ortasından
seslenip şöyle dedi, "Moşe! Moşe!"
O, "İşte buradayım" dedi.
5 "Yaklaşma. Çarıklarını çıkar, çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır"
dedi.
6 Üstelik, "Ben babanın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve
Yakov'un Tanrısı'yım" dedi. Moşe, yüzünü sakladı çünkü Tanrı'ya bakmaya
korkuyordu.
7 Yahve şöyle dedi, "Mısır'da olan halkımın sıkıntısını elbette gördüm,
angarya görevlileri yüzünden feryatlarını duydum. Çünkü onların acılarını
biliyorum.
8 Onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak ve o ülkeden iyi ve geniş bir ülkeye
süt ve bal akan bir ülkeye, Kenanlı, Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli ve
Yevuslular'ın yerine götürmek için aşağıya indim.
9 İşte, İsrael çocuklarının feryadı bana ulaştı. Üstelik Mısırlılar'ın onlara ettiği
zulmü gördüm.
10 Bu nedenle şimdi gel, halkım İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkarman için
seni Firavun'a göndereyim."
11 Moşe Tanrı'ya, "Ben kimim ki, Firavun'a gideyim de İsrael'in çocuklarını
Mısır'dan çıkarayım?" dedi.
12 Ve Tanrı, "Ben kesinlikle seninle olacağım. Seni gönderdiğimin belirtisi
şu olacak, halkı Mısır'dan çıkardığın zaman, bu dağda Tanrı'ya hizmet
edeceksiniz" dedi.
13 Moşe Tanrı'ya şöyle dedi, "İşte, İsrael'in çocuklarının yanına gelip onlara,
'Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi' dediğimde, onlar bana, 'O'nun adı
nedir?' diye sorduklarında, onlara ne diyeyim?"
14 Tanrı Moşe'ye, "BEN BEN OLAN'IM" dedi ve, "İsrael'in çocuklarına şunu
diyeceksin" dedi: 'Beni size BEN'İM gönderdi.'"
15 Ayrıca Tanrı Moşe'ye, "İsrael'in çocuklarına böyle diyeceksin" dedi,
"'Atalarınızın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un
Tanrısı Yahve beni size gönderdi.' Sonsuza dek adım bu ve bütün kuşaklarca
anılmam budur.
16 Git, İsrael'in ihtiyarlarını bir araya topla ve onlara şöyle de: 'Atalarınızın
Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve bana
göründü ve şöyle dedi: Sizi gerçekten ziyaret ettim ve Mısır'da size yapılanı
gördüm.
17 Dedim ki, sizi Mısır'ın sıkıntısından, Kenanlı Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli
ve Yevuslular'ın ülkesine, süt ve bal akan diyara götüreceğim.'

* **3:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

18 “Onlar sözünü dinleyecekler. Sen ve İsrael'in ihtiyarları Mısır Kralı'nın
yanına gelip ona, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü diyeceksiniz.
Şimdi lütfen izin ver de Tanrımız Yahve'ye kurban sunmak için üç günlük bir
yolculuk yapalım.'
19 Mısır Kralı'nın güçlü bir el aracılığıyla olsa bile gitmek için size izin
vermeyeceğini biliyorum.
20 Elimi uzatıp aralarında yapacağım harikalarla Mısır'ı vuracağım.
Ondan sonra sizi bırakacak.
21 Mısırlılar'ın gözünde bu halka lütuf vereceğim. Öyle ki, gittiğiniz zaman
eli boş gitmeyeceksiniz.
22 Ancak her kadın komşusundan ve evini ziyaret edenden gümüş takılar,
altın takılar ve giysiler isteyecek. Bunları oğullarınızın ve kızlarınızın üzerine
takacaksınız. Mısırlılar'ı yağmalayacaksınız.”

4

1 Moşe şöyle yanıt verdi, “Ama, işte, bana inanmayacaklar, ne de sözümü
dinleyecekler, çünkü 'Yahve sana görünmedi' diyecekler.”
2 Yahve ona, “Elindeki nedir?” dedi.
O, “Bir değnek” dedi.
3 “Onu yere at” dedi. O yere attı ve bir yılan oldu. Moşe ondan kaçtı.
4 Yahve Moşe'ye, “Elini uzat ve kuyruğundan tut” dedi. O elini uzattı ve
tuttu. Elinde bir değnek oldu.
5 “Bu atalarının Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un
Tanrısı Yahve'nin sana göründüğüne iman etmeleri içindir.”
6 Yahve ayrıca ona, “Şimdi elini abanın içine koy” dedi. Elini abasının içine
soktu ve onu çıkardığında, işte, eli kar gibi beyaz cüzamlıydı.
7 “Elini yine abanın içine koy” dedi. Elini tekrar abasının içine soktu ve
onu abasından çıkardığında, işte, yine diğer eti gibi olmuştu.
8 “Eğer sana inanmazlarsa ya da ilk belirtinin sözünü dinlemezlerse,
sonraki belirtinin sözüne inanacaklar.
9 Eğer bu iki belirtiye de inanmazlarsa ya da sözünü dinlemezlerse, şöyle
olacak, ırmağın suyundan alıp kuru toprağa dökeceksin. Irmaktan çıkaracağın
su, kuru toprak üzerinde kana dönüşecek.”
10 Moşe Yahve'ye şöyle dedi, “Ey Efendim,* ne önceden, ne de
hizmetkârınla konuştuğundan beri güzel konuşan biri değilim. Çünkü ben
konuşmada yavaşım ve yavaş dilliyim.”
11 Yahve ona şöyle dedi, “İnsanın ağzını yapan kim? Ya da insanı dilsiz,
sağır, gören ya da kör yapan kimdir? Ben Yahve değil miyim?
12 Bu nedenle şimdi git, ben de senin ağzınla olacağım ve ne konuşacağını
sana öğreteceğim.”
13 Moşe, “Ey Efendim, lütfen başka birisini gönder” dedi.
14 Yahve Moşe'ye karşı öfkelendi ve şöyle dedi, “Peki ya kardeşin Levili
Aron? Onun iyi konuşabildiğini biliyorum. Hem de, işte, o seni karşılamak
için dışarı çıkıyor. Seni gördüğünde yüreği sevinecek.
15 Onunla konuşacaksın ve sözleri onun ağzına koyacaksın. Ben senin
ağzınla ve onun ağzıyla olacağım ve yapacağınız şeyi size öğreteceğim.
16 O senin halka karşı sözcün olacak. Öyle olacak ki, o sana ağız ve sen de
ona Tanrı gibi olacaksın.
17 Belirtileri onunla yapacağın bu değneği eline alacaksın.”

* **4:10** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

18 Moşe gidip kayınpederi Yetro'nun yanına döndü ve ona, “Lütfen izin ver
de gidip Mısır'daki kardeşlerimin yanına döneyim, onlar hâlâ hayatta mı
göreyim?” dedi. Yetro Moşe'ye, “Esenlikle git” dedi.
19 Yahve Midyan'da Moşe'ye şöyle dedi, “Git, Mısır'a dön; çünkü seni
öldürmeye çalışan bütün insanlar öldü.”
20 Moşe karısını ve oğullarını alıp bir eşeğe bindirdi ve Mısır ülkesine döndü.
Moşe Tanrı'nın değneğini eline aldı.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Mısır'a döndüğün zaman, sana verdiğim
bütün harikaları Firavun'un önünde yapmaya bak, ama ben onun yüreğini
katılaştıracağım ve o, halkın gitmesine izin vermeyecek.
22 Firavun'a de ki, 'Yahve diyor ki, İsrael benim ilk oğlum, ilk doğanımdır.
23 Ben de sana, 'Oğlumu bırak, bana hizmet etsin' dedim ve sen onun
gitmesine izin vermeyi reddettin. İşte, ilk doğan oğlunu öldüreceğim.'”
24 Yahve, konaklayacağı yere giderken yolda Moşe'yle karşılaştı ve onu
öldürmek istedi.
25 Bunun üzerine Sipporah bir çakmaktaşı alıp oğlunun sünnet derisini kesip
ayaklarının dibine attı ve şöyle dedi, “Kesinlikle sen bana kan güveyisin.”
26 Bunun üzerine onu rahat bıraktı. Daha sonra sünnetten dolayı “Sen kan
güveyisin” dedi.
27 Yahve Aron'a, “Moşe'yi karşılamak için çöle git” dedi. Gidip Tanrı'nın
dağında onunla karşılaştı ve onu öptü.
28 Moşe, Yahve'nin kendisiyle gönderdiği tüm sözleri ve kendisine
buyurmuş olduğu bütün belirtileri Aron'a anlattı.
29 Moşe ile Aron gidip İsrael çocuklarının bütün ihtiyarlarını bir araya
topladılar.
30 Aron, Yahve'nin Moşe'ye söylediği bütün sözleri söyledi ve halkın önünde
belirtileri yaptı.
31 Halk iman etti ve Yahve'nin İsrael çocuklarını ziyaret ettiğini, onların
sıkıntılarını gördüğünü duyunca başlarını eğerek tapındılar.

5

1 Daha sonra Moşe ile Aron gelip Firavun'a şöyle dediler, “İsrael'in Tanrısı
Yahve şöyle diyor, 'Halkımın gitmesine izin ver, çölde bana bayram etsinler.'”
2 Firavun şöyle dedi, “Yahve kim ki, İsrael'in gitmesine izin vermek için
O'nun sözünü dinleyeyim? Yahve'yi tanımıyorum ve dahası İsrael'in
gitmesine izin vermeyeceğim.”
3 Onlar, “İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü” dediler. Lütfen, çölde üç
günlük yol almamıza izin ver ki, Tanrımız Yahve'ye kurban keselim. Yoksa
üzerimize salgın hastalık ya da kılıçla inebilir.”
4 Mısır Kralı onlara şöyle dedi, “Ey Moşe ve Aron, neden halkı işlerinden
alıkoyuyorsunuz? Yüklerinize geri dönün!”
5 Firavun, “İşte, şimdi ülke halkı çoktur, siz onları yüklerinden
dinlendiriyorsunuz” dedi.
6 Aynı gün Firavun halkın angarya görevlilerine ve memurlara şu emri
verdi,
7 “Artık eskisi gibi halka kerpiç yapmaları için saman vermeyeceksiniz.
Gidip kendileri için saman toplasınlar.

8 Onlardan daha önce yaptıkları kerpiçlerin sayısını isteyeceksiniz. Ondan
hiçbir şey eksiltmeyeceksiniz; çünkü onlar tembeldirler. Bu nedenle, 'Hadi
gidip Tanrımız'a kurban keselim' diyerek bağırıyorlar.
9 Adamların üzerine daha ağır işler yüklensinler ki, çalışsınlar. Yalan sözlere
aldırış etmesinler."
10 Halkın angarya görevlileri memurlarıyla birlikte dışarı çıktılar ve halka
şöyle konuşup dediler, "Firavun şöyle diyor, 'Size saman vermeyeceğim.
11 Siz gidin, bulduğunuz yerden saman alın; çünkü işinizden hiçbir şey
eksiltilmeyecektir.'"
12 Böylece halk, saman için anız toplamak amacıyla tüm Mısır diyarına
dağıldı.
13 Angaryacılar aceleyle, "Saman varken olduğu gibi gündelik iş kotanızı
doldurun!" diyorlardı!
14 Firavun'un angaryacılarının üzerlerine atadığı İsrael'in çocuklarının
memurları dövüldü ve onlara, "Daha önce olduğu gibi kerpiç yapımında
neden dün de bugün de kotanızı doldurmadınız?" diye soruldu.
15 Bunun üzerine İsrael'in çocuklarının memurları gelip Firavun'a şöyle
feryat ettiler, "Hizmetkârlarına neden böyle davranıyorsun?
16 Hizmetkârlarına saman verilmiyor ve bize, 'Kerpiç yap!' diyorlar. Ama
işte hizmetkârların dövülüyor; ama suç senin kendi halkındadır."
17 Ama Firavun, "Siz tembelsiniz" dedi. "Boş duruyorsunuz! Bu nedenle,
'Hadi gidip Yahve'ye kurban keselim' diyorsunuz.
18 Bunun için şimdi gidin ve çalışın, çünkü size saman verilmeyecek; yine
de aynı sayıda kerpiç teslim edeceksiniz!"
19 İsrael'in çocuklarının memurları, "Günlük kerpiç kotanızdan hiçbir şey
eksiltmeyeceksiniz!" denildiğinde başlarının belada olduğunu anladılar.
20 Firavun'un yanından çıkarken yolda durmakta olan Moşe ve Aron'la
karşılaştılar.
21 Onlara, "Yahve size baksın ve yargılasın" dediler, "Çünkü bizi
Firavun'un ve hizmetkârlarının gözünde tiksindirici bir koku yaptınız, bizi
öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz."
22 Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi, "Ey Efendi, neden bu halkın başına
dert açtın? Beni neden gönderdin?
23 Senin adına konuşmak için Firavun'a geldiğimden beri, o bu halkın
başına bela getirdi. Sen de halkını hiç kurtarmadın!"

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Şimdi Firavun'a ne yapacağımı göreceksin;
çünkü güçlü el ile onların gitmesine izin verecek ve güçlü el ile onları
ülkesinden kovacak."
2 Tanrı Moşe'ye konuşup ona şöyle dedi, "Ben Yahve'yim.
3 Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak
göründüm, ama onlar beni Yahve adımla bilmiyordu.
4 Ayrıca, yabancı olarak yaşadıkları, gezip dolaştıkları Kenan ülkesini onlara
vermek üzere onlarla antlaşmamı kurdum.
5 Üstelik Mısırlılar'ın esaret altında tuttuğu İsrael'in çocuklarının inlemelerini
duydum ve antlaşmamı hatırladım.
6 Bu nedenle İsrael'in çocuklarına de ki, 'Ben Yahve'yim ve sizi Mısırlılar'ın
yükleri altından çıkaracağım, sizi onların esaretinden kurtaracağım ve
uzanmış kolumla ve büyük hükümlerle sizi kurtaracağım.

7 Sizi kendime bir halk olarak alacağım. Sizin Tanrınız olacağım ve
bileceksiniz ki, sizi Mısırlılar'ın yükleri altından çıkaran Tanrınız Yahve benim.
8 Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a vermeye söz verdiğim ülkeye sizi
getireceğim ve onu miras olarak size vereceğim. Ben Yahve'yim.'"
9 Moşe İsrael'in çocuklarına böyle söyledi, ama onlar ruh ıstırabından ve
acımasız esaretten dolayı Moşe'yi dinlemediler.
10 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu,
11 "İçeri gir, Mısır Kralı Firavun'a İsrael çocuklarının ülkesinden gitmesine
izin vermesini söyle."
12 Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, "İşte, İsrael'in çocukları beni
dinlemediler. Dudaklarım sünnetsizken, Firavun beni nasıl dinleyecek?"
13 Yahve Moşe ve Aron'la konuştu ve onlara İsrael'in çocuklarına ve Mısır
Kralı Firavun'a, İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkarmaları buyruğunu
verdi.
14 Bunlar babalarının evlerinin başlarıdır. İsrael'in ilk oğlu Ruven'in
oğulları: Hanok ve Pallu, Hetsron ve Karmi. Bunlar Ruven'in aileleridir.
15 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohad, Yakin, Zohar ve Kenanlı bir
kadının oğlu Şaul. Bunlar Şimon'un aileleridir.
16 Kuşaklarına göre Levi oğullarının adları şunlardır: Gerşon, Kohat, Merari
ve Levi'nin yaşam yılları yüz otuz yedi yıldı.
17 Gerşon'un oğulları: Ailelerine göre Livni ve Şimi.
18 Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hebron, Uzziel. Kohat'ın yaşam yılları
yüz otuz üç yıldı.
19 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Kuşaklarına göre Levi boyları
bunlardır.
20 Amram babasının kız kardeşi Yokevet'i kendine eş olarak aldı ve ona
Aron'la Moşe'yi doğurdu. Amram'ın yaşam yılları yüz otuz yedi yıldı.
21 Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek ve Zikri.
22 Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan ve Sitri.
23 Aron, Nahşon'un kız kardeşi Amminadav'ın kızı Elişeva'yı kendine eş
olarak aldı ve ona Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtamar'ı doğurdu.
24 Korah'ın oğulları: Assir, Elkana ve Aviasaf. Bunlar Korahoğulları'nın
aileleridir.
25 Aron'un oğlu Eleazar Putiel'in kızlarından birini kendine eş olarak aldı
ve ona Phinehas'ı doğurdu. Ailelerine göre Levililer'in babalarının başları
bunlardır.
26 Bunlar, Yahve'nin, "İsrael'in çocuklarının ordularına göre Mısır diyarından
çıkarın" dediği Aron ve Moşe'dir.
27 İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkarmak için Mısır Kralı Firavun'la
konuşanlar bunlardı. Bunlar Moşe ve Aron'dur.
28 Yahve'nin Mısır'da Moşe'yle konuştuğu gün,
29 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Ben Yahve'yim. Sana söyleyeceklerimin
hepsini Mısır Kralı Firavun'a söyle."
30 Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, "İşte, ben sünnetsiz dudakları
olan biriyim, Firavun beni nasıl dinleyecek?"

7

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "İşte, seni Firavun'a Tanrı gibi yaptım ve
kardeşin Aron senin peygamberin olacak.

2 Sana buyurduğum her şeyi söyleyeceksin ve kardeşin Aron Firavun'la
konuşacak, ta ki, İsrael'in çocuklarının kendi ülkesinden gitmesine izin versin.
3 Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, Mısır diyarında belirtilerimi ve
harikalarımı çoğaltacağım.
4 Ama Firavun seni dinlemeyecek, o zaman elimi Mısır'ın üzerine
koyacağım ve ordularımı, halkım İsrael'in çocuklarını, büyük hükümlerle Mısır
diyarından çıkaracağım.
5 Mısır'a elimi uzattığım ve İsrael çocuklarını aralarından çıkardığım zaman,
Mısırlılar benim Yahve olduğumu bilecekler."
6 Moşe ve Aron da öyle yaptılar. Yahve onlara nasıl buyurduysa öyle
yaptılar.
7 Firavun'la konuştuklarında Moşe seksen, Aron da seksen üç yaşındaydı.
8 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi,
9 "Firavun seninle konuşup, 'Bir mucize gerçekleştir' derse, o zaman
Aron'a, 'Değneğini al ve onu Firavun'un önüne at, değnek yılan olacak'
diyeceksin."
10 Moşe ile Aron Firavun'un yanına gittiler ve Yahve'nin buyurduğu gibi
yaptılar. Aron değneğini Firavun'un ve hizmetkârlarının önüne attı ve
değneği bir yılana dönüştü.
11 Bunun üzerine Firavun bilgeleri ve büyücüleri de çağırdı. Mısır'ın
büyücüleri, onlar da büyüleriyle aynı şeyi yaptılar.
12 Çünkü her biri kendi değneğini attı ve yılana dönüştüler, ama Aron'un
değneği onların değneklerini yuttu.
13 Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylemiş olduğu gibi onları
dinlemedi.
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Firavun'un yüreği inatçıdır. Halkı salıvermeyi
reddediyor.
15 Sabahleyin Firavun'un yanına gidin. İşte, o suya çıkıyor. Onu karşılamak
için nehrin kıyısında duracaksın. Yılana çevrilmiş değneği eline alacaksın.
16 Ona diyeceksiniz ki, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve, 'Halkımın gitmesine izin
ver, çölde bana hizmet etsinler' diyerek beni sana gönderdi. İşte, şimdiye
kadar dinlemedin."
17 Yahve şöyle diyor, "Bununla benim Yahve olduğumu bileceksin. İşte,
ben elimdeki değneği ırmaktaki sulara vuracağım ve sular kana dönecekler.
18 Irmakta bulunan balıklar ölecek, nehir kokacak. Mısırlılar ırmaktan su
içmekten tiksinecekler.'"
19 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın
sularına, ırmaklarına, derelerine, havuzlarına ve bütün su birikintileri üzerine
uzat da kan olsun. Bütün Mısır diyarında, hem ağaç kaplarda hem de taş
kaplarda kan olacak.'"
20 Moşe ve Aron, Yahve'nin buyurduğu gibi yaptılar. Firavun'un ve
hizmetkârlarının gözü önünde değneği kaldırdı ve ırmaktaki sulara vurdu ve
ırmaktaki bütün sular kana döndü.
21 Irmakta bulunan balıklar öldü. Irmak koktu. Mısırlılar ırmaktan su
içemediler. Kan tüm Mısır diyarındaydı.
22 Mısır'ın büyücüleri de yaptıkları büyülerle aynı şeyi yaptılar. Böylece
Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi.
23 Firavun dönüp evine gitti, ama bunu ciddiye bile almadı.

24 Bütün Mısırlılar içecek su bulmak için nehrin çevresini kazdılar; çünkü
nehrin suyunu içemiyorlardı.
25 Yahve'nin nehri vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu, "Firavun'un yanına git ve ona söyle, 'Yahve
şöyle diyor, Halkımın gitmesine izin ver de bana hizmet etsinler.
2 Eğer onların gitmesine izin vermeyi reddedersen, işte, bütün sınırlarını
kurbağalarla vuracağım.
3 Irmak kurbağalarla dolup taşacak, kurbağalar yukarı çıkıp evinize, yatak
odanıza, yatağınıza, hizmetkârlarının evine, halkınızın üzerine, fırınlarınıza ve
hamur teknelerinize girecek.
4 Kurbağalar hem senin, hem halkının, hem de bütün hizmetkârlarının
üzerine çıkacak.'"
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğinle elini ırmakların,
derelerin, havuzların üzerine uzat ve Mısır diyarının üzerine kurbağalar
çıkart.'"
6 Aron elini Mısır suları üzerine uzattı ve kurbağalar çıkıp Mısır diyarını
kapladılar.
7 Büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve Mısır diyarı üzerine
kurbağaları getirdiler.
8 Bunun üzerine Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi, "Yahve'ye
yalvarın da kurbağaları benden ve halkımdan uzaklaştırsın. Ben de Yahve'ye
kurban kesmeleri için halkın gitmesine izin vereceğim."
9 Moşe Firavun'a şöyle dedi, "Kurbağaların senden ve evlerinden yok
edilmesi ve yalnızca ırmakta kalması için senin, hizmetkârların ve halkın için
dua etmem için bir zaman kararlaştırma onurunu sana veriyorum."
10 Firavun, "Yarın" dedi. Moşe şöyle dedi, "Sözün uyarınca olsun, ta ki,
Tanrımız Yahve gibisinin olmadığını bilesin.
11 Kurbağalar senden, evlerinden, hizmetkârlarından ve halkından
ayrılacak. Yalnızca ırmakta kalacaklar."
12 Moşe ile Aron Firavun'un yanından ayrıldılar. Moşe, Firavun'a getirdiği
kurbağalar hakkında Yahve'ye feryat etti.
13 Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve evlerde, avlularda ve kırlarda
kurbağalar öldü.
14 Onları yığınlar halinde topladılar, ülke koktu.
15 Ama Firavun ara verildiğini görünce yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin
söylediği gibi onları dinlemedi.
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Aron'a de ki, 'Değneğini uzat ve yerin
toprağına vur ki, bütün Mısır'da bit olsun.'"
17 Onlar da öyle yaptılar ve Aron değneğiyle elini uzattı ve yerin toprağına
vurdu. İnsanların ve hayvanların üzerinde bit vardı. Mısır diyarında yerin
bütün tozu bit oldu.
18 Büyücüler büyüleriyle bit yapmaya çalıştılar ama başaramadılar. İnsanda
ve hayvanda bit vardı.
19 Bunun üzerine büyücüler Firavun'a, "Bu, Tanrı'nın parmağıdır" dediler.
Ama Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi.
20 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Sabah erkenden kalk ve Firavun'un
huzuruna çık. İşte, o, suya çıkıyor ve ona de ki, 'Yahve şöyle diyor, Halkımın
gitmesine izin ver ki, bana hizmet etsinler.

21 Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, senin, hizmetkârlarının, halkının ve evlerinin üzerine sinek sürüleri göndereceğim. Mısırlılar'ın evleri ve bulundukları toprak sinek sürüleriyle dolu olacak.
22 O gün halkımın yaşadığı Goşen diyarını, orada sinek sürüsü olmasın diye ayıracağım, ta ki, benim yeryüzünde Yahve olduğumu bilesin.
23 Kendi halkımla senin halkın arasına bölme koyacağım. Bu belirti yarın gerçekleşecek.'"
24 Yahve öyle yaptı. Firavun'un evine ve hizmetkârlarının evlerine korkunç sinek sürüleri geldi. Bütün Mısır diyarında sinek sürüleri yüzünden ülke harap oldu.
25 Firavun, Moşe'yle Aron'u çağırıp, "Gidin, ülkede Tanrınız'a kurban kesin" dedi.
26 Moşe şöyle dedi, "Böyle yapmak uygun değil. Çünkü Mısırlılar için iğrenç olanı Tanrımız Yahve'ye kurban edeceğiz. İşte, Mısırlılar için iğrenç olanı onların gözleri önünde kurban edersek, bizi taşlamazlar mı?
27 Çölde üç günlük yol gideceğiz ve Tanrımız Yahve'nin bize buyuracağı gibi kurban keseceğiz."
28 Firavun şöyle dedi, "Çölde Tanrınız Yahve'ye kurban kesmeniz için sizin gitmenize izin vereceğim, ama çok uzağa gitmeyeceksiniz. Benim için dua edin."
29 Moşe şöyle dedi, "İşte, yanından çıkıyorum. Yarın sinek sürülerinin Firavun'dan, hizmetkârlarından ve halkından uzaklaşması için Yahve'ye dua edeceğim. Yalnız Firavun Yahve'ye kurban kesmek için halkın gitmesine izin vermeyerek bir daha hilekârlık yapmasın."
30 Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti.
31 Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve Firavun'un, hizmetkârlarının ve halkının üzerinden sinek sürülerini uzaklaştırdı. Bir tane bile kalmadı.
32 Firavun bu kez de yüreğini katılaştırdı ve halkın gitmesine izin vermedi.

9

1 Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Firavun'un yanına git ve ona şunu söyle: 'İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle dedi: Halkımı salıver de bana hizmet etsinler.
2 Çünkü onları salıvermeyi reddedip onları daha tutarsan,
3 işte, Yahve'nin eli çok ağır bir salgınla kırdaki hayvanlarınızın, atlarınızın, eşeklerinizin, develerinizin, sığırlarınızın ve davarlarınızın üzerindedir.
4 Yahve İsrael'in hayvanları ile Mısır'ın hayvanları arasında ayrım yapacak. İsrael'in çocuklarına ait olanlardan hiçbiri ölmeyecek.'"
5 Yahve belli bir zaman belirleyip şöyle dedi: "Yahve yarın ülkede bu işi yapacak."
6 Yahve ertesi gün o şeyi yaptı. Mısır'ın bütün hayvanları öldü, ama İsrael'in çocuklarının hayvanlarından biri bile ölmedi.
7 Firavun adam gönderdi ve işte, İsrael'in çocuklarının tek bir hayvanı bile ölmemişti. Ancak Firavun'un yüreği inatçıydı ve halkın gitmesine izin vermedi.
8 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle dedi: "Ocak külünden avuç dolusu alın ve Moşe onu Firavun'un gözü önünde havaya saçsın.
9 Bütün Mısır diyarı üzerinde ince bir toz haline gelecek, bütün Mısır diyarında insanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıkacak."

10 Ocak külünü alıp Firavun'un huzuruna çıktılar. Moşe onu havaya doğru
serpti, insanda ve hayvanda irinli çıbanlar oldu.
11 Büyücüler çıbanlardan dolayı Moşe'nin önünde duramadılar. Çünkü
büyücülerin ve bütün Mısırlılar'ın üzerinde çıbanlar vardı.
12 Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin Moşe'ye söylemiş
olduğu gibi Firavun onları dinlemedi.
13 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, Firavun'un huzuruna
çık ve ona söyle: İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: Halkımı salıver de
bana hizmet etsinler.
14 Bu kez bütün belalarımı yüreğine, görevlilerine ve halkına göndereceğim,
öyle ki, bütün yeryüzünde benim gibisinin olmadığını bilesin.
15 Çünkü şimdi elimi uzatmış olsaydım, seni ve halkını vebayla vururdum,
sen de yeryüzünden kesilip koparılırdın.
16 Ama aslında ben seni bunun için, adım tüm yeryüzünde duyurulsun
diye, sana gücümü göstermek için ayakta tuttum.
17 Çünkü hâlâ halkıma karşı kendini yüceltiyorsun ve onların gitmesine izin
vermiyorsun.
18 İşte, yarın bu zamanlarda Mısır'da kurulduğu günden bu yana
görülmemiş derecede şiddetli bir dolu yağdıracağım.
19 Bu nedenle şimdi bütün hayvanlarının ve kırdaki tüm hayvanlarının
barınağa alınmasını buyur. Kırda bulunan ve eve getirilmeyen her insan ve
hayvanın üzerine dolu yağacak ve onlar ölecekler.'"
20 Firavun'un hizmetkârları arasında Yahve'nin sözünden korkanlar,
hizmetçilerini ve hayvanlarını evlerine kaçırdılar.
21 Yahve'nin sözüne saygı göstermeyen, hizmetçilerini ve hayvanlarını kırda
bıraktı.
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Elini gökyüzüne doğru uzat ki, bütün Mısır
diyarında, insanların, hayvanların ve Mısır diyarındaki bütün kır otlarının
üzerine dolu yağsın."
23 Moşe değneğini göklere doğru uzattı ve Yahve gök gürültüsü ve dolu
gönderdi ve yeryüzüne yıldırım düştü. Yahve Mısır topraklarına dolu yağdırdı.
24 Böylece çok şiddetli dolu vardı ve doluyla karışık şimşekler çaktı, Mısır'ın
ulus haline gelmesinden bu yana bunun gibisi olmamıştı.
25 Dolu, Mısır'ın her yerinde, insan olsun hayvan olsun, kırdaki her şeyi
vurdu, dolu kırdaki her bitkiyi vurdu ve kırın her ağacını kırdı.
26 Yalnızca İsrael'in çocuklarının bulunduğu Goşen diyarında dolu yoktu.
27 Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp onlara şöyle dedi: "Bu sefer günah
işledim. Yahve doğrudur, ben ve halkım kötüyüz.
28 Yahve'ye dua edin, çünkü güçlü gök gürültüsü ve dolu yetti. Gitmenize
izin vereceğim ve artık durmayacaksınız."
29 Moşe ona şöyle dedi: "Kentten çıkar çıkmaz ellerimi Yahve'ye açacağım.
Gök gürlemeleri kesilecek ve artık dolu olmayacak, ta ki, yeryüzünün
Yahve'ye ait olduğunu bilesin.
30 Ama sana ve hizmetkârlarına gelince, Yahve Tanrı'dan henüz
korkmadığınızı biliyorum."
31 Keten ve arpa vuruldu, çünkü arpa olgunlaşmış, keten de çiçek açmıştı.
32 Ama buğday ve çavdar henüz büyümediğinden zarar görmemişti.
33 Moşe Firavun'un yanından kentten çıktı ve ellerini Yahve'ye açtı. Gök
gürültüsü ve dolu kesildi ve yeryüzünde yağmur dindi.

34 Firavun yağmurun, dolunun ve gök gürültüsünün dindiğini görünce, daha
da günah işledi ve hem kendisi, hem de hizmetkârları yüreklerini katılaştırdı.
35 Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylemiş
olduğu gibi İsrael'in çocuklarının gitmesine izin vermedi.

10

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Firavun'un yanına git, belirtilerimi aralarında
göstermek için onun ve hizmetkârlarının yüreğini katılaştırdım.
2 Mısır'a neler yaptığımı, onların arasında yaptığım belirtilerimi oğluna ve
oğlunun oğlunun duyacağı şekilde anlat, öyle ki, benim Yahve olduğumu
bilesiniz."
3 Moşe ile Aron Firavun'un yanına gidip ona şöyle dediler: "İbraniler'in
Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Benim önümde alçakgönüllü olmayı ne zamana
dek reddedeceksin? Halkımın gitmesine izin ver ki, bana hizmet etsinler.
4 Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, yarın ülkene çekirgeler
getireceğim.
5 Çekirgeler yeryüzünü kaplayacak, öyle ki kimse yeryüzünü göremeyecek.
Doludan size kurtulmuş, artakalan yiyecekleri ve kırda sizin için büyüyen
her ağacı yiyecekler.
6 Senin evin, tüm hizmetkârlarının evleri ve tüm Mısırlılar'ın evleri,
yeryüzünde bulundukları günden bugüne dek ne babaların ne de babalarının
babalarının görmediği şekilde dolacak.'" Dönüp Firavun'un yanından çıktı.
7 Firavun'un hizmetkârları ona, "Bu adam bize ne zamana dek tuzak
olacak?" dediler. "Adamları bırak gitsinler de Tanrıları Yahve'ye hizmet
etsinler. Mısır'ın harap olduğunu hala bilmiyor musun?"
8 Moşe ile Aron tekrar Firavun'un yanına getirildiler. Firavun onlara şöyle
dedi: "Gidin, Tanrınız Yahve'ye hizmet edin, ama gidecek olanlar
kimlerdir?"
9 Moşe, "Gençlerimizle, yaşlılarımızla gideceğiz" dedi. "Oğullarımızla,
kızlarımızla, davarlarımızla, sığırlarımızla gideceğiz. Çünkü Yahve için bayram
yapacağız."
10 O onlara şöyle dedi: "Eğer sizi çocuklarınızla birlikte bırakırsam Yahve
sizinle olsun! Bakın, kötülük apaçık önünüzdedir.
11 Öyle olmaz! Ey erkekler, şimdi gidin ve Yahve'ye hizmet edin, çünkü
istediğiniz şey de bu!" Sonra onlar Firavun'un huzurundan kovuldular.
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Çekirgeler için elini Mısır toprakları üzerine
uzat da Mısır topraklarına çıksınlar ve diyarın bütün otlarını, doludan arta
kalanları yesinler."
13 Moşe değneğini Mısır ülkesinin üzerine uzattı. Yahve bütün gün ve bütün
gece ülkeye doğu rüzgârı getirdi. Sabah olduğunda doğu rüzgârı da çekirgeleri
getirdi.
14 Çekirgeler bütün Mısır topraklarına yayılıp Mısır'ın bütün sınırlarına
kondu. Çok feciydiler. Onlardan önce onlar gibi çekirge olmamıştı, bir daha
da olmayacaktır.
15 Çünkü bütün yeryüzünü kapladılar, öyle ki, ülke karardı ve dolunun
bıraktığı tüm otları ve ağaçlarda kalan tüm meyveleri yediler. Bütün Mısır
diyarında kırın ağacında ve otunda hiçbir yeşillik kalmadı.
16 Firavun aceleyle Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: "Tanrınız Yahve'ye
ve size karşı günah işledim.

17 Şimdi lütfen günahımı bir kez daha bağışla ve bu ölümü benden
uzaklaştırması için de Tanrın Yahve'ye dua et."
18 Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti.
19 Yahve çok kuvvetli bir batı rüzgârı göndererek çekirgeleri alıp Kızıldeniz'e*
sürdü. Mısır'ın bütün sınırlarında tek bir çekirge kalmadı.
20 Ancak Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının
gitmesine izin vermedi.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Elini göğe doğru uzat ki, Mısır diyarında
karanlık olsun, üstelik hissedilebilen bir karanlık olsun."
22 Moşe elini gökyüzüne doğru uzattı, bütün Mısır topraklarında üç gün
boyunca koyu bir karanlık vardı.
23 Üç gün boyunca birbirlerini görmediler ve kimse yerinden kalkmadı,
ancak bütün İsrael'in çocuklarının evlerinde ışık vardı.
24 Firavun Moşe'yi çağırıp şöyle dedi: "Gidin, Yahve'ye hizmet edin. Yalnız
davarlarınız ve sığırlarınız geride kalsın. Küçükleriniz de sizinle birlikte
gitsin."
25 Moşe şöyle dedi: "Tanrımız Yahve'ye kurban sunmamız için bize
kurbanlar ve yakmalık sunular da vermelisin.
26 Hayvanlarımız da bizimle birlikte gidecek. Geride tek bir toynak bile
kalmayacak. Çünkü Tanrımız Yahve'ye hizmet etmek için onlardan
almalıyız. Oraya varıncaya dek Yahve'ye neyle hizmet etmemiz gerektiğini
bilmiyoruz."
27 Ama Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve o onların gitmesine izin
vermedi.
28 Firavun ona, "Benden uzak dur!" dedi. "Dikkatli ol, artık yüzümü
görme. Çünkü yüzümü gördüğün gün öleceksin!"
29 Moşe, "İyi dedin." dedi. "Bir daha yüzünü görmeyeceğim."

11

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Firavun'un ve Mısır'ın başına bir bela daha
getireceğim, ondan sonra gitmenize izin verecek. Gitmenize izin verdiğinde,
sizi kesinlikle toplu olarak kovacaktır.
2 Şimdi halkın kulağına söyle, her adam kendi komşusundan, her kadın da
kendi komşusundan gümüş, altın mücevherler istesin."
3 Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi. Üstelik, Moşe denen adam
Mısır diyarında Firavun'un hizmetkârlarının ve halkın gözünde çok büyüktü.
4 Moşe şöyle dedi: "Yahve şöyle diyor: 'Gece yarısına doğru Mısır'ın ortasına
çıkacağım.
5 Tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından, değirmen ardındaki cariyenin
ilk doğanına kadar, Mısır ülkesindeki bütün ilk doğanlar, hayvanların ilk
doğanları ölecek.
6 Bütün Mısır diyarında benzeri olmamış, bir daha da olmayacak büyük
bir feryat kopacak.
7 Ancak Yahve'nin Mısırlılar ile İsraelliler arasında ayrım yaptığını bilesiniz
diye, insandan hayvana dek, İsrael'in çocuklarından hiçbirine karşı bir köpek
havlamayacak, dilini bile oynatmayacak.

---

* **10:19** "Yam Suf", daha çok "Kamış Denizi" olarak tercüme edilebilir. Günümüzde Kızıldeniz olarak bilinen su kütlesini veya muhtemelen ona bağlı veya ona yakın su kütlelerinden birini ifade eder.

8 Bütün bu hizmetkârların aşağıya yanıma gelip önümde eğilecekler ve şöyle
diyecekler: “Sen ve ardından gelen bütün halkla birlikte çıkın.” ve ben
ondan sonra çıkacağım.'” Firavun'un yanından kızgın bir öfkeyle çıktı.
9 Yahve Moşe'ye, “Mısır ülkesinde harikalarım çoğalsın diye Firavun seni
dinlemeyecek” dedi.
10 Moşe ve Aron tüm bu harikaları Firavun'un önünde yaptılar, ama Yahve
Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının ülkesinden çıkmasına
izin vermedi.

12

1 Yahve Mısır'da Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi,
2 “Bu ay sizin için ayların başlangıcı olacak. Bu sizin için yılın ilk ayı olacak.
3 Bütün İsrael topluluğuna konuşup söyleyin, 'Bu ayın onuncu günü, her biri
kendilerine bir kuzu, atalarının evlerine göre, ev halkına bir kuzu alacak.
4 Eğer ev halkı bir kuzu için çok küçükse, o zaman o ve evinin yanındaki
komşusu, canların sayısına göre bir tane alacaklar. Kuzu hesabını herkesin
yiyebileceği kadarıyla yapacaksınız.
5 Kuzunuz kusursuz, bir yaşında erkek olacak. Onu koyunlardan ya da
keçilerden alacaksınız.
6 Onu aynı ayın on dördüncü gününe dek saklayacaksınız. İsrael halkının
bütün topluluğu akşam onu öldürecekler.
7 Kanın bir kısmını alıp onu içlerinde yiyecekleri evlerin iki kapı sövesine ve
üst eşiği üzerine sürecekler.
8 O gece ateşte kızartılmış eti mayasız ekmekle yiyecekler. Onu acı otlarla
yiyecekler.
9 Onu ne çiğ, ne de suda haşlanmış yiyin, yalnızca başı, bacakları ve iç
kısımlarıyla birlikte ateşte kızarmış olarak yiyin.
10 Sabaha kadar ondan hiçbir şey kalmayacak, ondan sabaha kadar
artakalanı ateşle yakacaksın.
11 Eti şu şekilde yiyeceksiniz: Kuşağınız belinizde, çarıklarınız ayağınızda ve
değneğiniz elinizde olacak. Onu acele ederek yiyeceksiniz, bu, Yahve'nin
Pesah'ıdır.
12 Çünkü o gece Mısır diyarından geçeceğim ve Mısır diyarında insan olsun
hayvan olsun bütün ilk doğanları vuracağım. Mısır'ın bütün ilâhlarını
yargılayacağım. Ben Yahve'yim.
13 Bulunduğunuz evlerin kanı sizin için bir işaret olacak. Kanı görünce
üzerinizden geçeceğim ve Mısır diyarını vurduğumda üzerinizde sizi yok edecek
bela olmayacak.
14 Bugün sizin için bir anma günü olacak. Onu Yahve'ye bir bayram
olarak tutacaksınız. Sonsuza dek süren bir kuralla onu kuşaklarınız boyunca
bayram olarak tutacaksınız.'”
15 “'Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Hatta ilk gün evinizden mayayı
çıkaracaksınız, çünkü kim birinci günden yedinci güne kadar mayalı ekmek
yerse, o can İsrael'den atılacaktır.
16 İlk gün sizin için kutsal bir toplantı olacak, yedinci gün de kutsal bir
toplantı olacaktır. Herkesin yeme zorunluluğu dışında, ki yalnızca bunu
yapabilirler, onlarda başka hiçbir iş yapılmayacaktır.
17 Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız, çünkü aynı gün ordularınızı
Mısır diyarından çıkardım. Bu nedenle bu günü kuşaklarınız boyunca daima
süren bir kuralla tutacaksınız.

18 Birinci ayın on dördüncü günü akşamından, yirmi birinci günü akşamına
kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz.
19 Evlerinizde yedi gün boyunca maya bulunmayacak, çünkü kim mayalı
olanı yerse, ister yabancı olsun ister ülkede doğmuş olsun, o can İsrael
topluluğundan atılacaktır.
20 Mayalı hiçbir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek
yiyeceksiniz.'"

21 Bunun üzerine Moşe İsrael'in bütün ihtiyarlarını çağırıp onlara şöyle dedi:
"Ailenize göre kendiniz için kuzular çekip alın ve Pesah kurbanını kesin.
22 Bir demet mercankköşkotu alıp leğendeki kana batıracaksınız, leğendeki
kanla üst söveye ve iki kapı eşiğine çalacaksınız. Hiçbiriniz sabaha kadar
evinin kapısından çıkmasın.
23 Çünkü Yahve Mısırlılar'ı vurmak için geçecek. Yahve üst eşik üzerindeki ve
iki kapı sövesindeki kanı görünce kapının üzerinden geçecek ve yok edicinin
evlerinize gelip sizi vurmasına izin vermeyecek.
24 Kendiniz ve oğullarınız için bir kural olarak bu şeyi daima tutacaksınız.
25 Böyle olacak, Yahve'nin söz verdiği gibi size vereceği ülkeye geldiğiniz
zaman bu hizmeti tutacaksınız.
26 Böyle olacak, çocuklarınız size, 'Bu hizmet ne demektir?' diye
sorduklarında,
27 şöyle diyeceksiniz: 'Bu, Mısır'da İsrael'in çocuklarının evlerinin üzerinden
geçen, Yahve'nin Pesah kurbanıdır, O Mısırlılar'ı vurduğunda evlerimizi
esirgedi.'" Halk başlarını eğip tapındı.
28 İsrael'in çocukları gidip öyle yaptılar, Yahve'nin Moşe ve Aron'a
buyurduğu gibi öyle yaptılar.

29 Gece yarısı Yahve, tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından,
zindandaki tutsağın ilk doğanına kadar Mısır diyarında bütün ilk doğanları ve
hayvanların ilk doğanlarını vurdu.
30 Firavun'un kendisi, bütün hizmetkârları ve bütün Mısırlılar geceleyin
kalktılar; ve Mısır'da büyük bir feryat vardı, çünkü içinde ölü olmayan ev
yoktu.
31 Gece Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: "Kalkın, hem siz hem de İsrael'in
çocukları halkımın arasından çıkın. Gidin, söylediğiniz gibi Yahve'ye hizmet
edin!
32 Söylediğiniz gibi davarlarınızı ve sığırlarınızı alın ve gidin. Beni de
kutsayın!"

33 Mısırlılar, "Hepimiz ölü insanlarız" dediklerinden, onları bir an önce
ülkeden göndermek için halka acil çağrıda bulundular.
34 Halk hamurlarını daha mayalanmadan aldılar, hamur tekneleri
giysilerine sarılmış omuzlarındaydı.
35 İsrael'in çocukları Moşe'nin sözüne göre yaptılar ve Mısırlılar'dan gümüş
takılar, altın takılar ve giysiler istediler.
36 Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi, böylece onlar da
istediklerini aldılar. Mısırlılar'ı yağmaladılar.

37 İsrael'in çocukları, çocukların yanı sıra yaklaşık altı yüz bin kişi yaya
olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar.
38 Davarlar, sığırlar ve çok sayıda hayvanla karışık bir kalabalık da onlarla
birlikte yola çıktı.

39 Mısır'dan getirdikleri hamurdan mayasız pideler pişirdiler, çünkü
mayalanmamıştı, çünkü Mısır'dan kovuldular, bekleyemediler ve
kendilerine yiyecek hazırlamamışlardı.
40 İsrael'in çocuklarının Mısır'da yaşadığı süre dört yüz otuz yıldı.
41 Dört yüz otuz yılın sonunda Yahve'nin bütün orduları Mısır diyarından
aynı günde çıktılar.
42 Onları Mısır diyarından çıkardığı için Yahve için çok kutlanması gereken
bir gecedir. Bu, İsrael'in çocuklarının kuşaklar boyunca çokça kutlayacağı,
Yahve'nin o gecesidir.
43 Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: "Pesah'ın kuralı budur. Hiçbir yabancı
ondan yemeyecek.
44 Ancak para karşılığında satın alınan her hizmetkâr, sünnet ettirildikten
sonra ondan yiyecektir.
45 Yabancı ve ücretli hizmetçi ondan yemeyecektir.
46 Bir evde yenmeli. Etin hiçbirini evin dışına taşımayacaksınız.
Kemiklerinden hiçbirini kırmayacaksınız.
47 Bütün İsrael topluluğu onu tutacaktır.
48 Yanında garip olarak yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak
isterse, onun bütün erkekleri sünnet edilsinler, ondan sonra yaklaşıp onu
tutsun. O ülkede doğmuş biri gibi olacak, ancak sünnetsiz hiç kimse ondan
yemeyecektir.
49 Kendi evinizde doğan ve aranızda garip olarak yaşayan yabancı için yasa
aynı olacaktır."
50 Bütün İsrael'in çocukları böyle yaptılar. Yahve Moşe ve Aron'a nasıl
buyurduysa onlar da öyle yaptılar.
51 Aynı o günde Yahve İsrael'in çocuklarını ordularıyla Mısır diyarından
çıkardı.

13

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocukları arasında insan olsun hayvan olsun rahmi açan tüm ilk
doğanları bana ayır. O benimdir."
3 Moşe halka şöyle dedi: "Mısır'dan, esaret evinden çıktığınız bu günü
hatırlayın. Çünkü Yahve elinin gücüyle sizi bu yerden çıkardı. Mayalı ekmek
yenilmeyecek.
4 Bugün siz Aviv ayında çıkıyorsunuz.
5 Böyle olacak, Yahve seni atalarına vereceğine dair ant içtiği Kenan, Hitit,
Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye getirdiği zaman, bu
ay bu hizmeti tutacaksın.
6 Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin, yedinci gün Yahve'ye bayram
olacak.
7 Yedi gün boyunca mayasız ekmek yenilecek ve sende mayalı ekmek
görülmeyecek. Bütün sınırlarında, sende maya görülmeyecek.
8 O gün oğluna, 'Mısır'dan çıktığımda Yahve'nin benim için yaptığı şey içindir'
diyeceksin.
9 Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında bir anma olacak, ta ki, Yahve'nin
yasası ağzında olsun. Çünkü Yahve güçlü eliyle seni Mısır'dan çıkardı.
10 Bu nedenle bu kutsal kuralı her yıl mevsiminde tutacaksın."

11 "Böyle olacak, Yahve size ve atalarınıza ant içtiği gibi sizi Kenan diyarına
götürüp orayı size vereceği zaman,
12 rahmi açan her şeyi, sana ait olan hayvanın ilk doğanlarını Yahve'ye
ayıracaksın. Erkekler Yahve'nin olacak.
13 Eşeğin her ilk doğanı için bir kuzu fidye vereceksin. Eğer fidye
veremeyeceksen o zaman onun boynunu kıracaksın. Oğullarının arasında
insanın ilk doğanlarının hepsinin fidyesini vereceksin.
14 Böyle olacak, oğlun ileride sana, 'Bu nedir?' diye sorduğunda, ona
diyeceksin ki, 'Yahve bizi Mısır'dan, esaret evinden elinin gücüyle çıkardı.
15 Firavun inatla bizi bırakmayı reddedince, Yahve Mısır'da hem insanın
hem de hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. Bu nedenle rahmi açan bütün
erkekleri Yahve'ye kurban ediyorum, ancak oğullarımın ilk doğanlarının
hepsi için fidye veriyorum.'
16 Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında simge olacak, Çünkü Yahve
elinin gücüyle bizi Mısır'dan çıkardı."
17 Firavun halkı salıverdiğinde, orası daha yakın olduğu halde Tanrı onları
Filist ülkesinin yolundan götürmedi Çünkü Tanrı şöyle dedi: "Belki halk
savaşı görünce fikir değiştirip Mısır'a döner."
18 Ama Tanrı halkı Kızıldeniz kıyısındaki çöl yolundan götürdü. İsrael'in
çocukları Mısır diyarından silahlı olarak çıktılar.
19 Moşe, "Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecek ve kemiklerimi buradan
sizinle birlikte taşıyacaksınız" diyerek İsrael'in çocuklarına ant içirdiği için
Yosef'in kemiklerini de yanına aldı.
20 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar.
21 Yahve gündüzleri bir bulut sütunu içinde önlerinden giderek onlara yol
gösterdi, geceleyin de bir ateş sütunu içinde onlara ışık vererek gece gündüz
yol alabilmeleri için önlerinden gidiyordu.
22 Gündüzleri bulut sütunu, geceleyin de ateş sütunu halkın önünden
ayrılmadı.

14

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael halkına geri dönüp Pihahirot'un önünde, Migdol ile deniz arasında,
Baal Sefon'un önünde kamp kurmalarını söyle. Onun karşısında, deniz
kenarında kamp kuracaksınız.
3 Firavun İsrael'in çocukları için, 'Onlar o diyarın içinde şaşkındırlar' diyecek.
'Çöl onları hapsetmiştir.'
4 Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, o da onların peşine düşecek. Firavun
ve onun bütün orduları üzerinde yücelik kazanacağım. Mısırlılar benim
Yahve olduğumu bilecekler." Öyle yaptılar.
5 Mısır Kralı'na halkın kaçtığı söylendi. Firavun ile hizmetkârlarının yüreği
halka karşı değişti ve dediler: "Biz ne yaptık da İsrael'i bize hizmet etmekten
salıverdik?"
6 Arabasını hazırlayıp ordusunu da yanına aldı.
7 Seçme altı yüz savaş arabasını ve Mısır'ın bütün savaş arabalarını,
hepsinin komutanlarıyla birlikte aldı.
8 Yahve Mısır Kralı Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının
peşine düştü. Çünkü İsrael'in çocukları yüksek elle* dışarı çıkmışlardı.

* **14:8** veya meydan okurcasına..

9 Mısırlılar onların peşine düştü. Firavun'un bütün atları ve savaş
arabaları, atlıları ve ordusu, deniz kenarında, Pihahirot'un yanında, Baal
Sefon'un önünde kamp kurarken onlara yetiştiler.
10 Firavun yaklaşınca İsrael'in çocukları gözlerini kaldırdılar, işte, Mısırlılar
onların peşinden yürüyorlardı ve çok korktular. İsrael'in çocukları Yahve'ye
feryat ettiler.
11 Moşe'ye şöyle dediler, "Mısır'da mezar olmadığı için bizi çölde ölmeye mi
getirdin? Bizi Mısır'dan çıkarmakla bize neden böyle davrandın?
12 Mısır'da sana, 'Bizi rahat bırak, Mısırlılar'a hizmet edelim' diye
söylediğimiz söz bu değil mi? Çünkü çölde ölmektense Mısırlılar'a hizmet etmek
bizim için daha iyi olurdu."
13 Moşe halka şöyle dedi: "Korkmayın. Sakin durun ve bugün sizin için
gerçekleştireceği Yahve'nin kurtarışını görün. Çünkü bugün gördüğünüz
Mısırlılar'ı bir daha asla görmeyeceksiniz.
14 Yahve sizin için savaşacak, siz de sakin olacaksınız."
15 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Neden bana feryat ediyorsun? İsrael'in
çocuklarına ileri gitmelerini söyle.
16 Değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat ve onu ayır. Sonra İsrael'in
çocukları denizin ortasına kuru yerden girecekler.
17 İşte, ben Mısırlılar'ın yüreklerini katılaştıracağım ve onlar da onların
arkasından girecekler. Firavun'un, bütün ordularının, savaş arabalarının ve
atlılarının önünde kendime yücelik kazandıracağım.
18 Firavun'un, savaş arabalarının ve atlılarının önünde yücelik
kazandığımda, Mısırlılar benim Yahve olduğumu bilecekler."
19 İsrael ordugâhının önünden giden Tanrı'nın meleği yer değiştirip
arkalarına gitti. Bulut sütunu da önlerinden yer değiştirip arkalarında durdu.
20 Mısır ordugâhıyla İsrael ordugâhının arasına geldi. Bulut ve karanlık
vardı ama geceyi aydınlatıyordu. Bütün gece biri ötekinin yanına yaklaşmadı.
21 Moşe elini denizin üzerine uzattı ve Yahve bütün gece kuvvetli doğu
rüzgârıyla denizi geri döndürdü, denizi karaya çevirdi ve sular ayrıldı.
22 İsrael'in çocukları kuru yerden denizin ortasına girdiler. Sular sağlarında
ve sollarında onlara duvar oldu.
23 Mısırlılar onları takip ettiler, Firavun'un bütün atları, savaş arabaları ve
atlıları arkalarından denizin ortasına girdiler.
24 Sabah nöbetinde Yahve ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve
Mısır ordusunu şaşkına çevirdi.
25 Arabaların tekerleklerini çıkardı ve onları ağır bir şekilde sürdüler.
Mısırlılar, "İsrael'in önünden kaçalım, çünkü Yahve onlar için Mısırlılar'a karşı
savaşıyor!" dediler.
26 Yahve Moşe'ye, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular yeniden
Mısırlılar'ın, savaş arabalarının ve atlılarının üzerine gelsin."
27 Moşe elini denizin üzerine uzattı. Sabah olunca deniz yeniden eski
gücüne döndü. Mısırlılar onun karşısında kaçtılar. Yahve Mısırlılar'ı denizin
ortasında devirdi.
28 Sular döndü ve savaş arabalarını, atlıları, arkalarından denize giren
Firavun'un tüm ordusunu örttü. Onlardan biri bile kalmadı.
29 Ancak İsrael'in çocukları denizin ortasındaki kuru toprakta yürüdüler,
sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldu.

30 Böylece Yahve o gün İsrael'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı ve İsrael
Mısırlılar'ın deniz kıyısında öldüğünü gördü.
31 İsrael, Yahve'nin Mısırlılar'a yaptığı büyük işi gördü ve halk Yahve'den
korktu. Yahve'ye ve hizmetkârı Moşe'ye inandılar.

15

1 Bunun üzerine Moşe ile İsrael'in çocukları Yahve'ye bu ezgiyi söylediler ve
şöyle dediler:
"Yahve'ye ezgi söyleyeceğim,
çünkü O görkemle zafer kazandı.
Atı ve binicisini denize attı.
2 Yahve benim gücüm ve ezgimdir.
O benim kurtuluşum oldu.
O benim Tanrım'dır ve O'nu öveceğim,
babamın Tanrısı ve ben O'nu yüceltеceğim.
3 Yahve bir savaş adamıdır.
Adı Yahve'dir.
4 Firavun'un savaş arabalarını ve ordusunu denize attı.
Seçme subayları Kızıldeniz'de battı.
5 Derinler onları örttü.
Taş gibi derinliklere indiler.
6 Senin sağ elin, ey Yahve, kudrette yücedir.
Senin sağ elin, ey Yahve, düşmanı parçalara ayırır.
7 Heybetinin büyüklüğüyle sana karşı ayaklananları alt edersin.
Gazabını gönderirsin. Onları anız gibi tüketir.
8 Öfkenin soluğuyla sular yığıldılar.
Seller yığın gibi dimdik durdu.
Derinlikler denizin ortasında dondular.
9 Düşman, 'Ben kovalayacağım' dedi.
'Yetişeceğim. Ganimeti paylaşacağım.
Arzum onlarda yerine gelecek.
Kılıcımı çekeceğim. Elim onları yok edecek.'
10 Sen rüzgârınla üfledin. Deniz onları örttü.
Güçlü sularda kurşun gibi battılar.
11 İlâhlar arasında senin gibi kim var, ey Yahve?
Senin gibi kutsallıkta yüce,
övgülerde heybetli, harikalar yapan kim var?
12 Sağ elini uzattın.
Yer onları yuttu.
13 "Sen kurtardığın halka sevgi dolu iyiliğinle rehberlik ettin.
Gücünle onlara kutsal meskenine doğru yol gösterdin.
14 Halklar duydu. Titriyorlar. Dehşetler Filist sakinlerini ele geçirdi.
15 O zaman Edom ileri gelenleri dehşete düştüler.
Moav'ın güçlü adamları titremeye başladı.
Kenan'da oturanların tümü eriyip gitti.
16 Üzerlerine korku ve dehşet indi.
Senin halkın geçene kadar, ey Yahve,
kendine satın aldığın halkın geçene kadar,
kolunun büyüklüğünden taş gibi kesildiler.
17 Onları içeri getireceksin, mirasın olan dağa,
ey Yahve, kendine oturmak için yaptığın yere,

ey Yahve, ellerinin kurduğu kutsal yerde onları dikeceksin.
18 Yahve sonsuza dek hüküm sürecek.”
19 Çünkü Firavun'un atları savaş arabalarıyla ve atlılarıyla birlikte denize girdiler ve Yahve denizin sularını üzerlerine geri getirdi. Ama İsrael'in çocukları denizin ortasındaki kuru yerden yürüdüler.
20 Aron'un kız kardeşi Peygamber Miryam eline bir tef aldı. Bütün kadınlar teflerle ve danslarla onun peşinden çıktılar.
21 Miryam onlara şöyle yanıt verdi:
“Yahve'ye ezgi söyleyin, çünkü O görkemle zafer kazandı.
Atı ve binicisini denize attı.”
22 Moşe İsrael'i Kızıldeniz'den ileri götürdü ve Şur Çölü'ne çıktılar. Çölde üç gün gittiler ve su bulamadılar.
23 Mara'ya vardıklarında Mara sularından içemediler. Çünkü onlar acıydı. Bu nedenle adına Mara* denildi.
24 Halk, “Ne içelim?” diye Moşe'ye karşı söylendiler.
25 Sonra o Yahve'ye feryat etti. Yahve ona bir ağaç gösterdi, o da onu sulara attı ve sular tatlılaştı. Orada onlar için bir kural ve hüküm koydu. Onları orada sınadı.
26 Şöyle dedi, “Tanrınız Yahve'nin sözünü dikkatle dinlerseniz, O'nun gözünde doğru olanı yaparsanız, buyruklarına dikkat ederseniz ve bütün kurallarına uyarsanız, Mısırlılar'ın üzerine koyduğum hastalıkların hiçbirini sizin üzerinize koymayacağım. Çünkü sana şifa veren Yahve benim.”
27 On iki su kaynağı ve yetmiş palmiye ağacının bulunduğu Elim'e geldiler. Orada suların kenarında kamp kurdular.

16

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Elim'den yola çıktılar ve Mısır diyarından ayrıldıktan sonraki ikinci ayın on beşinci günü, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne geldiler.
2 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu çölde Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler.
3 İsrael'in çocukları onlara şöyle dediler: “Keşke Mısır diyarında et kazanlarının başında oturduğumuzda, ekmeğimizi doyuncaya dek yediğimiz sırada Yahve'nin eliyle ölseydik. Çünkü bütün bu topluluğu açlıkla öldürmek için sen bizi bu çöle çıkardın.”
4 Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, senin için gökten ekmek yağdıracağım ve halk çıkıp her gün bir günlük pay toplayacak, böylece yasama göre yürüyüp yürümeyeceklerini sınayacağım.
5 Altıncı günde getirdiklerini hazırlayacaklar ve bu, günlük topladıklarının iki katı olacak.”
6 Moşe ile Aron bütün İsrael'in çocuklarına şöyle dediler: “Akşam, Yahve'nin sizi Mısır diyarından çıkardığını bileceksiniz.
7 Sabah Yahve'nin görkemini göreceksiniz. Çünkü Yahve kendisine karşı söylenmenizi işitiyor. Biz kimiz ki, bize karşı söyleniyorsunuz?”
8 Moşe şöyle dedi: “Şimdi Yahve size akşamları yemeniz için et, sabahları da doymanız için ekmek verecek. Çünkü Yahve, kendisine karşı söylenmelerinizi işitiyor. Peki biz kimiz? Söylenmeleriniz bize karşı değil, Yahve'ye karşıdır.”

* **15:23** Mara acı demektir.

9 Moşe Aron'a şöyle dedi: “Bütün İsrael'in çocuklarının topluluğuna deyin ki,
'Yahve'ye yaklaşın, çünkü O sizin söylenmelerinizi duydu.'"
10 Aron bütün İsrael'in çocuklarının topluluğuyla konuşurken çöle doğru
baktılar ve işte, Yahve'nin görkemi bulutta göründü.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
12 “İsrael'in çocuklarının söylenmelerini duydum. Onlara de ki, 'Akşam et
yiyeceksiniz ve sabahleyin ekmekle doyacaksınız. O zaman benim Tanrınız
Yahve olduğumu bileceksiniz.'"
13 Akşam bıldırcınlar çıkıp ordugâhı kapladı ve sabahleyin ordugâhın
çevresine çiy serilmişti.
14 Yere serilmiş çiy kaybolduğunda, işte, çölün yüzeyinde yerdeki kırağı
kadar küçük, yuvarlak bir şey vardı.
15 İsrael çocukları bunu görünce birbirlerine, “Bu nedir?” dediler. Çünkü ne
olduğunu bilmiyorlardı. Moşe onlara şöyle dedi: “Bu, yemeniz için
Yahve'nin size verdiği ekmektir.
16 Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Her biriniz yiyeceğine göre ondan
toplayın. Her biriniz çadırında olanların sayısına göre bir omer,* bir baş
alacak.'"
17 İsrael'in çocukları da öyle yaptı. Bazıları daha çok, bazıları daha az topladı.
18 Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği
yoktu. Her biri yiyeceğine göre toplamıştı.
19 Moşe onlara, “Sabaha kadar kimse ondan bırakmasın” dedi.
20 Ne var ki Moşe'nin sözünü dinlemediler ve bazıları ondan sabaha kadar
bıraktılar. Kurtlanıp koktu. Moşe de onlara öfkelendi.
21 Herkes yiyeceğine göre sabahtan sabaha ondan topladılar. Güneş
ısınınca erirdi.
22 Altıncı gün her biri için iki omer olmak üzere iki kat ekmek topladılar.
Topluluğun bütün önderleri gelip Moşe'ye bildirdiler.
23 Onlara şöyle dedi: “Yahve'nin söylediği budur, 'Yarın kutsal dinlenme
günü, Yahve için kutsal Şabat'dır. Pişirmek istediğinizi pişirin, haşlamak
istediğinizi haşlayın. Artakalanı da sabaha kadar saklamak üzere kendiniz
için bir kenara koyun.'"
24 Moşe'nin buyurduğu gibi onu sabaha kadar bir kenara koydular,
kokmadı, onda kurt da yoktu.
25 Moşe, “Onu bugün yiyin” dedi, “Çünkü bugün Yahve için Şabat'dır. Bugün
onu kırda bulamayacaksınız.
26 Altı gün toplayacaksınız, ama yedinci gün Şabat'dır. O günde hiçbir şey
bulunmayacak.”
27 Yedinci gün halktan bazıları toplamaya çıktı ama hiçbir şey bulamadılar.
28 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Buyruklarımı ve yasalarımı tutmayı ne
zamana dek reddedeceksiniz?
29 İşte, Yahve size Şabat'ı verdiği için, altıncı günde size iki günlük
ekmeğinizi veriyor. Herkes kendi yerinde kalsın. Yedinci günde kimse
yerinden çıkmasın.”
30 Böylece halk yedinci gün dinlendi.
31 İsrael evi onun adını Man† koydu. Kişniş tohumu gibi beyazdı. Tadı da
ballı yufkaya benziyordu.

* **16:16** Bir omer yaklaşık 2,2 litredir. † **16:31** “Man” “Bu nedir?” anlamına gelir.

32 Moşe şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Mısır diyarından sizi
çıkardığım zaman, çölde size yedirdiğim ekmeği görsünler diye bundan bir
omer dolusu kuşaklarınız boyunca saklansın.'”
33 Moşe Aron'a, “Bir testi al, içine bir omer dolusu man koy” dedi,
“Kuşaklar boyu saklanmak üzere onu Yahve'nin huzuruna koy.”
34 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron onu saklanmak üzere
Tanıklığın önüne koydu.
35 İsrael'in çocukları üzerinde yaşayanların bulunduğu bir diyara gelene dek
kırk yıl boyunca man yediler.
36 Bir omer‡ efanın onda biridir.

17

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Yahve'nin buyruğu uyarınca Sin
Çölü'nden yola çıkıp Refidim'de konakladı. Ancak halkın içeceği su yoktu.
2 Bunun üzerine halk Moşe'yle tartışıp, “Bize içecek su ver” dediler. Moşe
onlara şöyle dedi: “Neden benimle tartışıyorsunuz? Neden Yahve'yi
sınıyorsunuz?”
3 Orada halk susamıştı. Bunun üzerine halk Moşe'ye karşı söylenip şöyle
dediler: “Bizi, çocuklarımızı ve hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için
neden bizi Mısır'dan çıkardın?”
4 Moşe Yahve'ye feryat edip, dedi: “Bu halka ne yapayım? Neredeyse beni
taşlayacaklar.”
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halkın önünde yürü, İsrael'in ihtiyarlarını da
yanına al ve Nil'e vurduğun değneği eline alıp git.
6 İşte, ben Horev'deki kayanın üzerinde önünde duracağım. Kayaya
vuracaksın ve halk içsin diye oradan su çıkacak.” Moşe İsrael'in ihtiyarlarının
önünde böyle yaptı.
7 İsrael çocukları çekiştiğinden ve “Yahve aramızda mı, değil mi?” diyerek
Yahve'yi sınadıkları için bu yere Massa* ve Meriva† adını verdi.
8 Sonra Amalek gelip Refidim'de İsrael'le savaştı.
9 Moşe Yeşu'ya, “Bizim için adamlar seç ve Amalek'le savaşmaya çık” dedi.
“Yarın elimde Tanrı'nın değneği ile tepenin zirvesinde duracağım.”
10 Yeşu Moşe'nin kendisine söylediği gibi yaptı ve Amalek'le savaştı. Moşe,
Aron ve Hur tepenin zirvesine çıktılar.
11 Moşe elini kaldırdığında İsrael galip geliyordu, elini indirdiğinde Amalek
galip geliyordu.
12 Ama Moşe'nin elleri ağırlaştı, bir taş alıp altına koydular, o da üzerine
oturdu. Aron ve Hur, biri bir tarafta, diğeri öbür tarafta onun ellerini
kaldırdılar. Gün batımına kadar elleri sabit kaldı.
13 Yeşu, Amalek'le halkını kılıcın ağzıyla yendi.
14 Yahve Moşe'ye, “Bunu anma olarak kitaba yaz ve Yeşu'nun kulağına
tekrarla” dedi, “Öyle ki, Amalek'in anısını gökyüzünün altından tamamen
sileyim.”
15 Moşe bir sunak yaptı ve adını “Yahve Sancağımızdır”‡ koydu.
16 O şöyle dedi: “Yah, 'Yahve Amalek'le kuşaktan kuşağa savaş içinde
olacaktır' diye ant içti.”

---

‡ **16:36** 1 efa yaklaşık 22 litredir * **17:7** Massa sınanma demektir. † **17:7** Meriva çekişme anlamına gelir. ‡ **17:15** İbranice, Yahve Nissi

18

1 Moşe'nin kayınpederi Midyanlı kâhin Yetro, Tanrı'nın Moşe ve halkı İsrael
için yaptığı her şeyi, Yahve'nin İsrael'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu.
2 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin geri göndermiş olduğu karısı
Sippora'yı,
3 ve iki oğlunu aldı. Oğullarından birinin adı Gerşom'du,* çünkü Moşe,
"Yabancı bir ülkede garip olarak yaşadım" dedi.
4 Diğerinin adı Eliezer'di,† çünkü şöyle dedi: "Babamın Tanrısı benim
yardımcımdı ve beni Firavun'un kılıcından kurtardı."
5 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin oğulları ve karısıyla birlikte Moşe'nin
konakladığı çöle, Tanrı Dağı'na geldi.
6 Moşe'ye, "Ben, kayınpederin Yetro, karın ve iki oğluyla birlikte sana
geldim" dedi.
7 Moşe kayınpederini karşılamaya çıktı, eğilip onu öptü. Birbirlerine hal
hatır sorup çadıra girdiler.
8 Moşe kayınpederine, Yahve'nin İsrael uğruna Firavun'a ve Mısırlılar'a
yaptıklarını, yolda başlarına gelen tüm zorlukları ve Yahve'nin onları nasıl
kurtardığını anlattı.
9 Yetro, Yahve'nin İsrael'e yaptığı bütün iyiliklere, onları Mısırlılar'ın
elinden kurtardığına sevindi.
10 Yetro şöyle dedi: "Seni Mısırlılar'ın ve Firavun'un elinden kurtaran
Yahve'ye övgüler olsun. Halkı Mısırlılar'ın elinden kurtaran O'dur.
11 Onların insanlara kibirli davranmalarından artık biliyorum ki, Yahve
bütün ilâhlardan daha büyüktür."
12 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar sundu.
Aron, İsrael'in tüm ihtiyarlarıyla birlikte Moşe'nin kayınpederiyle birlikte
Tanrı'nın önünde ekmek yemeye geldi.
13 Ertesi gün Moşe halkı yargılamak için oturdu ve halk sabahtan akşama
kadar Moşe'nin çevresinde durdu.
14 Moşe'nin kayınpederi onun halka yaptıklarını görünce şöyle dedi: "Halk
için yaptığınız bu şey nedir? Neden tek başına oturuyorsun ve bütün
insanlar sabahtan akşama kadar senin etrafında duruyor?"
15 Moşe kayınpederine şöyle dedi: "Çünkü halk Tanrı'ya sormak için bana
geliyor.
16 Bir mesele olduğunda bana gelirler, ben de adamla komşusu arasında
hükmederim ve onlara Tanrı'nın hükümlerini ve yasalarını bildiririm."
17 Moşe'nin kayınpederi ona şöyle dedi: "Yaptığın şey iyi değil.
18 Hem sen, hem de seninle birlikte olan bu halk kesin olarak
usanacaksınız. Çünkü bu şey senin için çok ağır. Bunu tek başına kendin
yapamazsın.
19 Şimdi sözümü dinle. Sana öğüt vereyim ve Tanrı seninle olsun. Sen halk
için Tanrı'nın önünde ol ve konuları Tanrı'ya getir.
20 Onlara hükümleri ve yasaları öğretirsin, yürümeleri gereken yolu ve
yapmaları gereken işi onlara gösterirsin.
21 Ayrıca bütün halk arasından Tanrı'dan korkan yetenekli adamlar, haksız
kazançtan nefret eden dürüst adamlar çıkar. Onları, binlerin başı, yüzlerin
başı, ellilerin başı ve onların başı olarak onların üzerine koy.

---

* **18:3** "Gerşom" İbranice'de "orada yabancı" anlamına gelir. † **18:4** Eliezer, "Tanrı benim yardımcımdır" anlamına gelir.

22 Halkı her zaman onlar yargılasınlar. Öyle olacak ki, her büyük meseleyi
sana getirecekler, ama her küçük meseleyi kendileri yargılayacaklar. Böylece
işin kolaylaşacak ve yükü seninle paylaşacaklar.
23 Eğer bunu yaparsan, Tanrı da sana öyle buyurursa, o zaman
dayanabilirsin ve bütün bu halk da esenlik içinde yerine gider."
24 Böylece Moşe kayınpederinin sözünü dinledi ve söylediklerinin hepsini
yaptı.
25 Moşe tüm İsrael'den yetenekli adamlar seçti ve onları halkın üzerine,
binlere, yüzlere, ellilere ve onlara baş yaptı.
26 Halkı her zaman yargıladılar. Zor davaları Moşe'ye getirdiler, ama her
küçük meseleyi kendileri yargıladılar.
27 Moşe kayınpederinin gitmesine izin verdi ve o da kendi ülkesine doğru
yola çıktı.

19

1 İsrael'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan sonraki üçüncü ayda, aynı gün
Sina Çölü'ne geldiler.
2 Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'ne vardıklarında çölde konakladılar. İsrael
orada dağın önünde konakladı.
3 Moşe Tanrı'nın yanına çıktı. Yahve dağdan onu çağırıp şöyle dedi:
"Yakov'un evine ve İsrael'in çocuklarına şunu söyleyeceksin:
4 'Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıdığımı ve
sizi kendime getirdiğimi gördünüz.
5 Şimdi, eğer gerçekten sözümü dinlerseniz ve antlaşmamı tutarsanız, o
zaman bütün halklar arasında benim kendi mülküm olursunuz; çünkü
bütün dünya benimdir.
6 Sizler bana kâhinler krallığı ve kutsal bir ulus olacaksınız.' İsrael'in
çocuklarına söyleyeceğin sözler bunlardır."
7 Moşe gelip halkın ihtiyarlarını çağırdı ve Yahve'nin kendisine
buyurduğu tüm bu sözleri onların önüne koydu.
8 Bütün halk hep birlikte şöyle yanıt verdi: "Yahve'nin söylediği her şeyi
yapacağız."
Moşe halkın sözlerini Yahve'ye bildirdi.
9 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Seninle konuştuğumu halk duysun, hem de
sana daima inansınlar diye, sana koyu bir bulut içinde geleceğim." Moşe
halkın sözlerini Yahve'ye bildirdi.
10 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halka git, onları bugün ve yarın kutsa,
giysilerini yıkasınlar,
11 ve üçüncü günde hazır olsunlar, çünkü üçüncü gün Yahve bütün halkın
gözü önünde Sina Dağı'na inecek.
12 'Dikkat edin, dağa çıkmayın, sınırına dokunmayın diyerek çevredeki
insanlara sınır koyacaksın. Kim dağa dokunursa kesin olarak öldürülecektir.
13 Ona kimse dokunmayacak; mutlaka taşlanacak ya da vurulacak; ister
hayvan olsun ister insan, yaşamayacaktır.' Boru uzun süre çalınca dağa
çıkacaklar."
14 Moşe dağdan halkın yanına indi ve halkı kutsadı ve elbiselerini yıkadılar.
15 Halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi. "Bir kadınla cinsel ilişkiye
girmeyin."

16 Üçüncü gün sabah olduğunda gök gürlemeleri, şimşekler, dağın üzerinde
koyu bir bulut ve çok güçlü boru sesi oldu ve ordugâhta bulunan herkes
titredi.
17 Moşe Tanrı'nın huzuruna çıkmak için halkı ordugâhtan çıkardı. Dağın
eteğinde durdular.
18 Yahve ateş içinde onun üzerine indiği için Sina Dağı'nın tamamı
tütüyordu. Dumanı ocak dumanı gibi yükseldi ve bütün dağ şiddetle sarsıldı.
19 Borunun sesi git gide yükselince Moşe konuştu ve Tanrı ona sesle yanıt
verdi.
20 Yahve Sina Dağı'nın zirvesine indi. Yahve Moşe'yi dağın zirvesine
çağırdı ve Moşe yukarı çıktı.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Aşağı in ve halkı uyar, yoksa görmek için
Yahve'ye doğru sınırı aşarlar, onlardan çoğu yok olurlar.
22 Yahve'ye yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa Yahve
onlara saldırır."
23 Moşe Yahve'ye şöyle dedi, "Halk Sina Dağı'na çıkamaz, çünkü sen bizi
uyardın: 'Dağın çevresine sınırlar koy ve onu kutsa' demiştin."
24 Yahve ona, "Aşağı in!" dedi. "Aron'u da yanında getireceksin, ama
kâhinler ve halk Yahve'ye doğru çıkmasınlar, yoksa onlara saldırır."
25 Bunun üzerine Moşe halkın yanına indi ve onlara anlattı.

20

1 Tanrı* bütün bu sözleri söyleyip şöyle dedi:
2 "Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın Yahve benim."
3 "Önümde başka ilâhların olmayacak."
4 "Kendin için bir put, yukarıda göklerde olanın, ya da aşağıda yerde olanın
ya da yerin altında sularda olanın herhangi bir suretini yapmayacaksın.
5 Onlara eğilmeyeceksin; çünkü ben, Tanrın Yahve, benden nefret edenlerin
babalarının suçunu çocuklarına, üçüncü ve dördüncü kuşaklarına çektiren,
6 ve beni seven ve buyruklarımı tutanların binlercesine sevgi dolu iyilik
gösteren, kıskanç bir Tanrı'yım."
7 "Tanrın Yahve'nin adını hor kullanmayacaksın†; çünkü Yahve, adını hor
kullananı suçsuz tutmayacaktır."
8 "Şabat Günü'nü kutsal tutmak için onu hatırla.
9 Altı gün çalışacak ve tüm işini yapacaksın.
10 Ama yedinci gün Tanrın Yahve için Şabat'dır. Sen, oğlun, kızın, erkek
kölen, kadın kölen, hayvanların ve kapılarında olan yabancı onda hiçbir iş
yapmayacak.
11 Çünkü Yahve göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi altı günde yarattı ve
yedinci gün dinlendi; bu nedenle Yahve Şabat Günü'nü kutsadı ve onu
kutsal kıldı."
12 "Babana ve annene saygı göster ki, Tanrın Yahve'nin sana vereceği
toprakta günlerin uzun olsun.
13 "Öldürmeyeceksin."
14 "Zina etmeyeceksin."
15 "Çalmayacaksın."
16 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin."

---

* **20:1** "Tanrı" sözcüğünden sonra İbranicede "Alef Tav" (İbrani alfabesinin ilk ve son harfleri) harfi gelir. Bu, bir kelime olarak değil, bir dilbilgisi işareti olarak kullanılır. † **20:7** veya Tanrınız Yahve'nin adını boş yere ağzınıza almayacaksın.

17 “Komşunun evine göz dikmeyeceksin. Komşunun karısına, erkek
hizmetçisine, kadın hizmetçisine, öküzüne, eşeğine ve komşunun hiçbir şeyine
tamah etmeyeceksin.”
18 Bütün halk gök gürlemelerini, şimşekleri, boru sesini ve dağdan yükselen
dumanı fark etti. İnsanlar bunu görünce titrediler ve uzakta durdular.
19 Moşe'ye, “Bizimle sen konuş, biz de dinleyelim” dediler. “Ama Tanrı
bizimle konuşmasın, yoksa ölürüz.”
20 Moşe halka, “Korkmayın, çünkü Tanrı sizi sınamak ve günah işlemeyesiniz,
O'nun korkusu önünüzde olsun diye geldi” dedi.
21 Halk uzakta durdu ve Moşe, Tanrı'nın bulunduğu koyu karanlığa
yaklaştı.
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İsrael'in çocuklarına bunu söyleyeceksin:
'Sizinle gökten konuştuğumu kendiniz gördünüz.
23 Benim yanımsıra kendinize gümüşten ya da altından ilâhlar kesinlikle
yapmayacaksınız.
24 Benim için topraktan bir sunak yapacaksın ve yakmalık sunularını,
esenlik sunularını, koyunlarını ve sığırlarını onun üzerinde kurban
edeceksin. Adımı hatırlattığım her yerde sana geleceğim ve seni
kutsayacağım.
25 Eğer bana taştan bir sunak yaparsan, onu yontma taşlardan
yapmayacaksın; çünkü eğer aletini onun üzerine kaldırırsan, onu kirletmiş
olursun.
26 Çıplaklığınız ortaya çıkmasın diye, sunağıma basamakla çıkmayacaksınız.'”

21

1 “Şimdi onların önüne koyacağın hükümler şunlardır:”
2 “Eğer İbrani bir hizmetçi satın alırsan, altı yıl hizmet edecek ve
yedincisinde hiçbir şey ödemeden özgür olarak çıkacak.
3 Eğer yalnız geldiyse, tek başına çıkacaktır. Evli ise karısı da onunla
birlikte çıkacaktır.
4 Eğer efendisi ona bir eş verir ve o kadın ona oğulları ya da kızları
doğurursa, karısı ve çocukları efendisinin olacak ve kendisi tek başına
çıkacaktır.
5 Ama hizmetçi açıkça, 'Efendimi, karımı ve çocuklarımı seviyorum' derse;”
6 o zaman efendisi onu Tanrı'ya getirecek. Onu kapıya ya da kapı sövesine
getirecek ve efendisi bizle onun kulağını delecek. O da ona daima hizmet
edecektir.
7 “Eğer bir adam kızını hizmetçi olarak satarsa, kız erkek hizmetçiler gibi
dışarı çıkmayacaktır.
8 Eğer kendisiyle evlenmiş olan kız, efendisini memnun etmezse, efendisi
onun geri satın alınmasına izin verecektir. Ona hileyle davrandığı için onu
yabancı bir halka satmaya hakkı olmayacaktır.
9 Eğer onu kendi oğluyla evlendirirse, ona kızı gibi davranacaktır.
10 Eğer kendine başka bir kadın alırsa, öncekinin yiyeceğini, giyeceğini ve
evlilik haklarını kısmayacaktır.
11 Eğer bu üç şeyi onun için yapmazsa, kadın hiçbir para ödemeden özgür
gidebilir.”
12 “Bir adamı vuran, vurduğu kişi de ölürse, kesinlikle öldürülecektir.
13 Ama bu kasıtsızsa, Tanrı bunun olmasına izin vermişse, o zaman sana
onun kaçacağı bir yer tayin edeceğim.

14 Eğer bir kişi kendisini öldürmek için komşusuna düzen kurar ve haddini
bilmez bir şekilde komşusunun üstüne gelirse, onu ölsün diye sunağımdan
alacaksınız.”
15 “Babasına ya da annesine saldıran kesinlikle öldürülecektir.”
16 “Birini kaçırıp satan ya da elinde bulunduran kişi kesinlikle
öldürülecektir.”
17 “Babasına ya da annesine lanet eden kesinlikle öldürülecektir.”
18 “Eğer insanlar kavga eder ve biri diğerine taşla ya da yumrukla vururs a,
o da ölmeyip yatağa mahkûm olursa;
19 eğer tekrar ayağa kalkıp değneğiyle dolaşırsa, ona vuran aklanacak,
yalnızca kaybettiği zamanın bedelini kendisi ödeyecek ve tamamen iyileşene
dek iyileşmesini karşılayacaktır.”
20 “Eğer bir adam hizmetçisine ya da kadın hizmetçisine değnekle vururs a
ve o kişi onun eli altında ölürse, o adam kesinlikle cezalandırılacaktır.
21 Bununla birlikte, eğer hizmetçisi bir ya da iki gün sonra kalkarsa
cezalandırılmaz; çünkü hizmetçi onun mülküdür.”
22 “Eğer insanlar kavga edip gebe bir kadını incitir, kadın da düşük
yaparsa ve hiçbir zarar gelmese de, mutlaka kadının kocasının talep edeceği
ve hakimlerin izin vereceği ölçüde para cezasına çarptırılacaktır.
23 Ama bundan bir zarar gelirse, cana karşılık can,
24 göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak,
25 yanmaya karşılık yanma, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere
alacaksın.”
26 “Eğer bir adam hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin gözüne vurup
onu sakatlarsa, gözü uğruna onu özgür bırakacaktır.
27 Eğer erkek hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin dişine vurursa, dişi
uğruna hizmetçiyi özgür bırakacaktır.”
28 “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını süsüp öldürürse, boğa kesinlikle
taşlanacak ve eti yenmeyecektir; ancak boğanın sahibi sorumlu
tutulmayacaktır.
29 Ancak boğanın geçmişte süsme alışkanlığı varsa ve bu durum sahibine
bildirilmişse ve o da onu içeride tutmamışsa ve bir erkeği ya da kadını
öldürmüşse, boğa taşlanacak, sahibi de öldürülecektir.
30 Eğer kendisi üzerine bir fidye konulursa, o zaman yaşamının fidyesi
olarak üzerine konulan ne ise ödeyecektir.
31 İster oğlunu, ister kızını süsmüş olsun, ona bu hükme göre yapılacaktır.
32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın hizmetçiyi süserse, efendilerine otuz
şekel* gümüş verilecek ve öküz taşlanacaktır.”
33 “Eğer bir kişi bir çukur açar, ya da bir kişi bir çukur kazar ve onu örtmezse
ve içine bir boğa ya da eşek düşerse,
34 çukurun sahibi karşılığını ödeyecektir. Parayı onların sahibine verecek ve
ölü hayvan kendisinin olacaktır.”
35 “Eğer birinin boğası başka birinin boğasını yaralar o da ölürse, o zaman
canlı boğayı satıp bedelini bölüşecekler; ölü hayvanı da böleceklerdir.
36 Ya da boğanın geçmişte süsme alışkanlığı olduğu biliniyorsa ve sahibi
onu içeride tutmamışsa, kesinlikle boğa karşılığında boğa ödeyecek ve ölü
hayvan kendisinin olacaktır.”

* **21:32** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 30 şekel yaklaşık 300 gram veya yaklaşık 10,6 onstur.

22

1 "Eğer biri bir öküz ya da koyun çalar ve onu öldürür ya da satarsa, bir
öküz için beş öküz, bir koyun için dört koyun ödeyecektir.
2 Eğer hırsız içeri girerken yakalanır ve vurularak ölürse, onun için kan
dökme suçu yoktur.
3 Eğer güneş onun üzerine doğmuşsa, kan dökmeden suçludur. Zararı
karşılayacaktır. Hiçbir şeyi yoksa hırsızlıktan dolayı satılacaktır.
4 Çalınan mal, ister öküz, ister eşek, ister koyun olsun, elinde canlı olarak
bulunursa, iki katını ödeyecek."
5 "Eğer biri hayvanını salıverip bir tarladan ya da bağdan yedirirse ve
hayvan başka bir adamın tarlasında otluyorsa, karşılığını kendi tarlasının ya
da bağının en iyisiyle ödeyecektir."
6 "Eğer yangın çıkar dikenlere sıçrar ve ekinler, ekin demetleri ya da tarla
yanarsa; ateşi tutuşturan, kesinlikle karşılığını ödeyecektir."
7 "Biri komşusuna saklaması için para ya da eşya verir ve bunlar adamın
evinden çalınırsa, eğer hırsız bulunursa iki katını ödeyecektir.
8 Hırsız bulunamazsa, evin sahibi, komşusunun eşyasına el atıp atmadığını
öğrenmek için Tanrı'ya yaklaşacaktır.
9 Her suç meselesi hakkında, ister öküz, eşek, koyun, giysi ya da herhangi
bir kayıp eşyayla ilgili olsun, 'Bu benimdir' diyen her iki tarafın davası
Tanrı'ya getirilecektir. Tanrı'nın suçlu çıkardığı kişi komşusuna iki kat
ödeyecektir."
10 "Eğer biri komşusuna bakması için bir eşek, bir öküz, bir koyun ya da
herhangi bir hayvan teslim ederse ve bu hayvan ölürse, yaralanırsa ya da
sürülüp götürülürse ve onu kimse görmezse;
11 komşusunun malına el sürmemiştir diye, Yahve'nin andı ikisi arasında
olacaktır; sahibi bunu kabul edecek ve karşılık ödemeyecektir.
12 Ama eğer ondan çalınmışsa, çalan kişi, sahibine karşılığını ödeyecektir."
13 Parçalanmışsa kanıt olarak getirsin. Parçalanmış olanı ödemeyecektir.
14 "Eğer biri komşusundan bir şey ödünç alırsa ve o şey sahibi yanında
olmadan yaralanırsa ya da ölürse, kesinlikle borcunu ödeyecektir.
15 Eğer sahibi onun yanındaysa, ödemeyecektir. Eğer kiralık bir şeyse,
kirasına sayılacaktır."
16 "Bir adam nişanlı olmayan el değmemiş bir kızı ayartıp onunla yatarsa,
onun karısı olması için kesinlikle bir çeyiz ödeyecektir.
17 Eğer babası onu kendisine vermeyi tümüyle reddederse, el değmemiş
kızların çeyizine göre para ödeyecektir."
18 "Büyücünün yaşamasına izin vermeyeceksin."
19 "Kim bir hayvanla cinsel ilişkiye girerse kesinlikle öldürülecektir."
20 "Yalnız Yahve'nin dışında başka bir ilâha kurban sunan kişi tümüyle yok
edilecek."
21 "Bir yabancıya haksızlık etmeyeceksin ve onu ezmeyeceksin; çünkü siz
Mısır diyarında yabancıydınız."
22 "Hiçbir dul kadını ya da yetimi istismar etmeyeceksiniz.
23 Onları bir şekilde istismar eder ve bana feryat ederlerse, feryatlarını
mutlaka duyacağım;
24 ve öfkem alevlenecek ve sizi kılıçla öldüreceğim; ve karılarınız dul,
çocuklarınız yetim kalacaklar."
25 "Eğer halkımdan yanında olan yoksul birine borç verirsen, ona tefeci
gibi olmayacaksın. Ondan faiz almayacaksın.

26 Eğer komşunun giysisini rehin olarak alırsan, onu güneş batmadan önce
ona geri vereceksin.
27 Çünkü bu onun tek örtüsüdür, bu onun derisinin giysisidir. Neyle yatsın?
Böyle olacak, o bana feryat ettiğinde onu duyacağım, çünkü ben lütufkârım.”
28 “Tanrı'ya sövmeyeceksin, halkının hükümdarına lanet etmeyeceksin.”
29 “Hasatınızdan ve masaranızdan çıkanı sunmakta gecikmeyeceksiniz.”
“Oğullarının ilk doğanı bana vereceksin.”
30 Sığırlarınız ve koyunlarınız için de aynısını yapacaksınız. Yedi gün
annesiyle birlikte kalacak, sonra sekizinci gün onu bana vereceksiniz.”
31 “Siz benim için kutsal insanlar olacaksınız; bu nedenle kırda
hayvanların parçaladığı etleri yemeyeceksiniz. Onu köpeklere atacaksınız.”

23

1 “Yalan haber yaymayacaksın. Kötü niyetli tanık olmak için kötüye el
vermeyeceksin.”
2 “Kötülük yapmak için kalabalığın peşinden gitmeyeceksin. Adaleti
saptırmak için mahkemede kalabalığın yanında tanıklık yapmayacaksın.
3 Davasında yoksulu kayırmayacaksın.”
4 “Eğer düşmanının öküzünü ya da eşeğini yoldan sapmış halde bulursan,
onu mutlaka kendisine geri getireceksin.
5 Eğer senden nefret edenin eşeğinin yükü altında çökmüş görürsen, onu
yalnız bırakmayacaksın. Bu konuda ona mutlaka yardım edeceksin.”
6 “Yoksul halkınızın davalarında adaleti saptırmayacaksın.”
7 “Yalan suçlamadan uzak dur, suçsuzu ve doğruyu öldürme; çünkü ben
kötüyü aklamam.”
8 “Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet, görenleri kör eder ve doğruların
sözlerini saptırır.”
9 “Yabancıyı ezmeyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında yabancı olduğunuz
için, yabancının yüreğini bilirsiniz.”
10 “Toprağını altı yıl ekeceksin ve ürününü toplayacaksın.
11 Ama yedinci yıl onu, halkınızın yoksulları yiyebilsin diye dinlenmeye
ve nadasa bırakacaksın; onların bıraktıklarını da kır hayvanı yiyecek. Bağın ve
zeytinliğin için de aynı şekilde yapacaksın.”
12 “Altı gün işini yapacaksın, yedinci gün dinleneceksin ki, öküzün, eşeğin,
hizmetçinin oğlu ve yabancı ferahlasın.”
13 “Size söylediğim her şeyi yapmaya dikkat edin; ve başka ilâhların adını
anmayın ve onlar ağzında bile duyulmasın.”
14 “Yılda üç kez bana bayram edeceksiniz.
15 Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız. Size buyurduğum gibi, Aviv
ayının belirlenen vaktinde (çünkü Mısır'dan o ayda çıktınız) yedi gün mayasız
ekmek yiyeceksiniz ve kimse önüme boş çıkmayacak.
16 Tarlaya ekmiş olduğunuz emeğinizin ilk ürünü olan Hasat Bayramı'nı; yıl
sonunda, tarladan emeklerinizi topladığınız zaman Toplama Bayramı'nı
tutacaksınız.
17 Bütün erkekleriniz yılda üç kez Efendi Yahve'nin önünde görünecek.”
18 “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Bayramımın yağı
bütün gece sabaha kadar kalmayacak.
19 Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız Yahve'nin Tapınağı'na
getireceksiniz.” “Oğlağı anasının sütünde kaynatmayacaksınız.”

20 “İşte, size yolda bakması ve hazırladığım yere getirmesi için önünüzden
bir Melek gönderiyorum.
21 O'na dikkat edin ve sözünü dinleyin. O'nu kışkırtmayın, çünkü O
itaatsizliğinizi bağışlamayacaktır; çünkü benim adım Onda'dır.
22 Ama gerçekten onun sözünü dinler ve söylediklerimin hepsini
yaparsanız, o zaman düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım.
23 Çünkü Melek'im önünüzden gidecek ve sizi Amorlular'ın, Hititler'in,
Perizliler'in, Kenanlılar'ın, Hivliler'in ve Yevuslular'ın yanına getirecek; ben
de onları kesip koparacağım.
24 Onların ilâhlarına eğilmeyecek, onlara hizmet etmeyecek, onların
uygulamalarını izlemeyeceksiniz; tersine onları tamamen devirecek ve
dikili taşlarını yıkacaksınız.
25 Tanrınız Yahve'ye hizmet edeceksiniz, O da ekmeğinizi ve suyunuzu
bereketleyecek, ben de aranızdan hastalıkları kaldıracağım.
26 Ülkenizde kimse düşük yapmayacak, kısır bulunmayacak. Günlerinizin
sayısını tamamına erdireceğim.
27 Önünüzden dehşetimi salacağım, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına
çevireceğim, bütün düşmanlarınızın size sırtını çevirteceğim.
28 Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititliler'i önünüz sıra kovacak, eşek arısını
önünüzden göndereceğim.
29 Ülke ıssız kalmasın, kır hayvanları size karşı çoğalmasın diye, onları bir
yıl içinde önünüzden kovmayacağım.
30 Siz çoğalıncaya ve ülkeyi miras alana dek onları azar azar önünüzden
kovacağım.
31 Sınırınızı Kızıldeniz'den Filist denizine kadar, çölden o Nehre kadar
koyacağım; çünkü ülkede yaşayanları elinize teslim edeceğim ve siz onları
önünüzden kovacaksınız.
32 Onlarla ve ilâhlarıyla antlaşma yapmayacaksınız.
33 Bana karşı günah işlememeniz için ülkenizde oturmayacaklar. Çünkü
onların ilâhlarına hizmet ederseniz, bu kesin olarak sizin için bir tuzak
olacaktır.”

24

1 Ve Moşe'ye şöyle dedi: “Sen, Aron, Nadav, Avihu ve İsrael ihtiyarlarından
yetmiş kişi Yahve'nin yanına çıkın; ve uzaktan tapının.
2 Yalnız Moşe Yahve'ye yaklaşacak, ama onlar yaklaşmayacak. Halk onunla
birlikte çıkmayacak.”
3 Moşe gelip Yahve'nin bütün sözlerini ve bütün hükümlerini halka anlattı;
bütün halk da bir sesle yanıt verdi ve: “Yahve'nin söylediği bütün sözleri
yapacağız.” dedi.
4 Moşe Yahve'nin tüm sözlerini yazdı, sonra sabah erkenden kalktı ve
dağın eteğinde İsrael'in on iki oymağı için on iki sütunlu bir sunak kurdu.
5 İsrael'in çocuklarından gençler gönderdi, Yahve'ye yakmalık sunular
sundular, esenlik kurbanı olarak boğalar kestiler.
6 Moşe kanın yarısını leğenlere koydu, yarısını da sunağın üzerine serpti.
7 Antlaşma kitabını alıp halkın önünde okudu ve onlar, “Yahve'nin bütün
söylediklerini yapacağız ve itaat edeceğiz” dediler.
8 Moşe kanı alıp halkın üzerine serpti ve şöyle dedi: “İşte, bu, tüm bu
sözlerle ilgili olarak Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmanın kanıdır.”

9 Bunun üzerine Moşe, Aron, Nadav, Avihu ve İsrael'in ihtiyarlarından
yetmiş kişi yukarı çıktılar.
10 İsrael'in Tanrısı'nı gördüler. Ayaklarının altında safir* taşını andıran bir
döşeme vardı; sanki gökyüzünün berraklığı gibiydi.
11 İsrael'in çocuklarının soylularına el sürmedi. Tanrı'yı gördüler, yediler,
içtiler.
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Dağa, yanıma çık ve burada kal. Onlara
öğretebilmen için yazdığım yasa ve buyruklarının bulunduğu taş levhaları
sana vereceğim."
13 Moşe ile hizmetkârı Yeşu kalktılar ve Moşe Tanrı Dağı'na çıktı.
14 İhtiyarlara şöyle dedi: "Biz tekrar yanınıza gelinceye dek bizi burada
bekleyin. İşte Aron ve Hur sizinle birlikteler. Anlaşmazlığa düşen herkes
onlara gidebilir."
15 Moşe dağa çıktı ve bulut dağı örttü.
16 Yahve'nin görkemi Sina Dağı'nın üzerinde durdu ve bulut onu altı gün
boyunca örttü. Yedinci gün bulutun içinden Moşe'yi çağırdı.
17 Yahve'nin görkeminin görünüşü, İsrael'in çocuklarının gözünde dağın
zirvesinde yiyip bitiren ateş gibiydi.
18 Moşe bulutun içine girip dağa çıktı; Moşe kırk gün kırk gece dağda kaldı.

25

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle, bana sunu getirsinler. Yüreği istekli olan
herkesten sunumu alacaksın.
3 Onlardan alacağın sunular şunlardır: Altın, gümüş, tunç,
4 mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı,
5 kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derileri,* akasya ağacı,
6 kandil için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar,
7 oniks taşları, efod ve göğüslük için kakılacak taşlar.
8 Aralarında oturmam için bana kutsal bir yer yapsınlar.
9 Sana gösterdiğim her şeye, konutun örneğine ve içindeki tüm takımların
örneğine göre, öyle yapacaksın."
10 "Akasya ağacından bir sandık yapacaklar. Uzunluğu iki buçuk arşın,† eni
bir buçuk arşın ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
11 Onu saf altınla kaplayacaksın. İçini ve dışını kaplayacaksın, çevresine de
altın pervaz yapacaksın.
12 Onun için dört altın halka dökeceksin ve onları dört ayağına takacaksın.
Bir tarafında iki halka, diğer tarafında iki halka bulunacaktır.
13 Akasya ağacından sırıklar yapacaksın ve onları altınla kaplayacaksın.
14 Sandığı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalara takacaksın.
15 Sırıklar sandığın halkalarında kalacak. Ondan ayrılmayacaklar.
16 Sana vereceğim antlaşmayı sandığın içine koyacaksın.
17 Saf altından bir merhamet örtüsü yapacaksın. Uzunluğu iki buçuk arşın,
genişliği bir buçuk arşın olacak.
18 Dövme altından iki keruv yapacaksın. Bunları merhamet örtüsünün iki
ucuna yapacaksın.

---

* **24:10** veya lapis lazuli * **25:5** veya, ince deri † **25:10** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

19 Bir uçta bir keruv, diğer uçta öbür keruvu yap. Keruvların iki ucunu
merhamet örtüsüyle birlikte tek parça yapacaksın.
20 Keruvlar kanatlarını yukarıya doğru açacak, yüzleri birbirine bakacak
şekilde merhamet örtüsünü kanatlarıyla örtecekler. Keruvların yüzleri
merhamet örtüsüne doğru olacak.
21 Merhamet örtüsünü sandığın üstüne koyacaksın ve sana vereceğim
antlaşmayı sandığın içine koyacaksın.
22 Orada seninle buluşacağım ve İsrael'in çocukları için sana buyuracağım
her şeyi, antlaşma sandığı üzerindeki iki keruvun arasından, merhamet
örtüsünün üzerinden sana söyleyeceğim."
23 "Akasya ağacından bir masa yapacaksın. Uzunluğu iki arşın, eni bir
arşın ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
24 Onu saf altınla kaplayacaksın ve çevresine altın pervaz yapacaksın.
25 Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar yapacaksın. Kenarın çevresine
altın pervaz yapacaksın.
26 Onun için dört altın halka yapacaksın ve halkaları dört ayağının dört
köşesine yerleştireceksin.
27 Masayı taşıyacak sırıkların yeri için halkalar kenara yakın olacak.
28 Sırıkları akasya ağacından yapacaksın, onları altınla kaplayacaksın ve
masa onlarla taşınacak.
29 Onun tabaklarını, kaşıklarını, kepçelerini, sunuları dökeceğiniz taslarını
siz yapacaksınız. Onları saf altından yapacaksın.
30 Huzur ekmeğini her zaman önüme koyacaksın."
31 "Saf altından bir şamdan yapacaksın. Şamdanın ayağı ve gövdesi dövmeci
işi olacak. Tabanı, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri ondan tek
parça olacak.
32 Yanlarından altı kol çıkacak: şamdanın bir yanından üç kol, diğer yanından
da üç kol çıkacak;
33 bir kolda badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek;
diğer kolda da badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek
olacak, şamdandan çıkan altı kol için böyle olacaktır;
34 şamdanda badem çiçeğine benzer dört tas, onun tomurcukları ve çiçekleri
olacaktır;
35 ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendinden bir tomurcuk, iki kol
altında kendinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendinden bir tomurcuk
olacaktır.
36 Tomurcukları ve kolları onunla tek parça olacak; hepsi saf altından
dövmeci işi olacaktır.
37 Onun kandillerini yedi tane yapacaksın; onlar da önündeki boşluğa ışık
versin diye kandillerini yakacaklar.
38 Makasları ve tablaları saf altından olacak.
39 Bütün bu takımlarla birlikte bir talant‡ saf altından yapılacak.
40 Bak, bunları dağda sana gösterilen örneklerine göre yap."

26

1 "Dahası konutu ince ketenden, mavi, erguvani ve kırmızı, keruvlarla on
perdeyle yapacaksın. Bunları usta bir işçinin işiyle yapacaksın."

‡ **25:39** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

2 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, her perdenin eni dört arşın* olacak; bütün perdelerin bir ölçüsü olacak.
3 Beş perde birbirine bağlanacak, diğer beş perde de birbirine bağlanacak.
4 Bağlantı parçasındaki kenardan itibaren bir perdenin kenarına mavi ilmekler yapacaksın; aynısını ikinci bağlantı parçasındaki perdenin en dıştaki kenarına da yapacaksın.
5 Bir perdede elli ilmek yapacaksın ve ikinci bağlamadaki perdenin kenarında da elli ilmek yapacaksın. İlmekler birbirinin karşısında olacak.
6 Elli altın kopça yapacaksın ve perdeleri kopçalarla birbirine bağlayacaksın. Konut tek parça olacaktır.
7 "Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yapacaksın. On bir perde yapacaksın.
8 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, her perdenin eni dört arşın olacak; on bir perdenin bir ölçüsü olacak.
9 Beş perdeyi ayrı ayrı, altı perdeyi ayrı ayrı birleştireceksin; altıncı perdeyi çadırın ön tarafında ikiye katlayacaksın.
10 Bağlamadaki en dıştaki perdenin kenarına elli ilmek, ikinci bağlamadaki en dıştaki perdenin kenarına elli ilmek yapacaksın.
11 Elli tunç kopça yapacaksın, kopçaları ilmeklere geçireceksin ve çadırı birleştireceksin ki, tek parça olsun.
12 Çadırın perdelerinden artan yarım perde, çadırın arka kısmından sarkacak.
13 Çadırın perdelerinin uzunluğundan artakalan miktarın bir yanda ve diğer yanda arşın kadarı, çadırı örtmek için bu yanda ve öte yanda, çadırın yanlarından sarkacak.
14 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı derilerinden bir örtü yapacaksın."
15 "Konutun çerçevelerini dik duracak şekilde akasya ağacından yapacaksın.
16 Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşın olacak.
17 Her kenarda birbirine bağlı iki geçmesi olacak; çadırın bütün çerçevelerini böyle yapacaksın.
18 Konutun güney tarafı, güney yönü için yirmi çerçeve yapacaksın.
19 Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; iki geçmesi için bir çerçevenin altında iki taban ve iki geçmesi için başka bir çerçevenin altında iki geçme yapacaksın.
20 Konutun kuzey tarafı, ikinci yanı için yirmi çerçeve,
21 ve bir çerçeve altında iki taban, diğer çerçeve altında iki taban olmak üzere bunların kırk gümüş tabanını yapacaksın.
22 Konutun batıya bakan uzak tarafı için altı çerçeve yapacaksın.
23 Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yapacaksın.
24 Aşağıda çift olacaklar ve aynı şekilde tepeden tek halkaya kadar çift olacaklar; ikisi için de böyle olacak; onlar iki köşe için olacak.
25 Sekiz çerçeve ve bunların gümüş tabanları, bir çerçeve altında iki taban ve diğer çerçevenin altında iki taban olmak üzere, onların on altı tabanları olacak."
26 "Konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş, konutun diğer tarafındaki çerçeveler için beş,

* **26:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

27 ve konutun doğu uzak tarafındaki çerçeveler için beş olmak üzere akasya
ağacından kirişler yapacaksın.
28 Çerçevelerin ortasındaki orta kiriş bir uçtan bir uca geçecek.
29 Çerçeveleri altınla kaplayacaksın, ve kirişlerin yeri olarak altın halkalar
yapacaksın. Kirişleri altınla kaplayacaksın.
30 Konutu dağda sana gösterildiği şekle göre kuracaksın."
31 "Lacivert, mor, kırmızı ve ince dokunmuş ince ketenden keruvlarla bir
perde yapacaksın. Usta bir işçinin işi olacak.
32 Onu altınla kaplanmış akasya ağacından dört sütun üzerine asacaksın.
Çengelleri dört gümüş taban üzerinde altından olacak.
33 Perdeyi kopçaların altına asacaksın ve Antlaşma Sandığı'nı perdenin
içine, oraya getireceksin. Perde sizin için Kutsal Yeri En Kutsal Yer'den
ayıracaktır.
34 Merhamet Örtüsü'nü Antlaşma Sandığı'nın üzerine, En Kutsal Yer'e
koyacaksın.
35 Masayı perdenin dışına koyacaksın, şamdanı da masanın karşısına,
çadırın güney tarafına koyacaksın. Masayı kuzey tarafına koyacaksın."
36 "Çadırın kapısına mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden
nakışçı işi bir perde yapacaksın.
37 Perde için akasya ağacından beş direk yapacaksın ve onları altınla
kaplayacaksın. Çengelleri altından olacak. Onlar için beş tunç taban
dökeceksin."

27

1 "Sunağı akasya ağacından, uzunluğu beş arşın,* eni beş arşın olacak
şekilde yapacaksın. Sunak kare şeklinde olacak. Yüksekliği üç arşın olacak.†
2 Dört köşesine boynuz yapacaksın. Boynuzları kendisiyle tek parça
olacaktır. Onu tunçla kaplayacaksın.
3 Küllerini uzaklaştırmak için onun kaplarını, küreklerini, leğenlerini, et
çatallarını ve ateş kaplarını yapacaksın. Onun bütün takımlarını tunçtan
yapacaksın.
4 Onun için tunç ağdan bir ızgara yapacaksın. Ağın dört köşesine dört tunç
halka yapacaksın.
5 Ağ sunağın yarısına kadar ulaşsın diye onu alttaki sunağın çevresindeki
çıkıntının altına koyacaksın.
6 Sunak için akasya ağacından sırıklar yapacaksın ve onları tunçla
kaplayacaksın.
7 Sırıkları halkalara geçirilecek ve sırıklar sunağı taşırken sunağın iki
yanında olacak.
8 Tahtadan içi boş olarak yapacaksın. Dağda sana gösterildiği gibi
yapacaklar."
9 "Konutun avlusunu yapacaksın; güney tarafı için güneye doğru, avlunun
bir tarafı için yüz arşın uzunluğunda özenle dokunmuş ince ketenden
perdeler olacak.
10 Yirmi direği, tabanları da yirmi tunçtan olacak. Direklerin çengelleri ve
çemberleri gümüşten olacak.

---

* **27:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **27:1** Sunağın yaklaşık 2,3×2,3×1,4 metre veya olması gerekiyordu.

11 Aynı şekilde kuzey tarafının uzunluğu için de yüz arşın uzunluğunda
perdeler, yirmi direk ve tunçtan yirmi tabanları olacak; sütunların çengelleri
ve çemberleri gümüşten olacak.
12 Çünkü avlunun batı tarafında eni elli arşın perde olacak; on direk, on
taban olacak.
13 Avlunun doğuya doğru eni elli arşın olacak.
14 Kapının bir tarafındaki perdeler on beş arşın olacak; direkleri üç,
tabanları da üç olacak.
15 Diğer tarafta on beş arşınlık perdeler olacak; direkleri üç, tabanları da
üç olacak.
16 Avlunun kapısı için yirmi arşın boyunda mavi, mor, kırmızı, özenle
dokunmuş ince ketenden, nakışçı işi bir perde olacak; direkleri dört ve
tabanları da dört olacak.
17 Avlunun çevresindeki tüm direkler gümüşle kaplanacak; çengelleri
gümüşten, tabanları tunçtan olacak.
18 Avlunun uzunluğu yüz arşın, eni elli arşın, yüksekliği beş arşın olacak ve
özenle dokunmuş ince ketenden olacak; tabanları tunçtan olacak.
19 Konutun tüm hizmetinde kullanılan bütün aletleri, bütün kazıkları,
avlunun kazıklarının tümü tunçtan olacak.”

20 “Şamdan sürekli yansın diye, ışık için sıkma saf zeytinyağı getirmelerini
İsrael'in çocuklarına buyuracaksın.
21 Aron'la oğulları, Buluşma Çadırı'nda, antlaşma önündeki perdenin dışında,
onu akşamdan sabaha kadar Yahve'nin önünde tutacaklar; bu, İsrael'in
çocukları için kuşaklar boyu daima geçerli bir kural olacaktır.”

28

1 “İsrael'in çocukları arasından bana kâhinlik makamında hizmet etmeleri
için kardeşin Aron'u ve oğulları Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtimar'ı yanına
getir.
2 Kardeşin Aron'a görkem ve güzellik için kutsal giysiler yapacaksın.
3 Kendilerini bilgelik ruhuyla doldurduğum tüm bilge yürekli adamlara
söyleyeceksin, bana kâhinlik makamında hizmet etmek üzere Aron'un kutsal
kılınması için onun giysilerini yapsınlar.
4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı gömlek,
sarık ve kuşak. Kardeşin Aron'a ve oğullarına, kâhinlik makamında bana
hizmet etmesi için kutsal giysiler yapacaklar.
5 Altını, maviyi, moru, kırmızıyı ve ince keteni kullanacaklar.”

6 “Efodu altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden usta
işi olarak yapacaklar.
7 Birbirine bağlanabilmesi için iki ucunda birleştirilmiş iki omuz askısı
bulunacak.
8 Üzerindeki ustalıkla dokunmuş şerit onun işi gibi ve aynı parçadan olacak;
altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden olacak.
9 İki oniks taşı alıp üzerlerine İsrael'in çocuklarının adlarını oyacaksın.
10 Doğum sırasına göre altısının adı bir taşta, altısının adı ise diğer taşta
olacak.
11 İki taşı, İsrael çocuklarının adlarına göre, mühür oyması gibi, taşa oymacı
ustalığıyla oyacaksın. Onları altın yuvalar içine koyduracaksın.

12 İsrael'in çocukları için anma taşları olarak iki taşı efodun omuzluklarına
koyacaksın. Aron onların adlarını anılma için Yahve'nin önünde iki omzunda
taşıyacak.
13 Altından yuvalar,
14 saf altından iki zincir yapacaksın; onları örgülü kordon gibi yapacaksın.
Örgülü zincirleri yuvalara takacaksın."
15 "Hüküm göğüslüğünü usta işi yapacaksın; onu efodun işi gibi
yapacaksın; altından, mavi, erguvan, kırmızı ve özenle dokunmuş ince
ketenden yapacaksın.
16 Kare şeklinde ve ikiye katlanmış olacak; bir karış* uzunluğu, bir karış
da eni olacak.
17 Oraya dört sıra taş yuvası koyacaksın; ilk sırada yakut, topaz ve beril
olacak;
18 ve ikinci sırada firuze, safir† ve zümrüt;
19 üçüncü sırada gök yakut, agat, ametist;
20 ve dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Onlar altın
yuvalarına kakılacak.
21 Taşlar İsrael çocuklarının adlarına göre on iki adet olacak; mühür
oymaları gibi, on iki oymak için her birinin kendi adına göre olacak.
22 Göğüslük üzerine saf altından örgülü kordon gibi zincirler yapacaksın.
23 Göğüslük üzerine iki altın halka yapacaksın ve bu iki halkayı göğüslüğün
iki ucuna takacaksın.
24 İki örgülü altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya takacaksın.
25 İki örgü zincirin diğer iki ucunu iki yuvanın üzerine geçirip efodun ön
kısmındaki omuzluklara takacaksın.
26 İki altın halka yapacaksın ve bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç
tarafına doğru olan kenarına takacaksın.
27 İki altın halka yapacaksın ve bunları efodun iki omuz askısının altına, ön
kısmına, bağlantı parçasının yakınına, efodun ustaca dokunmuş şeridinin
üstüne takacaksın.
28 Göğüslüğü halkalarıyla efodun halkaları mavi bir kordonla birbirine
bağlayacaklar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridi üzerinde olsun
ve göğüslük efodtan ayrılmasın.
29 Aron, Yahve'nin önünde anılmak üzere kutsal yere girdiğinde, İsrael'in
çocuklarının adlarını hüküm göğüslüğünde sürekli olarak yüreği üzerinde
taşıyacaktır.
30 Urim'i ve Tummim'i hüküm göğüslüğüne koyacaksın; Aron Yahve'nin
huzuruna girdiğinde bunlar onun yüreği üzerinde olacaklar. Aron, İsrael'in
çocuklarının hükmünü Yahve'nin önünde sürekli yüreği üzerinde taşıyacak."
31 "Efodun kaftanını tamamen mavi yapacaksın.
32 Ortasında baş için bir delik olacak. Yırtılmaması için boşluğunun
kenarında, bir zırh deliği gibi dokuma işi bir kenarlık bulunacak.
33 Etek kısmı boyunca mavi, mor ve kırmızı narlar yapacaksın; tüm etek
boyunca aralarında ve çevresinde altın çıngıraklar olacak:
34 Kaftanının eteğinde bir altın çıngırak, bir nar, bir altın çıngırak ve bir nar
olacak.

---

* **28:16** Bir karış, bir insanın elini açtığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.) † **28:18** veya lapis lazuli

35 Hizmet etme görevi Aron'a ait olacak; kutsal yere Yahve'nin huzuruna
girdiğinde ve çıktığında ölmedi diye onun sesi duyulacak."
36 "Saf altından bir levha yapacaksın ve üzerine mühür oyması gibi
'Yahve'ye kutsaldır' yazısını oyacaksın.
37 Onu mavi bir kordon üzerine koyacaksın, sarığın üzerinde olacak, sarığın
ön tarafında olacaktır.
38 Aron'un alnı üzerinde olacak ve İsrael'in çocuklarının tüm kutsal
armağanlarında, bütün kutsal şeylerindeki suçu Aron taşıyacak; ve bunlar
Yahve'nin önünde kabul edilsinler diye, bu her zaman onun alnı üzerinde
olacaktır.
39 Gömleği ince ketenden dokuyacaksın. İnce ketenden sarık yapacaksın.
Nakışçı işi kuşak yapacaksın."
40 "Aron'un oğulları için gömlekler yapacaksın. Onlar için kuşak yapacaksın.
Görkem ve güzellik için onlara başlıklar yapacaksın.
41 Onları kardeşin Aron'a ve onunla birlikte olan oğullarına giydireceksin;
onları meshedeceksin, atayacaksın ve kutsal kılacaksın ki, kâhinlik
makamında bana hizmet etsinler.
42 Onlara çıplak yerlerini örtecek keten donlar yapacaksın. Belden
kalçalara kadar uzanacak.
43 Suç taşıyıp ölmesinler diye, Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da kutsal
yerde hizmet etmek için sunağa yaklaştıklarında Aron'la oğulları üzerinde
olacaklar. Bu, hem kendisi hem de kendisinden sonraki soyu için daima bir
kural olacaktır."

29

1 "Bana kâhinlik makamında hizmet edebilmeleri için onları kutsal kılmak
üzere şunları yapacaksın: Kusursuz bir boğa ve iki koç,
2 mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş mayasız pideler ve yağla meshedilmiş
mayasız yufkalar al. Bunları ince buğday unundan yapacaksın.
3 Onları bir sepete koy, boğa ve iki koçu birlikte getir.
4 Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla
yıkayacaksın.
5 Giysileri al, Aron'a gömleği, efodun kaftanını, efodu ve göğüslüğü giydir,
efodun ustaca dokunmuş şeridini ona bağla.
6 Onun başına sarığı koyacaksın, sarığın üstüne de kutsal tacı koyacaksın.
7 Sonra mesh yağını alıp başına dökeceksin ve onu meshedeceksin.
8 Oğullarını getirip üzerlerine gömlek giydireceksin.
9 Aron'la oğullarına kuşaklar takacaksın, onlara başlıklar bağlayacaksın.
Kalıcı bir kuralla kâhinlik onların olacak. Aron'la oğullarını adayacaksın."
10 "Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getireceksin; Aron ile oğulları ellerini
boğanın başına koyacaklar.
11 Boğayı Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında keseceksin.
12 Boğanın kanını alıp parmağınla sunağın boynuzlarına süreceksin; bütün
kanı sunağın dibine dökeceksin.
13 İçini kaplayan yağın tamamını, karaciğerin zarını, iki böbreği ve
üzerlerindeki yağı alıp onları sunak üzerinde yakacaksın.
14 Ancak boğanın etini, derisini ve gübresini ordugâhın dışında ateşle
yakacaksın. Bu bir günah sunusudur."
15 "Sen de bir koç alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına
koyacaklar.
16 Koçu keseceksin, kanını alıp sunağın üzerine çepeçevre serpeceksin.

17 Koçu parçalara ayıracaksın, içini ve bacaklarını yıkayacak, parçalarıyla ve
başıyla birlikte koyacaksın.
18 Koçun tamamını sunak üzerinde yakacaksın; bu Yahve'ye yakmalık bir
sunudur; hoş bir kokudur, ateşle Yahve'ye yapılan bir sunudur.”
19 “Diğer koçu alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına koyacaklar.
20 Sonra koçu kesip kanından biraz alacaksın, onu Aron'un sağ kulak
memesi üzerine, ve oğullarının sağ kulak memeleri üzerine, ve sağ ellerinin
başparmağı üzerine ve sağ ayaklarının başparmağı üzerine koyacaksın; kanı
sunağın üzerine serpeceksin.
21 Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını alıp Aron'un, onun giysilerinin,
oğullarının ve onunla birlikte oğullarının giysilerinin üzerine serpeceksin; o
ve onun giysileri, oğulları ve oğullarının giysileri de kendisiyle birlikte kutsal
kılınacak.
22 Ayrıca koçun yağının bir kısmını, kuyruk yağını, içini kaplayan yağı,
karaciğerin zarını, iki böbreği, üzerlerindeki yağı ve sağ budu (çünkü o bir
adama koçudur),
23 Yahve'nin önündeki mayasız ekmek sepetinden bir somun ekmek, bir
yağlı pide ve bir de yufka alacaksın.
24 Bunların hepsini Aron'un ve oğullarının ellerine koyacaksın ve onları
sallama sunusu olarak Yahve'nin önünde sallayacaksın.
25 Onları ellerinden alacaksın ve Yahve'nin önünde hoş bir koku olarak
sunak üzerinde yakmalık sunu üzerinde yakacaksın; bu, Yahve'ye ateşle
yapılan bir sunudur.”
26 “Aron'un adaklık koçunun döşünü alacaksın ve onu Yahve'nin önünde
sallama sunusu olarak sallayacaksın. Bu senin payın olacak.
27 Aron için olan, oğulları için olan adama koçundan, sallanan sallama
sunusu döşünü ve kaldırılan kaldırma budunu kutsayacaksın.
28 Aron için ve oğulları için, İsrael'in çocuklarından daima onların payı
olacaktır; çünkü bu bir sallama sunusudur. Bu, İsrael'in çocuklarının esenlik
sunularının kurbanlarından sallama sunusu, onların Yahve'ye sallama
sunusu olacaktır.”
29 “Aron'un kutsal giysileri kendisinden sonra onların meshedilmesi ve
kutsanması için oğullarının olacaktır.
30 Onun yerine kâhin olan oğul, Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere Buluşma
Çadırı'na girdiğinde bunları yedi gün giyecek.”
31 “Adama koçunu alıp etini kutsal bir yerde haşlayacaksın.
32 Aron'la oğulları koç etini ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın
kapısında yiyecekler.
33 Onları atayan ve kutsal kılmak için kefaret edilmiş olan şeyleri
yiyecekler; ama bir yabancı ondan yemeyecek; çünkü bunlar kutsaldır.
34 Eğer adama etinden ya da ekmekten sabaha kalırsa, o zaman kalanını
ateşte yakacaksın. Yenmeyecektir çünkü kutsaldır.”
35 “Sana buyurduğum her şeye göre Aron'la oğullarına böyle yapacaksın.
Onları yedi gün adayacaksın.
36 Her gün günah sunusu olan boğayı kefaret için sunacaksın. Sunak için
kefaret ettiğinde onu temizleyeceksin. Onu kutsal kılmak için
meshedeceksin.
37 Yedi gün sunak için kefaret edeceksin ve onu kutsal kılacaksın; sunak çok
kutsal olacak. Sunağa dokunan her şey kutsal olacaktır.
38 “Sunakta sunacağınız budur: Devamlı olarak bir yaşında iki kuzu.

39 Bir kuzuyu sabahleyin sunacaksın; ve diğer kuzuyu akşam üstü
sunacaksın;
40 bir kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma yağla yoğrulmuş onda bir efa*
ince un ve dökülen sunu olarak dörtte bir hin† şarap sunacaksın.
41 Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın ve hoş koku, Yahve'ye ateşle
yakmalık sunu olarak ona, sabahın ekmek sunusu gibi, dökülen sunu gibi
yapacaksın.
42 Bu, sizinle konuşmak için sizinle buluşacağım Buluşma Çadırı'nın
kapısında, Yahve'nin önünde kuşaklarınız boyunca sürekli olarak yakmalık bir
sunu olacaktır.
43 Orada İsrael'in çocuklarıyla buluşacağım; bu yer benim yüceliğim
aracılığıyla kutsal kılınacak.
44 Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacağım. Aron'u ve oğullarını da
kâhinlik makamında bana hizmet etmeleri için kutsayacağım.
45 İsrael'in çocukları arasında oturacağım ve onların Tanrısı olacağım.
46 Aralarında oturmak için kendilerini Mısır diyarından çıkaran Tanrıları
Yahve olduğumu bilecekler: Ben onların Tanrısı Yahve'yim."

30

1 "Buhur yakmak için bir sunak yapacaksın. Onu akasya ağacından
yapacaksın.
2 Uzunluğu bir arşın,* eni bir arşın olacak. Kare şeklinde olacak ve
yüksekliği iki arşın olacak. Boynuzları kendisiyle tek parça olacaktır.
3 Onu, üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kaplayacaksın;
çevresine altın pervaz yapacaksın.
4 Pervazının altına iki altın halka yapacaksın; iki yanları üzerinde, iki tarafa
yapacaksın; bunlar onu taşıyacak sırıklar için yer olacak.
5 Sırıkları akasya ağacından yapıp altınla kaplayacaksın.
6 Onu, seninle buluşacağım Antlaşma Sandığı'nın yanındaki perdenin
önüne, antlaşma üzerindeki Merhamet Örtüsü'nün önüne koyacaksın.
7 Aron her sabah onun üzerine hoş baharatlardan buhur yakacak.
Kandilleri düzelttiği zaman onu yakacak.
8 Aron akşam üstü kandilleri yaktığında, onu Yahve'nin önünde kuşaklar
boyu sürekli bir buhur olarak yakacak.
9 Onun üzerinde yabancı buhur, yakmalık sunu ve ekmek sunusu
sunmayacaksınız; üzerine dökülen sunudan dökmeyeceksiniz.
10 Aron yılda bir kez onun boynuzları üzerinde kefaret edecek; yılda bir kez
günah kefareti sunusunun kanı ile kuşaklarınız boyunca kefaret edecektir.
Yahve için çok kutsaldır."
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
12 "İsrael'in çocuklarının sayımını, aralarında sayılanlara göre yaptığın
zaman, saydığında herkes canına karşılık Yahve'ye fidye verecek, ta ki onları
saydığın zaman aralarında bela olmasın.
13 Sayılmış olanlar tarafına geçen herkes, Kutsal Yer'in şekeline† göre yarım
şekel, (bir şekel yirmi geradır‡) Yahve'ye sunu olarak yarım şekel verecektir.

---

* **29:40** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **29:40** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur, dolayısıyla bir hinin dörtte biri yaklaşık 1,6 litredir. * **30:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **30:13** bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. ‡ **30:13** bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir

14 Yirmi yaşında ve ondan yukarı olup sayılanlar tarafına geçen herkes,
Yahve'ye sunu verecektir.
15 Canlarınızın kefareti olarak Yahve'ye sunu verdiklerinde, zengin yarım
şekelden§ fazla, yoksul da yarım şekelden az vermeyecektir.
16 İsrael'in çocuklarından kefaret parasını alıp Buluşma Çadırı'nın hizmetine
vereceksin; ta ki bu, canlarınızın kefareti olsun diye, İsrael'in çocuklarına
Yahve'nin önünde bir anma olsun."
17 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
18 "Yıkanmak için tunçtan bir kazan ve onun ayağını da tunçtan yapacaksın.
Onu Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su koyacaksın.
19 Aron'la oğulları ellerini ve ayaklarını onda yıkayacaklar.
20 Buluşma Çadırı'na girdikleri zaman, ya da hizmet etmek için Yahve'ye
ateşle yapılan sunuyu yakmak için sunağa yaklaştıkları zaman, ölmesinler
diye suyla yıkanacaklar.
21 Ölmesinler diye ellerini ve ayaklarını yıkayacaklar. Bu onlara, kendisi ve
onun soyundan gelenler için kuşaklar boyu daima bir kural olacaktır."
22 Dahası Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
23 "Ayrıca güzel baharatlar da al: Beş yüz şekel* sıvı mür, yarısı kadar, iki
yüz elli şekel hoş kokulu tarçın; iki yüz elli şekel hoş kokulu kamış;
24 kutsal yerin şekeline göre beş yüz şekel hıyarşembe ve bir hin† zeytinyağı.
25 Onu kutsal mesh yağı haline getireceksin, attar işine göre hazırlanmış
bir hoş koku; kutsal mesh yağı olacak.
26 Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı,
27 sofrayı ve içindeki bütün eşyaları, şamdan ve takımlarını, buhur sunağını,
28 yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını
meshetmek için onu kullanacaksın.
29 Onları kutsal kılacaksın, onlar da çok kutsal olacaklar. Onlara dokunan
her şey kutsal olacaktır.
30 Aron'la oğullarını meshedecek ve onları kutsal kılacaksın ki, onlar bana
kâhinlik makamında hizmet etsinler.
31 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Bu, kuşaklarınız boyunca benim
için kutsal mesh yağı olacak.
32 İnsan bedeni üzerine dökülmeyecek ve derlemesine göre onun benzerini
yapmayacaksınız. Bu kutsaldır. Sizin için kutsal olacaktır.
33 Kim buna benzer bir derleme yaparsa ya da kim ondan bir yabancıya
sürerse, halkının arasından atılacaktır.'"
34 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kendine hoş baharatlar, sakız reçinesi, onika,
kasnı: Saf günnük ile hoş baharatlar al. Her birinin ağırlığı eşit olacak.
35 Ondan, tuzlanmış, saf ve kutsal bir buhur, attar işine göre bir koku
yapacaksın.
36 Bir kısmını çok ince döveceksin ve seninle buluşacağım Buluşma
Çadırı'ndaki antlaşmanın önüne koyacaksın. Bu sizin için çok kutsal olacaktır.
37 Bu buhuru derlemesine göre kendiniz için yapmayacaksınız; o senin
için Yahve'ye kutsal olacaktır.
38 Koklamak için kim buna benzer bir şey yaparsa, halkından atılacaktır."

---

§ **30:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **30:23** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 500 şekel yaklaşık 5 kilogram veya yaklaşık 11 pounddur. † **30:24** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.

31

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “İşte, Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Bezalel'i adıyla çağırdım.
3 Onu Tanrı'nın Ruhu'yla, bilgelikle, anlayışla, bilgiyle ve her türlü
ustalıkla doldurdum;
4 ta ki, ustaca işler tasarlasın, altında, gümüşde ve tunçda,
5 taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında ve her çeşit ustalıkta işlesin.
6 İşte ben de onun yanına Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı
atadım; sana buyurduğum her şeyi yapabilsinler diye, yüreği bilge olanların
hepsinin yüreğine bilgelik koydum:
7 Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı, onun üzerindeki Merhamet
Örtüsü'nü, Çadır'ın bütün takımlarını,
8 masayı ve takımlarını, saf altın şamdanı ve tüm takımlarını, buhur
sunağını,
9 yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını,
10 özenle dokunmuş giysileri, kâhin Aron'un kutsal giysilerini, oğullarının
kâhinlik makamında hizmet edecekleri giysilerini;
11 mesh yağını ve kutsal yer için hoş baharatlardan oluşan buhuru; sana
buyurduğum her şeye göre yapacaklar.”
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
13 “İsrael'in çocuklarına da söyle: 'Şabat günlerimi mutlaka tutacaksınız;
çünkü bu, benim sizi kutsayan Yahve olduğumu bilesiniz diye kuşaklar boyu
sizinle benim aramda bir belirtidir.
14 Bunun için Şabat'ı tutacaksınız, çünkü o sizin için kutsaldır. Onu bozan
herkes kesinlikle öldürülecektir; çünkü onun içinde her kim bir iş işlerse, o
can halkının arasından atılacaktır.
15 Altı gün iş işlenecek, ama yedinci günde Yahve'ye kutsal dinlenme
Şabatı'dır. Şabat Günü'nde iş işleyen herkes kesinlikle öldürülecektir.
16 Bu nedenle İsrael'in çocukları, daimi bir antlaşma gereği olarak, kuşaklar
boyunca Şabat'a uymak için Şabat'ı tutacaklar.
17 Bu benimle İsrael'in çocukları arasında daima bir belirti olacaktır; çünkü
Yahve göğü ve yeri altı günde yarattı ve yedinci günde dinlendi ve
rahatladı.'”
18 Sina Dağı'nda Moşe'yle konuşmasını bitirince, Tanrı'nın parmağı ile
yazılmış olan iki antlaşma levhasını, ona verdi.

32

1 Halk, Moşe'nin dağdan inmekte geciktiğini görünce, Aron'un yanında
toplanıp ona şöyle dediler: “Gel, bize önümüzden gidecek ilâhlar yap; çünkü
bizi Mısır diyarından çıkaran adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.”
2 Aron onlara, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulaklarındaki altın
yüzükleri çıkarıp bana getirin” dedi.
3 Bütün halk kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp Aron'a getirdi.
4 Ona verilenleri aldı, oymacı aletiyle ona şekil verdi ve dökme bir buzağı
yaptı. Sonra onlar, “Ey İsrael, seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların
bunlardır” dediler.
5 Aron bunu görünce önünde bir sunak yaptı; Aron ilan edip şöyle dedi:
“Yarın Yahve'ye bayramdır.”

6 Ertesi gün erkenden kalktılar, yakmalık sunuları sındular ve esenlik
sunularını getirdiler; insanlar yemek ve içmek için oturdular ve oynamak
için kalktılar.
7 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Git, aşağı in; çünkü Mısır diyarından çıkardığın
halkın bozuldu!
8 Onlar kendilerine buyurduğum yoldan çabuk saptılar. Kendileri için
dökme bir buzağı yaptılar ve ona tapındılar, ona kurban kestiler ve dediler:
Ey İsrael, seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların bunlardır dediler.”
9 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Bu halkı gördüm ve işte, onlar sert enseli bir
halktır.
10 Şimdi beni bırak da, onlara karşı öfkem alevlensin ve onları yok edeyim;
seni de büyük bir ulus yapacağım.”
11 Moşe Tanrısı Yahve'ye yalvarıp şöyle dedi: “Ey Yahve, Mısır diyarından
büyük güçle, kudretli elle çıkardığın halkına karşı neden öfken alevleniyor?
12 Mısırlılar neden, 'Onları kötülük için, dağlarda öldürmek ve yeryüzünden
yok etmek için çıkardı' diye konuşsunlar? Kızgın öfkenden dön ve halkına karşı
bu kötülükten vazgeç.
13 Kendin üzerine ant içtiğin ve onlara, 'Senin soyunu* gökteki yıldızlar
kadar çoğaltacağım, hakkında söylediğim bütün bu diyarı sizin soyunuza
vereceğim, onu sonsuza dek miras alacaklar' dediğin, hizmetkârların
Avraham'ı', İshak'ı ve İsrael'i anımsa.”
14 Böylece Yahve halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
15 Moşe dönüp elinde iki antlaşma levhasıyla dağdan indi; levhaların iki
tarafı da yazılıydı. Onların bir tarafına ve öteki tarafına yazılmıştı.
16 Levhalar Tanrı'nın işiydi ve levhaların üzerine kazınmış olan yazı da
Tanrı'nın yazısıydı.
17 Yeşu, halkın bağırışlarını duyunca Moşe'ye, “Ordugâhta savaş gürültüsü
var” dedi.
18 O şöyle dedi: “Bu, zafer için bağıranların sesi değil. Yenilenlerin de feryat
sesi değil bu; ama ben ezgi söyleyenlerin sesini duyuyorum.”
19 Ordugâha yaklaştığında buzağıyı ve dans edenleri gördü. O zaman
Moşe'nin öfkesi alevlendi ve levhaları elinden fırlattı ve dağın eteğinde onları
kırdı.
20 Yaptıkları buzağıyı alıp ateşte yaktı, toz haline gelinceye kadar ezdi
suyun üzerine serpti ve İsrael'in çocuklarına içirdi.
21 Moşe Aron'a, “Bu halk sana ne yaptı da onların üzerine büyük bir günah
getirdin?” dedi.
22 Aron şöyle dedi: “Efendimin öfkesi alevlenmesin. Halkı sen bilirsin,
kötülüğe eğilimlidir.
23 Çünkü bana, 'Bizim için önümüzden gidecek ilâhlar yap' dediler. “Bizi
Mısır diyarından çıkaran adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.'
24 Ben de onlara, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Onlar da bana verdi;
onu ateşe attım ve bu buzağı çıktı.”
25 Moşe halkın kontrolden çıktığını görünce (çünkü Aron onları
dizginlemediği için düşmanlarının alay konusu olmalarına neden olmuştu),
26 Moşe ordugâhın kapısında durdu ve şöyle dedi: “Kim Yahve'nin
tarafındaysa, bana gelsin!” Levi'nin bütün oğulları onun yanında toplandılar.

* **32:13** veya tohum

27 Onlara şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Herkes kılıcını
beline kuşansın, ordugâhta kapı kapı dolaşsın ve herkes kendi kardeşini,
herkes kendi arkadaşını, ve herkes kendi komşusunu öldürsün.'”
28 Levi oğulları Moşe'nin sözüne göre yaptılar. O gün yaklaşık üç bin kişi
halktan düştü.
29 Moşe, “Bugün size bereket versin diye kendinizi Yahve'ye adayın” dedi,
“Çünkü herkes oğluna ve kardeşine karşıydı.”
30 Ertesi gün Moşe halka şöyle dedi: “Büyük bir günah işlediniz. Şimdi
Yahve'nin önüne çıkacağım. Belki günahınız için kefaret ederim.”
31 Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi: “Ah bu halk büyük bir günah işledi ve
kendilerine altından ilâhlar yaptılar.
32 Ama şimdi onların günahlarını bağışlasan—yoksa yazmış olduğun
kitabından lütfen beni sil.”
33 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Kim bana karşı günah işlemişse, kitabımdan
onu sileceğim.
34 Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. İşte, meleğim senin önünden
gidecek. Ancak cezalandıracağım gün, onları günahlarından ötürü
cezalandıracağım.”
35 Çünkü Aron'un yaptığı buzağıya yaptıkları yüzünden Yahve halkı vurdu.

33

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Yola çık, sen ve Mısır diyarından çıkardığın
halk Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant
içtiğim diyara buradan çıkın.
2 Önünden bir melek göndereceğim; Kenanlılar'ı, Amorlular'ı, Hititler'i,
Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı kovacağım.
3 Süt ve bal akan ülkeye gidin; ama ben sizin aranıza çıkmayacağım, çünkü
siz sert enseli bir halksınız, yoksa yolda sizi tüketirim.”
4 Halk bu kötü haberi duyunca yas tuttu; ve kimse takılarını takmadı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle demişti: “İsrael'in çocuklarına de ki, 'Siz sert enseli bir
halksınız. Bir an aranıza çıksam, sizi tüketirim. Bu nedenle şimdi takılarını
çıkar da sana ne yapacağımı bileyim.' ”
6 İsrael'in çocukları Horev Dağı'ndan itibaren takılarını çıkardılar.
7 Moşe çadırı alıp ordugâhın dışına, ordugâhın çok uzağına kurardı ve ona
“Buluşma Çadırı” adını verdi. Yahve'yi arayan herkes ordugâhın dışındaki
Buluşma Çadırı'na giderdi.
8 Moşe Çadır'a çıkınca bütün halk ayağa kalkar, herkes kendi çadırının
kapısında durup Moşe Çadır'a girene kadar onu izlerdi.
9 Moşe Çadır'a girince bulut sütuna inip Çadır'ın kapısında dururdu. Yahve
Moşe'yle konuşurdu.
10 Bütün halk bulut sütununun Çadır'ın kapısında durduğunu görürdü.
Herkes ayağa kalkıp kendi çadırının kapısında tapınırdı.
11 Yahve Moşe'yle, bir adamın arkadaşıyla konuştuğu gibi yüz yüze
konuşurdu. Tekrar ordugâha dönerdi ama genç bir adam olan hizmetkârı
Nun oğlu Yeşu Çadır'dan ayrılmazdı.
12 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: “İşte, sen bana, 'Bu halkı çıkar' diyorsun ama
benimle kimi göndereceğini bana söylemedin. Ama sen, 'Seni adınla
tanıyorum, sen de benim gözümde lütuf buldun' dedin.

13 Bu nedenle, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, lütfen şimdi bana
yolunu göster, ta ki, gözünde lütuf bulayım diye seni bileyim; bu ulusun da
senin halkın olduğunu gör."
14 Ve dedi, "Varlığım seninle birlikte gidecek, sana rahat vereceğim."
15 Moşe O'na şöyle dedi: "Eğer varlığın benimle gitmeyecekse, bizi
buradan çıkarma.
16 Benim ve halkının senin gözünde lütuf bulduğumuzu insanlar nasıl
bilecek? Senin bizimle gelmenle, böylece benim ve senin halkının
yeryüzündeki bütün halklardan ayrılmış olmamızla değil mi?"
17 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Söylediğin bu şeyi de yapacağım; çünkü
gözümde lütuf buldun ve seni adınla tanıyorum."
18 Moşe, "Lütfen bana görkemini göster" dedi.
19 O dedi, "Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim ve senin önünde Yahve'nin
adını ilan edeceğim. Lütfedeceğim insana lütfedeceğim, merhamet
göstereceğim insana merhamet göstereceğim."
20 "Yüzümü göremezsin, çünkü insan beni görüp de yaşayamaz" dedi.
21 Yahve şunu da dedi: "İşte, yanımda bir yer var ve sen kayanın üzerinde
duracaksın.
22 Böyle olacak, görkemim gelip geçerken, seni bir kaya yarığına koyacağım
ve ben oradan geçene kadar seni elimle örteceğim;
23 o zaman elimi kaldıracağım, sen de arkamı göreceksin; ama yüzüm
görülmeyecek."

34

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İlki gibi iki taş levha yont. Kırdığın ilk
levhaların üzerinde olan sözleri levhaların üzerine yazacağım.
2 Sabah hazır ol, sabahleyin Sina Dağı'na çık ve orada, dağın zirvesinde
yanıma gel.
3 Kimse seninle çıkmayacak, dağın hiçbir yerinde kimse görülmeyecek. O
dağın önünde sürüler ya da sığırlar otlamasın."
4 İlki gibi iki taş levhayı yonttu; sonra Moşe sabah erkenden kalktı,
Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi Sina Dağı'na çıktı ve eline iki taş levha
aldı.
5 Yahve bulutun içinde indi, orada onunla durdu ve Yahve'nin adını ilan
etti.
6 Yahve onun önünden geçerken ilan etti: "Yahve! Yahve, merhametli ve
lütufkâr, geç öfkelenen, sevgi dolu iyiliği ve gerçeği bol olan,
7 binlercesi için sevgi dolu iyiliğini koruyan, haksızlığı, itaatsizliği ve
günahı bağışlayan, babaların suçu için çocukları, çocukların üçüncü ve
dördüncü kuşaklarını ziyaret ederek suçluyu hiçbir şekilde suçsuz çıkarmayan
bir Tanrı'dır."
8 Moşe aceleyle başını yere eğip tapındı.
9 Ve şöyle dedi: "Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, ey Efendi,
ensesi sert bir halk olsa da, lütfen Efendi bizimle birlikte gelsin; suçumuzu
ve günahımızı bağışla ve bizi mirasın olarak al."
10 Ve şöyle dedi: "İşte, bir antlaşma yapıyorum. Bütün halkının önünde, ne
tüm dünyada, ne de hiçbir ulusta yapılmamış harikalar yapacağım; ve
aralarında bulunduğun bütün halk Yahve'nin işini görecek; çünkü seninle
yaptığım heybetli bir şeydir.

11 Bugün sana buyurduğum şeyi tut. İşte, Amorlu, Kenanlı, Hititli, Perizli,
Hivli ve Yevuslu'yu senin önünden kovacağım.
12 Gideceğin ülkede yaşayanlarla antlaşma yapmamaya dikkat et, yoksa
aranızda tuzak olur;
13 ama onların sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın ve
onların Aşera putlarını keseceksin;
14 çünkü başka hiçbir ilâha tapmayacaksın; çünkü adı Kıskanç olan Yahve
kıskanç bir Tanrı'dır.
15 "Ülkede yaşayanlarla antlaşma yapma, yoksa onların ilâhlarının peşinden
fahişelik ederler, ilâhlarına kurban sunarlar, biri seni çağırır, sen de onun
kurbanından yersin;
16 onların kızlarını oğullarına alırsın ve onların kızları kendi ilâhlarının
peşinden fahişelik eder, oğullarını da kendi ilâhlarının ardından fahişelik
ettirirler."
17 "Kendiniz için dökme put yapmayacaksın."
18 "Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksın. Sana buyurduğum gibi, Aviv
ayının belirlenen vaktinde, yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin; çünkü
Mısır'dan Aviv ayında çıktın."
19 "Rahimi açan her şey; inekten ve koyundan, bütün hayvanlarının ilk
doğan erkeklerinin hepsi benimdir.
20 Eşeğin ilk doğanı için bir kuzunun fidyesini vereceksin. Eğer fidyesini
veremeyeceksen, o zaman boynunu kıracaksın. Oğullarının tüm ilk
doğanlarının fidyesini vereceksin. Hiç kimse karşımda boş görünmeyecek."
21 "Altı gün çalışacaksın, ama yedinci gün dinleneceksin: Tarla sürme ve
hasat zamanında dinleneceksin."
22 "Buğday hasadının ilk ürünleriyle Haftalar Bayramı'nı, yıl sonunda da
Hasat Bayramı'nı yapacaksın.
23 Bütün erkeklerin yılda üç kez İsrael'in Tanrısı Efendi Yahve'nin önünde
görünecekler.
24 Çünkü önündeki ulusları kovacak, sınırlarını genişleteceğim; yılda üç kez
Tanrın Yahve'nin önünde görünmek için çıktığında, hiç kimse ülkenizi
arzulamayacak."
25 "Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Pesah Bayramı
kurbanı sabaha bırakılmayacak."
26 "Toprağının ilk seçme ürününü Tanrın Yahve'nin evine getireceksin.
"Oğlağı anasının sütünde pişirmeyeceksin."
27 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu sözleri yaz; çünkü bu sözler uyarınca
seninle ve İsrael'le bir antlaşma yaptım."
28 Kırk gün kırk gece Yahve'nin yanındaydı; ne ekmek yedi, ne de su içti.
Antlaşmanın sözlerini, on buyruğu levhaların üzerine yazdı.
29 Moşe, elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indiğinde, dağdan
inerken Moşe, O'nunla konuştuğu için yüzünün derisinin parladığını
bilmiyordu.
30 Aron'la bütün İsrael'in çocukları Moşe'yi gördüler, işte, yüzünün derisi
parlıyordu; ve onun yanına yaklaşmaya korktular.
31 Moşe onları çağırdı. Aron'la bütün topluluk önderleri onun yanına
döndüler. Moşe onlarla konuştu.
32 Daha sonra bütün İsrael'in çocukları yaklaştı ve Yahve'nin Sina Dağı'nda
kendisine söylemiş olduğu bütün buyrukları onlara verdi.
33 Moşe onlarla konuşmayı bitirince yüzüne bir peçe koydu.

34 Ancak Moşe konuşmak için Yahve'nin önüne gittiğinde, dışarı çıkana dek
peçeyi kaldırırdı; ve dışarı çıkıp kendisine buyrulanı İsrael'in çocuklarına
söylerdi.
35 İsrael'in çocukları Moşe'nin yüzünü gördüler, Moşe'nin yüzünün derisi
parlıyordu; Moşe O'nunla konuşmak için içeri girene kadar peçeyi tekrar
yüzüne kordu.

35

1 Moşe İsrael'in çocuklarının bütün topluluğunu toplayıp onlara şöyle dedi:
"Yahve'nin yapmanız için buyurduğu şeyler şunlardır.
2 'Altı gün iş işlenecek, ama yedinci gün sizin için kutsal bir gün, Yahve'ye
Şabat, dinlenme günü olacak; onun içinde iş işleyen her kişi öldürülecektir.
3 Şabat Günü evlerinizde ateş yakmayacaksınız.'"
4 Moşe İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dedi: "Yahve'nin
buyurduğu şey şudur:
5 'Aranızda Yahve'ye sunu alın. Yüreği istekli olan herkes, onu Yahve'ye
sunu olarak getirsin: Altın, gümüş, tunç,
6 mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı,
7 kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derisi, akasya ağacı,
8 ışık için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar,
9 efod ve göğüslük için oniks ve kakma taşlar.'"
10 "'Aranızda bilge yürekli olan her adam gelsin ve Yahve'nin buyurduğu
her şeyi:
11 Konutu, onun dış kaplamasını, tepesini, kopçalarını, çerçevelerini,
kirişlerini, direklerini ve tabanlarını;
12 sandığı ve sırıklarını, Merhamet Örtüsü'nü, bölme perdesini;
13 masayla sırıklarını, bütün takımlarını ve huzur ekmeğini;
14 ışık için şamdanı, onun takımlarını, kandillerini, ışık için yağı;
15 buhur sunağını ve sırıklarını, mesh yağını, hoş kokulu buhuru, çadırın
kapısındaki kapı perdesini;
16 yakmalık sunu sunağını, tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını,
kazanı ve ayağını;
17 avlunun perdelerini, direklerini, tabanlarını ve avlu kapısının
perdesini;
18 konutun kazıklarını, avlunun kazıklarını ve onların iplerini;
19 kutsal yerde hizmet etmek için özenle dokunmuş giysiler, kâhin Aron'un
kutsal giysileri ve onun oğullarının - kâhinlik makamında hizmet etmek için
giysilerini yapsınlar.'"
20 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Moşe'nin önünden ayrıldı.
21 Yüreği kendisini harekete geçiren ve ruhu istekli olan herkes geldiler ve
Buluşma Çadırı'nın işi, tüm hizmetleri ve kutsal giysiler için Yahve'nin
sunularını getirdiler.
22 Erkek olsun kadın olsun, yüreği istekli olan herkes geldi, hepsi Yahve'ye
altın sunular sundular, broşlar, küpeler, mühür yüzükleri, bilezikler
getirdiler; hepsi altın takıydı.
23 Yanında mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı, kırmızı boyalı koç
derileri ve deniz ayısı derileri bulunan herkes bunları getirdi.
24 Gümüş ve tunç sunu sunan herkes Yahve'nin sunusunu getirdi;
hizmetin herhangi bir işi için yanında akasya ağacı bulunan herkes onu
getirdi.

25 Bilge yürekli kadınların tümü elleriyle eğirdiler ve eğirdikleri mavi, moru,
kırmızıyı ve ince keteni getirdiler.
26 Yürekleri bilgelikle harekete geçen kadınların tümü keçi kılı eğirdiler.
27 Önderler efod ve göğüslük için oniks taşlarını ve kakma taşlarını;
28 ışık için, mesh yağı için ve hoş kokulu buhur için baharatı ve yağı
getirdiler.
29 Yahve'nin Moşe tarafından yapılmasını buyurduğu tüm işler için yürekleri
kendilerini istekli kılan her erkek ve kadın, İsrael'in çocukları, Yahve'ye
gönüllü sunu getirdiler.
30 Moşe İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: "İşte, Yahve Yahuda oymağından
Hur oğlu Uri oğlu Bezalel'i adıyla çağırdı.
31 Bilgelikte, anlayışta, bilgide ve her türlü ustalıkta;
32 altın, gümüş ve tunç işlerken marifetli işler yapmak,
33 taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü ustalık
gerektiren işçilikte çalışmak üzere, Tanrı onu kendi ruhuyla doldurdu.
34 Hem kendisinin hem de Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ın
öğretmesini onun yüreğine koydu.
35 Ve O, oymacılıkta, ustalık işlerinde, mavide, morda, kırmızıda, ince
ketende dokuma ve nakış işlerinde, her türlü ustalık işini yapabilmeleri için
onları yürek bilgeliğiyle doldurdu, ta ki, herhangi bir işi yapan ve ustaca
işler yapanlardan olsunlar.

36

1 "Besalel ile Oholiav, kutsal yerin hizmetiyle ilgili bütün işi Yahve'nin
buyurduğu her şeye göre nasıl yapacaklarını bilmek için Yahve'nin bilgelik
ve anlayış verdiği her bilge yürekli adamla birlikte çalışacaklardır."
2 Moşe, Besalel'i ve Oholiav'ı, Yahve'nin yüreğine bilgelik koyduğu tüm
bilge yürekli adamları, bu işe gelme konusunda yüreği harekete geçen
herkesi çağırdı.
3 İsrael'in çocukları kutsal yerin hizmeti için getirdikleri tüm sunuları
Moşe'den aldılar. Her sabah ona gönüllü sunuları getirmeye devam ettiler.
4 Kutsal yerin bütün işlerini yapan bilgelerin hepsi yapmakta olduğu
kendi işinden geldi.
5 Moşe'ye şöyle dediler: "Halk, Yahve'nin yapın diye buyurduğu iş için
gereğinden çok daha fazlasını getirdi."
6 Moşe bir buyruk verdi ve bunu ordugâhın her yerinde ilan ederek şöyle
dediler: "Ne erkek ne de kadın kutsal yer için sunu olarak başka bir şey
yapmasın." Böylece halkın getirmesi engellendi.
7 Çünkü sahip oldukları malzeme bütün işi yapmaya yeter ve fazlasıyla
artardı bile.
8 İşi yapanların arasındaki bilge yürekli kişilerin tümü, konutu mavi, mor ve
kırmızı renkte, özenle dokunmuş ince ketenden on perdeyle yaptı. Bunları
usta işi Keruvlar'la yaptılar.
9 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın,* her perdenin eni dört arşındı.
Bütün perdelerin ölçüsü birdi.
10 Beş perdeyi birbirine, diğer beş perdeyi de birbirine bağladı.
11 Takımın kenarından perdelerden birinin kenarına mavi ilmekler yaptı.
İkinci takımda perdenin en dıştaki kenarına da aynısını yaptı.

* **36:9** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

12 Bir perdede elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki perdenin kenarında da elli
ilmek yaptı. İlmekler birbirine karşıydılar.
13 Elli altın kopça yaptı ve perdeleri kopçalarla birbirine bağladı; böylece
çadır bir bütün oldu.

14 Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yaptı. Onlar için on bir
perde yaptı.
15 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, eni dört arşındı. On bir perdenin
ölçüsü birdi.
16 Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi de birbirine bağladı.
17 Bir takım perdenin en dıştaki kenarına elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki
perdenin en dıştaki kenarına da elli ilmek yaptı.
18 Çadırın tek bir bütün olabilmesi için elli tunç kopça yaptı.
19 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı
derilerinden bir örtü yaptı.

20 Konutun çerçevelerini akasya ağacından dikine yaptı.
21 Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşındı.
22 Her çerçevenin birbirine bağlı iki kolu vardı. Konutun bütün
çerçevelerini bu şekilde yaptı.
23 Konut için çerçeveleri güneye bakan güney tarafı için yirmi çerçeve yaptı.
24 Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; bir çerçevenin altında iki kol için
iki taban, başka bir çerçevenin altında iki kol için iki taban yaptı.
25 Konutun kuzey tarafındaki ikinci tarafı için yirmi çerçeve,
26 bir çerçevenin altında iki taban, diğer bir çerçevenin altında iki taban
olmak üzere onların kırk gümüş tabanını yaptı.
27 Konutun batı tarafındaki uzak kısmı için altı çerçeve yaptı.
28 Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yaptı.
29 Altları iki kattı ve aynı şekilde tepeden tek bir halkaya kadar
uzanıyorlardı. Bunu iki köşede ikisine de yaptı.
30 Sekiz çerçeve, her çerçevenin altında iki taban olmak üzere onların on altı
gümüş tabanı vardı.

31 Akasya ağacından konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş kiriş,
32 konutun diğer tarafındaki çerçeveler için de beş kiriş, batıya bakan arka
kısmı için de çadırın çerçeveleri için beş kiriş yaptı.
33 Ortadaki kirişi çerçevelerin ortasından bir uçtan diğer uca geçecek şekilde
yaptı.
34 Çerçeveleri altınla kapladı, kirişlerin yeri olarak onların halkalarını altın
yaptı, kirişleri de altınla kapladı.

35 Perdeyi mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden
Keruvlar'la yaptı. Bunu usta işi bir işçilikle yaptı.
36 Bunun için akasya ağacından dört direk yaptı ve onları altınla kapladı.
Çengelleri altındandı. Onlar için dört gümüş taban döktü.
37 Çadırın kapısına mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden
nakış işi bir perde;
38 ve onun çengelleriyle birlikte beş direği yaptı. Başlıklarını ve çemberlerini
altınla kapladı ve beş tabanı da tunçtandı.

37

1 Besalel sandığı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın,* eni bir
buçuk arşın ve yüksekliği bir buçuk arşındı.
2 Onun içini ve dışını saf altınla kapladı, çevresine de altın pervaz yaptı.
3 Onun dört ayağına, bir yanına iki halka, öbür yanına iki halka olmak
üzere dört altın halka döktü.
4 Akasya ağacından sırıklar yapıp onları altınla kapladı.
5 Sandığı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalara yerleştirdi.
6 Saf altından bir Merhamet Örtüsü yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın ve eni
bir buçuk arşındı.
7 Altından iki Keruv yaptı. Onları Merhamet Örtüsü'nün iki ucunda
dövmeci işi olarak,
8 bir uçta bir Keruv, diğer uçta bir Keruv olmak üzere yaptı. Keruvlar'ı iki
ucunda Merhamet Örtüsü olacak şekilde tek parça yaptı.
9 Keruvlar kanatları yukarıya doğru açık, yüzleri birbirine dönük şekilde
Merhamet Örtüsü'nü kanatlarıyla örtüyorlardı. Keruvlar'ın yüzleri Merhamet
Örtüsü'ne doğruydu.
10 Masayı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın ve
yüksekliği bir buçuk arşındı.
11 Onu saf altınla kapladı ve çevresine altın pervaz yaptı.
12 Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar, onun çevresine de altın pervaz
yaptı.
13 Onun için dört altın halka döktü ve halkaları dört ayağı üzerinde olan
dört köşesine yerleştirdi.
14 Halkalar kenara, sırıkların masayı taşıyacağı yerlere yakındı.
15 Masayı taşımak için sırıkları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı.
16 Masanın üzerindeki kapları, tabakları, kaşıkları, tasları, dökmelik sunu
testileri saf altından yaptı.
17 Şamdanı saf altından yaptı. Onu dövmeci işi olarak yaptı. Tabanı, gövdesi,
çanakları, tomurcukları ve çiçekleri ondan tek parçaydı.
18 Bir yanından üç kol, diğer yanından üç kol olmak üzere şamdanın
yanlarından altı kol çıkıyordu;
19 bir kolda badem çiçeğine benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek ve
diğer kolda ise badem çiçeği şekline benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek
vardı; şamdandan çıkan altı kol böyleydi.
20 Şamdanda badem çiçeğine benzer dört çanak, tomurcukları ve çiçekleri
vardı;
21 ve ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendisinden bir tomurcuk, iki
kol altında kendisinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendisinden bir
tomurcuk vardı.
22 Tomurcukları ve kolları ondan tek parçaydı. Hepsi saf altından bir
dövmeci işiydi.
23 Onun yedi kandilini, maşalarını ve tablalarını saf altından yaptı.
24 Bütün takımlarıyla birlikte onu bir talant† saf altından yaptı.
25 Buhur sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi; uzunluğu bir
arşın ve eni bir arşındı. Yüksekliği iki arşındı. Boynuzları da onunla tek
parçaydı.

---

* **37:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **37:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

26 Üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın
pervaz yaptı.
27 Onu taşımak için sırık yeri olarak, pervazın altına, iki yanları üzerine ve
iki tarafına iki altın halka yaptı.
28 Sırıkları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı.
29 Attar işine uygun olarak kutsal mesh yağını ve hoş baharatlardan
oluşan saf buhuru yaptı.

38

1 Yakmalık sunu sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi.
Uzunluğu beş arşın,* eni beş arşın ve yüksekliği üç arşındı.
2 Boynuzlarını dört köşesi üzerine yaptı. Boynuzları onunla tek parçaydı ve
onu tunçla kapladı.
3 Sunağın bütün takımlarını, kovaları, kürekleri, çanakları, çatalları ve ateş
kaplarını yaptı. Bütün kaplarını tunçtan yaptı.
4 Sunak için, etrafındaki çıkıntının altına yarıya kadar uzanan tunç ağ
şeklinde bir ızgara yaptı.
5 Sırıkların yeri olarak tunç ızgaranın dört köşesine dört halka döktü.
6 Sırıkları akasya ağacından yaptı ve onları tunçla kapladı.
7 Sırıkları sunağın yanlarındaki halkalara taktı, onu taşımak için kullandı.
Onu tahtadan içi boş yaptı.
8 Buluşma Çadırı'nın kapısında hizmet eden hizmetkâr kadınların
aynalarından kazanı ve ayağını tunçtan yaptı.
9 Avluyu yaptı; güney tarafı için avlunun perdeleri güneye doğru yüz arşın
boyunda özenle dokunmuş ince ketendendi;
10 yirmi direği ve yirmi tabanı tunçtandı; direklerin çengelleri ve çemberleri
gümüştendi.
11 Kuzey tarafı için yüz arşındı, direkleri yirmi ve tabanları yirmi
tunçtandı; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştendi.
12 Batı tarafında elli arşınlık perdeler, on direk ve on taban vardı;
direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştendi.
13 Doğu tarafı için doğuya doğru elli arşındı,
14 bir tarafın perdeleri on beş arşındı; direkleri üç, tabanları üç;
15 ve diğer tarafta da böyleydi; bu tarafta ve avlu kapısının yanında on beş
arşınlık perdeler vardı; direkleri üç, tabanları da üçtü.
16 Avlunun etrafındaki perdelerin tümü özenle dokunmuş ince ketendendi.
17 Direklerin tabanları tunçtandı. Direklerin çengelleri ve çemberleri
gümüştendi. Başlıkları gümüşle kaplanmıştı. Avlunun tüm direklerinde
gümüş şeritler vardı.
18 Avlu kapısının perdesi mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ketenden
nakışçı işiydi. Avlu perdeleri gibi uzunluğu yirmi arşın, eninde yüksekliği ise
beş arşındı.
19 Direkleri dört, tabanları dört tunçtandı; çengelleri gümüşten, başlıklarının
kaplamaları ve çemberleri gümüştendi.
20 Konutun ve avlunun çevresindeki tüm kazıklar tunçtandı.

* **38:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

21 Antlaşma Çadırı'nda kullanılan malzemelerin miktarları bunlardı;
Moşe'nin buyruğu uyarınca Levililer'in hizmeti için kâhin Aron oğlu İtamar'ın
eliyle sayıldı.
22 Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel, Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu her şeyi yaptı.
23 Dan oymağından Ahisamak oğlu, oymacı, usta bir işçi ve mavi, mor,
kırmızı ve ince keten kumaşlarda nakışçı olan Oholiav onunla birlikteydi.
24 Kutsal yerin bütün işlerinde kullanılan altının tamamı, sunu altınıyla
birlikte kutsal yerin şekeline göre yirmi dokuz talant† ve yedi yüz otuz şekeldi.
25 Topluluktan sayılanların gümüşü, kutsal yerin şekeline göre yüz talant‡ ve
bin yedi yüz yetmiş beş şekeldi;
26 yirmi yaşında ve yukarı olan altı yüz üç bin beş yüz elli kişi için,
sayılanlar tarafına geçen herkes için, nüfus başına bir beka,§ yani kutsal yerin
şekeline* göre yarım şekeldi.
27 Yüz talant† gümüş, kutsal yerin ve perdenin tabanlarının dökümü içindi;
yüz talant için yüz taban, taban başına bir talanttı.
28 Bin yedi yüz yetmiş beş şekelden‡ direkler için çengeller yaptı, direk
başlıklarını kapladı ve onlara çemberler yaptı.
29 Sunun tuncu yetmiş talant§ ve iki bin dört yüz şekeldi.*
30 Bununla Buluşma Çadırı'nın kapısının tabanlarını, tunç sunağı, onun için
olan tunç ızgarayı, sunağın tüm takımlarını,
31 avlunun çevresindeki tabanları, avlu kapısının tabanlarını, konutun tüm
kazıklarını, avlunun çevresindeki tüm kazıkları yaptı.

39

1 Kutsal yerde hizmet etmek için mavi, mor ve kırmızı renklerden özenle
dokunmuş giysiler yaptılar; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron için de
kutsal giysiler yaptılar.
2 Efodu altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yaptı.
3 Altını dövüp ince levhalar haline getirdiler ve ustalık işçiliği ile mavi,
mor, kırmızı ve ince keten arasına işlemek için onu teller halinde kestiler.
4 Onun için birleştirilmiş omuz askıları yaptılar. İki ucundan birleştirilmişti.
5 Üzerinde bulunan ve onu tutturmak için kullanılan ustaca dokunmuş
şerit de tıpkı onun işi gibi aynı parçadandı, altından, mavi, mor, kırmızı ve
özenle dokunmuş ince ketendendi; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibiydi.
6 Altın yuvalar içine kakılmış, İsrael'in çocuklarının adlarına göre mühür
oyması yla oyulmuş, oniks taşlarını işlediler.
7 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, İsrael'in çocuklarına anma taşları olsun
diye bunları efodun omuz askılarına taktı.
8 Efodun işi gibi usta işçiliğiyle göğüslüğü altından, mavi, mor, kırmızı ve
özenle dokunmuş ince ketenden yaptı.

---

† **38:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsuna denk gelir. ‡ **38:25** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur § **38:26** bir beka yaklaşık 5 gram veya yaklaşık 0,175 onstur * **38:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. † **38:27** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur. ‡ **38:28** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 1775 şekel yaklaşık 17,75 kilogram veya yaklaşık 39 pounddur. § **38:29** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur * **38:29** 70 talent + 2400 şekel yaklaşık 2124 kilogram veya 2.124 metrik tondur.

9 Kare biçimindeydi. Göğüslüğü iki kat yaptılar. İki katı olarak uzunluğu bir
karış,* eni bir karıştı.
10 İçine dört sıra taş dizdiler. İlk sırada bir sıra yakut, topaz ve zümrüt;
11 ikinci sırada firuze, safir† ve aytaşı;
12 üçüncü sırada gökyakut, agat ve ametist;
13 dördüncü sırada gökzümrüt, oniks, ve yeşim vardı; yuvalarında altın
çerçeveler içine kakılmıştı.
14 Taşlar İsrael'in çocuklarının adlarına göre, on iki oymak için her birinin
kendi adına göre, mühür oymaları gibi adlarına göre, on ikiydi.
15 Göğüslük üzerine saf altından örmeci işi kordona benzer zincirler yaptılar.
16 İki altın yuva ve iki altın halka yapıp iki halkayı göğüslüğün iki ucuna
taktılar.
17 İki örme altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya taktılar.
18 İki örme zincirin diğer iki ucunu iki yuva üzerine geçirip efodun ön
tarafındaki omuz askılarına taktılar.
19 İki altın halka yapıp bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç tarafına
doğru olan kenarına taktılar.
20 İki altın halka daha yapıp efodun iki omuz askısına, efodun ustaca
dokunmuş şeridinin üstüne, ön kısmına, birleştiği yerin yakınına taktılar.
21 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, efodun ustaca dokunmuş şeridi
üzerinde olsun ve göğüslük efodtan ayrılmasın diye, göğüslüğü halkalarıyla
efodun halkalarına mavi bir kordonla bağladılar.
22 Efodun kaftanını tamamen mavi dokuma kumaştan yaptı.
23 Kaftanının ortasındaki boşluk, bir zırhın boşluğuna benziyordu; boşluğun
çevresinde yırtılmaması için bir bağ vardı.
24 Kaftanın etekleri üzerine mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş
ketenden narlar yaptılar.
25 Saf altından çıngıraklar yaptılar ve çıngırakları kaftanın etekleri üzerine
çepeçevre narların arasına, narların ara yerlerine;
26 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi hizmet etmek için kaftan eteklerinin
etrafına bir çıngırak ve bir nar, bir çıngırak ve bir nar şeklinde yaptılar.
27 Aron'la oğulları için ince ketenden dokunmuş gömlekler,
28 ince ketenden sarık, ince ketenden süslü başlıklar, özenle dokunmuş
ince ketenden keten donlar,
29 özenle dokunmuş ince ketenden mavi, mor, ve kırmızı nakışçı işi
kuşaklar, Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi yaptılar.
30 Kutsal tacın levhasını saf altından yaptılar ve üzerine mühür oymaları
gibi "YAHVE'YE KUTSAL" yazısını yazdılar.
31 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, yukarıdaki sarığın üzerine bağlamak
için ona mavi bir kordon bağladılar.
32 Böylece Buluşma Çadırı'nın konutuyla ilgili tüm işler tamamlandı.
İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre yaptılar; onlar
da öyle yaptılar.
33 Konutu, Çadırı, onun bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini,
kirişlerini, direklerini, tabanlarını,

* **39:9** Bir karış, bir adamın elini açtığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.) † **39:11** veya lapis lazuli

34 kırmızı boyalı koç derilerinden örtüyü, deniz ayısı derilerinden örtüyü,
bölme perdesini,
35 sırıklarıyla birlikte Antlaşma Sandığı'nı, Merhamet Örtüsü'nü,
36 masayı, bütün takımlarını, huzur ekmeğini,
37 saf şamdanı, kandillerini, dizilecek kandillerini, bütün takımlarını, ışık
için yağı,
38 altın sunağı, mesh yağını, hoş kokulu buhuru, Çadır kapısının perdesini,
39 tunç sunağı, onun tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve
onun ayağını,
40 avlu perdelerini, direklerini, tabanlarını, avlu kapısının perdesini,
iplerini, kazıklarını ve Buluşma Çadırı için çadırın hizmetinde kullanılan
bütün aletleri,
41 kutsal yerin hizmeti için özenle dokunmuş giysileri, Kâhin Aron'un
kutsal giysilerini ve kâhinlik makamında hizmet edecek oğullarının
giysilerini Moşe'ye getirdiler.
42 İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre bütün işi
öyle yaptılar.
43 Moşe bütün işi gördü ve işte, Yahve'nin buyurduğu gibi yapmışlardı. Öyle
yapmışlardı, Moşe de onları kutsadı.

40

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Birinci ayın birinci günü Buluşma Çadırı'nın konutunu kuracaksın.
3 Antlaşma Sandığı'nı içine koyacaksın ve sandığı perdeyle gizleyeceksin.
4 Masayı içeri getirip üzerindeki şeyleri dizeceksin. Şamdanı getirip
kandillerini yakacaksın.
5 Buhur için altın sunağı Antlaşma Sandığı'nın önüne koyacaksın ve
konutun kapısının perdesini takacaksın."
6 "Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın konutunun kapısı önüne
koyacaksın.
7 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su
koyacaksın.
8 Çevresine avluyu kuracak, avlu kapısının perdesini asacaksın."
9 "Mesh yağını alacaksın, konutu ve içindekilerin hepsini meshedeceksin,
onu ve içindeki tüm takımları kutsal kılacaksın ve kutsal olacaktır.
10 Yakmalık sunu sunağını tüm takımlarıyla birlikte meshedeceksin ve
sunağı kutsal kılacaksın; sunak çok kutsal olacak.
11 Kazanı ve ayağını meshedecek ve onu kutsayacaksın."
12 "Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla
yıkayacaksın.
13 Aron'a kutsal giysileri giydireceksin; kâhinlik makamında bana hizmet
edebilmesi için onu meshedip kutsal kılacaksın.
14 Oğullarını getirip üzerlerine gömlekler giydireceksin.
15 Kâhinlik makamında bana hizmet edebilmeleri için, babalarını
meshettiğin gibi onları da meshedeceksin. Meshedilmeleri onlara kuşakları
boyunca sonsuz bir kâhinlik için olacaktır."
16 Moşe öyle yaptı. Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre, öyle
yaptı.
17 İkinci yılın birinci ayının birinci gününde konut ayağa kaldırıldı.

18 Moşe konutu kaldırdı, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi,
kirişlerini taktı ve direklerini dikti.
19 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi örtüyü çadırın üzerine serdi, konutun
örtüsünü üst taraftan onun üstüne koydu.
20 Antlaşmayı alıp sandığın içine koydu, sırıkları sandığa taktı ve Merhamet
Örtüsü'nü üst taraftan sandığın üstüne koydu.
21 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi sandığı konutun içine getirdi, bölme
perdesini taktı ve Antlaşma Sandığı'nı gizledi.
22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzey tarafına, perdenin dışına
koydu.
23 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi ekmeği onun üzerine Yahve'nin
önünde dizdi.
24 Şamdanı Buluşma Çadırı'nın içine, konutun güneyine, masanın karşısına
koydu.
25 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Yahve'nin önünde kandilleri yaktı.
26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'nın içindeki perdenin önüne koydu;
27 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, onun üzerinde hoş kokulu buhur
yaktı.
28 Konutun kapısının perdesini taktı.
29 Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın kapısına koydu ve Yahve'nin
Moşe'ye buyurduğu gibi yakmalık sunu ve ekmek sunusunu onun üzerinde
sundu.
30 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu ve içine yıkanmak üzere su
koydu.
31 Moşe, Aron ve oğulları ellerini ve ayaklarını orada yıkadılar.
32 Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaştıklarında Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi yıkanırlardı.
33 Avluyu konutun ve sunağın çevresinde yükseltti, avlu kapısının perdesini
taktı. Böylece Moşe işi bitirdi.
34 Sonra bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve Yahve'nin görkemi konutu
doldurdu.
35 Moşe Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut onun üzerinde duruyordu
ve Yahve'nin görkemi çadırı doldurmuştu.
36 İsrael'in çocukları bütün yolculuklarını, bulut konutun üzerinden kalkınca
sürdürürlerdi;
37 ama eğer bulut kalkmazsa, kalkacağı güne dek yola çıkmazlardı.
38 Çünkü bütün yolculukları boyunca, bütün İsrael evinin gözü önünde,
Yahve'nin bulutu gündüzleri konutun üzerindeydi, geceleri de bulutta ateş
vardı.

LEVİLİLER

1 Yahve* Moşe'yi çağırdı ve Buluşma Çadırı'ndan onunla konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Sizden biri Yahve'ye bir sunu
sunduğu zaman, hayvanlardan, sığır ve davardan sunacaksınız.'"
3 "'Eğer sunusu sığırdan yakmalık sunu ise, kusursuz erkek sunacak.
Yahve'nin önünde kabul edilsin diye onu Buluşma Çadırı'nın kapısında
sunacak.
4 Elini yakmalık sununun başına koyacak ve kendisi için kefaret etmek
üzere kabul olunacaktır.
5 Boğayı Yahve'nin önünde kesecek. Aron'un oğulları kâhinler kanı
sunacaklar ve kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki sunağın üzerine çepeçevre
serpecekler.
6 Yakmalık sunuların derisini yüzecek ve onu parçalar halinde kesecek.
7 Kâhin Aron'un oğulları sunak üzerine ateş koyacaklar ve ateşin üzerine
odunlar dizecekler;
8 Aron'un oğulları kâhinler parçaları, başı ve yağı sunaktaki ateşin
üzerindeki odunların üzerine dizecekler;
9 ama onun içini ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin, yakmalık sunu
olarak, ateşle yapılan sunu olarak, Yahve'ye hoş koku olarak, bunların
hepsini sunak üzerinde yakacaktır.'"
10 "'Yakmalık sunu olarak sunusu davardan, koyunlardan ya da
keçilerdense, kusursuz erkek sunacak.
11 Onu Yahve'nin önünde sunağın kuzey tarafında kesecek. Aron'un
oğulları, kâhinler, onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
12 Onu başı ve yağıyla birlikte parçalar halinde kesecek. Kâhin bunları
sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine dizecek,
13 ama iç organlarını ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin hepsini
sunacak ve sunak üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan,
Yahve'ye hoş kokudur.'"
14 "'Eğer Yahve'ye yakmalık sunu kuşlardansa, sunusunu kumrulardan ya
da güvercin yavrularından sunacaktır.
15 Kâhin onu sunağa getirecek, başını ayırıp sunak üzerinde yakacak; kanı
sunağın yan tarafında akıtılacak;
16 onun kursağını ve tüylerini alıp sunağın yanına, doğu tarafına, küllerin
yerine atacaktır.
17 Onu kanatlarından ayıracak ama bölmeyecektir. Kâhin onu sunakta,
yanan odunların üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan,
Yahve'ye hoş kokudur.'"

2

1 "'Birisi Yahve'ye ekmek sunusu sunduğu zaman, sunusu ince undan
olacak. Üzerine yağ dökecek ve üzerine günnük koyacak.
2 Onu Aron'un oğullarına, kâhinlere getirecek. Onun ince ununda ve
yağından, bütün günnüğüyle birlikte bir avuç alacak ve kâhin, onun anılması
olarak onu sunak üzerinde yakacaktır; o ateşle yapılan bir sunu, Yahve'ye
hoş kokudur.

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

3 Ekmek sunusundan arta kalan Aron'un ve oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunuların en kutsal kısmıdır.'"
4 "'Fırında pişmiş ekmek sunusu sunduğun zaman, ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler, ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olacak.
5 Eğer sununuz tavada pişirilen bir ekmek sunusu ise, yağla yoğrulmuş mayasız ince undan olacak.
6 Onu parçalara ayırıp üzerine yağ dökeceksin. Bu bir ekmek sunusudur.
7 Eğer sunun tavada sunulan bir ekmek sunusu ise, ince undan ve zeytinyağıyla yapılacaktır.
8 Bunlardan yapılan ekmek sunusunu Yahve'ye getireceksin. Kâhine verilecek, o da onu sunağa getirecek.
9 Kâhin, anma sunusu olarak ekmek sunusundan alacak ve onu, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş koku olarak sunak üzerinde yakacak.
10 Ekmek sunusundan arta kalan Aron'la oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunuların en kutsal kısmıdır.'"
11 "'Yahve'ye sunacağınız hiçbir ekmek sunusu mayayla yapılmayacaktır; çünkü Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak ne maya ne de bal yakacaksın.
12 İlk ürünleri sunu olarak Yahve'ye sunacaksınız, ama sunakta hoş koku olarak yükselmeyecekler.
13 Ekmek sununuzun her sunusunu tuzlayacaksınız. Tanrınız'ın* antlaşmasının tuzunu ekmek sunusundan eksik etmeyeceksin. Bütün sunularınızla tuz sunacaksın.'"
14 "'Eğer Yahve'ye ilk ürünlerden ekmek sunusu sunuyorsan, ilk ürünlerinin ekmek sunusu olarak ateşte kavrulmuş ve ezilmiş taze buğday başakları sunacaksın.
15 Üzerine yağ döküp günnük koyacaksın. Bu bir ekmek sunusudur.
16 Kâhin onun için anılma olarak, ezilmiş tahılla yağının bir kısmını ve bütün günnüğüyle birlikte yakacak. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.'"

3

1 "'Eğer sunusu esenlik kurbanı ise, bunu erkek olsun, dişi olsun, sığırdan sunuyorsa, onu Yahve'nin önünde kusursuz olarak sunacaktır.
2 Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın kapısında kesecek. Aron'un oğulları, kâhinler, kanı sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
3 Yahve'ye esenlik kurbanından ateşle yapılan bir sunu sunacak. İçini kaplayan yağı, iç kısımdaki yağın tamamını,
4 iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte karaciğerin zarını da ayıracak.
5 Aron'un oğulları onu sunakta, ateşteki odunların üzerindeki yakmalık sunu üzerinde yakacaklar; bu, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokulu bir sunudur.'"
6 "'Eğer Yahve'ye esenlik kurbanı olarak sunusu erkek ya da dişi davardan ise, onu kusursuz olarak sunacak.
7 Eğer sunu olarak bir kuzu sunarsa, onu Yahve'nin önünde sunacak.
8 Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek. Aron'un oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.

* **2:13** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

9 Esenlik kurbanından Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu sunacak; yağının
tamamını, kuyruk yağının tamamını kuyruk sokumu yakınından ayıracak;
içleri kaplayan yağı, içinin üzerindeki yağın tamamını,
10 iki böbreği, onların üzerinde, belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte
karaciğerin üzerindeki zarı ayıracak.
11 Kâhin onu sunak üzerinde yakacak; bu, Yahve'ye ateşle yapılan yiyecek
sunusudur.'"
12 "'Eğer sunusu keçi ise, onu Yahve'nin önünde sunacak.
13 Elini onun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek;
Aron'un oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
14 O ondan Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu olarak sunacak; içini kaplayan
yağı ve iç kısımdaki tüm yağları,
15 iki böbreği ve onların üzerinde belin yanında olan yağı ve böbreklerle
birlikte karaciğerin zarını ayıracak.
16 Kâhin onları sunakta yakacak; hoş koku olarak ateşle yapılan sunu
yemeğidir bu; tüm yağlar Yahve'nindir.'"
17 "'Ne yağ ne de kan yememeniz, bütün konutlarınızda kuşaklarınız
boyunca kalıcı bir kural olacaktır.'"

4

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir kimse Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu
şeylerden birinde bilmeden günah işlerse ve bunlardan herhangi birini
yaparsa,
3 eğer meshedilmiş kâhin günah işleyip halkın üzerine suç getirirse, işlediği
günahın karşılığında, günah sunusu olarak Yahve'ye kusursuz bir genç boğa
sunsun.
4 Boğayı Buluşma Çadırı'nın kapısına, Yahve'nin önüne getirecek; elini
boğanın başına koyacak ve boğayı Yahve'nin önünde kesecek.
5 Meshedilmiş kâhin boğanın kanından biraz alıp Buluşma Çadırı'na
getirecek.
6 Kâhin parmağını kana batıracak ve Yahve'nin önünde, kutsal yerin
perdesi önünde kanın bir kısmını yedi kez serpecek.
7 Kâhin kanın bir kısmını Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan
hoş kokulu buhur sunağının boynuzlarına sürecek; boğanın kanının geri
kalanını Buluşma Çadırı'nın kapısındaki yakmalık sunu sunağının dibine
dökecek.
8 Günah sunusu olan boğanın tüm yağını, içini kaplayan yağı, iç
kısımlarındaki bütün yağı,
9 iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbrekleriyle birlikte
karaciğerinin üzerindeki zarı,
10 esenlik kurbanının boğadan alındığı gibi ayıracak. Kâhin onları yakmalık
sunu sunağında yakacak.
11 Boğanın derisini, bütün etini, başıyla, bacaklarıyla, iç kısmını, gübresiyle
birlikte
12 boğanın geri kalan kısmını ordugâhın dışına, küllerin döküldüğü temiz
bir yere taşıyacak, onu odunların üzerinde ateşle yakacaktır. Küllerinin
döküldüğü yerde yakılacak.'"
13 "'Tüm İsrael topluluğu günah işlerse ve bu durum topluluğun gözünden
kaçarsa ve onlar Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi
birini yaparlar ve suçlu olurlarsa;

14 işledikleri günah bilindiği zaman topluluk günah sunusu olarak bir boğa
sunacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirecekler.
15 Topluluğun ihtiyarları Yahve'nin önünde ellerini boğanın başına
koyacaklar; boğa Yahve'nin önünde kesilecek.
16 Meshedilmiş kâhin boğanın kanının bir kısmını Buluşma Çadırı'na
getirecek.
17 Kâhin parmağını kana batıracak ve onu Yahve'nin önünde, perdenin
önünde yedi kez serpecek.
18 Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan sunağın boynuzlarına
kanın bir kısmını sürecek; kanın geri kalanını Buluşma Çadırı'nın kapısındaki
yakmalık sunu sunağının dibine dökecek.
19 Bütün yağını ondan alıp sunak üzerinde yakacak.
20 Bunu boğayla yapacak; günah sunusu olan boğaya ne yaptıysa, bunu da
öyle yapacak; kâhin onlar için kefaret edecek ve bağışlanacaktır.
21 Boğayı ordugâhın dışına taşıyacak ve ilk boğayı yaktığı gibi onu da
yakacak. Bu, topluluk için günah sunusudur.'"

22 "'Önderlerden biri günah işleyip Tanrısı Yahve'nin yapılmamasını
buyurduğu şeylerden herhangi birini bilmeden yapar ve suçlu olursa,
23 işlediği günah kendisine bildirilirse, sunu olarak kusursuz bir erkek keçi
getirecektir.
24 Elini tekenin başına koyacak ve onu Yahve'nin önünde yakmalık
sunuların kesildiği yerde kesecek. Bu bir günah sunusudur.
25 Kâhin günah sunusu kanının bir kısmını parmağıyla alıp yakmalık sunu
sunağının boynuzlarına sürecek. Kanının geri kalanını yakmalık sunu
sunağının dibine dökecek.
26 Esenlik kurbanının yağı gibi, yağının tamamını sunakta yakacak; kâhin
onun günahına kefaret edecek, o da bağışlanacaktır.'"

27 "'Eğer halktan biri Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden
herhangi birini yaparak bilmeden günah işlerse ve suçlu olursa,
28 eğer işlediği günah kendisine bildirilirse, o zaman işlediği günaha karşılık
kusursuz bir dişi keçi getirecektir.
29 Elini günah sunusunun başına koyacak ve günah sunusunu yakmalık
sunu yerinde kesecek.
30 Kâhin parmağıyla onun kanının bir kısmını alıp yakmalık sunu sunağının
boynuzlarına sürecek; kanının geri kalanını sunağın dibine dökecek.
31 Esenlik kurbanının yağının ayrıldığı gibi, o da onun bütün yağını
ayıracak; kâhin onu Yahve'ye hoş koku olarak sunakta yakacak; kâhin onun
için kefaret edecek, o da bağışlanacaktır.'"

32 "'Günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kusursuz bir dişi getirsin.
33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve onu yakmalık sununun
kesildiği yerde günah sunusu olarak kesecek.
34 Kâhin günah sunusunun kanından parmağıyla alacak ve onu yakmalık
sunu sunağının boynuzlarının üzerine sürecek; geri kalan kanın tümünü
sunağın dibine dökecek.
35 Esenlik kurbanından kuzunun yağı ayrıldığı gibi, o da onun tüm yağını
ayıracak. Kâhin onları Yahve'nin ateşle yapılan sunuları gibi sunak üzerinde
yakacak. Kâhin, işlediği günahtan dolayı onun için kefaret edecek, o da
bağışlanacaktır.'"

5

1 "'Eğer biri şunda günah işlerse; tanıklık etmek üzere bir yemini duyup, bir
tanık olarak ister görmüş olsun ister bilsin ve bunu bildirmezse, o zaman
suçunu yüklenecektir.'"
2 "'Ya da bir kimse kirli bir şeye, kirli bir yabanıl hayvanın leşine, kirli bir
evcil hayvanın leşine ya da yerde sürünen kirli şeyin leşine dokunursa,
bunun farkına varmazsa, kendisi kirlidir, o zaman suçlu olacaktır.'"
3 "Ya da insan kirliliğine dokunursa, onu kirliliğiyle kirleten kirlilik ne
olursa olsun ve bunun farkına varmazsa, onu bildiği zaman suçlu
olacaktır.'"
4 "'Ya da bir kimse kötülük yapmak ya da iyilik yapmak için dudaklarıyla
aceleyle ant içerse—bir insanın aceleyle söylediği her ne olursa olsun ve
bunun farkına varmazsa—onu bildiğinde, o zaman bunlardan birinden
suçlu olur.
5 Bunlardan birinden suçlu olduğunda, işlediği günahı itiraf edecek;
6 işlediği günahtan dolayı Yahve'ye suç sunusunu: Günah sunusu olarak
sürüden bir dişi, bir kuzu ya da bir keçi getirecek; kâhin onun günahı için
kefaret edecektir.'"
7 "'Eğer bir kuzu almaya gücü yetmezse, işlediği günaha karşılık suç sunusu
olarak, iki kumru ya da iki güvercin yavrusunu Yahve'ye getirecek; biri
günah sunusu, diğeri ise yakmalık sunu içindir.
8 Bunları kâhine getirecek; o da günah sunusu olanı ilk sunacak. Başını
boynundan ayıracak, ancak onu tamamen ayırmayacaktır.
9 Günah sunusunun kanından bir kısmını sunağın kenarına serpecek; kanın
geri kalanı sunağın dibinde akıtılacak. Bu bir günah sunusudur.
10 Kural uyarınca ikincisini yakmalık sunu olarak sunacak; kâhin işlediği
günahtan dolayı onun için kefaret edecek ve o bağışlanacaktır.'"
11 "'Ancak eğer iki kumru ya da iki güvercin yavrusu almaya gücü
yetmezse, o zaman işlediği günahın karşılığı günah sunusu olarak efanın*
onda biri kadar ince un getirecek. Üzerine yağ sürmeyecek ve üzerine günnük
koymayacak; çünkü bu bir günah sunusudur.
12 Onu kâhine getirecek ve kâhin anma payı olarak ondan bir avuç alacak
ve onu Yahve'ye ateşle yapılan sunuların üzerine sunakta yakacak. Bu bir
günah sunusudur.
13 Kâhin bu şeylerden herhangi birinde işlediği günahtan dolayı onun için
kefaret edecek ve o bağışlanacaktır; geri kalanı da ekmek sunusu gibi kâhinin
olacak.'"
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
15 "Eğer biri bir suç işlerse ve Yahve'nin kutsal şeyleri konusunda bilmeden
günah işlerse, o zaman suç sunusunu, günah sunusu olmak üzere, kutsal
yerin şekeline† göre, gümüş şekel olarak, Yahve'ye sürüden kusursuz bir koç
getirecek.
16 Kutsal şeyle ilgili yaptığı yanlışın bedelini ödeyecek, onun üzerine beşte
birini ekleyip kâhine verecek; kâhin suç sunusu olarak sunulan koçla onun
için kefaret edecek ve o bağışlanacaktır."
17 "Bir kimse, Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden birini
bilmeden yaparak günah işlerse, yine suçludur ve suçunu yüklenecektir.

---

* **5:11** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **5:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

18 Senin biçtiğin değere göre, suç sunusu olarak sürüden kusursuz bir koçu kâhine getirecek; kâhin bilmeden işlediği günah yüzünden onun için kefaret edecek ve o bağışlanacaktır.
19 Bu bir suç sunusudur. O, Yahve'nin önünde kesin olarak suçludur."

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "Eğer bir kimse günah işlerse, Yahve'ye karşı suç işlerse, komşusuna emanet, pazarlık ya da hırsızlık konusunda yalan söylerse, ya da komşusuna baskı yaparsa,
3 ya da kaybolan şeyi bulup onun hakkında yalan söylerse ve yalan üzerine ant içerse; bir kişi bu şeylerden herhangi birinde, yaptıklarıyla günah işlerse,
4 o zaman böyle olacak, eğer kişi günah işlemiş ve suçluysa, çaldığını geri verecek ya da baskı yoluyla elde ettiğini, ya da kendisine emanet edilen emaneti, ya da bulduğu kayıp şeyi,
5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği herhangi bir şeyi; onu tam olarak geri verecek ve üzerine beşte birini ekleyecektir. Suçlu bulunduğu gün onu ait olduğu insana geri verecektir.
6 Yahve'ye suç sunusunu, kâhine suç sunusu olarak senin biçtiğin değere göre sürüden kusursuz bir koç getirecek.
7 Kâhin onun için Yahve'nin önünde kefaret edecek ve suçlu sayılmış olmak için ne yapmış olursa olsun bağışlanacaktır."

8 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
9 "Aron'la oğullarına buyurup de: 'Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde olacak; sunağın ateşi onun üzerinde yanmaya devam edecek.
10 Kâhin keten giysisini giyecek, keten donunu da üzerine giyecek; sunaktaki yakmalık sunuların küllerini alıp sunağın yanına koyacak.
11 Giysilerini çıkarıp başka giysiler giyecek ve külleri ordugâhın dışında temiz bir yere taşıyacak.
12 Sunağın üzerindeki ateş yanmaya devam edecek, sönmeyecek; kâhin her sabah onun üzerinde odun yakacak. Yakmalık sunuları onun üzerine dizecek ve esenlik sunularının yağını onun üzerinde yakacak.
13 Sunakta ateş sürekli yanacak; sönmeyecek.'"

14 "'Ekmek sunusuyla ilgili yasa şudur: Aron'un oğulları onu sunağın önünde Yahve'nin önünde sunacaklar.
15 Oradan ekmek sunusu ince unundan ve yağından bir avuç dolusu alacak ve tahıl sunusu üzerindeki tüm günnükleri anma payı, Yahve'ye hoş koku olarak sunakta yakacak.
16 Artakalanı Aron'la oğulları yiyecekler. Kutsal bir yerde mayasız olarak yenecektir. Onu Buluşma Çadırı'nın avlusunda yiyecekler.
17 Mayayla pişirilmeyecek. Ateşle yapılan sunularımdan onlara pay olarak bunu verdim. Günah sunusu ve suç sunusu gibi bu da çok kutsaldır.
18 Aron çocukları arasındaki her erkek, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından, kuşaklarınız boyunca daima kendi payları olarak yiyecek. Onlara kim dokunursa kutsal olacaktır.'"

19 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:

20 “Aron'la oğullarının, meshedildiği gün Yahve'ye sunacakları sunu şudur:
Yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere sürekli ekmek sunusu olarak efanın*
onda biri ince undur.
21 Tavada yağla yapılacak. Yağı iyice çekince onu içeri getireceksin. Ekmek
sunusunu Yahve'ye hoş koku olarak, pişmiş parçalar halinde sunacaksın.
22 Onun yerine oğulları arasından gelecek olan meshedilmiş kâhin bunu
sunacak. Sonsuza dek sürecek bir kural olarak Yahve'ye tümü yakılacaktır.
23 Bir kâhinin sunduğu her ekmek sunusu tümüyle yakılacak. Ondan
yenilmeyecektir.”
24 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
25 “Aron'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu yasası şudur: Yakmalık
sunuların kesildiği yerde, günah sunusu Yahve'nin önünde kesilecek. Çok
kutsaldır.
26 Onu günah için sunan kâhin onu yiyecek. Kutsal bir yerde, Buluşma
Çadırı'nın avlusunda yenilecek.
27 Onun etine dokunan her şey kutsal olacaktır. Onun kanından bir giysi
üzerine sıçradığında, üzerine sıçrayan şeyi kutsal bir yerde yıkayacaksınız.
28 Ama içinde kaynatıldığı toprak kap kırılacak; eğer tunç bir kapta
kaynatılırsa, ovulacak ve suda durulanacaktır.
29 Kâhinler arasındaki her erkek ondan yiyecek. Çok kutsaldır.
30 Kutsal Yer'de kefaret olarak Buluşma Çadırı'na getirilen hiçbir günah
sunusu yenilmeyecek. Ateşle yakılacaktır.'”

7

1 “'Suç sunusuyla ilgili yasa şudur: Çok kutsaldır.
2 Yakmalık sunuların kesildiği yerde, suç sunusunu kesecek; kanını
sunağın üzerine çepeçevre serpecek.
3 Bütün yağlarını, kuyruk yağını ve iç kısmını kaplayan yağı sunacak,
4 iki böbreği, onların üzerlerindeki, bele yakın olan yağı ve karaciğerin
zarını böbreklerle ayıracak;
5 kâhin onları Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunakta yakacak; bu bir
suç sunusudur.
6 Kâhinler arasında her erkek ondan yiyebilir. Kutsal bir yerde yenilecek.
Çok kutsaldır.'”
7 “'Günah sunusu nasılsa, suç sunusu da öyledir; onlar için tek bir yasa var.
Onlarla kefaret eden kâhin kimse onun olacak.
8 Bir kişinin yakmalık sunusunu sunan kâhin, sunduğu yakmalık
sunuların derisini kendisine alacaktır.
9 Fırında pişirilen her ekmek sunusu, tavada ve saç üzerinde hazırlanan her
şey, onu sunan kâhinin olacak.
10 Yağla yoğrulmuş, ya da kuru, her ekmek sunusu, tek tek Aron'un
oğullarının hepsine aittir.'”
11 “'Bir kişinin Yahve'ye sunacağı esenlik sunuları kurbanının yasası şudur:
12 Eğer o bunu şükran için sunuyorsa, o zaman şükran kurbanıyla birlikte,
yağla karıştırılmış mayasız pideler, yağla meshedilmiş mayasız yufkalar ve
yağla yoğrulmuş pideler sunacaktır.
13 Şükran için sunusunu esenlik kurbanıyla birlikte mayalı ekmek
pideleriyle sunacak.

* **6:20** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

14 Her sunudan birini Yahve'ye kaldırma sunusu olarak sunacak. Esenlik
sunularının kanını serpen kâhinin olacak.
15 Şükran için sunduğu esenlik kurbanının eti, sunulduğu gün yenilecek.
Sabaha kadar hiçbir şey bırakmayacak.'"
16 "'Ancak eğer sunduğu kurban bir adak ya da gönüllü bir sunu ise, bu
kurbanı sunduğu gün yenilecektir. Arta kalanlar ertesi gün yenilecek.
17 Ama üçüncü gün kurbanın etinden arta kalanlar ateşte yakılacak.
18 Üçüncü günde esenlik kurbanının etinden yenilirse, kabul edilmeyecek
ve onu sunan insana sayılmayacaktır. Bu iğrenç bir şey olacak ve ondan yiyen
can, onun kötülüğünün yükünü taşıyacak.'"
19 "'Kirli bir şeye dokunan et yenmeyecek. Ateşle yakılacak. Ete gelince,
onu temiz olan herkes yiyebilir;
20 ancak kirliliği üzerinde olup Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etini
yiyen can, halkından atılacaktır.
21 Bir kimse kirli bir şeye, insanın kirliliğine, kirli bir hayvana ya da kirli
iğrenç bir şeye dokunursa ve Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etinden
yerse, o can halkından atılacaktır.'"
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
23 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Hiç yağ, boğa, koyun ya da keçi yağı
yemeyeceksiniz.
24 Kendiliğinden ölen hayvanın yağı ve hayvanlardan parçalananın yağı
başka herhangi bir iş için kullanılabilir, ancak onu hiçbir şekilde
yemeyeceksiniz.
25 İnsanların Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunduğu hayvanın yağını
kim yerse, onu yiyen can halkından atılacaktır.
26 Konutlarınızın hiçbirinde kuş ya da hayvan kanı hiç yemeyeceksiniz.
27 Her kim kan yerse, o can halkının arasından atılacaktır.'"
28 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
29 "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Kim Yahve'ye kendi esenlik kurbanını
sunarsa, Yahve'ye sunusunu esenlik sunuları kurbanından getirecek.
30 Yahve'ye ateşle yapılan sunuları kendi elleriyle getirecek. Döş
Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak sallanmak üzere, yağı döşle
birlikte getirecek.
31 Kâhin yağı sunakta yakacak, ama döş Aron'la oğullarının olacak.
32 Esenlik sunularınızın sağ budunu, kaldırma sunusu olarak kâhine
vereceksiniz.
33 Aron'un oğulları arasında esenlik sunularının kanını ve yağını sunanın
payı olarak sağ but kendisinin olacak.
34 Çünkü İsrael'in çocuklarının esenlik sunularından sallama döşünü ve
kaldırma budunu aldım ve onları İsrael'in çocuklarından payları olarak
sonsuza dek Kâhin Aron'a ve oğullarına verdim.'"
35 Bu, Aron'un ve oğullarının, Yahve'ye kâhinlik makamında hizmet etmek
üzere atandığı gün, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından adama payıdır;
36 bunu İsrael'in çocukları tarafından onlara verilmesini, kendilerini
meshettiği günde Yahve buyurdu. Kuşaklar boyunca daima onların payı
budur.
37 Yakmalık sunu, ekmek sunusu, günah sunusu, suç sunusu, adama ve
esenlik sunuları kurbanıyla ilgili yasa budur,
38 Yahve'ye Sina Çölü'nde sunularını sunmaları için İsrael'in çocuklarına
buyurduğu günde, Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye bunu buyurdu.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “Aron'u ve kendisiyle birlikte oğullarını, giysilerini, mesh yağını, günah
sunusu olan boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini al;
3 bütün topluluğu Buluşma Çadırı'nın kapısında topla.”
4 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı; topluluk Buluşma
Çadırı'nın kapısında toplandı.
5 Moşe topluluğa, “Yahve'nin yapılmasını buyurduğu şey şudur” dedi.
6 Moşe Aron'la oğullarını getirdi ve onları suyla yıkadı.
7 Ona gömleği giydirdi, beline kuşağı bağladı, ona kaftanı giydirdi, ona
efodu giydirdi ve efodun ustaca dokunmuş şeridini üzerine bağlayıp efodu
kendisine onunla bağladı.
8 Göğüslüğü onun üzerine yerleştirdi. Urim ve Tummim'i göğüslüğün içine
koydu.
9 Sarığı başına koydu. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi altın levhayı,
kutsal tacı sarığın üzerine, ön kısmına koydu.
10 Moşe mesh yağını aldı, konutu ve içindekilerin hepsini meshedip kutsal
kıldı.
11 Bunu sunağın üzerine yedi kez serpti ve sunağı, tüm takımlarını, kazanı
ve ayağını kutsal kılmak için meshetti.
12 Aron'un başına mesh yağından biraz döktü ve kendisini kutsal kılmak
için onu meshetti.
13 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Moşe Aron'un oğullarını getirdi,
onlara gömlek giydirdi, üzerlerine kuşaklar bağladı ve onlara başlıklar taktı.
14 Günah sunusu olan boğayı getirdi; Aron'la oğulları ellerini günah sunusu
olan boğanın başı üzerine koydular.
15 Onu kesti; Moşe kanı aldı, parmağıyla sunağın boynuzları üzerine
çepeçevre sürdü, sunağı arındırdı, kanı sunağın dibine döktü ve onun için
kefaret etmek üzere onu kutsal kıldı.
16 İç kısmındaki bütün yağı, karaciğerin zarını, iki böbreği ve bunların
yağlarını aldı; Moşe onu sunakta yaktı.
17 Ama boğayı, derisini, etini ve gübresini Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu
gibi ordugâhın dışında ateşle yaktı.
18 Yakmalık sunu olarak koçu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı
üzerine koydular.
19 Onu kesti; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre serpti.
20 Koçu parçalar halinde kesti; Moşe başı, parçalarını ve yağını yaktı.
21 İç kısmını ve bacaklarını suyla yıkadı; Moşe koçun tamamını sunakta
yaktı. Hoş koku olarak yakılan bir sunuydu. Bu, Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunuydu.
22 Diğer koçu, adama koçunu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı
üzerine koydular.
23 Onu kesti; Moşe onun kanının bir kısmını alıp Aron'un sağ kulak
memesinin üzerine, sağ elinin baş parmağı üzerine ve sağ ayağının
başparmağı üzerine sürdü.
24 Aron'un oğullarını getirdi; Moşe kanın bir kısmını onların sağ kulak
memesi üzerine, onların sağ ellerinin başparmağı üzerine ve onların sağ
ayağının başparmağı üzerine sürdü; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre
serpti.

25 Yağı, kuyruk yağını, iç kısımdaki yağın tamamını, karaciğerin zarını, iki böbreği, yağlarını ve sağ budu aldı;
26 Yahve'nin önündeki mayasız ekmek sepetinden bir mayasız pide, bir yağlı ekmek ve bir yufka alıp yağın ve sağ budun üzerine koydu.
27 Bütün bunları Aron'un ve oğullarının ellerine koydu ve Yahve'nin önünde onları sallamalık sunu olarak salladı.
28 Moşe onları ellerinden aldı ve sunakta yakmalık sunu üzerinde yaktı. Bunlar hoş koku olarak adama sunusuydu. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunuydu.
29 Moşe döşü alıp sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde onu salladı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi bu, adama koçundan Moşe'nin payıydı.
30 Moşe sunağın üzerindeki mesh yağından ve kandan biraz aldı, Aron'un üzerine, giysileri üzerine, kendisiyle birlikte oğulları üzerine ve oğullarının giysileri üzerine serpti, Aron'u, giysilerini kendisiyle birlikte oğullarını ve oğullarının giysilerini kutsal kıldı.
31 Moşe Aron'la oğullarına şöyle dedi: "Eti Buluşma Çadırı'nın kapısında haşlayın, sonra onu ve adak sepetindeki ekmeği, 'Aron'la oğulları onu yiyecekler' diye buyurmuş olduğum gibi orada yiyin.
32 Etten ve ekmekten arta kalanları ateşte yakacaksınız.
33 Adama günleriniz doluncaya dek yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın kapısından çıkmayacaksınız; çünkü adanmanız yedi gün sürecektir.
34 Bu gün yapılanın öyle yapılmasını, sizin için kefaret etmek üzere Yahve buyurdu.
35 Yedi gün gece gündüz Buluşma Çadırı'nın kapısında kalacaksınız ve ölmemek için Yahve'nin buyruğunu tutacaksınız; çünkü bana öyle buyuruldu."
36 Aron'la oğulları Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu her şeyi yaptılar.

9

1 Sekizinci gün Moşe Aron'la oğullarını ve İsrael'in ihtiyarlarını çağırdı;
2 ve Aron'a şöyle dedi: "Sürüden günah sunusu olarak kusursuz bir buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al ve onları Yahve'nin önünde sun.
3 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksiniz: 'Günah sunusu olarak bir teke; yakmalık sunu olarak her ikisi de bir yaşında kusursuz bir buzağı ve bir kuzu;
4 esenlik sunuları olarak Yahve'nin önünde kurban etmek üzere bir boğayla bir koç; yağla yoğrulmuş ekmek sunusu alın; çünkü bugün Yahve size görünecektir.'"
5 Moşe'nin buyurduklarını Buluşma Çadırı'nın önüne getirdiler. Bütün topluluk yaklaşıp Yahve'nin önünde durdu.
6 Moşe şöyle dedi: "Yahve'nin size yapmanızı buyurduğu şey budur; Yahve'nin yüceliği size görünecektir."
7 Moşe Aron'a şöyle dedi: "Sunağa yaklaş, kendi günah sununu ve yakmalık sununu sun, kendin ve halk için kefaret et; Yahve'nin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun ve onlar için kefaret et."
8 Bunun üzerine Aron sunağa yaklaştı ve kendisi için olan günah sunusunun buzağısını kesti.
9 Aron'un oğulları kanı ona sundular; ve parmağını kana batırıp sunağın boynuzları üzerine sürdü ve kanı sunağın dibine döktü;

10 ama günah sunusunun yağını, böbreklerini ve karaciğerinin zarını
Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi sunakta yaktı.
11 Eti ve deriyi ordugâhın dışında ateşle yaktı.
12 Yakmalık sunuyu kesti; Aron'un oğulları kanı ona teslim ettiler; o da
onu sunağın üzerine serpti.
13 Yakmalık sunuları parça parça ve başı ona teslim ettiler. Onları sunak
üzerinde yaktı.
14 İç kısmını ve bacaklarını yıkadı ve bunları sunaktaki yakmalık sunu
üzerinde yaktı.
15 Halkın sunusunu sundu ve halk için olan günah sunusu olan keçiyi aldı,
onu kesti ve ilki gibi onu da günah sunusu olarak sundu.
16 Yakmalık sunuyu sundu ve onu kuralına göre sundu.
17 Ekmek sunusunu sundu, ondan avucunu doldurdu ve sabahın
yakmalık sunusuna ek olarak onu da sunak üzerinde yaktı.
18 Halk için esenlik kurbanı olan boğayla koçu da kesti. Aron'un oğulları
sunağın üzerine serptiği kanı ona teslim ettiler;
19 boğanın ve koçun yağı, kuyruk yağı, iç kısımları, böbrekleri ve karaciğerin
zarını;
20 yağı döşlerin üzerine koydular, o da yağı sunak üzerinde yaktı.
21 Aron Moşe'nin buyurduğu gibi Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak
döşleri ve sağ budu salladı.
22 Aron ellerini halka doğru kaldırıp onları kutsadı; günah sunusunu,
yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını sunduktan sonra indi.
23 Moşe ile Aron Buluşma Çadırı'na girip çıktılar ve halkı kutsadılar; ve
Yahve'nin yüceliği bütün halka göründü.
24 Yahve'nin önünden çıkan ateş, sunaktaki yakmalık sunuyu ve yağı
tüketti. Bütün halk bunu görünce bağırdılar ve yüzüstü düştüler.

10

1 Aron'un oğulları Nadav ile Avihu, her biri kendi buhurdanlığını alıp içine
ateş koydular, üzerine buhur koydular ve Yahve'nin kendilerine
buyurmadığı yabancı bir ateş sundular.
2 Yahve'nin önünden çıkan ateş onları yuttu ve Yahve'nin önünde öldüler.
3 Bunun üzerine Moşe Aron'a şöyle dedi: "Yahve,

'Bana yaklaşanlara kendimi kutsal göstereceğim,
bütün halkın önünde yüceleceğim'

diyerek söylediği budur." Aron sessiz kaldı.
4 Moşe, Aron'un amcası Uzziel'in oğulları Mişael ile Elsafan'ı çağırdı ve
onlara şöyle dedi: "Yaklaşın, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden ordugâhın
dışına taşıyın."
5 Yaklaştılar ve Moşe'nin söylediği gibi onları gömlekleriyle ordugâhın dışına
taşıdılar.
6 Moşe Aron'a, Eleazar'a ve oğulları İtamar'a şöyle dedi: "Ölmemeniz için
saçlarınızı çözmeyin, giysilerinizi yırtmayın; öyle ki Yahve bütün topluluğa
öfkelenmesin; ama kardeşleriniz, bütün İsrael evi, Yahve'nin tutuşturduğu
yangına ağlasınlar.
7 Ölmemek için Buluşma Çadırı'nın kapısından çıkmayacaksınız; çünkü
Yahve'nin mesh yağı senin üzerindedir." Moşe'nin sözüne göre yaptılar.
8 Bunun üzerine Yahve Aron'a şöyle dedi:

9 “Sen ve oğulların, Buluşma Çadırı'na her girdiğinizde şarap ya da içki içmeyin, yoksa ölürsünüz. Bu, kuşaklarınız boyunca daima geçerli bir kural olacaktır.
10 Kutsalla sıradan olanı, kirliyle temizi birbirinden ayıracaksınız.
11 Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendilerine bildirdiği bütün kuralları İsrael'in çocuklarına öğreteceksin.”
12 Moşe, Aron'a, geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a şöyle dedi: “Yahve'nin ateşle yapılan sunularından arta kalan ekmek sunusunu alın ve onu mayasız olarak sunağın yanında yiyin; çünkü o çok kutsaldır;
13 onu kutsal bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bu, Yahve'ye ateşle yapılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır; çünkü bana böyle buyuruldu.
14 Sallama döşünü ve kaldırma budunu, sen, oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bunlar, İsrael'in çocuklarının esenlik sunularının kurbanlarından sana ve oğullarınıza pay olarak verildi.
15 Kaldırma budu ve sallama döşü yağlardan ateşte yapılan sunularla birlikte sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallamak üzere getirecekler. Yahve'nin buyurduğu gibi, daima pay olarak senin ve oğullarının olacak.”
16 Moşe günah sunusu olan keçiyi özenle araştırdı ve işte,* o keçi yanmıştı. Aron'un geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a öfkelenip şöyle dedi:
17 “Neden günah sunusunu kutsal yerde yemediniz? Çünkü o çok kutsaldır ve topluluğun suçunu yüklenesiniz ve Yahve'nin önünde onlar için kefaret etmeniz için onu size vermiştir.
18 İşte, onun kanı kutsal yerin iç kısmına getirilmedi. Buyurduğum gibi onu mutlaka kutsal yerde yemeliydiniz.”
19 Aron Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, bugün onların günah sunusunu ve yakmalık sunusunu Yahve'nin önünde sundular; buna benzer şeyler başıma geldi. Eğer bugün günah sunusunu yemiş olsaydım, bu Yahve'nin gözünde hoş olur muydu?”
20 Moşe bunu duyduğunda bu onun gözüne hoş göründü.

11

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup onlara şöyle dedi:
2 “İsrael'in çocuklarına de ki, 'Bunlar yeryüzündeki bütün hayvanlar arasında yiyebileceğiniz canlılardır.
3 Hayvanlar arasında, çatal ve yarık tırnaklı olup geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz.'”
4 “'Ancak geviş getirenlerden ya da çatal tırnaklardan bunları yemeyeceksiniz. Deve, çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
5 Kaya porsuğu,* çünkü o geviş getirir ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
6 Tavşan, çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
7 Domuz, çünkü çatal tırnaklı ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmediğinden, sizin için kirlidir.

* **10:16** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **11:5** veya koni

8 Onların etini yemeyeceksiniz. Onların leşlerine dokunmayacaksınız.
Onlar sizin için kirlidir.'"
9 "'Sularda olanların hepsinden, sularda, denizlerde ve ırmaklarda
yüzgeçleri ve pulları olan ne varsa yiyebilirsiniz.
10 Denizlerde ve ırmaklarda yüzgeçleri ve pulları olmayanların hepsi,
sularda hareket edenlerin hepsi, sularda yaşayan tüm canlılar sizin için
iğrençtir.
11 Onlardan tiksineceksiniz. Onların etini yemeyeceksiniz ve leşlerinden
tiksineceksiniz.
12 Sularda yüzgeçleri ve pulları olmayanlar sizin için iğrençtir.'"
13 "'Kuşların arasında bunlardan tiksineceksiniz; yenilmeyecekler, çünkü
bunlar iğrençtir: Kartal, akbaba, kara akbaba,
14 kızıl çaylak, her tür kara çaylak,
15 her tür kuzgun,
16 baykuş, puhu, martı, her türlü atmaca,
17 küçük baykuş, karabatak, ve büyük baykuş
18 beyaz baykuş, çöl baykuşu, balıkkartalı,
19 leylek, her türden balıkçıl, ibibik ve yarasa.'"
20 "'Dört ayak üzerinde yürüyen uçan böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.
21 Yine de şunları: Dört ayak üzerinde yürüyen, yerde sıçramak için uzun
eklemli bacakları olan kanatlı böcekleri yiyebilirsiniz.
22 Bunlardan da yiyebilirsiniz: Her tür çekirge, her tür küçük çekirge, her
tür cırcır böceği ve her tür ağustosböceği.
23 Ama dört ayağı olan, kanatlı, böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.'"
24 "'Bunlarla siz kirli olursunuz; onların leşine dokunan kişi akşama kadar
kirli olacaktır.
25 Kim onların leşinden bir parça taşırsa, giysilerini yıkayacak ve akşama
kadar kirli olacaktır.'"
26 "'Çatal tırnaklı olan, tırnağı yarık olmayan, ya da geviş getirmeyen her
hayvan sizin için kirlidir. Onlara dokunan herkes kirli olacaktır.
27 Dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan pençeleri üzerinde yürüyenler
sizin için kirlidir. Kim onların leşine dokunursa akşama kadar kirli
olacaktır.'"
28 Onların leşini taşıyan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli
olacaktır. Onlar sizin için kirlidir.
29 "'Yer üzerinde sürünen hayvanlar arasında sizin için kirli olanlar
şunlardır: Gelincik, fare, her tür büyük kertenkele,
30 geko, varan, duvar kertenkelesi, keler ve bukalemun.
31 Bütün bu sürüngenler arasında size kirli olanlar bunlardır. Ölüsüne
dokunan her kişi akşama kadar kirli olacaktır.
32 Öldüklerinde üzerine düşecekleri her şey kirli olacaktır. İster ağaçtan, ister
giysiden, ister deriden, ister çuldan yapılmış bir kap olsun, hangi kapla iş
yapılırsa yapılsın, suya konulmalı ve akşama kadar kirli olacak. Ondan
sonra temiz olacaktır.
33 Bunlardan herhangi birinin içine düştüğü her toprak kap ve
içindekilerin tümü kirli olacaktır. Onu kıracaksınız.
34 Su katılarak yenilen her türlü yiyecek kirli olacaktır. Bu tür kaplarda
içilen her türlü içecek kirli olacaktır.
35 Onların leşlerinin üzerine düştüğü her şey kirli olacak; İster fırın ister
ocak olsun, parçalanacaktır. Onlar kirlidir ve sizin için de kirli olacaklardır.

36 Bununla birlikte, suyun toplandığı kaynak ya da sarnıç temiz olacak,
ama onların leşlerine dokunan kirli olacaktır.
37 Eğer ekilecek tohumun üzerine onların leşinin bir kısmı düşerse, o size
temiz olacaktır.
38 Ama tohumun üzerine su konulur da leşinin bir kısmı üzerine düşerse, o
sizin için kirli olacaktır.'"
39 "'Yiyebileceğiniz hayvanlardan herhangi biri ölürse, onun leşine
dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır.
40 Onun leşini yiyen, giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
Onun leşini taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
41 "'Yerde sürünen her canlı iğrençtir. Yenilmeyecektir.
42 Karnının üzerinde sürünen, dört ayak üzerinde yürüyen, çok ayağı olan,
yerde sürünen canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz; çünkü onlar iğrençtir.
43 Sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız. Onlar tarafından
kirletileceksiniz diye kendinizi onlarla kirletmeyeceksiniz.
44 Çünkü ben Tanrınız Yahve'yim. Bu nedenle kendinizi kutsal kılın ve
kutsal olun; çünkü ben kutsalım. Yeryüzünde sürünen hiçbir şeyle kendinizi
kirletmeyeceksiniz.
45 Çünkü Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Yahve benim. Bu
nedenle siz de kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım.
46 "'Kirliyle temizi birbirinden, yenilebilen canlıyla yenilemeyen canlıyı
ayırt etmek için,
47 hayvanların, kuşların, sularda hareket eden her canlının ve yerde
sürünen her yaratığın yasası budur.'"

12

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir kadın gebe kalıp erkek çocuk doğurursa,
yedi gün kirli olacaktır; âdet günlerinde olduğu gibi kirli olacaktır.
3 Sekizinci gün sünnet derisinin eti sünnet edilecek.
4 Otuz üç gün boyunca kendi arınma kanında kalacak. Arınma günleri
tamamlanıncaya kadar hiçbir kutsal şeye dokunmayacak ve tapınağa
girmeyecek.
5 Ama kız çocuk doğurursa, adet döneminde olduğu gibi iki hafta kirli
sayılacaktır ve altmış altı gün kendi arınma kanında kalacaktır.'"
6 "'Bir erkek çocuk ya da kız çocuk için arınma günleri tamamlanınca,
Buluşma Çadırı'nın kapısına, kâhine, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir
kuzu ve günah sunusu olarak bir güvercin yavrusu ya da bir kumru
getirecektir.
7 Onu Yahve'nin önünde sunacak ve kadın için kefaret edecek; o zaman
kanının pınarından temizlenecek.'" " 'Çocuk erkek olsun, kız olsun, doğuran
kadın için yasa budur.
8 Eğer kuzu almaya gücü yetmezse, biri yakmalık sunu, diğeri günah
sunusu olmak üzere iki kumru ya da iki yavru güvercin alacaktır. Kâhin onun
için kefaret edecek ve o temiz olacaktır.'"

13

1 Yahve Moşe'ye ve Aron'a konuşup şöyle dedi:

2 “Bir adamın bedeninin derisinde şişlik, yara kabuğu ya da parlak bir
leke varsa ve bu durum bedeninin derisinde cüzzam haline gelirse, o zaman
o kişi kâhin Aron'a ya da onun oğullarından biri olan kâhinlere getirilecek.
3 Kâhin bedenin derisindeki vebayı inceleyecek. Vebadaki kıl ağarmışsa ve
vebanın görünümü beden derisinden daha derinse, bu cüzzam belasıdır; bu
yüzden kâhin onu inceleyecek ve onu kirli ilan edecek.
4 Bedenin derisindeki parlak leke beyazsa, görünümü deriden derin
değilse ve kılı ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün boyunca kapayacaktır.
5 Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer kâhinin gözünde veba
durmuş ve veba deriye yayılmamışsa, o zaman kâhin onu yedi gün daha
kapayacaktır.
6 Yedinci gün kâhin onu tekrar inceleyecek. İşte, eğer veba hafiflemişse ve
veba deriye yayılmamışsa, o zaman kâhin onu temiz ilan edecektir. Bu bir
kabuktur. Elbiselerini yıkayacak ve temiz olacaktır.
7 Ama arınmak için kendini kâhine gösterdikten sonra derisinde kabuk
yayılırsa, kendisini tekrar kâhine gösterecektir.
8 Kâhin onu inceleyecek; işte, eğer kabuk deriye yayılmışsa, o zaman kâhin
onu kirli ilan edecek. Bu cüzzamdır.”
9 “Bir adamda cüzzam vebası olduğunda, o zaman o kişi kâhine götürülecek;
10 kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer deride beyaz bir şişlik varsa ve bu şişlik
kılı ağartmışsa ve şişkinliğin içinde diri kızıl et varsa,
11 bu, bedenin derisinde kronik bir cüzzamdır ve kâhin onu kirli ilan
edecektir. Onu kapamayacak; zaten kirlidir.”
12 “Eğer cüzzam derinin her yerine yayılmışsa ve cüzzam, hastalığın
görüldüğü insanın başından ayaklarına kadar, kâhinin gördüğü kadarıyla
bütün derisini kaplamışsa,
13 o zaman kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer cüzzam bütün bedenini
kaplamışsa, onu vebadan temiz ilan edecek. Hepsi ağarmıştır: O kişi
temizdir.
14 Ama ne zaman onda kızıl et görünürse kirli olacaktır.
15 Kâhin kızıl eti inceleyecek ve onu kirli ilan edecek; kızıl et kirlidir. Bu
cüzzamdır.
16 Ya da kızıl et tekrar ağarırsa, o zaman kâhine gelecektir.
17 Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer veba beyaza dönmüşse, o zaman kâhin
onu vebadan temiz ilan edecek. O kişi temizdir.”
18 “Bedenin derisinde bir çıban olup iyileştiğinde,
19 çıban yerinde beyaz bir şişlik ya da kırmızımsı beyaz parlak leke olursa,
o zaman kâhine gösterilecek.
20 Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer görünüşü derisinden daha derinse ve
kılı ağarmışsa, o zaman kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzzam vebasıdır.
Çıbanda meydana çıkmıştır.
21 Ancak kâhin onu inceler ve içinde hiç beyaz kıl bulunmadığını, deriden
daha derin olmayıp solmuş olduğunu görürse, o zaman kâhin onu yedi gün
kapayacak.
22 Eğer deriye yayılırsa, kâhin onu kirli ilan edecek. Bu bir vebadır.
23 Ama eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve yayılmadıysa, bu çıban
kabuğudur; ve kâhin onu temiz ilan edecektir.”
24 “Ya da bedeninde ateş yanığı varsa ve yanıktaki kızıl et kırmızımsı beyaz
ya da beyaz parlak bir leke haline gelirse,

25 o zaman kâhin onu inceleyecek; işte, eğer parlak lekede kıl ağarmışsa ve
görünüşü deriden daha derinse, bu cüzzamdır. Yanıkta meydana çıkmıştır ve
kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzzam vebasıdır.
26 Ama kâhin onu inceleyip parlak lekede hiç beyaz kıl olmadığını ve
deriden daha derin olmayıp solgunlaştığını görürse, o zaman kâhin onu yedi
gün kapayacaktır.
27 Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. Eğer deriye yayılmışsa, kâhin onu
kirli ilan edecek. Bu cüzzam vebasıdır.
28 Eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve deriye yayılmayıp solmuşsa, bu
yanıktan kaynaklanan şişliktir. Kâhin onu temiz ilan edecektir; çünkü yanık
kabuğudur."

29 "Bir erkeğin ya da kadının başında ya da sakalında veba varsa,
30 o zaman kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer görünüşü deriden daha
derinse ve içindeki tüyler sarı ve ince ise, o zaman kâhin onu kirli ilan
edecektir. Bu bir kaşıntı. Bu, baş ya da sakal cüzzamıdır.
31 Eğer kâhin kaşıntı belasını inceler ve görünüşü deriden daha derin
değilse ve içinde hiç siyah kıl yoksa, o zaman kâhin kaşıntıya yakalanan kişiyi
yedi gün kapayacaktır.
32 Yedinci gün kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı yayılmamışsa,
içinde sarı kıl yoksa ve kaşıntı deriden daha derin değilse,
33 o zaman kişi tıraş edilecek, ancak kaşıntıyı tıraş etmeyecektir. Daha
sonra kâhin kaşıntısı olan kişiyi yedi gün daha kapayacak.
34 Yedinci gün kâhin kaşıntıyı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı deriye
yayılmamışsa ve görünüşü deriden daha derin değilse, o zaman kâhin onu
temiz ilan edecek. Elbiselerini yıkayacak ve temiz olacaktır.
35 Ama temizlendikten sonra deride kaşıntı yayılırsa,
36 kâhin onu inceleyecek; işte, eğer deride kaşıntı yayılmışsa, kâhin sarı kıl
aramayacak; o kirlidir.
37 Ama eğer kâhinin gözünde kaşıntı geçmişse ve onda siyah kıl çıkmışsa,
kaşıntı iyileşmiştir. O kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir."

38 "Bir erkeğin ya da kadının bedeninde parlak lekeler, beyaz parlak
lekeler varsa,
39 o zaman kâhin onları inceleyecek, işte, eğer bedeninin derisindeki
parlak lekeler solgun beyaz ise, bu zararsız bir döküntüdür. Deride
meydana çıkmıştır. O kişi temizdir."

40 "Bir adamın saçları başından dökülmüşse o kişi keldir. O kişi temizdir.
41 Saçları başının ön kısmından dökülmüşse alın keldir. O kişi temizdir.
42 Ama kel kafada ya da kel alnında kırmızımsı beyaz bir veba varsa, bu,
kel kafasında ya da kel alnında meydana çıkan cüzzamdır.
43 Sonra kâhin onu inceleyecek. İşte, kel kafasındaki ya da kel alnındaki
vebanın şişi, bedeninin derisindeki cüzzam görünümüne benzer, kırmızımsı
beyaz ise,
44 o kişi cüzzamlı biridir. O kişi kirlidir. Kâhin onu kesin olarak kirli ilan
edecek. Onun vebası başındadır."

45 "Kendisinde cüzzam vebası olan kişi, yırtık giysiler giyecek, saçı
çözülecek. Üst dudağını kapatacak ve 'Kirli, kirli!' diye bağıracak.
46 Vebanın onda olduğu bütün günler kirli olacak. O kişi kirlidir. Yalnız
başına oturacak. Oturduğu yer ordugâhın dışında olacaktır."

47 "Cüzzam vebasının bulunduğu giysi, ister yünlü, ister keten giysi olsun;

48 ister çözgü ister atkı,* ister keten, ister yün; ister deri olsun, ister
deriden yapılmış herhangi bir şey olsun;
49 eğer veba giyside, deride, çözgüde, atkıda ya da deriden yapılmış
herhangi bir şeyde yeşilimsi ya da kırmızımsı ise; cüzzam vebasıdır ve kâhine
gösterilecektir.
50 Kâhin vebayı inceleyecek ve vebayı yedi gün kapayacaktır.
51 Yedinci gün vebayı inceleyecek. Eğer veba giysiye, çözgüye, atkıya ya da
deriye yayılmışsa, deri ne amaçla kullanılırsa kullanılsın, veba yıkıcı bir
küftür. Bu kirlidir.
52 Vebanın bulunduğu yünden, ketenden ya da deriden yapılmış çözgü ya
da atkı olsun, giysiyi yakacak; çünkü bu yıkıcı bir küftür. Ateşte yakılacaktır.”
53 “Kâhin onu incelediğinde vebanın giysiye, çözgüye, atkıya ya da deriden
herhangi bir şeye yayılmamışsa;
54 sonra kâhin vebanın olduğu şeyi yıkamalarını buyuracak ve onu yedi gün
daha kapayacak.
55 Veba yıkandıktan sonra kâhin onu inceleyecek; işte, vebanın rengi
değişmediyse ve yayılmadıysa kirlidir; onu ateşte yakacaksın. Tüysüzlük
içeride de olsa dışarıda da olsa, küflenmiş bir lekedir.
56 Eğer kâhin bakar ve işte, veba yıkandıktan sonra solmuşsa, o zaman onu
giysiden, ya da deriden, ya da çözgüden ya da atkıdan yırtacaktır;
57 eğer giysinin çözgüsünde, atkısında ya da deriden herhangi bir şeyde
tekrar görünürse, yayılmaktadır. Kendisinde veba olan o şeyi ateşle
yakacaksın.
58 Yıkayacağınız giysi, çözgü, atkı ya da deriden herhangi bir şey, eğer
üzerinden veba geçmişse, o zaman ikinci kez yıkanacak ve temiz olacaktır.”
59 Yünlü ya da keten bir giysinin çözgüsünde, atkısında ya da deriden
herhangi bir şeyde, onu temiz ya da kirli ilan etmek için küf vebasının yasası
budur.

14

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “Cüzzamlının temiz kılınacağı gün yasası şu olacak: O, kâhine getirilecek,
3 kâhin ordugâhtan çıkacak. Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer cüzzamlıdaki
cüzzam vebası iyileşirse,
4 o zaman kâhin onlara, temiz kılınacak kişi için iki canlı, temiz kuş, sedir
ağacı, kırmızı ve mercanköşkotu almalarını buyuracak.
5 Kâhin onlara kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kapta
kesmelerini buyuracak.
6 Canlı kuşa gelince, onu, sedir ağacını, kırmızıyı ve mercanköşkotunu
alacak; onları ve canlı kuşu akarsu üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak.
7 Cüzzamdan temiz kılınacak insanın üzerine yedi kez serpecek, onu temiz
ilan edecek ve canlı kuşu kıra salacaktır.”
8 “Temiz kılınacak olan kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek
ve suda yıkanacak; o da temiz olacak. Bundan sonra ordugâhın içine gelecek
ama yedi gün çadırının dışında kalacak.
9 Yedinci gün böyle olacak, saçını, sakalını ve kaşlarını tıraş edecek. Bütün
kıllarını tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak ve bedenini suda yıkayacak. O
zaman temiz olacaktır.”

* **13:48** çözgü ve atkı, dokunmuş kumaştaki dikey ve yatay ipliklerdir

10 “Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi
kuzu, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda üç efa* ince un ve bir log†
yağ alacak.
11 Onu temiz kılan kâhin, temiz kılınacak kişiyi ve bu şeyleri, Yahve'nin
önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısında durduracak.”
12 “Kâhin erkek kuzulardan birini alıp onu bir log yağla birlikte suç
sunusu olarak sunacak ve sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde
sallayacak.
13 Erkek kuzuyu, günah sunusunu ve yakmalık sunuyu kestikleri yerde,
kutsal yerde kesecek; çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhinindir. Çok
kutsaldır.
14 Kâhin suç sunusunun kanından biraz alacak ve bunu temiz kılınacak
insanın sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ
ayağının başparmağı üzerine sürecek.
15 Kâhin bir log yağ alıp kendi sol avucuna dökecek.
16 Kâhin sağ parmağını sol elindeki yağa batıracak ve Yahve'nin önünde
yedi kez parmağıyla yağdan biraz serpecek.
17 Kâhin elindeki geri kalan yağdan temiz kılınacak insanın sağ kulak
memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine, sağ ayağının başparmağı
üzerine ve suç sunusunun kanı üzerine sürecek.
18 Kâhinin elindeki yağın geri kalanını temiz kılınacak insanın başına
sürecek ve kâhin Yahve'nin önünde onun için kefaret edecek.”
19 “Kâhin günah sunusunu sunacak ve kirliliğinden dolayı temiz kılınacak
olan insana kefaret edecek. Ondan sonra yakmalık sunuyu kesecek;
20 sonra kâhin yakmalık sunuyu ve ekmek sunusunu sunakta sunacak.
Kâhin onun için kefaret edecek, o da temiz olacak.”
21 “Eğer yoksulsa ve gücü bu kadarına yetmezse, o zaman kendisi için
kefaret etmek üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu ve ekmek
sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda bir efa‡ ince un ve bir log§ yağ alacak;
22 gücünün yettiği kadar iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alacak; biri
günah sunusu, diğeri yakmalık sunu olacak.”
23 “Sekizinci gün onları arınmaları için Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın
kapısına, kâhine getirecek.
24 Kâhin suç sunusunun kuzusunu ve bir log yağı alacak ve bunları
sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallayacak.
25 Suç sunusunun kuzusunu kesecek. Kâhin suç sunusunun kanının bir
kısmını alıp temiz kılınacak insanın sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin
başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine sürecek.
26 Kâhin yağın bir kısmını kendi sol avucuna dökecek;
27 kâhin sol elindeki yağdan sağ parmağıyla Yahve'nin önünde yedi defa
serpecek.
28 Sonra kâhin elindeki yağdan bir kısmını temiz kılınacak insanın sağ kulak
memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı
üzerine ve suç sunusu kanının yeri üzerine sürecek.
29 Kâhinin elindeki yağın geri kalanını, Yahve'nin önünde kefaret etmek
üzere temiz kılınacak insanın başı üzerine sürecek.
30 Gücü yettiği kadar kumrulardan ya da güvercin yavrularından birini,

* **14:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **14:10** bir log yaklaşık 300 ml veya 10 onsluk bir sıvı ölçüsüdür ‡ **14:21** 1 efa yaklaşık 22 litredir § **14:21** bir log yaklaşık 300 ml veya 10 onsluk bir sıvı ölçüsüdür

31 gücünün yettiği kadarıyla ekmek sunusuyla birlikte birini günah
sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin, Yahve'nin önünde
temiz kılınacak kişi için kefaret edecek."
32 Kendisinde cüzzam vebası bulunan ve arınması için kurban sunmaya
gücü yetmeyen kişi için yasa budur.
33 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
34 "Size mülk olarak vereceğim Kenan diyarına girdiğinizde ve mülkünüz
olan ülkede bir eve yayılan küf koyduğumda,
35 o zaman o evin sahibi gelip, 'Bana öyle geliyor ki, evde sanki veba gibi
bir şey var' diyerek kâhine söyleyecek.
36 Kâhin, evde olanlar her şey kirlenmesin diye vebayı incelemek için içeri
girmeden önce evi boşaltmalarını buyuracak. Daha sonra kâhin evi
incelemek için içeri girecek.
37 Vebayı inceleyecek; işte, eğer veba evin duvarlarında yeşilimsi ya da
kırmızımsı lekeler halindeyse ve onlar duvardan daha derin görünüyorsa,
38 o zaman kâhin evden evin kapısına çıkacak ve evi yedi gün kapayacak.
39 Yedinci gün kâhin tekrar gelip bakacak. Eğer veba evin duvarlarına
yayılmışsa,
40 o zaman kâhin, vebanın bulunduğu taşları çıkarıp şehrin dışındaki kirli
bir yere atmalarını buyuracak.
41 Evin içinin her tarafı kazınacak. Kazıdıkları harcı şehrin dışına, kirli bir
yere dökecekler.
42 Başka taşlar alıp bu taşların yerine koyacaklar; başka harç alıp evi
sıvayacak."
43 "Eğer taşlar çıkarıldıktan, evi kazıdıktan ve sıvandıktan sonra veba evde
yine meydana çıkarsa,
44 o zaman kâhin içeri girip bakacaktır; işte, eğer veba evde yayılmışsa,
evde yıkıcı bir küf vardır ve kirlidir.
45 Evi, taşlarını, kerestesini ve evin tüm harcını yıkacak. Onları şehrin
dışına, kirli bir yere taşıyacak."
46 "Üstelik, kapalıyken eve giren kişi akşama kadar kirli olacaktır.
47 Evde yatan giysilerini yıkayacak; evde yemek yiyen de giysilerini
yıkayacak."
48 "Eğer kâhin içeri girip evi incelerse, işte, ev sıvandıktan sonra veba evde
yayılmamışsa, o zaman kâhin evi temiz ilan edecek; çünkü veba geçmiştir.
49 Evi temizlemek için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı ve mercanköşkotu alacak.
50 Kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kapta kesecek.
51 Sedir ağacını, mercanköşkotu, kırmızı ve canlı kuşu alıp onları öldürülen
kuşun kanına ve akan suya batıracak ve eve yedi kez serpecek.
52 Evi kuşun kanıyla, akan suyla, canlı kuşla, sedir ağacıyla,
mercanköşkotuyla ve kırmızıyla temizleyecek;
53 ancak canlı kuşu kentten çıkıp kıra salacak. Böylece ev için kefaret
edecek; ve temiz olacaktır."
54 Her türlü cüzzam hastalığı ve kaşıntı için,
55 giysi küfü için, ev için,
56 şiş için, kabuk için ve parlak leke için yasa budur;
57 Ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğunu öğretmek için; cüzzam yasası
budur.

15

1 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adamın bedeninden
akıntısı varsa, o kişi kirlidir.
3 Onun akıntısından kirliliği şu olacak: İster bedeni akıntısını akıtıyor, ister
bedeni akıntıyı durdurmuş olsun, bu onun kirliliğidir.'"
4 "'Akıntısı olan insanın yattığı her yatak kirli olacaktır; üzerine oturduğu
her şey kirli olacak.
5 Yatağına dokunan her kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama
kadar kirli olacaktır.
6 Akıntısı olan adamın oturduğu herhangi bir yere oturan kişi, giysilerini
yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
7 "'Akıntısı olan birinin bedenine dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda
yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
8 "'Eğer akıntısı olan kişi temiz olana tükürürse, o zaman o kişi giysilerini
yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
9 "'Akıntısı olanın üzerine bindiği eyer kirli olacaktır.
10 Onun altındaki herhangi bir şeye dokunan kişi akşama kadar kirli
sayılacaktır. Bunları taşıyan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve
akşama kadar kirli olacaktır.'"
11 "'Akıntısı olan kişi, ellerini suyla yıkamadan kime dokunursa, o kişi
giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
12 "'Akıntısı olanın dokunduğu toprak kap kırılacak; ve her ağaç kap suyla
durulanacak.'"
13 "'Akıntısı olan kişi akıntısından arındığında, arınmak için kendine yedi
gün sayacak ve giysilerini yıkayacak; ve bedenini akar suda yıkayacak ve
temiz olacak.'"
14 "'Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp Yahve'nin
önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısına gelecek ve onları kâhine verecek.
15 Kâhin bunlardan birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak
sunacak. Kâhin akıntısından dolayı Yahve'nin önünde onun için kefaret
edecek.'"
16 "'Eğer bir adamdan meni çıkarsa, o zaman bütün bedenini suda
yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
17 Üzerinde meni olan her giysi ve her deri suyla yıkanacak ve akşama kadar
kirli olacak.
18 Bir adam bir kadınla yatarsa ve meni çıkarsa, ikisi de suda yıkanacak ve
akşama kadar kirli olacaklar.'"
19 "'Bir kadının akıntısı varsa ve akıntısı kansa, yedi gün kirli olacaktır.
Ona dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır.'"
20 "'Kendi kirliliğinde üzerinde yattığı her şey kirli olacak. Üzerinde
oturduğu her şey de kirli olacaktır.
21 Kim onun yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve
akşama kadar kirli olacaktır.
22 Kim onun üzerinde oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, giysilerini
yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
23 Kadının oturmuş olduğu yatak ya da kadının üzerinde oturduğu
herhangi bir şeye dokunan kişi, akşama kadar kirli olacaktır.'"
24 "'Bir erkek onunla yatarsa ve kadının aylık akıntısı onun üzerine gelirse,
yedi gün kirli olacaktır; yattığı her yatak da kirli olacaktır.'"

25 "'Eğer bir kadının âdet zamanı dışında birçok gün kan akıntısı olursa ya
da âdet zamanının ötesinde akıntısı varsa, kirliliğinin akıntısının bütün günleri
âdet günleri gibi olacak. O kirlidir.
26 Akıntısı olduğu günler boyunca yattığı her yatak, onun için âdet yatağı
gibi olacaktır. Üzerinde oturduğu her şey, kendi âdet kirliliği gibi kirli
olacaktır.
27 Bu şeylere dokunan her kişi kirli olacak, giysilerini yıkayacak, suda
yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
28 "'Ama eğer akıntısından temizlenmişse, o zaman kendisine yedi gün
sayacak ve ondan sonra temiz olacaktır.
29 Sekizinci günde iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp onları kâhine,
Buluşma Çadırı'nın kapısına getirecek.
30 Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak;
kâhin onun için, akıntısının kirliliğinden dolayı Yahve'nin önünde kefaret
edecektir.'"
31 "'İsrael'in çocuklarını kendi kirliliklerinden böyle ayıracaksın ki,
aralarındaki konutumu kirlettiklerinde kendi kirlilikleri içinde ölmesinler.'"
32 Akıntısı olanın ve kendisinden meni çıkmasından dolayı kirli olanın;
33 âdet gören kadının, akıntısı olan erkek ya da kadının ve kirli olan kadınla
birlikte yatan erkeğin yasası budur.

16

1 Yahve'nin önüne yaklaştıkları zaman ölen Aron'un iki oğlunun ölümünden
sonra, Yahve Moşe'ye şöyle konuştu;
2 Yahve Moşe'ye dedi: "Kardeşin Aron'a söyle, perdenin içindeki En Kutsal
Yer'e, sandık üzerinde Merhamet Örtüsü'nün iç tarafına her vakit girmesin;
yoksa ölür; çünkü ben Merhamet Örtüsü'nün üzerindeki bulutta görüneceğim."
3 "Aron, günah sunusu olarak bir boğa ve yakmalık sunu olarak bir koçla
birlikte Kutsal Yer'e girecek.
4 Kutsal keten gömleğini giyecek. Bedeni üzerinde keten don olacak, keten
kuşak takacak ve kendisine keten sarık giydirilecek. Onlar kutsal
giysilerdir. Bedenini suyla yıkayacak ve onları giyecektir.
5 İsrael'in çocuklarının topluluğundan günah sunusu olarak iki teke,
yakmalık sunu olarak da bir koç alacaktır."
6 "Aron kendisi için günah sunusu olan boğayı sunacak, kendisi ve evi için
kefaret edecektir.
7 İki keçiyi alıp Buluşma Çadırı'nın kapısında, Yahve'nin önünde
durduracaktır.
8 Aron iki keçi için kura çekecek; kuralardan biri Yahve için, diğeri Azazel
içindir.
9 Aron Yahve'ye kura düşen tekeyi sunacak ve onu günah sunusu olarak
sunacak.
10 Ancak Azazel için üzerine kura düşen keçiyi, onun için kefaret etmek,
onu Azazel için çöle salıvermek üzere, canlı olarak Yahve'nin önünde
durdurulacaktır."
11 "Aron kendisi için olan günah sunusu boğasını sunacak, kendisi ve evi
için kefaret edecek ve kendisi için olan günah sunusu boğasını kesecek.
12 Yahve'nin önündeki sunak üzerindeki ateş korlarıyla dolu bir buhurdan
ve ince ezilmiş iki avuç hoş kokulu buhur alacak ve onu perdenin iç
tarafına getirecek.

13 Buhur bulutu, antlaşma üzerinde olan Merhamet Örtüsü'nü örtsün ve
ölmesin diye, buhuru Yahve'nin önünde ateş üzerine koyacak.
14 Boğanın kanından biraz alıp parmağıyla doğuya doğru Merhamet
Örtüsü'ne serpecek; merhamet örtüsünün önünde parmağıyla yedi kez kanın
bir kısmını serpecektir.”
15 “Sonra halk için olan günah sunusu olan keçiyi kesecek, kanını perdenin
iç tarafına getirecek, boğanın kanına yaptığının aynısını onun kanına da
yapacak, onu Merhamet Örtüsü'nün üzerine, Merhamet Örtüsü'nün önünde
serpecektir.
16 İsrael'in çocuklarının kirliliğinden, isyanlarından, bütün günahlarından
dolayı Kutsal Yer için kefaret edecek; kirliliklerinin ortasında kendileriyle
birlikte duran Buluşma Çadırı için de aynısını yapacaktır.
17 Kutsal Yer'e kefaret etmek için girdiğinde, kendisi, ailesi ve tüm İsrael
topluluğu için kefaret edip çıkana kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse
bulunmayacaktır.”
18 “Yahve'nin önündeki sunağa çıkıp onun için kefaret edecek, boğanın
kanından ve keçinin kanından biraz alıp sunağın boynuzları üzerine çepeçevre
sürecek.
19 Parmağıyla yedi kez kanın bir kısmını üzerine serpecek, onu İsrael'in
çocuklarının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacaktır.”
20 “Kutsal Yer, Buluşma Çadırı ve sunağın kefaretini bitirince canlı keçiyi
sunacak.
21 Aron iki elini canlı keçinin başına koyacak, İsrael'in çocuklarının bütün
suçlarını, bütün isyanlarını ve bütün günahlarını onun üzerine itiraf edecek;
bunları keçinin başı üzerine koyacak ve hazırlanmış bir adamın eliyle onu
çöle salıverecek.
22 Keçi onların bütün kötülüklerini ıssız bir ülkeye kendi üzerinde taşıyacak
ve keçiyi çöle salıverecektir.”
23 “Aron Buluşma Çadırı'na girecek ve Kutsal Yer'e girerken giydiği keten
giysilerini çıkarıp orada bırakacak.
24 Sonra kutsal bir yerde kendini suyla yıkayacak, giysilerini giyecek ve
dışarı çıkıp kendi yakmalık sunusunu ve halkın yakmalık sunusunu
sunacak, kendisi ve halk için kefaret edecektir.
25 Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.”
26 “Keçiyi günah keçisi olarak salıveren kişi, giysilerini yıkayacak, bedenini
suda yıkayacak, ondan sonra ordugâha girecektir.
27 Kutsal Yer'de kefaret etmek üzere kanı getirilen günah sunusu boğası ve
günah sunusu tekesi ordugâhın dışına taşınacak, derilerini, etlerini ve
gübrelerini ateşte yakacaklar.
28 Bunları yakan kişi giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak ondan
sonra ordugâha girecektir.
29 “Size daima bir kural olacak: Yedinci ayda, ayın onuncu gününde,
canlarınızı sıkıntıya sokacaksınız, ister yerli olsun, ister yabancı olarak
aranızda yaşayan bir garip olsun, hiçbir iş yapmayacaksınız.
30 Çünkü o gün sizi arındırmak üzere sizin için kefaret edilecek. Yahve'nin
önünde bütün günahlarınızdan arınacaksınız.
31 Bu sizin için tam bir dinlenme Şabatı'dır ve canlarınızı sıkıntıya
sokacaksınız. Bu daima sürecek bir kuraldır.
32 Babasının yerine kâhin olmak üzere meshedilen ve atanan kâhin,
kefareti gerçekleştirecek ve keten giysileri, kutsal giysileri giyecektir.

33 Ondan sonra Kutsal Konut için kefaret edecek; Buluşma Çadırı ile sunak
için kefaret edecek; kâhinler ve topluluktaki tüm halk için kefaret edecek.
34 "Bu, İsrael'in çocuklarının bütün günahlarından dolayı yılda bir kez onlara
kefaret etmen için senin için kalıcı bir kural olacak." Bu, Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi yapıldı.

17

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "Aron'la, oğullarıyla ve tüm İsrael'in çocuklarıyla konuş ve onlara de:
'Yahve'nin buyruğu şudur:
3 İsrael evinden kim olursa olsun, ordugâhta bir boğayı, kuzuyu ya da
keçiyi kesen ya da ordugâhın dışında kesen kişi,
4 Yahve'nin Konutu'nun önünde Yahve'ye sunu olarak sunmak üzere onu
Buluşma Çadırı'nın kapısına getirmemişse; kanı o insana sayılacaktır; kan
dökmüştür; o kişi halkının arasından atılacaktır.
5 Bu, İsrael'in çocuklarının kırda kestikleri kurbanlarını Yahve'ye, Buluşma
Çadırı'nın kapısına, kâhine getirebilmeleri ve onları Yahve'ye esenlik
sunuları kurbanı olarak sunabilmeleri içindir.
6 Kâhin kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki Yahve'nin sunağı üzerine
serpecek ve yağını Yahve'ye hoş koku olarak yakacaktır.
7 Artık ardlarınca zina ettikleri keçi putlarına kurban kesmeyecekler. Bu,
onlara kuşaklar boyunca daima geçerli bir kural olacaktır.'"
8 "Onlara diyeceksiniz ki, 'İsrael evinden ya da aralarında yabancı olarak
yaşayan yabancılardan biri yakmalık sunu ya da kurban sunar,
9 eğer kurbanı Yahve'ye sunmak üzere Buluşma Çadırı'nın kapısına
getirmezse, o kişi halkının arasından atılacaktır.'"
10 "'İsrael evinden ya da onların arasında yabancı olarak yaşayan
yabancılardan her kim herhangi bir çeşit kan yerse, kan yiyen cana karşı
yüzümü çevireceğim ve onu kendi halkının arasından atacağım.
11 Çünkü etin yaşamı kandadır. Ben onu sunak üzerinde canlarınıza kefaret
etmek için size verdim; çünkü yaşamdan ötürü kefaret eden kandır.
12 Bu nedenle İsrael'in çocuklarına dedim: "Aranızda hiç kimse kan
yemesin, aranızda yabancı olarak yaşayan hiçbir yabancı da kan yemesin."
13 "'İsrael'in çocuklarından ya da aralarında yabancı olarak yaşayan
yabancılardan kim olursa olsun, yenilebilir bir hayvan ya da kuş avlarsa,
onun kanını akıtacak ve onu toprakla örtecektir.
14 Çünkü her etin yaşamına gelince, onun kanı yaşamıyladır. Bu nedenle
İsrael'in çocuklarına şöyle dedim: "Hiçbir çeşit etin kanını yemeyeceksiniz;
çünkü her çeşit etin yaşamı onun kanıdır. Onu her yiyen atılacaktır."
15 "'İster yerli ister yabancı olsun, kendiliğinden ölen ya da hayvanların
parçaladığı hayvanı yiyen herkes giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve
akşama kadar kirli olacaktır. O zaman temiz olacaktır.
16 Ancak eğer onları yıkamaz ya da bedenini yıkamazsa, o zaman
kötülüğünü taşıyacaktır.'"

18

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Ben Tanrınız Yahve'yim.

3 İçinde yaşamış olduğunuz Mısır diyarında onların yaptığı gibi
yapmayacaksınız. Sizi götürmekte olduğum Kenan diyarında onların yaptığı
gibi yapmayacaksınız. Onların kurallarını izlemeyeceksiniz.
4 İlkelerimi yerine getireceksiniz. Kurallarımı tutacak ve onların içinde
yürüyeceksiniz. Ben Tanrınız Yahve'yim.
5 Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; eğer bir kişi bunları
yaparsa, onlarla yaşayacaktır. Ben Yahve'yim.'"
6 "'Hiçbiriniz çıplaklığını açmak için yakın akrabasına yaklaşmayacaktır; ben
Yahve'yim.'"
7 "'Babanın çıplaklığını, annenin çıplaklığını açmayacaksın; o senin annendir.
Onun çıplaklığını açmayacaksın.'"
8 "'Babanın karısının çıplaklığını açmayacaksın. O senin babanın
çıplaklığıdır.'"
9 "'Kız kardeşinin, babanın kızının, ya da annenin kızının, ister evde ister
dışarıda doğmuş olsun, çıplaklığını açmayacaksın.'"
10 "'Senin oğlunun kızının ya da kendi kızının kızının çıplaklığını, onların
çıplaklığını açmayacaksın; çünkü onlarınki senin kendi çıplaklığındır.'"
11 "'Babanın karısının babandan olan kızının çıplaklığını açmayacaksın,
çünkü o senin kız kardeşindir.'"
12 "'Babanın kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. O, babanın yakın
akrabasıdır.'"
13 "'Annenin kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; çünkü o, annenin
yakın akrabasıdır.'"
14 "'Babanın kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. Onun karısına
yaklaşmayacaksın. O senin yengendir.'"
15 "'Kendi gelininin çıplaklığını açmayacaksın. O, oğlunun karısıdır. Onun
çıplaklığını açmayacaksın.'"
16 "'Kardeşinin karısının çıplaklığını açmayacaksın. O kardeşinin çıplaklığıdır.
17 "'Bir kadının ve onun kızının çıplaklığını açmayacaksın. Çıplaklığını açmak
için onun oğlunun kızını ya da kızının kızını almayacaksın. Onlar yakın
akrabadır. Bu kötülüktür.
18 "'Kız kardeşi hayattayken, çıplaklığını açmak için ona rakip olarak
kardeşini eş olarak almayacaksın.
19 "'Bir kadına, âdet kirliliğindeyken, çıplaklığını açmak için yaklaşmayacaksın.
20 "'Komşunun karısıyla yatmayacaksın ve onunla birlikte kendini
kirletmeyeceksin.
21 "'Çocuklarınızdan hiçbirini Molek'e kurban olarak vermeyeceksin.
Tanrınız'ın adına saygısızlık etmeyeceksin. Ben Yahve'yim.
22 "'Bir erkekle kadınla yatar gibi yatmayacaksın. Bu iğrenç bir şeydir.'"
23 "'Kendini kirletmek için hiçbir hayvanla yatmayacaksın. Hiçbir kadın
kendini bir hayvana verip onunla yatmayacak; bu sapkınlıktır.'"
24 "'Bu şeylerin hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin; çünkü önünüzden
kovmakta olduğum bu ulusların hepsi bu şeylerle kirlendiler.
25 Ülke kirletildi. Bu yüzden onun kötülüğünü cezalandırdım ve ülke kendi
sakinlerini kustu.
26 Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; ne yerli, ne de
aranızda garip olarak yaşayan yabancılar bu iğrençliklerin hiçbirini
yapmayacak,
27 (çünkü sizden önceki ülke halkı bütün bu iğrençlikleri yapmışlardı ve ülke
kirlenmişti),

28 ta ki, siz onu kirlettiğinizde, sizden önceki ulusu kustuğu gibi, ülke sizi de
kusmasın.'"
29 "'Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa, onları yapan canlar halkının
arasından atılacaktır.
30 Bu nedenle, sizden önce yapılan bu iğrenç törelerin hiçbirini yapmamanız
ve bunlarla kendinizi kirletmemeniz için buyruklarımı tutacaksınız. Ben
Tanrınız Yahve'yim.'"

19

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna söyle ve onlara de: 'Kutsal
olacaksınız; çünkü ben, Tanrınız Yahve, kutsalım.'"
3 " 'Her biriniz annesine ve babasına saygı göstersin. Şabatlarımı
tutacaksınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
4 "'Putlara dönmeyin, kendinize dökme ilâhlar yapmayın. Ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
5 "'Yahve'ye esenlik kurbanı sunacağınız zaman, kabul edilesiniz diye
onu sunacaksınız.
6 O, sunduğunuz gün ve ertesi gün yenilecek. Üçüncü güne kadar bir şey
kalırsa ateşle yakılacak.
7 Üçüncü günde bir parça bile yenirse bu iğrençtir. Kabul edilmeyecektir;
8 ve onu yiyen herkes kendi kötülüğünü yüklenecektir; çünkü o, Yahve'nin
kutsal şeyini kirletmiştir ve o can, halkının arasından atılacaktır.'"
9 "'Toprağınızın hasadını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamıyla
biçmeyeceksiniz, ve hasadınızın kırıntılarını da toplamayacaksınız.
10 Bağınızı toplamayacaksınız ve bağınızın yere düşmüş üzümlerini
toplamayacaksınız. Onları yoksul ve yabancı için bırakacaksın. Ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
11 "'Çalmayacaksın.'" "'Yalan söylemeyeceksin. " 'Birbirinizi
kandırmayacaksınız.'"
12 "'Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksin ve Tanrın'ın adını
kirletmeyeceksin. Ben Yahve'yim.'"
13 "'Komşuna zulmetmeyeceksin, onu soymayacaksın.'"
" 'Ücretli bir hizmetçinin ücretini bütün gece sabaha kadar yanında
tutmayacaksın.'"
14 "'Sağıra lanet etmeyeceksin, körün önüne tökezleme taşı koymayacaksın;
ama Tanrınız'dan korkacaksınız. Ben Yahve'yim.'"
15 "'Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula karşı taraf
tutmayacaksın, büyükleri kayırmayacaksın; komşunu ise adaletle
yargılayacaksın.'"
16 "'Halkının arasında iftiracı olarak dolaşmayacaksın.'" " 'Komşunun
hayatını* tehlikeye atmayacaksın. Ben Yahve'yim.'"
17 "'Yüreğinde kardeşinden nefret etmeyeceksin. Komşunu mutlaka
azarlayacaksın ve onun yüzünden günah taşımayacaksın.'"
18 "'Öç almayacaksın, halkının çocuklarına kin tutmayacaksın, komşunu ise
kendin gibi seveceksin. Ben Yahve'yim.'"
19 "'Kurallarımı tutacaksın. " 'Farklı türden hayvanları çiftleştirmeyeceksin.
" 'Tarlana iki çeşit tohum ekmeyeceksin; " 'İki çeşit malzemeden yapılmış
giysi giymeyin.

* **19:16** kelimenin tam anlamıyla "kan"

20 “'Bir adam, başka bir adamla nişanlı olan, ancak fidye ödenmemiş ya da
özgürlüğüne kavuşturulmamış bir cariye kadınla yatarsa; cezalandırılacaklar.
Öldürülmeyecekler, çünkü kadın özgür değildir.
21 Yahve'ye suç sunusunu, Buluşma Çadırı'nın kapısına, suç sunusu olarak
bir koç getirecek.
22 Kâhin, işlediği günahtan dolayı Yahve'nin önünde suç sunusu koçuyla
onun için kefaret edecek; işlediği günah kendisine bağışlanacaktır.'"
23 “'Ülkeye gelip yiyecek olarak her çeşit ağacı diktiğinizde, onların
meyvelerini yasak† sayacaksınız. Üç yıl boyunca size yasak olacak.
Yenilmeyecektir.
24 Ama dördüncü yılda bütün meyvesi Yahve'ye övgü sunmak için kutsal
olacaktır.
25 Beşinci yıl meyvesini yiyeceksiniz ki, size bol ürün versin. Ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
26 “'Kanı hâlâ içinde olan et yemeyeceksin. Büyü yapmayacaksınız ve
büyücülükle uğraşmayacaksınız.'"
27 “'Başınızın yanlarındaki saçları kesmeyeceksiniz, sakalınızın kenarlarını
düzeltmeyeceksiniz.'"
28 “'Ölüler için bedeninizi yaralamayacaksınız, üzerinize dövme işareti
yapmayacaksınız. Ben Yahve'yim.'"
29 “'Kızını fahişe ederek onu kirletme; öyle ki, ülke fuhuş edip diyar
kötülükle dolmasın.'"
30 “'Şabatlarımı tutacaksınız ve konutuma saygı göstereceksiniz; Ben
Yahve'yim.'"
31 “'Medyumlara ya da büyücülere yönelmeyin. Onları aramayın, onlar
tarafından kirletilmeyin. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
32 “'Ak saçlının önünde ayağa kalkacaksın, yaşlıların yüzüne hürmet
edeceksin; Tanrın'dan korkacaksın. Ben Yahve'yim.'"
33 “'Eğer bir yabancı ülkenizde sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ona
haksızlık etmeyeceksiniz.
34 Sizinle yabancı olarak yaşayan garip, sizin için aranızda doğmuş biri gibi
olacak ve onu kendin gibi seveceksin; çünkü Mısır diyarında yabancı olarak
yaşadınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
35 “'Yargıda, uzunluk, ağırlık ya da miktar ölçülerinde haksızlık
etmeyeceksiniz.
36 Sizde bulunan terazi doğru, tartı doğru, efa‡ doğru, hin§ doğru olacak.
Ben sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve'yim.'"
37 “'Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksınız ve onları
yapacaksınız. Ben Yahve'yim.'"

20

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “Ayrıca İsrael'in çocuklarına şunu söyle: 'İsrael'in çocuklarından ya da İsrael'de
garip olarak yaşayan yabancılardan Molek'e soyundan* birini veren her kişi,
kesinlikle öldürülecektir. Ülke halkı o kişiyi taşlayacaktır.

† **19:23** kelimenin tam anlamıyla “sünnetsiz” ‡ **19:36** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür § **19:36** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. * **20:2** veya tohum

3 Ben de o insana karşı yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından
atacağım; çünkü o, kutsal yerimi kirletmek ve kutsal adımı lekelemek için
soyundan Molek'e vermiştir.
4 Eğer o kişi çocuğunu Molek'e verirken ülke halkı o kişiyi görmezlikten gelir
ve onu öldürmezlerse,
5 o zaman o insana ve ailesine karşı yüzümü çevireceğim ve onu ve onun
ardınca Molek'le fahişelik yapmak üzere fahişelik edenlerin hepsini halkının
arasından atacağım.'"
6 "'Medyumlara ve büyücülere yönelip onların ardından fahişelik yapan
insana karşı da yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım.'"
7 "'Bunun için kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun; çünkü ben Tanrınız
Yahve'yim.
8 Kurallarımı tutacak ve onları yapacaksınız. Sizi kutsal kılan Yahve
benim.'"
9 "'Babasına ya da annesine lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir.
Babasına ya da annesine lanet etmiştir. Onun kanı kendi üzerinde olacaktır.'"
10 "'Başka birinin karısıyla zina eden kişi, komşusunun karısıyla zina eden
kişi, zina eden adam da, zina eden kadın da kesinlikle öldürülecektir.'"
11 "'Babasının karısıyla yatan, babasının çıplaklığını açmıştır. Her ikisi de
kesinlikle öldürülecektir. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
12 "'Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Sapkınlık
yaptılar. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
13 "'Eğer bir adam bir kadınla yatar gibi bir erkekle yatarsa, ikisi iğrençlik
etmiştir. Kesinlikle öldürülecekler. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
14 "'Bir adam bir kadınla birlikte annesini alırsa, bu kötülüktür. Aranızda
kötülük olmasın diye, hem kendisi hem de onlar ateşte yakılacaktır.'"
15 "'Bir kişi bir hayvanla yatarsa kesinlikle öldürülecektir; hayvanı da
öldüreceksiniz.'"
16 "'Eğer bir kadın herhangi bir hayvana yaklaşıp onunla yatarsa, kadını
da hayvanı da öldüreceksiniz. Kesinlikle öldürülecekler. Kanları onların
üzerinde olacak.'"
17 "'Bir adam kız kardeşini, babasının kızını ya da annesinin kızını alır ve
onun çıplaklığını görürse, kadın da onun çıplaklığını görürse, bu utanç verici
bir şeydir. Halklarının çocuklarının gözü önünde atılacaklardır. Kız kardeşinin
çıplaklığını açmıştır. Kötülüğüne katlanacaktır.'"
18 "'Eğer bir adam âdet gören bir kadınla yatar ve onun çıplaklığını açarsa,
onun pınarını çıplak etmiştir, kadın da kendi kan pınarını çıplak etmiştir. İkisi
de kendi halkının arasından atılacaktır.'"
19 "'Kendi annenin kız kardeşinin ya da babanın kız kardeşinin çıplaklığını
açmayacaksın; çünkü o, yakın akrabasını çıplak etmiştir. Onlar kötülüklerini
taşıyacaklar.'"
20 Bir adam amcasının karısıyla yatarsa, amcasının çıplaklığını açmıştır.
Günahlarına katlanacaklar. Çocuksuz öleceklerdir.
21 "'Bir adam kardeşinin karısını alırsa, bu kirliliktir. Kardeşinin çıplaklığını
açmıştır. Çocuksuz olacaklardır.'"
22 "'Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksın ve onları yapacaksın;
öyle ki, orada oturmak üzere sizi götürmekte olduğum ülke sizi dışa kusmasın.
23 Önünüzden kovacağım ulusun töreleri içinde yürümeyeceksiniz; çünkü
bütün bunları onlar yaptılar ve bu yüzden onlardan tiksindim.

24 Ama ben size, “Onların toprakların miras alacaksınız, ben de onu, süt
ve bal akan ülkeyi mülk olarak size vereceğim” dedim. Sizi halklardan ayıran
Tanrınız Yahve benim.'”
25 “'Bu nedenle temiz hayvanla kirli olanı, kirli kuşla temiz olanı
birbirinden ayıracaksınız. Sizin için kirli diye sizden ayırdığım hayvanlarla,
kuşlarla ya da yerde sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız.
26 Benim için kutsal olacaksınız; çünkü ben, Yahve, kutsalım ve benim
olasın diye seni halkların arasından ayırdım.'”
27 “'Medyum ya da büyücü olan erkek ya da kadın kesinlikle öldürülecektir.
Onlar taşlanacaklar. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'”

21

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Aron'un oğullarıyla, kâhinlerle konuş ve onlara
söyle: 'Kâhin halkının ölüleri için kendini şunlar dışında kirletmeyecektir:
2 Kendisine yakın olan akrabalarından annesi için, babası için, oğlu için,
kızı için, erkek kardeşi için,
3 ve kendisine yakın olan, kocaya varmamış, el değmemiş kız kardeşi için
kendisini kirletebilir.
4 Halkı arasında bir önder olarak kendisini lekelemek üzere kendisini
kirletmeyecektir.
5 “'Başlarını tıraş etmeyecekler, sakallarının kenarlarını tıraş etmeyecekler,
bedenlerinde yara açmayacaklar.
6 Kendi Tanrıları'na kutsal olacaklar ve Tanrıları'nın adına saygısızlık
etmeyecekler; çünkü Yahve'nin ateşle yapılan sunularını, Tanrıları'nın
ekmeğini onlar sunuyorlar. Bu nedenle kutsal olacaklar.'”
7 “ ‘Fahişe ya da lekelenmiş kadınla evlenmeyecekler. Bir kâhin kocasından
boşanmış bir kadınla evlenmeyecektir; çünkü o, Tanrısı'na kutsaldır.
8 Bu nedenle onu kutsal kılacaksın; çünkü Tanrınız'ın ekmeğini o sunuyor.
O sizin için kutsal olacaktır; çünkü sizi kutsal kılan ben Yahve, kutsalım.'”
9 “'Herhangi bir kâhinin kızı, fahişelik ederek kendini lekelerse, babasını
lekelemiş olur. Kız ateşle yakılacaktır.'”
10 “'Kardeşleri arasında başkâhin olan, başına mesh yağı dökülen ve
giysileri giymek için atanan kişi, saçlarını çözmeyecek, ya da giysilerini
yırtmayacak.
11 Hiçbir ölünün yanına girmeyecek, babası ya da annesi için kendini
kirletmeyecektir.
12 Konutun dışına çıkmayacak, Tanrısı'nın konutunu kirletmeyecek; çünkü
Tanrısı'nın mesh yağının tacı onun üzerindedir. Ben Yahve'yim.'”
13 “'Eş olarak alacağı el değmemiş kız olacaktır.
14 Dul bir kadınla, boşanmış biriyle, kirletilmiş bir kadınla, ya da fahişeyle
evlenmeyecek. Kendi halkından el değmemiş bir kızı kendine eş olarak
alacaktır.
15 Kendi halkının arasında soyunu lekelemeyecek; çünkü onu kutsal kılan
Yahve benim.'”
16 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
17 “Aron'a söyle: 'Senin soyundan kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç
kimse Tanrısı'nın ekmeğini sunmak için yaklaşmasın.
18 Kusurlu kim olursa olsun, yaklaşmayacak: Kör, ya da topal, yassı
burunlu, ya da herhangi bir şekil bozukluğu olan,
19 ya da ayağı kırık, ya da eli kırık olan,

20 ya da kambur, ya da cüce, ya da gözü kusurlu, ya da kaşıntısı olan, ya da kabuklu, ya da testislerinde hasar olan.
21 Kâhin Aron'un soyundan kusurlu olan hiç kimse, Yahve'ye ateşle yapılan sunuları sunmak üzere yaklaşmayacak. Bir kusuru olduğundan, Tanrısı'nın ekmeğini sunmaya yaklaşmayacaktır.
22 Tanrısı'nın ekmeğinden, hem çok kutsal olandan, hem de kutsal olandan yiyecektir.
23 Bir kusuru olduğundan perdeye ve sunağa yaklaşmayacak; ta ki, kutsal yerlerimi kirletmesin; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.'"
24 Böylece Moşe Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrael'in çocuklarıyla konuştu.

22

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Aron'la oğullarına söyle, İsrael'in çocuklarının bana kutsal kıldıkları kutsal şeylerden kendilerini sakınsınlar ve kutsal adıma saygısızlık etmesinler. Ben Yahve'yim."
3 "Onlara söyle, 'Kuşaklarınız boyunca bütün soyunuzdan her kim, İsrael'in çocuklarının Yahve'ye kutsal kıldığı kutsal şeylere kirliliği üzerinde olarak yaklaşırsa, o can benim önümden atılacaktır. Ben Yahve'yim.'"
4 "'Aron'un soyundan cüzzamlı ya da akıntısı olan kişi temiz oluncaya dek kutsal şeylerden yemeyecek. Kim ölü nedeniyle kirli olmuş bir şeye, ya da meni çıkmış bir adama dokunursa,
5 ya da kim kendisini kirletecek sürünen bir şeye, ya da kirliliği ne olursa olsun insanı kirleten bir insana dokunursa,
6 böyle bir şeye dokunan akşama kadar kirli sayılacak ve bedenini suda yıkamadıkça kutsal şeylerden yemeyecektir.
7 Güneş battığında temiz olacak; ondan sonra kutsal şeylerden yiyecektir, çünkü bu onun ekmeğidir.
8 Kendiliğinden ölmüş, ya da hayvanlar tarafından parçalanmış hayvanın leşini, onunla kendisini kirletmek üzere yemeyecektir. Ben Yahve'yim.'"
9 "'Bu nedenle, buyruğumu bozarlarsa günah yüklenmesinler ve onun içinde ölmesinler diye, buyruklarımı izleyecekler. Onları kutsal kılan Yahve benim.'"
10 "'Hiçbir yabancı kutsal şeyden yemeyecek; kâhinlerin yanında yaşayan bir yabancı, ya da ücretli bir hizmetçi kutsal şeyden yemeyecek.
11 Ancak eğer kâhin, kendi parasıyla bir hizmetçi satın alırsa, ondan yiyecektir; onun evinde doğanlar onun ekmeğinden yiyeceklerdir.
12 Bir kâhinin kızı yabancı biriyle evliyse, kutsal şeylerin kaldırma sunularından yemeyecek.
13 Ama bir kâhinin kızı dulsa ya da boşanmışsa, çocuğu yoksa ve gençliğinde olduğu gibi babasının evine dönmüşse, babasının ekmeğinden yiyebilir; ama hiçbir yabancı ondan yemeyecektir.'"
14 "'Eğer bir kişi bilmeden kutsal bir şey yerse, o zaman ona değerinin beşte birini ekleyecek ve kutsal şeyi kâhine verecektir.
15 Kâhinler İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sundukları kutsal şeyleri bozmayacaklar,
16 böylece kutsal şeyleri yediklerinde suçluluk duygusu getirecek kötülüğü onlara yükletirler; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.'"
17 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:

18 "Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrael'in çocuklarıyla konuş ve onlara söyle:
'İsrael evinden ve İsrael'de olan yabancılardan kim olursa olsun, Yahve'ye
yakmalık sunu olarak sundukları, ister adaklarından biri olsun, ya da ister
gönüllü sunularından biri olsun, sunusunu sunduğu zaman,
19 kabul edilesiniz diye, boğalardan, koyunlardan, ya da keçilerden
kusursuz bir erkek sunacaksınız.
20 Ama kusurlu olanı sunmayacaksınız; çünkü o sizin için kabul edilebilir
olmayacaktır.
21 Kim bir adak ödemek için, Yahve'ye esenlik sunuları, ya da sığır, ya da
davardan gönüllü bir kurban sunarsa, kabul edilmesi için kusursuz
olacaktır. Hiçbir kusuru olmayacaktır.
22 Kör, yaralı, sakat, siğilli, iltihaplı ya da yarası açık olanı Yahve'ye
sunmayacaksınız; bunları sunak üzerinde Yahve'ye ateşle sunmayacaksınız.
23 Herhangi bir parçası fazla ya da eksik olan boğayı, ya da kuzuyu
gönüllü sunulan sunu olarak sunabilirsiniz; ancak adak olarak kabul
edilmeyecektir.
24 Testisleri vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş olanı Yahve'ye
sunmayacaksınız. Bunu diyarınızda yapmamalısınız.
25 Bunlardan hiçbirini bir yabancının elinden Tanrınız'ın ekmeği olarak
sunmayacaksınız; çünkü onların bozukluğu kendilerindedir. Onlarda kusur
vardır. Bunlar sizin için kabul edilmeyecektir.'"
26 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
27 "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğunda, annesiyle birlikte yedi gün
kalacak. Sekizinci günden itibaren Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak
kabul edilecektir.
28 İster inek, ister koyun olsun, onu ve yavrusunu aynı günde
kesmeyeceksiniz."
29 "Yahve'ye şükran kurbanı kurban edeceğiniz zaman, kabul edilesiniz
diye onu kurban edeceksiniz.
30 Aynı günde yenilecektir; hiçbirini sabaha kadar bırakmayacaksınız. Ben
Yahve'yim."
31 "Bu nedenle buyruklarımı tutacak ve yapacaksınız. Ben Yahve'yim.
32 Kutsal adıma saygısızlık etmeyeceksiniz, ama İsrael'in çocukları arasında
kutsal kılınacağım. Seni kutsal kılan Yahve benim,
33 Tanrın olmak için seni Mısır'dan çıkardım. Ben Yahve'yim."

23

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Yahve'nin kutsal toplantılar
olarak ilan edeceğiniz bayramları, benim bayramlarım bunlardır.'"
3 "'Altı gün iş yapılacak, ama yedinci gün tam dinlenme Şabat'ı, kutsal
toplantı olacak; hiçbir iş yapmayacaksınız. Bütün konutlarınızda Yahve'ye
Şabat'tır.'"
4 "'Bunlar, belirlenen vakitte ilan edeceğiniz Yahve'nin belirlediği
bayramlar, kutsal toplantılardır.
5 Birinci ayın on dördüncü günü akşam Yahve'nin Pesah'ıdır.
6 Aynı ayın on beşinci günü Yahve'ye Mayasız Ekmek Bayramı'dır. Yedi gün
mayasız ekmek yiyeceksiniz.
7 Birinci günde kutsal toplantınız olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız.
8 Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu ise yedi gün sunacaksınız. Yedinci gün
kutsal toplantıdır. Olağan işleri yapmayacaksınız.'"

9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vereceğim ülkeye gelip
ürününü biçeceğiniz zaman, o zaman hasadınızın ilk ürünlerinden oluşan
demetini kâhine getireceksiniz.
11 Sizin için kabul edilsin diye demetini Yahve'nin önünde sallayacak.
Kâhin onu Şabat'ın ertesi günü sallayacaktır.
12 Demetini sallayacağın gün, yakmalık sunu olarak Yahve'ye bir yaşında
kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız.
13 Ekmek sunusuyla birlikte, Yahve'ye ateşle yapılan sunu, hoş koku
olarak yağla yoğrulmuş onda iki efa* ince un olacak; ve onunla birlikte
dökmelik sunu da bir hinin† dörtte biri kadar şaraptan olacak.
14 Bu aynı güne, Tanrınız'a sunu getirene kadar ekmek, kavrulmuş buğday
ya da taze buğday yemeyeceksiniz. Bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca
daima geçerli olacak bir kuraldır.'"
15 "'Şabat'ın ertesi gününden, sallama sunusu demetini getirdiğiniz günden
itibaren sayacaksınız: Yedi Şabat tamamlanacak.
16 Yedinci Şabat'tan sonraki gün elli gün sayacaksın; ve Yahve'ye yeni
ekmek sunusu sunacaksınız.
17 Yaşadığınız yerden sallama sunusu olarak onda iki efa‡ ince undan
yapılmış iki ekmek getireceksiniz. Bunlar Yahve'ye ilk ürünler olarak
mayayla pişirilecek.
18 Ekmekle birlikte bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir genç boğa ve iki
koç sunacaksınız. Ekmek sunuları ve dökmelik sunularıyla birlikte bunlar,
Yahve'ye yakmalık sunu, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olacak.
19 Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak da bir yaşında iki
erkek kuzu sunacaksınız.
20 Kâhin onları sallamalık sunu olarak iki kuzuyla birlikte ilk ürünlerden
oluşan ekmekle birlikte Yahve'nin önünde sallayacak. Kâhin için Yahve'ye
kutsal olacaklar.
21 Aynı günde sizin için kutsal bir toplantı olacağını duyuracaksınız.
Olağan işler yapmayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca tüm konutlarınızda
daima geçerli olacak bir kuraldır.
22 "'Toprağınızın hasatını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamen
biçmemelisiniz, hasatınızın başaklarını toplamamalısınız. Bunları yoksullara
ve yabancılara bırakmalısınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "İsrael'in çocuklarına söyle: 'Yedinci ayda, ayın birinci gününde sizin için
tam bir dinlenme; boru sesiyle anma, kutsal toplantı olacak.
25 Olağan işler yapmayacaksınız. Yahve'ye ateşle yapılan sunu
sunacaksınız.'"
26 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
27 "Ancak bu yedinci ayın onuncu günü kefaret günüdür. Bu sizin için
kutsal toplantı olacaktır. Kendinize acı çektireceksiniz ve Yahve'ye ateşle
yapılan bir sunu sunacaksınız.
28 O gün hiçbir iş yapmayacaksınız; çünkü bu, sizin için Tanrınız Yahve'nin
önünde kefaret etmek üzere kefaret günüdür.
29 Çünkü o aynı günde kendini inkar etmeyen kişi halkından atılacaktır.

---

* **23:13** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **23:13** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. ‡ **23:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

30 Kim o aynı günde herhangi bir iş yaparsa, onu halkının arasından yok
edeceğim.
31 Hiçbir iş yapmayacaksınız; bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca
daima geçerli olacak bir kuraldır.
32 Bu sizin için tam bir Şabat, dinlenme günü olacak ve kendinizi inkar
edeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü akşam üstü, bir akşamdan diğer akşama
kadar Şabatınız'ı tutacaksınız."
33 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
34 "İsrael'in çocuklarına söyle ve de: 'Bu yedinci ayın on beşinci günü Yahve
için yedi günlük Çardak§ Bayramı'dır.
35 İlk gün kutsal toplantı olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız.
36 Yedi gün Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün size
kutsal toplantı olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Bu tam
toplantıdır; olağan işleri yapmayacaksın.'"
37 "'Yahve'ye ateşle yapılan sunu, yakmalık sunu, ekmek sunusu, kurban
ve dökmelik sunular sunmak için, her biri kendi gününde olmak üzere, kutsal
toplantılar olarak ilan edeceğiniz Yahve'nin belirlenmiş bayramları
bunlardır.
38 Yahve'nin Şabatları'na ek olarak, armağanlarınıza ek olarak, bütün
adaklarınıza ek olarak, Yahve'ye gönülden verdiğiniz sunulara ek olarak,
Yahve'ye verdiklerinizdir.'"
39 "'Yedinci ayın on beşinci günü, ülkenin ürünlerini topladığınızda,
Yahve'nin bayramını yedi gün tutacaksınız. Birinci gün tam dinlenme
olacak ve sekizinci gün tam dinlenme olacak.
40 Birinci gün heybetli ağaçların meyvelerini, palmiye ağaçlarının dallarını,
sık ağaç dallarını ve dere söğütlerini alacaksınız; ve Tanrınız Yahve'nin
önünde yedi gün sevineceksiniz.
41 Bunu yılın yedi günü Yahve'ye bayram olarak tutacaksınız. Kuşaklarınız
boyunca daima geçerli olacak bir kuraldır. Onu yedinci ayda tutacaksınız.
42 Yedi gün boyunca geçici barınaklarda* oturacaksınız. İsrael'de doğmuş
olan herkes geçici barınaklarda† oturacak;
43 ta ki, İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkardığımda onları geçici
barınaklarda‡ oturttuğumu sizin kuşaklarınız bilsin. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
44 Böylece Moşe İsrael'in çocuklarına Yahve'nin belirlenmiş bayramlarını
bildirdi.

24

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur ki, kandil sürekli yansın diye ışık için sana
ezilmiş saf zeytinyağı getirsinler.
3 Aron, tanıklık perdesinin dışında, Buluşma Çadırı'nda onu akşamdan
sabaha dek sürekli olarak Yahve'nin önünde tutacak. Kuşaklarınız boyunca
daima geçerli bir kural olacak.
4 Yahve'nin önündeki saf altın şamdanlık üzerindeki kandilleri sürekli olarak
düzende tutacaktır."
5 "İnce undan alıp on iki pide pişireceksin; bir pidede efanın* onda ikisi
olacak.

§ **23:34** Çardak Bayramı veya Sukkot * **23:42** veya çardaklar † **23:42** veya çardaklar ‡ **23:43** veya çardaklar * **24:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

6 Onları iki sıra halinde, altışar tane olmak üzere Yahve'nin önünde saf altın
masanın üzerine koyacaksın.
7 Her sıranın üzerine saf buhur koyacaksın; böylece ekmek için anılma,
Yahve'ye ateşle yapılan sunu olsun.
8 Her Şabat'ta onu sürekli olarak Yahve'nin önünde hazırlayacak. Bu, İsrael'in
çocukları adına kalıcı bir antlaşmadır.
9 Aron'la oğulları için olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler; çünkü sürekli
bir kuralla Yahve'nin ateşle yapılan sunularından kendisi için çok kutsaldır."
10 Babası Mısırlı olan İsrailli bir kadının oğlu, İsrael'in çocukları arasına çıktı;
İsrailli kadının oğluyla İsrailli bir adam ordugâhta kavga ettiler.
11 İsrailli kadının oğlu Ad'a küfretti; ve onu Moşe'ye getirdiler. Annesinin
adı Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti.
12 Yahve'nin isteği kendilerine bildirilene kadar onu gözaltında tuttular.
13 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
14 "Lanet edeni ordugâhın dışına çıkar; ve onu duyan herkes ellerini onun
başı üzerine koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.
15 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Kim Tanrısı'na lanet ederse,
günahını yüklenecektir.
16 Yahve'nin adına küfreden, kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu
mutlaka taşlayacaktır. Ad'a küfreden yabancı olsun, yerli olsun
öldürülecektir.'"
17 "'Bir insana ölümcül darbe vuran kesinlikle öldürülecektir.
18 Bir hayvana ölümcül bir darbe vuran, bedelini ödeyecek, yaşama karşılık
yaşam verecektir.
19 Kim komşusunu yaralarsa, ona da onun yaptığının aynısı yapılacak:
20 Kırığa karşılık kırık, göze karşılık göz, dişe karşılık diş. Birini nasıl
yaraladı ise, kendisine de öyle yapılacaktır.
21 Hayvanı öldüren onu ödeyecek; adam öldüren, öldürülecektir.
22 Yerli için de, yabancı için de, tek bir yasa olacak; çünkü ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
23 Moşe İsrael'in çocuklarıyla konuştu; lanet edeni ordugâhın dışına çıkarıp
taşladılar. İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.

25

1 Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vermekte olduğum ülkeye
girdiğinizde, diyar Yahve'ye Şabat tutacaktır.
3 Tarlanızı altı yıl ekeceksin, bağınızı altı yıl budayıp ürünlerini
toplayacaksın;
4 ama yedinci yılda ülke için tam dinlenme Şabat'ı, Yahve'ye Şabat olacak.
Tarlanı ekmeyecek, bağını budamayacaksın.
5 Hasadında kendiliğinden yetişeni biçmeyeceksin, ve budanmamış asmanın
üzümlerini toplamayacaksın. Ülke için tam dinlenme yılı olacak.
6 Ülkenin Şabat'ı sizin için, kendin için, hizmetçin için, kadın hizmetçin için,
ücretli hizmetçin için, garibin için, seninle birlikte yaşayan yabancı için
yiyecek olacak.
7 Onun bütün ürünü senin sığırların, diyarda bulunan hayvanların için de
yiyecek olacak.'"

8 "'Yedi yıl, yedi kere yedi yılların Şabat'larını sayacaksın; ve senin için
yılların Şabat'larının günleri, kırk dokuz yıl olacak.
9 O zaman yedinci ayın onuncu günü yüksek sesle boru çalacaksınız.
Kefaret Günü'nde bütün ülkenizde boru çalacaksınız.
10 Ellinci yılı kutsal kılacaksınız ve ülke sakinlerinin hepsine özgürlük ilan
edeceksiniz. Bu sizin için bir jübile olacak; ve her biriniz kendi mülküne, her
biriniz kendi ailesine dönecek.
11 O ellinci yıl size jübile olacak. Onun içinde ekim yapmayacaksınız,
kendiliğinden yetişenleri biçmeyeceksiniz ve budanmamış asmayı
toplamayacaksınız.
12 Çünkü jübiledir; sizin için kutsal olacaktır. Onun ürününü tarladan
yiyeceksiniz.'"
13 "'Bu Jübile Yılı'nda her biriniz kendi mülküne dönecek.'"
14 "'Komşuna bir şey satarsan ya da komşundan satın alırsan, birbirinize
haksızlık etmeyeceksiniz.
15 Jübile'den sonraki yıl sayısına göre komşundan satın alacaksın. Ürünlerin
yıl sayısına göre sana satacak.
16 Yılların uzunluğuna göre bedelini artıracaksın, yılların kısalığına göre de
bedelini azaltacaksın; çünkü o sana ürünlerinin sayısını satıyor.
17 Birbirinize haksızlık yapmayacaksınız, tersine Tanrınız'dan
korkacaksınız; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.'"
18 "'Bu nedenle kurallarımı yapacaksınız, ilkelerimi tutacaksınız ve onları
yapacaksınız; ülkede güvenlik içinde oturacaksınız.
19 Toprak ürününü verecek, siz de doyana kadar yiyeceksiniz ve orada
güvenlik içinde oturacaksınız.
20 Eğer: "İşte, ekmeyeceğiz ve ürünümüzü toplamayacağız; yedinci yıl ne
yiyeceğiz?" derseniz;
21 o zaman altıncı yılda kutsamamı üzerinize buyuracağım ve üç yıllık ürün
verecektir.
22 Sekizinci yıl ekim yapacaksın ve dokuzuncu yıla kadar ambarın eski
ürününden yiyeceksin. Ürünü gelinceye kadar eski ambardan yiyeceksin.'"
23 "'Toprak temelli olarak satılmayacak, çünkü toprak benimdir; çünkü siz
yabancısınız ve benim yanımda konuklarsınız.
24 Mülkünüz olan tüm topraklarda, toprak için fidye kabul edeceksiniz.'"
25 "'Eğer kardeşin yoksullaşır ve mülklerinin bir kısmını satarsa, kendisine
en yakın akrabası gelip kardeşinin sattığını geri alacaktır.
26 Eğer bir adamın onu geri alacak kimsesi yoksa ve bolluğa kavuşup onu
geri almak için yeterli yolu bulursa,
27 o zaman satışından bu yana geçen yılları hesaplasın ve arta kalan kısmı
onu sattığı adama geri ödesin; ve mülküne dönecektir.
28 Ama eğer onu geri alamazsa, sattığı şey Jübile Yılı'na kadar onu satın
alanın elinde kalacaktır. Jübile'de serbest bırakılacak ve o, mülküne geri
dönecektir.'"
29 "'Eğer bir adam surlarla çevrili bir kentte oturduğu evi satarsa,
satıldıktan sonraki tam bir yıl içinde onu geri alabilir. Tam bir yıl boyunca
onu geri alma hakkına sahip olacaktır.
30 Eğer bir yıl içinde geri almazsa, surlarla çevrili kentteki ev, onu satın
alan insana kuşaklar boyu temelli olarak kalacaktır. Jübile'de serbest
kalmayacaktır.
31 Ama çevrelerinde duvar olmayan köylerin evleri ülkenin kırlarıyla bir
sayılacaktır; bedeli ödenebilir ve Jübile'de serbest bırakılacaklardır.'"

32 "'Ancak Levililer'in kentleri, mülkleri olan kentlerdeki evlerini,
Levililer istedikleri zaman geri alabilirler.
33 Levililer mülkü olan kentteki satılmış evi geri alabilirler, Jübile'de
serbest bırakılacaktır, çünkü Levililer'in kentlerdeki evleri İsrael'in çocukları
arasında onların mülküdür.
34 Ama onların kentlerindeki otlaklar satılamaz; çünkü orası onların daimi
mülküdür.'"
35 "'Kardeşin yoksul düştüyse ve eli aranızda kendini geçindiremiyorsa, ona
destek olacaksın. O, sizinle bir yabancı ve konuk gibi yaşayacak.
36 Ondan ne faiz ne de kâr alın; tersine Tanrınız'dan korkun ki, kardeşiniz
aranızda yaşasın.
37 Ona paranızı faizle ödünç vermeyeceksin, yiyeceklerini de kâr amacıyla
ona vermeyeceksin.
38 Kenan diyarını size vermek ve Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından
çıkaran Tanrınız Yahve benim.'"
39 "'Eğer kardeşiniz aranızda yoksullaşır ve kendini size satarsa, onu köle
gibi hizmet ettirmeyeceksin.
40 Yanında ücretli bir hizmetçi ve konuk gibi olacak; Jübile Yılı'na kadar
yanında hizmet edecektir.
41 Sonra kendisi ve çocukları senin yanından çıkıp kendi ailesinin ve
atalarının mülküne dönecek.
42 Çünkü onlar Mısır diyarından çıkardığım hizmetkârlarımdır. Köle olarak
satılmayacaklardır.
43 Ona sertlikle hükmetmeyeceksin, ancak Tanrın'dan korkacaksın.'"
44 "'Çevrenizdeki uluslardan sahip olduğunuz erkek ve kadın kölelerinize
gelince, onlardan erkek ve kadın köleler satın alabilirsiniz.
45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarından ve onların sizinle
birlikte olan ailelerinden ülkenizde doğmuş olanları satın alabilirsiniz; onlar
da sizin mülkünüz olacaktır.
46 Bunları sizden sonra çocuklarınıza mülk olarak miras bırakabilirsiniz.
Kölelerinizi sonsuza kadar onlardan alabilirsiniz, ama kardeşleriniz İsrael'in
çocuklarına, birbirinize sertlikle hükmetmeyeceksiniz.'"
47 "'Aranızda yaşayan bir yabancı ya da konuk olan biri zenginleşirse,
yanındaki kardeşin de yoksul düşer ve kendisini aranızda yaşayan bir
yabancıya ya da konuğun aile üyesinden birine satarsa,
48 satıldıktan sonra o geri alınabilir. Kardeşlerinden biri geri alabilir;
49 ya da amcası, ya da amcasının oğlu, onu geri alabilir, ya da ailesinden
ona yakın akrabası olan biri onun fidyesini verebilir; ya da eğer o
zenginleşirse kendisi için fidye verebilir.
50 Kendisini satın alan kişiyle, ona kendisini sattığı yıldan Jübile Yılı'na
kadar hesap görecektir. Satışının bedeli yılların sayısına göre olacaktır; onun
yanında ücretli bir hizmetçinin zamanı gibi olacaktır.
51 Eğer daha uzun yıllar varsa, onlara göre, satın alındığı paradan
özgürlüğünün bedelini geri verecektir.
52 Jübile Yılı'na yalnızca birkaç yıl kalmışsa, o zaman onunla hesap görecek;
hizmet yıllarına göre özgürlüğünün bedelini geri verecektir.
53 Her yıl tutulan bir hizmetçi olarak onun yanında olacak. O, senin
önünde, ona sert bir şekilde hükmetmeyecektir.
54 Eğer bu yollarla geri alınmazsa, Jübile Yılı'nda kendisi ve çocukları da
serbest bırakılacaktır.

55 Çünkü İsrael'in çocukları benim hizmetkârlarımdır; Mısır diyarından
çıkardığım kendi hizmetkârlarımdır. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"

26

1 "'Kendinize putlar yapmayacaksınız, oyma put ya da dikili taş
dikmeyeceksiniz, ülkenizde önünde eğilmek için oymalı taş koymayacaksınız;
çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.'"
2 "'Şabat'larımı tutacaksınız ve konutuma saygı duyacaksınız. Ben
Yahve'yim.'"
3 "'Eğer kurallarım içinde yürürseniz, buyruklarımı tutarsanız ve onları
yaparsanız,
4 o zaman yağmurlarınızı size vaktinde vereceğim; toprak da ürününü
verecek, kırın ağaçları da meyvesini verecekler.
5 Harmanınız bağ bozumuna kadar, bağ bozumu da ekim zamanına kadar
sürecek. Ekmeğinizi doyasıya yiyeceksiniz ve ülkenizde güvenlik içinde
oturacaksınız.'"
6 "'Ülkeye barış vereceğim, siz de yatacaksınız ve kimse sizi
korkutmayacak. Kötü hayvanları diyardan kovacağım ve ülkenizden kılıç
geçmeyecektir.
7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız ve onlar önünüzde kılıçla düşecekler.
8 Sizden beşiniz yüz kişiyi kovalayacak, yüzünüz de on bin kişiyi
kovalayacak; düşmanlarınız da önünüzde kılıçla düşecekler.'"
9 "'Sana saygım olacak, seni verimli kılacağım, seni çoğaltacağım ve seninle
antlaşmamı sürdüreceğim.
10 Uzun süredir saklanan eski erzağı yiyeceksin ve yenisi için eskisini
yerinden çıkaracaksın.
11 Çadırımı aranıza kuracağım, canım sizden nefret etmeyecek.
12 Ben aranızda yürüyeceğim, sizin Tanrınız olacağım, siz de benim halkım
olacaksınız.
13 Ben, onların kölesi olmayasınız diye sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız
Yahve'yim. Boyunduruğunun demirlerini kırdım ve seni dik yürüttüm.'"
14 "'Ancak beni dinlemezseniz ve bu buyrukların tümünü yapmazsanız,
15 kurallarımı reddederseniz ve canınız benim ilkelerimden nefret
ederse, bütün buyruklarımı yapmaz ve antlaşmamı bozarsanız,
16 ben de size şunu yapacağım: Üzerinize dehşeti, gözleri yiyip bitiren ve
canı perişan eden veremi, ateşi üzerinize atayacağım. Tohumunu boşuna
ekeceksin, çünkü onu düşmanların yiyecek.
17 Yüzümü sana karşı çevireceğim, düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız.
Sizden nefret edenler size hükmedecek; sizi kovalayan yokken bile
kaçacaksınız.'"
18 "'Bunlara rağmen beni dinlemezseniz, günahlarınız için sizi yedi kat
daha cezalandıracağım.
19 Gücünün övüncünü kıracağım, gökyüzünü demir gibi, toprağını tunç gibi
yapacağım.
20 Gücün boşa gidecek; çünkü toprağınız ürün vermeyecek, ülkenin ağaçları
da meyvesini vermeyecek.'"
21 "'Bana karşı yürür ve beni dinlemezseniz, günahlarınıza göre başınıza
yedi kat daha bela getireceğim.
22 Çocuklarınızı elinizden alacak, hayvanlarınızı yok edecek ve sayınızı
azaltacak yaban hayvanları aranıza göndereceğim. Yollarınız ıssızlaşacak.'"
23 "'Bunlarla bana geri dönmezseniz ve bana karşı yürürseniz,

24 o zaman ben de size karşı yürüyeceğim; ve ben de sizi günahlarınız için
yedi kat vuracağım.
25 Antlaşmanın öcünü alan kılıcı üzerinize getireceğim. Kentlerinizde
toplanacaksınız ve aranıza veba göndereceğim. Düşmanın eline teslim
edileceksiniz.
26 Ekmek desteğinizi kırdığımda, ekmeğini on kadın aynı fırında pişirecekler
ve ekmeğinizi tartarak getirecekler. Yiyeceksiniz ama doymayacaksınız.'"
27 "'Buna rağmen beni dinlemezseniz, bana karşı yürürseniz,
28 ben de öfkeyle size karşı yürüyeceğim. Günahlarınız için de sizi yedi kat
cezalandıracağım.
29 Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini yiyeceksiniz.
30 Yüksek yerlerinizi yok edeceğim, buhur sunaklarınızı devireceğim, ölü
bedenlerinizi putlarınızın bedenleri üzerine atacağım; canım da sizden
tiksinecek.
31 Kentlerinizi harap edeceğim, kutsal yerlerinizi ıssız bırakacağım. Hoş
kokulu sunularınızdan hoşnut olmayacağım.
32 Ülkeyi ıssız bırakacağım; içinde oturan düşmanlarınız buna şaşacaklar.
33 Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve ardınızdan kılıç çekeceğim. Ülkeniz ıssız
kalacak, kentleriniz çöl olacak.
34 O zaman ülke ıssız kaldığı ve siz düşman topraklarında olduğunuz sürece
Şabat'lardan tat alacak. O zaman ülke dinlenecek ve Şabat'lardan tat alacak.
35 Issız kaldığı sürece, siz onun üzerinde yaşarken Şabat'larınızda sahip
olmadığı dinlenmeye sahip olacak.'"
36 "'Sizden arta kalanlara gelince, düşman topraklarında onların
yüreklerine bir baygınlık göndereceğim. Sürüklenen bir yaprağın sesi onları
uçuracak; ve kılıçtan kaçan biri gibi kaçacaklar. Kovalayan yokken düşecekler.
37 Kovalayan yokken, sanki kılıç önündeymiş gibi birbirlerine çarpıp
düşecekler. Düşmanlarınızın önünde duracak gücünüz olmayacak.
38 Ulusların arasında yok olacaksınız. Düşmanlarınızın ülkesi sizi yiyip
bitirecek.
39 Sizden sağ kalanlar düşmanlarınızın topraklarında kötülüklerinin acısını
çekecekler; babalarının kötülüklerini de onlarla birlikte çekecekler.'"
40 "'Eğer bana karşı işledikleri suçta kendi kötülüklerini ve ataларının
kötülüklerini itiraf ederlerse; bana karşı yürüdükleri için,
41 ben de onlara karşı yürüdüm ve onları düşmanlarının ülkesine getirdim;
eğer o zaman sünnetsiz yürekleri alçakgönüllü olur ve kötülüklerinin cezasını
kabul ederlerse,
42 o zaman Yakov'la olan antlaşmamı, İshak'la olan antlaşmamı ve
Avraham'la olan antlaşmamı hatırlayacağım; ülkeyi de hatırlayacağım.
43 Ülke de onlar tarafından bırakılacak ve onlarsız ıssız kaldığı sürece
Şabat'lardan tat alacak; kurallarımı reddettikleri ve canları ilkelerimden
tiksindiği için, suçlarının cezasını kabul edecekler.
44 Bütün bunlara rağmen, düşmanlarının ülkesinde olduklarında, onları
tamamen yok etmek ve onlarla olan antlaşmamı bozmak için onları
reddetmeyeceğim ve onlardan nefret etmeyeceğim; çünkü ben onların
Tanrısı Yahve'yim.
45 Ama onların Tanrısı olmak için Mısır'dan ulusların gözü önünde
çıkardığım ataларının antlaşmasını onlar uğruna hatırlayacağım. Ben
Yahve'yim.'"
46 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Sina Dağı'nda kendisi ile İsrael'in
çocukları arasında yaptığı kurallar, ilkeler ve yasalardır.

27

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adam bir kişiyi Yahve'ye
adak olarak adadığında, senin biçtiğin değere göre,
3 yirmi ile altmış yaş arasındaki bir erkeğe biçtiğin değer, kutsal yerin
şekeline* göre elli şekel gümüş olacak.
4 Eğer kadınsa, o zaman biçtiği değer otuz şekel olacaktır.
5 Eğer kişi beş ile yirmi yaş arasındaysa, o zaman biçtiğin değer erkek için
yirmi şekel, kız için on şekel olacaktır.
6 Eğer kişi bir aylıktan beş yaşına kadarsa, o zaman biçtiğin değer erkek için
beş şekel gümüş, kız için üç şekel gümüş olacaktır.
7 Kişi altmış yaş ve üzeri ise; eğer erkek ise, o zaman biçtiğiniz değer on beş
şekel, bir kadın için ise on şekel olacaktır.
8 Ama biçtiğin değerden daha yoksulsa, o zaman kâhinin önünde
durdurulacak ve kâhin ona bir değer biçecektir. Kâhin ödeme gücüne göre
değer biçecektir.'"
9 "'İnsanların Yahve'ye sunu olarak sunduğu bir hayvansa, insanın bu
hayvandan Yahve'ye verdiği her şey kutsal olacaktır.
10 Onu değiştirmeyecek, iyiyi kötüyle, kötüyü iyiyle değiştirmeyecek. Eğer
hayvanı hayvanla değiştirirsen, o zaman hem o, hem de değiştirilen kutsal
olacaktır.
11 Eğer bu, Yahve'ye sunu olarak sunulmayan kirli bir hayvansa, hayvanı
kâhinin önünde durduracak;
12 kâhin bunun iyi mi ya da kötü mü olduğunun değerini biçecek. Kâhin ona
nasıl değer biçerse, öyle olacaktır.
13 Ama eğer gerçekten onu geri alacaksa, o zaman onun beşte birini
biçtiğin değerin üzerine ekleyecektir.'"
14 "'Bir adam evini Yahve'ye kutsal kılmak üzere adadığında, kâhin bunun
iyi mi ya da kötü mü olduğuna değer biçecek. Kâhin ona nasıl değer biçerse,
öyle olacaktır.
15 Eğer onu adayan kişi evini geri alırsa, o zaman senin değer biçtiğin
paranın beşte birini ona ekleyecek ve ev onun olacak.'"
16 "'Eğer bir adam mülkü olan tarlanın bir kısmını Yahve'ye adarsa, o
zaman biçeceğin değer onun tohumuna göre olacaktır. Bir homer† arpa
ekiminin değeri elli şekel‡ gümüş olacak.
17 Eğer tarlasını Jübile Yılı'ndan itibaren adarsa, senin biçtiğin değere göre
kalacaktır.
18 Ama eğer tarlasını Jübile'den sonra adarsa, o zaman kâhin ona parayı
Jübile Yılı'na kadar kalan yıllara göre hesaplayacak; ve biçtiğin değerden
düşecektir.
19 Eğer tarlayı adayan kişi gerçekten onu geri alacaksa, o zaman senin
biçtiğin değerin beşte birini onun üzerine ekleyecek ve tarla onun olarak
kalacaktır.
20 Tarlayı geri almazsa, ya da tarlayı başka birine satarsa, bir daha geri
alınamaz;
21 ama tarla Jübile'de çıktığı zaman, Yahve'ye adanmış bir tarla gibi kutsal
olacak. Mülkiyeti kâhinlere ait olacak.'"
22 "'Eğer biri satın aldığı ve kendi mülkü olmayan bir tarlayı Yahve'ye
adarsa,

* **27:3** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. † **27:16** 1 homer yaklaşık 220 litredir ‡ **27:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

23 o zaman kâhin senin biçtiğin değerin bedelini Jübile Yılı'na kadar ona
hesap edecek; ve o gün senin biçtiğin değeri Yahve'ye kutsal bir şey olarak
verecektir.
24 Jübile Yılı'nda tarla, kendisinden satın alınan insana, toprağın mülkiyeti
kendisine ait olan insana dönecektir.
25 Bütün biçtiğiniz değerler kutsal yerin şekeline göre olacak: Şekel§ başına
yirmi gerah* olacaktır.'"
26 "Ancak hayvanlar arasında ilk doğan, ilk doğan olarak Yahve'ye ait
olduğu için, hiç kimse onu adayamaz; ister öküz, ister koyun olsun, o
Yahve'nindir.
27 Eğer kirli bir hayvan ise, o zaman onu senin biçeceğin değere göre geri
satın alacak ve beşte birini onun üzerine ekleyecektir; ya da geri alınamazsa o
zaman senin biçeceğin değere göre satılacaktır.'"
28 "'Bununla birlikte, bir insanın sahip olduğu insan olsun, hayvan olsun
ya da mülkü olan tarla olsun, Yahve'ye adadığı hiçbir şey satılmayacak ya da
geri alınmayacaktır. Kalıcı olarak adanan her şey Yahve'ye çok kutsaldır.'"
29 "'İnsanlar arasından yıkıma ayrılan hiç kimse fidyeyle kurtarılmayacak.
Kesinlikle öldürülecektir.'"
30 "'İster toprağın tohumu, ister ağaçların meyvesi olsun, toprağın bütün
ondalığı Yahve'ye aittir. Yahve'ye kutsaldır.
31 Bir adam ondalığının bir kısmını geri alırsa, onun üzerine beşte birini
ekleyecektir.
32 Bütün sığırların ya da davarların ondalığı, her değnek altından geçenlerin
ondalığı, Yahve'ye kutsal olacaktır.
33 Onun iyi mi kötü mü olduğunu incelemeyecek ve onu değiştirmeyecek.
Eğer onu değiştirirse, o zaman hem o, hem de değiştirdiği kutsal olacaktır. O
ödenip geri alınamayacaktır.'"
34 Bunlar, Yahve'nin Sina Dağı'nda İsrael'in çocukları için Moşe'ye
buyurduğu buyruklardır.

§ **27:25** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

* **27:25** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir.

SAYILAR

1 Yahve,* Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılında, ikinci ayın birinci
günü, Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda Moşe'yle konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarının topluluğunu, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, her erkeği,
3 İsrael'de yirmi yaş ve üzeri, savaşa gidebilecek durumda olanların
hepsini, sen ve Aron onları bölüklerine göre, birer birer sayacaksınız.
4 Yanınızda her oymaktan bir adam, her biri atalarının evinin başı olacak.
5 Sizinle birlikte duracak adamların adları şunlardır: Ruven'den: Şedeur
oğlu Elizur.
6 Şimon'dan: Surişadday oğlu Şelumiel.
7 Yahuda'dan: Amminadav oğlu Nahşon.
8 İssakar'dan: Zuar oğlu Netanel.
9 Zevulun'dan: Helon oğlu Eliav.
10 Yosef'in çocuklarından: Efraim'den: Ammihud oğlu Elişama; Manaşşe'den:
Pedahsur oğlu Gamaliel.
11 Benyamin'den: Gideoni oğlu Avidan.
12 Dan'dan: Ammişadday oğlu Ahiezer.
13 Aşer'den: Okran oğlu Pagiel.
14 Gad'dan: Deuel oğlu Elyasaf.
15 Naftali'den: Enan oğlu Ahira."
16 Topluluktan çağrılanlar, atalarının oymaklarının beyleri† bunlardır;
onlar İsrael binlerinin başlarıydı.
17 Moşe ile Aron adları anılan bu adamları aldılar.
18 İkinci ayın birinci günü bütün topluluğu bir araya topladılar; soylarını
ailelerine göre, atalarının evlerine göre, ad sayısına göre yirmi yaş ve üzeri
olarak teker teker ilan ettiler.
19 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onları Sina Çölü'nde saydı.
20 İsrael'in ilk doğanı Ruven'in çocukları, onların kuşakları, soylarına göre,
atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa
gidebilecek her erkek, teker teker hepsi:
21 Ruven oymağından sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.
22 Şimon'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre teker teker, onlardan sayılanlar, yirmi
yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanların hepsi:
23 Şimon oymağından sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi.
24 Gad'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine
göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda
olanlar:
25 Gad oymağından sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi.
26 Yahuda'nın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
27 Yahuda oymağından sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:16** başları veya önderleri

28 İssakar'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
29 İssakar oymağından sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi.
30 Zevulun'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
31 Zevulun oymağından sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi.
32 Yosef çocuklarından: Efraim'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına
göre, atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri
savaşa gidebilecek durumda olanlar:
33 Efraim oymağından sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi.
34 Manaşşe'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
35 Manaşşe oymağından sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi.
36 Benyamin'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
37 Benyamin oymağından sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi.
38 Dan'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine
göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda
olanlar:
39 Dan oymağından sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi.
40 Aşer'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
41 Aşer oymağından sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişi vardı.
42 Naftali'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
43 Naftali oymağından sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.
44 Sayılanlar bunlardır; onları Moşe ve Aron'la İsrael'in on iki beyleri
saydılar; bunlardan her biri kendi atalarının evi içindi.
45 Böylece atalarının evlerine göre İsrael'in çocuklarından sayılan yirmi yaş
ve üzeri İsrael'de savaşa gidebilecek durumda olanların hepsi,
46 sayılanların tamamı altı yüz üç bin beş yüz elli kişiydi.
47 Ancak Levililer atalarının oymağına göre onların arasında sayılmadı.
48 Çünkü Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
49 "Yalnız Levi oymağını saymayacaksın, İsrael'in çocuklarının arasında
onların sayımını yapmayacaksın;
50 ancak Levililer'i Levha Sandığı'nın, onun tüm takımlarının ve ona ait
olan her şeyin üzerinde görevlendir. Konutu ve onun tüm takımlarını onlar
taşıyacaklar; onunla onlar ilgilenecekler ve onun çevresinde konaklayacaklar.
51 Konut taşınacağı zaman Levililer onu indirecekler; ve konut kurulacağı
zaman onu Levililer kuracaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir.
52 İsrael'in çocukları, kendi bölüklerine göre, herkes kendi ordugâhına ve
herkes kendi sancağının yanında çadırlarını kuracaklar.
53 Ama İsrael'in çocuklarının topluluğu üzerine gazap gelmesin diye Levililer
Levha Sandığı'nın çevresinde konaklayacaklar. Levililer Tanıklık
Konutu'ndan sorumlu olacaklar."

54 İsrael'in çocukları böyle yaptılar. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre onlar da öyle yaptılar.

2

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocukları, herkes kendi bayrağının yanında, atalarının evlerinin sancaklarıyla konaklayacak. Buluşma Çadırı'nın çevresinde, ondan uzakta konaklayacaklar."
3 "Gündoğumuna doğru doğu tarafında konaklayanlar, bölüklerine göre Yahuda ordugâhının bayrağından olacaklar. Yahuda'nın çocuklarının beyi Amminadav oğlu Nahşon olacak.
4 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi."
5 "Onun yanında konaklayanlar İssakar oymağı olacak. İssakar'ın çocuklarının beyi Zuar oğlu Netanel olacak.
6 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi."
7 "Zevulun oymağı: Zevulun'un çocuklarının beyi Helon oğlu Eliav olacak.
8 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi."
9 "Yahuda ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz seksen altı bin dört yüz kişiydi. İlk olarak onlar yola çıkacaklardır."
10 "Bölüklerine göre Ruven ordugâhının bayrağı güney tarafında olacak. Ruven çocuklarının beyi Şedeur oğlu Elizur olacak."
11 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.
12 "Onun yanında konaklayan Şimon oymağı olacak. Şimon'un çocuklarının beyi Surişadday oğlu Şelumiel olacak.
13 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi."
14 "Gad oymağı: Gad'ın çocuklarının beyi Reuel oğlu Elyasaf olacak.
15 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi."
16 "Ruven ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz elli bir bin dört yüz elli kişiydi. İkinci olarak onlar yola çıkacaklardır."
17 "Sonra Buluşma Çadırı yola çıkacak, Levililer'in ordugâhı ordugâhların ortasında olacak. Konakladıkları gibi, herkes kendi bayraklarına göre, her kişi kendi yerinden yola çıkacak."
18 "Bölüklerine göre Efraim ordugâhının sancağı batı tarafında olacak. Efraim'in çocuklarının beyi Ammihud oğlu Elişama olacak.
19 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi."
20 "Onun yanında Manaşşe oymağı olacak. Manaşşe'nin çocuklarının beyi Pedahzur oğlu Gamaliel olacak.
21 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi."
22 "Benyamin oymağı: Benyamin'in çocuklarının beyi Gideoni oğlu Avidan olacak.
23 Onun ordusu ve onlardan sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi."
24 "Efraim ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz sekiz bin yüz kişiydi. Üçüncü olarak onlar yola çıkacaklardır."
25 "Bölüklerine göre Dan ordugâhının bayrağı kuzey tarafında olacak. Dan'ın çocuklarının beyi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.
26 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi."
27 "Onun yanında konaklayanlar Aşer oymağı olacak. Aşer'in çocuklarının beyi Okran oğlu Pagiel olacak.
28 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişiydi."

29 “Naftali oymağı: Naftali'nin çocuklarının beyi Enan oğlu Ahira olacak.
30 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.”
31 “Dan ordugâhından sayılanların hepsi yüz elli yedi bin altı yüz kişiydi.
Kendi bayraklarına göre en son onlar yola çıkacaklardır.”
32 Bunlar atalarının evlerine göre İsrael'in çocuklarından sayılanlardır.
Ordularına göre ordugâhlardan sayılanların hepsi altı yüz üç bin beş yüz elli
kişiydi.
33 Ancak Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi Levililer İsrael'in
çocukları arasında sayılmadılar.
34 İsrael'in çocukları da böyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye
göre, kendi bayraklarına göre konakladılar ve böylece herkes aileleri ile
atalarının evlerine göre yola çıktılar.

3

1 Yahve'nin Sina Dağı'nda Moşe'yle konuştuğu gün Aron'la Moşe'nin
soylarının tarihi şöyledir.
2 Aron'un oğullarının adları şunlardır: İlk doğan Nadav, Avihu, Eleazar ve
İtamar.
3 Aron'un oğullarının, kâhinlik makamında hizmet etmek üzere adadığı,
meshedilmiş kâhinlerin adları bunlardır.
4 Nadav ile Avihu, Sina Çölü'nde Yahve'nin önünde yabancı ateş
sundukları zaman Yahve'nin önünde öldüler; onların çocukları yoktu. Eleazar
ve İtamar, babaları Aron'un önünde kâhinlik makamında hizmet ettiler.
5 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
6 “Levi oymağını yaklaştır ve onları kâhin Aron'un önünde, ona hizmet
etsinler diye durdur.
7 Konutun hizmetini yapmak üzere onun ve tüm topluluğun
gereksinimlerini Buluşma Çadırı'nın önünde onlar sağlayacaklar.
8 Buluşma Çadırı'nın bütün takımlarını ve İsrael'in çocuklarının konut
hizmetiyle ilgili yükümlülüklerini onlar karşılayacak.
9 Levililer'i Aron'la oğullarına vereceksin. Onlar İsrael'in çocukları adına
tamamen ona verilmiştir.
10 Aron'la oğullarını sen atayacaksın, onlar da kâhinliklerini sürdürecekler,
yaklaşan yabancı ise öldürülecektir.”
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
12 “İşte,* İsrael'in çocukları arasında rahmi açan ilk doğanların yerine,
Levililer'i İsrael'in çocukları arasından seçtim; ve Levililer benim olacak.
13 Çünkü ilk doğanların hepsi benimdir. Mısır diyarında bütün ilk doğanları
vurduğum gün, İsrael'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları
kendime kutsal kıldım. Benim olacaklar. Ben Yahve'yim.”
14 Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye şöyle dedi:
15 “Levi çocuklarını atalarının evlerine, ailelerine göre say. Bir aylık ve üstü
olan her erkeği sayacaksın.”
16 Moşe onları Yahve'nin sözüne göre, kendisine buyurulduğu gibi saydı.
17 Levi'nin oğulları adlarıyla şunlardır: Gerşon, Kehat ve Merari.
18 Gerşon'un oğullarının ailelerine göre adları şunlardır: Livni ve Şimi.

* **3:12** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

19 Ailelerine göre Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel.
20 Ailelerine göre Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Babalarının evlerine
göre Levililer'in aileleri bunlardır.
21 Livnî ailesi ve Şimi ailesi Gerşon'dandı. Bunlar Gerşonlular'ın aileleridir.
22 Onlardan sayılanlar, bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre
yedi bin beş yüz kişiydi.
23 Gerşonlular'ın aileleri konutun arkasında batıya doğru konaklayacaklar.
24 Lael oğlu Elyasaf Gerşonlular'ın atalar evinin beyi olacak.
25 Buluşma Çadırı'nda Gerşon oğullarının görevi konut, çadır, onun örtüsü,
Buluşma Çadırı'nın kapı perdesi,
26 konutla sunağın çevresindeki avlunun perdeleri, avlu kapısının perdesi
ve bütün hizmeti için onun ipleri olacaktır.
27 Amramlılar'ın ailesi, Yisharlılar'ın ailesi, Hevronlular'ın ailesi ve
Uzzielliler'in ailesi Kohat'tandı.
28 Bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre, kutsal yerin
gereksinimlerini karşılayan sekiz bin altı yüz kişi vardı.
29 Kohatoğulları'nın aileleri konutun güney tarafında konaklayacaklar.
30 Kohatlılar'ın ailelerinin atalar evi beyi Uzziel oğlu Elizafan olacak.
31 Sandık, masa, şamdan, sunaklar, hizmet ettikleri kutsal yerin takımları,
perde ve onun tüm hizmeti onların görevi olacak.
32 Kâhin Aron'un oğlu Eleazar, kutsal yerin gereksinimlerini sağlayanların
üzerinde Levili beylerin beyi olacak.
33 Mahlitliler ailesi ve Muşililer ailesi Merari'dendi. Bunlar Merari'nin
aileleridir.
34 Bir aylık ve daha üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre onlardan
sayılanlar altı bin iki yüz† kişiydi.
35 Merari ailelerinin atalar evinin beyi Avihail oğlu Suriel'di. Onlar
konutun kuzey tarafında konaklayacaklar.
36 Merarioğulları'nın belirlenmiş görevleri konutun çerçeveleri, kirişleri,
direkleri, tabanları, bütün takımları, onun tüm hizmetleri,
37 çevresindeki avlunun direkleri, tabanları, kazıkları ve ipleridir.
38 Doğuya doğru konutun önünde, güneşin doğduğu yere doğru Buluşma
Çadırı'nın önünde, İsrael'in çocuklarının görevi için kutsal yerin
gereksinimlerini karşılamak üzere konaklayanlar, Moşe, Aron ve oğulları
olacaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir.
39 Moşe ile Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca ailelerine göre saydıkları
Levililer'in tümü, bir aylık ve üstü olan tüm erkekler yirmi iki bin kişiydi.
40 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarından bir aylık ve üstü olan ilk
doğan tüm erkekleri say ve adlarının sayısını al.
41 İsrael'in çocukları arasında ilk doğanların yerine Levililer'i, —Ben
Yahve'yim—benim için alacaksın; ve İsrael'in çocuklarının hayvanları arasında
bütün ilk doğanlar yerine Levililer'in hayvanlarını alacaksın."
42 Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, İsrael'in çocukları arasında ilk
doğanların hepsini saydı.
43 Ad sayısına, bir aylık ve üstü olanlardan sayılanlara göre ilk doğan bütün
erkekler yirmi iki bin iki yüz yetmiş üç kişiydi.
44 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:

† **3:34** + 22.000, 2 anlamlı basamağa yuvarlanan toplamdır. Yukarıda verilen Gerşonlular, Kohatlılar ve Merariler toplamı 22.300'dür, ancak geleneksel İbranice metinde sayı 3 anlamlı basamağa değil, 2 anlamlı basamağa yuvarlanmıştır.

45 “İsrael'in çocukları arasında ilk doğanların tümü yerine Levililer'i, onların
hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını al; Levililer de benim olacak.
Ben Yahve'yim.
46 İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarından Levililer'in sayısını aşan iki yüz
yetmiş üç kişinin bedeli için,
47 kişi başına beş şekel alacaksın; onları kutsal yerin şekeline‡ göre
alacaksın (şekel yirmi geradır§);
48 ve onlardan geri kalan bedel parasını Aron'la oğullarına vereceksin.”
49 Moşe, Levililer'le bedeli verilmiş olanları aşanların bedel parasını aldı;
50 İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarından kutsal yerin şekeline göre bin üç yüz
altmış beş şekel* para aldı;
51 Yahve'nin sözü uyarınca Moşe, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi bedel
parasını Aron'la oğullarına verdi.

4

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
2 “Levioğulları arasından Kohat'ın oğullarını, ailelerine, ata evlerine göre,
3 otuz yaştan başlayarak elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda iş yapmak
üzere hizmete girenlerin tümünü sayın.”
4 “Buluşma Çadırı'nda Kohatoğulları'nın en kutsal şeylerle ilgili hizmeti
budur.
5 Ordugâh göç edince Aronoğulları'yla birlikte içeri girecek ve bölme
perdesini indirecekler, Levha Sandığı'nı onunla örtecekler,
6 üzerine fok derisinden bir örtü koyacaklar, üzerine mavi bir bez serip
sırıklarını takacaklar.”
7 “Sergi ekmeği masasının üzerine mavi bir bez serip üzerine tabakları,
kaşıkları, kâseleri, dökmelik sunu için tasları koyacaklar; ve sürekli ekmek
onun üzerinde olacak.
8 Üzerlerine kırmızı bir bez serip onu fok derisinden bir örtüyle örtecekler
ve sırıklarını takacaklar.”
9 “Lacivert bir bez alıp ışık veren şamdanı, kandillerini, makaslarını,
tablalarını ve onun hizmetinde kullanılan tüm yağ kaplarını örtecekler.
10 Onu ve içindeki tüm takımlarını fok derisinden bir örtü içine koyacaklar
ve onu sedye üzerine koyacaklar.”
11 “Altın sunağın üzerine mavi bir bez serip onu deri bir örtüyle örtecekler
ve sırıklarını geçirecekler.”
12 “Kutsal yerde hizmet ettikleri bütün hizmet takımlarını alıp mavi bir
beze saracaklar, üzerini fok derisinden bir örtüyle örtecekler ve sedye üzerine
koyacaklar.”
13 “Sunağın küllerini kaldırıp üzerine mor bir bez serecekler.
14 Onun üzerinde hizmet için kullanılan tüm takımları, ateş tavalarını, et
kancalarını, kürekleri ve leğenleri, sunağın tüm takımlarını onun üzerine
koyacaklar; ve üzerine fok derisinden bir örtü serip sırıklarını geçirecekler.”
15 “Aron'la oğulları kutsal yeri ve kutsal yerin tüm takımlarını örtmeyi
bitirince, ordugâh göç ederken; ondan sonra Kohat'ın oğulları onu taşımaya

‡ **3:47** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. § **3:47** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir. * **3:50** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 1365 şekel yaklaşık 13,65 kilogram veya yaklaşık 30 pounddur.

gelecekler; ama ölmesinler diye kutsal yere dokunmayacaklar. Buluşma
Çadırı'na ait olan bu şeyleri Kohat'ın oğulları taşıyacak."
16 "Kâhin Aron oğlu Eleazar'ın görevi, ışık için yağ, kokulu buhur, sürekli
ekmek sunusu, mesh yağı, tüm konutun, ve içinde bulunan her şeyin, kutsal
yer ve onun takımlarının gereksinimleri olacak."
17 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
18 "Kohatlı ailelerin boyunu Levililer arasından ayırmayın;
19 ama onlara şöyle yapın ki, çok kutsal şeylere yaklaştıklarında ölmesinler,
yaşasınlar. Aron'la oğulları içeri girecekler ve herkesi kendi hizmetine ve
yüküne atayacaklar;
20 ama ölmemek için bir an bile kutsal yeri görmeye girmeyecekler."
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
22 "Gerşon'un oğullarını da atalarının evlerine, ailelerine göre say;
23 onları, otuz yaşından elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda hizmete hazır,
iş yapmak üzere içeri girenlerin hepsini sayacaksın."
24 "Gerşonlu ailelerin hizmet ve yük taşımakta hizmeti şudur:
25 Konutun perdelerini ve Buluşma Çadırı'nı ve onun üstündeki fok
derisinden örtüyü, Buluşma Çadırı'nın kapı perdesini,
26 avlunun perdelerini, konutun yanındaki ve sunağın çevresindeki avlu
kapısının kapı perdesi, bunların ipleri, onların hizmetinde kullanılan bütün
aletleri onlar taşıyacaklar; onlarla yapılan her işte onlar hizmet edecekler.
27 Gerşon'un oğullarının bütün hizmetinde, tüm yükleri ve tüm hizmetleri
Aron'la oğullarının buyruğuyla olacak; ve tüm sorumluluklarında onlara
görev atayacaksın.
28 Gerşonlu oğulları ailelerinin Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti budur.
Görevleri kâhin Aron oğlu İtamar'ın eli altında olacaktır."
29 "Merari'nin oğullarına gelince, onları ailelerine, atalarının evlerine göre
sayacaksın;
30 Buluşma Çadırı'nın işini yapmak üzere hizmete giren herkesi otuz
yaşından elli yaşına kadar sayacaksın.
31 Buluşma Çadırı'nda yaptıkları tüm hizmete göre onların yükleri şunlardır:
Bütün takımları ve bütün hizmetleriyle birlikte, konutun çerçeveleri, kirişleri,
direkleri, tabanları,
32 çevresindeki avlunun direkleri, bunların tabanları, kazıkları, ipleridir.
Yüklerinin görev aletlerini adlarıyla onlara atayacaksınız.
33 Merarioğulları ailelerinin, Kâhin Aron oğlu İtamar'ın eli altında Buluşma
Çadırı'nda yaptıkları bütün hizmetlerine göre hizmeti budur."
34 Moşe, Aron ve topluluğun beyleri, Kohatlıoğulları'nı ailelerine ve
atalarının evlerine göre;
35 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere
hizmete giren herkesi saydılar.
36 Ailelerine göre onlardan sayılanlar iki bin yedi yüz elli kişiydi.
37 Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Kohatlı ailelerden sayılanlar bunlardı;
Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca Moşe ile Aron'un
saydıkları onlardı.
38 Ailelerine ve atalarının evlerine göre Gerşon'un oğulları arasında
sayılanlar,
39 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere
hizmete giren hepsi,

40 ailelerine ve atalarının evlerine göre onlardan sayılanlar iki bin altı yüz
otuz kişiydi.
41 Moşe ve Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca saydıkları, Buluşma
Çadırı'nda hizmet eden Gerşon'un oğullarının ailelerinden sayılanlar bunlardı.
42 Ailelerine ve atalarının evlerine göre Merarioğulları ailelerinden
sayılanlar,
43 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere
hizmete giren herkes;
44 ailelerine göre onlardan sayılanlar üç bin iki yüz kişiydi.
45 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa göre Moşe ile
Aron'un saydıkları Merarioğulları ailelerinden sayılanlardı.
46 Moşe, Aron ve İsrael beylerinin ailelerine ve atalarının evlerine göre
saydıkları Levililer arasında sayılanlar,
47 otuz yaşından elli yaşına kadar hizmet işini ve Buluşma Çadırı'nda yükler
taşıma işini yapmak için girenlerin hepsi,
48 onlardan sayılanlar sekiz bin beş yüz seksen kişiydi.
49 Yahve'nin buyruğu uyarınca, herkes kendi hizmetine ve yüküne göre
Moşe tarafından sayıldı. Böylece Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onlar
onun tarafından sayıldılar.

5

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur, her cüzzamlıyı, her akıntısı olanı ve ölüden
dolayı kirli olan her kişiyi ordugâhtan çıkarsınlar.
3 Ortasında oturduğum ordugâhı kirletmesinler diye, hem erkekleri hem
de kadınları ordugâhın dışına çıkaracaksınız."
4 İsrael'in çocukları da öyle yaptılar ve onları ordugâhın dışına çıkardılar;
Yahve Moşe'ye nasıl söylediyse, İsrael'in çocukları da öyle yaptı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
6 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir erkek ya da kadın, Yahve'ye karşı gelerek,
insanların işlediği günahlardan birisini işlediğinde ve o can suçlu olduğunda,
7 o zaman işlemiş olduğu günahı itiraf edecek; ve suçunun karşılığını
tamamen ödeyecek, üzerine beşte birini ekleyecek ve onu suçlu olduğu
insana verecektir.
8 Ancak eğer suçun karşılığını ödemek için o adamın yakın akrabası yoksa,
kendisi için kefaret edecek olan kefaret koçunun yanı sıra, Yahve'ye ödenen
suç karşılığı da kâhinin olacaktır.
9 İsrael'in çocuklarının kâhine sundukları tüm kutsal şeylerden her kaldırma
sunusu onun olacak.
10 Herkesin kutsal şeyleri onun olacaktır; kim kâhine bir şey verirse, onun
olacaktır.'"
11 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
12 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Bir adamın karısı yoldan sapar
ve ona sadakatsizlik ederse,
13 bir erkek onunla yatar, bu kocasının gözlerinden gizlenir ve saklı kalırsa,
ve kadın kirlenir, ona karşı hiçbir tanık yoksa, kadın eylem sırasında
tutulmazsa;
14 adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir, karısı kirli olduğu halde karısını
kıskanırsa; ya da eğer adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir ve karısı kirli
olmadığı halde karısını kıskanırsa;

15 o zaman adam karısını kâhine getirecek ve onun için sunu olarak onda
bir efa* arpa unu getirecek. Üzerine yağ dökmeyecek ve üzerine buhur
koymayacak; çünkü bu kıskançlık ekmeği sunusu, kötülüğü hatırlatan anma
ekmek sunusudur.
16 Kâhin kadını yaklaştırıp Yahve'nin önünde durduracak.
17 Kâhin kutsal suyu toprak bir kap içine alacak; ve kâhin konutun zemini
üzerindeki tozun bir kısmını alıp suya koyacak.
18 Kâhin kadını Yahve'nin önünde durduracak, kadının saçlarını çözecek ve
anma ekmek sunusunu onun ellerine koyacak, kıskançlık ekmek
sunusudur. Kâhinin elinde lanet getiren acılık suyu olacak.
19 Kâhin ona ant içirtip kadına şöyle diyecek: "Eğer seninle bir erkek
yatmamışsa ve kocanın yetkisi altında kirliliğe sapmadıysan, lanet getiren bu
acılık suyundan kurtul.
20 Ama eğer kocanın yetkisi altındayken yoldan sapmışsan, kirlenmişsen ve
kocandan başka bir adam seninle yatmışsa..."
21 o zaman kâhin kadına lanet andı içirtip kâhin kadına şöyle diyecek:
"Yahve kalçanın düşmesine ve vücudunun şişmesine izin verdiğinde, Yahve seni
halkının arasında bir lanet ve küfür yapsın;
22 lanet getiren bu su bağırsaklarına girecek, vücudunu şişirecek, kalçanı
düşürecek."' Kadın "Amin, Amin" diyecek.'"
23 "'Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazacak ve onları acılık suyu içinde
silecek.
24 Lanet getiren acılık suyunu kadına içirecek; ve lanete neden olan su
onun içine girecek ve acılaşacak.
25 Kâhin kıskançlık ekmek sunusunu kadının elinden alacak ve ekmek
sunusunu Yahve'nin önünde sallayacak ve onu sunağa getirecek.
26 Kâhin anma payı olarak ekmek sunusundan bir avuç alacak, onu
sunakta yakacak, sonra da suyu kadına içirecek.
27 O, suyu ona içirdiğinde, eğer kadın kirlenmişse ve kocasına karşı bir suç
işlemişse, lanete neden olan su onun içine girecek ve acılaşacak, vücudu
şişecek ve kalçası düşecek; kadın da halkı arasında bir lanet olacaktır.
28 Eğer kadın kirli değilse ama temizse; o zaman kurtulacak ve soy† sahibi
olacaktır.'"
29 "'Kocasına bağlı kadın yoldan sapıp kirlendiğinde,
30 ya da kıskançlık ruhu erkeğin üzerine geldiğinde ve karısını kıskandığında
kıskançlık yasası budur; o zaman kadını Yahve'nin önünde durduracak ve
kâhin bu yasanın tamamını onun üzerinde uygulayacaktır.
31 Erkek kötülükten özgür olacak, o kadın da kendi kötülüğünü
taşıyacaktır.'"

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına konuş ve onlara şunu söyle: 'Erkek ya da kadın,
kendini Yahve'ye ayırmak için özel bir adak, yani bir Neziri adağı adarsa,
3 kendini şaraptan ve ağır içkiden ayrı tutacak. Şarap sirkesi ya da
mayalanmış içecek sirkesi içmeyecek, hiç üzüm suyu içmeyecek, taze üzüm ya
da kurutulmuş üzüm yemeyecektir.
4 Ayrıldığı günler boyunca, çekirdeklerinden kabuğuna kadar asmadan
yapılan hiçbir şeyi yemeyecektir.

* **5:15** 1 efa yaklaşık 22 litredir † **5:28** veya tohum

5 "'Ayrılık adağı günleri boyunca, kendisini Yahve'ye ayıracağı günler
doluncaya dek başına ustura gelmeyecek. O kutsal olacaktır. Başındaki
saçlarını uzatacaktır.
6 "'Yahve'ye ayrıldığı günler boyunca ölünün yanına yaklaşmayacak.
7 Babası, annesi, erkek kardeşi ya da kız kardeşi öldüğü zaman onlar için
kendini kirletmeyecektir; çünkü Tanrı'ya* ayrılması onun başı üzerindedir.
8 Ayrıldığı günler boyunca Yahve'ye kutsaldır.
9 "'Eğer bir kişi aniden onun yanında ölürse ve ayrılığının başını kirletirse,
o zaman temizlendiği gün başını tıraş edecek. Yedinci gün onu tıraş edecek.
10 Sekizinci gün kâhine, Buluşma Çadırı'nın kapısına iki kumru ya da iki
güvercin yavrusu getirecek.
11 Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak ve
ölü yüzünden günah işlediği için onun için kefaret edecek ve aynı gün başını
kutsal kılacaktır.
12 Ayrılık günlerini Yahve'ye ayıracak ve suç sunusu olarak bir yaşında bir
erkek kuzu getirecek; ancak önceki günler boşa gidecektir, çünkü onun
ayrılığı kirlenmiştir.
13 "'Nezir'in yasası şudur: Ayrılık günleri tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın
kapısına getirilecek.
14 Yahve'ye yakmalık sunu olarak kusursuz bir yaşında, erkek kuzu, günah
sunusu olarak kusursuz bir yaşında dişi kuzu, esenlik sunuları olarak
kusursuz bir koç,
15 bir sepet mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş ince undan pideler ve onların
ekmek sunusuyla ve onların dökmelik sunusuyla birlikte yağ sürülmüş
mayasız yufkalar sunacaktır.
16 Kâhin bunları Yahve'nin önüne çıkaracak, günah sunusunu ve yakmalık
sunusunu sunacak.
17 Koçu, mayasız ekmek sepetiyle birlikte Yahve'ye esenlik sunuları
kurbanı olarak sunacak. Kâhin ayrıca onun ekmek sunusunu ve dökmelik
sunusunu da sunacak.
18 Nezir, ayrılığının başını Buluşma Çadırı'nın kapısında tıraş edecek, ayrılık
başının saçını alıp esenlik sunuları kurbanının altındaki ateşin üzerine
koyacak.
19 Kâhin koçun haşlanmış omzunu, bir mayasız pideyi ve bir mayasız
yufkayı sepetten çıkarıp Nezir'in başını tıraş ettikten sonra bunları onun
ellerine koyacak;
20 ve kâhin bunları Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak.
Sallanan döş ve sunulan butla birlikte bunlar kâhin için kutsaldır. Bundan
sonra Nezir şarap içebilir.
21 "'Adak adayan Neziri'nin, gücünün yettiği diğer şeylerin yanı sıra, ayrılığı
için Yahve'ye sunusunun yasası budur. Adadığı adak uyarınca, kendi
ayrılığının yasasına göre böyle yapmalıdır.'"
22 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
23 "Aron'la ve oğullarıyla konuş ve şöyle de: İsrael'in çocuklarını böyle
kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz:
24 'Yahve sizi kutsasın ve korusun.
25 Yahve yüzünü sizin üzerinizde ışıldatsın ve size lütfetsin.
26 Yahve yüzünü size doğru kaldırsın ve size esenlik versin.'

* **6:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

27 “Böylece İsrael'in çocukları üzerine adımı koyacaklar; ve ben onları
kutsayacağım.”

7

1 Moşe konutu kurmayı bitirdiği, onu meshettiği, tüm takımlarıyla birlikte,
sunağı da tüm eşyalarıyla birlikte kutsadığı ve onları mesh edip kutsadığı
gün;
2 atalarının evlerinin başları olan İsrael beyleri sunular sundular. Bunlar
oymakların beyleriydi. Bunlar, sayılanların başında olanlardı;
3 her iki beye bir araba ve her birine bir öküz olmak üzere, Yahve'nin
önüne sunularını altı kapalı araba ve on iki öküz getirdiler. Bunları konutun
önünde takdim ettiler.
4 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
5 “Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanılmak üzere bunları onlardan al; ve
bunları her adama hizmetine göre Levililer'e vereceksin.”
6 Moşe arabaları ve öküzleri alıp Levililer'e verdi.
7 Yaptıkları hizmete göre Gerşon'un oğullarına iki araba ve dört öküz verdi.
8 Kâhin Aron oğlu İtamar'ın yönetimi altında Merari'nin oğullarına
hizmetlerine göre dört araba ve sekiz öküz verdi.
9 Ancak Kohat'ın oğullarına hiçbir şey vermedi; çünkü kutsal yerin hizmeti
onlara aitti; onu omuzlarında taşırlardı.
10 Beyler sunağın meshedildiği gün onun adanması için sunular sundular.
Beyler sunağın önünde sunularını sundular.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Sunağın adanması için her bey kendi
gününde kendi sunularını sunacaklar.”
12 İlk gün sunusunu sunan kişi Yahuda oymağından Amminadav oğlu
Nahşon'du,
13 onun sunusu şunlardı: Kutsal yerin şekeline göre, ağırlığı yüz otuz şekel*
olan bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de
ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
14 buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;
15 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
16 günah sunusu olarak bir teke;
17 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Amminadav oğlu Nahşon'un sunusuydu.
18 İkinci gün sunusunu sunan İssakar beyi Suar oğlu Netanel'di.
19 Sunusu olarak şunları sundu: Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş
tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her
ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
20 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
21 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek
kuzu;
22 günah sunusu olarak bir teke;
23 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş erkek
kuzu. Bu, Suar oğlu Netanel'in sunusuydu.
24 Üçüncü gün Zevulunoğulları'nın beyi Helon oğlu Eliav sunusunu sundu:
25 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre
yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;

* **7:13** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

26 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
27 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
28 günah sunusu olarak bir teke;
29 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Helon oğlu Eliav'ın sunusuydu.
30 Dördüncü gün Ruvenoğulları beyi Şedeur oğlu Elizur sunusunu sundu:
31 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
32 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
33 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
34 günah sunusu olarak bir teke;
35 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Şedeur oğlu Elizur'un sunusuydu.
36 Beşinci gün Şimonoğulları beyi Surişadday oğlu Şelumiel sunusunu sundu:
37 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
38 buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;
39 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
40 günah sunusu için bir teke;
41 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu; bu, Surişadday oğlu Şelumiel'in sunusuydu.
42 Altıncı gün, Gadoğulları'nın beyi Deuel oğlu Elyasaf sunusunu sundu:
43 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
44 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
45 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
46 günah sunusu olarak bir teke;
47 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Deuel oğlu Elyasaf'ın sunusuydu.
48 Yedinci gün Efraimoğulları beyi Ammihud oğlu Elişama sunusunu sundu:
49 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
50 buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;
51 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
52 günah sunusu olarak bir teke;
53 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Ammihud oğlu Elişama'nın sunusuydu.
54 Sekizinci gün Manaşşeoğulları beyi Pedahzur oğlu Gamaliel sunusunu sundu:
55 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;

56 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
57 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
58 günah sunusu için bir teke;
59 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Pedahzur oğlu Gamaliel'in sunusuydu.
60 Dokuzuncu gün Benyaminoğulları beyi Gideoni oğlu Avidan sunusunu
sundu:
61 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre
yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;
62 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
63 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
64 günah sunusu için bir teke;
65 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Gideoni oğlu Avidan'ın sunusuydu
66 Onuncu gün Danoğulları beyi Ammişadday oğlu Ahiezer sunusunu
sundu:
67 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre
yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;
68 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
69 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
70 günah sunusu için bir teke;
71 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Ammişadday oğlu Ahiezer'in sunusuydu.
72 On birinci gün Aşeroğulları beyi Okran oğlu Pagiel sunusunu sundu:
73 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre
yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;
74 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
75 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
76 günah sunusu için bir teke;
77 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Okran oğlu Pagiel'in sunusuydu.
78 On ikinci gün Naftalioğulları beyi Enan oğlu Ahira sunusunu sundu:
79 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre
yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;
80 buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;
81 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
82 günah sunusu olarak bir teke;
83 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş
erkek kuzu. Bu, Enan oğlu Ahira'nın sunusuydu.
84 Sunağın İsrael beyleri tarafından meshedildiği gün onun adama sunusu
şunlardı: On iki gümüş tepsi, on iki gümüş tas, on iki altın kepçe;
85 her biri yüz otuz şekel ağırlığında gümüş tepsi ve her tas yetmiş şekel;
kapların tüm gümüşü, kutsal yerin şekeline göre iki bin dört yüz şekeldi;
86 kutsal yerin şekeline göre her biri on şekel ağırlığında, buhurla dolu on
iki altın kepçe; kepçelerdeki altınların tamamının ağırlığı yüz yirmi şekeldi;

87 yakmalık sunu için bütün sığırlar on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on
iki erkek kuzu ve bunların ekmek sunusu; ve günah sunusu olarak on iki
teke;
88 ve esenlik sunuları kurbanı için bütün sığırlar: Yirmi dört boğa, altmış
koç, altmış teke ve birer yaşında altmış erkek kuzu. Bu, sunağın
meshedilmesinden sonra sunulan adama sunusuydu.
89 Moşe, Yahve'yle konuşmak için Buluşma Çadırı'na girdiğinde, Levha
Sandığı'nın üzerindeki Merhamet Örtüsü'nün üzerinden, iki keruvun
arasından, kendisiyle konuşan O'nun sesini duydu; ve O'nunla konuştu.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "Aron'la konuş ve ona söyle: 'Kandilleri yaktığında, yedi kandil şamdanın
önüne ışık verecek.'"
3 Aron öyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, şamdanın önündeki
alanı aydınlatmak için kandillerini yaktı.
4 Bu, şamdan işçiliğiydi, dövmeci işi altındı. Tabanından çiçeklerine kadar
dövmeci işiydi. Şamdanı Yahve'nin Moşe'ye gösterdiği örneğe göre yaptı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
6 "Levililer'i İsrael'in çocukları arasından alıp onları temizle.
7 Onları temizlemek için şunu yapacaksın: Arınma suyunu üzerlerine serp,
bütün vücutlarını usturayla tıraş etsinler, giysilerini yıkasınlar ve kendilerini
temizlesinler.
8 Sonra genç bir boğayla onun ekmek sunusunu, yağla yoğrulmuş ince unu
alsınlar; ve günah sunusu olarak başka bir genç boğa alacaksın.
9 Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne çıkaracaksın. İsrael'in çocuklarının
bütün topluluğunu bir araya toplayacaksın.
10 Levililer'i Yahve'nin önüne çıkaracaksın. İsrael'in çocukları ellerini
Levililer'in üzerine koyacaklar,
11 Aron, Yahve'ye hizmet etmek onların işi olsun diye, İsrael'in çocuklarının
adına Levililer'i sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sunacaktır."
12 "Levililer ellerini boğaların başları üzerine koyacaklar; sen de
Levililer'in günahlarını bağışlatmak için birini günah sunusu, diğerini de
yakmalık sunu olarak Yahve'ye sunacaksın.
13 Levililer'i Aron'la oğullarının önünde durduracaksın ve onları sallamalık
sunu olarak Yahve'ye sunacaksın.
14 Böylece Levililer'i İsrael'in çocuklarının arasından ayıracaksın ve Levililer
benim olacaktır."
15 "Bundan sonra Levililer Buluşma Çadırı'ndaki hizmete girecekler. Onları
temizleyip sallamalık sunu olarak sunacaksın.
16 Çünkü İsrael'in çocuklarının arasından onların tamamı bana verildi;
rahmi açanların hepsinin yerine, bütün İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarının
yerine, onları kendime aldım.
17 Çünkü İsrael'in çocuklarının arasında ilk doğanların tümü, insan olsun,
hayvan olsun, benimdir. Mısır diyarında ilk doğanların hepsini vurduğum
gün, onları kendim için kutsal kıldım.
18 İsrael'in çocuklarının arasında ilk doğanların yerine Levililer'i aldım.
19 İsrael'in çocukları kutsal yere yaklaştığı zaman İsrael'in çocukları arasında
bela olmasın diye, Buluşma Çadırı'nda İsrael'in çocuklarına hizmet etmeleri ve

İsrael'in çocuklarına kefaret etmeleri için İsrael'in çocukları arasından Levililer'i Aron'a ve oğullarına hediye olarak verdim."
20 Moşe, Aron ve İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Levililer'e böyle yaptılar. Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocukları da onlara öyle yaptılar.
21 Levililer kendilerini günahtan arındırıp giysilerini yıkadılar; Aron, Yahve'nin önünde onları sallamalık sunu olarak sundu ve Aron onları temizlemek üzere onlar için kefaret etti.
22 Bundan sonra Levililer, Aron'un ve oğullarının önünde hizmetlerini yapmak üzere Buluşma Çadırı'na girdiler; Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu gibi onlara öyle yaptılar.
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "Levililer'e verilen görev şudur: Yirmi beş yaş ve üstünde olanlar, Buluşma Çadırı hizmetinde hizmet etmek üzere içeri girecekler;
25 elli yaşını doldurduktan sonra hizmetten ayrılacaklar ve artık hizmet etmeyecekler.
26 Ancak Buluşma Çadırı'ndaki kardeşlerinin görevi yerine getirmesine yardım edecekler ve hizmet etmeyecekler. Levililer'e görevlerini böyle yaptıracaksın."

9

1 Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında, Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocukları Pesah'ı belirlenen zamanda tutsunlar.
3 Bu ayın on dördüncü günü akşam, onu belirlenen zamanda tutacaksınız. Onu tüm kurallarına ve tüm ilkelerine göre tutacaksınız."
4 Moşe İsrael'in çocuklarına Pesah'ı tutmaları gerektiğini söyledi.
5 Birinci ayın on dördüncü günü akşam vakti Sina Çölü'nde Pesah'ı tuttular. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocukları öyle yaptı.
6 İnsan ölüsü nedeniyle kirli sayılan, o gün Pesah'ı tutamayan bazı insanlar vardı ve o gün Moşe'yle Aron'un önüne geldiler.
7 Bu kişiler ona, "İnsan ölüsü yüzünden kirliyiz" dediler. "Yahve'nin sunusunu belirlenen zamanda İsrael'in çocuklarının arasında sunmamamız için neden geri tutuluyoruz?"
8 Moşe onlara şu karşılığı verdi: "Durun da Yahve'nin sizin için ne buyuracağını duyayım."
9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Sizden ya da soylarınızdan herhangi biri ölü yüzünden kirliyse, ya da uzak bir yolculuktaysa, yine de Yahve'ye Pesah tutacaktır.
11 İkinci ayın on dördüncü günü akşam onu tutacaklar; onu mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecekler.
12 Sabaha kadar ondan bir şey bırakmayacaklar, bir kemiğini bile kırmayacaklar. Pesah kuralına göre onu tutacaklar.
13 Ama temiz olup yolculukta olmayan ve Pesah'ı tutmayan insanın canı halkından atılacaktır. Belirlenen zamanda Yahve'ye sunu sunmadığı için bu adam günahını yüklenecektir.'"
14 "'Aranızda yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak isterse, bunu Pesah kuralına ve ilkesine göre yapacaktır. Hem yabancı, hem de ülkede doğan kişi için tek bir kural olacak.'"

15 Konutun kurulduğu gün bulut, konutu, Levha Sandığı'nı örttü.
Akşamleyin ateş görünüşü gibi sabaha kadar konutun üzerindeydi.
16 Böylece hep devam etti. Bulut onu örterdi, geceleyin de ateş görünümü.
17 Bulut Çadır'ın üzerinden kaldırılınca İsrael'in çocukları yola çıkardı; bulutun
durduğu yerde de İsrael'in çocukları konaklardı.
18 İsrael'in çocukları Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlar ve Yahve'nin
buyruğuna göre konaklarlardı. Bulut konutun üzerinde durduğu sürece
konaklarlardı.
19 Bulut konutun üzerinde çok günler kaldığı zaman İsrael'in çocukları
Yahve'nin buyruğunu tutar ve yola çıkmazlardı.
20 Bazen konutun üzerinde bulut birkaç gün kalırdı; o zaman Yahve'nin
buyruğuna göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlardı.
21 Bazen bulut akşamdan sabaha kadar dururdu; ve sabahleyin bulut
kaldırıldığında yola çıkarlardı; ya da gece gündüz bulut kaldırıldığında
yolculuk yaparlardı.
22 Bulut ister iki gün, ister bir ay, ister bir yıl olsun konutun üzerinde
durduğunda, İsrael'in çocukları konaklar ve yola çıkmazlardı; ancak
kaldırıldığında yola çıkarlardı.
23 Yahve'nin buyruğuna göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre yola
çıkarlardı. Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk üzerine, Yahve'nin
buyruğunu tutarlardı.

10

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Gümüşten iki boru yap. Onları dövmeci işi olarak yapacaksın. Bunları
topluluğu çağırmak ve orduların yola çıkması için kullanacaksın.
3 Onlar çalınınca, bütün topluluk Buluşma Çadırı'nın kapısında senin
yanında toplanacak.
4 Biri bile çalınırsa, o zaman beyler, İsrael binlerinin başları senin yanında
toplanacak.
5 Yüksek sesle çaldığınızda doğu tarafında konaklayan ordular yola çıkacak.
6 İkinci kez yüksek sesle çaldığınızda güney tarafında konaklayan ordular
yola çıkacak. Yola çıkmaları için yüksek sesle çalacaklar.
7 Topluluk toplanacağı zaman çalacaksınız, ancak yüksek sesle
çalmayacaksınız."
8 "Boruları Aron'un oğulları, kâhinler çalacaklar. Bu sizin için kuşaklar boyu
daima geçerli bir kural olacaktır.
9 Ülkenizde size baskı yapan düşmana karşı savaşa gittiğinizde, boruları
yüksek sesle çalacaksınız. O zaman Tanrınız Yahve'nin önünde anılacak ve
düşmanlarınızdan kurtulacaksınız."
10 "Ayrıca sevinç günlerinde, bayramlarınızda ve aylarınızın başında,
yakmalık sunularınızın ve esenlik sunularınızın üzerinde boruları
çalacaksınız; ve onlar Tanrı'nın önünde sizin için anılma olacaklar. Ben
Tanrınız Yahve'yim."

11 İkinci yıl, ikinci ayın yirminci günü, bulut antlaşma konutunun üzerinden
kaldırıldı.
12 İsrael'in çocukları Sina Çölü'nden yolculuklarına devam ettiler; ve bulut
Paran Çölü'nde durdu.
13 Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa uyarak ilk defa yola çıktılar.

14 Önce Yahuda çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı.
Amminadav oğlu Nahşon onun ordusunun başındaydı.
15 Suar oğlu Netanel, İssakar'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
16 Helon oğlu Eliav, Zevulun'un çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
17 Konut indirildi; ve konutu taşıyan Gerşon'un oğulları ile Merari'nin
oğulları yola çıktılar.
18 Ruven ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Şedeur oğlu Elizur
ordusunun başındaydı.
19 Surişadday oğlu Şelumiel, Şimon'un çocukları oymağının ordusunun
başındaydı.
20 Deuel oğlu Elyasaf, Gad'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
21 Kohatlılar kutsal yeri taşıyarak yola çıktılar. Diğerleri onlar gelmeden
önce konutu kurarlardı.
22 Efraim'in çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı.
Ammihud oğlu Elişama onun ordusunun başındaydı.
23 Pedahzur oğlu Gamaliel, Manaşşe'nin çocukları oymağının ordusunun
başındaydı.
24 Gideoni oğlu Avidan Benyamin'in çocukları oymağının ordusunun
başındaydı.
25 Bütün ordugâhların arka muhafızı olan Dan'ın çocukları ordugâhının
bayrağı, ordularına göre yola çıktı. Ammişhadday oğlu Ahiezer onun
ordusunun başındaydı.
26 Okran oğlu Pagiel Aşer'in çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
27 Enan oğlu Ahira, Naftali'nin çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
28 Ordularına göre İsrael'in çocuklarının yola çıkışları böyleydi; ve onlar göç
ettiler.
29 Moşe, kayınpederi Midyanlı Reuel'in oğlu Hovav'a şöyle dedi:
"Yahve'nin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz. Bizimle gel, sana iyilik
ederiz; çünkü Yahve İsrael hakkında iyilik konuştu."
30 Ona, "Gitmeyeceğim" dedi. "Yalnız kendi topraklarıma ve akrabalarımın
yanına gideceğim."
31 Moşe, "Lütfen bizden ayrılma" dedi. "Çünkü çölde nasıl
konaklayacağımızı sen biliyorsun ve bizim gözümüz olursun.
32 Eğer bizimle gidersen, o zaman öyle olacak ki, Yahve bize ne iyilik
yaparsa, biz de sana aynısını yapacağız."
33 Yahve'nin Dağı'ndan üç günlük yol aldılar. Yahve'nin Antlaşma Sandığı,
onlara dinlenme yeri bulmak için üç günlük yol boyunca önlerinden
gidiyordu.
34 Ordugâhtan yola çıkarken Yahve'nin bulutu gündüzün onların
üzerindeydi.
35 Sandık yola çıktığında Moşe şöyle dedi: "Kalk, ey Yahve, düşmanların
dağılsın! Senden nefret edenler önünden kaçsın!"
36 Sandık durduğunda, "Ey Yahve, onbinlerce, binlerce İsraelli'ye dön"
derdi.

11

1 Halk Yahve'nin kulağına yakınıyordu. Yahve bunu duyunca öfkesi
alevlendi; ve Yahve'nin ateşi onların arasında yandı ve ordugâhın bazı
kenar kısımlarını kül etti.
2 Halk Moşe'ye feryat etti; Moşe Yahve'ye dua etti ve ateş geçti.

3 O yere Taberah* adı verildi, çünkü onların arasında Yahve'nin ateşi
yandı.
4 Onların arasındaki karışık halk aşırı derecede iştahlandı; İsrael'in çocukları
da yine ağlayıp dediler: "Bize yememiz için kim et verecek?"
5 Mısır'da bedava yediğimiz balığı hatırlıyoruz; salatalıkları, kavunları,
pırasaları, soğanlar ve sarımsakları;
6 ama artık iştahımızı kaybettik. Bu mandan başka görülecek hiçbir şey
yok."
7 Kişniş tohumu gibi olan man, görünüşüyle de reçineye† benziyordu.
8 Halk dolaşır, onu toplardı, değirmende öğütür ya da havanda döverdi,
tencerelerde kaynatır ve pideler yaparlardı. Tadı taze yağın tadı gibiydi.
9 Gece ordugâhın üzerine çiy düştüğünde, üzerine man düşerdi.
10 Moşe, herkesin çadırının kapısında, aile boyu ağladığını duydu; ve
Yahve'nin öfkesi çok alevlendi; Moşe de hoşnutsuzdu.
11 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "Hizmetkârına neden bu kadar kötü
davrandın? Bütün bu halkın yükünü bana yüklediğin halde neden senin
gözünde lütuf bulamadım?
12 Bu halkın tümüne ben mi gebe kaldım? Bana, 'Atalarına ant içtiğin
ülkeye, emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi onları koynunda taşı' diyesin
diye mi onları dışarı çıkardım?
13 Bunca insana verecek eti nereden bulabilirim? Çünkü, 'Bana et ver de
yiyelim' diyerek önümde ağlıyorlar.
14 Bu halkın tümünü ben tek başıma taşıyamam, çünkü bu benim için çok
ağır.
15 Eğer bana böyle davranırsan, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen beni
hemen öldür; ve sefaletimi görmeyeyim."
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halkın ihtiyarları, onların ileri gelenleri
olduğunu bildiğin İsrael ihtiyarlarından yetmiş kişiyi bana topla; ve onları
Buluşma Çadırı'na getir ki, orada seninle dursunlar.
17 İneceğim ve orada seninle konuşacağım. Senin üzerinde olan Ruh'tan alıp
onların üzerine koyacağım; ve sen tek başına taşımayasın diye, halkın yükünü
onlar seninle birlikte taşıyacaklar."
18 "Halka de ki, 'Yarın için hazırlık yaparak kendinizi kutsal kılın, et
yiyeceksiniz; çünkü siz, "Kim bize yemek için et verecek? Çünkü Mısır'da
halimiz iyiydi." diyerek Yahve'nin kulaklarına ağladınız. Bu nedenle Yahve
size et verecek ve yiyeceksiniz.
19 Sadece bir gün, iki gün, beş gün, on gün, yirmi gün değil,
20 ancak bütün bir ay; ta ki o, burnunuzdan gelinceye kadar; sizi
tiksindirinceye kadar yiyeceksiniz; çünkü aranızda olan Yahve'yi
reddettiniz ve "Mısır'dan neden çıktık?" diyerek O'nun önünde ağladınız.'"
21 Moşe şöyle dedi: "Aralarında bulunduğum halk yaya olarak altı yüz bin
kişidir; ve sen, 'Bir ay boyunca yiyebilmeleri için onlara et vereceğim' dedin.
22 Onlara yetecek kadar davar ve sığır onlar için boğazlanacak mı? Onlara
yetecek kadar denizin bütün balıkları onlar için toplanacak mı?"
23 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Yahve'nin eli mi kısaldı? Şimdi benim
sözümün başınıza gelip gelmeyeceğini göreceksiniz."
24 Moşe dışarı çıkıp halka Yahve'nin sözlerini anlattı; halkın ihtiyarlarından
yetmiş kişiyi toplayıp Çadır'ın çevresinde durdurdu.

* **11:3** Taberah "yanan" anlamına gelir † **11:7** Afrika'ya özgü bazı ağaçlardan elde edilen bir tür reçine

25 Yahve bulutun içinde inip onunla konuştu ve kendisindeki Ruh'u alıp
yetmiş ihtiyarın üzerine koydu. Ruh onların üzerinde durunca peygamberlik
ettiler, ama bunu bir daha yapmadılar.
26 Ancak ordugâhta iki kişi kaldı. Birinin adı Eldad, diğerinin adı Medad'dı;
ve Ruh onların üzerine durdu. Onlar yazılanlar arasındaydı, ama Çadır'dan
çıkmamış olanlardandı; ve ordugâhta peygamberlik ettiler.
27 Genç bir adam koşup Moşe'ye şöyle dedi: "Eldad'la Medad ordugâhta
peygamberlik ediyorlar!"
28 Moşe'nin seçmiş olduğu adamlardan biri olan hizmetkârı Nun oğlu Yeşu,
"Efendim Moşe, onlara yasak koy!" diye yanıt verdi.
29 Moşe ona şöyle dedi: "Sen benim için mi kıskanıyorsun? Keşke Yahve'nin
tüm halkı peygamber olsaydı ve Yahve onların üzerine Ruhu'nu koysaydı!"
30 Moşe, kendisi ve İsrael'in ihtiyarları ordugâha girdiler.
31 Yahve'den çıkan rüzgâr denizden bıldırcınları getirdi ve onları ordugâhın
yakınına düşürdü; bu tarafta yaklaşık bir günlük yol, diğer tarafta ise
ordugâhın çevresinde bir günlük yol olmak üzere yerin yüzeyinden iki arşın‡
kadar yüksekteydi.
32 Halk bütün o gün, bütün o gece ve bütün ertesi gün kalkıp bıldırcın
topladı. En az toplayan on homer§ topladı ve kendileri için hepsini
ordugâhın çevresine serdiler.
33 Et henüz dişlerinin arasındayken, daha çiğnenmeden, Yahve'nin öfkesi
halka karşı alevlendi ve Yahve halkı çok büyük bir belayla vurdu.
34 İştahlanan halkı oraya gömdüklerinden o yere Kivrot Hattaava* adı
verildi.
35 Halk Kivrot Hattaava'dan yola çıktı; ve Haserot'da kaldılar.

12

1 Miryam ile Aron, evlendiği Kûşlu kadın yüzünden Moşe'ye karşı
konuştular; çünkü Kûşlu bir kadınla evlenmişti.
2 Onlar şöyle dediler: "Yahve gerçekten yalnızca Moşe'yle mi konuştu?
Bizimle de konuşmadı mı?" Ve Yahve bunu duydu.
3 Moşe denen adam, yeryüzündeki bütün insanlardan çok daha
alçakgönüllüydü.
4 Yahve ansızın Moşe'ye, Aron'a ve Miryam'a, "Siz üçünüz Buluşma
Çadırı'na çıkın!" dedi. Üçü de dışarı çıktı.
5 Yahve bir bulut sütunu içinde indi, Çadır'ın kapısında durup Aron'la
Miryam'ı çağırdı; ve ikisi de öne çıktı.
6 "Şimdi sözlerimi dinleyin" dedi. "Eğer aranızda bir peygamber varsa, ben
Yahve, görümde ona kendimi tanıtacağım. Onunla rüyada konuşacağım.
7 Hizmetkârım Moşe öyle değildir. O, tüm evimde sadıktır.
8 Onunla bilmecelerle değil, ağızdan ağıza konuşacağım; ve Yahve'nin
suretini görecek. O halde neden hizmetkârımın aleyhinde, Moşe aleyhinde
konuşmaktan korkmadınız?"
9 Yahve'nin öfkesi onlara karşı alevlendi; ve oradan gitti.
10 Bulut Çadırın üzerinden ayrıldı; ve işte, Miryam kar gibi beyaz,
cüzzamlıydı. Aron Miryam'a baktı ve onun cüzzamlı olduğunu gördü.

‡ **11:31** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. § **11:32** 1 homer yaklaşık 220 litredir * **11:34** Kivrot Hattaava "şehvet mezarları" anlamına gelir

11 Aron Moşe'ye şöyle dedi: “Efendim, lütfen akılsızlık ederek işlediğimiz
günahı, bu günahı bize sayma.
12 Yalvarırım, o, annesinin rahminden çıktığında etinin yarısı tükenmiş bir
ölü gibi olmasın.”
13 Moşe Yahve'ye şöyle feryat etti: “Tanrım, onu iyileştir, sana yalvarırım!”
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Eğer babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün
utanması gerekmez miydi? Yedi gün orduğâhın dışında kapalı kalsın, ondan
sonra tekrar içeri getirilecek.”
15 Miryam yedi gün orduğâhın dışında kapatıldı ve Miryam tekrar
getirilene kadar halk yola çıkmadı.
16 Daha sonra halk Haserot'tan ayrıldı ve Paran Çölü'nde konakladı.

13

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 “İsrael'in çocuklarına vereceğim Kenan ülkesini araştırsınlar diye adamlar
gönder. Atalarının her oymağından bir adam göndereceksin, her biri
aralarında bir bey olacak.”
3 Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca onları Paran Çölü'nden gönderdi. Hepsi
İsrael'in çocuklarının başları olan adamlardı.
4 Adları şunlardı: Ruven oymağından Zakkur oğlu Şammua.
5 Şimon oymağından Hori oğlu Şafat.
6 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev.
7 İssakar oymağından Yosef oğlu İgal.
8 Efraim oymağından Nun oğlu Hoşea.
9 Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti.
10 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel.
11 Yosef oymağından, Manaşşe oymağından Susi oğlu Gaddi.
12 Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel.
13 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur.
14 Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi.
15 Gad oymağından Maki oğlu Geuel.
16 Moşe'nin ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamların adları bunlardır.
Moşe, Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi.
17 Moşe onları Kenan ülkesini araştırmak üzere gönderip şöyle dedi:
“Güneyden bu tarafa gidin ve dağlık bölgeye çıkın.
18 Ülkenin nasıl olduğuna bakın; ve orada oturanlar, güçlü mü yoksa zayıf
mı, az mı yoksa çok mu;
19 ve üzerinde oturdukları yer nasıl, iyi mi yoksa kötü mü, içinde
oturdukları kentler nasıl, açık mı yoksa surlu mu;
20 ve toprağın nasıl, verimli mi yoksa zayıf mı, içinde ağaç var mı yoksa
yok mu? Cesur olun ve memleketin ürününden biraz getirin.” Şimdi vakit
üzüm turfandası zamanıydı.
21 Böylece çıkıp Zin Çölü'nden Rehov'a, Hamat'ın girişine kadar olan ülkeyi
araştırdılar.
22 Güney yönünde ilerleyerek Hevron'a geldiler; Anak'ın çocukları Ahiman,
Şeşay ve Talmay da oradaydı. (Hevron, Mısır'daki Soan'dan yedi yıl önce
kurulmuştu.)

23 Eşkol Vadisi'ne geldiler ve oradan bir salkım üzüm ile birlikte bir dal
kestiler ve onu iki adam sırıkta taşıdı. Biraz narlardan ve incirlerden de
getirdiler.
24 İsrael'in çocuklarının oradan kestiği salkımlardan dolayı oraya Eşkol Vadisi
denildi.
25 Kırk gün sonra ülkeyi araştırmaktan döndüler.
26 Paran Çölü'ne, Kadeş'e gidip Moşe'nin, Aron'un ve İsrael'in çocuklarının
bütün topluluğunun yanına geldiler; ve onlara ve tüm topluluğa haber
getirdiler. Onlara memleketin ürününü gösterdiler.
27 Bunu ona bildirip dediler: "Bizi gönderdiğin ülkeye vardık. Gerçekten süt
ve bal akıyor ve bu da onun ürünüdür.
28 Ancak ülkede oturan halk güçlü, kentler surlu ve çok büyük. Üstelik
Anak'ın çocuklarını da orada gördük.
29 Amalek Güney ülkesinde oturuyor. Hititler, Yebuslular ve Amorlular
dağlık bölgede oturuyorlar. Kenanlılar deniz kıyısında ve Yarden kıyısı
boyunca oturuyorlar."
30 Kalev Moşe'nin önünde halkı susturdu ve şöyle dedi: "Hemen çıkıp orayı
ele geçirelim; çünkü biz bunun üstesinden gelebiliriz!"
31 Ama onunla birlikte çıkan adamlar şöyle dediler: "O halka karşı çıkmaya
gücümüz yetmez; çünkü onlar bizden daha güçlüdürler."
32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrael'in çocuklarına kötü haber getirdiler ve
şöyle dediler: "Araştırmak için içinden geçtiğimiz ülke, içinde oturanları yiyip
bitiren bir ülkedir; ve orada gördüğümüz insanların hepsi uzun boylu
insanlardı.
33 Orada Nefilim'den* gelen Anak'ın oğullarını Nefilim'i† gördük. Kendi
gözümüzde çekirgeler gibiydik ve onların gözünde de öyleydik."

14

1 Bütün topluluk sesini yükseltip bağırdı; ve insanlar o gece ağladılar.
2 Bütün İsrael'in çocukları Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler. Bütün
topluluk onlara şöyle dedi: "Keşke Mısır diyarında ölseydik, ya da bu çölde
ölseydik!
3 Yahve bizi neden bu ülkeye kılıçla düşelim diye götürüyor? Karılarımız ve
çocuklarımız ya yakalanacak, ya da öldürülecek! Mısır'a dönmemiz daha iyi
olmaz mı?"
4 Birbirlerine, "Bir önder seçip Mısır'a dönelim" dediler.
5 Bunun üzerine Moşe ile Aron, İsrael'in çocukları topluluğunun bütün
meclisi önünde yüzüstü yere kapandılar.
6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev giysilerini
yırttılar.
7 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dediler: "Araştırmak için
içinden geçtiğimiz ülke son derece iyi bir ülkedir.
8 Eğer Yahve bizden hoşnutsa, bizi bu ülkeye, süt ve bal akan ülkeye
getirecek ve onu bize verecektir.
9 Yalnız Yahve'ye isyan etmeyin, ülke halkından da korkmayın; çünkü onlar
bizim için ekmektir. Savunmaları onların üzerinden kaldırıldı ve Yahve
bizimledir. Onlardan korkmayın."

---

* **13:33** veya devler † **13:33** veya devler

10 Ama bütün topluluk onları taşlamakla tehdit etti. Yahve'nin görkemi
Buluşma Çadırı'nda bütün İsrael'in çocuklarına göründü.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu halk beni ne zamana dek küçümseyecek?
Aralarında yapmış olduğum tüm belirtilere rağmen ne zamana dek bana
inanmayacaklar?
12 Onları vebayla vuracağım, onları mirastan mahrum bırakacağım ve seni
onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım."
13 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "O zaman Mısırlılar bunu duyacak; çünkü bu
halkı kendi gücünle onların arasından çıkardın.
14 Bunu bu ülkede oturanlara anlatacaklar. Sen, Yahve'nin bu halkın
arasında olduğunu duydular; çünkü sen, Yahve yüz yüze görünüyorsun ve
senin bulutun onların üzerinde duruyor; sen gündüz bulut sütunu içinde, gece
ateş sütunu içinde onların önünde yürüyorsun.
15 Eğer bu halkı bir adam gibi öldürürsen, o zaman ününü duyan uluslar
şöyle diyecekler,
16 'Çünkü Yahve bu halkı kendilerine ant içerek söz verdiği ülkeye
götüremediği için onları çölde katletti.'
17 Şimdi, söyleyip dediğin gibi, lütfen Efendi'nin* gücü büyük olsun,
18 'Yahve öfkelenmekte yavaştır, sevgi dolu iyiliği boldur, haksızlığı ve
itaatsizliği bağışlar; suçluyu asla temize çıkarmaz, babaların suçu için
çocukların, üçüncü ve dördüncü kuşaklarını ziyaret eder.'
19 Mısır'dan bugüne kadar bu halkı bağışladığın gibi, sevginin büyüklüğüne
göre, lütfen, bu halkın suçunu bağışla."
20 Yahve şöyle dedi: "Senin sözün uyarınca bağışladım;
21 ancak gerçekte, varlığımın hakkı için, tüm dünya Yahve'nin görkemi ile
dolacaktır,
22 çünkü yüceliğimi ve Mısır'da, çölde yaptığım harikalarımı gören bütün bu
adamlar, yine de beni on kez denediler, benim sözümü de dinlemediler;
23 atalarına ant içtiğim ülkeyi kesin olarak görmeyecekler, beni
küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecektir.
24 Ama hizmetkârım Kalev'i, kendisinde başka bir ruh olduğu ve tümüyle
peşimden geldiği için gitmiş olduğu ülkeye onu götüreceğim. Onun soyu onu
mülk edinecektir.
25 Amalekliler ile Kenanlılar vadide oturduğu için, yarın dönüp Kızıldeniz
yolundan çöle gidin."
26 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
27 "Bana karşı söylenen bu kötü topluluğa daha ne kadar katlanacağım?
İsrael'in çocuklarının bana karşı olan söylenmelerini duydum.
28 Onlara de ki, 'Varlığım hakkı için diyor Yahve, kulaklarıma söylediğiniz
gibi, kesinlikle size de öyle yapacağım.
29 Cesetleriniz bu çöle serilecek; bana karşı söylenen yirmi yaş ve üzeri,
tam sayınıza göre sizden tüm sayılanlar,
30 sizi orada oturtacağıma ant içtiğim ülkenin içine, Kalev, Yefunne oğlu ve
Nun oğlu Yeşu dışında siz kesin olarak girmeyeceksiniz.
31 Ama yakalanacaklarını ya da öldürüleceklerini söylediğiniz çocuklarınızı
oraya götüreceğim ve sizin reddettiğiniz ülkeyi onlar bilecekler.
32 Ama size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.

* **14:17** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

33 Çocuklarınız kırk yıl çölde dolaşacak ve cesetleriniz çölde tükeninceye
kadar sizin fahişeliğinize katlanacaklar.
34 Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısı kadar, kırk gün, her gün için bir yıl,
kırk yıl boyunca suçlarınıza katlanacaksınız ve size yabancı olduğumu
bileceksiniz.'
35 Ben, Yahve, söyledim. Bunu bana karşı toplanan bütün bu kötü
topluluğa mutlaka yapacağım. Bu çölde yok olup gidecekler ve orada
ölecekler."
36 Moşe'nin ülkeyi araştırmak için gönderdiği adamlar geri döndüler ve ülke
hakkında kötü haberler çıkararak tüm topluluğu ona karşı söylendiren
adamlar,
37 ülkeyle ilgili kötü haberler getiren o adamlar Yahve'nin önünde
vebadan öldüler.
38 Ülkeyi araştırmak için giden adamlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu
Kalev sağ kaldılar.

39 Moşe bu sözleri bütün İsrael'in çocuklarına söyledi ve halk büyük yas tuttu.
40 Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıkıp şöyle dediler: "İşte, biz
buradayız ve Yahve'nin söz verdiği yere çıkacağız; çünkü günah işledik."
41 Moşe şöyle dedi: "Başarılı olunmayacak şey için neden şimdi Yahve'nin
buyruğuna karşı geliyorsunuz?
42 Çıkmayın, çünkü Yahve aranızda değildir; bu şekilde düşmanlarınızın
önünde vurulmayasınız.
43 Çünkü orada Amalekliler ve Kenanlılar önünüzdedir; Yahve'nin ardınca
gitmekten döndüğünüz için kılıçtan geçirileceksiniz; bu nedenle Yahve sizinle
olmayacaktır."
44 Ama onlar dağın tepesine çıkmakla hadlerini aştılar. Buna rağmen
Yahve'nin Antlaşma Sandığı ve Moşe ordugâhtan ayrılmadı.
45 Bunun üzerine Amalekliler ve o dağda oturan Kenanlılar indiler ve
onları vurup Horma'ya kadar kırdılar.

15

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Size vermekte olduğum,
oturacağınız diyara girdiğinizde,
3 Yahve'ye ateşle yapılan sunu—yakmalık sunu olsun, ya da kurban olsun,
ya da adak yerine getirme olsun, ya da gönülden verilen bir sunu olsun, ya
da belli bayramlarınızda Yahve'ye hoş koku yapmak için sığırdan ya da
davardan kurban olsun—
4 o zaman sunusunu sunan kişi, Yahve'ye ekmek sunusu olarak dörtte bir
hin* yağla yoğrulmuş onda bir efa† ince un sunacaktır.
5 Dökmelik sunu olarak, yakmalık sunu ya da kurbanla birlikte her kuzu
için dörtte bir hin şarap hazırlayacaksın.'"
6 "'Koç için, ekmek sunusu için bir hinin üçte biri yağla yoğrulmuş onda iki
efa‡ ince un hazırlayacaksın;
7 ve dökmelik sunu olarak Yahve'ye hoş kokulu bir hin üçte bir oranında
şarap sunacaksın.

---

* **15:4** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. † **15:4** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür ‡ **15:6** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

8 Yakmalık sunu, kurban, adak yerine getirme, ya da esenlik sunuları için
Yahve'ye boğa hazırladığında,
9 boğayla birlikte ekmek sunusu olarak yarım hin yağla yoğrulmuş efanın§
onda üçü ince un sunacaktır;
10 ve dökme sunusu olarak, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olarak
yarım hin şarap sunacaksın.
11 Her boğa, her koç, her erkek kuzu ya da oğlak için böyle yapılacaktır.
12 Hazırlayacağınız sayıya göre, herkesin sayısına göre öyle yapacaksınız.'"
13 "'Memlekette doğan herkes bunları Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu
bir sunu olarak bu şekilde yapacak.
14 Eğer bir yabancı sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ya da
kuşaklarınız boyunca aranızda olan ve Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu
bir sunu sunarsa, sizin yaptığınız gibi, öyle yapacaktır.
15 Topluluk için, hem sizin için, hem de yabancı olarak yaşayan garip için,
kuşaklarınız boyunca daima geçerli tek bir kural olacak. Siz nasılsanız,
yabancı da Yahve'nin önünde öyle olacaktır.
16 Sizin için de, sizinle yabancı olarak yaşayan garip için de, bir yasa ve bir
ilke olacaktır.'"
17 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
18 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara şunu de: 'Sizi götürmekte olduğum
ülkeye girdiğinizde,
19 böyle olacak, o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, Yahve'ye sallamalık sunu
sunacaksınız.
20 İlk hamurunuzdan sallamalık sunu olarak bir pide sunacaksınız. Onu
harman sallama sunusu olarak kaldıracaksınız.
21 Kuşaklarınız boyunca Yahve'ye ilk hamurunuzdan sallamalık sunu
sunacaksınız.'"
22 "'Yanlış yaptığınızda ve Yahve'nin Moşe'ye söylediği tüm bu buyrukları,
23 Yahve'nin buyurduğu günden itibaren kuşaklarınız boyunca
tutmadığınızda,
24 o zaman böyle olacak; eğer bu, topluluk tarafından bilmeden yapılmışsa,
tüm topluluk, yakmalık sunu, Yahve'ye hoş koku olarak genç bir boğa, usule
göre onun ekmek sunusuyla dökmelik sunusunu, suç sunusu olarak bir teke
sunacaktır.
25 Kâhin İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu için kefaret edecektir ve
onlar bağışlanacaktır; çünkü bu bir hataydı ve hataları ndan dolayı
sunularını, Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu ve onların günah sunusunu
Yahve'nin önüne getirmişlerdir.
26 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu ve aralarında garip olarak yaşayan
yabancı da bağışlanacaktır; çünkü bu tüm insanlarla ilgilidir, farkında
olmadan yapıldı.'"
27 "'Bir kimse bilmeden günah işlerse, o zaman günah sunusu olarak bir
yaşında bir dişi keçi sunacaktır.
28 Yahve'nin önünde bilmeden günah işleyen can için kâhin kefaret edecek.
Onun için kefaret edecek; o da bağışlanacaktır.
29 İsrael'in çocukları arasında yerli olsun, aralarında oturan yabancı olsun,
bilmeden yanlış bir şey yapan için, tek bir yasanız olacaktır.'"
30 "'Ama ister yerli, ister yabancı olsun, herhangi bir şeyi bilinçli yapan
can, Yahve'ye küfretmiştir. O can halkının arasından atılacaktır.

§ **15:9** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

31 Yahve'nin sözünü küçümsediği ve buyruğu çiğnediği için o can mutlaka
atılacaktır. Kötülüğü kendi üzerinde olacaktır.'"
32 İsrael'in çocukları çöldeyken Şabat Günü odun toplayan bir adam buldular.
33 Onu odun toplarken bulanlar onu Moşe'yle Aron'un ve bütün
topluluğun yanına getirdiler.
34 Ona ne yapılacağı bildirilmediği için onu gözaltına aldılar.
35 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "O adam kesinlikle öldürülecektir. Bütün
topluluk ordugâhın dışında onu taşlayacaktır."
36 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, bütün topluluk onu ordugâhın
dışına çıkardı ve onu taşlarla taşlayarak öldürdü.
37 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu,
38 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara kuşaklar boyunca giysilerinin
kenarlarına saçak* yapmalarını ve her eteğin saçağı† üzerine mavi kordon
koymalarını söyle.
39 Görebilmeniz ve Yahve'nin bütün buyruklarını hatırlayıp onları
yapmanız için bu size bir saçak‡ olacak; ta ki, ardınca fahişelik etmiş
olduğunuz kendi yüreğinizin ve kendi gözlerinizin ardınca gitmeyesiniz;
40 öyle ki, bütün buyruklarımı hatırlayıp yapasınız ve Tanrınız'a kutsal
olasınız.
41 Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve benim;
Ben Tanrınız Yahve'yim."

16

1 Levi oğlu Kohat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruven'in oğullarından Eliav'ın
oğulları Datan ve Aviram ve Pelet oğlu On ile birlikte birkaç adam aldı.
2 İsrael'in çocuklarından bazılarıyla birlikte, topluluğun iki yüz elli beyi,
meclise çağrılanlar, tanınmış kişiler Moşe'nin önünde kalktılar.
3 Moşe ve Aron'a karşı bir araya gelerek şöyle dediler: "Kendinize
gereğinden fazla pay çıkarıyorsunuz; çünkü bütün topluluk, onlardan her biri
kutsaldır, Yahve de onların arasındadır. Neden kendinizi Yahve'nin
topluluğu üstüne çıkarıyorsunuz?"
4 Moşe bunu duyunca yüzüstü kapandı.
5 Korah'la yanındakilere şöyle dedi: "Sabahleyin Yahve kendisinin olanı,
kutsal olanı gösterecek ve onu kendisine yaklaştıracaktır. Seçeceği kişiyi
kendisine yaklaştıracaktır.
6 Şunu yapın: Ey Korah ve yanındakiler kendinize buhurdanlar alın,
7 içlerine ateş koyun ve yarın Yahve'nin önünde üzerlerine buhur koyun.
Yahve'nin seçeceği kişi kutsal olacaktır. Siz çok ileri gittiniz, Levioğulları!"
8 Moşe Korah'a şöyle dedi: "Şimdi dinleyin, ey Levioğulları!
9 Sizi kendisine yakınlaştırmak, Yahve'nin konutunda hizmet etmek ve
topluluğun önünde durup onlara hizmet etmek için İsrael'in Tanrısı'nın sizi
İsrael topluluğundan ayırması size az mı geldi?
10 Seni ve Levioğulları kardeşlerinin tümünü seninle birlikte kendisine
yaklaştırmadı mı? Kâhinliği de mi arıyorsunuz?
11 Bu nedenle sen ve bütün yanındakiler Yahve'ye karşı bir araya geldiniz!
Aron nedir ki, ona karşı söyleniyorsunuz?"

---

* **15:38** veya püsküller (İbranice **צִיצִת**) † **15:38** veya püsküller ‡ **15:39** veya püsküller

12 Moşe Eliav'ın oğulları Datan ve Aviram'ı çağırmak için adam gönderdi;
onlar da, "Çıkmayacağız!" dediler.
13 Bizi süt ve bal akan bir diyardan çıkarıp çölde öldürmek için çıkarman
azmış gibi, üzerimize bey de mi olacaksın?
14 Bizi süt ve bal akan bir diyara da getirmedin, miras olarak tarlalar ve
bağlar da vermedin. Bu adamların gözlerini mi çıkaracaksın? Çıkmayacağız."
15 Moşe çok kızmıştı ve Yahve'ye şöyle dedi: "Onların sunularına değer
verme. Onlardan bir eşek bile almadım, hiçbirini de incitmedim."
16 Moşe Korah'a şöyle dedi: "Sen ve bütün arkadaşların, sen, onlar ve Aron,
yarın Yahve'nin önüne çıkın.
17 Her biriniz kendi buhurdanını alıp üzerine buhur koysun. Her biriniz
kendi buhurdanını, iki yüz elli buhurdanını Yahve'nin önüne getirsin; sen
ve Aron da, ikiniz de kendi buhurdanınızı getirin."
18 Her biri kendi buhurdanını alıp içine ateş koydu, üzerine buhur koydu
ve Moşe ve Aron'la birlikte Buluşma Çadırı'nın kapısında durdu.
19 Korah bütün topluluğu onlara karşı, Buluşma Çadırı'nın kapısında
topladı. Yahve'nin görkemi bütün topluluğa göründü.
20 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu:
21 "Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda tüketeyim!"
22 Yüzüstü yere kapanıp şöyle dediler: "Tanrı, tüm insan ruhlarının
Tanrısı, bir kişi günah işleyince bütün topluluğa mı kızacaksın?"
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "Topluluğa söyle ve, 'Korah, Datan ve Aviram'ın çadırının çevresinden
uzaklaş' de."
25 Moşe kalkıp Datan ve Aviram'ın yanına gitti; İsrael'in ihtiyarları da onun
ardından gittiler.
26 Topluluğa şöyle dedi: "Lütfen bu kötü adamların çadırlarından ayrılın ve
onların hiçbir şeyine dokunmayın, yoksa onların bütün günahlarıyla
tükenirsiniz!"
27 Böylece onlar Korah'ın, Datan'ın ve Aviram'ın çadırının her yanından
uzaklaştılar. Datan ile Aviram dışarı çıkıp karıları, oğulları ve küçük
çocuklarıyla birlikte çadırlarının kapısında durdular.
28 Moşe şöyle dedi: "Bütün bu işleri yapmam için Yahve'nin beni
gönderdiğini bununla bileceksiniz; çünkü bunlar benim kendi fikrim değildir.
29 Eğer bu adamlar herkesin öldüğü gibi ölürse, ya da herkesin yaşadığını
yaşarsa, o zaman Yahve beni göndermemiştir.
30 Ama eğer Yahve yeni bir şey yaparsa ve yer ağzını açarsa, onları ve
kendilerine ait olan her şeyi yutarsa ve onlar da diri diri Şeol'e* inerlerse, o
zaman bu adamların Yahve'yi küçümsediklerini anlayacaksınız."
31 Tüm bu sözleri söylemeyi bitirince, onların altındaki yer yarıldı.
32 Yer ağzını açtı ve onları, ev halklarını, Korah'ın bütün adamlarını ve
mallarını yuttu.
33 Böylece onlar ve onlara ait olanların hepsi diri diri Şeol'e† indiler. Yer
onların üzerine kapandı ve topluluğun arasından yok oldular.
34 Etraflarında bulunan İsrael'in tümü onların feryadı üzerine kaçtı; çünkü,
"Yer bizi yutmasın!" dediler.
35 Yahve'nin yanından gelen ateş buhur sunan iki yüz elli kişiyi yiyip
bitirdi.

* **16:30** Şeol ölüler diyarıdır. † **16:33** Şeol ölüler diyarıdır.

36 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
37 "Kâhin Aron oğlu Eleazar'a söyle, o da yangından buhurdanları alıp ordugâhın dışına dağıtsın; çünkü onlar kutsaldır,
38 kendi hayatlarına karşı günah işleyenlerin buhurdanlarıdır. Onları sunak için örtü olmak üzere dövülmüş levhalar yapsınlar, çünkü onları Yahve'nin önünde sundular. Bu nedenle kutsaldırlar. Bunlar İsrael'in çocuklarına bir belirti olacaktır."
39 Kâhin Eleazar, yakılan adamların sunduğu tunç buhurdanları aldı;
40 Aron'un soyundan olmayan hiçbir yabancı Yahve'nin önünde buhur yakmak üzere yaklaşmasın ve Korah ve onun arkadaşları gibi olmasın diye, İsrael'in çocuklarına anılma olmak üzere, Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendisine söylemiş olduğu gibi sunak için örtü olarak buhurdanları dövdüler.
41 Ama ertesi gün İsrael'in çocukları topluluğunun tümü Moşe'ye ve Aron'a karşı söylenip, "Yahve'nin halkını siz öldürdünüz!" dediler.
42 Topluluk Moşe'ye ve Aron'a karşı toplandığında, Buluşma Çadırı'na doğru baktılar. İşte, bulut onu örttü ve Yahve'nin görkemi ortaya çıktı.
43 Moşe'yle Aron Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler.
44 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
45 "Bu topluluğun arasından çıkın da onları bir anda tüketeyim!" Yüzüstü kapandılar.
46 Moşe Aron'a şöyle dedi: "Buhurdanını al, sunaktan üzerine ateş koy, üzerine buhur koy, onu hemen topluluğa taşı ve onlar için kefaret et; çünkü Yahve'nin yanından gazap çıktı! Veba başladı."
47 Aron Moşe'nin dediğini yaptı ve topluluğun ortasına koştu. Halk arasında veba çoktan başlamıştı. Buhur yakıp halk için kefaret etti.
48 Ölülerle diriler arasında durdu; veba da durdu.
49 Korah meselesi yüzünden ölenlerin yanı sıra vebadan ölenlerin sayısı da on dört bin yedi yüz kişiydi.
50 Aron Moşe'nin yanına, Buluşma Çadırı'nın kapısına döndü ve salgın kesildi.

17

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlardan her ata evi için bir tane olmak üzere, atalarının evlerine göre bütün beylerinden on iki değnek al. Her birinin adını değneğinin üzerine yaz.
3 Aron'un adını Levi değneği üzerine yazacaksın. Atalarının evlerinin her beyi için bir değnek olacak.
4 Onları Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum Levha'nın önüne koyacaksınız.
5 Seçeceğim adamın değneği tomurcuklanacak. İsrael'in çocuklarının size karşı söylenmelerini benden kaldıracağım."
6 Moşe İsrael'in çocuklarıyla konuştu; ve onların bütün beyleri ona, atalarının evlerine göre her bey için bir tane olmak üzere toplam on iki değnek verdiler. Aron'un değneği de onların değnekleri arasındaydı.
7 Moşe değnekleri Tanıklık Çadırı'nda Yahve'nin önüne koydu.
8 Ertesi gün Moşe Tanıklık Çadırı'na girdi; ve işte, Aron'un Levi evi için olan değneği filizlenmiş, tomurcuklanmış, çiçek açmış ve olgun bademler vermişti.

9 Moşe bütün değnekleri Yahve'nin önünden bütün İsrael'in çocuklarına
çıkardı. Baktılar ve her biri kendi değneğini aldı.
10 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İsyan çocuklarına karşı bir işaret olarak
saklanmak üzere Aron'un değneğini yine Levha'nın önüne koy; ta ki, bana
karşı söylenmelerine bir son ver ki, ölmesinler."
11 Moşe öyle yaptı. Yahve ona nasıl buyurduysa öyle yaptı.
12 İsrael'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler: "İşte, yok oluyoruz! İşimiz bitti!
Hepimizin işi bitti!
13 Yahve'nin konutuna yaklaşan herkes ölüyor! Hepimiz yok mu olacağız?"

18

1 Yahve Aron'a şöyle dedi: "Kutsal yerin kötülüğünü sen ve seninle
birlikte, oğulların ve atalarının evi taşıyacaksınız; sen ve seninle birlikte
oğulların kâhinliğinizin suçunu taşıyacaksınız.
2 Kardeşlerinizi, atanızın oymağını, Levi oymağını da yanınıza getirin ki,
onlar da size katılsınlar ve size hizmet etsinler; ama sen ve oğulların Levha
Çadırı'nın önünde olacaksınız.
3 Buyruklarınızı ve tüm Çadır'ın görevini tutacaklar; ancak ne onlar ne de
siz ölmeyesiniz diye kutsal yerdeki takımlara ve sunağa yaklaşmayacaklar.
4 Onlar size katılacak ve Buluşma Çadır'ın tüm hizmetinin sorumluluğunu,
tüm Çadır hizmeti için tutacaklar. Bir yabancı size yaklaşmayacak."
5 "İsrael'in çocukları üzerinde artık gazap olmasın diye, konutun görevini ve
sunağın görevini siz yerine getireceksiniz.
6 İşte, ben kendim İsrael'in çocukları arasından kardeşleriniz Levililer'i
aldım. Bunlar, Buluşma Çadırı'nın hizmetini yapmak için Yahve'ye adanmış
olarak size verilen bir armağandır.
7 Sen ve seninle birlikte olan oğulların, sunağın her şeyi ve perdenin iç
tarafı için kâhinliğinizi tutacaksınız. Hizmet edeceksiniz. Size kâhinlik
hizmetini bir armağan olarak veriyorum. Yaklaşan yabancı öldürülecektir."
8 Yahve Aron'a şöyle konuştu: "İşte, sallamalık sunularımı, İsrael'in
çocuklarına ait bütün kutsal şeyleri ben kendim sana verdim. Bunları mesh
nedeniyle sana ve oğullarına sonsuza dek pay olarak verdim.
9 Ateşten gelen çok kutsal şeylerden biri bu olacak: Onların bana
sunacakları her sunu, onların her ekmek sunusu, onların her günah sunusu
ve onların her suç sunusu senin ve oğulların için çok kutsal olacaktır.
10 Onları çok kutsal şeyler gibi yiyeceksiniz. Her erkek ondan yiyecek.
Senin için kutsal olacaktır."
11 "Bu da senindir: Onların armağanının sallamalık sunuları, İsrael'in
çocuklarının sallamalık sunularının tümü. Bunları sana, seninle birlikte
oğullarına ve kızlarına sonsuza dek pay olarak verdim. Evinizde temiz olan
herkes ondan yiyecektir."
12 "Yahve'ye verdikleri yağın en iyisini, bağ bozumunun en iyisini, tahılın
ve bunların ilk ürünlerini sana verdim.
13 Memleketlerinde olanın tümünden Yahve'ye getirdikleri ilk olgun
meyveler senin olacak. Evinizde temiz olan herkes ondan yiyecektir."
14 "İsrael'de adanan her şey senin olacaktır.
15 İnsan olsun hayvan olsun Yahve'ye sundukları her canlıdan rahmi açan
her şey sizin olacak. Bununla birlikte, mutlaka insanın ilk doğanı ile kirli
hayvanların ilk doğanlarının bedelini alacaksın.

16 Senin biçtiğin değere göre bedel alınacak olanlardan, bir aylıktan
itibaren, yirmi gerah* ağırlığındaki kutsal yerin şekeline† göre beş şekel para
olarak, bedel alacaksın.
17 Ancak ineğin ilk doğanı, koyunun ilk doğanı ya da keçinin ilk doğanı için
bedel almayacaksın. Onlar kutsaldır. Kanlarını sunağın üzerine serpeceksin,
ve yağlarını, Yahve'ye hoş koku olması için ateşle yapılan sunu olarak
yakacaksın.
18 Onların eti senin olacak, sallamalık sunu döş ve sağ but gibi senin
olacaklar.
19 İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sunduğu kutsal şeylerden sallamalık
sunuların hepsini sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına
verdim. Bu, Yahve'nin önünde seninle ve seninle birlikte soyuna daima
geçerli bir tuz antlaşmasıdır."
20 Yahve Aron'a şöyle dedi: "Onların diyarında senin mirasın olmayacak,
aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrael'in çocukları arasında senin payın ve
mirasın benim."
21 "İşte, yaptıkları hizmete, Buluşma Çadırı hizmetine karşılık, İsrael'deki
tüm ondalığı miras olarak Levi çocuklarına verdim.
22 Bundan böyle İsrael'in çocukları, günah yüklenip ölmesinler diye Buluşma
Çadırı'na yaklaşmayacaklar.
23 Ancak Buluşma Çadırı'nın hizmetini Levililer yapacak ve onların suçunu
onlar yüklenecek. Kuşaklarınız boyunca daima geçerli bir kural olacak.
İsrael'in çocukları arasında onların mirası olmayacaktır.
24 Çünkü İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sallamalık sunu olarak sundukları
ondalığı miras olarak Levililer'e verdim. Bu nedenle onlara, 'İsrael'in
çocukları arasında mirasları olmayacak' dedim."
25 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
26 "Ayrıca Levililer'le konuşup onlara şöyle diyeceksin: 'İsrael'in
çocuklarından mirasınız olarak size verdiğim ondalığı aldığınız zaman, ondan
Yahve'ye sallamalık sunu olarak ondalığın ondalığını sunacaksınız.
27 Sizin sallamalık sununuz, harman yeri buğdayı ve şarap cenderesinin
doluluğu gibi size sayılacak.
28 Böylece siz de İsrael'in çocuklarından aldığınız ondalıklarınızın hepsinden
Yahve'ye sallamalık sunu olarak sunacaksınız; ve ondan Yahve'nin
sallamalık sunusunu kâhin Aron'a vereceksiniz.
29 Aldığınız bütün armağanlardan, sallamalık sunuların en iyi kısımlarını,
en kutsalını Yahve'ye sunacaksınız.'"
30 "Bu nedenle onlara şunu diyeceksin: 'En iyi kısmını çıkardığınızda,
Levililer'e harman mahsulü gibi ve şarap cenderesinin mahsulü gibi
sayılacaktır.
31 Onu siz ve ev halkınız her yerde yiyebilirsiniz. Çünkü Buluşma
Çadırı'ndaki hizmetinize karşılık bu sizin ödülünüzdür.
32 Ondan en iyisini çıkardığınızda, bundan dolayı hiçbir günah
yüklenmeyeceksiniz. Ölmemek için İsrael'in çocuklarının kutsal şeylerine
saygısızlık etmeyeceksiniz.'"

19

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:

* **18:16** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir. † **18:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

2 “Yahve'nin buyurduğu yasanın kuralı budur. İsrael'in çocuklarına, sana
lekesiz, hiçbir kusuru olmayan ve boyunduruk takılmamış kırmızı bir düve
getirmelerini söyle.
3 Onu kâhin Eleazar'a vereceksin; o da onu ordugâhın dışına çıkaracak; biri
onu onun önünde kesecek.
4 Kâhin Eleazar parmağıyla onun kanından biraz alacak ve kanını yedi kez
Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek.
5 Birisi düveyi onun gözü önünde yakacak; onun derisini, etini ve kanını
gübresiyle birlikte yakacak.
6 Kâhin sedir ağacını, mercanköşkotu ve kırmızıyı alıp düvenin yakıldığı
ateşin ortasına atacak.
7 Sonra kâhin giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak, sonra
ordugâha girecek ve kâhin akşama kadar kirli olacaktır.
8 Onu yakan kişi giysilerini suda yıkayacak, bedenini de suda yıkayacak ve
akşama kadar kirli olacaktır.”
9 “Temiz bir adam düvenin külünü toplayacak ve onları ordugâhın dışında,
temiz bir yere koyacak; ve kirliliklerini temizleyen suda kullanılmak üzere
İsrael'in çocukları topluluğu için saklanacaktır. Bu bir günah sunusudur.
10 Düvenin külünü toplayan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli
olacaktır. Bu, İsrael'in çocuklarına ve aralarında garip olarak yaşayan
yabancıya sonsuza dek bir kural olacaktır.”
11 “Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır.
12 Üçüncü gün suyla arınacak, yedinci gün de temiz olacak; ama kendini
üçüncü gün arındırmazsa, o zaman yedinci gün temiz olmayacaktır.
13 Ölüye, ölmüş birinin bedenine dokunan ve kendini arındırmayan kişi,
Yahve'nin konutunu kirletmiş olur; ve o can İsrael'den atılacaktır; üzerine
kirlilik suyu serpilmediği için kirli olacaktır. Kirliliği hâlâ üzerindedir.”
14 “Bir adam çadırda öldüğünde yasa şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan
herkes yedi gün kirli olacaktır.
15 Üzerinde örtüsü bağlı olmayan her açık kap kirlidir.”
16 “Kırda kılıçla öldürülmüş birine, bir ölüye, bir insan kemiğine ya da bir
mezara dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır.”
17 “Kirli kişiler için yakılan günah sunusunun küllerinden alacaklar; ve bir
kapta onların üzerine akarsu dökülecektir.
18 Temiz kişi mercanköşkotu alıp suya batıracak ve çadırın üzerine, bütün
kapların üzerine, orada bulunanların üzerine, kemiğe, öldürülmüş insana,
ölüye ya da mezara dokunanın üzerine serpecek.
19 Temiz kişi üçüncü ve yedinci günde kirli olanın üzerine serpecek.
Yedinci gün onu arındıracak. Giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşam
temiz olacaktır.
20 Ama kirli olup kendini arındırmayan kişi, Yahve'nin kutsal yerini
kirlettiği için topluluğun arasından atılacaktır. Üzerine kirlilik suyu
serpilmemiştir. O kirlidir.
21 Bu onlar için kalıcı bir kural olacaktır. Kirlilik suyu serpen kişi,
giysilerini yıkayacak ve kirlilik suyuna dokunan kişi, akşama kadar kirli
olacaktır.”
22 “Kirli kişinin dokunduğu her şey kirli olacaktır; ve ona dokunan can
akşama kadar kirli olacaktır.”

20

1 İsrael'in çocukları, bütün topluluk birinci ayda Zin Çölü'ne geldiler. Halk
Kadeş'te oturdu. Miryam orada öldü ve oraya gömüldü.
2 Topluluk için su yoktu; Moşe'ye ve Aron'a karşı bir araya toplandılar.
3 Halk Moşe'yle çekişip şöyle dedi: "Keşke kardeşlerimiz Yahve'nin önünde
öldüğü gibi biz de ölseydik!
4 Biz ve hayvanlarımız burada ölelim diye neden Yahve'nin topluluğunu
bu çöle getirdiniz?
5 Bizi bu kötü yere getirmek için neden bizi Mısır'dan çıkardınız? Tohumun,
incirlerin, asmaların ya da narların yeri değil; içecek su da yok."
6 Moşe ile Aron topluluğun önünden Buluşma Çadırı'nın kapısına gidip
yüzüstü yere kapandılar. Yahve'nin görkemi onlara göründü.
7 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
8 "Değneği al, sen ve kardeşin Aron'la birlikte topluluğu toplayın ve
onların gözleri önünde kayaya, suyunu vermesini söyleyin. Onlara kayadan
su çıkaracaksın; böylece topluluğa ve hayvanlarına içecek vereceksin."
9 Moşe, kendisine buyurduğu gibi değneği Yahve'nin önünden aldı.
10 Moşe ile Aron topluluğu kayanın önünde topladılar ve o onlara şöyle
dedi: "Ey siz başkaldıranlar, şimdi dinleyin! Size bu kayadan su çıkaralım mı?"
11 Moşe elini kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu ve bol miktarda su
çıktı. Topluluk ve hayvanları içti.
12 Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarının gözünde beni
kutsal kılmak için bana inanmadığınızdan bu topluluğu onlara verdiğim
ülkeye götürmeyeceksiniz."
13 Bunlar Meriva* sularıdır; çünkü İsrael'in çocukları Yahve ile çekiştiler ve O
onlarda kutsal kılındı.
14 Moşe Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklar göndererek şöyle dedi: "Kardeşin
İsrael diyor ki: Başımıza gelen bütün sıkıntıları biliyorsun;
15 atalarımız Mısır'a indiler, biz de uzun süre Mısır'da yaşadık. Mısırlılar
bize ve atalarımıza kötü davrandılar.
16 Yahve'ye feryat ettiğimizde sesimizi duydu, bir melek göndererek bizi
Mısır'dan çıkardı. İşte, biz senin sınırının kenarındaki Kadeş kentindeyiz.
17 "Lütfen izin ver ülkenden geçelim. Tarladan, bağdan geçmeyeceğiz, kuyu
suyundan da içmeyeceğiz. Kralın yolundan gideceğiz. Sınırınızı geçinceye
kadar ne sağa ne de sola sapacağız."
18 Edom ona, "Benden geçmeyeceksin, yoksa karşına kılıçla çıkarım" dedi.
19 İsrael'in çocukları ona, "Ana yoldan yukarı çıkacağız" dediler. "Eğer ben
ve hayvanlarım senin suyundan içersek, o zaman bedelini vereceğim. Başka
hiçbir şey yapmadan yürüyüp geçmeme izin ver."
20 "Geçmeyeceksin" dedi. Edom birçok kişiyle ve güçlü bir el ile ona karşı
çıktı.
21 Bunun üzerine Edom, İsrael'in kendi sınırından geçmesine izin vermeyi
reddetti ve İsrael onun yanından döndü.
22 Kadeş'ten göç ettiler ve İsrael'in çocukları, bütün topluluk Hor Dağı'na
geldiler.
23 Yahve, Edom ülkesinin sınırındaki Hor Dağı'nda Moşe ve Aron'a şöyle
konuştu:

* **20:13** "Meriva" çekişme anlamına gelir.

24 “Aron halkına kavuşacak; çünkü Meriva sularında sözüme karşı isyan
ettiğiniz için İsrael'in çocuklarına verdiğim diyara girmeyecek.
25 Aron'la oğlu Eleazar'ı al ve onları Hor Dağı'na götür;
26 Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydir. Aron kavuşturulacak ve
orada ölecektir.”
27 Moşe Yahve'nin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde
Hor Dağı'na çıktılar.
28 Moşe Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydirdi. Aron orada
dağın zirvesinde öldü ve Moşe ile Eleazar dağdan indiler.
29 Aron'un öldüğünü gören bütün topluluk, bütün İsrael evi Aron için otuz
gün ağladı.

21

1 Güneyde yaşayan Kenanlı, Arad Kralı, İsrael'in Atarim yolundan geldiğini
duydu. İsrael'e karşı savaştı ve onlardan bazılarını esir aldı.
2 İsrael Yahve'ye adak adayıp şöyle dedi: “Eğer bu halkı gerçekten benim
elime verirsen, o zaman kentlerini tamamen yok edeceğim.”
3 Yahve İsrael'in sesini duydu ve Kenanlılar'ı teslim etti; onları ve
kentlerini tamamen yok ettiler. O yere Horma* adı verildi.
4 Edom ülkesinin etrafından dolanmak için Hor Dağı'ndan, Kızıldeniz
yolundan yol aldılar. Yolculuktan dolayı halkın canı çok sıkkındı.
5 Halk, Tanrı'ya ve Moşe'ye karşı şöyle konuştu: “Çölde ölmemiz için neden
bizi Mısır'dan çıkardınız? Çünkü ekmek yok, su yok canımız da bu iğrenç
yiyecekten tiksiniyor!”
6 Yahve halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi, onlar da insanları ısırdılar.
İsraelliler'in çoğu öldü.
7 Halk Moşe'ye gelip şöyle dedi: “Günah işledik, çünkü Yahve'ye ve sana
karşı konuştuk. Yılanları bizden uzaklaştırması için Yahve'ye dua et.” Moşe
halk için dua etti.
8 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Zehirli bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine
koy. Öyle olacak ki, ısırılan herkes onu görünce yaşayacak.”
9 Moşe tunçtan bir yılan yapıp onu direğin üzerine koydu. Eğer bir kişiyi
yılan ısırmışsa, o kişi tunç yılana baktığında yaşıyordu.
10 İsrael'in çocukları yola koyuldular ve Ovot'ta konakladılar.
11 Ovot'tan ayrılıp gün doğumuna doğru Moav'ın önündeki çölde,
İyeavarim'de konakladılar.
12 Oradan ayrılıp Zered Vadisi'nde konakladılar.
13 Oradan ayrılıp Arnon Nehri'nin karşı yakasında, Amorlular'ın sınırından
çıkan çölde konakladılar. Çünkü Arnon, Moav'la Amorlular arasındaki Moav
sınırıdır.
14 Bu nedenle Yahve'nin Savaşları Kitabı'nda şöyle deniyor: “Vahev, Arnon
vadilerindeki Sufa'da,
15 vadilerin Ar yerleşkesine doğru uzanan yamacı Moav sınırına kadar
dayanır.”
16 Oradan Beer'e gittiler; Yahve'nin Moşe'ye, “Halkı topla, onlara su
vereceğim” dediği kuyu budur.
17 Sonra İsrael şu ezgiyi söyledi: “Ey kuyu, fışkır!

* **21:3** “Horma” kelimesi “yıkım” anlamına gelir.

18 Beylerin kazdığı,
halkın ileri gelenlerinin asayla
ve sırıklarla kazdıkları kuyuya ezgi söyleyin.”
Çölden Mattana'ya;
19 Mattana'dan Nahaliel'e; ve Nahaliel'den Bamot'a;
20 Bamot'tan Moav kırındaki vadiye, çöle bakan Pisga Tepesi'ne gittiler.
21 İsrael, Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek şöyle dedi:
22 “İzin ver ülkenden geçeyim. Tarlaya, bağa sapmayacağız. Kuyuların
suyundan içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye kadar kralın yolundan gideceğiz.”
23 Sihon İsrael'in kendi sınırından geçmesine izin vermedi; ve Sihon bütün
halkını bir araya topladı ve İsrael'e karşı çöle çıkıp Yahesa'ya geldi. İsrael'e
karşı savaştı.
24 İsrael onu kılıçla vurdu ve Arnon'dan Yabbok'a kadar, Ammon'un
çocuklarına kadar, onun diyarına sahip oldu; çünkü Ammon'un çocuklarının
sınırı güçlüydü.
25 İsrael bu kentlerin hepsini aldı. İsrael Amorlular'ın bütün kentlerinde,
Heşbon'da ve onun bütün köylerinde yaşıyordu.
26 Çünkü Heşbon, eski Moav Kralı'na karşı savaşan ve Arnon'a kadar bütün
ülkesini elinden alan Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi.
27 Bu nedenle özdeyişleri söyleyenler,
“Heşbon'a gelin” diyorlar.
“Sihon kenti kurulsun ve sağlamlaştırılsın;
28 Çünkü Heşbon'dan bir ateş,
Sihon kentinden bir alev çıktı.
Arnon'un yüksek yerlerinin efendileri Moavlı Ar'ı yiyip bitirdi.
29 Vay başına, ey Moav!
İşiniz bitti, Kemoş halkı!
Oğullarını kaçak, kızlarını ise Amorlular'ın kralı Sihon'a sürgüne verdi.
30 Onlara ok attık.
Heşbon, Divon'a kadar yok oldu. Medeva'ya dek uzanan Nofa'ya kadar
yerle bir ettik.”
31 Böylece İsrael Amorlular'ın diyarında yaşadı.
32 Moşe Yazer'i araştırmak üzere adamlar gönderdi. Onun köylerini aldılar
ve orada bulunan Amorlular'ı kovdular.
33 Dönüp Başan yoluna çıktılar. Başan Kralı Og, kendisi ve tüm halkı
Edrei'de savaşmak için onlara karşı çıktılar.
34 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkıyla ve
ülkesiyle birlikte senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın
Kralı Sihon'a yaptığın gibi yapacaksın.”
35 Böylece, bir kişi bile sağ kalmayana dek onu, oğullarını ve bütün halkını
vurdular; ve onun diyarına sahip oldular.

22

1 İsrael'in çocukları yola çıktılar ve Yarden'in ötesindeki Moav ovalarında,
Yeriha yanında konakladılar.
2 Sippor oğlu Balak, İsrael'in Amorlular'a yaptıklarının tümünü gördü.
3 Moav bu halktan çok korkuyordu, çünkü çoktular. Moav, İsrael'in çocukları
yüzünden sıkıntı çekiyordu.

4 Moav Midyan'ın ihtiyarlarına şöyle dedi: "Öküzün kır otunu yaladığı gibi,
bu kalabalık da çevremizdeki her şeyi yalayacak."
O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı.
5 Beor oğlu Balam'a, onun halkının çocuklarının yaşadığı ülkeye, o Irmak
kıyısındaki Petor'a ulaklar göndererek onu çağırmak üzere şöyle dedi: "İşte,
Mısır'dan çıkan bir halk var. Bak, yerin yüzünü kaplıyorlar ve karşımda
duruyorlar.
6 Lütfen, şimdi gel de benim için bu halka lanet et; çünkü onlar benden çok
güçlüdürler. Belki galip gelirim de onları vururuz ve onları ülkeden kovarım;
çünkü senin kutsadığın insanın kutsandığını, lanetlediğin insanın da
lanetlendiğini biliyorum."
7 Moav ihtiyarlarıyla Midyan ihtiyarları ellerinde falcılık ödülleriyle yola
çıktılar. Balam'a gelip Balak'ın sözlerini ona bildirdiler.
8 Onlara, "Bu gece burada kalın, Yahve'nin bana söyleyeceği gibi size de
haberi bildireceğim" dedi. Moav beyleri Balam'ın yanında kaldı.
9 Tanrı Balam'a gelip, "Yanındaki bu adamlar kim?" dedi.
10 Balam Tanrı'ya şöyle dedi: "Moav Kralı Sippor oğlu Balak bana şöyle
dedi:
11 'İşte, Mısır'dan çıkan halk yerin yüzünü kaplıyor. Şimdi gel de benim için
onlara lanet oku. Belki onlara karşı savaşabilir ve onları kovabilirim.'"
12 Tanrı Balam'a, "Onlarla gitmeyeceksin" dedi. "O halkı
lanetlemeyeceksin, çünkü onlar kutsanmıştır."
13 Balam sabah kalktı ve Balak'ın beylerine şöyle dedi: "Ülkenize gidin;
çünkü Yahve sizinle gelmeme izin vermiyor."
14 Moav beyleri kalkıp Balak'a giderek, "Balam bizimle gelmeyi
reddediyor" dediler.
15 Balak yine onlardan daha çok ve daha saygın beyler gönderdi.
16 Balam'a gelip şöyle dediler: "Sippor oğlu Balak şöyle diyor: 'Lütfen,
hiçbir şey bana gelmene engel olmasın.
17 Çünkü seni büyük bir saygınlıkla yükselteceğim ve bana ne dersen onu
yapacağım. Lütfen, gel de benim için bu halka lanet et.'"
18 Balam, Balak'ın hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: "Eğer Balak bana altın
ve gümüş dolu evini verse bile, az olsun çok olsun, Tanrım Yahve'nin
sözünün dışına çıkamam.
19 Bu nedenle şimdi lütfen, bu gece de burada kalın ki, Yahve'nin bana
başka neler söyleyeceğini bileyim."
20 Gece Tanrı Balam'a gelip şöyle dedi: "Eğer adamlar seni çağırmaya
geldiyse kalk, onlarla birlikte git; ama yalnızca sana söylediğim sözü
yapacaksın."
21 Balam sabah kalktı, eşeğine palan vurdu ve Moav beyleriyle birlikte
gitti.
22 O gittiği için Tanrı'nın öfkesi alevlendi; ve Yahve'nin meleği ona karşı bir
düşman olarak yolda dikildi. Eşeğine binmişti ve iki hizmetçisi de yanındaydı.
23 Eşek, Yahve'nin meleğinin elinde kılıcını çekmiş yolda durduğunu gördü;
ve eşek yoldan sapıp tarlanın içine girdi. Balam onu yola döndürmek için
eşeğe vurdu.
24 Yahve'nin meleği üzüm bağları arasındaki dar bir yolda durdu; bu
tarafta bir duvar, o tarafta bir duvar vardı.
25 Eşek Yahve'nin meleğini görünce kendini duvara attı ve Balam'ın ayağını
duvara sıkıştırdı. Ona tekrar vurdu.

26 Yahve'nin meleği daha da ileri gitti, ne sağa ne de sola sapmak için
yolun olmadığı dar bir yerde durdu.
27 Eşek Yahve'nin meleğini görünce Balam'ın altında yattı. Balam'ın öfkesi
alevlendi ve değneğiyle eşeğe vurdu.
28 Yahve eşeğin ağzını açtı ve Balam'a, "Sana ne yaptım da bana böyle üç
kez vurdun?" dedi.
29 Balam eşeğe, "Madem benimle alay ettin, keşke elimde bir kılıç olsaydı,
seni şimdi öldürürdüm" dedi.
30 Eşek Balam'a şöyle dedi: "Bugüne dek bütün ömrün boyunca üzerine
bindiğin eşeğin ben değil miyim? Sana böyle yapmışlığım oldu mu hiç?"
"Hayır" dedi.
31 Sonra Yahve Balam'ın gözlerini açtı ve Yahve'nin meleğinin elinde
kılıcını çekmiş yolda durduğunu gördü; ve başını eğip yüzüstü yere kapandı.
32 Yahve'nin meleği ona şöyle dedi: "Eşeğine neden böyle üç kez vurdun?
İşte, sana düşman olarak çıktım, çünkü senin yolun önümde sapkındır.
33 Eşek beni gördü ve üç kez önümden saptı. Eğer önümden sapmamış
olsaydı, şimdi seni kesinlikle öldürür, onu da sağ bırakırdım."
34 Balam Yahve'nin meleğine şöyle dedi: "Günah işledim; çünkü bana karşı
durduğunu bilmiyordum. Bu nedenle, eğer sen bundan hoşnut değilsen, geri
döneceğim."
35 Yahve'nin meleği Balam'a şöyle dedi: "Adamlarla birlikte git; ama
yalnızca sana söyleyeceğim sözü söyleyeceksin." Balam Balak'ın beyleriyle
birlikte gitti.
36 Balak, Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon sınırında,
sınırın en uzak yerindeki Moav Kenti'ne gitti.
37 Balak, Balam'a şöyle dedi: "Seni çağırtmak için ciddiyetle çağrıda
bulunmadım mı? Neden bana gelmedin? Seni gerçekten saygınlık için
yükseltmeye ben yeterli değil miyim?"
38 Balam Balak'a şöyle dedi: "İşte, sana geldim. Artık bir şey söylemeye
gücüm var mı? Tanrı'nın ağzıma koyduğu sözü söyleyeceğim."
39 Balam Balak'la birlikte gitti ve Kiryat-Husot'a geldiler.
40 Balak sığır ve koyun kurban etti ve Balam'a ve kendisiyle birlikte olan
beylere gönderdi.
41 Sabah Balak Balam'ı alıp Baal'ın yüksek yerlerine götürdü; ve oradan
halkın bir kısmını gördü.

23

1 Balam, Balak'a, "Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi
boğayla yedi koç hazırla" dedi.
2 Balak, Balam'ın söylediği gibi yaptı; ve Balak ile Balam her sunakta bir
boğa ve bir koç sundular.
3 Balam Balak'a, "Yakmalık sunularının yanında dur, ben de gideceğim"
dedi. "Belki Yahve benimle buluşmaya gelecektir. Bana ne gösterirse onu
sana söyleyeceğim." Çıplak bir tepeye gitti.
4 Tanrı Balam'la karşılaştı ve Balam O'na şöyle dedi: "Yedi sunak
hazırladım ve her sunakta bir boğayla bir koç sundum."
5 Yahve Balam'ın ağzına bir söz koydu, "Balak'a dön, böylece konuşacaksın"
dedi.
6 Onun yanına döndü ve işte, kendisi ve tüm Moav beyleri yakmalık
sunusunun yanında duruyordu.

7 Benzetmesine şu sözle başladı: “Doğu dağlarındaki Moav Kralı Balak beni
Aram'dan getirdi. Gel, benim için Yakov'a lanet et. Gel, İsrael'e meydan oku.
8 Tanrı'nın lanetlemediğini ben nasıl lanet edeyim? Yahve'nin meydan
okumadığına ben nasıl meydan okuyayım?
9 Çünkü onu kayaların doruğundan görüyorum. Tepelerden ona bakıyorum.
İşte, bu tek başına oturan bir halktır ve ulusların arasında sayılmayacaktır.
10 Yakov'un tozunu kim sayabilir, İsrael'in dörtte birini hesap edebilir?
Doğruların ölümüyle öleyim! Benim sonum onunki gibi olsun!”
11 Balak, Balam'a, “Bana ne yaptın?” dedi. “Seni düşmanlarıma lanet
etmeye getirdim ve işte, onları, hepsini yalnızca kutsadın.”
12 O yanıt verip dedi: “Yahve'nin ağzıma koyduğunu söylemeye dikkat
etmem gerekmez mi?”
13 Balak ona, “Lütfen benimle birlikte onları görebileceğin başka bir yere
gel” dedi. “Sadece bir kısmını göreceksin, hepsini görmeyeceksin. Benim için
onlara oradan lanet et.”
14 Onu Sofim Kırı'na, Pisga Tepesi'ne götürdü, yedi sunak yaptı, her
sunakta bir boğa ve bir koç sundu.
15 Balak'a, “Ben orada Tanrı'yla buluşurken sen burada, yakmalık
sunularının yanında dur” dedi.
16 Yahve Balam'la karşılaştı ve onun ağzına bir söz koyup, “Balak'a dön ve
şunu söyle” dedi.
17 Onun yanına geldi ve işte, kendisi ve Moav beyleri de yakmalık
sunusunun yanında duruyordu. Balak ona, “Yahve ne söyledi?” dedi.
18 Benzetmesini sürdürüp şöyle dedi: “Kalk, ey Balak, ve dinle! Dinle beni,
ey Sippor oğlu.
19 Tanrı bir insan değil ki, yalan söylesin, insanoğlu değil ki, düşüncesini
değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Ya da konuşur da gerçekleştirmez mi?
20 İşte, kutsamak için buyruk aldım. O kutsadı, ben de geri çeviremem.
21 Yakov'da kötülük görmedi. İsrael'de de sapkınlık görmedi. Tanrısı Yahve
onunladır. Bir kralın haykırışı onların arasındadır.
22 Tanrı onları Mısır'dan çıkarıyor. Yaban öküzü gibi gücü var.
23 Kesinlikle Yakov'a büyü tutmaz; İsrael'e fal işlemez. Şimdi Yakov ve İsrael
için, 'Tanrı neler yaptı?' denilecektir.
24 İşte, bir halk dişi aslan gibi kalkıyor. Bir aslan gibi kendini yukarı
kaldırıyor. Avının etini yemeden ve öldürülenlerin kanını içmeden
yatmayacaktır.”
25 Balak, Balam'a, “Onlara ne hiç lanet et, ne de onları hiç kutsa” dedi.
26 Ama Balam Balak'a şu karşılığı verdi: “Ben sana, 'Yahve ne söylerse
hepsini yapmalıyım' demedim mi?”
27 Balak, Balam'a, “Şimdi gel, seni başka bir yere götüreyim” dedi. “Belki
oradan benim için onlara lanet etmenden Tanrı hoşnut olur."
28 Balak, Balam'ı çöle bakan Peor Tepesi'ne götürdü.
29 Balam Balak'a, “Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi
boğayla yedi koç hazırla” dedi.
30 Balak, Balam'ın söylediklerini yaptı ve her sunakta bir boğayla bir koç
sundu.

24

1 Balam, Yahve'nin İsrael'i kutsamaktan hoşnut olduğunu görünce, diğer
seferler olduğu gibi kehanete başvurmak yerine yüzünü çöle çevirdi.
2 Balam gözlerini kaldırdı ve İsrael'in oymaklarına göre oturduğunu gördü;
ve onun üzerine Tanrı'nın Ruhu geldi.
3 Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:
"Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam diyor ki;
4 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü gören,
yere kapanıp gözleri açılmış olan şöyle diyor:
5 Çadırların ne kadar güzel,
ey Yakov, konutların da, ey İsrael!
6 Vadiler gibi, ırmak kıyısındaki bahçeler gibi,
Yahve'nin diktiği öd ağaçları gibi,
su kıyısındaki sedir ağaçları gibi yayıldılar.
7 Onun kovalarından su akacaktır.
Onun tohumu birçok sularda olacaktır.
Onun Kralı Agag'dan daha üstün olacaktır.
Onun krallığı yüceltilecektir.
8 Tanrı onu Mısır'dan çıkarıyor.
Onun yaban öküzü gibi gücü var.
Düşmanları olan ulusları tüketecek, kemiklerini kıracak
ve oklarıyla onları delecektir.
9 Çömeldi, aslan gibi yattı,
dişi aslan gibi; onu kim kaldıracak?
Seni kutsayan herkes kutsansın.
Seni lanetleyen herkes lanetlensin."
10 Balak'ın öfkesi Balam'a karşı alevlendi ve ellerini birbirine vurdu.
Balak, Balam'a şöyle dedi: "Seni düşmanlarıma lanet etmeye çağırdım ve işte,
onları bu üç keredir yalnızca kutsadın.
11 Bu nedenle şimdi yerine koş! Seni büyük bir saygınlıkla yükseltmeyi
düşünmüştüm; ama işte, Yahve seni saygınlıktan yoksun bıraktı."
12 Balam Balak'a şöyle dedi: "Bana gönderdiğin ulaklarına:
13 'Eğer Balak bana altın ve gümüş dolu evini verse bile, kendi fikrimle
iyilik ya da kötülük etmek için Yahve'nin sözünün dışına çıkamam. Yahve'nin
söylediğini söyleyeceğim' diye dememiş miydim?
14 İşte şimdi halkımın yanına gidiyorum. Gel, bu halkın son günlerde senin
halkına ne yapacaklarını sana bildireyim."
15 Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:
"Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam şöyle diyor;
16 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Yüceler Yücesi'nin bilgisini bilen
ve yere kapanıp gözleri açık olarak
Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü gören şöyle diyor:
17 Onu görüyorum, ama şimdi değil.
Ona bakıyorum ama yakın değil.
Yakov'dan bir yıldız çıkacak. İsrael'den bir asa yükselecek,
Moav'ı dört bir yanından vuracak
ve Şet'in bütün oğullarını ezecek.

18 Edom mülk olacak.
İsrael yiğitçe bunu yaparken,
düşmanı Seir de mülk olacak.
19 Yakov'dan biri hüküm sürecek,
ve kentte artakalanları yok edecek."
20 Amalek'e baktı, benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
"Amalek ulusların birincisiydi, ama onun sonu yıkım olacak."
21 Kenli'ye baktı ve benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
"Mesken yerin güçlüdür.
Senin yuvan kaya içine koyulmuştur.
22 Yine de Aşur seni tutsak alana dek
Keni harap olacaktır."
23 Benzetmesini sürdürdü ve şöyle dedi:
"Ne yazık ki, Tanrı bunu yaptığı zaman kim yaşayacak?
24 Ama Kittim kıyısından gemiler gelecek.
Aşur'u ve Ever'i sarsacaklar.
O da yıkıma uğrayacaktır."
25 Balam kalkıp gitti ve yerine döndü; Balak da kendi yoluna gitti.

25

1 İsrael Şittim'de kaldı; ve halk Moav kızlarıyla zina yapmaya başladı;
2 çünkü halkı kendi ilâhlarına kurban sunmaya çağırıyorlardı. Halk yedi ve
onların ilâhlarına eğildiler.
3 İsrael Baal Peor'a bağlandı ve Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi.
4 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halkın bütün ileri gelenlerini al ve onları
güneşe karşı Yahve'nin önünde as ki, Yahve'nin kızgın öfkesi İsrael'den
dönsün."
5 Moşe İsrael hâkimlerine şöyle dedi: "Herkes Baal Peor'a bağlanan
adamlarını öldürsün."
6 İşte, İsrael'in çocuklarından biri geldi, Moşe'nin gözü önünde, Buluşma Çadırı
kapısında ağlamakta olan bütün İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu gözü
önünde kardeşlerine Midyanlı bir kadın getirdi.
7 Kâhin Aron'un oğlu Eleazar'ın oğlu Pinehas bunu görünce topluluğun
ortasından kalktı ve eline bir mızrak aldı.
8 İsraelli adamın peşinden çadıra girdi ve ikisini de, İsraelli adamın da,
kadının da bedeninden mızrağı sapladı. Böylece İsrael'in çocukları arasındaki
veba durduruldu.
9 Vebadan ölenler yirmi dört bindi.
10 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
11 "Kâhin Aron'un oğlu, Eleazar'ın oğlu Finehas, aralarındaki kıskançlığımla
kıskandığı için İsrael'in çocuklarından gazabımı döndürdü, bundan ötürü
İsrael'in çocuklarını kıskançlığımla tüketmedim.
12 Bu nedenle söyle, 'İşte, ona esenlik antlaşmamı veriyorum.
13 Kendisi ve kendisinden sonra soyu için sonsuz bir kâhinlik antlaşması
olacaktır; çünkü o, Tanrı için kıskandı ve İsrael'in çocukları için kefaret etti.'"
14 İsraelli adamın adı, Midyanlı kadınla birlikte öldürülen kişi, Şimon'un
oğulları ata evinin beyi Salu oğlu Zimri'ydi.
15 Öldürülen Midyanlı kadının adı Sur'un kızı Kozbi'ydi. Midyan'daki bir
ata evi halkının beyiydi.

16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
17 "Midyanlılar'ı sıkıştır ve onları vur;
18 çünkü Peor meselesinde hileleriyle sizi sıkıştırdılar; Peor meselesinde ve veba gününde öldürülen kız kardeşleri Midyan beyinin kızı Kozbi ile ilgili olayda sizi aldattılar."

26

1 Vebadan sonra Yahve Moşe'ye ve kâhin Aron oğlu Eleazar'a şöyle dedi:
2 "Atalarının evlerine göre yirmi yaş ve üzeri İsrael'in çocuklarından tüm topluluğu, İsrael'de savaşa çıkabileceklerin tümünü sayın."
3 Moşe ile Kâhin Eleazar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında onlarla konuşup şöyle dediler:
4 "Yahve'nin Moşe'ye ve İsrael'in çocuklarına buyurduğu gibi, yirmi yaş ve yukarısını sayın." Bunlar Mısır diyarından çıkanlardır.
5 İsrael'in ilk oğlu Ruven; Ruven'in oğulları: Hanok'tan Hanokiler soyu; Pallu'dan Palluliler soyu;
6 Hetsron'dan Hetsroniler soyu; Karmi'den Karmiler soyu.
7 Ruvenliler'in soyları bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk üç bin yedi yüz otuz kişiydi.
8 Pallu'nun oğlu: Eliav.
9 Eliav'ın oğulları: Nemuel, Datan ve Aviram. Bunlar, Yahve'ye başkaldırdıklarında Korah'ın yanında Moşe'ye ve Aron'a başkaldıran, topluluk tarafından çağrılan Datan ve Aviram'dır;
10 ve o topluluk öldüğünde, yer ağzını açıp Korah'la birlikte onları da yutmuştu; o sırada ateş iki yüz elli kişiyi yakıp tüketti ve onlar bir belirti haline geldiler.
11 Ne var ki, Korah'ın oğulları ölmedi.
12 Şimon'un oğulları soylarına göre: Nemuel'den Nemuelliler soyu; Yamin'den Yaminiler soyu; Yakin'den Yakiniler soyu;
13 Zerah'tan Zerahiler soyu; Şaul'dan Şauliler soyu.
14 Şimoniler'in soyları bunlardır; yirmi iki bin iki yüz.
15 Soylarına göre Gad'ın oğulları: Sefon'dan Sefoniler soyu; Haggi'den Haggililer soyu; Şuni'den Şunililer soyu;
16 Ozni'den Ozniniler soyu; Eri'den Erililer soyu;
17 Arod'tan Arodiler soyu; Areli'den Areliler soyu.
18 Gadoğulları'ndan sayılanlara göre soyları bunlardır, kırk bin beş yüz.
19 Yahuda'nın oğulları: Er ve Onan. Er ve Onan Kenan diyarında öldüler.
20 Soylarına göre Yahuda'nın oğulları: Şela'dan Şelaniler soyları; Peres'ten Peresiler soyu; Zerah'tan Zerahiler soyu.
21 Peres'in oğulları: Hetsron'dan Hetsroniler soyu; Hamul'dan Hamuliler soyu.
22 Onlardan sayılanlara göre Yahuda soyları bunlardır; yetmiş altı bin beş yüz.
23 Soylarına göre İssakar'ın oğulları: Tola'dan Tolaliler soyu; Puva'dan Puniler soyu;
24 Yaşuv'dan Yaşuviler soyu; Şimron'dan Şimroniler soyu.
25 Onlardan sayılanlara göre İssakar'ın soyları bunlardır; altmış dört bin üç yüz.

26 Soylarına göre Zevulun'un oğulları: Sered'ten Serediler soyu; Elon'dan
Eloniler soyu; Yahleel'den Yahleeliler soyu.
27 Sayılanlara göre Zevuluniler soyları bunlardır, altmış bin beş yüz.
28 Soylarına göre Yosef'in oğulları: Manaşşe ve Efraim.
29 Manaşşe'nin oğulları: Makir'den Makiriler soyu; ve Makir Gilad'ın
babası oldu; Gilad'tan Giladlılar soyu.
30 Gilad'ın oğulları şunlardır: İezer'den İezerliler soyu; Helek'ten Helekiler
soyu;
31 ve Asriel'den Asrieliler soyu; ve Şekem'den Şekemiler soyu;
32 ve Şemida'dan Şemidailer soyu; ve Hefer'den Heferiler soyu.
33 Hefer oğlu Zelofehad'ın oğlu yoktu, yalnızca kızları vardı; ve Selofhad'ın
kızlarının adları Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa idi.
34 Manaşşe'nin soyları bunlardır. Onlardan sayılanlar elli iki bin yedi yüz.
35 Soylarına göre Efraim'in oğulları şunlardır: Şutelah'tan Şutelahiler soyu;
Beker'den Bekeriler soyu; Tahan'dan Tahaniler soyu.
36 Şutelah'ın oğulları şunlardır: Eran'dan Eraniler soyu.
37 Efraimoğulları'ndan sayılanlara göre soyları bunlardır, otuz iki bin beş
yüz. Bunlar soylarına göre Yosef'in oğullarıdır.
38 Soylarına göre Benyamin'in oğulları: Bela'dan Belailer soyu; Aşbel'den
Aşbeliler soyu; Ahiram'dan Ahiramiler soyu;
39 Şufam'dan Şufamiler soyu; Hufam'dan Hufamiler soyu.
40 Bela'nın oğulları Ard ve Naaman'dı; Ardiler soyu; ve Naaman'dan
Naamiler soyu.
41 Soylarına göre Benyamin'in oğulları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk
beş bin altı yüz.
42 Soylarına göre Dan'ın oğulları şunlardır: Şuham'dan Şuhamiler soyu. Bunlar
soylarına göre Dan'ın soylarıdır.
43 Kendilerinden sayılanlara göre Şuhamiler'in bütün soyları altmış dört bin
dört yüz.
44 Soylarına göre Aşer'in oğulları: Yimna'dan Yimniler soyu; Yişvi'den
Yişviler soyu; Beria'dan Berililer soyu.
45 Beria'nın oğullarından: Heber'den Heberiler soyu; Malkiel'den
Malkieliler soyu.
46 Aşer'in kızının adı Serah'tı.
47 Sayılanlara göre Aşeroğulları'nın soyları bunlardır; elli üç bin dört yüz.
48 Soylarına göre Naftali'nin oğulları: Yahseel'den Yahseeliler soyu;
Guni'den Guniler soyu;
49 Yeser'den Yeseriler soyu; Şillem'den Şillemiler soyu.
50 Soylarına göre Naftali soyları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş
bin dört yüz kişiydi.
51 İsrael'in çocuklarından sayılanlar bunlardır; altı yüz bin yedi yüz otuz.
52 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
53 "Ülke adlarının sayısına göre miras olarak bunlara bölünecektir.
54 Daha çok olana daha çok miras vereceksiniz, daha az olana daha az
miras vereceksiniz. Kendisinden sayılanlara göre herkese mirası
verilecektir.
55 Bununla birlikte ülke kurayla bölünecek. Ata oymaklarının adlarına göre
miras alacaklar.
56 Mirasları çok olanla az olan arasında kuraya göre bölünecektir."

57 Levililer'den soylarına göre sayılanlar şunlardı: Gerşon'dan Gerşoniler
soyu; Kohat'tan Kohatiler soyu; Merari'den Merariler soyu.
58 Levi soyları şunlardır: Livnî soyu, Hevronî soyu, Mahliler soyu, Muşîler
soyu ve Korahîler soyu. Kohat Amram'ın babası oldu.
59 Amram'ın karısının adı Levi'nin Mısır'da doğan kızı Yokevet'ti. Amram'a
Aron'u, Moşe'yi ve kız kardeşleri Miryam'ı doğurdu.
60 Aron'a Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar doğdu.
61 Nadav ile Avihu, Yahve'nin önünde yabancı ateş sundukları zaman
öldüler.
62 Onlardan sayılanlar, bir aylık ve daha yukarı hepsi erkek olmak üzere,
yirmi üç bin kişiydi; çünkü İsrael'in çocukları arasında sayılmadılar, çünkü
İsrael'in çocukları arasında onlara miras verilmedi.
63 Bunlar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında İsrael'in çocuklarını
sayan Moşe ve Kâhin Eleazar'ın saydıkları kişilerdir.
64 Ancak bunların arasında, Sina Çölü'nde İsrael'in çocuklarını saymış olan
Moşe ve Kâhin Aron'un saydıklarından kimse yoktu.
65 Çünkü Yahve onlar hakkında, "Kesinlikle çölde ölecekler" demişti.
Onlardan Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu dışında kimse kalmamıştı.

27

1 Bunun üzerine Yosef'in oğlu Manaşşe soylarından Manaşşe oğlu Makir
oğlu Gilad oğlu Hefer oğlu Selofhad'ın kızları yaklaştı. Kızlarının adları
şunlardır: Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa.
2 Moşe'nin, Kâhin Eleazar'ın, beylerin ve bütün topluluğun önünde Buluşma
Çadırı'nın kapısında durup şöyle dediler:
3 "Babamız çölde öldü. O, Korah'ın yanında Yahve'ye karşı toplananların
arasında değildi, ama kendi günahı içinde öldü. Oğulları yoktu.
4 Oğlu olmadığı için babamızın adı neden soyu arasından kaldırılsın? Bize
babamızın kardeşleri arasında bir mülk verin."
5 Moşe onların davasını Yahve'nin önüne götürdü.
6 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
7 "Selofhad'ın kızları doğru söylüyor. Babalarının kardeşleri arasında onlara
mutlaka miras vereceksin. Babalarının mirasını onlara geçireceksin.
8 İsrael'in çocuklarına söyleyip diyeceksin, 'Eğer bir adam oğlu olmadan
ölürse, onun mirası onun kızına geçecektir.
9 Kızı yoksa mirasını kardeşlerine vereceksiniz.
10 Kardeşi yoksa mirasını babasının kardeşlerine vereceksiniz.
11 Babasının erkek kardeşi yoksa, mirasını soyundan kendisine en yakın
olan akrabasına vereceksiniz ve o da onun mülkü olacak. Bu, Yahve'nin
Moşe'ye buyurduğu gibi İsrael'in çocukları için bir kural ve ilke olacaktır.'"
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu Havarim Dağı'na çık ve İsrael'in çocuklarına
verdiğim ülkeyi gör.
13 Onu gördükten sonra, kardeşin Aron gibi sen de halkına kavuşacaksın.
14 Çünkü topluluğun çekişmesi sırasında, Zin Çölü'nde, onların gözleri önünde
beni sularda kutsal sayma sözüme karşı başkaldırdın." (Bunlar Zin Çölü'ndeki
Kadeş'te Meriva sularıdır.)
15 Moşe Yahve'ye şöyle dedi:
16 "Bütün insanların ruhlarının Tanrısı Yahve, topluluğun başına bir adam
atasın;

17 o da onların önünden çıksın, onların önünden girsin, onları dışarı çıkarsın,
onları içeri de getirsin ki, Yahve'nin topluluğu çobansız koyunlar gibi
olmasın."
18 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kendisinde Ruh bulunan Nun oğlu Yeşu'yu al
ve elini onun üzerine koy.
19 Onu kâhin Eleazar'ın ve tüm topluluğun önüne çıkar; ve onu onların gözü
önünde görevlendir.
20 Ona yetki vereceksin ki, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu itaat
etsinler.
21 Urim'in kararına göre Yahve'nin önünde onun için soracak olan Kâhin
Eleazar'ın önünde duracak. Hem kendisi, hem de onunla birlikte bütün
İsrael'in çocukları, bütün topluluk, onun sözü üzerine çıkacaklar ve onun sözü
üzerine içeri girecekler."
22 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu alıp kâhin
Eleazar'ın ve bütün topluluğun önünde durdurdu.
23 Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylediği gibi ellerini onun üzerine koydu ve
onu görevlendirdi.

28

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara de: 'Ateşle yapılan sunular
yiyeceğimi, hoş koku olarak, zamanı geldiğinde bana sunmaya dikkat edin.'
3 Onlara şöyle diyeceksin: 'Yahve'ye sunacağınız ateşle yapılan sunu şudur:
Sürekli yakmalık sunu olarak her gün iki baş olmak üzere bir yaşında
kusursuz erkek kuzular.
4 Kuzulardan birini sabah, diğerini akşam sunacaksın,
5 ekmek sunusu olarak hinin* dörtte biri kadar dövülmüş yağla yoğrulmuş
onda bir efa† ince un sunacaksın.
6 Bu, hoş koku olarak Sina Dağı'nda atanmış sürekli yakmalık sunudur,
Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.
7 Onun dökmelik sunusu her kuzu için bir hinin‡ dörtte biri kadar
olacaktır. Kutsal Yerde Yahve'ye dökmelik sunu olarak ağır içkiden dökeceksin.
8 Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın. Sabahın ekmek sunusu gibi, onun
dökmelik sunusu gibi, onu Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sunu
olarak sunacaksın."
9 "'Şabat Günü, bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu, ekmek sunusu olarak
yağla yoğrulmuş onda iki efa§ ince un ve onun dökmelik sunusunu
sunacaksın.
10 Sürekli yakmalık sunuya ve onun dökmelik sunusuna ek olarak, her
Şabat'ın yakmalık sunusu budur.'"
11 "'Aylarınızın başında Yahve'ye yakmalık sunu sunacaksınız: İki genç
boğa, bir koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu,
12 ve her boğa için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın* onda
üçü ince un; ve bir koç için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın
onda ikisi ince un;

---

* **28:5** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. † **28:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür ‡ **28:7** Bir hin yaklaşık 6,5 litredir, dolayısıyla 1/4 hin yaklaşık 1,6 litredir. § **28:9** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **28:12** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

13 ve her kuzu için ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda biri
ince un, yakmalık sunu, hoş koku olarak Yahve'ye ateşle yapılan sunu
sunacaksınız.
14 Onların dökmelik sunuları olarak boğa için yarım hin şarap, koç için
hinin üçte biri ve kuzu için hinin dörtte biri kadar şarap olacak. Bu, yılın
ayları boyunca her ayın yakmalık sunusudur.
15 Sürekli yakmalık sunu ve dökmelik sunuya ek olarak Yahve'ye günah
sunusu olarak bir teke de sunulacaktır.'"
16 "'Birinci ayın on dördüncü günü Yahve'nin Pesah'ıdır.
17 Bu ayın on beşinci günü bayram olacaktır. Yedi gün mayasız ekmek
yenilecektir.
18 İlk gün kutsal toplantı yapılacak. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız;
19 yalnızca Yahve'ye ateşte yapılan sunu olarak yakmalık sunu
sunacaksınız: İki genç boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu. Onlar
kusursuz olacaklar,
20 onların ekmek sunusuyla birlikte, yağla yoğrulmuş ince un. Boğa için
onda üç, koç için onda iki sunacaksınız.
21 Yedi kuzunun her kuzusu için onda birini;
22 ve günah sunusu olarak sizin için kefaret etmek üzere bir teke
sunacaksınız.
23 Sürekli yakmalık sunu olarak sunulan sabah yakmalık sunularına ek
olarak bunları da sunacaksınız.
24 Böylece, Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sununun yiyeceğini
her gün, yedi gün boyunca sunacaksınız. Sürekli yakmalık sunu ve dökmelik
sunuya ek olarak sunulacaktır.
25 Yedinci gün kutsal toplantı olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız.'"
26 "'İlk ürünler günü, Haftalar Bayramı'nda Yahve'ye yeni ekmek sunusu
sunduğunuz zaman, sizin için kutsal bir toplantı da olacaktır. Olağan hiçbir iş
yapmayacaksınız;
27 ama Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: İki genç boğa, bir koç,
bir yaşında yedi erkek kuzu;
28 ve onların ekmek sunusu, yağla yoğrulmuş ince un, her boğa için onda
üç, bir koç için onda iki,
29 yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
30 ve sizin için kefaret etmek üzere bir de teke sunacaksınız.
31 Sürekli yakmalık sunu ve ekmek sunusu dışında, bunları ve onların
dökmelik sunuları da sunacaksınız. Onların kusursuz olmasına dikkat edin.'"

29

1 "'Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantınız olacak; olağan hiçbir iş
yapmayacaksın. Bu size boru çalma günüdür.
2 Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: Bir genç boğa, bir koç, bir
yaşında kusursuz yedi erkek kuzu;
3 ve bunların ekmek sunuları olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için
onda üç, koç için onda iki,
4 ve yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
5 ve günah sunusu olarak sizin için kefaret etmek üzere bir teke
sunacaksınız;
6 bu, yakmalık sunuyla birlikte yeni ay sunusuna, onun ekmek sunusuyla
sürekli yakmalık sunuya ve usulüne göre hoş koku için dökmelik sunulara ek
olarak, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.'"

7 “'Bu yedinci ayın onuncu günü kutsal toplantınız olacak. Canlarınıza acı
çektireceksiniz. Hiçbir iş yapmayacaksınız;
8 yalnızca hoş koku olarak Yahve'ye yakmalık sunu olarak: Bir genç boğa,
bir koç, bir yaşında yedi erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar;
9 ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için
onda üç, bir koç için onda iki,
10 yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
11 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, kefaret günah sunusuna,
sürekli yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik
sunularına ektir.'”
12 “'Yedinci ayın on beşinci günü kutsal toplantınız olacaktır. Olağan hiçbir
iş yapmayacaksınız. Yedi gün Yahve'ye bayram tutacaksınız.
13 Yakmalık sunu, ateşle yapılan sunu, hoş kokulu olarak, on üç genç boğa,
iki koç, bir yaşında on dört erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar;
14 ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; on üç
boğadan her boğa için onda üç, iki koçtan her koç için onda iki,
15 ve on dört kuzunun her kuzusu için onda biri;
16 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
17 “'İkinci gün on iki genç boğa, iki koç ve bir yaşında kusursuz on dört
erkek kuzu sunacaksınız;
18 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
19 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
20 “'Üçüncü gün on bir boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek
kuzu;
21 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
22 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
23 “'Dördüncü günde on boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek
kuzu;
24 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
25 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
26 “'Beşinci gün dokuz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek
kuzu;
27 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
28 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
29 “'Altıncı gün sekiz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
30 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
31 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'”
32 “'Yedinci gün: Yedi boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek
kuzu;
33 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;

34 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
35 "'Sekizinci gün kutsal toplanmanız olacaktır. Olağan hiçbir iş
yapmayacaksınız;
36 yalnız yakmalık sunu, ateşte yapılan sunu, hoş koku olarak Yahve'ye,
bir boğa, bir koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu;
37 bunların sayısına göre, usulüne göre, boğa için, koç için ve kuzular için
onların ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
38 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya,
onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.
39 "'Yakmalık sunularınız, ekmek sunularınız, dökmelik sunularınız ve
esenlik sunularınız olarak, adaklarınızın ve gönüllü sunularınızın yanısıra,
bunları da belirlenen bayramlarınızda Yahve'ye sunacaksınız.'"
40 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocuklarına
söyledi.

30

1 Moşe İsrael'in çocuklarının oymak başlarıyla konuşup şöyle dedi:
"Yahve'nin buyurduğu şey şudur.
2 Bir adam Yahve'ye adak adadığında, ya da canını bir bağla bağlayacağına
dair ant içtiğinde, sözünden dönmeyecektir. Ağzından çıkan her şeye göre
yapacaktır."
3 "Bir kadın da gençliğinde babasının evindeyken Yahve'ye adak
adadığında ve kendisini bir sözle bağladığında,
4 ve babası onun canını bağladığı adağı ve sözü duyar; ona hiçbir şey
söylemezse, bütün adakları geçerli olacak ve canını bağladığı her söz yerinde
duracaktır.
5 Ama eğer babası duyduğu gün onu yasaklarsa, onun canını bağladığı
adakların ya da verdiği sözlerin hiçbiri geçerli olmayacaktır. Babası onu
yasakladığı için Yahve onu bağışlayacaktır."
6 "Eğer adakları, ya da canının bağladığı dudaklarının aceleci sözleri
üzerindeyken kocaya varırsa,
7 ve kocası bunu duyarsa ve duyduğu gün ona hiçbir şey söylemezse; o
zaman onun adakları geçerli olacak ve canını bağladığı sözleri yerinde
duracaktır.
8 Ama kocası bunu duyduğu gün onu yasaklarsa, o zaman onun üzerine
olan adağını ve canını bağladığı dudaklarının aceleci sözlerini geçersiz kılmış
olur. Yahve onu bağışlayacaktır."
9 "Ancak dul kadının ya da boşanmış kadının adağı, canını bağladığı her şey
ona karşı olacaktır."
10 "Eğer kadın kocasının evinde adak adadıysa, ya da canını bir antla
bağladıysa,
11 ve kocası bunu duyduysa, ona karşı sessiz kaldıysa ve ona engel
olmadıysa, o zaman onun bütün adakları geçerli olacak ve canını bağladığı
her söz yerinde duracaktır.
12 Ama eğer kocası duyduğu gün bunları geçersiz kıldıysa, o zaman onun
adaklarıyla ya da canının bağıyla ilgili olarak ağzından çıkan hiçbir şey geçerli
olmayacaktır. Kocası bunları geçersiz kılmıştır. Yahve onu bağışlayacaktır.
13 Canı yaralayan her adak ve bağlayan andı kocası yerine getirebilir, ya
da kocası onu geçersiz kılabilir.

14 Ama eğer kocası günden güne geçerken ona bir şey söylemezse, o zaman
kocası onun üzerine olan bütün adaklarını ya da verdiği bütün sözlerini
sağlamlaştırmıştır. Bunları duyduğu gün ona hiçbir şey söylemediği için
pekiştirmiştir.
15 Ama eğer onları duyduktan sonra geçersiz kılarsa, o zaman kadının
suçunu yüklenecektir."
16 Bunlar, erkekle karısı arasında, bir baba ile kızı arasında, gençliğinde
kızın babasının evinde olduğunda, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu kurallardır.

31

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarının Midyanlılar'dan öcünü al. Ondan sonra halkına
kavuşacaksın."
3 Moşe halka seslenip şöyle dedi: "Midyan'dan Yahve'nin öcünü almak için
Midyan'a karşı savaşmak üzere aranızdan adamlar silahlandırın.
4 Her oymaktan, İsrael'in bütün oymaklarından bin kişiyi savaşa
göndereceksiniz."
5 Böylece İsrael binlerinden, her oymaktan bin kişi, savaş için silahlanmış
on iki bin kişi teslim edildi.
6 Moşe, elinde Kutsal Yer'in takımları ve çağrı borularıyla, her oymaktan
bin kişiyi kâhin Eleazar oğlu Pinehas'la savaşa gönderdi.
7 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Midyan'a karşı savaştılar. Her erkeği
öldürdüler.
8 Midyan kralların da diğerleriyle birlikte öldürdüler: Beş Midyan kralı
Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'dır. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler.
9 İsrael'in çocukları Midyanlı kadınları çocuklarıyla birlikte esir aldılar; ve
bütün hayvanlarını, bütün davarlarını ve bütün mallarını yağmaladılar.
10 Yaşadıkları yerlerdeki bütün kentleri ve ordugâhlarını ateşe verdiler.
11 Bütün tutsakları, insan olsun hayvan olsun yağmalanan her şeyi aldılar.
12 Tutsakları ganimetle birlikte yağmayı Moşe'ye, Kâhin Eleazar'a ve
İsrael'in çocukları topluluğuna, Yarden'in yanında, Yeriha'daki Moav
ovalarında bulunan ordugâha getirdiler.
13 Moşe ve Kâhin Eleazar, topluluğun bütün beyleriyle birlikte onları
karşılamak için ordugâhın dışına çıktılar.
14 Moşe, savaş hizmetinden gelen subaylara, binbaşılara, yüzbaşılara
öfkelendi.
15 Moşe onlara şöyle dedi: "Kadınların hepsini sağ mı bıraktınız?
16 İşte bunlar, Balam'ın öğüdüyle İsrael'in çocuklarının Peor meselesinde
Yahve'ye karşı suç işlemesine neden oldu ve böylece Yahve'nin topluluğu
arasında veba oldu.
17 Şimdi çocuklar arasındaki her erkeği öldürün ve erkekle yatmış, erkek
bilen her kadını öldürün.
18 Yalnız erkekle yatmamış, erkek bilmeyen bütün kızları kendiniz için sağ
bırakın."
19 "Yedi gün ordugâhın dışında konaklayın. İnsan öldüren herkes ve
öldürülmüş olana dokunan herkes, siz ve esirleriniz üçüncü ve yedinci
günde kendinizi arındırın.
20 Her giysiyi, deriden yapılmış her şeyi, keçi kılından yapılmış her işi ve
ağaçtan yapılmış her şeyi arındıracaksınız."

21 Kâhin Eleazar savaşa giden askerlere şöyle dedi: “Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu yasanın kuralı budur.
22 Ancak altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı ve kurşunu,
23 ateşe dayanıklı olan her şeyi ateşten geçireceksiniz ve o temiz olacaktır;
yine de kirlilik suyu ile arındırılacaktır. Ateşe dayanamayan her şeyi sudan
geçireceksiniz.
24 Yedinci gün giysilerinizi yıkayacaksınız ve temiz olacaksınız. Ondan
sonra ordugâha gireceksiniz.”

25 Yahve Moşe'ye şöyle dedi,
26 “Sen, kâhin Eleazar ve topluluğun ata evlerinin başları olmak üzere
insanlardan ve hayvanlardan alınan ganimeti say;
27 ve ganimeti savaşta becerikli, savaşa giden adamlar ile tüm topluluk
arasında ikiye böl.
28 Savaşa çıkan savaşçılardan beş yüzde bir can olmak üzere; insanlardan,
sığırlardan, eşeklerden ve sürülerden Yahve için vergi alacaksın.
29 Onların yarısından alıp Yahve'ye sallamalık sunu olarak kâhin Eleazar'a
vereceksin.
30 İsrael'in çocuklarına düşen yarıdan, insanlardan, sığırlardan, eşeklerden,
davarlardan ve bütün hayvanlardan seçilen her elli kişiden birini alıp onları
Yahve'nin konutu görevini gerçekleştiren Levililer'e vereceksin.”

31 Moşe ve Kâhin Eleazar, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.

32 Savaşçıların yağmaladığı ganimetin dışında, yağmalananlar arasında altı
yüz yetmiş beş bin koyun,
33 yetmiş iki bin sığır,
34 altmış bir bin eşek,
35 ve erkekle yatmamış, erkek bilmeyen kadınlardan toplam otuz iki bin
kişi vardı.
36 Savaşa çıkanların payına düşen yarının sayısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz
koyundu;
37 Yahve'nin koyunlardan aldığı vergi altı yüz yetmiş beşti.
38 Sığırlar otuz altı bindi; bunlardan Yahve'nin vergisi yetmiş ikiydi.
39 Eşekler otuz bin beş yüzdü; bunların Yahve'nin vergisi altmış birdi.
40 On altı bin kişi vardı; bunlardan Yahve'nin vergisi otuz iki kişiydi.
41 Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, Yahve'nin sallamalık sunu
olan vergiyi Kâhin Eleazar'a verdi.

42 Moşe'nin savaşan erkeklerden böldüğü İsrael'in çocuklarının yarısından
43 (şimdi topluluğun yarısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyun,
44 otuz altı bin sığır,
45 otuz bin beş yüz eşek,
46 ve on altı bin kişiydi),

47 İsrael'in çocuklarının yarısından, insandan olsun, hayvandan olsun, her
elliden çekilmiş olsun birisini, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Yahve'nin
konutu görevini gerçekleştiren Levililer'e verdi.

48 Ordu binlerinin başındaki subaylar, binbaşılar ve yüzbaşılar Moşe'ye
yaklaştı.
49 Moşe'ye şöyle dediler: “Hizmetkârların, komutamız altındaki askerlerin
tamamını aldık; aramızdan tek bir adam bile eksik değil.

50 Yahve'nin önünde canlarımızın kefareti olsun diye, herkesin bulduğu
sunuları, altın takıları, ayak halkaları, bilezikleri, mühür yüzüklerini, küpeleri
ve kolyeleri getirdik."
51 Moşe ile Kâhin Eleazar onlardan altınları, işlenmiş mücevherlerin hepsini
aldılar.
52 Binbaşıların ve yüzbaşıların Yahve'ye sundukları sallama sunusu altının
tamamı on altı bin yedi yüz elli şekeldi.*
53 Savaşcılar, hepsi kendisi için ganimet almıştı.
54 Moşe ile Kâhin Eleazar, binbaşılardan ve yüzbaşılardan altını aldılar ve
Yahve'nin önünde İsrael'in çocuklarının anılması için Buluşma Çadırı'na
getirdiler.

32

1 Ruven'in çocuklarının ve Gad'ın çocuklarının çok sayıda hayvanı vardı.
Yazer ülkesini ve Gilad ülkesini gördüler. İşte, o yer hayvanlara göre bir yerdi.
2 Bunun üzerine Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları gelip Moşe'ye, Kâhin
Eleazar'a ve topluluğun beylerine şöyle dediler:
3 "Atarot, Dibon, Yazer, Nimra, Heşbon, Eleale, Sevam, Nevo, ve Beon,
4 Yahve'nin İsrael topluluğunun önünde vurduğu ülke, hayvancılık diyarıdır;
hizmetkârının da hayvanları var."
5 Onlar, "Eğer senin gözünde lütuf bulduysak, bu diyar mülk olarak
hizmetkârlarına verilsin" dediler. "Bizi Yarden'den geçirmeyin."
6 Moşe Gad'ın çocuklarına ve Ruven'in çocuklarına şöyle dedi: "Siz burada
otururken kardeşleriniz savaşa mı gidecek?
7 İsrael'in çocuklarının yüreğini Yahve'nin kendilerine verdiği ülkeye
gitmekten neden vazgeçiriyorsunuz?
8 Babalarınızı ülkeyi görmek için Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimde öyle
yaptılar.
9 Çünkü Eşkol Vadisi'ne çıkıp ülkeyi gördüklerinde, Yahve'nin kendilerine
verdiği ülkeye girmesinler diye, İsrael'in çocuklarının yüreğini yılgınlığa
düşürdüler.
10 O gün Yahve'nin öfkesi alevlendi ve şöyle ant içti:
11 'Mısır'dan çıkan yirmi yaş ve üzeri adamlardan hiçbiri, Avraham'a, İshak'a
ve Yakov'a ant içtiğim ülkeyi kesinlikle görmeyecekler; çünkü tamamen beni
izlemediler,
12 Kenizzi Yefunne oğlu Kalev ve Nun oğlu Yeşu dışında, tamamen beni
izlemediler; çünkü onlar tamamen Yahve'nin ardınca gittiler.'
13 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve Yahve'nin gözünde kötülük
yapan tüm kuşak tükeninceye dek, kırk yıl onları çölde gezdirdi."
14 "İşte, Yahve'nin İsrael'e karşı öfkesini artırmak için, günahkâr artışıyla,
atalarınızın yerine siz kalktınız.
15 Çünkü onun arkasından dönerseniz, yine onları çölde bırakacaktır; siz de
bu insanların hepsini yok edeceksiniz."
16 Onun yanına gelip şöyle dediler: "Burada hayvanlarımız için ağıllar,
çocuklarımız için kentler kuracağız;

* **31:52** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 16.750 şekel yaklaşık 167,5 kilogram veya yaklaşık 368,5 pounddur.

17 ama biz, İsrael'in çocuklarını kendi yerlerine götürünceye kadar, onların
önünden gitmek üzere silahlanmış olacağız. Küçüklerimiz bu ülke sakinleri
yüzünden surlu kentlerde oturacaklar.
18 İsrael'in çocuklarının tümü miraslarını alana dek evlerimize
dönmeyeceğiz.
19 Çünkü biz Yarden'in karşı yakasında ve ötesinde miras almayacağız;
çünkü mirasımız bize Yarden'in bu yakasında, doğuya doğru düştü."
20 Moşe onlara şöyle dedi: "Eğer bunu yaparsanız, Yahve'nin önünde
savaşa gitmek üzere silahlanırsanız,
21 silahlı adamlarınızın her biri, düşmanlarını önden kovana dek Yahve'nin
önünde Yarden'den geçecek,
22 ülke Yahve'nin önünde boyunduruk altına alınınca; sonra geri
döneceksiniz ve Yahve'ye ve İsrael'e karşı yükümlülüklerinizden
kurtulacaksınız. O zaman bu diyar Yahve'nin önünde sizin mülkünüz
olacaktır."
23 "Ama eğer bunu yapmazsanız, işte, Yahve'ye karşı günah işlemiş
olursunuz; ve emin olun günahınız sizi bulacaktır.
24 Çocuklarınız için kentler, koyunlarınız için ağıllar yapın; ve ağzınızdan
çıkanı yapın."
25 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler:
"Hizmetkârların efendimin buyurduğu gibi yapacaklar.
26 Çocuklarımız, karılarımız, davarlarımız ve bütün hayvanlarımız burada,
Gilad kentlerinde olacaklar;
27 ama efendimin dediği gibi, savaş için silahlanmış olan herkes,
hizmetkârların Yahve'nin önünden geçecekler."
28 Bunun üzerine Moşe, Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrael'in
çocuklarının boylarının atalar evleri beylerine onlar hakkında buyruk verdi.
29 Moşe onlara şöyle dedi: "Eğer Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları,
savaşmak üzere silahlanmış olan her adam Yahve'nin önünde sizinle birlikte
Yarden'den geçerlerse, ve ülke önünüzde boyunduruk altına alınırsa, o zaman
onlara mülk olarak Gilad diyarını vereceksiniz;
30 ama eğer silahlı olarak sizinle birlikte geçmezlerse, Kenan ülkesinde
aranızda mülkleri olacaktır."
31 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları şöyle yanıt verdiler: "Yahve'nin
senin hizmetkârlarına söylediği gibi, biz de öyle yapacağız.
32 Yahve'nin önünde silahlanmış olarak Kenan ülkesine geçeceğiz ve
mirasımızın mülkü Yarden'in ötesinde bizde kalacaktır."
33 Moşe onlara, Amorlular'ın kralı Sihon'un krallığını ve Başan Kralı Og'un
krallığını; ülkeyi, kentlerine ve sınırlarına göre, kentin çevresindeki
arazileriyle, Gad'ın çocuklarına, Ruven'in çocuklarına ve Yosef oğlu
Manaşşe'nin yarım oymağına verdi.
34 Gad'ın çocukları Divon'u, Atarot'u, Aroer'i,
35 Atrot-şofan'ı, Yazer'i, Yogveha'yı,
36 Beyt-Nimra'yı ve Beyt-Haran'ı kurdular; bunlar surlu kentler ve koyun
ağılları idi.
37 Ruven'in çocukları Heşvon'u, Eleale'yi, Kiriatayim'i,
38 Nevo'yu, Baal Meon'u (adları değiştirildi) ve Sivma'yı kurdular.
Kurdukları kentlere başka adlar verdiler.
39 Manaşşe oğlu Makir'in çocukları Gilad'a giderek orayı aldılar ve orada
yaşayan Amorlular'ın mülklerinden ettiler.

40 Moşe Gilad'ı Manaşşe oğlu Makir'e verdi; ve orada yaşadı.
41 Manaşşe oğlu Yair gitti ve onların köylerini aldı ve onlara Havvot Yair
adını verdi.
42 Novah gidip Kenat'ı ve köylerini aldı ve oraya kendi adını, Novah adını
verdi.

33

1 İsrael'in çocuklarının Moşe'yle Aron'un eli altında ordularıyla Mısır
diyarından çıktıklarında yaptıkları yolculuklar bunlardır.
2 Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca yolculuklarının başlangıç noktalarını
yazdı. Bunlar başlangıç noktalarına göre yolculuklarıdır.
3 Birinci ayın on beşinci günü Ramses'ten yola çıktılar. Pesah'ın ertesi günü,
İsrael'in çocukları tüm Mısırlılar'ın gözü önünde büyük bir el aracılığıyla çıktılar.
4 Mısırlılar, Yahve'nin aralarında vurduğu ilk doğanların hepsini
gömüyordu. Yahve aynı zamanda onların ilâhlarını da yargılamıştı.
5 İsraelliler Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar.
6 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar.
7 Etam'dan yola çıkıp Baal Sefon'un önündeki Pihahirot'a döndüler ve
Migdol'un önünde konakladılar.
8 Hahirot'un önünden yola çıkıp denizin ortasından çöle doğru ilerlediler.
Etam çölünde üç günlük bir yol alıp Mara'da konakladılar.
9 Mara'dan yola çıkıp Elim'e geldiler. Elim'de on iki su kaynağı ve yetmiş
palmiye ağacı vardı ve orada konakladılar.
10 Elim'den yola çıkıp Kızıldeniz'in yanında konakladılar.
11 Kızıldeniz'den yola çıkıp Sin Çölü'nde konakladılar.
12 Sin Çölü'nden yola çıkıp Dofka'da konakladılar.
13 Dofka'dan yola çıkıp Aluş'ta konakladılar.
14 Aluş'tan yola çıkıp halkın içmesi için suyun olmadığı Refidim'de
konakladılar.
15 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'nde konakladılar.
16 Sina Çölü'nden yola çıkıp Kivrot Hattaava'da konakladılar.
17 Kivrot Hattaava'dan yola çıkıp Haserot'ta konakladılar.
18 Haserot'tan yola çıkıp Ritma'da konakladılar.
19 Ritma'dan yola çıkıp Rimmon Peres'te konakladılar.
20 Rimmon Peres'ten yola çıkıp Livna'da konakladılar.
21 Livna'dan yola çıkıp Rissa'da konakladılar.
22 Rissa'dan yola çıkıp Kehelata'da konakladılar.
23 Kehelata'dan yola çıkıp Şefer Dağı'nda konakladılar.
24 Şefer Dağı'ndan yola çıkıp Harada'da konakladılar.
25 Harada'dan yola çıkıp Makhelot'ta konakladılar.
26 Makhelot'tan yola çıkıp Tahat'ta konakladılar.
27 Tahat'tan yola çıkıp Terah'ta konakladılar.
28 Terah'tan yola çıkıp Mitka'da konakladılar.
29 Mitka'dan yola çıkıp Haşmona'da konakladılar.
30 Haşmona'dan yola çıkıp Moserot'ta konakladılar.
31 Moserot'tan yola çıkıp Bene Yaakan'da konakladılar.
32 Bene Yaakan'dan yola çıkıp Hor Haggidgad'da konakladılar.
33 Hor Haggidgad'dan yola çıkıp Yotvata'da konakladılar.
34 Yotvata'dan yola çıkıp Avrona'da konakladılar.

35 Avrona'dan yola çıkıp Esyon Geber'de konakladılar.
36 Esyon Geber'den yola çıkıp Zin Çölü'ndeki Kadeş'te konakladılar.
37 Kadeş'ten yola çıkıp Edom ülkesinin kenarındaki Hor Dağı'nda konakladılar.
38 Kâhin Aron, İsrael'in çocuklarının Mısır diyarından çıkışının kırkıncı yılında, beşinci ayın, ayın birinci günü, Yahve'nin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı ve orada öldü.
39 Aron Hor Dağı'nda öldüğünde yüz yirmi üç yaşındaydı.
40 Güneyde Kenan ülkesinde yaşayan Kenanlı Arad Kralı, İsrael'in çocuklarının geldiğini duydu.
41 Hor Dağı'ndan yola çıkıp Salmona'da konakladılar.
42 Salmona'dan yola çıkıp Punon'da konakladılar.
43 Punon'dan yola çıkıp Ovot'ta konakladılar.
44 Ovot'tan yola çıkıp Moav sınırındaki İye Avarim'de konakladılar.
45 İyim'den yola çıkıp Divon Gad'da konakladılar.
46 Divon Gad'dan yola çıkıp Almon Divlatayim'de konakladılar.
47 Almon Divlatayim'den yola çıkıp Nevo'nun önündeki Avarim dağlarında konakladılar.
48 Avarim dağlarından ayrılıp Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında konakladılar.
49 Yarden yanında, Beyt-Yeşimot'tan Moav ovalarındaki Avel-Şittim'e kadar konakladılar.
50 Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi,
51 İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: "Yarden'i geçerek Kenan ülkesine girdiğinizde,
52 o zaman ülkede oturanların hepsini önünüzden kovacaksınız, bütün taştan putlarını yok edeceksiniz, bütün dökme putlarını yok edeceksiniz, ve tüm yüksek yerlerini yıkacaksınız.
53 Ülkeyi mülk edinecek ve orada oturacaksınız; çünkü ülkeyi mülk edinmek için size verdim.
54 Ülkeyi oymaklarınıza göre kurayla miras alacaksınız; daha büyük gruplara daha çok, daha küçük gruplara daha az miras vereceksiniz. Birine kura nereye düşerse, orası onun olacaktır. Atalarınızın oymaklarına göre miras alacaksınız."
55 "Ama eğer ülkede yaşayanları önünüzden kovmazsanız, onlardan geriye bıraktıklarınız gözlerinizde iğne, böğrünüzde diken gibi olacak. İçinde oturduğunuz ülkeden sizi sıkıştıracaklar.
56 Öyle olacak ki, onlara ne yapmayı düşündümse size de öyle yapacağım."

34

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara söyle: 'Kenan ülkesine girdiğiniz zaman, (burası size miras olarak düşecek olan ülkedir; sınırlarına göre Kenan ülkesi),
3 güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom kıyısı boyunca olacak ve güney sınırınız Tuz Denizi'nin ucundan doğuya doğru olacak.
4 Sınırınız Akravvim yokuşunun güneyine doğru dönecek ve Zin'e kadar geçecek; ve Kadeş-Barnea'nın güneyinden geçecek; ve oradan Hazar Addar'a gidecek ve Asmon'a geçecek.

5 Sınır Asmon'dan Mısır Irmağı'na doğru dönecek ve denizde sona
erecektir.'"
6 "'Batı sınırında Büyük Deniz ve onun sınırı olacaktır. Burası sizin batı
sınırınız olacaktır.'"
7 "'Kuzey sınırınız bu olacak; kendinize Büyük Deniz'den Hor Dağı'na
kadar işaret koyacaksınız.
8 Hor Dağı'ndan Hama'nın girişine doğru işaret koyacaksınız; sınır Sedad'ın
yanından geçecek.
9 Ondan sonra sınır Sifron'a gidecek ve Hazar Enan'da son bulacak. Bu
sizin kuzey sınırınız olacaktır.'"
10 "'Doğu sınırınızı Hazar Enan'dan Şefam'a kadar işaret koyacaksınız.
11 Sınır Şefam'dan Ain'in doğusundaki Rivla'ya kadar inecek. Sınır aşağıya
inecek ve doğuya doğru Kinneret Denizi kıyısına kadar ulaşacak.
12 Sınır Yarden'e kadar inecek ve Tuz Denizi'nde son bulacaktır.
Çevresindeki sınırlarına göre bu sizin ülkeniz olacaktır.'"
13 Moşe İsrael'in çocuklarına buyruk verip şöyle dedi: "Bu, kurayla miras
alacağınız Yahve'nin dokuz buçuk oymağa verilmesini buyurmuş olduğu
ülkedir;
14 atalarının evlerine göre Ruven'in çocukları oymağı, atalarının evlerine
göre Gad'ın çocukları oymağı ve Manaşşe oymağının yarısı miraslarını aldılar.
15 İki oymakla yarım oymak miraslarını Yarden'in ötesinde, doğuda, gün
doğusuna doğru Yeriha'da aldılar."
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
17 "Ülkeyi miras olarak size bölecek olan adamların adları şunlardır: Kâhin
Eleazar ve Nun oğlu Yeşu.
18 Ülkeyi miras olarak bölmek üzere her oymaktan bir bey alacaksın.
19 O adamların adları şunlardır: Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev.
20 Şimon'un çocukları oymağından Ammihud oğlu Şemuel.
21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidad.
22 Dan'ın çocukları oymağından bey olarak, Yogli oğlu Bukki.
23 Yosef'in çocuklarından: Manaşşe'nin çocukları oymağından bey olarak,
Efod oğlu Hanniel.
24 Efraim'in çocukları oymağından bey olarak, Şiftan oğlu Kemuel.
25 Zevulun'un çocukları oymağından bey olarak, Parnak oğlu Elisafan.
26 İssakar'ın çocukları oymağından bey olarak, Azzan oğlu Paltiel.
27 Aşer'in çocukları oymağından bey olarak, Şelomi oğlu Ahihud.
28 Naftali'nin çocukları oymağından bey olarak, Ammihud oğlu Pedahel."
29 Kenan ülkesinde İsrael'in çocuklarına mirası bölmek için Yahve'nin
buyurduğu kişiler bunlardır.

35

1 Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi,
2 "İsrael'in çocuklarına buyur, miraslarından oturmaları için Levililer'e
kentler versinler. Kentler için onların çevresinde Levililer'e otlaklar
vereceksiniz.
3 İçinde oturmak için kentleri olacak. Onların otlakları hayvanları, malları
ve bütün sığırları için olacaktır.

4 “Levililer'e vereceğiniz kentlerdeki otlaklar kentin surlarından başlayıp
çevresine doğru bin arşın* olacak.
5 Kentin ortada olmak üzere, kentin dışını doğu tarafı için iki bin arşın,
güney tarafı için iki bin arşın, batı tarafı için iki bin arşın, kuzey tarafı için iki
bin arşın ölçeceksiniz. Bu onların kentlerinin otlakları olacaktır.”
6 “Levililer'e vereceğiniz kentler, adam öldüren insanın oraya kaçması için
vereceğiniz altı sığınak kent olacaktır. Bunların dışında kırk iki kent
vereceksiniz.
7 Levililer'e vereceğiniz kentlerin tümü, otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kent
olacaktır.
8 İsrael'in çocuklarına mülk olarak vereceğiniz kentlerin çoğundan çoğunu,
azından da azını alacaksınız. Herkes miras aldığı mirasa göre kentlerinden
bazılarını Levililer'e verecek.
9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: Yarden'i aşıp Kenan ülkesine
girdiğinizde,
11 ondan sonra kendinize sığınacak kentler olarak kentler atayacaksınız;
kasıtsız birini öldüren kişi oraya kaçabilecektir.
12 Kentler sizin için öç alandan sığınacağınız yer olacak; öyle ki, adam
öldüren kişi yargılanmak üzere topluluğun önüne çıkana dek ölmesin.
13 Vereceğiniz kentler sizin için altı sığınak kent olacak.
14 Yarden'in ötesinde üç kent vereceksiniz ve Kenan ülkesinde de üç kent
vereceksiniz. Bunlar sığınma kentleri olacaklar.
15 Bu altı kent İsrael'in çocuklarına, gariplere ve aralarında yaşayan
yabancılara sığınak olacak; öyle ki, kasıtsız birini öldüren herkes oraya
kaçabilsin.”
16 “‘Ama eğer onu demir bir aletle vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil
kesinlikle öldürülecektir.
17 Eğer elindeki bir adamı öldürebilecek bir taşla onu vurmuş ve o ölmüşse,
o katildir. Katil kesinlikle öldürülecektir.
18 Ya da insanı öldürebilecek elindeki ağaçtan bir silahla ona vurmuş ve o
ölmüşse, o katildir. Katil kesinlikle öldürülecektir.
19 Kan öcü alan, katili kendisi öldürecektir. Onunla karşılaştığında onu
öldürecektir.
20 Eğer kinden dolayı onu iterse, ya da pusuya yatıp ona bir şey fırlatmışsa
ve o ölmüşse,
21 ya da düşmanlıkla ona eliyle vurmuşsa ve o ölmüşse, ona vuran kişi
kesinlikle öldürülecektir. O katildir. Kan öcünü alan, katille karşılaştığında
onu öldürecektir.'”
22 “‘Ama eğer onu ansızın düşmanlık olmadan iterse, ya da pusuya
yatmadan üzerine bir şey fırlatmışsa,
23 ya da görmeden üstüne insanın ölebileceği bir taş atmış ve o ölmüşse,
onun düşmanı olmadan zararını aramamışsa,
24 o zaman topluluk, vuranla kan öcünü alan arasında bu hükümlere göre
hüküm verecektir.
25 Topluluk, adam öldüren kişiyi kan öcü alanın elinden kurtaracak ve
topluluk onu kaçtığı sığınma kentine geri gönderecektir. Kutsal yağla
meshedilen başkâhinin ölümüne dek orada oturacaktır.'”

* **35:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

26 "'Ama adam öldüren kişi herhangi bir zamanda kaçmış olduğu sığındığı
kentin sınırlarının dışına çıkarsa,
27 kan öcünü alan kişi de onu sığındığı kentin sınırının dışında bulur ve kan
öcü alan onu öldürürse, o kişi kandan suçlu olmayacaktır,
28 çünkü onun başkâhinin ölümüne dek sığındığı kentte kalması gerekirdi.
Yalnız başkâhinin ölümünden sonra, adam öldüren kişi kendi mülkü olan
diyara geri dönecektir.'"
29 "'Bunlar, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca sizin için kural ve ilke
olacaktır.'"
30 "'Kim bir insanı öldürürse, katil tanıkların ifadesine göre öldürülecektir;
ancak bir tanık, herhangi bir insanın ölmesine karşı tek başına tanıklık
etmeyecektir.'"
31 "'Ölüm suçlusu katilin yaşamı için de fidye almayacaksınız. Kesinlikle
öldürülecektir.'"
32 "'Kâhinin ölümünden önce tekrar gelip diyarda otursun diye sığındığı
kente kaçan kişiden fidye almayacaksınız.'"
33 "'Yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü kan ülkeyi kirletir. Ülke
içinde dökülen kanın kefareti ancak onu dökenin kanı ile olur.
34 Oturduğunuz ve benim oturduğum ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü
ben, Yahve, İsrael'in çocukları arasında oturuyorum.'"

36

1 Yosef'in oğulları soylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu, Gilad'ın oğulları
soyundan atalar evleri beyleri yaklaştılar ve Moşe'nin önünde ve İsrael'in
çocuklarının atalar evleri başları olan beylerin önünde konuştular.
2 Onlar şöyle dediler: "Yahve efendime, bu toprakları kurayla İsrael'in
çocuklarına miras olarak vermesini buyurdu. Efendime Yahve tarafından
kardeşimiz Selofhad'ın mirasını kızlarına vermesi buyruldu.
3 İsrael'in çocuklarından başka oymakların oğullarından biriyle evlenirlerse,
o zaman onların mirası atalarımızın mirasından alınacak ve ait olacakları
oymağın mirasına katılacak. Böylece mirasımızın kurasından alınmış olacak.
4 İsrael'in çocuklarının Jübile'si geldiğinde, onların mirası ait olacakları
oymağın mirasına katılacak. Böylece onların mirası atalarımızın oymağının
mirasından alınacak."
5 Moşe, Yahve'nin sözüne göre İsrael'in çocuklarına şu buyruğu verdi:
"Yosefoğulları oymağı doğru söylüyor.
6 Selofhad'ın kızları hakkında Yahve'nin buyurup söylediği şey şudur: Onlar
en iyisinin kim olduğunu düşünüyorsa onunla evlensinler, yalnız babalarının
oymağının soyu içinde evlenecekler.
7 Böylece İsrael'in çocuklarının mirası oymaktan oymağa geçmeyecek; çünkü
İsrael'in çocuklarının hepsi atalarının oymağının mirasını koruyacaklar.
8 İsrael'in çocuklarından herhangi bir oymağında mirasa sahip olan her kız,
babasının oymağının soyundan birine eş olacak; böylece İsrael'in çocuklarının
her biri atalarının mirasına sahip olabilecekler.
9 Böylece miras bir oymaktan diğerine geçmeyecektir; çünkü İsrael'in
çocuklarının oymaklarının her biri kendi mirasını koruyacaktır."
10 Selofhad'ın kızları, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptı:
11 Çünkü Selofhad'ın kızları Mahlah, Tirsa, Hoglah, Milka ve Noa,
babalarının kardeşinin oğullarıyla evlendiler.

12 Yosef oğlu Manaşşe'nin oğullarının soyları içinde evlendiler. Mirasları
ataların soyunun oymağında kaldı.
13 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Yarden yanında Yeriha'daki Moav
ovalarında İsrael'in çocuklarına buyurduğu buyruk ve kurallardır.

YASA'NIN TEKRARI

1 Bunlar Moşe'nin Yarden'in ötesinde, çölde, Suf'un karşısındaki Arava'da,
Paran, Tofel, Lavan, Hazerot ve Dizahav arasında bütün İsrael'e söylediği
sözlerdir.
2 Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya on bir günlük bir yoldur.
3 Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihonu ve Edrei'deki Aştarot'ta
yaşayan Başan Kralı Og'u vurduktan sonra,
4 kırkıncı yıl, on birinci ayın birinci günü Moşe, Yahve'nin* kendisine
verdiği buyrukların hepsini İsrael'in çocuklarına söyledi.
5 Yarden'in ötesinde, Moav ülkesinde Moşe bu yasayı şöyle duyurmaya
başladı:
6 "Tanrımız† Yahve Horev'de bizimle konuştu ve şöyle dedi, 'Bu dağda
yeterince yaşadınız.
7 Dönüp yola çıkın ve Amorlular'ın dağlık bölgesine ve oraya yakın bütün
yerlere, Arava'da, dağlık bölgede, ovada, güneyde, deniz kıyısında, Kenanlılar
ve Lübnan'da büyük nehre, Fırat Nehri'ne kadar gidin.
8 İşte,‡ ülkeyi önünüze koydum. Girin ve Yahve'nin atalarınıza, Avraham'a,
İshak'a ve Yakov'a, onlara ve kendilerinden sonra onların soyuna§
vereceğine dair ant içtiği ülkeyi mülk edinin.'"
9 O sırada sizinle konuşup şöyle dedim: "Ben sizi tek başıma taşıyamam.
10 Tanrınız Yahve sizi çoğaltı; ve işte, bugün çok sayıda gökteki yıldızlar
gibisiniz.
11 Atalarınızın Tanrısı Yahve, sizi olduğunuzdan bin kat daha fazla kılsın ve
söz verdiği gibi sizi kutsasın!
12 Sorunlarınıza, yüklerinize, çekişmelerinize ben tek başıma nasıl
katlanabilirim?
13 Oymaklarınız arasından saygın, anlayışlı bilge adamları alın, ben de
onları üzerinize baş olarak atayacağım."
14 Bana yanıt verip dediniz: "Söylemiş olduğun şeyin yapılması iyidir."
15 Bunun üzerine oymaklarınızdan bilge ve saygın adamların başlarını
aldım ve onları üzerinize başlar, binbaşılar, yüzbaşılar, ellibaşılar ve onbaşılar
ve oymaklarınıza göre görevliler yaptım.
16 O zaman hakimlerinize şöyle buyurmuştum: "Kardeşlerinizin arasındaki
davaları dinleyin ve bir adamla kardeşi ve onunla birlikte yaşayan yabancı
arasında doğrulukla hükmedin.
17 Hüküm verirken taraf tutmayacaksınız; küçüğü de büyüğü gibi
dinleyeceksiniz. İnsan yüzünden korkmayacaksınız, çünkü hüküm
Tanrı'nındır. Sizin için çok zor olan davayı bana getireceksiniz, ben de onu
dinleyeceğim."
18 O zaman yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.

---

* **1:4** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "EFENDİ=RAB" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:8** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:8** veya tohum

19 Tanrımız Yahve'nin bize buyurduğu gibi Horev'den yola çıktık ve
Amorlular'ın dağlık bölgesine giden yolda gördüğünüz o büyük ve korkunç
çölden geçtik; ve Kadeş Barnea'ya geldik.
20 Size şöyle dedim: "Tanrımız Yahve'nin bize vermekte olduğu
Amorlular'ın dağlık bölgesine geldiniz.
21 İşte, Tanrınız Yahve ülkeyi önünüze koydu. Çıkın, ataların ızın Tanrısı
Yahve'nin size söylediği gibi mülk edinin. Korkmayın, yılmayın."
22 Hepiniz yanıma gelip şöyle dediniz: "Önümüzden adamlar gönderelim,
bizim için diyarı araştırsınlar, gitmemiz gereken yol ve gideceğimiz kentler
hakkında bize haber getirsinler."
23 Bu şey beni hoşnut etti. Her oymaktan bir adam olmak üzere on iki
adamınızı aldım.
24 Dönüp dağlık bölgeye çıkıp Eşkol Vadisi'ne geldiler ve orayı araştırdılar.
25 Ülkenin ürünlerinden bir kısmını ellerine alıp bize getirdiler ve bize
tekrar haber getirip, "Burası Tanrımız Yahve'nin bize verdiği iyi bir ülkedir"
dediler.
26 Yine de yukarı çıkmadınız ve Tanrınız Yahve'nin buyruğuna karşı isyan
ettiniz.
27 Çadırlarınızda söylenip şöyle dediniz: "Yahve bizden nefret ettiği için, bizi
yok etmek üzere Amorlular'ın eline teslim etmek için bizi Mısır diyarından
çıkardı.
28 Nereye çıkıyoruz? Kardeşlerimiz, 'O halk bizden büyük ve uzundur'
diyerek yüreklerimizi erittiler. 'Kentler büyüktür, gökyüzüne kadar da
surludur. Üstelik orada Anakoğulları'nı da gördük!'"
29 Sonra size, "Dehşete kapılmayın" dedim. "Onlardan korkmayın.
30 Önünüzden gitmekte olan Tanrınız Yahve, Mısır'da gözlerinizin önünde
sizin için yaptığı her şeye göre sizin için savaşacaktır,
31 ve çölde bu yere gelinceye kadar gittiğiniz bütün yolda, Tanrınız
Yahve'nin bir adamın oğlunu taşıdığı gibi sizi nasıl taşıdığını gördünüz."
32 Ancak, çadırlarınızı kurmak üzere size yer aramak, gitmeniz gereken
yolu size göstermek için geceleyin ateşte ve gündüzleri bulutta,
33 önünüzden yolda giden Tanrınız Yahve'ye bu şeyde inanmadınız.
34 Yahve sizin sözlerinizin sesini duydu ve öfkelendi ve şöyle ant içti:
35 "Atalarınıza vermeye ant içtiğim güzel ülkeyi, bu kötü kuşağın bu kötü
adamlarından, Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse kesinlikle görmeyecektir.
36 O görecektir. Ayak bastığı diyarı ona ve çocuklarına vereceğim, çünkü o
tümüyle Yahve'nin peşinden gitti."
37 Yahve sizin yüzünüzden bana da kızıp şöyle dedi: "Sen de oraya
girmeyeceksin.
38 Önünde duran Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir, çünkü o,
ülkeyi İsrael'e miras edindirecektir.
39 Tutsak alınacaklarını ya da öldürüleceklerini söylediğiniz çocuklarınız,
bugün iyiyi ve kötüyü bilmeyen çocuklarınız da oraya girecekler. Onu onlara
vereceğim, onlar da onu mülk edinecekler.
40 Ama siz dönün ve Kızıldeniz yolundan çöle doğru yol alın."
41 O zaman siz bana şöyle yanıt verdiniz: "Yahve'ye karşı günah işledik.
Tanrımız Yahve'nin bize buyurduğu her şeye göre çıkıp savaşacağız." Her
biriniz savaş silahlarını kuşandı ve dağlık bölgeye çıkmakla haddinizi aştınız.

42 Yahve bana şöyle dedi: “Onlara de ki, 'Çıkmayın ve savaşmayın; çünkü
ben aranızda değilim, düşmanlarınızın önünde vurulmayasınız.'”
43 Böylece size söyledim, ama dinlemediniz; ama siz Yahve'nin buyruğuna
karşı isyan ettiniz, küstahlık ettiniz ve dağlık bölgeye çıktınız.
44 O dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar, sizi arılar gibi
kovaladılar, Seir'de, Horma'ya kadar sizi yendiler.
45 Siz geri döndünüz ve Yahve'nin önünde ağladınız, ama Yahve sesinizi
dinlemedi, kulağını size döndürmedi.
46 Böylece kaldığınız günlere göre, Kadeş'te birçok günler oturdunuz.

2

1 Sonra döndük ve Yahve'nin bana söylediği gibi Kızıldeniz yolundan çöle
doğru yola çıktık; Seir Dağı'nın çevresinde günlerce dolaştık.
2 Yahve benimle konuşup şöyle dedi,
3 “Bu dağın çevresinde yeterince uzun dolandınız. Kuzeye dönün.
4 Halka buyurup deyin: 'Seir'de oturan kardeşlerinizin, Esav'ın çocuklarının
sınırından geçeceksiniz; ve sizden korkacaklar. Bu nedenle dikkatli olun.
5 Onlarla çekişmeyin; çünkü size onların diyarından ayak tabanı basacak
kadar bile toprak vermeyeceğim; çünkü mülk olarak Seir Dağı'nı Esav'a
verdim.
6 Onlardan para karşılığında yiyecek satın alacaksınız. İçmek için suyu da
onlardan para karşılığında satın alacaksınız.' ”
7 Çünkü Tanrınız Yahve, ellerinizin tüm işinde sizi kutsadı. Bu büyük çölde
yürüdüğünüzü biliyor. Bu kırk yıl boyunca Tanrınız Yahve sizinle
birlikteydi. Hiçbir eksiğiniz olmadı.
8 Böylece Seir'de oturan kardeşlerimiz Esav'ın çocuklarının yanından, Arava
yolundan Elat'tan ve Esion Gever'den geçtik. Dönüp Moav Çölü yolundan
geçtik.
9 Yahve bana şöyle dedi: “Moav'ı rahatsız etme, onlarla savaşa girişme;
çünkü Ar'ı mülk olarak Lut'un çocuklarına verdim.”
10 (Daha önce orada Emler yaşıyordu; büyük ve kalabalık bir halktı ve
Anaklılar kadar uzun boyluydu.
11 Bunlar da Anaklılar gibi Refalar sayılırlar; ama Moavlılar onlara Emler
derler.
12 Geçmişte Horlular de Seir'de yaşardı, ama Esav'ın çocukları onların
yerini aldı. İsraelliler, Yahve'nin kendilerine verdiği mülkü olan ülkeye
yaptığı gibi, onları önlerinde yok edip onların yerinde yaşadılar.)
13 “Şimdi kalkın ve Zered Deresi'ni geçin.” Zered Deresi'nin üzerinden geçtik.
14 Yahve'nin onlara ant içtiği gibi, ordugâhın ortasından bütün savaş
adamlarının kuşağı tükeninceye dek, Kadeş-Barnea'dan Zered Deresi'ne
varıncaya kadar geldiğimiz günler otuz sekiz yıldı.
15 Yahve'nin eli de, onları ordugâhın ortasından tükeninceye kadar yok
etmek üzere onlara karşıydı.
16 Böylece, halkın arasından bütün savaş adamları tükenip ölünce,
17 Yahve benimle konuşup şöyle dedi:
18 “Sen bugün Moav sınırındaki Ar'ı geçeceksin.
19 Ammonlular'ın sınırına yaklaştığınızda onları rahatsız etmeyin, onlarla
çekişmeyin. Çünkü Ammon'un çocuklarına ait diyardan hiçbirini mülk olarak
sana vermeyeceğim; çünkü onu mülk olarak Lut'un çocuklarına verdim.”

20 (Burası da Refalar diyarı sayılır. Geçmişte Refalar orada yaşamıştı, ama
Ammonlular onlara Zamzumlar derler;
21 Anaklılar gibi çok sayıda ve uzun boylu, büyük bir halktı; ama Yahve
onları İsrael'in önünden yok etti ve onlar onların yerini aldı ve yerlerinde
yaşadılar).
22 Horlular'ı onların önlerinden yok ettiğinde Seir'de oturan Esav'ın
çocukları için yaptığı gibi, onlar da onların yerini aldı ve bugüne dek onların
yerinde yaşadılar.
23 Avlar Gaza'ya kadar olan köylerde yaşıyordu: Kaftor'dan çıkan
Kaftorlular onları yok edip yerlerinde yaşadılar.)

24 "Kalkın, yola çıkın ve Arnon Vadisi'ni geçin. İşte Heşbon Kralı Amorlu
Sihon'u ve ülkesini elinize verdim; mülk olarak onu almaya başlayın ve
onunla savaşa girişin.
25 Bugün gökyüzünün altında olan halklar üzerine, sizin dehşetinizi ve
korkunuzu koymaya başlayacağım, onlar sizin haberinizi duyacaklar ve
sizin yüzünüzden titreyecek ve acı içinde kalacaklar."
26 Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a esenlik sözleriyle ulaklar
gönderip dedim,
27 "İzin ver diyarından geçeyim. Ana yoldan gideceğim. Ne sağa ne sola
sapacağım.
28 Yemem için bana para karşılığında yiyecek satacaksın; ve içeyim diye
bana para karşılığında su vereceksin.
29 Seir'de yaşayan Esav'ın çocukları ve Ar'da yaşayan Moavlılar'ın bana
yaptığı gibi, Yarden'den Tanrımız Yahve'nin bize vermekte olduğu ülkeye
geçene kadar yalnızca ayaklarımın üzerinde geçeyim."
30 Ama Heşbon Kralı Sihon onun yanından geçmemize izin vermedi; çünkü
Tanrınız Yahve, onu bugün olduğu gibi elinize teslim etmek için onun
ruhunu katılaştırdı ve yüreğini inatçı yaptı.

31 Yahve bana şöyle dedi: "İşte, Sihon'u ve ülkesini senin önünde teslim
etmeye başladım. Mülk edinmeye başlayın ki, onun ülkesini miras alasın."
32 Bunun üzerine Sihon, kendisi ve bütün halkı Yahaz'da savaşmak üzere
bize karşı çıktı.
33 Tanrımız Yahve onu önümüze teslim etti; biz de onu, oğullarını ve bütün
halkını vurduk.
34 O zaman onun bütün kentlerini aldık ve içinde oturulan her kenti,
kadınları ve çocukları ile birlikte tamamen yok ettik. Kimseyi bırakmadık.
35 Alıp yağmaladığımız kentlerin yanı sıra yalnızca kendimiz için yağma
olarak aldığımız hayvanlar vardı.
36 Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den ve vadideki kentten Gilad'a kadar
bizden daha üstün bir kent yoktu. Tanrımız Yahve önümüzde hepsini teslim
etti.
37 Yalnız Ammon'un çocuklarının ülkesine, Yabbok Irmağı'nın bütün
kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere ve Tanrımız Yahve'nin bizi yasakladığı
yerlere yaklaşmadınız.

3

1 Ondan sonra dönüp Başan'a doğru yola çıktık. Başan Kralı, kendisi ve tüm
halkı Edrei'de savaşmak üzere bize karşı çıktı.

2 Yahve bana şöyle dedi: “Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkıyla ve
ülkesiyle birlikte senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın
Kralı Sihon'a yaptığın gibi ona da yapacaksın.”
3 Böylece Tanrımız Yahve Başan Kralı Og'u ve tüm halkını elimize teslim
etti. Kimsesi kalmayana dek onu vurduk.
4 O zaman onun bütün kentlerini aldık. Onlardan almadığımız bir kent
bile kalmadı: Altmış kent, Argov bölgesinin tamamı, Başan'daki Og Krallığı.
5 Bunların hepsi yüksek duvarlarla, kapılarla ve sürgülerle sağlamlaştırılmış
kentlerdi ve bunun yanı sıra çok sayıda duvarsız köy de vardı.
6 Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi, onları da tamamen yok ettik;
kadınlar ve çocuklarla birlikte içinde oturulan her kenti tamamen yok ettik.
7 Ancak bütün hayvanları ve kentlerden yağmalanan malları kendimiz için
yağmaladık.
8 O sırada o diyarı, Yarden'in ötesinde, Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na
kadar Amorlular'ın iki kralının elinden aldık.
9 (Saydalılar Hermon'a Sirion, Amorlular ise Senir derler.)
10 Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilad'ı ve bütün Başan'ı, Başan'daki Og
Krallığı'nın kentleri olan Saleka ve Edrei'ye kadar ele geçirdik.
11 (Refalar'dan geride kalan yalnızca Başan Kralı Og vardı. İşte, onun
yatağı demirden bir yataktı. Yatak Ammon'un çocuklarının Rabba'sında değil
mi? İnsan arşınına göre, uzunluğu dokuz arşın,* genişliği dört arşındı.
12 O sırada mülk edindiğimiz bu diyarı, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den,
Gilad dağlık bölgesinin yarısını ve kentlerini Ruvenliler'e ve Gadiler'e
verdim;
13 Gilad'ın geri kalanını ve Og Krallığı olan Başan'ın tamamını, Argov
bölgesinin tamamını, Başan'ın tamamını Manaşşe'nin yarım oymağına
verdim. (Aynı yere Refalar diyarı da denir.
14 Manaşşe oğlu Yair, Geşurlular ile Maakalılar sınırına kadar olan Argov
bölgesinin tamamını ele geçirdi ve onlara Başan'a, kendi adına göre Havvot
Yair adını verdi, bugüne kadar böyle denir.)
15 Gilad'ı Makir'e verdim.
16 Ruvenliler'e ve Gadlılar'a Gilad'dan vadinin ortası sınır olmak üzere
Arnon Vadisi'ne kadar, Ammon oğullarının sınırı olan Yabbok Irmağı'na
kadar verdim;
17 Yarden sınır olmak üzere Kinneret'ten Arava Denizi'ne, Tuz Denizi'ne,
doğuda Pisga yamaçları altına kadar Arava'yı da verdim.
18 O zaman size buyurup dedim, “Tanrınız Yahve bu diyarı mülk olarak
size verdi. Siz bütün yiğitler, kardeşlerinizin, İsrael'in çocuklarının önünden
silahlı olarak geçeceksiniz.
19 Ancak karılarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız (çok sayıda hayvanınız
olduğunu biliyorum),
20 Yahve size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat verinceye ve Yarden'in
ötesinde Tanrınız Yahve'nin onlara vermekte olduğu mülke onlar da sahip
oluncaya dek size verdiğim kentlerde yaşayacaklar. Ondan sonra her biriniz
size verdiğim mülküne geri dönecektir.”
21 O sırada Yeşu'ya buyurup dedim: “Tanrın Yahve'nin bu iki krala yaptığı
her şeyi gözlerin gördü. Yahve gitmekte olduğunuz bütün krallıklara da öyle
yapacaktır.

* **3:11** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

22 Onlardan korkmayacaksınız; Çünkü Tanrınız Yahve'nin kendisi sizin
için savaşıyor."
23 O sırada Yahve'ye yalvarıp dedim,
24 "Ey Efendi† Yahve, hizmetkârına büyüklüğünü, güçlü elini göstermeye
başladın. Çünkü gökte ve yerde seninki gibi işler yapabilecek ve seninki gibi
kudretli eylemler yapabilecek hangi ilâh var?
25 Lütfen izin ver de geçeyim, Yarden'in ötesindeki güzel ülkeyi, o güzel dağı
ve Lübnan'ı göreyim."
26 Ancak Yahve sizin yüzünüzden bana kızdı ve beni dinlemedi. Yahve
bana şöyle dedi: "Yeter! Artık bana bu konu hakkında bir daha konuşma.
27 Pisga'nın zirvesine çık, gözlerini batıya, kuzeye, güneye ve doğuya kaldır
ve gözlerinle gör; çünkü bu Yarden'i geçmeyeceksin.
28 Ama Yeşu'yu görevlendir, onu cesaretlendir ve güçlendir; çünkü bu halkın
önüne geçecek ve göreceğin o ülkeyi miras olarak onlara aldıracak olan odur."
29 Böylece Beyt-Peor yakınındaki vadide kaldık.

4

1 Şimdi, ey İsrael, sana öğrettiğim kuralları ve ilkeleri yapmak için dinle ta
ki, yaşayasınız, içeri giresiniz ve atalarınızın Tanrısı Yahve'nin size vermekte
olduğu ülkeyi mülk edinesiniz.
2 Size buyurmakta olduğum söze bir şey katmayacaksınız ve ondan bir şey
çıkarmayacaksınız ta ki, Tanrınız Yahve'nin size buyurmakta olduğum
buyruklarını tutasınız.
3 Yahve'nin Baal Peor yüzünden yaptıklarını gözleriniz gördü; çünkü
Tanrınız Yahve aranızdan Baal Peor'un ardından gitmiş olan bütün erkekleri
yok etti.
4 Ama siz, Tanrınız Yahve'ye sadık olanlar, hepiniz bugün hayattasınız.
5 İşte, Tanrım Yahve'nin bana buyurduğu gibi, mülk edinmek için gittiğiniz
ülkenin ortasında öyle yapmanız için size kurallar ve ilkeler öğrettim.
6 Bu nedenle bunları tutun ve yapın; çünkü bütün bu kuralları duyup,
"Gerçekten bu büyük ulus bilge ve anlayışlı bir halktır" diyecek olan
halkların gözünde sizin bilgeliğiniz ve anlayışınız budur.
7 Çünkü kendisini her çağırdığımızda Tanrımız Yahve'nin bize yakın olduğu
gibi, kendilerine bu kadar yakın bir tanrısı olan hangi büyük ulus vardır?
8 Bugün önünüze koymakta olduğum bu yasa gibi doğru kuralları ve
ilkeleri olan hangi büyük ulus var?
9 Ancak dikkatli olun ve canınızı özenle koruyun, gözlerinizin gördüğü
şeyleri unutmayasınız ve bunlar yaşamınızın bütün günleri boyunca
yüreğinizden kaybolmasın; ama bunları çocuklarınıza ve çocuklarınızın
çocuklarına bildirin;
10 Horev'de Tanrınız Yahve'nin önünde durduğunuz gün, Yahve bana şöyle
dedi: "Halkı yanıma topla, ben de sözlerimi onlara işittireceğim ta ki,
yeryüzünde yaşadıkları bütün günler boyunca benden korkmayı öğrensinler
ve çocuklarına öğretsinler."
11 Siz de yaklaştınız ve dağın altında durdunuz. Dağ, karanlıkla, bulutla ve
koyu karanlıkla birlikte gökyüzünün yüreğine kadar ateşle yandı.
12 Yahve sizinle ateşin içinden konuştu; siz sözlerin sesini duydunuz, ama
bir biçim görmediniz; sadece bir ses duydunuz.

† **3:24** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

13 O, yapmanızı buyurduğu antlaşmasını, On Buyruk'u size bildirdi.
Bunları iki taş levha üzerine yazdı.
14 Yahve o sırada bana, mülk edinmek üzere geçmekte olduğunuz ülkede
yapabilesiniz diye size kurallar ve ilkeler öğretmemi buyurdu.
15 Çok dikkatli olun; çünkü Yahve'nin Horev'de sizinle ateşin içinden
konuştuğu gün hiçbir biçim görmediniz;
16 kendinizi yozlaştırmayasınız ve kendinize herhangi bir biçimde erkek ya
da kadın benzerliğinde,
17 yeryüzündeki herhangi bir hayvanın benzerliğinde, gökyüzünde uçan
herhangi bir kanatlı kuşun benzerliğinde,
18 toprakta sürünen herhangi bir şeyin benzerliğinde, yeryüzünün altında
suda olan herhangi bir balığın benzerliğinde, oyma put yapmayasınız;
19 ve gözlerinizi gökyüzüne kaldırmayın ve Tanrınız Yahve'nin tüm
gökyüzünün altındaki bütün halklara bölüştürdüğü güneşi, ayı ve yıldızları,
gökyüzünün bütün ordusunu gördüğünüzde, geri çekilip onlara tapmayasınız
ve onlara hizmet etmeyesiniz.
20 Ancak Yahve bugün olduğu gibi kendisine miras halkı olasınız diye sizi
alıp demir eritme fırınından, Mısır'dan çıkardı.
21 Üstelik Yahve sizin yüzünüzden bana öfkelendi ve Yarden'den geçmemem
ve Tanrınız Yahve'nin miras olarak size vermekte olduğu o güzel ülkeye
girmemem için ant içti.
22 Ancak benim bu ülkede ölmem gerekiyor. Ben Yarden'in ötesine
geçmemeliyim ama siz geçip o güzel ülkeyi mülk olarak alacaksınız.
23 Dikkat edin ki, Tanrınız Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmayı
unutmayasınız ve Tanrınız Yahve'nin size yasakladığı herhangi bir şeyin
biçiminde kendinize oyma put yapmayasınız.
24 Çünkü Tanrınız Yahve yiyip bitiren ateş, kıskanç bir Tanrı'dır.
25 Senin çocukların, çocukarının çocukları olup uzun süre ülkede kaldığınızda,
sonra kendinizi bozduğunuzda, herhangi bir biçime benzer oyma put
yaptığınızda ve Tanrınız Yahve'yi kışkırtmak için O'nun gözünde kötü olanı
yaptığınızda,
26 bugün göğü ve yeri size karşı tanık tutuyorum ki, mülk edinmek için
Yarden'in üzerinden geçmekte olduğunuz ülkede çok geçmeden tamamen yok
olacaksınız. Onun üzerindeki günleriniz uzun sürmeyecek, ancak tamamıyla
yok olacaksınız.
27 Yahve sizi halkların arasına dağıtacak, Yahve'nin sizi götüreceği uluslar
arasında sayınız az kalacak.
28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koklamayan, insan eli işi, tahta
ve taştan ilâhlara tapacaksınız.
29 Ama Tanrınız Yahve'yi oradan arayacaksınız ve O'nu bütün yüreğinizle,
bütün canınızla aradığınızda O'nu bulacaksınız.
30 Baskı altındayken ve bütün bunlar başınıza geldiğinde, son günlerde
Tanrınız Yahve'ye dönüp O'nun sesini dinleyeceksiniz.
31 Çünkü Tanrınız Yahve merhametli bir Tanrı'dır. O, sizi yüzüstü
bırakmayacak, sizi yok etmeyecek, ataларınızın antlaşmasını, onlara içtiği andı
unutmayacaktır.
32 Çünkü Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden beri, sizden önceki
geçmiş günleri, gökyüzünün bir ucundan öbür ucuna dek şimdi bir sorun; bu
şey kadar büyük bir şey oldu mu, ya da böylesi duyuldu mu?

33 Sizin gibi, ateşin içinden konuşan Tanrı'nın sesini duyup da hayatta
kalan bir halk oldu mu?
34 Ya da Tanrınız Yahve Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı şeylere
göre, denemelerle, belirtilerle, harikalarla, savaşla, kudretli elle, uzanmış
kolla ve büyük dehşetlerle gidip başka bir ulus içinden kendisi için bir ulusu
almaya kalkıştı mı?
35 Yahve'nin Tanrı olduğunu bilesiniz diye bu size gösterildi. O'nun dışında
kimse yok.
36 O, size buyruk vermek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size
büyük ateşini gösterdi; ve siz O'nun sözlerini ateşin içinden duydunuz.
37 Atalarınızı sevdiği için onların soyunu seçti;
38 sizden daha büyük ve daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların
ülkesini bugün olduğu gibi miras olarak size vermek üzere, içeri getirmek için
sizi kendi varlığıyla, büyük gücüyle Mısır'dan çıkardı.
39 Bu nedenle, bugün yukarıda gökte, aşağıda yeryüzünde bilin ve
yüreğinize koyun ki, Yahve'nin kendisi Tanrı'dır. Başka biri yoktur.
40 Sizin ve sizden sonra çocuklarınızın hali iyi olsun ve Tanrınız Yahve'nin
sonsuza dek size vermekte olduğu ülkede günleriniz uzun olsun diye, bugün
size buyurmakta olduğum kuralları ve buyrukları tutacaksınız.
41 Ondan sonra Moşe, Yarden'in ötesinde, gün doğumuna doğru üç kent
ayırdı;
42 ta ki, komşusunu geçmişte nefreti olmadan kasıtsızca onu öldüren kişi
oraya kaçabilsin ve bu kentlerden birine kaçıp yaşayabilsin:
43 Ruvenililer için ovadaki kırsal, çöldeki Beser; Gadlılar için Gilad'da
Ramot; ve Manaşşeliler için Başan'daki Golan.
44 Moşe'nin İsrael'in çocuklarının önüne koyduğu yasa budur.
45 Mısır'dan çıktıklarında Moşe'nin İsrael'in çocuklarına söylediği tanıklıklar,
kurallar ve ilkeler bunlardır;
46 Yarden'in ötesinde, Beyt Peor'un karşısındaki vadide, yaşayan
Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesinde, Heşbon'da Moşe ile İsrael'in çocukları
onları Mısır'dan çıktıklarında vurdular.
47 Onun ülkesini ve Yarden'in ötesinde, gün doğumuna doğru bulunan
Amorlular'ın iki kralı Başan Kralı Og'un ülkesini;
48 Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den Sion Dağı'na (Hermon da denir)
kadar,
49 ve Yarden'in ötesinde doğuya doğru, Pisga yamaçları altındaki Arava
Denizi'ne kadar bütün Arava'yı aldılar.

5

1 Moşe bütün İsrael'i çağırdı ve onlara şöyle dedi: "Dinle Ey İsrael, bugün
kulaklarınıza söylediğim kuralları ve ilkeleri öğrenin ve onlara uymaya
dikkat edin."
2 Tanrımız Yahve Horev'de bizimle bir antlaşma yaptı.
3 Yahve bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada hayatta
olan bizlerle yaptı.
4 Yahve dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuşup,
5 (Ben o sırada Yahve'nin sözünü size göstermek için Yahve ile aranızda
durdum; çünkü ateşten korktunuz ve dağa çıkmadınız), dedi.
6 "Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın Yahve benim."
7 "Önümde benden başka ilâhların olmayacak."

8 "Kendine yukarıda gökte olanın, aşağıda yerde olanın ya da yerin altında
sularda olanın hiçbir benzerini oyma put yapmayacaksın.
9 Onların önünde eğilmeyeceksin, onlara hizmet etmeyeceksin; çünkü ben,
senin Tanrın Yahve, benden nefret edenlerin babalar suçunu çocuklarında,
üçüncü ve dördüncü kuşağında arayan,
10 beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine sevgi dolu iyiliğini
gösteren kıskanç bir Tanrı'yım."
11 "Tanrınız Yahve'nin adını hor kullanmayacaksın; çünkü Yahve, adını
hor kullananı* suçsuz tutmayacaktır."
12 "Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu gibi Şabat Günü'nün kutsallığını
korumak için onu tut.
13 Altı gün çalışacaksın ve bütün işini yapacaksın;
14 ama yedinci gün, Tanrınız Yahve için Şabat'tır; ne sen, ne oğlun, ne kızın,
ne erkek hizmetçin, ne kadın hizmetçin, ne öküzün, ne eşeğin, ne hayvanın,
ne kapılarında olan yabancın, hiçbir iş yapmayacaksınız; ta ki, erkek
hizmetçin ve kadın hizmetçin, senin gibi dinlenebilsinler.
15 Mısır diyarında hizmetçi olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni güçlü ve
uzanmış koluyla oradan çıkardığını hatırlayacaksın. Bu nedenle Tanrın Yahve
sana Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu."
16 "Tanrın Yahve'nin sana buyurduğu gibi babana ve annene saygı göster
ki, günlerin uzun olsun ve Tanrınız Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkede
işin yolunda gitsin."
17 "Öldürmeyeceksin."
18 "Zina etmeyeceksin."
19 "Çalmayacaksın."
20 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin."
21 "Komşunun karısına göz dikmeyeceksin. Komşunuzun evini, tarlasını,
erkek hizmetçisini, kadın hizmetçisini, öküzünü, eşeğini ya da komşunun
hiçbir şeyini arzulamayacaksın."
22 Yahve bu sözleri dağda ateşin, bulutun ve koyu karanlığın içinden yüksek
sesle tüm topluluğunuza söyledi. Başka bir şey eklemedi. Bunları iki taş
levhaya yazdı ve onları bana verdi.
23 Dağ ateşle yanarken, karanlığın içinden sesi duyduğunuzda, bütün
oymak başlarınız ve ihtiyarlarınız bana yaklaştınız;
24 ve dediniz: "İşte, Tanrımız Yahve bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi;
biz de O'nun sesini ateşin içinden duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla
konuştuğunu ve onun yaşadığını gördük.
25 Öyleyse şimdi neden ölelim? Çünkü bu büyük ateş bizi tüketecek. Eğer
Tanrımız Yahve'nin sesini bir daha duyarsak, o zaman öleceğiz.
26 Bütün canlılar arasında, bizim gibi ateşin içinden konuşan diri Tanrı'nın
sesini duyup sağ kalan kim var?
27 Sen yaklaş, Tanrımız Yahve'nin söyleyeceği her şeyi dinle ve Tanrımız
Yahve'nin sana söyleyeceği her şeyi bize söyle; biz de onu duyacağız ve
yapacağız."
28 Benimle konuştuğunuzda Yahve sözlerinizin sesini duydu; ve Yahve bana
şöyle dedi: "Bu halkın sana söylediği sözlerin sesini duydum. Söyledikleri her
şeyi iyi söylediler.

* **5:11** veya Tanrın Yahve'nin adını boş yere ağzına almayacaksın;

29 Keşke onlarda öyle bir yürek olsaydı da, hem kendilerine hem de
çocuklarına daima iyilik olsun diye benden korkup bütün buyruklarımı
daima tutsalardı!"
30 "Git onlara, 'Çadırlarınıza dönün' de.
31 Ama sen burada, yanımda dur. Ben de onlara öğreteceğin bütün
buyrukları, kuralları ve ilkeleri sana söyleyeceğim, ta ki mülk edinmek için
kendilerine vermekte olduğum ülkede onları yapsınlar."
32 Bunun için Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu gibi yapmaya dikkat
edeceksiniz. Sağa ve sola sapmayacaksınız.
33 Yaşayasınız, iyi olasınız ve mülk edineceğiniz ülkede günleriniz uzun olsun
diye, Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu bütün yolda yürüyeceksiniz.

6

1 Tanrınız Yahve'nin mülk edinmek için geçmekte olduğunuz ülkede
yapmanız için size öğretmeyi buyurduğu buyruklar, kurallar ve ilkeler
şunlardır;
2 ta ki, yaşamınızın bütün günlerinde sen, oğlun ve oğlunun oğlu sana
buyurduğum bütün kuralları ve buyrukları tutarak, Tanrın Yahve'den
korkasın ve günlerin uzun olsun.
3 Bu nedenle, dinle ey İsrael, ve bunu yapmaya dikkat et ki, sana iyilik
olsun ve atalarının Tanrısı Yahve'nin sana söz verdiği gibi süt ve bal akan
diyarda fazlasıyla çoğalasınız.
4 Dinle ey İsrael: Yahve bizim Tanrımız'dır. Yahve birdir.
5 Tanrın Yahve'yi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle seveceksin.
6 Bugün size buyurmakta olduğum bu sözler senin yüreğinde olacaktır;
7 ve bunları çocuklarına özenle öğreteceksin ve evinde oturduğunda, yolda
yürürken, yattığında ve kalktığında onlardan söz edeceksin.
8 Onları elinin üzerine bir işaret olarak bağlayacaksın ve gözlerinin arasında
alın bağı olacaklar.
9 Bunları evinin kapı sövelerine ve kapılarının üzerine yazacaksın.
10 Öyle olacak ki, Tanrın Yahve, senin bina etmediğin büyük ve iyi kentleri,
senin doldurmadığın bütün iyi şeylerle dolu evleri,
11 senin kazmadığın kazılmış sarnıçları ve senin dikmediğin bağları ve
zeytin ağaçlarını sana vermek üzere, atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a
ant içtiği diyara seni getirecek ve yiyip doyacaksın,
12 o zaman seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Yahve'yi
unutmaktan sakın.
13 Tanrın Yahve'den korkacaksın; ve O'na hizmet edeceksin ve O'nun
adıyla ant içeceksin.
14 Çevrenizdeki halkların ilâhları olan başka ilâhların ardınca
gitmeyeceksiniz.
15 Çünkü Tanrın Yahve aranızda kıskanç bir Tanrı'dır, öyle ki, Tanrınız
Yahve'nin öfkesi sana karşı alevlenmesin ve seni yeryüzünden yok etmesin.
16 Tanrınız Yahve'yi Massa'da denediğiniz gibi denemeyeceksiniz.
17 Tanrınız Yahve'nin buyruklarını, tanıklıklarını, size buyurduğu kuralları
özenle tutacaksınız.
18 Yahve'nin gözünde doğru ve iyi olanı yapacaksın; öyle ki, sana iyilik
olsun,
19 ve içeri girip, Yahve'nin söylediği gibi bütün düşmanlarını önünden
kovmak için atalarına ant içtiği güzel ülkeyi mülk olarak alasın.

20 Oğlun ileride sana, "Tanrımız Yahve'nin size buyurduğu tanıklıklar, kurallar ve ilkeler ne anlama geliyor?" diye sorunca,
21 o zaman oğluna, "Mısır'da Firavun'un köleleriydik" diyeceksin. "Yahve güçlü eliyle bizi Mısır'dan çıkardı;
22 ve Yahve Mısır'da, gözlerimizin önünde, Firavun'un üzerinde ve onun bütün evi üzerinde büyük ve dehşet verici belirtiler ve harikalar gösterdi;
23 ve atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeyi bize vermek üzere bizi içeri getirmek için oradan çıkardı.
24 Yahve bize bütün bu kuralları tutmamızı, her zaman iyiliğimiz için Tanrımız Yahve'den korkmamızı ve bugün olduğu gibi biz sağ kalalım diye buyurdu.
25 Tanrımız Yahve'nin önünde tüm bu buyrukları O'nun bize buyurduğu gibi dikkatle yaparsak, bizim için doğru olacaktır."

7

1 Tanrın Yahve seni mülk olarak almak için gittiğin ülkeye götürüp önünüzden birçok ulusu - Hititler'i, Girgaşiler'i, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı - senden daha büyük ve senden daha güçlü yedi ulusu kovduğunda;
2 Tanrın Yahve onları önünde teslim ettiği ve onları vurduğunda, o zaman onları tümüyle yok edeceksin. Onlarla antlaşma yapmayacaksın ve onlara merhamet göstermeyeceksin.
3 Onlarla evlenmeyeceksin. Kızını onun oğluna vermeyeceksin, onun kızını da kendi oğluna almayacaksın.
4 Çünkü bu, oğullarını benim ardımca gitmekten saptırır ve başka ilâhlara hizmet ederler. Böylece Yahve'nin öfkesi size karşı alevlenir ve sizi çabucak yok eder.
5 Ancak onlara şöyle yapacaksın: Sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın, Aşera putlarını keseceksin ve oyma putlarını ateşle yakacaksın.
6 Çünkü sen Tanrın Yahve'ye kutsal bir halksın. Tanrın Yahve, kendine ait halk olman için, yeryüzündeki bütün halkların üstünde seni seçti.
7 Yahve sizi sayıca bütün halklardan çok olduğunuz için sevip seçmedi; çünkü siz bütün halkların en az olanıydınız;
8 ama Yahve sizi sevdiğinden ve atalarınıza ettiği andı tutmak istediğinden, Yahve güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı ve esaret evinden, Mısır Kralı Firavun'un elinden kurtardı.
9 Bu nedenle şunu bil ki, Tanrın Yahve Tanrı'nın kendisidir, kendisini seven ve buyruklarını tutan bin kuşak boyunca antlaşmasını ve sevgi dolu iyiliğini koruyan,
10 ve kendisinden nefret edenleri yok etmek için yüzlerine karşılığını veren sadık Tanrı'dır. Kendisinden nefret edene karşı gevşeklik göstermez. Karşılığını yüzüne verecektir.
11 Bu nedenle, bugün sana buyurduğum buyrukları, kuralları ve ilkeleri tutacaksın.
12 Bu kuralları dinlediğiniz, tuttuğunuz ve onları yaptığınız için, Tanrın Yahve atalarına ettiği andı, antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliğini senin için koruyacak.
13 O seni sevecek, kutsayacak ve seni çoğaltacak. Sana vermek için atalarına ant içtiği ülkede bedeninin ürününü, toprağının ürününü, tahılını,

yeni şarabını ve zeytin yağını, sığırlarının artışını, sürünün yavrularını da kutsayacak.
14 Bütün halklardan çok sen kutsanacaksın. Erkek yada kadın olsun sizin aranızda, hayvanlarınız arasında kısır olmayacak.
15 Yahve senden her hastalığı kaldıracak; ve Mısır'ın bildiğin kötü hastalıklarından hiçbirini senin üzerinize koymayacak, ancak senden nefret edenlerin hepsinin üzerine koyacak.
16 Tanrın Yahve'nin sana teslim edeceği bütün halkları tüketeceksin. Gözlerin onlara acımayacak. Onların ilâhlarına hizmet etmeyeceksin; çünkü bu sana tuzak olacaktır.
17 Yüreğinde, "Bu uluslar benden çoktur, onları nasıl mülksüz bırakabilirim?" dersen,
18 onlardan korkmayacaksın. Tanrın Yahve'nin Firavun'a ve tüm Mısır'a yaptıklarını,
19 gözlerinin gördüğü büyük denemeleri, belirtileri, harikaları, güçlü eli ve Tanrınız Yahve'nin seni oradan çıkarmak için uzanan kolunu iyi hatırlayacaksın. Tanrın Yahve korktuğunuz bütün halklara da öyle yapacaktır.
20 Üstelik Tanrın Yahve, geride kalanları ve gizlenenleri önünden yok oluncaya dek onların aralarına eşekarısı gönderecektir.
21 Onlardan korkmayacaksın; çünkü Tanrın Yahve, büyük ve heybetli bir Tanrı olarak arandadır.
22 Tanrın Yahve bu ulusları önünden azar azar kovacak. Onları hemen tüketemezsin, yoksa kır hayvanları senin üzerine çoğalır.
23 Ama Tanrın Yahve onları önüne teslim edecek, yok oluncaya dek onları büyük bir şaşkınlıkla akıllarını karıştıracak.
24 Kralların eline teslim edecek ve sen de onların adını gökyüzünün altından yok edeceksin. Sen onları yok edene kadar hiç kimse senin önünde duramayacak.
25 Onların ilâhlarının oyma putlarını ateşle yakacaksın. Üzerlerindeki gümüşe ya da altına göz dikmeyeceksin, ve onu kendine almayacaksın; yoksa onunla tuzağa düşersin. Çünkü bu, Tanrın Yahve'ye iğrenç bir şeydir.
26 Evine iğrenç bir şey getirmeyecek ve ona bağlanmayacaksın. Bundan kesinlikle nefret edeceksin. Ondan tamamen tiksineceksin; çünkü bu bağlılıkla ilgili bir şeydir.

8

1 Yaşayasın, çoğalasın ve Yahve'nin ataralarınıza ant içerek söz verdiği ülkeye girip mülk edinebilesin diye bugün size buyurduğum bütün buyrukları tutacaksın.
2 Tanrın Yahve'nin seni alçaltmak, seni sınamak, O'nun buyruklarını tutacak mısın yoksa tutmayacak mısın diye yüreğinde olanı bilmek için bu kırk yıl boyunca çölde seni yürüttüğü bütün yolu hatırlayacaksın.
3 O, seni alçalttı, aç kalmana izin verdi ve insanın yalnızca ekmekle yaşamadığını, Yahve'nin ağzından çıkan her sözle insanın yaşadığını sana öğretmek için senin bilmediğin, ataralarının da bilmediği man ile seni doyurdu.
4 Bu kırk yıl, giysilerin eskimedi, ayağın da şişmedi.
5 Bir adam oğlunu nasıl terbiye ederse, Tanrın Yahve'nin de seni öyle terbiye etmekte olduğunu yüreğinde düşüneceksin.
6 Tanrın Yahve'nin yollarında yürümek ve O'ndan korkmak için O'nun buyruklarını tutacaksın.

7 Çünkü Tanrın Yahve seni güzel ülkeye, derelerin, pınarların, vadilerin ve
tepelerin içine akan yer altı sularının diyarına;
8 buğday, arpa, üzüm, incir ağaçları ve nar diyarı; zeytin ağaçları ve bal
diyarına götürüyor;
9 kıtlık çekmeden ekmek yiyeceğiniz bir ülke, orada hiçbir eksiğiniz
olmayacak; taşları demir olan ve tepelerinden bakır çıkarabileceğiniz bir ülke.
10 Yiyip doyacaksın ve sana verdiği güzel ülke için Tanrın Yahve'yi
yüceltеceksin.
11 Bugün sana buyurmakta olduğum O'nun buyruklarını, kuralларını ve
ilkelerini tutmayarak Tanrın Yahve'yi unutmaktan sakın;
12 yiyip doyduğunda, güzel evler yapıp onlarda oturduğunda;
13 sığırların ve davarların çoğaldığı, gümüşün ve altının çoğaldığı ve sahip
olduğun her şey çoğaldığında;
14 o zaman yüreğin yükselebilir ve seni Mısır diyarından, esaret evinden
çıkaran;
15 içinde zehirli yılanlar ve akreplerle dolu, susuz kurak toprağın
bulunduğu o büyük ve korkunç çölde sana öncülük eden; çakmaktaşı kayadan
sana su çıkaran;
16 seni alçaltsın, ve sonunda sana iyilik etmek için seni denesin diye,
atalarının bilmediği man ile çölde seni besleyen Tanrın Yahve'yi
unutmayasın;
17 sakın yüreğinde, "Bana bu serveti yapan benim kendi gücüm ve elimin
kudretidir" demeyesin.
18 Ama Tanrın Yahve'yi hatırlayacaksın; çünkü atalarına ettiği andı bugün
olduğu gibi pekiştirmek için sana servet kazanma gücünü veren O'dur.
19 Öyle olacak ki, eğer Tanrın Yahve'yi unutur ve başka ilâhların ardınca
yürürsen, onlara hizmet edip onlara taparsan, bugün size tanıklık ederim ki,
kesinlikle yok olacaksınız.
20 Yahve'nin önünüzden yok ettiği uluslar gibi, siz de yok olacaksınız,
çünkü Tanrınız Yahve'nin sözünü dinlemediniz.

9

1 Dinle, ey İsrael! Senden daha büyük ve güçlü ulusları, büyük uzun boylu
bir halkı,
2 bildiğin ve hakkında: "Anak'ın oğullarının önünde kim durabilir?"
dendiğini duyduğun Anakim'in oğullarını, büyük ve gökyüzüne kadar uzanan
surlu kentleri mülksüz bırakmak üzere bugün Yarden'den geçeceksin.
3 Bu nedenle bugün şunu bil ki, önünden yiyip bitiren bir ateş gibi geçen
Tanrın Yahve'dir. Onları yok edecek ve senin önünde onlara boyun
eğdirecektir. Bu yüzden Yahve'nin sana söylediği gibi onları kovacaksın ve
onları tez zamanda yok edeceksin.
4 Tanrın Yahve onları önünden attıktan sonra, yüreğinden, "Doğruluğumdan
dolayı Yahve beni bu ülkeye mülk edinmek için getirdi" deme; çünkü bu
ulusların kötülükleri yüzünden Yahve onları önünden kovuyor.
5 Onların topraklarını mülk edinmek için doğruluğun ya da yüreğinin
doğruluğu için girmiyorsun; ancak bu ulusların kötülüğünden dolayı, ve
Yahve'nin atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiği sözü pekiştirmek
için Tanrın Yahve onları önünden kovuyor.
6 Bunun için şunu bil ki, Tanrın Yahve bu güzel ülkeyi, doğruluğundan dolayı
sana mülk edinmen için vermiyor; çünkü sen sert enseli bir halksın.

7 Tanrın Yahve'yi çölde nasıl öfkelendirdiğini hatırla ve unutma. Mısır
diyarından ayrıldığın günden bu yere gelinceye kadar Yahve'ye karşı
isyankâr oldunuz.
8 Horev'de de Yahve'yi öfkelendirdiniz ve Yahve sizi yok etmek için gazaba
geldi.
9 Taş levhaları, Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını almak
için dağa çıktığımda kırk gün kırk gece dağda kaldım. Ne ekmek yedim ne de
su içtim.
10 Yahve Tanrı'nın parmağıyla yazılmış iki taş levhayı bana teslim etti.
Toplantı gününde Yahve'nin dağda ateşin içinden size söylediği bütün sözler
onların üzerindeydi.
11 Kırk gün kırk gecenin sonunda Yahve bana iki taş levhayı, antlaşma
levhalarını verdi.
12 Yahve bana şöyle dedi: "Kalk, buradan çabuk in; çünkü Mısır'dan
çıkardığın halkın kendilerini bozdular. Onlara buyurduğum yoldan hemen
saptılar. Kendilerine dökme bir suret yaptılar!"
13 Bundan başka Yahve benimle konuşup şöyle dedi: "Bu insanları gördüm
ve işte onlar sert enseli bir halktır.
14 Beni bırak da onları yok edeyim, adlarını gökyüzünün altından sileyim;
seni de onlardan daha kudretli ve daha büyük bir ulus yapacağım."
15 Bunun üzerine dönüp dağdan indim; dağ ateşle yanıyordu. Antlaşmanın
iki levhası iki elimdeydi.
16 İşte, Tanrınız Yahve'ye karşı günah işlemiş olduğunuzu gördüm.
Kendinize dökme bir buzağı yapmıştınız. Yahve'nin size buyurduğu yoldan
çabucak sapmıştınız.
17 İki levhayı alıp iki elimden attım ve onları gözünüzün önünde kırdım.
18 İlk seferki gibi kırk gün kırk gece Yahve'nin önünde yere kapandım.
Yahve'yi öfkelendirmek için gözünde kötü olanı yaparak işlediğiniz bütün
günahtan dolayı ne ekmek yedim, ne de su içtim.
19 Çünkü Yahve'nin sizi yok etmek için size öfkelenmesinden ve kızgın
hoşnutsuzluğundan korkuyordum. Ama Yahve o zaman da beni dinledi.
20 Yahve Aron'u yok edecek kadar öfkeliydi. Aynı zamanda Aron için de
dua ettim.
21 Günahınızı, yaptığınız buzağıyı alıp ateşle yaktım ve onu parçaladım ve
toz haline gelinceye kadar onu iyice ezdim. Tozunu dağdan inen dereye
attım.
22 Tabera'da, Massa'da ve Kivrot Hattaava'da Yahve'yi öfkelendirdiniz.
23 Yahve, "Gidin, size verdiğim ülkeyi mülk edinin" diyerek sizi
Kadeş-Barnea'dan gönderdiği zaman, Tanrınız Yahve'nin buyruğuna karşı
isyan ettiniz, O'na inanmadınız, O'nun sözünü dinlemediniz.
24 Sizi tanıdığım günden beri Yahve'ye karşı isyankâr oldunuz.
25 Böylece kırk gün kırk gece Yahve'nin önünde yere kapandım, çünkü
Yahve sizi yok edeceğini söylemişti.
26 Yahve'ye dua edip şöyle dedim: "Efendim Yahve, halkını, büyüklüğünle
kurtardığın, güçlü elle Mısır'dan çıkardığın mirasını yok etme.
27 Hizmetkârların Avraham'ı, İshak'ı ve Yakov'u hatırla. Bu halkın
inatçılığına, kötülüğüne, günahına bakma,
28 yoksa bizi çıkardığın ülke, 'Çünkü Yahve onları kendilerine vaat ettiği
ülkeye götüremedi ve onlardan nefret ettiği için onları çölde öldürmek üzere
çıkardı.' demesin.

29 Ama onlar senin halkındır ve senin büyük gücünle ve uzanmış kolunla
çıkardığın mirasındır."

10

1 O sırada Yahve bana şöyle dedi: "İlki gibi iki taş levha kes, dağa yanıma çık
ve ağaçtan bir sandık yap.
2 Kırdığın önceki levhaların üzerindeki sözleri bu levhaların üzerine
yazacağım ve onları sandığa koyacaksın."
3 Akasya ağacından bir sandık yaptım, ilki gibi iki taş levha kestim ve
elimde iki levhayla dağa çıktım.
4 Toplantı gününde Yahve'nin dağda ateşin içinden size söylediği On
Buyruk'u önceki yazıya göre levhaların üzerine yazdı; ve Yahve onları bana
verdi.
5 Dönüp dağdan indim ve levhaları yapmış olduğum sandığa koydum; ve
onlar Yahve'nin bana buyurduğu gibi oradalar.
6 (İsrael'in çocukları Beerot Bene Yaakan'dan Moseray'a gittiler. Orada
Aron öldü ve orada gömüldü; ve oğlu Eleazar onun yerine kâhinlik
makamında hizmet etti.
7 Oradan Gudgoda'ya ve Gudgoda'dan Yotvata'ya gittiler.
8 O sırada Yahve, Levi oymağını, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşımaları,
bugüne dek Yahve'nin önünde durup O'na hizmet etmeleri ve O'nun adıyla
kutsamaları için ayırmıştı.
9 Bu nedenle Levi'nin kardeşleri ile payı ve mirası yoktur. Tanrın
Yahve'nin ona söylediği gibi, Yahve onun mirasıdır.)
10 İlk seferinde olduğu gibi kırk gün kırk gece dağda kaldım; Yahve o zaman
da beni dinledi. Yahve seni yok etmeyecekti.
11 Yahve bana şöyle dedi: "Kalk, halkın önünde yola çık; ve onlara vermek
üzere atalarına ant içtiğim diyara girecekler ve onu mülk edinecekler."
12 Şimdi, ey İsrael, Tanrın Yahve'den korkmaktan, O'nun bütün yollarında
yürümekten, O'nu sevmekten, Tanrın Yahve'ye bütün yüreğinle, bütün
canınla hizmet etmekten,
13 bugün iyiliğin için sana buyurmakta olduğum Yahve'nin buyrukları ve
kurallarını tutmaktan başka, Tanrın Yahve senden ne ister?
14 İşte, gökler, göklerin göğü, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrın Yahve'ye
aittir.
15 Yalnız Yahve atalarınızı sevmekten hoşlandı ve onlardan sonra
soylarını, bugün olduğu gibi sizi bütün halkların üstünde seçti.
16 Bu nedenle yüreğinizin sünnet derisini sünnet edin ve artık sert enseli
olmayın.
17 Tanrınız Yahve, ilâhların Tanrısı, efendilerin Efendi'si, büyük, güçlü ve
heybetli Tanrı'dır, insanları kayırmaz ve rüşvet almaz.
18 Yetimin ve dulun hakkını verir, yabancıyı yiyecek ve giyecek vererek
onu sever.
19 Bu nedenle yabancıyı sevin; çünkü siz de Mısır diyarında yabancıydınız.
20 Tanrın Yahve'den korkacaksın. O'na hizmet edeceksin. O'na
bağlanacaksın ve O'nun adıyla ant içeceksin.
21 Gözlerinin gördüğü bu büyük ve heybetli şeyleri senin için yapan
Tanrın'dır, O senin övgündür.
22 Ataların yetmiş kişiyle birlikte Mısır'a indiler; ve şimdi Tanrın Yahve seni
kalabalıkta gökyüzünün yıldızları gibi yaptı.

11

1 Bu nedenle Tanrın Yahve'yi seveceksin ve O'nun uyarılarını, kurallarını, ilkelerini ve buyruklarını her zaman tutacaksın.
2 Bugün bilin; çünkü Tanrınız Yahve'nin yola getirişini, büyüklüğünü, kudretli elini, uzanmış kolunu, belirtileri ve yaptığı işleri bilmeyen ve görmeyen çocuklarınızla konuşmuyorum.
3 Mısır'ın ortasında Mısır Kralı Firavun'a ve onun bütün ülkesine yaptığını;
4 Mısır ordusuna, atlarına ve savaş arabalarına ne yaptığını; onlar sizi kovalarken Kızıldeniz'in sularını nasıl onların üzerine taştırdığını ve Yahve'nin onları bugüne kadar nasıl yok ettiğini;
5 ve siz bu yere gelinceye kadar çölde size ne yaptığını;
6 Ruven oğlu Eliav'ın oğulları Datan ve Aviram'a ne yaptığını; bütün İsrael'in ortasında yerin ağzını açıp onları, ev halklarını, çadırlarını ve onların ardından giden her canlı şeyi nasıl yuttuğunu;
7 ama sizin gözleriniz Yahve'nin yaptığı büyük işlerin hepsini gördü.
8 Bu nedenle, güçlü olmanız ve mülk edinmek için gitmekte olduğunuz diyara girip onu mülk edinmeniz için bugün size buyurmakta olduğum buyruğun tamamını tutacaksın;
9 öyle ki, Yahve'nin atalarınıza ve onların soyuna vermek için ant içtiği süt ve bal akan diyarda günleriniz uzun olsun.
10 Çünkü mülk edinmek için girmekte olduğun ülke, tohum ektiğin ve ayağınla suladığın, çıktığın Mısır ülkesine, sebze bahçesine benzemez;
11 ama mülk edinmek için geçmekte olduğun diyar, gökten gelen yağmurdan su içen, tepeler ve vadilerle dolu bir ülkedir;
12 Tanrın Yahve'nin ilgilendiği bir ülkedir. Tanrın Yahve'nin gözleri, yılın başından sonuna dek her zaman onun üzerindedir.
13 Eğer Tanrın Yahve'yi sevmek ve O'na bütün yüreğinle, bütün canınla hizmet etmek için bugün size buyurmakta olduğum buyruklarımı özenle dinlerseniz, öyle olacak ki,
14 tahılını, yeni şarabını ve yağını toplayasın diye diyarınızın yağmurunu, ilk yağmur ve son yağmuru mevsiminde vereceğim.
15 Tarlalarında hayvanların için ot vereceğim; sen de yiyip doyacaksın.
16 Dikkatli olun, yüreğiniz aldanmasın ve başka ilahlara hizmet etmek için sapmayasınız ve onlara tapmayasınız;
17 ve Yahve'nin öfkesi size karşı alevlenmesin; yağmur yağmasın ve toprak ürününü vermesin diye gökyüzünü kapatmasın; ve Yahve'nin size vermekte olduğu güzel ülkede çabucak yok olmayasınız.
18 Bu nedenle bu sözlerimi yüreğinize ve canınıza koyacaksınız. Onları elinize işaret olarak bağlayacaksınız ve gözlerinizin arasında alın bağı olacaklar.
19 Evinde oturduğunda, yolda yürürken, yattığında ve kalktığında onlardan söz edecek bunları çocuklarına öğreteceksin.
20 Onları evinin kapı sövelerine ve kapılarının üzerine yazacaksın;
21 öyle ki, Yahve'nin atalarınıza vermek için ant içtiği o ülkede sizin ve çocuklarınızın günleri, yerin üzerindeki göklerin günleri gibi çoğalsın.
22 Çünkü size buyurduğum bütün bu buyrukları yapmak için, Tanrınız Yahve'yi sevmek, O'nun bütün yollarında yürümek ve O'na yapışmak için onu özenle tutarsanız,
23 o zaman Yahve bütün bu ulusları önünüzden kovacak ve sizden daha büyük ve daha güçlü ulusları mülksüz bırakacaksınız.

24 Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak; sınırınız çölden ve
Lübnan'dan, ırmaktan, Fırat Nehri'nden batı denizine kadar olacak.
25 Hiç kimse önünüzde duramayacak. Tanrınız Yahve, size söylediği gibi,
bastığınız bütün diyara sizin korkunuzu ve dehşetinizi koyacak.
26 İşte, bugün önünüze bereketi ve laneti koyuyorum:
27 Eğer bugün size buyurmakta olduğum Tanrınız Yahve'nin buyruklarını
dinlerseniz, bereket;
28 ve eğer Tanrınız Yahve'nin buyruklarını dinlemezseniz ve bugün size
buyurduğum yoldan sapıp, bilmediğiniz başka ilâhların ardınca giderseniz,
lanet.
29 Tanrın Yahve seni mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkeye
getirdiğinde, bereketi Gerizim Dağı üzerine, laneti ise Eval Dağı üzerine
koyacaksın.
30 Onlar Yarden'in ötesinde, güneşin battığı yolun arkasında, Gilgal
yakınındaki Arava'da, Moreh Meşeliği yanında oturan Kenanlılar'ın ülkesinde
değiller mi?
31 Çünkü Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu ülkeyi mülk edinmek
için Yarden'i geçeceksiniz; onu mülk edinecek ve orada oturacaksınız.
32 Bugün önünüze koymakta olduğum bütün kuralları ve ilkeleri yapmaya
dikkat edeceksiniz.

12

1 Atalarınızın Tanrısı Yahve'nin, yeryüzünde yaşayacağınız bütün günler
boyunca size mülk olarak verdiği ülkede dikkatle yapacağınız kurallar ve
ilkeler bunlardır.
2 Mülksüz bırakacağınız ulusların ilâhlarına tapındıkları bütün yerleri,
yüksek dağları, tepeleri ve her yeşil ağacın altını kesinlikle yok edeceksiniz.
3 Onların sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın, Aşera
putlarını ateşle yakacaksın. Onların ilâhlarının oyma putlarını keseceksin.
Adlarını o yerden yok edeceksiniz.
4 Tanrınız Yahve'ye böyle yapmayacaksınız.
5 Ama Tanrınız Yahve'nin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız
arasından seçeceği yere, O'nun konutunu arayacaksınız ve oraya
geleceksiniz.
6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, sallama sunusunu,
adaklarınızı, gönüllü sunularınızı, sığırlarınızın ve sürünüzün ilk doğanlarını
oraya getireceksiniz.
7 Orada Tanrınız Yahve'nin önünde yiyeceksiniz; siz ve ev halkınız elinizi
attığınız ve Tanrınız Yahve'nin sizi kutsadığı her şeyde seveneceksiniz.
8 Bugün burada bizim yaptığımız her şeye göre yapmayacaksınız, herkes
kendi gözünde doğru olanı yapmakta;
9 çünkü dinlenmeye ve Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu mirasa
henüz girmediniz.
10 Ama Yarden'in ötesine geçip Tanrınız Yahve'nin size miras olarak
vereceği ülkede oturduğunuzda ve güvenlik içinde oturmak üzere çevrenizdeki
tüm düşmanlarınızdan size rahat verdiğinde,
11 o zaman öyle olacak ki, Tanrınız Yahve'nin kendi adına konut olarak
seçeceği yere, size buyurduğum her şeyi, yakmalık sunularınızı,
kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, elinizdeki sallama sunusunu ve Yahve'ye
adadığınız bütün seçme adaklarınızı oraya getireceksiniz.

12 Tanrınız Yahve'nin önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek hizmetçileriniz, kadın hizmetçileriniz ve kapılarınızda olan Levili sevineceksiniz; çünkü Levili'nin sizinle hiç payı ve mirası yoktur.
13 Yakmalık sunularını gördüğün her yerde sunmamaya dikkat et;
14 ancak Yahve'nin oymaklarının birinde seçeceği yerde yakmalık sunularını orada sunacaksın ve sana buyurmakta olduğum her şeyi orada yapacaksın.
15 Yine de, Tanrın Yahve'nin sana verdiği berekete göre, canının dilediği her ne ise, bütün kapılarında kesebilir ve et yiyebilirsin. Ceylan ve geyik gibi, kirli ve temiz olanlar da ondan yiyebilir.
16 Yalnız kanını yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.
17 Tahılının, yeni şarabının, yağının ondalığını, sığırlarının ya da sürülerinin ilk doğanlarını, adadığın adakların hiçbirini ya da gönülden verdiğin sunuları ve elinin sallama sunusunu kapılarında yiyemezsin;
18 ama onları sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin ve kapılarında olan Levili, Tanrınız Yahve'nin önünde, Tanrın Yahve'nin seçeceği yerde yiyeceksin. El attığın her şeyde Tanrın Yahve'nin önünde sevineceksin.
19 Ülkende yaşadığın sürece Levililer'i yalnız bırakmamaya dikkat et.
20 Tanrın Yahve, sana verdiği söz uyarınca sınırını genişlettiğinde ve canın et yemek istediğinde, "Et yemek istiyorum" dersen, canının her arzusuna göre et yiyebilirsin.
21 Tanrın Yahve'nin adını koymak için seçeceği yer senden çok uzaksa, o zaman Yahve'nin sana verdiği sığırlarını ve sürülerini sana buyurduğum gibi keseceksin ve canının bütün arzusuna göre kapılarında yiyebilirsin.
22 Ceylan ve geyik nasıl yenirse, sen de ondan öyle yiyeceksin. Kirli ve temiz olan ondan aynı şekilde yiyebilir.
23 Yalnız kan yemediğinden emin ol; çünkü kan yaşamdır. Yaşamı etle birlikte yemeyeceksin.
24 Onu yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.
25 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptığında, sana ve senden sonra çocuklarına iyilik olsun diye onu yemeyeceksiniz.
26 Yalnızca kutsal şeylerini ve adaklarını alıp Yahve'nin seçeceği yere gideceksin.
27 Yakmalık sunularını, etini ve kanını Tanrın Yahve'nin sunağı üzerinde sunacaksın. Kurbanlarının kanı Tanrın Yahve'nin sunağı üzerine dökülecek ve eti yiyeceksin.
28 Tanrın Yahve'nin gözünde iyi ve doğru olanı yaptığında, senin ve senden sonra çocukların daima iyilik olsun diye, sana buyurmakta olduğum bütün bu sözleri tut ve dinle.
29 Tanrın Yahve, mülklerinden etmek için gitmekte olduğun ulusları önünden kesip attığında ve sen onları mülklerinden edip ülkelerinde oturduğunda,
30 dikkatli ol, onlar önünden yok edildikten sonra onları takip ederek tuzağa düşme "Bu uluslar kendi ilâhlarına nasıl hizmet ediyorlar ben de öyle yapacağım" diye onların ilâhlarını arama.
31 Tanrın Yahve'ye böyle yapmayacaksın; Yahve'nin nefret ettiği her iğrençliği kendi ilâhlarına yaptılar; çünkü oğullarını ve kızlarını bile ateşte kendi ilâhlarına yakarlar.
32 Sana ne buyurduysam onu dikkatle yapacaksın. Ona ne bir şey ekleyeceksin, ne de ondan bir şey eksilteceksin.

13

1 Eğer aranızda bir peygamber ya da rüya gören biri çıkar ve size bir belirti
ya da şaşılacak bir şey verirse,
2 ve bilmediğiniz "Başka ilâhların ardınca gidelim ve onlara hizmet edelim"
der ve size söylediği belirti ya da şaşılacak şey gerçekleşirse,
3 o peygamberin ya da o rüya görenin sözlerini dinlemeyeceksin; çünkü
Tanrınız Yahve, Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip
sevmediğinizi bilmek için sizi sınıyor.
4 Tanrınız Yahve'nin ardından yürüyeceksiniz, O'ndan korkacaksınız, O'nun
buyruklarını tutacaksınız ve O'nun sözünü dinleyeceksiniz. O'na hizmet
edeceksiniz ve O'na yapışacaksınız.
5 O peygamber ya da o rüya gören, Tanrınız Yahve'nin size yürümenizi
buyurduğu yoldan çıkarmak için, sizi Mısır diyarından çıkaran, esaret evinden
kurtaran Tanrınız Yahve'ye karşı başkaldırı konuştuğu için öldürülecektir.
Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız.
6 Eğer erkek kardeşin, annenin oğlu, kendi oğlun, kızın, ya da koynundaki
karın ya da can dostun, seni gizlice ayartırsa, senin ve atalarının bilmediği;
7 dünyanın bir ucundan öbür ucuna kadar çevrenizde, yakınınızda ya da
senden uzakta olan halkların ilâhları hakkında; "Gidip başka ilahlara hizmet
edelim" derse;
8 ona razı olmayacak, onu dinlemeyeceksin; gözün ona acımayacak, onu
esirgemeyeceksin, onu gizlemeyeceksin;
9 ancak onu kesinlikle öldüreceksin. Onu öldürmek için ilk önce senin elin,
sonra da bütün halkın eli onun üzerinde olacak.
10 Onu taşlarla taşlayarak öldüreceksin; çünkü o, seni Mısır diyarından, esaret
evinden çıkaran Tanrın Yahve'den uzaklaştırmaya çalıştı.
11 Bütün İsrael bunu duyup korkacak ve aranızda bunun gibi bir kötülük
yapmayacak.
12 Tanrın Yahve'nin oturmak için sana vermekte olduğu kentlerden
birinde,
13 bazı kötü adamların aranızdan çıkıp bilmediğiniz, "Hadi gidip başka
ilâhlara kulluk edelim" diyerek kentlerinde yaşayanları uzaklaştırdıklarını
duyarsan,
14 o zaman araştırıp, soruşturacak ve özenle soracaksın. İşte, eğer aranızda
böyle bir iğrençliğin yapıldığı doğruysa ve kesinse,
15 mutlaka o kentte yaşayanları kılıçtan geçirecek, onu, içindeki her şeyle ve
hayvanlarıyla birlikte tamamen yok edeceksin.
16 Onun bütün ganimetini sokağın ortasına yığacaksın ve kenti, bütün
yağmalarıyla birlikte Tanrın Yahve'ye ateşle yakacaksın. Sonsuza dek bir
yığın olacak. Bir daha yapılmayacaktır.
17 Adanmış olandan hiçbir şey eline yapışmayacak ta ki, Tanrın Yahve'nin
gözünde doğru olanı yapmak için, bugün sana buyurmakta olduğum
Yahve'nin bütün buyruklarını tutmak üzere,
18 Yahve'nin sözünü dinlediğinde, Yahve öfkesinin kızgınlığından dönsün ve
atalarına ant içtiği gibi, sana merhamet etsin, sana acısın ve seni çoğaltsın.

14

1 Siz Tanrınız Yahve'nin çocuklarısınız. Ölü için kendinizi kesmeyeceksiniz
ve gözlerinizin arasını tüysüz yapmayacaksınız.
2 Çünkü sen Tanrın Yahve'ye kutsal bir halksın ve Yahve, kendi mülkü
olan bir halk olman için yeryüzündeki bütün halkların üstünde seni seçti.

3 İğrenç hiçbir şeyi yemeyeceksin.
4 Yiyebileceğiniz hayvanlar şunlardır: Öküz, koyun, keçi,
5 geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, dağ keçisi, antilop ve dağ koyunu.
6 Hayvanlar arasında tırnağı yarık, tırnağı çatal ve geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz.
7 Bununla birlikte, geviş getirenlerden ya da tırnağı yarık olanlardan deveyi, tavşanı ve kaya porsuğunu yemeyeceksiniz. Çünkü geviş getirirler ama çatal tırnaklı değildirler, onlar size kirlidirler.
8 Domuz, çatal tırnaklı olduğu halde geviş getirmediği için size kirlidir. Onların etini yemeyeceksiniz. Onların leşlerine dokunmayacaksınız.
9 Sularda olanların hepsinden şunları yiyebilirsiniz; yüzgeçli ve pullu olanları yiyebilirsiniz.
10 Yüzgeçleri ve pulları olmayan hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. Bu size kirlidir.
11 Bütün temiz kuşlardan yiyebilirsiniz.
12 Ancak yemeyeceğiniz hayvanlar şunlardır: Kartal, akbaba, balıkkartalı,
13 kırmızı çaylak, şahin, her türden çaylak,
14 her türden karga,
15 devekuşu, baykuş, martı, her türden atmaca
16 kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş,
17 pelikan, akbaba, karabatak,
18 leylek, türlerine göre balıkçıl, ibibik ve yarasa.
19 Bütün kanatlı böcekler size kirlidir. Bunlar yenmeyecek.
20 Bütün temiz kuşlardan yiyebilirsiniz.
21 Kendiliğinden ölen hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. Onu aranızda yaşayan ve kapılarınızda olan bir garibe yemesi için verebilirsin; ya da yabancıya satabilirsin; çünkü sen Tanrın Yahve'ye kutsal bir halksın. Oğlağı anasının sütünde pişirmeyeceksin.
22 Her yıl tarladan çıkan tohumunun bütün ürününün ondalığını mutlaka vereceksin.
23 Tahılının, yeni şarabının, zeytin yağının ondalığını, sığırlarının ve sürünün ilk doğanlarını, Tanrın Yahve'nin önünde adını yerleştirmek için seçeceği yerde yiyeceksin; öyle ki, Tanrın Yahve'den her zaman korkmayı öğrenesin.
24 Eğer yol senin için çok uzunsa ve Tanrın Yahve'nin adını koymak için seçeceği yer senden çok uzak olduğundan onu taşıyamayacaksan, Tanrın Yahve seni kutsadığında,
25 o zaman onu paraya çevireceksin, çevirdiğin parayı eline bağlayıp Tanrın Yahve'nin seçeceği yere gideceksin.
26 Parayı canının dilediği herhangi bir şeyle, sığırla, koyunla, şarapla, ağır içkiyle ya da canının senden istediği her şeyle değiştireceksin. Orada Tanrın Yahve'nin önünde yiyeceksin; sen ve ev halkın sevineceksiniz.
27 Kapılarında olan Levili'yi bırakmayacaksın; çünkü onun seninle payı ve mirası yoktur.
28 Her üç yılın sonunda, o yıldaki ürününün ondalığını getirip kapılarında biriktireceksin.
29 Levili, seninle hiçbir payı ve mirası olmadığı için, aranda yaşayan yabancı, yetim ve kapılarında olan dul kadın da gelip yiyecek ve doyacaklar; öyle ki, Tanrın Yahve elinin her işinde seni kutsasın.

15

1 Her yedi yılın sonunda borçları sileceksin.
2 Şu şekilde yapılacak: Her alacaklı komşusuna ödünç verdiğini serbest bırakacak. Çünkü Yahve'nin serbestliği ilan edildiği için komşusundan ve kardeşinden ödeme talep etmeyecektir.
3 Bir yabancıdan bunu talep edebilirsin; ama kardeşinin yanında neyin varsa, elin serbest bırakacak.
4 Ancak yanında yoksul olmayacak çünkü Tanrın Yahve'nin mülk olarak sana miras olarak vermekte olduğu diyarda,
5 eğer yalnızca Tanrın Yahve'nin sesini özenle dinlersen ve bugün sana buyurmakta olduğum tüm bu buyruğu yapmak için tutarsan, Yahve seni kesin olarak kutsayacaktır.
6 Çünkü Tanrın Yahve, sana söz verdiği gibi seni kutsayacaktır. Birçok ulusa borç vereceksin ama sen ödünç almayacaksın. Birçok ulusa hükmedeceksin, ama onlar sana hükmetmeyecekler.
7 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkedeki kapılardan birinde kardeşlerinden biri, yoksul bir adam, senin yanındaysa, yüreğini katılaştırmayacak, yoksul kardeşine elini kapatmayacaksın;
8 ancak sen ona mutlaka elini açacaksın ve eksik kaldığı ihtiyacını karşılamaya yetecek kadar ona kesinlikle ödünç vereceksin.
9 Sakın, "Yedinci yıl, serbest bırakma yılı yaklaştı" diyerek yüreğinde kötü bir düşünce olmasın ve yoksul kardeşine karşı gözün kötü olmasın ve ona bir şey vermemezlik etmeyesin; ve o sana karşı Yahve'ye feryat ederse, bu sana günah olur.
10 Mutlaka vereceksin ve ona verdiğin zaman yüreğin kederlenmeyecek; çünkü bu şey için Tanrın Yahve bütün işlerinde ve elini attığın her şeyde seni kutsayacaktır.
11 Çünkü yoksullar ülkede eksik olmayacaktır. Bu nedenle, ülkendeki kardeşine, muhtaçlarına ve yoksullarına kesinlikle elini açmanı sana buyuruyorum.
12 Eğer kardeşin, İbrani bir erkek ya da İbrani bir kadın sana satılır ve altı yıl sana hizmet ederse, yedinci yılda onu yanından özgür olarak salıvereceksin.
13 Onu yanından salıverdiğinde, onu boş elle salıvermeyeceksin.
14 Süründen, harmanından ve üzüm cenderenden ona bol bol vereceksin. Tanrın Yahve'nin seni kutsadığı gibi, ona vereceksin.
15 Mısır diyarında köle olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni kurtardığını hatırlayacaksın. Bu nedenle bugün sana bu şeyi buyuruyorum.
16 Öyle olacak ki, seni ve evini sevdiği için, seninle iyi olduğu için, "Yanından çıkmayacağım" derse,
17 o zaman bir biz alıp kulağından kapıya doğru saplayacaksın ve o daima senin hizmetkârın olacak. Kadın hizmetçine de aynısını yapacaksın.
18 Onu yanından salıverdiğinde bu sana zor gelmeyecek; çünkü altı yıl sana hizmet ettiğinden, değeri gündelik işçinin iki katıdır. Tanrın Yahve yaptığın her şeyde seni kutsayacaktır.
19 Sığırlarından ve sürülerinden doğan bütün ilk doğan erkekleri Tanrın Yahve'ye adayacaksın. Sığırlarının ilk doğanı ile iş yapmayacaksın ve sürülerinin ilk doğanını kırkmayacaksınız.
20 Sen ve ev halkın, onu yıldan yıla Tanrın Yahve'nin önünde, Yahve'nin seçeceği yerde yiyeceksiniz.
21 Eğer bir kusuru varsa, topal ya da körse ya da herhangi bir kusuru varsa, onu Tanrın Yahve'ye kurban etmeyeceksin.

22 Onu kapılarında yiyeceksin. Onu ceylan ve geyik gibi, kirli ve temiz olanlar aynı şekilde yiyecekler.
23 Yalnız onun kanını yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.

16

1 Aviv ayını tutun ve Tanrınız Yahve için Pesah'ı kutlayın; çünkü Tanrın Yahve Aviv ayında seni Mısır'dan geceleyin çıkardı.
2 Tanrın Yahve'ye sürülerden ve sığırlardan Pesah kurbanını, Yahve'nin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksin.
3 Onunla mayalı ekmek yemeyeceksin. Onunla birlikte yedi gün mayasız ekmek, sıkıntı ekmeği (çünkü Mısır diyarından aceleyle çıktın) yiyeceksin ki, Mısır diyarından çıktığın günü yaşamının bütün günlerinde hatırlayasın.
4 Yedi gün boyunca bütün sınırının içinde maya görülmeyecek; birinci gün akşam kurban edeceğin etten bütün gece sabaha kadar kalmayacak.
5 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu kapılardan hiçbirinde Pesah kurbanı kesemezsin.
6 Ancak Tanrın Yahve'nin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, Mısır'dan çıktığın mevsimde, akşam güneş batarken Pesah kurbanını orada keseceksin.
7 Onu Tanrın Yahve'nin seçeceği yerde pişirip yiyeceksin. Sabah çadırlarına döneceksin.
8 Altı gün mayasız ekmek yiyeceksin. Yedinci gün Tanrın Yahve'nin önünde kutsal toplantı olacak. Hiçbir iş yapmayacaksın.
9 Kendine yedi hafta sayacaksın. Dik duran ekine orak salladığın vakitten itibaren yedi haftayı saymaya başlayacaksın.
10 Tanrın Yahve'nin seni kutsamasına göre vereceğin elinin gönüllü sunusunun vergisiyle, Tanrın Yahve'ye Haftalar Bayramı'nı tutacaksın.
11 Sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin, kapılarında olan Levili, aranda olan yabancı, yetim ve dul kadın, Tanrın Yahve'nin adına konut olmak üzere seçeceği yerde Tanrın Yahve'nin önünde sevineceksiniz.
12 Mısır'da köle olduğunu hatırlayacaksın. Bu kuralları tutacak ve yapacaksın.
13 Harman yerinden ve şarap cenderenden topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramı'nı tutacaksın.
14 Sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin, kapılarında olan Levili, yabancı, yetim ve kapılarındaki dul kadın bayramında sevineceksiniz.
15 Yahve'nin seçeceği yerde, Tanrın Yahve'ye yedi gün bayram yapacaksın, çünkü Tanrın Yahve, bütün ürününde ve ellerinin tüm işlerinde seni kutsayacak ve çok sevineceksin.
16 Bütün erkeklerin yılda üç kez Tanrın Yahve'nin önüne, O'nun seçeceği yerde çıkacaklar: Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardaklar Bayramı'nda. Yahve'nin önüne boş çıkmayacaklar.
17 Tanrın Yahve'nin sana verdiği bereket uyarınca, herkes gücü yettiğince verecek.
18 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu bütün kapılarında oymaklarına göre hakimler ve görevliler atayacaksın; ve halkı doğru hükümle yargılayacaklar.
19 Adaleti saptırmayacaksın. Taraf tutmayacaksın. Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet bilgelerin gözlerini kör eder ve doğruların sözlerini saptırır.
20 Yaşamak ve Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeyi miras almak için tümüyle adil olanı izleyeceksin.

21 Tanrın Yahve'nin kendin için yapacağın sunağının yanına kendine herhangi bir ağaçtan Aşera dikmeyeceksin.
22 Tanrın Yahve'nin nefret ettiği dikili bir taş kendinize dikmeyeceksin.

17

1 Tanrın Yahve'ye kusurlu ya da kötü bir şeyi olan öküz ya da koyun kurban etmeyeceksin; çünkü bu, Tanrın Yahve'ye iğrenç bir şeydir.
2 Eğer aranızda, Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu kapılardan herhangi birinde, Tanrın Yahve'nin gözünde kötü olanı yapan, antlaşmasını bozan, bir erkek ya da kadın bulunursa,
3 gidip başka ilâhlara, ya da güneşe, ya da aya, ya da göğün yıldızlarından herhangi birine hizmet etmişse ve onlara tapmışsa, ki bunu ben buyurmadım,
4 ve sana söylendiyse ve bunu duyduysan, o zaman dikkatle araştıracaksınız. İşte, İsrael'de böyle bir iğrençliğin yapıldığı doğruysa ve kesinse,
5 o zaman bu kötülüğü yapan o erkeği ya da kadını, o aynı erkeği ya da kadını kapılarına çıkaracaksın; ve onları taşlarla taşlayarak öldüreceksin.
6 Ölecek olan, iki ya da üç tanığın ağzıyla öldürülecektir. Tek bir tanığın ağzıyla öldürülmeyecektir.
7 Onu öldürmek için önce tanıkların eli, sonra da bütün halkın eli onun üzerinde olacak. Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın.
8 Eğer kanla kan arasında, davayla dava arasında, döğüşle döğüş arasında, kapılarında tartışma konusu olan, yargılamada senin için çok zor bir mesele çıkarsa, o zaman kalkacaksın ve Tanrın Yahve'nin seçeceği yere gideceksin.
9 Levili kâhinlere ve o günlerdeki hakime geleceksin. Soracaksın, onlar sana hüküm kararını verecekler.
10 Yahve'nin seçeceği yerden sana verilecek hüküm uyarınca hareket edeceksin. Sana öğretecekleri her şeye göre yapmaya dikkat edeceksin.
11 Sana öğretecekleri yasanın kararlarına ve sana söyleyecekleri hükümlere göre yapacaksın. Sana bildirdikleri hükümden ne sağa ne de sola sapacaksın.
12 Orada Tanrın Yahve'nin önünde hizmet etmek üzere duran kâhini ya da hakimi dinlemeyerek küstahça davranan kişi ölecektir. Kötülüğü İsrael'den uzaklaştıracaksın.
13 Bütün halk bunu duyup korkacak ve artık küstahlık etmeyecekler.
14 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye gelip onu mülk edinip orada oturduğun ve, "Çevremdeki bütün uluslar gibi, üzerime bir kral koyacağım" dediğin zaman,
15 kesinlikle Tanrın Yahve'nin üzerine kral olarak seçtiği kişiyi koyacaksın. Kardeşlerin arasından birini kral olarak koyacaksın. Kardeşin olmayan bir yabancıyı üzerine koyamazsın.
16 Ancak kendisi için atlar çoğaltmayacak ve at çoğaltmak için halkın Mısır'a dönmesine neden olmayacaktır; çünkü Yahve sana, "Bir daha o yola dönmeyeceksin" dedi.
17 Yüreği sapmasın diye kendine eşler çoğaltmayacak. Kendisine fazla gümüş ve altın çoğaltmayacak.
18 Krallığının tahtına oturduğunda, Levili kâhinlerin önünde bulunan bu yasanın bir kopyasını kendisi için bir kitaba yazacak.

19 Bu kitap onun yanında olacak ve Tanrısı Yahve'den korkmayı, bu
yasanın bütün sözlerini ve bu kuralları yapmak üzere onları tutmayı
öğrenmesi için yaşamının bütün günlerinde ondan okuyacak;
20 ta ki, yüreği kardeşlerinin üstüne çıkmasın ve kendisi ve çocukları, İsrael'in
ortasında krallığındaki günlerini uzatmak için buyruktan sağa ya da sola
sapmasın.

18

1 Kâhinlerin ve Levililer'in, bütün Levi oymağının İsrael'de payı ve mirası
olmayacaktır. Yahve'ye ateşle yapılan sunuları ve O'nun payını
yiyeceklerdir.
2 Kardeşleri arasında onların mirası olmayacak. Yahve'nin onlara söylediği
gibi, kendisi onların mirasıdır.
3 Halktan, sığır olsun, koyun olsun, kurban sunanlardan kâhinlere
verilecek hak şu olacaktır: Kol, iki çene ve iç kısımlar.
4 Tahılının, yeni şarabının, zeytin yağının ilk ürününü ve koyunlarının ilk
yapağısını ona vereceksin.
5 Çünkü Tanrın Yahve, kendisini ve oğullarını daima Yahve'nin adına
hizmet etmek üzere dursunlar diye bütün oymaklarından onu seçti.
6 Eğer bir Levili yaşadığı bütün İsrael'in kapılarından herhangi birinden
çıkıp Yahve'nin seçeceği yere canının bütün arzusuyla gelirse,
7 o zaman orada Yahve'nin önünde duran bütün kardeşleri, Levililer gibi
Tanrısı Yahve'nin adıyla hizmet edecektir.
8 Aile mülkü satışından elde edilene ek olarak aynı yiyecek payları
olacaktır.
9 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye geldiğinde, o ulusların
iğrençliklerini örnek almayı öğrenmeyeceksin.
10 Aranızda oğlunu ya da kızını ateşten geçiren, falcı, bilici, büyücü,
medyum,
11 ya da sihirbaz, ya da ruh çağıran, ya da muskacı, ya da ruhlara danışan
bulunmayacak.
12 Çünkü bunları yapan kişi Yahve'ye iğrençtir. Bu iğrenç şeyler yüzünden
Tanrın Yahve onları senin önünden kovuyor.
13 Tanrın Yahve ile suçsuz olacaksın.
14 Mülksüz bırakacağınız bu uluslar, büyücüleri ve falcıları dinlerler; ama
sana gelince, Tanrın Yahve seni böyle yapmaya bırakmadı.
15 Tanrın Yahve aranızdan, kardeşlerinizden size benim gibi bir peygamber
çıkaracak. Onu dinleyeceksin.
16 Toplantı gününde Horev'de, "Tanrım Yahve'nin sesini bir daha
duymayayım, bu büyük ateşi bir daha görmeyeyim, ölmeyeyim" diye Tanrın
Yahve'den dilediğin her şey buna göreydi.
17 Yahve bana şöyle dedi: "Söylediklerin iyi dediler.
18 Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım.
Sözlerimi onun ağzına koyacağım ve kendisine buyuracağım her şeyi onlara
söyleyecek.
19 Öyle olacak ki, benim adımla söyleyeceğim sözlerimi dinlemeyen kişiden
bunu isteyeceğim.
20 Ama bir peygamber kendisine söylemeyi buyurmadığım bir sözü
küstahça söyler, ya da başka ilâhların adıyla söylerse, o aynı peygamber
ölecektir."

21 Yüreğinde şöyle diyebilirsin: “Yahve'nin söylemediği sözü nasıl bileceğiz?”
22 Bir peygamber Yahve'nin adıyla konuştuğunda, eğer o şey yerine gelmez
ya da olmazsa, bu, Yahve'nin söylemediği şeydir. Peygamber bunu küstahça
söylemiştir. Ondan korkmayacaksın.

19

1 Tanrın Yahve'nin ülkelerini sana vermekte olduğu ulusları, Tanrın Yahve
yok ettiğinde ve sen onların yerine geçip onların kentlerinde ve evlerinde
oturduğun zaman,
2 Tanrın Yahve'nin mülk edinmek için vermekte olduğu ülkenin ortasında
kendine üç kent ayıracaksın.
3 Yolu hazırlayacaksın ve Tanrın Yahve'nin sana miras olarak vermekte
olduğu ülkenin sınırlarını üçe böleceksin; böylece her adam öldüren oraya
kaçabilsin.
4 Sağ kalmak için oraya kaçan adam öldürenin durumu şudur: Komşusunu
kasıtsız öldüren ve geçmişte ondan nefret etmeyen kişi;
5 bir adamın komşusuyla birlikte ormana odun kesmeye gittiğinde, eli
ağacı kesmek için balta salladığında demirin saptan çıkıp komşusuna çarpması
ve onu öldürmesi gibidir; o, bu kentlerden birine kaçacak ve sağ kalacaktır.
6 Aksi takdirde, kanın öcünü alan kişi, yüreğinde kızgın öfke varken adam
öldürenin peşine düşebilir ve ona yetişebilir, çünkü yol uzundur ve öldürdüğü
adamdan geçmişte ondan nefret etmediğinden ve ölümü hak etmediği halde,
onu ölümcül bir şekilde vurabilir.
7 Bu nedenle kendine üç kent ayırmanı buyuruyorum.
8 Tanrın Yahve'yi sevmek ve her zaman O'nun yollarında yürümek için
bugün sana buyurmakta olduğum bu buyruğu yapmak için tutarsan,
9 eğer Tanrın Yahve atalarına ant içtiği gibi senin sınırlarını genişletirse ve
atalarına vermeyi vaat ettiği bütün diyarı sana verirse, o zaman kendin için
bu üç kentin üzerine üç daha ekleyeceksin.
10 Bunun nedeni, Tanrın Yahve'nin sana miras olarak vermekte olduğu
ülkenin ortasında suçsuz kanı dökülmesin ve kan suçu üzerinde kalmasın.
11 Ama eğer bir adam komşusundan nefret eder ve onu pusuda beklerse,
kalkıp onu öldürecek kadar vurur ve o ölürse, ve bu kentlerden birine
kaçarsa;
12 o zaman kendi kentinin ihtiyarları gönderip onu oraya getirecekler ve
ölmesi için onu kan öcü alanın eline teslim edecekler.
13 Gözün ona acımayacak, ama sana iyilik olsun diye suçsuz kanı İsrael'den
temizleyeceksin.
14 Tanrın Yahve'nin mülk edinmek için sana vermekte olduğu diyarda
alacağın mirasında, eskilerin koymuş oldukları komşunun sınır işaretini
kaldırmayacaksın.
15 Bir insana karşı herhangi bir kötülükten ya da işlediği herhangi bir
günahtan dolayı tek bir tanık kalkmayacak. İki tanığın ya da üç tanığın
ağzıyla bir mesele tespit edilecektir.
16 Eğer yalancı bir tanık, bir adamın aleyhine tanıklık etmek için onun
aleyhine tanıklık ederse,
17 o zaman aralarında çekişme olan her iki adam da Yahve'nin, o günlerdeki
kâhinlerin ve hakimlerin önünde duracaklar;
18 ve hakimler titizlikle soruşturacaklar; ve işte, eğer tanık yalancı tanıksa
ve kardeşi aleyhine yalan yere tanıklık etmişse,

19 o zaman onun kardeşine yapmayı düşündüğünü ona yapacaksın.
Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksın.
20 Geride kalanlar bunu duyacak ve korkacaklar; aranızda bir daha asla
böyle bir kötülük yapmayacaklar.
21 Gözün acımayacak: Cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş,
ele karşılık el, ayağa karşılık ayak.

20

1 Düşmanlarına karşı savaşmaya çıktığında, atları, savaş arabalarını ve
senden daha kalabalık bir halkı gördüğünde, onlardan korkmayacaksın;
çünkü seni Mısır diyarından çıkaran Tanrın Yahve seninledir.
2 Savaşa yaklaştığında, kâhin yaklaşıp halka konuşacak,
3 ve onlara şöyle diyecek: "Dinle, ey İsrael, bugün düşmanlarınıza karşı
savaşmak için yaklaşıyorsunuz. Yüreğiniz bitkin düşmesin! Korkmayın,
titremeyin, onlardan ürkmeyin;
4 çünkü sizin için düşmanlarınıza karşı savaşmak ve sizi kurtarmak üzere
sizinle birlikte giden Tanrınız Yahve'dir."
5 Görevliler halka konuşup şöyle diyecekler: "Yeni bir ev yapıp da onu
adamamış olan kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa savaşta ölür
ve onu başka bir adam adar.
6 Bağ dikip de meyvesini tüketmeyen kim var? Bırakın gitsin ve evine
dönsün, yoksa savaşta ölür ve meyvesini başka biri tüketir.
7 Bir kızla nişanlanıp da onu almayan kim var? Bırakın gitsin ve evine
dönsün, yoksa savaşta ölür ve onu başka bir adam alır."
8 Memurlar halka daha fazlasını söyleyip şöyle diyecekler: "Korkan ve
yüreği bitkin düşen kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa kardeşinin
yüreği de kendi yüreği gibi erimesin."
9 Görevliler halkla konuşmayı bitirince, onlar halkın başına ordu
komutanlarını atayacaklar.
10 Savaşmak için bir kente yaklaştığında, ona barış ilan edin.
11 Öyle olacak ki, eğer sana barış yanıtı verir ve sana açılırsa, o zaman
orada bulunan bütün insanlar sizin için angaryacı olacak ve size hizmet
edecekler.
12 Eğer seninle barışmayıp sana karşı savaşırsa, o zaman onu kuşatacaksın.
13 Tanrın Yahve onu senin eline verdiğinde, onun her erkeğini kılıçtan
geçireceksin;
14 ancak kadınları, küçükleri, hayvanları ve kentteki her şeyi, bütün
çapulunu kendin için yağmalayacaksın. Tanrın Yahve'nin sana verdiği
düşmanlarının çapulundan yararlanabilirsin.
15 Bu ulusların kentlerinden olmayan senden çok uzakta olan bütün
kentlere böyle yapacaksın.
16 Ancak Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu bu
halkların kentlerinden nefes alan hiçbir şeyi canlı bırakmayacaksın;
17 ama onları, Tanrın Yahve'nin sana buyurduğu gibi Hititler'i,
Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı tümüyle yok
edeceksin;
18 kendi ilâhları için yaptıkları bütün iğrençliklerin peşinden gitmeyi size
öğretmesinler; yoksa siz de Tanrınız Yahve'ye karşı günah işlersiniz.

19 Bir kenti uzun süre kuşatıp onu almak için savaşırken, ağaçları balta
kullanıp yok etmeyeceksin; çünkü onlardan yiyebilirsin. Onları
kesmeyeceksin, çünkü kırın ağacı insan mıdır ki, senin tarafından kuşatılsın?
20 Yalnız yiyecek için olmadığını bildiğin ağaçları yok edip keseceksin.
Seninle savaşan kent düşene dek ona karşı siper kuracaksın.

21

1 Tanrın Yahve'nin sana mülk edinmek için vermekte olduğu ülkede, kırda
yatan ve onu kimin vurduğu bilinmeyen, öldürülmüş biri bulunursa,
2 o zaman senin ihtiyarların ve hakimlerin çıkacaklar ve öldürülen insanın
çevresinde olan kentlere uzaklığını ölçecekler.
3 Öyle olacak ki, öldürülen adama en yakın olan kentin ileri gelenleri
süründen çalıştırılmamış ve boyunduruğa takılmamış bir düve alacaklar.
4 O kentin ileri gelenleri, düveyi, sürülmemiş ve ekilmemiş, akan suyun
olduğu bir vadiye indirecekler ve orada, vadide düvenin boynunu kıracaklar.
5 Levi'nin oğulları kâhinler yaklaşacak; Tanrın Yahve, kendisine hizmet
etmek ve Yahve'nin adıyla kutsamak için onları seçti; her tartışma ve her
saldırı onların sözüne göre karara bağlanacaktır.
6 Öldürülen adama en yakın olan kentin bütün ihtiyarları, vadide boynu
kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar.
7 Onlar da şöyle yanıt verecekler: "Bu kanı ellerimiz dökmedi, gözlerimiz de
görmedi.
8 Ey Yahve, kurtardığın halkın İsrael'i bağışla ve halkın İsrael arasında
suçsuz kanın bulunmasına izin verme." Kan onlara bağışlanacaktır.
9 Böylece Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptığında suçsuz kanı aranızdan
kaldıracaksın.
10 Düşmanlarınla savaşmaya çıktığında ve Tanrın Yahve onları eline teslim
ettiğinde ve onları esir olarak götürdüğünde,
11 esirlerin arasında güzel bir kadın görür, seni cezbederse ve onu kendine
almak istersen,
12 o zaman onu kendi evine getireceksin. Kadın başını tıraş edecek ve
tırnaklarını kesecek.
13 Esirlik giysilerini çıkaracak, evinde kalacak ve tam bir ay boyunca
annesiyle babasına ağlayacak. Bundan sonra onun yanına gireceksin ve
onun kocası olacaksın, o da senin karın olacak.
14 Öyle olacak ki, eğer ondan hoşlanmazsan, onu istediği yere bırakacaksın;
ama onu para karşılığında kesinlikle satmayacaksın. Ona köle muamelesi
yapmayacaksın, çünkü onu alçalttın.
15 Bir adamın biri sevdiği, diğeri nefret ettiği iki karısı olur da hem sevilen
hem de nefret edilen kadınlar ona çocuklar doğurmuşsa ve eğer ilk doğan oğul
nefret edilen kadındansa,
16 o zaman öyle olacak ki, sahip olduğu şeyi oğullarına miras ederken,
sevilenin oğluna, nefret edilenin ilk doğan oğlundan önce ilk doğanın
haklarını veremez;
17 ama nefret edilenin oğlu olan ilk doğanı, sahip olduğu her şeyin iki katı
olarak ona verecek; çünkü o, gücünün başlangıcıdır. İlk doğanın hakkı
onundur.
18 Bir adamın, babasının ya da annesinin sözünü dinlemeyen, onu terbiye
etmelerine rağmen onları dinlemeyen inatçı ve asi bir oğlu varsa,

19 o zaman babasıyla annesi onu tutacaklar ve onu kentlerinin
ihtiyarlarına ve bulunduğu yerin kapısına çıkaracaklar.
20 Kentin ihtiyarlarına şöyle diyecekler: “Bu oğlumuz inatçı ve asidir. Bizim
sözümüzü dinlemez. O, obur ve ayyaştır.”
21 Kentinin bütün erkekleri onu taşlarla taşlayarak öldürecek. Böylece
kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın. Bütün İsrael duyacak ve korkacak.
22 Eğer bir adam ölümü hak eden bir günah işlemişse ve onu öldürürseniz ve
onu bir ağaca asarsanız,
23 Bedeni bütün gece ağaç üzerinde kalmayacak, ama onu aynı günde
mutlaka gömeceksiniz; çünkü asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir.
Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu diyarı
kirletmeyeceksin.

22

1 Kardeşinin öküzünün ya da koyununun yoldan saptığını görüp de
onlardan yüzünü gizlemeyeceksin. Onları mutlaka kardeşine geri
getireceksin.
2 Kardeşin sana yakın değilse ya da onu tanımıyorsan, o zaman onu evine,
kendi evine getireceksin; kardeşin onu aramaya gelinceye kadar yanında
olacak ve onu kendisine geri vereceksin.
3 Onun eşeğine de öyle yapacaksın. Onun giysisine de öyle yapacaksın.
Kardeşinin kaybettiği ve senin bulduğun her kayıp şeyi böyle yapacaksın.
Kendini gizlememelisin.
4 Kardeşinin eşeğinin ya da öküzünün yolda düştüğünü görüp de yüzünü
onlardan gizlemeyeceksin. Onları tekrar kaldırmasına mutlaka yardım
edeceksin.
5 Kadın erkek giysisi giymeyecek, erkek de kadın giysisi giymeyecek;
çünkü bunları yapan kişi, Tanrın Yahve'ye iğrençtir.
6 Eğer yolda, herhangi bir ağaçta ya da yerde yavruları ya da yumurtaları
olan bir kuş yuvasına rastlarsan ve ana yavruların ya da yumurtaların
üzerinde oturmaktaysa, anayı yavrularla birlikte almayacaksın.
7 Sana iyilik olsun ve günlerin uzasın diye anayı kesinlikle salıvereceksin,
ama yavrularını kendin için alabilirsin.
8 Yeni bir ev yaptığın zaman, damın için korkuluk yapacaksın, ta ki
oradan biri düşerse, evinin üzerine kan getirmeyesin.
9 Bağına iki tür tohum ekmeyeceksin, yoksa ektiğin tohum ve bağın ürünü
ve meyvenin tümü kirlenir.
10 Öküzle eşeği birlikte koşup çift sürmeyeceksin.
11 Yünle ketenin birlikte dokunduğu giysiler giymeyeceksin.
12 Kendini örttüğün abanın dört köşesine saçaklar* yapacaksın.
13 Eğer bir adam bir kadın alır ve onun yanına girerse, ondan nefret
ederse,
14 onu utanç verici şeylerle suçlar, adını kötülerse ve “Bu kadını aldım ve
yanına yaklaştığımda onda bekaret nişanları bulmadım” derse;
15 o zaman genç kadının babasıyla annesi, genç kadının bekaret nişanlarını
alıp kapıdaki şehrin ihtiyarlarına getirecekler.
16 Genç kadının babası ihtiyarlara şöyle diyecek: “Kızımı bu adama eş
olarak verdim, o da ondan nefret ediyor.

* **22:12** veya püsküller

17 İşte, 'Kızınızda bekaret nişanlarını bulamadım' diyerek onu utanç verici
şeylerle suçladı; oysa bunlar kızımın bekaret nişanlarıdır." Bezi kentin
ihtiyarlarının önüne serecekler.
18 O kentin ileri gelenleri adamı alıp yola getirecekler.
19 Ona yüz şekel† gümüş para cezası kesecekler ve bunları genç kadının
babasına verecekler; çünkü o, İsrael'in el değmemiş bir kızının adını kötüledi.
Onun karısı olacak. Adam bütün günlerince onu bir kenara bırakmayacaktır.
20 Ama eğer bu şey doğruysa, genç kadında bekaret nişanları bulunmadıysa,
21 o zaman genç kadını babasının evinin kapısına çıkaracaklar ve kentin
adamları onu taşlarla taşlayarak öldürecekler, çünkü babasının evinde fahişelik
ederek İsrael'de alçaklık yapmıştır. Böylece kötülüğü aranızdan
uzaklaştıracaksın.
22 Eğer bir adam, başka bir adamla evli bir kadınla yatarken bulunursa,
kadınla yatan adam da, kadın da, ikisi de ölecektir. Böylece kötülüğü İsrael'den
kaldıracaksın.
23 Eğer bir adama nişanlı, el değmemiş genç bir kız varsa, bir adam da onu
kentte bulup onunla yatarsa,
24 o zaman onların ikisini de o kentin kapısına çıkaracaksınız; kızı, kentte
olduğu halde bağırmadığı için; erkeği de komşusunun karısını alçalttığı için,
onları taşlarla taşlayıp öldüreceksiniz. Böylece kötülüğü aranızdan
uzaklaştıracaksın.
25 Ama adam, nişanlı kızı kırda bulur ve zorla onunla yatarsa, o zaman
yalnızca onunla yatmış olan adam ölecektir;
26 ama kadına bir şey yapmayacaksın. Kadının ölümü hak edecek bir
günahı yoktur; çünkü bir adam komşusuna karşı nasıl kalkar ve onu
öldürürse, bu mesele de öyledir;
27 çünkü onu kırda buldu, nişanlı kız bağırmış, ama onu kurtaracak kimse
yokmuş.
28 Eğer bir adam, nişanlı olmayan el değmemiş bir kız bulursa, onu tutup
onunla yatarsa ve onlar bulunursa,
29 o zaman onunla yatan adam kadının babasına elli şekel‡ gümüş
verecektir. Onu alçalttığı için kadın onun karısı olacaktır. Adam bütün
günlerince onu bir kenara bırakamayacaktır.
30 Bir adam babasının karısını almayacak ve babasının eteğini
açmayacaktır.

23

1 Ezilerek ya da kesilerek hadım edilen kişi Yahve'nin topluluğuna
girmeyecek.
2 Yasa dışı birliktelikten doğan kişi Yahve'nin topluluğuna girmeyecek;
onuncu kuşağa kadar ondan hiç kimse Yahve'nin topluluğuna
girmeyecektir.
3 Ammonlu ya da Moavlı Yahve'nin topluluğuna girmeyecek; onuncu
kuşağa kadar onlardan hiç kimse asla Yahve'nin topluluğuna girmeyecektir.
4 Çünkü Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar ve
Mezopotamya'lı Pethor'dan sana lanet etmek için Beor oğlu Balam'ı sana
karşı ücretle tuttular.

† **22:19** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 100 şekel yaklaşık bir kilogram veya 2,2 pounddur. ‡ **22:29** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

5 Ancak Tanrın Yahve Balam'ı dinlemedi, tersine Tanrın Yahve laneti sizin
için berekete çevirdi, çünkü Tanrın Yahve seni sevdi.
6 Sonsuza dek bütün günlerin boyunca onların esenliğini ve iyiliğini
aramayacaksın.
7 Edomlu'dan nefret etmeyeceksin, çünkü o senin kardeşindir. Mısırlı'dan
nefret etmeyeceksin, çünkü onun ülkesinde yabancı olarak yaşadın.
8 Üçüncü kuşaktan doğan onların çocukları Yahve'nin topluluğuna girebilir.
9 Dışarı çıkıp düşmanlarına karşı ordugâh kurduğunda, o zaman kendini her
kötülükten sakınacaksın.
10 Eğer aranızda gece başına gelen olay nedeniyle temiz olmayan biri
varsa, o zaman ordugâhın dışına çıkacak. Ordugâhın içine girmeyecek;
11 ancak akşam olunca suda yıkanacak. Güneş battığında ordugâhın içine
girecektir.
12 İhtiyaçlarını gidermek için ordugâhın dışında da bir yerin olacak.
13 Silahlarının arasında mala da olacak. Öyle olacak ki, ihtiyacını
giderdiğinde, onunla kazacaksın ve geri dönüp dışkını örteceksin;
14 çünkü Tanrın Yahve seni kurtarmak, düşmanlarını önünde teslim etmek
için ordugâhının ortasında yürüyor. Bu nedenle ordugâhın kutsal olacak ki,
sen de kirli bir şey görmesin ve senden yüz çevirmesin.
15 Efendisinden kaçıp sana gelen köleyi efendisine teslim etmeyeceksin.
16 O, seninle birlikte aranızda, kapılarından birinde seçeceği yerde,
kendisini en çok memnun edecek yerde yaşayacak. Ona baskı
yapmayacaksın.
17 İsrael kızlarından fahişe olmayacak, İsrael oğullarından da Sodomlu
olmayacak.
18 Herhangi bir adak için fahişenin ücretini ya da erkek fahişenin* ücretini
Tanrın Yahve'nin evine getirmeyeceksin; çünkü bunların her ikisi de Tanrın
Yahve'ye iğrençtir.
19 Para faizi olsun, yiyecek faizi olsun, ödünç verilen herhangi bir şeyin
faizi olsun, kardeşine faizle ödünç vermeyeceksin.
20 Yabancıdan faiz alabilirsin; ama kardeşinden faiz almayacaksın; ta ki,
Tanrın Yahve, mülk edinmek için gitmekte olduğun diyarda, elini koyacağın
her şeyde seni kutsasın.
21 Tanrın Yahve'ye adak adadığında, onu ödemede gecikmeyeceksin, çünkü
Tanrın Yahve senden bunu kesinlikle isteyecektir; ve bu senin için günah
olur.
22 Ama adak adamaktan kaçınırsan, bu senin için günah olmayacaktır.
23 Ağzından çıkanı tutup yapacaksın. Tanrın Yahve'ye gönülden sunu olarak
adadığın ve ağzınla söz verdiğin her şeyi yapmalısın.
24 Komşunun bağına girdiğin zaman dilediğince üzüm yiyebilirsin, ancak
kabına hiçbir şey koymayacaksın.
25 Komşunun ekinine girdiğin zaman, ellerinle başakları koparabilirsin;
ama komşunun ekinine orak vurmayacaksın.

24

1 Bir adam bir kadın alıp onunla evlendiğinde, eğer kadında yakışıksız bir
şey bulduğu için kadın onun gözünde lütuf bulmazsa, ona bir boşanma
belgesi yazıp eline verecek ve onu evinden gönderecektir.
2 Kadın onun evinden çıkınca gidip başka bir adamın karısı olabilir.

* **23:18** kelimenin tam anlamıyla, köpek

3 Eğer sonraki koca ondan nefret eder ve ona boşanma belgesi yazıp onu
eline verir ve onu evinden gönderirse; ya da onu kendine eş olarak alan
sonraki koca ölürse;
4 onu gönderen önceki kocası, kirlendikten sonra onu tekrar karısı olarak
alamaz; çünkü bu Yahve için iğrenç bir şeydir. Tanrın Yahve'nin miras olarak
sana vermekte olduğu ülkeyi günaha sokmayacaksın.
5 Bir adam yeni bir eş aldığında savaşa çıkmayacak ve kendisine herhangi
bir iş verilmeyecek. Bir yıl evinde özgür olacak ve almış olduğu karısını
sevindirecektir.
6 Hiç kimse değirmeni ya da değirmenin üst taşını rehin almayacak, çünkü
yaşamını rehin almış demektir.
7 Bir adam İsrael'in çocuklarından, kardeşlerinden birini çalarken yakalanır
ve ona köle gibi davranır ya da onu satarsa, o zaman o hırsız ölecektir.
Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın.
8 Cüzzam vebasına karşı dikkatli olun; dikkatle inceleyin ve Levili
kâhinlerin size öğrettiklerine göre yapın. Onlara buyurduğum gibi, sen de öyle
yapmaya dikkat edeceksin.
9 Mısır'dan çıktığınızda Tanrın Yahve'nin yolda Miryam'a ne yaptığını
hatırlayın.
10 Komşuna ödünç verdiğinde, onun rehinini almak için evine
girmeyeceksin.
11 Dışarıda duracaksın ve ödünç verdiğin adam rehini sana dışarı getirecek.
12 Eğer o fakir bir adamsa, onun rehiniyle yatmayacaksın.
13 Güneş battığında, elbisesiyle uyuyabilmesi ve seni kutsaması için rehini
kesinlikle ona geri vereceksin. Tanrın Yahve'nin önünde bu sana doğruluk
sayılacaktır.
14 İster kardeşlerinden biri olsun, ister ülkende kapılarının içinde olan
yabancılardan biri olsun, yoksul ve muhtaç bir ücretli hizmetçiye baskı
yapmayacaksın.
15 O gün ücretini ona vereceksin, güneş de onun üzerine batmayacak;
çünkü o yoksuldur ve yüreğini ona bağlamıştır, yoksa sana karşı Yahve'ye
feryat eder, bu da sana günah olur.
16 Çocukları uğruna babalar, babaları uğruna da çocuklar öldürülmeyecek.
Herkes kendi günahı için öldürülecektir.
17 Yabancıyı ya da yetimi adaletten yoksun bırakmayacak, dul kadının
giysilerini rehin almayacaksın;
18 ama Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni orada kurtardığını
hatırlayacaksın. Bu yüzden sana bu şeyi yapmanı buyuruyorum.
19 Tarlada hasadını biçtiğinde ve bir demetini tarlada unuttuğunda, onu
almak için tekrar gitmeyeceksin. Bu, yabancının, yetimin ve dul kadının
olacak, ta ki, Tanrın Yahve ellerinin her işinde seni kutsasın.
20 Zeytin ağacını dövdüğünde bir daha dalların üzerinden geçmeyeceksin.
Yabancının, yetimin ve dul kadının olacaktır.
21 Bağını hasat ettiğinde, onu kendi ardından devşirmeyeceksin. Yabancının,
yetimin ve dul kadının olacaktır.
22 Mısır diyarında köle olduğunu hatırlayacaksın. Bu yüzden sana bu şeyi
yapmanı buyuruyorum.

25

1 İnsanlar arasında bir anlaşmazlık olur da yargıya gelirlerse ve hakimler
onları yargılarsa, o zaman doğruyu haklı çıkaracak ve kötüyü mahkûm
edeceklerdir.
2 Kötü adam dövülmeyi hak ediyorsa, hakim onu kendi önünde yere
yatırtacak ve kötülüğüne göre, sayıyla onu dövdürecektir.
3 Onu en fazla kırk sopayla cezalandırabilir. Daha fazlasını vermeyecek,
yoksa daha fazlasını verirse ve onu bu kadar çok sopayla döverse, o zaman
kardeşin senin gözünde alçalır.
4 Harman döverken öküzün ağzını bağlamayacaksın.
5 Eğer kardeşler birlikte oturuyorsa ve içlerinden biri ölürse ve oğlu yoksa,
ölenin karısı dışarıda bir yabancıyla evlenmeyecek. Kocasının erkek kardeşi
onun yanına girecek ve onu kendine eş olarak alacak ve ona karşı kayın
biraderlik görevini yerine getirecektir.
6 Öyle ki, kadının doğurduğu ilk doğan, ölen kardeşinin adına varis olacak ve
onun adı İsrael'den silinmeyecektir.
7 Eğer adam kardeşinin karısını almak istemezse, o zaman kardeşinin
karısı kapıya çıkıp ihtiyarların yanına çıkacak ve şöyle diyecek: "Kocamın
erkek kardeşi, İsrael'de kardeşine isim yetiştirmeyi reddediyor. Bana karşı
kayın biraderlik görevini yerine getirmeyecek."
8 O zaman kentin ihtiyarları onu çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam
ayağa kalkıp, "Onu almak istemiyorum" derse,
9 o zaman kardeşinin karısı ihtiyarların önünde onun yanına gelecek,
çarığını ayağından çıkaracak ve yüzüne tükürecek. Kadın yanıt verip,
"Kardeşinin evini bina etmeyen adama böyle yapılacak" diyecek.
10 İsrael'de onun adı, "Çarığı çıkarılmış olanın evi" diye çağrılacak.
11 Erkekler birbirleriyle kavga ederken ve birinin karısı, kocasını
kendisine vuran insanın elinden kurtarmak için yaklaşıp, elini uzatır onu
mahrem yerlerinden tutarsa,
12 o zaman onun elini keseceksin. Gözün acımayacaktır.
13 Torbanda biri ağır, biri hafif olmak üzere farklı ağırlıklar bulunmayacak.
14 Evinde biri büyük, biri küçük olmak üzere farklı ölçüler bulunmayacak.
15 Tam ve doğru bir tartın olacak. Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu
ülkede günlerin uzun olsun diye, tartın tam ve doğru olacak.
16 Böyle şeyler yapanlar, haksızlık yapan herkes Tanrın Yahve'ye
iğrençtirler.
17 Siz Mısır'dan çıkarken Amalek'in yolda size ne yaptığını,
18 yolda seni nasıl karşıladığını ve siz baygın ve bitkinken, senin en geride
kalanlarını, arkanda zayıf olan herkesi nasıl vurduğunu hatırla; Tanrı'dan da
korkmadı.
19 Bu nedenle öyle olacak ki, Tanrın Yahve'nin mülk edinmek üzere sana
miras olarak vermekte olduğu ülkede, Tanrın Yahve seni çepeçevre bütün
düşmanlarından rahat verdiğinde, Amalek'in anısını göğün altından sileceksin.
Unutmayacaksın.

26

1 Öyle olacak ki, Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu
ülkeye girdiğinde, onu mülk edinip orada oturduğunda,

2 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu diyardan toplayacağın toprağın bütün ürünün ilk ürününden bir kısmını alacaksın. Onu bir sepete koyacaksın ve Tanrın Yahve'nin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksin.
3 O günlerde kâhin olana gelip şöyle diyeceksin: "Bugün senin Tanrın Yahve'ye, Yahve'nin bize vereceğine dair atalarımıza ant içtiği ülkeye geldiğimi açıkça söylüyorum."
4 Kâhin sepeti elinden alıp Tanrın Yahve'nin sunağının önüne koyacak.
5 Tanrın Yahve'nin önünde şöyle yanıt vereceksin: "Babam* yok olmaya hazır bir Suriyeli'ydi. Sayıca az olarak Mısır'a indi ve orada yaşadı. Orada büyük, güçlü ve kalabalık bir ulus haline geldi.
6 Mısırlılar bize kötü davrandı, eziyet çektirdi ve bizi ağır işlere zorladılar.
7 Sonra atalarımızın Tanrısı Yahve'ye feryat ettik. Yahve sesimizi duydu ve sıkıntımızı, emeğimizi ve boyunduruğumuzu gördü.
8 Yahve güçlü eliyle, uzanmış koluyla, büyük dehşetle, belirtilerle ve harikalarla bizi Mısır'dan çıkardı;
9 ve bizi bu yere getirip bu diyarı, süt ve bal akan diyarı bize verdi.
10 Şimdi, işte, ey Yahve, senin bana verdiğin toprağın ilk ürününü getirdim." Onu Tanrın Yahve'nin önüne koyacaksın ve Tanrın Yahve'nin önünde tapınacaksın.
11 Sen ve Levili, aranızda olan yabancı, Tanrın Yahve'nin sana ve evine verdiği bütün iyiliklerle sevineceksiniz.
12 Ondalık yılı olan üçüncü yılda, ürününün bütün ondalığını verdiğinde, yemeleri için onu Levili'ye, yabancıya, yetime ve dul kadına vereceksin, ta ki, kapılarının içinde onlar yiyip doysunlar.
13 Tanrın Yahve'nin önünde diyeceksin ki, "Kutsal şeyleri evimden kaldırdım, ayrıca bana buyurduğun gibi, verdiğin bütün buyruklara göre onları Levili'ye, yabancıya, yetime ve dul kadına verdim. Senin buyruklarından çıkmadım ve unutmadım.
14 Yas tutarken ondan yemedim, kirliyken ondan hiçbirini çıkarmadım, ölü için de ondan vermedim. Tanrım Yahve'nin sözünü dinledim. Bana buyurduğu her şeye göre yaptım.
15 Kutsal konutundan, gökten aşağıya bak ve halkın İsrael'i ve atalarımıza ant içerek bize verdiğin diyarı, süt ve bal akan diyarı kutsa."
16 Bugün Tanrın Yahve bu kuralları ve ilkeleri yapmanı buyuruyor. Bu nedenle bunları bütün yüreğinle ve bütün canınla tutup yapacaksın.
17 Bugün Yahve'nin Tanrın olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğini, kurallarını, buyruklarını, ilkelerini tutacağını ve O'nun sözünü dinleyeceğini bildirdin.
18 Yahve, sana söz verdiği gibi, bugün seni kendi mülkü olacağını ve O'nun bütün buyruklarını tutacağını bildirdi.
19 Övgüde, ünde ve saygınlıkta seni yarattığı bütün uluslardan üstün kılacak, öyle ki, söylediği gibi Tanrın Yahve'ye kutsal bir halk olasın.

27

1 Moşe ile İsrael'in ihtiyarları halka buyurup dediler: "Bugün size buyurmakta olduğum bütün buyrukları tut.
2 Öyle olacak ki, Yarden'den Tanrınız Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye geçeceğiniz gün, kendine büyük taşlar dikip onları kireçle kaplayacaksın.

* **26:5** veya ata

3 Atalarının Tanrısı Yahve'nin sana söz verdiği gibi, Tanrın Yahve'nin sana
vermekte olduğu süt ve bal akan ülkeye girebilmen için, bu yasanın bütün
sözlerini onların üzerine yazacaksın.
4 Bugün sana buyurmakta olduğum bu taşları Yarden'den geçtiğinde Eval
Dağı'na dikecek ve onları kireçle kaplayacaksın.
5 Orada Tanrın Yahve'ye taşlardan bir sunak yapacaksın. Üzerlerinde
herhangi bir demir alet kullanmayacaksın.
6 Tanrın Yahve'nin sunağını kesilmemiş taşlardan yapacaksın. Üzerinde
Tanrın Yahve'ye yakmalık sunular sunacaksın.
7 Esenlik sunularını kesip orada yiyeceksin. Tanrın Yahve'nin önünde
sevineceksin.
8 Bu yasanın bütün sözlerini taşların üzerine çok açık bir şekilde yazacaksın."
9 Moşe ve Levili kâhinler bütün İsrael'e seslenip şöyle dediler: "Ey İsrael, sus
ve dinle! Bugün sen Tanrın Yahve'nin halkı oldun.
10 Bu nedenle, Tanrın Yahve'nin sözünü dinleyecek, bugün sana
buyurmakta olduğum O'nun buyruklarını ve kurallarını yapacaksın."
11 Moşe aynı gün halka buyurup dedi,
12 "Arden'den geçtiğinizde, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda şunlar
duracak: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yosef ve Benyamin.
13 Lanet etmek için Eval Dağı'nda şunlar duracak: Ruven, Gad, Aşer,
Zevulun, Dan ve Naftali.
14 Levililer yüksek sesle bütün İsrael halkına şöyle diyecekler,
15 'Sanatçının el işi olan, Yahve'ye iğrenç olan oyma ya da dökme putu
yapan ve onu gizlice diken adama lanet olsun!'
16 'Babasına ya da annesine saygısızlık edene lanet olsun.' Bütün halk,
'Amin' diyecek.
17 'Komşusunun sınırının yerini değiştirene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin'
diyecek.
18 'Körü yoldan saptırana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
19 'Yabancıdan, yetimden ve dul kadından adaleti esirgeyene lanet olsun.'
Bütün halk, 'Amin' diyecek.
20 'Babasının karısıyla yatana* lanet olsun, çünkü babasının yatağına
saygısızlık etmiştir.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
21 'Herhangi bir hayvanla yatana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
22 'Kız kardeşiyle, babasının kızıyla ya da annesinin kızıyla yatana lanet
olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
23 'Kayınvalidesiyle yatana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
24 'Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
25 'Masum birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin'
diyecek.
26 'Bu yasanın sözlerini yapmak için onları onaylamayana lanet olsun.'
Bütün halk 'Amin' diyecek."

28

1 Eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dikkatle dinlersen ve bugün sana
buyurmakta olduğum bütün buyrukları yapmak için tutarsan, öyle olacak
ki, Tanrın Yahve seni dünyadaki bütün uluslardan üstün kılacaktır.

* **27:20** cinsel ilişkiye giren

2 Tanrın Yahve'nin sözünü dinlersen, bütün bu bereketler üzerine gelecek
ve seni ele geçireceklerdir.
3 Kentte de kutsanacaksın, kırda da kutsanacaksın.
4 Bedeninin ürünü, toprağının ürünü, hayvanlarının ürünü, sığırlarının
yavruları ve sürünün yavruları kutsanacak.
5 Sepetin ve hamur teknen bereketli olacak.
6 İçeri girdiğinde kutsanacaksın, dışarı çıktığında da kutsanacaksın.
7 Yahve sana karşı ayaklanan düşmanlarını senin önünde vuracak. Onlar
sana karşı bir yoldan çıkacaklar ve önünden yedi yoldan kaçacaklar.
8 Ambarlarında ve el attığın her şeyde Yahve senin üzerine bereket
buyuracak. Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkede O seni
kutsayacaktır.
9 Tanrın Yahve'nin buyruklarını tutar ve O'nun yollarında yürürsen, Yahve
sana ant içtiği gibi seni kendisi için kutsal bir halk olarak pekiştirecektir.
10 Yeryüzünün bütün halkları senin Yahve'nin adıyla çağrıldığını görecek ve
senden korkacaklar.
11 Yahve'nin sana vermek için atalarınıza ant içtiği diyarda, Yahve
bedeninin ürününde, hayvanlarının ürününde, toprağının ürününde sana çok
bolluk verecektir.
12 Yahve, ülkene yağmurunu mevsiminde vermek ve elinin bütün işlerini
kutsamak için gökteki güzel hazinesini sana açacaktır. Birçok ulusa borç
vereceksin, ama sen ödünç almayacaksın.
13 Tanrın Yahve'nin bugün sana buyurmakta olduğum buyruklarını
tutmak ve yapmak için onları dinlersen,
14 ve başka ilâhlara hizmet etmek için onların peşinden gitmek üzere bugün
sana buyurmakta olduğum bütün sözlerden sağa ya da sola sapmazsan,
Yahve seni kuyruk değil baş yapacak, altta değil yalnızca üstte olacaksın.
15 Ama öyle olacak ki, eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dinlemez ve bugün
sana buyurmakta olduğum O'nun bütün buyruklarını ve kurallarını
yapmak üzere tutmazsan, bütün bu lanetler üzerine gelecek ve seni ele
geçirecek.
16 Kentte de, tarlada da lanetli olacaksın.
17 Sepetin ve hamur teknen lanetli olacak.
18 Bedeninin ürünü, toprağının ürünü, sığırlarının yavruları ve sürünün
yavruları lanetli olacak.
19 İçeri girdiğinde lanetli olacaksın, dışarı çıktığında da lanetli olacaksın.
20 Kötü işlerinle beni terk ettiğin için, sen yok oluncaya, hızla yok oluncaya
dek, el attığın her şeyde Yahve senin üzerine lanet, şaşkınlık ve azar
gönderecek.
21 Mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkeden seni tüketinceye kadar,
Yahve vebayı sana yapıştıracak.
22 Yahve seni veremle, ateşle, iltihapla, yüksek ateşle, kılıçla, küfle vuracak.
Sen yok olana dek seni kovalayacaklar.
23 Başının üzerindeki gökyüzü tunç, altındaki yeryüzü de demir olacak.
24 Yahve ülkendeki yağmuru toz ve kum haline getirecek. Sen yok olana
dek gökten üzerine inecektir.
25 Yahve seni düşmanlarının önünde vurduracaktır. Onlara karşı bir yoldan
çıkacaksın ve onların önünden yedi yoldan kaçacaksın. Dünyanın bütün
krallıkları arasında ileri geri savrulacaksın.
26 Cesetlerin gökteki bütün kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem olacak, ve
onları ürkütüp kaçıracak kimse olmayacak.

27 Yahve seni Mısır'daki çıbanlarla, urlarla, uyuzla ve iyileşemeyeceğin
kaşıntıyla vuracak.
28 Yahve seni delilikle, körlükle, yürek şaşkınlığıyla vuracak.
29 Körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi, öğle vakti el yordamıyla
yürüyeceksin ve yollarında başarılı olmayacaksın. Her zaman yalnızca
ezilecek ve soyulacaksın ve seni kurtaracak kimse olmayacak.
30 Bir kadınla nişanlanacaksın ve onunla başka bir adam yatacak. Ev
yapacaksın ve içinde oturmayacaksın. Bağ dikeceksin, meyvesinden
faydalanamayacaksın.
31 Öküzün gözlerinin önünde kesilecek ve ondan bir şey yemeyeceksin.
Eşeğin gözünün önünden zorla alınacak ve sana geri verilmeyecek.
Koyunların düşmanlarına verilecek ve seni kurtaracak kimsen olmayacak.
32 Oğulların ve kızların başka halka verilecek. Gözlerin gün boyu bakacak ve
özlemle sönecekler. Elinden bir şey gelmeyecek.
33 Tanımadığın bir ulus toprağının ve bütün emeğinin ürününü yiyecek.
Her zaman yalnızca sıkıştırılacak ve ezileceksin,
34 öyle ki, gözlerinle gördüklerin seni delirtecek.
35 Yahve seni dizlerinde ve bacaklarında, ayağının tabanından başının
tepesine kadar iyileşemeyeceğin kötü çıbanla vuracak.
36 Yahve seni ve başına koyacağın kralını, senin ve atalarının bilmediği bir
ulusa götürecek. Orada tahtadan ve taştan yapılmış başka ilâhlara hizmet
edeceksin.
37 Yahve'nin seni götüreceği bütün halklar arasında şaşılacak şey, özdeyiş ve
dile düşmüş olacaksın.
38 Tarlaya çok tohum taşıyacak, az toplayacaksın; çünkü çekirge onu
tüketecek.
39 Bağlar dikeceksin ve onları işleyeceksin, ama ne şarabından içeceksin ne de
devşiriceksin, çünkü onları kurt yiyecek.
40 Bütün sınırlarında zeytin ağaçların olacak, ama kendini yağla
meshetmeyeceksin, çünkü zeytinlerin dökülecek.
41 Oğulların ve kızların olacak, ama onlar senin olmayacak, çünkü esaret
altına girecekler.
42 Bütün ağaçlarını ve toprağının ürününü çekirge yiyip bitirecek.
43 Arandaki yabancı senin üzerinde yükseldikçe yükselecek, sen de alçaldıkça
alçalacaksın.
44 O sana ödünç verecek, sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş olacak, sen
de kuyruk olacaksın.
45 Bütün bu lanetler üzerine gelecek, sen yok oluncaya dek seni kovalayıp
sana yetişecekler; çünkü sana buyurduğu buyrukları ve kuralları tutmak için
Tanrın Yahve'nin sözünü dinlemedin.
46 Bunlar sana ve soyuna daima bir belirti ve harika olacak.
47 Çünkü her şeyin bolluğu yüzünden Tanrın Yahve'ye sevinçle,
memnuniyetle hizmet etmedin;
48 bu nedenle Yahve'nin üzerine gönderdiği düşmanlarına açlık, susuzluk,
çıplaklık ve her türlü yokluk içinde hizmet edeceksin. Seni yok edinceye
kadar boynuna demir boyunduruk takacak.
49 Yahve uzaktan, dünyanın öbür ucundan, kartal uçar gibi bir ulusu, dilini
anlamadığın bir ulusu üzerine getirecek;
50 yaşlılara saygı duymayan, çocuklara sevecenlik göstermeyen, sert yüzlü
bir ulus.

51 Onlar sen yok olana dek hayvanlarının ürününü, toprağının ürününü
yiyecekler. Sen yok oluncaya dek, sana tahıl, yeni şarap, yağ, hayvanlarının
yavrularını ve sürünün yavrularını da bırakmayacaklar.
52 Bütün ülkende güvenmiş olduğun yüksek ve sağlam duvarların yıkılıncaya
kadar seni bütün kapılarında kuşatacaklar. Tanrın Yahve'nin sana verdiği
ülkenin her yerinde seni bütün kapılarında kuşatacaklar.
53 Kuşatmada ve düşmanlarının seni sıkıntıya sokacağı sıkıntı sırasında, kendi
bedeninin ürününü, Tanrın Yahve'nin sana verdiği oğullarının ve kızlarının
etini yiyeceksin.
54 Aranızda şefkatli ve çok duyarlı olan adamın gözü kardeşine karşı,
sevdiği karısına karşı ve elinde kalan çocuklarından arta kalanlara karşı kötü
olacaktır,
55 öyle ki, kuşatmada ve düşmanının bütün kapılarında seni sıkıntıya
sokacağı sıkıntı sırasında, kendine hiçbir şey kalmadığı için kendisinin
yemekte olduğu çocuklarının etinden onlardan hiçbirine bir şey vermeyecek.
56 Aranda, incelik ve şefkat uğruna ayağının tabanını yere koymaya
alışmamış olan şefkatli ve duyarlı kadının, sevdiği kocasına karşı, oğluna
karşı, kızına karşı,
57 ayakları arasından çıkan yeni doğan çocuğuna karşı, doğuracağı çocuklara
karşı kötü olacak; çünkü kuşatmada ve kapılarında düşmanının seni sıkıntıya
sokacağı sıkıntı sırasında her türlü yokluktan dolayı onları gizlice yiyecek.
58 Eğer bu yüce ve heybetli Tanrın YAHVE adından korkmak için bu
yasanın bu kitapta yazılı olan tüm sözlerini yapmak üzere tutmazsan,
59 o zaman Yahve senin belalarını ve soyunun belalarını korkunç, büyük
uzun süreli vebalar, ağır ve uzun süreli hastalıklar yapacak.
60 Korktuğun Mısır'ın bütün hastalıkları yeniden senin üzerine getirecek; ve
sana yapışacaklar.
61 Sen yok olana dek, Yahve bu Yasa Kitabı'nda yazılmayan her hastalığı ve
belayı da senin üzerine getirecek.
62 Tanrın Yahve'nin sözünü dinlemediğiniz için gökteki yıldızlar gibi
kalabalık olsanız da sayıca az bırakılacaksınız.
63 Öyle olacak ki, Yahve size iyilik yapmak ve sizi çoğaltmak için nasıl
sevindiyse, Yahve sizi mahvetmek ve yok etmek için de öyle sevinecektir.
Mülk edinmek için girmekte olduğunuz ülkeden sökülüceksiniz.
64 Yahve sizi yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkların
arasına dağıtacak. Orada senin ve ataların bilmediği başka ilâhlara, tahtaya
ve taşa bile hizmet edeceksin.
65 Bu uluslar arasında rahat etmeyeceksin, ayak tabanın dinlenmeyecek;
ama Yahve orada sana titreyen bir yürek, sönük gözler ve can çilesi verecek.
66 Yaşamın önünde belirsizlik üzerinde asılı olacak. Gece gündüz
korkacaksın ve yaşamının güvencesi olmayacak.
67 Yüreğini ürküten korkundan ve gözlerinin gördüklerinden dolayı, sabah,
"Keşke akşam olsaydı!" diyeceksin, akşam da, "Keşke sabah olsaydı!"
diyeceksin.
68 Sana bir daha asla göremeyeceksin dediğim yoldan, Yahve seni gemilerle
tekrar Mısır'a getirecek. Orada kendinizi erkek ve kadın köleler olarak
düşmanlarınıza sunacaksınız ve kimse sizi satın almayacak.

29

1 Bunlar, Yahve'nin Horev'de İsrael'in çocuklarına yapmış olduğu
antlaşmaya ek olarak Moşe'ye Moav diyarında onlarla yapmasını buyurduğu

antlaşmanın sözleridir.

2 Moşe bütün İsrael'i çağırıp onlara şöyle dedi: "Yahve'nin Mısır diyarında
Firavun'a, onun bütün hizmetkârlarına ve onun bütün ülkesine yaptığı her
şeyi;
3 gözlerinizin gördüğü büyük denemeleri, belirtileri ve o büyük harikaları
gördünüz.
4 Ancak Yahve bugüne kadar size bilmek için yürek, görmek için göz,
duymak için kulaklar vermedi.
5 Size kırk yıl çölde yol gösterdim. Üzerinizdeki elbiseleriniz eskimedi,
ayağınızda çarığınız eskimedi.
6 Benim Tanrınız Yahve olduğumu bilesiniz diye ekmek yemediniz, şarap
ya da ağır içki içmediniz.
7 Bu yere geldiğinizde Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og savaşmak için
bize karşı çıktılar, biz de onları vurduk.
8 Onların ülkesini aldık ve miras olarak Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe
oymağının yarısına verdik.
9 Bu nedenle bu antlaşmanın sözlerini tutun ve onları yapın ki, yaptığınız
her şeyde başarılı olasınız.
10 Bugün hepiniz, başlarınız, oymaklarınız, ihtiyarlarınız, görevlileriniz,
bütün İsrael erkekleri,
11 çocuklarınız, karılarınız ve konaklarınızın ortasında olan yabancılar,
odununuzu kesenden suyunuzu çeken adama kadar Tanrınız Yahve'nin
önünde duruyorsunuz,
12 ta ki, Tanrınız Yahve'nin antlaşmasına ve Tanrın Yahve'nin bugün
seninle yapmakta olduğu andına giresin;
13 ta ki, bugün seni kendi halkı olarak pekiştirsin ve sana söylediği ve
atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiği gibi, O senin Tanrın olsun.
14 Bu antlaşmayı ve bu andı yalnızca seninle değil,
15 bugün burada bizimle birlikte Tanrımız Yahve'nin önünde duranlarla
ve ayrıca bugün burada aramızda olmayanlarla da yapıyorum
16 (Çünkü siz Mısır ülkesinde nasıl yaşadığımızı ve geçmiş olduğumuz
ulusların ortasından nasıl geldiğimizi biliyorsunuz;
17 ve onların iğrenç şeylerini ve aralarında bulunan ağaçtan, taştan,
gümüşten ve altından yapılmış putları gördünüz);
18 öyle ki, aranızda o ulusların ilâhlarına hizmet etmek üzere Tanrımız
Yahve'den yüreği dönen bir erkek, bir kadın, bir soy ya da oymak olmasın;
aranızda acı zehir üreten bir kök bulunmasın;
19 ve öyle olmasın ki, bu lanetin sözlerini duyduğu zaman, yaşı kuruyla
birlikte yok etmek için, "Yüreğimin inatçılığında yürüsem de esenliğe
kavuşacağım" diyerek yüreğinde kendini kutsamasın.
20 Yahve onu bağışlamayacak, ama o zaman Yahve'nin öfkesi ve kıskançlığı o
adama karşı tütecek; bu kitapta yazılı olan bütün lanet onun üzerine inecek
ve Yahve onun adını göklerin altından silecek.
21 Bu Yasa Kitabı'nda yazılı olan antlaşmanın bütün lanetlerine göre, Yahve
onu İsrael'in bütün oymaklarından bela için ayıracak.

22 Gelecek kuşak, sizden sonra yükselecek çocuklarınız ve uzak ülkeden
gelecek yabancı, o ülkedeki belaları ve Yahve'nin onu hasta ettiği hastalıkları
gördüklerinde şöyle diyecekler:

23 Yahve'nin öfkesinde ve gazabında yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma
ve Sevoyim gibi diyarının tümü kükürt, tuz ve yanıktır; ekilmez, ürün
vermez ve ot yetiştirmez.
24 Bütün uluslar da şöyle diyecek: "Yahve bu ülkeye bunu neden yaptı? Bu
büyük öfkenin hiddeti ne anlama geliyor?"
25 O zaman insanlar şöyle diyecekler: "Çünkü kendilerini Mısır diyarından
çıkardığı zaman atalarının Tanrısı Yahve'nin kendileriyle yaptığı antlaşmayı
bıraktılar;
26 bilmedikleri ve O'nun onlara vermediği başka ilâhlara gidip hizmet
ettiler ve onlara tapındılar.
27 Bu nedenle Yahve bu kitapta yazılı olan tüm lanetleri bu ülkenin üzerine
getirmek için ona karşı öfkesi alevlendi.
28 Yahve öfkeyle, gazapla ve büyük hiddetle onları ülkelerinden söktü ve
bugün olduğu gibi başka bir ülkeye attı."
29 Gizli şeyler Tanrımız Yahve'nindir; ama açığa çıkarılmış olan şeyler daima
bizim ve çocuklarımızındır; öyle ki, bu yasanın bütün sözlerini yapalım.

30

1 Bütün bu şeyler, önüne koyduğum kutsama ve lanet başına geldiğinde;
Tanrın Yahve'nin seni sürdüğü bütün uluslar arasında bunları aklına
getireceksin;
2 ve Tanrın Yahve'ye dönüp, bugün sana buyurduğum her şeye göre, sen ve
çocukların bütün yüreğinizle ve bütün canınızla O'nun sözünü dinlediğinde,
3 o zaman, Tanrın Yahve seni esaretten kurtaracak, sana merhamet
edecek ve dönecek, Tanrın Yahve'nin seni dağıttığı bütün halklardan seni
toplayacaktır.
4 Eğer sürgünlerin göklerin en uzak bölgelerindeyse, Tanrın Yahve seni
oradan toplayacak ve oradan geri getirecek.
5 Tanrın Yahve seni atalarının mülk edindiği ülkeye getirecek ve onu mülk
edineceksin. O sana iyilik edecek ve sayını atalarından fazla çoğaltacak.
6 Tanrın Yahve'yi bütün yüreğinle, bütün canınla sevmek için, yaşayasın
diye, Tanrın Yahve senin yüreğini ve soyunun yüreğini sünnet edecek.
7 Tanrın Yahve bütün bu lanetleri düşmanlarının, senden nefret edenlerin,
sana zulmedenlerin üzerine koyacak.
8 Geri döneceksin, Yahve'nin sözünü dinleyeceksin ve bugün sana
buyurmakta olduğum bütün buyrukları yapacaksın.
9 Tanrın Yahve, elinin her işinde, bedeninin ürününde, hayvanlarının
ürününde, toprağının ürününde seni başarılı kılacak; çünkü Yahve ataların için
nasıl sevindiyse, sana iyilik olsun diye senin için yeniden sevinecektir,
10 eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dinlersen, O'nun bu Yasa Kitabı'nda yazılı
olan buyruklarını ve kurallarını tutarsan, eğer Tanrın Yahve'ye bütün
yüreğinle, bütün canınla dönersen.
11 Çünkü bugün sana buyurmakta olduğum bu buyruk senin için ne çok
zor, ne de senden çok uzaktır.
12 O göklerde değil ki, "Kim bizim için göğe çıkacak, onu bize getirecek ve
onu bize duyuracak da, onu yapalım?" diyesin.
13 O denizin ötesinde değil ki, "Kim bizim için denizi aşacak, onu bize
getirecek ve onu bize duyuracak da onu yapalım?" diyesin.
14 Ancak onu yapasın diye söz sana çok yakındır, ağzında ve yüreğindedir.
15 İşte, bugün önünüze yaşamla ve bolluğu, ölümle ve kötülüğü koydum.

16 Çünkü bugün sana Tanrın Yahve'yi sevmeni, O'nun yollarında yürümeni, buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini tutmanı buyuruyorum; öyle ki, yaşayıp çoğalasın ve mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkede Tanrın Yahve seni kutsasın.
17 Ama eğer yüreğin döner ve dinlemezsen, uzaklaşıp başka ilâhlara tapar ve onlara hizmet edersen,
18 bugün sana kesin olarak yok olacağını bildiriyorum. Yarden'i aşarak mülk edinmek için girmekte olduğun ülkede günlerin uzun olmayacak.
19 Önüne yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün gökleri ve yeri size karşı tanıklık etmek üzere çağırıyorum. Bu nedenle yaşamı seç ki,
20 Tanrın Yahve'yi sevmek, O'nun sözünü dinlemek ve O'na bağlanmak için sen ve torunların yaşayasın, çünkü Yahve'nin atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a vermek üzere ant içtiği ülkede oturasın diye, O senin yaşamın ve günlerinin uzunluğudur.

31

1 Moşe gidip bu sözleri bütün İsrael'e söyledi.
2 Onlara şöyle dedi: "Bugün yüz yirmi yaşındayım. Artık dışarı çıkıp içeri giremiyorum. Yahve bana, 'Bu Yarden'den geçmeyeceksin' dedi.
3 Senin önünden geçecek olan Tanrın Yahve'dir. O, bu ulusları senin önünden yok edecek, sen de onları mülksüz bırakacaksın. Yahve'nin söylediği gibi Yeşu önünden geçecek.
4 Yahve, Amorlular'ın kralları Sihon'u, Og'u ve ülkelerini yok ettiği zaman onlara yaptığını bunlara da yapacak.
5 Yahve onları senin önünde teslim edecek; sen de sana buyurmuş olduğum bütün buyruklara göre onlara yapacaksın.
6 Güçlü ve cesur olun. Onlardan korkmayın ve onlardan ürkmeyin; çünkü seninle birlikte giden Tanrın Yahve'nin kendisidir. Seni yüzüstü bırakmayacak ve seni terk etmeyecek."
7 Moşe Yeşu'yu çağırıp bütün İsrael'in gözü önünde ona şöyle dedi: "Güçlü ve cesur ol, çünkü Yahve'nin atalarına vermek için ant içtiği ülkeye bu halkla birlikte gideceksin; ve orayı onlara sen miras aldıracaksın.
8 Önünden giden Yahve'nin kendisidir. O seninle olacak. Seni yüzüstü bırakmayacak ve seni terk etmeyecek. Korkma. Yılma."
9 Moşe bu yasayı yazıp Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levioğulları kâhinlere ve İsrael'in bütün ihtiyarlarına teslim etti.
10 Moşe onlara şu buyruğu verdi: "Her yedi yılın sonunda, salıverilme yılının belirlenen zamanında, Çardaklar Bayramı'nda,
11 bütün İsrael Tanrın Yahve'nin önünde, seçeceği yere görünmek için geldiğinde, bu yasayı bütün İsrael'in önünde, onların duyacağı şekilde okuyacaksın.
12 Kapılarında bulunan halkı, erkekleri, kadınları, çocukları ve yabancıları toplayın ki, duysunlar, öğrensinler, Tanrın Yahve'den korksunlar ve bu yasanın bütün sözlerini yapmak için tutsunlar;
13 ve onların bilmeyen çocukları da duysunlar, mülk edinmek için Yarden üzerinden gitmekte olduğunuz ülkede yaşadığınız sürece, Tanrınız Yahve'den korkmayı öğrensinler."
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İşte, öleceğin günler yaklaşıyor. Yeşu'yu çağır ve Buluşma Çadırı'nda hazır olun, ben de onu görevlendireyim." Moşe ile Yeşu geldiler ve Buluşma Çadırı'na hazır oldular.

15 Yahve Çadırda bir bulut sütunu içinde göründü ve bulut sütunu Çadırın
kapısının üzerinde durdu.
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İşte, atalarınla uyuyacaksın. Bu halk
ayaklanacak ve aralarında olmak için gitmekte oldukları ülkenin yabancı
ilâhların ardınca fahişelik edecekler, beni terk edip onlarla yaptığım
antlaşmayı bozacaklar.
17 O gün onlara karşı öfkem alevlenecek ve onları bırakacağım, yüzümü
onlardan gizleyeceğim ve onlar yutulacaklar ve başlarına birçok kötülükler
ve sıkıntılar gelecek; böylece, o gün, 'Bu kötülükler, Tanrımız aramızda
olmadığı için başımıza gelmedi mi?' diyecekler.
18 Başka ilâhlara dönmekle yaptıkları kötülüklerden dolayı o gün kesinlikle
yüzümü çevireceğim."
19 "Şimdi bu ezgiyi kendiniz için yazın ve İsrael'in çocuklarına öğretin. Bunu
onların ağzına koy ki, bu ezgi İsrael'in çocuklarına karşı benim için tanık olsun.
20 Çünkü onları atalarına ant içtiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde,
yiyip doyup semirdiklerinde, o zaman başka ilâhlara dönüp onlara hizmet
edecekler ve beni küçümseyecekler ve antlaşmamı bozacaklar.
21 Başlarına birçok kötülükler ve sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onların önünde
tanık olarak tanıklık edecek; çünkü onların soyundan gelenlerin ağzında
unutulmayacak; çünkü onlara söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce
bugün onların yollarını ve ne yapmakta olduklarını biliyorum."
22 Moşe aynı gün bu ezgiyi yazıp İsrael'in çocuklarına öğretti.
23 Nun oğlu Yeşu'yu görevlendirip şöyle dedi: "Güçlü ve cesur ol; çünkü
İsrael'in çocuklarını onlara ant içtiğim ülkeye sen götüreceksin. Ben seninle
olacağım."
24 Moşe bu yasanın sözlerini bir kitaba yazmayı bitirince, bunlar
tamamlanıncaya kadar,
25 Moşe, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e şöyle buyurdu:
26 "Bu Yasa Kitabı'nı alın ve onu Tanrınız Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın
yanına, sana karşı tanık olsun diye koyun.
27 Çünkü isyanını ve sert enseni bilirim. İşte, ben bugün hâlâ sizinle
birlikte sağken, siz Yahve'ye karşı asi oldunuz. Ölümümden sonra ne kadar
dahası olacak?
28 Oymaklarınızın bütün ihtiyarlarını ve görevlilerinizi yanıma toplayın da,
bu sözleri onların kulaklarına söyleyeyim ve göğü ve yeri onlara karşı tanık
olarak çağırayım.
29 Çünkü biliyorum ki, benim ölümümden sonra kendinizi tamamen
yozlaştıracaksınız ve size buyurduğum yoldan sapacaksınız; ve son günlerde
başınıza kötülük gelecek; çünkü ellerinizin işiyle O'nu öfkelendirmek için
Yahve'nin gözünde kötü olanı yapacaksınız."
30 Moşe bu ezginin sözlerini bitirinceye dek bütün İsrael topluluğunun
kulağına söyledi.

32

1 Ey gökler, kulak verin, konuşayım.
Ağzımın sözlerini yeryüzü duysun.
2 Öğretim yağmur gibi damlayacak.
Sözüm düşecek, çiy gibi,
narin çimenlerin üzerindeki hafif yağmur gibi,
otların üzerindeki sağanaklar gibi.

3 Çünkü Yahve'nin adını duyuracağım.
Tanrımız'a büyüklük verin!
4 Kaya: O'nun işi tamdır,
çünkü bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmez,
adil ve doğru, sadık bir Tanrı'dır.
5 O'na karşı çürük davrandılar.
Kusurlarından dolayı O'nun çocukları değillerdir.
Onlar sapık ve çarpık bir kuşaktır.
6 Ey akılsız ve bilgelikten yoksun insanlar,
Yahve'ye böyle mi karşılık veriyorsunuz?
Seni satın alan Baban O değil mi?
Seni yarattı ve seni durdurdu.
7 Eski günleri hatırlayın.
Birçok kuşakların yıllarını düşünün.
Babana sor, o sana gösterecektir;
büyüklerine sor, onlar sana söyleyecektir.
8 Yüceler Yücesi uluslara miraslarını verdiğinde,
Adem'in çocuklarına ayırdığında,
halkların sınırlarını İsrael'in çocuklarının sayısına göre belirledi.
9 Çünkü Yahve'nin payı kendi halkıdır.
Yakov O'nun mirasının hissesidir.
10 Onu kurak bir diyarda,
uluyan bir çölde buldu.
Onun çevresini sardı.
Onunla ilgilendi.
Onu kendi gözbebeği gibi korudu.
11 Yuvasını harekete geçiren,
yavrularının üzerinde kanat çırpan bir kartal gibi,
kanatlarını açtı, onları aldı,
onları kanatları üzerinde taşıdı.
12 Ona yalnızca Yahve önderlik etti.
Yanında yabancı bir ilâh yoktu.
13 Onu yeryüzünün yüksek yerlerine bindirdi.
Tarlanın ürününü yedi.
Ona kayadan bal, çakmaktaşından yağ emdirdi;
14 kuzuların yağıyla
sürünün tereyağını, koyunların sütünü,
buğdayın en iyisiyle,
başan cinsi koçları ve keçileri yedin.
Üzümün kanından şarap içtin.
15 Ama Yeşurun şişmanladı ve tekmeledi.
Sen şişmanladın. Sen kalınlaştın. Sen gösterişli oldun.
Sonra kendisini yaratan Tanrı'yı terk etti,
kurtuluşunun Kayası'nı reddetti.
16 Onu yabancı ilâhlarla kıskandırdılar.
İğrenç şeylerle O'nu öfkelendirdiler.
17 Tanrı'ya değil iblislere,
bilmedikleri ilâhlara, atalarınızın korkmadığı,
son zamanlarda ortaya çıkan yeni ilâhlara kurban kestiler.
18 Baban olan Kaya'yı aklından çıkardın,
seni dünyaya getiren Tanrı'yı unuttun.

19 Yahve, oğullarının ve kızlarının kışkırtmalarını gördü,
tiksindi.
20 "Yüzümü onlardan gizleyeceğim" dedi.
"Bakalım sonları ne olacak;
çünkü onlar çok sapkın bir kuşaktır,
kendilerinde sadakat bulunmayan çocuklardır.
21 Beni Tanrı olmayanla kıskandırdılar.
Kibirleriyle beni öfkelendirdiler.
Ben de onları halk olmayanlarla kıskandıracağım.
Akılsız bir ulusla onları öfkelendireceğim.
22 Çünkü öfkemde,
Şeol'ün* en dibine kadar yanan bir ateş alevlendi,
ürünüyle yeryüzünü yiyip bitiriyor,
dağların temellerini ateşe veriyor."
23 "Üzerlerine kötülükler yığacağım.
Oklarımı onların üzerinde tüketeceğim.
24 Açlıkla telef olacaklar,
Yakıcı ateşle ve acı yıkımla yenilip bitirilecekler.
Toprakta sürünen engerek zehiriyle birlikte,
hayvanların dişlerini üzerlerine göndereceğim.
25 Hem genci, hem el değmemiş kızı, emzikteki çocukla, ak saçlı adamı,
dışarıda kılıç, içeride dehşet yok edecek.
26 Düşmanlar yanlış hüküm vermesinler,
'Bütün bunları yapan Yahve değildir,
bizim elimiz üstün geldi', demesinler diye,
düşmanın kışkırtmasından korkmasaydım;
27 Derdim: Onları uzaklara dağıtacağım,
insanlar arasından onların anısına son vereceğim'"
28 Çünkü onlar öğütten yoksun bir ulustur.
Onlarda anlayış yoktur.
29 Keşke bilge olsalardı, bunu anlasalardı,
sonlarını da düşünselerdi!
30 Kayaları onları satmış olmasaydı,
Yahve onları teslim etmiş olmasaydı,
nasıl biri bin kişiyi kovalardı ikisi de on bin kişiyi kaçırırdı?
31 Çünkü onların kayası bizim Kayamız gibi değil,
düşmanlarımız bile bunu kabul ediyor.
32 Çünkü onların asması Gomora kırlarındaki,
Sodom asmasındandır.
Üzümleri zehirli üzümdür. Salkımları acıdır.
33 Onların şarabı yılanların zehiri,
engereklerin zalim zehiridir.
34 "Bu, hazinelerimin arasında mühürlenmiş,
yanımda saklı değil mi?
35 Öç benimdir ve ayaklarının kaydığı zaman karşılık veririm;
çünkü onların felaket günü yakındır.
Onların hükmü hızla onlara doğru geliyor."
36 Çünkü Yahve kendi halkını yargılayacak,
hizmetkârlarının gücünün tükendiğini,
kimsenin kalmadığını,

* **32:22** Şeol ölüler diyarıdır.

kapalı ya da serbest kimsenin kalmadığını görünce,
onlara acıyacaktır.
37 O şöyle diyecek:
“Kurbanlarının yağını yiyen ve dökmelik sunu şarabını içen,
sığındıkları kaya olan ilâhları nerede?
38 Kalkıp size yardım etsinler!
Onlar sizin korumanız olsun.”
39 “Bakın, şimdi ben, ben O'yum.
Yanımda başka ilâh yoktur. Ben öldürür ve ben yaşatırım.
Ben yaralar ve ben iyileştiririm.
Elimden kurtarabilecek kimse yoktur.
40 Çünkü elimi göğe kaldırıyorum,
ebedi varlığımın hakkı için şunu ilan ediyorum:
41 Işıltılı kılıcımı bilersem,
Elim yargıda onu kavrarsa;
düşmanlarımdan öç alacağım,
benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.
42 Oklarımı kanla sarhoş edeceğim.
Kılıcım, düşman önderlerinin başıyla,
öldürülmüş olanların ve esirlerin kanıyla et yiyecek.”
43 Ey, siz uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin;
çünkü hizmetkârlarının kanının öcünü alacak.
Düşmanlarından öç alacak ve diyarı ve halkı için kefaret edecektir. †
44 Moşe Nun oğlu Yeşu ile geldi ve bu ezginin bütün sözlerini insanların kulaklarına söyledi.
45 Moşe bu sözlerin tümünü bütün İsrael'e söylemeyi bitirdi.
46 Onlara, “Bugün size tanıklık ettiğim, çocuklarınıza bu yasanın tüm sözlerini tutup yapmaya buyuracağınız bütün sözlere yüreğinizi koyun.
47 Çünkü bu sizin için boş bir şey değildir, çünkü bu sizin yaşamınızdır, mülk edinmek için Yarden üzerinden geçmekte olduğunuz ülkede bununla günleriniz uzayacaktır.”
48 Yahve, aynı gün Moşe'ye konuşup dedi,
49 “Yeriha karşısında, Moav ülkesinde olan bu Avarim dağına, Nebo Dağı'na çık; mülk olarak İsrael'in çocuklarına vermekte olduğum Kenan diyarını gör.
50 Kardeşin Aron Hor Dağı'nda ölüp halkına kavuştuğu gibi, sen de çıkmakta olduğun dağda öl ve halkına kavuş;
51 çünkü Zin Çölü'nde, Kadeş Meriva sularında, İsrael'in çocukları arasında bana karşı günah işlediniz; çünkü İsrael'in çocukları arasında kutsallığımı yukarıda tutmadınız.
52 Ülkeyi uzaktan göreceksin; ama oraya İsrael'in çocuklarına vermekte olduğum diyara girmeyeceksin.”

33

1 Bu, Tanrı adamı Moşe'nin ölümünden önce İsrael'in çocuklarına söylediği kutsama sözleridir.

† **32:43** Bu ayet için LXX'te şöyle denmektedir: Ey gökler, onunla birlikte sevinin, ve Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın; ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin, ve Tanrı oğullarının hepsi O'nda kendilerini güçlendirsinler; çünkü oğullarının kanının öcünü alacak, ve öç alacak, ve düşmanlarına adaleti sağlayacak, ve kendisinden nefret edenleri ödüllendirecek; ve Efendi, memleketi halkından temizleyecektir.

2 Şöyle dedi,
“Yahve Sina'dan geldi, Seir'den onlara yükseldi.
Paran Dağı'ndan parladı.
On binlerce kutsalıyla geldi.
Sağ elinde onlar için ateşli bir yasa vardı.*
3 Evet, halkları sever.
Bütün kutsalları senin elindedir.
Ayaklarının dibinde oturdular.
Her biri sözlerini kabul eder.
4 Moşe bize bir yasa buyurdu,
Yakov'un topluluğu için bir miras.
5 İsrael'in bütün oymaklarıyla birlikte,
halkın başları toplandığı zaman,
Yeşurun'da O kraldı.”
6 “Ruven yaşasın ve ölmesin;
adamları sayıca az olmasın.”
7 Yahuda için budur dedi,
“Ey Yahve, Yahuda'nın sesini duy.
Onu halkının içine getir.
Elleriyle kendisi için uğraştı.
Düşmanlarına karşı yardımı sen olacaksın.”
8 Levi hakkında şöyle dedi,
“Tummim'in ve Urim'in Tanrısal olanladır,
Massa'da onu denedin,
Meriva sularında onunla çekiştin.
9 Babası ve annesi hakkında 'Onu görmedim' dedi.
Kardeşlerini tanımadı ve kendi çocuklarını bilmedi;
çünkü senin sözünü tuttular ve antlaşmanı korumaktalar.
10 Yakov'a ilkelerini,
İsrael'e yasanı öğretecekler.
Senin önünde buhur,
sunağının üzerine bütün yakmalık sunuyu koyacaklar.
11 Yahve onun becerilerini kutsa.
Ellerinin işini kabul et.
Ona karşı ayaklananların ve ondan nefret edenlerin,
yeniden kalkmasınlar diye kalçalarından vur.”
12 Benyamin hakkında şöyle dedi,
“Yahve'nin sevgilisi O'nun yanında güvende oturacaktır.
Onu bütün gün boyunca örter.
O'nun omuzları arasında oturur.”
13 Yosef hakkında şöyle dedi,
“Diyarı Yahve tarafından, göklerin değerli şeyleriyle,
çiyle, altında yatan derinlikle,
14 güneş ürününün değerli şeyleriyle,
ayların verdiği değerli şeylerle,
15 kadim dağların en iyi şeyleriyle,
sonsuz tepelerin değerli şeyleriyle,
16 yeryüzünün değerli şeyleriyle ve onun doluluğuyla,
çalıda† yaşayanın iyiliğiyle kutsansın.

* **33:2** Başka bir el yazmasında ise “Güneyden, dağ yamaçlarından binlerce kutsalıyla geldi.” yazıyor.
† **33:16** yani Çıkış 3:3-4'teki yanan çalı.

Bunlar Yosef'in başı üzerine,
kardeşlerinden ayrı olanın başının tacı üzerine gelsin.
17 Heybet, sürüsünün ilk doğanına aittir.
Onun boynuzları yaban öküzünün boynuzlarıdır.
Onlarla bütün halkları dünyanın uçlarına itecek.
Onlar Efraim'in on binleridir. Onlar Manaşe'nin binleridir."
18 Zevulun hakkında şöyle dedi,
"Ey Zevulun, dışarı çıkışınla,
ey İssakar çadırlarında sevinin.
19 Onlar halkları dağa çağıracaklar.
Orada doğruluk kurbanları sunacaklar,
çünkü denizlerin bolluğunu, kumun gizli hazinelerini çıkaracaklar."
20 Gad hakkında şöyle dedi,
"Gad'ı genişleten kutsanmıştır.
Dişi aslan gibi oturuyor,
kolu da başın tacını da parçalar.
21 Kendisi için ilk parçayı sağladı,
çünkü kanun koyanın payı onun için ayrıldı.
Halkının başlarıyla geldi.
Yahve'nin doğruluğunu ve O'nun ilkelerini,
İsrael'le birlikte yerine getirdi."
22 Dan hakkında şöyle dedi,
"Dan, Başan'dan sıçrayan bir aslan yavrusudur."
23 Naftali hakkında şöyle dedi,
"Ey Naftali, lütufla doygundur,
Yahve'nin bereketiyle dolu,
batıyı ve güneyi mülk edin."
24 Aşer hakkında şöyle dedi,
"Aşer çocuklarla kutsanmıştır.
Kardeşleri tarafından kabul görsün.
Ayağını yağa batırsın.
25 Sürgülerin demir ve tunç olacaktır.
Günlerin gibi, gücün öyle olacak."
26 "Ey Yeşurun, sana yardım için göklere,
haşmetiyle gökyüzüne binen Tanrı gibisi yoktur.
27 Ebedi Tanrı senin konutundur.
Altında olan ebedi kollardır.
Düşmanı senin önünden itti ve 'Harap et!' dedi.
28 İsrael, tahıl ve yeni şarap ülkesinde,
yalnızca Yakov'un pınarı güvenlikte oturuyor.
Evet, O'nun gökleri çiy damlatıyor.
29 Mutlusun, ey İsrael!
Senin gibi, yardımının kalkanı,
haşmetinin kılıcı olan,
Yahve tarafından kurtarılan bir halk var mı?
Düşmanların kendilerini sana teslim edecekler.
Onların yüksek yerlerine basacaksın."

34

1 Moşe Moav ovalarından Nebo Dağı'na, Yeriha'nın karşısındaki Pisga
Tepesi'ne çıktı. Yahve ona Gilad'dan Dan'a kadar olan toprakların tamamını,

2 Naftali'nin tamamını, Efraim ve Manaşşe diyarını, Batı Denizi'ne kadar
tüm Yahuda ülkesini,
3 ve güneyi* ve Soar'a kadar palmiye ağaçları kenti olan Yeriha Kenti
vadisindeki ovayı gösterdi.
4 Yahve ona şöyle dedi: "Burası Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a, 'Onu senin
soyuna vereceğim' diye ant içtiğim ülkedir. Onu gözlerinle sana gösterdim,
ama sen oraya girmeyeceksin."
5 Böylece Yahve'nin sözü uyarınca, Yahve'nin hizmetkârı Moşe Moav
diyarında öldü.
6 Tanrı onu Moav ülkesinde, Beyt-Peor'un karşısındaki vadide gömdü;
ancak bugüne kadar mezarının nerede olduğunu kimse bilmez.
7 Moşe öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı. Ne gözü zayıfladı, ne de gücü
tükendi.
8 Moşe için yas gözyaşları günleri sona erinceye kadar İsrael'in çocukları
Moav ovalarında Moşe için otuz gün ağladılar.
9 Nun oğlu Yeşu bilgelik ruhuyla doluydu; çünkü Moşe ellerini onun
üzerine koymuştu. İsrael'in çocukları onu dinlediler ve Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi yaptılar.
10 Yahve'nin Mısır ülkesinde yapması için onu Firavun'a ve bütün
hizmetkârlarına, bütün diyarına gönderdiği belirtilerde ve harikalarda,
11 bütün İsrael'in gözü önünde Moşe'nin yapmış olduğu bütün güçlü elde,
12 bütün dehşet verici işlerde, o zamandan beri Moşe gibi Yahve'nin yüz
yüze bildiği başka bir peygamber İsrael'de çıkmadı.

* **34:3** veya Negev

YEŞU

1 Yahve'nin* hizmetkârı Moşe'nin ölümünden sonra Yahve, Moşe'nin
hizmetkârı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle dedi,
2 "Hizmetkârım Moşe öldü. Şimdi kalk, sen ve bütün bu halk, kendilerine,
İsrael'in çocuklarına vermekte olduğum diyara, bu Yarden'den geçin.
3 Moşe'ye söylediğim gibi, ayağınızın tabanının basacağı her yeri size
verdim.
4 Sınırınız çölden ve bu Lübnan'dan büyük nehre, Fırat Nehri'ne kadar,
Hititler'in bütün ülkesi ve gün batımına doğru uzanan büyük denize kadar
olacaktır.
5 Yaşamının bütün günlerince kimse senin önünde duramayacak. Moşe'yle
olduğum gibi, seninle de olacağım. Seni yüzüstü bırakmayacağım ve seni terk
etmeyeceğim."
6 "Güçlü ve cesur ol; çünkü kendilerine vermek için atalarına ant içtiğim
ülkeyi bu halka miras olarak sen vereceksin.
7 Yalnız güçlü ve tam cesur ol. Hizmetkârım Moşe'nin sana buyurduğu
bütün yasaya göre yapmaya dikkat et. Gitmekte olduğun her yerde sağlam
başarıya ulaşasın diye, ondan sağa ya da sola sapma.
8 Bu Yasa Kitabı ağzından ayrılmayacak; ama içinde yazılanların hepsine göre
yapmaya dikkat edesin diye gece gündüz onun üzerinde düşüneceksin; çünkü
o zaman yolunu başarıya ulaştıracak ve o zaman sağlam başarıya
kavuşacaksın.
9 Sana buyurmadım mı? Güçlü ve cesur ol. Korkma. Yılma, çünkü Tanrın†
Yahve gitmekte olduğun her yerde seninledir."
10 Bunun üzerine Yeşu halkın görevlilerine buyurup dedi,
11 "Ordugâhın ortasından geçin ve halka buyurup deyin, 'Yiyecek
hazırlayın; çünkü üç gün içinde Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu
diyarı mülk olarak almak için bu Yarden'i geçeceksiniz.'"
12 Yeşu Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe'nin yarım oymağına şöyle dedi,
13 "Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size buyurduğu şu sözü hatırlayın:
'Tanrınız Yahve size rahat verecek ve size bu diyarı verecek.
14 Karılarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Yarden ötesinde Moşe'nin size
verdiği diyarda yaşayacak; ama siz, bütün güçlü yiğit adamlar silahlı olarak
kardeşlerinizin önünden geçecek ve
15 Yahve'nin size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat verinceye ve onlar
Tanrınız Yahve'nin kendilerine vermekte olduğu diyarı mülk edininceye
kadar onlara yardım edeceksiniz. O zaman Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin
Yarden'in ötesinde, gün doğumuna doğru size verdiği kendi mülkünüz olan
diyara dönüp onu mülk edineceksiniz.'"
16 Onlar Yeşu'ya yanıt verip dediler: "Bize buyurduğun her şeyi yapacağız
ve bizi nereye gönderirsen gideceğiz.
17 Her şeyde Moşe'yi dinlediğimiz gibi, seni de öyle dinleyeceğiz. Yalnız
Tanrın Yahve Moşe'yle olduğu gibi seninle de olsun.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

18 Kim senin buyruğuna isyan eder ve kendisine buyurduğun her şeyde
senin sözlerini dinlemezse, kendisi ölümle cezalandırılacak. Yalnızca güçlü ve
cesur ol."

2

1 Nun oğlu Yeşu, Şittim'den gizlice iki adamı casus olarak göndererek,
"Gidin, Yeriha da dahil bütün ülkeye bakın" dedi. Gidip adı Rahav olan bir
fahişenin evine geldiler ve orada uyudular.
2 Yeriha Kralı'na şöyle söylendi: "İşte,* İsrael'in çocuklarından adamlar bu
gece ülkeyi araştırmak için buraya geldiler."
3 Yeriha'nın kralı Rahav'a haber göndererek şöyle dedi: "Sana gelen, evine
giren adamları dışarı çıkar; çünkü bütün ülkeyi araştırmaya geldiler."
4 Kadın iki adamı alıp sakladı. Sonra şöyle dedi: "Evet, adamlar bana geldi
ama nereden geldiklerini bilmiyordum.
5 Kapının kapanmasına doğru hava kararınca adamlar dışarı çıktılar.
Adamların nereye gittiğini bilmiyorum. Çabuk onları kovalayın. Onlara
yetişebilirsiniz."
6 Ama o onları dama çıkarmış ve dam üzerine dizdiği keten saplarının
altına onları gizlemişti.
7 Adamlar Yarden Nehri'nin sığ geçitlerine kadar olan yolda onları
kovaladılar. Onları kovalayanlar dışarı çıkar çıkmaz kapıyı kapattılar.
8 Onlar yatmadan önce kadın yanlarına dama çıktı.
9 Adamlara şöyle dedi: "Yahve'nin size ülkeyi verdiğini biliyorum, sizin
korkunuz üzerimize çöktü ve ülkede oturanların hepsi önünüzde eriyip
gidiyor.
10 Çünkü siz Mısır'dan çıktığınızda Yahve'nin Kızıldeniz'in suyunu önünüzde
nasıl kuruttuğunu; Yarden'in ötesindeki Amorlular'ın iki kralına, Sihon'a ve
Og'a yaptıklarınızı, onları tamamen yok ettiğinizi duyduk.
11 Bunu duyar duymaz yüreklerimiz eridi ve sizin yüzünüzden kimsede ruh
kalmadı; çünkü Tanrınız Yahve, yukarıda göklerde ve aşağıda yeryüzünde
olan Tanrı'dır.
12 Bu nedenle, şimdi lütfen bana Yahve'nin aracılığıyla and için, çünkü size
iyilikle davrandım, siz de babamın evine iyilikle davranacaksınız, bana da
gerçek bir işaret verin;
13 babamı, annemi, erkek ve kız kardeşlerimi ve sahip oldukları her şeyi
sağ bırakacaksınız ve canlarımızı ölümden kurtaracaksınız."
14 Adamlar ona, "Eğer bu işimizden söz etmezsen, canlarımız senin
canındır" dediler; "Yahve de bize ülkeyi verdiğinde, sana iyilikle ve
doğrulukla davranacağız."
15 Sonra onları bir iple pencereden aşağı indirdi; çünkü evi surun
yanındaydı ve kendisi de surun üzerinde yaşıyordu.
16 Onlara şöyle dedi: "Dağa çıkın, sizi kovalayanlar bulmasın.
Kovalayanlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Daha sonra kendi
yolunuza gidebilirsiniz."
17 Adamlar ona, "Bize ettirdiğin bu andından dolayı suçsuz olacağız"
dediler.
18 "İşte, ülkeye girdiğimizde bizi indirdiğin pencereye bu kırmızı ipi bağla.
Babanı, anneni, kardeşlerini ve babanın bütün ev halkını yanına, eve topla.

---

* **2:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

19 Öyle olacak ki, senin evinin kapısından sokağa çıkan herkesin kanı kendi
başı üzerinde olacak ve biz suçsuz olacağız. Evde yanında kim varsa, eğer ona
bir el dokunursa, onun kanı bizim başımız üzerinde olacaktır.
20 Ama eğer bizim bu işimiz hakkında konuşursan, bize ettirdiğin andından
dolayı suçsuz oluruz."
21 Kadın, "Söylediğiniz gibi olsun" dedi. Onları gönderdi ve onlar da gittiler.
Sonra kırmızı ipliği pencereye bağladı.
22 Gidip dağa vardılar ve kovalayanlar dönene kadar üç gün orada kaldılar.
Kovalayanlar yol boyunca onları aradılar ama bulamadılar.
23 Sonra iki adam geri dönüp dağdan indiler, nehri geçerek Nun oğlu
Yeşu'nun yanına geldiler. Başlarına gelen her şeyi ona anlattılar.
24 Yeşu'ya, "Gerçekten Yahve bütün ülkeyi elimize verdi" dediler. "Üstelik bu
ülkede oturanların hepsi önümüzde eriyip gidiyor."

3

1 Yeşu sabah erkenden kalktı; ve kendisi ve bütün İsrael'in çocukları
Şittim'den ayrılıp Yarden'e geldiler. Karşıya geçmeden önce orada
konakladılar.
2 Üç gün sonra görevliler ordugâhın ortasından geçtiler;
3 ve halka buyurup dediler, "Tanrınız Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı ve
onu Levili kâhinlerin taşıdığını gördüğünüzde, o zaman yerinizden ayrılın ve
onu takip edin.
4 Ancak sizinle onun arasında ölçüyle yaklaşık iki bin arşın* kadar bir
mesafe olacak; ona yaklaşmayın; böylece gitmeniz gereken yolu bilesiniz;
çünkü daha önce bu yoldan geçmediniz."
5 Yeşu halka şöyle dedi: "Kendinizi kutsayın; çünkü yarın Yahve aranızda
harikalar yapacaktır."
6 Yeşu kâhinlere şöyle dedi: "Antlaşma Sandığı'nı kaldırın ve halkın önünde
karşıya geçin." Antlaşma Sandığı'nı kaldırıp halkın önünden gittiler.
7 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Bugün seni bütün İsrael'in gözünde büyütmeye
başlayacağım; böylece benim Moşe'yle birlikte olduğum gibi, seninle de
birlikte olacağımı bilsinler.
8 Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, 'Yarden sularının kıyısına
geldiğinizde, Yarden'de duracaksınız' diye buyuracaksın."
9 Yeşu İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: "Buraya gelin de Tanrınız Yahve'nin
sözlerini dinleyin."
10 Yeşu şöyle dedi, "Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu bununla
bileceksiniz ve Kenanlılar'ı, Hititliler'i, Hivliler'i, Perizziler'i, Girgaşiler'i,
Amorlular'ı ve Yevuslular'ı önünüzden mutlaka kovacaktır.
11 İşte, bütün dünyanın Efendisi'nin† Antlaşma Sandığı önünüzden Yarden'e
giriyor.
12 Şimdi, her oymaktan bir adam olmak üzere İsrael oymaklarından on iki
adam alın.
13 Öyle olacak ki, bütün dünyanın Efendisi Yahve'nin Sandığı'nı taşıyan
kâhinlerin ayak tabanları Yarden sularında durunca, Yarden suları,
yukarıdan inen sular kesilecek ve bir yığın halinde duracak."

---

* **3:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur ve yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir, dolayısıyla 2.000 arşın yaklaşık 920 metredir. † **3:11** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

14 Halk Yarden'i geçmek üzere çadırlarından ayrıldığında, Antlaşma
Sandığı'nı taşıyan kâhinler halkın önündeydi,
15 ve sandığı taşıyanlar Yarden'e geldiklerinde, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan
kâhinlerin ayakları suların kıyısına batmıştı (çünkü Yarden her hasat
zamanında bütün kıyılarından taşardı),
16 yukarıdan inen sular durdu ve çok uzakta, Saretan'ın yanında olan
Adem Kenti'nde, tek bir yığın halinde yükseldi; Arava Denizi'ne, Tuz
Denizi'ne doğru inen sular tamamen kesildi. Daha sonra halk Yeriha'nın
yakınından geçtiler.
17 Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Yarden'in ortasında kuru
zeminde sağlam ayakta duruyorlardı; ve bütün halk tamamen Yarden'i
geçinceye kadar bütün İsrael kuru yerden geçti.

4

1 Bütün ulus Yarden'den geçtikten sonra, Yahve Yeşu'ya şöyle dedi,
2 "Halkın arasından her oymaktan birer kişi olmak üzere on iki adam al.
3 Onlara buyurup de, 'Bu yerden, Yarden'in ortasından, kâhinlerin
ayaklarının sağlam durduğu yerden on iki taş alın, onları yanınızda götürün
ve onları bu gece konaklayacağınız yere koyun.'"
4 Sonra Yeşu, İsrael'in çocuklarından her oymaktan bir adam olmak üzere
hazırladığı on iki adamı çağırdı.
5 Yeşu onlara şöyle dedi, "Tanrınız Yahve'nin Sandığı'nın önünden
Yarden'in ortasından geçin; İsrael'in çocuklarının oymak sayısına göre her
biriniz birer taş alıp omuzunuza koyun;
6 öyle ki, bu aranızda bir belirti olsun, gelecekte çocuklarınız, 'Bu taşların
anlamı nedir?' diye sorduklarında onlara,
7 'Çünkü Yarden'in suları, Yahve'nin Antlaşma Sandığı önünde kesildi.
Yarden'den o geçerken Yarden'in suları kesildi. Bu taşlar İsrael'in çocuklarına
daima anılma için olacaklardır' diyeceksiniz."
8 İsrael'in çocukları Yeşu'nun buyurduğu gibi yaptılar ve Yahve'nin Yeşu'ya
söylediği gibi, İsrael'in çocuklarının oymak sayısına göre Yarden'in ortasından
on iki taşı kaldırdılar. Onları konakladıkları yere kadar yanlarında taşıdılar
ve orada yere bıraktılar.
9 Yeşu, Yarden'in ortasında, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin
ayaklarının durduğu yerde on iki taş dikti; bugüne dek de oradadırlar.
10 Moşe'nin Yeşu'ya buyurduğu her şeye göre, halka söylemesi için Yahve'nin
Yeşu'ya buyurduğu her şey bitinceye kadar, sandığı taşıyan kâhinler,
Yarden'in ortasında durdular; halk aceleyle geçti.
11 Bütün halk karşıya geçtikten sonra, halkın önünde Yahve'nin Sandığı
kâhinlerle karşıya geçti.
12 Moşe'nin onlara söylediği gibi, Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve
Manaşe oymağının yarısı İsrael'in çocuklarının önünden silahlı olarak karşıya
geçtiler.
13 Savaşa hazır ve silahlanmış yaklaşık kırk bin kişi, savaşmak için
Yahve'nin önünden Yeriha ovalarına geçti.
14 O gün Yahve Yeşu'yu bütün İsrael'in gözünde yüceltti; ve yaşamının bütün
günleri boyunca Moşe'den korktukları gibi ondan da korktular.
15 Yahve Yeşu'ya şöyle konuştu,
16 "Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere Yarden'den çıksınlar diye buyur."

17 Bunun üzerine Yeşu kâhinlere, “Yarden'den çıkın!” diye buyurdu.
18 Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Yarden'in ortasından çıkıp
da kâhinlerin ayak tabanları kuru toprağa bastığında, Yarden'in suları
yerlerine geri döndü ve daha önceden olduğu gibi bütün kıyılarından taşarak
aktı.
19 Halk birinci ayın onuncu günü Yarden'den çıkıp Yeriha'nın doğu
sınırındaki Gilgal'da konakladı.
20 Yeşu, Yarden'den aldıkları on iki taşı Gilgal'da dikti.
21 İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: “İleride çocuklarınız babalarına 'Bu taşların
anlamı nedir?' diye sorduklarında,
22 o zaman çocuklarınıza, 'İsrael bu Yarden'den kuru yerden geçti' diye
bildireceksiniz.
23 'Çünkü Tanrınız Yahve biz karşıya geçinceye kadar kurutmuş olduğu
Kızıldeniz'e yaptığı gibi, Tanrınız Yahve siz karşıya geçinceye kadar Yarden'in
sularını önünüzden kuruttu,
24 öyle ki, yeryüzünün bütün halkları Yahve'nin elinin güçlü olduğunu
bilsin, siz de Tanrınız Yahve'den daima korkasınız.'”

5

1 Yarden'in ötesinde batıda bulunan Amorlular'ın bütün kralları ve deniz
kıyısındaki bütün Kenanlı krallar, biz geçene kadar Yahve'nin İsrael'in
çocuklarının önünde Yarden sularını nasıl kuruttuğunu duyduklarında,
İsrael'in çocukları yüzünden onların yürekleri eridi ve artık içlerinde ruh
kalmadı.
2 O sırada Yahve Yeşu'ya, “Çakmaktaşından bıçaklar yap ve İsrael'in oğullarını
ikinci kez sünnet et” dedi.
3 Yeşu çakmaktaşından bıçaklar yaptı ve İsrael'in oğullarını Beytel'in
kuzeyinde sünnet derisi üzerinden sünnet etti.
4 Yeşu'nun onları sünnet etmesinin nedeni şuydu: Mısır'dan çıkan bütün
halk, erkekler, bütün savaş adamları, Mısır'dan çıktıktan sonra çölde, yolda
öldüler.
5 Çünkü çıkanların hepsi sünnetliydi; ancak Mısır'dan çıktıktan sonra çölde
doğanların hiçbiri sünnet edilmemişti.
6 Çünkü bütün halk, Mısır'dan çıkmış olan savaş adamları tükenene kadar
İsrael'in çocukları çölde kırk yıl yürüdüler, çünkü Yahve'nin sözünü
dinlemediler. Yahve, bize vermek üzere atalarına ant içtiği toprakları, süt ve
bal akan ülkeyi görmelerine izin vermeyeceğine dair onlara ant içti.
7 Onların yerine yetiştirdiği çocukları Yeşu tarafından sünnet edildi; çünkü
onlar sünnetsizdi, çünkü yolda onları sünnet etmemişlerdi.
8 Bütün ulusun sünneti bittikten sonra iyileşinceye dek ordugâhta,
yerlerinde kaldılar.
9 Yahve Yeşu'ya, “Bugün Mısır'ın utancını senden kaldırdım” dedi. Bu
nedenle bugüne kadar o yerin adına Gilgal* denildi.
10 İsrael'in çocukları Gilgal'da konakladılar. Ayın on dördüncü günü akşam
üstü Yeriha ovalarında Pesah'ı tuttular.
11 Pesah'ın ertesi günü, aynı günde, ülkenin ürününden mayasız pideler ve
kavrulmuş tahıl yediler.
12 Ertesi gün ülkenin ürününü yedikten sonra man kesildi. İsrael'in
çocuklarının artık manı yoktu; ancak o yıl Kenan diyarının ürününden yediler.

* **5:9** “Gilgal” İbranice'deki “yuvarlanmak” sözcüğünü çağrıştırır.

13 Yeşu Yeriha'nın yanındayken gözlerini kaldırıp baktı ve işte, önünde elinde
kılıcını çekmiş bir adam duruyordu. Yeşu onun yanına giderek şöyle dedi:
"Sen bizden mi yanasın, yoksa düşmanlarımızdan mı yanasın?"
14 O, "Hayır; ama ben şimdi Yahve'nin ordusunun komutanı olarak
geldim." Yeşu yüzüstü yere kapanıp tapındı ve ona, "Efendim hizmetkârına
ne söyler?" diye sordu.
15 Yahve'nin ordusunun hükümdarı Yeşu'ya, "Çarığını çıkar, üzerinde
durduğun yer kutsaldır" dedi. Yeşu da öyle yaptı.

6

1 İsrael'in çocukları yüzünden Yeriha sıkı sıkıya kapatılmıştı. Çıkan da ve
giren de kimse yoktu.
2 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi, "İşte, Yeriha'yı, kralıyla ve güçlü yiğitleriyle
birlikte senin eline verdim.
3 Bütün savaşçılarınız kentin çevresini bir kez dolanacak. Bunu altı gün
yapacaksın.
4 Yedi kâhin sandığın önünde koç boynuzundan yedi boru taşıyacak.
Yedinci gün kentin çevresinde yedi kez dolanacaksınız ve kâhinler boruları
çalacaklar.
5 Öyle olacak ki, koç boynuzundan boruyu uzun uzun çaldıklarında ve
borunun sesini duyduğunuzda, bütün halk yüksek sesle bağıracak; o zaman
kentin surları dümdüz yıkılacak ve halk, herkes kendi önüne doğru düz
çıkacak."
6 Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp onlara şöyle dedi, "Antlaşma Sandığı'nı
kaldırın ve Yahve'nin sandığı önünde yedi kâhin koç boynuzundan yedi
boru taşısın."
7 Halka, "İlerleyin! Kenti dolanın ve silahlı adamlar Yahve'nin sandığının
önünde geçsinler." dediler.
8 Öyle oldu ki, Yeşu halkla konuştuğunda, Yahve'nin önünde koç
boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyan yedi kâhin ilerlediler ve boruları
çaldılar; Yahve'nin Antlaşma Sandığı da onları takip etti.
9 Silahlı adamlar boru çalan kâhinlerin önünden gidiyor, sandık da onların
ardından gidiyordu. Onlar ilerledikçe borular çalınıyordu.
10 Yeşu halka buyrup dedi, "Size bağırmanızı söyleyeceğim güne dek
bağırmayacaksınız, sesinizi duyurmayacaksınız, ağzınızdan tek bir söz
çıkmayacak. Sonra bağıracaksınız."
11 Bunun üzerine Yahve'nin Sandığı'nı kentin çevresinde bir kez dolandırdı.
Sonra ordugâha girdiler ve ordugâhta kaldılar.
12 Yeşu sabah erkenden kalktı. Kâhinler Yahve'nin Sandığı'nı kaldırdılar.
13 Yedi kâhin, koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyarak Yahve'nin
sandığı önünde sürekli ilerliyor ve boruları çalıyorlardı. Silahlı adamlar
önlerine çıktı. Arka muhafız Yahve'nin Sandığı'nın ardından geliyordu. Onlar
ilerlerken borular çalınıyordu.
14 İkinci gün kentin çevresini bir kez dolanıp ordugâha döndüler. Bunu altı
gün yaptılar.
15 Yedinci gün, şafak vakti erkenden kalktılar ve aynı şekilde kentin çevresini
yedi kez dolandılar. Yalnız o gün kentin çevresinde yedi kez dolandılar.
16 Yedinci kez kâhinler boruları çaldığında Yeşu halka şöyle dedi: "Bağırın,
çünkü Yahve bu kenti size verdi!

17 Kent ve içindekilerin tümü Yahve'ye adanacak. Yalnızca fahişe Rahav ve
onunla birlikte evde olanların hepsi yaşayacak, çünkü o, gönderdiğimiz
habercileri sakladı.
18 Ama size gelince, yalnızca yıkıma adanmış olandan sakının, yoksa
adadıktan sonra adanmış olunandan alırsınız, böylece İsrael ordugâhını
lanetli edip onu sıkıntıya sokarsınız.
19 Ancak bütün gümüş, altın, tunç ve demir eşyalar Yahve'ye kutsaldır.
Yahve'nin hazinesine girecekler."
20 Böylece halk bağırdı ve kâhinler boruları çaldı. Halk boruların sesini
duyunca yüksek sesle bağırdılar ve duvar dümdüz çöktü, öyle ki, herkes kendi
önüne doğru halk kente çıktı ve kenti aldılar.
21 Erkek kadın, genç yaşlı, öküz, koyun ve eşek, kente bulunan her şeyi
kılıçtan geçirip tamamen yok ettiler.
22 Yeşu, ülkeyi araştıran iki adama, "Fahişenin evine gidin ve ona ant
içtiğiniz gibi, kadını ve sahip olduğu her şeyi oradan çıkarın" dedi.
23 Genç casuslar içeri girip Rahav'ı babası, annesi, kardeşleri ve sahip
olduğu her şeyle birlikte dışarı çıkardılar. Ayrıca onun bütün akrabalarını da
dışarı çıkarıp İsrael ordugâhının dışına koydular.
24 Kenti ve içindekilerin hepsini ateşe verdiler. Yalnızca gümüşü, altını, tunç
ve demir eşyaları Yahve'nin evinin hazinesine koydular.
25 Ama Yeşu fahişe Rahav'ı, babasının ev halkını ve sahip olduğu her şeyi
sağ kurtardı. Yeşu'nun Yeriha'yı araştırmak için gönderdiği habercileri
sakladığı için bugüne dek İsrael'in ortasında yaşıyor.
26 Yeşu o sırada ant içerek onlara buyurup dedi, "Kalkıp bu kenti Yeriha'yı
kuran adam, Yahve'nin önünde lanetli olsun. İlk doğanı kaybetmek için
temelini koyacak, en küçük oğlu kaybetmek için de kapılarını takacaktır."
27 Böylece Yahve Yeşu'yla birlikteydi; onun ünü de ülkenin her yanındaydı.

7

1 Ama İsrael'in çocukları adanan şeylerde suç işlediler; çünkü Yahuda
oymağından Zerah oğlu Zavdi oğlu Karmi oğlu Akan adanan şeylerden
bazılarını aldı. Bu nedenle Yahve'nin öfkesi İsrael'in çocuklarına karşı
alevlendi.
2 Yeşu, Yeriha'dan Beytel'in doğusunda, Beyt-Aven'in yanında bulunan Ay
Kenti'ne adam gönderip onlara şöyle dedi: "Gidin, ülkeyi araştırın." Adamlar
yukarı çıkıp Ay Kenti'ni araştırdılar.
3 Yeşu'nun yanına dönüp şöyle dediler: "Bütün halk çıkmasın, iki ya da üç
bin kişi çıkıp Ay Kenti'ni vursunlar. Bütün halk oraya kadar zahmet
etmesin, çünkü onlar azdırlar."
4 Halktan yaklaşık üç bin kişi oraya çıktı ve Ay Kenti'nin adamlarının
önünden kaçtılar.
5 Ay Kenti'nin adamları yaklaşık otuz altı kişiyi vurdular. Onları kapının
önünden Şevarim'e kadar kovaladılar ve inişte vurdular. Halkın yürekleri
eriyip su gibi oldu.
6 Yeşu giysilerini yırttı ve kendisi ve İsrael'in ihtiyarları akşama kadar
Yahve'nin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandılar ve başları üzerine toz
saçtılar.
7 Yeşu şöyle dedi: "Ah, Efendi, Yahve, bizi Amorlular'ın eline teslim etmek
ve yok ettirmek için bu halkı neden Yarden'den geçirdin? Keşke yetinseydik
ve Yarden'in ötesinde yaşasaydık!

8 Ah, ey Efendimiz, İsrael düşmanlarına sırtlarını çevirdikten sonra ne
diyeyim?
9 Çünkü Kenanlılar ve ülkede oturanların tümü bunu duyacak, etrafımızı
saracak ve adımızı yeryüzünden kesip atacaklar. Kendi yüce ismin için ne
yapacaksın?"
10 Yahve Yeşu'ya, "Kalk!" dedi. "Neden böyle yüzüstü kapandın?
11 İsrael günah işledi. Evet, onlara buyurmuş olduğum antlaşmamı dahi
bozdular. Evet, adanan şeylerin bir kısmını aldılar, hem çaldılar, hem de
kandırdılar. Hem onu kendi eşyalarının arasına koydular.
12 Bu nedenle İsrael'in çocukları düşmanlarının önünde duramıyor. Yıkıma
adandıkları için düşmanlarının önünde sırtlarını çeviriyorlar. Aranızdaki
adanmış şeyleri yok etmediğiniz sürece artık yanınızda olmayacağım.
13 Kalk! Halkı kutsayıp de: 'Yarın için kendinizi kutsayın; çünkü İsrael'in
Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Ey İsrael, aranızda adanmış bir şey var. Aranızdaki
adanmış şeyi ortadan kaldırmadıkça düşmanlarının önünde duramazsın."
14 Bu nedenle sabahleyin oymaklarını yaklaştıracaksın. Öyle olacak ki,
Yahve'nin seçeceği oymak boylarına göre yaklaşacak. Yahve'nin seçeceği boy,
ev halkıyla yaklaşacaktır. Yahve'nin seçeceği ev halkı teker teker
yaklaşacaktır.
15 Öyle olacak ki, adanan şeyle birlikte alınan kişi, Yahve'nin antlaşmasını
bozduğu ve İsrael'de utanç verici bir şey yaptığı için kendisi ve sahip olduğu
her şey ateşle yakılacaktır.'"
16 Böylece Yeşu sabah erkenden kalktı ve İsrael'i oymaklarına göre
yaklaştırdı. Yahuda oymağı seçildi.
17 Yahuda boylarını yakınına getirdi ve Zerahoğulları boyunu seçti.
Zerahoğulları'nın ailelerini teker teker yaklaştırdı ve Zavdi seçildi.
18 Ev halkını teker teker yanına getirdi ve Yahuda oymağından Zerah oğlu
Zavdi oğlu Karmi oğlu Akan seçildi.
19 Yeşu, Akan'a şöyle dedi: "Oğlum, lütfen İsrael'in Tanrısı Yahve'yi yücelt ve
O'na itiraf et. Şimdi bana ne yaptığını söyle! Bunu benden saklama!"
20 Akan Yeşu'ya şöyle yanıt verdi: "İsrael'in Tanrısı Yahve'ye karşı gerçekten
günah işledim ve bunu yaptım.
21 Yağmanın arasında güzel bir Babil kaftanı, iki yüz şekel* gümüş ve elli
şekel ağırlığında bir altın külçe görünce, onlara göz diktim ve onları aldım.
İşte, onlar çadırımın ortasında, altında gümüşle birlikte toprakta saklılar."
22 Bunun üzerine Yeşu haberciler gönderdi ve onlar da çadıra koştular. İşte,
onun altında gümüşle birlikte çadırında saklanmıştı.
23 Onları çadırın ortasından alıp Yeşu'ya ve bütün İsrael'in çocuklarına
getirdiler. Onları Yahve'nin önüne koydular.
24 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, kaftanı,
altın külçesini, onun oğullarını, kızlarını, sığırlarını, eşeklerini, koyunlarını,
çadırını ve sahip olduğu her şeyi aldılar; ve onları Akor Vadisi'ne çıkardılar.
25 Yeşu, "Neden bizi sıkıntıya soktun?" dedi. "Yahve bugün seni sıkıntıya
sokacak." Bütün İsrael onu taşlarla taşladı, onları ateşle yaktı ve onları taşlarla
taşladı.

* **7:21** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

26 Onun üzerine bugüne kadar duran büyük bir taş yığını yığdılar. Yahve
kızgın öfkesinden döndü. Bu nedenle o yerin adı bugüne dek "Akor Vadisi"
olarak anıldı.

8

1 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Korkma ve yılma. Bütün savaşçıları yanına al,
kalk ve Ay Kenti'ne çık. İşte, Ay'ın kralını, halkını, kentini ve ülkesini senin
eline verdim.
2 Yeriha'ya ve kralına yaptığını Ay Kenti'ne ve onun kralına da yapacaksın;
ancak kentin mallarını ve hayvanlarını kendinize alacaksınız. Kente arka
tarafından pusu kur."
3 Bunun üzerine Yeşu, bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'ne çıkmak üzere
kalktı. Yeşu, güçlü ve yiğit adamlardan otuz bin kişiyi seçti ve onları
geceleyin gönderdi.
4 Onlara buyurup şöyle dedi: "İşte, kente karşı, kentin arkasında pusuya
yatacaksınız. Kentten çok uzağa gitmeyin ama hepiniz hazır olun.
5 Ben ve yanımdaki bütün halk kente yaklaşacağız. İlk seferde olduğu gibi,
bize karşı çıktıklarında, biz onların önünden kaçacağız.
6 Biz onları kentten uzaklaştırıncaya kadar peşimizden gelecekler; çünkü
onlar, 'İlk seferki gibi önümüzden kaçıyorlar' diyecekler. Biz de onların
önünden kaçacağız.
7 Siz de pusudan kalkıp kenti ele geçireceksiniz; çünkü Tanrınız Yahve onu
elinize teslim edecek.
8 Kenti ele geçirdiğiniz zaman onu ateşe vereceksiniz. Bunu Yahve'nin
sözüne göre yapacaksınız. İşte, size buyurdum."
9 Yeşu onları dışarı gönderdi; ve pusu kurmaya gittiler, ve Beytel ile Ay
Kenti arasında, Ay Kenti'nin batı yakasında kaldılar; ama Yeşu o gece halkın
arasında kaldı.
10 Yeşu sabah erkenden kalktı, halkı topladı ve İsrael'in ihtiyarlarıyla
birlikte halkın önünde Ay Kenti'ne çıktı.
11 Bütün halk, onunla birlikte olan savaş adamları da çıkıp yaklaştılar,
kentin önüne gelip Ay Kenti'nin kuzey tarafında konakladılar. Artık onunla
Ay Kenti arasında bir vadi vardı.
12 Yaklaşık beş bin kişiyi alıp Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batı
yakasında onları pusuya koydu.
13 Böylece onlar halkı, kentin kuzeyindeki bütün orduyu ve kentin
batısında pusuya yatanları yerleştirdiler; ve Yeşu o gece vadinin ortasına gitti.
14 Ay Kralı bunu görünce onlar aceleyle erkenden kalktılar. Kentin
adamları, belirlenen zamanda İsrael'e karşı savaşmak üzere Arava'nın
önünde çıktılar; ama kentin arkasında kendisine karşı bir pusu olduğunu
bilmiyordu.
15 Yeşu ve bütün İsrael, sanki önlerinde yeniliyormuş gibi davrandılar ve çöl
yolundan kaçtılar.
16 Kentte yaşayanların tümü onları kovalamak için bir araya çağrıldı.
Yeşu'yu kovaladılar ve kentten uzaklaştırıldılar.
17 Ay Kenti'nde ya da Beytel'de İsrael'in peşinden gitmeyen tek kişi
kalmamıştı. Kenti açık bırakıp İsrael'i kovaladılar.
18 Yahve Yeşu'ya, "Elindeki mızrağı Ay Kenti'ne doğru uzat, çünkü onu
senin eline vereceğim" dedi. Yeşu elindeki mızrağı kente doğru uzattı.

19 Pusudakiler yerlerinden hızla kalktı. Elini uzatır uzatmaz onlar da
koşup kente girip onu aldılar. Acele edip kenti ateşe verdiler.
20 Ay Kenti'nin halkı arkalarına baktıklarında kentin dumanının göğe
yükseldiğini gördüler ve onların şu ya da bu yana kaçmaya güçleri yoktu. Çöle
kaçan halk kendilerini kovalayanların üzerine geri döndü.
21 Yeşu ve bütün İsrael, pusudakilerin kenti aldığını ve kentin dumanının
yükseldiğini görünce geri dönüp Ay Kenti adamlarını öldürdüler.
22 Ötekiler de kentten onlara karşı çıktılar; İsrael'in ortasında kaldılar;
bazıları bu tarafta, bazıları da o taraftaydı. Onları vurdular; hiçbirinin geride
kalmasına ya da kaçmasına izin vermediler.
23 Ay Kralı'nı canlı yakalayıp Yeşu'nın yanına getirdiler.
24 İsrael, kendilerini kovalamış oldukları çölde, Ay Kenti'nde oturanların
hepsini öldürmeyi bitirince ve hepsi kılıçtan geçirilip tükenince, bütün İsrael
Ay Kenti'ne döndü, orayı da kılıçtan geçirdi.
25 O gün düşen erkek ve kadınların hepsi, Ay Kenti halkının tümü on iki bin
kişiydi.
26 Yeşu, Ay Kenti'nde oturanların hepsini tamamen yok edinceye kadar
mızrak uzattığı elini geri çekmedi.
27 Yahve'nin Yeşu'ya buyurduğu söz uyarınca İsrael, o kentin yalnızca
hayvanlarını ve mallarını kendilerine aldı.
28 Böylece Yeşu Ay Kenti'ni yaktı ve onu bugüne dek sonsuz bir yığına,
harabeye çevirdi.
29 Ay Kralı'nı akşama kadar bir ağaca astı. Gün batımında Yeşu buyurdu ve
cesedini ağaçtan indirip kent kapısının girişine attılar ve üzerine bugüne dek
duran büyük bir taş yığını yaptılar.
30 Bunun üzerine Yeşu, İsrael'in Tanrısı Yahve'ye Eval Dağı'nda bir sunak
yaptı.
31 Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin İsrael'in çocuklarına buyurduğu gibi,
Moşe'nin Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi: üzerinde hiç kimsenin demir
kaldırmadığı, yontulmamış taşlardan bir sunak yaptı. Bunun üzerinde
Yahve'ye yakmalık sunular sundular ve esenlik sunuları kurban ettiler.
32 Moşe'nin İsrael halkının önünde yazdığı yasanın bir kopyasını orada
taşların üzerine yazdı.
33 Bütün İsrael, ihtiyarları, görevlileri ve hakimleriyle birlikte, yerli olsun
yabancı olsun, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levili kâhinlerin
önünde sandığın her iki yanında, İsrael halkını kutsasınlar diye, Yahve'nin
hizmetkârı Moşe'nin ilk başta buyurduğu gibi, yarısı Gerizim Dağı'nın
önünde, yarısı da Eval Dağı'nın önünde duruyordu.
34 Sonra Yasa Kitabı'nda yazılı olanların hepsine göre yasadaki bütün
sözleri, bereketi ve laneti okudu.
35 Moşe'nin buyurduklarından, kadınlarla, çocuklarla ve aralarında bulunan
yabancılarla birlikte, bütün İsrael topluluğunun önünde, Yeşu'nun okumadığı
tek bir söz kalmadı.

9

1 Yarden'in ötesinde, dağlık bölgede, ovada ve Lübnan'ın önündeki büyük
deniz kıyısında bulunan bütün krallar, Hititler, Amoritler, Kenanlılar,
Perizliler, Hivliler ve Yevuslular bunu duydular.

2 Yeşu'ya ve İsrael'e karşı savaşmak üzere fikir birliğiyle bir araya
toplandılar.
3 Ama Givon halkı Yeşu'nun Yeriha ve Ay Kenti'ne yaptıklarını duyunca,
4 onlar da bir hileye başvurdular ve gidip kendilerini elçi gibi yaptılar,
eşeklerine eski çuvallar, eskimiş, yırtık ve bağlanmış şarap tulumları aldılar.
5 Ayaklarına eski, yamalı çarıklar ve üzerilerine eski giysiler giydiler.
Erzakları olarak bütün ekmekleri kuru ve küflüydü.
6 Gilgal'daki ordugâhtaki Yeşu'nun yanına gidip ona ve İsrael adamlarına
şöyle dediler: "Uzak bir diyardan geldik. Şimdi bizimle bir antlaşma yapın."
7 İsrael adamları Hivliler'e, "Ya aramızda yaşıyorsanız?" dediler. "Sizinle
nasıl bir antlaşma yapabiliriz?"
8 Yeşu'ya, "Biz senin hizmetkârlarınız" dediler. Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz
kimsiniz? Nereden geliyorsunuz?"
9 Ona şöyle dediler, "Tanrın Yahve'nin adından ötürü hizmetkârların çok
uzak bir ülkeden geldi; çünkü O'nun ününü, Mısır'da bütün yaptıklarını,
10 Yarden'in ötesindeki Amorlular'ın iki kralına, Heşbon Kralı Sihon'a ve
Aştarot'ta bulunan Başan Kralı Og'a yaptıklarının hepsini duyduk.
11 İhtiyarlarımız ve ülke sakinlerimizin hepsi bizimle konuşup şöyle dediler:
'Yolculuk için elinize erzak alın ve onları karşılamaya gidin. Onlara deyin ki:
"Biz sizin hizmetkârınız. Şimdi bizimle bir antlaşma yapın."'
12 Bu, size gelmek üzere yola çıktığımız gün, evimizden sıcak olarak
aldığımız erzak ekmeğimizdir; ama şimdi, işte, kurudu ve küflendi.
13 Doldurduğumuz bu şarap tulumları yeniydi; ve işte, yırtıldılar. Bu
giysilerimiz, çarıklarımız da uzun yolculuktan dolayı eskidi."
14 Adamlar erzaklarının tadına baktılar ve Yahve'nin ağzından öğüt
istemediler.
15 Yeşu onlarla barış yaptı ve yaşamaları için onlarla bir antlaşma yaptı.
Topluluğun beyleri onlara ant içti.
16 Kendileriyle antlaşma yaptıktan üç gün sonra komşuları olduklarını ve
aralarında yaşadıklarını duydular.
17 İsrael'in çocukları yol alıp üçüncü günde onların kentlerine geldiler. Şimdi
onların kentleri Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di.
18 İsrael'in çocukları onları vurmadı; çünkü topluluğun ihtiyarları İsrael'in
Tanrısı Yahve aracılığıyla onlara ant içmişlerdi. Bütün topluluk beylere karşı
söylendiler.
19 Ama beylerin hepsi bütün topluluğa şöyle dediler: "Biz onlara İsrael'in
Tanrısı Yahve aracılığıyla ant içtik. Bu nedenle onlara dokunamayız.
20 Onlara şöyle yapacağız, yaşamalarına izin vereceğiz; yoksa onlara
içtiğimiz anttan dolayı üzerimize gazap olur."
21 Beyler onlara, "Yaşasınlar" dediler. Böylece beylerin onlara söylediği gibi,
bütün topluluk için odun kesici ve su çekici oldular.
22 Yeşu onları çağırdı ve onlarla konuşup şöyle dedi: "Aramızda yaşarken,
'Sizden çok uzaktayız' diyerek neden bizi kandırdınız?
23 İşte bu yüzden lanetlisiniz ve bazılarınız Tanrımın evi için hem odun
kesici hem de su çekici olarak köleler olmaktan hiç geri kalmayacaksınız."
24 Yeşu'ya şöyle yanıt verip dediler: "Çünkü hizmetkârlarınıza, Tanrınız
Yahve'nin, hizmetkârı Moşe'ye bütün toprakları size vermesini ve
önünüzden ülkede yaşayanların hepsini yok etmesini nasıl buyurduğu kesin

bir şekilde söylendi. Bu nedenle sizin yüzünüzden yaşamlarımız için çok korktuk ve bu şeyi yaptık.
25 İşte şimdi senin elindeyiz. Sana nasıl iyi ve doğru geliyorsa bize onu yap."
26 Onlara böyle yaptı ve onları öldürmesinler diye İsrael'in çocuklarının elinden kurtardı.
27 O gün Yeşu, topluluk için ve Yahve'nin kendi seçeceği yerde sunağı için, bugüne dek onları odun kesiciler ve su çekiçiler yaptı.

10

1 Yeruşalem Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Ay Kenti'ni nasıl aldığını ve onu tümüyle yok ettiğini; Yeriha ve kralına yaptığı gibi Ay Kenti'ne ve kralına da yaptığını; ve Givon halkının İsrael'le nasıl barış yaptığını ve onların arasında olduklarını duyunca, çok korktular.
2 Çünkü Givon kral kentlerinden biriydi, büyük bir kentti, ve Ay Kenti'nden daha büyüktü, onun bütün adamları da güçlüydü.
3 Bunun üzerine Yeruşalem Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham'a, Yarmut Kralı Piram'a, Lakiş Kralı Yafia'ya ve Eglon Kralı Debir'e haber göndererek şöyle dedi:
4 "Yanıma gelin ve bana yardım edin. Hadi Givon'u vuralım; çünkü Yeşu ve İsrael'in çocuklarıyla barış yaptılar."
5 Bunun üzerine Amorlular'ın beş kralı, Yeruşalem Kralı, Hevron Kralı, Yarmut Kralı, Lakiş Kralı ve Eglon Kralı kendileri ve bütün ordularıyla toplanıp çıktılar ve Givon'a karşı ordugâh kurdular, ona karşı savaştılar.
6 Givon adamları Gilgal'daki ordugâhta bulunan Yeşu'ya haber göndererek şöyle dediler: "Hizmetkârlarını bırakma! Tez yanımıza çık ve bizi kurtar! Bize yardım et; çünkü dağlık bölgede oturan Amorlular'ın bütün kralları bize karşı toplandılar."
7 Bunun üzerine Yeşu, kendisiyle birlikte bütün orduyla, cesur yiğitlerin tümüyle birlikte Gilgal'dan çıktı.
8 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Onlardan korkma, çünkü onları senin ellerine teslim ettim. Onlardan hiç kimse senin önünde duramayacak."
9 Yeşu ansızın yanlarına geldi. Bütün gece Gilgal'dan yürüdü.
10 Yahve onları İsrael'in önünde şaşkına çevirdi. Onları Givon'da büyük vuruşla öldürdü ve onları Beyt-Horon yokuşu yolunda kovaladı ve onları Azeka'ya ve Makkeda'ya kadar vurdu.
11 İsrael'in önünden kaçarken Beyt-Horon'un inişinde Yahve Azeka'ya kadar gökten üzerlerine büyük taşlar attı ve öldüler. Dolu taşları nedeniyle ölenler, İsrael'in çocuklarının kılıçla öldürdüklerinden daha fazlaydı.
12 Sonra Yeşu, Yahve'nin Amorlular'ı İsrael'in çocuklarının önünde teslim ettiği gün Yahve'ye konuştu. İsrael'in gözü önünde şöyle dedi: "Ey güneş, Givon üzerinde dur! Sen, ey ay, Ayalon Vadisi'nde kal!"
13 Ulus düşmanlarından öç alana dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Yaşar'ın Kitabı'nda bu yazılı değil mi? Güneş gökyüzünün ortasında kaldı ve neredeyse bütün gün batmakta acele etmedi.
14 Yahve'nin bir adamın sesini dinlediği ne ondan önce ne de sonra böyle bir gün olmadı; çünkü Yahve İsrael için savaştı.
15 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael, Gilgal'daki ordugâha döndü.
16 Bu beş kral kaçıp Makkeda'daki mağaraya saklandılar.

17 Yeşu'ya, “Beş kral Makkeda'daki mağarada saklanmış halde bulundu” diye söylendi.

18 Yeşu şöyle dedi: “Mağaranın girişini kapatmak için büyük taşlar yuvarlayın ve onları beklemek için yanına adamlar koyun;
19 ama siz orada durmayın. Düşmanlarınızı kovalayın ve onlara arkadan saldırın. Kentlerine girmelerine izin vermeyin; çünkü Tanrınız Yahve onları sizin elinize teslim etti.”
20 Yeşu ile İsrael'in çocukları onları tükeninceye kadar büyük vuruşla öldürdükten ve onlardan artakalanlar surlu kentlere girdikten sonra,
21 bütün halk esenlik içinde Yeşu'nun yanına Makkeda'taki ordugâha döndü. Hiçbiri İsrael'in çocuklarına karşı ağzını açamadı.
22 Bunun üzerine Yeşu, “Mağaranın girişini açın ve o beş kralı mağaradan çıkarıp bana getirin” dedi.
23 Bunu yaptılar ve beş kralı mağaradan ona getirdiler: Yeruşalem Kralı, Hevron Kralı, Yarmut Kralı, Lakiş Kralı ve Eglon Kralı.
24 Kralları Yeşu'nun yanına getirdikleri zaman, Yeşu bütün İsrael adamlarını çağırdı ve kendisiyle birlikte giden savaş adamlarının komutanlarına, “Yaklaşın” dedi. “Ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun.”
Yaklaştılar ve ayaklarını onların boyunları üzerine koydular.
25 Yeşu onlara şöyle dedi: “Korkmayın ve yılmayın. Güçlü ve cesur olun; çünkü Yahve, savaşmakta olduğunuz bütün düşmanlarınıza böyle yapacaktır.”
26 Daha sonra Yeşu onları vurup öldürdü ve onları beş ağaç üzerine astı. Akşama kadar ağaçların üzerinde asılı kaldılar.
27 Güneş battığında Yeşu buyurdu ve onları ağaçların üzerinden indirip saklandıkları mağaraya attılar ve mağaranın ağzına büyük taşlar koydular, bu güne dek durmaktadır.
28 Yeşu o gün Makkeda'yı aldı ve kralıyla birlikte onu kılıçtan geçirdi. Onu ve içinde bulunan bütün canları tamamen yok etti. Geride kimseyi bırakmadı. Yeriha Kralı'na yaptığını Makkeda Kralı'na da yaptı.
29 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Makkeda'dan Livna'ya geçti ve Livna'ya karşı savaştılar.
30 Yahve onu da kralıyla birlikte İsrael'in eline teslim etti. Onu ve içindeki bütün canları kılıçtan geçirdi. İçinde kimseyi bırakmadı. Yeriha Kralı'na yaptığı gibi onun kralına da yaptı.
31 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Livna'dan Lakiş'e geçti, orada ordugâh kurup ona karşı savaştılar.
32 Yahve Lakiş'i İsrael'in eline teslim etti. İkinci gün onu aldı ve Livna'ya yaptığı her şeye göre, içindeki bütün canlarla birlikte onu kılıçtan geçirdi.
33 Bunun üzerine Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi; ve Yeşu, kendisinden kimse kalmayana kadar onu ve halkını vurdu.
34 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Lakiş'ten Eglon'a geçti; ve ona karşı ordugâh kurup ona karşı savaştılar.
35 O gün onu alıp kılıçtan geçirdiler. Lakiş'e yaptığı her şeye göre, o gün onun içinde bulunan bütün canları tamamen yok etti.
36 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Eglon'dan Hevron'a çıktı; ve ona karşı savaştılar.

37 Onu alıp kralını, bütün kentlerini ve içindeki bütün canları kılıçtan
geçirdiler. Eglon'a yaptığı her şeye göre, geride kimseyi bırakmadı; ama onu
ve içindeki tüm canları tümüyle yok etti.
38 Yeşu, kendisiyle birlikte bütün İsrael'le birlikte Devir'e dönüp ona karşı
savaştı.
39 Onu, kralıyla ve bütün kentleriyle birlikte aldı. Onları kılıçtan geçirdiler
ve içindeki tüm canları tümüyle yok ettiler. Kimseyi bırakmadı. Hevron'a
yaptığı gibi Livna'ya ve onun kralına yaptığı gibi, Devir'e ve onun kralına da
öyle yaptı.
40 Böylece Yeşu bütün ülkeyi, dağlık bölgeyi, güneyi, ovayı, yamaçları ve
bunların bütün kralларını vurdu. Kimseyi geride bırakmadı ama İsrael'in
Tanrısı Yahve'nin buyurduğu gibi nefesi olanları tümüyle yok etti.
41 Yeşu Kadeş Barnea'dan Gaza'ya kadar, bütün Goşen ülkesini, Givon'a
kadar onları vurdu.
42 İsrael'in Tanrısı Yahve İsrael için savaştığı için Yeşu bu kralların hepsini
ve ülkelerini bir anda ele geçirdi.
43 Yeşu, kendisiyle birlikte bütün İsrael, Gilgal'daki ordugâha döndüler.

11

1 Hasor Kralı Yavin bunu duyunca, Madon Kralı Yovav'a, Şimron Kralı'na,
Akşaf Kralı'na,
2 kuzeyde, dağlık bölgede, Kinnerot'un güneyinde Arava'da, ovada ve batıda
Dor tepelerinde bulunan krallara,
3 doğuda ve batıda Kenanlılar'a, Amorlular'a, Hititler'e, Perizliler'e, dağlık
bölgede Yevuslular'a ve Hermon'un altındaki Mispa diyarında olan Hivliler'e
haber gönderdi.
4 Onlar ve kendileriyle birlikte bütün orduları, çok sayıda insan, deniz
kıyısındaki kumlar kadar çok sayıda atlar ve savaş arabalarıyla çıktılar.
5 Bütün bu krallar bir araya geldi; ve İsrael ile savaşmak için gelip Merom
sularında birlikte konakladılar.
6 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Onlar yüzünden korkma; yarın bu saatlerde,
hepsini İsrael'in önünde öldürülmüş olarak teslim edeceğim. Atlarını
sakatlayacaksın ve savaş arabalarını ateşle yakacaksın."
7 Bunun üzerine Yeşu, bütün savaşçılarıyla birlikte Merom suları yanında
ansızın onların üzerine geldi ve onlara saldırdı.
8 Yahve onları İsrael'in eline teslim etti; onlar da onları vurup Büyük
Sayda'ya, Misrefot Maim'e ve doğuya doğru Mispe Vadisi'ne kadar
kovaladılar. Onlardan kimse kalmayıncaya kadar onları vurdular.
9 Yeşu onlara Yahve'nin söylediği gibi yaptı. Atlarını sakatladı ve savaş
arabalarını ateşle yaktı.
10 O sırada Yeşu geri dönüp Hasor'u aldı ve kralını kılıçla vurdu; çünkü
Hasor bütün bu krallıkların başıydı.
11 Onda bulunan canların hepsini kılıçtan geçirip onları tamamen yok
ettiler. Nefes alan kimse kalmamıştı. Hasor'u ateşle yaktı.
12 Yeşu, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin buyurduğu gibi, bu kralların bütün
kentlerini kralларıyla birlikte ele geçirdi ve onları kılıçtan geçirip tamamen
yok etti.
13 Ama tepecikleri üzerinde duran kentlere gelince, İsrael, Hasor dışında
hiçbirini yakmadı. Yeşu onu yaktı.

14 İsrael'in çocukları bu kentlerdeki yağmalanan bütün malları hayvanlarla
birlikte kendilerine yağma olarak aldılar; ama hepsini yok edinceye kadar
onları kılıçtan geçirdiler. Nefes alan kimseyi bırakmadılar.
15 Yahve, hizmetkârı Moşe'ye buyurduğu gibi, Moşe de Yeşu'ya öyle
buyurdu. Yeşu da öyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduklarından hiçbirini
yarım bırakmadı.
16 Böylece Yeşu, dağlık bölgeyi, bütün güneyi, bütün Goşen bölgesini, ovayı,
Arava'yı, İsrael'in dağlık bölgesini ve aynı ovayı,
17 Seir'e çıkan Halak Dağı'ndan, Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan
Vadisi'ndeki Baal Gad'a kadar bütün bu diyarı ele geçirdi. Bütün kralларını
aldı, onları vurdu ve öldürdü.
18 Yeşu bu kralların hepsiyle uzunca bir süre savaştı.
19 Givon'da yaşayan Hivliler dışında İsrael'in çocuklarıyla barış yapan kent
yoktu. Hepsini savaşta aldılar.
20 Çünkü Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onları tümüyle yok etmek,
İsrael'e karşı savaşa çıkmak için onların yüreklerini katılaştırmak, hiçbir lütuf
görmeyerek onları yok etmek Yahve'dendi.
21 O sırada Yeşu geldi ve Anaklılar'ı dağlık bölgeden, Hevron'dan, Devir'den,
Anav'dan, Yahuda'nın bütün dağlık bölgesinden ve İsrael'in bütün dağlık
bölgesinden söküp attı. Yeşu onları kentleriyle birlikte tümüyle yok etti.
22 İsrael'in çocuklarının ülkesinde Anaklılar'dan kimse kalmamıştı. Yalnızca
Gaza'da, Gat'ta ve Aşdod'da biraz kaldı.
23 Böylece Yahve'nin Moşe'ye söylediği her şeye göre Yeşu bütün ülkeyi aldı;
ve Yeşu onu oymaklarına göre paylarına göre İsrael'e miras olarak verdi. O
zaman ülke savaştan dinlendi.

12

1 İsrael'in çocuklarının vurdukları ve gün doğumuna doğru Yarden'in
ötesinde, Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar ve doğuda bütün
Arava'ya kadar ülkelerini mülk edindikleri diyarın kralları şunlardır:
2 Amorlular'ın Kralı Sihon. Heşbon'da yaşadı ve Arnon Vadisi'nin
kenarında ve vadinin ortasında bulunan Aroer'den ve Gilad'ın yarısına,
Ammon'un çocuklarının sınırı olan Yabbok Irmağı'na kadar hükmetti;
3 ve doğuda Kinnerot Denizi'ne kadar Arava, ve Arava Denizi'ne kadar,
Tuz Denizi'ne kadar, doğuda Beyt Yeşimot'a yoluna kadar; ve güneyde, Pisga
yamaçları altında:
4 Aştarot'ta ve Edrei'de yaşayan Refalar'dan artakalan Başan Kralı Og'un
sınırı,
5 Hermon Dağı'nda, Saleka'da ve bütün Başan'da, Geşurlular'la Maakalılar'ın
sınırına kadar, ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırı olan Gilad'ın yarısına kadar
hükmeden oydu.
6 Yahve'nin hizmetkârı Moşe ile İsrael'in çocukları onları vurdu. Yahve'nin
hizmetkârı Moşe onu mülk olarak Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe
oymağının yarısına verdi.
7 Yeşu ile İsrael'in çocuklarının Yarden'in batısına doğru, Lübnan vadisindeki
Baal Gad'dan Seir'e kadar uzanan Halak Dağı'na kadar vurdukları ülkenin
kralları bunlardır. Yeşu onu paylarına göre mülk olarak İsrael oymaklarına
verdi;
8 dağlık bölgede, ovada, Arava'da, yamaçlarda, çölde ve güneyde; Hititler,
Amoritler, Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular;

9 Eriha Kralı bir; Beytel'in yanındaki Ay Kralı bir;
10 Yeruşalem Kralı bir; Hevron Kralı bir;
11 Yarmut Kralı bir; Lakiş Kralı bir;
12 Eglon Kralı bir; Gezer Kralı bir;
13 Devir Kralı bir; Geder Kralı bir;
14 Horma Kralı bir; Arad Kralı bir;
15 Livna Kralı bir; Adullam Kralı bir;
16 Makkeda Kralı bir; Beytel Kralı bir;
17 Tappua Kralı bir; Hefer Kralı bir;
18 Aphek Kralı bir; Lasşaron Kralı bir;
19 Madon Kralı bir; Hasor Kralı bir;
20 Şimron Kralı bir; Ahşaf Kralı bir;
21 Taanak Kralı bir; Megiddo Kralı bir;
22 Kedeş Kralı bir; Karmel'deki Yokneam Kralı bir;
23 Dor sırtındaki Dor Kralı bir; Gilgal'daki Goyim Kralı bir;
24 Tirsa Kralı bir; kralların tümü otuz bir.

13

1 Yeşu artık yaşlanmıştı ve yılları oldukça ilerlemişti. Yahve ona şöyle dedi:
"Yaşlısın ve yılların ilerledi; hâlâ mülk olarak alınacak çok yer var."
2 "Hâlâ beklemekte olan yer şudur: Filistliler'in bütün bölgeleri ve Geşur'un
tamamı;
3 Mısır'ın önündeki Şihor'dan kuzeyde Kenanlılar'ın sayılan Ekron sınırına
kadar; Filistliler'in beş beyleri; Gazazlılar ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar
ve Ekronlular; güneyde de Avlar,
4 Afek'e, Amorlular'ın sınırına kadar bütün Kenan ülkesi ve Saydalılar'ın
Meara'sı;
5 Hermon Dağı eteğindeki Baal Gad'dan Hamat'ın girişine kadar Geballılar
ülkesi ve gün doğumuna kadar bütün Lübnan;
6 Lübnan'dan Misrefot-Maim'e kadar dağlık bölgede yaşayanların tümü,
Saydalılar'ın da tümü. Onları İsrael'in çocuklarının önünden kovacağım. Size
buyurduğum gibi onu miras olarak İsrael'e paylaştır.
7 Şimdi bu diyarı miras olarak dokuz oymağa ve Manaşşe oymağının
yarısına paylaştır."
8 Onunla birlikte Ruvenliler ile Gadlılar, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin
onlara vermiş olduğu gibi, Yarden'in doğusunda Moşe'nin kendilerine
verdiği mirasların aldılar;
9 Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den ve vadinin ortasında olan kentle
Divon'a kadar bütün Medeva Ovası;
10 ve Heşbon'da hüküm süren Amorlular'ın kralı Sihon'un Ammon'un
çocuklarının sınırına kadar olan bütün kentleri;
11 ve Gilad, Geşurlular ile Maakalılar sınırı, ve Hermon Dağı'nın tamamı ve
Saleka'ya kadar olan Başan'ın tümü;
12 Refalılar'dan kalmış olan Aştarot ve Edrei'de hüküm süren Başan'daki
Og'un bütün krallığı; çünkü Moşe bunlara saldırıp onları kovmuştu.
13 Ne var ki, İsrael'in çocukları Geşurlular'ı ya da Maakalılar'ı kovmadılar;
ama Geşur ve Maaka bugüne dek İsrael'in içinde yaşamaktadır.
14 Ancak Levi oymağına miras vermedi. Ona söylediği gibi, İsrael'in Tanrısı
Yahve'nin ateşle yapılan sunuları onun mirasıdır.
15 Moşe soylarına göre Ruven'in çocukları oymağına verdi.

16 Sınırları Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den, vadinin ortasındaki kentten
ve Medeva yanındaki bütün ova;
17 Heşbon ve ovadaki bütün kentleri; Divon, Bamot Baal, Beyt Baal Meon,
18 Yahaz, Kedemot, Mefaat,
19 Kiryatayim, Sivma, vadinin dağındaki Seret Şahar,
20 Beyt Peor, Pisga yamaçları, Beyt Yeşimot,
21 ovadaki bütün kentler ve Heşbon'da hüküm süren Amorlular'ın kralı
Sihon'un bütün ülkesiydi; onu ve Midyan önderleri, Evi'yi, Rekem'i, Sur'u,
Hur'u ve Reva'yı, ülkede yaşayan Sihon'un beylerini Moşe vurdu.
22 İsrael'in çocukları, öldürdükleriyle birlikte Beor oğlu falcı Balam'ı da kılıçla
öldürdüler.
23 Ruven'in çocuklarının sınırı Yarden'in kıyısıydı. Boylarına, kentlerine ve
köylerine göre Ruven'in çocuklarının mirası bunlardı.
24 Moşe boylarına göre Gad oymağına, Gad'ın çocuklarına verdi.
25 Onların sınırları Yazer, Gilad'ın bütün kentleri ve Rabba yakınındaki
Aroer'e kadar Ammon'un çocuklarının diyarının yarısı;
26 Heşbon'dan Ramat Mispe'ye ve Betonim'e kadar; ve Mahanayim'den
Devir sınırına kadar;
27 ve vadide Beyt Haram, Beyt Nimra, Sukkot ve Safon, Heşbon Kralı
Sihon'un krallığından geri kalanı, Yarden kıyısı, doğuya doğru Yarden'in
ötesinde, Kinneret Denizi'nin en uç kısmına kadardı.
28 Boylarına göre, Gad'ın çocuklarının mirası olan kentler ve onların köyleri
budur.
29 Moşe Manaşşe oymağının yarısına miras verdi. Boylarına göre
Manaşşe'nin çocuklarının yarım oymağı içindi.
30 Onların sınırları Mahanayim'den, Başan'ın tamamı, Başan Kralı Og'un
bütün krallığı ve Başan'daki Yair'in bütün köyleri, altmış kentti.
31 Gilad'ın yarısı, Başan'da Og Krallığı'nın, Aştarot ve Edrei kentleri,
Manaşşe oğlu Makir'in çocukları için, boylarına göre Makir'in çocuklarının
yarısı içindi.
32 Yarden'in ötesinde, doğuda Yeriha'daki Moav ovalarında Moşe'nin
dağıttığı miraslar bunlardır.
33 Ama Moşe Levi oymağına miras vermedi. Onlara söylediği gibi, onların
mirası İsrael'in Tanrısı Yahve'dir.

14

1 İsrael'in çocuklarının Kenan diyarında aldıkları, kâhin Eleazar'ın, Nun oğlu
Yeşu'nun ve İsrael'in çocukları oymaklarının ata evleri başlarının onlara
dağıttığı miraslar bunlardır.
2 Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu gibi, onların miras payını dokuz
oymağa ve bir oymağın yarısına dağıttılar.
3 Çünkü Moşe iki oymakla yarım oymağın mirasını Yarden'in ötesinde
vermişti; ama Levililer'e onların arasında hiç miras vermedi.
4 Yosef'in çocukları Manaşşe ve Efraim olmak üzere iki oymaktı. Levililer'e,
oturacakları kentler dışında, hayvanları ve malları için otlakları dışında
topraktan hiç pay vermedi.
5 İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar ve ülkeyi
paylaştılar.

6 Bunun üzerine Yahuda'nın çocukları Gilgal'daki Yeşu'nun yanına geldiler.
Kenizzî Yefunne oğlu Kalev ona şöyle dedi, "Yahve'nin Kadeş Barnea'da
Tanrı adamı Moşe'ye benim ve senin hakkında söylediği şeyi biliyorsun.
7 Yahve'nin hizmetkârı Moşe ülkeyi araştırmam için beni Kadeş Barnea'dan
gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Yüreğimde olduğu gibi ona yeniden haber
getirdim.
8 Ancak benimle birlikte çıkmış olan kardeşlerim halkın yüreğini eritti;
ama ben tümüyle Tanrım Yahve'nin ardından gittim.
9 Moşe o gün şöyle ant içti: 'Üzerinde yürüdüğün diyar kesin olarak daima
sana ve çocuklarına miras olacak, çünkü sen tümüyle Tanrım Yahve'nin
ardından gittin.'"
10 "İşte, İsrael çölde yürürken, Yahve'nin Moşe'ye bu sözü söylemesinden bu
yana geçen bu kırk beş yıl boyunca, O söylemiş olduğu gibi Yahve beni
yaşattı. İşte, bugün seksen beş yaşındayım.
11 Bugün Moşe'nin beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. Dışarı çıkmak ve
içeri girmek için o zamanki gücüm nasılsa, şimdi de savaş için gücüm öyledir.
12 Bu nedenle, Yahve'nin o gün söylediği bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver;
çünkü o gün Anaklılar'ın ve büyük ve surlu kentlerin orada olduğunu
duydun. Belki Yahve benimle olur ve Yahve'nin dediği gibi onları kovarım."
13 Yeşu onu kutsadı; ve Hevron'u miras olarak Yefunne oğlu Kalev'e verdi.
14 Bu nedenle Hevron, Kenizzi Yefunne oğlu Kalev'in bugüne kadar mirası
oldu; çünkü o, bütün yüreğiyle İsrael'in Tanrısı Yahve'nin ardından gitti.
15 Daha önce Hevron'un adı önce Kiryat Arba'ydı; o Anaklılar'ın arasında
en büyük olan adamdı. Ondan sonra ülke savaştan dinlendi.

15

1 Yahuda'nın çocukları oymağının boylarına göre payı Edom sınırına,
güneydeki Zin Çölü'ne, güneyin en uzak bölgesine kadardı.
2 Onların güney sınırı Tuz Denizi'nin en uç kısmından, güneye bakan
körfezdendi;
3 ve Akravvim yokuşunun güneyinden çıkıp Zin'e doğru ilerliyordu ve
Kadeş Barnea'nın güneyinden yukarı çıkıyor Hetsron'un yanından geçiyordu,
Addar'a çıkıp Karka'ya doğru dönüyordu;
4 ve Asmon'a geçip Mısır deresine çıkıyordu; ve sınır denizde sona
eriyordu. Bu sizin güney sınırınız olacaktır.
5 Doğu sınırı, Yarden'in sonuna kadar Tuz Denizi'ydi. Kuzey bölgesi sınırı
Yarden'in sonundaki deniz körfezindendi.
6 Sınır Beyt Hogla'ya kadar çıkıyor ve Beyt Arava'nın kuzeyinden geçiyordu;
ve sınır Ruven oğlu Bohan'ın taşına kadar çıkıyordu.
7 Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e kadar, kuzeye doğru, nehrin güney
tarafındaki Adummim yokuşuna bakan Gilgal'a doğru çıkıyordu. Sınır En
Şemeş sularına kadar uzanıyor ve En Rogel'de sona eriyordu.
8 Sınır, Hinnom oğlu Vadisi'nden güneye doğru Yevuslular (Yeruşalem de
denir) tarafına kadar çıkıyordu; ve sınır batıda Hinnom Vadisi'nin önünde,
kuzeyde Refaim Vadisi'nin en uzak yerinde bulunan dağın tepesine kadar
çıkıyordu.
9 Sınır dağın tepesinden Neftoah sularının kaynağına kadar uzanıyor ve
Efron Dağı'ndaki kentlere kadar çıkıyordu; ve sınır Baala'ya (Kiryat Yearim de
denir) kadar uzanıyordu;

10 ve sınır Baala'dan batıya doğru Seir Dağı'na dönüyordu ve kuzeyde
Yearim Dağı'nın (Kesalon da denir) yanından geçiyordu ve Beyt Şemeş'e inip
Timna'nın yanından geçiyordu;
11 sınır Ekron yanından kuzeye doğru çıkıyordu; ve sınır Şikkeron'a kadar
uzanıyordu, ve Baala Dağı'na geçerek Yavneel'e çıkıyordu; ve sınır dışına
çıkışlar denizdeydi.
12 Batı sınırı Büyük Deniz'in kıyısındaydı. Boylarına göre Yahuda'nın
çocuklarının sınırı budur.
13 Yahve'nin Yeşu'ya verdiği buyruk uyarınca, Yahuda'nın çocukları
arasından, Anak'ın babasının (Hevron da denir) adını taşıyan Kiryat Arba'yı
pay olarak Yefunne oğlu Kalev'e verdi.
14 Kalev, Anak'ın üç oğlunu, Anak'ın çocukları, Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı
kovdu.
15 Devir'de oturanlara karşı çıktı; eskiden Devir'in adı Kiryat Sefer'di.
16 Kalev, "Kim Kiryat Sefer'i vurup onu alırsa, kızım Aksa'yı eş olarak ona
vereceğim" dedi.
17 Onu Kalev'in kardeşi Kenaz oğlu Otniel aldı ve kızı Aksa'yı ona eş olarak
verdi.
18 Kız gelince, eşi ondan babasından bir tarla istemesini istedi. Kadın
eşeğinden indi ve Kalev, "Ne istiyorsun?" dedi.
19 "Bana bir kutsama ver" dedi. "Mademki beni Güney diyarına koydun,
bana su pınarları da ver." Böylece üst pınarları ve alt pınarları ona verdi.
20 Boylarına göre Yahuda'nın çocukları oymağının mirası budur.
21 Yahuda'nın çocukları oymağının güneyde Edom sınırına doğru en uzak
kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur,
22 Kina, Dimona, Adada,
23 Kedeş, Hasor, İtnan,
24 Zif, Telem, Bealot,
25 Hasor Hadatta, Keriot Hetsron.
26 Amam, Şema, Molada,
27 Hasar Gadda, Heşmon, Beyt Pelet,
28 Hasar Şual, Beerşeba, Bizyotya,
29 Baala, İyim, Esem,
30 Eltolad, Kesil, Horma,
31 Ziklag, Madmanna, Sansanna,
32 Lebaot, Şilhim, Ayin, ve Rimmon'durlar. Bütün kentler köyleriyle birlikte
yirmi dokuzdur.
33 Ovada, Eştaol, Sora, Aşna,
34 Sanoa, En Gannim, Tappua, Enam,
35 Yarmut, Adullam, Soko, Aseka,
36 Şarayim, Aditayim ve Gedera (ya da Gederotayim); köyleriyle birlikte on
dört kent.
37 Senan, Hadaşa, Migdal Gad,
38 Dilean, Mizpa, Yokteel,
39 Lakiş, Bozkat, Eglon,
40 Kabbon, Lahmam, Kitliş,
41 Gederot, Beyt Dagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent.
42 Libna, Eter, Aşan,
43 İftah, Aşna, Nesiv,

44 Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent.
45 Ekron, kasabaları ve köyleriyle birlikte;
46 Ekron'dan denize kadar köyleriyle birlikte Aşdod'un yanında olanlar.
47 Aşdod, kasabaları ve köyleri; Mısır Deresi'ne, ve Büyük Deniz'le onun kıyısına kadar Gaza, kasabaları ve köyleri.
48 Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko,
49 Danna, Kiryat Sanna (Devir'dir),
50 Anav, Eştemo, Anim,
51 Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.
52 Arab, Duma, Eşan,
53 Yanim, Beyt Tappua, Apheka,
54 Humta, Kiryat Arba (Hevron da denir) ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent.
55 Maon, Karmel, Zif, Yuta,
56 Yizreel, Yokdeam, Zanoah,
57 Kain, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent.
58 Halhul, Beyt Sur, Gedor,
59 Maarat, Beyt Anot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent.
60 Kiryat Baal (Kiryat Yearim de denir) ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent.
61 Çölde Beyt Araba, Middin, ve Sekaka,
62 Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn Gedi; köyleriyle birlikte altı kent.
63 Yeruşalem'de oturan Yevuslular'a gelince, Yahuda'nın çocukları onları kovamadılar; ama Yevuslular bugüne dek Yahuda'nın çocuklarıyla birlikte Yeruşalem'de yaşıyorlar.

16

1 Yosef'in çocukları için kura, Yarden'den Yeriha'ya, doğuda Yeriha sularına, çöle, Yeriha'dan dağlık bölgeyi geçerek Beytel'e kadar düştü.
2 Beytel'den Luz'a doğru çıkıyordu ve Arkitler sınırından Atarot'a kadar geçiyordu;
3 ve batıya doğru Yafletliler sınırına, aşağı Beyt Horon sınırına ve Gezer'e kadar iniyordu; ve denizde sona eriyordu.
4 Yosef'in çocukları Manaşşe ve Efraim miraslarını aldılar.
5 Boylarına göre Efraim'in çocuklarının sınırı buydu. Miraslarının sınırı doğuda, yukarı Beyt Horon'a kadar Atarot Addar'dı.
6 Sınır batıya, kuzeydeki Mikmetat'a doğru çıkıyordu. Sınır doğuya doğru Taanat Şilo'ya dönüyor ve Yanoah'ın doğusundan geçiyordu.
7 Yanoah'tan Atarot'a, Naara'ya iniyordu ve Yeriha'ya ulaşıp Yarden'e çıkıyordu.
8 Sınır Tappua'dan batıya doğru Kana Çayı'na kadar uzanıyordu; ve denizde sona eriyordu. Boylarına göre Efraim'in çocukları oymağının mirası;
9 Manaşşe'nin çocuklarının mirasının arasında Efraim'in çocuklarına ayrılan kentlerle birlikte bütün kentleri ve köyleri budur.
10 Onlar Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı kovmadılar; ama Kenanlılar bugüne dek Efraim bölgesinde oturmaktadırlar ve angarya hizmetçisi oldular.

17

1 Manaşşe oymağının kurası bu oldu; çünkü o, Yosef'in ilk oğluydu. Gilad'ın babası Manaşşe'nin ilk oğlu Makir ise savaş adamı olduğundan Gilad ve Başan onun oldu.

2 Boylarına göre Manaşşe'nin geri kalan oğulları için şöyleydi: Aviezer'in
çocukları için, Helek'in çocukları için, Asriel'in çocukları için, Şekem'in çocukları
için, Hefer'in çocukları için ve Şemidan'ın çocukları için. Boylarına göre bunlar
Yosef oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı.
3 Ama Manaşşe oğlu Makir oğlu, Gilad oğlu, Hefer oğlu Selofhad'ın oğulları
yoktu, yalnızca kızları vardı. Kızlarının adları şunlardır: Mahla, Nuh, Hogla,
Milka ve Tirsa.
4 Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve beylere gelip şöyle dediler: "Yahve
Moşe'ye kardeşlerimiz arasında bize miras vermesini buyurdu." Bu nedenle
Yahve'nin buyruğu uyarınca onlara babalarının kardeşleri arasında miras
verdi.
5 Yarden'in ötesindeki Gilad ve Başan diyarının yanı sıra Manaşşe'ye on pay
düştü;
6 çünkü Manaşşe'nin kızlarının onun oğulları arasında mirası oldu. Gilad
diyarı Manaşşe'nin geri kalan oğullarına aitti.
7 Manaşşe sınırı Aşer'den Şekem'in önündeki Mikmetat'a kadar uzanıyordu.
Sınır sağ tarafa, En Tappuah sakinlerine doğru gidiyordu.
8 Tappuah diyarı Manaşşe'nindi; ama Manaşşe sınırındaki Tappuah
Efraim'in çocuklarınındı.
9 Sınır, Kana Çayı'nın güneyinde, Kana Çayı'na kadar iniyordu. Bu kentler
Manaşşe kentleri arasında Efraim'e aitti. Manaşşe sınırı çayın kuzey
tarafındaydı ve denizde sona eriyordu.
10 Güney tarafı Efraim'in, kuzey tarafı Manaşşe'nindi; sınırı denizdi.
Kuzeyden Aşer'e, doğudan İssakar'a ulaşıyordu.
11 Manaşşe'nin İssakar'da üç tepesi vardı, Aşer'de Beyt Şean ve kasabaları,
İbleam ve kasabaları, Dor sakinleri ve kasabaları, Endor sakinleri ve
kasabaları, Taanak sakinleri ve kasabaları ve Megiddo sakinleri ve
kasabaları.
12 Ancak Manaşşe'nin çocukları bu kentlerde oturanları kovamadılar; ama
Kenanlılar o diyarda yaşayacaklardı.
13 İsrael'in çocukları güçlenince Kenanlılar'ı angaryaya koydular ve onları
tamamen kovmadılar.
14 Yosef'in çocukları Yeşu'ya şöyle dediler: "Yahve bizi bugüne dek
kutsadığından, madem kalabalık bir halkız, neden bana miras olarak
yalnızca bir kura ve bir pay verdin?"
15 Yeşu onlara şöyle dedi: "Eğer kalabalıksan, Efraim'in dağlık bölgesi sana
çok darsa, ormana çık ve Perizliler ve Refayim diyarında kendine yer aç."
16 Yosef'in çocukları şöyle dediler: "Dağlık bölge bize yetmez. Vadi
diyarında, hem Beyt Şean'la kasabalarında, hem de Yizreel Vadisi'nde oturan
bütün Kenanlılar'ın demirden savaş arabaları var."
17 Yeşu, Yosef'in evine, Efraim ve Manaşşe'ye şöyle dedi: "Sen kalabalık bir
halksın ve büyük bir güce sahipsin. Yalnızca tek bir kuran olmayacak;
18 ama dağlık bölge senin olacak. Her ne kadar orman olsa da onu
keseceksin, açılacak yerleri senin olacak; çünkü onların demirden savaş
arabaları olmasına ve güçlü olmalarına karşın Kenanlılar'ı kovacaksın."

18

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Şilo'da toplanıp orada Buluşma
Çadırı'nı kurdular. Ülke onların önünde boyun eğdirildi.

2 İsrael'in çocukları arasında miraslarını henüz paylaşmamış yedi oymak
kaldı.
3 Yeşu İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: “Atalarınızın Tanrısı Yahve'nin size
verdiği ülkeyi mülk edinmek için girmeyi ne zamana dek ihmal edeceksiniz?
4 Kendinize her oymaktan üç adam belirleyin. Onları göndereceğim, onlar
da kalkıp ülkeyi dolaşacaklar ve miraslarına göre onu çizip sonra yanıma
gelecekler.
5 Onu yedi parçaya bölecekler. Yahuda güneydeki sınırlarında yaşayacak,
Yosef'in evi de kuzeydeki sınırlarında yaşayacak.
6 Ülkeyi yedi parça olarak çizeceksin, çizimi buraya bana getireceksin; ben
de burada, Tanrımız Yahve'nin önünde sizin için kura çekeceğim.
7 Ancak aranızda Levililer'in payı yoktur. Çünkü Yahve'nin kâhinliği
onların mirasıdır. Gad, Ruven ve Manaşşe oymağının yarısı, Yahve'nin
hizmetkârı Moşe'nin kendilerine verdiği Yarden'in doğusunda miraslarını
aldılar.”
8 Adamlar kalkıp gittiler. Yeşu ülkeye bakmaya gidenlere buyurup dedi,
“Gidin, ülkeyi dolaşın, bakın ve yanıma gelin. Burada, Şilo'da Yahve'nin
önünde sizin için kura çekeceğim.”
9 Adamlar ülkeyi dolaştılar ve onu kentlere göre bir kitapta yedi pay olarak
ayırdılar. Yeşu'nun yanına, Şilo'daki ordugâha geldiler.
10 Yeşu Şilo'da Yahve'nin önünde onlar için kura çekti. Orada Yeşu ülkeyi
İsrael'in çocuklarına paylarına göre bölüştürdü.
11 Benyamin'in çocukları oymağının kurası boylarına göre düştü. Onların
payının sınırı Yahuda'nın çocukları ile Yosef'in çocukları arasından çıkıyordu.
12 Onların kuzey bölgesindeki sınırları Yarden'dendi. Sınır kuzeyde
Yeriha'nın yanına kadar uzanıyor ve batıya doğru dağlık bölgeden yukarıya
doğru çıkıyordu. Beyt Aven Çölü'nde sona eriyordu.
13 Sınır oradan Luz'a, güneyde Luz'a (Beytel de denir) doğru uzanıyordu.
Sınır, Beyt Horon'un güneyinde yer alan dağın yanındaki Atarot Addar'a
kadar iniyordu.
14 Sınır batı kısmından Beyt Horon'un önündeki dağdan güneye doğru uzanıp
dönüyordu; ve Yahuda'nın çocuklarının kenti olan Kiryat Baal'da (Kiryat
Jearim de denir) sona eriyordu. Burası batı bölgesiydi.
15 Güney bölgesi Kiryat Yearim'in en uzak kısmındaydı. Sınır batıya doğru
çıkıyor ve Neftoah sularının pınarına kadar çıkıyordu.
16 Sınır, kuzeydeki Refaim Vadisi'ndeki Hinnom Oğlu Vadisi'nin önündeki
dağın en uzak kısmına kadar iniyordu. Hinnom Vadisi'ne, Yevuslular'ın
güneyine doğru iniyor ve En Rogel'e kadar iniyordu.
17 Kuzeye doğru uzanıyor, En Şemeş'ten çıkıp Adummim Dağı'nın
karşısındaki Gelilot'a doğru çıkıyordu. Ruven oğlu Bohan'ın taşına iniyordu.
18 Arava'nın karşı yakasından kuzeye doğru geçip Arava'ya iniyordu.
19 Sınır kuzeye doğru Beyt Hogla tarafına uzanıyordu; ve sınır, Yarden'in
güney ucunda, Tuz Denizi'nin kuzey körfezinde sona eriyordu. Burası güney
sınırıydı.
20 Yarden doğu bölgesindeki sınırıydı. Boylarına göre çevre sınırlarıyla
Benyamin'in çocuklarının mirası buydu.
21 Boylarına göre Benyamin'in çocukları oymağının kentleri şunlardı:
Yeriha, Beyt Hogla, Emek Kesis,
22 Beyt Arava, Semarayim, Beytel,

23 Avvim, Para, Ofra,
24 Kefar Ammoni, Ofni ve Geva; köyleriyle birlikte on iki kent.
25 Givon, Rama, Beerot,
26 Mispe, Kefira, Mosa,
27 Rekem, Yirpeel, Tarala,
28 Sela, Elef, Yevuslular (Yeruşalem de denir), Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boylarına göre Benyamin'in çocuklarının mirası budur.

19

1 İkinci kura Şimon için, boylarına göre Şimon'un çocukları oymağına düştü. Onların mirası Yahuda'nın çocuklarının mirasının ortasındaydı.
2 Beerşeva (ya da Şeva), Molada,
3 Hasar Şual, Bala, Ezem,
4 Eltolad, Betul, Horma,
5 Sikla, Beyt Markavot, Hasar Susa,
6 Beyt Levaot ve Şaruhen idi; köyleriyle birlikte on üç kent;
7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent;
8 ve bu kentlerin çevresindeki bütün köyler güneydeki Rama'daki Baalat Beere kadar onların mirasıydı. Boylarına göre Şimon'un çocukları oymağının mirası budur.
9 Şimon'un çocuklarının mirası Yahuda'nın çocuklarının payındaydı; çünkü Yahuda'nın çocuklarının payı onlar için çok fazlaydı. Bu nedenle Şimon'un çocukları onların mirasının ortasında miras aldı.
10 Boylarına göre üçüncü kura Zevulun'un çocuklarına düştü. Onların mirasının sınırı Sarid'e kadardı.
11 Sınırları batıya doğru Marala'ya kadar çıkıyor ve Dabbeşet'e kadar ulaşıyordu. Yokneam'ın önündeki çaya ulaşıyordu.
12 Sarid'den doğuya, gün doğumuna doğru, Kiloth Tabor sınırına doğru dönüyordu. Daberat'a gidiyor ve Yafia'ya çıkıyordu.
13 Oradan doğuya doğru Gat Hefer'e, Etkazin'e doğru ilerliyordu; ve Neah'a kadar uzanıp Rimmon'da çıkıyordu.
14 Sınır kuzeyden Hannaton'a doğru dönüyordu; ve İftah El Vadisi'nde sona eriyordu;
15 Kattat, Nahalal, Şimron, İdala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kent.
16 Boylarına göre Zevulun'un çocuklarının mirası, köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
17 Dördüncü kura İssakar için, İssakar'ın çocukları için boylarına göre düştü.
18 Onların sınırı Yizreel, Kesullot, Şunem,
19 Hafarayim, Şion, Anaharat,
20 Rabbit, Kişion, Eves,
21 Remet, Engannim, En Hadda ve Beyt Passes'ti.
22 Sınır Tabor'a, Şahazuma'ya ve Beyt Şemeş'e ulaşıyordu. Sınırları Yarden'de sona eriyordu: Köyleriyle birlikte on altı kentti.
23 Boylarına göre İssakar'ın çocukları oymağının mirası, köyleriyle birlikte kentler budur.
24 Beşinci kura Aşer'in çocukları oymağı için boylarına göre düştü.
25 Sınırları Helkat, Hali, Beten, Akşaf,
26 Allammelek, Amad ve Mishal'dı. Batıda Karmel'e ve Shihorlibnat'a ulaşıyordu.

27 Gün doğusuna doğru Beyt Dagon'a dönüp Zevulun'a, İftah El Vadisi'ne,
kuzeyde Beyt Emek ve Neiel'e ulaşıyordu. Sol tarafta Kabol'a,
28 Evron'a, Rehov'a, Hammon'a, Kana'ya, Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu.
29 Sınır Rama'ya, surlu Sur Kenti'ne doğru uzanıyordu; ve sınır Hosa'ya
dönüyordu. Akzib bölgesinde deniz yanında sona eriyordu;
30 Umma, Afek ve Rehov: Köyleriyle birlikte yirmi iki kenttir.
31 Boylarına göre Aşer'in çocukları oymağının mirası budur, köyleriyle
birlikte bu kentlerdir.
32 Altıncı kura Naftali'nin çocukları için, boylarına göre Naftali'nin
çocuklarına düştü.
33 Onların sınırları Helef'ten, Saanannim'deki meşe ağacından
Adami-nekeb ve Yavneel'den Lakkum'a kadardı. Yarden'de sona eriyordu.
34 Sınır batıya doğru, Aznot Tabor'a dönüyor, oradan da Hukkok'a çıkıyordu.
Güneyde Zevulun'a, batıda Aşer'e ve gün doğumuna doğru Yarden'den
Yahuda'ya ulaşıyordu.
35 Surlu kentler, Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret,
36 Adama, Rama, Hator,
37 Kedeş, Edrei, En Hasor,
38 İron, Migdal El, Horem, Beyt Anat ve Beyt Şemeş; köyleriyle birlikte on
dokuz kent.
39 Boylarına göre Naftali'nin çocukları oymağının mirası, köyleriyle birlikte
kentleri buydu.
40 Yedinci kura Dan'ın çocukları boyu için boylarına göre düştü.
41 Miraslarının sınırı Sora, Eştaol, İrşemeş,
42 Şaalabbin, Ayalon, İtla,
43 Elon, Timna, Ekron,
44 Elteke, Gibbeton, Baalat,
45 Yehud, Bene Berak, Gat Rimmon,
46 Me Yarkon ve Yafa'nın karşısında olan sınırıyla Rakkon'dur.
47 Dan'ın çocuklarının sınırı onların ötesine uzanıyordu; çünkü Dan'ın
çocukları çıkıp Leshem'e karşı savaştılar ve onu aldılar ve onu kılıçtan
geçirdiler, onu mülk edinip orada yaşadılar ve ataları Dan'ın adına göre
Leşem, Dan adını verdiler.
48 Boylarına göre Dan'ın çocukları oymağının mirası, budur; köyleriyle
birlikte bu kentlerdi.
49 Böylece diyarı sınırlarıyla miras olarak dağıtmayı bitirdiler. İsrael'in
çocukları aralarında Nun oğlu Yeşu'ya miras verdiler.
50 Yahve'nin buyruğu uyarınca, istediği kenti, Efraim'in dağlık bölgesindeki
Timnatserah'ı ona verdiler; ve kenti bina edip orada yaşadı.
51 Kâhin Eleazar'ın, Nun oğlu Yeşu'nun ve İsrael'in çocukları oymaklarının
atalar evleri başlarının Şilo'da, Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nın
kapısında kurayla miras olarak dağıttıkları miraslar bunlardır. Böylece
diyarı bölmeyi bitirdiler.

20

1 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Moşe aracılığıyla size söylemiş olduğum sığınak
kentlerini belirleyin;
3 kazara ya da bilmeden birini öldüren katil oraya kaçabilsin. Onlar kan
öcü alandan sizin için sığınak olacak.

4 Adam kentlerden birine kaçacak, kent kapısının girişinde duracak ve
davasını o kentin ihtiyarlarının kulağına bildirecek. Onu yanlarında kente
götürecekler ve aralarında yaşaması için ona bir yer verecekler.
5 Eğer kan öcünü alan kişi onun peşine düşerse, o zaman adam öldüren
kişiyi onun eline teslim etmeyecekler; çünkü istemeden komşusuna
vurmuştur ve daha önce ondan nefret etmemiştir.
6 Hüküm için topluluğun önüne çıkana dek, o günlerde başkâhinin ölümüne
kadar o kentte oturacak. O zaman adam öldüren geri dönecek ve kendi
kentine, kendi evine, kaçtığı kente gelecektir.'"
7 Naftali'nin dağlık bölgesindeki Galile'deki Kedeş'i ve Efraim'in dağlık
bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat Arba'yı (Hevron
da denilir) ayırdılar.
8 Yarden'in ötesinde, Yeriha'da doğuya doğru, Ruven oymağından çölde,
ovadaki Bezer'i, Gad oymağından Gilad'da Ramot'u, Manaşşe oymağından
Başan'da Golan'ı ayırdılar.
9 Bunlar, bütün İsrael'in çocukları için ve aralarında yaşayan yabancılar için
belirlenmiş kentlerdi; öyle ki, kim istemeden birini öldürürse oraya kaçsın
ve topluluk önünde yargı için duruncaya dek kan öcünü alan insanın eliyle
ölmesin.

21

1 Bunun üzerine Levililer'in ata evleri başları, Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu
Yeşu'ya ve İsrael'in çocukları oymaklarının atalar evleri başlarına yaklaştılar.
2 Kenan ülkesindeki Şilo'da onlarla konuşup şöyle dediler: "Yahve Moşe
aracılığıyla bize oturmamız için kentler ve hayvanlarımız için onların
otlaklarını verilmesini buyurdu."
3 İsrael'in çocukları Yahve'nin buyruğu uyarınca bu kentleri ve otlaklarını
miraslarından Levililer'e verdiler.
4 Kohatlılar boyları için kura çıktı. Levililer'den olan kâhin Aron'un
çocuklarına, Yahuda oymağından, Şimon oymağından ve Benyamin
oymağından kurayla on üç kent düştü.
5 Geri kalan Kohat'ın çocuklarına Efraim oymağının boylarından, Dan
oymağından ve Manaşşe oymağının yarısından kurayla on kent düştü.
6 Gerşon'un çocuklarına İssakar oymağının boylarından, Aşer oymağından,
Naftali oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağının yarısından kurayla on
üç kent düştü.
7 Boylarına göre Merari'nin çocuklarına Ruven oymağından, Gad
oymağından ve Zevulun oymağından on iki kent düştü.
8 Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu gibi, İsrael'in çocukları bu kentleri
otlaklarıyla birlikte kurayla Levililer'e verdiler.
9 Yahuda'nın çocukları oymağından ve Şimon'un çocukları oymağından
adlarıyla anılan şu kentleri verdiler:
10 Ve bunlar Levi çocuklarından olan Kohatlılar boylarından Aron'un
çocukları içindiler.
11 Onlara, Yahuda'nın dağlık bölgesinde, çevresindeki otlaklarla birlikte,
Anak'ın babasının adını taşıyan Kiryat Arba'yı (Hevron da denir) verdiler.
12 Ama kentin tarlalarını ve onun köylerini mülkü olarak Yefunne oğlu
Kalev'e verdiler.
13 Kâhin Aron'un çocuklarına Hevron'u otlaklarıyla birlikte, adam öldüren
için sığınak kenti Livna'yı, otlağıyla,

14 Yattir'i otlağıyla, Eştemoa'yı otlaklarıyla,
15 Holon'u otlaklarıyla, Debir'i otlaklarıyla verdiler.
16 Ayin'i otlaklarıyla, Yuttah'ı otlaklarıyla, Beytşemeş'i otlaklarıyla verdiler:
Bu iki oymaktan dokuz kent.
17 Benyamin oymağından Givon'u otlaklarıyla, Geva'nı otlaklarıyla,
18 Anatot'u otlaklarıyla ve Almon'u otlaklarıyla: Dört kent.
19 Kâhin Aron'nun çocuklarının kentlerinin tümü, otlaklarıyla birlikte on üç
kentti.
20 Kohat'ın çocukları boyları, Levililer, Kohat'ın çocuklarının geri kalanı,
kendi kuralarına düşen kentleri Efraim oymağından aldılar.
21 Onlara Efraim'in dağlık bölgesindeki otlaklarıyla birlikte Şekem'i, adam
öldüren için sığınak kenti olan, Gezer'i otlaklarıyla,
22 Kivsaim'i otlaklarıyla ve Beyt Horon'u otlaklarıyla birlikte verdiler:
Dört kent.
23 Dan oymağından Elteke'yi otlaklarıyla, Gibbeton'u otlaklarıyla,
24 Ayalon'u otlaklarıyla, Gat Rimmon'u otlaklarıyla: Dört kent.
25 Manaşşe oymağının yarısından Taanak'ı otlaklarıyla, Gat Rimmon'u
otlaklarıyla: İki kent.
26 Geri kalan Kohat'ın çocukları boylarının bütün kentleri otlaklarıyla
birlikte on taneydi.
27 Levili boylarından Gerşon'un çocuklarına, Manaşşe oymağının yarısından
adam öldüren için sığınak kent olan Başan'daki Golan'ı ve Be Eştera'yı
otlaklarıyla verdiler: İki kent.
28 İssakar oymağından Kişion'u otlaklarıyla, Daverat'ı otlaklarıyla,
29 Yarmut'u otlaklarıyla, En Gannim'i otlaklarıyla: Dört kent.
30 Aşer oymağından Mişal'ı otlaklarıyla, Avdon'u otlaklarıyla,
31 Helkat'ı otlaklarıyla ve Rehov'u otlaklarıyla: Dört kent.
32 Naftali oymağından adam öldüren için sığınak kent olan Galile'deki
Kedeş'i otlaklarıyla, Hammotdor'u otlaklarıyla ve Kartan'ı otlaklarıyla: Üç
kent.
33 Boylarına göre Gerşonlular'ın bütün kentleri otlaklarıyla birlikte on üç
kentti.
34 Zevulun oymağından Merari'nin çocukları boylarına, Levililer'in geri
kalanına, Yokneam'ı otlaklarıyla, Karta'yı otlaklarıyla,
35 Dimna'yı otlaklarıyla ve Nahalal'ı otlaklarıyla: Dört kent.
36 Ruven oymağından Bezer'i otlaklarıyla, Yahaz'ı otlaklarıyla,
37 Kedemot'u otlaklarıyla ve Mefaat'ı otlaklarıyla: Dört kent.
38 Gad oymağından, adam öldüren için sığınak kenti olan Gilad'daki
Ramot'u otlaklarıyla, Mahanayim'i otlaklarıyla,
39 Heşbon'u otlaklarıyla, Yazer'i otlaklarıyla: Toplam dört kent.
40 Boylarına göre bunların hepsi Merari'nin çocuklarının, Levililer'in geri
kalan boylarının kentleridir. Onların kurası on iki kentti.
41 İsrael'in çocuklarının mülkleri arasında Levililer'in bütün kentleri
otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kentti.
42 Bu kentlerin her birinin çevresinde otlakları vardı. Bütün bu kentlerde
böyleydi.
43 Bunun üzerine Yahve atalarına vermeye ant içtiği diyarın tümünü İsrael'e
verdi. Onu mülk edindiler ve içinde yaşadılar.

44 Yahve atalarına ant içtiği her şeye göre onlara her yandan rahat verdi.
Düşmanlarının biri bile önlerinde duramadı. Yahve bütün düşmanlarını
onların eline teslim etti.
45 Yahve'nin İsrael evine söylemiş olduğu iyi şeylerden hiçbiri boşa çıkmadı.
Hepsi gerçekleşti.

22

1 Bunun üzerine Yeşu, Ruvenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe oymağının
yarısını çağırdı.
2 Onlara şöyle dedi: "Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size buyurduğu her
şeyi yerine getirdiniz ve size buyurduğum her şeyde sözümü dinlediniz.
3 Bugüne kadar kardeşlerinizi bırakmadınız, Tanrınız Yahve'nin buyruğunun
yükümlülüğünü yerine getirdiniz.
4 Şimdi Tanrınız Yahve kendilerine konuştuğu gibi kardeşlerinize rahat
verdi. Bu nedenle şimdi dönün, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin Yarden'in
ötesinde size vermiş olduğu mülkünüz olan diyara, çadırlarınıza gidin.
5 Yalnız Tanrınız Yahve'yi sevmek, O'nun bütün yollarında yürümek,
buyruklarını tutmak, O'na sımsıkı sarılmak ve bütün yüreğinizle ve bütün
canınızla O'na hizmet etmek için, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size
buyurduğu buyruk ve yasaya özenle dikkat edin."
6 Bunun üzerine Yeşu onları kutsadı ve gönderdi; onlar da çadırlarına gittiler.
7 Moşe, Başan'da Manaşşe oymağının yarım oymağına miras vermişti; ama
Yeşu, diğer yarısına Yarden'in ötesinde batıya doğru, kardeşlerinin arasında
miras verdi. Üstelik Yeşu onları çadırlarına gönderdiğinde onları kutsadı;
8 ve onlarla konuşup şöyle dedi: "Çadırlarınıza çok zenginlikle, çok sayıda
hayvanla, gümüşle, altınla, tunçla, demirle ve çok sayıda kıyafetle dönün.
Düşmanlarınızın ganimetini kardeşlerinizle paylaşın."
9 Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının yarısı geri
döndüler ve Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca mülk
edinmiş oldukları Gilad diyarına, mülkleri olan diyara gitmek üzere Kenan
ülkesindeki Şilo'dan İsrael'in çocuklarının yanından ayrıldılar.
10 Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının yarısı Kenan
bölgesinde bulunan Yarden yakınına vardıkları zaman, orada, Yarden
yanında büyük bir sunak, bakmak için büyük bir sunak yaptılar.
11 İsrael'in çocukları, "İşte, Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe
oymağının yarısı, Kenan ülkesinin sınırı yanına, Yarden çevresi bölgesinde
İsrael'in çocuklarına ait olan tarafta bir sunak yaptılar" diye duydular.
12 İsrael'in çocukları bunu duyunca, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu
onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da toplandı.
13 İsrael'in çocukları Gilad diyarına Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına
ve Manaşşe oymağının yarısına kâhin Eleazar oğlu Pinehas'ı gönderdiler.
14 Yanında İsrael'in her oymağından bir ata evi beyi olmak üzere on bey
vardı; ve İsrael'in binlercesinin arasında her biri atalar evlerinin beyleriydi.
15 Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına ve Manaşşe oymağının yarısına,
Gilad diyarına geldiler ve onlarla konuşup şöyle dediler:
16 "Yahve'nin bütün topluluğu şöyle diyor, 'Bugün Yahve'nin ardınca
gitmekten dönerek, bugün Yahve'ye karşı isyan ederek kendinize bir sunak
yapmakla İsrael'in Tanrısı'na karşı işlediğiniz bu suç nedir?

17 Yahve'nin topluluğunun üzerine bela gelmiş olmasına rağmen, bugüne
kadar kendimizi arındırmadığımız Peor'un kötülüğü bizim için az mı da,
18 bugün Yahve'nin ardınca yürümekten dönmeniz gerekiyor? Bugün
Yahve'ye karşı isyan ettiğiniz için, yarın O, bütün İsrael topluluğuna karşı
öfkelenecek.
19 Ancak, eğer mülk edindiğiniz diyar kirliyse, o zaman Yahve'nin
Konutu'nun bulunduğu, Yahve'nin mülkü olan diyara geçin ve aramızda
mülk edinin; ama Tanrımız Yahve'nin sunağından başka bir sunak yaparak
Yahve'ye isyan etmeyin, bize karşı da isyan etmeyin.
20 Zerah oğlu Akan adanan şeyde suç işlemedi mi ve bütün İsrael topluluğu
üzerine gazap düşmedi mi? O adam işlediği fesat yüzünden tek başına
mahvolmadı.'"
21 Bunun üzerine Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının
yarısı yanıt verip binlerce İsraelli'nin başlarına şöyle konuştu:
22 "Güçlü Olan, Tanrı Yahve, Güçlü Olan, Tanrı Yahve, biliyor; ve İsrael de
bilecek: Eğer isyan içinde ya da Yahve karşı suç içinde (bugün bizi
kurtarmayın),
23 Yahve'nin ardınca gitmekten dönmek için ya da eğer üzerinde yakmalık
sunu ya da ekmek sunusunu ya da eğer üzerinde esenlik sunularını sunmak
için, kendimize sunak yaptıysak;
24 eğer bunu kaygıdan dolayı ve bir amaç için yapmadıysak, bunu
Yahve'nin kendisi arasın. Dedik ki, 'Gelecekte sizin çocuklarınız bizim
çocuklarımıza söyleyip, 'İsrael'in Tanrısı Yahve ile sizin ne işiniz var?
25 Çünkü ey Ruven'in çocukları ve Gad'ın çocukları, Yahve sizinle bizim
aramızda Yarden'i sınır yaptı. Sizin Yahve'de payınız yoktur'" diyebilirler.
Böylece sizin çocuklarınız, bizim çocuklarımızın Yahve'den korkmasını
engelleyebilirlerdi."
26 "Bu nedenle, 'Şimdi yakmalık sunu ya da kurban için değil, kendimize
bir sunak yapmaya hazırlanalım' dedik,
27 ama bizim ve sizin arasında ve bizden sonra kuşaklarımız tanık
olacaktır, ta ki, Yahve'nin hizmetini yakmalık sunularımızla,
kurbanlarımızla kendi önünde yapalım; sizin çocuklarınız gelecekte bizim
çocuklarımıza, 'Yahve'de sizin payınız yoktur' demesinler."
28 "Bu nedenle şöyle dedik: 'Gelecekte bunu bize ya da kuşaklarımıza
söylediklerinde şöyle diyeceğiz: 'Atalarımızın yaptığı Yahve'nin sunağının
örneğine bakın, yakmalık sunu ya da kurban için değil; ama bu sizinle bizim
aramızda bir tanıktır.'"
29 "Tanrımız Yahve'nin konutunun önündeki kendi sunağı dışında
yakmalık sunu için, ekmek sunusu için ya da kurban için sunak yapmak
üzere Yahve'ye isyan etmek ve bugün Yahve'nin ardından gitmekten dönmek
bizden uzak olsun!"
30 Kâhin Pinehas, topluluğun beyleri, yanında bulunan binlerce İsrael'in
başları Ruven'in çocuklarının, Gad'ın çocuklarının ve Manaşşe'nin çocuklarının
söylediklerini duyunca, bu onları çok memnun etti.
31 Kâhin Eleazar oğlu Pinehas, Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına ve
Manaşşe'nin çocuklarına şöyle dedi: "Bugün Yahve'nin aramızda olduğunu
biliyoruz, çünkü siz Yahve'ye karşı bu suçu işlemediniz. Şimdi İsrael'in
çocuklarını Yahve'nin elinden kurtardınız."
32 Kâhin Eleazar oğlu Pinehas ile beyler, Ruven'in çocuklarından ve Gad'ın
çocuklarından Gilad diyarından Kenan diyarına, İsrael'in çocuklarının yanına
döndüler ve onlara yeniden haber getirdiler.

33 Bu şey İsrael'in çocuklarını memnun etti; ve İsrael'in çocukları Tanrı'yı yücelttiler ve Ruven'in çocukları ile Gad'ın çocukları yaşadığı diyarı yok etmek için onlara karşı savaşa gitmekten bir daha söz etmediler.
34 Ruven'in çocukları ve Gad'ın çocukları sunağa, "Yahve'nin Tanrı olduğuna aramızda o tanıktır" adını verdiler.

23

1 Çok günler sonra, Yahve İsrael'i çevresindeki bütün düşmanlarından rahat verdiği ve Yeşu yaşlanıp yılları oldukça ilerlediği zaman,
2 Yeşu bütün İsrael'i, ihtiyarlarını, başlarını, hakimlerini ve görevlilerini çağırdı ve onlara şöyle dedi: "Ben yaşlandım ve yıllarım oldukça ilerledi.
3 Tanrınız Yahve'nin sizin uğrunuza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz; çünkü sizin için savaşan Tanrınız Yahve'dir.
4 İşte, Yarden'den gün batımına doğru Büyük Deniz'e kadar söküp attığım bütün uluslarla birlikte geride kalan bu ulusları oymaklarınız için mülk olarak kurayla size böldüm.
5 Tanrınız Yahve onları önünüzden kovacak, gözünüzün önünden onları uzaklaştıracak. Tanrınız Yahve'nin size söylediği gibi, onların ülkesini mülk edineceksiniz."
6 "Bu nedenle, Moşe'nin Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi tutmak ve yapmak için çok yürekli olun; ta ki, ondan sağa ya da sola sapmayasınız;
7 öyle ki, aranızda kalan bu ulusların arasına girmeyesiniz; onların ilâhlarının adını anmayasınız, onlarla ant içmeyesiniz, onlara hizmet etmeyesiniz, ve onlara eğilmeyesiniz.
8 Ama bugüne kadar yaptığınız gibi, Tanrınız Yahve'ye sımsıkı sarılın."
9 "Çünkü Yahve büyük ve güçlü ulusları önünüzden kovdu. Ama size gelince, bugüne dek hiç kimse sizin önünüzde durmadı.
10 İçinizden bir kişi bin kişiyi kovalayacaktır; çünkü size söylediği gibi, sizin için savaşan Tanrınız Yahve'dir.
11 Bu nedenle Tanrınız Yahve'yi sevmeye iyice dikkat edin."
12 "Ama eğer geri dönerseniz ve bu ulusların geri kalanına, aranızda kalanlara sıkıca bağlanırsanız, onlarla evlilik yaparsanız ve onlara girerseniz, onlar da size;
13 kesin olarak bilin ki, Tanrınız Yahve bu ulusları artık gözünüzün önünden kovmayacaktır; ama Tanrınız Yahve'nin size verdiği bu güzel ülkede yok oluncaya kadar onlar sizin için tuzak ve kapan, böğürlerinizde dert, gözlerinizde diken olacaklardır."
14 "İşte, bugün bütün yeryüzünün o yolundan gidiyorum. Tanrınız Yahve'nin hakkınızda söylediği bütün iyi şeylerden tek birinin bile boşa çıkmadığını bütün yüreklerinizde ve bütün canlarınızda biliyorsunuz. Size hepsi oldu. Ondan hiçbiri boşa çıkmadı.
15 Öyle olacak ki, Tanrınız Yahve'nin size söylediği bütün iyi şeyler başınıza geldiği gibi; Tanrınız Yahve'nin size verdiği bu güzel ülkeden sizi yok edinceye kadar, bütün kötü şeyleri de Yahve öyle üzerinize getirecektir.
16 Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu antlaşmaya uymadığınızda, gidip başka ilâhlara hizmet ettiğinizde ve onlara eğildiğinizde, o zaman Yahve'nin öfkesi size karşı alevlenecek ve size verdiği güzel ülke üzerinden hızla yok olacaksınız."

24

1 Yeşu İsrael'in bütün oymaklarını Şekem'de topladı ve İsrael'in ihtiyarlarını,
başlarını, hakimlerini ve görevlilerini çağırdı; ve kendilerini Tanrı'nın önünde
sundular.
2 Yeşu bütün halka şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor,
'Avraham'ın babası ve Nahor'un babası, Terah da, atalarınız eskiden
Irmak'ın ötesinde yaşadılar. Başka ilâhlara hizmet ederlerdi.
3 Atanız Avraham'ı Irmak'ın öte yanından aldım ve onu bütün Kenan
ülkesinde gezdirdim, soyunu* çoğalttım ve ona İshak'ı verdim.
4 İshak'a Yakov'u Esav'ı verdim; ve onu mülk olarak alması için Seir Dağı'nı
Esav'a verdim. Yakov ve çocukları Mısır'a indiler.'"
5 "'Moşe'yle Aron'u gönderdim ve onların arasında yaptıklarıma göre Mısır'ı
vurdum; sonra da sizi oradan çıkardım.
6 Atalarınızı Mısır'dan çıkardım ve denize geldiniz. Mısırlılar atalarınızı
savaş arabalarıyla ve atlılarla Kızıldeniz'e kadar kovaladılar.
7 Onlar Yahve'ye feryat edince, Yahve sizinle Mısırlılar arasına karanlık
koydu, onların üzerine denizi getirip onları örttü; Mısır'da yaptığım şeyi
gözleriniz gördü. Çok günler çölde yaşadınız.'"
8 "'Sizi Yarden'in ötesinde yaşayan Amorlular ülkesine getirdim. Sizinle
savaştılar, ben de onları sizin elinize verdim. Siz onların ülkesini miras
aldınız, ben de onları sizin önünüzden yok ettim.
9 Bunun üzerine Moav Kralı Sippor oğlu Balak kalktı ve İsrael'e karşı
savaştı. O, Beor oğlu Balam'ı gönderip size lanet etmesi için çağırdı,
10 ama ben Balam'ı dinlemedim; bu nedenle sizi yine de kutsadı. Böylece
sizi onun elinden kurtardım.'"
11 "'Yarden'i aşıp Yeriha'ya geldiniz. Yeriha halkı, Amorlular, Perizliler,
Kenanlılar, Hititler, Girgaşiler, Hivliler ve Yevuslular size karşı savaştı; ve
onları elinize teslim ettim.
12 Önünüzden eşek arısını gönderdim; o, onları, Amorlular'ın iki kralını
önünüzden kovdu; kılıçla ya da yayla değil.
13 Size üzerinde emek vermediğiniz ülkeyi, bina etmediğiniz kentleri
verdim ve siz onlarda yaşıyorsunuz. Kendi dikmediğiniz bağlardan,
zeytinliklerden yiyorsunuz.'
14 "Bu nedenle Yahve'den korkun, O'na içtenlikle ve doğrulukla hizmet
edin. Atalarınızın Irmak'ın ötesinde, Mısır'da kulluk ettikleri ilâhları atın; ve
Yahve'ye hizmet edin.
15 Eğer Yahve'ye hizmet etmek size kötü geliyorsa, kime hizmet
edeceğinizi bugün seçin; atalarınızın hizmet ettiği, Irmak'ın ötesindeki ilâhlara
mı, yoksa diyarında oturduğunuz Amorlular'ın ilâhlarına mı; ama ben ve ev
halkım Yahve'ye hizmet edeceğiz."
16 Halk şöyle yanıt verdi: "Yahve'yi bırakıp başka ilâhlara hizmet etmek
bizden uzak olsun;
17 çünkü bizi ve atalarımızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran,
gözümüzün önünde o büyük belirtileri yapan, gittiğimiz bütün yolda ve
ortasından geçtiğimiz bütün halklar arasında bizi koruyan Tanrımız
Yahve'dir.
18 Yahve bütün halkları, ülkede yaşayan Amorlular'ı bile önümüzden kovdu.
Bu nedenle biz de Yahve'ye hizmet edeceğiz; çünkü O bizim Tanrımız'dır."

* **24:3** veya tohum

19 Yeşu halka şöyle dedi: “Yahve'ye hizmet edemezsiniz, çünkü O kutsal
bir Tanrı'dır. O kıskanç bir Tanrı'dır. İtaatsizliğinizi ve günahlarınızı
bağışlamayacaktır.
20 Eğer Yahve'yi bırakır ve yabancı ilâhlara hizmet ederseniz, o zaman O,
size iyilik yapmışken dönüp size kötülük yapacak ve sizi tüketecektir.”
21 Halk Yeşu'ya, “Hayır, ama biz Yahve'ye hizmet edeceğiz” dedi.
22 Yeşu halka şöyle dedi: “Sizler, Yahve'ye hizmet etmek için O'nu
seçtiğinize kendiniz tanıksınız.”
Onlar, “Biz tanığız” dediler.
23 “Şimdi aranızda olan yabancı ilâhları atın ve yüreğinizi İsrael'in Tanrısı
Yahve'ye yöneltin.”
24 Halk Yeşu'ya, “Tanrımız Yahve'ye hizmet edeceğiz ve O'nun sözünü
dinleyeceğiz” dedi.
25 Böylece Yeşu o gün halkla bir antlaşma yaptı ve Şekem'de onlar için bir
kural ve ilke koydu.
26 Yeşu şu sözleri Tanrı'nın Yasa Kitabı'na yazdı; ve büyük bir taş alıp onu
Yahve'nin Konutu'nun yanındaki meşe ağacının altına dikti.
27 Yeşu bütün halka şöyle dedi: “İşte, bu taş bize karşı tanık olacak, çünkü
Yahve'nin bize söylediği bütün sözleri o duydu. Bu nedenle, Tanrınız'ı inkar
etmeyeseniz diye bu, size karşı bir tanık olacaktır.”
28 Bunun üzerine Yeşu halkı, her birini kendi mirasına gönderdi.
29 Bu şeylerden sonra Yahve'nin hizmetkârı Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında
olarak öldü.
30 Onu, Efraim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyindeki
Timnatserah'da, mirasının sınırı içinde gömdüler.
31 İsrael, Yeşu'nun bütün günlerinde ve Yeşu'dan sonra sağ kalan ihtiyarların
bütün günlerinde Yahve'ye hizmet etti ve Yahve'nin İsrael için yapmış olduğu
bütün işlerini biliyordu.
32 İsrael'in çocuklarının Mısır'dan çıkarmış olduğu Yosef'in kemiklerini
Şekem'de, Yakov'un Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüş†
karşılığında satın aldığı toprak parçasına gömdüler. Onlar Yosef'in
çocuklarının mirası oldu.
33 Aron'un oğlu Eleazar öldü. Onu Efraim dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a
verilmiş olan tepeye gömdüler.

† **24:32** İbranice: kesitah. Kesitah bir tür gümüş paraydı.

HÂKİMLER

1 Yeşu'nun ölümünden sonra İsraelliler Yahve'ye* sorup dediler:
"Kenanlılar'a karşı savaşmak için bizim için ilk kim çıkacak?"
2 Yahve, "Yahuda çıkacak. İşte,† ülkeyi onun eline teslim ettim" dedi.
3 Yahuda, kardeşi Şimon'a, "Bana düşen paya benimle birlikte gel,
Kenanlılar'a karşı savaşalım; ben de sana düşen paya seninle birlikte
gideceğim" dedi. Böylece Şimon onunla birlikte gitti.
4 Yahuda çıktı ve Yahve Kenanlılar'ı ve Perizziler'i onların eline teslim etti.
Bezek'te on bin kişiyi vurdular.
5 Bezek'te Adoni-Bezek'i buldular ve ona karşı savaştılar. Kenanlılar'ı ve
Perizziler'i vurdular.
6 Ama Adoni-Bezek kaçtı. Onu kovaladılar, yakaladılar ve ellerinin ve
ayaklarının başparmaklarını kestiler.
7 Adoni-Bezek, "Yetmiş kral, ellerinin ve ayaklarının başparmakları
kesilmiş olarak sofranın altındaki kırıntıları yediler. Ben nasıl yaptıysam,
Tanrı da bana öyle yaptı" dedi. Onu Yeruşalem'e getirdiler ve orada öldü.
8 Yahuda'nın çocukları Yeruşalem'e karşı savaştılar, onu aldılar, kılıçtan
geçirdiler ve kenti ateşe verdiler.
9 Bundan sonra Yahuda'nın çocukları dağlık bölgede, güneyde ve ovada
yaşayan Kenanlılar'a karşı savaşmak için aşağı indiler.
10 Yahuda, Hevron'da yaşayan Kenanlılar'a karşı gitti. (Hevron'un bundan
önceki adı Kiryat Arba'ydı.) Şeşay'ı, Ahiman'ı ve Talmay'ı vurdular.
11 Oradan Devir sakinlerine karşı yürüdüler. (Devir'in eski adı Kiryat
Sefer'di.)
12 Kalev, "Kiryat Sefer'i vurup onu alan adama kızım Aksa'yı eş olarak
vereceğim" dedi.
13 Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel orayı aldı, bu yüzden kızı
Aksa'yı ona eş olarak verdi.
14 Kadın gelince, adam kadına babasından bir tarla istetti. Eşeğinden indi
ve Kalev ona, "Ne istersin?" diye sordu.
15 Kalev, "Bana bir kutsama ver, çünkü beni Güney diyarına yerleştirdin,
bana su kaynaklarını da ver" dedi. Sonra Kalev ona üst ve alt kaynakları
verdi.
16 Moşe'nin kayınbiraderi Kenit'in çocukları, Yahuda'nın çocuklarıyla birlikte
Palmiye Ağaçları Kenti'nden çıkıp Arad'ın güneyindeki Yahuda Çölü'ne gittiler
ve gidip halkla birlikte yaşadılar.
17 Yahuda, kardeşi Şimon'la birlikte gitti ve Sefat'ta oturan Kenanlılar'ı
vurup tamamen yok ettiler. Kente Horma deniliyordu.
18 Yahuda üstelik Gaza'yı sınırıyla, Aşkelon'u sınırıyla, Ekron'u sınırıyla aldı.
19 Yahve Yahuda'yla birlikteydi ve dağlık bölgenin sakinlerini kovdu;
ancak vadi sakinlerini kovamadı, çünkü demirden arabaları vardı.
20 Moşe'nin söylediği gibi Hevron'u Kalev'e verdiler, o da Anak'ın üç oğlunu
oradan kovdu.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

21 Benyamin'in çocukları Yeruşalem'de oturan Yevuslular'ı kovmadılar; ama
Yevuslular bugüne dek Yeruşalem'de Benyamin'in çocukları ile birlikte
oturuyorlar.
22 Yosef'in evi de Beytel'e çıktı ve Yahve onlarla birlikteydi.
23 Yosef'in evi Beytel'i araştırmak için adam gönderdi. (Kentin bundan
önceki adı Luz'du.)
24 Gözcüler kentten çıkan bir adam gördüler ve ona, "Lütfen bize kentin
girişini göster, sana iyilikle davranacağız" dediler.
25 O da onlara kentin girişini gösterdi, kenti kılıçtan geçirdiler; ama adamı
ve bütün ailesini salıverdiler.
26 Adam Hititler ülkesine gitti, bir kent kurdu ve adını Luz koydu; bugüne
dek adı budur.
27 Manaşşe, Beyt Şean ve köylerinin sakinlerini, Taanak ve köylerinin
sakinlerini, Dor ve köylerinin sakinlerini, İvleam ve köylerinin sakinlerini,
Megiddo ve köylerinin sakinlerini kovmadı; ama Kenanlılar o ülkede
oturmaya niyetliydi.
28 İsrael güçlenince Kenanlılar'ı angaryaya koydular ve onları tümüyle
kovmadılar.
29 Efraim, Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı kovmadı, ama Kenanlılar
Gezer'de onların arasında yaşadılar.
30 Zevulun, Kitron sakinlerini ve Nahalol sakinlerini kovmadı; ama
Kenanlılar onların arasında yaşadılar ve angaryaya tabi oldular.
31 Aşer, Akko sakinlerini, Sayda sakinlerini, Ahlav sakinlerini, Akziv
sakinlerini, Helba sakinlerini, Afik sakinlerini ve Rehov sakinlerini
kovmadı;
32 ancak Aşerliler, memleketin sakinleri olan Kenanlılar arasında
yaşıyorlardı; çünkü onları kovmadılar.
33 Naftali, Beyt Şemeş sakinlerini ve Beyt Anat sakinlerini kovmadı; ama
memleketin sakinleri olan Kenanlılar arasında yaşıyordu. Ancak Beyt Şemeş
ve Beyt Anat sakinleri angaryaya tabi tutuldular.
34 Amorlular, Dan'ın çocuklarını dağlık bölgeye zorladılar; çünkü onların
vadiye inmelerine izin vermiyorlardı;
35 ama Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de oturmaya
niyetliydiler. Ancak Yosef'in evinin eli üstün geldi, böylece angaryaya tabi
tutuldular.
36 Amorlular'ın sınırı, Akrabbim'in yokuşundan, kayadan yukarıya
doğruydu.

2

1 Yahve'nin meleği Gilgal'dan Bokim'e çıktı. Ve şöyle dedi, "Sizi Mısır'dan
çıkardım ve atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye getirdim. 'Sizinle olan
antlaşmamı asla bozmayacağım dedim.
2 Bu ülkenin sakinleriyle antlaşma yapmayacaksınız. Sunaklarını
yıkacaksınız.' Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?
3 Bu yüzden şunu da dedim, 'Onları önünüzden kovmayacağım; ama
böğrünüzde olacaklar, ilâhları da size tuzak olacak.'"
4 Yahve'nin meleği bu sözleri bütün İsrael'in çocuklarına söylediğinde, halk
seslerini yükseltip ağladı.
5 O yerin adına Bokim* dediler ve orada Yahve'ye kurban kestiler.

* **2:5** "Bokim" "ağlayanlar" anlamına gelir.

6 Yeşu halkı gönderdiğinde, İsrael'in çocukları ülkeyi mülk edinmek için her
biri kendi mirasına gitti.
7 Halk, Yeşu'nun bütün günlerinde ve Yahve'nin İsrael için yaptığı bütün
büyük işi görmüş olup Yeşu'dan sonra yaşayan ihtiyarların günlerinde
Yahve'ye hizmet etti.
8 Yahve'nin hizmetkârı Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü.
9 Onu, Efraim dağlık bölgesindeki Timnat Heres'te, Gaaş Dağı'nın
kuzeyindeki mirasının sınırına gömdüler.
10 O kuşağın hepsi atalarına kavuştuktan sonra, onlardan sonra Yahve'yi
ve İsrael için yaptığı işi bilmeyen başka bir kuşak yetişti.
11 İsraelliler Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baal'lara hizmet
ettiler.
12 Onları Mısır diyarından çıkaran atalarının Tanrısı Yahve'yi bıraktılar,
çevrelerinde olan ulusların ilâhlarından olan başka ilâhların ardına düştüler ve
onlara eğildiler; Yahve'yi öfkelendirdiler.
13 Yahve'yi bırakıp Baal'a ve Aştarot'a hizmet ettiler.
14 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları yağmalayan akıncıların
eline teslim etti. Onları çevredeki düşmanlarının eline sattı, böylece artık
düşmanlarının önünde duramaz oldular.
15 Her nereye çıktılarsa, Yahve'nin eli kötülük için onlara karşıydı,
Yahve'nin söylemiş olduğu gibi ve Yahve'nin onlara ant içmiş olduğu gibi; çok
da sıkıntı çektiler.
16 Yahve, onları yağmalayanların elinden kurtaran hâkimler çıkardı.
17 Yine de hâkimlerini dinlemediler; çünkü başka ilâhlarla fahişelik ettiler ve
onlara eğildiler. Atalarının Yahve'nin buyruklarını tutarak yürüdüğü yoldan
onlar hemen saptılar. Onlar öyle yapmadılar.
18 Yahve onlar için hâkimler çıkardığında, Yahve hâkimlerle birlikteydi ve
hâkimin bütün günlerinde onları düşmanlarının elinden kurtardı; çünkü
onları ezen ve sıkıntıya sokanların yüzünden inlemeleri Yahve'yi üzüyordu.
19 Ama hâkim ölünce geri döndüler, başka ilâhlara hizmet edip onlara
eğilmek için, onların peşinden gitmekte atalarından daha da çok yozlaştılar;
Yaptıklarını bırakmadılar ve inatçı yollarından vazgeçmediler.
20 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve şöyle dedi: "Çünkü bu ulus
atalarına buyurduğum antlaşmamı bozdu ve sözümü dinlemedi,
21 ben de Yeşu öldüğünde bıraktığı uluslardan hiçbirini artık önlerinden
kovmayacağım,
22 ta ki, atalarının tuttuğu gibi Yahve'nin yolunda yürüyüp
yürümeyeceklerini, görmek için onlarla İsrael'i sınayacağım."
23 Böylece Yahve o ulusları çabucak kovmadan bıraktı. Onları Yeşu'nun eline
teslim etmedi.

3

1 İşte bunlar, İsrael'i bütün Kenan savaşlarını bilmeyenlerin hepsini onlar
aracılığıyla denesin,
2 yalnızca İsrael'in çocukları kuşaklarının, en azından savaşları daha önceden
hiç bilmeyenlerin savaş öğrenme bilgileri olsun diye Yahve'nin bıraktığı
uluslardır:
3 Filistliler'in beş beyi, bütün Kenanlılar, Saydalılar ve Lübnan Dağı'nda,
Baal Hermon Dağı'ndan Hamat girişine kadar yaşayan Hivliler.

4 Onlar, İsrael'i denemek, Yahve'nin Moşe aracılığıyla atalarına buyurduğu
buyrukları dinleyip dinlemeyeceklerini bilmek için yanlarında bırakıldılar.
5 İsrael'in çocukları Kenanlılar, Hititliler, Amorlular, Perizililer, Hivliler ve
Yevuslular arasında yaşadılar.
6 Kızlarını eş olarak aldılar, kendi kızlarını da oğullarına verdiler ve onların
ilâhlarına hizmet ettiler.
7 İsrailliler, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Tanrıları Yahve'yi
unuttular ve Baal'lara ve Aşera'ya hizmet ettiler.
8 Bu yüzden Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları
Mezopotamya Kralı Kuşan Rişatayim'in eline sattı; ve İsrailliler sekiz yıl Kuşan
Rişatayim'e hizmet ettiler.
9 İsrailliler Yahve'ye yakardıklarında, Yahve İsrailliler için bir kurtarıcı
çıkardı; bu, Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel'di.
10 Yahve'nin Ruhu onun üzerine geldi ve İsrael'e hükmetti; ve savaşa çıktı ve
Yahve Mezopotamya Kralı Kuşan Rişatayim'i onun eline teslim etti. Eli Kuşan
Rişatayim'e karşı galip geldi.
11 Ülke kırk yıl dinlendi, sonra Kenaz'ın oğlu Otniel öldü.
12 İsrailliler yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar. Yahve, Moav Kralı
Eglon'u İsraiel'e karşı güçlendirdi. Çünkü Yahve'nin gözünde kötü olanı
yapmışlardı.
13 Ammon'un ve Amalek'in çocuklarını yanına topladı. Gidip İsrael'i vurdu.
Palmiye Ağaçları Kenti'ni ele geçirdiler.
14 İsrailliler Moav Kralı Eglon'a on sekiz yıl hizmet ettiler.
15 İsrailliler Yahve'ye yakardıklarında, Yahve onlar için bir kurtarıcı çıkardı:
Benyaminli Gera'nın oğlu, solak bir adam olan Ehud. İsrailliler onun
aracılığıyla Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdiler.
16 Ehud kendine iki ağızlı, bir arşın* uzunluğunda bir pala yaptı. Bunu sağ
uyluğunda, giysisinin altında kuşandı.
17 Haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.
18 Ehud haraç sunmayı bitirince, haracı taşıyan adamları gönderdi.
19 Ama kendisi Gilgal'ın yanındaki taş putlardan geri döndü ve, "Ey kral,
sana gizli bir haberim var" dedi.
Kral, "Sus!" dedi. Yanında duranların hepsi ayrıldı.
20 Ehud yanına geldi; ve o, serin üst odada tek başına oturuyordu. Ehud,
"Tanrı'dan sana bir haberim var" dedi. Oturduğu yerden kalktı.
21 Ehud sol elini uzattı ve sağ uyluğundan palayı alıp onun vücuduna
sapladı.
22 Palanın sapı da ucunun ardından girdi; ve yağ ucunun üzerine kapandı,
çünkü palayı vücudundan çekmedi; pala da arkadan çıktı.
23 Bunun üzerine Ehud verandaya çıktı, üst kattaki odanın kapılarını onun
üzerine kapatıp kilitledi.
24 O gittikten sonra hizmetkârları gelip üst odanın kapılarının kilitli
olduğunu gördüler. "Kesin o, üst kattaki odada ayaklarını örtüyor"† dediler.
25 Sıkılıncaya kadar beklediler; ve işte, o, üst odanın kapısını açmadı. Bunun
üzerine anahtarı alıp açtılar ve bir baktılar ki, efendileri ölü bir şekilde yere
düşmüştü.

---

* **3:16** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **3:24** veya "kendini rahatlatmak".

26 Onlar beklerken Ehud kaçtı, taş putların ötesine geçerek Seira'ya kaçtı.
27 Gelince Efraim'in dağlık bölgesinde boru çaldı. ve İsrael'in çocukları dağlık bölgeden onunla birlikte indiler; o da onlara öncülük etti.
28 Onlara şöyle dedi: “Beni takip edin; çünkü Yahve düşmanlarınız Moavlılar'ı elinize teslim etti.” Onu takip ettiler ve Yarden'in geçitlerini Moavlılar'a karşı ele geçirdiler ve kimsenin geçmesine izin vermediler.
29 O sırada Moavlılar'ın her biri güçlü ve yiğit olmak üzere yaklaşık on bin kişiyi vurdular. Kimse kaçamadı.
30 Böylece Moav o gün İsrael'in eli altında boyun eğdirildi. Daha sonra ülke seksen yıl rahat etti.
31 Ondan sonra Anat'ın oğlu Şamgar vardı ve Filistliler'den altı yüz kişiyi öküz üvendiresiyle vurdu. O da İsrael'i kurtardı.

4

1 Ehud öldüğünde İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar.
2 Yahve onları Hasor'da hüküm süren Kenan Kralı Yavin'in eline sattı; ordusunun komutanı, öteki ulusların Haroşet'inde yaşayan Sisera idi.
3 İsrael'in çocukları Yahve'ye yakardılar; çünkü onun dokuz yüz demir arabası vardı; yirmi yıl boyunca da İsrael'in çocuklarına çok baskı yaptı.
4 O sırada Lappidot'un karısı Peygamber Devora İsrael'e hükmediyordu.
5 O, Efraim'in dağlık bölgesindeki Rama ile Beytel arasındaki Devora'nın palmiye ağacının altında yaşıyordu; İsrael'in çocukları da hüküm için onun yanına çıkarlardı.
6 Gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş Naftali'den çağırdı ve ona şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve, 'Git, yanına Naftali'nin çocuklarından ve Zevulun'un çocuklarından on bin kişi alıp Tabor Dağı'na götür' diye buyurmadı mı?
7 'Yavin'in ordusunun komutanı Sisera'yı onun savaş arabaları ve kalabalığıyla birlikte Kişon Irmağı'na, sana doğru çekeceğim; onu senin eline teslim edeceğim.'”
8 Barak ona şöyle dedi: “Benimle geleceksen giderim; ama sen benimle gelmeyeceksen ben de gitmem.”
9 O, “Ben kesinlikle seninle geleceğim” dedi. “Ancak çıkacağın yolculuk senin onuruna olmayacak; çünkü Yahve Sisera'yı bir kadının eline satacak.” Devora kalktı ve Barak'la birlikte Kedeş'e gitti.
10 Barak Zevulun ile Naftali'yi birlikte Kedeş'e çağırdı. On bin adam onu takip etti; Devora da onunla birlikte yukarı çıktı.
11 Kenli Hever, Moşe'nin kayınbiraderi Hovav'ın çocuklarından, Kenliler'den kendini ayırmıştı ve çadırını Kedeş yakınındaki Zaanannim'deki meşe ağacına kadar kurmuştu.
12 Sisera'ya Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını bildirdiler.
13 Sisera, öteki ulusların Haroşet'inden Kişon Irmağı'na kadar bütün savaş arabalarını, dokuz yüz demir savaş arabasını da ve kendisiyle birlikte olan bütün halkı bir araya topladı.
14 Devora Barak'a, “Git; çünkü bu, Yahve'nin Sisera'yı elinize teslim ettiği gündür. Yahve senin önünden çıkmadı mı?” dedi. Böylece Barak ve ardında on bin kişi Tabor Dağı'ndan indi.

15 Yahve Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Barak'ın önünde kılıçtan
geçirip şaşkına çevirdi. Sisera arabasını bırakıp yaya kaçtı.
16 Ama Barak savaş arabalarını ve orduyu öteki ulusların Haroşet'ine
kadar kovaladı; Sisera'nın bütün ordusu da kılıçtan geçirildi. Bir kişi bile
kalmadı.
17 Ne var ki Sisera, Kenli Hever'in karısı Yael'in çadırına yaya kaçtı; çünkü
Hasor Kralı Yavin ile Kenli Hever'in evi arasında barış vardı.
18 Yael, Sisera'yı karşılamaya çıktı ve ona şöyle dedi: "Efendim, dön, bana
dön; korkma." Çadırın içine onun yanına girdi ve onu bir kilimle örttü.
19 O, "Lütfen bana içmem için biraz su ver; çünkü susadım" dedi. Bir süt
kabı açtı, ona içirdi ve üzerini örttü.
20 O ona şöyle dedi: "Çadırın kapısında dur; eğer biri gelip sana sorarsa ve
'Burada kimse var mı?' derse, 'Hayır' diyeceksin."
21 Sonra Hever'in karısı Yael, bir çadır kazığı aldı ve tokmağı elinde tuttu,
yavaşça ona doğru gitti ve kazığı şakaklarına vurdu, kazık da yere kadar delip
geçti; çünkü o derin uykudaydı; bu yüzden bayıldı ve öldü.
22 İşte Barak Sisera'yı kovalarken Yael onu karşılamaya çıktı ve ona, "Gel,
sana aradığın adamı göstereyim" dedi. Yanına geldi; ve işte, Sisera ölü
yatıyordu ve çadır kazığı şakaklarındaydı.
23 Böylece Tanrı o gün Kenan Kralı Yavin'i İsrael'in çocuklarının önünde
boyun eğdirdi.
24 Kenan Kralı Yavin'i yok edene dek, İsrael çocuklarının eli, Kenan Kralı
Yavin'e karşı giderek daha da güçlendi.

5

1 O gün Devora ile Avinoam oğlu Barak ezgi söyleyip dediler:
2 "İsrael'de önderler öncülük ettikleri için,
halk gönüllü olarak kendilerini sundukları için,
yücelsin Yahve!"
3 "Duyun, ey krallar! Kulak verin ey beyler!
Ben, Yahve'ye ben ezgi söyleyeceğim.
İsrael'in Tanrısı Yahve'yi ezgiyle öveceğim."
4 "Ey Yahve, Seir'den çıktığın zaman,
Edom kırından yürüdüğün zaman
Yeryüzü sarsıldı, gökyüzü de damlattı.
Evet, bulutlar su damlattı.
5 Dağlar Yahve'nin önünde,
Sina Dağı bile İsrael'in Tanrısı Yahve'nin önünde sarsıldı."
6 "Anat oğlu Şamgar'ın günlerinde,
Yael'in günlerinde de ana yollar boştu.
Yolcular sapa yollardan geçtiler.
7 İsrael'de hâkimler sona erdi.
Ben Devora ayağa kalkana dek kesildiler;
ta ki, İsrael'de bir ana olarak ben ortaya çıkana dek.
8 Onlar yeni ilâhlar seçtiler.
O zaman savaş kapılardaydı.
İsrael'de kırk bin arasında
kalkan ya da mızrak görüldü mü?
9 Yüreğim kendilerini halkın arasında gönüllü olarak sunan

İsrael önderlerinden yanadır.
Yahve'yi yüceltin!”
10 “Ey beyaz eşeklere binenler,
ey gösterişli halılar üzerinde oturanlar
ve ey yolda yürüyenler, söyleyin.
11 Okçuların gürültüsünden uzak, su çekilen yerlerde,
Yahve'nin doğru işlerini,
O'nun İsrael'deki yönetiminin doğru işlerini anlatacaklar.
“O zaman Yahve'nin halkı kapılara indi.”
12 'Uyan, uyan, Devora!
Uyan, uyan, bir ezgi söyle!
Kalk ey Barak, ey Abinoam oğlu, tutsaklarını götür.'”
13 “Sonra soyluların ve halkın geri kalanları aşağı indi.
Yahve güçlülere karşı benim için indi.
14 Kökü Amalek'te olanlar, senin halklarının arasında
Senden sonra Benyamin'den, Efraim'den çıktılar.
Yöneticiler Makir'den indiler.
Mareşalin asasını idare edenler Zevulun'dan geldi.
15 İssakar beyleri Devora'nın yanındaydı.
İssakar nasılsa Barak da öyleydi.
Ayaklarının dibindeki vadiye koştular.
Ruven'in su yollarının yanında
yüreğin önemli kararları vardı.
16 Neden koyun ağıllarının arasında oturdun?
Sürülerin ıslık sesini duymak için mi?
Ruven'in su yollarında yüreğin önemli arayışları vardı.
17 Gilad Yarden'in ötesinde yaşıyordu.
Dan neden gemilerde kaldı?
Asher denizin limanında kıpırdamadan oturuyor
ve derelerinin kıyısında yaşıyordu.
18 Zevulun canlarını ölüme kadar tehlikeye atan bir halktı;
Naftali de meydanın yüksek yerlerindeydi.”
19 “Krallar gelip savaştılar;
sonra Kenan kralları Megiddo suları kıyısındaki Taanak'ta savaştılar.
Hiç gümüş yağmalamadılar.
20 Gökyüzünden yıldızlar savaştılar.
Sisera'ya karşı rotalarından savaştılar.
21 Kişon Irmağı, o eski ırmak,
Kişon Irmağı onları süpürüp attı.
Ey ruhum, üzerlerine güçle yürü.
22 Sonra atların şahlanması yüzünden,
güçlülerinin şahlanması yüzünden,
at toynakları yere damga vurdular.
23 Yahve'nin meleği,
'Meroz'a lanetleyin' dedi.
‘Orada yaşayanları ağır bir şekilde lanetleyin,
Çünkü onlar Yahve'nin yardımına,
Güçlülere karşı Yahve'nin yardımına gelmediler.’ ”
24 “Kenli Hever'in karısı, Yael,
kadınlar arasında fazlasıyla kutsanacak;
çadır kadınları arasında fazlasıyla kutsansın.

25 Su istedi.
Kadın ona süt verdi.
Ona efendilere layık bir tabakta tereyağı getirdi.
26 Elini çadır kazığına,
sağ elini de işçi tokmağına koydu.
Tokmakla Sisera'yı vurdu.
Kafasına çaktı.
Evet, şakaklarından delip geçirdi.
27 Onun ayaklarına kapandı, düşüp yattı.
Ayaklarının dibinde eğildi, düştü.
Eğildiği o yere, ölü düştü.”
28 “Kadın pencereden dışarı baktı ve bağırdı:
Sisera'nın annesi kafesten baktı.
'Arabasının gelmesi neden bu kadar uzun sürüyor?
Arabalarının tekerlekleri neden bekliyor?'
29 Bilge hanımları ona yanıt verdi,
evet, kendi kendine yanıt verdi,
30 'Bir kız, her erkeğe iki kız;
Sisera'ya boyalı giysi yağması,
işlenmiş boyalı giysi yağması,
yağma olarak iki yanı işlenmiş boyalı giysi,
ganimeti bulup da paylaşmadılar mı?'
31 “Bütün düşmanların yok olsun, ey Yahve,
ama O'nu sevenler, gücünde doğan güneş gibi olsunlar.”
Ondan sonra ülke kırk yıl rahat etti.

6

1 İsrael'in çocukları Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar. Bunun üzerine
Yahve onları yedi yıl Midyanlılar'ın eline teslim etti.
2 Midyan'ın eli İsrael'e galip geldi; Midyan yüzünden de İsrael'in çocukları
kendilerine dağlarda bulunan sığınaklar, mağaralar ve kaleler yaptılar.
3 Böylece İsrael ektikten sonra Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun
çocukları onlara karşı çıkarlardı.
4 Onlara karşı ordugâh kurup Gaza'ya gelinceye dek yerin ürününü yok
ederlerdi. Koyun olsun, öküz olsun, eşek olsun, İsrael'de yiyecek
bırakmazlardı.
5 Çünkü hayvanları ve çadırlarıyla birlikte gelirlerdi. Çekirge gibi kalabalık
gelirlerdi. Hem kendilerinin hem de develerinin sayısı çoktu; ve ülkeyi yok
etmek için gelirlerdi.
6 Midyan yüzünden İsrael çok alçaldı; İsrael'in çocukları da Yahve'ye feryat
ettiler.
7 İsrael'in çocukları Midyan yüzünden Yahve'ye yakarınca,
8 Yahve İsrael'in çocuklarına bir peygamber gönderdi; ve onlara şöyle dedi:
“İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Sizi Mısır'dan ben çıkardım ve esaret
evinden çıkardım.
9 Sizi Mısırlılar'ın elinden ve size baskı yapanların hepsinin elinden ben
kurtardım, onları sizin önünüzden kovdum ve onların ülkelerini size verdim.
10 Size şöyle dedim: “Ben Tanrınız Yahve'yim. Ülkesinde oturduğunuz
Amorlular'ın ilâhlarından korkmayacaksınız.” Ama siz sözümü
dinlemediniz.'”

11 Yahve'nin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki meşe ağacının
altına oturdu. Oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan saklamak için üzüm
sıkma çukurunda dövüyordu.
12 Yahve'nin meleği ona görünüp şöyle dedi: "Ey cesur yiğit, Yahve
seninledir!"
13 Gidyon ona şöyle dedi: "Efendim, eğer Yahve bizimleyse, bütün bunlar
neden başımıza geldi? Atalarımızın, 'Yahve bizi Mısır'dan çıkarmadı mı?'
diyerek bize anlattığı bütün O'nun harika işleri nerede? Ama şimdi Yahve
bizi attı ve Midyan'ın eline teslim etti."
14 Yahve ona baktı ve şöyle dedi: "Bu gücünle git ve İsrael'i Midyan'ın
elinden kurtar. Seni ben göndermedim mi?"
15 O da O'na, "Ey Efendim,* İsrael'i nasıl kurtaracağım?" dedi. "İşte, benim
ailem Manaşşe'nin en yoksulu, ben de babamın evinde en küçüğüyüm."
16 Yahve ona, "Kesinlikle ben seninle olacağım ve sen Midyanlılar'ı bir
adammış gibi vuracaksın" dedi.
17 O'na şöyle dedi: "Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, benimle
konuşanın sen olduğunu gösteren bana bir belirti göster.
18 Lütfen ben yanına gelip hediyemi çıkarıncaya dek, önüne koyuncaya dek,
buradan ayrılma."
"Sen dönene dek bekleyeceğim" dedi.
19 Gidyon içeri girip bir oğlak ve bir efalık† mayasız pideler hazırladı. Eti
bir sepete koydu, et suyunu da bir tencereye koyup meşe ağacının altına
getirip O'na sundu.
20 Tanrı'nın meleği ona, "Eti ve mayasız pideleri al, bu kayanın üzerine koy
ve et suyunu dök" dedi.
O da öyle yaptı.
21 Bunun üzerine Yahve'nin meleği elindeki değneğin ucunu uzattı, ete ve
mayasız pidelere dokundu; ve kayadan ateş çıkıp etleri ve mayasız pideleri
yiyip bitirdi. Sonra Yahve'nin meleği gözünün önünden ayrıldı.
22 Gidyon O'nun Yahve'nin meleği olduğunu gördü; Gidyon şöyle dedi:
"Eyvah, Ey Efendi Yahve! Çünkü Yahve'nin meleğini yüz yüze gördüm!"
23 Yahve ona şöyle dedi: "Esenlik olsun sana! Korkma. Ölmeyeceksin."
24 Bunun üzerine Gidyon orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve ona, "Yahve
Esenliktir"‡ adını verdi. Bu sunak bugüne dek hâlâ Aviezerliler'in Ofra
Kenti'ndedir.
25 Aynı gece Yahve ona şöyle dedi: "Babanın yedi yaşındaki ikinci boğasını
al, babanın Baal sunağını yık ve yanındaki Aşera'yı kes.
26 Sonra bu kalenin tepesinde Tanrın Yahve'ye düzenine göre bir sunak
yap, ikinci boğayı al ve keseceğin Aşera odunuyla yakmalık sunu sun."
27 Bunun üzerine Gidyon hizmetkârlarından on kişiyi aldı ve Yahve'nin
kendisine söylediği gibi yaptı. Babasının ev halkından ve kentin
insanlarından korktuğu için bunu gündüz yapamadı ama gece yaptı.
28 Kentin insanları sabah erkenden kalktılar, işte, Baal'ın sunağı yıkılmıştı,
yanındaki Aşera kesilmişti ve ikinci boğa yapılan sunağın üzerinde
sunulmuştu.
29 Birbirlerine, "Bu şeyi kim yaptı?" dediler. Sorup soruşturduklarında,
"Bunu Yoaş oğlu Gidyon yaptı" dediler.

---

* **6:15** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. † **6:19** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür ‡ **6:24** veya Yahve Şalom

30 Kentin insanları Yoaş'a, "Oğlunu dışarı çıkar da ölsün" dediler, "Çünkü o
Baal'ın sunağını yıktı ve onun yanındaki Aşera'yı kesti."
31 Yoaş kendisine karşı çıkanların hepsine şöyle dedi: "Baal için siz mi
çekişeceksiniz? Yoksa onu siz mi kurtaracaksınız? Onun için çekişecek olan,
sabaha öldürülsün! Eğer o bir ilâhsa, birisi onun sunağını yıktı diye kendisi
çekişsin!"
32 Bu nedenle o gün ona Yerub-Baal§ adını verdi ve şöyle dedi: "Baal
onunla çekişsin, çünkü o onun sunağını yıktı."
33 Bunun üzerine bütün Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun çocukları bir
araya toplandılar; ve geçip Yizreel Vadisi'nde ordugâh kurdular.
34 Ama Yahve'nin Ruhu Gidyon'un üzerine indi ve o boru çaldı. Aviezer de
onu takip etmek üzere toplandı.
35 Manaşşe'nin her yerine ulaklar gönderdi; onlar da onu takip etmek üzere
bir araya toplandılar. Aşer'e, Zevulun'a ve Naftali'ye ulaklar gönderdi; ve
onları karşılamaya çıktılar.
36 Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: "Eğer söylediğin gibi İsrael'i benim ellerimle
kurtaracaksan,
37 işte, harman yerine yün yapağı koyacağım. Yalnızca yapağının üzerinde
çiy varsa ve toprağın tümü kuruysa, o zaman söylediğin gibi İsrael'i benim
ellerimle kurtaracağını bileceğim."
38 Öyle oldu; çünkü ertesi gün erkenden kalktı, yapağıyı sıktı ve yapağının
içinden bir tas dolusu su çıkardı.
39 Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: "Bana karşı öfken alevlenmesin, bu seferlik
konuşacağım. Lütfen yalnızca bu seferlik yapağıyla bir deneme yapayım.
Şimdi yapağının üstü kuru olsun, toprağın tümü üzerinde de çiy olsun."
40 Tanrı o gece öyle yaptı; çünkü yalnızca yapağının üstü kuruydu ve
toprağın tümünde çiy vardı.

7

1 Bunun üzerine Yerubbaal, yani Gidyon ve onunla birlikte olanların tümü
erkenden kalkıp Harod Pınarı yanında ordugâh kurdular. Midyan ordugâhı
kuzey tarafında, vadideki Moreh Tepesi'nin yanındaydı.
2 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "İsrael, 'Beni kendi elim kurtardı' diyerek
övünmesin diye, seninle birlikte olanların sayısı Midyanlılar'ı onların eline
veremeyeceğim kadar çok.
3 Şimdi bunu halkın kulağına duyurup de, 'Korkan ve titreyen kimse geri
dönsün ve Gilad Dağı'ndan ayrılsın.'" Böylece halktan yirmi iki bin kişi geri
döndü ve on bin kişi kaldı.
4 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "Hâlâ çok fazla insan var. Onları suya indir,
ben de onları senin için orada sınayacağım. Öyle olacak ki sana, 'Bu seninle
gidecek' dediğim kişi seninle birlikte gidecek; ve sana, 'Bu seninle
gitmeyecek' dediğim kişi gitmeyecek."
5 Bunun üzerine halkı suya indirdi; ve Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "Köpek
gibi suyu diliyle içen her kişiyi ayrı; içmek için dizleri üzerine çöken her kişiyi
de ayrı koyacaksın."
6 Ellerini ağızlarına götürüp dilleriyle içenlerin sayısı üç yüz kişiydi; ama
halkın geri kalanlarının hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.

§ **6:32** "Yerub-Baal" Baal çekişsin anlamına gelir..

7 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: “Seni dille içen üç yüz adamla kurtaracağım
ve Midyanlılar'ı eline teslim edeceğim. Diğer herkes kendi yerine gitsin.”
8 Halk ellerine yiyecek ve borularını aldı; ve geri kalan İsrael adamlarının
hepsini kendi çadırlarına gönderdi, ama üç yüz kişiyi alıkoydu; Midyan'ın
ordugâhı onun altında, vadideydi.
9 Aynı gece Yahve ona şöyle dedi: “Kalk, ordugâha in; çünkü orayı sana
teslim ettim.
10 Ama aşağı inmeye korkuyorsan, uşağın Purah'la birlikte ordugâha
gidin.
11 Ne dediklerini duyacaksın; ve sonra ordugâha inmek için ellerin
kuvvetlendirilecek.” Sonra uşağı Purah'la birlikte ordugâhtaki silahlı
adamların en dış kısmına indiler.
12 Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun bütün çocukları, kalabalık çekirgeler
gibi vadide yatıyorlardı; ve develeri, deniz kıyısındaki kumların çokluğu gibi
sayısızdı.
13 Gidyon geldiğinde, işte, arkadaşına rüyasını anlatan bir adam vardı.
Şöyle dedi: “İşte, bir rüya gördüm; ve işte, arpa ekmeğinden bir somun
Midyan ordugâhına yuvarlandı, çadıra geldi ve ona çarpıp düşürdü ve onu
baş aşağı döndürdü, öyle ki çadır dümdüz oldu.”
14 Arkadaşı şöyle yanıt verdi: “Bu, İsraelli Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından
başka bir şey değil. Tanrı Midyan'ı bütün orduyla birlikte onun eline teslim
etti.”
15 Gidyon rüyanın anlatıldığını ve yorumlandığını duyunca tapındı. Sonra
İsrael ordugâhına dönüp şöyle dedi: “Kalkın, çünkü Yahve Midyan ordusunu
elinize teslim etti!”
16 Üç yüz adamı üç bölüğe ayırdı ve hepsinin eline boruları, içi meşalelerle
birlikte boş testileri verdi.
17 Onlara, “Beni izleyin, siz de aynısını yapın” dedi. “İşte, ordugâhın en dış
kısmına geldiğimde, öyle olacak ki, benim yaptığımı siz de yapacaksınız.
18 Boru çaldığım zaman, ben ve yanımdaki herkes, ordugâhın her yanında
boruları çalın ve 'Yahve için, Gidyon için' diye bağırın.”
19 Böylece Gidyon ve onunla birlikte olan yüz adam orta nöbetin
başlangıcında, nöbetçileri henüz yeni koyduklarında ordugâhın en dış kısmına
geldiler. Daha sonra boru çaldılar ve ellerindeki testileri kırdılar.
20 Üç bölük boru çaldılar, testileri kırdılar, meşaleleri sol ellerinde, boruları
çalmak için sağ ellerinde tuttular; ve “Yahve'nin ve Gidyon'un kılıcı!” diye
bağırdılar.
21 Herkes ordugâhın çevresinde kendi yerlerinde durdu ve bütün ordu
koştu; bağırdılar ve onları kaçırdılar.
22 Üç yüz boru çaldılar ve Yahve her birinin kılıcını arkadaşına karşı ve
bütün orduya karşı koydu; ve ordu Beyt Şitta'ya, Sereray'a doğru, Tabbat
yanındaki Avel Mehola sınırına kadar kaçtı.
23 İsrael adamları Naftali'den, Aşer'den ve bütün Manaşşe'den toplanıp
Midyan'ı kovaladılar.
24 Gidyon Efraim'in bütün dağlık bölgesine ulaklar göndererek şöyle dedi:
“Midyan'a karşı inin ve önlerinde Beytbara'ya kadar suları, Yarden'i alın!”
Böylece bütün Efrayim adamları bir araya toplanıp Beytbara'ya kadar
suları, Yarden'i de aldılar.

25 Midyan'ın iki beyi Orev ile Zeev'i tuttular. Orev'i Orev'in Kayası'nda
öldürdüler ve Zeev'i de Midyan'ı kovalarken Zeev'in üzüm sıkma çukurunda
öldürdüler. Daha sonra Orev ile Zeev'in başlarını Yarden'in ötesinden
Gidyon'a getirdiler.

8

1 Efraimliler ona, "Neden bize böyle davrandın da Midyan'la savaşmaya
gittiğinde bizi çağırmadın?" dediler. Onu sert bir şekilde azarladılar.
2 Onlara şöyle dedi: "Sizinle karşılaştırıldığında benim şimdi yaptığım
nedir? Efraim'in üzümlerinin toplanması Aviezer'in bağbozumundan daha iyi
değil mi?
3 Tanrı Midyan'ın, Orev'in ve Zeev'in beylerini sizin elinize teslim etti.
Sizinle karşılaştırıldığında ben ne yapabilirdim ki?" Sonra bunu söyleyince
ona olan öfkeleri yatıştı.
4 Gidyon Yarden'e geldi, yanında bulunan üç yüz adamla birlikte bitkindi
ama yine de kovalayarak geçti.
5 Sukkotlular'a şöyle dedi: "Lütfen arkamdan gelenlere ekmek verin;
çünkü bitkinler; ben de Midyan kralları Zevah'ı ve Salmunna'yı
kovalıyorum."
6 Sukkot beyleri, "Orduna ekmek vermemiz için Zevah ve Salmunna'nın
elleri şimdi senin elinde mi?" dediler.
7 Gidyon şöyle dedi: "Bu nedenle Yahve Zevah'ı ve Salmunna'yı elime
verdiğinde, o zaman etini çöldeki dikenlerle ve çalılarla yaracağım."
8 Oraya Penuel'in yanına çıktı ve onlarla aynı şekilde konuştu; ve Penuel'in
adamları ona Sukkot'un adamları gibi yanıt verdiler.
9 Penuel adamlarıyla da konuşarak, "Esenlik içinde geri döndüğümde bu
kuleyi yıkacağım" dedi.
10 Zevah ile Salmunna Karkor'daydı ve kendileriyle birlikte yaklaşık on
beş bin kişilik orduları vardı; bunların hepsi doğu çocuklarının ordusundan
arta kalanlardı; çünkü kılıç çeken yüz yirmi bin adam düşmüştü.
11 Gidyon Nova ile Yogbeha'nın doğusunda çadırlarda yaşayanların yolundan
çıkıp orduyu vurdu; çünkü ordu kendini güvende hissetti.
12 Zevah ile Salmunna kaçtılar, o da onları kovaladı. Midyan'ın iki kralı
Zevah ve Salmunna'yı tuttu ve bütün orduyu karıştırdı.
13 Yoaş oğlu Gidyon, Heres Yokuşu'ndan savaştan döndü.
14 Sukkot adamlarından bir genci yakalayıp ona sordu, o da Sukkot
beylerini ve ihtiyarları olan yetmiş yedi kişiyi tarif etti.
15 Sukkot adamlarına gelip şöyle dedi: "'Zevah ve Salmunna'nın elleri
şimdi senin elinde mi ki, yorgun adamlarınıza ekmek verelim' diye benimle
alay ettiğiniz Zevah ve Salmunna'ya bakın?
16 Kentin ihtiyarlarını, çöldeki dikenleri ve çalıları alıp onlarla Sukkot
adamlarına ders verdi.
17 Penuel Kulesi'ni yıktı ve kent halkını öldürdü.
18 Sonra Zevah ve Salmunna'ya, "Tavor'da öldürdüğünüz adamlar nasıl
insanlardı?" diye sordu.
Şöyle yanıt verdiler: "Onlar da senin gibiydi. Hepsi bir kralın çocuklarına
benziyordu."
19 "Onlar benim kardeşlerim, annemin oğullarıydı" dedi. "Yahve'nin hakkı
için, eğer onları sağ bırakmış olsaydınız, sizi öldürmezdim."

20 İlk oğlu Yeter'e, “Kalk, onları öldür!” dedi. Ama genç kılıcını çekmedi;
çünkü korkuyordu, çünkü henüz gençti.
21 Bunun üzerine Zevah ile Salmunna şöyle dediler: “Sen kalk da üzerimize
in; çünkü adam nasılsa, gücü de öyledir.” Gidyon kalkıp Zevah'la Salmunna'yı
öldürdü ve develerinin boyunlarındaki hilâlleri aldı.
22 Bunun üzerine İsrael halkı Gidyon'a şöyle dediler: “Hem sen, hem oğlun,
hem de oğlunun oğlu bize hükmetsin; çünkü bizi Midyan'ın elinden
kurtardın.”
23 Gidyon onlara şöyle dedi: “Ben size hükmetmeyeceğim, oğlum da size
hükmetmeyecek. Yahve size hükmedecek.”
24 Gidyon onlara şöyle dedi: “Sizden bir dileğim var: Her biriniz
ganimetinin küpelerini bana versin.” (İşmaelliler oldukları için altın küpeleri
vardı.)
25 Onlar, “Onlara seve seve veririz” dediler. Bir giysi serdiler ve herkes
ganimetinin küpelerini onun içine attı.
26 İstediği altın küpelerin ağırlığı, hilâller, kolyeler, Midyan kralların
üzerindeki mor giysilerden başka ve develerinin boyunlarındaki zincirlerden
başka bin yedi yüz şekel* altındı.
27 Gidyon ondan bir efod yapıp onu kendi kenti Ofra'ya koydu. Sonra
bütün İsrael orada onunla fahişelik etti; Gidyon ile evi için de bir tuzak oldu.
28 Böylece Midyan, İsrael çocuklarının önünde boyun eğdirildi; onlar artık
başlarını kaldırmadılar. Gidyon'un günlerinde ülke kırk yıl rahat etti.
29 Yoaş oğlu Yerubbaal gidip kendi evinde yaşadı.
30 Gidyon'un kendi bedeninden yetmiş oğlu oldu; çünkü çok karısı vardı.
31 Şekem'deki cariyesi de ona bir oğul doğurdu ve ona Avimelek adını verdi.
32 Yoaş oğlu Gidyon güzel ihtiyarlıkta öldü ve Aviezerliler'in Ofra Kenti'nde
babası Yoaş'ın mezarına gömüldü.
33 Gidyon ölür ölmez İsrael'in çocukları tekrar dönüp Baallar'ın ardından
fahişelik ettiler, Baal Berit'i de kendilerine ilâh yaptılar.
34 İsrael'in çocukları, kendilerini her yandaki düşmanlarının elinden
kurtaran Tanrıları Yahve'yi hatırlamadılar;
35 Yerubbaal'ın evine, yani Gidyon'a da, onun İsrael'e gösterdiği bütün
iyiliğe göre iyilik göstermediler.

9

1 Yerubbaal oğlu Avimelek, Şekem'e annesinin kardeşlerinin yanına gitti ve
onlarla ve annesinin babasının evindeki bütün aile üyeleriyle konuştu ve
şöyle dedi:
2 “Lütfen bütün Şekem halkının kulağına konuşun, 'Sizin için hangisi daha
iyi, Yerubbaal'ın yetmiş kişilik bütün oğullarının size hükmetmesi mi, yoksa
bir insanın mi size hükmetmesi?' Benim sizin kemiğiniz ve etiniz olduğumu
da hatırlayın.”
3 Annesinin kardeşleri onun hakkında bütün bu sözleri Şekem halkının
kulağına söylediler. Onların yürekleri Avimelek'in ardınca gitme eğilimindeydi;
çünkü “O bizim kardeşimizdir” dediler.
4 Baal Berit'in evinden ona yetmiş gümüş verdiler; Avimelek bu parayla
kendisini izleyen faydasız ve pervasız adamları tuttu.

* **8:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 1700 şekel yaklaşık 17 kilogram veya 37,4 pounddur.

5 Ofra'da babasının evine gitti ve kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu,
bir taş üzerinde öldürdü; ancak Yerubbaal'ın en küçük oğlu Yotam saklandığı
için sağ kaldı.
6 Bütün Şekemliler, Millo'nun evinin tümüyle birlikte toplandılar ve gidip
Şekem'deki dikili taş meşesinin yanında Avimelek'i kral yaptılar.
7 Bunu Yotam'a söylediklerinde o gidip Gerizim Dağı'nın tepesinde durdu,
sesini yükseltip bağırdı ve onlara şöyle dedi: "Ey Şekemliler, beni dinleyin de,
Tanrı sizi duysun.
8 Ağaçlar kendilerine bir kral atamak için yola çıktılar. Zeytin ağacına, 'Bize
hükümdarlık yap' dediler."
9 "Ama zeytin ağacı onlara şöyle dedi: 'Benim aracılığımla Tanrı'yı ve
insanı onurlandırdıkları yağımı üretmeyi bırakıp, ağaçların üzerinde ileri geri
sallanmaya mı gideyim?'"
10 "Ağaçlar incir ağacına, 'Gel ve üzerimize hükümdar ol' dedi."
11 "Ama incir ağacı onlara şöyle dedi: 'Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp
da ağaçların üzerinde ileri geri sallanmaya mı gideyim?'"
12 "Ağaçlar asmaya, 'Gel de üzerimize hükümdar ol' dedi."
13 "Asma onlara şöyle dedi: 'Tanrı'yı ve insanları neşelendiren yeni şarabımı
bırakıp da ağaçların üzerinde ileri geri sallanmaya mı gideyim?'"
14 "Sonra bütün ağaçlar kara çalıya, 'Gel de üzerimize hükümdar ol' dediler."
15 "Kara çalı ağaçlara şöyle dedi: 'Eğer gerçekten beni üzerinize kral olarak
meshederseniz, o zaman gelin gölgeme sığının; yoksa kara çalıdan ateş çıksın
ve Lübnan'ın sedir ağaçlarını yiyip bitirsin.'"
16 "Şimdi, eğer Avimelek'i kral yaparak doğru ve haklı olarak
davrandıysanız ve Yerubbaal'a ve onun evine karşı iyilikle davrandıysanız,
onun ellerinin hak ettiğine göre karşılık verdiyseniz
17 (çünkü babam sizin için savaştı, canını tehlikeye attı ve sizi Midyan'ın
elinden kurtardı;
18 siz de bugün babamın evine karşı ayaklandınız ve onun oğullarını,
yetmiş kişiyi bir taş üzerinde öldürdünüz ve cariyesinin oğlu Avimelek'i
Şekemliler üzerine kral yaptınız; çünkü o sizin kardeşinizdir);
19 eğer bugün Yerubbaal'a ve onun evine doğru ve haklı olarak
davrandıysanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin;
20 ama öyle değilse, Avimelek'ten ateş çıksın ve Şekemliler'i ve Millo evini
yiyip bitirsin; Şekemliler'den ve Millo evinden de ateş çıksın ve Avimelek'i
yiyip bitirsin."
21 Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçıp Beer'e* gitti ve orada
yaşadı.
22 Avimelek üç yıl İsrael'e beylik yaptı.
23 Bunun üzerine Tanrı, Avimelek'le Şekemliler'in arasına kötü bir ruh
gönderdi,
24 Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalık onun üzerine gelsin ve
onların kanı, onları öldüren kardeşleri Avimelek'in üzerine ve kardeşlerini
öldürmek için onun ellerini güçlendiren Şekemliler'in üzerine dökülsün diye,
Şekemliler Avimelek'e hainlik ettiler.
25 Şekemliler ona karşı dağların başlarında pusu kurdular ve o yoldan
yanlarından geçenlerin hepsini soydular; Avimelek'e de bundan söz edildi.

* **9:21** "Beer" İbranicede "kuyu" anlamına gelir, yani bir köyün adı kuyusundan gelir.

26 Ebed oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e gitti; ve Şekemliler ona güvendiler.
27 Kıra çıktılar, bağlarını topladılar, üzümleri çiğnediler, kutlama yaptılar, ilâhlarının evine girdiler, yiyip içtiler ve Avimelek'e lanet ettiler.
28 Ebed oğlu Gaal, "Avimelek ve Şekem kimdir ki, ona hizmet edelim?" dedi. "Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul onun görevlisi değil mi? Şekem'in babası Hamor'un adamlarına hizmet edin, ama biz neden ona hizmet edelim?
29 Keşke bu halk benim elimin altında olsaydı! O zaman Avimelek'i ortadan kaldırırdım." Avimelek'e, "Ordunu çoğalt da dışarı çık" dedi.
30 Kentin yöneticisi Zevul, Ebed oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkesi alevlendi.
31 Avimelek'e kurnazca ulaklar göndererek şöyle dedi: "İşte, Ebed oğlu Gaal ve kardeşleri Şekem'e geldiler; ve işte, kenti sana karşı kışkırtıyorlar.
32 Şimdi sen ve yanındaki halk geceleyin yola çıkın ve kırda pusuya yatın.
33 Sabah güneş doğar doğmaz erkenden kalkıp kente hücum edeceksiniz. İşte, o ve onunla birlikte olan halk size karşı çıktıklarında, onlara elinden geleni yaparsın."
34 Avimelek ve yanındaki halk geceleyin kalktılar ve dört bölük halinde Şekem'e karşı pusuda yattılar.
35 Ebed oğlu Gaal dışarı çıkıp kentin kapısının girişinde durdu. Avimelek ve yanındaki halk pusudan kalktı.
36 Gaal halkı görünce Zevul'a, "İşte, insanlar dağların başlarından iniyor" dedi. Zevul ona, "Dağların gölgelerini sanki insanmış gibi görüyorsun" dedi.
37 Gaal tekrar konuştu ve şöyle dedi: "İşte, insanlar diyarın ortasından aşağıya iniyor ve bir bölük de Meonenim Meşesi yolundan geliyor."
38 Bunun üzerine Zevul ona şöyle dedi: "'Avimelek kimdir ki, ona hizmet edelim' diyen ağzın şimdi nerede? Bu küçümsediğin halk değil mi? Lütfen şimdi çık da onlarla savaş."
39 Gaal, Şekemliler'in önünden çıkıp Avimelek'le savaştı.
40 Avimelek onu kovaladı, o da onun önünden kaçtı; çok kişi kapının girişine kadar yaralı düştü.
41 Avimelek Arumah'ta yaşıyordu; ve Zevul, Şekem'de oturmasınlar diye Gaal'la kardeşlerini kovdu.
42 Ertesi gün halk kıra çıktı; Avimelek'e de söylediler.
43 Halkı alıp üç bölüğe ayırdı ve kırda pusuya yattı; ve baktı ve halkın kentten çıktığını gördü. Bunun üzerine onlara karşı kalkıp onları vurdu.
44 Avimelek ve beraberindekiler ileri hücum ettiler ve kent kapısının girişinde durdular; iki bölük de kırda olanların üzerine hücum edip onları vurdular.
45 Avimelek bütün gün kente karşı savaştı; ve kenti aldı ve içindeki insanları öldürdü. Kenti yerle bir etti ve üzerine tuz saçtı.
46 Şekem Kulesi'ndeki bütün insanlar bunu duyunca Elberit Evi'nin kalesine girdiler.
47 Avimelek'e Şekem Kulesi'ndeki bütün insanların toplandığı söylendi.
48 Avimelek ve yanındaki halkın tümü Salmon Dağı'na çıktı; ve Avimelek eline bir balta aldı, ve ağaçlardan bir dal kesti, ve onu kaldırıp omuzu üzerine koydu. Sonra yanında olan halka, "Benim ne yaptığımı gördünüz, acele edin, siz de benim gibi yapın!" dedi.

49 Bütün halk da aynı şekilde onun dalını kesti, Avimelek'in ardından gitti
ve onları kalenin dibine koydu ve kaleyi üzerlerine ateşe verdi; böylece Şekem
Kulesi'ndeki bütün halk, kadın ve erkek olmak üzere, bin kadar kişi öldü.
50 Bunun üzerine Avimelek Teves'e gitti, Teves'e karşı ordugâh kurdu ve
kenti aldı.
51 Ama kentin içinde güçlü bir kule vardı; kentin bütün kadın ve erkekleri
oraya kaçıp kendilerini içeri kapattılar ve kulenin damına çıktılar.
52 Avimelek kuleye gelip ona karşı savaştı ve onu ateşe vermek için
kulenin kapısına yaklaştı.
53 Bir kadın Avimelek'in başına değirmenin üst taşını attı ve kafatasını kırdı.
54 Sonra aceleyle silah taşıyıcısı genç adamı çağırdı ve ona şöyle dedi:
"Kılıcını çek ve beni öldür ki, insanlar benim için 'Onu bir kadın öldürdü'
demesin. Genç adamı kılıcını ona sapladı ve o öldü."
55 İsrailliler Avimelek'in öldüğünü görünce hepsi kendi yerlerine gittiler.
56 Böylece Tanrı, Avimelek'in yetmiş kardeşini öldürerek babasına yaptığı
kötülüğün karşılığını böyle ödedi;
57 ve Tanrı Şekemliler'in bütün kötülüklerinin karşılığını onların başlarına
ödedi; Yerubbaal oğlu Yotam'ın da laneti üzerlerine geldi.

10

1 Avimelek'ten sonra, İsrael'i kurtarmak için İssakar'dan biri olan Dodo oğlu,
Puah oğlu Tola, ortaya çıktı. Efraim'in dağlık bölgesinde Şamir'de yaşıyordu.
2 İsrael'e yirmi üç yıl hükmetti ve öldü ve Şamir'e gömüldü.
3 Ondan sonra Giladlı Yair ortaya çıktı. İsrael'e yirmi iki yıl hükmetti.
4 Onun sıpaya binen otuz oğlu vardı. Gilad diyarında olup bugüne dek
Havvot Yair denilen otuz kentleri vardı.
5 Yair öldü ve Kamon'a gömüldü.
6 İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baallar'a,
Aştoretler'e, Aram ilâhlarına, Sayda ilâhlarına, Moav ilâhlarına, Ammon
çocuklarının ilâhlarına ve Filistliler'in ilâhlarına hizmet ettiler. Yahve'yi
bıraktılar ve O'na hizmet etmediler.
7 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları Filistliler'in eline ve
Ammon çocuklarının eline sattı.
8 O yıl İsrael'in çocuklarını sıkıntıya sokup ezdiler. On sekiz yıl boyunca,
Gilad'da bulunan Amorlular'ın ülkesinde, Yarden'in ötesinde olan bütün İsrael
çocuklarını ezdiler.
9 Ammon'un çocukları, Yahuda'ya ve Benyamin'e ve Efraim'in evine karşı
savaşmak için Yarden'den geçti, bu yüzden İsrael çok sıkıntılıydı.
10 İsrael'in çocukları Yahve'ye feryat edip "Tanrımızı bırakıp Baallar'a
hizmet ettiğimiz için sana karşı günah işledik" dediler.
11 Yahve İsrael'in çocuklarına, "Sizi Mısırlılar'dan ve Amorlular'dan,
Ammon'un çocuklarından ve Filistliler'den kurtarmadım mı?
12 Saydalılar ve Amalekliler ve Maonlular sizi ezdi; ve bana feryat ettiniz,
ben de sizi onların elinden kurtardım.
13 Yine de beni bıraktınız ve başka ilâhlara hizmet ettiniz. Bu yüzden sizi bir
daha kurtarmayacağım.
14 Gidin de seçmiş olduğunuz ilâhlara feryat edin. Sıkıntı zamanınızda onlar
sizi kurtarsın!" dedi.
15 İsrael'in çocukları Yahve'ye, "Günah işledik! Senin gözünde iyi görünen her
ne ise bize öyle yap; Lütfen, bizi yalnız bugün kurtar."

16 Yabancı ilâhları aralarından uzaklaştırdılar ve Yahve'ye hizmet ettiler;
O'nun Ruhu da İsrael'in sefaleti için kederlendi.
17 Ammon'un çocukları toplanıp ve Gilad'da ordugâh kurdular. İsrael'in
çocukları da toplandılar ve Mizpah'da ordugâh kurdular.
18 Gilad beyleri, birbirlerine dediler, "Ammon çocuklarına karşı savaşmaya
başlayacak olan adam kimdir? Gilad'ın tüm sakinleri üzerinde o baş olacaktır."

11

1 Giladlı Yeftah cesur bir yiğitti. Bir fahişenin oğluydu. Yeftah'ın babası
Gilad'dı.
2 Gilad'ın karısı ona oğullar doğurdu. Karısının oğulları büyüyünce Yeftah'ı
dışarı çıkarıp ona, "Babamızın evinde mirasçı olmayacaksın, çünkü sen başka
bir kadının oğlusun" dediler.
3 Bunun üzerine Yeftah kardeşlerinden kaçıp Tob diyarına yerleşti. Kanun
kaçakları Yeftah'a katıldı ve onunla birlikte çıkarlardı.
4 Bir süre sonra Ammonlular İsrael'e savaş açtılar.
5 Ammon'un çocukları İsrael'e karşı savaş açtığında Gilad ihtiyarları Tob
ülkesinden Yeftah'ı getirmek için yola çıktılar.
6 Yeftah'a, "Gel, reisimiz ol, Ammon'un çocuklarıyla savaşalım" dediler.
7 Yeftah Gilad ihtiyarlarına şöyle dedi: "Benden nefret edip beni babamın
evinden kovmadınız mı? Şimdi sıkıntı içindeyken neden bana geldiniz?"
8 Gilad ihtiyarları Yeftah'a şöyle dediler: "Bu nedenle bizimle gelip
Ammon'un çocuklarıyla savaşasın diye şimdi sana döndük. Gilad'ın bütün
sakinleri üzerinde başımız olacaksın."
9 Yeftah Gilad ihtiyarlarına şöyle dedi: "Eğer Ammon'un çocuklarıyla
savaşmak için beni yeniden eve götürürseniz ve Yahve onları benim önümde
teslim ederse, ben sizin başınız olacak mıyım?"
10 Gilad ihtiyarları Yeftah'a şöyle dediler: "Yahve aramızda tanık olacaktır.
Kesinlikle senin söylediklerini yapacağız."
11 Bunun üzerine Yeftah Gilad'ın ihtiyarlarıyla birlikte gitti ve halk onu
kendilerine baş ve reis yaptı. Yeftah bütün sözlerini Mitspa'da Yahve'nin
önünde söyledi.
12 Yeftah, Ammon çocuklarının Kralı'na ulaklar göndererek şöyle dedi:
"Ülkemle savaşmak için bana geldin de benimle ne işin var ki?"
13 Ammon'un çocuklarının Kralı Yeftah'ın ulaklarına şöyle yanıt verdi:
"Çünkü İsrael Mısır'dan çıktığında Arnon'dan Yabbok'a ve Yarden'e kadar olan
benim diyarımı aldı. Bu nedenle şimdi bu bölgeyi barışçıl bir şekilde geri ver."
14 Yeftah Ammon'un çocuklarının Kralı'na yine ulaklar gönderdi;
15 ve ona şöyle dedi: "Yeftah diyor ki: İsrael Moav ülkesini ya da Ammon'un
çocuklarının ülkesini almadı;
16 ama Mısır'dan çıktıkları zaman İsrael çölden Kızıldeniz'e kadar gitti ve
Kadeş'e geldi,
17 sonra İsrael Edom Kralı'na ulaklar göndererek, 'Lütfen senin ülkenin
içinden geçeyim' dedi; ama Edom Kralı dinlemedi. Aynı şekilde Moav Kralı'na
da gönderdi ama o reddetti; böylece İsrael Kadeş'te kaldı.
18 Sonra çölden geçip Edom ülkesinin ve Moav ülkesinin çevresini dolaştılar,
Moav ülkesinin doğu yakasına geldiler ve Arnon Nehri'nin karşı yakasında
konakladılar; ama Moav sınırı içine girmediler; çünkü Arnon Moav sınırıydı.

19 İsrael, Amorlular'ın Kralı, Heşbon Kralı Sihon'a ulaklar gönderdi; İsrael
ona, 'Lütfen senin diyarının içinden yerimize geçelim' dedi.
20 Ama Sihon, İsrael'in kendi sınırından geçip gideceğine güvenmedi; ama
Sihon bütün halkını bir araya toplayıp Yahats'da ordugâh kurdu ve İsrael'e
karşı savaştı.
21 İsrael'in Tanrısı Yahve Sihon'u ve bütün halkını İsrael'in eline teslim etti
ve onlar da onları vurdu. Böylece İsrael, o ülkede oturan Amorlular'ın bütün
diyarını mülk edindi.
22 Arnon'dan Yabbok'a kadar, çölden Yarden'e kadar Amorlular'ın bütün
sınırını mülk edindiler.
23 Şimdi İsrael'in Tanrısı Yahve, Amorlular'ı kendi halkı İsrael'in önünden
mülkünden etti; sen mi onları mülk edineceksin?
24 İlâhın Kemoş'un sana mülk olarak verdiğini sen mülk edinmeyecek
misin? Böylece Tanrımız Yahve'nin önümüzden mülksüz ettiklerini, biz onları
mülk edineceğiz.
25 Şimdi sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan daha mı iyisin? O hiç İsrael'e
karşı çekişti mi ya da onlara karşı hiç savaştı mı?
26 İsrael, Heşbon'da ve kasabalarında, Aroer'de ve kasabalarında ve Arnon
yanında olan bütün kentlerde üç yüz yıl yaşadı. Neden bu süre içinde onları
kurtarmadınız?
27 Bu nedenle ben sana karşı günah işlemedim, ama sen bana karşı
savaşarak bana haksızlık ediyorsun. Bugün Yargıç olan Yahve İsrael'in
çocukları ile Ammon'un çocukları arasında hükmetsin."
28 Ancak Ammon çocuklarının Kralı Yeftah'ın kendisine gönderdiği sözleri
dinlemedi.
29 Bunun üzerine Yahve'nin Ruhu Yeftah'ın üzerine indi ve Gilad'dan ve
Manaşşe'den geçti, Gilad'daki Mitspa'dan geçti ve Gilad'daki Mitspa'dan
Ammon'un çocuklarına geçti.
30 Yeftah, Yahve'ye bir adak adadı ve şöyle dedi: "Eğer gerçekten Ammon
çocuklarını elime verirsen,
31 o zaman öyle olacak ki, ben Ammon'un çocuklarından esenlik içinde
döndüğümde beni karşılamak için evimin kapılarından çıkan Yahve'nin
olacaktır ve onu yakmalık sunu olarak sunacağım."
32 Bunun üzerine Yeftah, Ammonlular'la savaşmak üzere Ammonlular'ın
yanına geçti; ve Yahve onları onun eline teslim etti.
33 Aroer'den Minnit'e varıncaya dek yirmi kenti ve Abelkeramim'e kadar
çok büyük bir kıyımla onları vurdu. Böylece Ammon'un çocukları İsrael'in
çocukları önünde boyun eğdirildi.
34 Yeftah Mizpah'a, kendi evine geldi; ve işte, kızı onunla tef ve danslarla
buluşmaya çıktı. O onun tek çocuğuydu. Onun dışında ne oğlu ne de kızı vardı.
35 Onu görünce giysilerini yırttı ve "Eyvah, kızım! Beni fena yıktın ve beni
sıkıntıya sokanlardan birisi oldun; çünkü ağzımı Yahve'ye açtım ve geri
dönemem. "
36 Kız ona, "Babam, ağzını Yahve'ye açtın; bana ağzından çıkmış olana göre
yap, çünkü Yahve düşmanlarından, Ammon'un çocuklarından senin için öç aldı.
"
37 Babasına, "Bu şey benim için yapılsın. Beni iki ay yalnız bırak, ayrılıp
dağlara ineyim, arkadaşlarımla birlikte el değmemiş kızlığıma ağlayayım."
38 "Git" dedi. Onu iki aylığına gönderdi; arkadaşlarıyla birlikte gitti ve
dağlarda el değmemiş kızlığına ağladı.

39 İki ayın sonunda, babasına döndü, adamış olduğu anda göre ona yaptı.
El değmemiş bir kızdı. İsrael'de bir gelenek oldu,
40 İsrael kızları yılda dört gün Giladlı Yeftah'ın kızını anmak için yıldan yıla
giderler.

12

1 Efraimliler toplanıp kuzeye doğru geçtiler ve Yeftah'a dediler: "Neden
Ammon'un çocuklarıyla savaşmak için geçtin de seninle birlikte gitmemiz için
bizi çağırmadın? Çepeçevre senin üzerine evini ateşle yakacağız!"
2 Yeftah onlara şöyle dedi: "Ben ve halkım Ammon'un çocuklarıyla büyük
bir çekişme içindeydik; sizi çağırdığımda da beni onların elinden
kurtarmadınız.
3 Beni kurtarmadığınızı görünce canımı elime aldım, Ammon'un
çocuklarına karşı üzerlerinden geçtim. Yahve onları elime teslim etti. O halde
neden bugün bana karşı savaşmak için yanıma çıktınız?"
4 Bunun üzerine Yeftah Gilad'ın bütün adamlarını toplayıp Efraim'le
savaştı. Giladlılar Efraim'i vurdular, çünkü şöyle dediler: "Ey Giladlılar,
Efraim'in ortasında ve Manaşşe'nin ortasında, siz Efraim'in kaçaklarısınız."
5 Giladlılar Efraimliler'e karşı Yarden'in geçitlerini aldılar. Efraimli bir
kaçak, "Geçeyim" dediğinde, Giladlılar ona, "Sen Efraimli misin?" derlerdi.
"Hayır" derse;
6 o zaman ona, "Şimdi 'Şibbolet' de" derlerdi, o da "Sibbolet" derdi; çünkü
onu doğru söyleyemezdi, sonra onu Yarden'in geçitlerinde yakalayıp
öldürürlerdi. O sırada kırk iki bin Efraimli düştü.
7 Yeftah altı yıl İsrael'e hükmetti. Sonra Giladlı Yeftah öldü ve Gilad
kentlerinde gömüldü.
8 Ondan sonra Beytlehemli İvsan İsrael'e hükmetti.
9 Otuz oğlu vardı. Otuz kızını kendi boyunun dışına gönderdi ve oğulları için
de kendi boyunun dışından otuz kız getirdi. İsrael'e yedi yıl hükmetti.
10 İvsan öldü ve Beytlehem'de gömüldü.
11 Ondan sonra İsrael'e Zevulunlu Elon hükmetti; ve on yıl İsrael'e hükmetti.
12 Zevulunlu Elon öldü ve Zevulun diyarındaki Ayyalon'da gömüldü.
13 Ondan sonra İsrael'e Piratonlu Hillel oğlu Avdon hükmetti.
14 Onun yetmiş sıpaya binen kırk oğlu ve otuz torunu vardı. İsrael'e sekiz
yıl hükmetti.
15 Piratonlu Hillel oğlu Avdon öldü ve Amalekliler'in dağlık bölgesindeki
Efraim ülkesindeki Piraton'da gömüldü.

13

1 İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; ve Yahve
onları kırk yıl Filistliler'in eline teslim etti.
2 Danlılar'dan Soralı bir adam vardı; adı Manoah'tı; karısı ise kısır ve
çocuksuzdu.
3 Yahve'nin meleği kadına görünüp şöyle dedi: "Bak, sen kısır ve
çocuksuzsun; ama gebe kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın.
4 Bu nedenle şimdi lütfen, şarap ve ağır içki içmekten sakın ve kirli bir şey de
yeme;

5 çünkü işte, gebe kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın. Başına ustura
değmeyecek; çünkü çocuk, rahimden Tanrı'nın Adanmışı olacaktır. O, İsrael'i
Filistliler'in elinden kurtarmaya başlayacak."
6 Sonra kadın gelip kocasına şöyle dedi: "Bana bir Tanrı adamı geldi; yüzü
Tanrı'nın meleğinin yüzü gibiydi, çok heybetliydi. Ona nereli olduğunu
sormadım, bana adını da söylemedi;
7 ama bana dedi: 'İşte gebe kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın; artık şarap
ve ağır içki içme. Kirli bir şey yeme; çünkü çocuk, ana rahminden öleceği güne
dek Tanrı'nın Adanmışı olacaktır.'"
8 Bunun üzerine Manoah Yahve'ye yalvarıp şöyle dedi: "Ey Efendim, lütfen
gönderdiğin Tanrı adamı bize yine gelsin ve doğacak çocuğa ne yapmamız
gerektiğini bize öğretsin."
9 Tanrı, Manoah'ın sesini duydu ve Tanrı'nın meleği, kadın tarlada
otururken ona yeniden geldi; ama kocası Manoah onun yanında değildi.
10 Kadın aceleyle koşup kocasına şöyle dedi: "İşte, o gün yanıma gelen adam
bana göründü."
11 Manoah kalkıp karısının ardından gitti ve adamın yanına gelerek,
"Karımla konuşan adam sen misin?" dedi.
"Ben'im" dedi.
12 Manoah şöyle dedi: "Şimdi sözlerin gerçekleşsin. Çocuğun yaşamının yönü
ve görevi ne olacak?"
13 Yahve'nin meleği Manoah'a şöyle dedi: "Kadın ona söylediğim her şeyden
sakınsın.
14 Asmadan çıkan hiçbir şeyi yemesin, şarap ya da ağır içki içmesin, kirli bir
şey de yemesin. Ona buyurduklarımın hepsini tutsun."
15 Manoah, Yahve'nin meleğine, "Lütfen bizimle kal, sana bir oğlak
hazırlayalım" dedi.
16 Yahve'nin meleği Manoah'a şöyle dedi: "Beni alıkoysan da, senin
ekmeğini yemeyeceğim. Yakmalık sunu hazırlayacaksan onu Yahve'ye
sunmalısın." Çünkü Manoah O'nun Yahve'nin meleği olduğunu bilmiyordu.
17 Manoah, Yahve'nin meleğine, "Adın nedir, ta ki, sözlerin gerçekleştiğinde
seni onurlandıralım?" dedi.
18 Yahve'nin meleği ona, "Adım hakkında neden soruyorsun? Çünkü onu
akıl almaz.*" dedi.
19 Bunun üzerine Manoah oğlağı ekmek sunusuyla birlikte alıp kayanın
üzerinde Yahve'ye sundu. Sonra Manoah ve karısı izlerken melek şaşılacak
bir şey yaptı.
20 Sunaktaki alev gökyüzüne doğru yükselirken, Yahve'nin meleği sunağın
aleviyle yükseldi. Manoah ve karısı izlerken; yüzüstü yere kapandılar.
21 Ancak Yahve'nin meleği bir daha Manoah ya da karısına görünmedi.
Yahve'nin meleği olduğunu Manoah o zaman bildi.
22 Manoah karısına, "Kesin öleceğiz, çünkü Tanrı'yı gördük" dedi.
23 Ama karısı ona şöyle dedi: "Eğer Yahve bizi öldürmek isteseydi,
elimizden yakmalık sunuyu ve ekmek sunusunu almazdı, bütün bu şeyleri
bize göstermezdi, ya da bize bu zamanda buna benzer şeyler bildirmezdi."
24 Kadın bir oğul doğurdu ve ona Şimşon adını verdi. Çocuk büyüdü ve
Yahve onu kutsadı.
25 Yahve'nin Ruhu onu Sora ile Eştaol arasındaki Mahane Dan'da harekete
geçirmeye başladı.

* **13:18** veya şaşılası

14

1 Şimşon Timna'ya gitti ve Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın gördü.
2 Çıkıp babası ve annesine şöyle dedi: “Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın gördüm. Şimdi onu karım olarak bana alın.”
3 Bunun üzerine babasıyla annesi ona, “Kardeşlerinin kızları arasında ya da bütün halkım arasında bir kadın yok mu ki, sünnetsiz Filistliler'den kadın almaya gidiyorsun?” dediler.
Şimşon babasına, “Onu bana alın, çünkü o benim çok hoşuma gidiyor” dedi.
4 Ama annesiyle babası bunun Yahve'den olduğunu bilmiyordu; çünkü Filistliler'e karşı bir fırsat arıyordu. O sıralarda İsrael üzerinde Filistliler hüküm sürüyordu.
5 Bunun üzerine Şimşon, babası ve annesiyle birlikte Timna'ya inip Timna'nın bağlarına geldi; ve işte, genç bir aslan ona kükredi.
6 Yahve'nin Ruhu güçlü bir şekilde onun üzerine geldi, bir oğlağı çıplak ellerle parçalar gibi onu parçaladı, ama yaptığını babasına ya da annesine bildirmedi.
7 Aşağıya inip kadınla konuştu; kadın Şimşon'un hoşuna gitti.
8 Bir süre sonra onu almak için geri döndü ve aslanın leşini görmeye gitti; ve işte, aslanın vücudunda bir arı sürüsü ve bal vardı.
9 Onu eline aldı ve giderken yiyerek gitti. Babasının ve annesinin yanına geldi onlara da verdi, onlar da yediler ama balı aslanın leşinden çıkardığını onlara söylemedi.
10 Babası kadının yanına indi; ve Şimşon orada bir ziyafet verdi; çünkü gençler böyle yaparlardı.
11 O'nu görünce yanında olsun diye otuz arkadaş getirdiler.
12 Şimşon onlara şöyle dedi: “Şimdi size bir bilmece söyleyeyim. Yanıtını ziyafetin yedi günü içinde bulup bana söyleyebilirseniz, o zaman size otuz keten giysi ve otuz yedek giysi vereceğim;
13 ama yanıtı bana söyleyemezseniz, bana otuz keten giysi ve otuz yedek giysi vereceksiniz.”
Ona, “Bize bilmeceni söyle de duyalım” dediler.
14 Onlara şöyle dedi:
“Yiyenden yiyecek çıktı.
Güçlüden tatlılık çıktı.” Üç gün içinde bilmeceyi açıklayamadılar.
15 Yedinci gün Şimşon'un karısına şöyle dediler: “Kocanı kandır da bilmeceyi bize açıklasın, yoksa seni ve babanın evini yakarız. Bizi fakirleştirmek için mi çağırdınız? Öyle değil mi?”
16 Şimşon'un karısı onun önünde ağlayarak şöyle dedi: “Benden yalnızca nefret ediyorsun, beni sevmiyorsun. Halkımın çocuklarına bir bilmece söyledin ama bana bildirmedin.”
Ona, “İşte, bunu ne babama ne de anneme söylemedim, öyleyse sana neden söyleyeyim?” dedi.
17 Ziyafet sürerken, yedi gün onun önünde ağladı; ve yedinci gün, ona çok baskı yaptığı için bunu ona söyledi; o da bilmeceyi halkının çocuklarına anlattı.
18 Yedinci gün güneş batmadan önce kentin adamları ona, “Baldan daha tatlı ne olabilir?” dediler. Aslandan daha güçlü olan nedir?”
Onlara,
“Eğer düvemle çift sürmüş olmasaydınız,

bilmecemi çözemezdiniz" dedi.
19 Yahve'nin Ruhu güçlü bir şekilde onun üzerine geldi ve Aşkelon'a inerek
onlardan otuz kişiyi vurdu. Yağmalarını aldı, sonra bilmeceyi bildirenlere
yedek kıyafetleri verdi. Öfkesi alevlendi ve babasının evine gitti.
20 Ama Şimşon'un karısı Şimşon'a eşlik eden arkadaşına verildi.

15

1 Ancak bir süre sonra buğday hasadı sırasında Şimşon, yanında bir oğlakla
birlikte karısını ziyaret etti. "Karımın odasına gireceğim" dedi. Ama babası
onun içeri girmesine izin vermedi.
2 Babası şöyle dedi: "Senin ondan kesin olarak nefret ettiğini düşündüm;
bu yüzden onu arkadaşına verdim. Küçük kız kardeşi ondan daha güzel değil
mi? Lütfen onun yerine onu al."
3 Şimşon onlara şöyle dedi: "Bu sefer Filistliler'e zarar verdiğimde
onlardan dolayı suçsuz olacağım."
4 Şimşon gidip üç yüz tilki yakaladı, meşaleler aldı, kuyruk kuyruğa çevirdi
ve her iki kuyruğun ortasına bir meşale koydu.
5 Meşaleleri ateşe verip onları Filistliler'in ekinlerine saldı ve hem
demetleri, hem ekinleri, hem de zeytinliklerini yaktı.
6 Bunun üzerine Filistliler, "Bunu kim yaptı?" diye sordular. Onlar,
"Timnalı'nın damadı Şimşon, çünkü onun karısını alıp arkadaşına verdi"
dediler. Filistliler gelip onu ve babasını ateşle yaktılar.
7 Şimşon onlara, "Eğer böyle davranırsanız, kesinlikle sizden öç alırım ve
ondan sonra da dururum" dedi.
8 Onların kalça ve uyluğunu büyük bir kıyımla vurdu; ve inip Etam'ın
kayasındaki mağarada yaşadı.
9 Bunun üzerine Filistliler Yahuda'ya çıkıp ordugâh kurdular ve Lehi'ye
yayıldılar.
10 Yahudalılar, "Neden bize karşı çıktınız?" dediler. "Şimşon'u bağlamak ve
bize yaptığı gibi ona yapmak için geldik" dediler.
11 Bunun üzerine üç bin Yahudalı adam Etam kayasındaki mağaraya inip
Şimşon'a şöyle dediler: "Filistliler'in üzerimizde hükmettiklerini bilmiyor
musun? Peki bize yaptığın bu nedir?" Onlara, "Onların bana yaptığını ben
de onlara yaptım" dedi.
12 Ona, "Seni bağlamak ve Filistliler'in eline teslim etmek için geldik"
dediler. Şimşon onlara, "Bana kendiniz saldırmayacağınıza dair bana ant için"
dedi.
13 Onunla konuşup dediler: "Hayır, ama seni sağlam bir şekilde bağlayıp
onların ellerine teslim edeceğiz; ama seni kesinlikle öldürmeyeceğiz." Onu iki
yeni urganla bağlayıp kayadan çıkardılar.
14 Lehi'ye geldiğinde, Filistliler onunla karşılaşınca bağırdılar. O zaman
Yahve'nin Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi ve kollarındaki urganlar ateşle
yanmış keten gibi oldu; ve ellerinden bağları düştü.
15 Bir eşeğin taze çene kemiğini buldu, elini uzatıp aldı, onunla da bin
insana vurdu.
16 Şimşon şöyle dedi: "Bir eşeğin çene kemiğiyle yığın üstüne yığın; bir eşeğin
çene kemiğiyle bin kişi vurdum."
17 Konuşmasını bitirince çene kemiğini elinden attı; ve oraya Ramat Lehi*
adı verildi.

* **15:17** "Ramat" "tepe", "Lehi" ise "çene kemiği" anlamına gelmektedir.

18 Çok susamıştı ve Yahve'ye seslenip dedi: “Sen bu büyük kurtuluşu
hizmetkârının eliyle verdin; şimdi susuzluktan öleceğim ve sünnetsizlerin
eline mi düşeceğim?”
19 Ama Tanrı Lehi'deki çukuru yardı ve oradan su çıktı. İçtiğinde ruhu geri
geldi ve canlandı. Bu nedenle En Hakkore adıyla anılmıştır ve bugüne dek
Lehi'dedir.
20 Filistliler'in günlerinde İsrael'e yirmi yıl hükmetti.

16

1 Şimşon Gaza'ya gitti, orada bir fahişe gördü ve yanına girdi.
2 Gazalılar'a, “Şimşon burada!” diye söylendi. Etrafını sardılar ve bütün gece
kentin kapısında ona karşı pusuya yattılar, bütün gece de sessiz kalıp şöyle
dediler: “Gün ağarana dek bekleyin; sonra onu öldüreceğiz.”
3 Şimşon gece yarısına kadar yattı, sonra gece yarısı kalktı, kent kapısının
kanatlarını iki direğiyle tuttu, sürgüyle birlikte hepsini kopardı, omuzlarına
attı ve Hevron'un karşısındaki dağın tepesine taşıdı.
4 Sonradan Sorek Vadisi'nde adı Delila olan bir kadına aşık oldu.
5 Filistliler'in beyleri kadının yanına çıkıp şöyle dediler: “Onu kandır ve
büyük gücünün nereden kaynaklandığını gör; onu bağlayıp ezmek için neyle
ona karşı galip gelebiliriz; ve her birimiz sana bin yüz parça gümüş
vereceğiz.”
6 Delila Şimşon'a, “Lütfen bana büyük gücünün nereden kaynaklandığını
ve seni ezmek için neyle bağlanabileceğini söyle” dedi.
7 Şimşon ona, “Eğer beni kurumamış yedi yeşil sırımla bağlarlarsa, o zaman
zayıflarım ve başka bir adam gibi olurum” dedi.
8 Bunun üzerine Filistliler'in beyleri ona kurumamış yedi yeşil sırım
getirdiler ve o da onu onlarla bağladı.
9 Şimdi kadının iç odada bekleyen bir pususu vardı. Ona, “Filistliler senin
üzerinde, Şimşon!” dedi. Kendir ipliğinin ateşe değince koptuğu gibi o da
sırımları kopardı. Bu yüzden gücü bilinmiyordu.
10 Delila Şimşon'a şöyle dedi: “İşte, sen benimle alay ettin, bana yalanlar
söyledin. Şimdi lütfen bana nasıl bağlanabileceğini söyle.”
11 O da ona, “Eğer beni hiçbir iş yapılmamış yeni urganlarla bağlarlarsa, o
zaman zayıf olurum ve başka bir adam gibi olurum” dedi.
12 Delila yeni urganlar alıp onu bunlarla bağladı ve ona, “Filistliler senin
üzerinde, Şimşon!” dedi. Pusu iç odada bekliyordu. Onları iplik gibi
kollarından kopardı.
13 Delila Şimşon'a şöyle dedi: “Şimdiye kadar benimle alay ettin, bana
yalanlar söyledin. Neyle bağlanılabileceğini bana söyle.” Ona, “Eğer başımın
yedi örgüsünü tezgahtaki kumaşla birlikte dokursan” dedi.
14 Kadın onu kazıkla tutturdu ve ona, “Filistliler senin üzerinde, Şimşon!”
dedi. Uykusundan uyandı ve tezgâh kazığını ve kumaşı kopardı.
15 Kadın ona şöyle dedi: “Yüreğin benimle değilken nasıl 'Seni seviyorum'
diyebilirsin? Benimle bu üç kezdir alay ettin ve bana büyük gücünün
nereden kaynaklandığını söylemedin.”
16 Her gün sözleriyle onu sıkıştırıp baskı yapınca, canı ölesiye sıkıntıya girdi.
17 Yüreğini tümüyle ona anlattı ve şöyle dedi: “Başıma hiç ustura değmedi;
çünkü ben ana rahminden Tanrı'nın Adanmışı'yım. Eğer tıraş olursam, o
zaman gücüm benden gider, zayıf düşerim ve herkes gibi olurum.”

18 Delila onun yüreğini tümüyle kendisine bildirdiğini görünce, Filistliler'in
beylerini çağırıp şöyle dedi: "Bu kez de çıkın, çünkü o bana tüm yüreğini
anlattı." Sonra Filistliler'in beyleri onun yanına çıktılar, parayı ellerinde
getirdiler.
19 Onu dizlerinin üzerinde uyuttu; ve bir adam çağırıp başının yedi
örgüsünü tıraş ettirdi; ve ona eziyet etmeye başladı ve gücü ondan gitti.
20 "Filistliler senin peşinde, Şimşon!" dedi. Uykusundan uyandı ve şöyle
dedi: "Diğer zamanlarda olduğu gibi çıkar silkinirim." Ama Yahve'nin
kendisinden ayrılmış olduğunu bilmiyordu.
21 Filistliler onu tutup gözlerini oydular; ve onu Gaza'ya indirip tunç
zincirlerle bağladılar; ve hapishanede değirmen çeviriyordu.
22 Ancak tıraş olduktan sonra başındaki saçlar yeniden çıkmaya başladı.
23 Filistliler'in beyleri, ilâhları Dagon'a büyük bir kurban sunmak ve
sevinmek için toplandılar; çünkü, "İlâhımız, düşmanımız Şimşon'u elimize
teslim etti" dediler.
24 Halk onu görünce ilâhlarını övdüler; çünkü şöyle dediler, "Ülkemizi harap
eden, bir çoğumuzu katleden düşmanımızı ilâhımız elimize teslim etti."
25 Yürekleri neşelenince, "Şimşon'u çağırın da bizi eğlendirsin" dediler.
Şimşon'un hapishaneden çıkması için çağrıda bulundular; ve onların önünde
oynadı. Onu sütunların arasına koydular;
26 Şimşon elinden tutan gence, "İzin ver, evin üzerinde dayandığı sütunlara
dokunayım da onlara yaslanayım" dedi.
27 Ev erkeklerle ve kadınlarla doluydu; Filistliler'in bütün beyleri
oradaydı; ve Şimşon'un oynamasını gören yaklaşık üç bin erkek ve kadın
damın üzerindeydi.
28 Şimşon Yahve'ye seslenip şöyle dedi: "Ey Efendim Yahve, lütfen beni
hatırla, lütfen, yalnız bu seferlik beni güçlendir, ey Tanrı, iki gözümün öcünü
Filistliler'den birden alayım."
29 Şimşon, evin üzerinde durduğu ortadaki iki sütunu tuttu; biri sağ eliyle,
öbürü sol eliyle onlara yaslandı.
30 Şimşon, "Filistliler'le birlikte öleyim!" dedi. Bütün gücüyle eğildi; ve ev
beylerin ve içinde olan bütün halkın üzerine düştü. Böylece ölümünde
öldürdüğü ölüler, hayatında öldürdüğünden daha fazlaydı.
31 Bunun üzerine kardeşleri ve babasının bütün ev halkı indiler onu aldılar
ve onu kaldırıp Sora ile Eştaol arasında, babası Manoah'ın mezarına
gömdüler. O İsrael'e yirmi yıl hükmetmişti.

17

1 Efraim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.
2 Annesine şöyle dedi: "Senden alınmış olan, hakkında lanet ettiğin, bunu
kulaklarıma da söylediğin bin yüz gümüş, işte gümüş yanımda. Onu ben
aldım."
Annesi, "Yahve oğlumu kutsasın!" dedi.
3 Bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi, sonra annesi şöyle dedi:
"Gümüşü oğlum için bir oyma suret ve bir dökme suret yapmak üzere
tarafımdan Yahve'ye kesin bir şekilde adadım. Bu yüzden şimdi onu sana geri
vereceğim."
4 Parayı annesine geri verince, annesi iki yüz parça gümüş alıp bunları bir
gümüşçüye verdi; o da bundan oyma bir suret ve dökme bir suret yaptı.
Mika'nın evindeydi.

5 Mika denen adamın ilâhlar evi vardı; bir efod ve terafim* yaptı ve
oğullarından birini kutsadı, o da kendisine kâhin oldu.
6 O günlerde İsrael'de kral yoktu. Herkes kendi gözünde doğru olanı yapardı.
7 Beytlehem Yahuda'dan, Yahuda soyundan Levili bir genç vardı; ve
orada yaşıyordu.
8 Adam bulabildiği bir yerde yaşamak üzere kentten, Beytlehem
Yahuda'dan ayrıldı; yolculuk sırasında Efraim'in dağlık bölgesine, Mika'nın
evine geldi.
9 Mika ona,
"Nereden geldin?" dedi.
Ona, "Ben Beytlehem Yahuda'dan bir Levili'yim ve yaşayacak bir yer
arıyorum" dedi.
10 Mika ona, "Benimle otur, bana baba ve kâhin ol" dedi, "Sana yılda on
parça gümüş, bir elbise ve yiyeceğini vereceğim." Böylece Levili içeri girdi.
11 Levili adamın yanında oturmaktan memnundu; genç adam da onun
için oğullarından biri gibiydi.
12 Mika Levili'yi kutsadı ve genç adam onun kâhini oldu ve Mika'nın
evindeydi.
13 Bunun üzerine Mika, "Kâhinim bir Levili olduğundan, Yahve'nin bana
iyilik edeceğini artık biliyorum" dedi.

18

1 O günlerde İsrael'de kral yoktu. O günlerde Danlılar oymağı oturacak bir
miras arıyordu; çünkü o güne dek İsrael boyları arasında mirasları onlara
düşmemişti.
2 Dan'ın çocukları ülkeyi gözetlemek ve araştırmak üzere kendi soylarından,
bütün sayılarından, Sorah ve Eştaol'dan beş kişiyi, cesur yiğitler gönderdiler.
Onlara, "Gidin, ülkeyi araştırın!" dediler.
Efraim'in dağlık bölgesine, Mika'nın evine gelip orada konakladılar.
3 Mika'nın evinin yanındayken Levili gencin sesini tanıdılar; bunun üzerine
oraya gittiler ve ona dediler: "Seni buraya kim getirdi? Bu yerde ne
yapıyorsunuz? Burada neyin var?"
4 Onlara şöyle dedi: "Mika bana böyle böyle davrandı, beni ücretli tuttu ve
onun kâhini oldum."
5 Ona, "Lütfen Tanrı'dan öğüt iste de, gideceğimiz yolun başarılı olup
olmayacağını bilelim" dediler.
6 Kâhin onlara, "Esenlikle gidin" dedi. "Gideceğiniz yol Yahve'nin
önündedir."
7 Bunun üzerine beş adam ayrılıp Laiş'e geldiler ve orada bulunan halkın
Saydalılar'ın yaşadığı gibi güvenlik içinde, sakin ve emniyette yaşadıklarını
gördüler; çünkü ülkede onları herhangi bir şeyde utandıracak hüküm sahibi
kimse yoktu ve Saydalılar'dan uzaktılar ve başka kimseyle ilişkileri yoktu.
8 Sorah ve Eştaol'daki kardeşlerinin yanına geldiler; ve kardeşleri onlara,
"Ne diyorsunuz?" diye sordular.
9 Onlar, "Kalkın, onlara karşı çıkalım" dediler. "Çünkü diyarı gördük ve işte,
orası çok iyidir. Hâlâ kımıldamıyor musunuz? Diyarı mülk edinmek için
gitmekte ve girmekte tembel olmayın.

* **17:5** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

10 Gittiğinizde kuşkulanmayan bir halkın yanına varacaksınız. Ülke geniştir;
çünkü Tanrı orayı, yeryüzünde hiçbir şeyin eksik olmadığı bir yeri elinize
verdi."
11 Danlılar soyu, savaş silahları kuşanmış altı yüz adamla birlikte Sora ve
Eştaol'dan yola çıktı.
12 Yahuda'ya çıkıp Kiryat Yearim'de konakladılar. Bu nedenle bugüne
kadar o yere Mahaneh Dan denilir. İşte, Kiryat Yearim'in arkasındadır.
13 Oradan Efraim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine geldiler.
14 O zaman Laiş ülkesine araştırmaya giden beş adam yanıt verip
kardeşlerine şöyle dediler: "Bu evlerde efod, terafim,* oyma suret ve dökme
suret olduğunu biliyor musunuz? Şimdi ne yapmanız gerektiğini düşünün."
15 Oraya giderek Levili genç adamın evine, Mika'nın evine kadar gelip
ona nasıl olduğunu sordular.
16 Dan'ın çocuklarından savaş silahlarıyla kuşanmış altı yüz adam kapı girişi
yanında duruyordu.
17 Ülkeyi araştırmak için giden beş adam çıkıp oraya geldiler, oyma sureti,
efodu, terafimi ve dökme sureti aldılar; ve kâhin, savaş silahlarıyla donanmış
altı yüz adamla birlikte kapı girişinin yanında duruyordu.
18 Bunlar Mika'nın evine gidip oyma sureti, efodu, terafimi ve dökme
sureti aldıklarında, kâhin onlara, "Ne yapıyorsunuz?" dedi.
19 Ona, "Sus, elini ağzının üzerine koy ve bizimle gel" dediler. "Bize baba ve
kâhin ol. Senin için bir adamın evine kâhin olmak mı daha iyi, yoksa İsrael'de
bir oymağa ve bir soya kâhin olmak mı?"
20 Kâhinin yüreği sevindi ve efodu, terafimi ve oyma sureti alıp halkla
birlikte gitti.
21 Bunun üzerine dönüp gittiler; çocukları, hayvanları ve malları önlerine
koydular.
22 Mika'nın evinden epey uzaklaşınca, Mika'nın evinin yakınındaki evlerde
bulunan adamlar toplanıp Dan'ın çocuklarına yetiştiler.
23 Onlar Dan'ın çocuklarına seslenince yüzlerini çevirip Mika'ya dediler:
"Neden böyle bir toplulukla geldin?"
24 O, "Yaptığım ilâhları ve kâhini alıp gittiniz" dedi. "Başka neyim kaldı?
Bana, 'Neyin var?' diye nasıl sorarsınız?"
25 Dan'ın çocukları ona şöyle dediler: "Aramızda sesini duyurma, yoksa
öfkeli adamlar sana saldıracak ve kendi yaşamını ev halkının yaşamlarını
kaybedeceksin."
26 Dan'ın çocukları yollarına gittiler; Mika onların kendisi için çok güçlü
olduklarını görünce dönüp evine gitti.
27 Mika'nın yapmış olduğu ve sahip olduğu kâhini alıp Laiş'e gelerek sessiz
ve kuşkulanmayan halkın yanına geldiler ve onları kılıçtan geçirdiler; sonra
kenti ateşle yaktılar.
28 Kurtaran yoktu, çünkü Sayda'dan uzaktı ve başka kimseyle ilişkileri
yoktu; Beyt Rehov'un yanındaki vadideydi. Kenti bina ettiler ve içinde
yaşadılar.
29 İsrael'e doğmuş olan babaları Dan'ın adı ardınca kentin adını Dan
koydular; ancak kentin eski adı Laiş'ti.

* **18:14** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı

30 Dan'ın çocukları oyma sureti kendileri için diktiler; Moşe oğlu Gerşom oğlu Yonatan, kendisi ve oğulları, ülkenin sürgününe dek Dan oymağının kâhinleriydi.
31 Böylece Mika'nın yaptığı oyma sureti kendileri için diktiler; ve Tanrı'nın evi Şilo'da olduğu sürece o suret orada kaldı.

19

1 İsrael'de kralın olmadığı o günlerde, Efraim'in dağlık bölgesinin uzak tarafında yaşayan bir Levili vardı ve Beytlehem Yahuda'dan kendine bir cariye almıştı.
2 Cariyesi ona karşı fahişelik etti ve ondan ayrılıp babasının evine, Beytlehem Yahuda'ya gitti ve orada dört ay kaldı.
3 Kocası kalktı, onunla yumuşak bir şekilde konuşmak ve onu geri getirmek için, yanında hizmetçisi ve birkaç eşekle birlikte onun peşinden gitti. Kadın onu babasının evine getirdi; ve genç kadının babası onu görünce onu sevinçle karşıladı.
4 Genç kadının babası kayınpederi onu orada tuttu; ve üç gün onun yanında kaldı. Böylece yediler, içtiler ve orada kaldılar.
5 Dördüncü gün sabah erkenden kalktılar, o da yola çıkmak üzere kalktı. Genç kadının babası damadına, "Bir lokma ekmekle yüreğini güçlendir, sonra yoluna gidersin" dedi.
6 Hep birlikte oturdular, yiyip içtiler. Bunun üzerine genç kadının babası adama şöyle dedi: "Lütfen bütün geceyi burada geçirmekten memnun ol, yüreğin de neşelensin."
7 Adam ayrılmak üzere ayağa kalktı; ama kayınpederi onu zorladı, o da yine orada kaldı.
8 Beşinci gün yola çıkmak üzere sabah erkenden kalktı; ve genç kadının babası şöyle dedi: "Lütfen yüreğini güçlendir ve gün batana dek kalın." ve ikisi de yediler.
9 Adam, cariyesi, hizmetçisi ile ayrılmak üzere kalktığında, kayınpederi, genç kadının babası ona şöyle dedi: "İşte, artık gün akşama yakınlaşıyor, lütfen bütün gece kalın. Bakın gün bitiyor. Burada kal ki, yüreğin neşelensin; yarın erkenden yola çıkar evine gidersin."
10 Ama adam o gece orada kalmadı, ama kalkıp Yevus'un (Yeruşalem olarak da bilinir) yanına gitti. Yanında eyerlenmiş birkaç eşek vardı. Cariyesi de yanındaydı.
11 Yevus'un yakınındayken gün çoktan geçmişti; hizmetçi efendisine, "Lütfen gel, Yevuslular'ın bu kentine girelim ve orada kalalım" dedi.
12 Efendisi ona şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarından olmayan bir yabancının kentine girmeyeceğiz; ama biz Giva'ya geçeceğiz."
13 Uşağına, "Gel, bu yerlerden birine yaklaşalım; ve Giva'da ya da Rama'da konaklayacağız" dedi.
14 Böylece geçip gittiler; ve Benyamin'e ait olan Giva yakınında güneş üzerlerine battı.
15 Giva'da kalmak üzere oraya girdiler. İçeri girdi ve şehrin sokağına oturdu; çünkü onları kalmaları için evine götüren kimse yoktu.
16 İşte akşamleyin kırdan yaşlı bir adam işinden geliyordu. Adam Efraim'in dağlık bölgesindendi ve Giva'da yaşıyordu; ama o yerin adamları Benyaminli'ydi.
17 Gözlerini kaldırdı ve kentin sokağındaki yolcuyu gördü; ve yaşlı adam şöyle dedi: "Nereye gidiyorsun? Nereden geldin?"

18 O da ona şöyle dedi: “Beytlehem Yahuda'dan Efraim'in dağlık bölgesinin
uzak tarafına geçiyoruz. Ben oradanım ve Beytlehem Yahuda'ya gittim.
Yahve'nin evine gidiyorum; ve beni evine alan kimse yok.
19 Oysa eşeklerimiz için hem saman hem de yem var; ve benim için,
hizmetkârın için ve hizmetkârlarınla birlikte olan genç için de ekmek ve
şarap var. Hiçbir şey eksik değil.”
20 Yaşlı adam şöyle dedi: “Size esenlik olsun! Bütün ihtiyaçlarınızı ben
karşılayayım ama sakın sokakta uyumayın.”
21 Bunun üzerine onu evine getirip eşeklere yem verdi. Daha sonra
ayaklarını yıkadılar, yiyip içtiler.
22 Onlar yüreklerini neşelendirirken, işte, kentin adamları, bazı kötü
adamlar evin etrafını sardılar, kapıyı vurdular; evin efendisi olan yaşlı
adamla konuşup şöyle dediler: “Evine gelen adamı dışarı çıkar da onunla
yatalım!”
23 Evin sahibi olan adam yanlarına çıkıp şöyle dedi: “Hayır, kardeşlerim,
lütfen bu kadar kötü davranmayın; madem bu adam evime geldi, bu deliliği
yapmayın.
24 İşte, el değmemiş kızımla cariyesi burada. Şimdi onları dışarı çıkaracağım.
Onları alçaltın ve onlara size iyi gelene göre yapın; ama bu adama böyle bir
delilik yapmayın.”
25 Ama adamlar onu dinlemediler; adam cariyesini tutup yanlarına
çıkardı; ve onunla yattılar ve bütün gece sabaha kadar ona kötü davrandılar.
Gün ağarmaya başlayınca onu salıverdiler.
26 Bunun üzerine kadın gün ağarırken geldi ve hava aydınlanıncaya kadar
efendisinin bulunduğu adamın evinin kapısı önünde yere kapandı.
27 Efendisi sabah kalktı, evin kapılarını açtı ve yola çıkmak üzere dışarı çıktı;
ve işte, cariyesi kadın, elleri eşikte, evin kapısında yere düşmüştü.
28 Ona, “Kalk, gidelim!” dedi ama kimse yanıt vermedi. Sonra onu eşeğe
bindirdi; ve adam kalkıp kendi yerine gitti.
29 Evine vardığında bir bıçak alıp cariyesini parçaladı, onu uzuv uzuv on
iki parçaya böldü ve onu bütün İsrael sınırlarına gönderdi.
30 Öyle oldu ki, bunu gören herkes şöyle dedi: “İsrael çocuklarının Mısır'dan
çıktığı günden bu güne dek böyle bir şey ne yapıldı, ne de görüldü! Düşünün,
öğütleşin ve konuşun.”

20

1 Bunun üzerine bütün İsrael'in çocukları çıktılar ve Gilad ülkesiyle Dan'dan
Beerşeva'ya kadar topluluk bir adammış gibi Mispa'da Yahve'nin önünde
toplandı.
2 Bütün halkın, İsrael'in bütün oymaklarının ileri gelenleri, kılıç çeken dört
yüz bin yaya, Tanrı halkının toplantısında kendilerini sundular.
3 (Benyamin'in çocukları, İsrael'in çocuklarının Mispa'ya çıkmış olduklarını
duydular.) İsrael'in çocukları, “Söyle bize, bu kötülük nasıl oldu?” dediler.
4 Öldürülen kadının kocası Levili şöyle yanıt verdi: “Cariyemle birlikte
geceyi geçirmek üzere Benyamin'in Giva'sına geldim.
5 Givalılar bana karşı kalktılar ve geceleyin evi kuşattılar. Beni öldürmek
istediler, cariyeme tecavüz ettiler, o da öldü.
6 Cariyemi alıp onu parçalara ayırdım ve onu İsrael'in mirası olan bütün
memlekete gönderdim; çünkü İsrael'de namussuzluk ve delilik yaptılar.

7 İşte, ey İsrael'in çocukları, hepiniz burada önerinizi ve öğüdünüzü verin."

8 Bütün halk tek bir adammış gibi ayağa kalkıp şöyle dedi: "Hiçbirimiz çadırına gitmeyecek, hiçbirimiz evine dönmeyecek.

9 Ama şimdi Giva'ya şunu yapacağız: Ona kurayla karşı çıkacağız;

10 ve halk için yiyecek sağlamak üzere İsrael'in bütün oymaklarından yüz kişiden on, bin kişiden yüz ve on bin kişiden bin kişi alacağız, ve Benyamin'in Giva'sına gelince, onlar Givalılar'ın İsrael'de yaptıkları bütün deliliğe göre yapsınlar."

11 Böylece bütün İsraelliler o kente karşı toplanıp bir adammış gibi birleştiler.

12 İsrael oymakları Benyamin oymağının her yerine adamlar gönderip şöyle dediler: "Aranızda gerçekleşen bu kötülük nedir?

13 Şimdi Giva'daki adamları, kötü adamları teslim edin ki, onları öldürelim ve İsrael'den kötülüğü kaldıralım."

Ancak Benyamin kardeşleri İsrael'in çocuklarının sesine kulak vermedi.

14 Benyamin'in çocukları İsrael'in çocuklarına karşı savaşmak üzere kentlerden Giva'ya doğru toplandılar.

15 O gün Benyamin'in çocuklarından kentlerden kılıç çeken yirmi altı bin kişi sayıldı; buna ek olarak Giva sakinlerinden yedi yüz seçilmiş adam sayıldı.

16 Bütün bu askerler arasında solak yedi yüz seçme adam vardı. Her biri sapanla bir kıla taş atabilir ve ıskalamazdı.

17 İsrael'in çocukları Benyamin'in yanı sıra kılıç çeken dört yüz bin kişi sayıldı. Bunların hepsi savaş adamlarıydı.

18 İsrael'in çocukları kalkıp Beytel'e gittiler ve Tanrı'dan öğüt istediler. "Benyamin'in çocuklarına karşı savaşmak için ilk kim bizim için çıkacak?" diye sordular. Yahve, "İlk Yahuda" dedi.

19 İsrael'in çocukları sabah kalkıp Giva'ya karşı ordugâh kurdular.

20 İsraelliler Benyamin'e karşı savaşmaya çıktılar; ve İsrael adamları Giva'da onlara karşı savaşa dizildiler.

21 Benyamin'in çocukları Giva'dan çıkıp o gün İsraelliler'den yirmi iki bin kişiyi yere serdi.

22 Halk, İsrael adamları, kendilerini cesaretlendirdiler ve ilk gün savaşa dizildikleri yerde yeniden dizildiler.

23 İsrael'in çocukları çıkıp akşama kadar Yahve'nin önünde ağladılar; ve Yahve'ye sorup dediler: "Kardeşimiz Benyamin'in çocuklarına karşı savaşmak için tekrar yaklaşalım mı?"

Yahve, "Ona karşı çıkın" dedi.

24 İkinci gün İsrael'in çocukları Benyamin'in çocuklarına yaklaştılar.

25 Benyamin ikinci gün Giva'dan onlara karşı çıktı ve yine İsrael'in çocuklarından on sekiz bin kişiyi yere serdi. Bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

26 Bunun üzerine bütün İsrael'in çocukları ve bütün halk çıkıp Beytel'e geldiler, ağladılar, orada Yahve'nin önünde oturdular ve o gün akşama kadar oruç tuttular; sonra Yahve'nin önünde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.

27 İsrael'in çocukları Yahve'ye sorup (çünkü Tanrı'nın Antlaşma Sandığı o günlerde oradaydı;

28 ve Aron oğlu Eleazar oğlu Pinehas o günlerde onun önünde duruyordu) şöyle dediler: "Kardeşimiz Benyamin'in çocuklarına karşı savaşmaya yine bir daha çıkalım mı, yoksa duracak mıyız?"

Yahve şöyle dedi: "Çıkın; çünkü yarın onları sizin elinize teslim edeceğim."

29 İsrael Giva'nın her yerinde pusu kurdu.

30 İsrael'in çocukları üçüncü gün Benyamin'in çocuklarına karşı çıktılar ve diğer zamanlarda olduğu gibi Giva'ya karşı dizildiler.

31 Benyamin'in çocukları halka karşı çıktılar ve kentten uzaklaştırıldılar; ve başka zamanlarda olduğu gibi, biri Beytel'e, diğeri kırdan Giva'ya giden ana yollarda, halktan vurmaya başladılar, otuz kadar İsraelli'yi öldürdüler.

32 Benyamin'in çocukları, "İlk başta olduğu gibi önümüzde vuruldular" dediler. Ama İsrael'in çocukları, "Kaçalım ve onları kentten ana yollara çekelim" dediler.

33 İsrael'in bütün erkekleri yerlerinden kalkıp Baal Tamar'da dizildiler. Bunun üzerine İsrael'in pusuda yatanları yerlerinden, Maare Geva'dan fırladılar.

34 Bütün İsrael'den on bin seçme adam Giva'ya karşı geldi; savaş şiddetliydi; ama felaketin kendilerine yakın olduğunu bilmiyorlardı.

35 Yahve Benyamin'i İsrael'in önünde vurdu; ve İsrael'in çocukları o gün Benyamin'den yirmi beş bin yüz kişiyi yok ettiler. Bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

36 Böylece Benyamin'in çocukları vurulduklarını gördüler; çünkü İsraelliler Giva'ya karşı kurdukları pusuculara güvendikleri için Benyamin'e yol vermişlerdi.

37 Pusu kuranlar aceleyle Giva'ya saldırdılar; bunun üzerine pusu kuranlar dağılıp bütün kenti kılıçtan geçirdiler.

38 İsraelliler ile pusu kuranlar arasındaki belirlenmiş olan işaret, kentten büyük bir duman bulutu çıkarmalarıydı.

39 İsraelliler savaşta geri döndüler. Benyamin vurmaya başlayarak İsraelliler'den otuz kadar kişiyi öldürdü. Çünkü onlar, "Onlar belli ki, ilk savaşta olduğu gibi önümüzde vuruldular" dediler.

40 Ama bulut bir duman sütunu halinde kentin içinden yükselmeye başlayınca, Benyamin'in çocukları arkalarına baktılar; ve işte, bütün kent dumanlar içinde gökyüzüne yükseliyordu.

41 İsraelliler geri döndüler, Benyaminliler dehşete düştüler; çünkü üzerlerine felaket gelmiş olduğunu gördüler.

42 Bu nedenle İsraelliler'in önünde çöl yoluna sırtlarını döndüler, ama savaş onları sert bir şekilde takip etti; ve kentlerden çıkanlar onları ortalarında yok ettiler.

43 Benyaminiler'in etrafını sardılar, kovaladılar ve gün doğumuna doğru Giva yakınlarına kadar dinlenme yerlerinde onları çiğnediler.

44 Benyaminliler'den on sekiz bin kişi düştü; bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

45 Dönüp çöldeki Rimmon Kayası'na doğru kaçtılar. Ana yollarda onlardan beş bin kişiyi topladılar ve Gidom'a kadar sıkı bir şekilde peşlerine düştüler ve iki bin kişiyi vurdular.

46 Böylece Benyamin'den o gün ölenlerin hepsi, kılıç çeken yirmi beş bin kişiydi. Bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

47 Ama altı yüz kişi dönüp çöldeki Rimmon Kayası'na kaçtılar ve Rimmon
Kayası'nda dört ay kaldılar.
48 İsraelliler yine Benyamin'in çocuklarına karşı döndüler ve onları, bütün
kenti, hayvanları ve buldukları her şeyi kılıçtan geçirdiler. Dahası buldukları
bütün kentleri ateşe verdiler.

21

1 İsraelliler Mispa'da ant içerek şöyle dediler: "Hiçbirimiz kızını Benyamin'e
eş olarak vermeyeceğiz."
2 Halk Beytel'e gelip orada akşama kadar Tanrı'nın önünde oturdular,
seslerini yükseltip şiddetle ağladılar.
3 Onlar, "Ey Yahve, İsrael'in Tanrısı, neden İsrael'de böyle oldu da bugün
İsrael'de bir oymak eksildi?" dediler.
4 Ertesi gün halk erkenden kalktı, orada bir sunak yaptı, yakmalık
sunularla esenlik sunuları sundu.
5 İsrael'in çocukları, "Bütün İsrael oymaklarından toplantıda Yahve'ye
çıkmayan kim var?" dediler. Çünkü Mispa'da Yahve'ye çıkmayan adam için,
"Mutlaka öldürülecektir" diyerek büyük ant içmişlerdi.
6 İsrael'in çocukları, kardeşleri Benyamin için üzülüp şöyle dediler: "Bugün
İsrael'den kopmuş bir oymak var.
7 Kızlarımızı onlara eş olarak vermeyeceğimize Yahve'ye ant içtiğimize göre,
geride kalanlara nasıl eşler sağlayacağız?"
8 "İsrael oymaklarından Mispa'ya, Yahve'ye çıkmayan kim var?" dediler.
İşte, Yaveş Gilad'dan ordugâha, toplantıya kimse gelmemişti.
9 Çünkü halk sayıldığında, orada Yaveş Gilad sakinlerinden kimse yoktu.
10 Topluluk oraya en cesur adamlardan on iki binini göndererek onlara şu
buyruğu verdi: "Gidin, kadınlar ve küçük çocuklarla birlikte Yaveş Gilad
halkını kılıçtan geçirin.
11 Yapacağın şey şudur: Her erkeği, erkekle yatmış olan her kadını
tamamen yok edeceksiniz."
12 Yaveş Gilad sakinleri arasında, erkek bilmeyen, el değmemiş dört yüz
genç kız buldular; ve onları Kenan ülkesinde bulunan Şilo'daki ordugâha
getirdiler.
13 Bütün topluluk, Rimmon Kayası'nda bulunan Benyamin'in çocuklarına
adam gönderip onlarla konuştu ve onlara barış ilan etti.
14 O sırada Benyamin geri döndü; ve Yaveş Gilad kadınlarından canlı olarak
kurtardıkları kadınları onlara verdiler. Hâlâ onlara yetmiyordu.
15 Yahve İsrael oymaklarına gedik açtığı için halk Benyamin için yas tuttu.
16 Bunun üzerine topluluğun ihtiyarları, "Benyamin'in kadınları yok
edildiğine göre, geride kalanlara nasıl eşler sağlayacağız?" dediler.
17 Onlar şöyle dediler: "Benyamin'den kurtulanlara bir miras verilmeli ki,
İsrael'den bir oymak silinmesin.
18 Ancak onlara kızlarımızdan eşler veremeyiz; çünkü İsrael'in çocukları,
'Benyamin'e eş verene lanet olsun' diyerek ant içmişlerdi."
19 Onlar, "İşte, Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e çıkan yolun
doğusunda ve Lebona'nın güneyinde bulunan Şilo'da Yahve'nin yıldan yıla bir
bayramı vardır" dediler.
20 Benyamin'in çocuklarına şu buyruğu verip dediler: "Gidin, bağlarda
pusuya yatın;

21 ve bakın, ve işte, eğer Şilo kızları dans etmek için çıkarlarsa, o zaman
bağlardan çıkın ve her adam kendine eş olarak Şilo kızlarından yakalasın ve
Benyamin ülkesine gidin.
22 Öyle olacak ki, babaları ya da kardeşleri bize şikayette bulunmak için
geldiklerinde onlara şöyle diyeceğiz: 'Onları bize lütfederek bağışlayın; çünkü
biz savaşta her birine bir eş almadık, ne de siz onlara verdiniz; yoksa şimdi
suçlu olurdunuz.'"
23 Benyamin'in çocukları da öyle yaptılar ve kendi sayılarına göre dans
edenlerden alıp götürdüler. Gidip miraslarına döndüler, kentler bina ettiler
ve onlarda yaşadılar.
24 O zaman İsrael'in çocukları, her biri kendi oymağına ve ailesine göre
oradan ayrıldı ve her biri oradan kendi mirasına çıktı.
25 O günlerde İsrael'de kral yoktu. Herkes kendi gözünde doğru olanı
yapardı.

RUT

1 Hâkimlerin hükmettiği günlerde, ülkede kıtlık vardı. Beytlehem Yahuda'dan
bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte Moav ülkesinde yaşamaya gitti.
2 Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi'ydi. İki oğlunun adları Mahlon
ve Kilyon olup, Beytlehem Yahuda'dan Efratalı'ydılar. Moav ülkesine gelip
orada yaşadılar.
3 Naomi'nin kocası Elimelek öldü ve Naomi iki oğluyla kaldı.
4 Moav kadınlarından kendilerine eşler aldılar. Birinin adı Orpa, öbürünün
adı Rut'tu. Orada yaklaşık on yıl yaşadılar.
5 Mahlon ve Kilyon ikisi de öldüler, kadın iki çocuğundan ve kocasından
yoksun kaldı.
6 Sonra Moav ülkesinden dönmek için gelinleriyle birlikte kalktı. Çünkü
Moav ülkesinde Yahve'nin* halkına ekmek verip onları nasıl ziyaret ettiğini
duymuştu.
7 İki geliniyle birlikte bulunduğu yerden çıktı. Yahuda ülkesine dönmek
üzere yola koyuldular.
8 Naomi iki gelinine, "Gidin, her biriniz annenizin evine dönün" dedi, "Siz
ölülere ve bana nasıl iyilikle davrandınızsa Yahve size iyilikle davransın.
9 Yahve size versin de, her biriniz kocanızın evinde rahat bulasınız."
Sonra onları öptü, onlar da yüksek sesle ağladılar.
10 Ona, "Hayır, seninle birlikte halkına döneceğiz" dediler.
11 Naomi, "Geri dönün, kızlarım" dedi, "Neden benimle gelmek
istiyorsunuz? Artık rahmimde oğullarım mı var ki, size kocalar olabilsinler?
12 Geri dönün, kızlarım, yolunuza gidin; çünkü ben kocam olamayacak
kadar yaşlıyım. Eğer, 'Umudum var' desem, bu gece kocam olsa, oğullar da
doğursam,
13 o halde onlar büyüyene dek bekleyecek misiniz? Öyleyse kocaya
varmaktan kaçınacak mısınız? Hayır, kızlarım, çünkü sizin yüzünüzden çok
üzülüyorum, çünkü Yahve'nin eli bana karşı çıktı."
14 Seslerini yükseltip yine ağladılar; sonra Orpa kaynanasını öptü, ama Rut
onunla kaldı.
15 "İşte,† eltin kendi halkına ve kendi ilâhına döndü. Eltini izle" dedi.
16 Rut, "Seni bırakıp da ardından dönmeye beni zorlama, çünkü sen nereye
gidersen ben oraya gideceğim; sen nerede kalırsan ben orada kalacağım.
Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak.
17 Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve oraya gömüleceğim. Eğer
seni ve beni ölümden başka bir şey ayırırsa, Yahve bana öyle, fazlasını da
yapsın." dedi.
18 Naomi onun kendisiyle gitmeye kararlı olduğunu görünce, onu
zorlamayı bıraktı.
19 Böylece ikisi de Beytlehem'e varana kadar gittiler. Beytlehem'e
vardıklarında, bütün kent onlar hakkında heyecanlandı ve, "Bu Naomi mi?"
diye sordular.

---

* **1:6** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

20 Onlara, “Bana Naomi demeyin. Bana Mara deyin, çünkü Her Şeye Gücü
Yeten bana çok acı davrandı.” dedi.
21 “Dolu çıktım, ama Yahve beni eve geri boş getirdi. Mademki, Yahve
bana karşı tanıklık etti ve Her Şeye Gücü Yeten beni sıkıntıya soktu, neden
bana Naomi diyorsunuz?”
22 Böylece Naomi, Moav ülkesinden dönen gelini Moavlı Rut'la birlikte geri
döndü. Arpa hasadının başlangıcında Beytlehem'e geldiler.

2

1 Naomi'nin kocasının akrabası, Elimelek soyundan güçlü ve zengin bir
adam vardı; adı Boaz'dı.
2 Moavlı Rut, Naomi'ye, “İzin ver, tarlaya gideyim, gözünde lütuf bulacağım
adamın ardından başakların arasında başak toplayayım” dedi.
Kadın ona, “Git, kızım” dedi.
3 O da gitti, gelip tarlada orakçıların ardından başak topladı; ve Elimelek
soyundan Boaz'ın tarlasındaki paya denk geldi.
4 Boaz da Beytlehem'den geldi ve orakçılara,
“Yahve sizinle olsun” dedi.
Onlar da, “Yahve seni kutsasın” diye karşılık verdiler.
5 Boaz, orakçıların başında duran hizmetçisine, “Bu genç kız kimin?” diye
sordu.
6 Orakçıların başındaki hizmetçi, “Moav ülkesinden Naomi ile birlikte dönen
Moavlı genç kadındır” diye yanıtladı.
7 Kadın bana, “Lütfen izin ver de başak toplayayım, orakçıların ardından
demetler arasında toplayayım” dedi. “Böylece geldi ve sabahtan bu yana
evde biraz dinlenmek dışında çalışmaya devam etti.”
8 Sonra Boaz, Rut'a, “Dinle kızım. Başka bir tarlada başak toplamaya
gitme, buradan da ayrılma, kızlarımın yanında burada kal.
9 Gözlerini onların biçtikleri tarlaya dik ve onları takip et. Gençlere sana
dokunmamalarını buyurmadım mı? Susadığında kaplara git ve gençlerin
çektiklerinden iç” dedi.
10 Sonra kadın yüzüstü yere kapanıp eğildi ve ona, “Yabancı olduğum
halde, neden gözünde lütuf buldum ki, beni sayasın?” dedi.
11 Boaz ona, “Kocanın ölümünden beri kaynanana yaptıklarını, babanı,
anneni ve doğduğun ülkeyi bırakıp daha önce tanımadığın bir halkın yanına
geldiğini bana anlattılar” diye karşılık verdi.
12 “Yahve emeğinin karşılığını versin ve kanatlarının altına sığınmak için
geldiğin İsrael'in Tanrısı Yahve'den sana dolu ödül verilsin.”
13 Kadın, “Efendim, gözünde lütuf bulayım, çünkü beni rahatlattın ve senin
hizmetkârlarından biri gibi değilken hizmetkârına yumuşak konuştun” dedi.
14 Yemek vakti Boaz ona, “Gel, biraz ekmek ye, lokmanı sirkeye batır”
dedi.
O, orakçıların yanına oturdu, ona kavrulmuş başak uzattılar. O yedi, doydu
ve birazını bıraktı.
15 Başak toplamak için kalktığında, Boaz genç adamlarına, “Başakların
arasında bile toplasın, onu utandırmayın” diye buyurdu.
16 “Destelerden onun için biraz çıkarıp bırakın. Toplasın ve onu
azarlamayın” dedi.
17 Akşama kadar tarlada başak topladı; topladığını dövdü, bir efa* kadar
arpa oldu.

* **2:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

18 Yüklenip kente gitti. Kaynanası onun topladığı şeyi gördü ve doyduktan
sonra artakalanını çıkarıp ona verdi.
19 Kaynanası ona, "Bugün nerede başak topladın? Nerede çalıştın? Seni
önemseyen kutsansın." dedi.
Kimin yanında çalışmış olduğunu kaynanasına, "Bugün yanında çalıştığım
adamın adı Boaz'dır" diyerek söyledi.
20 Naomi gelinine, "Yaşayanlara ve ölülere karşı iyiliğini esirgemeyen
Yahve tarafından o kutsansın" dedi. Naomi ona, "Bu adam bize yakın
akrabadır, yakın akrabalarımızdan biridir" dedi.
21 Moavlı Rut şöyle dedi, "Evet, bana, 'Gençlerim bütün hasadımı
bitirinceye kadar onların yanında kalacaksın' dedi."
22 Naomi gelini Rut'a, "Kızım, onun kızlarıyla çıkman iyi olur, ta ki başka bir
tarlada sana zarar vermesinler" dedi.
23 Böylece arpa hasatı ve buğday hasatı sonuna kadar başak toplamak için
Boaz'ın kızlarının yanında kaldı; kaynanasıyla birlikte yaşadı.

3

1 Kaynanası Naomi ona, "Kızım, sana iyilik olsun diye senin için rahat bir
yer aramayayım mı?" dedi.
2 "Şimdi Boaz bizim yakın akrabamız değil mi, sen de kızlarının
arasındaydın? İşte, bu gece harman yerinde arpa savuracak.
3 Bu nedenle yıkan, yağ sürün, giyin ve harman yerine in; ama adam yiyip
içmeyi bitirinceye kadar kendini ona belli etme.
4 Öyle olacak ki, yattığı zaman, yattığı yere dikkat edeceksin. Sonra içeri
gireceksin, onun ayaklarını açacaksın ve yatacaksın. O zaman sana ne
yapacağını söyleyecek."
5 Ona, "Söylediklerinin hepsini yapacağım" dedi.
6 Harman yerine indi ve kaynanasının kendisine söylediği her şeyi yaptı.
7 Boaz yiyip içtikten ve yüreği neşelendikten sonra, gidip buğday yığınının
ucuna uzandı. Kadın yavaşça geldi, ayaklarını açtı ve yattı.
8 Gece yarısı adam ürktü ve döndü; ve işte, ayaklarının dibinde bir kadın
yatıyordu.
9 "Sen kimsin?" diye sordu.
Kadın, "Ben hizmetkârın Rut'um" diye yanıt verdi. "Bu yüzden giysinin
ucunu hizmetkârının üzerine ört; çünkü sen yakın akrabasın."
10 O, "Kızım, Yahve tarafından kutsanmışsın" dedi. "Sonunda başlangıçtan
daha çok iyilik gösterdin, çünkü ister yoksul ister zengin olsun, genç
adamların peşinden gitmedin.
11 Şimdi kızım, korkma. Sana söylediğin her şeyi yapacağım; çünkü halkımın
bütün kenti senin değerli bir kadın olduğunu biliyor.
12 Şimdi benim yakın bir akraba olduğum doğrudur. Ancak benden daha
yakın bir akraba var.
13 Bu gece kal, ve sabahleyin, eğer o sana yakın akrabalık görevini yaparsa,
iyi. O yakın akrabalık görevini yapsın. Ama eğer o sana yakın akrabalık
görevini yapmazsa, yaşayan Yahve hakkı için, ben sana yakın akrabalık
görevini yapacağım. Sabaha kadar yat."
14 Sabah oluncaya kadar onun ayaklarının dibinde yattı, sonra biri bir
diğerini ayırt edebilecek duruma gelmeden kalktı. Çünkü Boaz, "Kadının
harman yerine geldiği bilinmesin" demişti.

15 "Üzerindeki örtüyü getir ve tut" dedi. Kadın tuttu; ve altı ölçek arpa ölçtü
ve kadına yükletti; sonra kente gitti.
16 Kaynanasının yanına gelince, "Nasıl geçti kızım?" dedi.
Adamın kendisi için yaptığı her şeyi ona anlattı.
17 Kadın, "Bana bu altı ölçek arpayı verdi; çünkü, 'Kaynananın yanına boş
gitme' dedi" dedi.
18 Sonra, "Kızım, ne olacağını öğrenene dek bekle; çünkü adam bugün bunu
halledinceye kadar rahat etmeyecektir" dedi.

4

1 Boaz kapıya çıktı ve oturdu. İşte, Boaz'ın söylemiş olduğu yakın akrabası
geldi. Boaz ona, "Buraya gel, dostum, otur!" dedi. Adam gelip oturdu.
2 Boaz kentin ihtiyarlarından on adam aldı, "Buraya oturun" dedi, onlar
da oturdular.
3 Yakın akrabaya, "Moav ülkesinden dönen Naomi, kardeşimiz Elimelek'in
olan tarla hissesini satıyor" dedi.
4 "Sana, 'Burada oturanların ve halkımın ihtiyarları önünde satın al'
demeyi düşündüm. Eğer onu satın alacaksan, satın al; ama eğer satın
almayacaksan, bana söyle de bileyim. Çünkü onu senden başka satın alacak
kimse yok; ben de senden sonrayım."
Adam, "Ben satın alırım" dedi.
5 O zaman Boaz, "Tarlayı Naomi'nin elinden satın aldığın gün, ölenin karısı
Moavlı Rut'u da satın almalısın ki, ölenin adı mirasında yükselsin" dedi.
6 Yakın akraba, "Kendim için satın alamam, yoksa kendi mirasımı
tehlikeye atarım. Satın alma hakkımı kendi üzerine al; çünkü satın alamam."
dedi.
7 Eskiden İsrael'de satın alma ve takas etme konusunda, her şeyi
doğrulamak için uygulanan gelenek şuydu: Bir adam çarığını çıkarıp
komşusuna verirdi; İsrael'de işlemleri resmileştirmenin yolu buydu.
8 Yakın akraba Boaz'a, "Kendin için satın al" dedi, ardından çarığını çıkardı.
9 Boaz ihtiyarlara ve bütün halka, "Bugün sizler tanıksınız, Elimelek'in,
Kilyon'un ve Mahlon'un olan her şeyi Naomi'nin elinden satın aldım.
10 Dahası, ölenin adı kardeşleri arasından ve yerinin kapısından kesilmesin
diye, ölenin adını mirasında yükseltmek için Mahlon'un karısı Moavlı Rut'u da
karım olarak satın aldım. Bugün sizler tanıksınız." dedi.
11 Kapıda bulunan bütün halk ve ihtiyarlar, "Biz tanığız" dediler, "Yahve,
evine gelen kadını, ikisi İsrael evini kuran Rahel ve Lea gibi yapsın; seni
Efrata'da layık görsün ve Beytlehem'de tanınmış kılsın.
12 Eviniz, Yahve'nin bu genç kadından sana vereceği soyla,* Tamar'ın
Yahuda'ya doğurduğu Perez'in evi gibi olsun."
13 Böylece Boaz, Rut'u aldı ve karısı oldu. Boaz onun yanına girdi ve Yahve
onun gebe kalmasını sağladı, Rut da bir oğul doğurdu.
14 Kadınlar Naomi'ye, "Bugün seni yakın akrabasız bırakmayan Yahve
yücelsin" dediler. "Adı İsrael'de tanınmış olsun.
15 O seni yaşama döndüren ve yaşlılığında seni taşıyan biri olacak; çünkü
seni seven, yedi oğuldan daha iyi olan gelinin onu doğurdu."
16 Naomi çocuğu alıp kucağına yatırdı ve ona dadı oldu.
17 Komşu kadınlar, "Naomi'ye bir oğul doğdu" diyerek ona bir ad koydular.
Adını Oved koydular. O, David'in babası olan Yişay'ın babasıdır.

* **4:12** veya tohum

18 Perez'in kuşaklarının öyküsü şudur: Perez, Hetsron'un babası oldu.
19 Hetsron, Ram'ın babası oldu. Ram, Amminadav'ın babası oldu.
20 Amminadav, Nahşon'un babası oldu. Nahşon, Salmon'un babası oldu.
21 Salmon, Boaz'ın babası oldu. Boaz, Oved'in babası oldu.
22 Oved, Yişay'ın babası oldu. Yişay da David'in babası oldu.

I. SAMUEL

1 Efraim dağlık kesiminden Ramataim Sofim'den bir adam vardı. Adı
Elkana'ydı. Yeroham'ın oğlu, Elihu'nun oğlu, Tohu'nun oğlu, Suf'un oğlu
Efraimli'ydi.
2 İki karısı vardı. Birinin adı Hanna, öbürünün adı Peninna'ydı.
Peninna'nın çocukları vardı, ama Hanna'nın çocuğu yoktu.
3 Bu adam yıldan yıla Şilo'da Ordular Yahvesi'ne* tapınmak ve kurban
kesmek için kentinden çıkardı. Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas, Yahve'nin
kâhinleri oradaydı.
4 Elkana kurban keseceği gün gelince, karısı Peninna'ya ve bütün
oğullarıyla kızlarına paylar verirdi.
5 Ancak Hanna'ya iki kat pay verirdi. Çünkü Hanna'yı severdi, ancak
Yahve onun rahmini kapatmıştı.
6 Rakibi onu öfkelendirmek için onu şiddetle kızdırırdı, çünkü Yahve onun
rahmini kapatmıştı.
7 Böylece yıldan yıla Yahve'nin evine çıktığında, rakibi onu kızdırıyordu. Bu
yüzden ağlar ve yemek yemezdi.
8 Kocası Elkana ona, "Hanna, neden ağlıyorsun? Neden yemiyorsun?
Neden yüreğin kederli? Ben sana on oğuldan daha iyi değil miyim?" dedi.
9 Böylece Hanna, Şilo'da yiyip içtikten sonra kalktı. Kâhin Eli ise Yahve'nin
tapınağının kapı sövesinin yanındaki koltuğunda oturuyordu.
10 Canı acılık içindeydi, Yahve'ye dua ediyor, acı acı ağlıyordu.
11 Kadın adak adayıp şöyle dedi: "Ey Ordular Yahvesi, eğer hizmetkârının
sıkıntısını gerçekten görür, beni hatırlar, hizmetkârını unutmaz ve
hizmetkârına bir erkek çocuk verirsen, onu yaşamının bütün günlerinde
Yahve'ye vereceğim, başına ustura değmeyecek."
12 Kadın Yahve'nin önünde dua etmeye devam ederken, Eli onun ağzını
gördü.
13 Hanna yüreğinde konuşuyordu. Sadece dudakları oynuyordu, ama sesi
duyulmuyordu. Bu yüzden Eli onun sarhoş olduğunu sandı.
14 Eli ona, "Ne zamana dek sarhoş kalacaksın? Şarabından kurtul!" dedi.
15 Hanna, "Hayır efendim, ben ruhu kederli bir kadınım" diye yanıt verdi.
"Ne şarap ne de içki içtim, yalnızca canımı Yahve'nin önüne döktüm.
16 Hizmetkârını kötü bir kadın sanma, çünkü yakınmamın ve kızgınlığımın
çokluğundan konuşuyordum."
17 Eli, "Esenlikle git, İsrael'in Tanrısı† kendisinden istediğin dileğini sana
versin" diye yanıt verdi.
18 Kadın, "Hizmetkârın senin gözünde lütuf bulsun" dedi. Kadın kendi
yoluna gidip yedi; yüzünün görünümü artık üzüntülü değildi.
19 Sabah erkenden kalkıp Yahve'ye tapındılar, sonra dönüp Rama'daki
evlerine geldiler. Elkana karısı Hanna'yı bildi; Yahve kadını hatırladı.
20 Zamanı gelince, Hanna gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Adını Samuel‡
koydu ve, "Çünkü onu Yahve'den diledim" dedi.

---

* **1:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:17** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:20** Samuel, İbranice'de "Tanrı tarafından duyulan" anlamına gelir.

21 Elkana adlı adam ve bütün evi Yahve'ye yıllık kurbanı ve adağını
sunmak için çıktılar.
22 Ama Hanna çıkmadı, çünkü kocasına, "Çocuk sütten kesilinceye kadar
olmaz; onu o zaman Yahve'nin önünde görünsün diye getireceğim, daima da
orada kalacaktır" dedi.
23 Kocası Elkana ona, "Sana iyi geleni yap. Onu sütten kesinceye dek
bekle; yalnız Yahve sözünü yerine getirsin" dedi.
Kadın bekledi ve oğlunu sütten kesinceye dek emzirdi.
24 Çocuğu sütten kestikten sonra, üç boğa, bir efa§ un ve bir kap şarapla
birlikte onu yanında çıkardı ve Şilo'daki Yahve'nin evine getirdi. Çocuk henüz
küçüktü.
25 Boğayı kesip çocuğu Eli'ye getirdiler.
26 Kadın, "Aman efendim, canın hakkı için, burada senin yanında durup
Yahve'ye dua eden kadınım" dedi.
27 "Bu çocuk için dua ettim ve Yahve kendisinden istemiş olduğum dileğimi
bana verdi.
28 Bu yüzden onu Yahve'ye verdim. Yaşadığı sürece Yahve'ye armağan
edilmiştir." O orada Yahve'ye tapındı.

2

1 Hanna dua edip şöyle dedi:
"Yüreğim Yahve'de sevinçle coşuyor!
Boynuzum Yahve'de yükseldi.
Ağzım düşmanlarıma karşı büyüdü,
çünkü senin kurtarışınla seviniyorum.
2 Yahve kadar kutsal kimse yoktur,
çünkü senden başka kimse yoktur,
Tanrımız gibi kaya da yoktur."
3 "Böyle aşırı gururla konuşmaya devam etme.
Ağzından kibir çıkmasın,
çünkü Yahve bilgi Tanrısı'dır.
Eylemler O'nun tarafından tartılır."
4 "Güçlülerin yayları kırıldı.
Tökezleyenler güçle kuşandı.
5 Tok olanlar ekmek için kendilerini ücretli işçi ettiler.
Aç olanlar doydu.
Evet, kısır yedi çocuk doğurdu.
Çok çocuğu olan kadın da cansızlaşıyor."
6 "Yahve öldürür ve diriltir.
O, Şeol'e* indirir ve çıkarır.
7 Yahve yoksullaştırır ve zenginleştirir.
Hem alçaltır, hem yükseltir.
8 Beylerle birlikte otursunlar diye,
yücelik tahtını miras alsınlar diye,
yoksulları tozdan kaldırır.
Muhtaçları gübre yığınından yükseltir.
Çünkü yeryüzünün direkleri Yahve'nindir.
Dünyayı onların üzerine kurdu.
9 Kutsallarının ayaklarını koruyacak,
ama kötüler karanlıkta susturulacaktır;

§ **1:24** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **2:6** Şeol ölüler diyarıdır.

çünkü hiç kimse güçle galip gelemeyecek.
10 Yahve ile çekişenler paramparça olacaklar.
Onların üzerine gökyüzünden gürleyecektir.”
“Yahve yeryüzünün uçlarını yargılayacaktır.
Kralı'na güç verecek,
meshedilmişinin boynuzunu yükseltecek.”
11 Elkana Rama'daki evine gitti. Çocuk, kâhin Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet ediyordu.
12 Eli'nin oğulları kötü adamlardı. Yahve'yi bilmiyorlardı.
13 Kâhinlerin halkla olan âdeti şuydu: Birisi kurban sunduğunda, kâhinin hizmetkârı et haşlanırken elinde üç dişli bir çatalla gelirdi;
14 ve onu tavaya, kaba, kazana ya da tencereye daldırırdı. Kâhin çatalın kendisi için çıkardığı her şeyi alırdı. Bunu Şilo'ya gelen bütün İsraelliler'e yaparlardı.
15 Evet, iç yağını yakmadan önce kâhinin hizmetkârı gelip kurban kesen adama, “Kâhine kızartmalık et ver; çünkü senden haşlanmış et kabul etmeyecek, çiğ et alacak.” derdi.
16 Eğer adam ona, “Önce iç yağı yakılsın, sonra canının istediği kadarını al” derse, o zaman, “Hayır, ama şimdi bana vereceksin; eğer vermezsen zorla alacağım” derdi.
17 Gençlerin günahı Yahve'nin önünde çok büyüktü; çünkü Yahve'nin sunusunu hor görüyorlardı.
18 Ama çocuk olan Samuel Yahve'nin önünde hizmet ediyordu, keten bir efod giyinmişti.
19 Annesi de ona küçük bir kaftan yapardı ve her yıl kocasıyla birlikte yıllık kurbanı sunmak için geldiğinde ona getirirdi.
20 Eli, Elkana'yı ve karısını kutsayıp, “Yahve, Yahve'den istenmiş olan dileğin yerine sana bu kadından bir soy† versin” dedi. Sonra kendi evlerine gittiler.
21 Yahve, Hanna'yı ziyaret etti ve Hanna gebe kalıp üç oğul ve iki kız doğurdu. Çocuk Samuel, Yahve'nin önünde büyüdü.
22 Eli çok yaşlıydı ve oğullarının bütün İsrael'e yaptıklarını hepsini, Buluşma Çadırı'nın kapısında hizmet eden kadınlarla yattıklarını duyuyordu.
23 Onlara, “Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?” dedi, “Çünkü bütün bu halktan sizin kötü işlerinizi duyuyorum.
24 Hayır oğullarım, çünkü duyduğum haber iyi değildir! Siz Yahve'nin halkını söz dinlememeye sevkediyorsunuz.
25 Bir adam diğerine karşı günah işlerse, Tanrı onu yargılayacaktır; ama bir adam Yahve'ye karşı günah işlerse, kim onun için aracılık edecek?” Buna rağmen, babalarının sözünü dinlemediler, çünkü Yahve onları öldürmek niyetindeydi.
26 Çocuk Samuel büyüyordu, hem Yahve'nin hem de insanların beğenisini kazanıyordu.
27 Tanrı'nın bir adamı Eli'ye gelip ona, “Yahve diyor ki, 'Firavun'un evine köle olarak Mısır'da oldukları sırada, kendimi babanın evine göstermedim mi?
28 Sunağıma çıkması, buhur yakması, önümde efod giymesi için İsrael'in bütün oymaklarından onu kâhin olarak seçmedim mi? İsrael'in çocuklarının ateşle yapılan bütün sunularını babanın evine vermedim mi?

† **2:20** veya tohum

29 Evimde buyurduğum kurbanımı ve sunumu neden tepiyorsun da
halkım İsrael'in en iyi sunularıyla kendinizi şişmanlatmak için oğullarını
benden üstün sayıyorsun?'"
30 "Bu nedenle İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Gerçekten senin evinin ve
babanın evinin daima önümde yürüsünler demiştim.' Ama şimdi Yahve diyor
ki, 'Bu benden uzak olsun; çünkü beni onurlandıranları onurlandıracağım,
beni hor görenler lanetlenecek.
31 İşte,‡ senin ve babanın evinin kolunu keseceğim günler geliyor, öyle ki
evinde yaşlı adam olmayacak.
32 İsrael'e vereceğim bütün zenginlikte, sen konutumun sıkıntısını
göreceksin. Evinde sonsuza dek yaşlı bir adam olmayacak.
33 Sunaklarından kesip atmadığım senin adamın gözlerini söndürecek§ ve
yüreğini kederlendirecek. Senin evinin bütün çocukları yaşlarının baharında
ölecekler.
34 Bu, iki oğlun Hofni ve Pinehas'ın üzerine gelecek belirti şu olacak: Bir
günde ikisi de ölecek.
35 Kendim için yüreğimde ve aklımda olanı yapacak sadık bir kâhin
çıkaracağım. Ona sağlam bir ev yapacağım. Meshedilmişimin önünde sonsuza
dek yürüyecek.
36 Öyle olacak ki, evinde kalan herkes gelip bir parça gümüş ve bir somun
ekmek için ona eğilecek ve, "Lütfen beni kâhinlik makamlarından birine koy
da bir lokma ekmek yiyebileyim" diyecek.'"

3

1 Çocuk Samuel, Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet ediyordu. O günlerde
Yahve'nin sözü nadirdi. Pek fazla görüm de yoktu.
2 O sırada Eli yerine yatmıştı (gözleri sönükleşmeye başlamıştı, göremiyordu),
3 Tanrı'nın kandili henüz sönmemişti ve Samuel, Tanrı'nın Sandığı'nın
bulunduğu Yahve'nin tapınağında yatmıştı,
4 Yahve Samuel'i çağırdı. O, "Buradayım" dedi.
5 Eli'ye koşup, "Buradayım, çünkü beni çağırdın" dedi.
Eli, "Ben çağırmadım.
Yeniden yat." dedi. Gidip yattı.
6 Yahve yine çağırdı, "Samuel!"
Samuel kalktı ve Eli'nin yanına gitti ve, "Buradayım, çünkü beni çağırdın"
dedi.
Eli, "Ben çağırmadım, oğlum. Yeniden yat." diye karşılık verdi.
7 Samuel henüz Yahve'yi bilmiyordu, Yahve'nin sözü de henüz ona
açıklanmamıştı.
8 Yahve Samuel'i üçüncü kez yeniden çağırdı. Samuel kalkıp Eli'nin yanına
gitti ve, "İşte buradayım, çünkü beni çağırdın" dedi.
Eli, Yahve'nin çocuğu çağırdığını fark etti.
9 Eli Samuel'e, "Git, yat" dedi. "Eğer seni çağırırsa, 'Konuş, ey Yahve, çünkü
hizmetkârın dinliyor' diyeceksin." Samuel gidip yerine yattı.
10 Yahve gelip durdu ve öteki seferlerde olduğu gibi, "Samuel! Samuel!"
diye çağırdı.
Samuel, "Konuş, çünkü hizmetkârın dinliyor" dedi.

‡ **2:31** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **2:33** veya, gözyaşlarıyla gözlerini kör et

11 Yahve Samuel'e, "İşte İsrael'de öyle bir şey yapacağım ki, onu işiten
herkesin kulağı çınlayacak.
12 O gün, Eli'nin eviyle ilgili olarak başından sonuna dek söylediklerimin
hepsini ona karşı yapacağım.
13 Çünkü ona, bildiği kötülük yüzünden evini daima yargılayacağımı
söyledim, çünkü oğulları kendilerine lanet getirdiler ve onlara engel olmadı.
14 Bu yüzden, Eli evinin kötülüğü kurban ya da sunu ile sonsuza dek
ortadan kaldırılmayacak diye Eli evine ant içtim." dedi.
15 Samuel sabaha kadar yattı ve Yahve'nin evinin kapılarını açtı. Samuel,
Eli'ye görümü göstermekten korkuyordu.
16 Sonra Eli Samuel'i çağırdı ve, "Oğlum Samuel!" dedi. Samuel, "İşte
buradayım" dedi.
17 "O'nun sana söylediği şey nedir? Lütfen onu benden saklama. Eğer
O'nun sana söylediği her şeyden birini saklarsan Tanrı sana öylesini, daha da
fazlasını yapsın."
18 Samuel ona her şeyi anlattı ve ondan hiçbir şey saklamadı.
"O Yahve'dir. Kendisine iyi görüneni yapsın." dedi.
19 Samuel büyüdü ve Yahve onunla birlikteydi ve onun sözlerinden
hiçbirinin yere düşmesine izin vermedi.
20 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrael, Samuel'in Yahve'nin
peygamberi olarak atandığını biliyordu.
21 Yahve Şilo'da yeniden göründü; çünkü Yahve kendini, Yahve'nin sözü
aracılığıyla Şilo'da Samuel'e gösterdi.

4

1 Samuel'in sözü bütün İsrael'e ulaştı.

İsrael Filistliler'e karşı savaşa çıktı ve Evenezer'in yanında ordugâh kurdu;
Filistliler de Afek'te ordugâh kurdular.
2 Filistliler İsrael'e karşı dizildiler. Savaşa tutuştuklarında İsrael Filistliler
tarafından yenildi ve ordudan dört bin kadarını kırda öldürdüler.
3 Halk ordugâha vardığında İsrael ihtiyarları, "Bugün Yahve bizi
Filistliler'in önünde neden yendi? Hadi, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı
Şilo'dan çıkarıp bize getirelim; böylece aramıza gelsin ve bizi düşmanlarımızın
elinden kurtarsın." dediler.
4 Bunun üzerine halk Şilo'ya adam gönderdi ve oradan, Keruvlar üstünde
oturan Ordular Yahvesi'nin Antlaşma Sandığı'nı getirdiler; Eli'nin iki oğlu
Hofni ve Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'yla birlikte oradaydılar.
5 Yahve'nin Antlaşma Sandığı ordugâha gelince, bütün İsraelliler büyük bir
haykırışla bağırdılar, öyle ki yer yankılandı.
6 Filistliler bağırış gürültüsü duyunca, "İbraniler'in ordugâhındaki bu büyük
bağırış gürültüsünün anlamı nedir?" dediler. Yahve'nin Sandığı'nın
ordugâha geldiğini anladılar.
7 Filistliler korktular, "Tanrı ordugâha geldi" dediler. "Vay başımıza! Daha
önce böyle bir şey olmamıştı" dediler.
8 "Vay başımıza! Bu güçlü ilâhların elinden bizi kim kurtaracak? Bunlar,
çölde Mısırlılar'ı her türlü belayla vuran ilâhlardır.
9 Ey Filistliler, güçlü olun ve erkek gibi davranın, öyle ki, İbraniler'in size
hizmetçi olduğu gibi siz de onlara hizmetçi olmayın. Kendinizi erkek gibi
güçlendirin ve savaşın!"

10 Filistliler savaştı ve İsrael yenildi, her adam çadırına kaçtı. Çok büyük bir
kıyım oldu; çünkü İsrael'in otuz bin yaya askeri düştü.
11 Tanrı'nın Sandığı alındı ve Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas öldürüldü.
12 Benyaminli bir adam ordudan kaçıp aynı gün Şilo'ya geldi; giysileri
yırtılmış ve başında toprak vardı.
13 Geldiğinde, Eli yol kenarındaki koltuğunda oturmuş bakıyordu; çünkü
yüreği Tanrı'nın Sandığı için titriyordu. Adam kente girip olanları
anlattığında, bütün kent feryat etti.
14 Eli haykırış sesini duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu.
Adam aceleyle gelip Eli'ye bildirdi.
15 Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri donmuştu, göremiyordu.
16 Adam Eli'ye, "Ordudan çıkan benim ve bugün ordudan kaçtım" dedi.
O, "Oğlum, durum nasıl oldu?" dedi.
17 Haber getiren adam, "İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve halk
arasında büyük bir kıyım oldu. İki oğlun da, Hofni ve Pinehas, öldüler ve
Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi." diye yanıt verdi.
18 Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli koltuğundan geriye doğru kapının
yanına düştü; boynu kırıldı ve öldü, çünkü yaşlı bir adamdı ve ağırdı. İsrael'e
kırk yıl hükmetmişti.
19 Gelini, Pinehas'ın karısı, gebeydi ve doğum yapmak üzereydi. Tanrı'nın
Sandığı'nın alındığı ve kayınpederinin ve kocasının öldüğü haberini
duyduğunda, eğilip doğum yaptı; çünkü sancıları üzerine gelmişti.
20 Ölümüne yakın, yanında duran kadınlar ona, "Korkma, çünkü bir oğul
doğurdun" dediler. Ama o yanıt vermedi, aldırmadı da.
21 Çocuğa İkavod* adını verdi. "İsrael'den yücelik ayrıldı!" dedi; çünkü
Tanrı'nın Sandığı alınmıştı ve kayınpederi ile kocası da öyle.
22 "İsrael'den yücelik ayrıldı, çünkü Tanrı'nın Sandığı alındı" dedi.

5

1 Filistliler Tanrı'nın Sandığı'nı alıp Evenezer'den Aşdod'a getirdiler.
2 Filistliler Tanrı'nın Sandığı'nı alıp Dagon'un evine getirdiler ve
Dagon'un yanına koydular.
3 Ertesi gün Aşdod halkı erkenden kalktığında, işte, Dagon Yahve'nin
Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon'u alıp yine yerine
koydular.
4 Ertesi sabah erkenden kalktıklarında, işte, Dagon Yahve'nin Sandığı'nın
önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon'un başı ve iki ellerinin avuç içleri
kesilmiş eşikteydi. Yalnızca Dagon'un gövdesi sağlamdı.
5 Bu nedenle, Dagon kâhinleri ve Dagon'un evine gelen hiç kimse bugüne
dek Aşdod'da Dagon'un eşiği üzerine basmaz.
6 Ama Yahve'nin eli Aşdod halkına karşı ağırdı ve onları yok etti ve onları,
Aşdod ve onun sınırlarını urlarla vurdu.
7 Aşdodlular bunu görünce, "İsrael Tanrısı'nın Sandığı bizimle kalmayacak,
çünkü eli bize ve ilâhımız Dagon'a karşı serttir" dediler.
8 Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve "İsrael
Tanrısı'nın Sandığı ile ne yapacağız?" dediler.
Onlar, "İsrael Tanrısı'nın Sandığı Gat'a taşınsın" diye yanıtladılar. İsrael
Tanrısı'nın Sandığı'nı oraya taşıdılar.

* **4:21** "İkavod" "yücelik yok" anlamına gelir.

9 Böylece, sandığı oraya taşıdıktan sonra, Yahve'nin eli kente karşıydı, çok
büyük bir kargaşa oldu; ve kentin hem küçük hem de büyük insanlarını
vurdu, öyle ki, üzerlerinde urlar çıktı.
10 Böylece Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.

Tanrı'nın Sandığı Ekron'a gelince, Ekronlular, "İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı
buraya bize, bizi ve halkımızı öldürmek için getirdiler" diye feryat ettiler.
11 Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve, "İsrael
Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderin, kendi yerine geri gitsin, bizi ve halkımızı
öldürmesin" dediler. Çünkü bütün kentte ölümcül bir telaş vardı. Tanrı'nın eli
orada çok ağırdı.
12 Ölmeyen adamlar urlarla vuruldular ve kentin feryadı göğe yükseldi.

6

1 Yahve'nin Sandığı Filistliler ülkesinde yedi ay kaldı.
2 Filistliler kâhinleri ve falcıları çağırıp, "Yahve'nin Sandığı'na ne yapalım?
Onu yerine nasıl göndereceğimizi bize gösterin" dediler.
3 Onlar, "İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderirseniz, onu boş göndermeyin;
ama mutlaka ona bir suç sunusu geri verin. O zaman iyileşeceksiniz ve
O'nun elinin sizden neden çekilmediği size bildirilecektir." dediler.
4 Sonra, "Ona geri vereceğimiz suç sunusu ne olmalı?" dediler.
"Filistliler'in beyleri sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare; çünkü
hepinizin ve beylerinizin üzerinde olan bela birdir.
5 Bu yüzden, urlarının suretlerini ve ülkenizi bozan farelerinizin
suretlerini yapacaksınız; ve İsrael Tanrısı'na yücelik vereceksiniz. Belki de
elini sizden, ilâhlarınızdan ve toprağınızdan çeker.
6 Öyleyse neden Mısırlılar'ın ve Firavun'un yüreklerini katılaştırdıkları gibi
siz de yüreklerinizi katılaştırıyorsunuz? O, aralarında harikalar yaptığında,
halkı salıvermediler mi? Onlar da gittiler."
7 "Şimdi, kendinize yeni bir araba ve hiç boyunduruk takılmamış emzikli
iki inek alın ve hazırlayın; inekleri arabaya koşun ve buzağılarını onlardan
ayırıp eve getirin;
8 ve Yahve'nin Sandığı'nı alın ve arabanın üzerine koyun. O'na suç sunusu
olarak geri vereceğiniz altın mücevherleri, onun yanında bir kutuya koyun;
gönderin de gitsin.
9 Bakın, eğer kendi sınırının yolundan Beyt Şemeş'e kadar çıkarsa, o zaman
bize bu büyük kötülüğü O yapmıştır; ama değilse, o zaman bize vuranın
O'nun eli olmadığını bileceğiz. Bu bize rastgele olmuştur."
10 Adamlar öyle yaptılar ve emzikli iki ineği alıp arabaya koştular ve
buzağılarını eve kapattılar.
11 Yahve'nin Sandığı'nı arabaya koydular ve altın farelerle dolu kutuyu,
urların suretlerini de koydular.
12 İnekler Beyt Şemeş yolundan doğru gittiler. Yol boyunca ana yoldan
böğürerek gittiler, sağa ya da sola sapmadılar; Filistliler'in beyleri de onları
Beyt Şemeş sınırına kadar takip ettiler.
13 Beyt Şemeş halkı vadide buğday hasadını biçiyordu; gözlerini kaldırıp
sandığı gördüler ve onu gördükleri için sevindiler.
14 Araba Beyt Şemeşli Yeşu'nun tarlasına girdi ve orada durdu, orada büyük
bir taş vardı. Sonra arabanın odununu yardılar ve inekleri Yahve'ye
yakmalık sunu olarak sundular.

15 Levililer Yahve'nin Sandığı'nı ve içinde altın mücevherlerin bulunduğu,
onunla birlikte olan kutuyu indirdiler ve büyük taşın üzerine koydular; ve
Beyt Şemeşliler aynı gün Yahve'ye yakmalık sunular sundular ve kurbanlar
kestiler.
16 Filistliler'in beş beyi bunu görünce aynı gün Ekron'a döndüler.
17 Filistliler'in Yahve'ye suç sunusu olarak geri verdikleri altın urlar
şunlardır: Aşdod için bir, Gaza için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için
bir;
18 ve Yahve'nin Sandığı'nın üzerine koydukları büyük taşa kadar beş beye
ait Filistliler'in bütün kentlerinin, hem surlu kentlerin hem de kasabaların
sayısına göre altın fareler. O taş bugüne kadar Beyt Şemeşli Yeşu'nun
tarlasında durmaktadır.
19 Tanrı Beyt Şemeşliler'den, Yahve'nin Sandığı'nın içine baktıkları için elli
bin yetmiş kişiyi vurdu. Halk yas tuttu, çünkü Yahve halkı büyük bir kıyımla
vurmuştu.
20 Beyt Şemeşliler, "Bu kutsal Tanrı Yahve'nin önünde kim durabilir?
Bizden kimin yanına çıkacak?" dediler.
21 Kiryat Yearim sakinlerine, "Filistliler Yahve'nin Sandığı'nı geri
getirdiler. Aşağı inin de onu kendinize çıkarın." diye ulaklar gönderdiler.

7

1 Kiryat Yearimliler gelip Yahve'nin Sandığı'nı aldılar ve onu tepedeki
Avinadav'ın evine getirdiler ve oğlu Eleazar'ı Yahve'nin Sandığı'na bakmak
üzere kutsadılar.
2 Sandık Kiryat Yearim'de kaldığı günden itibaren uzun zaman geçti; yirmi
yıl oldu; ve bütün İsrael halkı Yahve'nin ardından ağıt yaktı.
3 Samuel bütün İsrael evine konuşup şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle
Yahve'ye dönüyorsanız, yabancı ilâhları ve Aştoretler'i aranızdan atın ve
yüreklerinizi Yahve'ye yöneltin ve yalnız O'na hizmet edin; O da sizi
Filistliler'in elinden kurtaracaktır."
4 Sonra İsraelliler Baallar'ı ve Aştoretler'i kaldırıp yalnız Yahve'ye hizmet
ettiler.
5 Samuel, "Bütün İsrael'i Mispa'ya toplayın, ve sizin için Yahve'ye dua
edeceğim" dedi.
6 Mispa'da toplandılar, su çekip Yahve'nin önünde döktüler, o gün oruç
tuttular ve orada, "Yahve'ye karşı günah işledik" dediler. Samuel, İsrael'in
çocuklarına Mispa'da hükmetti.
7 Filistliler, İsrael'in çocuklarının Mispa'da toplandığını duyunca,
Filistliler'in beyleri İsrael'e karşı çıktılar. İsrael'in çocukları bunu duyunca,
Filistliler'den korktular.
8 İsrael'in çocukları Samuel'e, "Tanrımız Yahve'ye bizim için yakarmaktan
vazgeçme, bizi Filistliler'in elinden kurtarsın" dediler.
9 Samuel bir süt kuzusu aldı ve onu Yahve'ye tümüyle yakmalık sunu
olarak sundu. Samuel, İsrael için Yahve'ye yakardı ve Yahve ona yanıt verdi.
10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler İsrael'e karşı savaşmak
için yaklaştılar; ancak Yahve o gün Filistliler üzerine büyük bir gök
gürültüsüyle gürledi ve onları şaşırttı; ve İsrael'in önünde yere çaldı.
11 İsraelliler Mispa'dan çıkıp Filistliler'i kovaladılar ve Beyt Kar'ın altına
gelene kadar onları vurdular.

12 Sonra Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti ve adını Evenezer*
koyup, "Yahve bize şimdiye kadar yardım etti" dedi.
13 Böylece Filistliler boyun eğdirildi ve İsrael sınırı içine girmekten
vazgeçtiler. Yahve'nin eli Samuel'in bütün günleri boyunca Filistliler'e
karşıydı.
14 Filistliler'in İsrael'den aldığı kentler Ekron'dan Gat'a kadar İsrael'e geri
verildi; İsrael sınırlarını da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsrael ile
Amorlular arasında barış vardı.
15 Samuel yaşamının bütün günleri boyunca İsrael'e hükmetti.
16 Yıldan yıla Beytel'e, Gilgal'a ve Mispa'ya sırayla gidip dolaşır ve İsrael'e
tüm bu yerlerde hükmederdi.
17 Dönüşü Rama'ya olurdu; çünkü evi oradaydı; İsrael'e oradan hükmederdi;
orada Yahve'ye bir sunak kurdu.

8

1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrael'in üzerine hâkim yaptı.
2 İlk oğlunun adı Yoel, ikincisinin adı Aviya'ydı. Onlar Beer Şeva'da
hâkimdiler.
3 Oğulları onun yollarında yürümediler, haksız kazancın ardına saptılar,
rüşvet aldılar ve adaleti çarpıttılar.
4 Sonra İsrael'in bütün ihtiyarları toplanıp Rama'ya Samuel'in yanına
geldiler.
5 Ona, "İşte, sen yaşlandın, oğulların da senin yollarında yürümüyor. Şimdi
bütün uluslar gibi bize hükmedecek bir kral ata." dediler.
6 Ama, "Bize hükmedecek bir kral ver" dediklerinde, bu şey Samuel'in
hoşuna gitmedi. Samuel Yahve'ye dua etti.
7 Yahve Samuel'e, "Halkın sana söyledikleri her şeyi dinle, çünkü seni
reddetmediler, ama üzerlerinde kral olarak beni reddettiler.
8 Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek beni bırakıp başka ilâhlara hizmet
ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da öyle yapıyorlar.
9 Şimdi onların sözünü dinle. Ancak onlara ciddi bir şekilde itiraz
edeceksin ve onlara üzerlerinde krallık edecek kralın yolunu göstereceksin."
dedi.
10 Samuel, kendisinden kral isteyen halka, Yahve'nin bütün sözlerini
anlattı.
11 "Üzerinizde hüküm sürecek olan kralın yolu şu olacak: Oğullarınızı alıp,
savaş arabaları ve atlıları için onları hizmetkârları olarak atayacak; onlar da
onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.
12 Onları kendisine binbaşı ve ellibaşı olarak atayacak; bazılarını da
toprağını sürmek ve hasadını biçmek için, savaş aletlerini ve savaş
arabalarının aletlerini yapmak için görevlendirecek.
13 Kızlarınızı alıp attar, aşçı ve fırıncı yapacak.
14 Tarlalarınızı, bağlarınızı ve zeytinliklerinizi, onların en iyilerini alacak
ve hizmetkârlarına verecek.
15 Tohumlarınızın ve bağlarınızın onda birini alıp memurlarına ve
hizmetkârlarına verecek.
16 Erkek hizmetçilerinizi, kadın hizmetçilerinizi, en iyi gençlerinizi ve
eşeklerinizi alıp kendi işine koyacak.
17 Sürülerinizin onda birini alacak ve siz onun hizmetkârları olacaksınız.

* **7:12** "Evenezer" "yardım taşı" anlamına gelir.

18 O gün kendiniz için seçmiş olduğunuz kralınız yüzünden feryat
edeceksiniz; Yahve de o gün size yanıt vermeyecek."
19 Ama halk Samuel'in sözünü dinlemeyi reddetti, "Hayır, ama üzerimizde
bir kral olacak,
20 böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız, kralımız bize hükmedecek,
önümüzde çıkıp savaşlarımızı yapacak" dediler.
21 Samuel halkın bütün sözlerini duydu ve bunları Yahve'nin kulağına
söyledi.
22 Yahve, Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve onlara bir kral ata" dedi.
Samuel, İsraelliler'e, "Herkes kendi kentine gitsin" dedi.

9

1 Benyaminli Kiş adında bir adam vardı. Aviel oğlu, Seror oğlu, Bekorat
oğlu, Afiah oğlu, Benyaminli bir adamın oğlu, cesur bir yiğitti.
2 Saul adında genç ve yakışıklı bir oğlu vardı. İsraelliler arasında ondan
daha yakışıklısı yoktu. Omuzlarından yukarısı halkın hepsinden daha
uzundu.
3 Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Şimdi
hizmetkârlardan birini yanına al, kalk, eşekleri ara" dedi.
4 O, Efraim dağlık bölgesinden geçti, Şalişa diyarından geçti, ama onları
bulamadılar. Sonra Şaalim diyarından geçtiler, orada da değildiler. Sonra
Benyaminliler'in diyarından geçtiler, ama onları bulamadılar.
5 Suf diyarına vardıklarında, Saul yanındaki hizmetkârına, "Gel! Geri
dönelim, yoksa babam eşekleri bırakıp bizim için kaygılanır." dedi.
6 Hizmetkâr ona, "İşte, bu kentte bir Tanrı adamı var, o saygın bir
adamdır. Söylediği her şey mutlaka gerçekleşir. Hadi, oraya gidelim. Belki
bize hangi yoldan gideceğimizi söyler." dedi.
7 Saul hizmetkârına, "Ama işte, gidersek adama ne götürelim? Çünkü
ekmek torbalarımızda tükendi ve Tanrı adamına götürecek armağan yok.
Neyimiz var?" dedi.
8 Hizmetkâr Saul'a yine, "İşte, elimde dörtte bir şekel* gümüş var. Bunu
Tanrı adamına vereceğim ve bize yolumuzu söyler." dedi.
9 (İsrael'de eskiden bir adam Tanrı'ya danışmaya gittiğinde, "Gel! Görene
gidelim." derdi; çünkü şimdi Peygamber denen insana önceden Gören
denirdi.)
10 Sonra Saul hizmetkârına, "İyi söyledin. Gel! Gidelim" dedi. Böylece Tanrı
adamının bulunduğu kente gittiler.
11 Kente yokuştan çıkarken, su çekmeye çıkan genç kızlar buldular ve onlara,
"Gören burada mı?" diye sordular.
12 Onlara, "O burada" dediler. "İşte, önünüzde. Çabuk olun, çünkü bugün
kente geldi; çünkü halkın bugün yüksek yerde kurbanı vardır.
13 Kente girer girmez, yemek için yüksek yere çıkmadan önce onu hemen
bulacaksınız; çünkü halk o gelmeden yemek yemeyecek, çünkü o kurbanı
kutsar. Daha sonra davet edilenler yer. Şimdi çıkın; çünkü onu bu zamanda
bulacaksınız."
14 Kente çıktılar. Kentin içine girdiklerinde, işte Samuel yüksek yere çıkmak
üzere onlara doğru çıktı.
15 Saul gelmeden bir gün önce Yahve Samuel'e açıp demişti,

* **9:8** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1/4 şekel yaklaşık 2,5 gramlık küçük bir madeni paradır.

16 "Yarın bu saatlerde sana Benyamin diyarından bir adam göndereceğim ve onu halkım İsrael'in başına hükümdar olarak meshedeceksin. O, halkımı Filistliler'in elinden kurtaracak. Çünkü halkıma baktım, çünkü onların feryadı bana ulaştı."
17 Samuel Saul'u görünce, Yahve ona, "İşte, sana söylemiş olduğum adam! Halkım üzerinde o hüküm sürecektir." dedi.
18 Saul kapıda duran Samuel'e yaklaştı ve, "Lütfen bana Gören'in evinin nerede olduğunu söyle" dedi.
19 Samuel, Saul'a yanıt verip, "Ben Gören'im. Önümden yüksek yere çıkın, bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Sabahleyin seni göndereceğim, yüreğinde olan her şeyi de sana bildireceğim.
20 Üç gün önce kaybolan eşeklerine gelince, onları düşünme, çünkü onlar bulundu. Bütün İsrael kimi istiyor? Senin ve babanın bütün evini değil mi?"
21 Saul, "Ben İsrael oymaklarının en küçüğünden, Benyaminli değil miyim? Ailem de Benyamin oymağının bütün ailelerinin en küçüğü değil mi? O halde benimle neden böyle konuşuyorsun?" diye yanıt verdi.
22 Samuel, Saul'u ve hizmetkârını alıp misafir odasına götürdü ve otuz kadar davetlinin arasında en iyi yere oturttu.
23 Samuel aşçıya, "Sana verdiğim, 'Bir yana ayır' dediğim payı getir" dedi.
24 Aşçı budu ve üzerindekini kaldırıp Saul'un önüne koydu. Samuel dedi, "İşte ayrılan budur! Onu kendi önüne koy ve ye; çünkü o, belirlenen zamana kadar senin için saklandı; çünkü, 'Halkı davet ettim' dedim." Böylece Saul o gün Samuel'le birlikte yemek yedi.
25 Yüksek yerden kente indiklerinde, Saul'la damda konuştu.
26 Erkenden kalktılar; ve gün ağarırken, Samuel damda Saul'u çağırdı ve, "Kalk, seni göndereyim" dedi. Saul kalktı ve kendisi ve Samuel, ikisi birlikte dışarı çıktılar.
27 Kentin kenarında inerlerken, Samuel Saul'a, "Hizmetkârının önümüzden gitmesini söyle" dedi. O önden gitti, sonra Samuel, "Ama önce sen dur da Tanrı'nın haberini sana duyurayım" dedi.

10

1 Sonra Samuel yağ şişesini alıp onun başı üzerine döktü, ardından onu öptü ve şöyle dedi: "Yahve seni mirası üzerine hükümdar olmak üzere meshetmedi mi?
2 Bugün benden ayrılınca, Benyamin sınırında, Selsah'da, Rahel'in mezarının yanında iki adam bulacaksın. Sana, 'Aradığın eşekler bulundu; ve işte, baban eşekleri aramayı bıraktı ve senin için kaygılanıyor, "Oğlum için ne yapacağım?" diyor' diyecekler.
3 Sonra oradan ilerleyeceksin ve Tabor meşesine varacaksın. Orada seni Tanrı'ya, Beytel'e çıkan üç adam karşılayacak: Biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, biri de bir tulum şarap taşıyor.
4 Seni selamlayacaklar ve sana iki somun ekmek verecekler, sen de onların elinden alacaksın."
5 "Bundan sonra Filistliler'in garnizonunun bulunduğu Tanrı tepesine varacaksın; ve oraya, kente vardığında, yüksek yerden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın; önlerinde bir ud, bir tef, bir kaval ve bir çenk olacak; peygamberlik de edecekler.
6 O zaman Yahve'nin Ruhu senin üzerine güçlü bir şekilde gelecek, o zaman onlarla birlikte peygamberlik edeceksin ve başka bir adama dönüşeceksin.

7 Bu belirtiler sana geldiğinde, duruma uygun olanı yap; çünkü Tanrı
seninledir.”
8 “Benden önce Gilgal'a in; ve işte, yakmalık sunular sunmak ve esenlik
kurbanları kesmek için senin yanına ineceğim. Sana gelip ne yapman
gerektiğini sana gösterinceye kadar yedi gün bekle.”
9 Öyle oldu ki, Samuel'den ayrılmak için sırtını döndüğünde, Tanrı ona
başka bir yürek verdi; bütün bu belirtiler de o gün gerçekleşti.
10 Oraya tepeye varınca, işte, bir peygamber topluluğu onu karşıladı. Ve
Tanrı'nın Ruhu onun üzerine güçlü bir şekilde geldi ve onların aralarında
peygamberlik etti.
11 Onu daha önce tanıyanların hepsi, işte, onun peygamberlerle birlikte
peygamberlik ettiğini görünce, o zaman halk birbirlerine, “Kiş oğluna gelen
nedir? Saul da peygamberler arasında mı?” dediler.
12 Aynı yerden biri, “Babaları kim?” diye yanıt verdi. Bu yüzden, “Saul da
peygamberler arasında mı?” sözü özdeyiş oldu.
13 Peygamberlik etmeyi bitirince, yüksek yere geldi.
14 Saul'un amcası ona ve hizmetkârına, “Nereye gittiniz?” diye sordu.
“Eşekleri aramaya gittik” dedi. “Bulunmadıklarını görünce, Samuel'e geldik.”
15 Saul'un amcası, “Lütfen bana Samuel'in sana ne dediğini söyle” dedi.
16 Saul amcasına, “Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça söyledi” dedi. Ama
Samuel'in söylemiş olduğu krallık meselesini ona söylemedi.
17 Samuel halkı birlikte Mispa'ya, Yahve'nin yanına çağırdı.
18 İsrael'in çocuklarına, “İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İsrael'i Mısır'dan
çıkardım ve sizi Mısırlılar'ın elinden ve size baskı yapan bütün krallıkların
elinden sizi kurtardım.'
19 Ama siz bugün, sizi bütün felaketlerinizden ve sıkıntılarınızdan kurtaran
Tanrınız'ı reddettiniz; ve O'na, 'Hayır! Üzerimize bir kral koy!' dediniz. Şimdi,
oymaklarınıza ve binlerinize göre kendinizi Yahve'nin önünde sunun.”
20 Böylece Samuel İsrael'in bütün oymaklarını yaklaştırdı ve Benyamin
oymağı seçildi.
21 Benyamin oymağı ailelerine göre yaklaştırdı ve Matriler ailesi seçildi.
Sonra Kiş oğlu Saul seçildi; ama onu aradılar, ama o bulunamadı.
22 Bunun üzerine Yahve'ye tekrar sordular: “Buraya gelecek daha bir
adam var mı?”
Yahve, “İşte, yüklerin arasına saklandı” diye yanıtladı.
23 Koşup onu oradan aldılar. Halkın arasında durduğunda, omuzlarından
yukarısı bütün halktan daha uzundu.
24 Samuel bütün halka, “Yahve'nin seçtiği adamı görüyor musunuz? Bütün
halk arasında onun gibisi yok.” dedi.
Bütün halk bağırdı ve “Yaşasın kral!” dedi.
25 Sonra Samuel halka krallığın kurallarını anlattı, bir kitaba yazdı ve
Yahve'nin önüne koydu. Samuel bütün halkı, herkesi evine gönderdi.
26 Saul da Giva'daki evine gitti; Tanrı'nın yüreklerine dokunduğu ordu da
onunla birlikte gitti.
27 Ama bazı değersiz adamlar, “Bu adam bizi nasıl kurtarabilir?” dediler.
Onu hor gördüler ve ona armağan vermediler. Ama o sustu.

11

1 Sonra Ammonlu Nahaş çıkıp Yaveş Gilad'a karşı ordugâh kurdu.
Yaveşliler'in hepsi Nahaş'a, “Bizimle bir antlaşma yap, sana hizmet edeceğiz”
dediler.

2 Ammonlu Nahaş onlara, “Şu koşullar üzerine sizinle antlaşma yaparım, hepinizin sağ gözü oyulsun. Bunu bütün İsrael'in utancı yapacağım.” dedi.
3 Yaveşli ihtiyarlar ona, “Bize yedi gün ver, İsrael'in bütün sınırlarına haberciler gönderelim; eğer bizi kurtaracak kimse olmazsa, sana geleceğiz” dediler.
4 Sonra haberciler Saul'un yaşadığı Giva'ya geldiler ve halkın kulağına bu sözleri söylediler; sonra bütün halk seslerini yükseltip ağladı.
5 İşte Saul öküzlerin ardından tarladan çıktı. Saul, “Halkın ne sıkıntısı var ki ağlıyorlar?” dedi. Yaveşliler'in sözlerini ona anlattılar.
6 O, bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir şekilde Saul'un üzerine geldi ve öfkesi alevlendi.
7 Bir çift öküz alıp onları parçaladı, sonra onları habercilerin aracılığıyla İsrael'in bütün sınırlarına göndererek, “Saul ve Samuel'in ardından kim çıkmazsa, öküzlerine böyle yapılacak” dedi. Halkın üzerine Yahve korkusu düştü ve hepsi tek bir adammış gibi çıktılar.
8 Bezek'te onları saydı; İsrailler üç yüz bin, Yahudalılar da otuz bin kişiydi.
9 Gelen habercilere, “Yaveş Giladlılar'a, 'Yarın güneş iyice ısınınca kurtulacaksınız' deyin” dediler. Haberciler gelip Yaveşliler'e bildirdiler; onlar da sevindiler.
10 Bunun üzerine Yaveşliler, “Yarın sana çıkacağız, sen de sana iyi gelen her şeyi bize yapacaksın” dediler.
11 Ertesi gün Saul halkı üç bölüğe ayırdı. Sabah nöbetinde ordugâhın ortasına gelip Ammonlular'ı gün ısınıncaya kadar vurdular. Geriye kalanlar dağıldı, öyle ki, içlerinden ikisi bile bir arada kalmadı.
12 Halk Samuel'e, “ ‘Saul bize krallık edecek mi?’ diyen kimdir? Onları getirin de öldürelim.” dedi.
13 Saul, “Bugün hiç kimse öldürülmeyecek; çünkü bugün Yahve İsrael'i kurtardı” dedi.
14 Sonra Samuel halka, “Hadi, Gilgal'a gidelim, orada krallığı yenileyelim” dedi.
15 Bütün halk Gilgal'a gitti ve orada Saul'u Yahve'nin önünde kral yaptılar. Orada Yahve'nin önünde esenlik kurbanları kestiler; ve orada Saul ve bütün İsraelliler büyük bir sevinç içindeydiler.

12

1 Samuel bütün İsrael halkına, “İşte, bana söylediğiniz her şeyde sözünüzü dinledim ve üzerinize bir kral atadım.
2 Şimdi işte, kral önünüzde yürüyor. Ben yaşlı ve ak saçlıyım. İşte, oğullarım sizinle birlikte. Çocukluğumdan bu yana önünüzde yürüdüm.
3 İşte buradayım. Yahve'nin ve meshedilmişinin önünde bana karşı tanıklık edin. Kimin öküzünü aldım? Kimin eşeğini aldım? Kimi dolandırdım? Kimi ezdim? Gözlerim kör olsun diye kimin elinden rüşvet aldım? Size geri vereceğim.” dedi.
4 Onlar, “Bizi dolandırmadın, bize zulmetmedin, kimsenin elinden de bir şey almadın” dediler.
5 Onlara, “Yahve size karşı tanıktır, meshedilmişi de bugün tanıktır ki, elimde bir şey bulmadınız” dedi.
Onlar, “O tanıktır” dediler.
6 Samuel halka, “Moşe ve Aron'u görevlendiren ve atalarınızı Mısır diyarından çıkaran Yahve'dir” dedi.

7 “Şimdi durun da Yahve'nin size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işler
konusunda sizinle Yahve'nin önünde davacı olayım.

8 “Yakov Mısır’a girdiğinde ve atalarınız Yahve'ye yakardığında, Yahve,
atalarınızı Mısır’dan çıkaran ve onları bu yerde oturtan Moşe ve Aron’u
gönderdi.
9 Ama Tanrıları Yahve'yi unuttular; ve onları Hazor ordusunun
başkomutanı Sisera’nın, Filistliler’in ve Moav Kralı'nın eline sattı; ve bunlar
onlara karşı savaştılar.”
10 Yahve'ye feryat edip, “Günah işledik, çünkü Yahve'yi bıraktık, Baallar’a ve
Aştoretler’e hizmet ettik; ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar da
sana hizmet edeceğiz” dediler.
11 “Yahve Yerubbaal'ı, Bedan'ı, Yeftah'ı ve Samuel'i gönderdi ve sizi her
yandan düşmanlarınızın elinden kurtardı; ve güvenlik içinde yaşadınız.

12 Ammon'nun çocuklarının kralı Nahaş'ın size karşı geldiğini
gördüğünüzde, Tanrınız Yahve sizin Kralınız'ken bana, 'Hayır, üzerimize bir
kral hükmedecek' dediniz.
13 Şimdi seçtiğiniz ve istediğiniz kralı görün. İşte, Yahve sizin üzerinize bir
kral koydu.
14 Eğer Yahve'den korkar, O'na hizmet eder, sözünü dinler ve Yahve'nin
buyruğuna karşı gelmezseniz, hem siz hem de üzerinizde hüküm süren kral
Tanrınız Yahve'nin takipçileri olursunuz.
15 Ama eğer Yahve'nin sözünü dinlemez, Yahve'nin buyruğuna karşı
gelirseniz, Yahve'nin eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır.”

16 “Şimdi durun ve Yahve'nin gözlerinizin önünde yapacağı bu büyük şeyi
görün.
17 Bugün buğday hasadı değil mi? Yahve'ye gök gürültüsü ve yağmur
göndersin diye sesleneceğim; bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün
Yahve'nin gözünde büyük olduğunu bilecek ve göreceksiniz.”

18 Bunun üzerine Samuel Yahve'ye seslendi ve Yahve o gün gök gürültüsü
ve yağmur gönderdi. O zaman bütün halk Yahve'den ve Samuel'den çok
korktu.

19 Bütün halk Samuel'e, “Hizmetkârların için Tanrın Yahve'ye dua et de
ölmeyelim; çünkü bütün günahlarımıza bu kötülüğü, bir kral istemeyi kattık”
dedi.

20 Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Gerçekten bütün bu kötülüğü
yaptınız; yine de Yahve'nin ardından gitmekten sapmayın, yalnız bütün
yüreğinizle Yahve'ye hizmet edin.
21 Yararı olmayan ve kurtaramayan boş şeylerin peşinden gitmek için
sapmayın, çünkü onlar boştur.
22 Çünkü Yahve, büyük adı uğruna halkını bırakmayacaktır, çünkü Yahve sizi
kendisi için bir halk yapmaktan hoşnuttur.
23 Dahası, benim için, sizin için dua etmekten vazgeçerek Yahve'ye karşı
günah işlemek benden uzak olsun; ama sizi iyi ve doğru yolda eğiteceğim.
24 Yalnızca Yahve'den korkun ve bütün yüreğinizle O'na doğrulukla hizmet
edin; çünkü sizin için ne denli büyük şeyler yaptığını düşünün.
25 Ama kötülük yapmaya devam ederseniz, hem siz hem de kralınız yok
olacak.”

13

1 Saul kral olduğunda otuz yaşındaydı ve İsrael üzerinde kırk iki yıl hüküm
sürdü.*
2 Saul İsraelliler'den üç bin adam seçti; bunlardan iki bini Mikmaş'ta ve
Beytel Dağı'nda Saul'la birlikteydi ve bini Benyamin'in Givası'nda Yonatan'la
birlikteydi. Halkın geri kalanını kendi çadırlarına gönderdi.
3 Yonatan Giva'da bulunan Filistli garnizonunu vurdu ve Filistliler bunu
duydu. Saul, "İbraniler duysun!" diyerek bütün ülkede boru çaldı!"
4 Bütün İsraelliler, Saul'un Filistli garnizonunu vurduğunu ve ayrıca İsrael'in
Filistliler için iğrenç sayıldığını duydular. Halk Saul'un ardından Gilgal'de
toplandı.
5 Filistliler İsrael'le savaşmak için toplandılar: Otuz bin savaş arabası, altı
bin atlı ve deniz kıyısındaki kum kadar kalabalıktı. Çıkıp Beyt Aven'in
doğusundaki Mikmaş'ta ordugâh kurdular.
6 İsraelliler sıkıntı içinde olduklarını görünce (halk sıkıntı içindeydi), halk
mağaralarda, çalılıklarda, kayalarda, mezarlarda ve çukurlarda saklandı.
7 İbraniler'den bazıları Yarden'i geçip Gad ve Gilad topraklarına gitmişlerdi;
ama Saul hâlâ Gilgal'daydı ve bütün halk titreyerek onu izliyordu.
8 Samuel'in belirlediği zamana göre yedi gün kaldı; ama Samuel Gilgal'a
gelmedi ve halk yanından dağılıyordu.
9 Saul, "Yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını bana getirin" dedi.
Yakmalık sunuyu sundu.
10 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez, işte Samuel geldi; Saul
selamlamak için onu karşılamaya çıktı.
11 Samuel,
"Ne yaptın?" dedi.
Saul, "Halkın yanımdan dağıldığını gördüm, sen de belirlenen günlerde
gelmedin, Filistliler de Mikmaş'ta toplandılar.
12 Bu yüzden, 'Filistliler şimdi Gilgal'a kadar üzerime inecekler, ama ben
Yahve'nin lütfunu dilememiştim' dedim. Bu yüzden kendimi zorladım ve
yakmalık sunuyu sundum."
13 Samuel, Saul'a, "Akılsızlık ettin. Tanrın Yahve'nin sana verdiği buyruğu
tutmadın. Çünkü Yahve, senin krallığını sonsuza dek İsrael'de pekiştirmek
istiyordu.
14 Ama şimdi krallığın devam etmeyecek. Yahve, kendi yüreğine göre bir
adam aradı ve Yahve onu halkının başına hükümdar olarak atadı. Çünkü sen
Yahve'nin sana buyurduğunu tutmadın."
15 Samuel kalktı ve Gilgal'dan Benyamin'in Givası'na gitti. Saul,
beraberindeki adamları saydı, yaklaşık altı yüz kişiydiler.
16 Saul, oğlu Yonatan ve onlarla birlikte bulunan adamlar Benyamin'in
Givası'nda kaldılar; Filistliler ise Mikmaş'ta ordugâh kurdular.
17 Akıncılar Filistliler'in ordugâhından üç bölük halinde çıktılar; bir bölük
Ofra'ya, Şual ülkesine giden yola saptı;
18 bir başka bölük Beyt Horon yoluna saptı, bir başka bölük de Sevoyim
Vadisi'ne bakan sınır yoluna, çöle doğru saptı.
19 İsrael ülkesinin hiçbir yerinde demirci bulunmazdı. Çünkü Filistliler,
"İbraniler kendilerine kılıç ya da mızrak yapmasınlar" diyorlardı.

---

* **13:1** Geleneksel İbranice metinde "otuz" ve "kırk-" atlanmıştır. Boşluklar burada Septuagint'in birkaç el yazmasından doldurulmaktadır.

20 Ama bütün İsraelliler, her biri kendi saban demirini, kazmasını, baltasını
ve orağını bilemek için Filistliler'in yanına inerlerdi.
21 Kazma, saban demiri, dirgen, balta ve mızrak bilemek için her birinin
ücreti bir payim† idi.
22 Böylece öyle oldu ki, savaş günü Saul ve Yonatan'la birlikte olanlardan
hiçbirinin elinde kılıç ve mızrak bulunmuyordu; ancak Saul ve oğlu
Yonatan'da bulunuyordu.
23 Filistliler'in garnizonu Mikmaş geçidine çıktı.

14

1 Bir gün öyle oldu ki, Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç adama, "Gel,
karşı yakadaki Filistlin garnizonuna gidelim" dedi. Ama Yonatan babasına
söylemedi.
2 Saul, Giva'nın en uç bölgesinde, Migron'daki nar ağacının altında kaldı.
Yanında olan halk yaklaşık altı yüz kişiydi,
3 Şilo'da Yahve'nin kâhini Eli'nin oğlu Pinehas'ın oğlu, İkavod'un kardeşi
Ahituv'un oğlu Ahiya da bunlardan biriydi, Efod giymişti. Halk Yonatan'ın
gittiğini bilmiyordu.
4 Yonatan'ın Filistliler'in yanına geçmek için çabaladığı geçitlerin arasında
bir yanda sivri bir kaya, öbür yanda sivri bir kaya vardı. Birinin adı Boses,
öbürünün adı Sene'ydi.
5 Kuzeyde bir kaya Mikmaş'ın önünde, güneyde öbürü Giva'nın önünde
yükseliyordu.
6 Yonatan, silahını taşıyan genç adama, "Gel! Sünnetsizlerin garnizonuna
geçelim." dedi. "Belki de Yahve bizim için çalışır; çünkü çoklukla ya da azlıkla
kurtarmak için Yahve'nin üzerinde bir sınır yoktur."
7 Silah taşıyıcısı ona, "Yüreğindeki her şeyi yap. Git, işte, yüreğine göre ben
seninleyim." dedi.
8 Yonatan, "İşte, adamların yanına geçeceğiz ve kendimizi onlara
göstereceğiz" dedi.
9 "Eğer bize, 'Size gelene kadar bekleyin!' derlerse, yerimizde durup
onlara çıkmayacağız.
10 Ama bize, 'Bize gelin!' derlerse, çıkacağız. Çünkü Yahve onları elimize
teslim etmiştir. Bu bizim için belirti olacak."
11 İkisi de kendilerini Filistliler'in garnizonuna gösterdi. Filistliler, "İşte,
İbraniler saklandıkları deliklerden çıkıyorlar!" dediler.
12 Garnizondaki adamlar Yonatan'a ve silah taşıyıcısına yanıt verip,
"Yanımıza çıkın, size bir şey göstereceğiz!" dediler.
Yonatan silah taşıyıcısına, "Ardımdan gel, çünkü Yahve onları İsrael'in eline
teslim etti" dedi.
13 Yonatan elleri ve ayaklarıyla tırmandı, silah taşıyıcısı da arkasından.
Yonatan'ın önünde düştüler. Onun ardı sıra silah taşıyıcısı da onları öldürdü.
14 Yonatan'la silah taşıyıcısının yaptığı ilk kıyım, yarım dönüm kadar bir
alanda, yaklaşık yirmi kişiydi.
15 Ordugâhta, kırda ve bütün halk arasında titreme oldu; garnizon ve
akıncılar da titredi, yer de sarsıldı, böylece çok büyük bir titreme oldu.
16 Benyamin'in Givası'nda Saul'un nöbetçileri baktılar; ve işte, kalabalık
eriyip dağıldı.

† **13:21** Bir payim (veya pim) 2/3 şekel gümüş veya 0,26 ons veya 7,6 gramdır.

17 Bunun üzerine Saul, yanındaki adamlara, “Şimdi sayın, bizden kimin
eksik olduğunu görün” dedi. Saydıktan sonra, işte, Yonatan'la silah taşıyıcısı
orada değildi.
18 Saul, Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı buraya getir” dedi. Çünkü Tanrı'nın
Sandığı o sırada İsrael'in çocuklarıyla birlikteydi.
19 Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugâhındaki kargaşalık giderek
arttı ve Saul kâhine, “Elini çek!” dedi.
20 Saul ve yanındaki bütün adamlar toplandılar ve savaşa geldiler; ve işte,
hepsi kılıçlarıyla birbirlerine vuruyorlardı, çok büyük bir kargaşa içindeydiler.
21 Önceden Filistliler'le birlikte olan ve onlarla birlikte her yandan
ordugâha çıkan İbraniler de Saul ve Yonatan'la birlikte olan İsrailliler'in
yanına geçtiler.
22 Aynı şekilde, Efraim dağlık bölgesinde saklanan bütün İsrailliler de
Filistliler'in kaçtığını duyunca, onlar da peşlerinden bastırıp savaştılar.
23 Böylece Yahve o gün İsrael'i kurtardı; ve savaş Beyt Aven'den ileriye geçti.
24 İsrailliler o gün sıkıntı içindeydiler; çünkü Saul halka ant içirip, “Ben
düşmanlarımdan öç alana dek, akşama kadar bir şey yiyen adam lanetli
olsun” demişti. Böylece halktan hiçbiri yemek tatmadı.
25 Halkın tümü ormana girdi; yerde de bal vardı.
26 Halk ormana vardığında, işte, bal damlıyordu; ama kimse elini ağzına
götürmedi, çünkü halk anttan korkuyordu.
27 Ancak Yonatan, babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Bu yüzden
elindeki değneğin ucunu uzattı ve bal peteğine batırdı ve elini ağzına koydu;
ve gözleri parladı.
28 O zaman halktan biri yanıt verip dedi, “Baban halka açık ant içirip,
'Bugün yemek yiyen adam lanetli olsun' diye buyruk verdi.” Böylece halk
bitkin düştü.
29 O zaman Yonatan, “Babam ülkeyi sıkıntıya soktu. Lütfen bakın, bu
baldan biraz tattığım için gözlerim nasıl parladı.” dedi.
30 “Eğer halk bugün bulmuş oldukları düşmanlarının ganimetinden
serbestçe yemiş olsaydı, daha neler olurdu? Çünkü şimdi Filistliler arasında
büyük bir kıyım olmadı.”
31 O gün Filistliler'i Mikmaş'tan Ayalon'a kadar vurdular. Halk çok bitkin
düşmüştü;
32 halk da ganimetin üzerine saldırdı, koyunlar, sığırlar, buzağılar aldılar,
toprak üzerinde kestiler; halk da onları kanıyla yedi.
33 Bunun üzerine Saul'a söyleyip dediler, “İşte, halk kanlı et yemekle
Yahve'ye karşı günah işliyor”.
O, “Hainlik ettiniz. Bugün üzerime büyük bir taş yuvarlayın.” dedi.
34 Saul, “Halkın arasına dağılın ve onlara deyin, 'Herkes öküzünü, herkes
koyununu bana getirsin, burada kesip yiyin, kanlı et yiyerek Yahve'ye karşı
günah işlemeyin'” dedi. O gece bütün halk herkes kendi öküzünü yanına alıp
orada kesti.
35 Saul Yahve'ye bir sunak yaptı. Bu, Yahve'ye yaptığı ilk sunaktı.
36 Saul, “Geceleyin Filistliler'in peşine düşelim, sabah ışığına kadar
aralarında ganimet alalım. Onlardan kimseyi bırakmayalım.” dedi.
Onlar, “Sana iyi görüneni yap” dediler.
Sonra kâhin, “Buraya, Tanrı'ya yaklaşalım” dedi.

37 Saul Tanrı'ya danıştı: "Filistliler'in peşine düşeyim mi? Onları İsrailliler'in eline teslim edecek misin?" Ama o gün ona yanıt vermedi.
38 Saul, "Buraya yaklaşın, ey halkın başları, ve bilin ve görün, bu günah bugün kimde oldu.
39 Çünkü İsrael'i kurtaran yaşayan Yahve hakkı için, oğlum Yonatan'da bile olsa, o kesin olarak ölecektir." dedi. Ama bütün halk arasında ona yanıt veren kimse yoktu.
40 Sonra bütün İsrael'e, "Siz bir tarafta olun, ben ve oğlum Yonatan öbür tarafta olacağız" dedi.
Halk Saul'a, "Sana iyi görüneni yap" dedi.
41 Bu yüzden Saul, İsrael'in Tanrısı Yahve'ye, "Doğruyu göster" dedi. Yonatan ve Saul seçildiler, ama halk kurtuldu.
42 Saul, "Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin" dedi. Yonatan seçildi.
43 Bunun üzerine Saul, Yonatan'a, "Ne yaptığını söyle bana!" dedi. Yonatan ona, "Elimde olan değneğin ucuyla biraz bal tattım; ve işte, ben ölmeliyim" dedi.
44 Saul, "Tanrı bunu ve daha fazlasını yapsın; çünkü kesinlikle öleceksin, Yonatan" dedi.
45 Halk Saul'a, "İsrael'de bu büyük kurtuluşu gerçekleştiren Yonatan mı ölecek? Asla! Yaşayan Yahve'nin hakkı için, başındaki tek bir saç teli yere düşmeyecek, çünkü bugün Tanrı ile birlikte çalıştı!" dedi. Böylece halk Yonatan'ı kurtardı, o da ölmedi.
46 Sonra Saul, Filistliler'i takipten döndü; Filistliler de kendi yerlerine gittiler.
47 Saul İsrael Krallığı'nı aldığında, her yandan bütün düşmanlarına karşı savaştı: Moav'a, Ammon'un çocuklarına, Edom'a, Sova kralларına ve Filistliler'e karşı. Nereye yöneldiyse onları yendi.
48 Amalekliler'i yiğitçe vurdu ve İsrael'i onları yağma edenlerin elinden kurtardı.
49 Saul'un oğulları Yonatan, İşvi ve Malkişua'ydı. İki kızının adları şunlardı: İlk doğanının adı Merav, küçüğünün adı da Mikal'di.
50 Saul'un karısının adı Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordu komutanının adı Saul'un amcası Ner'in oğlu Avner'di.
51 Saul'un babası Kiş, Avner'in babası Ner, Aviel'in oğluydu.
52 Saul'un bütün günleri boyunca Filistliler'e karşı şiddetli bir savaş vardı. Saul, yiğit ya da cesur bir adam gördüğünde onu hizmetine alırdı.

15

1 Samuel Saul'a şöyle dedi: "Yahve halkı üzerine, İsrael üzerine, kral olarak seni meshetmek için beni gönderdi. Şimdi Yahve'nin sözlerini dinle.
2 Ordular Yahvesi diyor ki, 'Amalek'in İsrael'e yaptıklarını, Mısır'dan çıktığında yolda ona nasıl karşı çıktığını hatırlıyorum.
3 Şimdi git, Amalek'i vur ve sahip oldukları her şeyi tamamen yok et, onları esirgeme; erkeği ve kadını, çocuğu ve emzikteki bebeği, öküzü ve koyunu, deveyi ve eşeği öldür.'"
4 Saul halkı çağırdı ve onları Telaim'de saydı, iki yüz bin yaya ve Yahuda'dan on bin adam.
5 Saul Amalek kentine geldi ve vadide pusu kurdu.
6 Saul Kenliler'e, "Gidin, ayrılın, Amalekliler'in arasından inin, yoksa sizi onlarla birlikte yok ederim" dedi. "Çünkü siz Mısır'dan çıktıkları zaman,

bütün İsrael'in çocuklarına iyilik ettiniz." Böylece Kenliler Amalekliler'in
arasından ayrıldılar.
7 Saul Amalekliler'i, Mısır'ın önündeki Şur'a varıncaya dek Havila'dan
vurdu.
8 Amalekliler'in Kralı Agag'ı sağ olarak ele geçirdi ve bütün halkı
tamamen kılıçtan geçirdi.
9 Ama Saul ve halk Agag'ı ve koyunların, sığırların, semiz buzağıların,
kuzuların en iyilerini ve iyi olan şeylerin hepsini esirgediler; onları
tamamen yok etmek istemediler; yalnızca kötü ve değersiz olan her şeyi
tamamen yok ettiler.
10 Bunun üzerine Yahve'nin sözü Samuel'e geldi ve şöyle dedi,
11 "Saul'u kral yaptığım için kederliyim; çünkü beni izlemekten vazgeçti
ve buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel çok öfkelendi ve bütün gece
Yahve'ye yakardı.
12 Samuel sabahleyin Saul'lu karşılamak için erkenden kalktı. Samuel'e,
"Saul Karmel'e geldi ve işte kendisi için bir anıt dikti, döndü, geçip Gilgal'a
indi" diye bildirildi.
13 Samuel Saul'un yanına geldi. Saul ona, "Sen Yahve tarafından
kutsanasın! Ben Yahve'nin buyruğunu yerine getirdim." dedi.
14 Samuel, "Öyleyse kulağımdaki koyunların melemesi ve sığırların
böğürmesi ne anlama geliyor?" dedi.
15 Saul, "Bunları Amalekliler'den getirdiler. Çünkü halk, Tanrın Yahve'ye
kurban etmek için koyunların ve sığırların en iyilerini esirgedi. Geri
kalanını tamamen yok ettik." dedi.
16 Bunun üzerine Samuel Saul'a, "Dur da Yahve'nin dün gece bana ne
söylediğini sana söyleyeyim" dedi.
Saul ona, "Söyle" dedi.
17 Samuel, "Sen kendi gözünde küçük olduğun halde, İsrael oymaklarının
başı yapılmadın mı?" dedi. "Yahve seni İsrael üzerine kral olarak meshetti.
18 Yahve seni yola gönderip, 'Git, günahkâr Amalekliler'i tümüyle yok et ve
tükeninceye dek onlarla savaş' dedi.
19 Öyleyse neden Yahve'nin sözünü dinlemedin, ama ganimeti aldın ve
Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptın?"
20 Saul, Samuel'e, "Ama ben Yahve'nin sözünü dinledim, Yahve'nin beni
gönderdiği yoldan gittim ve Amalek Kralı Agag'ı getirdim ve Amalekliler'i
tümüyle yok ettim.
21 Ama halk ganimetten koyunları ve sığırları, adanmış şeylerin en
iyilerini, senin Tanrın Yahve'ye Gilgal'da kurban etmek için aldı." dedi.
22 Samuel, "Yahve, kendi sözüne itaat edimesinden hoşlandığı kadar
yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşlanır mı?" dedi. "İşte, itaat etmek
kurbandan, dinlemek de koçların yağından daha iyidir.
23 Çünkü isyan büyücülük günahı gibidir, inatçılık da putperestlik ve
terafim* gibidir. Yahve'nin sözünü reddettiğin için, o da seni kral olmaktan
reddetti."
24 Saul, Samuel'e, "Günah işledim; çünkü Yahve'nin buyruğunu ve senin
sözlerini çiğnedim, çünkü halktan korktum ve onların sözüne itaat ettim.
25 Şimdi lütfen günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, Yahve'ye
tapınayım." dedi.

* **15:23** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

26 Samuel, Saul'a, "Seninle dönmem; çünkü sen Yahve'nin sözünü
reddettin, Yahve'de seni İsrael'in üzerinde kral olmaktan reddetti." dedi.
27 Samuel gitmek üzere arkasını döndüğünde, Saul onun cübbesinin eteğini
tuttu ve yırtıldı.
28 Samuel ona, "Yahve bugün İsrael Krallığı'nı senden yırttı ve senden
daha iyi olana, komşuna verdi" dedi.
29 "İsrael'in Güçlüsü de ne yalan söyler ne de tövbe eder; çünkü o insan
değil ki tövbe etsin."
30 Bunun üzerine, "Günah işledim" dedi, "Ama şimdi halkımın ihtiyarları ve
İsrael'in önünde beni onurlandır ve benimle birlikte geri dön ki, senin
Tanrın Yahve'ye tapınayım."
31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul Yahve'ye tapındı.
32 Sonra Samuel, "Amalekliler'in kralı Agag'ı buraya, bana getir!" dedi.
Agag neşeyle yanına geldi. Agag, "Kesinlikle ölüm acısı geçti" diyordu.
33 Samuel, "Kılıcın kadınları çocuksuz bıraktığı gibi, annen de kadınlar
arasında çocuksuz kalacak!" dedi. Sonra Samuel, Agag'ı Gilgal'de Yahve'nin
önünde parçaladı.
34 Sonra Samuel Rama'ya gitti; Saul da kendi evine, Saul'un Giva'sına çıktı.
35 Samuel, öldüğü güne dek Saul'u bir daha görmeye gelmedi; ama Samuel
Saul için yas tuttu. Yahve, Saul'u İsrael'in üzerine kral yapmış olduğu için
kederlendi.

16

1 Yahve Samuel'e, "Saul'u İsrael üzerinde kral olmaktan reddettiğim için ne
zamana dek yas tutacaksın?" dedi. "Boynuzunu yağla doldur ve git. Seni
Beytlehemli Yişay'a göndereceğim. Çünkü oğulları arasından kendime bir kral
sağladım."
2 Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür." dedi.
Yahve, "Yanına bir düve al ve, 'Yahve'ye kurban sunmaya geldim' de."
dedi.
3 "Yişay'ı kurban sunmaya çağır ve sana ne yapacağını göstereceğim. Sana
kimi söylersem onu bana meshedeceksin."
4 Samuel, Yahve'nin söylediğini yaptı ve Beytlehem'e geldi. Kentin
ihtiyarları titreyerek onu karşılamaya geldiler ve, "Barışçıl bir şekilde mi
geliyorsun?" dediler.
5 Samuel, "Barışçıl bir şekilde, Yahve'ye kurban sunmaya geldim" dedi.
"Kendinizi kutsayın ve kurbana benimle gelin." Yişay'ı ve oğullarını kutsayıp
kurbana çağırdı.
6 Onlar gelince Eliav'a baktı ve, "Gerçekten de Yahve'nin meshettiği O'nun
önündedir" dedi.
7 Ama Yahve Samuel'e, "Yüzüne ya da boyunun uzunluğuna bakma, çünkü
onu reddettim; çünkü ben insanın gördüğü gibi görmem. Çünkü insan dışa
bakar, Yahve ise yüreğe bakar." dedi.
8 Sonra Yişay Avinadav'ı çağırdı ve onu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel,
"Yahve bunu da seçmedi" dedi.
9 Sonra Yişay Şamma'yı geçirdi. "Yahve bunu da seçmedi" dedi.
10 Yişay yedi oğlunu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, "Yahve bunları
seçmedi" dedi.
11 Samuel, "Bütün çocukların burada mı?" diye sordu.
"Daha en küçüğü kaldı. İşte, koyunları güdüyor." dedi.

Samuel, “Gönder de onu getirt, çünkü o buraya gelmeden oturmayacağız” dedi.
12 Gönderdi ve onu içeri getirdi. Kızıl, yakışıklı yüzlü ve iyi görünümlüydü.
Yahve, “Kalk! Onu meshet, çünkü bu odur.” dedi.
13 Sonra Samuel yağ boynuzunu aldı ve onu kardeşlerinin ortasında
meshetti. O günden sonra Yahve'nin Ruhu David’in üzerine güçlü bir şekilde
geldi. Samuel kalkıp Rama’ya gitti.
14 Yahve'nin Ruhu Saul’dan ayrıldı ve Yahve'den kötü bir ruh onu rahatsız
ediyordu.
15 Saul’un hizmetkârları ona, “Bak, Tanrı’dan kötü bir ruh seni rahatsız
ediyor” dediler.
16 “Efendimiz, şimdi önündeki hizmetkârlarına, iyi arp çalan bir adam
bulmalarını buyur. O zaman Tanrı'dan kötü ruh üzerine geldiğinde, o eliyle
çalacak ve sen iyi olacaksın.”
17 Saul hizmetkârlarına, “Bana iyi çalan bir adam sağlayın ve onu bana
getirin” dedi.
18 O zaman gençlerden biri yanıt verip dedi, “İşte, Beytlehemli Yişay'ın iyi
çalan, cesur bir yiğit, savaşçı, akıllıca konuşan ve yakışıklı bir oğlunu gördüm.
Yahve de onunla birliktedir.”
19 Bunun üzerine Saul, Yişay'a haberciler gönderip, “Koyunlarının yanında
olan oğlun David'i bana gönder” dedi.
20 Yişay, ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap ve bir oğlak aldı ve bunları
oğlu David'in aracılığıyla Saul'a gönderdi.
21 David Saul'un yanına geldi ve önünde durdu. Saul onu çok sevdi ve
onun silah taşıyıcısı oldu.
22 Saul Yişay'a gönderip dedi, “Lütfen David önümde dursun, çünkü gözümde
lütuf buldu.”
23 Tanrı'dan olan ruh Saul'un üzerindeyken, David arpını alır ve eliyle
çalardı; böylece Saul ferahlar ve iyileşirdi ve kötü ruh ondan ayrılırdı.

17

1 Filistliler ordularını savaşa topladılar. Yahuda'ya ait Soko'da toplandılar
ve Efesdammim'de Soko ile Azeka arasında ordugâh kurdular.
2 Saul ve İsrailliler toplandılar ve Ela Vadisi'nde ordugâh kurdular.
Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar.
3 Filistliler dağda bir yanda, İsrailliler dağda öbür yanda duruyorlardı;
aralarında bir vadi vardı.
4 Filistliler'in ordugâhından Gatlı Goliyat adında altı arşın bir karış*
boyunda bir savaşçı çıktı.
5 Başında tunç bir miğfer, üzerinde bir zırh vardı; zırhın ağırlığı beş bin
şekel† tunçtu.
6 Bacakları üzerinden tunç kaval zırhı, omuzlarının arasında tunç bir kargı
vardı.

---

* **17:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir karış, bir adamın eli açtığında başparmağının ucundan küçük parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.) Bu nedenle, Goliath yaklaşık 9 fit ve 9 inç veya 2,97 metre boyundaydı. † **17:5** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 5000 şekel yaklaşık 50 kilogram veya 110 pounddur.

7 Mızrağının sapı bir dokumacı sırığı gibiydi; ve mızrağının başı altı yüz
şekel ağırlığında demirdi.‡ Kalkan taşıyıcısı onun önünde yürüyordu.
8 Ayağa kalkıp İsrael ordularına bağırdı ve onlara, "Neden savaş düzenine
girdiniz? Ben bir Filistli değil miyim, siz de Saul'un hizmetkârları değil
misiniz? Kendinize bir adam seçin ve yanıma insin.
9 Eğer benimle dövüşebilir ve beni öldürebilirse, o zaman biz sizin
hizmetkârlarınız oluruz; ama eğer ben ona karşı galip gelir ve onu
öldürürsem, o zaman siz bizim hizmetkârlarımız olursunuz ve bize hizmet
edersiniz." dedi.
10 Filistli, "Bugün İsrael ordularına meydan okuyorum! Bana bir adam
verin ki, birlikte dövüşelim!" dedi.
11 Saul ve bütün İsraelliler Filistli'nin bu sözlerini duyunca dehşete
kapıldılar ve çok korktular.
12 David, Yahuda Beytlehem'inden Yişay adında bir Efratlı'nın oğluydu;
sekiz oğlu vardı. Saul'un günlerinde bu adam yaşlı bir ihtiyardı.
13 Yişay'ın üç büyük oğlu Saul'un ardından savaşa gitmişti. Savaşa giden üç
oğlunun adları ilk oğul Eliav, ondan sonra Avinadav ve üçüncüsü Şamma'ydı.
14 En küçüğü David'di. Üç büyük Saul'un ardınca gitti.
15 David, Beytlehem'de babasının koyunlarını gütmek için Saul'un yanına
gidip geliyordu.
16 Filistli sabah akşam yaklaşıp kırk gün orada durdu.
17 Yişay oğlu David'e, "Kardeşlerin için bu kavrulmuş tahıldan bir efa§ ve
bu on somun ekmeği al, hemen ordugâha, kardeşlerinin yanına götür;
18 bu on peyniri de onların binbaşısına götür. Kardeşlerinin ne durumda
olduğunu gör ve haber getir." dedi.
19 Saul, onlar ve bütün İsraelliler Ela Vadisi'nde Filistliler'le savaşıyorlardı.
20 David sabah erkenden kalktı ve koyunları bir bekçiye bıraktı ve
erzakları Yişay'ın kendisine buyurduğu gibi alıp gitti. Savaşa çıkan ordu
savaş için bağırırken arabaların olduğu yere geldi.
21 İsraelliler ve Filistliler ordu orduya karşı olmak üzere savaş düzenine
girdiler.
22 David eşyalarını eşya bekçisinin eline bıraktı ve orduya doğru koştu, gelip
kardeşlerini selamladı.
23 Onlarla konuşurken, işte, adı Golyat olan Gatlı Filistli savaşçı,
Filistliler'in saflarından çıktı ve aynı sözleri söyledi; David de bunları duydu.
24 İsraelliler'in hepsi adamı görünce ondan kaçtılar ve dehşete kapıldılar.
25 İsraelliler, "Bu çıkan adamı gördünüz mü? Kesinlikle İsrael'e meydan
okumak için çıktı" dediler. "Kral, onu öldüren adama büyük zenginlikler
verecek, kızını verecek ve babasının evini İsrael'de vergiden muaf tutacak."
26 David, yanında duran adamlara şöyle konuştu: "Bu Filistli'yi öldüren ve
İsrael'den utancı kaldıran adam için ne yapılacak? Çünkü bu sünnetsiz Filistli
kimdir ki, yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okusun?"
27 Halk ona şöyle yanıt verdi: "Onu öldüren adam için de o söze göre
yapılacak."
28 En büyük kardeşi Eliav, David'in adamlarla konuşmasını duydu; Eliav'ın
öfkesi David'e karşı alevlendi ve şöyle dedi: "Neden aşağı indin? Çöldeki o

‡ **17:7** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya 13 pounddur. § **17:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

birkaç koyunu kiminle bıraktın? Gururunu ve yüreğinin kötülüğünü biliyorum; çünkü savaşı görebilmek için aşağı indin."
29 David, "Şimdi ben ne yaptım? Bir nedeni yok mu ki?" dedi.
30 Ondan başka birine doğru döndü ve yine aynı şekilde konuştu; ve halk ona yine aynı şekilde yanıt verdi.
31 David'in söylediği sözler duyulunca, bunları Saul'un önünde tekrarladılar; o da onu çağırttı.
32 David Saul'a, "Kimsenin yüreği onun yüzünden yılmasın. Hizmetkârın gidip bu Filistli ile dövüşecek" dedi.
33 Saul David'e şöyle dedi, "Bu Filistli ile dövüşmek için sen ona karşı gidemezsin; çünkü sen daha gençsin ve o gençliğinden beri bir savaşçıdır."
34 David Saul'a dedi ki, "Hizmetkârın babasının koyunlarını güderdi; ve aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaptığında,
35 ben ardından çıkar ve ona vururdum, kuzuyu da ağzından kurtarırdım. Bana karşı kalktığında, onu sakalından yakalar, vurup öldürürdüm.
36 Hizmetkârın hem aslanı hem de ayıyı vurdu. Bu sünnetsiz Filistli, yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okuduğu için onlardan biri gibi olacak."
37 David, "Beni aslanın pençesinden ve ayının pençesinden kurtaran Yahve, beni bu Filistli'nin elinden de kurtaracak" dedi.
Saul, David'e, "Git! Yahve seninle olacak" dedi.
38 Saul, David'e kendi giysilerini giydirdi. Başına tunç bir miğfer taktı ve ona bir zırh giydirdi.
39 David, kılıcını giysisine bağladı ve hareket etmeye çalıştı, çünkü alışık değildi. David, Saul'a, "Bunlarla gidemem, çünkü alışık değilim" dedi. Sonra David onları çıkardı.
40 Değneğini eline aldı ve dereden kendine beş tane düzgün taş seçip yanında bulunan çoban torbasının kesesine koydu. Sapanı elindeydi ve Filistli'ye yaklaştı.
41 Filistli yürüyüp David'e yaklaştı; kalkanı taşıyan adam da onun önünden gidiyordu.
42 Filistli çevresine bakınca David'i gördü ve onu küçümsedi. Çünkü David daha gençti, kızıl ve güzel yüzlüydü.
43 Filistli David'e, "Ben köpek miyim ki, bana değneklerle geliyorsun?" dedi. Filistli David'i kendi ilâhlarıyla lanet etti.
44 Filistli David'e, "Bana gel, etini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara vereceğim" dedi.
45 David Filistli'ye, "Sen bana kılıçla, mızrakla ve kargı ile geliyorsun; ama ben sana, meydan okuduğun İsrael ordularının Tanrısı, Ordular Yahvesi adıyla geliyorum" dedi.
46 "Bugün Yahve seni elime teslim edecek. Seni vuracağım ve başını senden alacağım. Bugün Filist ordusunun ölülerini gökteki kuşlara ve yeryüzündeki yabanıl hayvanlara vereceğim. Böylece bütün yeryüzü İsrael'de bir Tanrı olduğunu bilsin,
47 ve bütün bu topluluk Yahve'nin kılıç ve mızrakla kurtarmadığını bilsin; çünkü savaş Yahve'nindir ve seni elimize teslim edecektir."
48 Filistli David'le karşılaşmak üzere kalkıp yaklaşınca, David aceleyle Filistli'yle karşılaşmak üzere orduya doğru koştu.
49 David elini torbasına koydu, bir taş alıp fırlattı ve Filistli'nin alnına vurdu. Taş alnına saplandı ve yüzüstü yere düştü.

50 Böylece David Filistli'yi sapanla ve taşla yendi ve Filistli'ye vurup onu
öldürdü. Ama David'in elinde kılıç yoktu.
51 David koşup Filistli'nin üzerine çıktı, kılıcını aldı, kınından çekip onu
öldürdü, onunla da başını kesti.
Filistliler savaşçılarının öldüğünü görünce kaçtılar.
52 İsraelliler ve Yahudalılar kalkıp bağırdılar ve Filistliler'i Gay'a ve Ekron
kapılarına kadar kovaladılar. Filistliler'in yaralıları Şaaraim yolunda, Gat'a
kadar, Ekron'a kadar düştüler.
53 İsraelliler Filistliler'i kovalamaktan döndüler ve ordugâhlarını
yağmaladılar.
54 David Filistli'nin başını alıp Yeruşalem'e getirdi, ama silahlarını çadırına
koydu.
55 Saul, David'in Filistli'ye karşı çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e,
"Avner, bu genç kimin oğlu?" diye sordu.
Avner, "Canının hakkı için, ey kral, söyleyemiyorum" dedi.
56 Kral, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu sor!" dedi.
57 David, Filistli'yi öldürüp dönünce, Avner onu alıp Saul'un önüne getirdi,
Filistli'nin başı elindeydi.
58 Saul, "Genç adam, sen kimin oğlusun?" diye sordu.
David, "Ben hizmetkârın Beytlehemli Yişay'ın oğluyum" diye yanıtladı.

18

1 Saul'la konuşmasını bitirince, Yonatan'ın canı David'in canına bağlandı ve
Yonatan onu kendi canı gibi sevdi.
2 Saul o gün onu aldı ve bir daha babasının evine gitmesine izin vermedi.
3 Sonra Yonatan ve David bir antlaşma yaptılar, çünkü onu kendi canı gibi
sevdi.
4 Yonatan üzerindeki kaftanı çıkarıp onu, kılıcına, yayına ve kuşağına kadar
giysileriyle birlikte David'e verdi.
5 David, Saul'un kendisini gönderdiği her yere çıktı ve akıllıca davrandı;
Saul da onu savaşçıların başına koydu. Bu, bütün halkın ve Saul'un
hizmetkârlarının gözünde iyiydi.
6 David'in Filistliler'i öldürmesinden döndükleri sırada, İsrael'in bütün
kentlerinden gelen kadınlar, teflerle, sevinçle ve müzik aletleriyle Kral
Saul'u karşılamak için şarkı söyleyip dans ederek çıktılar.
7 Kadınlar oynarken birbirlerine ezgi söylüyorlardı ve şöyle diyorlardı,
"Saul binlerini öldürdü,
David de on binlerini."
8 Saul çok öfkelendi ve bu söz onun hoşuna gitmedi. "David'e on binleri
verdiler, bana ise yalnızca binleri verdiler. Onun krallıktan başka daha neyi
olabilir ki?" dedi.
9 Saul o günden itibaren David'e dikkat eder oldu.
10 Ertesi gün, Tanrı'dan kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir şekilde geldi
ve evin ortasında peygamberlik etti. David her gün yaptığı gibi eliyle
çalıyordu. Saul'un elinde mızrağı vardı;
11 Saul mızrağı fırlattı, çünkü "David'i duvara çivileyeceğim!" diyordu.
David iki kez önünden kaçtı.
12 Saul David'den korkuyordu, çünkü Yahve onunla birlikteydi ve
Saul'dan ayrılmıştı.
13 Bu yüzden Saul onu yanından uzaklaştırdı ve bin kişinin başına kendi
komutanı yaptı; halkın önünde çıkar girerdi.

14 David bütün yollarında akıllıca davrandı; Yahve de onunla birlikteydi.
15 Saul onun çok akıllıca davrandığını görünce, ondan korktu.
16 Ama bütün İsrael ve Yahuda David'i seviyordu; çünkü onların önünde çıkıp giriyordu.
17 Saul David'e şöyle dedi, "İşte, büyük kızım Merav. Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız benim için cesur ol ve Yahve'nin savaşlarını yap." Çünkü Saul, "Benim elim onun üzerinde olmasın, ancak Filistliler'in eli onun üzerinde olsun." diyordu.
18 David Saul'a, "Ben kimim, yaşamım, ya da İsrael'deki babamın ailesi ne ki, kralın damadı olayım?" dedi.
19 Ama Saul'un kızı Merav, David'e verilmesi gereken zamanda, Meholalı Adriel'e eş olarak verildi.
20 Saul'un kızı Mikal David'i seviyordu. Saul'a söylediler ve bu onun hoşuna gitti.
21 Saul, "Kızı ona vereceğim, böylece kız ona tuzak kuracak ve Filistliler'in eli ona karşı olacak" diyordu. Bunun üzerine Saul, David'e ikinci kez, "Bugün benim damadım olacaksın" dedi.
22 Saul, hizmetkârlarına, "David'le gizlice konuşup, 'İşte, kral senden hoşlanıyor ve bütün hizmetkârları seni seviyor. Şimdi kralın damadı ol' deyin" diye buyurdu.
23 Saul'un hizmetkârları bu sözleri David'in kulağına söylediler. David, "Ben yoksul ve az tanınan bir adamken, kralın damadı olmak size hafif bir şey mi geliyor?" dedi.
24 Saul'un hizmetkârları, "David böyle söyledi" diyerek kendisine bildirdiler.
25 Saul, "David'e söyleyin, 'Kral, düşmanlarından öç almak için Filistliler'in yüz sünnet derisinden başka bir çeyiz istemiyor.' " dedi. Saul, David'in Filistliler'in elinden düşeceğini sanıyordu.
26 Hizmetkârları bu sözleri David'e ilettiklerinde, David kralın damadı olacağına sevindi. Teslim edilme gününden önce,
27 David adamlarıyla birlikte kalkıp gitti ve Filistliler'den iki yüz adam öldürdü. Sonra David kralın damadı olabilmek için onların sünnet derilerini getirdi, onları tam sayısıyla krala verdiler. Bunun üzerine Saul, kızı Mikal'ı ona eş olarak verdi.
28 Saul, Yahve'nin David'le birlikte olduğunu gördü ve anladı. Saul'un kızı Mikal de onu sevdi.
29 Saul David'ten daha da çok korktu ve Saul sürekli olarak David'in düşmanı oldu.
30 Filistliler'in beyleri de dışarı çıktılar, ve her dışarı çıktıklarında David, Saul'un bütün hizmetkârlarından daha akıllıca davranıyordu; öyle ki, adı oldukça saygınlaştı.

19

1 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün hizmetkârlarına David'i öldürmelerini söyledi. Ama Saul'un oğlu Yonatan, David'den çok hoşnuttu.
2 Yonatan David'e şöyle dedi: "Babam Saul seni öldürmek istiyor. Şimdi lütfen sabah kendine dikkat et, gizli bir yerde otur ve saklan.
3 Ben dışarı çıkıp senin olduğun tarlada babamın yanında duracağım ve babamla senin hakkında konuşacağım; eğer bir şey görürsem sana bildireceğim."

4 Yonatan, babası Saul'a David'den iyilikle söz etti ve ona şöyle dedi:
“Kralın hizmetkârına, David'e karşı günah işlemesine izin verme; çünkü sana
karşı günah işlemedi, çünkü sana karşı işleri de çok iyiydi.
5 Çünkü canını eline koyup Filistli'yi vurdu ve Yahve bütün İsrael için
büyük bir zafer gerçekleştirdi. Bunu gördün ve sevindin. Öyleyse neden
masum kana karşı günah işleyip nedensiz yere David'i öldüreceksin?”
6 Saul, Yonatan'ın sözünü dinledi; ve Saul, “Yaşayan Yahve'nin hakkı için, o
öldürülmeyecektir” diye ant içti.
7 Yonatan David'i çağırdı ve Yonatan ona bütün bunları gösterdi. Sonra
Yonatan, David'i Saul'a getirdi ve daha önce olduğu gibi onun önündeydi.
8 Yine savaş çıktı. David çıktı ve Filistliler'le savaştı ve onları büyük bir
kıyımla öldürdü; ve onlar onun önünden kaçtılar.
9 Saul, elinde mızrağıyla evinde otururken, Yahve'den kötü bir ruh
üzerindeydi; ve David eliyle müzik çalıyordu.
10 Saul, David'i mızrakla duvara çakmaya çalıştı, ama o Saul'un önünden
yana kaydı; ve mızrağı duvara sapladı. David o gece kaçıp kurtuldu.
11 Saul, David'i gözetlemek ve sabah onu öldürmek için evine haberciler
gönderdi. David'in karısı Mikal, ona, “Eğer bu gece yaşamını kurtarmazsan
yarın öldürüleceksin” dedi.
12 Bunun üzerine Mikal, David'i pencereden aşağı indirdi. O gidip kaçtı ve
kurtuldu.
13 Mikal terafimi* alıp yatağa koydu ve başına keçi kılından bir yastık
koydu ve üzerini giysilerle örttü.
14 Saul, David'i getirmek için haberciler gönderdiğinde kadın, “O hasta”
dedi.
15 Saul, habercileri David'i görmeye gönderdi ve, “Onu yatağında getirin de
öldüreyim” dedi.
16 Haberciler içeri girdiğinde, terafim yataktaydı ve başında keçi kılından
bir yastık vardı.
17 Saul, Mikal'e, “Neden beni böyle kandırdın ve düşmanımı salıverdin de
kurtuldu?” dedi.
Mikal, Saul'a, “Bana, 'Bırak beni! Seni neden öldüreyim?' dedi” diye yanıt
verdi.
18 David kaçtı ve kurtuldu, Rama'daki Samuel'in yanına geldi ve Saul'un
kendisine yaptığı her şeyi ona anlattı. O ve Samuel gidip Nayot'ta yaşadılar.
19 Saul'a, “İşte David Rama'daki Nayot'ta” diye bildirildi.
20 Saul, David'i yakalamak için haberciler gönderdi. Peygamber
topluluğunun peygamberlik ettiğini ve Samuel'in de onların üzerinde baş
olarak durduğunu görünce, Tanrı'nın Ruhu Saul'un habercilerinin üzerine
geldi ve onlar da peygamberlik ettiler.
21 Saul'a bildirildiğinde, başka haberciler gönderdi ve onlar da
peygamberlik ettiler. Saul üçüncü kez yine haberciler gönderdi ve onlar da
peygamberlik ettiler.
22 Bunun üzerine Rama'ya gitti ve Seku'daki büyük kuyuya geldi ve
“Samuel ve David nerede?” diye sordu.
Biri, “İşte, onlar Rama'daki Nayot'ta” dedi.
23 Oraya, Rama'daki Nayot'a gitti. Sonra Tanrı'nın Ruhu onun da üzerine
geldi ve Rama'daki Nayot'a varana dek peygamberlik ederek gitti.

* **19:13** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

24 Üstündeki giysileri de çıkardı. Samuel'in önünde de peygamberlik etti ve bütün o gün ve bütün o gece çıplak yattı. Bu yüzden, "Saul da peygamberler arasında mı?" derler.

20

1 David Rama'daki Nayot'tan kaçtı ve gelip Yonatan'a dedi: "Ne yaptım? Suçum ne? Babanın önünde günahım ne ki canımı arıyor?"

2 Ona dedi: "Uzak olsun; ölmeyeceksin. İşte, büyük olsun küçük olsun, babam bana açmadan hiçbir şey yapmaz. Babam bu şeyi benden neden saklasın? Öyle değildir."

3 Dahası David ant içip dedi: "Baban senin gözünde lütuf bulduğumu çok iyi biliyor; ve diyor, 'Yonatan bunu bilmesin, yoksa kederlenir'; ama gerçekten yaşayan Yahve'nin hakkı için ve senin canın hakkı için, benimle ölüm arasında sadece bir adım var."

4 Sonra Yonatan David'e dedi: "Canın ne dilerse senin için onu yapacağım."

5 David Yonatan'a dedi: "İşte, yarın yeni ay ve kralla birlikte yemeğe oturmaktan geri kalmamalıyım; ama bırak gideyim, üçüncü günün akşamına kadar kırda saklanayım.

6 Eğer baban yokluğumu tamamen farkederse, de ki: 'David, Beytlehem kentine koşmak için ciddiyetle benden izin istedi; çünkü orada bütün aile için yıllık kurban vardır.'

7 Eğer, 'İyi' derse, hizmetkârın esenliğe kavuşacaktır; ama öfkelenirse, bil ki onun tarafından kötülük kararlaştırılmıştır.

8 Bu yüzden hizmetkârına iyilikle davran, çünkü hizmetkârını kendinle Yahve'nin antlaşması içine soktun; ama bende kötülük varsa, beni kendin öldür; çünkü beni babana neden götüresin?"

9 Yonatan, 'Senden uzak olsun! Çünkü babamın senin üzerine gelsin diye kötülük kararlaştırdığını bilseydim, bunu sana söylemez miydim?' dedi.

10 David, Yonatan'a, "Baban sana sert yanıt verirse bana kim söyleyecek?' dedi.

11 Yonatan, David'e, "Gel! Kıra çıkalım." dedi. İkisi birlikte kıra çıktılar.

12 Yonatan David'e, "İsrael'in Tanrısı Yahve aracılığıyla, yarın bu saatlerde ya da üçüncü gün babamı soruşturduğumda, işte, David'e karşı iyilik varsa, o zaman sana gönderip açmaz mıyım?" dedi.

13 "Eğer sana kötülük yapmak babamı hoşnut eder de bunu sana açmazsam ve seni esenlik içinde göndermezsem, Yahve Yonatan'a öyle, hatta daha da fazlasını yapsın. Yahve babamla olduğu gibi seninle de olsun.

14 Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini ben ölmeyeyim diye yalnızca ben hayattayken göstermeyeceksin;

15 Yahve David'in bütün düşmanlarını yeryüzünden yok ettiği zaman bile, evimden daima sevgi dolu iyiliğini kesmeyeceksin."

16 Böylece Yonatan David'in eviyle bir antlaşma yaptı ve şöyle dedi: "Yahve bunu David'in düşmanlarının elinden isteyecek."

17 Yonatan David'e olan sevgisinden dolayı ona yeniden ant içirtti; çünkü onu kendi canı gibi seviyordu.

18 Sonra Yonatan ona dedi: "Yarın Yeni Ay ve yokluğun fark edilecek, çünkü yerin boş olacak.

19 Üç gün kaldıktan sonra hemen inersin ve bu başladığında saklandığın o yere gelirsin ve Ezel Taşı'nın yanında kalırsın.

20 Bir hedefe atıyormuş gibi, onun yanına üç ok atacağım.

21 İşte, gence, 'Git, okları bul!' diyeceğim. Eğer gence, 'İşte, oklar senin bu yanındadır. Onları al' dersem, o zaman gelirsin, çünkü yaşayan Yahve'nin hakkı için senin için esenlik vardır ve tehlike yoktur.
22 Ama eğer gence şunu dersem, 'İşte, oklar senden ötede', o zaman yoluna git, çünkü Yahve seni göndermiştir.
23 Senin ve benim aramda konuştuğumuz konuya gelince, işte, Yahve daima seninle benim aramdadır."
24 Böylece David kırda saklandı. Yeni Ay gelince, Kral yemek yemek için oturdu.
25 Kral, öteki seferler gibi, duvarın yanındaki koltuğuna oturdu; ve Yonatan ayağa kalktı, Avner de Saul'un yanına oturdu, ama David'in yeri boştu.
26 Yine de Saul o gün bir şey söylemedi, çünkü "Ona bir şey olmuştur. Temiz değil. Kesin temiz değil." diye düşündü.
27 Yeni Ay'dan sonraki gün, ikinci gün, David'in yeri boştu. Saul, oğlu Yonatan'a, "Neden Yişay'ın oğlu dün ya da bugün yemek yemeye gelmedi?" dedi.
28 Yonatan Saul'a şöyle yanıt verdi: "David Beytlehem'e gitmek için benden ciddiyetle izin istedi.
29 'Lütfen gitmeme izin ver, çünkü ailemizin kentte kurbanı var. Kardeşim orada olmamı buyurdu. Şimdi, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen gidip kardeşlerimi göreyim' dedi. Bu yüzden kralın sofrasına gelmedi."
30 Bunun üzerine Saul'un Yonatan'a karşı öfkesi alevlendi ve ona şöyle dedi: "Ey sapık ve asi kadının oğlu, kendi utancın ve annenin çıplaklığının utancı için, Yişay'ın oğlunu kendine seçmiş olduğunu ben bilmiyor muyum?
31 Çünkü Yişay'ın oğlu yeryüzünde yaşadığı sürece sen de krallığın da sağlam olmayacak. Bu yüzden şimdi gönder de onu bana getir, çünkü kesinlikle ölecek!"
32 Yonatan babası Saul'a yanıt verip ona şöyle dedi: "Neden öldürülsün? Ne yaptı?"
33 Saul ona vurmak için mızrağını fırlattı. Yonatan, babasının David'i öldürmeye kararlı olduğunu bundan anladı.
34 Bunun üzerine Yonatan kızgın öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü yemek yemedi; çünkü David için kederliydi, çünkü babası ona utanç verici bir şekilde davranmıştı.
35 Sabahleyin Yonatan, David'le birlikte belirlenen saatte kıra çıktı ve yanında genç bir çocuk vardı.
36 Çocuğa, "Koş, attığım okları bul" dedi. Çocuk koşarken, onun ötesine bir ok attı.
37 Çocuk Yonatan'ın atmış olduğu okun yerine gelince, Yonatan çocuğun ardından bağırarak, "Ok senin ötende değil mi?" dedi.
38 Yonatan çocuğun ardından bağırarak, "Çabuk git! Acele et! Gecikme!" dedi. Yonatan'ın genci okları toplayıp efendisinin yanına geldi.
39 Ama çocuk bir şey bilmiyordu. Konuyu yalnızca Yonatan ve David biliyordu.
40 Yonatan silahlarını çocuğa verip, "Git, onları kente götür" dedi.
41 Çocuk gider gitmez, David güneyden kalktı, yüzüstü yere kapandı ve üç kez eğildi. Birbirlerini öptüler ve birbirleriyle ağladılar ve David en çok ağlayan oldu.
42 Yonatan David'e, "Esenlik içinde git, çünkü ikimiz de Yahve'nin adıyla ant içtik, 'Yahve benimle senin aranda, benim soyumla senin soyun arasında sonsuza dek' dedik." Kalkıp gitti; Yonatan da kente girdi.

21

1 Sonra David, kâhin Ahimelek'in yanına Nov'a geldi. Ahimelek titreyerek
David'i karşılamaya geldi ve ona, “Neden yalnızsın ve yanında kimse yok?”
dedi.
2 David kâhin Ahimelek'e, “Kral bana bir şey yapmamı buyurdu ve bana,
'Seni gönderdiğim iş ve sana buyurduğum şey hakkında kimse bir şey
bilmesin. Gençleri belli bir yere gönderdim.' dedi.
3 Şimdi elinin altında ne var? Lütfen elime beş somun ekmek ya da ne
varsa ver.” dedi.
4 Kâhin David'e yanıt verip, “Benim olağan ekmeğim yok, ancak kutsal
ekmek var; keşke gençler kadından uzak dursalardı” dedi.
5 David kâhine yanıt verip ona, “Gerçekten, bu üç gündür her zamanki gibi
kadınlar bizden uzak tutuldu. Dışarı çıktığımda, sıradan bir yolculuk olmasına
rağmen, gençlerin kapları kutsaldı. Bugün onların kapları daha ne kadar çok
kutsal olacaktır?” dedi.
6 Kâhin ona kutsal ekmek verdi. Çünkü orada, Yahve'nin önünden alınan ve
kaldırıldığı gün yerine sıcak ekmek konulan sergi ekmeğinden başka ekmek
yoktu.
7 O gün Saul'un hizmetkârlarından biri, Yahve'nin önünde alıkonmuştu. Adı
Edomlu Doeg olup Saul'un çobanlarının en iyisiydi.
8 David Ahimelek'e, “Elinin altında mızrak ya da kılıç yok mu?” dedi.
“Kral'ın işi acele gerektirdiği için kılıcımı ya da silahlarımı yanımda
getirmedim.”
9 Kâhin, “İşte, Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı burada,
efodun arkasında bir beze sarılı. Onu almak istiyorsan al, çünkü burada
ondan başka yok” dedi. David, “Onun gibisi yok.” dedi.
10 David o gün Saul'dan korktuğu için kalkıp kaçtı ve Gat Kralı Akiş'in
yanına gitti.
11 Akiş'in hizmetkârları ona, “Bu ülkenin kralı David değil mi? Dans ederek
birbirlerine: Saul binlerini vurdu, David'de on binlerini diye onun
hakkında ezgi söylemediler mi?” dediler.
12 David bu sözleri yüreğinde sakladı ve Gat Kralı Akiş'ten çok korktu.
13 Onların önünde tavrını değiştirdi, onların elinde kendisini deli gibi
gösterdi, kapının kanatlarına tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.
14 Bunun üzerine Akiş hizmetkârlarına, “Bakın, görüyorsunuz bu adam deli.
Öyleyse onu neden bana getirdiniz?” dedi.
15 “Delilerden yoksun muyum ki, bu adamı delilik etsin diye önüme
getirdiniz? Bu adam evime girmeli mi?”

22

1 David oradan ayrılıp Adullam’ın Mağarası'na kaçtı. Kardeşleri ve
babasının bütün evi bunu duyunca, oraya, onun yanına indiler.
2 Sıkıntıda olan herkes, borçlu olan herkes ve hoşnutsuz olan herkes onun
yanına toplandı. O da onların üzerinde komutan oldu. Yanında dört yüz
kadar adam vardı.
3 David oradan Moav’ın Mispe’sine gitti ve Moav Kralı'na, “Lütfen,
Tanrı’nın benim için ne yapacağını bilene dek babam ve annemin çıkıp
yanınıza gelsin” dedi.
4 Onları Moav Kralı'nın önüne getirdi, David de kalede olduğu sürece
onunla birlikte yaşadılar.
5 Peygamber Gad David’e, “Kalede kalma. Ayrıl ve Yahuda diyarına git.”
dedi.

Bunun üzerine David ayrıldı ve Heret Ormanı'na girdi.

6 Saul, David'le yanında olan adamların bulunduğunu duydu. Saul, elinde mızrağıyla Giva'ya, Rama'daki tamarisk ağacının altında oturuyordu. Bütün hizmetkârları da çevresinde duruyordu.
7 Saul, çevresinde duran hizmetkârlarına, "Şimdi dinleyin, ey Benyaminliler! Yişay'ın oğlu hepinize tarla ve bağ mı verecek? Hepinizi binbaşı ve yüzbaşı mı yapacak?
8 Bu yüzden mi hepiniz bana karşı düzen kurdunuz? Oğlum Yişay'ın oğluyla antlaşma yaptığında da bana açan olmadı, sizden bana hiç acıyan da yok, bugün olduğu gibi oğlumun hizmetkârımı bana karşı kışkırttığını, pusuya yattığını bana açan olmadı." dedi.

9 Saul'un hizmetkârlarının yanında duran Edomlu Doeg, "Yişay'ın oğlunun Nov'a, Ahituv oğlu Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" diye yanıt verdi.
10 "O, onun için Yahve'ye danıştı, ona yiyecek verdi ve ona Filistli Golyat'ın kılıcını verdi."

11 Bunun üzerine kral, Ahituv oğlu kâhin Ahimelek'i ve babasının bütün evini, Nov'daki kâhinleri çağırmak için adam gönderdi; hepsi krala geldiler.
12 Saul, "Şimdi dinle, ey Ahituv oğlu!" dedi.

O, "İşte buradayım, efendim!" diye yanıt verdi.

13 Saul, "Sen ve Yişay oğlu, neden bana karşı düzen kurdunuz? Ona ekmek ve kılıç verdin ve bugün olduğu gibi bana karşı çıkıp pusuya yatması için Tanrı'ya danıştın?" dedi.

14 Ahimelek krala yanıt verip şöyle dedi: "Bütün hizmetkârların arasında David kadar sadık olan var mı? Kral'ın damadı, muhafızlarının komutanı ve evinde saygı duyulan kişi kimdir?
15 Tanrı'ya onun için danışmaya bugün mü başladım? Benden uzak olsun! Kral hizmetkârına ve babamın bütün evi üzerine bir şey yüklemesin; çünkü hizmetkârın bunların hiçbirini, azını ya da çoğunu bilmiyordu."

16 Kral, "Ey Ahimelek, sen ve babanın bütün evi kesin olarak öleceksiniz" dedi.
17 Kral, çevresinde duran muhafıza, "Dön ve Yahve'nin kâhinlerini öldür, çünkü onların eli de David'le birlikte ve onun kaçtığını biliyorlardı ve bana açmadılar" dedi. Ama kralın hizmetkârı Yahve'nin kâhinlerine saldırmak için ellerini uzatmadı.

18 Kral Doeg'e, "Dön ve kâhinlere saldır!" dedi.

Edomlu Doeg döndü ve kâhinlere saldırdı ve o gün keten efod giyen seksen beş kişiyi öldürdü.
19 Kâhinler kenti Nov'u kılıçtan geçirdi; erkekleri, kadınları, çocukları, emzikteki bebekleri, sığırları, eşekleri, koyunları kılıçtan geçirdi.
20 Ahituv oğlu Ahimelek'in oğullarından biri olan Aviyatar adlı biri kurtuldu ve David'in ardından kaçtı.
21 Aviyatar, David'e Saul'un Yahve'nin kâhinlerini öldürdüğünü söyledi.

22 David, Aviyatar'a, "O gün, Edomlu Doeg oradaydı, Saul'a mutlaka söyleyeceğini biliyordum. Babanın evindeki bütün insanların ölümünden ben sorumluyum.
23 Benimle kal. Korkma, çünkü benim yaşamımı arayan senin yaşamını da arıyor. Benimle güvende olacaksın." dedi.

23

1 David'e, “İşte Filistliler Keila'ya karşı savaşıyor ve harman yerlerini
soyuyorlar” diye bildirildi.
2 Bunun üzerine David Yahve'ye danışıp, “Gidip bu Filistlileri vurayım
mı?” dedi. Yahve David'e, “Git Filistlileri vur ve Keila'yı kurtar” dedi.
3 David'in adamları ona, “İşte, biz burada Yahuda'da korkuyoruz. Filistli
ordularına karşı Keila'ya gidersek daha da çok korkarız?” dediler.
4 Bunun üzerine David yine Yahve'ye danıştı. Yahve ona, “Kalk, Keila'ya
in; çünkü Filistlileri senin eline teslim edeceğim” dedi.
5 David ve adamları Keila'ya gidip Filistlilerle savaştılar, hayvanlarını alıp
götürdüler ve onları büyük bir kıyımla öldürdüler. Böylece David Keila
sakinlerini kurtardı.
6 Ahimelek oğlu Aviyatar, David'in yanına, Keila'ya kaçtığında, elinde bir
efodla aşağı indi.
7 Saul'a, David'in Keila'ya geldiği bildirildi. Saul, “Tanrı onu elime teslim
etti, çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir kente girerek kapandı” dedi.
8 Saul Keila'ya inmek için David'i ve adamlarını kuşatmak için bütün halkı
savaşa çağırdı.
9 David, Saul'un kendisine kötülük tasarladığını biliyordu. Kâhin
Aviyatar'a, “Efodu buraya getir” dedi.
10 David, “Ey İsrael'in Tanrısı Yahve, benim uğruma kenti yok etmek için
Saul'un Keila'ya gelmeye çalıştığını bu hizmetkârın kesin olarak duydu”
dedi.
11 “Keila halkı beni onun eline teslim edecek mi? Saul, hizmetkârının
duyduğu gibi aşağı inecek mi? Ey İsrael'in Tanrısı Yahve, sana yalvarırım
hizmetkârına söyle.”
Yahve, “O inecek” dedi.
12 David, “Keilalılar beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim edecekler
mi?” diye sordu.
Yahve, “Sizi teslim edecekler” dedi.
13 David ve yaklaşık altı yüz kişi olan adamları kalkıp Keila'dan ayrıldılar
ve gidebildikleri her yere gittiler. Saul, David'in Keila'dan kaçtığını öğrendi
ve oraya gitmekten vazgeçti.
14 David çölde, kalelerde kaldı ve Zif Çölü'ndeki dağlık bölgede kaldı. Saul
her gün onu aradı, ama Tanrı onu onun eline teslim etmedi.
15 David, Saul'un yaşamını aramaya çıktığını gördü. David, Zif Çölü'nde
ormandaydı.
16 Saul'un oğlu Yonatan kalkıp ormana, David'in yanına gitti ve Tanrı'da
onun elini güçlendirdi.
17 Ona, “Korkma, çünkü babam Saul'un eli seni bulamayacak; ve sen
İsrael'in üzerine kral olacaksın, ben de senden sonra ikinci olacağım; babam
Saul da bunu biliyor” dedi.
18 İkisi de Yahve'nin önünde bir antlaşma yaptılar. Sonra David ormanda
kaldı, Yonatan da evine gitti.
19 Zifliler Giva'ya Saul'un yanına çıkıp, “David bizimle birlikte ormandaki
kalelerde, çölün güneyindeki Hakila Tepesi'nde saklanmıyor mu?” dediler.
20 “Şimdi bu yüzden, ey kral, aşağı in. Canının bütün istediğine göre, aşağı in;
bizim görevimiz onu kralın eline teslim etmek olacak.”
21 Saul, “Yahve tarafından kutsanasınız, çünkü bana acıdınız” dedi.

22 “Lütfen daha da emin olun, onun yerini ve inini, orada onu kimin
gördüğünü bilin ve görün; Çünkü bana onun çok kurnaz olduğu söylendi.
23 Bu yüzden görün ve saklandığı bütün yerleri tanıyın; ve kesin bilgiyle
bana geri dönün, ben de sizinle geleceğim. Öyle olacak ki, eğer o diyardaysa,
onu Yahuda'nın bütün binleri arasında arayacağım.”
24 Kalktılar ve Saul'un önünde Zif'e gittiler; ama David ve adamları, çölün
güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler.
25 Saul'la adamları onu aramaya gittiler. David'e bildirildiğinde, kayaya
indi ve Maon Çölü'nde kaldı. Saul bunu duyunca Maon Çölü'nde David'in
peşine düştü.
26 Saul dağın bu tarafına, David'le adamları da dağın o tarafına gittiler; ve
David, Saul'dan korktuğu için aceleyle oradan kaçtı; çünkü Saul ve adamları
onları yakalamak için David'in ve adamlarının etrafını sardılar.
27 Ama Saul'a bir haberci gelip şöyle dedi: “Acele edin, gelin, çünkü
Filistliler ülkeye baskın yaptılar!”
28 Bunun üzerine Saul David'i kovalamaktan vazgeçip Filistliler'e karşı
gitti. Bu nedenle oraya Sela Hammahlekot* denildi.
29 David oradan çıkıp En Gedi'nin kalelerinde yaşadı.

24

1 Saul Filistliler'in peşinden döndüğünde kendisine, “İşte David, En Gedi
Çölü'nde” denildi.
2 Bunun üzerine Saul bütün İsrael'den üç bin seçme adamı alıp yaban
keçilerinin kayalıkları üzerinde David'le adamlarını aramaya gitti.
3 Bir mağaranın bulunduğu yol kenarındaki koyun ağıllarına geldi; ve Saul
ihtiyacını gidermek için içeri girdi. Şimdi David ve adamları mağaranın en iç
kısımlarında kalıyorlardı.
4 David'in adamları ona şöyle dediler: “İşte, Yahve'nin sana söylediği gün:
'İşte, düşmanını eline teslim edeceğim ve sen ona sana iyi gelene göre
yapacaksın.'” Bunun üzerine David ayağa kalktı ve Saul'un kaftanının eteğini
gizlice kesti.
5 Daha sonra David'in yüreği, Saul'un eteğini kestiği için kendisini suçladı.
6 Adamlarına şöyle dedi: “Efendim Yahve'nin meshettiği insana böyle bir
şey yapmaktan, ona elimi uzatmaktan Yahve beni korusun, çünkü o
Yahve'nin meshettiğidir.”
7 Bunun üzerine David adamlarını bu sözlerle durdurdu ve Saul'a karşı
kalkmalarına izin vermedi. Saul mağaradan kalkıp yoluna devam etti.
8 Daha sonra David de kalkıp mağaradan çıktı ve “Efendim kral!” diyerek
Saul'un ardından bağırdı.
Saul arkasına baktığında David yüzünü yere eğerek saygı gösterdi.
9 David Saul'a şöyle dedi: “Neden, 'İşte David senin zararını arıyor' diyen
insanların sözünü dinliyorsun?
10 İşte, bugün gözlerin Yahve'nin bugün mağarada seni nasıl elime teslim
ettiğini gördü. Bazıları seni öldürmem için beni kışkırttı ama ben seni
esirgedim. 'Efendime elimi uzatmayacağım, çünkü o Yahve'nin
meshettiğidir' dedim.
11 Üstelik baba, işte, evet, kaftanının eteğinin elimde olduğunu gör; çünkü
ben senin kaftanının eteğini kestim ve seni öldürmedim, bil ve gör ki, benim

* **23:28** “Sela Hammahlekot” “ayrılık kayası” anlamına gelir.

elimde ne kötülük ne de başkaldırı vardır. Yaşamımı almak için onu avladığın halde, ben sana karşı günah işlemedim.
12 Yahve benimle senin aranda hüküm versin ve Yahve senden öcümü alsın; ama benim elim senin üzerinde olmayacak.
13 Eskilerin özdeyişinin dediği gibi: 'Kötülerden kötülük gelir' ama benim elim senin üzerinde olmayacak.
14 İsrael Kralı kime karşı çıktı? Kimi kovalıyor? Ölü bir köpeği mi? Bir pireyi mi?
15 Bu nedenle Yahve yargıç olsun, seninle aramda hüküm versin, görsün, davamı savunsun ve beni senin elinden kurtarsın."
16 Öyle oldu ki, David Saul'a bu sözleri söylemeyi bitirdiğinde Saul şöyle dedi: "Bu senin sesin mi, oğlum David?" Saul sesini yükseltip ağladı.
17 David'e şöyle dedi: "Sen benden daha doğrusun; çünkü sen bana iyilik yaptın, oysa ben sana kötülük yaptım.
18 Bugün bana ne kadar iyi davrandığını açıkladın, çünkü Yahve beni eline teslim ettiğinde beni öldürmedin.
19 Çünkü eğer biri düşmanını bulursa, onun zarar görmeden gitmesine izin verir mi? Bu nedenle bugün bana yaptıklarından dolayı Yahve seni iyilikle ödüllendirsin.
20 Şimdi işte, senin kesin olarak kral olacağını ve İsrael Krallığı'nın senin elinde pekiştirileceğini biliyorum.
21 Şimdi bana, benden sonra soyumu kesmeyeceğine ve adımı babamın evinden yok etmeyeceğine Yahve aracılığıyla ant iç."
22 David Saul'a ant içti. Saul evine gitti ama David ve adamları kaleye çıktılar.

25

1 Samuel öldü; ve bütün İsrael toplanıp onun için yas tuttu ve onu Rama'daki evine gömdüler.

Sonra David kalkıp Paran Çölü'ne indi.
2 Malları Karmel'de olan Maon'da bir adam vardı; ve adam çok büyüktü. Üç bin koyunu ve bin keçisi vardı; ve Karmel'de koyunlarını kırkıyordu.
3 Adamın adı Naval'dı; karısının adı da Avigail'di. Bu kadın akıllıydı ve güzel bir yüzü vardı; ama adam huysuz ve işlerinde kötüydü. Kalev'in evindendi.
4 David çölde Naval'ın koyunlarını kırktığını duydu.
5 David on genç gönderdi; David gençlere şöyle dedi: "Karmel'e çıkın, Naval'ın yanına gidin ve onu benim adımla selamlayın.
6 Ona, 'Çok yaşa! Sana esenlik olsun! Evinde esenlik olsun! Sahip olduğun her şeye esenlik olsun!
7 Şimdi kırkıcılarının olduğunu duydum. İşte, senin çobanların yanımızdaydı ve onlara zarar vermedik. Karmel'de oldukları bütün zaman boyunca onlardan hiçbir şey eksilmedi.
8 Gençlerinize sorun, size anlatacaklardır. Bu nedenle gençler senin gözünde lütuf bulsun, çünkü biz iyi günde geldik. Lütfen elinden geleni, hizmetkârlarına ve oğlun David'e ver.' deyin"
9 David'in adamları gelince, David'in adına bütün bu sözleri Naval'a söyleyip beklediler.

10 Naval, David'in hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: “David de kimdir?
Yişay'ın oğlu da kim? Bugünlerde efendilerinden kopan pek çok hizmetkâr
var.
11 O halde ekmeğimi, suyumu ve kırkıcılarım için kestiğim etimi alıp
nereden geldiklerini bilmediğim adamlara mı vereyim?”
12 Bunun üzerine David'in adamları yollarına dönüp geri gittiler ve gelip
bütün bu sözleri ona bildirdiler.
13 David adamlarına,
“Herkes kılıcını kuşansın!” dedi. Herkes kılıcını kuşandı. David de kılıcını
kuşandı. Yaklaşık dört yüz kişi David'i takip etti ve iki yüz kişi eşyaların
yanında kaldı.
14 Ama gençlerden biri Naval'ın karısı Avigail'e şöyle dedi: “İşte, David
efendimizi selamlamak için çölden ulaklar gönderdi; o da onları aşağıladı.
15 Ama adamlar bize çok iyi davrandılar, zarar görmedik ve kırlarda onlarla
birlikte gittiğimiz sürece hiçbir şeyimiz eksilmedi.
16 Koyunları güderken onlarla birlikteyken, gece gündüz bize duvar
oldular.
17 Şimdi ne yapacağını bil ve düşün; çünkü efendimize ve onun bütün
evine karşı kötülük kararlaştırılmıştır, çünkü o, o kadar değersiz bir adamdır
ki, kimse onunla konuşamaz.”
18 Bunun üzerine Avigail acele edip iki yüz somun ekmek, iki tulum şarap,
hazırlanmış beş koyun, beş sea* kavrulmuş tahıl, yüz salkım kuru üzüm ve
iki yüz parça kurutulmuş incir alıp eşeklerin üzerine yükletti.
19 Gençlerine, “Önümden gidin” dedi. “İşte, ben arkanızdan geliyorum.”
Ama kocası Naval'a haber vermedi.
20 Eşeğine binip dağın görünmez yanından inerken, işte, David'le adamları
ona doğru indiler, o da onlarla karşılaştı.
21 David şöyle demişti: “Bu adamın çölde sahip olduğu her şeyi boşuna
korudum, böylece ona ait olan hiçbir şey eksilmedi. O bana iyilik yerine
kötülükle karşılık verdi.
22 Eğer sabah ışığına dek onun bütün duvara çöğdürenlerden† birini
bırakırsam Tanrı David'in düşmanlarına öyle, hatta daha fazlasını yapsın.”
23 Avigail David'i görünce aceleyle eşeğinden indi ve David'in önünde
yüzüstü düştü ve yere kapandı.
24 Kadın onun ayaklarına kapanıp şöyle dedi: “Benim üzerime, efendim,
suç benim üzerime olsun! Lütfen hizmetkârın kulaklarına konuşsun.
Hizmetkârının sözlerini duy.
25 Lütfen, efendim bu değersiz adama, Naval'a‡ aldırış etmesin; çünkü adı
nasılsa kendisi de öyledir. Onun adı Naval'dır ve kendisinde akılsızlık vardır;
ama ben, hizmetkârın, efendimin gönderdiğin genç adamlarını görmedim.
26 Bu nedenle, efendimiz, yaşayan Yahve'nin hakkı için ve senin canının
hakkı için, Yahve seni kan suçundan ve kendi ellerinle öç almaktan
alıkoyduğuna göre, şimdi düşmanların ve efendimin kötülüğünü arayanlar
Naval gibi olsunlar.
27 Şimdi hizmetkârının efendime getirdiği bu hediye, efendimin ardından
giden gençlere verilsin.

---

* **25:18** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur. † **25:22** veya erkek. ‡ **25:25** “Naval” “akılsız” anlamına gelir.

28 Lütfen hizmetkârının suçunu bağışla. Çünkü Yahve, efendimi mutlaka
emin bir ev yapacaktır; çünkü efendim, Yahve'nin savaşlarında savaşıyor.
Bütün günlerin boyunca sende kötülük bulunmayacaktır.
29 İnsanlar seni kovalamak ve canını aramak için ayağa kalksa da,
efendimin canı Tanrın Yahve'nin yanında yaşam demeti içinde bağlı
olacaktır. Düşmanlarının canlarını sapanın ortasından atar gibi atacaktır.
30 Öyle olacak ki, Yahve efendimize senin hakkında söylediği bütün
iyilikleri yerine getirdiğinde ve seni İsrael'in üzerine hükümdar atadığında,
31 nedensiz yere kan dökmüş ve efendime kendisi için öç almış olması,
sana keder ve efendime yürek kırıklığı olmayacaktır. Yahve efendime
iyilikle davrandığında, hizmetkârını hatırla."
32 David Avigail'e şöyle dedi: "Bugün beni karşılamak üzere seni gönderen
İsrael'in Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun!
33 Bugün beni kan suçundan ve kendi elimle öç almaktan alıkoyan
sağduyuna ve sana ne mutlu.
34 Çünkü gerçekten de, sana zarar vermekten beni alıkoyan, İsrael'in Tanrısı
yaşayan Yahve'nin hakkı için, eğer acele edip beni karşılamaya gelmeseydin,
sabahın ilk ışığına dek Naval'ın duvara çöğdürenlerinden§ biri bile kalmazdı."
35 Böylece David, kadının kendisine getirdiğini onun elinden aldı. Sonra
ona şöyle dedi: "Esenlikle evine çık. İşte, sözünü dinledim ve isteğini kabul
ettim."
36 Avigail Naval'ın yanına geldi; ve işte, adam evinde kral ziyafeti gibi bir
ziyafet düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan Naval'ın yüreği içinde sevinçliydi.
Bu nedenle sabah ışığına dek ona hiçbir şey söylemedi.
37 Sabahleyin Naval'dan şarap çıktığında karısı ona bunları söyledi; ve
yüreği içinde öldü, taş gibi oldu.
38 Yaklaşık on gün sonra Yahve, Naval'ı vurdu, o da öldü.
39 David Naval'ın öldüğünü duyunca şöyle dedi: "Benim Naval'ın elinden
olan utancımın davasını gören ve hizmetkârını kötülükten alıkoyan Yahve'ye
övgüler olsun. Yahve, Naval'ın yaptığı kötülükleri kendi başı üzerine
döndürdü."
David, Avigail'i kendine eş olarak almak için onunla konuşmak üzere
adamlar gönderdi.
40 David'in hizmetkârları Karmel'e, Avigail'in yanına vardıklarında onunla
konuşup, "Seni kendisine eş olarak almamız için David bizi sana gönderdi"
dediler.
41 Kadın kalkıp yüzüstü yere eğildi ve şöyle dedi: "İşte, hizmetkârın,
efendimin hizmetkârlarının ayaklarını yıkamak için bir hizmetkârdır."
42 Avigail aceleyle kalktı ve onu takip eden beş kadın hizmetçisiyle birlikte
eşeğe bindi; ve David'in ulaklarının ardınca gitti ve onun karısı oldu.
43 David Yizreelli Ahinoam'ı da aldı; ve ikisi de onun karısı oldu.
44 Saul, David'in karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Laiş oğlu Palti'ye vermişti.

26

1 Zifliler Giva'daki Saul'a gelip şöyle dediler: "David çölün önündeki Hakila
Tepesi'nde saklanmıyor mu?"
2 Bunun üzerine Saul kalkıp Zif Çölü'nde David'i aramak üzere İsrael'den
seçme üç bin adamıyla birlikte Zif Çölü'ne indi.

§ **25:34** veya erkek.

3 Saul çölün önündeki Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugâh kurdu. Ancak David çölde kaldı ve Saul'un çöle kendisinden sonra girdiğini gördü.
4 Bunun üzerine David gözcüler gönderdi ve Saul'un kesin olarak gelmiş olduğunu anladı.
5 O zaman David kalkıp Saul'un ordugâh kurduğu yere geldi; ve David, Saul'un, ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ile birlikte yattığı yeri gördü. Saul arabaların bulunduğu yerin içinde yatıyordu, halk da onun çevresinde konaklamıştı.
6 Bunun üzerine David Hititli Ahimelek'e ve Yoav'ın kardeşi Seruya oğlu Avişay'a yanıt verip şöyle dedi: "Kim benimle Saul'un yanına, ordugâha inecek?"
Avişay, "Ben de seninle ineceğim" dedi.
7 David'le Avişay geceleyin halkın yanına geldiler ve işte, Saul arabaların bulunduğu yerde uyuyordu, mızrağı başında yere saplıydı; Avner ve halk onun çevresinde yatıyorlardı.
8 Bunun üzerine Avişay David'e şöyle dedi: "Tanrı bugün düşmanını senin eline teslim etti. Şimdi lütfen izin ver onu mızrakla bir vuruşta yere çakayım, ona ikinci kez vurmayacağım."
9 David Avişay'a, "Onu öldürme, çünkü kim Yahve'nin meshedilmişine elini uzatıp da suçsuz olabilir?" dedi.
10 David şöyle dedi: "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, Yahve onu vuracaktır; ya da günü gelip ölecektir; ya da savaşa gidip yok olacaktır.
11 Yahve'nin meshettiğine elimi uzatmaktan Yahve beni menetsin; ama şimdi lütfen başındaki mızrağı ve su matarasını al da gidelim."
12 O zaman David, Saul'un başından mızrağını ve su matarasını alıp gitti. Kimse onu görmedi, bilmiyordu ve hiçbiri uyanmadı; çünkü hepsi uyuyordu, çünkü üzerlerine Yahve'den derin bir uyku düşmüştü.
13 David karşı yakaya geçip uzaktaki dağın tepesinde durdu; aralarında büyük bir mesafe vardı;
14 ve David halka ve Ner oğlu Avner'e, "Yanıt vermiyor musun, Avner?" diye bağırdı.
O zaman Avner şöyle yanıt verdi: "Krala seslenen sen kimsin?"
15 David Avner'e, "Sen erkek değil misin?" dedi. "İsrael'de senin gibi kim var? O halde neden efendin krala bekçilik etmedin? Çünkü halktan biri efendin kralı yok etmek için geldi.
16 Yaptığın bu iyi bir şey değil. Yaşayan Yahve'nin hakkı için ölümü hak ettiniz, çünkü efendinize, Yahve'nin meshettiğine bekçilik etmediniz. Şimdi kralın mızrağının ve başındaki su matarasının nerede olduğunu görün."
17 Saul David'in sesini tanıdı ve şöyle dedi: "Bu senin sesin mi, oğlum David?"
David, "Efendim, ey kral, bu benim sesimdir" dedi.
18 "Efendim neden hizmetkârını kovalıyor?" dedi. "Ben ne yaptım? Elimde ne kötülük var?
19 Şimdi lütfen efendim kral, hizmetkârının sözlerini duysun. Eğer seni bana karşı kışkırtan Yahve ise, bir sunu kabul etsin. Ama eğer bunlar insan çocuklarıysa, onlar Yahve'nin önünde lanetli olsunlar; çünkü Yahve'nin mirasına tutunmayayım diye, 'Git, başka ilâhlara hizmet et!' diyerek beni bugün kovdular.
20 Şimdi, Yahve'nin önünden uzakta kanım yere düşmesin; çünkü İsrael Kralı dağlarda keklik avlayan biri gibi bir pire aramaya çıktı."

21 Bunun üzerine Saul şöyle dedi: “Günah işledim. Geri dön oğlum David;
çünkü artık sana zarar vermeyeceğim, çünkü bugün hayatım senin gözünde
değerliydi. İşte ben akılsızlık ettim ve çok fazla yanlış yaptım.”
22 David şöyle yanıt verdi: “İşte mızrak, ey kral! Gençlerden biri gelsin de
onu alsın.
23 Yahve herkese doğruluğuna ve sadakatine göre verecektir; çünkü Yahve
bugün seni elime teslim etti ve ben de Yahve'nin meshedilmişine elimi
uzatmadım.
24 İşte, bugün benim gözümde senin yaşamın sayıldığı gibi, Yahve'nin
gözünde de benim yaşamım sayılsın ve O beni her türlü baskıdan kurtarsın.”
25 Bunun üzerine Saul David'e şöyle dedi: “Sen kutsanasın, oğlum David.
Sen hem yiğitlik yapacaksın hem de mutlaka galip geleceksin.”
Böylece David kendi yoluna gitti ve Saul da kendi yerine döndü.

27

1 David yüreğinden şöyle dedi: “Ben de bir gün Saul'un eliyle yok olacağım.
Benim için Filist diyarına kaçmaktan daha iyi bir şey yoktur; Saul da benden
ve İsrael'in bütün sınırlarında beni aramaktan artık umudunu kesecek.
Böylece onun elinden kurtulacağım.”
2 David kalkıp yanındaki altı yüz adamla birlikte Gat Kralı Maok oğlu
Akiş'in yanına geçti.
3 David, kendisi ve adamları, her biri ev halkıyla, David da iki karısı
Yizreelli Ahinoam ve Naval'ın karısı Karmelli Avigail ile birlikte Gat'ta
Akiş'le birlikte yaşadı.
4 David'in Gat'a kaçtığı Saul'a bildirildi, böylece onu aramayı bıraktı.
5 David Akiş'e şöyle dedi: “Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, bana
ülkedeki kentlerden birinde yer versinler, orada otururum. Çünkü
hizmetkârın neden kral kentinde seninle birlikte otursun?”
6 Akiş o gün ona Ziklag'ı verdi; bu nedenle Ziklag bugüne dek Yahuda
krallarınındır.
7 David'in Filistliler'in diyarında yaşadığı günlerin sayısı tam bir yıl dört
aydı.
8 David'le adamları çıkıp Geşurlular'a, Girzliler'e ve Amalekliler'e baskın
düzenlediler; çünkü bunlar, Şur yolunda, Mısır diyarına kadar, ülkenin eskiden
beri sakinleriydi.
9 David ülkeyi vurdu, hiçbir erkeği ve kadını sağ bırakmadı; koyunları,
sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri aldı. Sonra dönüp Akiş'in yanına geldi.
10 Akiş, “Bugün kimlere karşı baskın düzenlediniz?” dedi. David,
“Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in güneyine ve Kenliler'in güneyine
karşı” dedi.
11 David şunu yaptı, '“Bizim hakkımızda söylemesinler' diyerek, David
onları Gat'a getirmek için ne erkek ne de kadın sağ bırakmadı.” Filistliler
diyarında yaşadığı bütün zaman boyunca da böyle yaptı.
12 Akiş, David'e güvenerek şöyle dedi: “O, halkı İsrael'i kendisinden
tamamen nefret ettirdi. Bu nedenle sonsuza kadar benim hizmetkârım
olacak.”

28

1 O günlerde Filistliler İsrael'le savaşmak üzere ordularını savaşa topladılar.
Akiş, David'e, “Sen ve adamların benimle birlikte orduda çıkacağınızı kesin
bilin” dedi.

2 David Akiş'e, “Bunun için hizmetkârının neler yapabileceğini bileceksin” dedi.
Akiş, David'e, “Bunun için seni daima korumam yapacağım” dedi.
3 Samuel ölmüştü ve bütün İsrael onun için yas tutup onu Rama'da, kendi kentinde gömmüştü. Saul, ruh çağıranları ve büyücüleri ülkeden göndermişti.
4 Filistliler bir araya toplandılar ve gelip Şunem'de ordugâh kurdular; Saul da bütün İsrael'i bir araya topladı, onlar da Gilboa'da ordugâh kurdular.
5 Saul Filist ordusunu görünce korktu ve yüreği çok titredi.
6 Saul Yahve'ye sorduğunda Yahve ona rüyalarla, Urim'le ya da peygamberlerle yanıt vermedi.
7 Bunun üzerine Saul hizmetkârlarına, “Bana ruh çağıran bir kadın arayın da ona gidip sorayım” dedi.
Hizmetkârları ona, “İşte, Endor'da ruh çağıran bir kadın var” dediler.
8 Saul kılık değiştirip başka giysiler giydi ve kendisi ve yanındaki iki adamla birlikte gittiler; geceleyin kadının yanına geldiler. Sonra şöyle dedi: “Lütfen benim için ruha danış ve sana adını vereceğim kişiyi bana çıkar.”
9 Kadın ona şöyle dedi: “İşte, Saul'un ne yaptığını, ruh çağıranları ve büyücüleri ülkeden nasıl attığını biliyorsun. O halde neden beni öldürmek için hayatıma tuzak kuruyorsun?”
10 Saul ona Yahve aracılığıyla ant içerek şöyle dedi, “Yaşayan Yahve'nin hakkı için, bu şeyden dolayı sana hiç ceza gelmeyecektir.”
11 O zaman kadın, “Sana kimi çıkarayım?” dedi. “Benim için Samuel'i çıkar” dedi.
12 Kadın Samuel'i görünce yüksek sesle bağırdı; kadın Saul'la konuşup dedi: “Beni neden kandırdın? Çünkü sen Saul'sun!”
13 Kral ona şöyle dedi: “Korkma! Ne görüyorsun?” Kadın Saul'a, “Yerden bir ilâhın çıktığını görüyorum” dedi.
14 Ona, “Neye benziyor?” dedi.
“Yaşlı bir adam geliyor. Üzerinde bir kaftan var.” Saul onun Samuel olduğunu anladı ve yüzüstü yere kapanıp saygı gösterdi.
15 Samuel Saul'a, “Beni çıkararak neden rahatsız ettin?” dedi.
Saul şöyle yanıt verdi: “Çok sıkıntılıyım; çünkü Filistliler bana karşı savaşıyorlar ve Tanrı benden ayrıldı ve artık bana ne peygamberlerle ne de rüyalarla yanıt veriyor. Bu nedenle ne yapacağımı bana bildirmen için seni çağırdım.”
16 Samuel şöyle dedi: “Madem Yahve senden ayrılmış ve senin düşmanın olmuş, öyleyse neden bana soruyorsun?”
17 “Yahve benim aracılığımla söylediği gibi sana yaptı. Yahve krallığı elinden kopardı ve onu komşuna, David'e verdi.
18 Sen Yahve'nin sözünü dinlemediğin ve Amalek'e olan kızgın gazabını yerine getirmediğin için, Yahve bugün sana bu şeyi yaptı.
19 Dahası Yahve İsrael'i de seninle birlikte Filistliler'in eline teslim edecek; ve yarın sen ve oğulların benimle olacaksınız. Yahve İsrael ordusunu da Filistliler'in eline teslim edecek.”
20 Bunun üzerine Saul boylu boyuna ansızın yere düştü ve Samuel'in sözleri yüzünden dehşete kapıldı. Bütün gün ya da bütün gece boyunca hiç ekmek yemediğinden gücü yoktu.

21 Kadın Saul'un yanına gelip onun çok sıkıntılı olduğunu gördü ve ona
şöyle dedi: "İşte, hizmetkârın senin sözünü dinledi, ben de yaşamımı elime
koydum ve bana söylediğin sözleri dinledim.
22 Bu nedenle şimdi lütfen hizmetkârının sözünü dinle de önüne bir lokma
ekmek koyayım. Ye ki, yoluna giderken gücün olsun."
23 Ama o reddetti ve "Yemek yemeyeceğim" dedi. Ama hizmetkârları
kadınla birlikte onu zorladılar; o da onların sözünü dinledi. Böylece yerden
kalkıp yatağın üzerine oturdu.
24 Kadının evde besili bir danası vardı. Aceleyle onu kesti; unu da alıp
yoğurdu ve ondan mayasız ekmek pişirdi.
25 Onu Saul'un ve hizmetkârlarının önüne getirdi, onlar da yediler. Sonra o
gece kalkıp gittiler.

29

1 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar; İsraelliler de Yizreel'deki
pınarın yanında ordugâh kurdular.
2 Filistliler'in beyleri yüzlerle, binlerle geçti; David'le adamları Akiş'le
birlikte arkadan geçtiler.
3 Bunun üzerine Filistliler'in beyleri, "Peki ya bu İbraniler?" dediler.
Akiş, Filistliler'in beylerine şöyle dedi: "Bu günlerde, daha doğrusu bu
yıllarda benimle birlikte olan İsrael Kralı Saul'un hizmetkârı David değil mi?
Düştüğü günden bu güne dek onda hiçbir kusur bulmadım."
4 Ama Filistliler'in beyleri ona kızdılar; ve Filistliler'in beyleri ona dediler:
"Adamı geri gönder ki, kendisine tayin ettiğin yere dönsün; ve bizimle
birlikte savaşa inmesin, yoksa savaşta bize düşman olur. Çünkü bu adam
efendisiyle başka neyle barışabilir? Bu adamların başlarıyla değil mi?
5 İnsanların birbirlerine dans ederek,
'Saul binlerini,
David de onbinlerini öldürdü' diye ezgi söyledikleri David bu değil mi?"
6 Bunun üzerine Akiş David'i çağırıp ona şöyle dedi: "Yaşayan Yahve'nin
hakkı için sen doğrusun ve orduya benimle birlikte çıkman ve girmen benim
gözümde iyidir; çünkü yanıma geldiğin günden bu güne dek sende kötülük
bulmadım. Ama yine de beyler sana iyilikle bakmıyorlar.
7 Bu nedenle şimdi geri dönün ve esenlik içinde gidin, öyle ki, Filist
beylerini gücendirmeyesiniz."
8 David Akiş'e şöyle dedi: "Ama ben ne yaptım? Ben bugüne dek önünde
bulunduğum sürece bu hizmetkârında ne buldun ki, çıkıp efendim kralın
düşmanlarıyla savaşmayayım?"
9 Akiş David'e şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın bir meleği gibi benim gözümde
senin iyi olduğunu biliyorum. Ancak Filist beyleri, 'Bizimle birlikte savaşa
çıkmayacak' dediler.
10 Bu nedenle, seninle gelmiş olan efendinin hizmetkârlarıyla birlikte
sabah erkenden kalkın; sabah erkenden kalkar kalkmaz, ortalık
aydınlanınca ayrılın."
11 Böylece David, Filist diyarına dönmek üzere sabahleyin yola çıkmak için
kendisi ve adamları erkenden kalktı; Filistliler de Yizreel'e çıktılar.

30

1 Üçüncü gün David'le adamları Ziklag'a vardıklarında Amalekliler güneye
ve Ziklag'a baskın düzenlemiş, Ziklag'ı da vurup ateşe vermişlerdi,

2 kadınları ve oradakilerin hepsini, küçük büyük esir aldılar. Hiçbirini
öldürmediler ama onları alıp yollarına gittiler.
3 David'le adamları kente vardıklarında, işte, kent ateşle yakılmıştı; onların
eşleri, oğulları ve kızları esir alınmıştı.
4 Bunun üzerine David ile yanındaki halk, ağlamak için kendilerinde hiç güç
kalmayıncaya kadar seslerini yükseltip ağladılar.
5 David'in iki karısı, Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigail
esir alınmıştı.
6 David çok dertliydi, çünkü halk onu taşlamaktan söz ediyordu; çünkü
bütün halkın, hepsi kendi oğulları ve kızları için canları kederliydi; ama
David Tanrısı Yahve'de kendisini güçlendirdi.
7 David, Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, "Lütfen efodu buraya, bana
getir" dedi.
Aviyatar efodu David'e getirdi.
8 David Yahve'ye sorup dedi: "Eğer bu akıncıları kovalarsam onlara yetişir
miyim?"
Ona yanıt verdi: "Kovala, çünkü onlara kesinlikle yetişeceksin ve mutlaka
hepsini kurtaracaksın."
9 Bunun üzerine David, kendisi ve yanındaki altı yüz adamla birlikte gidip
Besor Çayı'na geldi; geride kalanlar orada kaldı.
10 Ama David, kendisi ve dört yüz adamla birlikte kovaladı; geride kalan
iki yüz kişi o kadar bitkindi ki, Besor Çayı'nı geçemediler.
11 Kırda bir Mısırlı buldular, onu David'e getirdiler, ona ekmek verdiler ve
o da yedi; ona içmesi için su da verdiler.
12 Ona bir parça kuru incir ve iki salkım kuru üzüm verdiler. Yemeğini
yiyince ruhu yeniden kendine geldi; çünkü üç gün üç gecedir ekmek
yememiş ve su içmemişti.
13 David ona, "Sen kime aitsin?" diye sordu. "Nerelisin?"
Şöyle dedi, "Ben bir Amalekli'nin hizmetçisi Mısırlı bir gencim; ve
efendim üç gün önce hastalandığım için beni terk etti.
14 Keretliler'in güneyine, Yahuda'nınkine ve Kalev'in güneyine baskın
düzenledik. Ziklag'ı da ateşle yaktık."
15 David ona, "Beni bu akıncıların yanına indirir misin?" dedi. Genç, "Beni
öldürmeyeceğine ve efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı
aracılığıyla ant iç, ben de seni bu birliğin yanına indireceğim" dedi.
16 Onu aşağı indirdiğinde, işte, Filistliler'in diyarından ve Yahuda
diyarından almış oldukları büyük ganimet nedeniyle, onlar her yere
yayılmışlardı; yiyor, içiyor ve dans ediyorlardı.
17 David alacakaranlıktan ertesi günün akşamına kadar onları vurdu.
Onlardan deveye binip kaçan dört yüz genç dışında oradan hiç kimse
kurtulmadı.
18 David Amalekliler'in aldıklarının hepsini geri aldı, David iki karısını da
kurtardı.
19 Küçük olsun, büyük olsun, oğullarından, kızlarından, yağmaladıklarından,
onların almış oldukları̇ndan hiçbir şey eksik değildi. David hepsini geri
getirdi.
20 David, diğer hayvanların önünden sürdükleri bütün davarları ve sığırları
aldı ve, "Bu David'in ganimetidir" dedi.
21 David, kendisini takip edemeyecek kadar bitkin olan ve Besor Çayı'nda
kalmış olan iki yüz adamın yanına geldi; onlar da David'i karşılamaya ve

onunla birlikte olan insanları karşılamaya çıktılar. David halka yaklaştığı zaman onları selamladı.
22 Bunun üzerine David'le birlikte giden bütün kötü adamlar ve değersiz olanları şöyle yanıt verdiler: "Bizimle birlikte gitmedikleri için, alıp gitsinler diye her erkeğin karısı ve çocukları dışında, geri aldığımız ganimetten onlara hiçbir şey vermeyeceğiz."
23 O zaman David şöyle dedi: "Kardeşlerim, bizi koruyan ve üzerimize gelen akıncıları elimize teslim eden Yahve'nin bize verdiği şeyle böyle yapmayın.
24 Bu konuda sizi kim dinleyecek? Çünkü savaşa inenin payı ne ise, eşyayla kalanın payı da o olacaktır. Aynı şekilde paylaşacaklar."
25 O günden itibaren bunu İsrael için bugüne dek bir kural ve ilke yaptı.
26 David Ziklag'a varınca, ganimetlerin bir kısmını Yahuda ihtiyarlarına, kendi dostlarına gönderip şöyle dedi: "İşte, Yahve'nin düşmanlarının yağmasından size bir hediye."
27 Beytel'de olanlara, Güney'de Ramot'ta olanlara, Yattir'de olanlara,
28 Aroer'de olanlara, Sifmot'ta olanlara, Eştemoa'da olanlara,
29 Rakal'da olanlara, Yerahmeeliler'in kentlerinde olanlara, Kenliler'in kentlerinde olanlara,
30 Horma'da olanlara, Boraşan'da olanlara, Atak'ta olanlara,
31 Hevron'da olanlara ve David'le adamlarının kalmış olduğu yerlerin tümüne ondan gönderdi.

31

1 Filistliler İsrael'e karşı savaştı; ve İsraelliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve Gilboa Dağı'nda öldürülüp düştüler.
2 Filistliler Saul'la oğullarına yetiştiler; Filistliler Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı öldürdüler.
3 Saul'a karşı savaş çetinleşti; okçular ona yetişti; ve okçuların yüzünden çok sıkıntılıydı.
4 Bunun üzerine Saul silah taşıyıcısına, "Kılıcını çek ve onu bana sapla, yoksa bu sünnetsizler gelip onlar bana saplayacaklar ve benimle alay edecekler" dedi. Ama silah taşıyıcısı bunu yapamadı çünkü çok korkmuştu. Bunun üzerine Saul kılıcını alıp üzerine düştü.
5 Silah taşıyıcısı Saul'un öldüğünü görünce o da kılıcının üzerine düştü ve onunla birlikte öldü.
6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamlarıyla birlikte aynı gün öldü.
7 Vadinin karşı yakasında ve Yarden'in ötesinde bulunan İsraelliler, İsraelliler'in kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü görünce, kentlerini terk edip kaçtılar; Filistliler gelip buralarda yaşadılar.
8 Ertesi gün Filistliler öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda düşmüş olduğunu gördüler.
9 Onun başını kestiler, zırhını çıkardılar ve bu haberi putlarının evlerine ve halka ulaştırmak için Filist diyarının her yanına gönderdiler.
10 Zırhını Aştoret'in evine koydular ve cesedini Beyt Şan'ın surlarına bağladılar.
11 Yaveş Gilad sakinleri, Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duyunca,
12 bütün yiğitler kalkıp bütün gece gittiler ve Saul'un ve oğullarının cesetlerini Beyt Şan surlarından aldılar; ve Yaveş'e gelip onları orada yaktılar.

13 Kemiklerini alıp Yaveş'teki ılgın ağacının* altına gömdüler ve yedi gün
oruç tuttular.

* **31:13** veya tuz sediri

2. SAMUEL

1 Saul'un ölümünden sonra, David Amalekliler'in kıyımından döndüğünde,
David Ziklag'da iki gün kaldı,
2 üçüncü gün, işte,* Saul'un yanından, ordugâhtan giysileri yırtılmış ve
başında toprak olan bir adam geldi. David'in yanına gelince yere kapanıp
saygı gösterdi.
3 David ona, "Nereden geliyorsun?" dedi.
Adam ona, "İsrael ordugâhından kaçtım" dedi.
4 David ona şöyle dedi: "Durum nasıl oldu? Lütfen söyle."
O şöyle yanıt verdi: "Halk savaştan kaçtı ve çok insan da düştü ve öldü.
Saul ve oğlu Yonatan da öldüler."
5 David kendisine bunu anlatan genç adama, "Saul ile oğlu Yonatan'ın
öldüğünü nereden biliyorsun?" dedi.
6 Kendisine anlatan genç adam şöyle dedi: "Bir raslantı eseri Gilboa
Dağı'nda karşılaştım, işte, Saul mızrağına yaslanmıştı; işte savaş arabaları ve
atlılar onun ardında, yakından takip ediyordu.
7 Arkasına baktığında beni gördü ve bana seslendi. 'İşte buradayım' diye
yanıt verdim.
8 Bana, 'Sen kimsin?' dedi. 'Ben Amalekli'yim' diye yanıt verdim.
9 Bana, 'Lütfen yanımda dur da beni öldür, çünkü ızdırap içindeyim ve can
çekişiyorum' dedi.
10 Ben de onun yanında durup onu öldürdüm, çünkü düştükten sonra
yaşayamayacağından emindim. Başındaki tacı ve kolundaki bileziği alıp onları
buraya, efendime getirdim."
11 Sonra David giysilerini tutup yırttı; ve yanındaki bütün adamlar da
aynısını yaptı.
12 Kılıçla düştükleri için Saul ve oğlu Yonatan, Yahve'nin† halkı ve İsrael evi
için yas tuttular, ağladılar ve akşama kadar oruç tuttular.
13 David kendisine bunu anlatan genç adama, "Nerelisin?" dedi.
Adam, "Ben bir yabancının, bir Amalekli'nin oğluyum" diye yanıt verdi.
14 David ona, "Yahve'nin meshettiği kişiyi yok etmek için elini uzatmaktan
neden korkmadın?" dedi.
15 David gençlerden birini çağırıp, "Yaklaş ve onu vur!" dedi. Onu öyle bir
vurdu ki, öldü.
16 David ona şöyle dedi: "Kanın kendi başının üzerinde olsun, çünkü
'Yahve'nin meshettiğini öldürdüm' diyerek ağzın sana karşı tanıklık etti."
17 David bu ağıtla Saul ve oğlu Yonatan için ağıt yaktı.
18 (ve onlara yay ezgisini Yahuda çocuklarına öğretsinler diye buyurdu; işte,
Yaşar Kitabı'nda yazılmıştır):
19 "Ey İsrael, senin yüceliğin, yüksek yerlerinde öldürüldü!
Yiğitler nasıl da düştü!
20 Bunu Gat'ta söylemeyin.
Bunu Aşkelon sokaklarında yaymayın ki,

---

* **1:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:12** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

Filistliler'in kızları sevinmesin,
sünnetsizlerin kızları zafer kazanmasın.
21 Ey Gilboa dağları,
üzerinizde ne çiy, ne yağmur, ne de adak tarlaları olmasın;
çünkü orada yiğitlerin kalkanı kirlendi ve atıldı;
Saul'un kalkanı yağla meshedilmedi.
22 Öldürülenlerin kanından, yiğitlerin yağından Yonatan'ın yayı geri dönmezdi.
Saul'un kılıcı boş geri gelmezdi.
23 Saul ve Yonatan hayatlarında sevimli ve hoş idiler.
Ölümlerinde de ayrılmadılar.
Kartallardan daha hızlıydılar.
Aslanlardan daha güçlüydüler.
24 Siz ey İsrael kızları,
size narin kırmızıyla giydiren,
giysilerinize altın süsler takan Saul için ağlayın.
25 Yiğitler savaşın ortasında nasıl da düştüler!
Yonatan sizin yüksek yerlerinizde öldürüldü.
26 Senin için kederliyim kardeşim Yonatan.
Bana çok hoş davrandın.
Bana olan sevgin harikaydı,
kadın sevgisini aşıyordu.
27 Yiğitler nasıl da düştü,
savaş silahları nasıl yok oldu!"

2

1 Bundan sonra David Yahve'ye sorup, "Yahuda'nın herhangi bir kentine gideyim mi?" dedi.
Yahve ona, "Çık" dedi.
David, "Nereye çıkayım?" dedi.
"Hevron'a" dedi.
2 Böylece David, iki karısı Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigail ile birlikte oraya çıktı.
3 David yanındaki adamlarını, hepsini kendi ev halkıyla birlikte götürdü. Hevron'un kentlerinde yaşadılar.
4 Yahudalılar geldiler ve orada David'i Yahuda evi üzerine kral olarak meshettiler. David'e, "Saul'u gömenler Yaveş Giladlılar'dı" dediler.
5 David Yaveş Giladlılar'a ulaklar gönderip şöyle dedi: "Efendinize, Saul'a bu iyiliği gösterip onu gömdüğünüz için Yahve tarafından kutsanasınız!
6 Şimdi Yahve size sevgi dolu iyilik ve doğruluk göstersin. Bu şeyi yaptığınız için ben de sizi iyiliğiniz için ödüllendireceğim.
7 Şimdi elleriniz güçlü olsun ve yiğit olun; çünkü efendimiz Saul öldü; Yahuda halkı da beni onların üzerine kral olarak meshetti."
8 Şimdi Saul'un ordusunun komutanı Ner oğlu Avner, Saul'un oğlu İşboşet'i alıp Mahanayim'e getirmişti.
9 Onu Gilad'ın üzerine, Aşurlular'ın üzerine, Yizreel'in üzerine, Efraim'in üzerine, Benyamin'in üzerine ve bütün İsrael'in üzerine kral yaptı.
10 Saul'un oğlu İşboşet İsrael'de hüküm sürmeye başladığında kırk yaşındaydı ve iki yıl hüküm sürdü. Ama Yahuda evi David'in ardından gitti.
11 David'in Hevron'da Yahuda halkı üzerinde kral olduğu süre yedi yıl altı ay sürdü.

12 Ner oğlu Avner ve Saul oğlu İşboşet'in hizmetkârları Mahanayim'den
Givon'a doğru yola çıktılar.
13 Seruya oğlu Yoav ile David'in hizmetkârları çıktılar ve onlarla Givon
havuzunun yanında karşılaştılar. Bunlar havuzun bir tarafına, onlar
havuzun diğer tarafına oturdular.
14 Avner Yoav'a, "Lütfen gençler kalkıp önümüzde yarışsınlar" dedi.
Yoav, "Kalksınlar!" dedi.
15 Bunun üzerine kalkıp sayıyla geçtiler: Benyamin ve Saul oğlu İşboşet için
on iki kişi ve David'in hizmetkârlarından on iki kişi.
16 Her biri karşısındakinin başından yakalayıp kılıcını karşısında olanın
böğrüne sapladı; böylece birlikte yere düştüler. Bu nedenle Givon'daki o yere
Helkat Hassurim* denildi.
17 O gün savaş çok şiddetliydi; ve Avner ile İsraelliler David'in
hizmetkârlarının önünde yenildiler.
18 Seruya'nın üç oğlu da oradaydı: Yoav, Avişay ve Asahel. Asahel'in ayağı
yaban ceylanı kadar hafifti.
19 Asahel Avner'i kovaladı. Avner'in peşinden ne sağa ne de sola saptı.
20 Bunun üzerine Avner arkasına bakıp, "Bu sen misin Asahel?" dedi.
"Öyledir" diye yanıt verdi.
21 Avner ona, "Sağına ya da soluna dön, gençlerden birini yakala ve zırhını
al" dedi. Ancak Asahel onu takip etmekten dönmedi.
22 Avner yine Asahel'e, "Ardımdan dön" dedi. "Seni neden yere çalayım? O
zaman kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakabilirim?"
23 Ancak o geri dönmeyi reddetti. Bunun üzerine Avner mızrağının arka
ucuyla onun bedenine vurdu ve mızrak arkasından çıktı; oraya düştü ve aynı
yerde öldü. Asahel'in düşüp öldüğü yere gelenlerin hepsi durdu.
24 Ama Yoav ile Avişay Avner'in peşine düştüler. Givon Çölü yolu üzerinde,
Giah'ın önünde bulunan Amma Tepesi'ne vardıklarında güneş battı.
25 Benyamin'in çocukları Avner'in ardınca toplanıp tek bir grup oldular bir
tepenin başında durdular.
26 Bunun üzerine Avner Yoav'a seslenip şöyle dedi: "Kılıç sonsuza dek
yiyip bitirecek mi? Sonunda acılık olacağını bilmiyor musun? O halde
halka kardeşlerinizin ardından dönün demeniz daha ne kadar sürecek?"
27 Yoav şöyle dedi: "Yaşayan Tanrı† hakkı için, eğer sen konuşmamış
olsaydın, sabahleyin halk mutlaka gitmiş olur ve hiçbiri kardeşini takip
etmezdi."
28 Bunun üzerine Yoav boru çaldı; bütün halk durdu ve artık İsrael'i
kovalamadı, artık bir daha da savaşmadılar.
29 Avner ve adamları bütün gece Arava boyunca gittiler; Yarden'i de aşıp
bütün Bitron'u geçerek Mahanayim'e geldiler.
30 Yoav, Avner'in ardından döndü; bütün halkı topladığında David'in ve
Asahel'in on dokuz adamı yoktu.
31 Ama David'in hizmetkârları Benyaminli Avner'in adamlarını vurdular
böylece üç yüz altmış kişi öldü.
32 Asahel'i alıp babasının Beytlehem'deki mezarına gömdüler. Yoav ve
adamları bütün gece yol aldılar ve üzerlerine Hevron'da gün doğdu.

---

* **2:16** "Helkat Hassurim" "hançerler tarlası".

† **2:27** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

3

1 Saul'un evi ile David'in evi arasındaki savaş uzun oldu. David giderek güçlendi ama Saul'un evi giderek zayıfladı.
2 Hevron'da David'e oğullar doğdu. İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon'du;
3 ve ikincisi Karmelli Naval'ın karısı Avigail'den olan Kilav'dı; ve üçüncüsü, Geşur Kıralı Talmay'ın kızı Maaka'nın oğlu Avşalom'du;
4 ve dördüncüsü Hagit'in oğlu Adoniya; ve beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya'ydı;
5 ve altıncısı David'in karısı Egla'dan olan İtream'dı. Bunlar Hevron'da David'e doğdular.
6 Saul'un evi ile David'in evi arasında savaş varken, Avner Saul'un evinde kendini güçlendirdi.
7 Saul'un, Aya'nın kızı olup Rispa adında bir cariyesi vardı; ve İşboşet Avner'e, "Neden babamın cariyesinin yanına girdin?" dedi.
8 Bunun üzerine Avner, İşboşet'in sözlerine çok öfkelendi ve şöyle dedi: "Ben Yahuda'ya ait bir köpek başı mıyım? Bugün baban Saul'un evine, kardeşlerine ve dostlarına iyilik etmekteyim, seni de David'in eline teslim etmedim; ama sen yine de bugün beni bu kadından ötürü suçluyorsun!
9 Krallığı Saul'un evinden alıp Dan'dan Beer Şeva'ya kadar, İsrael üzerine ve Yahuda üzerine David'in tahtını kurmak üzere,
10 Yahve'nin David'e ant içmiş olduğu gibi ona yapmazsam, Tanrı Avner'e böyle, daha da fazlasını yapsın."
11 Ondan korktuğu için Avner'e başka bir söz etmedi.
12 Avner David'e kendi adına ulaklar gönderip, "Ülke kimin?" diye sordu, ve dedi: "Benimle ittifak yapın ve işte, bütün İsrael'i sana döndürmek için elim seninle birlikte olacak."
13 David şöyle dedi: "İyi. Seninle bir antlaşma yapacağım ama senden bir şey istiyorum. O da şudur, yüzümü görmeye geldiğinde önce Saul'un kızı Mikal'i getirmezsen yüzümü görmeyeceksin."
14 David Saul'un oğlu İşboşet'e haberciler göndererek, "Filistlilerin yüz sünnet derisi karşılığında bana evlenmek üzere verilen karım Mikal'i bana ver" dedi.
15 İşboşet gönderip onu kocası Laiş oğlu Paltiel'den aldı.
16 Kocası ağlayarak onunla birlikte gitti, Bahurim'e kadar onu takip etti. Bunun üzerine Avner ona, "Git! Geri dön!" dedi, adam da geri döndü.
17 Avner İsrael ihtiyarlarıyla konuşup dedi: "Geçmişte David'in üzerinize kral olmasını istiyordunuz.
18 O zaman şimdi yapın! Çünkü Yahve David hakkında söyleyip dedi: 'Hizmetkârım David'in eliyle halkım İsrael'i Filistliler'in elinden ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım.'"
19 Avner Benyamin'in kulaklarına da söyledi; Avner İsrael'e iyi gelen ve bütün Benyamin evine iyi gelen her şeyi Hevron'da David'in kulağına söylemek için de gitti.
20 Bunun üzerine Avner, yanında yirmi adamla birlikte Hevron'a, David'in yanına geldi. David, Avner'e ve yanındaki adamlara bir ziyafet verdi.
21 Avner David'e, "Ben kalkıp gideceğim," dedi, "Seninle bir antlaşma yapmaları ve canının dilediği her şey üzerinde hüküm sürmen için bütün İsrael'i efendim krala toplayacağım." David Avner'i gönderdi; o da esenlik içinde gitti.

22 İşte, David'in hizmetkârları ve Yoav baskından geldiler ve yanlarında
büyük bir ganimet getirdiler; ama Avner Hevron'da David'le birlikte değildi;
çünkü onu göndermiş ve esenlik içinde gitmişti.
23 Yoav'la yanındaki bütün ordu geldiğinde Yoav'a, "Ner oğlu Avner kralın
yanına geldi, onu gönderdi, o da esenlik içinde gitti" dediler.

24 Bunun üzerine Yoav kralın yanına gelip şöyle dedi: "Ne yaptın? İşte
Avner yanına geldi. Onu neden gönderdin, o da çoktan gitti?
25 Ner oğlu Avner'i tanıyorsun. O, seni kandırmak, çıkışını ve girişini fark
etmek ve yaptığın her şeyi bilmek için geldi."

26 Yoav David'in yanından çıkınca Avner'in ardından haberciler gönderdi.
Onlar da onu Sirah Kuyusu'ndan geri getirdiler. Ama David bunu
bilmiyordu.
27 Avner Hevron'a dönünce, Yoav sessizce onunla konuşmak için onu
kapının ortasına çekti, kardeşi Asahel'in kanı için onu orada bedeninden
vurdu, o da öldü.
28 Daha sonra David bunu duyunca şöyle dedi: "Ner oğlu Avner'in
kanından dolayı ben ve krallığım Yahve'nin önünde sonsuza dek suçsuzuz.
29 Bu, Yoav'ın ve babasının bütün evinin başı üzerine düşsün. Yoav'ın
evinden akıntılı, cüzzamlı, değneğe yaslanan, kılıçtan düşen ya da ekmeğe
muhtaç olan eksik olmasın."
30 Böylece Yoav ile kardeşi Avişay, Avner'i öldürdüler; çünkü o, kardeşleri
Asahel'i Givon'daki savaşta öldürmüştü.

31 David, Yoav'a ve yanında bulunan bütün halka, "Giysilerinizi yırtın, çul
giyinin ve Avner'in önünde yas tutun" dedi. Kral David cenazenin ardında
yürüdü.
32 Avner'i Hevron'da gömdüler; ve kral sesini yükseltip Avner'in mezarı
başında ağladı; bütün halk da ağladı.
33 Kral, Avner için yas tutarak şöyle dedi: "Avner bir akılsız gibi ölmeli
miydi?
34 Senin ellerin bağlı değildi, ayakların zincire vurulmamıştı. Kötülük
çocukları önünde düşen biri gibi, sen de öyle düştün."

Bütün halk onun için yeniden ağladı.
35 Halkın tümü, henüz gündüzken David'e ekmek yeme konusunda ısrar
etmeye geldi; ama David ant içip dedi: "Güneş batana dek ekmek ya da
başka bir şey tadarsam, Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın."

36 Bütün halk bunu önemsedi, kralın yaptığı her şey bütün halkı memnun
ettiği gibi, bu da onları memnun etti.
37 Böylece bütün halk ve İsrael'in tümü o gün Ner oğlu Avner'in
öldürülmesinin kraldan olmadığını anladı.
38 Kral hizmetkârlarına şöyle dedi: "Bugün İsrael'de bir beyin ve büyük bir
adamın düştüğünü bilmiyor musunuz?
39 Ben meshedilmiş bir kral olmama rağmen bugün zayıfım. Seruya'nın
oğulları olan bu adamlar benim için çok aşırıdırlar. Yahve kötülük yapana,
yaptığı kötülüğe göre karşılığını versin."

4

1 Saul'un oğlu, Avner'in Hevron'da öldüğünü duyunca elleri güçsüzleşti ve
bütün İsraelliler tedirgin oldu.

2 Saul'un oğlunun akıncı birliklerinin komutanları olan iki adamı vardı. Benyamin oğullarından Beerotlu Rimmon'un oğulları olup birinin adı Baana ve ötekinin adı Rekav'dı (çünkü Beerot da Benyamin'in parçası sayılır;
3 ve Beerotlular Gittaim'e kaçtılar ve orada yabancı olarak bugüne dek yaşadılar).
4 Saul'un oğlu Yonatan'ın ayakları topal olan bir oğlu vardı. Yizreel'den Saul ve Yonatan'ın haberi geldiğinde o beş yaşındaydı; bakıcısı da onu alıp kaçtı. Aceleyle kaçarken çocuk düştü ve topal oldu. Adı Mefiboşet'ti.
5 Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav ve Baana, öğle vakti İşboşet dinlenirken, günün en sıcak saatlerinde dışarı çıkıp onun evine geldiler.
6 Buğday getirecekmiş gibi evin ortasına girdiler ve O'nun bedeninden vurdular; ve Rekav ile kardeşi Baana kaçtılar.
7 Onlar eve girdiklerinde o, yatak odasında yatağının üzerinde yatıyordu, onu vurup öldürdüler, başını kestiler, başını aldılar ve bütün gece Arava yolundan gittiler.
8 İşboşet'in başını Hevron'daki David'e getirdiler ve krala şöyle dediler: "İşte, canını arayan düşmanın Saul oğlu İşboşet'in başı! Yahve bugün Saul'dan ve onun soyundan* efendim kralın öcünü aldı."
9 David Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav ve kardeşi Baana'ya yanıt verip onlara şöyle dedi: "Canımı her sıkıntıdan kurtaran yaşayan Yahve'nin hakkı için,
10 birisi bana, müjde getirdiğini düşünerek, 'İşte, Saul öldü' dediğinde onu yakaladım ve onu Ziklag'da öldürdüm. Haberi için ona verdiğim ödül buydu.
11 Kötü kişiler doğru bir kişiyi kendi evinde, yatağı üzerinde öldürdüklerinde, şimdi onun kanını sizin elinizden fazlasıyla arayıp sizi yeryüzünden kaldırmaz mıyım?"
12 David genç adamlarına buyruk verdi; onlar da onları öldürdüler, ellerini ve ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. Ama İşboşet'in başını alıp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

5

1 Bunun üzerine İsrael'in bütün oymakları Hevron'a, David'in yanına gelip şöyle dediler: "İşte, biz senin kemiğin ve etiniz.
2 Geçmişte, Saul üzerimizde kral iken, İsrael'i dışarı çıkaran içeri getiren sendin. Yahve sana, 'Halkım İsrael'in çobanı olacaksın, İsrael üzerine sen hükümdar olacaksın' dedi."
3 Bunun üzerine İsrael'in bütün ihtiyarları Hevron'a, kralın yanına geldiler; Kral David onlarla Hevron'da Yahve'nin önünde bir antlaşma yaptı; ve David'i İsrael üzerine kral olarak meshettiler.
4 David hükmetmeye başladığında otuz yaşındaydı ve kırk yıl hüküm sürdü.
5 Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya hükmetti, Yeruşalem'de de otuz üç yıl bütün İsrael'e ve Yahuda'ya hükmetti.
6 Kral ve adamları, ülkede yaşayan Yevuslular'a karşı Yeruşalem'e gittiler. Onlar David'le konuşup şöyle dediler: "Körler ve topallar seni buradan uzak tutacak." "David buraya giremez" diye düşünüyorlardı.
7 Bununla birlikte David Siyon'un kalesini ele geçirdi. Burası David'in kentidir.

* **4:8** veya tohum

8 O gün David şöyle dedi: “Kim Yevuslular'ı vurursa, su yoluna çıksın ve
David'in canının nefret ettiği topal ve körleri vursun.” Bu yüzden onlar, “Kör
ve topal eve giremez” diyorlar.
9 David kalede yaşadı ve buraya David Kenti denildi. David, Millo'dan
çepeçevre içeriye doğru bina etti.
10 David giderek büyüdü; çünkü Ordular Tanrısı Yahve onunla birlikteydi.
11 Sur Kralı Hiram, David'e sedir ağaçları, marangozlar ve duvar
ustalarıyla birlikte ulaklar gönderdi; ve David'e bir ev yaptılar.
12 David, Yahve'nin kendisini İsrael üzerine kral yaptığını ve halkı İsrael
uğruna krallığını yükselttiğini anladı.
13 David Hevron'dan geldikten sonra Yeruşalem'den kendine başka
cariyeler ve eşler aldı; ve David'e daha çok oğullar ve kızlar doğdu.
14 Ona Yeruşalem'de doğanların adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan,
Solomon,
15 İvhar, Elişua, Nefek, Yafia,
16 Elişama, Elyada ve Elifelet.
17 Filistliler, David'i İsrael Kralı olarak meshettiklerini duyunca, bütün
Filistliler David'i aramaya çıktılar, ama David bunu duyup kaleye indi.
18 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı.
19 David Yahve'ye sorup şöyle dedi: “Filistliler'e karşı çıkayım mı? Onları
elime teslim edecek misin?”
Yahve David'e şöyle dedi: “Çık; çünkü Filistliler'i kesinlikle eline teslim
edeceğim.”
20 David Baal Perazim'e geldi ve orada onları vurdu. Sonra şöyle dedi:
“Suların yarığı gibi Yahve düşmanlarımı önümde kırdı.” Bu nedenle o yerin
adını Baal Perazim* koydu.
21 Onlar suretlerini orada bıraktılar, David'le adamları onları alıp
götürdüler.
22 Filistliler yeniden bir daha çıkıp Refaim Vadisi'ne yayıldılar.
23 David Yahve'ye sorunca şöyle dedi: “Çıkmayacaksın. Arkalarından
dolanın ve dut ağaçlarının önünde onlara saldırın.
24 Dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesini duyduğunuzda, o zaman
harekete geçin; çünkü o zaman Yahve Filist ordusunu vurmak için senin
önünde çıkmıştır.”
25 David, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Geva'dan Gezer'e
kadar Filistliler'i vurdu.

6

1 David İsrael'in otuz bin seçme adamını yeniden bir araya topladı.
2 David kalkıp kendisiyle birlikte Baale Yahuda'dan gelen bütün halkla
birlikte, Keruvlar'ın üzerinde oturan Ordular Yahvesi'nin Adı ile çağırılan
Tanrı'nın Sandığı'nı oradan çıkarmaya gitti.
3 Tanrı'nın Sandığı'nı yeni bir arabaya koydular ve onu Avinadav'ın
tepedeki evinden çıkardılar; Avinadav'ın oğulları Uzza ve Ahyo da yeni
arabayı sürüyorlardı.
4 Onu Tanrı'nın Sandığı'yla birlikte Avinadav'ın tepedeki evinden
çıkardılar; Ahyo da sandığın önünden gidiyordu.

* **5:20** “Baal Perazim” “Yarıp geçen Efendi” anlamına gelir.

5 David ve bütün İsrael evi, selvi ağacından yapılmış her türlü çalgıyla,
arplarla, telli çalgılarla, teflerle, çıngıraklarla ve zillerle Yahve'nin önünde
oynuyordu.
6 Nakon'un harman yerine vardıklarında Uzza Tanrı'nın Sandığı'na uzanıp
onu tuttu; çünkü sığırlar tökezlemişti.
7 Yahve'nin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi ve Tanrı, suçu nedeniyle onu
orada vurdu; ve orada Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü.
8 Yahve Uzza'ya karşı patladığı için David hoşnutsuzdu; ve bugüne dek o
yere Peres Uzza* denilir.
9 David o gün Yahve'den korkup dedi, "Yahve'nin Sandığı nasıl yanıma
gelebilir?"
10 Bunun üzerine David, Yahve'nin Sandığı'nı kendisiyle birlikte David'in
Kenti'ne taşımadı; ama David onu Gatlı Oved-Edom'un evine ayrı taşıdı.
11 Yahve'nin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı; ve Yahve
Ovet-Edom'u ve bütün evini kutsadı.
12 Kral David'e, "Tanrı'nın Sandığı nedeniyle Yahve, Ovet-Edom'un evini
ve ona ait olan her şeyi kutsadı" denildi.

Böylece David gitti ve Tanrı'nın Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden David'in
kentine sevinçle çıkardı.
13 Yahve'nin Sandığı'nı taşıyanlar altı adım gittikten sonra bir öküzle besili
bir dana kurban etti.
14 David Yahve'nin önünde var gücüyle dans etti; ve David keten bir efod
giymişti.
15 Bunun üzerine David ve bütün İsrael evi, bağırışlarla ve boru sesiyle
Yahve'nin Sandığı'nı çıkarıyorlardı.

16 Yahve'nin Sandığı David kentine girdiğinde, Saul'un kızı Mikal
pencereden dışarı baktı ve Kral David'in Yahve'nin önünde sıçrayıp dans
ettiğini gördü; ve onu yüreğinde küçümsedi.
17 Yahve'nin Sandığı'nı içeri getirip onun için David'in kurmuş olduğu
çadırın ortasındaki yerine koydular. David Yahve'nin önünde yakmalık
sunular ve esenlik sunuları sundu.
18 David yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince,
Ordular Yahvesi'nin adıyla halkı kutsadı.

19 Bütün halka, bütün İsrael topluluğuna, kadın erkek herkese birer parça
ekmek, hurma ve kuru üzüm verdi. Böylece bütün halk, her biri kendi evine
gitti.

20 Sonra David ev halkını kutsamak için geri döndü. Saul'un kızı Mikal,
David'i karşılamak için dışarı çıktı ve şöyle dedi: "Bugün, hizmetkârlarının
cariyeleri önünde yalnızca boş adamlardan birinin utanmadan soyunması
gibi soyunan İsrael Kralı, bugün ne kadar görkemliydi!"

21 David Mikal'a şöyle dedi: "İsrael üzerine beni hükümdar atamak için
babanın ve onun bütün evinin yerine beni seçmiş olan Yahve'nin önünde
yaptım. Bu nedenle Yahve'nin önünde bayram edeceğim.
22 Bundan daha da onursuz olacağım ve kendi gözümde değersiz olacağım.
Ama sözünü ettiğin cariyeler beni onurlandıracaklardır."

23 Saul'un kızı Mikal'ın öldüğü güne dek çocuğu olmadı.

---

* **6:8** "Perez Uzza" "Uzza'ya karşı çıkış" anlamına gelir.

7

1 Kral evinde yaşadığında ve Yahve onu çevresindeki bütün düşmanlarından
rahat verdiğinde,
2 Kral Peygamber Natan'a şöyle dedi: “İşte, ben sedirden bir evde
oturuyorum, ama Tanrı'nın Sandığı perdelerin içinde duruyor.”
3 Natan krala, “Git, yüreğinde olan her şeyi yap, çünkü Yahve seninledir”
dedi.
4 Aynı gece Yahve'nin sözü Natan'a geldi ve şöyle dedi,
5 “Git, hizmetkârım David'e söyle: 'Yahve diyor ki, “Oturmam için sen mi
bana konut yapacaksın?
6 Çünkü İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek bir
konutta yaşamadım; ama bir çadırda, bir tapınakta etrafta dolaştım.
7 Bütün İsrael'in çocuklarıyla birlikte yürüdüğüm yerlerin tümünde, halkım
İsrael'in çobanı olmasını buyurduğum İsrael oymaklarından birine, 'Neden
bana sedirden konut yapmadınız?' diye bir söz söyledim mi?'"
8 Şimdi hizmetkârım David'e şunu söyle: 'Ordular Yahvesi diyor ki,
“Halkımın üzerine ve İsrael'in üzerine hükümdar olmak için seni ağıllardan,
koyunların peşinden aldım.
9 Gittiğin her yerde seninle birlikteydim ve düşmanlarının tümünü senin
önünden kesip attım. Sana yeryüzündeki büyüklerin adı gibi büyük bir ad
yapacağım.
10 Halkım İsrael'e bir yer belirleyip onları dikeceğim ki, kendi yerlerinde
otursunlar ve artık kıpırdamasınlar. Kötülüğün çocukları, ilk başta olduğu gibi,
11 ve halkım İsrael'in üzerinde hâkimlere buyurduğum günden beri olduğu
gibi artık onları sarsmayacaklar. Seni bütün düşmanlarından rahat
ettireceğim. Yahve sana Yahve'nin sana bir ev yapacağını da bildiriyor.
12 Günlerin dolduğunda ve atalarınla uyuduğunda, senden sonra senin
bedeninden çıkacak soyunu yerleştireceğim ve onun krallığını pekiştireceğim.
13 O benim adıma bir konut yapacak, ben de onun krallığının tahtını
sonsuza dek sürdüreceğim.
14 Ben onun babası olacağım, o da benim oğlum olacak. Eğer kötülük
işlerse, onu insan değneğiyle ve insan çocuklarının vuruşlarıyla yola
getireceğim;
15 ama senin önünden kaldırmış olduğum Saul'dan geri aldığım gibi, sevgi
dolu iyiliğim ondan ayrılmayacaktır.
16 Evin ve krallığın sonsuza dek senin önünde güvence altına alınacak.
Tahtın sonsuza dek ayakta kalacak.”'”
17 Natan David'e bütün bu sözleri bu görümün tamamına göre söyledi.
18 Bunun üzerine Kral David içeri girdi ve Yahve'nin önünde oturup şöyle
dedi: “Ey Efendim* Yahve, ben kimim ve benim evim nedir ki, beni
buralara kadar getirdin?”
19 Ey Efendim Yahve, bu senin gözünde henüz küçük bir şeydi, ama uzun
bir süre için hizmetkârının evi hakkında da söyledin; bu da insanların
arasında, ey Efendim Yahve!
20 David sana daha ne söyleyebilir? Çünkü hizmetkârını sen bilirsin, ey
Efendim Yahve.
21 Sözün uğruna ve kendi yüreğine göre, bütün bu büyüklüğü hizmetkârına
bildirmek için yaptın.

* **7:18** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

22 Bu yüzden sen büyüksün, ey Yahve Tanrı. Çünkü kulaklarımızla
duyduğumuzun tümüne göre, senin gibisi yoktur, senden başka Tanrı da
yoktur.
23 Yeryüzünde senin halkın gibi, İsrael gibi hangi ulus var ki, Tanrı onu bir
halk olarak kendisine kurtarmak, kendisine bir isim yapmak, sizin için
büyük şeyler yapmak ve Mısır'dan, uluslardan ve onların ilâhlarının elinden
kurtardığı halkının önünde ülkesi için korkunç şeyler yapmış olsun?
24 Halkın İsrael'i sonsuza dek kendi halkın olarak kendin için belirledin;
sen de, ey Yahve, onların Tanrısı oldun.
25 Şimdi, ey Yahve Tanrı, hizmetkârın hakkında ve evi hakkında söylediğin
sözü sonsuza kadar doğrula ve söylediğin gibi yap.
26 'Ordular Yahvesi İsrael üzerinde Tanrı'dır' diye adın sonsuza dek
büyütülsün; 've hizmetkârın David'in evi senin önünde sürsün.'
27 Çünkü sen, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, hizmetkârına, 'Sana bir ev
yapacağım' diye açıkladın. Bu yüzden hizmetkârın sana bu duayı etmek için
yüreklilik buldu."
28 "Şimdi, ey Efendim Yahve, sen Tanrı'sın, sözlerin doğru ve hizmetkârına
bu iyi şeyi söz verdin.
29 Şimdi, daima senin önünde sürmesi için hizmetkârının evini kutsamak
seni hoşnut etsin; çünkü bunu sen söyledin, ey Efendim Yahve.
Hizmetkârının evi senin kutsamanla daima kutsansın."

8

1 Bundan sonra David Filistliler'i vurdu ve onlara boyun eğdirdi. David
ana kentin dizginlerini Filistliler'in elinden aldı.
2 Moav'ı yendi, onları yere yatırdı ve ölçü ipiyle onları ölçtü. Öldürmek için
iki çizgi, sağ bırakmak için de bir çizgi ölçtü. Moavlılar David'e hizmetçi
oldular ve haraç getirdiler.
3 David, Irmak kıyısındaki egemenliğini geri almaya giden Rehov Kralı
Hadadezer'i de vurdu.
4 David ondan bin yedi yüz atlı ve yirmi bin yaya asker aldı. David savaş
arabalarının atlarını sakatladı, ama yüz savaş arabasına yetecek kadarını
ayırdı.
5 Damaskus Suriyeliler'i, Sova Kralı Hadadezer'e yardım etmeye
geldiklerinde, David Suriyeliler'den yirmi iki bin kişiyi vurdu.
6 David Damaskus Suriyesi'ne garnizonlar yerleştirdi. Suriyeliler David'e
hizmetçi oldular ve haraç getirdiler. Yahve David'e gittiği her yerde zafer
verdi.
7 David, Hadadezer'in hizmetkârlarının üzerindeki altın kalkanları alıp
Yeruşalem'e getirdi.
8 Hadadezer'in kentleri olan Betah ve Berotay'dan Kral David büyük
miktarda tunç aldı.
9 Hamat Kralı Toy, David'in Hadadezer'in bütün ordusunu vurduğunu
duyunca,
10 Toy, oğlu Yoram'ı Kral David'i selamlamak ve onu kutsamak için ona
gönderdi; çünkü David Hadadezer'e karşı savaşmış ve onu vurmuştu; çünkü
Hadadezer'in, Toy ile savaşları vardı. Yoram, kendisiyle birlikte gümüş
kaplar, altın kaplar ve tunç kaplar getirdi.
11 Kral David de bunları, boyunduruğu altına aldığı bütün uluslardan,

12 Suriye'den, Moav'dan, Ammon'un çocuklarından, Filistliler'den,
Amalekliler'den ve Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den adadığı gümüş ve
altınla birlikte Yahve'ye adadı.
13 David, Tuz Vadisi'nde Suriyeliler'i, on sekiz bin kişiyi yere çaldıktan
sonra geri döndüğünde ün kazandı.
14 Edom'a garnizonlar yerleştirdi. Bütün Edom'a garnizonlar yerleştirdi ve
bütün Edomlular David'in hizmetçileri oldular. Yahve, gittiği her yerde
David'e zafer verdi.
15 David bütün İsrael'e hükmetti ve David halkının tümü için adalet ve
doğruluk sağladı.
16 Seruya oğlu Yoav ordu komutanıydı, Ahilud oğlu Yehoşafat katipti,
17 Ahituv oğlu Sadok ve Aviyatar oğlu Ahimelek kâhinlerdi, Seraya
yazıcıydı,
18 Yehoyada oğlu Benaya Keretiler ve Peletliler'in komutanıydı, David'in
oğulları da baş yöneticilerdi.

9

1 David, “Saul’un evinden hâlâ kalan kimse var mı ki, Yonatan'ın hatırı
için ona iyilik edeyim?” dedi.
2 Saul’un evinde Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu David’e çağırdılar.
Kral ona, “Sen Siva mısın?” dedi.
O da, “Ben senin hizmetkârınım” dedi.
3 Kral, “Saul’un evinden hâlâ kalan kimse var mı ki, ona Tanrı’nın iyiliğini
göstereyim?” dedi.
Siva, “Yonatan’ın ayaklarından topal olan bir oğlu daha var” dedi.
4 Kral, “Nerede?” dedi.
Siva, “İşte, Lo Devar’da, Ammiel oğlu Makir’in evinde” dedi.
5 Kral David adam gönderip onu Lo Devar’dan, Ammiel oğlu Makir’in
evinden getirdi.
6 Saul'un oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet David'in yanına geldi, yüzüstü
yere kapandı ve saygı gösterdi. David, “Mefiboşet misin?” dedi.
Mefiboşet, “İşte, hizmetkârın!” diye yanıt verdi.
7 David ona, “Korkma, çünkü baban Yonatan'ın hatırı için sana kesinlikle
iyilik edeceğim ve baban Saul'un bütün topraklarını sana geri vereceğim.
Sürekli olarak soframda ekmek yiyeceksin.” dedi.
8 Eğildi ve, “Hizmetkârın kim ki, benim gibi ölü bir köpeğe bakasın?” dedi.
9 Sonra kral, Saul'un hizmetkârı Siva'yı çağırdı ve adama, “Saul'a ve bütün
evine ait olan her şeyi efendinin oğluna verdim.
10 Sen, oğulların ve hizmetkârların onun için toprağı işleyin. Hasadı getirin
ki, efendinin oğlunun yiyecek ekmeği olsun; ama efendinin oğlu Mefiboşet
her zaman soframda ekmek yiyecek.”
Siva'nın on beş oğlu ve yirmi hizmetkârı vardı.
11 Siva krala, “Efendim kral hizmetkârına ne buyurursa, hizmetkârın da
öyle yapacaktır” dedi. Böylece Mefiboşet kralın oğullarından biri gibi kralın
sofrasında yemek yedi.
12 Mefiboşet’in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva’nın evinde
yaşayanların hepsi Mefiboşet’in hizmetkârlarıydı.
13 Mefiboşet Yeruşalem’de yaşıyordu. Çünkü kralın sofrasında sürekli yemek
yiyordu. Her iki ayağı da topaldı.

10

1 Bundan sonra Ammon'un çocuklarının kralı öldü ve onun yerine oğlu
Hanun hüküm sürdü.
2 David, "Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik
edeceğim" dedi. Bunun üzerine David, babasına karşı onu teselli etmek için
hizmetkârlarını gönderdi. David'in hizmetkârları Ammon'un çocuklarının
ülkesine geldiler.
3 Ama Ammon'un çocuklarının beyleri efendileri Hanun'a, "David'in sana
teselliciler göndererek babana saygı gösterdiğini mi sanıyorsun? David, kenti
araştırmak, onu gözetlemek ve onu yıkmak için hizmetkârlarını sana
göndermedi mi?" dediler.
4 Bunun üzerine Hanun, David'in hizmetkârlarını tutup sakallarının
yarısını tıraş etti, giysilerinin ortasını, kalçalarına kadar kesti ve onları
gönderdi.
5 Bunu David'e bildirdiklerinde, onları karşılamak için gönderdi, çünkü
adamlar çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalların uzayıncaya kadar Yeriha'da
bekleyin, sonra geri dönün" dedi.
6 Ammon'un çocukları, David için kendilerinin iğrenç hale geldiklerini
görünce, Ammon'un çocukları adam gönderip Beyt Rehov Suriyelileri'ni ve
Sova Suriyelileri'ni, yirmi bin yaya askeri, Maaka Kralı'nı bin kişiyleve Tov
halkından on iki bin kişiyi ücretle tuttular.
7 David bunu duyunca, Yoav'ı ve yiğitler ordusunun tümünü gönderdi.
8 Ammon'un çocukları çıkıp kapının girişinde savaş düzeni aldılar. Sova ve
Rehov Suriyelileri ile Tov ve Maaka adamları tek başlarına kırdaydılar.
9 Yoav, savaşın önünde ve arkasında kendisine karşı olduğunu görünce,
İsrael'in bütün seçme adamlarından ayırıp onları Suriyeliler'e karşı dizdi.
10 Halkın geri kalanını kardeşi Avişay'ın eline teslim etti ve onları
Ammon'un çocuklarına karşı dizdi.
11 Ve dedi, "Eğer Suriyeliler benden daha güçlü çıkarsa, sen bana yardım
edeceksin; ama eğer Ammon'un çocukları senden daha güçlü çıkarsa, ben
gelip sana yardım edeceğim.
12 Cesur ol, halkımız ve Tanrımız'ın kentleri için güçlü olalım; Yahve de
kendisine iyi geleni yapsın."
13 Böylece Yoav ve onunla beraber olan halk Suriyeliler'e karşı savaş için
yaklaştılar, onlar da onun önünden kaçtılar.
14 Ammon'un çocukları Suriyeliler'in kaçmış olduklarını görünce, onlar da
Avişay'ın önünden kaçıp kente girdiler. O zaman Yoav Ammon'un
çocuklarından dönüp Yeruşalem'e geldi.
15 Suriyeliler İsrailliler tarafından yenildiklerini görünce, bir araya
toplandılar.
16 Hadadezer adam gönderip Irmak ötesindeki Suriyeliler'i çıkardı; ve
başlarında Hadadezer'in ordusunun komutanı Şovak ile Helam'a geldiler.
17 Bu, David'e bildirildi; o, bütün İsrael'i topladı, Yarden'i geçti ve Helam'a
geldi. Suriyeliler David'e karşı dizildiler ve onunla savaştılar.
18 Suriyeliler İsrael'in önünden kaçtılar; David de Suriyeliler'den yedi yüz
arabacıyı ve kırk bin atlıyı öldürdü ve ordularının komutanı Şovak'ı vurdu, o
da orada öldü.
19 Hadadezer'in hizmetkârı olan bütün krallar İsrael'in önünde
yenildiklerini görünce İsrael'le barış yaptılar ve onlara hizmet ettiler. Böylece
Suriyeliler Ammon'un çocuklarına yardım etmekten korktular.

11

1 Yıl dönümünde, kralların çıktığı zamanda, David, Yoav'ı ve onunla
birlikte hizmetkârlarını ve bütün İsrael'i gönderdi; ve Ammon'un çocuklarını
yok ettiler ve Rabba'yı kuşattılar. Ama David Yeruşalem'de kaldı.
2 Akşamleyin David yatağından kalktı ve kralın evinin damı üzerinde
dolaşıyordu. Damdan yıkanan bir kadın gördü; kadının görünüşü çok güzeldi.
3 David gönderip kadın hakkında soruşturdu. Biri, "Bu, Eliam'ın kızı, Hititli
Uriya'nın karısı Batşeva değil mi?" dedi.
4 David elçiler gönderip kadını aldırdı; ve kadın onun yanına girdi ve o,
kadınla yattı (çünkü kirliliğinden arınmıştı); ve kendi evine döndü.
5 Kadın gebe kaldı; ve gönderip David'e bildirdi ve "Gebe kaldım" dedi.
6 David, Yoav'a, "Bana Hititli Uriya'yı gönder" dedi. Yoav, Uriya'yı David'e
gönderdi.
7 Uriya yanına gelince, David ona Yoav'ın nasıl olduğunu, halkın nasıl
olduğunu ve savaşın nasıl gittiğini sordu.
8 David, Uriya'ya, "Evine in ve ayaklarını yıka" dedi. Uriya kralın evinden
ayrıldı ve kraldan bir armağan onun ardından gönderildi.
9 Ama Uriya, efendisinin bütün hizmetkârlarıyla birlikte kralın evinin
kapısında uyudu ve evine inmedi.
10 David'e, "Uriya evine inmedi" diye bildirildiğinde, David, Uriya'ya,
"Yolculuktan gelmedin mi? Niçin evine inmedin?" dedi.
11 Uriya David'e, "Sandık, İsrael ve Yahuda çadırlarda kalıyor; efendim Yoav
ve efendimin hizmetkârları açık alanda konaklıyorlar" dedi. "O zaman
yemek ve içmek ve karımla yatmak için ben evime mi gideyim? Senin
yaşamının hakkı için, canının hakkı için, ben bu şeyi yapmam."
12 David Uriya'ya, "Bugün de burada kal, yarın seni yola çıkaracağım" dedi.
Böylece Uriya o gün ve ertesi gün Yeruşalem'de kaldı.
13 David onu çağırdığında, önünde yiyip içti ve onu sarhoş etti. Akşamleyin
efendisinin hizmetkârlarıyla birlikte yatağına yatmak için dışarı çıktı, ama
evine inmedi.
14 Sabahleyin David Yoav'a bir mektup yazıp Uriya'nın eliyle gönderdi.
15 Mektuba şöyle yazdı: "Uriya'yı savaşın en şiddetli ön saflarına gönder ve
onun yanından çekilin ki, vurulup da ölsün."
16 Yoav kenti gözetlediğinde, Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu bildiği
yere atadı.
17 Kentin adamları çıkıp Yoav'la savaştılar. Halktan bazıları, David'in
hizmetkârlarından düştüler; Hititli Uriya'da öldü.
18 Sonra Yoav gönderip David'e savaşla ilgili her şeyi anlattı.
19 Ve ulağa şöyle buyurdu: "Savaşla ilgili her şeyi krala anlatmayı bitirince,
20 öyle olacak ki, kralın öfkesi yükselir ve sana, 'Neden savaşmak için kente
bu kadar yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz?
21 Yerubbeşet oğlu Avimelek'i kim vurdu? Bir kadın surdan onun üzerine
bir değirmen üst taşını attı da, o da Tebes'te ölmedi mi? Neden surlara bu
kadar yaklaştınız?' diye sorarsa, o zaman 'Hizmetkârın Hititli Uriya da öldü'
diyeceksin."
22 Bunun üzerine ulak gitti, geldi ve Yoav'ın kendisiyle göndermiş olduğu
her şeyi David'e gösterdi.
23 Ulak David'e, "Adamlar bize karşı galip geldiler ve bize karşı kıra
çıktılar; biz de kapının girişine kadar onların üzerlerindeydik.

24 Ok atanlar surdan hizmetkârlarına attılar; kralın hizmetkârlarından bazıları da öldü, hizmetkârın Hititli Uriya da öldü."
25 Bunun üzerine David ulağa şöyle dedi: "Yoav'a de ki, 'Bu senin canını sıkmasın, çünkü kılıç hem birini hem diğerini yiyip bitirir. Kente karşı savaşını daha da güçlendir ve onu yık.' Onu yüreklendir."
26 Uriya'nın karısı, kocası Uriya'nın öldüğünü duyunca kocası için yas tuttu.
27 Yası geçince David gönderip onu evine aldı. Kadın onun karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ama David'in yaptığı Yahve'nin hoşuna gitmedi.

12

1 Yahve, Natan'ı David'a gönderdi. Ona gelip şöyle dedi: "Bir kentte iki adam vardı: Biri zengin, öbürü yoksul.
2 Zengin adamın çok sayıda koyunu ve sığırı vardı.
3 Yoksul adamın da satın alıp beslemiş olduğu küçük bir dişi kuzudan başka bir şeyi yoktu. Kuzu onunla ve çocuklarıyla birlikte büyüdü. Onun kendi yemeğinden yer, kendi kâsesinden içer, koynunda yatar ve onun kızı gibiydi.
4 Zengin adamın yanına bir yolcu geldi. Kendisine gelen yolcuya yemek hazırlamak için kendi koyunundan ve sığırından almak istemedi. Yoksul adamın kuzusunu alıp kendisine gelen adam için onu hazırladı."
5 David'in adama karşı öfkesi alevlendi ve Natan'a şöyle dedi: "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, bunu yapan adam ölmeyi hak etti!
6 Bu işi yaptığı ve acımadığı için kuzuyu dört kat geri ödemelidir!"
7 Natan David'e, "Sen o adamsın!" dedi, "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Seni İsrael üzerine kral olarak meshettim ve seni Saul'un elinden kurtardım.
8 Efendinin evini ve efendinin karılarını koynuna verdim ve İsrael evini ve Yahuda'yı sana verdim; eğer bu çok az geldiyse, sana böyle şeylerin daha çoğunu katardım.
9 Neden Yahve'nin sözünü hor gördün de gözünde kötü olanı yaptın? Hititli Uriya'yı kılıçla vurdun, karısını kendine eş olarak aldın ve onu Ammon'un çocuklarının kılıcıyla katlettin.
10 Şimdi kılıç evinden asla ayrılmayacak, çünkü beni hor gördün ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.'"
11 "Yahve şöyle diyor: 'İşte, kendi evinden sana karşı kötülük çıkaracağım; ve gözlerinin önünde karılarını alıp komşuna vereceğim; o da bu güneşin gözü önünde karılarınla yatacak.
12 Çünkü sen bunu gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrael'in önünde ve güneşin gözü önünde yapacağım.'"
13 David, Natan'a, "Yahve'ye karşı günah işledim" dedi.

Natan, David'e, "Yahve de senin günahını sildi. Ölmeyeceksin." dedi.
14 "Ancak, bu işle Yahve'nin düşmanlarına küfür etmeleri için büyük fırsat verdiğin için, sana doğan çocuk da kesin olarak ölecektir."
15 Sonra Natan evine gitti.

Yahve, Uriya'nın karısının David'e doğurduğu çocuğu vurdu ve çocuk çok hastaydı.
16 David çocuk için Tanrı'ya yalvardı. David oruç tuttu, içeri girip bütün gece yerde yattı.
17 Evinin ihtiyarları kalktılar, onu yerden kaldırmak için yanına durdular; ama o istemedi ve onlarla birlikte ekmek yemedi.

18 Yedinci gün çocuk öldü. David'in hizmetkârları ona çocuğun öldüğünü
söylemekten korktular, çünkü, "İşte, çocuk daha sağken, ona söyledik, ama
sözümüzü dinlemedi. Eğer çocuğun öldüğünü söylersek kendine o zaman
zarar verecek." dediler.
19 Ama David hizmetkârlarının birbiriyle fısıldaştıklarını görünce, David
çocuğun öldüğünü anladı; David hizmetkârlarına, "Çocuk öldü mü?" dedi.
Onlar, "Öldü" dediler.
20 Sonra David yerden kalktı, yıkanıp yağ süründü, giysilerini değiştirdi; ve
Yahve'nin evine girip tapındı. Sonra kendi evine geldi ve istediğinde önüne
ekmek koydular, o da yedi.
21 Sonra hizmetkârları ona dediler ki, "Bu yaptığın nedir? Çocuk sağken
onun için oruç tuttun ve ağladın, ama çocuk ölünce kalktın ve ekmek yedin."
22 O şöyle dedi, "Çocuk daha sağken oruç tuttum ve ağladım; çünkü, 'Kim
bilir, belki Yahve bana lütfeder de çocuk yaşar mı?' dedim.
23 Ama şimdi öldü. Neden oruç tutayım? Onu tekrar geri getirebilir
miyim? Ben ona gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek."
24 David karısı Batşeva'yı teselli etti, yanına girdi ve onunla yattı. Kadın bir
oğul doğurdu ve onun adını Solomon koydu. Yahve onu sevdi;
25 ve Peygamber Natan'ın eliyle gönderdi ve Yahve'nin hatırına ona
Yedidyah* adını verdi.
26 Yoav Ammon'un çocuklarının Rabba'sına karşı savaştı ve kral kentini
aldı.
27 Yoav David'e haberciler gönderip şöyle dedi, "Rabba'ya karşı savaştım.
Evet, sular kentini aldım.
28 Şimdi halkın geri kalanını topla ve kente karşı ordugâh kur ve onu al;
yoksa kenti ben alırım ve o benim adımla çağrılır."
29 David bütün halkı toplayıp Rabba'ya gitti, ona karşı savaştı ve onu aldı.
30 Krallarının tacını başından çıkardı; ağırlığı bir talant† altındı ve onda
değerli taşlar vardı; ve David'in başına konuldu. Kentten çok miktarda
ganimet çıkardı.
31 İçinde bulunan halkı dışarı çıkardı ve onları testerelerin, demir
kazmaların, demir baltaların altında çalıştırdı ve onları tuğla ocağına
götürdü; ve Ammon'un çocuklarının bütün kentlerine böyle yaptı. Sonra
David ve bütün halk Yeruşalem'e döndü.

13

1 Bundan sonra David oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kız kardeşi
vardı; David oğlu Amnon da onu sevdi.
2 Amnon kız kardeşi Tamar yüzünden çok üzgündü ve hasta oldu; çünkü
Tamar el değmemiş bir kızdı ve ona bir şey yapmak Amnon'a zor geliyordu.
3 Ama Amnon'un David'in kardeşi Şimeah'ın oğlu Yonadav adında bir
arkadaşı vardı; Yonadav da çok akıllı bir adamdı.
4 Ona, "Ey kralın oğlu, günden güne neden bu kadar üzgünsün? Bana
anlatmayacak mısın?" dedi.
Amnon ona, "Kardeşim Avşalom'un kız kardeşi Tamar'ı seviyorum" dedi.
5 Yonadav ona, "Yatağına uzan ve hastaymış gibi görün" dedi. "Baban seni
görmeye gelince, ona de ki, 'Lütfen kız kardeşim Tamar gelip bana yiyecek

* **12:25** "Yedidyah" "Yahve tarafından sevilen" anlamına gelir. † **12:30** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

ekmek versin ve yemeği gözümün önünde hazırlasın da, göreyim ve onun elinden yiyeyim.' "
6 Bunun üzerine Amnon yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye geldiğinde, Amnon krala, "Lütfen kız kardeşim Tamar gelip gözümün önünde bana iki pide yapsın da, elinden yiyeyim" dedi.
7 Bunun üzerine David evine, Tamar'a gönderip, "Şimdi kardeşin Amnon'un evine git, ona yemek hazırla" dedi.
8 Böylece Tamar, kardeşi Amnon'un evine gitti, o yatıyordu. Hamur alıp yoğurdu, önünde pideler yaptı ve pideleri pişirdi.
9 Tavayı alıp önüne döktü, ama o yemek istemedi. Amnon, "Herkesi yanımdan çıkarın" dedi. Sonra herkes yanından çıktı.
10 Amnon Tamar'a, "Yemeği odaya getir de elinden yiyeyim" dedi. Tamar yaptığı ekmekleri alıp odaya, kardeşi Amnon'a getirdi.
11 Kız onları yesin diye yanına getirince, onu tuttu ve ona, "Gel, benimle yat, kız kardeşim!" dedi.
12 Kız ona, "Hayır, kardeşim, beni zorlama! Çünkü İsrael'de böyle bir şey yapılmamalı. Bu deliliği yapma!" diye yanıt verdi.
13 "Bana gelince utancımı nereye taşıyacağım? Sen de İsrael'deki akılsızlardan biri gibi olacaksın. Şimdi kralla konuş; çünkü beni senden esirgemeyecektir."
14 Ancak o kızın sözünü dinlemedi; ondan daha güçlü olduğu için kızı zorladı ve onunla yattı.
15 O zaman Amnon ondan çok büyük bir nefretle nefret etti; çünkü ona duyduğu nefret, ona duymuş olduğu sevgiden daha büyüktü. Amnon ona, "Kalk, defol!" dedi.
16 Kız ona, "Hayır, çünkü beni kovmakla yaptığın bu büyük kötülük, bana yaptığın öbür kötülükten daha kötü!" dedi.
Ama Amnon onu dinlemedi.
17 Sonra kendisine hizmet eden hizmekârını çağırdı ve, "Şimdi bu kadını yanımdan çıkar arkasından da kapıyı sürgüle" dedi.
18 Kızın üzerinde çeşit çeşit renklerden bir entari vardı, el değmemiş kral kızları böyle giysiler giyerlerdi. Sonra hizmetkârı onu dışarı çıkardı ve arkasından kapıyı sürgüledi.
19 Tamar başına kül saçtı ve üzerindeki çeşit çeşit renkli entarisini yırttı. Elini başına koydu ve yüksek sesle ağlaya ağlaya gitti.
20 Kardeşi Avşalom ona, "Kardeşin Amnon seninle mi oldu? Ama şimdi sus, kız kardeşim. O senin kardeşindir." dedi. Bu şeyi yüreğine sokma." dedi.
Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde kimsesiz kaldı.
21 Ancak Kral David bütün bunları duyunca çok öfkelendi.
22 Avşalom Amnon'a ne iyi ne de kötü konuştu; çünkü Avşalom, kız kardeşi Tamar'ı zorladığı için Amnon'dan nefret ediyordu.
23 Tam iki yıl sonra Avşalom'un, Efraim'in yakınlarındaki Baal Hasor'da koyun kırkıcıları vardı ve Avşalom kralın bütün oğullarını çağırdı.
24 Avşalom krala gelip, "Bak, hizmetkârının koyun kırkıcıları var. Lütfen kral ve hizmetkârları hizmetkârınla birlikte gitsinler." dedi.
25 Kral Avşalom'a, "Hayır oğlum, hepimiz gitmeyelim, yoksa sana yük oluruz" dedi. O sıkıştırdı, ancak gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
26 Bunun üzerine Avşalom, "Olmazsa, lütfen kardeşim Amnon bizimle gitsin" dedi.
Kral ona, "Neden o seninle gitsin?" dedi.

27 Ama Avşalom onu sıkıştırdı ve Amnon'un ve kralın bütün oğullarının
onunla gitmesine izin verdi.
28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: "Şimdi bakın, Amnon'un yüreği
şarapla neşelendiğinde ve size, 'Amnon'u vurun' dediğimde o zaman onu
öldürün. Korkmayın. Size buyuran ben değil miyim? Cesur ve yiğit olun!"
29 Avşalom'un hizmetkârları Amnon'a Avşalom'un buyurduğu gibi yaptılar.
Sonra kralın bütün oğulları kalktı ve her biri katırına binip kaçtı.
30 Onlar yoldayken David'e haber geldi: "Avşalom kralın bütün oğullarını
katletti ve onlardan hiçbiri kalmadı!"
31 Bunun üzerine kral kalktı, giysilerini yırttı ve yere yattı;
hizmetkârlarının tümü elbiseleri yırtılmış yanında duruyordu.
32 David'in kardeşi Şimeah'ın oğlu Yonadav, "Efendim, bütün gençleri,
kralın oğullarının hepsini öldürdüklerini sanmasın, çünkü yalnız Amnon öldü;
çünkü Avşalom'un tayiniyle, kız kardeşi Tamar'ı zorladığı günden beri bu
kararlaştırılmıştı.
33 Şimdi efendim kral, kralın oğullarının hepsinin öldüğünü düşünerek
yüreğine o şeyi koymasın; çünkü yalnız Amnon öldü." diye yanıt verdi.
34 Ama Avşalom kaçtı. Nöbetçi genç adam gözlerini kaldırıp baktı ve işte,
arkasındaki yamaç yolundan gelen bir sürü insan vardı.
35 Yonadav krala, "İşte, kralın oğulları geliyor! Hizmetkârının söylediği
gibi." dedi.
36 Konuşmasını bitirir bitirmez, işte, kralın oğulları geldiler, seslerini
yükselterek ağladılar. Kral ve bütün hizmetkârları da acı acı ağladılar.
37 Ama Avşalom kaçıp Geşur Kralı Ammihur oğlu Talmay'ın yanına gitti.
David her gün oğlu için yas tuttu.
38 Bunun üzerine Avşalom kaçtı ve Geşur'a gitti ve orada üç yıl kaldı.
39 Kral David, Avşalom'un yanına gitmek için can atıyordu, çünkü Amnon
ölmüş olduğundan onun hakkında teselli bulmuştu.

14

1 Seruya oğlu Yoav, kralın yüreğinin Avşalom yönünde olduğunu anladı.
2 Yoav, Tekoa'ya gönderip oradan bilge bir kadın getirtti ve ona, "Lütfen yas
tutan biri gibi davran, lütfen yas giysisi giyin, kendine yağ sürme, ama uzun
zamandır ölü için yas tutan bir kadın gibi ol" dedi.
3 "Kralın yanına git ve ona böyle konuş." Böylece Yoav sözleri kadının ağzına
koydu.
4 Tekoa'lı kadın kralla konuşurken yüzüstü yere kapandı, saygı gösterdi ve,
"Yardım et, ey kral!" dedi.
5 Kral ona, "Neyin var?" diye sordu.
Kadın, "Gerçekten dul bir kadınım, kocam da öldü" diye yanıt verdi.
6 "Hizmetkârının iki oğlu vardı; ikisi de kırda dövüştüler, onları ayıran
olmadı, biri öbürünü vurup öldürdü.
7 İşte, bütün aile hizmetkârına karşı ayaklandı ve, 'Kardeşini vuranı teslim
et de öldürdüğü kardeşinin yaşamına karşılık onu öldürelim, böylece mirasçıyı
da yok edelim' dediler. Bunun için geride kalan közümü söndürecekler ve
kocama yeryüzünde ne ad ne de kalıntı bırakacaklar."
8 Kral kadına, "Evine git, seninle ilgili buyruk vereceğim" dedi.
9 Tekoalı kadın krala, "Efendim, ey kral, haksızlık benim üzerime ve
babamın evinin üzerine olsun; kral ve onun tahtı suçsuz olsun" dedi.

10 Kral, “Kim sana bir şey söylerse onu bana getir, bir daha seni rahatsız
etmeyecektir” dedi.
11 Sonra, “Lütfen kral, Tanrın Yahve'yi hatırlasın ki, kan öcünü alan bir
daha yok etmesin, yoksa oğlumu yok ederler” dedi.
Ve dedi, “Yaşayan Yahve'nin hakkı için, oğlunun bir saç teli yere
düşmeyecektir.”
12 O zaman kadın, “Lütfen hizmetkârın efendim krala bir söz söylesin” dedi.
“Söyle” dedi.
13 Kadın, “Öyleyse neden Tanrı halkına karşı böyle bir şey tasarladın?
Çünkü bu sözü söylemekle kral suçlu biri gibi oluyor, çünkü kral sürgününü
eve geri getirmiyor.
14 Çünkü ölmemiz gerek, yere dökülen ve yeniden toplanamayan su
gibiyiz; Tanrı da yaşamı alıp götürmez, ama sürgüne gönderilen kendisinden
uzak kalmasın diye çareler tasarlar.
15 Şimdi bu yüzden efendim krala bu sözü söylemeye geldim, çünkü halk
beni korkuttu. Hizmetkârın dedi ki, ‘Şimdi kralla konuşacağım; kral belki de
hizmetkârının dileğini yerine getirir.'
16 Çünkü Tanrı'nın mirasından beni ve oğlumu birlikte yok etmek isteyen
adamın elinden hizmetkârını kurtarmak için kral dinleyecektir.
17 O zaman hizmetkârın dedi ki, 'Lütfen efendim kralın sözü rahatlık
getirsin; çünkü iyiyi ve kötüyü ayırt etmede Tanrı'nın meleği ne ise efendim
kral da öyledir. Tanrın Yahve seninle birlikte olsun.'”
18 O zaman kral kadına yanıt verdi, “Lütfen senden soracağım hiçbir şeyi
benden gizleme.”
Kadın, “Efendim kral şimdi konuşsun” dedi.
19 Kral, “Bütün bunda Yoav'ın eli seninle mi?” dedi.
Kadın, “Efendim kral, canının hakkı için, efendim kralın söylediği hiçbir
şeyden sağa sola kimse dönemez; çünkü hizmetkârın Yoav beni zorladı ve
bütün bu sözleri hizmetkârının ağzına koydu” diye yanıt verdi.
20 “Hizmetkârın Yoav, meselenin yüzünü değiştirmek için bunu yaptı.
Efendim, Tanrı'nın meleğinin bilgeliğine göre, yeryüzünde olan her şeyi
bilmek için bilgedir.”
21 Kral Yoav'a, “İşte, bu şeyi kabul ettim. Bunun için git ve genç Avşalom'u
geri getir.” dedi.
22 Yoav yüzüstü yere kapandı, saygı gösterdi ve kralı kutsadı. Yoav,
“Efendim ey kral, bugün kralın hizmetkârının dileğini yerine getirmesiyle
senin gözünde lütuf bulduğumu hizmetkârın biliyor” dedi.
23 Bunun üzerine Yoav kalkıp Geşur'a gitti ve Avşalom'u Yeruşalem'e getirdi.
24 Kral, “Kendi evine dönsün, ama yüzümü görmesin” dedi. Böylece Avşalom
kendi evine döndü ve kralın yüzünü görmedi.
25 Bütün İsrael'de Avşalom kadar güzelliğiyle övülen kimse yoktu. Ayağının
tabanından tepesine kadar kendisinde kusur yoktu.
26 Başındaki saçı kestiği zaman (her yıl sonunda keserdi; çünkü ona ağır
gelirdi, bu yüzden keserdi), başındaki saçı kral ağırlığına göre iki yüz şekel*
tartardı.
27 Avşalom'a üç oğul ve bir kız doğdu; kızın adı Tamar'dı. Güzel yüzlü bir
kadındı.

* **14:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 200 şekel yaklaşık 2 kilogram veya yaklaşık 4,4 pounddur.

28 Avşalom Yeruşalem'de tam iki yıl yaşadı ve kralın yüzünü görmedi.
29 Sonra Avşalom Yoav'ı çağırıp onu krala göndermek istedi, ama o yanına gelmedi. Sonra ikinci kez yine gönderdi, ama o gelmedi.
30 Bu yüzden hizmetkârlarına, "İşte, Yoav'ın tarlası benimkine yakın, orada arpası var. Gidip onu ateşe verin." dedi. Böylece Avşalom'un hizmetkârları tarlayı ateşe verdiler.
31 Sonra Yoav kalkıp Avşalom'a, evine geldi ve ona, "Hizmetkârların neden tarlamı ateşe verdi?" diye sordu.
32 Avşalom Yoav'a yanıt verdi: "İşte, sana gönderip dedim, 'Buraya gel de seni krala göndereyim ve "Geşur'dan neden geldim? Orada kalmam benim için daha iyi olurdu. Şimdi bu yüzden kralın yüzünü göreyim; eğer içimde bir kötülük varsa, beni öldürsün' diyeyim' dedim."
33 Bunun üzerine Yoav krala geldi ve ona anlattı; ve Avşalom'u çağırınca kralın yanına geldi ve kralın önünde yüzüstü yere eğildi; kral da Avşalom'u öptü.

15

1 Bundan sonra Avşalom kendisi için bir araba ve atlar, önünde koşacak elli adam hazırladı.
2 Avşalom erkenden kalkardı ve kapı yolunun kenarında dururdu. Kral'a hüküm için götürmesi gereken davası olan biri olduğunda Avşalom onu çağırır, "Hangi kenttensin?" diye sorardı.
O da, "Hizmetkârın İsrael oymaklarından birindendir" derdi.
3 Avşalom ona, "İşte, meselelerin iyi ve doğrudur; ama kralın seni dinlemek üzere görevlendirdiği kimse yok" derdi.
4 Avşalom, "Keşke ülkede hâkim olsaydım da, davası ya da sorunu olan herkes yanıma gelse ve ben de ona adalet sağlasam!" derdi.
5 Öyle olurdu ki, ona önünde eğilmek için yaklaşan biri olduğunda elini uzatır, onu tutar ve öperdi.
6 Avşalom, hüküm için krala gelen bütün İsraelliler'e böyle yapardı. Böylece Avşalom İsraelliler'in yüreğini çaldı.
7 Kırk yılın sonunda Avşalom krala, "Lütfen gidip Hevron'da Yahve'ye adadığım adağı yerine getireyim" dedi.
8 "Çünkü ben Suriye'deki Geşur'da kalırken senin hizmetkârın adak adadı ve şöyle dedi: 'Eğer gerçekten Yahve beni Yeruşalem'e geri getirirse, o zaman Yahve'ye hizmet edeceğim.'"
9 Kral ona, "Esenlikle git" dedi.
Bunun üzerine Avşalom kalkıp Hevron'a gitti.
10 Ama Avşalom İsrael'in bütün oymaklarına casuslar gönderip, "Boru sesini duyar duymaz, o zaman 'Avşalom Hevron'da kraldır!' diyeceksiniz" dedi.
11 Avşalom'la birlikte Yeruşalem'den davet edilen iki yüz kişi gitti, temiz yürekle gitmişlerdi ve onlar hiçbir şey bilmiyorlardı.
12 Avşalom, kurbanları sunarken, Gilo'dan, David'in danışmanı olan Gilonlu Ahitofel'i kentinden çağırttı. Gizli düzen güçlüydü, çünkü Avşalom'la birlikte olan halk gittikçe artıyordu.
13 Bir haberci David'e gelip, "İsraelliler'in yürekleri Avşalom'un peşinde" dedi.
14 David, Yeruşalem'de kendisiyle birlikte olan bütün hizmetkârlarına, "Kalkın! Kaçalım, yoksa hiçbirimiz Avşalom'dan kaçamayız. Hemen gidin, yoksa bize çarçabuk yetişir, başımıza bela getirir ve kenti kılıçtan geçirir." dedi.

15 Kralın hizmetkârları krala, “İşte, hizmetkârların efendim kralın istediği her şeyi yapmaya hazır” dediler.
16 Kral çıktı ve bütün ev halkı da peşinden gitti. Kral, eve bakmaları için cariyelerinden on kadın bıraktı.
17 Kral çıktı ve bütün halk da peşinden gitti; ve Beyt Merhak'ta kaldılar.
18 Bütün hizmetkârları onun yanından geçtiler; ve bütün Keretililer, bütün Peletliler ve bütün Gittililer, Gat'tan gelen altı yüz adam kralın önünden geçtiler.
19 Sonra kral Gatlı İttay'a dedi: “Sen de neden bizimle geliyorsun? Dön ve kralla kal; çünkü sen hem yabancısın hem de sürgünsün. Kendi yerine dön.
20 Daha dün gelmiştin, bugün seni bizimle yukarı aşağı mı dolaştırayım, çünkü ben istediğim yere gidebilirim? Dön, kardeşlerini de geri döndür. Merhamet ve gerçek seninle olsun.”
21 İttay krala yanıt verip dedi: “Yaşayan Yahve ve yaşayan efendim kral hakkı için, efendim kral nerede ise, kesinlikle senin hizmetkârın da, ister ölüm için olsun ister yaşam için, orada olacaktır.”
22 David İttay'a dedi: “Koyul ve geç.” Gittili İttay ve bütün adamları ve onunla birlikte olan bütün çocuklar geçtiler.
23 Bütün ülke yüksek sesle ağladı ve bütün halk geçti. Kral da Kidron Vadisi'ni geçti ve bütün halk çöl yoluna doğru geçtiler.
24 İşte, Sadok da ve onunla birlikte bütün Levililer geldiler, Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı taşıyorlardı; Tanrı'nın Sandığı'nı yere koydular; ve Aviyatar bütün halk kentten çıkıncaya kadar yukarı çıktı.
25 Kral Sadok'a, “Tanrı'nın Sandığı'nı kente geri götür” dedi. “Eğer Yahve'nin gözünde lütuf bulursam, beni geri getirecek ve hem sandığı hem de oturduğu yeri bana gösterecektir;
26 ama, 'Senden hoşnut değilim' derse, işte, ben buradayım. Kendisine iyi gelen şeyi bana yapsın.”
27 Kral ayrıca kâhin Sadok'a şöyle dedi, “Sen bir Gören değil misin? Sen ve oğlun Ahimaas, Aviyatar'ın oğlu Yonatan, sizinle birlikte iki oğlunuz kente esenlikle dönün.
28 İşte, senden bana haber veren bir söz gelinceye dek çölün geçitlerinde kalacağım.”
29 Bunun üzerine Sadok ve Aviyatar Tanrı’nın Sandığı’nı yine Yeruşalem’e götürdüler ve orada kaldılar.
30 David Zeytin Dağı’nın yamacına çıkıyor ve ağlayarak gidiyordu; başı örtülüydü ve yalınayak yürüyordu. Onunla birlikte olan bütün halk da başını örtmüş ağlayarak çıkıyordu.
31 Birisi David’e, “Ahitofel, Avşalom’la birlikte gizli düzencilerin arasındadır” diye bildirdi.

David, “Ey Yahve, lütfen Ahitofel’in öğüdünü akılsızlığa döndür” dedi.

32 David Tanrı’ya tapınılan zirveye vardığında, işte Arklı Huşay gömleği yırtılmış ve başı toprak içinde onu karşılamaya geldi.
33 David ona, “Eğer benimle birlikte devam edersen, bana yük olursun” dedi;
34 “Ama kente geri dönersen ve Avşalom'a, 'Ey kral, ben senin hizmetkârın olacağım. Geçmişte babanın hizmetkârı olduğum gibi, şimdi de senin hizmetkârın olacağım dersen, o zaman Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkaracaksın.'

35 Orada seninle birlikte kâhinler Sadok ve Aviyatar yok mu? Öyleyse
kralın evinden ne duyarsan, kâhinler Sadok ve Aviyatar'a bildir.
36 İşte, onların yanında iki oğulları var: Sadok'un oğlu Ahimaas ve
Aviyatar'ın oğlu Yonatan. Onlardan duyacağın her şeyi bana ilet."
37 Böylece David'in dostu Huşay kente girdi, Avşalom da Yeruşalem'e girdi.

16

1 David tepenin az ötesine geçince, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva, iki yüz
somun ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz yaz meyvesi ve bir tulum şarapla
yüklü eğerlenmiş iki eşekle onu karşıladı.
2 Kral Siva'ya, "Bunlarla ne demek istiyorsun?" dedi.
Siva, "Eşekler kralın ev halkının binmesi için, ekmek ve yaz meyveleri
genç adamların yemesi için, şarap da çölde bitkin düşenlerin içmesi için" dedi.
3 Kral, "Efendinin oğlu nerede?" dedi.
Siva, krala dedi, "İşte Yeruşalem'de kalıyor; çünkü o, 'İsrael halkı bugün
babamın krallığını bana geri verecek' dedi."
4 Sonra kral Siva'ya, "İşte, Mefiboşet'in bütün malları senindir" dedi.
Siva, "Eğiliyorum" dedi. "Ey efendim, ey kral, senin gözünde lütuf bulayım."
5 Kral David Bahurim'e geldiğinde, işte, Saul evi ailesinden Gera oğlu Şimei
adında bir adam çıktı. Çıkarken lanet ediyordu.
6 David'e ve Kral David'in bütün hizmetkârlarına taş attı, bütün halk ve
bütün güçlü adamlar da David'in sağında ve solundaydı.
7 Şimei lanet ederken, "Defol git, defol git, ey kanlı adam ve kötü adam!"
diyordu.
8 "Yahve, Saul evinin bütün kanını, yerine hüküm sürdüğün yere geri
döndürdü! Yahve, krallığı oğlun Avşalom'un eline teslim etti! İşte, kendi
kötülüğünle yakalandın, çünkü sen kanlı bir adamsın!"
9 Bunun üzerine Seruya oğlu Avişay krala, "Bu ölü köpek neden efendim
krala lanet etsin? Lütfen geçip başını keseyim." dedi.
10 Kral, "Ey Seruya oğulları, benden size ne? Çünkü Yahve ona, 'David'e
lanet et' dediği için o lanet ediyorsa, o zaman kim, 'Neden böyle yaptın?'
diyecek?"
11 David, Avişay'a ve bütün hizmetkârlarına, "İşte, içimden çıkan oğlum
canımı arıyor. Şimdi bu Benyaminli ne kadar daha fazlasını? Onu bırakın da
lanet etsin; çünkü Yahve onu çağırdı.
12 Belki Yahve bana yapılan haksızlığa bakar da bugün bana edilen lanetin
karşılığını Yahve bana iyilikle öder." dedi.
13 Böylece David ve adamları yoldan geçtiler; Şimei ise onun karşısındaki
yamaçta gidiyor, giderken lanet ediyor, ona taş atıyor ve toz atıyordu.
14 Kral ve yanındaki bütün halk yorgun bir halde geldiler; o orada
dinlendi.
15 Avşalom ve bütün halk, İsraelliler, Ahitofel de onunla birlikte Yeruşalem'e
geldiler.
16 David'in dostu Arklı Huşay Avşalom'a gelince, Huşay Avşalom'a, "Yaşasın
kral! Yaşasın kral!" dedi.
17 Avşalom Huşay'a, "Dostuna gösterdiğin iyilik bu mu? Neden dostunla
gitmedin?" dedi.
18 Huşay Avşalom'a, "Hayır; yalnız Yahve, bu halk ve bütün İsraelliler kimi
seçerse, ben onun olacağım ve onunla kalacağım" dedi.

19 “Yine kime hizmet edeyim? Oğlunun önünde hizmet etmem gerekmez mi? Babanın önünde hizmet ettiğim gibi, senin önünde de hizmet edeceğim.”
20 Sonra Avşalom Ahitofel'e, “Öğüdünüzü verin, ne yapacağız” dedi.
21 Ahitofel Avşalom'a, “Babanın evi bakması için bıraktığı cariyelerinin yanına gir. O zaman bütün İsrael baban tarafından senin nefret edildiğini duyacak. Ondan sonra seninle birlikte olanların hepsinin elleri güçlenecektir.” dedi.
22 Böylece Avşalom için evin damına bir çadır kurdular ve Avşalom bütün İsrael'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.
23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı tapınağının iç bölmesinde bir adamın sorması gibiydi. Ahitofel'in bütün öğütleri hem David'e hem de Avşalom'a böyleydi.

17

1 Dahası Ahitofel Avşalom'a, “Şimdi on iki bin adam seçeyim, kalkayım ve bu gece David'in peşine düşeyim” dedi.
2 “Yorgun ve bitkin bir haldeyken üzerine gelip onu korkutacağım. Yanındaki bütün halk kaçacak. Yalnız kralı vuracağım.
3 Bütün halkı sana geri getireceğim. Aradığın adam hepsinin geri dönmesi demektir. Bütün halk esenlikte olacak.”
4 Bu söz Avşalom'un ve İsrael'in bütün ihtiyarlarının hoşuna gitti.
5 O zaman Avşalom, “Şimdi Arklı Huşay'ı da çağır, o ne diyor, aynı şekilde dinleyelim” dedi.
6 Huşay Avşalom'un yanına gelince, Avşalom ona, “Ahitofel böyle konuştu. Onun dediğini yapalım mı? Değilse, konuş.” dedi.
7 Huşay Avşalom'a, “Ahitofel'in bu kez verdiği öğüt iyi değil” dedi.
8 Dahası Huşay şöyle dedi: “Babanı ve adamlarını biliyorsun, onlar güçlü adamlardır ve kırda yavrularından edilen ayı gibi düşüncelerinde kızgındırlar. Baban bir savaş adamıdır ve halkla birlikte gecelemez.
9 İşte, şimdi bir çukurda ya da başka bir yerde saklanıyordur. İlk önce onlardan bazıları düşünce, bunu duyan herkes, ‘Avşalom’u izleyen halk arasında kıyım var!’ diyecek.
10 Yüreği aslan yüreği gibi olan yiğit bile tamamen eriyecek; çünkü bütün İsrael, babanın güçlü bir adam olduğunu ve onunla birlikte olanların yiğit adamlar olduğunu biliyor.
11 Ama ben, bütün İsrael’in, Dan’dan Beerşeva’ya kadar, kalabalıkta deniz kıyısındaki kum gibi, senin yanında toplanmasını ve kendin olarak savaşa gitmeni öğütlüyorum.
12 Bu yüzden onu bulunacağı bir yerde üzerine gideceğiz ve yere çiy düşer gibi onun üzerine düşeceğiz; o zaman onu ve kendisiyle birlikte olan adamların hepsinden tek bir kişi bile bırakmayacağız.
13 Dahası bir kente girmişse, o zaman bütün İsraelliler o kente ipler getirecek, orada tek bir küçük taş bile bulunmayıncaya dek onu nehre çekeriz.”
14 Avşalom ve bütün İsraelliler, “Arklı Huşay’ın öğüdü Ahitofel’in öğüdünden daha iyidir” dediler. Çünkü Yahve Avşalom’un üzerine kötülük getirsin diye Ahitofel’in iyi öğüdünü boşa çıkarmayı Yahve kararlaştırmıştı.
15 Sonra Huşay, Sadok ve Aviyatar kâhinlere, “Ahitofel, Avşalom’a ve İsrael ihtiyarlarına bu şekilde öğüt verdi; ben de bu şekilde öğüt verdim” dedi.

16 "Şimdi hemen gönderin, David'e söyleyin, 'Bu gece çölün geçitlerinde
gecelemeyin, ama kesinlikle geçin, yoksa kral ve onunla birlikte olan bütün
halk yutulur.'"
17 Yonatan ve Ahimaas En Rogel'de kalıyorlardı; ve bir hizmetçi kız gidip
onlara haber veriyordu; onlar da gidip Kral David'e haber veriyorlardı;
çünkü kente girerken görülme riskine giremezlerdi.
18 Ama bir çocuk onları gördü ve Avşalom'a bildirdi. Sonra ikisi de hemen
gittiler ve Bahurim'de avlusunda bir kuyu olan bir adamın evine geldiler;
ve onun içine indiler.
19 Kadın alıp kuyunun ağzını örttü ve üzerine bulgur serdi; ve hiçbir şey
bilinmedi.
20 Avşalom'un hizmetkârları kadının evine geldiler; "Ahimaas ve Yonatan
nerede?" dediler.
Kadın onlara, "Irmağın üzerinden geçtiler" dedi. Arayıp onları bulamayınca
Yeruşalem'e döndüler.
21 Onlar ayrıldıktan sonra kuyudan çıktılar ve gidip Kral David'e
bildirdiler. David'e, "Kalkın, hemen suyun üzerinden geçin; çünkü Ahitofel
sana karşı böyle öğüt verdi" dediler.
22 David ve onunla birlikte olan bütün halk kalkıp Yarden'i geçtiler. Sabah
ışığına kadar onlardan Yarden'i geçmemiş olan bir kişi bile kalmadı.
23 Ahitofel, öğüdünün tutulmadığını görünce eşeğine eyer vurdu, kalktı,
kentine gitti, evini düzene koydu, kendini astı ve öldü, babasının mezarına
gömüldü.
24 David Mahanaim'e geldi. Avşalom, kendisi ve yanındaki bütün İsrael
adamları Yarden'i geçti.
25 Avşalom, Yoav'ın yerine ordunun başına Amasa'yı koydu. Amasa, İsraelli
İtra adında bir adamın oğluydu ve o Yoav'ın annesi Seruya'nın kız kardeşi
olan Nahaş'ın kızı Abigail'in yanına girdi.
26 İsraelliler ve Avşalom Gilad ülkesinde ordugâh kurdular.
27 David Mahanayim'e gelince, Ammon'un çocuklarının Rabbalı Nahaş'ın
oğlu Şovi, Lodevarlı Ammiel'in oğlu Makir ve Rogelim'den Giladlı Barzillay,
28 yataklar, leğenler, toprak kaplar ve David ve yanındaki halk yesin diye
buğday, arpa, un, kavrulmuş tahıl, bakla, mercimek, kavrulmuş nohut,
29 bal, tereyağı, koyunlar ve inek peyniri getirdiler. Çünkü halk çölde aç,
yorgun ve susuz dediler.

18

1 David, yanında olan halkı saydı ve üzerlerine binbaşılar ve yüzbaşılar
koydu.
2 David, halkı, üçte biri Yoav'ın eli altında, üçte biri Yoav'ın kardeşi Seruya
oğlu Avişay'ın eli altında, üçte biri de Gatlı İttay'ın eli altında olarak gönderdi.
Kral halka, "Ben de mutlaka sizinle birlikte çıkacağım" dedi.
3 "Ama halk, "Çıkmayacaksın, çünkü biz kaçarsak bize aldırmazlar, yarımız
ölse bile bize aldırmazlar" dedi. Ama sen on binimizin değerindesin. Bu
nedenle şimdi kentten bize yardım etmeye hazır olman daha iyi olur."
4 Kral onlara, "Size en iyi geleni yapacağım" dedi.
Kral kapının yanında durdu ve bütün halk yüzlerle ve binlerle çıktı.
5 Kral, Yoav, Avişay ve İttay'a, "Genç Avşalom'a karşı benim hatırım için
yumuşak davranın" diye buyurdu. Kral Avşalom hakkında komutanların
hepsine buyruk verirken bütün halk duydu.

6 Böylece halk İsrael'e karşı kıra çıktı; ve savaş Efraim ormanındaydı.
7 İsrael halkı orada David'in hizmetkârlarının önünde vuruldu ve o gün orada yirmi bin kişilik büyük bir kıyım oldu.
8 Çünkü savaş bütün ülkenin üzerine yayıldı ve orman o gün kılıcın yiyip bitirdiğinden daha fazla insanı yiyip bitirdi.
9 Avşalom David'in hizmetkârlarına rastgeldi. Avşalom katırına binmişti ve katır büyük bir meşe ağacının sık dallarının altından gitti; Avşalom'un başı meşe ağacına takıldı ve gök ile yer arasında asılı kaldı; ve altındaki katır yoluna devam etti.
10 Bunu bir adam gördü ve Yoav'a bildirdi ve, "Bak, Avşalom'u bir meşe ağacına asılı gördüm" dedi.
11 Yoav, kendisine bildiren adama, "İşte, gördün de, neden onu orada yere sermedin? Sana on gümüş ve bir kemer verirdim." dedi.
12 Adam Yoav'a, "Elime bin gümüş bile geçse, kralın oğluna karşı elimi uzatmam" dedi. "Çünkü kral, bizim duyduğumuz gibi, sana, Avişay'a ve İttay'a, 'Genç Avşalom'a kimse dokunmasın" diye buyurdu.
13 Yoksa, eğer onun canına karşı hileyle davranmış olsaydım (kraldan hiçbir şey gizli kalmaz), o zaman sen kendin bana karşı dururdun."
14 Yoav, "Seninle böyle bekleyemem" dedi. Eline üç ok aldı ve henüz meşe ağacının ortasında sağken Avşalom'un yüreğine sapladı.
15 Yoav'ın zırhını taşıyan on genç adam Avşalom'u kuşatıp vurdular ve onu öldürdüler.
16 Yoav boruyu çaldı ve halk İsrael'i kovalamaktan döndü; çünkü Yoav halkı geri tuttu.
17 Avşalom'u alıp ormandaki büyük bir çukura attılar ve üzerine çok büyük bir taş yığını yaptılar. Sonra bütün İsraelliler, her biri kendi çadırına kaçtı.
18 Avşalom daha sağken, kral vadisindeki sütunu almış ve kendisi için dikmişti; çünkü, "Adımı hatırlatacak bir oğlum yok" demişti. Sütuna kendi adını verdi. Bugüne dek Avşalom'un anıtı denilir.
19 O zaman Sadok oğlu Ahimaas, "Yahve'nin düşmanlarından onun öcünü nasıl aldığını koşup krala haber götüreyim" dedi.
20 Yoav ona, "Bugün haber götürmemelisin, ama başka bir gün haber götürmelisin" dedi. "Ama bugün haber götürmemelisin, çünkü kralın oğlu öldü."
21 Yoav Kuşlu'ya, "Git, krala gördüklerini anlat!" dedi. Kuşlu, Yoav'ın önünde eğildi ve koştu.
22 O zaman Sadok oğlu Ahimaas yine Yoav'a, "Ama ne olursa olsun, lütfen ben de Kuşlu'nun peşinden koşayım" dedi. Yoav, "Mademki, haberin karşılığında ödül almayacaksın, neden koşmak istiyorsun, oğlum?" dedi.
23 O, "Ama ne olursa olsun, koşacağım" dedi.
O da ona, "Koş!" dedi. Sonra Ahimaas ova yolundan koştu ve Kuşlu'yu geçti.
24 David iki kapı arasında oturuyordu. Nöbetçi kapının damına, duvara çıktı, gözlerini kaldırıp baktı ve işte tek başına koşan bir adam gördü.
25 Nöbetçi bağırıp krala bildirdi. Kral, "Tek başınaysa ağzında haber var" dedi. Gittikçe yaklaştı.
26 Nöbetçi koşan başka bir adam gördü. Nöbetçi kapıcıya seslendi ve "İşte tek başına koşan bir adam!" dedi.
Kral, "O da haber getiriyor" dedi.

27 Nöbetçi, “Sanırım birincisinin koşusu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşusuna
benziyor” dedi.
Kral, “İyi bir adamdır ve iyi haberlerle gelir” dedi.
28 Ahimaas seslenip krala, “Her şey yolunda” dedi. Kralın önünde eğilip
yüzüstü yere kapandı ve şöyle dedi: “Efendim krala karşı el kaldıran
adamları teslim eden Tanrın Yahve yücelsin!”
29 Kral, “Genç Avşalom iyi mi?” dedi.
Ahimaas, “Yoav kralın hizmetkârını, beni gönderdiğinde büyük bir
kargaşalık gördüm, ama ne olduğunu bilmiyorum” diye yanıtladı.
30 Kral, “Gel ve burada dur” dedi. Geldi ve durdu.
31 İşte Kuşlu geldi. Kuşlu, “Efendim kral için iyi haber, çünkü Yahve bugün
sana karşı ayaklananların hepsinden öcünü aldı” dedi.
32 Kral Kuşlu'ya, “Genç Avşalom iyi mi?” dedi.
Kuşlu, “Efendim kralın düşmanları ve sana kötülük yapmak için
ayaklananların hepsi o genç adam gibi olsun” diye yanıt verdi.
33 Kral çok sarsıldı ve kapının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken,
“Oğlum Avşalom! Oğlum, oğlum Avşalom! Keşke senin yerine ben ölseydim,
oğlum, oğlum ey Avşalom!” dedi.

19

1 Yoav'a, “İşte, kral Avşalom için ağlıyor ve yas tutuyor” diye bildirildi.
2 O günkü zafer, bütün halk arasında yasa döndü; çünkü halk o gün, “Kral
oğlu için yas tutuyor” dendiğini duydu.
3 Savaştan kaçtığında utanan halk nasıl sessizce giderse, o gün halk da
kente sessizce girdi.
4 Kral yüzünü örttü ve kral yüksek sesle, “Oğlum Avşalom, Avşalom, oğlum,
oğlum!” diye bağırdı.
5 Yoav eve, kralın yanına geldi ve, “Bugün, yaşamını, oğullarının ve
kızlarının yaşamlarını, karılarının yaşamlarını ve cariyelerinin yaşamlarını
kurtaran bütün hizmetkârlarının yüzünü utandırdın;
6 bununla senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret
ediyorsun. Çünkü bugün, beylerin ve hizmetkârların senin için hiç
olduklarını ilan etmiş oldun. Çünkü bugün anlıyorum ki, Avşalom yaşasaydı
ve hepimiz bugün ölmüş olsaydık, o zaman bu seni daha memnun edecekti.
7 Şimdi kalk, dışarı çık ve hizmetkârlarını teselli etmek için konuş; çünkü
Yahve aracılığıyla ant içerim ki, eğer dışarı çıkmazsan, bu gece seninle kimse
kalmayacak. Bu, çocukluğundan bu yana başına gelen bütün kötülüklerden
daha kötü olurdu.”
8 Sonra kral kalkıp kapıda oturdu. Halka, “İşte, kral kapıda oturuyor” diye
bildirildi. Bütün halk kralın önüne geldi. İsrailliler ise her biri çadırına
kaçmıştı.
9 İsrael'in bütün oymaklarında bütün halk çekişip şöyle diyorlardı: “Kral
bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı, o bizi Filistliler'in elinden kurtardı;
şimdi de Avşalom'un yüzünden ülkeden kaçtı.
10 Üzerimize meshettiğimiz Avşalom savaşta öldü. Öyleyse şimdi neden kralı
geri getirmek için bir söz söylemiyorsunuz?”
11 Kral David, kâhinler Sadok'a ve Aviyatar'a haber gönderip şöyle dedi:
“Yahuda ihtiyarlarına söyleyin, 'Kendisini evine geri getirmek için bütün
İsrael'in sözü krala ulaştığına göre, siz neden kralı evine geri getirmekte en
sonuncusunuz?

12 Siz kardeşlerimsiniz. Siz benim kemiğim ve etimsiniz. Öyleyse kralı geri
getirmekte neden en sonuncu siz oldunuz?'
13 Amasa'ya de ki, 'Sen benim kemiğim ve etim değil misin? Eğer sen
benim önümde Yoav'ın yerine sürekli olarak ordunun komutanı olmazsan,
Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın.'"
14 Yahuda'nın bütün adamlarının yüreğini tek bir adam gibi eğdi, öyle ki
krala haber gönderip, "Sen ve bütün hizmetkârların geri dönün' dediler.
15 Böylece kral geri döndü ve Yarden'e geldi. Yahuda, kralı karşılamak, kralı
Yarden'den geçirmek için Gilgal'a geldi.
16 Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimei aceleyle Yahudalılar'la birlikte
Kral David'i karşılamaya indi.
17 Onunla birlikte Benyaminli bin kişi, Saul'un evinin hizmetkârı Siva,
onun on beş oğlu ve onun yirmi hizmetkârı vardı. Kralın önünde Yarden'den
geçtiler.
18 Kralın ev halkını geçirmek ve onun iyi gördüğü şeyi yapmak için bir
kayık gitti.
Gera oğlu Şimei, kral Yarden'i geçince onun önünde yere kapandı.
19 Krala, "Efendim bana suç yüklemesin, ya da efendim kralın
Yeruşalem'den çıktığı gün hizmetkârının yaptığı sapıklığı hatırlamasın, kral
bunu yüreğine koymasın" dedi.
20 "Çünkü günah işledim, hizmetkârın biliyor. Bu yüzden işte, bugün Yosef'in
bütün evinden ilk olarak efendim kralı karşılamaya ben geldim.
21 Ama Seruya oğlu Avişay, "Yahve'nin meshedilmişine lanet etmiş olan
Şimei bunun için öldürülmesi gerekmez mi?" diye yanıt verdi.
22 David, "Siz Seruya oğulları, benim sizinle ne işim var ki, bugün bana
düşman olasınız? Bugün İsrael'de biri öldürülür mü? Çünkü bugün İsrael'in
üzerine kral olduğumu ben bilmiyor muyum?" dedi.
23 Kral, Şimei'ye, "Ölmeyeceksin" dedi. Kral ona ant içti.
24 Saul oğlu Mefiboşet, kralı karşılamaya indi. Kral gittiği günden esenlik
içinde eve döndüğü güne dek ne ayaklarına bakmış, ne sakalını düzeltmiş, ne
de giysilerini yıkamıştı.
25 Kralı karşılamak için Yeruşalem'e geldiğinde, kral ona, "Mefiboşet, neden
benimle gelmedin?" dedi.
26 O da şöyle yanıt verdi: "Efendim, ey kral, hizmetkârım beni aldattı.
Çünkü hizmetkârın, 'Kendim için bir eşeğe eyer vuracağım, ona bineceğim ve
krallа gideceğim' demiştim. Çünkü hizmetkârın topaldır.
27 Efendim krala hizmetkârın hakkında iftira etti, oysa efendim kral
Tanrı'nın bir meleği gibidir. Bu nedenle gözünde iyi olanı yap.
28 Çünkü babamın bütün evi efendim kralın önünde ölü adamlardı. Yine
de hizmetkârını kendi sofranda yemek yiyenlerin arasına koydun. Öyleyse
krala daha fazla başvurmaya ne hakkım var?"
29 Kral ona, "Neden artık meselelerinden bahsediyorsun? Diyorum ki,
sen ve Siva ülkeyi paylaşacaksınız." dedi.
30 Mefiboşet krala, "Evet, hepsini alsın, çünkü efendim kral kendi evine
esenlik içinde geldi" dedi.
31 Giladlı Barzillay Rogelim'den indi ve kralla birlikte Yarden'den geçerek
onu Yarden'den geçirdi.
32 Barzillay çok yaşlı bir adamdı, seksen yaşındaydı. Mahanaim'de
kaldığında krala yiyecek sağlamıştı, çünkü çok büyük bir adamdı.

33 Kral Barzillay'a, "Benimle gel, ben de Yeruşalem'de seni yanımda
beslerim" dedi.
34 Barzillay krala, "Hayatımın yıllarının kaç günü var ki, kralla birlikte
Yeruşalem'e çıkayım?" dedi.
35 "Bugün seksen yaşındayım. İyiyle kötüyü ayırt edebilir miyim?
Hizmetkârın yediğinin ya da içtiğinin tadını alabilir mi? Ezgi söyleyen
erkeklerin ve kadınların sesini artık duyabilir miyim? Öyleyse hizmetkârın
efendim kral için neden yük olsun?
36 Hizmetkârın kralla birlikte Yarden'i geçecek. Kral bana neden böyle bir
ödülle karşılık versin?
37 Lütfen hizmetkârın geri dönsün de, kendi kentimde, babamın ve
annemin mezarı yanında öleyim. Ama işte, hizmetkârın Kimham; efendim
kralla o geçsin; ve sana iyi gelecek olanı ona yap."
38 Kral, "Kimham benimle birlikte geçecek, sana iyi gelen şeyi ona
yapacağım. Benden ne dilersen senin için onu yapacağım." diye yanıt verdi.
39 Bütün halk Yarden'i geçti, kral da geçti. Sonra kral Barzillay'ı öptü ve
onu kutsadı; sonra kendi yerine döndü.
40 Böylece kral Gilgal'e geçti, Kimham da onunla birlikte geçti. Yahuda
halkının tümü ve İsrael halkının da yarısı kralı geçirdiler.
41 İşte, İsrael halkının tümü krala gelip, "Kardeşlerimiz Yahuda halkı seni
neden kaçırdı ve kralı, ev halkını ve onunla birlikte bütün David'in
adamlarını Yarden'den geçirdiler?" dediler.
42 Yahuda halkının tümü İsrael halkına, "Çünkü kral bize yakın
akrabamızdır. Öyleyse neden bu konuda öfkeleniyorsunuz? Biz kralın
hesabından hiç yemek yedik mi? Ya da bize bir armağan mı verdi?" diye
yanıt verdi.
43 İsraelliler Yahudalılar'a yanıt verip dediler: "Kralda on payımız var ve
David'de sizden daha fazla hakkımız var. Öyleyse neden bizi hor gördünüz
ki, kralımızı geri getirmek için önce bizim öğütlerimiz alınmadı?"
Yahudalılar'ın sözleri İsraelliler'in sözlerinden daha sertti.

20

1 Orada Benyaminli Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam vardı. Boru çaldı
ve şöyle dedi, "David'te payımız yoktur, Yişay oğlunda da mirasımız yoktur.
Herkes çadırlarına, ey İsrael!"
2 Böylece İsraelliler'in hepsi David'in peşinden ayrılıp Bikri oğlu Şeva'nın
ardından gittiler; ama Yahudalılar Yarden'den Yeruşalem'e kadar krallarına
katıldılar.
3 David Yeruşalem'deki evine geldi; ve kral cariyeleri olan ve evi bakmak
için bıraktığı on kadını aldı, onları gözaltında tuttu ve onlara yiyecek sağladı,
ama onların yanına girmedi. Böylece dul yaşayarak ölüm günlerine kadar
kapalı kaldılar.
4 Sonra kral Amasa'ya, "Üç gün içinde Yahudalıları bana çağır ve burada
hazır ol" dedi.
5 Bunun üzerine Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti, ama kendisine tayin
edilmiş olan zamandan daha uzun kaldı.
6 David Avişay'a, "Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha çok kötülük
yapacak. Efendinin hizmetkârlarını al ve onu kovala, yoksa surlu kentler
bulur ve gözümüzün önünden kaçar." dedi.

7 Yoav'ın adamları Keretililer, Peletliler ve bütün yiğitlerle birlikte onun
peşinden gittiler; ve Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yeruşalem'den çıktılar.
8 Givon'daki büyük taşın yanındayken Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav
savaş giysilerini giymişti ve onun üzerinde, belinde kınında bir kılıç bulunan
bir kemer vardı; ve yürürken kılıç düştü.
9 Yoav Amasa'ya, "İyi misin, kardeşim?" diye sordu. Yoav, Amasa'yı öpmek
için sağ eliyle sakalından tuttu.
10 Amasa, Yoav'ın elindeki kılıca aldırmadı. Böylece Yoav onu bedeninden
vurdu ve bağırsaklarını yere döktü, bir daha vurmadı ve öldü. Yoav ve
kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'yı kovaladılar.
11 Yoav'ın gençlerinden biri onun yanında durdu ve, "Kim Yoav'ı kayırıyorsa
ve David'ten yanaysa, Yoav'ı izlesin!" dedi.
12 Amasa, kanı içinde yuvarlanmış ana yolun ortasında yatıyordu. Adam,
bütün halkın durduğunu görünce, Amasa'yı ana yoldan kıra taşıdı ve
yanından geçen herkesin durduğunu görünce, üzerine bir giysi attı.
13 Amasa yoldan kaldırılınca, bütün halk Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için
Yoav'ın peşinden gitti.
14 İsrael'in bütün oymaklarından geçerek Abel'e, Beyt Maaka'ya ve bütün
Berililer'e gitti. Toplanıp onlar da onun peşinden gittiler.
15 Gelip Beyt Maaka'daki Abel'de onu kuşattılar ve kente karşı yığın
yaptılar ve sura dayandı; ve Yoav'la birlikte olan bütün halk onu yıkmak için
duvarı dövdüler.
16 Sonra kentten bilge bir kadın bağırdı: "Dinleyin, dinleyin! Lütfen Yoav'a
söyleyin, 'Yaklaşın da, onunla konuşayım.'"
17 Kadına yaklaştı; ve kadın, "Sen Yoav mısın?" dedi.
O, "Benim" diye yanıtladı.
Sonra kadın ona, "Hizmetkârının sözlerini dinle" dedi. O, "Dinliyorum"
diye yanıtladı.
18 Sonra konuşup dedi: "Eskiden, 'Avel'de mutlaka danışacaklar' derlerdi
ve böylece bir meseleyi karara bağlarlardı.
19 Ben İsrael'de barışsever ve sadık olanlardanım. İsrael'de bir kenti ve bir
anayı yıkmak istiyorsunuz. Neden Yahve'nin mirasını yutacaksınız?"
20 Yoav, "Uzak olsun, benden uzak olsun, yutmam ya da yok etmem" diye
yanıt verdi.
21 "Mesele öyle değil. Ama Efraim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adında
bir adam, krala, David'e karşı elini kaldırdı. Onu teslim edin, ben de
kentten ayrılacağım."
Kadın, Yoav'a, "İşte, başı duvarın üzerinden sana atılacaktır" dedi.
22 Kadın bilgeliğiyle bütün halka gitti. Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip
Yoav'a attılar. Yoav boru çaldı ve kentten dağıldılar, herkes çadırına gitti.
Sonra Yoav Yeruşalem'e, kralın yanına döndü.
23 Yoav bütün İsrael ordusunun başındaydı; Yehoyada oğlu Benaya
Keretliler'in ve Peletliler'in başındaydı,
24 Adoram angaryacıların başındaydı; Ahilud oğlu Yehoşafat kâtipti;
25 Şeva yazıcıydı; Sadok ve Aviyatar kâhinlerdi;
26 Yairli İra David'in baş hizmetkârıydı.

21

1 David'in günlerinde ardı ardına üç yıl kıtlık oldu. David Yahve'nin yüzünü
aradı. Yahve, "Saul ve kanlı evi yüzünden, çünkü Givonlular'ı öldürdü" dedi.

2 Kral Givonlular'ı çağırdı ve onlara şöyle dedi: (Givonlular İsrael'in
çocuklarından değil, Amorlular'ın kalıntısıydı ve İsrael'in çocukları onlara ant
içmişti; Saul, İsrael ve Yahuda çocukları için duyduğu gayretten dolayı onları
öldürmeye çalıştı);
3 David Givonlular'a, "Sizin için ne yapayım? Ve Yahve'nin mirasını
kutsamanız için neyle kefaret edeyim?" dedi.
4 Givonlular ona, "Bizimle Saul ve evi arasında gümüş ya da altın meselesi
yok; İsrael'de hiç kimseyi öldürmek de bize düşmez" dediler.
David, "Siz ne derseniz onu yapacağım" dedi.
5 Krala, "Bizi tüketen, İsrael'in sınırlarının hiçbirinde kalmayalım diye bize
düzen kuran adamın,
6 oğullarından yedisi bize teslim edilsin, onları Yahve'nin seçtiği Saul'un
Givası'nda Yahve'ye asalım" dediler.
Kral, "Onları vereceğim" dedi.
7 Ancak kral, David'le Saul'un oğlu Yonatan arasındaki, kendileri arasındaki
Yahve'nin andı yüzünden, Saul'un oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet'i esirgedi.
8 Ama kral, Saul'a doğurduğu Aya'nın kızı Rispa'nın iki oğlunu, Armoni ve
Mefiboşet'i ve Saul'un kızı Merav'ın, Meholalı Barzillay'ın oğlu Adriel'e
doğurduğu beş oğlunu aldı.
9 Onları Givonlular'ın eline teslim etti; onlar da onları Yahve'nin önünde
dağda astılar, yedisi de birlikte düştüler. Hasat günlerinde, ilk günlerde, arpa
hasadının başlangıcında öldürüldüler.
10 Aya'nın kızı Rispa, hasadın başlangıcından gökten üzerlerine su
dökülünceye kadar kendisi için bir çul alıp kayanın üzerine serdi. Gündüzleri
gökteki kuşların, geceleri de kırdaki hayvanların üzerlerinde durmasına izin
vermedi.
11 Saul'un cariyesi Aya'nın kızı Rispa'nın yaptıkları David'e bildirildi.
12 Bunun üzerine David gidip Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın
kemiklerini, Filistliler'in Saul'u Gilboa'da öldürdükleri gün Filistliler'in
onları asmış oldukları Beyt Şan sokağından çalmış olan Yaveş Giladlılar'dan
aldı;
13 ve David oradan Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini
çıkardı. Asılmış olanların kemiklerini de topladılar.
14 Saul ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin ülkesindeki Sela'da,
babası Kiş'in mezarına gömdüler; ve kralın buyurduğu her şeyi yaptılar.
Bundan sonra Tanrı, ülke için olan duayı yanıtladı.
15 Filistliler'in yine İsrael'le savaşı oldu; ve David, hizmetkârlarıyla birlikte
aşağı inip Filistliler'e karşı savaştı. David bitkin düştü;
16 ve dev oğullarından olan ve mızrağının ağırlığı üç yüz şekel tunç olan
İşbibenov, yeni bir kılıç kuşanmış olarak David'i öldüreyim diye düşündü.
17 Ama Seruya'nın oğlu Avişay ona yardım etti ve Filistli'yi vurup öldürdü.
Sonra David'in adamları ona ant içerek, "Bir daha bizimle savaşa çıkma ki,
İsrael'in kandilini söndürmeyesin" dediler.
18 Bundan sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Sonra Huşalı
Sibbekay, dev oğullarından Saf'ı öldürdü.
19 Gov'da Filistliler ile yine savaş çıktı. Beytlehemli Yaare Oregim oğlu
Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşini öldürdü. Golyat'ın mızrağının değneği
dokumacı kirişi gibiydi.

20 Gat'ta yine savaş çıktı, orada iri yapılı bir adam vardı, her elinde altı
parmağı, her ayağında altı parmağı vardı; sayıda yirmi dört parmağı vardı, o
da deve doğmuştu.
21 İsrael'e meydan okuyunca, David'in kardeşi Şimei'nin oğlu Yonatan onu
öldürdü.
22 Bu dördü Gat'ta deve doğmuştu; David'in ve hizmetkârlarının eliyle
düştüler.

22

1 David, Yahve'nin onu bütün düşmanlarının elinden ve Saul'un elinden
kurtardığı gün, Yahve'ye bu ezginin sözlerini söyledi.
2 Ve şöyle dedi:
"Yahve benim kayam,
kalem, evet, kurtarıcımdır.
3 Tanrı kayamdır, O'na sığınırım;
kalkanım, kurtuluşumun boynuzu,
yüksek kulem ve sığınağımdır.
Kurtarıcım, beni zorbalıktan sen kurtarırsın.
4 Övgüye layık olan Yahve'yi çağırıyorum;
böylece düşmanlarımdan kurtulacağım.
5 Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı.
Tanrısızlığın selleri beni korkuttu.
6 Şeol'ün* ipleri çevremi sardı.
Ölüm tuzakları beni yakaladı.
7 Sıkıntıda Yahve'yi çağırdım.
Evet, Tanrım'ı çağırdım.
Tapınağından sesimi duydu.
Feryadım O'nun kulaklarına ulaştı.
8 Sonra yeryüzü sarsıldı ve titredi.
Göğün temelleri oynadı ve sarsıldı,
çünkü O öfkelenmişti.
9 Burnundan duman yükseldi.
Ağzından yiyip bitiren ateş çıktı.
Bundan közler tutuştu.
10 Gökleri de eğip aşağıya indi.
Ayaklarının altı koyu karanlıktı.
11 Bir Keruv'a binip uçtu. Evet, rüzgârın kanatları üzerinde göründü.
12 Karanlığı, göklerin koyu bulutlarını,
suların toplanmasını,
kendi çevresinde sığınak yaptı.
13 Önündeki parlaklıkta, ateş közleri tutuştular.
14 Yahve göklerden gürledi.
En Yüce Olan sesini duyurdu.
15 Oklar gönderip onları dağıttı,
şimşek çaktırıp onları şaşkına çevirdi.
16 Sonra denizin kanalları göründü.
Dünyanın temelleri, Yahve'nin azarlamasıyla,
burun soluğunun şiddetinde açığa çıktı.
17 Yukarıdan gönderip beni aldı,
beni çok sulardan çıkardı.

* **22:6** Şeol ölüler diyarıdır.

18 Beni güçlü düşmanımdan,
benden nefret edenlerden kurtardı,
çünkü onlar benden çok güçlüydüler.
19 Felaket günümde üzerime geldiler,
ama Yahve bana destek oldu.
20 Beni geniş bir yere çıkardı.
Beni kurtardı, çünkü benden hoşnut oldu.
21 Yahve doğruluğuma göre beni ödüllendirdi,
ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
22 Çünkü Yahve'nin yollarını tuttum,
kötülükle de Tanrım'dan ayrılmadım.
23 Çünkü bütün kuralları önümdeydi,
ilkelerine gelince, onlardan ayrılmadım.
24 Ben de ona karşı kusursuzdum.
Kötülüğümden kendimi alıkoydum.
25 Bu yüzden Yahve doğruluğuma göre,
gözündeki temizliğime göre beni ödüllendirdi.
26 Merhametli olana kendini merhametli göstereceksin.
Kusursuz insana kendini kusursuz göstereceksin.
27 Pak olana kendini pak olarak göstereceksin.
Eğri olana kendini sert olarak göstereceksin.
28 Ezilenleri kurtaracaksın,
ama gözlerin onları alçaltmak için kibirlilerin üzerindedir.
29 Çünkü sen benim kandilimsin, ey Yahve.
Benim karanlığımı Yahve aydınlatacaktır.
30 Çünkü seninle askerlere karşı koşarım.
Tanrım'la suru aşarım.
31 Tanrı'ya gelince, O'nun yolu kusursuzdur.
Yahve'nin sözü sınanmıştır.
O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
32 Çünkü Yahve dışında Tanrı kimdir?
Tanrımız'ın dışında kaya kimdir?
33 Tanrı benim güçlü kalemdir.
Yolumu kusursuz kılar.
34 Onun ayaklarını geyik ayakları gibi yapar,
beni yüksek yerlerime yerleştirir.
35 Ellerime savaşmayı öğretir,
kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
36 Kurtarışının kalkanını da bana verdin.
Yumuşaklığın beni büyük yaptı.
37 Adımlarımı altımda genişlettin.
Ayaklarım kaymadı.
38 Düşmanlarımı kovaladım ve onları yok ettim.
Onlar tükenmeden geri dönmedim.
39 Onları tükettim ve vurdum,
artık kalkamazlar.
Evet, ayaklarımın altına düştüler.
40 Çünkü savaş için beni güçle donattın.
Bana karşı kalkanları altımda boyun eğdirdin.
41 Düşmanlarımın sırtını da bana çevirttin,
benden nefret edenleri yok edeyim diye.

42 Onlar baktılar, ama kurtaracak kimse yoktu;
Yahve'ye baktılar, ama onlara yanıt vermedi.
43 O zaman onları yerin tozu gibi dövdüm,
onları sokakların çamuru gibi ezdim ve dağıttım.
44 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın.
ulusların başı olmam için beni korudun.
Bilmediğim bir halk bana hizmet edecek.
45 Yabancılar bana boyun eğecekler.
Benim hakkımda duyar duymaz bana itaat edecekler.
46 Yabancılar zayıflayacaklar,
titreyerek kapalı yerlerinden çıkacaklar.
47 Yahve yaşıyor! Kayam yücelsin!
Kurtuluşumun kayası, Tanrı yücelsin,
48 O'dur öcümü alan, halkları bana tabi kılan,
49 beni düşmanlarımdan uzaklaştıran Tanrı.
Evet, bana karşı ayaklananların üzerine beni sen yükseltirsin.
Beni zorba adamdan kurtarırsın.
50 Bu yüzden, ey Yahve, uluslar arasında sana şükredeceğim,
adını ilahilerle öveceğim.
51 O, kralına büyük kurtuluş verir,
meshedilmişine, David'e ve onun soyuna
Sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini gösterir."

23

1 Şimdi bunlar David'in son sözleridir.
Yişay oğlu David,
yükseğe çıkarılan adam,
Yakov'un Tanrısı'nın meshedilmişi,
İsrael'in tatlı mezmur yazarı şöyle diyor:
2 "Yahve'nin Ruhu benim aracılığımla konuştu.
O'nun sözü dilimdeydi.
3 İsrael'in Tanrısı dedi,
İsrael'in Kayası bana konuştu,
'İnsanların üzerinde adaletle hüküm süren,
Tanrı korkusuyla hüküm süren,
4 Bulutsuz bir sabah gibi,
güneşin doğduğu zamanki sabah ışığı gibi olacak,
berrak parıltısı yağmurdan sonra yeryüzünden taze otlar bitirir.'
5 Benim evim de Tanrı ile öyle değil mi?
Yine de her şeyde düzenli ve emin
benimle sonsuz bir antlaşma yaptı,
çünkü bütün kurtuluşum ve bütün dileğim odur.
O bunu büyütmeyecek mi?
6 Ama bütün tanrısızlar,
elle tutulamayacakları için,
atılması gereken dikenler gibi olacaklar.
7 Onlara dokunan adam demir ve mızrak sapıyla silahlanmalıdır.
Yerlerinde ateşle tamamen yakılacaklardır."
8 David'in yiğitlerinin adları şunlardır: Tahkemonlu Yoşeb Başşevet,
komutanların başı; Esnili Adino diye çağrılırdı, bir defada sekiz yüz kişiyi öldürdü.

9 Ondan sonra, David'in yanında savaşa toplanmış Filistliler'e meydan
okuyan üç yiğitten biri olan Ahohlu'nun oğlu Doday oğlu Eleazar vardı,
İsraelliler de gitmişti.
10 O kalktı, eli yorulana ve eli kılıca yapışana dek Filistliler'i vurdu; ve
Yahve o gün büyük bir zafer sağladı; ve halk sadece yağma almak için onun
ardından geri döndü.
11 Ondan sonra Hararlı Age oğlu Şamma geldi. Filistliler mercimek dolu
bir tarlanın olduğu yerde birlik halinde toplanmışlardı, halk da
Filistliler'den kaçtı.
12 Ama o tarlanın ortasında durup onu savundu ve Filistliler'i öldürdü; ve
Yahve büyük bir zafer sağladı.
13 Otuzlar'ın başlarından üçü aşağı inip hasat zamanında David'in yanına,
Adullam mağarasına geldiler; ve Filistliler'in birliği Refaim Vadisi'nde
ordugâh kurmuştu.
14 O sırada David kaledeydi; ve Filistliler'in garnizonu o sırada
Beytlehem'deydi.
15 David özlemle, "Keşke biri bana Beytlehem'in kapısındaki kuyudan içecek
su verseydi!" dedi.
16 Üç yiğit Filist ordusunu yarıp, Beytlehem'in kapısındaki kuyudan su
çekip aldılar ve David'e getirdiler; ama David onu içmek istemedi, ama onu
Yahve'ye döktü.
17 Şöyle dedi, "Ey Yahve, bunu yapmak benden uzak olsun! Bu,
yaşamlarını tehlikeye atarak gidenlerin kanı değil mi?" Bu yüzden içmek
istemedi. Bu üç yiğit bu şeyleri yaptı.
18 Seruya oğlu Yoav'ın kardeşi Avişay, Üçler'in başıydı. Mızrağını üç yüze
karşı kaldırdı ve onları öldürdü ve Üçler'in arasında adı vardı.
19 O, Üçler'in en saygını değil miydi? Bu yüzden onların komutanı oldu.
Ancak Üçler'den biri olarak sayılmadı.
20 Yehoyada oğlu Benaya, Kavseel'den cesur bir adamın oğluydu. O,
kudretli işler yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Karlı bir zamanda
çukurun ortasında bir aslanı da öldürdü.
21 Büyük bir Mısırlı'yı öldürdü. Mısırlı'nın elinde bir mızrak vardı. Ama bir
değnek ile ona doğru indi ve mızrağı Mısırlı'nın elinden çekip aldı ve onu
kendi mızrağıyla öldürdü.
22 Yehoyada oğlu Benaya bu şeyleri yaptı ve üç yiğit arasında ünü vardı.
23 Otuzlar'dan daha saygındı, ama Üçler'e ulaşamadı. David onu
muhafızlarının başına koydu.
24 Yoav'ın kardeşi Asahel Otuzlar'dan biriydi: Beytlehemli Dodo oğlu
Elhanan,
25 Harotlu Şamma, Harotlu Elika,
26 Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
27 Anatotlu Aviezer, Huşatlı Mevunnay,
28 Ahohlu Salmon, Netofalı Maharay,
29 Netofalı Baana oğlu Helev, Benyamin'in çocuklarından Givalı Rivay oğlu
İttay,
30 Piratonlu Benaya, Gaaş derelerinden Hidday.
31 Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,
32 Şaalbonlu Elyahba, Yaşenoğulları, Yonatan,
33 Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,

34 Maakalı oğlu Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
35 Karmelli Hesro, Aravlı Paaray,
36 Sovalı Natan oğlu İgal, Gadlı Bani,
37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcıları Beerotlu Nahray,
38 İtrili İra, İtrili Garev
39 Ve Hititli Uriya: Toplam otuz yedi kişi.

24

1 Yahve'nin öfkesi yine İsrael'e karşı alevlendi ve David'i onlara karşı kışkırtarak, "Git, İsrael ve Yahuda'yı say" dedi.
2 Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a, "Şimdi, Dan'dan Beer Şeva'ya kadar İsrael'in bütün oymaklarını dolaş, halkı sayın, halkın toplamını bileyim" dedi.
3 Yoav, krala, "Şimdi Tanrın Yahve, ne kadar çok olursa olsun, halka yüz kat daha fazlasını katsın; efendim kralın gözleri de bunu görsün. Ama neden efendim kral bu şeyden hoşnut oluyor?" dedi.
4 Bununla birlikte, kralın sözü Yoav'a ve ordu komutanlarına karşı üstün geldi. Yoav ve ordu komutanları, İsrael halkını saymak için kralın önünden çıktılar.
5 Yarden'i geçip Gad Vadisi'nin ortasındaki kentin sağ tarafında Aroer'de konakladılar ve Yazer'e,
6 sonra Gilad'a ve Tahtim Hodşi diyarına geldiler; Dan Yaan'a ve Sayda'nın çevresine geldiler,
7 Sur Kalesi'ne ve Hivliler'in ile Kenanlılar'ın bütün kentlerine geldiler; ve Yahuda'nın güneyinde, Beer Şeva'ya çıktılar.
8 Böylece bütün ülkeyi dolaşınca, dokuz ay yirmi gün sonunda Yeruşalem'e vardılar.
9 Yoav halkın sayımını krala teslim etti; ve İsrael'de kılıç çeken sekiz yüz bin yiğit vardı ve Yahuda adamları beş yüz bin kişiydi.
10 David halkı saydıktan sonra yüreği onu vurdu. David Yahve'ye, "Yaptığım işte büyük günah işledim" dedi. "Ama şimdi, ey Yahve, yalvarırım, hizmetkârının suçunu sil; çünkü çok akılsızlık ettim."
11 Sabahleyin David kalkınca, Yahve'nin sözü David'in Gören'i Peygamber Gad'a geldi ve şöyle dedi:
12 "Git, David'e söyle, Yahve diyor ki, 'Sana üç şey sunuyorum. Bunlardan birini seç de sana yapayım.' "
13 Bunun üzerine Gad David'e geldi ve ona şöyle dedi: "Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun? Ya da düşmanların seni kovalarken onların önünden üç ay mı kaçarsın? Ya da ülkende üç gün veba mı olsun? Şimdi yanıt ver de beni gönderene ne yanıt vereceğimi düşün."
14 David Gad'a dedi: "Sıkıntıdayım. Şimdi Yahve'nin eline düşelim, çünkü merhametleri büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim."
15 Böylece Yahve sabahleyin belirlenen zamana dek İsrael'in üzerine veba gönderdi; ve Dan'dan Beer Şeva'ya kadar halktan yetmiş bin kişi öldü.
16 Melek elini Yeruşalem'i yok etmek için uzattığında, Yahve felaketten vazgeçti ve halkı yok eden meleğe, "Yeter artık. Şimdi elini çek." dedi. Yahve'nin meleği Yevuslu Aravna'nın harman yerinin yanındaydı.

17 David, halkı vuran meleği görünce Yahve'ye söyleyip dedi, “İşte, ben
günah işledim ve sapıklık ettim; ama bu koyunlar ne yaptılar? Lütfen elin
bana ve babamın evine karşı olsun.”
18 O gün Gad David'in yanına geldi ve ona, “Çık, Yevuslu Aravna'nın
harman yeri üzerinde Yahve'ye bir sunak yap” dedi.
19 Gad'ın sözüne göre David Yahve'nin buyurduğu gibi çıktı.
20 Aravna dışarı baktı ve kralla hizmetkârlarının kendisine doğru geldiğini
gördü. Sonra Aravna dışarı çıktı ve yüzüstü yere kapanarak kralın önünde
eğildi.
21 Aravna, “Efendim kral neden hizmetkârına geldi?” dedi. David,
“Harman yerini satın almak, Yahve'ye bir sunak yapmak için, böylece veba
halkın üzerinden kaldırılsın” dedi.
22 Aravna, David'e, “Efendim kral alsın ve kendisine iyi gelene göre
sunsun. İşte, yakmalık sunu için sığırlar, odun için de harman dövenleri ve
öküz boyundurukları.
23 Ey kral, Aravna bunların hepsini krala veriyor.” dedi. Aravna, krala,
“Tanrın Yahve seni kabul etsin” dedi.
24 Kral Aravna'ya, “Hayır, ama kesinlikle senden bir bedel karşılığında
satın alacağım. Tanrım Yahve'ye bana hiçe malolmuş yakmalık sunular
sunmayacağım.” dedi. Böylece David harman yerini ve öküzleri elli şekel*
gümüşe satın aldı.
25 David orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve yakmalık sunular ve esenlik
sunuları sundu. Böylece Yahve ülke için yalvarışı kabul etti ve veba İsrael'den
kaldırıldı.

* **24:24** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya 1,1 pounddur.

1. KRALLAR

1 Kral David yaşlanmış ve yılları ilerlemişti. Üzerine giysilerle örttüler, ama ısınamıyordu.
2 Bu nedenle hizmetkârları ona, “Efendim kral için el değmemiş genç bir kız aransın. Kralın önünde dursun, ona baksın ve koynunda yatsın da efendim kral ısınsın.” dediler.
3 Böylece İsrael'in bütün sınırlarında güzel bir genç kız aradılar ve Şunemli Abişag'ı bulup krala getirdiler.
4 Genç kız çok güzeldi, krala baktı ve ona hizmet etti; ama kral onu yakından bilmedi.
5 Hagit'in oğlu Adoniya, “Ben kral olacağım” diyerek kendini yükseltti. Sonra kendisine arabalar, atlılar ve önünde koşacak elli adam hazırladı.
6 Babası, “Neden böyle yaptın?” diyerek hiçbir zaman onu gücendirmemişti. Üstelik çok yakışıklı bir adamdı; ve Avşalom'dan sonra doğmuştu.
7 Seruya oğlu Yoav ve kâhin Aviyatar ile görüştü; ve onlar Adoniya'yı izlediler ve ona yardım ettiler.
8 Ancak kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimei, Rei ve David'e ait olan yiğitler Adoniya ile birlikte değildi.
9 Adoniya, En Rogel'in yanındaki Sohelet taşının yanında koyun, sığır ve besili hayvanlar kesti; ve bütün kardeşlerini, kralın oğullarını ve kralın hizmetkârları olan Yahudalılar'ı çağırdı;
10 ama Peygamber Natan'ı, Benaya'yı, yiğitleri ve kardeşi Solomon'u çağırmadı.
11 O zaman Natan, Solomon'un annesi Batşeva'ya şöyle dedi: “Haggit oğlu Adoniya'nın krallık ettiğini ve efendimiz David'in bunu bilmediğini duymadın mı?
12 Şimdi gel, sana öğüt vereyim de hem kendi hayatını hem de oğlun Solomon'un hayatını kurtarabilesin.
13 Kral David'in yanına gir ve ona de ki, 'Efendim kral, hizmetkârına ant içip, “Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak” demedin mi? Öyleyse Adoniya neden krallık ediyor?'
14 İşte,* sen orada kralla konuşurken, ben de senin ardından girip sözlerini doğrulayacağım.”
15 Bat Şeva kralın yanına, odasına girdi. Kral çok yaşlıydı ve Şunemli Abişag krala hizmet ediyordu.
16 Bat Şeva eğildi ve krala saygı gösterdi. Kral, “Ne istiyorsun?” dedi.
17 Kadın ona dedi: “Efendim, Tanrın Yahve† aracılığıyla hizmetkârına ant içtin, ‘Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak.’
18 Şimdi işte, Adoniya krallık ediyor; ama sen, efendim kral, bunu bilmiyorsun.
19 Birçok sığır, besili sığır ve koyun kesti ve kralın bütün oğullarını, kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı; ama hizmetkârın Solomon'u çağırmadı.

---

* **1:14** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:17** “Yahve” Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

20 Efendim kralın tahtına kendisinden sonra kimin oturacağını onlara
söyleyesin diye, sen, efendim kral, bütün İsrael'in gözleri senin üzerindedir.
21 Yoksa öyle olacak ki, efendim kral atalarıyla uyuduğunda ben ve oğlum
Solomon suçlu sayılacağız."

22 İşte, o daha kralla konuşurken, Peygamber Natan içeri girdi.

23 Krala, "İşte, Peygamber Natan!" dediler.

Kralın önüne gelince, yüzüstü yere kapanarak kralın önünde eğildi.
24 Natan, "Efendim, kral, 'Benden sonra Adoniya krallık edecek ve tahtıma
o oturacak' dedin mi?" dedi.
25 "Çünkü o bugün aşağı indi ve çok sayıda sığır, besili dana ve koyun kesti
ve kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve kâhin Aviyatar'ı çağırdı.
İşte, onun önünde yiyip içiyorlar ve, 'Yaşasın Kral Adoniya!' diyorlar.
26 Ama beni, bu hizmetkârını, kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve
hizmetkârın Solomon'u çağırmadı.
27 Bu şey efendim kral tarafından mı yapıldı? Ve efendim kralın tahtına
kendisinden sonra kimin oturacağını hizmetkârlarına göstermedin."

28 Bunun üzerine Kral David, "Bana Bat Şeva'yı çağır" diye karşılık verdi.
Bat Şeva kralın önüne geldi ve kralın önünde durdu.
29 Kral ant içip şöyle dedi: "Canımı her sıkıntıdan kurtaran diri olan
Yahve'nin hakkı için,
30 İsrael'in Tanrısı Yahve aracılığıyla sana ant içtiğim gibi, 'Kesinlikle senin
oğlun Solomon benden sonra krallık edecek ve benim yerime tahtıma o
oturacak.' Bunu bugün kesinlikle yapacağım."

31 Bunun üzerine Bat Şeva yüzünü yere eğdi ve krala saygı göstererek,
"Efendim Kral David daima yaşasın!" dedi.

32 Kral David, "Bana kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu
Benaya'yı çağırın" dedi. Kralın önüne çıktılar.
33 Kral onlara, "Efendinizin hizmetkârlarını yanınıza alın ve oğlum
Solomon'u kendi katırıma bindirip Gihon'a indirin" dedi.
34 "Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu orada İsrael'in üzerine kral
olarak meshetsinler. Boruyu çalın ve, 'Yaşasın Kral Solomon!' deyin.
35 O zaman siz de çıkın, o gelip tahtıma otursun; çünkü benim yerime kral
olacak. Onu İsrael ve Yahuda'nın üzerine hükümdar olarak atadım."
36 Yehoyada oğlu Benaya krala yanıt verip, "Amin, efendim kralın Tanrısı
Yahve böyle desin" dedi.
37 "Yahve efendim kralla birlikte olduğu gibi Solomon'la da birlikte olsun
ve onun tahtını efendim Kral David'in tahtından daha büyük etsin."

38 Böylece kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya,
Keretililer ve Peletliler inip Solomon'u Kral David'in katırına bindirdiler ve
Gihon'a getirdiler.
39 Kâhin Sadok Çadır'dan yağ boynuzunu alıp Solomon'u meshetti. Boruyu
çaldılar ve bütün halk, "Yaşasın Kral Solomon!" dedi.

40 Bütün halk onun ardından geldi ve halk zurnalar çaldı ve büyük bir
sevinçle sevindi, öyle ki, yer onların sesiyle sarsıldı.

41 Adoniya ve onunla birlikte olan bütün konuklar yemeklerini
bitirdikleri sırada bunu duydular. Yoav boru sesini duyunca, "Nedir kentin
bu gürültüsü patırtısı?" dedi.

42 Daha o konuşurken, işte, kâhin Aviyatar'ın oğlu Yonatan geldi; ve
Adoniya, "İçeri gir; çünkü sen saygıdeğer bir adamsın ve iyi haber
getiriyorsun" dedi.
43 Yonatan, Adoniya'ya yanıt verdi, "Gerçekten efendimiz Kral David,
Solomon'u kral yaptı.
44 Kral, kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı, Yehoyada'nın oğlu Benaya'yı,
Keretiler'i ve Peletliler'i onunla birlikte gönderdi; ve onu kralın katırına
bindirdiler.
45 Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu Gihon'da kral olarak meshettiler.
Oradan sevinçle çıktılar, öyle ki, kent yeniden çınladı. Duyduğunuz ses budur.
46 Solomon da krallığın tahtında oturuyor.
47 Kralın hizmetkârları da efendimiz Kral David'i kutsamak için geldiler
ve, 'Tanrın Solomon'un adını senin adından daha iyi yapsın ve tahtını senin
tahtından daha büyük yapsın' dediler; kral da yatak üzerinde eğildi.
48 Kral da şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin! Bugün tahtım üzerine
oturan birini verdi, gözlerim de bunu görüyor.'"
49 Adoniya'nın bütün konukları korktular ve ayağa kalktılar, her biri kendi
yoluna gitti.
50 Adoniya Solomon yüzünden korktu; kalktı, gitti ve sunağın
boynuzlarına sarıldı.
51 Solomon'a, "İşte, Adoniya Kral Solomon'dan korkuyor; çünkü işte,
sunağın boynuzlarına sarıldı ve 'Kral Solomon önce bana, hizmetkârını
kılıçla öldürmeyeceğine ant içsin' diyor" denildi.
52 Solomon, "Saygıdeğer bir adam olduğunu gösterirse, saçının bir teli yere
düşmeyecek; ama içinde kötülük bulunursa, ölecek" dedi.
53 Bunun üzerine Kral Solomon adam gönderdi ve onu sunaktan indirdiler.
Gelip Kral Solomon'a eğildi; Solomon da ona, "Evine git" dedi.

2

1 David'in ölüm günleri yaklaştı. Oğlu Solomon'a şöyle buyurup dedi:
2 "Ben de bütün yeryüzünün o yolundan gidiyorum. Bu nedenle sen güçlü
ol ve erkek gibi ol;
3 Tanrın Yahve'nin buyruğunu tut. Moşe'nin yasasında yazılı olana göre,
O'nun yollarında yürü, kuralarını, buyruklarını, ilkelerini ve tanıklıklarını
tut. Böylece yaptığın her şeyde ve yöneldiğin her yerde başarılı olabilesin.
4 O zaman Yahve, benim hakkımda söylediği şu sözü yerine getirsin:
'Çocukların yollarına dikkat ederlerse, bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla
önümde doğrulukla yürürlerse, İsrael tahtında senden bir adam eksik
olmayacaktır' dedi."
5 "Ayrıca, Seruya oğlu Yoav'ın bana ne yaptığını, İsrael ordularının iki
komutanına, Ner oğlu Avner'e ve Yeter oğlu Amasa'ya ne yaptığını da
biliyorsun. Onları öldürdü ve barış içindeyken savaş kanı döktü ve savaş
kanını beline doladığı kuşağa ve ayaklarındaki çarıklara sürdü.
6 Bu nedenle bilgeliğine göre davran ve onun ak saçlı başının esenlik içinde
Şeol'e* inmesine izin verme.
7 Ama Giladlı Barzillay'ın oğullarına iyilik et ve sofranda yemek yiyenler
arasında olsunlar. Çünkü kardeşin Avşalom'dan kaçtığım zaman bana böyle
geldiler."

* **2:6** Şeol ölüler diyarıdır.

8 “İşte, Bahurimli Benyaminli Gera oğlu Şimei seninle birliktedir. Mahanaim'e gittiğim gün beni ağır bir lanetle lanetledi. Ancak Yarden'de benimle buluşmak için aşağı indi. Ben de ona Yahve aracılığıyla ant içtim: 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim' dedim.
9 Şimdi onu suçsuz tutma. Çünkü sen bilge bir adamsın. Ona ne yapacağını bileceksin ve onun ak başını kanla Şeol'e† indireceksin.”
10 David atalarıyla uyudu ve David'in kentinde gömüldü.
11 David'in İsrael üzerinde hüküm sürdüğü günler kırk yıldı. Hevron'da yedi yıl, Yeruşalem'de otuz üç yıl hüküm sürdü.
12 Solomon babası David'in tahtına oturdu ve krallığı sağlamlaştı.
13 Sonra Hagit oğlu Adoniya, Solomon'un annesi Batşeva'nın yanına geldi. Batşeva, “Esenlikle mi geldin?” dedi.
O, “Esenlikle” dedi.
14 Ayrıca, “Sana söyleyecek bir şeyim var” dedi.
Batşeva, “Söyle” dedi.
15 Adoniya, “Krallık benimdi ve biliyorsun benim hüküm sürmem için bütün İsrael bana yönelmişti” dedi. “Ancak krallık tersine döndü ve kardeşimin oldu; çünkü Yahve tarafından onundu.
16 Şimdi senden bir dilekte bulunuyorum. Beni reddetme.”
Batşeva, “Söyle” dedi.
17 Adoniya, “Lütfen Kral Solomon'a söyle (çünkü sana 'hayır' demeyecektir), Şunemli Abişag'ı bana eş olarak versin” dedi.
18 Batşeva, “Tamam, senin için kralla konuşacağım” dedi.
19 Bunun üzerine Batşeva, Adoniya için konuşmak üzere Kral Solomon'un yanına gitti. Kral onu karşılamak için ayağa kalktı ve önünde eğildi, tahtına oturdu ve kralın annesi için bir taht koydurdu; ve annesi onun sağ tarafına oturdu.
20 Sonra Batşeva, “Senden küçük bir ricam var; beni reddetme” dedi.
Kral ona, “İste, annem, çünkü seni reddetmem” dedi.
21 Kadın, “Şunemli Abişag, kardeşin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi.
22 Kral Solomon annesine, “Şunemli Abişag'ı Adoniya için neden istiyorsun? Krallığı da onun için iste, çünkü o benim ağabeyimdir; hem onun için, hem kâhin Aviyatar için, hem de Seruya oğlu Yoav için.” diye yanıt verdi.
23 O zaman Kral Solomon, Yahve'ye ant içerek şöyle dedi: “Eğer Adoniya kendi hayatına karşı bu sözü söylemediyse Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın.
24 Şimdi, beni sağlamlaştıran, babam David'in tahtına oturtan ve bana söz verdiği gibi bir ev yapan Yahve'nin hakkı için, Adoniya bugün kesinlikle öldürülecektir.”
25 Kral Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı gönderdi; ve onun üzerine indi ve öldü.
26 Kâhin Aviyatar'a, “Anatot'a, kendi tarlalarına git, çünkü ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim, çünkü sen Efendi‡ Yahve'nin Sandığı'nı babam David'in önünde taşıdın ve babamın çektiği her sıkıntıda sen de sıkıntı çektin.” dedi.
27 Böylece Solomon, Eli'nin eviyle ilgili olarak Yahve'nin Şilo'da söylediği sözü yerine getirmek için, Aviyatar'ı Yahve'nin kâhinliğinden çıkardı.

† **2:9** Şeol ölüler diyarıdır. ‡ **2:26** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

28 Bu haber Yoav'a ulaştı; çünkü Yoav, Avşalom'un ardından gitmediği halde
Adoniya'nın ardından gitti. Yoav, Yahve'nin Çadırı'na kaçtı ve sunağın
boynuzlarına tutundu.
29 Kral Solomon'a, "Yoav Yahve'nin Çadırı'na kaçtı; işte, sunağın yanında"
diye bildirildi. Bunun üzerine Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı göndererek,
"Git, onun üzerine in" dedi.
30 Benaya Yahve'nin Çadırı'na geldi ve ona, "Kral, 'Çık!' diyor" dedi.
O, "Hayır, ben burada öleceğim" dedi. Benaya krala yine haber getirdi ve
"Yoav'ın söylediği bu ve bana verdiği yanıt da bu" dedi.
31 Kral ona, "Söylediği gibi yap, üzerine in ve onu göm. Böylece Yoav'ın
nedensiz yere döktüğü kanı benden ve babamın evinden kaldırasın." dedi.
32 "Yahve kanını kendi başı üzerine döndürecek. Çünkü kendisinden daha
doğru ve daha iyi iki adamın üzerine inip onları kılıçla öldürdü. Babam David
de bunu bilmiyordu: İsrael ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ve Yahuda
ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa.
33 Böylece kanları sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun§ başı üzerine dönecek.
Ama David için, soyundan gelenler için, evi için ve tahtı için Yahve'den
sonsuza dek esenlik olacak."
34 O zaman Yehoyada oğlu Benaya gidip üzerine indi ve onu öldürdü. Çölde
kendi evine gömüldü.
35 Kral, ordunun başına Yehoyada oğlu Benaya'yı, kral Aviyata'ın yerine de
Kâhin Sadok'u koydu.
36 Kral gönderip Şimei'yi çağırdı ve ona, "Yeruşalem'de kendine bir ev yap,
orada otur, başka yere gitme" dedi.
37 "Çünkü çıkıp Kidron Vadisi'ni geçtiğin gün, kesinlikle öleceğini bil. Kanın
kendi başın üzerinde olacak."
38 Şimei krala, "Söylediğin iyidir. Efendim kral ne dediyse, hizmetkârın da
öyle yapacak." dedi. Şimei Yeruşalem'de uzun günler yaşadı.
39 Üç yılın sonunda Şimei'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına
kaçtı. Şimei'ye, "İşte, kölelerin Gat'ta" diye bildirdiler.
40 Şimei kalktı, eşeğine eyer vurdu ve kölelerini aramak için Gat'a Akiş'in
yanına gitti. Şimei de gidip kölelerini Gat'tan getirdi.
41 Solomon'a, Şimei'nin Yeruşalem'den Gat'a gidip geri döndüğü bildirildi.
42 Kral adam gönderip Şimei'yi çağırttı ve ona, "Ben seni Yahve aracılığıyla
uyarmadım mı, 'Şunu iyi bil ki, dışarı çıkıp başka bir yerde yürüdüğün gün
kesinlikle öleceksin' demedim mi? Sen bana, 'Duyduğum söz iyidir' dedin.
43 Öyleyse neden Yahve'nin andını ve sana verdiğim buyruğu tutmadın?"
dedi.
44 Kral ayrıca Şimei'ye, "Babam David'e yaptığın bütün kötülüğü yüreğinde
biliyorsun. Bu yüzden Yahve kötülüğünü kendi başın üzerine döndürecektir."
dedi.
45 "Ama Kral Solomon kutsanacak ve David'in tahtı sonsuza dek
Yahve'nin önünde sağlam kalacaktır."
46 Bunun üzerine kral Yehoyada oğlu Benaya'ya buyurdu; o da çıkıp onun
üzerine indi, ve o öldü. Krallık Solomon'un elinde sağlamlaştırıldı.

§ **2:33** veya tohum

3

1 Solomon, Mısır Kralı Firavun ile bir evlilik bağı kurdu. Firavun'un kızını
aldı ve onu David'in kentine getirdi, ta ki kendi evini, Yahve'nin evini ve
Yeruşalem'in etrafındaki duvarı yapmayı bitirene kadar.
2 Ancak halk yüksek yerlerde kurban kesiyordu, çünkü henüz Yahve adına
bir ev yapılmamıştı.
3 Solomon, babası David'in kurallarında yürüyerek Yahve'yi sevdi, ancak
yüksek yerlerde kurban ediyor ve buhur yakıyordu.
4 Kral, orada kurban kesmek için Givon'a gitti, çünkü orası büyük yüksek
yerdi. Solomon o sunak üzerinde bin yakmalık sunu sundu.
5 Givon'da, Yahve geceleyin Solomon'a bir rüyada göründü ve Tanrı, "Sana
ne vereyim iste" dedi.
6 Solomon, "Hizmetkârın babam David'e büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin,
çünkü senin önünde gerçekte, doğrulukla ve dürüst bir yürekle yürüdü" dedi.
"Ona bu büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin ve bugün olduğu gibi tahtına
oturması için ona bir oğul verdin.
7 Şimdi, Tanrım Yahve, hizmetkârını babam David yerine kral yaptın. Ben
daha küçücük bir çocuğum. Nasıl dışarı çıkılır, nasıl içeri girilir bilmem.
8 Hizmetkârın, seçtiğin halkın arasındadır, kalabalıkta sayılamayacak kadar
büyük bir halktır.
9 Bu nedenle, halkına hükmetmek için hizmetkârına anlayışlı bir yürek ver
ki, iyiyle kötüyü ayırt edebileyim. Çünkü senin bu büyük halkına kim
hükmedebilir?"
10 Bu istek Yahve'nin hoşuna gitti, çünkü Solomon bu şeyi dilemişti.
11 Tanrı ona şöyle dedi: "Mademki bu şeyi istedin, ancak kendin için uzun
ömür istemedin, kendin için zenginlik istemedin, düşmanlarının yaşamını da
istemedin, ancak doğruyu ayırt etmek üzere kendin için anlayış istedin.
12 İşte, senin sözüne göre yaptım. İşte, sana bilge ve anlayışlı bir yürek
verdim. Öyle ki, senden önce senin gibisi olmadı, senden sonra da senin
gibisi çıkmayacaktır.
13 Sana istemediğin şeyi de verdim: Hem zenginlik hem de saygınlık. Öyle
ki, krallar arasında bütün günlerinde senin gibisi olmayacaktır.
14 Eğer benim yollarımda yürür, kurallarımı ve buyruklarımı baban David
gibi tutarsan, senin günlerini uzatacağım."
15 Solomon uyandı ve işte, bu bir rüyaydı. Sonra Yeruşalem'e geldi ve
Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın önünde durdu, yakmalık sunular sundu,
esenlik sunuları sundu ve bütün hizmetkârlarına bir ziyafet verdi.
16 Sonra fahişe olan iki kadın kralın yanına geldi ve önünde durdu.
17 Kadınlardan biri, "Aman efendim, ben ve bu kadın aynı evde
oturuyoruz. Evde onunla birlikte bir çocuk doğurdum." dedi.
18 "Ben doğurduktan sonraki üçüncü gün bu kadın da doğurdu. Birlikteydik.
Evde bizimle birlikte yabancı yoktu, evde sadece ikimiz vardık.
19 Bu kadının çocuğu geceleyin öldü, çünkü onun üzerine yattı.
20 Gece yarısı kalktı, hizmetkârın uyurken yanımdaki oğlumu aldı, kendi
koynuna yatırdı, ölü çocuğunu da benim koynuma yatırdı.
21 Sabah çocuğumu emzirmek için kalktığımda, işte ölmüştü. Ama sabah
ona baktığımda, doğurduğum kendi oğlum değildi."
22 Öbür kadın, "Hayır! Ama yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun." dedi.

Birincisi, “Hayır! Ama ölen senin oğlun, yaşayan da benim oğlum.” dedi. Kralın önünde böyle tartışıyorlardı.
23 O zaman kral, “Birisi, ‘Bu yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun” diyor; öbürü, ‘Hayır! Ama ölen senin oğlun yaşayan benim oğlum” diyor.
24 Kral, “Bana bir kılıç getirin” dedi. Bunun üzerine kralın önüne bir kılıç getirdiler.
25 Kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölün, yarısını birine, yarısını da öbürüne verin” dedi.
26 Yaşayan çocuğun sahibi olan kadın, oğlunun acısıyla yüreği yanarak, “Efendim, yaşayan çocuğu ona verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin!” dedi.
Öteki ise, “Ne benim ne de senin olacak. Onu bölüştürün.” dedi.
27 Kral, “Yaşayan çocuğu birinci kadına verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin. Çünkü annesi odur.” diye yanıt verdi.
28 Bütün İsraelliler, kralın verdiği hükmü duydular ve kraldan korktular. Çünkü hükmetmek için Tanrı'nın bilgeliğinin onda bulunduğunu gördüler.

4

1 Kral Solomon bütün İsrael üzerinde kraldı.
2 Onun beyleri şunlardı: Kâhin Sadok oğlu Azarya;
3 Yazıcılar Şişa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya; tarihçi Ahilud oğlu Yehoşafat;
4 ordu komutanı Yehoyada oğlu Benaya; kâhin Sadok ve Aviyatar;
5 Natan oğlu Azarya görevlilerin başındaydı; Natan oğlu Zavud baş vezir ve kralın dostuydu;
6 Ahişar ev halkının başındaydı, Avda'nın oğlu Adoniram da angaryacıların başındaydı.
7 Solomon'un bütün İsrael'in başında on iki görevlisi vardı. Bunlar krala ve ev halkına yiyecek sağlıyorlardı. Her biri yılda bir aylık yiyecek sağlamak zorundaydı.
8 Bunların adları şunlardır: Efraim dağlık bölgesinde Ben Hur;
9 Makaz'da, Şaalvim'de, Beyt Şemeş'te ve Elon Beyt Hanan'da Ben Deker;
10 Arubbot'ta Ben Hesed (Soko ve bütün Hefer toprakları ona aitti);
11 Dor'un bütün tepesinde Ben Avinadav (Solomon'un kızı Tafat onun karısıydı);
12 Taanak ve Megiddo'da ve Yizreel'in altında, Zerathan'ın yanında bulunan bütün Beyt Şean, Beyt Şean'dan Avel Meholah'a, Yokmeam'ın ötesine kadar Ahilud oğlu Baana;
13 Ramot Gilad'da Ben Geber (Gilad'da bulunan Manaşşe oğlu Yair'in kentleri ona aitti; Başan'da olan Argov bölgesi, surları ve tunç sürgüleri olan altmış büyük kent de ona aitti);
14 Mahanaim'de İddo oğlu Ahinadav;
15 Naftali'de Ahimaaz (ayrıca Solomon'un kızı Basemat'ı da eş olarak aldı);
16 Aşer ve Bealot'ta Huşay oğlu Baana;
17 İssakar'da Paruah oğlu Yehoşafat;
18 Benyamin'de Ela oğlu Şimei;
19 Gilad diyarında, Amor Kralı Sihon'un ve Başan Kralı Og'un ülkesinde Uri oğlu Gever; ve ülkede bulunan tek memur oydu.
20 Yahuda ve İsrael, kalabalıkta deniz kıyısındaki kum gibi çoktu; yiyip içiyor ve neşeliydiler.

21 Solomon, Irmak'tan Filistliler ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün
krallıklar üzerinde hüküm sürüyordu. Solomon'un bütün günlerinde ona vergi
verdiler ve hizmet ettiler.
22 Solomon'un bir günlük yiyeceği otuz kor* ince un, altmış ölçek un,
23 on baş semiz sığır, otlaklardan yirmi baş sığır ve geyik, ceylan, karaca
ve semiz kümes hayvanlarından başka yüz koyundu.
24 Çünkü Irmak'ın bu tarafında Tifsah'tan Gaza'ya kadar her yerde,
Irmak'ın bu tarafında olan bütün kralların üzerinde hüküm sürüyordu; ve
çevresinde, her yanında barış vardı.
25 Yahuda ve İsrael halkı, her biri asmasının altında ve incir ağacının
altında, Dan'dan Beer Şeva'ya kadar Solomon'un bütün günlerinde güvenlik
içinde yaşadı.
26 Solomon'un savaş arabaları için kırk bin ahır atı ve on iki bin atlısı
vardı.
27 Bu memurlar Kral Solomon'a ve Kral Solomon'un sofrasına gelen
herkese, her biri kendi ayında yiyecek sağlıyordu. Hiçbir şeyi eksik
bırakmıyorlardı.
28 Ayrıca, her biri görevine göre memurların bulundukları yere, atlar ve
hızlı atlar için arpa ve saman getirirlerdi.
29 Tanrı, Solomon'a deniz kıyısındaki kum kadar bol bilgelik, anlayış ve
yürek genişliği verdi.
30 Solomon'un bilgeliği, bütün doğuluların bilgeliğinden ve bütün
Mısırlılar'ın bilgeliğinden üstündü.
31 Çünkü o, bütün insanlardan daha bilgeydi; Ezrahlı Etan'dan, Mahol'un
oğulları Heman'dan, Kalkol'dan ve Darda'dan daha bilgeydi; ünü çevredeki
bütün uluslardaydı.
32 Üç bin özdeyiş söyledi, ezgilerinin sayısı bin beşdi.
33 Lübnan'daki sedirden duvarda biten mercanköşküne kadar ağaçlardan
söz ederdi; ayrıca hayvanlardan, kuşlardan, sürüngenlerden ve balıklardan söz
ederdi.
34 Bütün uluslardan insanlar Solomon'un bilgeliğini duymaya gelirdi;
onun bilgeliğini duymuş olan yeryüzünün bütün krallarından adamlar gönderirdi.

5

1 Sur Kralı Hiram, Solomon'a hizmetkârlarını gönderdi. Çünkü babasının
yerine kendisini kral olarak meshettiklerini duymuştu. Hiram da David'i
her zaman sevmişti.
2 Solomon Hiram'a adam gönderip şöyle dedi:
3 "Babam David'in, Yahve düşmanlarını onun ayaklarının altına koyana
dek, çevresinde her taraftaki savaşlar yüzünden Tanrısı Yahve'nin adına bir ev
yapamadığını biliyorsun.
4 Ama şimdi Tanrım Yahve bana her tarafta rahatlık verdi. Düşman yok,
kötü olay da yok.
5 İşte, Yahve'nin, babam David'e, 'Senin yerine tahtına oturtacağım oğlun
benim adıma bir ev yapacak' dediği gibi, Tanrım Yahve'nin adına bir ev
yapmayı amaçlıyorum.
6 Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesilmesini buyur. Hizmetkârlarım
senin hizmetkârlarınla birlikte olacak. Söyleyeceğin her şeye göre

* **4:22** kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kiledir

hizmetkârların için sana ücret vereceğim. Çünkü aramızda Saydalılar gibi kereste kesmeyi bilen kimse olmadığını biliyorsun."
7 Hiram, Solomon'un sözlerini duyunca çok sevindi ve şöyle dedi: "Bugün Yahve övülsün! David'e bu büyük halka hükmedecek bilge bir oğul verdi."
8 Hiram, Solomon'a adam gönderip, "Bana gönderdiğin haberi duydum. Sedir kerestesi ve selvi kerestesi konusunda bütün isteğini yapacağım.
9 Hizmetkârlarım onları Lübnan'dan denize indirecekler. Onları sallar halinde yapıp deniz yoluyla bana bildireceğin yere götüreceğim. Orada onları çözdüreceğim ve sen onları alacaksın. Ev halkıma yiyeceğini vererek dileğimi yerine getireceksin."
10 Hiram, Solomon'a dileğine göre sedir kerestesi ve selvi kerestesi verdi.
11 Solomon, Hiram'a ev halkının yiyeceği için yirmi bin kor* buğday ve yirmi kor saf zeytin yağ verdi. Solomon bunları her yıl Hiram'a veriyordu.
12 Yahve, Solomon'a söz verdiği gibi bilgelik verdi. Hiram ile Solomon arasında barış vardı ve ikisi birlikte bir antlaşma yaptılar.
13 Kral Solomon bütün İsrael'den angaryacılar topladı; ve angaryacılar otuz bin adamdı.
14 Onları Lübnan'a gönderdi, ayda on bin kişi bölük bölük; bir ay Lübnan'da, iki ay evde kaldılar; ve Adoniram angarya işlerine tabi tutulan adamların başındaydı.
15 Solomon'un yük taşıyan yetmiş bin ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı,
16 bunların dışında Solomon'un işte çalışan halkı yöneten, işin başında olan üç bin üç yüz baş görevlisi vardı.
17 Kral buyurdu ve evin temelini yontulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli taşlar kestiler.
18 Solomon'un yapıcıları, Hiram'ın yapıcıları ve Geballılar bunları kestiler ve evi yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

6

1 İsrael'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Solomon'un İsrael üzerindeki hükmünün dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında, Yahve'nin evini yapmaya başladı.
2 Kral Solomon'un Yahve için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın,* genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı.
3 Evin tapınağının önündeki eyvan, evin eni boyunca yirmi arşın uzunluğundaydı. Evin önündeki genişliği on arşındı.
4 Ev için sabit kafesli pencereler yaptı.
5 Evin duvarına bitişik, evin her yanında, hem tapınağın hem de iç odanın duvarlarına bitişik katlar yaptı; ve her yanında yan odalar yaptı.
6 Alt kat beş arşın genişliğinde, orta kat altı arşın genişliğinde, üçüncü kat yedi arşın genişliğindeydi; çünkü evin duvarında, kirişler evin duvarlarına girmesin diye, dış tarafta her yönde çıkıntılar yaptı.
7 Ev, yapılmaktayken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapılmıştı; ve yapılmaktayken evde çekiç, balta ya da herhangi bir demir aletin sesi duyulmadı.

---

* **5:11** 20.000 kor, yaklaşık 120.000 kile veya yaklaşık 4,2 megalitre buğdaya denk gelir ve bu da yaklaşık 3.270 metrik ton ağırlığındadır. * **6:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

8 Orta yan odaların kapısı evin sağ tarafındaydı. Döner merdivenlerle orta
kata, ortadan da üçüncüye çıkıyordu.
9 Böylece evi yaptı ve onu bitirdi; ve evi sedir kirişleri ve tahtalarıyla
kapladı.
10 Ev boyunca, her biri beş arşın yüksekliğinde katlar yaptı; ve sedir
keresteleriyle evin üzerine oturdular.
11 Yahve'nin sözü Solomon'a geldi ve şöyle dedi:
12 "Yapmakta olduğun bu eve gelince, eğer benim kurallarımda yürür,
hükümlerimi yerine getirir ve bütün buyruklarımda yürümek için onları
tutarsan, o zaman baban David'e söylediğim sözümü seninle
sağlamlaştıracağım.
13 İsrael'in çocukları arasında oturacağım ve halkım İsrael'i terk
etmeyeceğim."
14 Böylece Solomon evi yaptı ve onu bitirdi.
15 Evin duvarlarını içeriden sedir tahtalarıyla yaptı; evin tabanından tavan
duvarlarına kadar, bunları içeriden tahtayla kapladı. Evin tabanını selvi
tahtalarıyla kapladı.
16 Evin arka tarafını tabandan tavana kadar sedir tahtalarıyla yirmi arşın
yaptı. Bunu içeride, iç oda olarak, En Kutsal Yer olarak yaptı.
17 Tapınağın önündeki oda kırk arşın uzunluğundaydı.
18 Evin içi sedirdi, tomurcuklarla ve açılmış çiçeklerle oyulmuştu. Her yer
sedirdi. Taş hiç görünmüyordu.
19 Evin iç tarafının ortasında, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı oraya koymak
için bir iç oda hazırladı.
20 İç odanın içi yirmi arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğinde ve yirmi
arşın yüksekliğindeydi. Onu saf altınla kapladı. Sunağı sedirle kapladı.
21 Böylece Solomon içeriden evi saf altınla kapladı. İç oda önüne altın
zincirler çekti ve onu altınla kapladı.
22 Ev bitinceye kadar bütün evi altınla kapladı. Ayrıca iç odaya ait olan
bütün sunağı da altınla kapladı.
23 İç odanın içinde zeytin ağacından her biri on arşın yüksekliğinde iki
Keruv† yaptı.
24 Keruv'un bir kanadının uzunluğu beş arşın, öbür kanadının uzunluğu
da beş arşındı. Bir kanadın ucundan öbürünün ucuna kadar on arşındı.
25 Öteki Keruv'un uzunluğu on arşındı. Her iki Keruv da ölçüde ve biçimde
birdi.
26 Bir Keruv on arşın yüksekliğindeydi, öbür Keruv da öyleydi.
27 Keruvlar'ı iç evin içine yerleştirdi. Keruvlar'ın kanatları gerilmişti, öyle
ki birinin kanadı bir duvara, öbür Keruv'un kanadı öbür duvara değiyordu;
kanatları evin ortasında birbirine değiyordu.
28 Keruvlar'ı altınla kapladı.
29 Evin bütün duvarlarını içten ve dıştan oyma Keruvlar, palmiye ağacı ve
çiçek motifleriyle oydu.
30 Evin tabanını içten ve dıştan altınla kapladı.
31 İç tapınağın girişi için zeytin ağacından kapılar yaptı. Üst eşik ve kapı
söveleri duvarın beşte biriydi.

† **6:23** "Keruvlar" kelimesi meleksi bir varlık olan "keruv" kelimesinin çoğuludur.

32 Zeytin ağacından iki kapı yaptı; üzerlerine Keruvlar, palmiye ağacı ve
çiçek oymaları oyup altınla kapladı. Altını Keruvlar'ın ve palmiye ağaçlarının
üzerine serpti.
33 Tapınağın kapı sövelerinin girişini de duvarın dörtte biri olmak üzere
zeytin ağacından,
34 selvi ağacından da iki kapı yaptı. Bir kapının iki kanadı katlanır, öbür
kapının iki kanadı katlanırdı.
35 Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek oymaları yaptı; oyma işçiliğine uygun
altınla kapladı.
36 İç avluyu üç sıra yontulmuş taşla ve bir sıra sedir kirişiyle yaptı.
37 Yahve'nin evinin temeli dördüncü yılda Ziv ayında atıldı.
38 On birinci yılda, sekizinci ay olan Bul ayında, ev bütün kısımlarıyla ve
bütün tanımlamalarına göre bitirildi. Böylece onu yapmak yedi yılını aldı.

7

1 Solomon kendi evini on üç yıldır yapıyordu ve bütün evini bitirdi.
2 Çünkü Lübnan Ormanı Evi'ni yaptı. Uzunluğu yüz arşın,* genişliği elli
arşın ve yüksekliği otuz arşındı, dört sıra sedir sütun üzerinde, sütunların
üzerinde sedir kirişleri vardı.
3 Direklerin üzerindeki kırk beş kirişin üstü sedirle kaplıydı, bir sırada on
beş.
4 Üç sıra kiriş vardı ve pencere üç sıra pencereye bakıyordu.
5 Bütün kapılar ve söveler kirişlerle kare yapıldı; pencere üç sıra pencereye
bakıyordu.
6 Direkler salonunu yaptı. Uzunluğu elli arşın ve genişliği otuz arşındı,
önlerinde bir eyvan, direkler ve önlerinde bir eşik vardı.
7 Hüküm vereceği tahtın eyvanını, hüküm eyvanını yaptı ve tabandan
tabana sedirle kaplıydı.
8 Oturacağı ev, eyvanın içindeki diğer avlu, aynı yapıdaydı. Solomon
kendine eş olarak aldığı Firavun'un kızı için de bu eyvana benzer bir ev
yaptı.
9 Bütün bunlar değerli taşlardandı, ölçüye göre yontulmuş, içten ve dıştan
temelden dama kadar testereyle kesilmişti, dıştan büyük avluya kadar da
böyleydi.
10 Temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık
taşlardandı.
11 Üstünde ölçüye göre yontulmuş değerli taşlar ve sedir ağacı vardı.
12 Çevresindeki büyük avluda, Yahve'nin evinin iç avlusu ve evin eyvanı
gibi, üç sıra yontulmuş taş ve bir sıra sedir kirişleri vardı.
13 Kral Solomon gönderip Hiram'ı Sur'dan getirtti.
14 Naftali oymağından dul bir kadının oğluydu ve babası Surlu bir tunç
işçisiydi. Ve tunçtan her türlü işi yapmak için bilgelik, anlayış ve beceriyle
doluydu. Kral Solomon'a geldi ve onun bütün işlerini yaptı.
15 Çünkü her biri on sekiz arşın yüksekliğinde iki tunç direk yaptı ve her
birini on iki arşınlık bir ip çevreliyordu.
16 Direklerin tepelerine koymak için dökme tunçtan iki başlık yaptı. Bir
başlığın yüksekliği beş arşın, öbür başlığın yüksekliği beş arşındı.

* **7:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

17 Direklerin tepesindeki başlıklar için örgü işi ağlar ve zincir işi çelenkler
vardı: Bir başlık için yedi, öbür başlık için yedi.
18 Böylece direkleri yaptı ve direklerin tepesindeki başlıkları örtmek için
bir ağın etrafında iki sıra nar vardı; ve öbür başlık için de böyle yaptı.
19 Eyvandaki direklerin tepesindeki başlıklar zambak işindendi, dört arşın.
20 Ağın yanındaki göbeğin yakınında, iki direğin üstünde de başlıklar vardı.
Öbür başlığın çevresinde sıra sıra iki yüz nar vardı.
21 Tapınağın eyvanına direkleri dikti. Sağdaki direği dikti ve onun adını
Yakin koydu; soldaki direği dikti ve onun adını Boaz koydu.
22 Direklerin tepelerinde zambak işi vardı. Böylece direklerin işi bitmiş
oldu.
23 Dökme denizi kenardan kenara on arşın, yuvarlak biçimde yaptı.
Yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir çizgi onu çevreliyordu.
24 Çevresindeki kenarının altında, onu on arşın çevreleyen tomurcuklar
vardı, denizi çevreliyordu. Tomurcuklar iki sıra halindeydi, döküm sırasında
dökülmüşlerdi.
25 Üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü doğuya bakan on iki öküz
üzerinde duruyordu; deniz yukarıdan üzerlerine yerleştirilmişti ve onların
bütün arka kısımları içe dönüktü.
26 Bir karış kalınlığındaydı. Kenarı bir kâse kenarı gibi, bir zambak çiçeği
gibi işlenmişti. İki bin bat su alıyordu.
27 On ayaklığı tunçtan yaptı. Bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, genişliği
dört arşın ve yüksekliği üç arşındı.
28 Ayaklıkların işi şöyleydi: Levhaları vardı; pervazlar arasında levhaları
vardı;
29 pervazlar arasındaki levhalarda aslanlar, öküzler ve Keruvlar vardı;
pervazların üzerinde yukarıda bir kaide vardı; aslanların ve öküzlerin altında
asılı çelenkler işlenmişti.
30 Her ayaklığın dört tunç tekerleği ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört
ayağının destekleri vardı. Destekler kazanın altına dökülmüştü, her birinin
yanlarında çelenkler vardı.
31 Başlığın içinde ve üstünde ağzı bir arşındı. Ağzı bir kaide işi gibi
yuvarlaktı, bir buçuk arşındı; ve ağzında da oymalar vardı ve onların
levhaları yuvarlak değil, kareydi.
32 Dört tekerlek levhaların altındaydı; ve tekerleklerin dingilleri
ayaklıktaydı. Bir tekerleğin yüksekliği bir buçuk arşındı.
33 Tekerleklerin işi bir savaş arabası tekerleğinin işi gibiydi. Dingilleri,
kasnakları, parmaklıkları ve göbekleri hepsi döküm metaldendi.
34 Her ayağının dört köşesinde dört destek vardı. Destekleri ayaklığın
kendisindendi.
35 Ayaklığın tepesinde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şerit vardı;
ayaklığın tepesinde destekleri ve levhaları aynıydı.
36 Desteklerinin düz yerleri ve levhaları üzerine, her birinin yerine
Keruvlar, aslanlar ve palmiye ağaçları oydu; çelenklerle çevrelendi.
37 On ayağı bu şekilde yaptı: Hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi birdi.
38 Tunçtan on kazan yaptı. Bir kazan kırk bat† alıyordu. Her kazan dört
arşındı. On ayağın her birinde bir kazan vardı.

† **7:38** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litredir, dolayısıyla 40 bat yaklaşık 224 galon veya 840 litredir.

39 Ayakları, beşini evin sağ tarafına, beşini evin sol tarafına yerleştirdi.
Denizi doğuya ve güneye doğru evin sağ tarafına yerleştirdi.
40 Hiram kazanları, kürekleri ve leğenleri yaptı. Hiram, Kral Solomon için
Yahve'nin evinde yaptığı bütün işi bitirdi:
41 İki direği; direklerin tepesindeki başlıkların iki yuvarlağını; direklerin
tepesindeki başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işi;
42 İki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üzerindeki başlıkların iki
yuvarlağını örten her ağ işi için iki sıra narı;
43 on ayaklığı; ayaklıklar üzerindeki on kazanı;
44 bir denizi; deniz altındaki on iki öküzü;
45 kapları; kürekleri ve leğenleri. Hiram'ın Kral Solomon için Yahve'nin
evinde yaptığı bütün bu kaplar cilalı tunçtandı.
46 Kral bunları Yarden Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki balçık
toprakta döktü.
47 Solomon çok sayıda kap olduğu için bütün kapları tartmadı. Tuncun
ağırlığı belirlenemedi.
48 Solomon, Yahve'nin evindeki bütün kapları, altın sunağı ve üzerinde
sergi ekmeğinin bulunduğu masayı altından;
49 ve iç tapınağın önünde, sağda beş, solda beş olmak üzere kandil
ayaklarını saf altından; çiçekleri, kandilleri ve maşaları altından;
50 tasları, makasları, leğenleri, kaşıkları ve ateş tablaları saf altından; hem
iç evin, En Kutsal Yer'in kapılarının hem de tapınağın, evinin kapılarının
menteşelerini altından yaptı.
51 Böylece Kral Solomon'un Yahve'nin evinde yaptığı bütün iş bitmiş oldu.
Solomon, babası David'in adamış olduğu şeyleri, gümüşü, altını ve kapları
getirip Yahve'nin evinin hazinelerine koydu.

8

1 O zaman Solomon, İsrael'in ihtiyarlarını, oymakların bütün başlarını,
İsrael'in çocuklarının ata evleri beylerini, David'in kenti olan Siyon'dan
Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yukarı getirmek üzere Yeruşalem'e, Kral
Solomon'un yanına topladı.
2 Bütün İsraelliler, yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral
Solomon'un yanına toplandılar.
3 İsrael'in bütün ihtiyarları geldiler ve kâhinler sandığı kaldırdılar.
4 Yahve'nin Sandığı'nı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'da bulunan bütün kutsal
takımları yukarı getirdiler. Kâhinler ve Levililer bunları yukarı getirdiler.
5 Kral Solomon ve yanına toplanmış olan bütün İsrael topluluğu, onunla
birlikte sandığın önündeydiler, çoklukta sayılamayacak kadar çok koyun ve sığır
kurban ediyorlardı.
6 Kâhinler, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yerine, evin iç odasına, En Kutsal
Yere, Keruvlar'ın kanatlarının altına getirdiler.
7 Çünkü Keruvlar kanatlarını sandığın yeri üzerine germişlerdi ve Keruvlar
sandığı ve onun sırıklarını üstten örtüyorlardı.
8 Sırıklar o kadar uzundu ki, sırıkların uçları iç odanın önündeki kutsal
yerden görülüyordu, ama dışarıdan görünmüyorlardı. Bugüne kadar
oradadırlar.
9 İsrael'in çocukları Mısır ülkesinden çıktıkları zaman, Yahve'nin onlarla
antlaşma yaptığı Horev'de Moşe'nin koymuş olduğu iki taş levhadan başka
sandığın içinde bir şey yoktu.

10 Öyle oldu ki, kâhinler kutsal yerden çıktıkları zaman, bulut Yahve'nin
evini doldurdu,
11 öyle ki, kâhinler bulut yüzünden hizmet etmek için ayakta duramadılar;
çünkü Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini doldurmuştu.

12 Solomon, "Yahve koyu karanlıkta oturduğunu söylemişti" dedi.
13 "Gerçekten sana bir konut evi, daima oturacağın bir yer yaptım."

14 Kral yüzünü çevirdi ve İsrael topluluğunun hepsini kutsadı. İsrael
topluluğunun hepsi ayaktaydı.
15 "İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin" dedi. "O, baban David'e ağzıyla söyledi,
16 'Halkım İsrael'i Mısır'dan çıkardığım günden beri, İsrael'in bütün
oymaklarından adım orada olsun diye bir ev yapmak üzere hiçbir kent
seçmedim. Ama halkım İsrael üzerinde olsun diye David'i seçtim.' dedi ve
bunu eliyle yerine getirdi."

17 "Babam David'in yüreğinde İsrael'in Tanrısı Yahve adına bir ev yapmak
vardı.
18 Ama Yahve babam David'e dedi, 'Mademki, adım için bir ev yapmak
yüreğindeydi, bunu yüreğinde bulundurmakla iyi ettin.
19 Ancak evi sen yapmayacaksın; ama senin bedeninden gelecek oğlun
adım için evi yapacaktır.'
20 Yahve söylediği sözü yerine getirdi; çünkü babam David'in yerine ben
yükseldim, Yahve'nin vaat ettiği gibi İsrael tahtına oturdum ve İsrael'in Tanrısı
Yahve'nin adına evi yaptım.
21 Orada, Yahve'nin atalarımızı Mısır diyarından çıkardığı zaman onlarla
yaptığı antlaşmanın içinde bulunduğu sandık için bir yer hazırladım."

22 Solomon bütün İsrael topluluğunun önünde Yahve'nin sunağının önünde
durdu ve ellerini göğe açtı;
23 ve şöyle dedi, "İsrael'in Tanrısı Yahve, ne yukarıda gökte, ne de aşağıda
yeryüzünde senin gibi bir Tanrı yoktur; sen bütün yürekleriyle önünde
yürüyen hizmetkârlarınla antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliği tutarsın;
24 sen hizmetkârın babam David'e verdiğin sözü tuttun; evet, ağzınla
söyledin ve bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin.
25 Şimdi İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın babam David'e, 'İsrael
tahtında oturmak için önümde bir adam eksik olmayacak, yeter ki çocukların
yollarına dikkat etsinler, senin önümde yürüdüğün gibi önümde yürüsünler'
diye verdiğin sözü tut.

26 Şimdi İsrael'in Tanrısı, hizmetkârın babam David'e söylediğin sözün
gerçekleşsin.
27 Ama Tanrı gerçekten yeryüzünde oturur mu? İşte, gök ve göklerin gökleri
seni alamaz; benim bu yaptığım bu ev nedir ki!
28 Ama ey Tanrım Yahve, hizmetkârının bugün senin önünde ettiği feryadı
ve duayı işitmek için hizmetkârının duasını ve yakarışını say;
29 öyle ki, hizmetkârının bu yere doğru edeceği duayı işitmek için gözlerin
gece gündüz bu eve, 'Adım orada olacak' dediğin yere açık olsun.
30 Hizmetkârının ve halkın İsrael'in bu yere doğru dua ettiklerinde
yakarışını işit. Evet, gökte, meskeninde işit; ve işittiğin zaman bağışla."

31 "Bir adam komşusuna karşı günah işlerse ve yemin etsin diye ona ant
yükletilirse ve gelip bu evdeki sunağın önünde yemin ederse,

32 o zaman gökte işit, davran, kötünün yolunu kendi başına getirmek için
onu mahkûm et, doğruya doğruluğuna göre vermek için onu haklı çıkarıp
hizmetkârlarını yargıla."
33 "Halkın İsrael, sana karşı günah işledikleri için düşman önünde yere
vuruldukları zaman, eğer tekrar sana dönerlerse, adını itiraf edip bu evde
sana dua edip yakarırlarsa,
34 o zaman gökten işit, halkın İsrael'in günahını bağışla ve onları atalarına
verdiğin ülkeye geri getir."
35 "Gökyüzü kapandığında ve sana karşı günah işledikleri için yağmur
yağmadığında, eğer bu yere doğru dua edip adını itiraf ederlerse ve onları
sıkıntıya soktuğun zaman günahlarından dönerlerse,
36 o zaman gökte işit, hizmetkârlarının ve halkın İsrael'in günahını bağışla,
onlara yürümeleri gereken iyi yolu öğrettiğinde; halkına da miras olarak
verdiğin ülkene yağmur gönder."
37 "Eğer ülkede kıtlık varsa, veba varsa, yanıklık, küf, çekirge ya da tırtıl
varsa; eğer düşmanları onları kentlerinin olduğu diyarda kuşatırsa, ne türlü
bela, ne türlü hastalık olursa olsun,
38 herhangi bir adam ya da bütün halkın İsrael tarafından edilen her türlü
dua ve yakarış olursa, her biri kendi yüreğinin derdini bilip ellerini bu eve
doğru açarsa,
39 o zaman gökte, meskeninde işit, bağışla, davran ve yüreğini bildiğin her
birine bütün yollarına göre ver (çünkü sen, yalnız sen, bütün insan
çocuklarının yüreklerini bilirsin);
40 öyle ki, atalarımıza verdiğin ülkede yaşadıkları bütün günlerde senden
korksunlar."
41 "Halkın İsrael'den olmayan yabancı da, senin adın uğruna uzak bir
ülkeden çıktığında,
42 (çünkü büyük adını, güçlü elini ve uzanmış kolunu işitecekler), gelip bu
eve doğru dua ettiğinde,
43 gökte, meskeninde işit ve yabancının sana yalvardığı her şeye göre yap;
ta ki, yeryüzünün bütün halkları adını bilsin, halkın İsrael gibi senden
korksunlar ve yaptığım bu evin senin adınla anıldığını bilsinler."
44 "Eğer halkın, onları gönderdiğin herhangi bir yoldan düşmanlarına karşı
savaşa çıkarsa, ve Yahve'ye, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru dua
ederlerse,
45 o zaman gökte dualarını ve yakarışlarını işit ve davasını savun.
46 Eğer sana karşı günah işlerlerse (çünkü günah işlemeyen kimse yoktur), ve
sen onlara öfkelenip onları düşmana teslim edersen, onlar da onları düşman
diyarına, uzak ya da yakın, esir alıp götürürlerse;
47 ama esir alınıp götürüldükleri diyarda tövbe ederlerse, geri dönerlerse ve
kendilerini esir alanların diyarında sana yalvarırlarsa, 'Günah işledik, sapıklık
ettik, kötülük yaptık' derlerse,
48 eğer kendilerini esir alıp götüren düşmanlarının diyarında bütün
yürekleriyle ve bütün canlarıyla sana dönerlerse, atalarına verdiğin
diyarlarına, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru sana dua
ederlerse,
49 o zaman dualarını ve yakarışlarını gökte, meskeninde işit ve davalarını
savun;
50 ve sana karşı günah işleyen halkını ve sana karşı işledikleri bütün suçları
bağışla; ve onları esir alıp götürenlerin önünde sen onlara acı ki, onlar da
onlara acısınlar

51 (çünkü onlar senin halkın ve mirasındır; onları Mısır'dan, demir ocağının
içinden çıkardın);
52 öyle ki, sana her yalvardıklarında hizmetkârının yakarışını ve halkın
İsrael'in yakarışını duymak için gözlerin açık olsun.
53 Çünkü sen, atalarımızı Mısır'dan çıkardığın zaman hizmetkârın Moşe
aracılığıyla söylediğin gibi, onları yeryüzünün bütün halkları arasından
mirasın olmak üzere ayırdın, ey Efendimiz Yahve."

54 Öyle oldu ki, Solomon bütün bu duayı ve yakarışı Yahve'ye bitirince, diz
çöküp ellerini göğe doğru açmış olduğu Yahve'nin sunağının önünden kalktı.
55 Ayağa kalktı ve bütün İsrael topluluğunu yüksek sesle kutsayarak şöyle
dedi:
56 "Vaat ettiği her şeye göre halkı İsrael'e rahatlık vermiş olan Yahve
yücelsin. Hizmetkârı Moşe aracılığıyla vaat ettiği bütün iyi vaatlerinden tek
bir söz bile boşa çıkmadı.
57 Tanrımız Yahve, atalarımızla olduğu gibi bizimle olsun. Bizi terk
etmesin ve bırakmasın,
58 öyle ki, O'nun bütün yollarında yürümek için, atalarımıza buyurduğu
buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini tutmak için yüreklerimizi kendisine
yöneltsin.
59 Bu sözlerim, Yahve'nin önünde yakarırken gece gündüz Tanrımız
Yahve'ye yakın olsun ki, hizmetkârının davasını ve halkı İsrael'in davasını
her gün gerektiği gibi savunsun;
60 öyle ki, yeryüzünün bütün halkları, Yahve'nin kendisinin Tanrı
olduğunu bilsinler. Başka kimse yoktur."

61 "Bu nedenle bugün olduğu gibi, O'nun kurallarına göre yürümek için ve
buyruklarını tutmak için yüreğiniz Tanrımız Yahve'ye karşı tam olsun."

62 Kral ve onunla birlikte bütün İsrael, Yahve'nin önünde kurban sundular.
63 Solomon, Yahve'ye sunduğu esenlik kurbanı olarak yirmi iki bin sığır
ve yüz yirmi bin koyun sundu. Böylece kral ve bütün İsrael'in çocukları,
Yahve'nin evini adadılar.
64 Aynı günde kral, Yahve'nin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal kıldı;
çünkü orada yakmalık sunuyu, ekmek sunusunu ve esenlik sunularının
yağını sundu, çünkü Yahve'nin önündeki tunç sunak yakmalık sunuyu, tahıl
sunusunu ve esenlik sunularının yağını alabilmek için küçük geldi.

65 Böylece Solomon, o sırada bütün İsrael de kendisiyle birlikte, Hamat'ın
girişinden Mısır vadisine kadar büyük bir topluluk halinde, Tanrımız
Yahve'nin önünde yedi gün, yedi gün daha, tam on dört gün bayram etti.
66 Sekizinci gün halkı gönderdi. Ve onlar kralı kutsayıp çadırlarına gittiler;
çünkü Yahve'nin hizmetkârı David'e ve halkı İsrael'e gösterdiği bütün
iyiliklerden ötürü yürekleri sevinçli ve neşeliydi.

9

1 Solomon, Yahve'nin evinin, kralın evinin ve Solomon'un yapmak
istediği bütün arzuladığı şeylerin yapımını bitirince,
2 Yahve, Givon'da kendisine göründüğü gibi, Solomon'a ikinci kez göründü.
3 Yahve ona, "Önümde yaptığın duayı ve yakarışı duydum" dedi, "Adımı
daima oraya yerleştirmek için yaptığın bu evi kutsal kıldım. Gözlerim ve
yüreğim daima orada olacaktır.

4 Eğer sen de baban David'in yürüdüğü gibi, yürek bütünlüğü ile ve
doğrulukla önümde yürürsen, sana buyurduğum her şeyi yapmak için,
kurallarımı ve ilkelerimi tutarsan,
5 baban David'e söz verdiğim gibi, İsrael üzerinde krallığının tahtını
sonsuza dek sağlamlaştıracağım: 'İsrael tahtı üzerinde senden hiç kimse eksik
olmayacaktır.'
6 Ama sen ya da çocukların beni izlemekten döner, önünüze koyduğum
buyruklarımı ve kurallarımı tutmaz, gidip başka ilâhlara kulluk eder ve
onlara taparsanız,
7 İsrael'i kendilerine verdiğim ülkeden söküp atacağım; adım için kutsal
kıldığım bu tapınağı önümden atacağım; İsrael bütün halklar arasında bir
özdeyiş ve alay konusu olacak.
8 Bu tapınak çok yüksek olmasına karşın, yanından geçen herkes şaşkına
dönüp ıslık çalıp diyecekler, 'Yahve bu diyara ve bu eve neden bunu yaptı?'
9 onlar da, 'Çünkü ataların Mısır diyarından çıkaran Tanrıları Yahve'yi terk
ettiler, başka ilâhlara sarıldılar, onlara taptılar ve onlara hizmet ettiler. Bu
yüzden Yahve bütün bu kötülükleri onların üzerine getirdi' diye yanıt
verecekler."
10 Solomon'un iki evi, Yahve'nin evini ve kral evini yaptığı yirmi yılın
sonunda,
11 (Sur Kralı Hiram, Solomon'a istediği kadar sedir ve selvi ağacı ve altın
sağlamıştı), Kral Solomon Hiram'a Galile diyarında yirmi kent verdi.
12 Hiram, Solomon'un kendisine verdiği kentleri görmek için Sur'dan çıktı;
ama kentler onun hoşuna gitmedi.
13 Kardeşim, bana verdiğin bu kentler nedir? dedi. O, bugüne dek onlara
Kabul* adını verdi.
14 Hiram, krala yüz yirmi talant† altın gönderdi.
15 Kral Solomon'un angaryacı almasının nedeni şudur: Yahve'nin evini,
kendi evini, Millo'yu, Yeruşalem surlarını, Hazor'u, Megiddo'yu ve Gezer'i
yapmak.
16 Mısır Kralı Firavun çıkıp Gezer'i almış, ateşe vermiş, kentte yaşayan
Kenanlılar'ı öldürmüş ve onu kızına, Solomon'un karısına düğün hediyesi
olarak vermişti.
17 Solomon, Gezer ülkesinde, aşağı tarafta Beyt Horon'u,
18 çölde Baalat'ı, Tamar'ı,
19 Solomon'un bütün ambar kentlerini, savaş arabaları için kentleri,
atlılar için kentleri ve Solomon'un Yeruşalem'de, Lübnan'da ve saltanatı
altındaki bütün ülkede kendi zevki için yapmayı istediği şeyleri yaptırdı.
20 İsrael'in çocuklarından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve
Yevuslular'dan arta kalan bütün halka gelince,
21 İsrael'in çocuklarının tümüyle yok edemediği, onların ardından ülkede
kalan çocuklarından, Solomon bugüne dek angaryacı hizmetçiler topladı.
22 Ancak Solomon İsrael'in çocuklarından zorla hizmetçi yapmadı; onlar
savaşçılar, hizmetkârlar, beyler, komutanlar ve savaş arabalarının ve
atlılarının yöneticileriydi.
23 Bunlar Solomon'un işinin başında olan ve işte çalışan halkı yöneten beş
yüz elli baş görevliydi.

---

* **9:13** "Kabul" kelimesi İbranice'de "işe yaramaz" anlamına gelir. † **9:14** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 120 talant yaklaşık 3,6 metrik tondur

24 Ancak Firavun'un kızı David'in kentinden Solomon'un kendisi için
yaptırdığı evine çıktı. Sonra Millo'yu yaptı.
25 Solomon, yılda üç kez Yahve'ye yaptığı sunak üzerinde yakmalık sunular
ve esenlik sunuları sunardı, onlarla birlikte Yahve'nin önündeki sunakta
buhur yakardı. Böylece evi bitirdi.
26 Kral Solomon, Kızıldeniz kıyısında, Edom ülkesinde, Elat'ın yanında
bulunan Esion Gever'de bir gemi filosu yaptı.
27 Hiram, kendi hizmetkârlarını, denizi bilen denizcileri, Solomon'un
hizmetkârlarıyla birlikte gemilerde gönderdi.
28 Ofir'e geldiler ve oradan dört yüz yirmi talant altın alıp Kral Solomon'a
getirdiler.

10

1 Şeba Kraliçesi, Solomon'un Yahve'nin adıyla ilgili ününü duyunca, onu
zor sorularla sınamaya geldi.
2 Çok büyük bir kervanla, baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlar
taşıyan develerle Yeruşalem'e geldi. Solomon'un yanına vardığında,
yüreğindeki her şeyi onunla konuştu.
3 Solomon bütün sorularını yanıtladı. Kralın ona söyleyemediği,
kendisinden gizlenmiş hiçbir şey yoktu.
4 Şeba Kraliçesi, Solomon'un bütün bilgeliğini, yaptığı evi,
5 sofrasındaki yemeği, hizmetkârlarının oturuşunu, görevlilerinin hazır
bulunuşunu, onların giysilerini, sakilerini ve Yahve'nin evine çıktığı
merdiveni görünce, kendisinde artık ruh kalmamıştı.
6 Krala, "Yaptıkların ve bilgeliğin hakkında kendi ülkemde duyduğum doğru
habermiş" dedi.
7 "Ancak, gelip gözlerimle görene kadar bu sözlere inanmamıştım. İşte, bana
yarısı bile anlatılmamış! Bilgeliğin ve bolluğun duymuş olduğum ününden
üstün çıktı.
8 Adamların ne mutlu, sürekli önünde duran, bilgeliğini dinleyen bu
hizmetkârların ne mutlu.
9 Seni İsrael tahtı üzerine koymak için senden hoşnut olan Tanrın Yahve
yücelsin. Çünkü Yahve İsrael'i sonsuza dek sevdi, bu yüzden seni kral yaptı,
adalet ve doğruluk yapasın diye."
10 Krala yüz yirmi talant altın, çok miktarda baharat ve değerli taşlar verdi.
Şeba Kraliçesi'nin Kral Solomon'a verdiği baharat kadar bol baharat bir
daha asla olmadı.
11 Ofir'den altın getiren Hiram'ın gemileri de Ofir'den çok miktarda almug
ağacı* ve değerli taşlar getirdi.
12 Kral almug ağaçlarından Yahve'nin evi ve kralın evi için direkler yaptı,
ezgiciler için de çenkler ve telli çalgılar yaptı; bugüne kadar böyle almug
ağaçları gelmedi ve görülmedi.
13 Kral Solomon, Şeba Kraliçesi'ne, krallık armağanlarından kendisine
verdiğinin yanı sıra, bütün isteklerini, ne dilediyse verdi. Böylece Kraliçe
dönüp hizmetkârlarıyla birlikte kendi ülkesine gitti.
14 Solomon'a bir yılda gelen altının ağırlığı,

* **10:11** muhtemelen güzel damarlı ve hoş kokulu bir Hint sandal ağacı, ayrıca ağaç işçiliği için iyi

15 tüccarların, alış veriş yapanların ve karma halkın bütün krallarının ve
ülke valilerinin getirdiklerinin yanı sıra, altı yüz altmış altı talant† altındı.
16 Kral Solomon, dövme altından iki yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için altı
yüz şekel‡ altın gitti.
17 Dövme altından üç yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için üç mina§ altın
gitti; kral bunları Lübnan Ormanı Evi'ne koydu.
18 Kral fildişinden büyük bir taht da yaptırdı ve onu en iyi altınla kaplattı.
19 Tahtın altı basamağı vardı ve tahtın tepesi arkada yuvarlaktı;
oturulacak yerin iki yanında kollar ve kolların yanında duran iki aslan vardı.
20 Altı basamağın bir yanında ve öbür yanında on iki aslan duruyordu.
Hiçbir krallıkta buna benzer bir şey yapılmamıştı.
21 Kral Solomon'un bütün içecek kapları altındandı ve Lübnan Ormanı
Evi'nin bütün kapları saf altındandı. Hiçbiri gümüşten değildi, çünkü
Solomon'un günlerinde gümüş az değerli sayılırdı.
22 Çünkü kralın denizde Hiram'ın gemileriyle birlikte Tarşiş gemileri
vardı. Tarşiş gemileri üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus
kuşları getirirdi.
23 Böylece Kral Solomon zenginlikte ve bilgelikte yeryüzünün bütün
krallarını geçti.
24 Bütün dünya, Tanrı'nın onun yüreğine koymuş olduğu bilgeliği duymak
için Solomon'un yüzünü arardı.
25 Her yıl herkes takdir olarak, gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, zırhlar,
baharatlar, atlar ve katırlar getirirlerdi.
26 Solomon savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve
on iki bin atlısı vardı. Bunları savaş arabası kentlerinde ve Yeruşalem'de
kralın yanında tutuyordu.
27 Kral, Yeruşalem'de gümüşü taş kadar sıradan, sedirleri de ovadaki çınar
ağaçları kadar sıradan yaptı.
28 Solomon'un atları Mısır'dan getirildi. Kralın tüccarları onları sürüler
halinde bir bedelle alırlardı.
29 Mısır'dan altı yüz şekel* gümüşe bir savaş arabası, yüz elli şekel gümüşe
bir at getirildi. Böylece bunları Hititler'in ve Suriye krallarının hepsine, dışa
satılırdı.

11

1 Kral Solomon Firavun'un kızıyla birlikte birçok yabancı kadını sevdi:
Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli kadınlar.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarına, “Siz onların arasına girmeyeceksiniz,
onlar da sizin aranıza girmeyecekler, çünkü yüreğinizi kesin olarak kendi
ilahlarına saptıracaklar” dediği uluslardandı. Solomon bunlara sevgiyle
bağlandı.
3 Yedi yüz karısı, kral kızları ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onun yüreğini
saptırdı.
4 Solomon yaşlanınca, karıları onun yüreğini başka ilâhların ardınca saptırdı.
Ve yüreği, babası David'in yüreği gibi, Tanrısı Yahve'ye karşı bütün değildi.

† **10:15** Bir talantyaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 666 talant yaklaşık 20 metrik tondur ‡ **10:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Troy onstur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya 13,2 pound veya 192 Truva onsudur. § **10:17** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur. * **10:29** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

5 Çünkü Solomon Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'in ve Ammonlular'ın iğrenç
ilahı Milkom'un ardından gitti.
6 Solomon Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babası David gibi
Yahve'nin ardınca tamamen gitmedi.
7 Sonra Solomon, Yeruşalem'in önündeki dağda, Moav'ın iğrençliği Kemoş
için ve Ammon'un çocuklarının iğrençliği Molek için yüksek bir yer yaptı.
8 Bunu, buhur yakan ve ilâhlarına kurban sunan bütün yabancı karıları
için yaptı.
9 Yahve, Solomon'a öfkelendi, çünkü kendisine iki kez görünmüş olan
10 ve başka ilâhların ardınca gitme, diye bunun için ona buyurmuş olan
İsrael'in Tanrısı Yahve'den yüreği saptı; ve Yahve'nin buyurduğu şeyi
tutmadı.
11 Bu yüzden Yahve Solomon'a, "Mademki bu senin tarafından yapıldı,
sana buyurduğum antlaşmamı ve kurallarımı tutmadın, kesinlikle krallığı
senden koparacağım ve onu senin hizmetkârına vereceğim" dedi.
12 "Ancak bunu senin günlerinde, baban David'in hatırı için
yapmayacağım; ama onu oğlunun elinden koparıp alacağım.
13 Ancak bütün krallığı koparmayacağım; ama hizmetkârım David ve
seçtiğim Yeruşalem uğruna oğluna bir oymak vereceğim."

14 Yahve, Solomon'a bir düşman çıkardı: Edomlu Hadad. O, Edom'da kral
soyundandı.
15 Çünkü David Edom'da iken, ordu komutanı Yoav öldürülenleri gömmeye
çıktığı ve Edom'daki bütün erkekleri vurduğu zaman
16 (çünkü Yoav ve bütün İsraelliler, Edom'daki bütün erkekleri yok edene
kadar altı ay orada kaldılar)
17 Hadad, babasının hizmetkârlarından bazı Edomlular'la birlikte Mısır'a
gitmek için kaçtı. O sırada Hadad daha küçük bir çocuktu.
18 Midyan'dan kalkıp Paran'a geldiler. Kendileriyle birlikte Paran'dan
adamlar alıp Mısır'a, Mısır Kralı Firavun'a geldiler. Firavun ona bir ev verdi,
yiyecek verdi ve toprak verdi.
19 Hadad Firavun'un gözünde büyük bir lütuf buldu; öyle ki, ona kendi
karısının kız kardeşini, Kraliçe Tahpenes'in kız kardeşini eş olarak verdi.
20 Tahpenes'in kız kardeşi ona oğlu Genubat'ı doğurdu; Tahpenes onu
Firavun'un evinde sütten kesti. Genubat, Firavun'un evinde, Firavun'un
oğulları arasındaydı.
21 Hadad Mısır'da David'in atalarıyla uyumuş olduğunu ve ordu komutanı
Yoav'ın ölmüş olduğunu duyunca, Firavun'a, "İzin ver de kendi ülkeme
gideyim" dedi.

22 Firavun ona, "Peki, benim yanımda ne eksiğin var ki, işte, kendi ülkene
gitmek istiyorsun?" dedi. O, "Hiçbir şey, yalnızca bırak gideyim" diye
yanıtladı.

23 Tanrı, efendisi Sova kralı Hadadezer'den kaçmış olan Eliada oğlu
Rezon'u bir düşman olarak Solomon'a karşı kaldırdı.
24 David Sovalılar'ı öldürdüğünde, yanına adamlar topladı ve bir çetenin
komutanı oldu. Damaskus'a gittiler ve orada yaşadılar ve Damaskus'da
hüküm sürdüler.
25 Solomon'un bütün günlerinde, Hadad'ın kötülüğüne ek olarak, İsrael'e
düşman oldu. İsrael'den nefret etti ve Suriye üzerinde hüküm sürdü.

26 Solomon'un hizmetkârı, Zereda'lı bir Efraimli olan Nevat'ın oğlu
Yarovam, annesinin adı Serua'ydı ve dul bir kadındı, o da krala karşı elini
kaldırdı.
27 Kral'a karşı elini kaldırmasının nedeni şuydu: Solomon Millo'yu yaptı ve
babası David'in kentindeki gediği onardı.
28 Yarovam güçlü ve yiğit bir adamdı; Solomon genç adamın çalışkan
olduğunu gördü ve onu Yosef evinin bütün işleri üzerine koydu.
29 O sırada Yarovam Yeruşalem'den çıktığında, Şilonlu Peygamber Ahiya onu
yolda buldu. Ahiya yeni bir giysi giymişti ve ikisi de kırda yalnızdılar.
30 Ahiya üzerindeki yeni giysiyi tutup on iki parça etti.
31 Yarovam'a, "On parçayı al" dedi, "İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İşte,
krallığı Solomon'un elinden koparıp on oymağını sana vereceğim.
32 Ama hizmetkârım David'in hatırı ve İsrael'in bütün oymaklarından
seçmiş olduğum Yeruşalem kentinin hatırı için bir oymak onun olacak.
33 Çünkü beni terk ettiler ve Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e, Moav ilâhı
Kemoş'a ve Ammon'un çocuklarının ilâhı Milkom'a taptılar. Onlar, onun
babası David gibi, benim gözümde doğru olanı yapmak, kurallarımı ve
ilkelerimi tutmak için benim yollarımda yürümediler.
34 "'Ancak, krallığın tümünü elinden almayacağım, ama seçtiğim,
buyruklarımı ve kurallarımı tutan hizmetkârım David'in hatırı için, onu
yaşamının bütün günlerinde hükümdar yapacağım.
35 Ama krallığı oğlunun elinden alacağım ve sana vereceğim, on oymağı.
36 Hizmetkârım David'in Yeruşalem'de, adımı koymak için seçmiş olduğum
kentte, her zaman önümde bir kandili olsun diye, oğluna bir oymak
vereceğim.
37 Seni alacağım ve canının dilediği her şeye göre hüküm süreceksin ve İsrael
üzerine kral olacaksın.
38 Öyle olacak ki, hizmetkârım David'in yaptığı gibi kurallarımı ve
buyruklarımı tutmak için eğer sana buyurduğum her şeyi dinlersen, benim
yollarımda yürürsen, gözümde doğru olanı yaparsan, seninle olacağım ve
David için yaptığım gibi sana sağlam bir ev yapacağım ve İsrael'i sana
vereceğim.
39 David soyunu bundan ötürü sıkıntıya sokacağım, ama daima değil.'"
40 Bu yüzden Solomon Yarovam'ı öldürmeye çalıştı, ama Yarovam kalkıp
Mısır'a, Mısır Kralı Şişak'a kaçtı ve Solomon'un ölümüne dek Mısır'da kaldı.
41 Solomon'un işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve bilgeliği, Solomon'un
İşler'i kitabında yazılı değil midir?
42 Solomon'un Yeruşalem'de bütün İsrael üzerinde hüküm sürdüğü zaman
kırk yıldı.
43 Solomon atalarıyla birlikte uyudu ve babası David'in kentinde
gömüldü; oğlu Rehovam onun yerinde hüküm sürdü.

12

1 Rehovam Şekem'e gitti, çünkü bütün İsrael onu kral yapmak için Şekem'e
gelmişti.
2 Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca (çünkü o hâlâ Mısır'daydı, Kral
Solomon'un önünden kaçmıştı ve Yarovam Mısır'da yaşıyordu;
3 ve gönderip onu çağırdılar), Yarovam ve bütün İsrael topluluğu gelip
Rehovam'a söyleyip dediler,

4 “Baban boyunduruğumuzu zorlaştırdı. Şimdi babanın ağır hizmetini ve
üzerimize koyduğu ağır boyunduruğu hafiflet, sana hizmet edelim.”
5 Onlara, “Üç günlüğüne gidin, sonra yanıma dönün” dedi.
Böylece halk gitti.
6 Kral Rehovam, babası Solomon daha hayattayken onun önünde duran
yaşlı adamlarla danışıp şöyle dedi: “Bu halka yanıt vermek için bana ne
öğüt verirsiniz?”
7 Onlar, “Eğer bugün sen bu halka hizmetkâr olursan, onlara hizmet eder
ve onlara iyi sözlerle yanıt verirsen, onlar daima senin hizmetkârın olurlar”
diye karşılık verdiler.
8 Ama o, kendisine verdikleri yaşlı adamların öğüdünü bıraktı ve
kendisiyle birlikte büyüyen, önünde duran genç adamlarla danıştı.
9 Onlara, “Bana, ‘Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafifletin’
diyen bu halka yanıt vermemiz için ne öğüt verirsiniz?” dedi.
10 Kendisiyle birlikte büyüyen gençler ona, “Sana, ‘Baban
boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama bizim için onu hafiflet’ diyen bu halka
de ki, ‘Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.
11 Babam size ağır bir boyunduruk yükledi, ama ben boyunduruğunuzu
artıracağım. Babam sizi kamçılarla terbiye etti, ama ben sizi akreplerle
terbiye edeceğim.’”
12 Böylece Yarovam ve bütün halk, kralın istediği gibi üçüncü gün
Rehovam'ın yanına geldiler, “Üçüncü gün yine yanıma gelin” demişti.
13 Kral halka sert bir şekilde yanıt verdi ve yaşlıların kendisine verdikleri
öğüdü bıraktı,
14 gençlerin öğüdüne göre onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu
ağır etti, ama ben boyunduruğunuzu artıracağım. Babam sizi kırbaçlarla
terbiye etti, ama ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.”
15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü bu, Yahve'nin Şilolu Ahiya
aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a söylediği sözünü yerine getirmek için
yaptığı bir şeydi.
16 İsrael'in çocuklarının tümü kralın kendilerini dinlemediğini görünce, halk
krala, “David'de bizim payımız ne?” diye yanıt verdi. “Yişay'ın oğlunda
mirasımız yoktur; ey İsrael, çadırlarınıza! Ey David, şimdi sen kendi evine
bak.” Böylece İsraelliler kendi çadırlarına gitti.
17 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrael'in çocuklarına gelince, Rehovam
onların üzerinde hüküm sürdü.
18 O zaman Kral Rehovam angarya işlerine bakan Adoram'ı gönderdi; ve
bütün İsrael onu taşlayarak öldürdü. Kral Rehovam Yeruşalem'e kaçmak için
kendi savaş arabasına binmek için acele etti.
19 İsrael bugüne dek David'in evine karşı isyan etmiştir.
20 Bütün İsrael Yarovam'ın döndüğünü duyunca, gönderip onu topluluğa
çağırdılar ve bütün İsrael üzerine onu kral yaptılar. Yahuda oymağı dışında
David'in evinin ardından giden kimse olmadı.
21 Rehovam Yeruşalem'e gelince, Solomon oğlu Rehovam'a krallığı geri
getirmek için İsrael evine karşı savaşmak üzere Yahuda halkının tamamını ve
Benyamin oymağını, seçkin savaşçılardan oluşan yüz seksen bin kişiyi topladı.
22 Ancak Tanrı'nın sözü Tanrı adamı Şemaya'ya geldi ve şöyle dedi,
23 “Yahuda Kralı Solomon oğlu Rehovam'a, bütün Yahuda ve Benyamin
evine ve geri kalan halka söyleyip de,

24 'Yahve diyor ki, “Kardeşleriniz İsrael'in çocuklarına karşı çıkmayacak ve
savaşmayacaksınız. Herkes evine dönsün; çünkü bu şey bendendir.' ”” Böylece
Yahve'nin sözünü dinlediler ve Yahve'nin sözüne göre dönüp kendi yollarına
gittiler.
25 Sonra Yarovam Efraim dağlık bölgesinde Şekem'i kurdu ve orada yaşadı;
oradan çıkıp Penuel'i kurdu.
26 Yarovam yüreğinde şöyle dedi: “Şimdi krallık David'in evine geri dönecek.
27 Eğer bu halk Yeruşalem'deki Yahve'nin evine kurban sunmaya çıkarsa, o
zaman bu halkın yüreği yine efendilerine, Yahuda Kralı Rehovam'a dönecek;
beni öldürüp Yahuda Kralı Rehovam'a dönecekler.”
28 Bunun üzerine kral danıştı ve altından iki buzağı yaptı; ve onlara dedi:
“Yeruşalem'e çıkmanız fazladır. Ey İsrael, bakın, işte, sizi Mısır diyarından
çıkaran ilâhlarınız!”
29 Birini Beytel'e koydu, öbürünü de Dan'a yerleştirdi.
30 Bu şey günah oldu, çünkü halk oradakinin önünde tapınmak için Dan'a
kadar gidiyordu.
31 Yüksek yerlerde evler yaptı ve Levioğulları'ndan olmayan bütün halk
arasından kâhinler seçti.
32 Yarovam, Yahuda'daki bayrama benzer şekilde, sekizinci ayda, ayın on
beşinci günü bir bayram atadı ve sunağa çıktı. Yapmış olduğu buzağılara
kurban kesmek için Beytel'de öyle yaptı ve yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini
Beytel'de yerleştirdi.
33 Sekizinci ayın on beşinci günü, kendi yüreğinden uydurduğu ayda,
Beytel'de yapmış olduğu sunağın yanına çıktı; İsrael'in çocukları için bir
bayram atadı ve buhur yakmak üzere sunağın yanına çıktı.

13

1 İşte, Tanrı adamı Yahve'nin buyruğuyla Yahuda'dan Beytel'e geldi.
Yarovam da buhur yakmak için sunağın yanında duruyordu.
2 Yahve'nin sözüyle sunağa haykırıp, “Sunak! Sunak!” dedi. “Yahve diyor
ki: 'İşte, David'in evine Yoşiya adında bir oğul doğacak. Senin üzerinde buhur
yakan yüksek yer kâhinlerini kurban edecek ve senin üzerinde insan
kemikleri yakacaklar.'”
3 Aynı gün bir belirti verip dedi, 'İşte, Yahve'nin söylediği belirti budur:
Sunak parçalanacak ve üzerindeki küller dökülecek.”
4 Kral, Tanrı adamının Beytel'deki sunağa haykırıp söylediği sözü duyunca,
Yarovam elini sunaktan uzatarak, “Onu tutun!” dedi. Ona karşı uzattığı eli
kurudu, öyle ki, onu bir daha kendine çekemedi.
5 Tanrı adamının Yahve'nin sözüyle verdiği belirtiye göre sunak da yarıldı
ve külleri sunaktan döküldü.
6 Kral Tanrı adamına, “Şimdi Tanrın Yahve'nin lütfu için yalvar ve benim
için dua et ki, elim eski haline dönsün” diye karşılık verdi.
Tanrı adamı Yahve'ye yalvardı ve kralın eli eski haline döndü ve eskisi
gibi oldu.
7 Kral Tanrı adamına, “Benimle eve gel ve biraz dinlen, sana ödül
vereceğim” dedi.
8 Tanrı adamı krala, “Evinin yarısını bile bana versen, seninle içeri
girmem, bu yerde ne ekmek yerim, ne de su içerim” dedi;
9 “Çünkü Yahve'nin sözüyle bana şöyle buyruldu: 'Ekmek yemeyeceksin,
su içmeyeceksin, geldiğin yoldan da dönmeyeceksin.'”

10 Böylece başka bir yoldan gitti ve Beytel'e geldiği yoldan dönmedi.
11 Beytel'de yaşlı bir peygamber yaşıyordu. Oğullarından biri gelip Tanrı
adamının o gün Beytel'de yaptığı bütün işleri ona anlattı. Krala söylediği
sözleri de babalarına anlattılar.
12 Babaları onlara, "Hangi yoldan gitti?" dedi. Oğulları Yahuda'dan gelen
Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi.
13 Oğullarına, "Eşeği benim için eyerleyin" dedi. Onlar da eşeği eyerlediler
ve eşeğe bindi.
14 Tanrı adamının peşinden gitti ve onu bir meşe ağacının altında otururken
buldu. Ona, "Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?" dedi.
Adam, "Benim" dedi.
15 O zaman ona, "Benimle birlikte eve gel ve ekmek ye" dedi.
16 "Seninle geri dönemem, seninle içeri giremem. Bu yerde seninle ekmek
yemem, su içmem." dedi.
17 "Çünkü bana, 'Orada ekmek yiyip su içmeyeceksin, geldiğin yoldan geri
dönmeyeceksin' diye Yahve'nin sözü ile söylendi."
18 "Ben de senin gibi bir peygamberim" dedi. "Bir melek, Yahve'nin
sözüyle söyleyip bana, 'Onu evine geri götür, ekmek yiyip su içsin' dedi."
Adam ona yalan söyledi.
19 Bunun üzerine onunla geri döndü, evinde ekmek yedi, su içti.
20 Sofraya otururlarken, Yahve'nin sözü onu geri getiren peygambere
geldi;
21 ve Yahuda'dan gelen Tanrı adamına haykırıp dedi: "Yahve diyor ki,
'Mademki, Yahve'nin sözüne itaatsizlik ettin ve Tanrın Yahve'nin sana
buyurduğu buyruğu tutmadın,
22 ve geri döndün ve sana, 'Ekmek yeme, su içme' dediği yerde ekmek
yedin ve su içtin, bedenin atalarının mezarına varmayacak.'"
23 Ekmek yedikten ve içtikten sonra, geri getirmiş olduğu peygamber için
eşeği eyerledi.
24 Gittikten sonra, bir aslan yolda onunla karşılaştı ve onu öldürdü. Cesedi
yola atıldı ve eşek onun yanında durdu. Aslan da cesedin yanında durdu.
25 İşte, yoldan geçenler cesedin yola atıldığını ve aslanın cesedin yanında
durduğunu gördüler; ve gelip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte anlattılar.
26 Onu yoldan geri getiren peygamber bunu duyunca, "Bu, Yahve'nin
sözüne itaatsizlik eden Tanrı adamıdır. Bu yüzden Yahve onu aslana teslim
etti. Aslan onu parçaladı ve Yahve'nin kendisine söylediği söze göre onu
öldürdü." dedi.
27 Oğullarına, "Eşeği benim için eyerleyin" dedi ve eyerlediler.
28 Gidip cesedini yolda atılmış, eşeğin ve aslanın da cesedin yanında
durduğunu gördü. Aslan cesedi yememiş ve eşeği parçalamamıştı.
29 Peygamber Tanrı adamının cesedini kaldırıp eşeğe yükledi ve geri
getirdi. Yas tutmak ve onu gömmek için yaşlı peygamberin kentine geldi.
30 Cesetini kendi mezarına yatırdı. Onlar da onun için yas tutup, "Ah,
kardeşim!" dediler.
31 Onu gömdükten sonra oğullarına söyleyip dedi: "Ben öldükten sonra,
Tanrı adamının gömüldüğü mezara beni gömün. Kemiklerimi onun
kemiklerinin yanına koyun.
32 Çünkü Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki bütün yüksek
yerlerin evlerine karşı Yahve'nin sözüyle haykırdığı söz kesinlikle olacaktır."

33 Bu şeyden sonra Yarovam kötü yolundan dönmedi, ama yine bütün
halkın arasından yüksek yerlerin kâhinlerini seçti. Yüksek yerlerin kâhinleri
olsunlar diye, isteyen herkesi adadı.
34 Yarovam'ın evini yeryüzünden söküp atmak ve yok etmek için bu şey
ona günah oldu.

14

1 O sırada Yarovam oğlu Aviya hastalandı.
2 Yarovam karısına, "Lütfen kalk ve kılık değiştir ki, Yarovam'ın karısı
olarak tanınmayasın" dedi. "Şilo'ya git. İşte, bu halk üzerine kral olacağımı
söyleyen Peygamber Ahiya orada.
3 Yanına on somun ekmek, birkaç kurabiye ve bir testi bal al ve ona git. O
sana çocuğa ne olacağını bildirecektir."
4 Yarovam'ın karısı da öyle yaptı ve kalkıp Şilo'ya gitti ve Ahiya'nın evine
vardı. Ahiya ise yaşlılığından dolayı göremez olmuştu.
5 Yahve, Ahiya'ya, "İşte Yarovam'ın karısı, oğlu için sana sormaya geliyor,
çünkü o hastadır. Ona şöyle diyeceksin; çünkü içeri girdiğinde başka bir
kadınmış gibi davranacak." dedi.
6 Ahiya kapıdan içeri girerken ayak seslerini duyunca, "Gel içeri,
Yarovam'ın karısı! Neden başkasıymış gibi davranıyorsun? Sana ağır
haberlerle gönderildim.
7 Git, Yarovam'a söyle, 'İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki: "Mademki, seni
halkın arasından yükselttiğim, halkım İsrael'in başına hükümdar yaptığım,
8 krallığı David'in evinden koparıp onu sana verdiğim halde; sen
buyruklarımı tutmuş olan, yalnızca gözümde doğru olanı yapmak için bütün
yüreğiyle benim ardımca yürüyen hizmetkârım David gibi olmadın,
9 ama senden öncekilerin hepsinden daha çok kötülük yaptın. Beni
öfkelendirmek için gidip kendine başka ilâhlar, dökme putlar yaptın ve beni
arkana attın.
10 Bu yüzden işte, Yarovam'ın evi üzerine kötülük getireceğim. İsrael'de
tutsak olsun özgür olsun, duvara çöğdüren* herkesi Yarovam'dan kesip
atacağım. Yarovam'ın evini, bir adamın gübresini süpürdüğü gibi tümüyle
tükenene dek süpürüp atacağım.
11 Yarovam'a ait olup kentte öleni köpekler yiyecek. Kırda öleni gökteki
kuşlar yiyecek. Çünkü Yahve böyle söyledi.'"
12 Bu nedenle kalk, evine git. Ayakların kente girince, çocuk ölecek.
13 Bütün İsrael halkı onun için yas tutacak ve onu gömecek; çünkü yalnız
Yarovam'dan olan o mezara girecek, çünkü onda İsrael'in Tanrısı Yahve'ye
karşı, Yarovam'ın evinde iyi bir şey bulunuyor.
14 Dahası Yahve, İsrael üzerine kendisi için bir kral yükseltecek, o da
Yarovam'ın evini kesip atacak. Bugün o gündür! Hatta şimdi.
15 Çünkü Yahve, İsrael'i suda sallanan bir kamış gibi vuracak; ve İsrael'i
atalarına verdiği bu güzel ülkeden sökecek ve onları Irmak'ın† ötesine
dağıtacak, çünkü Aşera direklerini yaptılar ve Yahve'yi öfkelendirdiler.
16 Yahve, Yarovam'ın günahları yüzünden İsrael'i terk edecek, günah işledi ve
İsrael'e günah işletti."
17 Yarovam'ın karısı kalkıp gitti ve Tirsa'ya geldi. Kadın evin eşiğine
vardığında çocuk öldü.

---

* **14:10** veya erkek † **14:15** Yani Fırat.

18 Bütün İsrael onu gömdü ve Yahve'nin, hizmetkârı Peygamber Ahiya
aracılığıyla söylediği söze göre onun için yas tuttu.
19 Yarovam'ın işlerinin geri kalanı, nasıl savaştığı ve nasıl hüküm sürdüğü,
işte, İsrael krallarının Tarihler kitabında yazılıdır.
20 Yarovam'ın hüküm sürdüğü günler yirmi iki yıldı; sonra atalarıyla uyudu
ve oğlu Nadav onun yerinde hüküm sürdü.
21 Solomon'un oğlu Rehovam Yahuda'da hüküm sürdü. Rehovam hüküm
sürmeye başladığında kırk bir yaşındaydı ve Yahve'nin kendi adını koymak
için bütün İsrael oymaklarından seçtiği kentte, Yeruşalem'de on yedi yıl hüküm
sürdü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı.
22 Yahuda, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve işledikleri günahlarla,
atalarının yaptıklarından daha çok, Yahve'yi kıskandırdılar.
23 Çünkü her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında kendilerine yüksek
yerler, dikili taşlar ve Aşera direkleri yaptılar.
24 Ülkede Sodomlular da vardı. Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden
kovduğu ulusların bütün iğrençliklerine göre yaptılar.
25 Kral Rehovam'ın beşinci yılında, Mısır Kralı Şişak Yeruşalem'e karşı çıktı;
26 Yahve'nin evinin hazinelerini ve kral evinin hazinelerini aldı.
Solomon'un yapmış olduğu bütün altın kalkanlar da dahil olmak üzere
hepsini aldı.
27 Kral Rehovam onların yerine tunç kalkanlar yaptı ve bunları kral
evinin kapısını tutan muhafız komutanlarının eline teslim etti.
28 Öyle oldu ki, kral Yahve'nin evine her girdiğinde, muhafızlar onları
taşırlardı ve muhafız odasına geri getirirlerdi.
29 Rehovam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, onlar Yahuda
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
30 Rehovam ile Yarovam arasında sürekli savaş vardı.
31 Rehovam atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde
gömüldü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. Yerine oğlu Aviyam hüküm
sürdü.

15

1 Nevat oğlu Kral Yarovam'ın on sekizinci yılında Aviyam Yahuda üzerinde
hüküm sürmeye başladı.
2 Üç yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı
Maaka'ydı.
3 Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlarda yürüdü ve
yüreği, babası David'in yüreği gibi Tanrısı Yahve ile tam değildi.
4 Ancak Tanrısı Yahve David hatırına, ona oğlunu kendisinden sonra
yerine geçirmesi ve Yeruşalem'i sağlamlaştırması için Yeruşalem'de bir kandil
verdi;
5 Çünkü David Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve yaşamının bütün
günlerinde Yahve'nin kendisine buyurduğu hiçbir şeyden sapmadı, yalnızca
Hititli Uriya meselesi hariç.
6 Rehovam ile Yarovam arasında yaşamının bütün günlerinde savaş vardı.
7 Aviyam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir? Aviyam ile Yarovam arasında savaş
vardı.
8 Aviyam atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler; ve oğlu Asa
onun yerine kral oldu.

9 İsrael Kralı Yarovam'ın yirminci yılında Asa Yahuda üzerinde hüküm
sürmeye başladı.
10 Kırk bir yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı
Maaka'ydı.
11 Asa, atası David'in yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
12 Ülkeden Sodomlular'ı kovdu ve ataların yapmış olduğu bütün putları
kaldırdı.
13 Annesi Maaka'yı da kraliçelikten aldı, çünkü Aşera için iğrenç bir put
yapmıştı. Asa onun putunu kesip Kidron Deresi'nde yaktı.
14 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Yine de Asa'nın yüreği bütün
günlerinde Yahve ile tamdı.
15 Babasının adadığı şeyleri, kendisinin de adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve
kapları Yahve'nin evine getirdi.

16 Asa ile İsrael Kralı Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.
17 İsrael Kralı Baaşa Yahuda'ya karşı çıktı ve Rama'yı bina etti; böylece
Yahuda Kralı Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin vermedi.
18 Sonra Asa, Yahve'nin evinin hazinelerinde kalan bütün gümüşü ve
altını ve kral evinin hazinelerini aldı ve onları hizmetkârlarının eline teslim
etti. Sonra Kral Asa onları Damaskus'ta yaşayan Suriye Kralı Hezyon oğlu
Tavrimmon oğlu Ben Hadad'a gönderip dedi,
19 "Benimle senin aranda, babamla baban arasında olduğu gibi bir
antlaşma olsun. İşte, sana bir armağan olarak gümüş ve altın gönderdim. Git,
İsrael Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz ki, benden gitsin."

20 Ben Hadat, Kral Asa'yı dinledi ve ordularının komutanlarını İsrael
kentlerine gönderdi ve İyon'u, Dan'ı, Abel Beyt Maaka'yı ve bütün Kinnerot'u
ve bütün Naftali ülkesini vurdu.
21 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurdu ve Tirsa'da yaşadı.
22 O zaman Kral Asa bütün Yahuda'ya çağrıda bulundu. Hiç kimse muaf
tutulmadı. Baaşa'nın bina ettiği Rama'nın taşlarını ve kerestelerini taşıdılar
ve Kral Asa bunları Benyamin'deki Geva'yı ve Mispa'yı bina etmek için
kullandı.
23 Asa'nın bütün işlerinin geri kalanı, bütün gücü, yaptığı her şey ve bina
ettiği kentler, Yahuda kralların Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir? Ama
yaşlılığında ayaklarından hastalandı.
24 Asa atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde atalarının yanına
gömüldü. Yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.

25 Yahuda Kralı Asa'nın ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrael üzerinde
hüküm sürmeye başladı. İsrael üzerinde iki yıl hüküm sürdü.
26 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babasının yolunda, İsrael'e işlettiği
günahının içinde yürüdü.
27 İssakar soyundan Ahiya oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu. Baaşa onu
Filistliler'e ait olan Gibbeton'da vurdu. Çünkü Nadav ve bütün İsrael halkı
Gibbeton'u kuşatıyordu.
28 Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında Baaşa onu öldürdü ve yerine kral
oldu.
29 Kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün evini vurdu. Yarovam'a, Yahve'nin
hizmetkârı Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söze göre, onu yok edinceye
kadar, soluk alan hiç kimseyi bırakmadı;

30 bu da, Yarovam'ın günahları yüzünden, İsrael'i günah işlettiği ve İsrael'in
Tanrısı Yahve'yi öfkelendirdiği için oldu.
31 Nadav'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, İsrael krallarının
Tarihleri Kitabı'nda yazılı değil midir?
32 İsrael Kralı Asa ile Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.
33 Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında, Ahiya oğlu Baaşa, Tirssa'da İsrael
üzerindeki yirmi dört yıllık hükmüne başladı.
34 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve Yarovam'ın yolunda yürüdü;
İsrael'e işlettiği günahının içinde yürüdü.

16

1 Baaşa'ya karşı Hanani oğlu Yehu'ya Yahve'nin sözü geldi ve şöyle dedi,
2 "Seni topraktan yükselttim, halkım İsrael'in üzerine seni hükümdar yaptım,
ve sen Yarovam'ın yolunda yürüdün, ve halkım İsrael'in günahlarıyla beni
öfkelendirmek için onlara günah işlettirdin,
3 işte, Baaşa'yı ve evini tümüyle süpürüp atacağım; ve senin evini Nevat
oğlu Yarovam'ın evi gibi edeceğim.
4 Kentte ölen Baaşa'nın soyundan gelenleri köpekler yiyecek; ve kırda öleni
gökteki kuşlar yiyecek."
5 Baaşa'nın işlerinin geri kalanı, ve yaptıkları, ve gücü, İsrael krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
6 Baaşa atalarıyla uyudu ve Tirsa'da gömüldü; ve oğlu Ela onun yerine kral
oldu.
7 Dahası Yahve'nin gözünde yaptığı bütün kötülüklerden, ellerinin işleriyle
onu öfkelendirmek için, Yarovam'ın evi gibi olduğundan dolayı, onu
vurduğunda dolayı, Yahve'nin sözü, Hanani oğlu Peygamber Yehu
aracılığıyla Baaşa'ya ve evine karşı geldi.
8 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi altıncı yılında, Baaşa oğlu Ela, Tirsa'da, İsrael
üzerinde iki yıl süren hükmü başladı.
9 Savaş arabalarının yarısının başkomutanı olan hizmetkârı Zimri ona
karşı bir düzen kurdu. O sırada Tirsa'daydı, Tirsa'daki kendi ev halkının
kâhyası olan Arza'nın evinde içip sarhoş oluyordu;
10 ve Zimri içeri girdi ve Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında onu
vurdu ve öldürdü ve onun yerine kral oldu.
11 Hüküm sürmeye başlayınca, tahtına oturur oturmaz Baaşa'nın bütün
evine saldırdı. Kendisine akrabalarından ve dostlarından bir duvara
çöğdüren* bile bırakmadı.
12 İsrael'in Tanrısı Yahve'yi putlarıyla öfkelendirmek için Baaşa'nın bütün
günahları, oğlu Ela'nın günahları, işledikleri ve İsrael'e işlettirdikleri günahlar
yüzünden,
13 Zimri, Baaşa'nın bütün evini, Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya
karşı Yahve'nin söylemiş olduğu söze göre yıktı.
14 Ela'nın öteki işleri ve yaptığı her şey, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil midir?
15 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında Zimri Tirsa'da yedi gün
hüküm sürdü. Halk Filistliler'e ait olan Gibbeton'un karşısında ordugâh
kurmuştu.

* **16:11** veya erkek

16 Ordugâh kuran halk, Zimri'nin düzen kurduğunu ve kralı da
öldürdüğünü duydu. Bunun üzerine bütün İsrael, ordu komutanı Omri'yi o
gün ordugâhta İsrael üzerine kral yaptı.
17 Omri, bütün İsrael halkıyla birlikte Gibbeton'dan çıkıp Tirsa'yı kuşattılar.
18 Zimri kentin alındığını görünce, kral evinin surlu bölümüne girdi ve
kendi üzerine kral evini ateşe verdi,
19 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaparak, Yarovam'ın yolunda yürüyerek
ve İsrael'i günah işletmekle işlediği günah yüzünden öldü.
20 Zimri'nin işlerinin geri kalanı, yaptığı ihanet, İsrael krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil midir?
21 İsrael halkı ikiye bölündü: Halkın yarısı Ginat oğlu Tivni'yi kral yapmak
için ardından gitti, yarısı da Omri'nin ardından gitti.
22 Ama Omri'nin ardından gidenler, Ginat oğlu Tivni'nin ardından
gidenlere üstün geldiler; böylece Tivni öldü ve Omri hüküm sürdü.
23 Yahuda Kralı Asa'nın otuz birinci yılında Omri, İsrael üzerinde on iki yıl
süren hükmü başladı. Tirsa'da altı yıl krallık yaptı.
24 Şemer'in Samariya Tepesi'ni iki talant† gümüşe satın aldı; tepenin üzerine
bina ederek yapmış olduğu kentin adını, tepenin sahibi Şemer'in adına göre
Samariya koydu.
25 Omri, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve kendisinden öncekilerin
hepsinden daha kötü davrandı.
26 Çünkü Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yolunda, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi
putlarıyla onun İsrael'e işlettiği günahlarında yürüdü.
27 Omri'nin yaptığı işlerin geri kalanı ve gösterdiği kudreti, İsrael
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
28 Böylece Omri atalarıyla uyudu ve Samariya'da gömüldü. Yerine oğlu
Ahav kral oldu.
29 Yahuda Kralı Asa'nın otuz sekizinci yılında, Omri oğlu Ahav İsrael
üzerinde hükmetmeye başladı. Omri oğlu Ahav, Samariya'da yirmi iki yıl İsrael
üzerinde hüküm sürdü.
30 Omri oğlu Ahav, kendisinden öncekilerin hepsinden daha çok, Yahve'nin
gözünde kötü olanı yaptı.
31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarında yürümesi onun için hafif bir şeymiş
gibi, Saydalılar'ın Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'i karı olarak aldı, gidip Baal'a
hizmet etti ve ona tapındı.
32 Samariya'da yaptığı Baal evinde Baal için bir sunak kurdu.
33 Ahav Aşera'yı yaptı; ve Ahav İsrael'in Tanrısı Yahve'yi öfkelendirmek için
kendisinden önceki bütün İsrael krallarından daha fazlasını yaptı.
34 Onun günlerinde Beytelli Hiel Yeriha'yı inşa etti. Nun oğlu Yeşu
aracılığıyla söylediği Yahve'nin sözüne göre İlk oğlu Aviram'ın kaybıyla
temelini attı ve en küçük oğlu Seguv'un kaybıyla kapılarını taktı.

17

1 Gilad'ın göçmenlerinden biri olan Tişbeli Eliya, Ahav'a şöyle dedi: "Önünde
durduğum İsrael'in Tanrısı yaşayan Yahve'nin hakkı için, bu yıllarda ne çiy ne
de yağmur olacak, ancak benim sözüm uyarınca olacak."
2 O zaman Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:

† **16:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur.

3 “Buradan uzaklaş, doğuya dön ve Yarden'in önündeki Kerit Deresi'nin
yanında saklan.
4 Dereden içeceksin. Orada kargalara seni beslemeleri için buyruk
verdim.”
5 Böylece gidip Yahve'nin sözüne göre yaptı; çünkü gidip Yarden'in
önündeki Kerit Deresi'nin yanında yaşadı.
6 Kargalar ona sabahları ekmek ve et, akşamları ekmek ve et
getiriyorlardı; o da dereden içiyordu.
7 Bir süre sonra dere kurudu, çünkü ülkede yağmur yoktu.
8 Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:
9 “Kalk, Sayda'nın Sarefatı'na git ve orada kal. İşte, orada seni beslemesi
için bir dul kadına buyruk verdim.”
10 Bunun üzerine kalkıp Sarefat'a gitti. Kent kapısına vardığında, orada bir
dul kadının odun topladığını gördü. Kadına seslenip, “Lütfen bana bir testide
biraz su getir de içeyim” dedi.
11 Kadın su almaya giderken, kadına seslenip, “Lütfen elinde bir lokma
ekmek de getir” dedi.
12 Kadın, “Yaşayan Tanrın Yahve hakkı için, pişmiş bir şeyim yok, sadece bir
küpte bir avuç un, bir testide de biraz yağ var” dedi. “İşte, iki parça odun
topluyorum, içeri girip kendim ve oğlum için pişireceğim, yiyip sonra
öleceğiz” dedi.
13 Eliya kadına, “Korkma” dedi. “Git ve dediğin gibi yap. Ama önce ondan
bana küçük bir pide yap, sonra bana getir, ondan sonra da kendin ve oğlun
için biraz yaparsın.
14 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, ‘Yahve yeryüzüne yağmur
göndereceği güne dek un küpü tükenmeyecek, yağ testisi eksilmeyecek.’ ”
15 Kadın gidip Eliya'nın sözüne göre yaptı; kendisi, oğlu ve ev halkı çok
günler yediler.
16 Yahve'nin Eliya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, un küpü tükenmedi,
yağ testisi eksilmedi.
17 Bu şeylerden sonra ev sahibi kadının oğlu hastalandı; hastalığı öyle
şiddetliydi ki, kendisinde soluk kalmadı.
18 Kadın Eliya'ya, “Ey Tanrı adamı, benim seninle ne işim var? Günahımı
hatırlatmak ve oğlumu öldürmek için yanıma gelmişsin!” dedi.
19 Eliya kadına, “Oğlunu bana ver” dedi. Onu kadının koynundan aldı,
kaldığı odaya taşıdı, onu yatağının üzerine yatırdı.
20 Yahve'ye yakarıp dedi, “Ey Yahve, Tanrım, yanında kaldığım dul kadının
oğlunu öldürerek onun başına da mı kötülük getirdin?”
21 Çocuğun üzerine üç kez uzandı, Yahve'ye yakarıp dedi, “Ey Tanrım
Yahve, lütfen bu çocuğun canı yeniden içine gelsin.”
22 Yahve, Eliya'nın sesini duydu; çocuğun canı yeniden içine girdi ve çocuk
canlandı.
23 Eliya çocuğu alıp odadan eve indirdi ve annesine teslim etti. Eliya, “İşte
oğlun yaşıyor” dedi.
24 Kadın, Eliya'ya, “Şimdi biliyorum ki, sen Tanrı adamısın ve ağzındaki
Yahve'nin sözü gerçektir” dedi.

18

1 Çok günler sonra, üçüncü yılda, Yahve'nin sözü Eliya'ya geldi ve dedi:
“Git, kendini Ahav'a göster; ben de yeryüzüne yağmur göndereceğim.”
2 Eliya kendini Ahav'a göstermeye gitti. Samariya'da kıtlık şiddetliydi.

3 Ahav, evine bakan Ovadya'yı çağırdı. (Ovadya Yahve'den çok korkardı;
4 çünkü İzebel Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi alıp ellisini bir mağaraya sakladı ve onlara ekmek ve su verdi.)
5 Ahav, Ovadya'ya, "Ülkeyi dolaş, bütün su kaynaklarına ve bütün derelere git. Belki ot bulabiliriz ve atlarla katırları yaşatırız, böylece bütün hayvanları yitirmeyiz." dedi.
6 Böylece ülkeyi aralarında bölüştüler ve içinden geçtiler. Ahav tek başına bir yoldan, Ovadya tek başına başka bir yoldan gitti.
7 Ovadya yolda iken, işte, Eliya onunla karşılaştı. Onu tanıdı, yüzüstü yere kapandı ve, "Sen misin, efendim Eliya?" dedi.
8 O da, "Benim" diye yanıt verdi. "Git, efendine, 'İşte, Eliya burada!' de."
9 "Ben ne günah işledim ki, beni öldürsün diye hizmetkârını Ahav'ın eline teslim ediyorsun?" dedi.
10 "Yaşayan Tanrın Yahve hakkı için, efendimin seni aramaya göndermediği ulus ve krallık kalmadı. 'Burada değil' dediklerinde, o krallığa ve o ulusa seni bulamadıklarına ant içirdi.
11 Şimdi sen, 'Git, efendine, "İşte, Eliya burada!' diyorsun.
12 Öyle olacak ki, senden ayrılır ayrılmaz, Yahve'nin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürecek; ve gelip Ahav'a bildirdiğim zaman o da seni bulamayınca beni öldürecek. Ben hizmetkârın gençliğimden beri Yahve'den korkar.
13 İzebel'in Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğü zaman, yaptığım şey, Yahve'nin peygamberlerinden yüz kişiyi ellişer olarak birlikte bir mağaraya saklayıp onları ekmek ve suyla beslediğim, efendime bildirilmedi mi?
14 Şimdi sen, 'Git, efendine, "İşte, Eliya burada" de' diyorsun. O beni öldürecektir."
15 Eliya, "Önünde durduğum Ordular Yahvesi hakkı için, bugün kesinlikle ona görüneceğim" dedi.
16 Bunun üzerine Ovadya, Ahav'ın karşısına çıktı ve ona bildirdi. Ahav da Eliya'yı karşılamaya gitti.
17 Ahav, Eliya'yı görünce, "Ey İsrael'i sıkıntıya sokan adam sen misin?" dedi.
18 Eliya, "Ben İsrael'i sıkıntıya sokmadım, ama sen ve babanın evi, Yahve'nin buyruklarını terk edip Baal'ları izlemekle siz sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi.
19 "Şimdi adam gönder, bütün İsrael'i, İzebel'in sofrasında yemek yiyen Baal'ın dört yüz elli peygamberini ve Aşera'nın dört yüz peygamberini Karmel Dağı'na topla."
20 Ahav da bütün İsrael'in çocuklarına adam gönderip peygamberleri Karmel Dağı'nda topladı.
21 Eliya bütün halka yaklaştı ve, "Ne zamana dek iki taraf arasında sallanacaksınız? Eğer Yahve Tanrı ise, O'nu izleyin; eğer Baal ise, o zaman onu izleyin."
Ama halk tek söz etmedi.
22 Eliya halka, "Yahve'nin peygamberi olarak yalnızca ben kaldım; ama Baal'ın peygamberleri dört yüz elli kişidir" dedi.
23 "Bunun için bize iki boğa verilsin; ve kendileri için bir boğa seçsinler, ve onu parçalara kessinler, odunların üzerine koysunlar, altına ateş koymasınlar; ben de öbür boğayı hazırlayıp odunların üzerine koyacağım ve altına ateş koymayacağım.

24 Siz ilâhınızın adını çağırın, ben de Yahve'nin adını çağıracağım. Ateşle
yanıt veren Tanrı, Tanrı O'dur."
Bütün halk, "Söylediğin iyidir" diye karşılık verdi.
25 Eliya, Baal peygamberlerine şöyle dedi, "Kendinize bir boğa seçin, önce
onu hazırlayın, çünkü siz çoksunuz; ve ilâhınızın adını çağırın, ancak altına
ateş koymayın."
26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar ve sabahtan öğlene kadar
Baal'ın adını çağırdılar, "Ey Baal, bizi duy!" dediler. Ama ne bir ses vardı, ne
de kimse yanıt verdi. Yaptıkları sunağın etrafında sıçradılar.
27 Öğlen vakti Eliya onlarla alay ederek, "Yüksek sesle bağırın, çünkü o bir
ilâhtır. Ya derin düşüncelere dalmıştır, ya bir yere gitmiştir, ya da
yolculuktadır, ya da belki uykudadır ve uyandırılması gerek." dedi.
28 Yüksek sesle bağırıp usullerine göre bıçaklarla ve mızraklarla kendilerini
kestiler, ta ki kanları üzerlerine fışkırana dek.
29 Öğle vakti geçince, akşam sunusu vaktine kadar peygamberlik ettiler;
ama ne bir ses, ne bir yanıt vardı, ne de kimse aldırış etti.
30 Eliya bütün halka, "Bana yaklaşın!" dedi; bütün halk da ona yaklaştı.
Yıkılmış olan Yahve'nin sunağını onardı.
31 Eliya, Yahve'nin, "Senin adın İsrael olacak" sözünün kendisine gelmiş
olan Yakovoğulları'nın oymaklarının sayısına göre on iki taş aldı.
32 Taşlarla Yahve adına bir sunak yaptı. Sunağın etrafına iki sea* tohum
alabilecek kadar büyük bir hendek yaptı.
33 Odunları dizdi, boğayı parçalara kesti ve odunların üzerine koydu. "Dört
testiyi suyla doldurup yakmalık sunu ve odunların üzerine dökün" dedi.
34 "İkinci kez yapın" dedi; ve ikinci kez yaptılar. "Üçüncü kez yapın" dedi;
ve üçüncü kez yaptılar.
35 Su sunağın çevresinde aktı; hendeği de suyla doldurdu.
36 Akşam sunusu vaktinde, Peygamber Eliya yaklaşıp şöyle dedi: "Ey
Avraham'ın, İshak'ın ve İsrael'in Tanrısı Yahve, bugün bilinsin ki, sen İsrael'de
Tanrı'sın, ben de senin hizmetkârınım ve bütün bu şeyleri senin sözünle
yaptım.
37 Duy beni, ey Yahve, duy beni ki, bu halk ey Yahve, senin Tanrı olduğunu
ve yüreklerini geri döndürdüğünü bilsin."
38 O zaman Yahve'nin ateşi düştü ve yakmalık sunuyu, odunu, taşları ve
toprağı yakıp tüketti; hendekteki suyu yaladı.
39 Bunu gören bütün halk yüzüstü yere kapandı. "Yahve, Tanrı'dır! Yahve,
Tanrı'dır!" dediler.
40 Eliya onlara, "Baal'ın peygamberlerini tutun! Hiçbiri kaçmasın!" dedi.
Onları tuttular; Eliya onları Kişon Deresi'ne indirdi ve onları orada öldürdü.
41 Eliya Ahav'a, "Kalk, ye, iç; çünkü yağmur bolluğu sesi var" dedi.
42 Ahav da yemek ve içmek için yukarı çıktı. Eliya Karmel Dağı'nın
tepesine çıktı; yere eğildi ve yüzünü dizlerinin arasına koydu.
43 Uşağına, "Şimdi yukarı çık ve denize doğru bak" dedi.
Uşak yukarı çıktı ve baktı, "Hiçbir şey yok" dedi.
Yedi kez ona, "Yine git" dedi.
44 Yedinci kez, "İşte denizden insan eli büyüklüğünde küçük bir bulut
çıkıyor" dedi.

* **18:32** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galon

“Yukarı çık, Ahav'a, 'Hazırlan ve aşağı in, böylece yağmur seni engellemesin' de” dedi.
45 Kısa bir süre sonra gökyüzü bulutlarla ve rüzgârla karardı ve büyük bir yağmur oldu. Ahav bindi ve Yizreel'e gitti.
46 Yahve'nin eli Eliya'nın üzerindeydi. Eliya abasını beline dolayıp Ahav'ın önünde Yizreel'in girişine kadar koştu.

19

1 Ahav, İzebel'e Eliya'nın yaptığı her şeyi ve bütün peygamberleri kılıçla nasıl öldürdüğünü anlattı.
2 İzebel, Eliya'ya bir haberci gönderip, “Yarın bu vakitlerde senin yaşamını onlardan birinin yaşamı gibi yapmazsam, ilâhlar bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın!” dedi.
3 O bunu görünce kalkıp yaşamı için kaçtı ve Yahuda'ya ait Beerşeva'ya geldi ve uşağını orada bıraktı.
4 Kendisi ise çölde bir günlük yol gitti ve gelip bir ardıç ağacının altına oturdu. Sonra kendisi için ölmeyi dileyerek, “Yeter artık, ey Yahve, yaşamımı al; çünkü ben atalarımdan daha iyi değilim” dedi.
5 Eliya, bir ardıç ağacının altına yatıp uyudu. İşte, bir melek ona dokundu ve, “Kalk, ye!” dedi.
6 Baktı ve işte, başının yanında kömürde pişirilmiş bir pide ve bir testi su vardı. Yiyip içti ve tekrar yattı.
7 Yahve'nin meleği ikinci kez geldi ve ona dokundu ve dedi, “Kalk ve ye, çünkü gideceğin yol senin için çok uzundur.”
8 O kalktı, yiyip içti ve o yiyeceğin gücüyle kırk gün kırk gece Tanrı'nın Dağı Horev'e gitti.
9 Orada bir mağaraya geldi ve orada konakladı; ve işte, Yahve'nin sözü geldi ve ona dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”
10 O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrael'in çocukları senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler. Ben, yalnız ben kaldım; ve yaşamım almak için onu arıyorlar.”
11 Ve dedi, “Çık ve Yahve'nin önünde dağda dur.” İşte, Yahve geçiyordu ve büyük ve güçlü bir rüzgâr dağları yarıyordu ve Yahve'nin önünde kayaları parçalıyordu; ama Yahve rüzgârda değildi. Rüzgârdan sonra bir deprem oldu; ama Yahve depremde değildi.
12 Depremden sonra bir ateş geçti; ama Yahve ateşte değildi. Ateşten sonra, sakin, ince bir ses vardı.
13 Eliya bunu duyunca, yüzünü cübbesiyle örttü, dışarı çıktı ve mağaranın girişinde durdu. İşte, bir ses ona geldi ve dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”
14 O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrael'in çocukları senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler. Ben, yalnız ben kaldım; ve yaşamımı almak için onu arıyorlar.”
15 Yahve ona, “Git, Damaskus Çölü'ne doğru yoluna dön” dedi, “Oraya vardığında Hazael'i Suriye üzerine kral olarak meshet.
16 Nimşi oğlu Yehu'yu İsrael üzerine kral olarak meshet; Avel Mehola'dan Şafat oğlu Elişa'yı da senin yerine peygamber olarak meshet.

17 Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu öldürecek; Yehu'nun kılıcından
kurtulanı da Elişa öldürecek.
18 Ama İsrael'de Baal'a diz çökmemiş, ağzı onu öpmemiş yedi bin kişiyi
ayırdım."
19 Bunun üzerine oradan ayrıldı ve önünde on iki çift öküzle saban süren
Şafat oğlu Elişa'yı buldu; kendisi de on ikincisindeydi. Eliya yanına gidip
cübbesini onun üzerine koydu.
20 Elişa öküzleri bırakıp Eliya'nın peşinden koştu ve, "Bırak da babamı ve
annemi öpeyim, sonra senin ardından geleyim" dedi.
Ona, "Geri dön; ben sana ne yaptım ki?" dedi.
21 Onun ardından döndü, öküzlerin boyunduruğunu çıkardı, onları kesti,
etlerini öküzlerin takımıyla haşladı ve halka verdi; onlar da yediler. Sonra
kalktı, Eliya'nın ardından gitti ve ona hizmet etti.

20

1 Suriye Kralı Ben Hadad bütün ordusunu topladı; yanında atlar ve savaş
arabalarıyla otuz iki kral vardı. Çıkıp Samariya'yı kuşattı ve ona karşı
savaştı.
2 Kente, İsrael Kralı Ahav'a ulaklar göndererek ona şöyle dedi: "Ben Hadad
diyor ki,
3 'Gümüşün ve altının benimdir. Karıların ve çocukların, en iyilerin bile
benimdir.'"
4 İsrael Kralı, "Söylediğin gibi, efendim, ey kral. Kendim ve sahip olduğum
her şey de senindir." diye yanıt verdi.
5 Ulaklar yine gelip şöyle dediler: "Ben Hadad diyor ki, 'Sana gerçekten,
"Gümüşünü, altını, karılarını ve çocuklarını bana teslim edeceksin" diye
haber gönderdim;
6 Ama yarın bu vakitte sana hizmetkârımı göndereceğim ve evini ve
hizmetkârlarının evlerini arayacaklar. Senin gözünde hoş olan her şeyi kendi
ellerine koyup alıp götürecekler.'"
7 O zaman İsrael Kralı ülkenin bütün ihtiyarlarını çağırıp, "Bu adamın nasıl
kötülük aradığını görün" dedi, "Karılarım, çocuklarım, gümüşüm ve altınım için
bana haber gönderdi; ben de onu reddetmedim."
8 Bütün ihtiyarlar ve bütün halk ona, "Dinleme, razı olma" dediler.
9 Bunun üzerine Ben Hadad'ın ulaklarına, "Efendim krala, 'Hizmetkârına
ilk gönderdiğin her şeyi yapacağım, ama bu şeyi yapamam' deyin" dedi.
Ulaklar gidip ona haberi getirdiler.
10 Ben Hadad ona haber gönderdi ve, "Eğer Samariya'nın tozu beni izleyen
bütün halka avuçlarını doldurmaya yeterse, ilâhlar bana aynısını, hatta daha
fazlasını yapsın" dedi.
11 İsrael Kralı şöyle karşılık verdi: "Ona de ki, 'Zırhını giyen, onu çıkaran gibi
övünmesin.' "
12 Ben Hadad ve kralları bu haberi duyduklarında, çadırlarda içki içiyorlardı
ve hizmetkârlarına, "Saldırıya hazırlanın!" dedi. Böylece kente saldırmaya
hazırlandılar.
13 İşte, bir peygamber İsrael Kralı Ahav'ın yanına geldi ve şöyle dedi:
"Yahve diyor ki, 'Bütün bu büyük kalabalığı gördün mü? İşte, bugün onu
senin eline teslim edeceğim. O zaman bileceksin ki, ben Yahve'yim.' "
14 Ahav, "Kimin aracılığıyla?" dedi.
O şöyle dedi, "Yahve diyor ki, 'İl beylerinin gençleriyle.' "

Sonra, “Savaşı kim başlatacak?” dedi.
O, “Sen” diye karşılık verdi.
15 Sonra il beylerinin gençlerini topladı, ve onlar iki yüz otuz iki kişiydiler.
Onlardan sonra, bütün halkı, yani bütün İsrael'in çocuklarını, yedi bin kişiyi
topladı.
16 Öğle vakti dışarı çıktılar. Ancak Ben Hadad kendisi ve krallar, ona
yardım eden otuz iki kral, çadırlarda içip sarhoş oluyordu.
17 Önce il beylerinin gençleri çıktı; ve Ben Hadad adam gönderdi, ve
kendisine, “Samariya'dan adamlar çıkıyor” dediler.
18 O, “Barış için çıktılarsa, onları canlı yakalayın; ya da savaş için çıktılarsa,
onları canlı yakalayın” dedi.
19 Böylece bunlar, il beylerinin gençleri ve onları izleyen ordu kentten
çıktılar.
20 Her biri adamını öldürdü. Suriyeliler kaçtı ve İsrael onları kovaladı.
Suriye Kralı Ben Hadad atlılarla birlikte bir at üzerinde kaçtı.
21 İsrael Kralı dışarı çıktı ve atları ve arabaları vurdu ve Suriyeliler'i büyük
bir kıyımla öldürdü.
22 Peygamber İsrael Kralı'nın yanına geldi ve ona, “Git, kendini güçlendir ve
ne yapman gerektiğini tasarla, çünkü yıl dönümünde Suriye Kralı sana karşı
çıkacak” dedi.
23 Suriye Kralı'nın hizmetkârları ona, “Onların ilâhı dağlar ilâhıdır; bu
yüzden bizden daha güçlüydüler” dediler. “Ama ovada onlarla savaşalım,
kesinlikle onlardan daha güçlü olacağız.
24 Şunu yap: Kralları, her adamı yerinden al ve onların yerlerine
komutanlar koy.
25 Kaybettiğin ordu gibi bir ordu topla, atlar için atlar ve arabalar için
arabalar. Onlarla ovada savaşacağız ve kesinlikle onlardan daha güçlü
olacağız.”
Onların sözünü dinledi ve öyle yaptı.
26 Yıl dönümünde Ben Hadat, Suriyeliler'i topladı ve İsrael'e karşı savaşmak
üzere Afek'e çıktı.
27 İsrael'in çocukları toplandı ve erzak verildi ve onlara karşı çıktılar.
İsrael'in çocukları onların önünde iki küçük oğlak sürüsü gibi ordugâh
kurdular, ama Suriyeliler ülkeyi doldurdular.
28 Tanrı'nın bir adamı yaklaşıp İsrael Kralı'na şöyle dedi: “Yahve diyor ki,
'Mademki, Suriyeliler, “Yahve dağlar ilâhıdır, ama vadiler ilâhı değildir”
dediler, bu yüzden bütün bu büyük kalabalığı senin eline teslim edeceğim ve
bileceksiniz ki, ben Yahve'yim.'”
29 Yedi gün boyunca birbirlerinin karşısında ordugâh kurdular. Sonra
yedinci gün savaş başladı ve İsraelliler bir günde Suriyeliler'in yüz bin
yayasını öldürdüler.
30 Geri kalanlar ise Afek'e, kente kaçtılar ve sur geride kalan yirmi yedi
bin adamın üzerine yıkıldı. Ben Hadad kaçtı ve kente, bir iç odaya girdi.
31 Hizmetkârları ona, “İşte, İsrael evinin krallarının merhametli krallar
olduğunu duyduk. Lütfen bedenlerimize çul, başlarımıza ipler bağlayalım ve
İsrael Kralı'na gidelim. Belki o yaşamını kurtarır.” dediler.
32 Böylece bedenlerine çul, başlarına ipler bağladılar ve İsrael Kralı'na gelip,
“Hizmetkârın Ben Hadad, 'Lütfen yaşamama izin ver' diyor” dediler.
Ahav, “O hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim.” dedi.

33 Adamlar dikkatle izlediler ve bu sözü almak için acele ettiler; ve
"Kardeşin Ben Hadad" dediler.
O zaman, "Git, onu getirin" dedi.
Sonra Ben Hadad onun yanına çıktı; ve onu arabaya bindirdi.
34 Ben Hadad ona, "Babamın babandan aldığı kentleri geri vereceğim.
Babamın Samariya'da yaptığı gibi sen de Damaskus'ta kendine yollar
yapacaksın." dedi.
Ahav, "Ben" dedi, "Bu antlaşmayla seni serbest bırakacağım." Böylece
onunla bir antlaşma yaptı ve salıverdi.
35 Peygamber oğullarından bir adam, Yahve'nin sözüyle arkadaşına, "Lütfen
beni vur!" dedi.
Adam ona vurmayı reddetti.
36 O zaman ona, "Yahve'nin sözüne itaat etmediğin için, işte, benden ayrılır
ayrılmaz bir aslan seni öldürecek" dedi. Ondan ayrılır ayrılmaz bir aslan onu
bulup öldürdü.
37 Sonra başka bir adam buldu ve, "Lütfen beni vur" dedi.
Adam onu vurdu ve yaraladı.
38 Bunun üzerine peygamber gitti, gözleri üzerine baş bağı koyup kılığını
değiştirerek yol kenarında kralı bekledi.
39 Kral geçerken krala bağırıp dedi, "Hizmetkârın savaşın ortasına girdi,
işte, bir adam yanıma geldi ve bana bir adam getirip dedi, 'Bu adama
bekçilik et! Eğer kaçacak olursa, o zaman senin yaşamın onun yaşamına
karşılık olacak, ya da bir talant* gümüş ödersin.'
40 Hizmetkârın burada şurada meşgul olduğu için o gitti."
İsrael Kralı ona, "Senin hükmün öyle olacak. Sen kendin karar vermişsin."
dedi.
41 Acele edip gözlerindeki baş bağını çıkardı. İsrael Kralı onun
peygamberlerden biri olduğunu anladı.
42 Ona, "Yahve diyor ki, 'Mademki, yıkıma ayırdığım adamı elinden
çıkardın, senin yaşamın onun yaşamının yerini alacak ve senin halkın da
onun halkının yerini alacak' " dedi.
43 İsrael Kralı suratı asık ve öfkeli bir şekilde evine gitti ve Samariya'ya
geldi.

21

1 Bu şeylerden sonra, Yizreelli Navot'un, Yizreel'de, Samariya Kralı Ahav'ın
sarayının yanında bir bağı vardı.
2 Ahav, Navot'a söyleyip dedi: "Bağını bana ver de bana sebze bahçesi
olsun. Çünkü o evimin yakınındadır. Onun yerine sana ondan daha iyi bir
bağ vereyim. Ya da sana iyi gelirse, değerini para olarak öderim."
3 Navot, Ahav'a, "Yahve bana atalarımın mirasını sana vermekten
alıkoysun!" dedi.
4 Ahav, Yizreelli Navot'un kendisine söylediği, "Atalarımın mirasını sana
vermem" sözü yüzünden asık suratlı ve öfkeli bir halde evine girdi. Yatağına
uzandı, yüzünü döndürdü ve hiç ekmek yemedi.
5 Ama karısı İzebel yanına geldi ve ona, "Neden ruhun bu kadar üzgün ki
ekmek yemiyorsun?" dedi.

* **20:39** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

6 Ve ona, “Çünkü Yizreelli Navot’la konuştum ve ona, ‘Bağını parayla bana
ver, ya da istersen onun karşılığında sana başka bir bağ vereyim’ dedim. O
da, ‘Bağımı sana vermem’ diye yanıtladı.”
7 Karısı İzebel ona, “Sen şimdi İsrael Krallığı'nı mı yönetiyorsun? Kalk, ekmek
ye, yüreğin hoş olsun. Yizreelli Navot’un bağını ben sana vereceğim.” dedi.
8 Bunun üzerine Ahav’ın adına mektuplar yazdı, onun mührüyle mühürledi
ve mektupları Navot’la birlikte yaşayan kentindeki ihtiyarlara ve soylulara
gönderdi.
9 Mektuplarda, “Oruç ilan edin ve Navot’u halkın arasında yukarı
oturtun” diye yazdı.
10 “Önüne iki adam, kötü adamlar oturtun, onlar da ona karşı tanıklık
etsinler, ‘Sen Tanrı’ya ve krala lanet ettin!’ desinler. Sonra onu dışarı çıkarıp
taşlayarak öldürün.”
11 Navot'un kentinin halkı, ihtiyarları ve kentte yaşayan soylular, İzebel’in
kendilerine yazıp gönderdiği mektuplarda bildirdiği gibi yaptılar.
12 Oruç ilan ettiler ve Navot’u halkın arasında yukarı oturttular.
13 İki adam, kötü adamlar girip onun önüne oturdular. Bu kötü adamlar
halkın önünde ona, Navot’a karşı tanıklık ettiler ve, “Navot Tanrı’ya ve krala
lanet etti!” dediler. Sonra onu kentten dışarı götürüp taşlayarak öldürdüler.
14 O zaman İzebel’e, “Navot taşlandı ve öldü” diye haber gönderdiler.
15 İzebel, Navot'un taşlanarak öldürüldüğünü duyunca, Ahav'a, “Kalk,
Yizreelli Navot'un sana para karşılığında vermeyi reddettiği bağını mülk
edin; çünkü Navot hayatta değil, öldü” dedi.
16 Ahav, Navot'un öldüğünü duyunca, Yizreelli Navot'un bağını mülk
edinmek üzere inmek için ayağa kalktı.
17 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi,
18 “Kalk, Samariya'da oturan İsrael Kralı Ahav'ı karşılamaya in. İşte,
Navot'un bağındadır; onu mülk edinmek için indi.
19 Ona söyleyip diyeceksin, ‘Yahve şöyle diyor, “Öldürdün, hem de mülk mü
edindin?” Ona söyleyip diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor, “Navot'un kanını
köpeklerin yaladığı yerde, senin, senin de kanını köpekler yalayacaklar.”’”
20 Ahav, Eliya’ya, “Beni buldun mu, düşmanım?” dedi.
Eliya, “Seni buldum, çünkü kendini Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak
için sattın.” diye karşılık verdi.
21 “İşte, senin üzerine kötülük getireceğim, seni tümüyle süpürüp atacağım
ve İsrael'de tutsak olsun özgür olsun Ahav’dan duvara karşı çöğdüren*
herkesi kesip atacağım.
22 Senin evini, Nevat oğlu Yarovam’ın evi gibi, Ahiya oğlu Baaşa’nın evi
gibi yapacağım. Çünkü beni öfkelendirip İsrael’e günah işlettirdin.”
23 Yahve İzebel için de söyleyip dedi: “İzebel’i Yizreel surları yanında
köpekler yiyecek.
24 Kentte Ahav’dan öleni köpekler yiyecek; kırda öleni de göğün kuşları
yiyecek.”
25 Ama karısı İzebel’in kışkırttığı, Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak
için kendini satan Ahav gibi hiç kimse yoktu.
26 Yahve’nin İsrael'in çocuklarının önünden kovduğu Amorlular’ın yaptığı
her şeye göre, putların peşinden giderek çok iğrenç şeyler yaptı.

* **21:21** veya erkek

27 Ahav bu sözleri duyunca giysilerini yırttı, çul giydi, oruç tuttu, çulda yattı
ve umutsuzca dolaştı.
28 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi:
29 "Ahav'ın önümde nasıl alçaldığını görüyor musun? Çünkü o, önümde
kendisini alçalttı, ben de onun günlerinde kötülüğü getirmeyeceğim; ama
oğlunun gününde onun evi üzerine kötülüğü getireceğim."

22

1 Suriye ile İsrael arasında üç yıl savaş olmadı.
2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat İsrael Kralı'nın yanına indi.
3 İsrael Kralı hizmetkârlarına, "Ramot Gilad'ın bizim olduğunu
biliyorsunuz. Hiçbir şey yapmayıp, onu Suriye Kralı'nın elinden almayalım
mı?" dedi.
4 Yehoşafat'a, "Ramot Gilad'a savaşa benimle gelir misin?" dedi.
Yehoşafat İsrael Kralı'na, "Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibi,
atlarım da senin atların gibidir" dedi.
5 Yehoşafat İsrael Kralı'na, "Lütfen önce Yahve'nin sözünü sor" dedi.
6 O zaman İsrael Kralı dört yüz kadar peygamberi bir araya topladı ve
onlara, "Ramot Gilad'a savaşa gideyim mi, yoksa vaz mı geçeyim?" dedi.
Onlar, "Çık, çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecek" dediler.
7 Ama Yehoşafat, "Burada Yahve'nin peygamberi yok mu ki, ona soralım?"
dedi.
8 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Aracılığıyla Yahve'ye sorabileceğimiz bir adam
daha var, o da İmla oğlu Mikaya'dır. Ama ondan nefret ederim. Çünkü benim
hakkımda iyi peygamberlik etmez, kötü peygamberlik eder." dedi.
Yehoşafat, "Kral böyle söylemesin!" dedi.
9 O zaman İsrael Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen İmla oğlu Mikaya'yı getir"
dedi.
10 İsrael Kralı'yla Yahuda Kralı Yehoşafat, kral giysilerini giymiş olarak,
Samariya Kapısı'nın girişindeki açık yerde her biri tahtlarında oturuyorlardı.
Bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı.
11 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demir boynuzlar yaptı ve şöyle dedi:
"Yahve diyor ki, 'Suriyeliler tükeninceye kadar onları bunlarla iteceksiniz.' "
12 Bütün peygamberler böyle peygamberlik edip şöyle dediler: "Ramot
Gilad'a çık ve başarılı ol; çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecektir."
13 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona söyleyip dedi: "Bak, peygamberler
hep bir ağızdan krala iyi bildiriyorlar. Lütfen senin sözün de onlardan
birinin sözü gibi olsun ve iyi konuş."
14 Mikaya, "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, Yahve bana ne derse onu
söyleyeceğim" dedi.
15 Kralın yanına gelince, Kral ona şöyle dedi: "Mikaya, Ramot Gilad'a
savaşa gidelim mi, yoksa vazgeçelim mi?"
O, "Çık ve başarılı ol; Yahve de onu Kral'ın eline teslim edecektir" diye ona
yanıt verdi.
16 Kral ona, "Yahve'nin adıyla bana yalnızca gerçeğin dışında bir şey
söylemeyeceğine sana kaç kez ant içirmeliyim?" dedi.
17 Mikaya şöyle dedi, "Bütün İsrael'i dağlar üzerinde çobansız koyunlar gibi
dağılmış gördüm. Yahve, 'Bunların efendisi yok. Her biri esenlikle evine
dönsün' dedi."

18 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Sana, benim hakkımda iyi peygamberlik
etmeyeceğini, ama kötü peygamberlik edeceğini söylemedim mi?" dedi.
19 Mikaya, "Öyleyse Yahve'nin sözünü dinle" dedi. "Yahve'nin tahtında
oturduğunu, bütün gök ordusunun da sağında ve solunda O'nun yanında
durduğunu gördüm.
20 Yahve, 'Ahav'ı kim kandıracak ki, Ramot Gilad'a çıkıp düşsün?' dedi. Biri
bir şey söyledi, öbürü başka bir şey.
21 Bir ruh çıktı, Yahve'nin önünde durdu ve, 'Onu kandıracağım' dedi.
22 Yahve ona, 'Nasıl?' dedi.
O, 'Çıkacağım ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olacağım'
dedi. 'Onu kandıracaksın, galip de geleceksin. Çık ve öyle yap.' dedi.
23 Şimdi işte, Yahve senin bütün bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir
ruh koydu ve Yahve senin hakkında kötü konuştu."
24 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve,
"Yahve'nin Ruhu sana seslenmek için hangi yoldan benden sana gitti?"
dedi.
25 Mikaya, "İşte, saklanmak için iç odaya girdiğin gün göreceksin" dedi.
26 İsrael Kralı, "Mikaya'yı alıp kentin valisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a
götürün" dedi.
27 De ki, "Kral şöyle diyor, 'Bu adamı zindana atın ve ben esenlikle
dönünceye dek ona sıkıntı ekmeği ve sıkıntı suyu verin.' "
28 Mikaya, "Eğer esenlikle dönersen, Yahve benim aracılığımla konuşmamış
demektir" dedi. "Millet, hepiniz dinleyin!" dedi.
29 Bunun üzerine İsrael Kralı ve Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot Gilad'a
çıktılar.
30 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa gireceğim, ama sen
giysilerini giy" dedi. İsrael Kralı kılık değiştirip savaşa girdi.
31 Suriye Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, "Ne küçükle ne
büyükle, yalnız İsrael Kralı dışında kimseyle savaşmayın" diye buyurdu.
32 Savaş arabası komutanları Yehoşafat'ı görünce, "Kesinlikle İsrael Kralı
odur!" dediler ve ona karşı savaşmak için yanına geldiler. Yehoşafat bağırdı.
33 Savaş arabası komutanları, onun İsrael Kralı olmadığını görünce, onu
kovalamaktan döndüler.
34 Bir adam yayını rastgele çekti ve İsrael Kralı'nı zırhın eklemleri arasından
vurdu. Bunun üzerine, savaş arabasının sürücüsüne, "Dön ve beni savaştan
çıkar, çünkü ağır yaralandım" dedi.
35 O gün savaş arttı. Kral, Suriyeliler'e karşı arabasında dayandı ve
akşamleyin öldü. Yaradan akan kan, arabanın altına aktı.
36 Güneş batmak üzereyken ordu arasında, "Herkes kendi kentine, herkes
kendi ülkesine!" diye bir haykırış yükseldi.
37 Böylece Kral öldü ve Samariya'ya getirildi; Kralı Samariya'da gömdüler.
38 Arabayı Samariya havuzunun yanında yıkadılar; fahişelerin yıkandıkları
yerde, Yahve'nin söylediği söze göre köpekler onun kanını yaladılar.
39 Ahav'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, yaptırdığı fildişi ev ve
yaptırdığı bütün kentler, bunlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı
değil midir?
40 Böylece Ahav atalarıyla uyudu; yerine oğlu Ahazya kral oldu.
41 Asa oğlu Yehoşafat, İsrael Kralı Ahav'ın dördüncü yılında Yahuda üzerinde
hüküm sürmeye başladı.

42 Yehoşafat hüküm sürmeye başladığında otuz beş yaşındaydı ve
Yeruşalem'de yirmi beş yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Şilhi'nin kızı
Azuva'ydı.
43 Babası Asa'nın bütün yollarında yürüdü. Ondan sapmadı, Yahve'nin
gözünde doğru olanı yaptı. Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk hâlâ
kurban kesip yüksek yerlerde buhur yakıyordu.
44 Yehoşafat İsrael Kralı'yla barış yaptı.
45 Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, gösterdiği kudreti ve nasıl savaştığı
Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
46 Babası Asa'nın günlerinde kalan Sodomlular'ın artıklarını ülkeden kovdu.
47 Edom'da kral yoktu. Bir vekil yönetiyordu.
48 Yehoşafat, altın için Ofir'e gitmek üzere Tarşiş gemileri yaptı, ama
gitmediler; çünkü gemiler Esion Gever'de parçalandılar.
49 Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, "Hizmetkârlarım senin hizmetkârlarınla
birlikte gemilerde gitsinler" dedi. Ama Yehoşafat istemedi.
50 Yehoşafat atalarıyla uyudu ve babası David'in Kenti'nde atalarının
yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.
51 Ahav oğlu Ahazya, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın on yedinci yılında
Samariya'da İsrael üzerinde hüküm sürmeye başladı ve iki yıl İsrael üzerinde
hüküm sürdü.
52 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, babasının yolunda, annesinin
yolunda ve İsrael'i günah işlettirmiş olan Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda
yürüdü.
53 Baal'a hizmet etti, ona tapındı ve babasının yapmış olduğu her şeyle
İsrael'in Tanrısı Yahve'yi öfkelendirdi.

2. KRALLAR

1 Ahav'ın ölümünden sonra Moav İsrael'e karşı başkaldırdı.
2 Ahazya Samariya'daki üst odasındaki kafesten düşüp hastalandı. Bunun
üzerine haberciler gönderip onlara, “Gidin, Ekron ilâhı Baal Zevuv'a bu
hastalıktan iyileşip iyileşmeyeceğimi sorun” dedi.
3 Ancak Yahve'nin* meleği Tişbeli Eliya'ya şöyle dedi, “Kalk, Samariya
Kralı'nın habercilerini karşılamaya çık ve onlara de ki, 'İsrael'de Tanrı†
olmadığı için mi Ekron ilâhı Baal Zevuv'a sormaya gidiyorsunuz?
4 Bu nedenle Yahve, “Üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin, kesin olarak
öleceksin” diyor.'” Sonra Eliya ayrıldı.
5 Haberciler ona geri döndüler ve onlara, “Neden geri döndünüz?” diye
sordu.
6 Ona şöyle dediler: “Bir adam bizi karşılamaya çıktı ve bize, 'Gidin, sizi
gönderen krala dönün ve ona, 'Yahve diyor ki, 'İsrael'de Tanrı yok mu da sen
Ekron ilâhı Baal-Zevuv'a sormaya gönderdin? Bu yüzden üzerine çıktığın
yataktan inmeyeceksin, kesin olarak öleceksin.' ”'”
7 Onlara, “Sizi karşılamaya çıkan ve size bu sözleri söyleyen adam ne biçim
bir adamdı?” diye sordu.
8 Ona, “Tüylü bir adamdı ve belinde deri bir kuşak vardı” diye yanıt
verdiler. O, “Tişbeli Eliya'dır” dedi.
9 O zaman kral, elli kişilik birliğin komutanını elli adamıyla birlikte ona
gönderdi. Adam yanına çıktı ve işte,‡ Eliya tepenin üstünde oturuyordu. Ona
şöyle dedi, “Tanrı adamı, kral, 'İn aşağı!' dedi.”
10 Eliya elli kişilik birliğin komutanına, “Eğer ben Tanrı adamıysam, gökten
ateş insin ve seni ve elli adamını yakıp yok etsin!” diye karşılık verdi. Sonra
gökten ateş indi ve onu ve elli adamını yakıp yok etti.
11 Yine ona elli kişilik bir birliğin komutanını ve elli adamını gönderdi. O
şöyle dedi, “Tanrı adamı, kral, 'Çabuk in aşağı!' dedi.”
12 Eliya onlara şöyle karşılık verdi, “Eğer ben Tanrı adamıysam, gökten ateş
insin ve seni ve elli adamını yakıp yok etsin!” Sonra Tanrı'nın ateşi gökten
indi ve onu ve elli adamını yakıp yok etti.
13 Yine üçüncü bir elli kişilik birliğin komutanını ve elli adamını gönderdi.
Üçüncü elli adamın komutanı yukarı çıktı, gelip Eliya'nın önünde diz çöktü
ve ona yalvarıp şöyle dedi, “Tanrı adamı, lütfen benim hayatım ve
hizmetkârlarından bu elli adamın hayatı senin gözünde değerli olsun.
14 İşte, gökten ateş indi ve son iki elli kişilik birliğin komutanlarını ve
adamlarını yakıp yok etti. Ama şimdi hayatım senin gözünde değerli olsun.”
15 Yahve'nin meleği Eliya'ya, “Onunla aşağı in. Ondan korkma.” dedi. O
zaman kalktı ve onunla birlikte krala indi.
16 Ona şöyle dedi, “Yahve diyor ki, 'İsrael'de sözünü soracak Tanrı olmadığı
için mi Ekron ilâhı Baal Zevuv'a sormak için haberciler gönderdin? Bu
yüzden üzerine çıktığın yataktan aşağı inmeyeceksin, kesin olarak öleceksin.'”

---

* **1:3** “Yahve” Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:3** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir. ‡ **1:9** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

17 Böylece Eliya'nın söylediği Yahve'nin sözüne göre öldü. Yehoşafat'ın oğlu
Yehoram'ın ikinci yılında onun yerine Yehoram hükmetmeye başladı; çünkü
oğlu yoktu.
18 Ahazya'nın işlerinin geri kalanı, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil mi?

2

1 Yahve, Eliya'yı bir kasırga ile cennete almak üzereyken, Eliya, Elişa'yla
Gilgal'dan gitti.
2 Eliya, Elişa'ya, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Beytel'e kadar
gönderdi" dedi.
Elişa, "Yaşayan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden
ayrılmayacağım" dedi. Böylece Beytel'e indiler.
3 Beytel'deki peygamberlerin oğulları çıkıp Elişa'nın yanına geldiler ve ona,
"Bugün Yahve'nin efendini senin üzerinden alacağını biliyor musun?"
dediler.
Elişa, "Evet, biliyorum. Susun." dedi.
4 Eliya, Elişa'ya, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Yeriha'ya
gönderdi" dedi.
Elişa, "Yaşayan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden
ayrılmayacağım" dedi. Böylece Yeriha'ya geldiler.
5 Yeriha'da bulunan peygamber oğulları Elişa'nın yanına varıp, "Yahve'nin
bugün efendini senin üzerinden alacağını biliyor musun?" dediler.
Elişa, "Evet, biliyorum. Susun." diye karşılık verdi.
6 Eliya ona, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Yarden'e gönderdi"
dedi.
O da, "Yaşayan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden
ayrılmayacağım" dedi. Sonra ikisi de yola koyuldular.
7 Peygamber oğullarından elli kişi gidip onların karşısında, uzakta
durdular. İkisi de Yarden'in yanında durdular.
8 Eliya cübbesini alıp yuvarladı, sulara vurdu; sular bu tarafa ve o tarafa
ikiye bölündüler. İkisi de kuru toprak üzerinde karşıya geçtiler.
9 Geçtiklerinde, Eliya Elişa'ya, "Senden alınmadan önce senin için ne
yapayım, iste" dedi.
Elişa, "Lütfen ruhunun iki payı üzerimde olsun" dedi.
10 Eliya, "Zor bir şey istedin. Eğer senden alındığımda beni görürsen, sana
öyle olacak; ama eğer görmezsen, öyle olmayacak." dedi.
11 Devam edip konuşurlarken, işte, ateşten bir araba ve ateşten atlar onları
ayırdı; ve Eliya bir kasırga ile cennete çıktı.
12 Elişa bunu gördü ve bağırdı, "Babam, babam, İsrael'in arabaları ve
atlıları!"
Onu bir daha görmedi. Sonra kendi giysilerini tuttu ve onları ikiye yırttı.
13 Eliya'nın üzerinden düşen cübbesini de aldı ve geri dönüp Yarden kıyısında
durdu.
14 Eliya'nın üzerinden düşen cübbesini aldı, sulara vurdu ve şöyle dedi,
"Eliya'nın Tanrısı Yahve nerede?" O da sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı ve
Elişa karşıya geçti.
15 Yeriha'da karşısında duran peygamber oğulları onu karşıdan görünce,
"Eliya'nın ruhu Elişa'nın üzerinde duruyor" dediler. Onu karşılamak için
geldiler ve önünde yere kapandılar.

16 Ona, “Bak, hizmetkârlarının yanında elli güçlü adam var. Lütfen gidip efendini arasınlar. Belki de Yahve'nin Ruhu onu kaldırıp bir dağa ya da vadiye koymuştur.” dediler.
O, “Göndermeyin” dedi.
17 Utanana kadar onu sıkıştırdıklarında, “Gönderin” dedi.
Bunun üzerine elli adam gönderdiler; ve üç gün aradılar, ama onu bulamadılar.
18 Yeriha'da kalırken yanına döndüler; ve onlara, “Size 'Gitmeyin' demedim mi?” dedi.
19 Kentin adamları Elişa'ya, “İşte, lütfen, efendimin gördüğü gibi bu kentin durumu iyidir; sular kötü ve toprak ürünsüz” dediler.
20 Elişa, “Bana yeni bir testi getirin, içine tuz koyun” dedi. O zaman testiyi ona getirdiler.
21 Suların kaynağına çıktı, içine tuz attı ve şöyle dedi: “Yahve diyor ki, ‘Bu suları iyileştirdim. Oradan artık ölüm ve ürünsüz çoraklık olmayacaktır.’ ”
22 Böylece Elişa’nın söylediği söz uyarınca, sular bugüne dek iyileşti.
23 Oradan Beytel’e çıktı. Yoldan yukarı çıkarken, kentten bazı gençler çıkıp onunla alay ettiler ve ona, “Çık, kel adam! Çık, kel adam!” dediler.
24 Arkasına baktı, onları gördü ve Yahve'nin adıyla onları lanetledi. O zaman ormandan iki dişi ayı çıktı ve o gençlerden kırk ikisini parçaladı.
25 Oradan Karmel Dağı'na gitti, oradan da Samariya'ya döndü.

3

1 Ahav oğlu Yehoram, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın on sekizinci yılında Samariya'da İsrael'in üzerinde hüküm sürmeye başladı ve on iki yıl hüküm sürdü.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, ama babası ve annesi gibi değildi; çünkü babasının yaptırdığı Baal dikili taşını kaldırdı.
3 Yine de Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirmiş olduğu günahları sürdürdü. Onlardan ayrılmadı.
4 Moav Kralı Meşa da koyun yetiştiricisiydi; İsrael Kralı'na yüz bin kuzu ve yüz bin koç yünü sağlıyordu.
5 Ama Ahav ölünce, Moav Kralı İsrael Kralı'na başkaldırdı.
6 O sırada Kral Yehoram Samariya'dan çıktı ve bütün İsrael'i topladı.
7 Gidip Yahuda Kralı Yehoşafat'a haber gönderip dedi: “Moav Kralı bana başkaldırdı. Moav'a karşı benimle birlikte savaşa gider misin?”
O, “Çıkarım. Beni kendin gibi say, halkımı kendi halkın gibi say, atlarımı kendi atların gibi say.” dedi.
8 Sonra, “Hangi yoldan çıkalım?” diye sordu.
Yehoram, “Edom Çölü yolundan” diye yanıtladı.
9 Böylece İsrael kralı, Yahuda Kralı ve Edom Kralı'yla birlikte yola çıktı ve yedi gün dolambaçlı bir yol boyunca yürüdüler. Ordu ve onları takip eden hayvanlar için su yoktu.
10 İsrael Kralı, “Eyvah! Çünkü Yahve bu üç kralı Moav'ın eline teslim etmek için bir araya çağırdı.” dedi.
11 Ama Yehoşafat, “Burada Yahve'nin bir peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla Yahve'ye soralım.” dedi.
İsrael Kralı'nın görevlilerinden biri, “Eliya'nın ellerine su döken Şafat oğlu Elişa burada” diye yanıtladı.

12 Yehoşafat, “Yahve'nin sözü onun yanındadır” dedi. Böylece İsrael Kralı,
Yehoşafat ve Edom Kralı inip ona gittiler.
13 Elişa İsrael Kralı'na, “Benim seninle ne işim var? Babanın
peygamberlerine ve annenin peygamberlerine git.” dedi.
İsrael Kralı ona, “Hayır, çünkü Yahve bu üç kralı Moav'ın eline teslim
etmek için bir araya çağırdı” dedi.
14 Elişa, “Önünde durduğum yaşayan Ordular Yahvesi'nin hakkı için, eğer
Yahuda Kralı Yehoşafat'ın varlığına saygı duymasaydım, sana bakmazdım,
seni de görmezdim.
15 Şimdi bana bir müzikçi getirin.” dedi. Müzikçi çalınca, Yahve'nin eli onun
üzerine geldi.
16 Şöyle dedi, “Yahve diyor ki, ‘Bu vadinin her yanında hendekler kazın.’
17 Çünkü Yahve diyor ki, ‘Ne rüzgâr göreceksiniz, ne de yağmur. Yine de o
vadi suyla dolacak ve hem siz, hem de sürüleriniz, diğer hayvanlarınız da
içeceksiniz.
18 Bu, Yahve'nin gözünde kolay bir şeydir. O, Moavlılar'ı da elinize teslim
edecektir.
19 Her surlu kenti ve her seçme kenti vuracaksınız, her iyi ağacı
keseceksiniz, bütün su kaynaklarını kapatacaksınız ve her iyi toprak
parçasını taşlarla bozacaksınız.’ ”
20 Sabah, kurban sunma saatinde, işte, Edom yolundan su geldi ve diyar
suyla doldu.
21 Moavlılar'ın hepsi, kralların kendilerine karşı savaşmak için çıktığını
duyunca, silah kuşanabilenlerin hepsi, genç yaşlı, toplanıp sınırda durdular.
22 Sabah erken kalktılar, güneş su üzerinde parlıyordu ve Moavlılar
karşılarındaki suyun kan gibi kırmızı olduğunu gördüler.
23 “Bu kan” dediler. “Krallar kesinlikle yok edildi ve birbirlerine vurdular.
Şimdi, Moav, yağmaya!”
24 İsrael ordugâhına geldiklerinde, İsraelliler kalkıp Moavlılar'ı vurdular,
öyle ki önlerinden kaçtılar; ve Moavlılar'a saldırıp diyara doğru ilerlediler.
25 Kentleri yıktılar; ve her iyi toprak parçasına her biri taşını atıp onu
doldurdu. Bütün su kaynaklarını da durdurdular ve bütün iyi ağaçları
kestiler, o kadar ki, yalnız Kir Hareset'te onun taşlarını bıraktılar; ancak
sapancılar onu kuşatıp saldırdılar.
26 Moav Kralı savaşın kendisi için çok şiddetli olduğunu görünce, Edom
Kralı'nı yarıp geçmek için yanına kılıç çeken yedi yüz adam aldı; ama
başaramadılar.
27 Sonra yerine kral olacak olan en büyük oğlunu aldı ve onu surda
yakmalık sunu olarak sundu. İsrael'e karşı büyük bir öfke vardı; ve onun
yanından ayrılıp kendi ülkelerine döndüler.

4

1 Peygamber oğullarının eşlerinden bir kadın Elişa'ya feryat edip, “Kocam
hizmetkârın öldü. Hizmetkârın Yahve'den korkardı bilirsin. Şimdi alacaklı
iki çocuğumu kendisine köle olsunlar diye onları almaya geldi.” dedi.
2 Elişa ona, “Senin için ne yapayım? Söyle bana, evde ne var?” diye sordu.
Kadın, “Hizmetkârının evde bir kap yağdan başka bir şeyi yok” dedi.
3 Elişa, “Git, bütün komşularından boş kaplar ödünç al. Yalnızca birkaç
olmasın.” dedi.

4 "İçeri gir, kapıyı kendinle oğullarının üzerine kapat ve bütün kaplara yağ dök; dolu olanları bir kenara koy."
5 Kadın onun yanından ayrıldı, kapıyı kendi ve oğullarının üzerine kapattı. Kapları ona getirdiler ve yağ döktü.
6 Kaplar dolunca oğluna, "Bana başka bir kap getir" dedi.
Kadına, "Başka kap yok" dedi. O zaman yağın akması durdu.
7 Sonra kadın gelip Tanrı adamına haber verdi. Adam, "Git, yağı sat ve borcunu öde; sen ve oğulların da geri kalanıyla geçinin" dedi.
8 Bir gün Elişa Şunem'e gitti; orada seçkin bir kadın vardı; ve onu ekmek yemeye ikna etti. Böylece her geçtiğinde ekmek yemek için oraya uğruyordu.
9 Kadın kocasına, "Bak, sürekli yanımızdan geçen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım" dedi.
10 "Lütfen damda küçük bir oda yapalım. Oraya onun için bir yatak, bir masa, bir sandalye ve bir kandillik koyalım. Bize geldiğinde orada kalabilir."
11 Bir gün oraya geldi, odaya girip orada yattı.
12 Uşağı Gehazi'ye, "Şunemli'yi çağır" dedi. Kadını çağırdığında kadın onun önünde durdu.
13 Elişa uşağına şöyle dedi, "Şimdi kadına söyle, 'İşte, bunca zahmetle bizimle ilgilendin. Senin için ne yapılabilir? Kralla mı, yoksa ordu komutanıyla mı konuşulsun?' "
Kadın, "Ben halkımın arasında oturuyorum" diye yanıtladı.
14 Elişa, "O halde onun için ne yapılabilir?" diye sordu.
Gehazi, "Kesinlikle oğlu yok ve kocası da yaşlı" diye yanıtladı.
15 Elişa, "Onu çağır" dedi. Kadını çağırdıktan sonra kapıda durdu.
16 Elişa, "Gelecek yıl bu mevsimde bir oğul kucaklayacaksın" dedi.
Kadın, "Hayır efendim, Tanrı adamı, hizmetkârına yalan söyleme" dedi.
17 Kadın gebe kaldı ve Elişa'nın kendisine söylediği gibi, o mevsim geldiğinde bir oğul doğurdu.
18 Çocuk büyüdüğünde, bir gün orakçıların yanına babasının yanına gitti.
19 Babasına, "Başım! Başım!" dedi.
Hizmetçisine, "Onu annesine götür" dedi.
20 Onu alıp annesine getirdikten sonra, öğleye kadar annesinin dizlerinde oturdu, sonra da öldü.
21 Kadın yukarı çıkıp onu Tanrı adamının yatağına yatırdı, kapıyı kapatıp çıktı.
22 Kocasını çağırıp, "Lütfen hizmetçilerden birini ve eşeklerden birini bana gönder de Tanrı adamına koşup döneyim" dedi.
23 Kocası, "Bugün neden ona gitmek istiyorsun? Yeni ay ya da Şabat değil" dedi.
Kadın, "Önemli değil." dedi.
24 Sonra eşeğe eyer vurdu ve hizmetçisine, "Sür ve yürü! Ben söylemedikçe yavaşlama." dedi.
25 Böylece gitti ve Karmel Dağı'ndaki Tanrı adamının yanına geldi. Tanrı adamı onu uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, "İşte Şunemli kadın orada" dedi.
26 "Lütfen hemen koş, onu karşıla ve ona, 'İyi misin? Kocan iyi mi? Çocuğun iyi mi?' diye sor."
Kadın, "İyi" diye yanıtladı.
27 Kadın tepeye, Tanrı adamının yanına geldiğinde, ayaklarına yapıştı. Gehazi onu itmek için yaklaştı; ama Tanrı adamı, "Onu rahat bırak, çünkü canı içinde sıkıntılı; Yahve de bunu benden gizledi ve bana bildirmedi" dedi.

28 Kadın, “Efendim, ben senden bir oğul istedim mi? 'Beni aldatma' demedim mi?” dedi.
29 O zaman Gehazi'ye, “Cübbeni kuşağına sıkıştır, değneğimi eline al ve git” dedi. “Biriyle karşılaşırsan onu selamlama, biri seni selamlarsa, ona geri yanıt verme. Sonra değneğimi çocuğun yüzünün üzerine koy.”
30 Çocuğun annesi, “Yaşayan Yahve'nin hakkı ve senin canın hakkı için senden ayrılmayacağım” dedi.
O da kalkıp kadının ardından gitti.
31 Gehazi önlerinden gidip değneği çocuğun yüzüne koydu; ama ne bir ses, ne de bir duyum vardı. Bu yüzden Elişa'yı karşılamak için geri döndü ve ona, “Çocuk uyanmadı” dedi.
32 Elişa eve girdiğinde, işte, çocuk ölmüştü ve yatağının üzerinde yatıyordu.
33 Bu yüzden içeri girdi, kapıyı ikisinin üzerine kapattı ve Yahve'ye dua etti.
34 Çıkıp çocuğun üzerine yattı, ağzını onun ağzının üzerine, gözlerini onun gözlerinin üzerine, ellerini onun ellerinin üzerine koydu. Kendisini onun üzerine uzattı; ve çocuğun bedeni ısındı.
35 Sonra geri döndü ve evin içinde bir kez ileri geri yürüdü, sonra yukarı çıkıp onun üzerine uzandı. Sonra çocuk yedi kez aksırdı ve çocuk gözlerini açtı.
36 Gehazi'yi çağırdı ve “Şunemli'yi çağır!” dedi. Böylece onu çağırdı.
Kadın yanına girdiğinde, “Oğlunu al” dedi.
37 Sonra kadın içeri girdi, ayaklarına kapandı ve yere eğildi; sonra oğlunu alıp çıktı.
38 Elişa yine Gilgal'a geldi. Ülkede kıtlık vardı; peygamber oğulları onun önünde oturuyorlardı; ve uşağına, “Büyük tencereyi al ve peygamber oğulları için çorba kaynat” dedi.
39 Birisi ot toplamak için kıra çıktı ve yaban asması buldu ve ondan bir kucak dolusu yaban kabağı topladı ve gelip onları çorba tenceresine doğradı; çünkü onları tanımadılar.
40 Bunun üzerine adamların yemesi için döktüler. Çorbadan bir şeyler yerken, “Ey Tanrı adamı, tencerede ölüm var!” diye bağırdılar ve yiyemediler.
41 Ama dedi ki, “Öyleyse un getirin.” Ve tencereye attı; ve dedi, “Halkın önüne koy da yesinler.”
42 Baal Şalişa'dan bir adam geldi ve Tanrı adamına ilk ürünlerden biraz ekmek getirdi: Çuvalında yirmi arpa ekmeği ve taze başak vardı. Elişa, “Halka ver de yesinler” dedi.
43 Uşağı, “Ne, bunu yüz adamın önüne mi koyayım?” dedi.
Ama o, “Halka ver de yesinler” dedi. “Çünkü Yahve şöyle diyor, 'Yiyecekler ve birazı artacak.'”
44 Bunun üzerine onu önlerine koydu, yediler ve Yahve'nin sözüne göre birazı da arttı.

5

1 Suriye Kralı'nın ordu komutanı Naaman, efendisinin yanında büyük ve saygın bir adamdı. Çünkü Yahve onun aracılığıyla Suriye'ye zafer vermişti. Ayrıca güçlü ve yiğit bir adamdı, ama cüzzamlıydı.
2 Suriyeliler çeteler halinde çıkmışlardı ve İsrael diyarından küçük bir kızı tutsak almışlardı. Kız, Naaman'ın karısına hizmet ediyordu.
3 Kız hanımına, “Keşke efendim, Samariya'daki peygamberle birlikte olsaydı! O zaman onu cüzzamından iyileştirirdi.” dedi.

4 Birisi içeri girip efendisine, “İsrael diyarından gelen kız şöyle diyor” diye
bildirdi.
5 Suriye Kralı, “Şimdi git, İsrael Kralı'na bir mektup göndereceğim” dedi.
Naaman gitti ve yanına on talant* gümüş, altı bin altın ve on takım giysi
aldı.
6 Mektubu İsrael Kralı'na getirdi, şöyle diyordu: “Bu mektup sana gelince,
işte, hizmetkârım Naaman'ı cüzzamından iyileştiresin diye, onu sana
gönderdim.”
7 İsrael Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırttı ve şöyle dedi: “Ben hem
öldüren hem de yaşatan Tanrı mıyım ki, bu adam cüzzamından iyileştirmek
için bir adamı bana gönderiyor? Ama lütfen düşünün ve bana karşı nasıl
kavga çıkarmaya çalıştığını görün.”
8 Öyle oldu ki, Tanrı adamı Elişa, İsrael Kralı'nın giysilerini yırttığını
duyunca, krala haber gönderip, “Neden giysilerini yırttın? Hemen bana
gelsin, İsrael'de bir peygamber olduğunu bilsin.” dedi.
9 Böylece Naaman atlarıyla ve arabalarıyla gelip Elişa'nın evinin kapısında
durdu.
10 Elişa ona bir haberci gönderip, “Git, Yarden’de yedi kez yıkan, etin sana
geri dönecek ve temiz olacaksın” dedi.
11 Ama Naaman öfkelendi ve gidip şöyle dedi: “İşte, ‘Kesinlikle yanıma
çıkacak, duracak, Tanrısı Yahve’nin adını anacak, elini o yerin üzerinde
sallayıp cüzzamı iyileştirecek’ diye düşünmüştüm.
12 Damaskus'un Abana ve Farpar ırmakları, İsrael’in bütün sularından daha
iyi değil mi? Onlarda yıkanıp temiz olamaz mıyım?” Bunun üzerine öfkeyle
dönüp gitti.
13 Hizmetkârları yaklaşıp ona şöyle dediler, “Babam, peygamber senden
büyük bir şey yapmanı isteseydi, yapmaz mıydın? Onun yerine sana, ‘Yıkan
ve temiz ol’ diyor, ne kadar daha iyi?”
14 Sonra indi, Tanrı adamının sözüne göre Yarden'de yedi kez daldı. Eti
küçük bir çocuğun eti gibi eski haline döndü, temizlendi.
15 Kendisi ve bütün yanındakilerle birlikte Tanrı adamının yanına döndü ve
gelip onun önünde durdu. Naaman, “İşte, şimdi biliyorum ki, İsrael'den başka
yeryüzünde Tanrı yoktur. Şimdi lütfen hizmetkârından bir armağan al.” dedi.
16 Ama Elişa, “Önünde durduğum yaşayan Yahve'nin hakkı için, bir şey
almayacağım” dedi.
Onu almaya zorladı; ama o reddetti.
17 Naaman, “Hiç olmazsa, lütfen hizmetkârına iki katır yükü toprak
verilsin” dedi. “Çünkü hizmetkârın bundan böyle başka ilâhlara ne yakmalık
sunu ne de kurban sunacak, yalnızca Yahve'ye sunacak.
18 Bu şeyde Yahve hizmetkârını bağışlasın: Efendim Rimmon'un evine
tapınmak için girdiğinde, elime yaslandığında ve ben Rimmon'un evinde
eğildiğimde. Rimmon'un evinde eğildiğimde, Yahve bu şeyde hizmetkârını
bağışlasın.”
19 Ona, “Esenlikle git” dedi. Böylece ondan biraz uzaklaştı.
20 Ama Tanrı adamı Elişa'nın uşağı Gehazi, “İşte efendim, getirdiği şeyi
elinden almayarak bu Suriyeli Naaman'ı esirgedi” dedi. “Yaşayan Yahve'nin
hakkı için, onun peşinden koşacağım ve ondan bir şey alacağım.”

* **5:5** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

21 Böylece Gehazi Naaman'ın peşinden gitti. Naaman, peşinden koşan birini
görünce, arabadan inip onu karşılamaya çıktı ve, "Her şey yolunda mı?" dedi.
22 "Her şey yolunda" dedi. "Efendim beni gönderdi ve şöyle dedi: 'İşte,
peygamber oğullarından iki genç adam Efraim dağlığından yanıma geldi.
Lütfen onlara bir talant† gümüş ve iki yedek giysi ver.' "
23 Naaman, "Lütfen iki talant al" dedi. Onu zorladı, iki talant gümüşü de
iki torbaya, iki yedek giysiyle bağlayıp iki hizmetkarının üzerine koydu;
onlar da bunları onun önünden taşıdılar.
24 Tepeye varınca onları ellerinden alıp eve koydu. Sonra adamları
salıverdi, onlar da gittiler.
25 Ama içeri girip efendisinin önünde durdu. Elişa ona, "Nereden geldin,
Gehazi?" dedi.
O da, "Hizmetkârın hiçbir yere gitmedi" dedi.
26 Elişa ona, "Adam arabasından inip seni karşılamaya çıktığında yüreğim
seninle birlikte gitmedi mi?" dedi. "Para, giysi, zeytinlikler, bağlar,
koyunlar, sığırlar, erkek ve kadın hizmetçiler alma zamanı mı?
27 Bu yüzden Naaman'ın cüzzam hastalığı daima sana ve soyuna‡
yapışacaktır."
Onun önünden kar gibi beyaz cüzzamlı olarak çıktı.

6

1 Peygamber oğulları Elişa'ya, "Bak, yaşadığımız ve seninle buluştuğumuz
yer bize dar geliyor" dediler.
2 Lütfen Yarden'e gidelim, her birimiz oradan birer tahta alıp orada
kendimize yaşayabileceğimiz bir yer yapalım."
Elişa, "Gidin!" diye karşılık verdi.
3 Biri, "Lütfen hizmetkârlarınla birlikte gitmek ister misin?" dedi.
Elişa, "Giderim" diye yanıt verdi.
4 Böylece Elişa onlarla birlikte gitti. Yarden'e vardıklarında odun kestiler.
5 Ama biri ağaç keserken baltanın başı suya düştü. Sonra bağırdı ve,
"Eyvah efendim! Çünkü ödünç alınmıştı!" dedi.
6 Tanrı adamı, "Nereye düştü?" diye sordu. Ona yeri gösterdi. Bir ağaç
kesti, oraya attı ve demir suyun üzerine çıktı.
7 "Al" dedi. Böylece elini uzatıp aldı.
8 Suriye Kralı İsrael'e karşı savaş halindeydi; hizmetkârlarıyla danışıp,
"Ordugâhım falan filân yerde olacak" dedi.
9 Tanrı adamı İsrael Kralı'na haber gönderip, "Buradan sakın geçme, çünkü
Suriyeliler oraya iniyor" dedi.
10 İsrael Kralı Tanrı adamının kendisine söylediği ve uyardığı yere adam
gönderdi; ve orada bir kez değil, iki kez değil, kendini kurtardı.
11 Suriye Kralı'nın yüreği bundan çok sıkıldı. Hizmetkârlarını çağırıp,
"İçimizden hangimizin İsrael Kralı için olduğunu bana göstermeyecek misiniz?"
dedi.
12 Hizmetkârlarından biri, "Hayır efendim, ey kral; İsrael'deki Peygamber
Elişa, yatak odanda söylediğin sözleri İsrael Kralı'na bildiriyor" dedi.
13 Adam, "Git, nerede olduğunu gör, ben de adam gönderip onu getireyim"
dedi. Ona, "İşte Dotan'da" denildi.

† **5:22** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur ‡ **5:27** veya tohum

14 Bu yüzden oraya atlar, arabalar ve büyük bir ordu gönderdi. Geceleyin
gelip kenti kuşattılar.
15 Tanrı adamının hizmetkârı erkenden kalkıp dışarı çıktığında, işte, atlı ve
arabalı bir ordu kentin etrafını sarmıştı. Hizmetkârı ona, "Eyvah efendim!
Ne yapacağız?" dedi.
16 O, "Korkma, çünkü bizimle olanlar, onlarla olanlardan daha çoktur"
diye karşılık verdi.
17 Elişa dua etti ve, "Ey Yahve, lütfen onun gözlerini aç da görsün" dedi.
Yahve genç adamın gözlerini açtı ve o gördü; ve işte, Elişa'nın etrafında, dağ
atlar ve ateşten arabalarla doluydu.
18 Onlar yanına indiklerinde, Elişa Yahve'ye dua etti ve, "Lütfen bu halkı
körlükle vur" dedi.
Ve Elişa'nın sözüne göre onları körlükle vurdu.
19 Elişa onlara, "Bu yol değil, bu kent de değil. Beni izleyin, sizi aradığınız
adama götüreceğim." dedi. Onları Samariya'ya götürdü.
20 Samariya'ya vardıklarında Elişa, "Ey Yahve, bu adamların gözlerini aç,
görsünler" dedi.
Yahve gözlerini açtı ve gördüler; ve işte, Samariya'nın ortasındaydılar.
21 İsrael Kralı onları görünce Elişa'ya, "Baba, onları vurayım mı? Onları
vurayım mı?" dedi.
22 O da, "Onlara vurmayacaksın. Kılıcınla ve yayınla esir aldıklarını mı
vuracaksın? Önlerine ekmek ve su koy ki yiyip içsinler, sonra da efendilerine
gitsinler." diye karşılık verdi.
23 Onlar için büyük bir ziyafet hazırladı. Yiyip içtikten sonra onları gönderdi
ve efendilerine gittiler. Böylece Suriye çeteleri İsrael ülkesine baskın yapmayı
bıraktılar.
24 Bundan sonra Suriye Kralı Benhadad bütün ordusunu topladı ve çıkıp
Samariya'yı kuşattı.
25 Samariya'da büyük bir kıtlık oldu. İşte, bir eşek başı seksen gümüşe,
güvercin gübresinin dörtte bir kavı* beş gümüşe satılıncaya kadar kuşatma
altında tuttular.
26 İsrael Kralı surdan geçerken, bir kadın ona, "Efendim, kral, yardım et!"
diye feryat etti.
27 "Eğer Yahve sana yardım etmezse, ben sana nereden yardım
edebilirim? Harman yerinden mi, yoksa şarap teknesinden mi?" dedi.
28 Kral ona, "Sorunun ne?" diye sordu.
Kadın, "Bu kadın bana, 'Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu
yiyelim' dedi" diye yanıtladı.
29 "Böylece oğlumu haşlayıp yedik; ertesi gün ona dedim, 'Oğlunu ver de
yiyelim' o da oğlunu sakladı."
30 Kral kadının sözlerini duyunca giysilerini yırttı. Duvarın üzerinden
geçiyordu ve halk baktı, işte, bedeninin altında çul vardı.
31 Sonra şöyle dedi, "Eğer Şafat oğlu Elişa'nın başı bugün kendi üzerinde
kalırsa, Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın."
32 Ama Elişa evinde oturuyordu, ihtiyarlar da onunla birlikte
oturuyorlardı. Sonra kral önünden bir adam gönderdi; ama haberci yanına
gelmeden önce ihtiyarlara dedi ki, "Bu katilin oğlunun başımı almak için
nasıl adam gönderdiğini görüyor musunuz? İşte, haberci gelince kapıyı

* **6:25** Bir kav yaklaşık 2 litreydi, bu yüzden bir kavın dörtte biri yaklaşık 500 mililitre olurdu

kapatın ve kapıyı ona karşı kapalı tutun. Efendisinin ayak sesleri onun arkasında değil mi?"
33 Onlarla konuşmasını sürdürürken, işte, haberci ona doğru indi. O zaman şöyle dedi, "İşte, bu kötülük Yahve'dendir. Yahve'yi daha fazla neden bekleyeyim?"

7

1 Elişa, "Yahve'nin sözünü dinleyin" dedi. "Yahve diyor ki, 'Yarın bu zamanlarda bir sea* ince un bir şekele,† iki sea arpa bir şekele satılacak.' "
2 Kralın koluna dayandığı başkomutan Tanrı adamına yanıt verip, "İşte, eğer Yahve gökte pencereler yapsa, bu şey olabilir mi?" dedi.
O da, "İşte, sen bunu gözlerinle göreceksin, ama ondan yemeyeceksin" dedi.
3 Kapının girişinde dört cüzzamlı adam vardı. Birbirlerine, "Ölene dek neden burada oturuyoruz?" dediler.
4 Eğer, "Kente girelim' dersek, o zaman kentte kıtlık var, orada da öleceğiz. Eğer burada otururbut, biz de öleceğiz. Şimdi gelin, Suriye ordusuna teslim olalım. Bizi sağ bırakırlarsa, yaşarız; eğer öldürürlerse, sadece ölürüz."
5 Alacakaranlıkta kalkıp Suriyeliler'in ordugâhına gittiler. Suriyeliler'in ordugâhının en kenarına geldiler, işte, orada hiç kimse yoktu.
6 Çünkü Efendi‡ Suriyeliler'in ordusuna savaş arabalarının ve atların sesini, hatta büyük bir ordunun gürültüsünü duyurmuştu. Onlar da birbirlerine, "İşte, İsrael Kralı bize saldırmak için bize karşı Hitit krallarını ve Mısır krallarını ücretli tutmuş" dediler.
7 Bunun üzerine kalkıp alacakaranlıkta kaçtılar. Çadırlarını, atlarını ve eşeklerini, hatta ordugâhı olduğu gibi bırakıp canlarını kurtarmak için kaçtılar.
8 Bu cüzzamlılar ordugâhın en kenarına gelince, bir çadıra girip yiyip içtiler. Sonra gümüşü, altını ve giysileri alarak gidip sakladılar. Sonra geri döndüler, başka bir çadıra girdiler ve oradan da eşyalar taşıdılar ve gidip sakladılar.
9 Sonra birbirlerine, "Doğru yapmıyoruz" dediler, "Bugün müjde günü ve sessiz kalıyoruz. Eğer sabah ışığına kadar beklersek, ceza bize yetişir. Şimdi gelin, gidip kralın ev halkına bildirelim."
10 Bunun üzerine gelip kent kapı görevlilerini çağırdılar; ve onlara şöyle dediler, "Suriyeliler'in ordugâhına geldik ve işte, orada kimse yoktu, hatta bir insan sesi bile yoktu, yalnızca bağlı atlar, bağlı eşekler ve oldukları gibi çadırlar vardı."
11 Sonra kapı görevlileri seslenip bunu içerideki kralın evine bildirdiler.
12 Kral gece kalktı ve hizmetkârlarına, "Suriyeliler'in bize yaptıklarını şimdi size göstereyim" dedi. "Aç olduğumuzu biliyorlar. Bu nedenle ordugâhtan çıkıp kendilerini kırda gizlemişlerdir, 'Onlar kentten çıkınca kendilerini diri yakalarız, ve kente gireriz' demişlerdir."
13 Hizmetkârlarından biri, "Kentte kalan beş atı birkaç kişi alsın" diye karşılık verdi, "İşte, onlar kentte kalan bütün İsrael kalabalığı gibiler. İşte, onlar tükenen bütün İsrael halkı gibiler. Gönderelim de görelim."
14 Bunun üzerine atlarla iki araba aldılar. Kral onları Suriye ordusuna gönderip, "Gidin ve görün" dedi.

---

* **7:1** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur † **7:1** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi. ‡ **7:6** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

15 Onları Yarden'e kadar takip ettiler; ve işte, bütün yol, Suriyeliler'in
aceleyle attıkları giysiler ve eşyalarla doluydu. Haberciler geri dönüp krala
bildirdiler.
16 Halk dışarı çıkıp Suriyeliler'in ordugâhını yağmaladı. Böylece Yahve'nin
sözü uyarınca bir sea§ ince un bir şekele, iki ölçek arpa bir şekele* satıldı.
17 Kral, koluna dayandığı başkomutanı kapının başına getirmişti. Halk onu
kapıda çiğnedi ve kral yanına indiğinde Tanrı adamının söylediği gibi o da
öldü.
18 Tanrı adamı krala, "Yarın bu zamanlarda Samariya Kapısı'nda iki sea
arpa bir şekel, bir sea† ince un bir şekel‡ olacak" demiş olduğu gibi oldu.
19 Başkomutan Tanrı adamına karşılık verip, "Şimdi, işte, eğer Yahve
göklerde pencereler açsa, böyle bir şey olabilir mi?" demişti. O da, "İşte, bunu
sen gözlerinle göreceksin, ama ondan yemeyeceksin" demişti.
20 Ona böyle oldu, halk onu kapıda çiğnedi, o da öldü.

8

1 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu kadına şöyle dedi: "Kalk, sen ve ev halkınla
birlikte git, bir süre nerede kalabilirsen orada kal; çünkü Yahve kıtlık çağırdı,
ülkenin üzerine de yedi yıllığına gelecek."
2 Kadın kalktı ve Tanrı adamının sözüne göre yaptı. Ev halkıyla birlikte
gitti ve Filistliler ülkesinde yedi yıl yaşadı.
3 Yedi yılın sonunda kadın Filistliler ülkesinden döndü. O zaman evi ve
toprağı için krala yalvarmaya çıktı.
4 Kral, Tanrı adamının hizmetkârı Gehazi'yle konuşup, "Lütfen Elişa'nın
yaptığı bütün büyük şeyleri bana anlat" dedi.
5 Kral'a ölmüş birini nasıl dirilttiğini anlatırken, işte oğlunu dirilttiği kadın,
evi ve toprağı için krala yalvarıyordu. Gehazi, "Efendim, ey kral, bu o
kadındır ve bu da Elişa'nın hayata döndürdüğü oğludur" dedi.
6 Kral kadına sorduğunda, kadın ona anlattı. Bunun üzerine kral ona bir
görevli atadı ve şöyle dedi: "Ülkeyi terk ettiği günden şimdiye dek, ona ait olan
her şeyi ve tarlanın bütün ürünlerini geri ver."
7 Elişa Damaskus'a geldi; ve Suriye Kralı Benhadat hasta idi. Ona, "Tanrı
adamı buraya geldi" diye bildirildi.
8 Kral Hazael'e, "Eline bir armağan al, git Tanrı adamını karşıla, 'Bu
hastalıktan iyileşecek miyim?' diye onun aracılığıyla Yahve'ye sor" dedi.
9 Hazael onu karşılamaya gitti ve Damaskus'un her güzel şeylerinden kırk
deve yükü armağan alarak yanına geldi ve önünde durup, "Suriye Kralı oğlun
Benhadad, 'Bu hastalıktan iyileşecek miyim?' diye beni sana gönderdi" dedi.
10 Elişa ona, "Git, ona, 'Kesinlikle iyileşeceksin' de; ama Yahve bana onun
kesinlikle öleceğini gösterdi" dedi.
11 Ona gözlerini dikti, ta ki utanana kadar. O zaman Tanrı adamı ağladı.
12 Hazael, "Neden ağlıyorsun efendim?" dedi.
O, "Çünkü İsrael'in çocuklarına yapacağın kötülüğü biliyorum. Kalelerini
ateşe vereceksin, gençlerini kılıçtan geçireceksin, yavrularını parçalayacaksın,
gebe kadınlarının karınlarını yaracaksın."

---

§ **7:16** 1 seah yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur * **7:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi. † **7:18** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur 0.8 ‡ **7:18** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi.

13 Hazael, “Ama senin bu hizmetkârın, daha köpekken, bu büyük işi nasıl
yapabilir?” diye sordu.
Elişa, “Yahve bana senin Suriye üzerinde kral olacağını gösterdi” diye
karşılık verdi.
14 Hazael, Elişa’nın yanından ayrılıp efendisinin yanına geldi.
Efendisi, “Elişa sana ne dedi?” diye sordu. Elişa, “Kesinlikle iyileşeceğini
bana söyledi” diye karşılık verdi.
15 Ertesi gün kalın bir bez alıp suya batırdı, kralın yüzüne örttü ve kral
öldü. Sonra Hazael onun yerine kral oldu.
16 İsrael Kralı Ahav’ın oğlu Yoram’ın beşinci yılında, o zaman Yehoşafat
Yahuda kralıydı, Yehoşafat’ın oğlu Yehoram Yahuda kralı oldu.
17 Hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı. Yeruşalem'de sekiz yıl
hüküm sürdü.
18 Ahav'ın evi gibi İsrael krallarının yolunda yürüdü, çünkü Ahav'ın kızıyla
evlendi. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
19 Ancak Yahve, hizmetkârı David'in hatırına Yahuda'yı yok etmek
istemedi, çünkü ona çocukları için her zaman bir kandil vereceğine söz
vermişti.
20 Onun günlerinde Edom, Yahuda'nın eli altından başkaldırdı ve kendileri
üzerine bir kral koydular.
21 O zaman Yoram, bütün savaş arabalarıyla birlikte Sair'e geçti; gece
kalkıp savaş arabalarının komutanlarıyla birlikte kendisini kuşatan
Edomlular'ı vurdu; halk çadırlarına kaçtı.
22 Böylece Edom, Yahuda'nın eli altından bugüne dek başkaldırdı. Sonra
Livna da aynı zamanda başkaldırdı.
23 Yoram'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
24 Yoram atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde gömüldü;
ve oğlu Ahazya onun yerine kral oldu.
25 İsrael Kralı Ahav'ın oğlu Yoram'ın on ikinci yılında, Yahuda Kralı
Yehoram'ın oğlu Ahazya hükmetmeye başladı.
26 Ahazya hükmetmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; Yeruşalem'de de
bir yıl hükmetti. Annesinin adı, İsrael Kralı Omri'nin kızı Atalya'ydı.
27 Ahav'ın evinin yolunda yürüdü ve Ahav'ın evinin yaptığı gibi,
Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; çünkü kendisi Ahav evinin damadıydı.
28 Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot Gilad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı
savaşmaya gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar.
29 Kral Yoram, Ramot Giad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşırken,
Suriyeliler'in kendisine açmış oldukları yaralardan iyileşmek için Yizreel'e
döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya, Ahav oğlu Yoram'ı Yizreel'de
görmeye indi, çünkü o hastaydı.

9

1 Peygamber Elişa peygamber oğullarından birini çağırdı ve ona, “Kuşağını
beline bağla, eline şu yağ şişesini al ve Ramot Gilad’a git” dedi.
2 “Oraya vardığında, Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu’yu bul, içeri gir ve onu
kardeşlerinin arasından kaldır, onu bir iç odaya götür.
3 Sonra yağ şişesini al, başına dök ve, ‘Yahve şöyle diyor, “Seni İsrael üzerine
kral olarak meshettim” de.’ Sonra kapıyı aç, kaç ve bekleme.”
4 Böylece genç adam, genç peygamber Ramot Gilad’a gitti.

5 Geldiğinde, ordu komutanları oturuyordu. Sonra, “Komutan, sana bir
haberim var” dedi.
Yehu, “Hangimize?” diye sordu.
“Sana, ey komutan” dedi.
6 Ayağa kalkıp eve girdi. Sonra yağı başına döktü ve ona şöyle dedi:
“İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, ‘Seni Yahve'nin halkı, İsrael üzerine kral
olarak meshettim.
7 Efendin Ahav'ın evini vuracaksın ki, hizmetkârlarım peygamberlerin
kanının ve Yahve'nin bütün hizmetkârlarının kanının öcünü İzebel'den alayım.
8 Çünkü Ahav'ın bütün evi yok olacak. İsrael'de köle olsun özgür olsun
Ahav'dan duvara karşı çöğdüren* herkesi kesip atacağım.
9 Ahav'ın evini Nevat oğlu Yarovam'ın evi ve Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi
yapacağım.
10 Yizreel'in tarlasında İzebel'i köpekler yiyecek ve onu gömecek kimse
olmayacak.'” Sonra kapıyı açıp kaçtı.
11 Yehu efendisinin hizmetkârlarının yanına çıktığında, biri ona, “Her şey
yolunda mı? Bu deli sana neden geldi?” diye sorunca,
Yehu onlara, “Adamı ve nasıl konuştuğunu bilirsiniz” dedi.
12 “Bu bir yalan. Şimdi bize söyle.” dediler. Yehu, “Bana, ‘Yahve şöyle diyor,
seni İsrael'in üzerine kral olarak meshettim’ dedi” dedi.
13 Sonra aceleyle her biri abasını alıp merdivenin başına onun altına
koydu ve boruyu çalıp, “Yehu kraldır” dedi.
14 Böylece Nimşi'nin oğlu Yehoşafat'ın oğlu Yehu, Yoram'a karşı düzen
kurdu. (Yoram, kendisi ve bütün İsrael, Suriye Kralı Hazael yüzünden Ramot
Gilad'ı savunuyordu.
15 Ama Kral Yoram, Suriye Kralı Hazael'le savaşırken Suriyeliler'in
kendisine açmış oldukları yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü.)
Yehu, “Eğer böyle düşünüyorsanız, hiç kimse kaçıp Yizreel'e çıkıp bunu
bildirmesin” dedi.
16 Bunun üzerine Yehu bir arabaya binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram
orada yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmeye gelmişti.
17 Nöbetçi Yizreel'deki kulede duruyordu. Yehu'nun bölüğünün geldiğini
görünce, “Bir bölük görüyorum” dedi.
Yoram, “Bir atlı gönder, onları karşılasın, ‘Barış için mi?’ desin” dedi.
18 Bunun üzerine biri at sırtında onu karşılamaya gitti ve, “Kral, ‘Barış için
mi?’ diyor” dedi.
Yehu, “Barışla ne işin var? Arkama geçin!” dedi. Nöbetçi, “Haberci onlara
kadar vardı, ama geri dönmüyor” dedi.
19 Sonra at sırtında ikinci birini gönderdi, o da yanlarına geldi ve, “Kral,
‘Barış için mi?’ diyor” dedi.
Yehu, “Barışla ne işin var? Arkama geçin!” diye karşılık verdi.
20 Nöbetçi, “Onlara kadar vardı, ama geri dönmüyor” dedi. “Sürüşü, Nimşi
oğlu Yehu'nun sürüşüne benziyor, çünkü delice sürüyor.”
21 Yoram, “Hazır olun!” dedi. Arabasını hazırladılar. Sonra İsrael Kralı
Yoram ve Yahuda Kralı Ahazya, her biri kendi arabasıyla dışarı çıktılar.
Yehu'yu karşılamak için çıktılar ve onu Yizreelli Navot'un tarlasında buldular.
22 Yoram Yehu'yu görünce, “Barış için mi bu, Yehu?” dedi.

* **9:8** veya erkek

Yehu, “Annen İzebel'in fahişeliği ve büyücülüğü çoğalırken ne barışı?” diye
karşılık verdi.
23 Yoram ellerini çevirip kaçtı ve Ahazya'ya, “Bu hainlik, ey Ahazya!” dedi.
24 Yehu yayını bütün gücüyle çekti ve Yoram'ın kollarının arasından vurdu.
Ok onun yüreğinden geçip çıktı ve arabasında yere yığıldı.
25 O zaman Yehu, komutanı Bidkar'a, “Onu kaldır ve Yizreelli Navot'un
tarlasına at” dedi. “Çünkü hatırla, sen ve ben babası Ahav'ın ardından
birlikte bindiğimizde, Yahve bu yükü onun üzerine yükledi:
26 'Dün gerçekten Navot'un ve oğullarının kanını gördüm' diyor Yahve; 'Ve
sana bu toprak parçasında karşılığını vereceğim' diyor Yahve. Şimdi
Yahve'nin sözüne göre onu al ve tarlaya at.”
27 Ama Yahuda Kralı Ahazya bunu görünce, bahçe evinin yolundan kaçtı.
Yehu onu takip etti ve, “Onu da arabada vurun!” dedi. Onu İvleam
yakınındaki Gur yokuşunda vurdular. Megiddo'ya kaçtı ve orada öldü.
28 Hizmetkârları onu bir arabada Yeruşalem'e taşıdılar ve David'in
kentindeki atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler.
29 Ahav'ın oğlu Yoram'ın on birinci yılında Ahazya Yahuda üzerinde hüküm
sürmeye başladı.
30 Yehu Yizreel'e geldiğinde, İzebel bunu duydu; gözlerini boyadı, başını
süsledi ve pencereden dışarı baktı.
31 Yehu kapıdan içeri girdiğinde, “Efendisini öldüren Zimri, barış için mi
geldin?” dedi.
32 Yüzünü pencereye doğru kaldırdı ve “Kim benim tarafımda? Kim?” dedi.
İki ya da üç hadım ona baktı.
33 “Onu aşağı atın!” dedi.
Böylece onu aşağı attılar; kanının bir kısmı duvara ve atlara sıçradı. Sonra
onu ayaklar altında çiğnedi.
34 İçeri girince yiyip içti. Sonra, “Şimdi bu lanetli kadına bakın ve onu
gömün; çünkü kral kızıdır” dedi.
35 Onu gömmeye gittiler, ama kafatasından, ayaklarından ve ellerinin
avuçlarından başka bir şey bulamadılar.
36 Bu yüzden geri dönüp ona bildirdiler.
Ve dedi: “Bu Yahve'nin sözüdür; hizmetkârı Tişbeli Eliya aracılığıyla
söyleyip dedi: 'İzebel'in etini köpekler Yizreel tarlasında yiyecekler.
37 İzebel'in cesedi ise Yizreel tarlasında yerin yüzünde gübre gibi olacak.
Öyle ki, “Bu İzebel'dir” demeyecekler.'”

10

1 Ahav'ın Samariya'da yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp
Samariya'ya, Yizreel yöneticilerine, ihtiyarlara ve Ahav'ın oğullarını
büyütenlere gönderdi ve şöyle dedi:
2 “Şimdi bu mektup size ulaştığında, madem ki efendinizin oğulları sizinle
birliktedir, arabalar ve atlarınız, surlu kentiniz ve silahlarınız var,
3 efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanını seçin, onu babasının
tahtına koyun ve efendinizin evi için savaşın.”
4 Ama onlar çok korktular ve, “İşte, iki kral onun önünde duramadı!
Öyleyse biz nasıl duracağız?” dediler.
5 Ev halkından sorumlu olan, kentten sorumlu olan, ihtiyarlar ve çocukları
büyütenler, Yehu'ya haber gönderip, “Biz senin hizmetkârlarınız, istediğin her

şeyi yapacağız. Hiç kimseyi kral yapmayacağız. Sen gözünde iyi olanı yap.”
dediler.
6 Sonra onlara ikinci kez bir mektup yazdı ve şöyle dedi: “Eğer benim
tarafımdaysanız ve sözümü dinlerseniz, efendinizin oğullarının başlarını alın
ve yarın bu zamana kadar Yizreel'e yanıma gelin.”
Kralın oğulları yetmiş kişiydi ve kendilerini büyüten kentin büyükleriyle
birlikteydiler.
7 Mektup onlara ulaştığında, kralın oğullarını alıp öldürdüler, yetmiş kişinin
başlarını sepetlere koyup Yizreel'e gönderdiler.
8 Bir haberci gelip ona, “Kralın oğullarının başlarını getirdiler” dedi.
O da, “Onları iki yığın halinde kapının girişine sabaha kadar koyun” dedi.
9 Sabahleyin dışarı çıkıp durdu ve bütün halka, “Siz doğrusunuz” dedi, “İşte
ben efendime karşı bir düzen kurdum ve onu öldürdüm, ama bunların
hepsini kim öldürdü?
10 Şimdi bilin ki, Yahve'nin Ahav'ın eviyle ilgili söylediği sözünden hiçbiri
yere düşmeyecektir. Çünkü Yahve, hizmetkârı Eliya aracılığıyla söylediği şeyi
yaptı.”
11 Böylece Yehu, Yizreel'de Ahav'ın evinden geriye kalan herkesi, bütün
ihtiyarları, yakın dostlarını ve onun kâhinlerini, geride hiç kimse kalmayana
dek vurdu.
12 Kalkıp gitti, Samariya'ya vardı. Yolda çobanların kırkım evindeyken,
13 Yehu, Yahuda Kralı Ahazya'nın kardeşleriyle karşılaştı ve, “Siz
kimsiniz?” diye sordu.
Onlar, “Biz Ahazya'nın kardeşleriyiz. Kralın ve kraliçenin çocuklarını
karşılamaya iniyoruz.” diye yanıtladılar.
14 Yehu, “Onları sağ yakalayın!” dedi. Onları sağ yakalayıp kırkım evinin
çukurunda kırk iki kişiyi öldürdüler. Hiçbirini bırakmadı.
15 Oradan ayrılınca, Rekav oğlu Yehonadav'ın kendisini karşılamaya
geldiğini gördü. Onu selamladı ve ona, “Yüreğin doğru mu, benim yüreğimin
senin yüreğinle doğru olduğu gibi?” dedi.
Yehonadav, “Doğrudur” diye yanıtladı. “Eğer doğruysa, elini ver.” Ona elini
verdi ve onu yanına arabaya çıkardı.
16 “Benimle gel ve Yahve için olan gayretimi gör” dedi. Böylece onu
arabasına bindirdiler.
17 Samariya'ya vardığında, Yahve'nin Eliya'ya söylediği söz uyarınca,
Samariya'da Ahav'dan geri kalan herkesi yok edinceye kadar vurdu.
18 Yehu bütün halkı bir araya topladı ve onlara, “Ahav Baal'a az hizmet
etti, ama Yehu ona çok hizmet edecek” dedi.
19 Şimdi, Baal'ın bütün peygamberlerini, bütün ona tapınanları ve bütün
kâhinlerini bana çağırın. Hiç kimse eksik olmasın, çünkü Baal'a büyük bir
kurbanım var. Eksik olan yaşamayacak.” Ancak Yehu Baal'a tapınanları yok
etmek amacıyla hileyle davrandı.
20 Yehu, “Baal için kutsal bir toplantı düzenleyin!” dedi.
Böylece ilan ettiler.
21 Yehu bütün İsrael'e haber gönderdi; ve bütün Baal'a tapınanlar geldi; öyle
ki gelmeyen kimse kalmadı. Baal evine girdiler; ve Baal evi bir uçtan öbür
uca doldu.
22 Giysiler görevlisine, “Bütün Baal tapanları için giysiler çıkar!” dedi.
O da onlara giysiler çıkardı.

23 Yehu, Rekav oğlu Yehonadav ile Baal evine gitti. Sonra Baal
tapınanlarına, "Arayıp bakın, burada Yahve'nin hizmetkârlarından kimse
sizinle birlikte olmasın, yalnızca Baal tapınanları olsun" dedi.
24 Böylece kurban ve yakmalık sunular sunmak için içeri girdiler. Yehu ise
dışarıda kendisi için seksen adam belirlemişti ve şöyle dedi: "Elinize
getirdiğim adamlardan biri kaçarsa, onu serbest bırakanın canı onun canına
karşılık olacaktır."
25 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez, Yehu muhafızlara ve
komutanlara, "İçeri girip onları öldürün! Hiç kimse kaçmasın." dedi. Böylece
onları kılıçtan geçirdiler. Muhafızlar ve komutanlar cesetleri dışarı attılar ve
Baal evinin iç bölümüne kadar gittiler.
26 Baal evindeki dikili taşları çıkarıp yaktılar.
27 Baal dikili taşlarını yıktılar ve Baal evini yıktılar ve onu bugüne dek hela
yaptılar.
28 Böylece Yehu, Baal'ı İsrael'den yok etti.
29 Ancak Yehu, İsrael'e günah işlettiren Nevat oğlu Yarovam'ın
günahlarından, Beytel'de ve Dan'da bulunan altın buzağılardan ayrılmadı.
30 Yahve Yehu'ya, "Gözümde doğru olanı yaparak iyi yaptığın ve Ahav'ın
evine yüreğimde olan her şeye göre yaptığın için, soyun dördüncü kuşağa
kadar İsrael tahtında oturacak" dedi.
31 Ama Yehu, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin yasasında bütün yüreğiyle
yürümeye dikkat etmedi. İsrael'i günah işlettiren Yarovam'ın günahlarından
ayrılmadı.
32 O günlerde Yahve İsrael'in bazı bölgelerini parçalamaya başladı. Hazael de
İsrael'in bütün sınırlarında onları vurdu.
33 Yarden'den doğuya doğru, bütün Gilad diyarını, Gadlılar'ı, Rubenliler'i,
Manaşşeliler'i, Arnon Vadisi'nin yanındaki Aroer'den başlayarak Gilad ve
Başan'ı da.
34 Yehu'nun işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve bütün kudreti, İsrael
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
35 Yehu atalarıyla uyudu; ve onu Samariya'da gömdüler. Oğlu Yehoahaz
onun yerine kral oldu.
36 Yehu'nun Samariya'da İsrael üzerinde krallık ettiği zaman yirmi sekiz
yıldı.

11

1 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalkıp bütün kral
soyunu yok etti.
2 Ama Kral Yoram'ın kızı, Ahazya'nın kız kardeşi Yehoşeva, Ahazya'nın oğlu
Yoaş'ı alıp, öldürülen kral oğulları arasından, onu ve dadısını alıp çaldı ve
onları yatak odasına koydu; ve onu Atalya'dan sakladılar, böylece
öldürülmedi.
3 Atalya ülke üzerinde hüküm sürerken, altı yıl boyunca, onunla birlikte
Yahve'nin evinde saklandı.
4 Yedinci yılda Yehoyada gönderip Karyalılar'ı ve muhafızların yüzbaşılarını
çağırdı ve onları Yahve'nin evine getirdi; ve onlarla bir antlaşma yaptı ve
Yahve'nin evinde onlarla antlaşma yaptı ve onlara kralın oğlunu gösterdi.
5 Onlara şöyle buyurdu: "Şunu yapın: Şabat'ta içeri girenlerin üçte biri
kralın evinin bekçisi olacak.

6 Üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda
olacak. Böylece evin bekçiliğini yapacak ve bir duvar olacaksınız.
7 Sizden iki bölük, Şabat'ta dışarı çıkanların hepsi kralın çevresinde Yahve'nin
evinin bekçiliğini yapacak.
8 Herkes elinde silahlarıyla kralı saracak; safların içine giren öldürülsün.
Kral dışarı çıktığında ve içeri girdiğinde onunla birlikte olun."
9 Yüzbaşılar kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her şeye göre yaptılar. Her biri,
Şabat'ta içeri girecek olanlarla Şabat'ta dışarı çıkacak olan adamlarını alıp
kâhin Yehoyada'nın yanına geldiler.
10 Kâhin, Kral David'in mızraklarını ve kalkanlarını yüzbaşılara teslim etti;
bunlar Yahve'nin evindeydi.
11 Muhafızların her biri elinde silahlarıyla, evin sağından soluna kadar,
sunağın ve evin yanında, kralın çevresinde duruyordu.
12 O zaman kralın oğlunu çıkardı, başına tacı koydu ve ona antlaşmayı
verdi; ve onu kral yaptılar ve onu meshettiler; ve ellerini çırparak, "Kral
uzun yaşasın!" dediler.
13 Atalya muhafızların ve halkın gürültüsünü duyunca, Yahve'nin evine,
halkın yanına geldi;
14 ve baktı ve işte, kral, gelenek olduğu üzere, kralın yanında, komutanlar
ve borularla birlikte direğin yanında duruyordu; ve ülkenin bütün halkı
seviniyor ve borular çalıyorlardı. Sonra Atalya giysilerini yırttı ve, "Hainlik!
Hainlik!" diye bağırdı.
15 Kâhin Yehoyada orduya komuta eden yüzbaşılara, "Onu safların
arasından çıkarın. Kılıçla onu izleyen herkesi öldürün." dedi. Çünkü kâhin,
"Yahve'nin evinde öldürülmesin" dedi.
16 Böylece onu yakaladılar; ve atların giriş yolundan kralın evine doğru
gitti ve orada öldürüldü.
17 Yehoyada, Yahve, kral ve halk arasında, Yahve'nin halkı olsunlar diye
antlaşma yaptı; kral ve halk arasında da antlaşma yaptı.
18 Ülkenin bütün halkı Baal'ın evine gidip onu yıktılar. Sunaklarını ve
suretlerini tamamen parçaladılar ve Baal'ın kâhini Mattan'ı sunakların
önünde öldürdüler. Kâhin, Yahve'nin evinin başına görevliler atadı.
19 Yüzbaşıları, Karyalılar'ı, muhafızları ve ülkenin bütün halkını yanına aldı;
ve kralı Yahve'nin evinden indirdiler ve muhafız kapısından geçerek kralın
evine geldiler. Kralların tahtı üzerine oturdu.
20 Böylece ülkenin bütün halkı sevindi ve kent sessizdi. Atalya'yı kralın
evinde kılıçla öldürmüşlerdi.
21 Yehoaş hüküm sürmeye başladığında yedi yaşındaydı.

12

1 Yehoaş, Yehu'nun yedinci yılında hükmetmeye başladı ve Yeruşalem'de kırk
yıl hükmetti. Annesinin adı Beerşeva'lı Sivya'ydı.
2 Yehoaş, kâhin Yehoyada'nın kendisine öğrettiği bütün günlerinde,
Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
3 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Halk hâlâ yüksek yerlerde kurban
kesiyor ve buhur yakıyordu.
4 Yehoaş kâhinlere, "Sayıdan geçmiş olup Yahve'nin evine getirilen kutsal
şeylerin bütün parasını, her insanın vergisini,✡ ve her insanın Yahve'nin
evine getirmek için yüreğine gelen paranın tamamını,

✡ **12:4** ÇIKIŞ 30:12

5 kâhinler, her biri hazine görevlisinden alsınlar; ve evin neresinde hasar
bulunursa, hasarı onarsınlar" dedi.
6 Ancak öyle oldu ki, Kral Yehoaş'ın yirmi üçüncü yılında kâhinler evin
hasarını onarmamışlardı.
7 Sonra Kral Yehoaş kâhin Yehoyada'yı ve öbür kâhinleri çağırıp onlara,
"Neden evin hasarını onarmıyorsunuz? Şimdi hazine görevlilerinizden artık
para almayın, ancak onu evin hasarını onarmak için teslim edin." dedi.
8 Kâhinler halktan artık para almamayı ve evin hasarını onarmamayı
kabul ettiler.
9 Ama kâhin Yehoyada bir sandık aldı, kapağına bir delik açtı ve onu
sunağın yanına, Yahve'nin evine girilirken sağ tarafa koydu. Eşiği koruyan
kâhinler, Yahve'nin evine getirilen bütün parayı içine koydular.
10 Sandıkta çok para olduğunu görünce, kralın kâtibi ve başkâhin gelip
parayı torbalara koydular ve Yahve'nin evinde bulunan parayı saydılar.
11 Tartılan parayı, Yahve'nin evinde görevli olan iş yapanların eline
verdiler; ve onu Yahve'nin evinde çalışan marangozlara ve yapıcılara,
12 ve duvarcılara ve taş yontanlara ve Yahve'nin evindeki hasarı onarmak
için kereste ve yontma taş satın almak için ve evin onarımı için harcanan
her şey için ödediler.
13 Ancak Yahve'nin evine getirilen paradan Yahve'nin evi için gümüş
kaplar, maşalar, leğenler, borular, altın ya da gümüş kaplar yapılmadı.
14 Çünkü bunları iş yapanlara verdiler ve Yahve'nin evini onunla
onardılar.
15 Dahası işi yapanlara vermek üzere parayı ellerine teslim ettikleri
adamlarla hesaplaşmadılar; çünkü onlar sadakatle davrandılar.
16 Suç sunuları ve günah sunuları için olan para Yahve'nin evine
getirilmedi. Bunlar kâhinlerindi.
17 Sonra Suriye Kralı Hazael çıkıp Gat'a karşı savaştı ve onu aldı; ve
Hazael Yeruşalem'e çıkmak için yöneldi.
18 Yahuda Kralı Yehoaş, ataları Yehoşafat, Yehoram ve Ahazya'nın, Yahuda
krallarının adadığı bütün kutsal şeyleri, ve kendi kutsal şeylerini, ve
Yahve'nin evinin ve kral evinin hazinelerinde bulunan bütün altını aldı ve
Suriye Kralı Hazael'e gönderdi; ve Yeruşalem'den uzaklaştı.
19 Ve Yoaş'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı bütün işler, Yahuda krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
20 Hizmetkârları kalkıp düzen kurdular ve Yoaş'ı Silla'ya inen yolda Millo
evinde vurdular.
21 Çünkü hizmetkârları Şimeat oğlu Yosakar ve Şomer oğlu Yehozavad onu
vurdular ve Yoaş öldü; ve onu David'in kentinde atalarının yanına gömdüler;
ve oğlu Amatsya onun yerine kral oldu.

13

1 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın yirmi üçüncü yılında, Yehu oğlu
Yehoahaz, Samariya'da İsrael üzerindeki on yedi yıllık hükmüne başladı.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve İsrael'i günah işlettiren Nevat oğlu
Yarovam'ın günahlarını izledi. Ondan ayrılmadı.
3 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları sürekli olarak Suriye
Kralı Hazael'in eline ve Hazael oğlu Benhadad'ın eline teslim etti.
4 Yehoahaz Yahve'ye yalvardı ve Yahve onu dinledi; çünkü İsrael'in
sıkıntısını, Suriye Kralı'nın onları nasıl zulmettiğini gördü.

5 (Yahve İsrael'e bir kurtarıcı verdi, ve onlar Suriyeliler'in eli altından
çıktılar; ve İsrael'in çocukları daha önce olduğu gibi çadırlarında yaşadılar.
6 Bununla birlikte, İsrael'i günah işlettiren Yarovoam evinin günahlarından
ayrılmadılar, ve onların içinde yürüdüler; ve Aşera da Samariya'da kaldı.)
7 Çünkü Yehoahaz'a elli atlıdan, on savaş arabasından ve on bin yayadan
başka insanlarından kimseyi bırakmadı; çünkü Suriye Kralı onları yok etti ve
onları harman tozu gibi etti.
8 Şimdi Yehoahaz'ın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı bütün işler ve kudreti,
İsrael kralларının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
9 Yehoahaz atalarıyla uyudu; ve onu Samariya'da gömdüler; ve oğlu Yoaş
onun yerine kral oldu.

10 Yahuda Kralı Yoaş'ın otuz yedinci yılında, Yehoahaz oğlu Yehoaş,
Samariya'da on altı yıllık İsrael üzerindeki hükmüne başladı.
11 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'i günah
işlettirdiği bütün günahlarından ayrılmadı; ama onların içinde yürüdü.
12 Yoaş'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve Yahuda Kralı Amatsya ile
savaştığı kudreti, İsrael kralларının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
13 Yoaş atalarıyla uyudu, Yarovam da onun tahtına oturdu. Yoaş,
Samariya'da İsrael kralларının yanına gömüldü.

14 Elişa hasta oldu ve bu hastalığından ölecekti; ve İsrael Kralı Yoaş onun
yanına indi ve onun için ağladı ve şöyle dedi, “Ey baba, ey baba, İsrael'in
arabaları ve atlıları!”
15 Elişa ona şöyle dedi, “Yay ve oklar al”; o da kendisi için yay ve oklar aldı.
16 İsrael Kralı'na şöyle dedi, “Elini yaya koy”; ve elini yaya koydu. Elişa
ellerini kralın elleri üzerine koydu.
17 “Doğuya doğru pencereyi aç” dedi, o da açtı. O zaman Elişa, “At!” dedi. O
da attı. “Yahve'nin zafer oku, Suriye üzerindeki zafer oku; çünkü Suriyeliler'i
Afek'te tüketinceye kadar vuracaksın” dedi.

18 “Okları al” dedi ve okları aldı. İsrael Kralı'na şöyle dedi, “Yere vur”; o da
üç kez vurdu ve durdu.
19 Tanrı adamı ona öfkelendi ve şöyle dedi: “Beş ya da altı kez vurmalıydın.
O zaman Suriye'yi tüketene kadar vurmuş olacaktın, ama şimdi Suriye'yi
yalnızca üç kez vuracaksın.”

20 Elişa öldü ve onu gömdüler. Moavlılar'ın çeteleri yıl başlarında ülkeyi istila
ederlerdi.
21 Bir adamı gömerlerken, işte, bir akıncı çetesi gördüler ve adamı Elişa'nın
mezarına attılar. Adam Elişa'nın kemiklerine dokunur dokunmaz dirildi ve
ayakları üzerine dikildi.

22 Suriye Kralı Hazael, Yehoahaz'ın bütün günlerinde İsrael'i ezdi.

23 Ama Yahve Avraham, İshak ve Yakov'la yaptığı antlaşmadan dolayı
onlara lütfetti, onlara acıdı, onları kayırdı, onları yok etmedi ve hâlâ
önünden atmadı.

24 Suriye Kralı Hazael öldü; yerine de oğlu Benhadad kral oldu.

25 Yehoahaz'ın oğlu Yehoaş, Hazael'in oğlu Benhadad'ın elinden savaşla
babası Yehoahaz'ın elinden aldığı kentleri geri aldı. Yoaş onu üç kez vurdu
ve İsrael kentlerini geri aldı.

14

1 İsrael Kralı Yoahaz oğlu Yoaş'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı Yoaş oğlu
Amatsya hüküm sürmeye başladı.
2 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi
dokuz yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli Yehoaddin'di.
3 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı, ama atası David gibi değildi. Babası
Yoaş'ın yapmış olduğu her şeye göre yaptı.
4 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk hâlâ kurban kesiyor ve yüksek
yerlerde buhur yakıyordu.
5 Krallık onun elinde sağlamlaşınca, babası kralı öldüren hizmetkârlarını
öldürdü.
6 Ama öldürenlerin çocuklarını, Moşe'nin Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi
öldürmedi. Yahve şöyle buyurup demişti: "Babalar çocukları için, çocuklar da
babaları için öldürülmeyecek; ama herkes kendi günahı için ölecektir."
7 Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu'yu öldürdü ve Sela'yı savaşla ele geçirdi ve
adını Yokteel koydu, bugün de öyledir.
8 Sonra Amatsya, İsrael Kralı Yehu'nun oğlu Yehoahaz'ın oğlu Yehoaş'a
haberciler gönderip, "Gel, yüz yüze görüşelim" dedi.
9 İsrael Kralı Yehoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya haberciler gönderip,
"Lübnan'daki devedikeni, Lübnan'daki sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak
ver' diye haber gönderdi. Sonra Lübnan'dan geçen vahşi bir hayvan
devedikenini çiğnedi.
10 Edom'u gerçekten vurdun ve yüreğin seni yükseltti. Onun görkeminin
tadını çıkar ve evinde kal; yoksa neden sen ve Yahuda birlikte düşesiniz diye
kendini belaya sokuyorsun?"
11 Amatsya dinlemedi. Böylece İsrael Kralı Yehoaş çıktı; ve o ve Yahuda
Kralı Amatsya, Yahuda'ya ait Beyt Şemeş'te yüz yüze baktılar.
12 Yahuda İsrael tarafından yenildi; her adam da çadırına kaçtı.
13 İsrael Kralı Yehoaş, Ahazya oğlu Yehoaş'ın oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı
Beyt Şemeş'te tuttu ve Yeruşalem'e geldi, sonra Yeruşalem surunu Efraim
Kapısı'ndan köşe kapısına kadar dört yüz arşın* yıktı.
14 Yahve'nin evinde ve kral evinin hazinelerinde bulunan bütün altını,
gümüşü ve bütün kapları ve rehineleri de alıp Samariya'ya döndü.
15 Yehoaş'ın işlerinin geri kalanı, ve kudreti, ve Yahuda Kralı Amatsya ile
nasıl savaştığı, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
16 Yehoaş atalarıyla uyudu ve Samariya'da İsrael krallarıyla birlikte
gömüldü. Yerovoam onun yerine kral oldu.
17 Yahuda Kralı Yoaş'ın oğlu Amatsya, İsrael Kralı Yehoahaz'ın oğlu
Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.
18 Amatsya'nın işlerinin geri kalanı Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil mi?
19 Yeruşalem'de ona karşı bir düzen kurdular ve Lakiş'e kaçtı; ama onun
ardından Lakiş'e adam gönderip onu orada öldürdüler.
20 Onu at üzerinde getirdiler, Yeruşalem'de David'in kentinde atalarının
yanına gömdüler.
21 Yahuda halkının tümü on altı yaşında olan Azarya'yı alıp babası
Amatsya'nın yerine kral yaptı.

---

* **14:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

22 Elat'ı bina edip onu Yahuda'ya geri verdi. Bundan sonra kral atalarıyla uyudu.
23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın on beşinci yılında, İsrael Kralı Yoaş oğlu Yarovam Samariya'da kırk bir yıllık hükmüne başladı.
24 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirdiği bütün günahlarından ayrılmadı.
25 İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Gat Hefer'den olan Amittay oğlu Yona Peygamber aracılığıyla söylediği söze göre, İsrael'in sınırını Hamat'ın girişinden Aravah Denizi'ne kadar eski durumuna o getirdi.
26 Çünkü Yahve İsrael'in sıkıntısını gördü; köle özgür herkes için çok acıydı; ve İsrael'e yardım eden yoktu.
27 Yahve İsrael'in adını göğün altından sileceğini söylemedi; ama onları Yoaş oğlu Yarovam'ın eliyle kurtardı.
28 Ve Yarovam'ın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı bütün işler, kudreti, nasıl savaştığı ve Yahuda'ya ait olan Damaskus'u ve Hamat'ı İsrael için nasıl geri aldığı, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
29 Yarovam atalarıyla, İsrael krallarıyla uyudu; ve oğlu Zekariya onun yerine kral oldu.

15

1 İsrael Kralı Yarovam'ın yirmi yedinci yılında, Yahuda Kralı Amatsya oğlu Azarya hüküm sürmeye başladı.
2 Hükmetmeye başladığında on altı yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesinin adı Yeruşalemli Yekolya'ydı.
3 Babası Amatsya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
4 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk yüksek yerlerde kurban kesmeye ve buhur yakmaya devam etti.
5 Yahve kralı vurdu, öyle ki, öldüğü güne kadar cüzzamlı kaldı ve ayrı bir evde yaşadı. Kralın oğlu Yotam, ev halkının başındaydı ve ülke halkına hükmediyordu.
6 Azarya'nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
7 Azarya atalarıyla uyudu; ve onu David'in kentinde atalarının yanına gömdüler; ve oğlu Yotam onun yerine kral oldu.
8 Yahuda Kralı Azarya'nın otuz sekizinci yılında, Yarovam oğlu Zekariya Samariya'da İsrael üzerinde altı ay hüküm sürdü.
9 Atalarının yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
10 Yaveş oğlu Şallum ona karşı düzen kurdu, onu halkın önünde vurup öldürdü ve onun yerine kral oldu.
11 Zekariya'nın işlerinin geri kalanı, işte, onlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
12 Yahve'nin Yehu'ya söylediği söz şuydu: "Oğulların dördüncü kuşağa kadar İsrael tahtında oturacak." Ve öyle oldu.
13 Yahuda Kralı Uzziya'nın otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum hükmetmeye başladı ve Samariya'da bir ay hükmetti.

14 Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan çıkıp Samariya'ya geldi ve Samariya'da
Yaveş oğlu Şallum'u vurup öldürdü ve onun yerine kral oldu.
15 Şallum'un işlerinin geri kalanı ve kurduğu düzen, işte, onlar İsrael
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
16 Sonra Menahem, Tirsa'dan Tifsah'a ve onun içindekilerin hepsini ve sınır
bölgelerine saldırdı. Çünkü kapılarını ona açmadılar ve bütün gebe kadınların
karınlarını yardı.
17 Yahuda Kralı Azarya'nın otuz dokuzuncu yılında, Gadi oğlu Menahem
Samariya'da İsrael üzerindeki on yıllık hükmüne başladı.
18 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e
işlettirdiği günahlarından bütün günlerinde ayrılmadı.
19 Aşur Kralı Pul ülkeye karşı geldi; krallığı kendi elinde sağlamlaştırmak
için Pul'un kendisiyle birlikte olması için Menahem ona bin talant* gümüş
verdi.
20 Menahem Aşur Kralı'na vermek üzere, İsrael üzerine, kişi başına elli şekel†
gümüş olmak üzere bütün zengin güçlü adamlara vergi koydu. Böylece Aşur
Kralı geri döndü ve ülkede kalmadı.
21 Menahem'in işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey İsrael krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
22 Menahem atalarıyla uyudu ve yerine oğlu Pekahya kral oldu.
23 Yahuda Kralı Azarya'nın ellinci yılında, Menahem oğlu Pekahya,
Samariya'da İsrael üzerindeki iki yıllık hükmüne başladı.
24 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e
işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
25 Kendi komutanı olan Remalya'nın oğlu Pekah, ona karşı düzen kurdu
ve Samariya'da, kral evinin kalesinde, Argob ve Arye ile birlikte ona
saldırdı. Yanında Giladlılar'dan elli kişi vardı. Pekahya onu öldürdü ve yerine
kral oldu.
26 Pekahya'nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrael
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
27 Yahuda Kralı Azarya'nın elli ikinci yılında, Remalya'nın oğlu Pekah,
Samariya'da İsrael üzerindeki yirmi yıllık hükmüne başladı.
28 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e
işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
29 İsrael Kralı Pekah'ın günlerinde Aşur Kralı Tiglat Pileser gelip İyon'u, Abel
Beyt Maaka'yı, Yanoah'ı, Kedeş'i, Hazor'u, Gilad'ı ve Galile'yi, Naftali'nin
bütün topraklarını aldı ve onları Aşur'a sürgün etti.
30 Ela'nın oğlu Hoşea, Remalya'nın oğlu Pekah'a karşı bir düzen kurdu, ona
saldırdı, onu öldürdü ve Uzziya'nın oğlu Yotam'ın yirminci yılında onun
yerine kral oldu.
31 Pekah'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrael
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
32 İsrael Kralı Remalya'nın oğlu Pekah'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı
Uzziya'nın oğlu Yotam hükmetmeye başladı.
33 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı
yıl krallık yaptı. Annesinin adı Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.

* **15:19** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur, bu nedenle 1000 talant yaklaşık 30 metrik tondur † **15:20** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya 1,1 pounddur.

34 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı. Babası Uzziya'nın yapmış olduğu
her şeye göre yaptı.
35 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Halk yüksek yerlerde kurban kesip
buhur yakmayı sürdürüyordu. Yahve'nin evinin üst kapısını yaptı.
36 Yotam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
37 O günlerde Yahve, Suriye Kralı Resin'i ve Remalya oğlu Pekah'ı
Yahuda'ya karşı göndermeye başladı.
38 Yotam atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde atalarıyla birlikte
gömüldü; oğlu Ahaz onun yerine kral oldu.

16

1 Remalya oğlu Pekah'ın on yedinci yılında, Yahuda Kralı Yotam oğlu Ahaz
hükmetmeye başladı.
2 Ahaz hükmetmeye başladığında yirmi yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl
krallık yaptı. Atası David gibi, Tanrısı Yahve'nin gözünde doğru olanı
yapmadı.
3 Ama İsrael krallarının yolunda yürüdü ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının
önünden kovduğu ulusların iğrençliklerine göre oğlunu da ateşten geçirdi.
4 Yüksek yerlerde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurbanlar kesti ve
buhur yaktı.
5 Sonra Suriye Kralı Resin ve İsrael Kralı Remalya oğlu Pekah savaşmak
için Yeruşalem'e çıktılar. Ahaz'ı kuşattılar, ama onu yenemediler.
6 O sırada Suriye Kralı Resin Elat'ı Suriye'ye geri aldı ve Yahudiler'i
Elat'tan sürdü; Suriyeliler Elat'a girdiler ve bugüne dek orada yaşıyorlar.
7 Ahaz, Aşur Kralı Tiglat Pileser'e haberciler gönderip, "Ben senin
hizmetkârınım, oğlunum. Gel, beni Suriye Kralı'nın elinden ve bana karşı
ayaklanan İsrael Kralı'nın elinden kurtar." dedi.
8 Ahaz, Yahve'nin evinde ve kralın evinin hazinelerinde bulunan gümüşü
ve altını alıp Aşur Kralı'na armağan olarak gönderdi.
9 Aşur Kralı onu dinledi. Aşur Kralı Damaskus'a çıkıp onu aldı, halkını
Kir'e sürgüne gönderdi ve Resin'i öldürdü.
10 Kral Ahaz, Aşur Kralı Tiglat Pileser'le görüşmek için Damaskus'a gitti ve
Damaskus'ta bulunan sunağı gördü. Kral Ahaz, kâhin Uriya'ya sunağın bir
çizimini ve onu bina etme planlarını gönderdi.
11 Kâhin Uriya bir sunak yaptı. Kral Ahaz'ın Damaskus'tan gönderdiği her
şeye göre, kâhin Uriya da onu Kral Ahaz'ın Damaskus'tan gelişi için yaptı.
12 Kral Damaskus'tan gelince, kral sunağı gördü; ve sunağa yaklaştı ve
üzerinde kurban sundu.
13 Yakmalık sunusunu ve ekmek sunusunu yaktı, dökmelik sunusunu
döktü ve esenlik sunularının kanını sunağın üzerine serpti.
14 Yahve'nin önünde olan tunç sunağı evin önünden, kendi sunağıyla
Yahve'nin evi arasından getirdi ve onu kendi sunağının kuzey tarafına
koydu.
15 Kral Ahaz kâhin Uriya'ya, "Sabah yakmalık sunusunu, akşam ekmek
sunusunu, kralın yakmalık sunusunu ve onun ekmek sunusunu, ülke
halkının yakmalık sunusunu, onların ekmek sunularını ve onların dökmelik
sunularını; büyük sunak üzerinde yak; ve yakmalık sununun bütün kanını,
kurbanın bütün kanını onun üzerine serp; ama tunç sunak danışmak için
benim olacaktır" diye buyruk verdi.
16 Kâhin Uriya, Kral Ahaz'ın buyurduğu her şeyi yaptı.

17 Kral Ahaz, ayaklıkların yan levhalarını kesti, leğeni onların üzerinden
kaldırdı, altındaki tunç öküzlerin üzerinden denizi indirdi ve taş bir döşeme
üzerine koydu.
18 Aşur Kralı yüzünden, Şabat için evde yaptırdıkları kapalı yolu ve kralın
Yahve'nin evine dış girişini kaldırdı.
19 Ahaz'ın işlerinin geri kalanı, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil mi?
20 Ahaz atalarıyla uyudu ve ataların yanına David'in kentinde gömüldü.
Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

17

1 Yahuda Kralı Ahaz'ın on ikinci yılında, Ela oğlu Hoşea, Samariya'da İsrael
üzerindeki dokuz yıllık hükmüne başladı.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrael
kralları gibi değildi.
3 Aşur Kralı Şalmaneser ona karşı çıktı; Hoşea da ona hizmet etti ve ona
vergi verdi.
4 Aşur Kralı, Hoşea'nın bir düzen kurduğunu keşfetti; çünkü Mısır Kralı
So'ya haberciler göndermişti ve Aşur Kralı'na her yıl yaptığı gibi vergi
ödememişti. Bunun üzerine Aşur Kralı onu yakaladı ve zindanda bağladı.
5 Sonra Aşur Kralı bütün ülkeye çıktı, Samariya'ya çıktı ve orayı üç yıl
kuşattı.
6 Aşur Kralı Hoşea'nın dokuzuncu yılında Samariya'yı alıp İsrael'i Aşur'a
sürdü ve onları Halah'a, Gozan Irmağı'nın Habor kıyısına ve Med kentlerine
yerleştirdi.
7 Bunun nedeni, İsrael'in çocuklarının, kendilerini Mısır Kralı Firavun'un eli
altından Mısır diyarından çıkarmış olan Tanrıları Yahve'ye karşı günah
işlemeleri ve başka ilâhlardan korkmalarıydı.
8 Ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovmuş olduğu ulusların
kurallarında ve İsrael krallarının yaptıkları kurallarda yürüdüler.
9 İsrael'in çocukları gizlice Tanrıları Yahve'ye karşı doğru olmayan şeyler
yaptılar; ve bütün kentlerinde, bekçi kulesinden surlu kente kadar
kendilerine yüksek yerler yaptılar.
10 Her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında kendilerine dikili taşlar ve
Aşera direkleri diktiler.
11 Orada, Yahve'nin önlerinden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi,
bütün yüksek yerlerde buhur yaktılar; ve Yahve'yi öfkelendirmek için kötü
şeyler yaptılar.
12 Yahve'nin kendilerine, "Bu şeyi yapmayacaksınız" dediği putlara
hizmet ettiler.
13 Ve Yahve, İsrael ve Yahuda'ya, her peygamber ve her gören aracılığıyla
tanıklık ederek şöyle demişti: "Kötü yollarınızdan dönün ve atalarınıza
buyurduğum ve hizmetkârlarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim
bütün yasaya göre, buyruklarımı ve kurallarımı tutun."
14 Ama dinlemediler ve Yahve Tanrıları'na inanmayan ataların boynu
gibi, boyunlarını sertleştirdiler.
15 O'nun kurallarını ve atalarıyla yapmış olduğu antlaşmayı ve kendilerine
ettiği tanıklıkları reddettiler; boş şeylerin ardından gittiler, boş insanlar
oldular, çevrelerinde bulunan uluslar gibi yapmasınlar diye Yahve onlara
buyurduğu halde onların ardından gittiler.

16 Tanrıları Yahve'nin bütün buyruklarını terk ettiler, kendilerine dökme
putlar, iki buzağı yaptılar, bir Aşera yaptılar, gökyüzünün bütün ordusuna
tapındılar ve Baal'a hizmet ettiler.
17 Oğullarını ve kızlarını ateşten geçirdiler, falcılık ve büyücülük yaptılar,
Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak için kendilerini sattılar, O'nu
öfkelendirdiler.
18 Bu yüzden Yahve İsrael'e çok öfkelendi, onları gözü önünden kaldırdı.
Geriye yalnızca Yahuda oymağı kaldı.
19 Yahuda da Tanrıları Yahve'nin buyruklarını tutmadı, İsrael'in yaptığı
kurallarda yürüdü.
20 Yahve bütün İsrael'in soyunu reddetti, onları sıkıntıya soktu ve onları
akıncıların eline teslim etti, ta ki onları gözü önünden atana dek.
21 Çünkü İsrael'i David'in evinden kopardı; ve Nevat oğlu Yarovam'ı kral
yaptılar; Yarovam da İsrael'i Yahve'nin ardından saptırdı ve onlara büyük bir
günah işlettirdi.
22 İsrael'in çocukları Yarovam'ın işlediği bütün günahlarda yürüdüler;
23 Yahve bütün peygamber hizmetkârları aracılığıyla söylemiş olduğu gibi,
İsrael'i gözü önünden kaldırana dek, onlardan ayrılmadılar. Böylece İsrael kendi
ülkesinden bugüne dek Aşur'a sürüldü.
24 Aşur Kralı Babil'den, Kuta'dan, Avva'dan, Hamat'tan ve Sefarvaim'den
insanlar getirdi ve onları İsrael'in çocukları yerine Samariya kentlerine
yerleştirdi; onlar da Samariya'yı mülk edindiler ve kentlerinde yaşadılar.
25 Böylece, orada oturmaya başladıklarında, Yahve'den korkmadılar. Bunun
için Yahve aralarına aslanlar gönderdi, bunlar da bazılarını öldürdü.
26 Bu yüzden Aşur Kralı'na şöyle dediler: "Sürüp Samariya kentlerine
yerleştirdiğin uluslar, ülkenin ilâhının yasasını bilmiyorlar. Bu yüzden
aralarına aslanlar gönderdi; ve işte, onları öldürüyorlar, çünkü ülkenin ilâhının
yasasını bilmiyorlar."
27 O zaman Aşur Kralı, "Oradan sürdüğünüz kâhinlerden birini oraya götür;
gidip o* orada kalsın ve onlara ülkenin ilâhının yasasını öğretsin" diye
buyurdu.
28 Böylece Samariya'dan sürdükleri kâhinlerden biri gelip Beytel'e yerleşti
ve onlara Yahve'den nasıl korkmaları gerektiğini öğretti.
29 Bununla birlikte her ulus kendine ait ilâhlar yaptı ve her ulus yaşamakta
oldukları kentlere, Samariyalılar'ın yapmış olduğu yüksek yerler evlerine
bunları koydu.
30 Babilliler Sukkot Benot'u, Kutlular Nergal'i, Hamatlılar Aşima'yı yaptılar.
31 Avvalılar Nivhaz ve Tartak'ı yaptılar; Sefarvaimliler de çocuklarını
Sefarvaim'in ilâhları olan Adrammelek ve Anammelek'e ateşte yaktılar.
32 Böylece Yahve'den korktular. Kendi aralarından yüksek yerler kâhinleri
de yaptılar. Bunlar yüksek yerler evlerinde onlar için kurban kesiyordu.
33 Yahve'den korktular. Aralarından sürülmüş oldukları ulusların yollarına
göre de kendi ilâhlarına hizmet ediyorlardı.
34 Bugüne dek daha önce yaptıklarını yapıyorlar. Yahve'den korkmuyorlar.
Yahve'nin Yakov'un çocuklarına, İsrael adını verdiği çocuklarına buyurduğu
kuralları, ilkeleri, yasayı ve buyruğu izlemiyorlar.

* **17:27** İbranice: onlar

35 Yahve Yakov'un çocuklarıyla bir antlaşma yapmış ve onlara şöyle
buyurmuştu: "Başka ilâhlardan korkmayacaksınız, onlara eğilmeyeceksiniz,
onlara hizmet etmeyeceksiniz, onlara kurban kesmeyeceksiniz.
36 Ama sizi Mısır diyarından büyük bir güçle ve uzanmış koluyla çıkarmış
olan Yahve'den korkacaksınız, O'na eğileceksiniz ve O'na kurban
keseceksiniz.
37 Sizin için yazdığı kuralları, ilkeleri, yasayı ve buyruğu yapmak üzere
daima tutacaksınız. Başka ilâhlardan korkmayacaksınız.
38 Sizinle yapmış olduğum antlaşmayı unutmayacaksınız. Başka ilâhlardan
korkmayacaksınız.
39 Ama Tanrınız Yahve'den korkacaksınız, O da sizi bütün düşmanlarınızın
elinden kurtaracak."
40 Ancak dinlemediler, daha önce yaptıklarını yaptılar.
41 Böylece bu uluslar Yahve'den korktular, oyma suretlere de hizmet
ettiler. Çocukları da aynısını yaptı ve çocuklarının çocukları da aynısını yaptı.
Onlar da bugüne dek atalarının yaptığı gibi yapıyorlar.

18

1 İsrael Kralı Ela oğlu Hoşea'nın üçüncü yılında, Yahuda Kralı Ahaz oğlu
Hizkiya hüküm sürmeye başladı.
2 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi
dokuz yıl krallık yaptı. Annesinin adı Zekariya kızı Avi'ydi.
3 Atası David'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru
olanı yaptı.
4 Yüksek yerleri kaldırdı, dikili taşları kırdı ve Aşera'yı kesti. Moşe'nin
yapmış olduğu tunç yılanı da parçaladı, çünkü o günlerde İsrael'in çocukları
ona buhur yakıyorlardı; ve ona Nehuştan adını verdi.
5 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye güvendi; öyle ki, kendisinden sonra Yahuda
kralları arasında ve kendisinden öncekiler arasında onun gibisi yoktu.
6 Çünkü Yahve'ye bağlandı, O'nu izlemekten ayrılmadı, Yahve'nin Moşe'ye
buyurmuş olduğu buyruklarını tuttu.
7 Yahve onunlaydı. Gittiği her yerde başarılı oldu. Aşur Kralı'na başkaldırdı
ve ona hizmet etmedi.
8 Gaza'ya ve sınırlarına, bekçilerin kulesinden surlu kente kadar Filistlileri
vurdu.
9 Kral Hizkiya'nın dördüncü yılında, İsrael Kralı Ela oğlu Hoşea'nın yedinci
yılında, Aşur Kralı Şalmaneser Samariya'ya karşı çıktı ve onu kuşattı.
10 Üç yılın sonunda onu aldılar. Hizkiya'nın altıncı yılında, İsrael Kralı
Hoşea'nın dokuzuncu yılında Samariya alındı.
11 Aşur Kralı İsrael'i Aşur'a sürdü ve onları Halah'a, Gozan Irmağı'ndaki
Habor'a ve Med kentlerine koydu.
12 Çünkü Tanrıları Yahve'nin sözüne itaat etmediler, O'nun antlaşmasını,
Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin buyurmuş olduğu her şeyi çiğnediler ve
dinlemediler ve yapmadılar.
13 Kral Hizkiya'nın on dördüncü yılında, Aşur Kralı Sanherib Yahuda'nın
bütün surlu kentlerine karşı geldi ve onları aldı.
14 Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş'teki Aşur Kralı'na haber gönderip, "Seni
güçendirdim. Benden çekil. Üzerime koyduğunu taşıyacağım." dedi. Aşur Kralı,

Yahuda Kralı Hizkiya üzerine üç yüz talant gümüş ve otuz talant* altın kararlaştırdı.
15 Hizkiya, Yahve'nin evinde ve kralın evinin hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi.
16 O sırada Hizkiya, Yahve'nin tapınağının kapılarından ve Yahuda Kralı Hizkiya'nın kaplattığı direklerden altını kesip Aşur Kralı'na verdi.
17 Aşur Kralı, Tartan, Ravsaris ve Ravşake'yi Lakiş'ten büyük bir orduyla Yeruşalem'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Onlar da çıkıp Yeruşalem'e geldiler. Çıktıklarında, gelip, çırpıcı tarlasının ana yolunda bulunan yukarı havuzun su yolu yanında durdular.
18 Kralı çağırdıklarında, kral evi başında olan Hilkiya oğlu Elyakim, Kâtip Şevna ve Tarihçi Asaf oğlu Yoah onların yanına çıktılar.
19 Ravşake onlara şöyle dedi: "Şimdi Hizkiya'ya söyleyin, 'Büyük kral, Aşur Kralı diyor ki, 'Senin güvenmekte olduğun bu güven nedir? diyor.
20 'Savaş için öğüt ve güç var' diyorsun (ama bunlar boş sözlerdir). Şimdi kime güveniyorsun da bana karşı isyan ediyorsun?
21 Şimdi, işte, sen şu kırık kamıştan değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Eğer bir kişi ona yaslanırsa, eline batar ve onu deler. Mısır Kralı Firavun da kendisine güvenen herkese böyledir.
22 Ama eğer bana, 'Tanrımız Yahve'ye güveniyoruz' derseniz, Hizkiya'nın yüksek yerlerini ve sunaklarını kaldırdığı ve Yahuda ile Yeruşalem'e, 'Yeruşalem'deki bu sunağın önünde tapınacaksınız' dediği O değil mi?
23 Şimdi efendim Aşur Kralı ile bahse giriş, eğer sen onların üzerine biniciler koyabilirsen sana iki bin at vereyim.
24 Öyleyse efendimin en küçük hizmetkârlarından bir komutanın yüzünü nasıl geri çevirip, savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a güvenebilirsin?
25 Şimdi ben, Yahve olmadan mı bu yeri yıkmak için ona karşı çıktım? Yahve bana, 'Bu ülkeye karşı çık ve onu yık' dedi.""
26 Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, Ravşake'ye, "Lütfen hizmetkârlarına Aram diliyle konuş, çünkü biz onu anlarız. Surların üstündeki halkın duyabileceği şekilde bizimle Yahudi dilinde konuşma." dediler.
27 Ama Ravşake onlara, "Efendim beni bu sözleri söylemem için efendinize ve size mi gönderdi?" dedi. "Beni, duvarda oturan, kendi pisliklerini yiyip kendi idrarlarını sizinle birlikte içecek adamlara göndermedi mi?"
28 O zaman Ravşake ayağa kalktı ve Yahudiler'in dilinde yüksek sesle bağırıp şöyle dedi: "Büyük kralın, Aşur Kralı'nın sözünü dinleyin.
29 Kral şöyle diyor, 'Hizkiya sizi aldatmasın, çünkü sizi onun elinden kurtaramayacak.
30 Hizkiya sizi Yahve'ye güvendirmesin, "Yahve bizi kesinlikle kurtaracak ve bu kent Aşur Kralı'nın eline verilmeyecek" demesin.
31 Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Aşur Kralı şöyle diyor, 'Benimle barışın, yanıma çıkın; ve her biriniz kendi asmasından yesin, ve herkes kendi incir ağacından yesin, ve herkes kendi sarnıcından su içsin;
32 Ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye, tahıl ve yeni şarap ülkesine, ekmek ve üzüm bağları ülkesine, zeytin ağaçları ve bal ülkesine götürene dek; böylece yaşayıp ölmezsiniz. Hizkiya sizi kandırıp, "Yahve bizi kurtaracak" dediğinde onu dinlemeyin.
33 Ulusların ilâhlarından hiçbiri ülkesini Aşur Kralı'nın elinden kurtardı mı?

* **18:14** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

34 Hamat ve Arpad'ın ilâhları nerede? Sefarvaim, Hena ve İvvah'ın ilâhları
nerede? Samariya'yı elimden kurtardılar mı?
35 Ülkelerin bütün ilâhları arasında, ülkelerini elimden kurtaranlar kimler
ki, Yahve Yeruşalem'i benim elimden kurtarsın?'"
36 Ancak halk sustu ve ona tek bir söz karşılık vermedi. Çünkü kralın
buyruğu, "Ona karşılık vermeyin" idi.
37 O zaman kral evi başında olan Hilkiya oğlu Elyakim, Kâtip Şevna ve
Tarihçi Asaf oğlu Yoah ile birlikte giysileri yırtılmış halde Hizkiya'nın yanına
geldiler ve Ravşake'nin sözlerini ona bildirdiler.

19

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula sarındı ve Yahve'nin
evine girdi.
2 Kral evinin başında olan Elyakim'i, Kâtip Şevna'yı ve kâhinlerin
ihtiyarlarını çula sarınmış olarak Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi.
3 Ona şöyle dediler, "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azarlama ve
reddedilme günüdür; çünkü çocuklar doğum vaktine geldi ve onları doğuracak
güç yok.
4 Belki de Tanrın Yahve, efendisi Aşur Kralı'nın yaşayan Tanrı'ya meydan
okumak için gönderdiği Ravşake'nin bütün sözlerini duyar ve Tanrınız Yahve
duymuş olduğu bu sözleri azarlar. Bu nedenle, geriye kalanlar için dua et.'
5 Böylece Kral Hizkiya'nın hizmetkârları Yeşaya'ya geldiler.
6 Yeşaya onlara şöyle dedi: "Efendinize şunu söyleyin: 'Yahve diyor ki, "Aşur
Kralı'nın hizmetkârlarının bana küfrettiği sözlerden korkmayın.
7 İşte, içine bir ruh koyacağım, bir haberi duyup kendi ülkesine dönecek.
Onu kendi ülkesinde kılıçla düşüreceğim."'"
8 Böylece Ravşake geri döndü ve Aşur Kralı'nın Livna'ya karşı savaşır
buldu; çünkü onun Lakiş'ten ayrıldığını duymuştu.
9 Etiyopya Kralı Tirhaka için, "İşte, sana karşı savaşmaya çıktı" dendiğini
duyunca, Hizkiya'ya yine haberciler gönderip şöyle dedi:
10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya şunu söyleyin: 'Yeruşalem Aşur Kralı'nın eline
verilmeyecek, diye güvendiğin Tanrın seni aldatmasın.
11 İşte, Aşur kralларının bütün ülkeleri tümüyle yok ederek onlara
yaptıklarını duydun. Sen kurtulacak mısın?
12 Atalarımın yok ettiği ulusların ilâhları, Gozan, Haran, Rezef ve
Telassar'da bulunan Aden'in çocuklarını kurtardı mı?
13 Hamat Kralı, Arpad Kralı, Sefarvaim Kenti'nin, Hena'nın ve İvva'nın
kralı nerede?'"
14 Hizkiya mektubu habercilerin elinden aldı ve okudu. Sonra Hizkiya
Yahve'nin evine çıktı ve Yahve'nin önüne serdi.
15 Hizkiya Yahve'nin önünde dua etti ve şöyle dedi: "Keruvlar'ın üzerinde
taht kuran İsrael'in Tanrısı Yahve, yeryüzündeki bütün krallıkların Tanrısı
sensin, yalnız sensin. Yeri ve göğü sen yarattın.
16 Kulağını eğ, ey Yahve, ve işit. Gözlerini aç, ey Yahve, ve gör. Sanherib'in,
yaşayan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği sözlerini duy.
17 Gerçekten, ey Yahve, Aşur kralları ulusları ve ülkelerini harap ettiler,
18 ve ilâhlarını ateşe attılar; çünkü onlar ilâh değildi, sadece insan ellerinin
işi, ağaç ve taştı. Bu yüzden onları yok ettiler.
19 Şimdi, Tanrımız Yahve, yalvarıyorum, bizi onun elinden kurtar, ki
yeryüzünün bütün krallıkları, senin, ey Yahve, tek Tanrı olduğunu bilsinler."

20 Sonra Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya haber gönderip dedi: "İsrael'in
Tanrısı Yahve şöyle diyor, Aşur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettin ve seni
duydum.
21 Yahve'nin onun hakkında söylediği söz şudur: Siyon'un el değmemiş kızı
seni hor gördü ve seninle alay etti. Yeruşalem kızı sana başını salladı.
22 Sen kime meydan okudun ve küfür ettin? Kime karşı sesini yükselttin
ve gözlerini yukarı kaldırdın? İsrael'in Kutsalı'na karşı!
23 Ulakların aracılığıyla Yahve'ye meydan okudun ve şöyle dedin: "Çok
sayıda arabamla dağların zirvesine, Lübnan'ın en iç kısımlarına çıktım, uzun
sedirlerini ve seçme selvi ağaçlarını keseceğim; en iç yurduna, verimli
tarlasının ormanına gireceğim.
24 Yabancı sular kazdım ve içtim, Mısır'ın bütün ırmaklarını ayaklarımın
tabanıyla kurutacağım."
25 Uzun zaman önce nasıl yaptığımı ve eski zamanlarda onu nasıl
biçimlendirdiğimi duymadın mı? Şimdi onu yaptık ki, surlu kentleri harabe
yığınlarına döndürmek senin olsun.
26 Bu yüzden onlarda oturanların gücü azdı. Yılgınlık ve şaşkınlık
içindeydiler. Kır otu, yeşil bitki, damların üstündeki çayır ve daha büyümeden
kavrulup giden buğday gibiydiler.
27 Ama senin oturuşunu, çıkışını, girişini ve bana karşı öfkeni biliyorum.
28 Bana karşı öfken ve küstahlığın kulağıma eriştiği için, kancamı burnuna,
gemimi dudaklarına takacağım ve geldiğin yoldan seni geri döndüreceğim.
29 "Sana işaret şu olacak: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksin, ikinci
yılda ondan çıkanı; üçüncü yılda ekin, biçin, bağlar dikin ve meyvesini yiyin.
30 Yahuda evinden kurtulanların geri kalanı yine aşağıya doğru kök
salacak ve yukarıya doğru meyve verecek.
31 Çünkü geri kalanlar Yeruşalem'den, kurtulanlar Siyon Dağın'a çıkacak.
Bunu Yahve'nin gayreti yapacak."
32 "Bu nedenle Yahve, Aşur Kralı hakkında şöyle diyor: 'Bu kente
gelmeyecek, oraya ok atmayacak. Kalkanla onun önüne gelmeyecek, ona
karşı rampa kurmayacak.
33 Geldiği yoldan geri dönecek ve bu kente gelmeyecek' diyor Yahve.
34 'Çünkü bu kenti kendim ve hizmetkârım David uğruna kurtarayım diye
onu koruyacağım.' "
35 O gece Yahve'nin meleği çıkıp Aşur ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi
vurdu. Sabahleyin adamlar erkenden kalktıklarında, işte, bunların hepsi
ölmüş leşlerdi.
36 Böylece Aşur Kralı Sanherib ayrıldı, evine gitti ve Ninova'da yaşadı.
37 İlâhı Nisrok'un evinde tapınırken, Adrammelek ve Şaretser onu kılıçla
vurdular ve Ararat diyarına kaçtılar. Yerine oğlu Esar Haddon kral oldu.

20

1 O günlerde Hizkiya hastaydı ve ölüyordu. Amots oğlu Peygamber Yeşaya
yanına gelip dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Evini düzene koy; çünkü öleceksin ve
yaşamayacaksın.' "
2 O zaman yüzünü duvara çevirdi ve Yahve'ye dua edip şöyle dedi:
3 "Şimdi hatırla, ey Yahve, yalvarırım, senin önünde nasıl doğrulukla ve
bütün yüreğimle yürüdüğümü ve senin gözünde iyi olanı yaptığımı." Hizkiya
acı acı ağladı.

4 Yeşaya kentin ortasına çıkmadan önce, Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:
5 "Geri dön ve halkımın hükümdarı Hizkiya'ya söyle, 'Atan David'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, "Duanı duydum. Gözyaşlarını gördüm. İşte, seni iyileştireceğim. Üçüncü gün, Yahve'nin evine çıkacaksın.
6 Günlerine on beş yıl daha ekleyeceğim. Seni ve bu kenti Aşur Kralı'nın elinden kurtaracağım. Bu kenti kendim için ve kulum David'in hatırına savunacağım."'"
7 Yeşaya, "Bir kuru incir al" dedi. Onlar da alıp çıbanın üzerine koydular ve iyileşti.
8 Hizkiya, Yeşaya'ya, "Yahve'nin beni iyileştireceğine ve üçüncü gün Yahve'nin evine çıkacağıma dair işaret ne olacak?" dedi.
9 Yeşaya, "Bu, Yahve'nin söylemiş olduğu şeyi yapacağına dair Yahve'den sana işaret olacak: Gölge on adım ileri mi gitsin, yoksa on adım geri mi gitsin?" dedi.
10 Hizkiya, "Gölgenin on adım ileri gitmesi kolay bir şeydir. Hayır, gölge on adım geriye doğru dönsün." diye yanıtladı.
11 Peygamber Yeşaya Yahve'ye yakardı; O da Ahaz'ın güneş saatinin üzerine inmiş olan gölgeyi on adım geri getirdi.
12 O sırada Babil Kralı Baladan oğlu Berodak Baladan, Hizkiya'ya mektuplar ve armağanlar gönderdi; çünkü Hizkiya'nın hasta olduğunu duymuştu.
13 Hizkiya onları dinledi ve onlara değerli eşyalarının bulunduğu bütün hazineyi, gümüşü, altını, baharatları ve değerli yağı, zırh evini ve hazinelerinde bulunan her şeyi gösterdi. Hizkiya'nın evinde ve bütün ülkesinde onlara göstermediği bir şey kalmadı.
14 O zaman Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'nın yanına geldi ve ona, "Bu adamlar ne dediler? Sana nereden geldiler?" dedi.
Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den geldiler" dedi.
15 "Evinde ne gördüler?" dedi.
Hizkiya, "Evimde olan her şeyi gördüler. Hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı." diye yanıtladı.
16 Yeşaya Hizkiya'ya, "Yahve'nin sözünü dinle" dedi.
17 "İşte, günler gelecek, evinde olan her şey ve atalarının bugüne kadar biriktirdiği her şey Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak." diyor Yahve.
18 "Senden çıkacak, babası olacağın oğullarından bazılarını alıp götürecekler; ve Babil Kralı'nın sarayında hadım olacaklar."
19 Sonra Hizkiya, "Söylediğin Yahve'nin sözü iyidir" dedi. Dahası, "Mademki benim günlerimde esenlik ve gerçek olacak öyle değil mi?" dedi.
20 Hizkiya'nın işlerinin geri kalanı, bütün kudreti, havuzu ve su yolunu nasıl yapıp suyu kente getirdiği, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
21 Hizkiya atalarıyla uyudu ve oğlu Manaşşe onun yerine kral oldu.

21

1 Manaşşe, hükmetmeye başladığında on iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Heftsiva'ydı.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovduğu ulusların iğrençliklerine göre Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.

3 Çünkü babası Hizkiya'nın yıktığı yüksek yerleri yeniden yaptı; Baal için
sunaklar dikti ve İsrael Kralı Ahav'ın yapmış olduğu gibi bir Aşera yaptı ve
gökyüzünün bütün ordusuna tapındı ve onlara hizmet etti.
4 Yahve, "Adımı Yeruşalem'e koyacağım" demiş olduğu Yahve'nin evinde
sunaklar yaptı.
5 Yahve'nin evinin iki avlusunda gökyüzünün bütün ordusu için sunaklar
yaptı.
6 Oğlunu ateşten geçirdi, büyücülük yaptı, sihir kullandı ve ruhlara
danışanlarla ve büyücülerle uğraştı. Yahve'nin gözünde çok kötülük yaptı,
O'nu öfkelendirdi.
7 Yahve'nin David'e ve oğlu Solomon'a, "Bu evde ve İsrael'in bütün
oymakları arasından seçtiğim Yeruşalem'de adımı daima koyacağım" dediği
eve yaptırdığı Aşera oyma suretini koydu.
8 "İsrael'in ayaklarını bir daha atalarına verdiğim ülkeden dışarıda
gezdirmeyeceğim. Yeter ki, kendilerine buyurduğum her şeye ve
hizmetkârım Moşe'nin kendilerine buyurduğu bütün yasaya göre yapmak
üzere tutsunlar."
9 Ama dinlemediler, Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünde yok etmiş
olduğu uluslardan daha kötü olanı yapmak için Manaşşe onları baştan
çıkardı.
10 Yahve, hizmetkârları peygamberler aracılığıyla söyleyip dedi,
11 "Yahuda Kralı Manaşşee bu iğrençlikleri yaptığı, kendisinden önceki
Amorlular'ın yaptığından daha büyük kötülük yaptığı ve Yahuda'yı putlarıyla
günah işlettirdiği için;
12 bu nedenle İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben Yeruşalem'in ve
Yahuda'nın üzerine öyle bir kötülük getireceğim ki, bunu duyan herkesin
kulakları çınlayacak.
13 Yeruşalem'in üzerine Samariya ipini, Ahav'ın evinin çekülünü gereceğim;
bir adamın tabağı sildiği gibi, silip onu alt üst edeceğim.
14 Mirasımın artakalanını atıp onları düşmanlarının eline teslim edeceğim.
Düşmalarının hepsine av ve ganimet olacaklar.
15 Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar ve atalarının Mısır'dan çıktığı günden
bugüne dek beni öfkelendirdiler.'"
16 Dahası Manaşşe, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaparak Yahuda'ya
işlettirdiği günahın üstüne, Yeruşalem'i bir uçtan öbür uca doldurana dek çok
fazla suçsuz kanı döktü.
17 Manaşşe'nin işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, işlemiş olduğu günah,
Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
18 Manaşşe atalarıyla uyudu, kendi evinin bahçesine, Uzza Bahçesi'ne
gömüldü; oğlu Amon onun yerine kral oldu.
19 Amon hükmetmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de iki
yıl krallık yaptı. Annesinin adı Yotvalı Haruts'un kızı Meşullemet'ti.
20 Babası Manaşşe gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
21 Babasının yürümüş olduğu bütün yollarda yürüdü, babasının hizmet
ettiği putlara hizmet etti ve onlara tapındı.
22 Atalarının Tanrısı Yahve'yi bıraktı ve Yahve'nin yolunda yürümedi.
23 Amon'un hizmetkârları ona karşı düzen kurdular ve kralı kendi evinde
öldürdüler.
24 Ancak ülke halkı, Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü
ve ülke halkı, oğlu Yoşiya'yı onun yerine kral yaptı.

25 Amon'un işlerinin geri kalanı, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil mi?
26 Uzza Bahçesi'ndeki mezarına gömüldü ve oğlu Yoşiya onun yerine kral
oldu.

22

1 Yoşiya hükmetmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de otuz bir
yıl krallık yaptı. Annesi Bozkatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve atası David'in bütün yollarında
yürüdü, sağa sola sapmadı.
3 Kral Yoşiya'nın on sekizinci yılında kral, Meşullam oğlu Asalya'nın oğlu
Kâtip Şafan'ı Yahve'nin evine gönderip şöyle dedi:
4 "Başkâhin Hilkiya'ya çık, Yahve'nin evine getirilen ve kapı bekçilerinin
halktan topladığı parayı saysın.
5 Onlar onu Yahve'nin evinin işine konulan işçilerin eline versinler; onlar
da parayı evin zarar gören yerlerini onarmak için Yahve'nin evinde olan
işçilere,
6 marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ve evi onarmak üzere kereste ve
yontma taş satın almak için versinler.
7 Ancak, ellerine teslim edilen para için onlardan hesap sorulmayacak,
çünkü sadakatle davranıyorlar."
8 Başkâhin Hilkiya, Kâtip Şafan'a, "Yahve'nin evinde Yasa Kitabı'nı buldum"
dedi. Hilkiya kitabı Şafan'a verdi, o da okudu.
9 Kâtip Şafan krala geldi ve krala yine haber getirip, "Hizmetkârların evde
bulunan parayı boşalttılar ve onu Yahve'nin evinin işine koyulan işçilerin
eline teslim ettiler" dedi.
10 Kâtip Şafan krala, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diye bildirdi.
Sonra Şafan kitabı kralın önünde okudu.
11 Kral, Yasa Kitabı'ndaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.
12 Kral, Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akvor'a, Kâtip
Şafan'a ve kralın hizmetkârı Asaya'ya şöyle buyurdu:
13 "Gidin, benim için, halk için ve bütün Yahuda için, bulunan bu kitabın
sözleri hakkında Yahve'ye sorun; çünkü Yahve'nin bize karşı alevlenen öfkesi
büyüktür; çünkü bizim için yazılmış olan her şeye göre yapmak üzere
atalarımız bu kitabın sözlerini dinlemediler."
14 Böylece Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akvor, Şafan ve Asaya, Harhas oğlu Tikva
oğlu Şallum'un karısı olan kadın Peygamber Hulda'nın yanına gittiler (o sırada
Yeruşalem'in ikinci mahallesinde oturuyordu); ve onunla konuştular.
15 Kadın onlara şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Sizi bana
gönderen adama söyleyin,
16 "Yahve şöyle diyor, 'İşte, bu yere ve burada oturanlara, Yahuda Kralı'nın
okuduğu kitabın bütün sözlerine göre felaket getireceğim.
17 Çünkü beni terk ettiler ve ellerinin bütün işleriyle beni öfkelendirmek için
başka ilâhlara buhur yaktılar. Bu yüzden öfkem bu yere karşı tutuşacak ve
sönmeyecek.'"
18 Ama seni Yahve'ye sormak için gönderen Yahuda Kralı'na de ki, "İsrael'in
Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Duyduğun sözlerle ilgili olarak,
19 mademki yüreğin yumuşaktı ve ıssız ve lanetli olacak diye bu yere ve
burada oturanlara karşı söylediklerimi duyduğunda, Yahve'nin önünde
kendini alçalttın, giysilerini yırttın ve önümde ağladın. Ben de seni duydum'
diyor Yahve.

20 'Bu yüzden işte, seni atalarına kavuşturacağım ve esenlikle mezarına
götürüleceksin. Gözlerin bu yere getireceğim bütün kötülüğü görmeyecektir.'"""
Böylece bu haberi krala geri getirdiler.

23

1 Kral adam gönderip Yahuda ve Yeruşalem'in bütün ihtiyarlarını yanına
topladı.
2 Kral, bütün Yahudalılar ve Yeruşalem sakinlerinin hepsi, kâhinler,
peygamberler ve küçük büyük bütün halk, Yahve'nin evine çıktı; ve
Yahve'nin evinde bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nın bütün sözlerini onların
duyabileceği şekilde okudu.
3 Kral direğin yanında durdu ve Yahve'nin ardından yürümek için, bütün
yüreğiyle ve bütün canıyla buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını tutmak,
bu kitapta yazılı olan bu antlaşmanın sözlerini doğrulamak için Yahve'nin
önünde antlaşma yaptı; bütün halk da antlaşmayı onayladı.
4 Kral, Başkâhin Hilkiya'ya, ikinci sıra kâhinlere ve eşik bekçilerine, Baal,
Aşera ve bütün gökyüzünün ordusu için yapılmış olan bütün kapları
Yahve'nin Tapınağı'ndan çıkarmalarını buyurdu. Bunları Yeruşalem'in dışında
Kidron tarlalarında yaktı ve küllerini Beytel'e götürdü.
5 Yahuda krallarının, Yahuda kentlerindeki yüksek yerlerde ve Yeruşalem
çevresindeki yerlerde buhur yakmak üzere atadıkları putperest kâhinleri de
kovdu. Bunlar Baal'a, güneşe, aya, gezegenlere ve bütün gökyüzünün
ordusuna buhur yakıyorlardı.
6 Yahve'nin evinden, Yeruşalem'in dışında, Kidron Vadisi'ne Aşera'yı çıkardı
ve Kidron Vadisi'nde yaktı, toz etti, tozunu da sıradan insanların
mezarlarına serpti.
7 Yahve'nin evinde bulunan ve kadınların Aşera için perdeler dokudukları
tapınak fahişelerinin evlerini yıktı.
8 Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri çıkardı ve Geva'dan Beerşeva'ya
kadar kâhinlerin buhur yaktıkları yüksek yerleri kirletti; kent valisi Yeşu'nun
kapısının girişinde bulunan, kentin kapısında bir adamın solunda bulunan
kapıların yüksek yerlerini de yıktı.
9 Yine de yüksek yerlerin kâhinleri Yeruşalem'deki Yahve'nin sunağına
çıkmadılar; ancak kardeşleri arasında mayasız ekmek yediler.
10 Hiç kimse oğlunu ya da kızını Molek'e ateşten geçirmesin diye,
Hinnom'un Çocukları Vadisi'ndeki Tofet'i kirletti.
11 Yahuda krallarının güneşe adadıkları atları, Yahve'nin evinin girişinde,
avlu görevlisi olan Natan Melek'in odasının yanından kaldırdı; güneşin
arabalarını da ateşte yaktı.
12 Yahuda krallarının yapmış olduğu Ahaz'ın üst odasının damında
bulunan sunakları ve Manaşşe'nin Yahve'nin evinin iki avlusunda yapmış
olduğu sunakları kral yıktı, onları kırıp döverek tozlarını Kidron Vadisi'ne
saçtı.
13 Kral, İsrael Kralı Solomon'un Saydalılar'ın iğrenç şeyi Aştoret, Moavlılar'ın
iğrenç şeyi Kemoş ve Ammonlular'ın iğrenç şeyi Milkom için yaptırdığı Yıkım
Dağı'nın sağında bulunan Yeruşalem'in önündeki yüksek yerleri kirletti.
14 Dikili taşları parçaladı, Aşera direklerini kesti ve yerlerini insan
kemikleriyle doldurdu.
15 Dahası Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'i günah işlettirdiği Beytel'deki sunak
ve yüksek yeri, o sunağı ve yüksek yeri yıktı; ve yüksek yeri yaktı, ezip toz etti
ve Aşera'yı yaktı.

16 Yoşiya döndüğünde, dağda bulunan mezarları gördü; ve gönderip
kemikleri mezarlardan aldı, bu şeyleri söylemiş olan Tanrı adamının ilan
ettiği Yahve'nin sözüne göre onları sunak üzerinde yaktı onu kirletti.
17 Sonra dedi, "Gördüğüm anıt nedir?"

Kent halkı ona, "Yahuda'dan gelen ve Beytel sunağına karşı yaptığın bu
şeyleri ilan eden Tanrı adamının mezarıdır" dediler.

18 O da şöyle dedi, "Onu bırakın! Hiç kimse kemiklerini oynatmasın."
Böylece onun kemiklerini, Samariya'dan çıkmış olan peygamberin
kemikleriyle birlikte bıraktılar.

19 Yoşiya, İsrael krallarının Yahve'yi öfkelendirmek için yaptırdıkları
Samariya kentlerindeki bütün yüksek yerler evlerini de kaldırdı, Beytel'de
yaptığı bütün işlere göre onlara da yaptı.
20 Orada bulunan bütün yüksek yerler kâhinlerini sunaklarda öldürdü,
üzerlerinde insan kemikleri yaktı ve Yeruşalem'e döndü.

21 Kral bütün halka, "Bu Antlaşma Kitabı'nda yazılı olduğu gibi, Tanrınız
Yahve için Pesah'ı tutun" diye buyurdu.
22 İsrael'i yargılayan hâkimlerin günlerinden, İsrael krallarının ve Yahuda
krallarının bütün günlerinden beri böyle bir Pesah tutulmamıştı.
23 Bu Pesah ise Kral Yoşiya'nın on sekizinci yılında, Yeruşalem'de Yahve için
tutuldu.

24 Dahası Yoşiya, kâhin Hilkiya'nın Yahve'nin evinde bulmuş olduğu
kitapta yazılı olan yasanın sözlerini doğrulamak için, ruhlara danışanları,
büyücüleri, terafimi,* putları ve Yahuda diyarında ve Yeruşalem'de görülen
bütün iğrençlikleri ortadan kaldırdı.
25 Kendisinden önce, Moşe'nin bütün yasasına göre, bütün yüreğiyle, bütün
canıyla ve bütün gücüyle Yahve'ye dönen onun gibi bir kral olmadı;
kendisinden sonra da onun gibisi çıkmadı.
26 Bununla birlikte, Yahve, Manaşşe'nin kendisini öfkelendirdiği bütün
kışkırtmalardan ötürü, Yahuda'ya karşı alevlenen büyük gazabının
kızgınlığından dönmedi.
27 Yahve, "İsrael'i kaldırdığım gibi, Yahuda'yı da gözümün önünden
kaldıracağım" dedi. "Seçmiş olduğum bu kenti, Yeruşalem'i ve adım orada
olacaktır dediğim evi kendimden atacağım."
28 Yoşiya'nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
29 Onun günlerinde Mısır Kralı Firavun Neko, Aşur Kralı'na karşı Fırat
Irmağı'na çıktı. Kral Yoşiya da ona karşı çıktı. Ama Firavun Neko onu
görünce Megiddo'da öldürdü.
30 Hizmetkârları onu Megiddo'dan bir arabayla ölü olarak taşıyıp
Yeruşalem'e getirdiler ve kendi mezarına gömdüler. Ülke halkı Yoşiya'nın oğlu
Yehoahaz'ı alıp meshetti ve babasının yerine kral yaptı.

31 Yehoahaz hükmetmeye başladığında yirmi üç yaşındaydı ve Yeruşalem'de
üç ay krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
32 Atalarının yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı
yaptı.

* **23:24** terafim aile putlarıydı.

33 Firavun Neko, Yeruşalem'de krallık yapmasın diye onu Hamat
ülkesindeki Rivla'da zincire vurdu ve ülke üzerine yüz talant gümüş ve bir
talant† altın vergi koydu.
34 Firavun Neko, babası Yoşiya'nın yerine Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i kral
yaptı ve adını Yehoyakim olarak değiştirdi; ama Yehoahaz'ı alıp Mısır'a gitti
ve orada öldü.
35 Yehoyakim gümüşü ve altını Firavun'a verdi; ancak Firavun'un
buyruğuna göre parayı vermek için ülke üzerine vergi koydu. Ülke halkının
gümüşünü ve altını, herkesin kesilmiş vergisine göre toplayıp Firavun
Neko'ya verdi.
36 Yehoyakim hükmetmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve
Yeruşalem'de on bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Ruma'lı Pedaya'nın kızı
Zevida'ydı.
37 Atalarının yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı
yaptı.

24

1 Onun günlerinde Babil Kralı Nebukadnetsar geldi ve Yehoyakim üç
yıllığına onun hizmetkârı oldu. Sonra dönüp ona karşı başkaldırdı.
2 Yahve ona karşı Keldani akıncılarını, Suriye akıncılarını, Moav
akıncılarını ve Ammon'un çocuklarının akıncılarını gönderdi; bunları
hizmetkârları peygamberler aracılığıyla söylediği söze göre Yahuda'yı yok
etmek için ona karşı gönderdi.
3 Gerçekten de bu, Yahuda'yı gözü önünden kaldırmak için Yahve'nin
buyruğuyla geldi,
4 Manaşşe'nin yapmış olduğu her şeye göre, onun dökmüş olduğu suçsuz
kandan dolayı oldu, çünkü Yeruşalem'i suçsuz kanla doldurdu; ve Yahve
bağışlamadı.
5 Yehoyakim'in işlerinin geri kalanı ve yaptığı bütün işler, Yahuda
kralларının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
6 Böylece Yehoyakim atalarıyla uyudu ve yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.
7 Mısır Kralı artık bir daha ülkesinden çıkmadı; çünkü Babil Kralı Mısır
Vadisi'nden Fırat Nehri'ne kadar Mısır Kralı'na ait olan her şeyi almıştı.
8 Yehoyakin hükmetmeye başladığında on sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de
üç ay krallık yaptı. Annesinin adı Yeruşalemli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı.
9 Babasının yaptığı her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
10 O sırada Babil Kralı Nebukadnetsar'ın hizmetkârları Yeruşalem'e çıktılar
ve kent kuşatıldı.
11 O sırada Babil Kralı Nebukadnetsar, hizmetkârları kenti kuşatırken kente
geldi.
12 Yahuda Kralı Yehoyakin, kendisi, annesi, hizmetkârları, beyleri ve
görevlileriyle birlikte Babil Kralı'na çıktı; ve Babil Kralı onu hükmünün
sekizinci yılında yakaladı.
13 Yahve'nin söylemiş olduğu gibi, Yahve'nin evinin bütün hazinelerini ve
kral evinin hazinelerini oradan çıkardı. İsrael Kralı Solomon'un, Yahve'nin
Tapınağı'nda yaptırmış olduğu bütün altın kapları parçaladı.
14 Bütün Yeruşalem'i, on bin sürgün olarak bütün beyleri, bütün cesur
yiğitleri, bütün zanaatkârları ve demircileri götürdü. Ülkenin en yoksul
halkından başka kimse kalmadı.

† **23:33** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

15 Yekoyakin'i, kralın annesini, kralın eşlerini, onun görevlilerini ve ülkenin
ileri gelenlerini Babil'e götürdü. Onları Yeruşalem'den Babil'e sürgün etti.
16 Bütün güçlü adamları, yedi bin kişiyi, zanaatkârları ve demircileri, bin
kişi; bütün bu yiğitleri ve savaşçıları, Babil Kralı onları da Babil'e sürgün
getirdi.
17 Babil Kralı, Yehoyakin'in babasının kardeşi Mattanya'yı kendi yerine
kral yaptı ve adını Sidkiya olarak değiştirdi.
18 Sidkiya hükmetmeye başladığında yirmi bir yaşındaydı ve Yeruşalem'de on
bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
19 Yehoyakim'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü
olanı yaptı.
20 Çünkü onları gözünün önünden atana dek, Yahve'nin öfkesinden dolayı
Yeruşalem'de ve Yahuda'da böyle oldu.
Sonra Sidkiya Babil Kralı'na karşı başkaldırdı.

25

1 Krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Babil
Kralı Nebukadnetsar bütün ordusuyla Yeruşalem'in karşısına geldi ve ona
karşı ordugâh kurdu; ve etrafına rampalar yaptı.
2 Böylece kent, Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatıldı.
3 Dördüncü ayın dokuzuncu gününde, kentte kıtlık öyle şiddetliydi ki, ülke
halkı için ekmek yoktu.
4 O zaman kentte bir gedik açıldı ve bütün savaşçılar geceleyin, kral
bahçesinin yanındaki iki duvar arasındaki kapı yolundan kaçtılar (Keldaniler
çepeçevre kente karşıydı); ve Kral Arava yolundan gitti.
5 Ama Keldani ordusu kralı kovaladı ve Yeriha ovalarında ona yetişti; ve
bütün ordusu yanından dağıldı.
6 Sonra kralı yakalayıp Babil Kralı'nın yanına, Rivla'ya götürdüler ve onun
hakkında hüküm verdiler.
7 Sidkiya'nın oğullarını gözlerinin önünde öldürdüler, sonra Sidkiya'nın
gözlerini oydular, onu zincire vurdular ve Babil'e götürdüler.
8 Beşinci ayda, ayın yedinci günü, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın on
dokuzuncu yılında, Babil Kralı'nın hizmetkârı olan muhafız birliği komutanı
Nebuzaradan Yeruşalem'e geldi.
9 Yahve'nin evini, kralın evini ve Yeruşalem'in bütün evlerini yaktı. Her
büyük evi ateşe verdi.
10 Muhafız birliği komutanıyla birlikte olan bütün Keldani ordusu
Yeruşalem'in çevresindeki surları yıktı.
11 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, kentte kalan halkı ve Babil
Kralı'na kaçanları, geri kalan kalabalığın hepsini sürgün götürdü.
12 Ama muhafız birliği komutanı ülkenin en yoksullarından bazılarını
bağları ve tarlaları işlemek üzere bıraktı.
13 Keldaniler, Yahve'nin evindeki tunç direkleri, Yahve'nin evindeki
ayaklıkları ve tunç denizi parçalayıp tunçlarını Babil'e götürdüler.
14 Kazanları, kürekleri, maşaları, kaşıkları ve hizmet için kullanılan bütün
tunç kapları götürdüler.
15 Muhafız birliği komutanı ateş kaplarını, leğenleri, altın olandan altını,
gümüş olandan gümüşü aldı.
16 Solomon'un Yahve'nin evi için yapmış olduğu iki direğin, bir denizin ve
ayaklıkların, bütün bu kapların tuncu tartılamazdı.

17 Bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı ve üzerinde tunç bir başlık vardı.
Başlığın yüksekliği üç arşındı,* onun çevresinde ağ ve nar motifleri vardı,
hepsi tunçtu. Ağ motifli ikinci direk de bunlara benziyordu.
18 Muhafız birliği komutanı Seraya'yı, ikinci kâhin Sefanya'yı ve eşiğin üç
bekçisini aldı;
19 ve kentten, savaşçıların başında bulunan bir subayı ve kralın yüzünü
görenlerden kentte bulunan beş adamı ve ülke halkını sayan ordunun başı
olan kâtibi ve kentte bulunan ülke halkından altmış kişiyi aldı.
20 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan onları alıp Rivla'ya, Babil
Kralı'nın yanına götürdü.
21 Babil Kralı onlara saldırdı ve Hamat ülkesindeki Rivla'da onları öldürdü.
Böylece Yahuda ülkesinden sürgün edildi.
22 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın Yahuda topraklarında bıraktığı halkın
üzerine, Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı.
23 Babil Kralı'nın Gedalya'yı vali atadığını duyan bütün ordu komutanları,
kendileri ve adamları, Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Bunlar
Netanya oğlu İşmael, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya
ve Maakalı oğlu Yaazanya'ydı.
24 Gedalya onlara ve adamlarına ant içip şöyle dedi: "Keldaniler'in
hizmetkârlarından korkmayın. Ülkede oturun ve Babil Kralı'na hizmet edin.
O zaman sizin için iyi olur."
25 Ama yedinci ayda, kral soyundan Netanya oğlu, Elişama oğlu İşmael, on
adamla birlikte geldi ve Gedalya'yı vurup öldürdüler, Mispa'da kendisiyle
birlikte olan Yahudiler'i ve Keldaniler'i de vurdular.
26 Küçük büyük bütün halk ve ordu komutanları kalkıp Mısır'a geldiler;
çünkü Keldaniler'den korkuyorlardı.
27 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgününün otuz yedinci yılında, on ikinci
ayın yirmi yedinci günü, Babil Kralı Evilmerodak, hükmetmeye başladığı yıl,
Yahuda Kralı Yehoyakin'i zindandan bıraktı.
28 Ona güzel sözler söyledi ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte olan
kralların tahtının üstüne koydu.
29 Zindan giysilerini değiştirdi. Yehoyakin, hayatının bütün günlerinde
sürekli olarak onun önünde ekmek yedi.
30 Kral tarafından kendisine devamlı bir ödenek; hayatının bütün
günlerinde, her gün bir pay verildi.

* **25:17** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

1. TARİHLER

1 Adem, Şit, Enoş,
2 Kenan, Mahalalel, Yeret,
3 Hanok, Metuşelah, Lemek,
4 Noa, Sam, Ham, Yafet
5 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
6 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.
7 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.
8 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.
9 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.
10 Kûş, Nimrod'un babası oldu. O yeryüzünde güçlü biri olmaya başladı.
11 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın,
12 Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın (Filistliler bunlardan geldi) ve Kaftorlular'ın atasıydı.
13 Kenan ilk oğlu Sidon'un ve Hititler'in,
14 Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın,
15 Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in,
16 Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın babasıydı.
17 Sam'ın oğulları: Elam, ve Aşur, ve Arpakşad, ve Lud, ve Aram, ve Uts, ve Hul, ve Geter, ve Meşek.
18 Arpakşad, Şelahın babası oldu, ve Şelah Everin babası oldu.
19 Ever'e iki oğul doğdu; birinin adı Pelek'di; çünkü onun günlerinde yeryüzü bölündü; ve kardeşinin adı Yoktan idi.
20 Yoktan, Almodad'ın, Şelef'in, Hazarmavet'in, Yerah'ın,
21 Hadoram'ın, Uzal'ın, Diklah'ın,
22 Eval'ın, Avimael'in, Şeva'nın,
23 Ofir, Havila ve Yovav'ın babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı.
24 Şem, Arpakşad, Şela,
25 Ever, Pelek, Reu,
26 Seruk, Nahor, Terah,
27 Avram (Avraham da denilir).
28 Avraham'ın oğulları: İshak ve İşmael.
29 Bunlar onların kuşaklarıdır: İşmael'in ilk oğlu Nevayot; sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,
30 Mişma, Duma, Massa, Hadad, Tema,
31 Yetur, Nafiş ve Kedema. Bunlar İşmael'in oğullarıydı.
32 Avraham'ın cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişvak ve Şuah'ı doğurdu. Yokşan'ın oğulları: Şeva ve Dedan.
33 Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida ve Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın oğullarıydı.
34 Avraham, İshak'ın babası oldu. İshak'ın oğulları: Esav ve İsrael.
35 Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam ve Korah.
36 Elifez'in oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz, Timna ve Amalek.
37 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma ve Mizza.
38 Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Siveon, Ana, Dişon, Ezer ve Dişan.

39 Lotan'ın oğulları: Hori ve Homam; Timna Lotan'ın kız kardeşiydi.
40 Şoval'ın oğulları: Alian, Manahat, Eval, Şefi ve Onam. Siveon'un oğulları:
Aya ve Ana.
41 Anah'ın oğulları: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşvan, İtran ve Keran.
42 Ezer'in oğulları: Bilhan, Zaavan ve Yaakan. Dişan'ın oğulları: Uts ve Aran.
43 İsrael'in çocukları üzerinde hiçbir kral hüküm sürmeden önce, Edom
ülkesinde hüküm süren krallar şunlardır: Beor oğlu Bela; ve kentinin adı
Dinhabah idi.
44 Bela öldü ve yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav kral oldu.
45 Yovav öldü ve yerine Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.
46 Huşam öldü ve yerine Moav kırlarında Midyan'ı vuran Bedad oğlu Hadad
kral oldu; kentinin adı Avit idi.
47 Hadad öldü ve yerine Masrekalı Samla kral oldu.
48 Samla öldü ve yerine Irmak kıyısındaki Rehovotlu Şaul kral oldu.
49 Şaul öldü ve yerine Akvor oğlu Baal Hanan kral oldu.
50 Baal Hanan öldü ve yerine Hadad kral oldu; kentinin adı Pai idi.
Karısının adı Mezahav kızı Matred'in kızı Mehetabel'di.
51 Sonra Hadad öldü. Edom'un beyleri şunlardı: Bey Timna, Bey Aliah, Bey
Yetet,
52 Bey Oholivama, Bey Ela, Bey Pinon,
53 Bey Kenaz, Bey Teman, Bey Mivsar,
54 Bey Magdiel ve Bey İram. Bunlar Edom'un beyleridir

2

1 İsrael'in oğulları şunlardır: Ruven, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun,
2 Dan, Yosef, Benyamin, Naftali, Gad ve Aşer.
3 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan ve Şela. Bu üçü, Kenanlı Şua'nın kızından
olan oğluydu. Yahuda'nın ilk oğlu olan Er, Yahve'nin* gözünde kötüydü ve
onu öldürdü.
4 Gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın bütün oğulları
beştir.
5 Peres'in oğulları: Hetsron ve Hamul.
6 Zera'nın oğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol ve Dara; bunların hepsi
beştir.
7 Karmi'nin oğlu: Adanmış şeye karşı suç işleyerek İsrael'i sıkıntıya sokan
Ahar.
8 Etan'ın oğlu: Azarya.
9 Hetsron'un kendisine doğan oğulları: Yerahmeel, Ram ve Keluva.
10 Ram, Amminadav'ın babası oldu; Amminadav da Yahuda oğullarının
beyi Nahşon'un babası oldu.
11 Nahşon, Salma'nın babası oldu; Salma, Boaz'ın babası oldu.
12 Boaz, Oved'in babası oldu; Oved de Yişay'ın babası oldu.
13 Yişay, ilk oğlu Eliav'ın, ikinci oğlu Avinadav'ın, üçüncü oğlu Şimea'nın,
14 dördüncü oğlu Netanel'in, beşinci oğlu Raddayʼın,
15 Altıncı oğlu Otsem'in ve yedinci oğlu David'in babası oldu.
16 Kız kardeşleri ise Seruya ve Avigail'di. Seruya'nın oğulları: Avişay, Yoav
ve Asahel, üçtü.

* **2:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

17 Avigail, Amasa'yı doğurdu; Amasa'nın babası ise İşmaelli Yeter'di.
18 Hetsron oğlu Kalev, karısı Azuvah'dan ve Yeriot'tan çocuk sahibi oldu. Bunlar kadının oğullarıydı: Yeşer, Şovav ve Ardon.
19 Azuvah öldü ve Kalev, kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi.
20 Hur, Uri'nin babası oldu ve Uri de Betsalel'in babası oldu.
21 Daha sonra Hetsron, altmış yaşındayken Gilad'ın babası Makir'in kızının yanına girdi ve onu eş olarak aldı. Kadın ona Seguv'u doğurdu.
22 Seguv, Gilad ülkesinde yirmi üç kenti olan Yair'in babası oldu.
23 Geşur ve Aram, Yair'in kasabalarını, Kenat'ı ve köylerini, altmış kenti onlardan aldılar. Bunların hepsi Gilad'ın babası Makir'in oğullarıydı.
24 Hetsron Kalev Efrata'da öldükten sonra, Hetsron'un karısı Aviya, ona Tekoa'nın babası Aşhur'u doğurdu.
25 Hetsron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları, ilk oğlu Ram, Bunah, Oren, Otsem ve Ahiya'ydı.
26 Yerahmeel'in başka bir karısı daha vardı; adı Atara'ydı. Onam'ın annesiydi.
27 Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları, Maats, Yamin ve Eker'di.
28 Onam'ın oğulları, Şammay ve Yada'ydı. Şammay'ın oğulları, Nadav ve Avişar'dı.
29 Avishur'un karısının adı Avihayil'di; kadın ona Ahvan ve Molid'i doğurdu.
30 Nadav'ın oğulları, Seled ve Appaim'di; ama Seled çocuksuz öldü.
31 Appaim'in oğlu, İşi. İşi'nin oğlu, Şeşan'dı. Şeşan'ın oğlu: Ahlay.
32 Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan; ve Yeter çocuksuz öldü.
33 Yonatan'ın oğulları: Pelet ve Zaza. Bunlar Yerahmeel'in oğullarıydı.
34 Şeşan'ın oğlu yoktu, yalnız kızları vardı. Şeşan'ın bir hizmetkârı vardı, Mısırlı, adı Yarha'ydı.
35 Şeşan kızını hizmetkârı Yarha'ya eş olarak verdi; ve ona Attay'ı doğurdu.
36 Attay, Natan'ın babası oldu ve Natan, Zavad'ın babası oldu.
37 Zavad, Eflal'ın babası oldu ve Eflal, Oved'in babası oldu.
38 Oved, Yehu'nun babası oldu ve Yehu, Azarya'nın babası oldu.
39 Azarya, Heles'in babası oldu ve Heles, Eleasa'nın babası oldu.
40 Elasa, Sismay'ın babası oldu ve Sismay, Şallum'un babası oldu.
41 Şallum, Yekamya'nın babası oldu ve Yekamya, Elişama'nın babası oldu.
42 Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları, ilk oğlu Zif'in babası olan Meşa ve Hevron'un babası olan Mareşah'ın oğullarıydı.
43 Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem ve Şema.
44 Şema, Yorkeam'ın babası olan Raham'ın babası oldu. Rekem, Şammay'ın babası oldu.
45 Şammay'ın oğlu Maon'du. Maon da Beyt Sur'un babasıydı.
46 Kalev'in cariyesi Efa, Haran'ı, Motsa'yı ve Gazez'i doğurdu. Haran, Gazez'in babası oldu.
47 Yahday'ın oğulları: Regem, Yotan, Geşan, Pelet, Efa ve Şaaf.
48 Kalev'in cariyesi Maaka, Şeber ve Tirhana'yı doğurdu.
49 Madmanna'nın babası Şaaf'ı, Makbena'nın babası Şeva'yı ve Gibea'nın babasını doğurdu; Kalev'in kızı da Aksa'ydı.
50 Efrata'nın ilk oğlu Hur'un oğlu Kalev'in oğulları şunlardı: Kiryat Yearim'in babası Şoval,
51 Beytlehem'in babası Salma ve Beyt Gader'in babası Haref.

52 Kiryat Yearim'in babası Şoval'ın oğulları vardı: Haroeh, Menuhot'un
yarısı.
53 Kiryat Yearim'in aileleri: İtriler, Putiler, Şumatlılar ve Mişralılar;
bunlardan da Soralılar ve Eştaollular geldi.
54 Salma'nın oğulları: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot Beyt Yoav ve
Manahatlılar'ın yarısı, Sorlular.
55 Yaves'te yaşayan yazıcı aileleri: Tiratlılar, Şimeatlılar ve Şukatlılar. Bunlar,
Rekav evinin babası olan Hammat'tan gelen Kenliler'dir.

3

1 Hevron'da David'e doğan oğulları şunlardır: İlk oğlu, Yizreelli
Ahinoam'dan Amnon; ikincisi, Karmelli Avigail'den Daniel;
2 Üçüncüsü, Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'nın oğlu Avşalom;
dördüncüsü, Hagit'in oğlu Adoniya;
3 Beşincisi, Avital'den Şefatya; altıncısı, karısı Egla'dan İtream.
4 Hevron'da kendisine altı çocuk doğdu; ve orada yedi yıl altı ay hüküm
sürdü. Yeruşalem'de otuz üç yıl hüküm sürdü.
5 Ve Yeruşalem'de kendisine bunlar doğdu: Şimea, Şovav, Natan ve Solomon,
dördü, Ammiel'in kızı Batşua'dan;
6 ve İvhar, Elişama, Elifelet,
7 Noga, Nefeg, Yafia,
8 Elişama, Eliyeda ve Elifelet, dokuz.
9 Bunların hepsi David'in oğullarıydı, cariyelerin oğulları hariç; Tamar da
onların kız kardeşiydi.
10 Solomon'un oğlu Rehovam'dı; Aviya onun oğlu, Asa onun oğlu, Yehoşafat
onun oğlu,
11 Yoram onun oğlu, Ahazya onun oğlu, Yoaş onun oğlu,
12 Amatsya onun oğlu, Azarya onun oğlu, Yotam onun oğlu,
13 Ahaz onun oğlu, Hizkiya onun oğlu, Manaşşe onun oğlu,
14 Amon onun oğlu Yoşiya onun oğlu.
15 Yoşiya'nın oğulları: İlk oğlu Yohanan, ikincisi Yehoyakim, üçüncüsü
Sidkiya ve dördüncüsü Şallum.
16 Yehoyakim'in oğulları: Oğlu Yekonya ve oğlu Sidkiya.
17 Sürgün olan Yekonya'nın oğulları: Onun oğlu Şealtiel,
18 Malkiram, Pedaya, Şenazar, Yekamya, Hoşama ve Nedavya.
19 Pedaya'nın oğulları: Zerubbabel ve Şimei. Zerubbabel'in oğulları:
Meşullam ve Hananya; onların kız kardeşi Şelomit'ti;
20 Haşuva, Ohel, Berekya, Hasadya ve Yuşav Hesed, beş.
21 Hananya'nın oğulları: Pelatya ve Yeşaya; Refaya'nın oğulları, Arnan'ın
oğulları, Ovadya'nın oğulları, Şekanya'nın oğulları.
22 Şekanya'nın oğlu: Şemaya. Şemaya'nın oğulları: Hattuş, İgal, Barya, Nearya
ve Şafat, altı.
23 Neraya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya ve Azrikam, üç.
24 Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkub, Yohanan, Delaya
ve Anani; yedi.

4

1 Yahuda'nın oğulları: Perez, Hetsron, Karmi, Hur ve Şoval.

2 Şoval'ın oğlu Reaya, Yahat'ın babası oldu; Yahat da Ahumay ve Lahad'ın
babası oldu. Bunlar Soralılar'ın boylarıdır.
3 Etam'ın babasının oğulları şunlardır: Yizreel, İşma ve İdvaş. Kız
kardeşlerinin adı Hazzelelponi'ydi.
4 Penuel, Gedor'un babasıydı ve Ezer, Huşa'nın babasıydı. Bunlar,
Efrata'nın ilk oğlu Hur'un, Beytlehem'in babasıdır.
5 Tekoa'nın babası Aşhur'un iki karısı vardı: Helah ve Naara.
6 Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar
Naara'nın oğullarıydı.
7 Helah'ın oğulları Seret, Yitshar ve Etnan'dı.
8 Hakkots, Anuv'un, Soveva'nın ve Harum'un oğlu Aharhel boylarının
atası oldu.
9 Yaves kardeşlerinden daha saygındı. Annesi ona Yaves* adını verdi,
"Çünkü onu acı çekerek doğurdum" dedi.
10 Yaves, İsrael'in Tanrısı'na† feryat edip, "Keşke beni gerçekten kutsasan ve
sınırımı genişletsen! Elin benimle olsun ve acı çekmeyeyim diye beni
kötülükten koru!" dedi.
Tanrı ona istediğini verdi.
11 Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası olan Mehir'in babası oldu.
12 Eşton, Beyt Rafa, Paseah ve İr Nahaş'ın babası Tehinna'nın babası oldu.
Bunlar Reka adamlarıdır.
13 Kenaz'ın oğulları: Otniel ve Seraya. Otniel'in oğulları: Hatat.‡
14 Meonotay, Ofra'nın babası oldu; Seraya, Ge Haraşim'in babası Yoav'ın
babası oldu; çünkü onlar zanaatkârlardı.
15 Yefunne'nin oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela ve Naam. Ela'nın oğlu: Kenaz.
16 Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya ve Asarel.
17 Ezra'nın oğulları: Yeter, Mered, Efer ve Yalon. Mered'in karısı Miryam'ı,
Şammay'ı ve Eştemoa'nın babası İşva'yı doğurdu.
18 Yahudi olan karısı, Gedor'un babası Yered'i, Soko'nun babası Hever'i ve
Sanoah'ın babası Yekutiel'i doğurdu. Bunlar, Mered'in aldığı Firavun'un kızı
Bitya'nın oğullarıydı.
19 Naham'ın kız kardeşi Hodiya'nın karısının oğulları, Keilalı Garmlılar'ın
ve Eştemoalı Maakalılar'ın atalarıydı.
20 Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben Hanan ve Tilon. Yişi'nin oğulları:
Zohet ve Ben Zohet.
21 Yahuda oğlu Şela'nın oğulları: Leka'nın babası Er, Mareşah'ın babası
Laada ve ince keten yapanlar evinin, Aşvea evinin boyları;
22 Yokim ve Moav ve Yaşubilehem'de egemenlik kuran Kozeva adamları,
Yoaş ve Saraf. Bu kayıtlar eskidir.
23 Bunlar çömlekçiler ve Netaim ve Gederah sakinleriydi; kralın işinde
onunla birlikte orada yaşıyorlardı.
24 Şimon'un oğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul;
25 Onun oğlu Şallum, onun oğlu Mivsam, onun oğlu Mişma.
26 Mişma'nın oğulları: Onun oğlu Hammuel, onun oğlu Zakkur, onun oğlu
Şimei.
27 Şimei'nin on altı oğlu ve altı kızı vardı; ama kardeşlerinin çok çocuğu
yoktu ve bütün boyları Yahuda'nın çocukları gibi çoğalmadı.

---

* **4:9** "Yaves" İbranice'deki "acı" kelimesini çağrıştırır. † **4:10** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **4:13** Grekçe and Vulgata'ya "ve Meonotay" eklenir

28 Beerşeva'da, Molada'da, Hazarşual'da,
29 Bilha'da, Esem'de, Tolad'da,
30 Betuel'de, Horma'da, Ziklag'da,
31 Bet Markavot'ta, Hazar Susim'de, Beyt Biri'de ve Şaaraim'de oturdular. David'in krallığına kadar kentleri bunlardı.
32 Köyleri Etam, Ayn, Rimmon, Token ve Aşan'dı; beş kent;
33 Ve aynı kentlerin çevresindeki Baal'a kadar bütün köyler onlarındı. Yerleşim yerleri bunlardı ve soy kütüklerini tuttular.
34 Meşovav, Yamlek, Amatsya'nın oğlu Yoşa,
35 Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu,
36 Elioenay, Yaakovah, Yeşohayya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya,
37 Ve Şemaya oğlu, Şimri'nin oğlu, Yedaya'nın oğlu, Allon'un oğlu, Şifi'nin oğlu Ziza.
38 Bunların adları anılanlar, kendi ailelerinde beylerdi. Atalarının evleri çok çoğaldı.
39 Sürüleri için otlak aramak üzere Gedor girişine, vadinin doğu tarafına gittiler.
40 Bol ve iyi otlaklar buldular. Ülke geniş, sakin ve huzurluydu. Çünkü daha önce orada yaşayanlar Ham soyundandı.
41 Bunlar, Yahuda Kralı Hizkiya'nın günlerinde adları yazılı olanlar geldiler ve onların çadırlarını ve orada bulunan Meunlar'ı vurdular; ve onları tamamen yok ettiler, bugüne dek böyledir ve onların yerinde yaşadılar, çünkü orada sürüleri için otlak vardı.
42 Onlardan bazıları, Şimonoğulları'ndan beş yüz kişi, Seir dağına gittiler; ve onların başları Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya ve Uzziel'di.
43 Amalekliler'in kaçaklarından geri kalanını vurdular ve bugüne dek orada yaşadılar.

5

1 İsrael'in ilk oğlu Ruven'in oğulları (Çünkü ilk doğan oydu, ama babasının yatağını kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrael'in oğlu Yosef'in oğullarına verildi; ve soy kütüğü ilk oğulluk hakkına göre sayılmadı.
2 Çünkü Yahuda kardeşlerinden üstün geldi ve hükümdar ondan çıktı; ama ilk oğulluk hakkı Yosef''indi)
3 İsrael'in ilk oğlu Ruven'in oğulları: Hanok, Pallu, Hetsron ve Karmi.
4 Yoel'in oğulları: Onun oğlu Şemaya, onun oğlu Gog, onun oğlu Şimei,
5 Onun oğlu Mika, onun oğlu Reaya, onun oğlu Baal,
6 ve onun oğlu Beera, Aşur Kralı Tilgat Pilneser'in sürgüne gönderdiği kişiydi. Ruvenliler'in beyiydi.
7 Boylarına göre kardeşleri, kuşaklarının soyağacına göre sayıldığında: Baş Yeiel ve Zekariya,
8 Ve Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bela, o Nebo'ya ve Baal Meon'a kadar Aroer'de yaşıyordu;
9 Ve Gilad ülkesinde hayvanları çoğaldığı için, Fırat Irmağı'ndan çölün girişine kadar doğuda yaşadı.
10 Saul'un günlerinde, onların eliyle düşen Hagriler ile savaştılar; ve Gilad'ın doğusundaki bütün ülkede çadırlarında yaşadılar.
11 Gadoğulları Başan ülkesinde Saleka'ya kadar onların yanında yaşadılar:
12 Başı Yoel, ikincisi Şafam, Yanay ve Başan'da Şafat.

13 Ataları evlerinden olan kardeşleri: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia ve Ever, yedi.
14 Bunlar Huri oğlu, Yaroah oğlu, Gilad oğlu, Mikael oğlu, Yeşişay oğlu, Yahdo oğlu, Buz oğlu Avihayil'in oğullarıydı.
15 Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi ataları evlerinin başıydı.
16 Gilad'da, Başan'da ve kasabalarında, Şaron'un bütün otlaklarında da, onların sınırlarına kadar yaşıyorlardı.
17 Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrael Kralı Yarovam'ın günlerinde soy kütüklerine göre sayıldı.
18 Ruvenoğulları, Gadlılar ve Manaşşe'nin yarım oymağı, yiğit adamlardan, kalkan ve kılıç taşıyabilen, yay ile ok atabilen ve becerikli savaşa çıkabilen kırk dört bin yedi yüz altmış kişiydi.
19 Hagrilerle, Yetur, Nafiş ve Nodav'la savaştılar.
20 Onlara karşı yardım gördüler ve Hagriler ve onlarla birlikte olanların hepsi onların eline teslim edildi; çünkü savaşta Tanrı'ya feryat ettiler ve O da onlara yanıt verdi, çünkü O'na güvenmişlerdi.
21 Onların hayvanlarını alıp götürdüler: Develerinden elli bin, koyunlarından iki yüz elli bin, eşeklerinden iki bin, adamlarından da yüz bin.
22 Çünkü savaş Tanrı'dan olduğu için düşüp ölen çok oldu. Sürgüne dek onların yerinde yaşadılar.
23 Manaşşe'nin yarım oymağı çocukları ülkede yaşadılar. Başan'dan Baal Hermon, Senir ve Hermon Dağı'na kadar çoğaldılar.
24 Ataları evlerinin başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya ve Yahdiel. Bunlar cesur yiğitler, ünlü adamlardı, ataları evlerinin başlarıydı.
25 Atalarının Tanrısı'na karşı suç işlediler ve Tanrı'nın önlerinden yok ettiği ülke halklarının ilâhları ardınca fahişelik ettiler.
26 Böylece İsrael'in Tanrısı, Aşur Kralı Pul'un ve Aşur Kralı Tilgat Pilneser'in ruhunu harekete geçirdi ve Ruvenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe'nin yarım oymağını sürüp Halah'a, Habor'a, Hara'ya ve Gozan Irmağı'na götürdü; bugüne dek öyledir.

6

1 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat ve Merari.
2 Kohat'ın oğulları: Amram, Yitshar, Hevron ve Uzziel.
3 Amram'ın oğulları: Aron, Moşe ve Miryam. Aron'un oğulları: Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar.
4 Eleazar, Pinehas'ın babası oldu. Pinehas, Abişua'nın babası oldu.
5 Avişua, Bukki'nin babası oldu. Bukki, Uzzi'nin babası oldu.
6 Uzzi, Zerahya'nın babası oldu. Zerahya, Merayot'un babası oldu.
7 Merayot, Amarya'nın babası oldu. Amarya, Ahituv'un babası oldu.
8 Ahituv, Sadok'un babası oldu. Sadok, Ahimaats'ın babası oldu.
9 Ahimaats, Azarya'nın babası oldu. Azarya, Yohanan'ın babası oldu.
10 Yohanan, Solomon'un Yeruşalem'de yaptırdığı evde kâhinlik görevini yürüten Azarya'nın babası oldu.
11 Azarya, Amarya'nın babası oldu. Amarya, Ahituv'un babası oldu.
12 Ahituv, Sadok'un babası oldu. Sadok, Şallum'un babası oldu.
13 Şallum, Hilkiya'nın babası oldu. Hilkiya, Azarya'nın babası oldu.
14 Azarya, Seraya'nın babası oldu. Seraya, Yehotsadak'ın babası oldu.

15 Yahve Nebukadnetsar'ın eliyle Yahuda ve Yeruşalem'i sürdüğü zaman,
Yehotsadak sürgüne gitti.
16 Levi'nin oğulları: Gerşom, Kehat ve Merari.
17 Gerşom'un oğullarının adları şunlardır: Livni ve Şimei.
18 Kohat'ın oğulları: Amram, Yitshar, Hevron ve Uzziel'di.
19 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Bunlar, ataları evlerine göre
Levililer'in boylarıdır.
20 Gerşom'dan: Onun oğlu Livni, onun oğlu Yahat, onun oğlu Zimmah,
21 onun oğlu Yoah, onun oğlu İddo, onun oğlu Zerah ve onun oğlu Yeateray.
22 Kohat'ın oğulları: Onun oğlu Amminadav, onun oğlu Korah, onun oğlu
Assir,
23 onun oğlu Elkana, onun oğlu Eviasaf, onun oğlu Assir,
24 onun oğlu Tahat, onun oğlu Uriel, onun oğlu Uzziya ve onun oğlu Şaul.
25 Elkana'nın oğulları: Amasay ve Ahimot.
26 Elkana'ya gelince, Elkana'nın oğulları: Onun oğlu Sofay, onun oğlu
Nahat,
27 onun oğlu Eliav, onun oğlu Yeroham ve onun oğlu Elkana.
28 Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel, ikincisi Aviya.
29 Merari'nin oğulları: Mahli, oğlu Livni, oğlu Şimei, oğlu Uzza,
30 onun oğlu Şimea, onun oğlu Haggya, onun oğlu Asaya.
31 Bunlar, David'in, Sandık oraya dinlenmeye geldikten sonra, Yahve'nin
evinde ilahi söyleme hizmetine koyduğu kişilerdir.
32 Solomon, Yeruşalem'de Yahve'nin evini bina edene kadar, Buluşma
Çadırı meskeni önünde ilahi söyleyerek hizmet ettiler. Görevlerini sıralarına
göre yerine getirdiler.
33 Hizmet edenler ve oğulları şunlardır: Kohatoğulları'ndan: Samuel oğlu
Yoel oğlu ilahi söyleyen Heman,
34 Toah oğlu, Eliel oğlu, Yeroham oğlu, Elkana oğlu,
35 Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu,
36 Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu,
37 Korah oğlu, Evyasaf oğlu, Assir oğlu, Tahat oğlu,
38 İsrael oğlu, Levi oğlu, Kohat oğlu, Yitshar oğlu.
39 Sağında duran onun kardeşi Asaf, Şimea oğlu, Berekya oğlu Asaf,
40 Malkiya oğlu, Baaseya oğlu Mikael oğlu,
41 Adaya oğlu, Serah oğlu Etni oğlu,
42 Şimei oğlu, Zimma oğlu, Etan oğlu,
43 Levi oğlu, Gerşom oğlu, Yahat
44 Sol tarafta onların kardeşleri Merarioğulları: Malluk oğlu, Avdi oğlu, Kişi
oğlu Etan,
45 Hilkiya oğlu, Amatsya oğlu, Haşavya oğlu,
46 Şemer oğlu, Bani oğlu, Amtsi oğlu,
47 Levi oğlu, Merari oğlu, Muşi oğlu, Mahli oğlu.
48 Tanrı Evi'nin çadırının bütün hizmeti için kardeşleri Levililer atandı.
49 Ama Aron ve oğulları, Tanrı'nın hizmetkârı Moşe'nin buyurduğu her şeye
göre, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında, En Kutsal Yer'in bütün
işleri için ve İsrael için kefaret etmek üzere sunular sundular.
50 Aron'un oğulları şunlardır: Onun oğlu Eleazar, onun oğlu Pinehas, onun
oğlu Avişua,
51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,

52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv,
53 onun oğlu Sadok ve onun oğlu Ahimaats.
54 Şimdi, sınırlarında ordugâhlarına göre meskenleri şunlardır: Kohatlılar'ın
boylarından Aronoğulları'na (çünkü ilk kura onlarındı),
55 Yahuda ülkesindeki Hevron'u ve çevresindeki otlakları onlara verdiler.
56 Ancak kentin tarlalarını ve köylerini Yefunne oğlu Kalev'e verdiler.
57 Aronoğulları'na sığınma kentlerini verdiler: Hevron, otlaklarıyla Livna,
Yattir, Eştemoa, otlaklarıyla,
58 Hilen otlaklarıyla, Devir otlaklarıyla,
59 Aşan otlaklarıyla ve Beyt Şemeş otlaklarıyla;
60 ve Benyamin oymağından, Giva otlaklarıyla, Allemet otlaklarıyla ve
Anatot otlaklarıyla. Boylarına göre bütün kentleri on üç kentti.
61 Kohatoğulları'nın geri kalanına, bu oymağın boylarından, yarım oymak,
Manaşşe'nin yarısından, on kent kurayla verildi.
62 Gerşomoğulları'na, boylarına göre, İssakar oymağından, Aşer oymağından,
Naftali oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağından, on üç kent verildi.
63 Merarioğulları'na, boylarına göre, Ruven oymağından, Gad oymağından
ve Zevulun oymağından on iki kent kurayla verildi.
64 İsrael'in çocukları, Levililer'e otlaklarıyla birlikte o kentleri verdiler.
65 Yahuda'nın çocukları oymağından, Şimon'un çocukları oymağından,
Benyamin'in çocukları oymağından adlarıyla anılan şu kentleri kura ile
verdiler.
66 Kohatoğulları'nın bazı oymaklarının Efraim oymağından sınır kentleri
vardı.
67 Onlara sığınma kentleri verildi: Efraim dağlık bölgesindeki Şekem ile
otlaklarını ve Gezer ile otlaklarını,
68 Yokmeam ile otlaklarını ve Beyt Horon ile otlaklarını,
69 Ayalon ile otlaklarını ve Gat Rimmon ile otlaklarını;
70 Manaşşe'nin yarım oymağından da Aner ile otlaklarını, Bileam ile
otlaklarını, Kohatoğulları boyunun geri kalanına verdiler.
71 Manaşşe yarım oymağının Gerşomoğulları'na, Başan'daki Golan ile
otlaklarını, Aştarot ile otlaklarını;
72 İssakar oymağından Kedeş ile otlaklarını, Daverat ile otlaklarını,
73 Ramot ile otlaklarını, Anem ile otlaklarını;
74 Aşer oymağından Maşal ile otlaklarını, Avdon ile otlaklarını,
75 Hukok ile otlaklarını, Rehov ile otlaklarını;
76 Naftali oymağından Galile'deki Kedeş ile otlaklarını, Hammon ile
otlaklarını, Kiriatayim ile otlaklarını verdiler.
77 Merarioğulları'na, Levililer'in geri kalanına, Zevulun oymağından,
Rimmon ile otlaklarını ve Tabor ile otlaklarını,
78 Yarden'in ötesinde, Yeriha'da, Yarden'in doğusunda, Ruven oymağından,
çölde Betser ile otlaklarını, Yahtsa ile otlaklarını,
79 Kedemot ile otlaklarını Mefaat ile otlaklarını,
80 Gad oymağından, Gilad'da Ramot ile otlaklarını, Mahanaim ile
otlaklarını,
81 Heşbon ile otlaklarını, Yatser ile otlaklarını verdiler.

7

1 İssakaroğulları'ndan: Tola, Pua, Yaşuv ve Şimron, dört.

2 Tolaoğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, İvsam ve Şemuel, ataları
evlerinin başları, Tola'dan; kuşaklarından cesur yiğitler. David'in günlerinde
onların sayıları yirmi iki bin altı yüzdü.
3 Uzzi'nin oğlu: İzrahya. İzrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel ve İşşiya,
beş; hepsi de baş adamlardı.
4 Onlarla birlikte, kuşaklarına göre, ataları evlerine göre, savaş için ordu
birlikleri, otuz altı bin; çünkü çok karıları ve oğulları vardı.
5 İssakar'ın bütün boyları arasında, soy kütüğüne göre sayılan cesur yiğitler,
kardeşleri seksen yedi bindi.
6 Benyamin'in oğulları: Bela, Beker ve Yediael, üç.
7 Bela'nın oğulları: Etsvon, Uzzi, Uzziel, Yerimot ve İri, beş; atalar evlerinin
başları, cesur yiğitler; ve soy kütüğüne göre yirmi iki bin otuz dört kişi sayıldı.
8 Beker'in oğulları: Zemirah, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya,
Anatot ve Alemet. Bunların hepsi Beker'in oğullarıydı.
9 Kuşaklarına göre soy kütüğüne göre, ataları evlerinin başları, cesur yiğitler,
yirmi bin iki yüz kişi sayıldı.
10 Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehud,
Kenaana, Zetan, Tarşiş ve Ahişahar.
11 Bütün bunlar, ataları evlerinin başlarına göre, Yediael'in oğullarıydı;
savaşa gidebilecek kadar güçlü, cesur yiğitlerdi. On yedi bin iki yüz.
12 Şuppim, Huppim, İr'in oğulları, Aher'in oğulları, Huşim.
13 Naftali'nin oğulları: Yahziel, Guni, Yeser, Şallum ve Bilha'nın oğulları.
14 Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyesi Asriel'i doğurdu. O, Gilad'ın babası
Makir'i doğurdu.
15 Makir, Huppim ve Şuppim'den bir karı aldı. Kız kardeşinin adı
Maaka'ydı. İkincisinin adı Selofhad'dı. Selofhad'ın da kızları oldu.
16 Makir'in karısı Maaka bir oğul doğurdu ve adını Pereş koydu. Kardeşinin
adı Şereş'ti. Onun oğulları da Ulam ve Rakem'diler.
17 Ulam'ın oğulları: Bedan. Bunlar Manaşşe'nin oğlu Makir'in oğlu Gilad'ın
oğullarıydı.
18 Kız kardeşi Hammoleket, İşhod'u, Aviezer'i ve Mahla'yı doğurdu.
19 Şemida'nın oğulları: Ahian, Şekem, Likhi ve Aniam idi.
20 Efraim'in oğulları: Şutelah, onun oğlu Bered, onun oğlu Tahat, onun oğlu
Eleada, onun oğlu Tahat,
21 onun oğlu Zavad, onun oğlu Şutelah, Ezer ve Elead. Bunları ülkede
doğmuş olan Gatlılar öldürdüler, çünkü onların hayvanlarını alıp götürmek
için inmişlerdi.
22 Babaları Efraim günlerce yas tuttu ve kardeşleri onu avutmak için
geldiler.
23 Karısının yanına girdi, kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu ve babası
evinde sıkıntı olduğu için adını Beria* koydu.
24 Kızı, Aşağı ve Yukarı Beyt Horon'u ve Uzzen Şerah'ı kuran Şeera'ydı.
25 Refah onun oğluydu ve Reşef, onun oğlu Telah, onun oğlu Tahan,
26 Onun oğlu Ladan, onun oğlu Ammihud, onun oğlu Elişama,
27 onun oğlu Nun ve onun oğlu Yeşu'ydu.
28 Mülkleri ve yerleşim yerleri Beytel ve kasabaları, doğuda Naaran, batıda
Gezer ve kasabaları, Şekem ve kasabaları, Azza ve kasabalarına kadar;

* **7:23** "Beria" kelimesi İbranice'deki "talihsizlik" kelimesine benzemektedir.

29 Manaşşeoğulları'nın sınırları yanında ise Beyt Şean ve kasabaları, Taanak
ve kasabaları, Megiddo ve kasabaları, Dor ve kasabalarıydı. İsrael oğlu
Yosef'in çocukları buralarda yaşıyordu.
30 Aşer'in oğulları: İmna, Yişva, Yişvi ve Beria. Serah kız kardeşleriydi.
31 Beria'nın oğulları: Hever ve Birzait'in babası olan Malkiel.
32 Hever, Yaflet'in, Şomer'in, Hotam'ın ve onların kız kardeşleri Şua'nın
babası oldu.
33 Yaflet'in oğulları: Pasak, Bimhal ve Aşvat. Bunlar Yaflet'in oğullarıydı.
34 Şemer'in oğulları: Ahi, Rohga, Yehubba ve Aram.
35 Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah, İmna, Şeleş ve Amal.
36 Sofah'ın oğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, İmra,
37 Bezer, Hod, Şamma, Şilshah, İtran ve Beera.
38 Yeter'in oğulları: Yefunne, Pispa ve Ara.
39 Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel ve Ritsya.
40 Bunların hepsi Aşer'in çocuklarıydı, ata evlerinin başlarıydı, cesur seçkin
yiğitlerdi, beylerin başlarıydılar. Savaşta hizmet için soy kütüğüne göre
sayılanların sayısı yirmi altı bin kişiydi.

8

1 Benyamin, ilk oğlu Bela'nın, ikinci oğlu Aşvel'in, üçüncü oğlu Aharah'ın,
2 dördüncü oğlu Noha'nın ve beşinci oğlu Rafa'nın babası oldu.
3 Bela'nın oğulları vardı: Addar, Gera, Avihud,
4 Avişua, Naaman, Ahoah,
5 Gera, Şefufan ve Huram.
6 Bunlar Ehud'un oğullarıydı. Bunlar, Manahat'a sürgün edilen Geva
sakinlerinin ataları evlerinin başlarıydı:
7 Naaman, Ahiya ve Gera, onları sürgün eden buydu ve Uzza ile
Ahihud'un babası oldu.
8 Şaharayim, onları gönderdikten sonra Moav kırlarında çocuklar babası oldu.
Karıları Huşim ve Baara'ydı.
9 Karısı Hodeş'ten Yovav'ın, Sîvya'nın, Meşa'nın, Malkam'ın,
10 Yeuts'un, Şakya'nın ve Mirma'nın babası oldu. Bunlar onun oğullarıydı,
atalar evlerinin başlarıydı.
11 Huşim'den Avituv ve Elpaal'ın babası oldu.
12 Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod ile kasabalarını kuran Şemed;
13 Ayalon sakinlerinin ataları evlerinin başları olan ve Gat sakinlerini
kaçıran Beria ve Şema;
14 Ahio, Şaşak, Yeremot,
15 Zevadya, Arad, Eder,
16 Mikael, İşpa, Yoha, Beria'nın oğulları,
17 Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,
18 İşmeray, İzliya, Yovav, Elpaal'ın oğulları,
19 Yakim, Zikri, Zavdi,
20 Elienay, Silletay, Eliel,
21 Adaya, Beraya, Şimrat, Şimei'nin oğulları,
22 İşpan, Ever, Eliel,
23 Avdon, Zikri, Hanan,
24 Hananya, Elam, Antotiya,

25 İfdeya, Penuel, Şaşak'ın oğulları,
26 Şamşeray, Şehariya, Atalya,
27 Yaareşiya, Eliya, Zikri ve Yeroham.
28 Bunlar kuşaklar boyunca atalar evlerinin başları, önderlerdi. Bunlar Yeruşalem'de yaşadılar.
29 Karısının adı Maaka olan Givon'un babası, Givon'da yaşadı.
30 İlk oğlu Avdon ile, Sur, Kiş, Baal, Nadav,
31 Gedor, Ahio, Zeker,
32 ve Şimeah'ın babası olan Miklot da orada yaşadı. Bunlar da aileleriyle birlikte Yeruşalem'de, akrabalarının yanında yaşadılar.
33 Ner, Kiş'in babası oldu. Kiş, Saul'un babası oldu. Saul, Yonatan'ın, Malkişua'nın, Avinadav'ın ve Eşvaal'ın babası oldu.
34 Yonatan'ın oğlu Meriv Baal'dı. Meriv Baal, Mika'nın babası oldu.
35 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea ve Ahaz.
36 Ahaz, Yehoaddah'ın babası oldu. Yehoaddah, Alemet'in, Azmavet'in ve Zimri'nin babası oldu. Zimri, Motsa'nın babası oldu.
37 Motsa, Binea'nın babası oldu. Rafa onun oğluydu, Eleasa onun oğluydu ve Atsel de onun oğluydu.
38 Atsel'in altı oğlu vardı. Adları şunlardır: Atsrikam, Bokeru, İşmael, Şearya, Ovadya ve Hanan. Bunların hepsi Atsel'in oğullarıydı.
39 Kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş ve üçüncüsü Elifelet.
40 Ulam'ın oğulları cesur, okçu yiğitlerdi ve oğulları ve torunları çoktu, yüz elli. Bunların hepsi Benyamin'in oğullarındandı.

9

1 Böylece bütün İsrael soy kütüklerine göre sayıldılar; ve işte,* bunlar İsrael krallarının kitabında yazılıdır. Yahuda, itaatsizliği yüzünden Babil'e sürgün edildi.
2 Kentlerindeki mülklerinde oturan ilk sakinler İsrael, kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi.
3 Yeruşalem'de Yahuda'nın çocuklarından, Benyamin'in çocuklarından, Efraim'in ve Manaşşe'nin çocuklarından şunlar oturuyordu:
4 Yahudanın oğlu Peretsin çocuklarından: Bani'nin oğlu, İmri'nin oğlu, Omri'nin oğlu, Ammihud'un oğlu Utay.
5 Şilolular'dan: İlk oğlu Asaya ve oğulları.
6 Zeraoğulları'ndan: Yeuel ve kardeşleri, altı yüz doksan.
7 Benyaminoğulları'ndan: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu;
8 ve Yeroham'ın oğlu İvneya, ve Mikrinin oğlu, Uzzi oğlu Ela, ve İbniya'nın oğlu, Reuelin oğlu, Şefatya oğlu Meşullam;
9 ve onların kardeşleri, soylarına göre, dokuz yüz elli altı. Bunların hepsi ataları evlerine göre atalar evlerinin başlarıydı.
10 Kâhinlerden: Yedaya, Yehoyariv, Yakin,
11 Tanrı evinin yöneticisi Ahitiuv'un oğlu, Merayot'un oğlu, Sadok'un oğlu, Meşullam'ın oğlu, Hilkiya'nın oğlu Azarya;
12 ve Malkiya'nın oğlu, Paşhur'un oğlu, Yeroham'ın oğlu Adaya, ve İmmer'in oğlu, Meşillemit'in oğlu, Meşullam'ın oğlu, Yahzera'nın oğlu, Adiel'in oğlu Maasay;

* **9:1** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

13 ve atalar evlerinin başları olan kardeşleri, bin yedi yüz altmış; Tanrı
evinin hizmetinde çok yetenekli adamlardı.
14 Levililer'den: Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu, Azrikam oğlu, Haşşuv
oğlu Şemaya;
15 Bakbakkar, Hereş, Galal ve Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya;
16 Yedutun oğlu, Galal oğlu Şemaya oğlu, Ovadya; ve Netofalılar'ın köylerinde
yaşayan Elkana oğlu, Asa oğlu Berekya.
17 Kapı bekçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri (Şallum
baştı).
18 Daha önce doğu tarafındaki kral kapısında görev yapmışlardı. Levi'nin
çocuklarının ordugâh kapı bekçileriydi bunlar.
19 Şallum, Kore'nin oğlu, Evyasaf'ın oğlu, Korah'ın oğluydu. Atalar evinden
olan kardeşleri, Korahlılar, hizmet işi üzerinde, çadır eşiklerinin bekçileriydiler.
Ataları, Yahve'nin ordugâhı üzerinde, girilecek yerin bekçileri olmuşlardı.
20 Eleazar'ın oğlu Pinehas eskiden onların başındaydı ve Yahve onunla
birlikteydi.
21 Meşelemya'nın oğlu Zekariya, Buluşma Çadırı'nın kapısının kapı
bekçisiydi.
22 Eşiklerde kapı bekçisi olarak seçilenlerin hepsi iki yüz on iki kişiydi.
Bunlar, köylerinde soy kütüğüne göre yazılmıştı. David ve Gören Samuel,
onları görevlerine atamışlardı.
23 Böylece kendileri ve çocukları, Yahve'nin evinin kapılarını, çadır evini
muhafız olarak bakıyorlardı.
24 Dört tarafta, doğuya, batıya, kuzeye ve güneye doğru kapıcılar vardı.
25 Köylerindeki kardeşleri, zaman zaman onlarla birlikte olmak için her
yedi günde bir gelirlerdi.
26 Çünkü Levili olan dört baş kapı bekçisi, görevdeydiler ve Tanrı evindeki
odaların ve hazinelerin başındaydı.
27 Tanrı evinin çevresinde kalırlardı, çünkü bu onların göreviydi ve onu her
sabah açmak onların göreviydi.
28 Bazıları hizmet kaplarından sorumluydu, çünkü bunlar sayıyla içeri
getirilirdi ve bunlar sayıyla dışarı çıkarılırdı.
29 Onlardan bazıları da eşyaların ve kutsal yerin bütün kaplarının, ince
unun, şarabın, yağın, günlük ve baharatların başına atandı.
30 Kâhin oğullarından bazıları baharatların karıştırılmasını hazırlardı.
31 Korahlı Şallum'un ilk oğlu olan Levililer'den Mattitya, tava işleri üzerinde
görevliydi.
32 Kohatoğulları'ndan olan kardeşlerinden bazıları, her Şabat Günü sergi
ekmeği hazırlamak için görevliydi.
33 Bunlar, Levililer'in ata evlerinin başları olan ezgi söyleyenlerdi.
Odalarda yaşarlardı ve başka bir hizmetten muaf olurlardı. Çünkü gece
gündüz işleriyle meşguldüler.
34 Bunlar, kuşaklar boyunca Levililer'in ata evlerinin başları, önderlerdi.
Yeruşalem'de yaşarlardı.
35 Karısının adı Maaka olan Givon'un babası Yeiel, Givon'da yaşardı.
36 İlk oğlu Avdon'du; sonra Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
37 Gedor, Ahio, Zekariya ve Miklot.
38 Miklot, Şimeam'ın babası oldu. Onlar da akrabalarının yanında,
Yeruşalem'de onlara yakın yaşıyorlardı.

39 Ner, Kiş'in babası oldu. Kiş, Saul'un babası oldu. Saul, Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın babası oldu.
40 Yonatan'ın oğlu Merib Baal'dı. Merib Baal, Mika'nın babası oldu.
41 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea ve Ahaz.
42 Ahaz, Yarah'ın babası oldu. Yarah, Alemet, Azmavet ve Zimri'nin babası oldu. Zimri, Moza'nın babası oldu.
43 Motsa, Binea'nın babası oldu. Onun oğlu Refaya, onun oğlu Eleasah ve onun oğlu Atsel.
44 Atsel'in altı oğlu vardı. Bunların adları Atsrikam, Bokeru, İşmael, Şearya, Ovadya ve Hanan'dı. Bunlar Atsel'in oğullarıydı.

10

1 Filistliler İsrael'e karşı savaştılar. İsraelliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve Gilboa Dağı'nda düşüp öldüler.
2 Filistliler Saul'un ve oğullarının ardından sertçe geldiler. Filistliler Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı öldürdüler.
3 Saul'a karşı savaş sertleşti. Okçular onu bastırdı. Okçular yüzünden sıkıntıya girdi.
4 Saul silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de onu bana sapla, yoksa sünnetsizler gelip beni taciz edebilirler" dedi.
Ama silahını taşıyan adamı yapmak istemedi, çünkü çok korkmuştu. Bunun üzerine Saul kılıcını alıp onun üzerine düştü.
5 Silahını taşıyan adam Saul'un öldüğünü görünce, kendisi de kılıcının üzerine düşüp öldü.
6 Böylece Saul üç oğluyla birlikte öldü, bütün evi de birlikte öldü.
7 Vadide bulunan bütün İsraelliler, onların kaçtıklarını ve Saul'un ve oğullarının öldüklerini görünce, kentlerini terk edip kaçtılar; Filistliler de gelip içlerinde yaşamaya başladılar.
8 Ertesi gün, Filistliler öldürülenleri soymaya geldiklerinde, Saul'u ve oğullarını Gilboa Dağı'nda düşmüş buldular.
9 Onu soyup başını ve zırhını aldılar, sonra Filist diyarının her yanına gönderip putlarına ve halka haber verdiler.
10 Zırhını kendi ilâhlarının evine koydular ve başını Dagon'un evinin içinde çaktılar.
11 Bütün Yaveş Gilad, Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duyunca,
12 bütün yiğitler kalkıp Saul'un ve oğullarının cesetlerini aldılar ve Yaveş'e getirdiler, kemiklerini Yaveş'teki meşe ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.
13 Böylece Saul, Yahve'ye karşı işlediği suçtan, Yahve'nin sözünü tutmadığı için ve Yahve'ye sormayıp ruh çağıranlardan öğüt almak için sorduğu için,
14 Yahve onu öldürdü ve krallığı Yişay oğlu David'e devretti.

11

1 Sonra bütün İsrael Hevron'da David'in yanına toplanıp dediler: "İşte, biz senin kemiğin ve senin etiniz.
2 Geçmişte, Saul kralken, İsrael'i dışarı çıkaran ve içeri sokan sendin. Tanrın Yahve sana, 'Halkım İsrael'in çobanı sen olacaksın ve halkım İsrael'in üzerine sen hükümdar olacaksın' dedi."
3 Böylece İsrael'in bütün ihtiyarları Hevron'daki kralın yanına geldiler; David de Hevron'da Yahve'nin önünde onlarla bir antlaşma yaptı. Yahve'nin

Samuel aracılığıyla olan sözüne göre David'i İsrael üzerine kral olarak meshettiler.
4 David ve bütün İsrael Yeruşalem'e (Yevus olarak da bilinir) gittiler; ve
ülkenin sakinleri olan Yevuslular oradaydılar.
5 Yevuslular David'e, "Buraya girmeyeceksin!" dediler. Buna rağmen
David Siyon Kalesi'ni aldı. Orası David'in kentidir.
6 David, "Yevuslular'ı önce vuran, baş ve komutan olacak" demişti. Seruya
oğlu Yoav önce çıktı ve baş oldu.
7 David kalede yaşıyordu; bu yüzden ona David kenti dediler.
8 Kenti Millo'dan başlayarak çevresine kadar çepeçevre bina etti; Yoav da
kentin geri kalanını onardı.
9 David gittikçe büyüyordu; çünkü Ordular Yahvesi onunla birlikteydi.
10 Yahve'nin İsrael için olan sözüne göre, David'i kral yapmak için
kendisiyle ve bütün İsrael'le birlikte onun krallığında güç göstermiş olan
David'in yiğitlerinin başları şunlardır;
11 David'in yiğitlerinin sayısı şudur: Otuzlar'ın başı Hakmonit oğlu
Yaşoveam; mızrağını üç yüze karşı kaldırdı ve onları bir kerede öldürdü.
12 Ondan sonra, üç yiğitten biri olan Ahohlu Dodo oğlu Eleazar.
13 O David'le Pasdammim'deydi. Filistliler orada savaşmak için
toplanmışlardı. Orada arpa dolu bir tarla vardı. Halk Filistliler'in önünden
kaçtı.
14 Onlar tarlanın ortasında durup onu savundular ve Filistliler'i
öldürdüler. Yahve de onları büyük bir zaferle kurtardı.
15 Baş Otuzlar'dan üçü kayaya, David'in yanına, Adullam Mağarası'na
indiler. Filistliler'in ordusu Refaim Vadisi'nde ordugâh kurmuştu.
16 David o sırada kaledeydi. Filistliler'in birliği de o sırada
Beytlehem'deydi.
17 David özlemle, "Keşke biri bana Beytlehem'deki kapının yanındaki
kuyudan su verse!" dedi.
18 Üçlü Filist ordusunu yarıp, Beytlehem'in kapısındaki kuyudan su çekip
aldılar ve David'e getirdiler; ama David içmek istemedi, onu Yahve'ye döktü,
19 Ve şöyle dedi, "Tanrım, bunu yapmaktan beni alıkoysun! Canlarını
tehlikeye koyan bu adamların kanını mı içeyim?" Çünkü onu getirmek için
canlarını tehlikeye attılar. Bu yüzden içmek istemedi. Bu şeyleri üç yiğit yaptı.
20 Üçler'in başı Yoav'ın kardeşi Avişay'dı; çünkü mızrağını üç yüze doğru
kaldırıp onları öldürdü ve Üçler arasında üne sahipti.
21 Üçler'in ikisinden daha saygındı ve onların başı oldu; ancak Üçler'e dahil
değildi.
22 Yehoyada oğlu Benaya, Kabseel'den cesur bir adamın oğluydu. O,
kudretli işler yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Karlı bir günde
inip çukurun ortasında bir aslanı da öldürdü.
23 İri yapılı, beş arşın* boyunda bir Mısırlı'yı öldürdü. Mısırlı'nın elinde
dokumacı sırığı gibi bir mızrak vardı. Bir değnekle ona doğru indi, mızrağı
Mısırlı'nın elinden kaptı ve onu kendi mızrağıyla öldürdü.
24 Yehoyada oğlu Benaya bu şeyleri yaptı ve üç yiğit arasında ünü vardı.

* **11:23** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bu nedenle bu Mısırlı yaklaşık 7 fit 6 inç veya 2,28 metre boyundaydı.

25 İşte, Otuzlar'dan daha saygındı, ama Üçler'e erişemedi; David de onu
muhafızlarının başına koydu.
26 Orduların yiğitleri: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu
Elhanan,
27 Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,
28 Tekolu İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,
29 Huşatlı Sivvekay, Ahohlu İlay,
30 Netofalı Maharay, Netofalı Baana oğlu Heled,
31 Benyamin'in çocuklarından Giva'lı Rivay oğlu İtay, Piratonlu Benaya,
32 Gaaş derelerinden Huray, Arbatlı Abiel,
33 Baharumlu Atsmavet, Şaalvonlu Eliahva,
34 Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şagee oğlu Yonatan,
35 Hararlı Sakar oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,
36 Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,
37 Karmelli Hetsro, Ezbay oğlu Naarai,
38 Natan'ın kardeşi Yoel, Hagri oğlu Mivhar,
39 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Naharai,
40 İtritli İra, İtritli Garev,
41 Hititli Uriya, Ahlay oğlu Savad,
42 Ruvenliler'in başlarından Ruvenli Şitsa oğlu Adina ve onunla birlikte
otuz kişi,
43 Maaka oğlu Hanan, Mitnitli Yoşafat,
44 Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel,
45 Şimri oğlu Yediael, kardeşi Tizli Yoha,
46 Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı İtma,
47 Eliel, Oved ve Metsobalı Yaasiel.

12

1 Bunlar, Kiş oğlu Saul'dan kaçmakta olan David'in yanına, Ziklag'a
gelenlerdi. Onlar savaşta ona yardımcı olan yiğitler arasındaydılar.
2 Yaylarla silahlanmışlardı ve hem sağ ellerini hem de sol ellerini
kullanarak taş atabiliyor ve yaydan ok atabiliyorlardı. Bunlar Benyamin
oymağından Saul'un akrabalarıydı.
3 Baş Ahiezer'di, sonra Givalı Şemaah'ın oğulları Yoaş; Azmavet'in oğulları
Yeziel ve Pelet; Beraka; Anatotlu Yehu;
4 Otuzlar'dan bir yiğit olup ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu İşmaya;
Yeremya; Yahaziel; Yohanan; Gederalı Yozavad;
5 Eluzay; Yerimot; Bealya; Şemarya; Haruplu Şefatya;
6 Korahlılar'dan Elkana, İşşiya, Azarel, Yoezer ve Yaşoveam;
7 Gedorlu Yeroham'ın oğulları Yoelah ve Zevadya.
8 Çöldeki kalede David'e katılan bazı Gadlılar, savaşa hazır, kalkan ve
mızrak kullanabilen cesur yiğitlerdi, yüzleri aslan yüzleri gibiydi ve dağlardaki
ceylanlar kadar hızlıydılar:
9 Baş Ezer, ikincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav,
10 Dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya,
11 Altıncısı Attay, yedincisi Eliel,
12 Sekizinci Yohanan, dokuzuncusu Elzavad,
13 Onuncusu Yeremya ve on birincisi Makvannay'dı.

14 Gadoğulları'ndan bunlar ordu komutanlarıydı. En küçüğü yüz adama,
en büyüğü bin adama denkti.
15 Bunlar, Yarden'in bütün kıyılarının taştığı birinci ayda ondan geçenlerdir;
ve vadilerde oturanların hepsini hem doğuya hem de batıya doğru kaçırdılar.
16 Benyamin'in ve Yahuda'nın çocuklarından bazıları David'in yanına,
kaleye geldiler.
17 David onları karşılamak için çıkıp onlara şöyle yanıt verdi: "Eğer bana
yardım etmek için esenlikle bana geldiyseniz, yüreğim sizinle bir olacaktır;
ama ellerimde hiçbir haksızlık yokken, eğer beni düşmanlarımın eline vermek
için geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve onu azarlasın."
18 O zaman Ruh Otuzlar'ın başı olan Amasay'ın üzerine geldi ve dedi: "Biz
seniniz, ey David, senin tarafındayız, ey Yişay oğlu. Sana esenlik, esenlik
olsun, sana yardım edenlere de esenlik olsun; çünkü Tanrın sana yardım
ediyor." Sonra David onları kabul etti ve onları çete başları yaptı.
19 Manaşşe'den bazıları da David'in Filistliler'le birlikte Saul'a karşı
savaşmak için geldiğinde David'e katıldılar, ama Filistliler'e yardım etmediler.
Çünkü Filistliler'in beyleri, "Efendisi Saul'un yanına geçip başımızı tehlikeye
sokacak" diyerek danıştıktan sonra onu gönderdiler.
20 Ziklag'a gittiğinde, Manaşşe'den binlerin başları olan Adna, Yozavad,
Yediael, Mikael, Yozavad, Elihu ve Silletay, Manaşşe'den ona katıldılar.
21 Akıncılara karşı David'e yardım ettiler. Çünkü hepsi de cesur yiğitlerdi,
ordu komutanlarıydı.
22 Çünkü her gün David'e yardım etmek için adamlar geliyordu. Ta ki,
Tanrı'nın ordusu gibi büyük bir ordu oluncaya dek.
23 Yahve'nin sözüne göre, Saul'un krallığını David'e döndürmek için onun
yanına, Hevron'a, gelen savaş için silahlanmış olanların başlarının sayıları
şunlardır.
24 Yahuda'nın çocuklarından kalkan ve mızrak taşıyanlar, savaş için
silahlanmış altı bin sekiz yüz kişi.
25 Şimon'un çocuklarından, savaş için cesur yiğitler, yedi bin yüz kişi.
26 Levi'nin çocuklarından: Dört bin altı yüz kişi.
27 Aron'un ev halkının önderi Yehoyada idi; onunla birlikte üç bin yedi yüz
kişi.
28 Cesur yiğit bir genç olan Sadok ve atası evinden yirmi iki komutan.
29 Benyamin'in çocuklarından, Saul'un akrabaları: Üç bin, çünkü o zamana
dek onların çoğu Saul'un evine bağlı kalmıştı.
30 Efraim'in çocuklarından: Yirmi bin sekiz yüz, cesur yiğitler, ataları
evlerinde ünlü adamlar.
31 Manaşşe'nin yarım oymağından: David'i kral yapmak için gelip adlarıyla
anılan on sekiz bin kişi.
32 İssakar'ın çocuklarından, İsrael'in ne yapması gerektiğini bilmek için
zamanların anlayışına sahip olanlar, onların başları iki yüz kişiydi; bütün
kardeşleri de onların buyruğundaydı.
33 Zevulun'dan, orduyla çıkabilen, her türlü savaş aletiyle savaş düzeni
alabilen: Buyruk verilebilir ve çift yürekli olmayan elli bin kişi.
34 Naftali'den: Bin komutan ve onlarla birlikte kalkan ve mızrakla otuz
yedi bin kişi.
35 Danlılar'dan, savaş düzeni alabilen: Yirmi sekiz bin altı yüz kişi.
36 Aşer'den, orduyla çıkabilen, savaş düzeni alabilen: Kırk bin kişi.

37 Yarden'in öte yakasında, Ruvenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşşe'nin
yarım oymağından, savaş için her türlü savaş aletiyle: Yüz yirmi bin kişi.
38 Bunların hepsi savaş düzenini bilen savaşçılardı ve David'i bütün İsrael'in
üzerine kral yapmak için Hevron'a tam bir yürekle geldiler; İsrael'in geri
kalanı da David'i kral yapmak için tek yürekti.
39 Onlar David'le birlikte üç gün orada kaldılar, yiyip içtiler; çünkü
kardeşleri onlara erzak sağlamıştı.
40 İssakar, Zevulun ve Naftali'ye varıncaya kadar onlara yakın olanlar da,
eşekler, develer, katırlar ve öküzler üzerinde ekmek getirdiler; un, basılmış
incir, kuru üzüm salkımları, şarap, yağ, bol miktarda sığır ve koyun getirdiler;
çünkü İsrael'de sevinç vardı.

13

1 David binlerin, yüzlerin başlarıyla ve her önderle danıştı.
2 David bütün İsrael topluluğuna şöyle dedi: "Eğer size iyi görünüyorsa ve bu
Tanrımız Yahve'den ise, İsrael diyarında kalan kardeşlerimize, otlakları olan
kentlerinde kâhinlerle Levililer'in bulunduğu her yere haber gönderelim de
yanımıza toplansınlar.
3 Tanrımız'ın Sandığı'nı da geri getirelim. Çünkü Saul zamanında onu
aramadık."
4 Bütün topluluk, öyle yaparız dediler; çünkü bütün halkın gözünde bu şey
doğru idi.
5 Bunun üzerine David bütün İsrael halkını, Mısır'ın Şihor Irmağı'ndan
Hamat'ın girişine kadar, Tanrı'nın Sandığı'nı Kiryat Yearim'den getirmek
üzere topladı.
6 David, bütün İsrael'le birlikte, Tanrı Yahve'nin, Keruvlar'ın üstünde
oturan ve Adıyla anılan sandığını, Baala'dan, Yahuda'nın Kiryat
Yearim'inden çıkarmak için oraya çıktı.
7 Tanrı'nın Sandığı'nı yeni bir arabaya bindirip Avinadav'ın evinden
çıkardılar; Uzza ve Ahio da arabayı sürüyordu.
8 David ve bütün İsrael, Tanrı'nın önünde bütün güçleriyle, ezgilerle,
çenklerle, telli çalgılarla, teflerle, zillerle ve borularla oynuyorlardı.
9 Kidon'un harman yerine geldiklerinde, Uzza elini uzatıp sandığı tuttu;
çünkü öküzler tökezlemişti.
10 Yahve'nin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi ve elini sandığa koyduğu için
onu vurdu; ve orada Tanrı'nın önünde öldü.
11 David hoşnut değildi, çünkü Yahve Uzza'ya karşı öfkelenmişti. O, o yere
Perez Uzza dedi; bugüne dek öyle denir.
12 David o gün Tanrı'dan korkup, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl eve yanıma
getireyim?" dedi.
13 Bunun üzerine David sandığı kendisiyle birlikte David Kenti'ne
götürmedi, ama onu Gadlı Oved Edom'un evine saptırıp götürdü.
14 Tanrı'nın Sandığı Oved Edom'un ailesiyle birlikte evinde üç ay kaldı.
Yahve, Oved Edom'un evini ve sahip olduğu her şeyi kutsadı.

14

1 Sur Kralı Hiram, David'e haberciler ve ona ev yapmak için sedir ağaçları,
duvarcılarla marangozlar gönderdi.
2 David, Yahve'nin kendisini İsrael üzerine kral olarak pekiştirdiğini, çünkü
halkı İsrael uğruna krallığını çok yükselttiğini anladı.

3 David Yeruşalem'de daha çok karılar aldı ve David daha çok oğullar ve
kızlar babası oldu.
4 Yeruşalem'de olan çocuklarının adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan,
Solomon,
5 İvhar, Elişua, Elpelet,
6 Nogah, Nefeg, Yafia,
7 Elişama, Beeliada ve Elifelet.

8 Filistliler, David'in bütün İsrael üzerine kral olarak meshedildiğini
duyunca, Filistliler'in tümü David'i aramaya çıktılar. David de bunu
duyunca onlara karşı çıktı.
9 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne baskın yapmışlardı.
10 David Tanrı'ya sorup şöyle dedi, "Filistliler'e karşı çıkayım mı? Onları
elime teslim edecek misin?"
Yahve ona, "Çık, çünkü onları senin eline teslim edeceğim" dedi.
11 Bunun üzerine Baal Perazim'e çıktılar ve David onları orada yendi.
David, "Suların yarıldığı gibi, Tanrı düşmanlarımı elimle kırdı" dedi. Bu
yüzden o yerin adını Baal Perazim* koydular.
12 Onlar ilâhlarını orada bıraktılar ve David buyruk verdi ve onlar ateşle
yakıldı.
13 Filistliler vadide bir baskın daha yaptılar.
14 David Tanrı'ya yine sordu ve Tanrı ona, "Onların peşinden çıkmayacaksın.
Onlardan dön ve dut ağaçlarının karşısında onların üzerine gel." dedi.
15 "Dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi duyduğunda savaşa çık; çünkü
Tanrı Filist ordusunu vurmak için senden önce çıkmıştır."
16 David Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusuna
Givon'dan Gezer'e kadar saldırdılar.
17 David'in ünü bütün ülkelere yayıldı ve Yahve bütün ulusların üzerine
onun korkusunu getirdi.

15

1 David, kendisi için David Kenti'nde evler yaptı; Tanrı'nın Sandığı için bir
yer hazırladı ve onun için bir çadır kurdu.
2 David, "Tanrı'nın Sandığı'nı Levililer'den başkası taşımamalı. Çünkü
Yahve, Tanrı'nın Sandığı'nı taşımak ve daima kendisine hizmet etmek için
onları seçti." dedi.

3 David, Yahve'nin Sandığı'nı hazırladığı yere çıkarmak için bütün İsrael'i
Yeruşalem'de topladı.
4 David, Aron'un oğullarını ve Levililer'i topladı:
5 Kohatoğulları'nın başı Uriel ve kardeşleri yüz yirmi kişi;
6 Merari oğullarının başı Asaya ve kardeşleri iki yüz yirmi kişi;
7 Gerşom oğullarının başı Yoel ve kardeşleri yüz otuz kişi;
8 Elizafan oğullarının başı Şemaya ve kardeşleri iki yüz kişi;
9 Hevron oğullarının başı Eliel ve kardeşleri seksen kişi;
10 Uzziel oğullarının başı Amminadav ve kardeşleri yüz on iki kişi.

11 David, kâhinleri, Sadok'u ve Aviyatar'ı ve Levililer'i, Uriel, Asaya, Yoel,
Şemaya, Eliel ve Amminadav'ı çağırdı.

* **14:11** "Baal Perazim" "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir.

12 Onlara, “Siz Levililer'in atalar evlerinin başlarısınız. Siz ve kardeşleriniz,
İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Sandığı'nı onun için hazırlamış olduğum yere
çıkarmak için kendinizi kutsayın.” dedi.
13 “Çünkü siz onu ilk başta taşımadığınız için, Tanrımız Yahve bize karşı
öfkeyle çıkıştı; çünkü biz O'nun kuralına göre aramadık.”
14 Böylece kâhinler ve Levililer, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Sandığı'nı
çıkarmak için kendilerini kutsadılar.
15 Levililer'in çocukları, Yahve'nin sözüne göre Moşe'nin buyurduğu gibi,
Tanrı'nın Sandığı'nı sırıklarıyla omuzları üzerinde taşıdılar.
16 David, Levililer'in başına, müzik aletleri, telli çalgılar, çenkler ve zillerle,
sevinçle ses yükselten ezgi söyleyenleri kardeşlerinden atasın diye söyledi.
17 Böylece Levililer, Yoel oğlu Heman'ı, kardeşlerinden Berekya oğlu Asaf'ı,
Merarioğulları'ndan kardeşleri Kuşaya oğlu Etan'ı,
18 ve onlarla birlikte ikinci sıradaki kardeşlerinden kapıcıları Zekariya, Ben,
Yaaziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Benaya, Maaseya, Mattitya, Elifelehu,
Mikneya, Oved Edom ve Yeiel'i atadılar.
19 Böylece ezgi söyleyenler, Heman, Asaf ve Etan'a yüksek sesle çalmaları için
tunç ziller verildi;
20 Zekariya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya ve Benaya telli
çalgılarla Alamot'a;
21 Matitya, Elifelehu, Mikneya, Oved Edom, Yeiel ve Azaziya ise sekiz telli
lire göre ayarlanmış çenklerle önderlik etsinler diye atandılar.
22 Levililer'in başı Kenanya ezgiyi yönetiyordu. Yetenekli olduğu için
ezgicilere o öğretiyordu.
23 Berekya ve Elkana sandık için kapıcılardı.
24 Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekariya, Benaya ve Eliezer, kâhinler,
Tanrı'nın Sandığı önünde boruları çalıyorlardı; Oved Edom ve Yehiya sandık
için kapıcı idiler.
25 Böylece David, İsrael'in ihtiyarları ve binlerin başları, sevinçle Yahve'nin
Antlaşma Sandığı'nı Oved Edom'un evinden yukarı çıkarmak için gittiler.
26 Tanrı, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım edince,
yedi boğa ve yedi koç kurban ettiler.
27 David ince ketenden bir cübbe giymişti, sandığı taşıyan bütün Levililer,
ezgi söyleyenlerle birlikte koro şefi Kenanya da öyle. David'in üzerinde keten
bir efod vardı.
28 Böylece bütün İsrael, bağırışla, zurna sesiyle, borular ve zillerle, yüksek
ses çıkaran telli çalgılar ve çenkler çalarak Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı
yukarı çıkardılar.
29 Yahve'nin Antlaşma Sandığı David'in kentine geldiğinde, Saul'un kızı
Mikal pencereden baktı ve Kral David'in dans edip oynadığını gördü; ve
yüreğinde onu küçümsedi.

16

1 Tanrı'nın Sandığı'nı içeri getirip David'in onun için kurmuş olduğu
çadırın ortasına koydular. Tanrı'nın önünde yakmalık sunular ve esenlik
sunuları sundular.
2 David yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, halkı
Yahve'nin adıyla kutsadı.
3 İsraelliler'in her birine, hem erkek hem de kadın, herkese birer somun
ekmek, birer parça et ve birer kuru üzüm pestili verdi.

4 Levililer'den bazılarını Yahve'nin Sandığı önünde hizmet etmek, İsrael'in
Tanrısı Yahve'yi anmak, O'na şükretmek ve O'nu övmek için atadı:
5 Baş Asaf, onun ikincisi olan Zekariya, sonra Yeiel, Şemiramot, Yehiel,
Mattitya, Eliav, Benaya, Obed Edom ve Yeiel, telli çalgılar ve çenklerle; Asaf
da yüksek ses çıkaran zillerle;
6 Benaya ve Yahaziel kâhinler, sürekli olarak, Tanrı'nın Antlaşma
Sandığı'nın önünde borularla.
7 O zaman David, ilk olarak o gün Asaf ve kardeşleri eli aracılığıyla
Yahve'ye şükretme işini verdi.
8 Yahve'ye şükredin.
Adını çağırın.
Yaptıklarını halklar arasında bildirin.
9 O'na ezgiler söyleyin.
O'na övgüler sunun.
Bütün şaşılası işlerini anlatın.
10 Kutsal adıyla övünün.
Yahve'yi arayanların yüreği sevinsin.
11 Yahve'yi ve O'nun gücünü arayın.
Daima O'nun yüzünü arayın.
12 O'nun yaptığı şaşılası işlerini,
O'nun harikalarını ve ağzının hükümlerini hatırlayın,
13 Ey hizmetkârı İsrael'in soyu,*
ey seçilmişleri, Yakov'un çocukları.
14 O, Tanrımız Yahve'dir.
Hükümleri bütün yeryüzündedir.
15 Sonsuza dek antlaşmasını,
bin kuşağa kadar buyurduğu sözünü,
16 Avraham'la yaptığı antlaşmayı,
İshak'a olan andını hatırlayın.
17 Bunu Yakov'a bir yasa olarak,
İsrael'e de ebedi bir antlaşma olarak onayladı.
18 "Size Kenan diyarını,
mirasınızın payı olmak üzere vereceğim" dedi.
19 Siz sayıca az,
evet, çok az ve orada yabancıyken,
20 Ulustan ulusa,
bir krallıktan başka bir halka dolaştınız.
21 Hiç kimsenin onlara kötülük etmesine izin vermedi.
Evet, kralları onlar uğruna azarladı.
22 "Meshedilmişlerime dokunmayın!
Peygamberlerime kötülük etmeyin!"
23 Ey bütün dünya, Yahve'ye ezgi söyleyin!
Kurtarışını her gün gösterin.
24 Uluslar arasında görkemini,
bütün halklar arasında şaşılası işlerini duyurun.
25 Çünkü Yahve büyüktür ve övgüye çok layıktır.
Bütün ilâhlardan çok da O'ndan korkulmalıdır.
26 Çünkü halkların bütün ilâhları putlardır,
ancak gökleri yaratan Yahve'dir.

* **16:13** veya tohum

27 O'nun önünde onur ve görkem vardır.
Güç ve sevinç O'nun bulunduğu yerdedir.
28 Ey halkların soyları, Yahve'ye verin,
yüceliği ve gücü Yahve'ye verin!
29 Yahve'ye adına yaraşır görkemi verin.
Sunu getirin ve O'nun önüne çıkın.
Kutsal giysiler içinde Yahve'ye tapının.
30 Ey bütün dünya Yahve'nin önünde titreyin.
Dünya da kurulmuştur, sarsılamaz.
31 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun!
Uluslar arasında, "Yahve hüküm sürüyor!" desinler.
32 Deniz ve onun doluluğu gürlesin!
Kırlar ve içindekilerin hepsi sevinçle coşsun!
33 Orman ağaçları Yahve'nin önünde sevinçle ezgi söyleyecekler,
çünkü O yeryüzüne hükmetmeye geliyor.
34 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
35 Söyleyip deyin, "Kurtar bizi, kurtuluşumuzun Tanrısı!
Bizi bir araya topla ve uluslardan kurtar,
senin kutsal adına şükretmek, övgünle övünmek için."
36 İsrael'in Tanrısı Yahve, sonsuzluktan sonsuza dek övülsün.
Bütün halk, "Amin" dedi ve Yahve'ye övgüler sundu.
37 Bunun üzerine Asaf'ı ve kardeşlerini, her günkü işlerin gerektirdiği gibi, sürekli olarak sandığın önünde hizmet etsinler diye, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın önünde;
38 ve Obed Edom'u ve altmış sekiz akrabasını; Yedutun oğlu Obed Edom'u ve Hosa'yı kapı bekçisi olarak bıraktı;
39 ve kâhin Sadok'u ve kâhin kardeşlerini, Givon'daki yüksek yerde bulunan Yahve'nin çadırının önünde;
40 Yahve'ye yakmalık sunular sunağında, Yahve'nin İsrael'e buyurduğu yasada yazılı olan her şeye göre, her sabah ve akşam sürekli olarak yakmalık sunular sunmak için;
41 ve onlarla birlikte Heman'ı, Yedutun'u ve adları anılan seçilmiş geri kalanları bıraktı, Yahve'ye şükretmek için, çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer;
42 ve onlarla birlikte Heman ve Yedutun da; yüksek ses çıkaranlara borular ve ziller, ve Tanrı'nın ezgileri için çalgılar verdi, kapıda olmak üzere Yedut'un oğullarını da orada bıraktı.
43 Bütün halk, her biri kendi evine gitti; David de evini kutsamak için geri döndü.

17

1 David evinde yaşarken, David Peygamber Natan'a, "Ben sedirden yapılmış bir evde oturuyorum, ama Yahve'nin Antlaşma Sandığı bir çadırda" dedi.
2 Natan David'e, "Yüreğinde olan her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir" dedi.
3 O gece Tanrı'nın sözü Natan'a geldi ve şöyle dedi,
4 "Git, hizmetkârım David'e söyle, 'Yahve şöyle diyor, "Bana oturmak için sen bana ev yapmayacaksın.

5 Çünkü İsrael'i çıkardığım günden bu güne dek bir evde yaşamadım, çadırdan
çadıra, bir çadırdan öbürüne dolaştım.
6 Bütün İsrael'le birlikte yürüdüğüm yerlerin hepsinde, halkımın çobanı
olmalarını buyurduğum İsrael hâkimlerinden herhangi birine, 'Neden bana
sedirden bir ev yapmadınız?' diye bir söz söyledim mi?'"'
7 "Şimdi, hizmetkârım David'e şöyle diyeceksin: 'Ordular Yahvesi şöyle
diyor, "Halkım İsrael'in üzerine hükümdar olmak üzere seni koyun ağılından,
koyunların ardından aldım.
8 Gittiğin her yerde seninle oldum, önünden bütün düşmanlarını söküp
attım. Yeryüzündeki büyüklerin adı gibi sana bir ad yapacağım.
9 Halkım İsrael için bir yer belirleyeceğim, onları dikeceğim, kendi
yerlerinde oturacaklar ve bir daha yerinden oynatılmayacaklar. İlk başta
olduğu gibi,
10 Ve halkım İsrael'in üzerine hâkimler buyurduğum günden beri olduğu gibi,
kötülüğün çocukları onları bir daha harap etmeyecek. Bütün düşmanlarına
boyun eğdireceğim. Yahve'nin sana bir ev yapacağını da sana bildiriyorum.
11 Öyle olacak ki, senin günlerin dolup atalarınla birlikte olmak üzere
gitmen gerektiğinde, senden sonra oğullarından olacak soyunu
durduracağım ve onun krallığını pekiştireceğim.
12 O bana ev yapacak ve onun tahtını sonsuza dek pekiştireceğim.
13 Ben onun babası olacağım ve o da benim oğlum olacak. Senden
öncekinden geri aldığım gibi, sevgi dolu iyiliğimi ondan geri almayacağım.
14 Ama onu sonsuza dek evimde ve krallığımda yerleştireceğim. Tahtı
sonsuza dek pekiştirilecektir.'"'
15 Bütün bu sözlere ve bütün bu görüme göre, Natan David'e böyle söyledi.
16 O zaman Kral David içeri girip Yahve'nin önünde oturdu ve şöyle dedi,
"Ben kimim, Ey Yahve Tanrı, evim nedir ki, beni buraya kadar getirdin?
17 Ey Tanrım, bu senin gözünde küçük bir şeydi, ama hizmetkârının
evinden uzun bir süre için söz ettin ve bana yüksek bir adammışım gibi saygı
gösterdin, ey Yahve Tanrı.
18 David, hizmetkârına verilen bu saygınlıkla ilgili sana daha ne diyebilir?
Çünkü hizmetkârını bilirsin.
19 Ey Yahve, hizmetkârının hatırı için ve senin kendi yüreğine göre, bütün
bu büyük şeyleri bildirmek için bütün bu büyüklüğü yaptın.
20 Ey Yahve, kulaklarımızla duyduğumuz her şeye göre senin gibisi yoktur,
senden başka Tanrı da yoktur.
21 Kendi halkının önünden ulusları kovarak, büyük ve korkunç şeylerle
kendine isim yapmak için, Mısır'dan fidye ile kurtardığın halkın İsrael gibi,
yeryüzünde hangi ulus var ki, Tanrı onu kendisine halk olması için
kurtarmaya gitmiştir?
22 Çünkü halkın İsrael'i sonsuza dek kendi halkın yaptın ve sen, ey Yahve,
onların Tanrısı oldun.
23 Şimdi, ey Yahve, hizmetkârın ve onun evi hakkında söylediğin söz
sonsuza dek sabit olsun ve söylediğin gibi yap.
24 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı'dır, İsrael'e Tanrı'dır' denilip adın
sonsuza dek sabit olsun ve yüceltilsin, 'Hizmetkârın David'in evi senin
önünde sabit olsun.'
25 Çünkü sen, Tanrım, hizmetkârına bir ev yapacağını açığa vurdun. Bu
nedenle hizmetkârın önünde dua etme cesaretini buldu.

26 Şimdi, ey Yahve, sen Tanrı'sın ve hizmetkârına bu iyi şeyi vaat ettin.
27 Şimdi, hizmetkârının evini daima önünde sürsün diye kutsamak seni hoşnut etti; çünkü sen, ey Yahve, kutsadın ve sonsuza dek kutsandı.

18

1 Bundan sonra David Filistliler'i yendi ve onlara boyun eğdirdi ve Gat'ı ve kasabalarını Filistliler'in elinden aldı.
2 Moav'ı yendi; Moavlılar David'e vergi ödeyen hizmetkârlar oldular.
3 David, Fırat Irmağı yanındaki hakimiyetini kurmak için giderken, Hamat'a doğru, Sova Kralı Hadadezer'i yendi.
4 David ondan bin savaş arabası, yedi bin atlı ve yirmi bin yaya asker aldı; David bütün savaş arabalarının atlarını sakatladı, ancak bunlardan yüz savaş arabasına yetecek kadarını ayırdı.
5 Damaskuslu Suriyeliler Sova Kralı Hadadezer'e yardım etmeye geldiklerinde, David Suriyeliler'den yirmi iki bin kişiyi vurdu.
6 Sonra David Suriye'nin Damaskus'unda askeri birlikler koydu; Suriyeliler David'e hizmetkâr oldular ve vergi ödediler. Yahve David'in gittiği her yerde ona zafer verdi.
7 David, Hadadezer'in hizmetkârlarının üzerindeki altın kalkanları alıp Yeruşalem'e getirdi.
8 Hadadezer'in kentleri olan Tivhat ve Kun'dan David çok miktarda tunç aldı. Solomon bunlarla tunç denizi, direkleri ve tunç kapları yaptı.
9 Hamat Kralı Tou, David'in Sova Kralı Hadadezer'in bütün ordusunu vurduğunu duyunca,
10 oğlu Hadoram'ı David'i selamlamak ve kutsamak için ona gönderdi; çünkü Hadadezer'e karşı savaşmış ve onu vurmuştu (çünkü Hadadezer'in, Tou ile savaşları vardı); yanında da her çeşit altın, gümüş ve tunç kaplar vardı.
11 Kral David de, bütün bu uluslardan Edom'dan, Moav'dan, Ammon'un çocuklarından, Filistliler'den ve Amalek'ten getirmiş olduğu gümüş ve altınla birlikte bunları Yahve'ye adadı.
12 Seruya oğlu Avişay da, Tuz Vadisi'nde Edomlular'dan on sekiz bin kişiyi vurdu.
13 Edom'a askeri birlikler koydu ve bütün Edomlular David'in hizmetkârları oldular. Yahve, David'in gittiği her yerde ona zafer verdi.
14 David bütün İsrael üzerinde hüküm sürdü ve halkının tümüne adalet ve doğruluk sağladı.
15 Seruya oğlu Yoav ordu komutanıydı; Ahilud oğlu Yehoşafat tarihçiydi;
16 Ahituv oğlu Sadok ve Aviyatar oğlu Avimelek kâhinlerdi; Şavşa kâtipti;
17 Yehoyada oğlu Benaya Keretiler ve Peletliler'in başındaydı; David'in oğulları ise krala hizmet eden baş görevlilerdi.

19

1 Bundan sonra Ammon'un çocuklarının kralı Nahaş öldü ve yerine oğlu kral oldu.
2 David, "Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" dedi.
Bunun üzerine David, babasıyla ilgili olarak onu teselli etmek için ulaklar gönderdi. David'in hizmetkârları, onu teselli etmek için Ammon'un çocuklarının ülkesine, Hanun'un yanına vardılar.

3 Ama Ammon'un çocuklarının beyleri Hanun'a, "David'in sana teselliciler göndererek babanı onurlandırdığını mı sanıyorsun? Hizmetkârları sana gelip ülkeyi araştırmak, devirmek ve casusluk yapmak için gelmediler mi?" dediler.
4 Bunun üzerine Hanun, David'in hizmetkârlarını aldı, onları tıraş etti ve giysilerini kalçalarının ortasından kesip gönderdi.
5 O zaman bazı kişiler gidip Davide adamlara nasıl davranıldığını anlattılar. David onları karşılamak için adam gönderdi; çünkü adamlar çok aşağılanmışlardı. Kral, "Sakallarınız uzayıncaya dek Yeriha'da kalın, sonra dönün" dedi.
6 Ammon'un çocukları, David'e karşı kendilerini iğrenç ettiklerini görünce, Hanun ve Ammon'un çocukları, Mezopotamya'dan, Aram Maaka'dan ve Sova'dan savaş arabaları ve atlılar tutmak için bin talant* gümüş gönderdiler.
7 Böylece kendileri için otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralı'nı ve adamlarını ücretli tuttular. Onlar da gelip Medeva'nın yakınında ordugâh kurdu. Ammon'un çocukları kentlerden toplanıp savaşa geldiler.
8 David bunu duyunca, Yoav'ı ve bütün yiğitler ordusunu gönderdi.
9 Ammon'un çocukları çıkıp kentin kapısında savaş düzenine koyuldular. Gelen krallar ise ayrı olarak kırdaydılar.
10 Yoav, savaşın önünde ve arkasında kendisine karşı olduğunu görünce, İsrael'in seçme adamlarından bazılarını ayırıp onları Suriyeliler'e karşı dizdi.
11 Halkın geri kalanını kardeşi Avişay'ın eline teslim etti, onlar da Ammon'un çocuklarına karşı dizildiler.
12 Şöyle dedi: "Eğer Suriyeliler benden güçlü çıkarsa, o zaman bana yardım edeceksiniz; ama eğer Ammon'un çocukları sizden güçlü çıkarsa, o zaman ben size yardım edeceğim.
13 Cesur olun ve halkımız ve Tanrımız'ın kentleri için güçlü olalım. Yahve kendisine iyi görüneni yapsın."
14 Böylece Yoav ve yanındaki halk, savaş için Suriyeliler'in önüne yaklaştılar; onlar da onun önünden kaçtılar.
15 Ammon'un çocukları, Suriyeliler'in kaçtığını görünce, onlar da kardeşi Avişay'ın önünden kaçıp kente girdiler. O zaman Yoav Yeruşalem'e geldi.
16 Suriyeliler İsrael tarafından yenildiklerini görünce, ulaklar gönderip, Hadadezer'in ordusunun başkomutanı Şofak'ın önderliğinde, Irmak† ötesindeki Suriyeliler'i çağırdılar.
17 David bunu duyunca, bütün İsrael'i topladı, Yarden'i geçti, onlara geldi ve onlara karşı savaş düzeni aldı. Böylece David Suriyeliler'e karşı savaş düzeni aldığında, onunla savaştılar.
18 Suriyeliler İsrael'in önünden kaçtılar; David Suriyeliler'den yedi bin arabacı ve kırk bin yaya asker öldürdü, ordunun başkomutanı Şofak'ı da öldürdü.
19 Hadadezer'in hizmetkârları İsrael tarafından yenildiklerini görünce, David'le barış yaptılar ve ona hizmet ettiler. Suriyeliler artık Ammon'un çocuklarına yardım etmediler.

20

1 Yıl dönümünde, kralların dışarı çıktığı zaman, Yoav orduyu çıkardı ve Ammon'un çocuklarının ülkesini harap etti ve gelip Rabba'yı kuşattı. Ama

* **19:6** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur, bu nedenle 1000 talant yaklaşık 30 metrik tondur † **19:16** veya Fırat Irmağı

David Yeruşalem'de kaldı. Yoav Rabba'yı vurdu ve onu yıktı.
2 David krallarının tacını başından aldı ve onu bir talant* altın ağırlığında
buldu, içinde değerli taşlar vardı. David'in başına konuldu ve kentten çok
miktarda ganimet çıkardı.
3 İçinde bulunan halkı dışarı çıkardı ve onları testerelere, demir kazmalara
ve baltalara koydurdu. David Ammon'un çocuklarının bütün kentlerine
böyle yaptı. Sonra David ve bütün halk Yeruşalem'e döndü.
4 Bundan sonra Gezer'de Filistliler'le savaş çıktı. Sonra Huşatlı Sibbekay
dev oğullarından Sippay'ı öldürdü, onlar da boyun eğdiler.
5 Filistliler'le yine savaş çıktı; ve Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi
Lahmi'yi öldürdü. Mızrağının sapı dokumacı sırığı gibiydi.
6 Gat'ta yine savaş çıktı. Orada iri yapılı bir adam vardı. Adamın her
elinde altı, her ayağında altı olmak üzere yirmi dört parmağı vardı. O da
deve doğmuştu.
7 İsrael'e meydan okuyunca, David'in kardeşi Şimea'nın oğlu Yonatan onu
öldürdü.
8 Bunlar Gat'taki deve doğmuşlardı. David'in ve hizmetkârlarının eliyle
düştüler.

21

1 Şeytan İsrael'e karşı çıktı ve David'i İsrael'i saymak için harekete geçirdi.
2 David Yoav'a ve halkın beylerine, "Gidin, İsrael'i Beerşeva'dan Dan'a
kadar sayın; bana haber getirin de kaç kişi olduğunu bileyim" dedi.
3 Yoav, "Yahve halkını olduklarından yüz kat daha çoğaltsın" dedi. "Ama
efendim kral, onların hepsi efendimin hizmetkârları değil mi? Efendim
neden bu şeyi istiyor? Neden İsrael'e suç getirtsin?"
4 Yine de kralın sözü Yoav'a karşı üstün geldi. Bunun üzerine Yoav ayrılıp
bütün İsrael'i dolaştıktan sonra Yeruşalem'e geldi.
5 Yoav halkın yazılan sayısını David'e verdi. İsrael'in hepsi kılıç çeken bir
milyon yüz bin kişiydi; Yahuda'da ise kılıç çeken dört yüz yetmiş bin kişi
vardı.
6 Ama Levi ve Benyamin'i onların arasında saymadı, çünkü kralın sözü
Yoav'a iğrenç geldi.
7 Tanrı bu şeyden hoşnut değildi ve bu yüzden İsrael'i vurdu.
8 David Tanrı'ya, "Bu işi yapmakla büyük günah işledim" dedi, "Ama şimdi
yalvarırım, hizmetkârının suçunu kaldır, çünkü çok akılsızlık ettim."
9 Yahve, David'in Gören'i Gad'a şöyle dedi:
10 "Git, David'e söyle, 'Yahve şöyle diyor, "Sana üç şey sunuyorum.
Bunlardan birini seç de sana onu yapayım."'"
11 Gad David'in yanına geldi ve ona şöyle dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Seçimini
yap:
12 Ya üç yıl kıtlık; ya da düşmanlarının kılıcı seni yakalarken düşmanlarının
önünde üç ay bitip tükenmek; ya da, üç gün Yahve'nin kılıcı, Yahve'nin
meleğinin İsrael'in bütün sınırlarındaki yıkımı, ülkede veba. Şimdi bu nedenle
beni gönderene ne yanıt götüreceğimi düşün.'"
13 David Gad'a, "Sıkıntıdayım" dedi, "Duacıyım, Yahve'nin eline düşeyim,
çünkü O'nun merhametleri çok büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim."

* **20:2** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

14 Bunun üzerine Yahve İsrael'in üzerine veba gönderdi ve İsrael'den yetmiş
bin kişi düştü.
15 Tanrı, Yeruşalem'i yok etmek için bir melek gönderdi. Onu yok etmek
üzereyken Yahve gördü ve felaketten vazgeçti ve yok edici meleğe, "Yeter
artık. Şimdi elini çek." dedi. Yahve'nin meleği, Yevuslu Ornan'ın harman
yerinin yanında duruyordu.
16 David gözlerini kaldırdı ve elinde çekilmiş bir kılıçla Yeruşalem üzerine
uzatmış, yeryüzüyle gökyüzü arasında duran Yahve'nin meleğini gördü.
O zaman çul giymiş olan David ve ihtiyarlar yüzüstü yere kapandılar.
17 David Tanrı'ya, "Halkın sayılmasını buyuran ben değil miyim? Günah
işleyen ve çok kötülük eden benim. Ama bu koyunlar ne yaptılar? Lütfen, ey
Tanrım Yahve, elin bana ve babamın evine karşı olsun; ama kendi halkını
cezalandırmak için onlara karşı olmasın." dedi.
18 O zaman Yahve'nin meleği Gad'a, David'e çıkıp Yevuslu Ornan'ın
harman yerinde Yahve'ye bir sunak kurmasını söylemesini buyurdu.
19 David, Yahve'nin adıyla söylediği Gad'ın sözü üzerine yukarı çıktı.
20 Ornan arkasına döndü ve meleği gördü; ve kendisiyle birlikte olan dört
oğlu saklandılar. Ornan buğday dövüyordu.
21 David Ornan'ın yanına gelince, Ornan baktı ve David'i gördü, harman
yerinden çıktı ve yüzüstü yere kapanıp David'in önünde eğildi.
22 David Ornan'a, "Bu harman yerinin yerini bana sat da üzerinde
Yahve'ye bir sunak yapayım. Bana tam değeriyle satacaksın ki, veba halkın
üzerinden kalksın." dedi.
23 Ornan David'e, "Onu kendine al, efendim kral gözünde iyi olanı yapsın.
İşte, yakmalık sunular için öküzleri, odun için dövenleri ve ekmek sunusu için
buğdayı veriyorum. Hepsini veriyorum." dedi.
24 Kral David Ornan'a, "Hayır, ama kesinlikle tam değeriyle satın alacağım"
dedi. "Çünkü senin olanı Yahve için almam, bana hiçe mal olmuş yakmalık
sunu sunmam."
25 Bunun üzerine David, Ornan'a yer için ağırlıkta altı yüz şekel* altın verdi.
26 David orada Yahve'ye bir sunak yaptı, yakmalık sunularını ve esenlik
sunularını sundu ve Yahve'yi çağırdı. Yahve de yakmalık sunu sunağı
üzerinde gökyüzünden ateşle ona yanıt verdi.
27 O zaman Yahve meleğe buyurdu, o da kılıcını kınına koydu.
28 O sırada David, Yahve'nin kendisine Yevuslu Ornan'ın harman yerinde
yanıt verdiğini görünce, orada kurban kesti.
29 Çünkü Moşe'nin çölde yaptığı Yahve'nin çadırı ve yakmalık sunu sunağı o
sırada Givon'daki yüksek yerdeydi.
30 Ama David, Tanrı'dan sormak için O'nun önüne gidemedi; çünkü
Yahve'nin meleğinin kılıcı yüzünden korkuyordu.

22

1 O zaman David, "Bu, Tanrı Yahve'nin evidir, İsrael için yakmalık sunu
sunağı da budur" dedi.
2 David, İsrael ülkesinde bulunan yabancıların toplanmasını buyurdu ve
Tanrı'nın evini yapmak için yontma taşlar kesmeleri için duvarcıları koydu.
3 David, kapıların çivileri ve bağlantı parçaları için bol miktarda demir,
çoklukta tartılamaz miktarda tunç ve sayısız sedir ağacı hazırladı.

* **21:25** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Troy onsudur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya yaklaşık 192 Troy onsudur.

4 Saydalılar ve Sur halkı David'e bol miktarda sedir ağacı getirdiler.
5 David, "Oğlum Solomon genç ve toydur" dedi. "Yahve için yapılacak ev
çok büyük, bütün ülkelerde ünlü ve görkemli olmalı. Bu nedenle onun için
hazırlık yapacağım." Böylece David ölümünden önce bolca hazırlık yaptı.
6 Sonra oğlu Solomon'u çağırdı ve ona İsrael'in Tanrısı Yahve için bir ev
yapmasını buyurdu.
7 David oğlu Solomon'a şöyle dedi, "Ben kendim, Tanrım Yahve'nin adına
bir ev yapmak yüreğimde vardı.
8 Ama Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi: Sen çok kan döktün ve
büyük savaşlar yaptın. Adıma bir ev yapmayacaksın, çünkü gözümün önünde
yeryüzünde çok kan döktün.
9 İşte, sana bir oğul doğacak, o barış adamı olacak. Ona çevresindeki bütün
düşmanlarından rahat vereceğim; çünkü onun adı Solomon olacak ve İsrael'e
onun günlerinde barış ve huzur vereceğim.
10 Adıma ev yapacak olan odur; ve o bana oğul olacak, ben ona baba
olacağım; ve İsrael üzerinde krallığının tahtını sonsuza dek pekiştireceğim.
11 Şimdi oğlum, Yahve seninle birlikte olsun ve seni başarılı kılsın ve Tanrın
Yahve'nin evini, senin hakkında söylediği gibi yap.
12 Yahve sana sağduyu ve anlayış versin ve seni İsrael'in başına koysun,
öyle ki Tanrın Yahve'nin yasasını tutasın.
13 Yahve'nin Moşe'ye İsrael hakkında verdiği kuralları ve ilkeleri yapmak
üzere onları tutarsan, o zaman başarılı olacaksın. Güçlü ve cesur ol. Korkma
ve yılgınlığa düşme.
14 Şimdi, işte, sıkıntım içinde Yahve'nin evi için yüz bin talant* altın, bir
milyon talant† gümüş, tartısız tunç ve demir hazırladım; çünkü bol
miktardadır. Kereste ve taş da hazırladım; sen de bunlara ekleyebilirsin.
15 Yanında çok sayıda işçi de var; taş ve kereste kesen işçiler ve her türlü işte
becerikli her çeşit adam var;
16 altının, gümüşün, tunçun ve demirin sayısı yoktur. Kalk da yap, Yahve
seninle birlikte olsun."
17 David İsrael'in bütün beylerine de oğlu Solomon'a yardım etmelerini
buyurup dedi,
18 "Tanrınız Yahve sizinle birlikte değil mi? Her yandan size rahat
vermedi mi? Çünkü ülkenin sakinlerini benim elime teslim etti; ülke
Yahve'nin ve halkının önünde boyun eğdi.
19 Şimdi yüreğinizle ve canınızla Tanrınız Yahve'yi izlemeye koyulun. Bu
yüzden kalkın ve Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'nın kutsal kaplarını
Yahve'nin adına bina edilecek evin içine getirmek için Yahve Tanrı'nın
kutsal yerini bina edin ."

23

1 David yaşlanmış ve günlere doymuştu. Oğlu Solomon'u İsrael üzerine kral
yaptı.
2 İsrael'in bütün beylerini, kâhinleri ve Levililer'i bir araya topladı.
3 Otuz yaş ve ondan yukarı olan Levililer sayıldı. Onların birer birer sayısı
otuz sekiz bin erkekti.

---

* **22:14** Bir talantyaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 100.000 talant yaklaşık 3 metrik tondur † **22:14** yaklaşık 30.000 metrik ton

4 David, “Bunlardan yirmi dört bini Yahve'nin evinin işine bakmak içindi,
altı bini memur ve hâkimdi,
5 dört bini kapı bekçisi ve dört bini de övgü sunmak için yaptığım aletlerle
Yahve'yi övecek” dedi.
6 David onları Levi'nin oğullarına göre takımlara ayırdı: Gerşon, Kehat ve
Merari.
7 Gerşonlular'dan: Ladan ve Şimei.
8 Ladan'ın oğulları: Baş Yehiel, Zetam ve Yoel, üç kişi.
9 Şimei'nin oğulları: Şelomit, Haziel ve Haran, üç kişi. Bunlar Ladan'ın atalar
evlerinin başlarıydı.
10 Şimei'nin oğulları: Yahat, Sina, Yeuş ve Beria. Bu dördü Şimei'nin
oğullarıydı.
11 Baş Yahat, ikincisi Ziza idi; ama Yeuş ve Beria'nın çok sayıda oğlu yoktu;
bu yüzden bir sayıda ata evi oldular.
12 Kohat'ın oğulları: Amram, Yisthar, Hevron ve Uzziel, dört kişi.
13 Amram'ın oğulları: Aron ve Moşe; ve Aron, kendisi ve oğulları daima en
kutsal şeyleri kutsal kılsınlar, Yahve'nin önünde buhur yaksınlar, O'na hizmet
etsinler ve daima O'nun adıyla kutsasınlar diye ayrılmıştı.
14 Ama Tanrı adamı Moşe'ye gelince, oğulları Levi oymağı arasında
sayıldılar.
15 Moşe'nin oğulları: Gerşom ve Eliezer.
16 Gerşom'un oğulları: Baş Şevuel.
17 Eliezer'in oğlu baş Rehavya'ydı. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Ama
Rehavya'nın oğulları çoktu.
18 Yitshar'ın oğulları: Baş Şelomit.
19 Hevron'un oğulları: Baş Yeriah, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel ve
dördüncüsü Yekameam.
20 Uzziel'in oğulları: Baş Mika ve ikincisi İşşiya.
21 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Mahli'nin oğulları: Eleazar ve Kiş.
22 Eleazar öldü ve onun oğulları yoktu, sadece kızları vardı; ve onların
akrabaları olan Kiş oğulları onları karıları olarak aldılar.
23 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder ve Yeremot, üç kişi.
24 Atalar evlerine göre Levioğulları; yirmi yaşında ve ondan yukarı
adlarıyla tek tek sayılan atalar evlerinin başları; Yahve'nin evinin hizmeti
için iş görenler bunlardı.
25 Çünkü David, “İsrael'in Tanrısı Yahve halkına rahat verdi; sonsuza dek
Yeruşalem'de oturmaktadır” demişti.
26 “Levililer'in artık çadırı ve onun hizmetinde kullanılan bütün kapları
taşımayacaklar.”
27 Çünkü David'in son sözleriyle Levioğulları yirmi yaşında ve ondan yukarı
olanlar sayıldı.
28 Çünkü görevleri, Yahve'nin evinin hizmeti için, avlularda, odalarda ve
bütün kutsal şeylerin temizlenmesinde, Tanrı evinin hizmetinde
Aronoğulları'nın yanında durmak,
29 sergi ekmeğine, gerek mayasız yufkaların, gerek sacda pişirilen şeylerin,
gerekse yoğrulmuş şeylerin ekmek sunusuna mahsus ince una, her çeşit ölçek
ve ölçülere bakmak için;
30 her sabah ve akşam da aynı şekilde, Yahve'ye şükretmek ve O'nu övmek
için durmak;

31 Şabatlar'da, yeni aylarda ve belli bayramlarda, bütün yakmalık sunuları
sayısı ile, onlar hakkında olan yasaya göre, sürekli olarak Yahve'nin önünde,
Yahve'ye sunmaktı;
32 Buluşma Çadırı görevini, kutsal yer görevini ve kardeşleri Aronoğulları'nın
Yahve'nin evinin hizmetindeki görevini yerine getireceklerdi.

24

1 Aronoğulları'nın bölükleri şunlardı. Aron'un oğulları: Nadav, Avihu,
Eleazar ve İtamar.
2 Ama Nadav ve Avihu babalarından önce öldüler ve çocukları yoktu; bu
yüzden Eleazar ve İtamar kâhin olarak hizmet ettiler.
3 David ve Eleazaroğulları'ndan Sadok ve İtamaroğulları'ndan Ahimelek,
onları kendi hizmetlerindeki sıraya göre ayırdı.
4 Eleazaroğulları'na göre, İtamaroğulları arasında daha fazla baş bulundu;
ve şöyle ayrıldılar: Eleazaroğulları'ndan atalar evlerinin başları on altı; ve
İtamaroğulları'ndan, ataları evlerine göre sekiz.
5 Böylece bunlar kura ile taraf tutmadan ayrıldılar; çünkü hem
Eleazaroğulları'ndan, hem de İtamaroğulları'ndan kutsal yer için önderler ve
Tanrı için önderler vardı;
6 Levililer'den Netanel'in oğlu kâtip Şemaya, bunları kralın, beylerin, kâhin
Sadok'un, Aviyatar'ın oğlu Ahimelek'in ve kâhinlerin ve Levililer'in atalar
evlerinin başları önünde yazdı. Bir atalar evi Eleazar için, bir atalar evi de
İtamar için alındı.
7 İlk kura Yehoyariv'e, ikincisi Yedaya'ya,
8 Üçüncüsü Harim'e, dördüncüsü Seorim'e,
9 Beşincisi Malkiya'ya, altıncısı Miyamin'e,
10 Yedincisi Hakkos'a, sekizincisi Aviya'ya,
11 Dokuzuncusu Yeşua'ya, onuncusu Şekanya'ya,
12 On birincisi Elyaşiv'e, on ikincisi Yakim'e,
13 On üçüncüsü Hupa'ya, on dördüncüsü Yeşevav'a,
14 On beşincisi Bilga'ya, on altıncısı İmmer'e,
15 On yedincisi Hezir'e, on sekizincisi Hapitsets'e,
16 On dokuzuncusu Petahya'ya, yirmincisi Yehezkel'e,
17 Yirmi birincisi Yakin'e, yirmi ikincisi Gamul'a,
18 Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, yirmi dördüncüsü Maaziya'ya çıktı.
19 Bu, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin kendisine buyurmuş olduğu gibi, ataları
Aron'un kendilerine verdiği kurala göre, Yahve'nin evine girmeleri için
onların hizmet sırasıydı.
20 Levi'nin geri kalan oğullarına gelince: Amram'ın oğullarından Şuvael;
Şuvael'in oğullarından Yehdeya.
21 Rehavya'dan: Rehavya'nın oğullarından, baş İşşiya.
22 Yitshariler'den Şelomot; Şelomot'un oğullarından Yahat.
23 Hevron'un oğulları: Yeriah, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel ve dördüncü
Yekameam.
24 Uzziel'in oğulları: Mika; Mikaoğulları'ndan Şamir.
25 Mika'nın kardeşi: İşşiya; İşşiya'nın oğullarından Zekariya.
26 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Yaaziya'nın oğlu: Beno.
27 Merari'nin Yaaziya'dan olan oğulları: Beno, Şoham, Zakkur ve İbri.

28 Mahli'den: Oğlu olmayan Eleazar.
29 Kiş'den, Kiş'in oğulları: Yerahmeel.
30 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder ve Yerimot. Bunlar ata evlerine göre
Levililer'in oğullarıydı.
31 Bunlar da kardeşleri Aronoğulları gibi, Kral David'in, Sadok'un,
Ahimelek'in ve kâhinlerin ve Levililer'in ata evlerinin başlarının önünde,
atalar evlerinin başları küçük kardeşleri gibi kura çektiler.

25

1 David ve ordu komutanları, Asaf'ın, Heman'ın ve Yedutu'nun
oğullarından bazılarını, çenklerle, telli çalgılar ve zillerle peygamberlik etmek
üzere hizmet için ayırdılar. Hizmetlerine göre işi yapanların sayısı şöyleydi:
2 Asafoğulları'ndan: Zakkur, Yosef, Netanya ve Aşarela. Asaf'ın oğulları,
kralın buyruğuna göre peygamberlik eden Asaf'ın eli altındaydı.
3 Yedutun'dan, Yedutoğulları: Gedalya, Zeri, Yeşaya, Şimei, Haşavya ve
Mattitya, Yahve'ye şükredip övgüler sunarak çenkle peygamberlik eden
babaları Yedutun'un eli altında altı kişiydi.
4 Heman'dan, Heman'ın oğulları: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel,
Yerimot, Hananya, Hanani, Eliyata, Giddalti, Romamti Ezer, Yoşvekaşah,
Malloti, Hotir ve Mahaziot.
5 Bunların hepsi, boynuzu kaldırmak için, Tanrı'nın sözlerinde kralın göreni
olan Heman'ın oğullarıydı. Tanrı, Heman'a on dört oğul ve üç kız verdi.
6 Onların hepsi, zillerle, telli çalgılarla ve çenklerle, Tanrı evinin hizmeti
için, babalarının eli altında, Yahve'nin evinde ezgi söylemek içindiler: Asaf,
Yedutun ve Heman, kralın buyruğu altındaydılar.
7 Bunların sayısı, Yahve'ye ezgi söylemekte eğitilmiş kardeşleriyle birlikte,
becerikli olanların hepsi, iki yüz seksen sekizdi.
8 Küçük büyük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görevleri için kura
çektiler.
9 İlk kura Asaf'a, Yosef'e çıktı; ikincisi Gedalya'ya, kendisi ve kardeşleriyle
oğulları on iki;
10 üçüncüsü Zakkur'a, oğulları ve kardeşleri on iki;
11 dördüncüsü İzri'ye, oğulları ve kardeşleri on iki;
12 Beşincisi, Netanya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
13 altıncısı Bukkiya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
14 yedincisi, Yeşarela'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
15 sekizincisi, Yeşaya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
16 dokuzuncusu Mattanya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
17 onuncusu Şimei'ye, oğulları ve kardeşleri on iki;
18 on birincisi Azarel'e, oğulları ve kardeşleri on iki;
19 on ikincisi Haşavya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
20 on üçüncüsü Şubael'e, oğulları ve kardeşleri, on iki;
21 on dördüncüsü Mattitya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
22 on beşincisi Yeremot'a, oğulları ve kardeşleri, on iki;
23 on altıncısı Hananya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
24 on yedincisi Yoşvekaş'a, oğulları ve kardeşleri, on iki;
25 on sekizinci Hanani'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
26 on dokuzuncusu Malloti'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
27 yirmincisi Eliata'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;

28 yirmi birincisi Hotir'e, oğulları ve kardeşleri, on iki;
29 yirmi ikincisi Giddalti'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
30 yirmi üçüncüsü Mahaziot'a, oğulları ve kardeşleri on iki;
31 yirmi dördüncüsü Romamti Ezer'e, oğulları ve kardeşleri on iki.

26

1 Kapı bekçilerinin bölükleri: Korahlılar'dan, Asafoğulları'ndan Kore'nin oğlu Meşelemya.
2 Meşelemya'nın oğulları: İlk oğlu Zekariya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel,
3 Beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan ve yedincisi Elihoenay.
4 Oved Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavad, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakar, beşincisi Netanel,
5 altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar ve sekizincisi Peulletay; çünkü Tanrı onu kutsamıştı.
6 Babalarının evini yöneten onun oğlu Şemaya'nın da oğulları oldu; çünkü onlar cesur yiğitlerdi.
7 Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Oved ve Elzavad; akrabaları yiğit adamlardı, Elihu ve Semakya.
8 Bunların hepsi Oved Edomoğulları'ndan, bunlar oğullar ve kardeşleri, hizmet için güçte yiğit adamlardı: Oved Edom'dan altmış iki kişi.
9 Meşelemya'nın oğulları ve kardeşleri, yiğit adamlar, on sekiz kişi.
10 Merari'nin çocuklarından Hosa'nın da oğulları vardı: Baş Şimri (ilk doğan olmamasına rağmen babası onu baş yaptı),
11 ikincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya ve dördüncüsü Zekariya. Hosa'nın bütün oğulları ve kardeşleri on üç kişi.
12 Yahve'nin evinde hizmet etmek için, kardeşleri gibi olan kapı bekçileri bölükleri bunlardan, baş adamlardı.
13 Her kapı için, atalar evlerine göre, küçüğü de büyüğü de kura çektiler.
14 Doğuya doğru kura Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekariya için kura çektiler; ve onun kurası kuzeye çıktı.
15 Oved Edom'a güneye; ve oğullarına ambar evine.
16 Şuppim ve Hosa'ya batıya, Şalleket Kapısı yanında, yukarı çıkan geçitte, karşılıklı iki nöbet yerine çıktı.
17 Doğuya doğru altı Levili, kuzeye günde dört, güneye günde dört ve ambar için ikişer ikişer.
18 Batıya doğru Parbar için, geçitte dört ve Parbar'da iki.
19 Kapı bekçilerinin bölükleri şunlardı: Korahlılar'ın oğulları ve Merarililer'in oğulları.
20 Levililer'den Ahiya, Tanrı evinin hazinelerinin ve adanmış şeylerin hazinelerinin başındaydı.
21 Ladanoğulları, Ladan'a ait Gerşonlular'ın oğulları, Ladan'a ait ata evlerinin başları Gerşonlu Yehieli.
22 Yehieli'nin oğulları: Zetam ve kardeşi Yoel, Yahve'nin evinin hazinelerinin başındaydılar.
23 Amramlılar'dan, Yitsharlılar'dan, Hebronlular'dan, Uzzielliler'den:
24 Moşe'nin oğlu Gerşom'un oğlu Şevuel hazinelerin yöneticisiydi.
25 Kardeşleri: Eliezer'den, oğlu Rehavya, onun oğlu Yeşaya, onun oğlu Yoram, onun oğlu Zikri ve onun oğlu Şelomot.

26 Bu Şelomot ve kardeşleri, Kral David'in ve atalar evlerinin başlarının,
binlerin ve yüzlerin komutanlarının ve ordu komutanlarının adadığı bütün
hazinelerin başındaydılar.
27 Savaşlarda kazanılan ganimetlerden bazılarını Yahve'nin evini onarmak
için adadılar.
28 Gören Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in ve Seruya oğlu
Yoav'ın adadığı her şey, kim bir şey adamışsa, Şelomot'un ve kardeşlerinin eli
altındaydı.
29 Yitsharlılar'dan Kenanya ve oğulları, İsrael üzerine memurlar ve hâkimler
olarak dışarıdaki işlere bakmak üzere atandılar.
30 Hevronlular'dan Haşavya ve kardeşleri, bin yedi yüz yiğit adam,
Yahve'nin bütün işlerini ve kralın hizmetini, Yarden'in ötesinde batıya doğru
İsrael'in gözetimini üstlendi.
31 Hevronlular'dan Yeriyah, ataları evlerinin kuşaklarına göre
Hevronlular'ın başıydı. David'in krallığının kırkıncı yılında arandılar ve
Gilad'ın Yatser Kenti'nde onların arasında cesur yiğitler bulundu.
32 Akrabaları yiğit adamlardı; atalar evlerinin başları olan iki bin yedi yüz
kişiydiler. Kral David, Tanrı'yla ilgili her iş için ve kralın işleri için Ruvenliler,
Gadlılar ve Manaşşeliler'in yarım oymağı üzerinde onları gözetmenler olarak
atadı.

27

1 İsrael'in çocukları, sayılarına göre, atalar evlerinin başları, binlerin ve
yüzlerin başları ve yılın bütün aylarında krala her ay girip çıkan bölüklerde
hizmet eden memurları, her bölüğün yirmi dört bin kişisi vardı.
2 Birinci ay için, birinci bölüğün başında Zavdiel oğlu Yaşoveam vardı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
3 Kendisi Peres'in çocuklarındandı, birinci ay için bütün ordu
komutanlarının başıydı.
4 İkinci ayın bölüğü başında Ahohlu Doday vardı, onun bölüğünde önder
Miklot'du; onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
5 Üçüncü ay için üçüncü ordu komutanı, başkâhin Yehoyada'nın oğlu
Benaya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
6 Otuzlar'ın yiğidi ve Otuzlar'ın başında olan Benaya budur. Onun
bölüğünde oğlu Ammizavad vardı.
7 Dördüncü ay için dördüncü komutan Yoav'ın kardeşi Asahel ve
kendisinden sonra oğlu Zevadya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi
vardı.
8 Beşinci ay için beşinci komutan İzrahlı Şamhut'tu. Onun bölüğünde yirmi
dört bin kişi vardı.
9 Altıncı ay için altıncı komutan Tekolu İkkeş'in oğlu İra'ydı. Onun
bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
10 Yedinci ay için yedinci komutan Efraim'in çocuklarından Pelonlu
Heles'ti. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
11 Sekizinci ay için sekizinci komutan Zerahlılar'dan Huşalı Sivvekay'dı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
12 Dokuzuncu ay için dokuzuncu komutan Benyaminliler'den Anatotlu
Aviezer'di. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
13 Onuncu ay için onuncu komutan Zerahlılar'dan Netofalı Maharay'dı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.

14 On birinci ay için on birinci komutan, Efraim'in çocuklarından Piratonlu
Benaya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
15 On ikinci ay için on ikinci komutan, Otniel'den Netofalı Helday'dı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
16 İsrael oymaklarının başında da şunlar vardı: Ruvenliler'den baş Zikri'nin
oğlu Eliezer; Şimonlular'dan Maaka'nın oğlu Şefatya;
17 Levi'den Kemuel'in oğlu Haşavya; Aron'dan Sadok;
18 Yahuda'dan David'in kardeşlerinden Elihu; İssakar'dan Mikael'in oğlu
Omri;
19 Zevulun'dan Ovadya oğlu İşmaya; Naftalililer'den Azriel'in oğlu
Yeremot;
20 Efraim'in çocuklarından Azaziya'nın oğlu Hoşea; Manaşşe'nin yarım
oymağından, Pedaya oğlu Yoel;
21 Gilad'daki Manaşşe'nin yarım oymağından, Zekariya oğlu İddo;
Benyamin'den Avner'in oğlu Yaasiel;
22 Dan'dan Yeroham'ın oğlu Azarel. Bunlar İsrael oymaklarının
komutanlarıydı.
23 Ancak David yirmi yaş ve altındakilerin sayısını almadı. Çünkü Yahve
İsrael'i gökyüzünün yıldızları gibi çoğaltacağını söylemişti.
24 Seruya oğlu Yoav sayım yapmaya başladı, ama bitirmedi. Bunun üzerine
İsrael üzerine gazap geldi. Sayı Kral David'in Tarihler Kitabı'nda hesaba
konulmadı.
25 Kralın hazinelerinin başında Adiel oğlu Azmavet vardı. Kırlardaki,
kentlerdeki, köylerdeki ve kulelerdeki hazinelerin başında Uzziya oğlu
Yonatan vardı.
26 Tarlada çalışıp toprağı sürenlerin başında Keluv oğlu Ezri vardı.
27 Bağların başında Ramalı Şimei vardı. Şarap mahzenleri için bağların
ürünü başında Şifamlı Zavdi vardı.
28 Ovadaki zeytin ağaçlarının ve yabanıl incir ağaçlarının başında Gedeli
Baal Hanan vardı. Yağ mahzenlerinin başı Yoaş'tı.
29 Şaron'da otlayan sürülerin başında Şaronlu Şitray vardı. Vadilerdeki
sürülerin başında Adlay oğlu Şafat vardı.
30 Develerin başında İşmaelli Ovil vardı. Eşeklerin başında Meronotlu
Yehdeya vardı. Sürülerin başında Hagritli Yaziz vardı.
31 Bütün bunlar Kral David'in mülkünün yöneticileriydi.
32 David'in amcası Yonatan da danışman, anlayışlı bir adam ve yazıcıydı.
Hakmoni'nin oğlu Yehiel kralın oğullarıyla birlikteydi.
33 Kralın danışmanı Ahitofel'di. Kralın dostu Arklı Huşay'dı.
34 Ahitofel'den sonra Benaya'nın oğlu Yehoyada ve Aviyatar vardı. Kralın
ordusunun başkomutanı Yoav'dı.

28

1 David, İsrael'in bütün beylerini, oymak beylerini, krala bölük bölük
hizmet eden birlik komutanlarını, binlerin başlarını, yüzlerin başlarını ve
kralın ve oğullarının bütün malının ve mülklerinin yöneticilerini, subayları ve
yiğitleri, bütün cesur yiğitleri Yeruşalem'e topladı.
2 O zaman Kral David ayağa kalkıp şöyle dedi: “Ey kardeşlerim ve halkım
beni dinleyin! Ben, Yahve'nin Antlaşma Sandığı için ve Tanrımız'ın
ayaklarının basamağı için bir dinlenme evi yapmak yüreğimdeydi. Onun için
hazırlık da yapmıştım.

3 Ama Tanrı bana, 'Adım için bir ev yapmayacaksın, çünkü sen savaş
adamısın ve kan döktün' dedi.
4 Ancak İsrael'in Tanrısı Yahve, İsrael üzerine daima kral olmak için
babamın bütün evinden beni seçti; çünkü hükümdar olarak Yahuda'yı,
Yahuda evinden de babamın evini seçti; ve bütün İsrael üzerine babamın
oğulları arasında beni kral yapmaktan hoşnut oldu.
5 Bütün oğullarım arasından (çünkü Yahve bana birçok oğul verdi), İsrael
üzerinde Yahve'nin krallığının tahtına oturması için oğlum Solomon'u seçti.
6 Bana şöyle dedi, 'Oğlun Solomon evimi ve avlularımı yapacak; çünkü onu
oğlum olarak seçtim ben de onun babası olacağım.
7 Bugün olduğu gibi, buyruklarımı ve kurallarımı yerine getirmeyi
sürdürürse, onun krallığını daima pekiştireceğim.'
8 Şimdi, bütün İsrael'in gözü önünde, Yahve'nin topluluğu önünde ve
Tanrımız duyarken, Tanrınız Yahve'nin bütün buyruklarını tutun ve
araştırın ki, bu güzel ülkeyi mülk olarak edinesiniz ve onu daima sizden
sonraki çocuklarınıza miras olarak bırakasınız.
9 Sen, oğlum Solomon, babanın Tanrısı'nı tanı ve ona tam bir yürekle ve
istekli bir düşünceyle hizmet et; çünkü Yahve bütün yürekleri araştırır ve
düşüncelerin bütün hayal ettiği şeyleri anlar. Eğer onu ararsan, sana
kendisini buldurur; ama eğer onu bırakırsan, seni sonsuza dek atar.
10 Şimdi dikkat et, çünkü kutsal yer için ev yapmak üzere Yahve seni seçti.
Güçlü ol ve yap."
11 Sonra David, oğlu Solomon'a tapınağın eyvanla evlerinin, hazinelerinin,
üst odalarının, iç odalarının, merhamet yerinin planlarını verdi;
12 Yahve'nin evinin avluları, çevredeki bütün odalar, Tanrı evinin
hazineleri ve adanmış şeylerin hazineleri için;
13 kâhinlerin ve Levililer'in takımları için, Yahve'nin evinin hizmetinin
bütün işi için, Yahve'nin evindeki bütün hizmet kapları için,
14 altın kaplar için, tartısına göre altından, her türlü hizmetin bütün kapları
için, bütün gümüş kaplar için, tartısına göre gümüşten her türlü hizmetin
bütün kapları için, Ruh aracılığıyla sahip olduğu her şeyin planlarını verdi.
15 Her şamdanla ve onun kandillerinin tartısına göre, altın şamdanların ve
kandillerinin tartısını; ve her şamdanın hizmetine göre gümüş şamdanlar için,
her bir şamdanın ve kandillerinin tartısına göre onları da tartsın;
16 ve sergi ekmeği masaları için, her masa için altın; ve gümüş masalar için
gümüş tartısını;
17 ve saf altından çatallarının, leğenlerin ve kâselerin tartısını; ve altın taslar
için, her tasın tartısını, gümüş taslar için, her tasın tartısını;
18 ve buhur sunağı için, saf altının tartısını; ve kanatlarını yapıp Yahve'nin
Antlaşma Sandığı'nı örten Keruvlar arabasının planlarına göre altın tartısını
verdi.
19 David, "Bütün bunlar," dedi, "Bu örneğin bütün işleri, Yahve'nin elinden
bana yazılı olarak anlatıldı."
20 David oğlu Solomon'a, "Güçlü ve cesur ol, yap" dedi, "Korkma, yılma,
çünkü Yahve Tanrı, benim Tanrım seninle birliktedir. Yahve'nin evinin
hizmeti için bütün iş bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni
bırakmayacaktır.
21 İşte, Tanrı'nın evinin bütün hizmeti için kâhinlerin ve Levililer'in
bölükleri var. Her türlü hizmette, becerikli olan her istekli adam her türlü
işte seninle birlikte olacak. Komutanlar ve bütün halk da tümüyle senin
buyruğunda olacak."

29

1 Kral David bütün topluluğa şöyle dedi: “Tanrı'nın tek seçtiği oğlum
Solomon henüz genç ve toydur; yapılacak iş de büyüktür. Çünkü bu saray
insan için değil, Tanrı Yahve içindir.
2 Şimdi Tanrım'ın evi için bütün gücümle altın şeyler için altın, gümüş şeyler
için gümüş, tunç şeyler için tunç, demir şeyler için demir, ağaç şeyler için ağaç,
ayrıca oniks taşları, kakma taşlar, ziynet taşları, çeşitli renkli taşlar, her türlü
değerli taşlar ve bol miktarda mermer taşları da hazırladım.
3 Bundan başka, Tanrım'ın evini sevdiğim için, madem ki kendi altın ve
gümüş hazinem vardır, kutsal ev için hazırladığım her şeyden daha fazlasını
Tanrım'ın evine,
4 Ofir altınından üç bin talant* altını ve evlerin duvarlarını kaplamak için
yedi bin talant† saf gümüşü;
5 altın şeyler için altını, gümüş şeyler için gümüşü ve zanaatkârların elleriyle
yapılacak her türlü işler için veriyorum. Öyleyse kim bugün gönüllü olarak
kendini Yahve'ye adıyor?”
6 Atalar evlerinin beyleri, İsrael oymaklarının beyleri, binlerin ve yüzlerin
komutanları, kralın işlerinin yöneticileriyle birlikte gönülden sundular.
7 Tanrı'nın evinin hizmeti için beş bin talant‡ altın, on bin darik,§ on bin
talant gümüş, on sekiz bin talant tunç ve yüz bin talant demir verdiler.
8 Kendilerinde değerli taşlar bulunanlar, Gerşonlu Yehiel'in eliyle
Yahve'nin evinin hazinesine verdiler.
9 O zaman halk sevindi, çünkü gönülden sunmuşlardı, çünkü bütün yürekle
Yahve'ye gönülden sundular. Kral David de büyük bir sevinçle sevindi.
10 Bunun üzerine David bütün topluluğun önünde Yahve'yi övdü. David,
“Ey Yahve, atamız İsrael'in Tanrısı, sen sonsuzluklar boyunca yücesin” dedi.
11 “Ey Yahve, büyüklük, güç, görkem, zafer ve heybet senindir! Çünkü
göklerde ve yerde olan her şey senindir. Ey Yahve, krallık senindir ve sen baş
olarak her şeyden yükseksin.
12 Zenginlik ve onur senden gelir ve sen her şeye hakimsin! Güç ve kudret
senin elindedir! Büyük kılmak ve herkesi güçlendirmek senin elindedir!
13 Şimdi, ey Tanrımız, biz sana şükrederiz ve görkemli adını överiz.
14 Ama ben kimim ve halkım nedir ki, böyle gönülden sunabilelim? Çünkü
her şey senden gelir ve biz sana seninkilerden verdik.
15 Çünkü biz senin önünde yabancıyız ve bütün atalarımız gibi misafiriz.
Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, geriye bir şey kalmaz.
16 Ey Tanrımız Yahve, kutsal adına bir ev yapmak için hazırladığımız bütün
bu hazine senin elinden gelmiştir ve hepsi senindir.
17 Ey Tanrım, yüreği sınadığını ve doğruluktan hoşlandığını da biliyorum.
Bense yüreğimin doğruluğuyla bütün bunları gönülden sundum. Şimdi burada
bulunan halkının sana gönülden sunduğunu sevinçle gördüm.
18 Atalarımız Avraham'ın, İshak'ın ve İsrael'in Tanrısı ey Yahve, bu isteği
daima halkının yüreğinin düşüncelerinde tut ve yüreğini kendine hazırla;

---

* **29:4** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 3000 talant yaklaşık 90 metrik tondur † **29:4** yaklaşık 210 metrik ton ‡ **29:7** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 5000 talant yaklaşık 150 metrik tondur § **29:7** Daric, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 Truva onsu ağırlığındaki altın sikkeydi.

19 oğlum Solomon'a da senin buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını
tutmak için, bütün bu şeyleri yapmak için ve hazırlığını yaptığım sarayı bina
etmek için bütün bir yürek ver."
20 Sonra David bütün topluluğa, "Şimdi Tanrınız Yahve'yi övün!" dedi.
Bütün topluluk atalarının Tanrısı Yahve'yi övdüler ve başlarını eğip
Yahve'nin ve kralın önünde yere kapandılar.
21 Yahve'ye kurbanlar kestiler ve o günün ertesi gün Yahve'ye yakmalık
sunular sundular; bin boğa, bin koç ve bin kuzu, onların dökmelik
sunularını, bütün İsrael için bol miktarda kurbanlar sundular.
22 O gün büyük bir sevinçle Yahve'nin önünde yiyip içtiler. David oğlu
Solomon'u ikinci kez kral yaptılar ve onu Yahve'nin önünde hükümdar,
Sadok'u da kâhin olarak meshettiler.
23 O zaman Solomon babası David'in yerine Yahve'nin tahtına oturdu ve
başarılı oldu; bütün İsrael ona itaat etti.
24 Bütün beyler, yiğitler ve Kral David'in bütün oğulları Kral Solomon'a
boyun eğdiler.
25 Yahve, Solomon'u bütün İsrael'in gözünde çok büyüttü, İsrael'de
kendisinden önce hiçbir kralın üzerinde olmayan krallık yüceliğini ona verdi.
26 Yişay oğlu David bütün İsrael üzerinde hüküm sürdü.
27 İsrael'de kırk yıl hüküm sürdü; Hevron'da yedi yıl hüküm sürdü,
Yeruşalem'de de otuz üç yıl hüküm sürdü.
28 Güzel ihtiyarlıkta, günlere, zenginliğe ve onura doymuş olarak öldü; ve
oğlu Solomon onun yerine kral oldu.
29 Kral David'in işleri, ilk ve son işleri, işte bunlar, gören Samuel'in
tarihinde, Peygamber Natan'ın tarihinde ve gören Gad'ın tarihinde,
30 onun bütün krallığı ve kudreti, İsrael ve bütün ülkelerdeki krallıkların
dahil olduğu olaylarla birlikte yazılıdır.

2. TARİHLER

1 David oğlu Solomon krallığında sağlam bir şekilde yerleşmişti. Tanrısı* Yahve† onunla birlikteydi ve onu çok büyüttü.
2 Solomon bütün İsrael'e, binlerin, yüzlerin başlarına, hâkimlere ve bütün İsrael'deki her beye, atalar evlerinin başlarına seslendi.
3 Solomon ve onunla birlikte olan bütün topluluk Givon'daki yüksek yere gittiler. Çünkü Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin çölde yapmış olduğu Tanrı'nın Buluşma Çadırı oradaydı.
4 Ama David Tanrı'nın Sandığı'nı Kiryat Yearim'den onun için David'in hazırlamış olduğu yere çıkarmıştı. Çünkü David onun için Yeruşalem'de bir çadır kurmuştu.
5 Hur oğlu Uri oğlu Betsalel'in yaptığı tunç sunak da Yahve'nin çadırının önündeydi; Solomon ve topluluk orada öğüt ararlardı.
6 Solomon Buluşma Çadırı'nda bulunan Yahve'nin önündeki tunç sunağa çıktı ve üzerinde bin yakmalık sunu sundu.
7 O gece Tanrı Solomon'a görünüp ona, "Sana ne vermemi istiyorsan, dile" dedi.
8 Solomon Tanrı'ya, "Sen babam David'e büyük sevgi dolu iyiliğini gösterdin ve beni onun yerine kral yaptın" dedi.
9 "Şimdi, ey Yahve Tanrı, babam David'e verdiğin söz yerine gelsin; çünkü beni çoklukta yeryüzünün tozu gibi olan bir halkın üzerine kral yaptın.
10 Şimdi bana bilgelik ve bilgi ver ki, çıkıp bu halkın önüne gireyim; çünkü senin bu büyük halkına kim hükmedebilir?"
11 Tanrı Solomon'a, "Mademki yüreğinde bu vardı ve sen ne zenginlik, ne mal, ne onur, ne de senden nefret edenlerin canını istedin, ne de uzun ömür istedin; ancak seni üzerine kral yaptığım halkıma hükmedesin diye kendin için bilgelik ve bilgi istedin;
12 bu nedenle sana bilgelik ve bilgi verildi. Ben sana öyle zenginlik, servet, onur vereceğim ki, senden önceki kralların hiçbiri benzerine sahip olmadı ve senden sonrakiler de benzerine sahip olmayacaktır."
13 Böylece Solomon, Givon'daki Buluşma Çadırı'nın önündeki yüksek yerden Yeruşalem'e geldi ve İsrael üzerinde hüküm sürdü.
14 Solomon savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin atlısı vardı ve bunları savaş arabaları kentlerine ve kralın yanına, Yeruşalem'e yerleştirdi.
15 Kral, Yeruşalem'de gümüşü ve altını taş kadar sıradan yaptı ve sedirleri ovadaki incir ağaçları kadar sıradan yaptı.
16 Solomon'un atları Mısır'dan ve Keve'den getiriliyordu. Kralın tüccarları onları Keve'den satın alıyordu.
17 Mısır'dan altı yüz gümüşe savaş arabası, yüz elli gümüşe at alıp getirirlerdi.‡ Bunları Hitit kralların ve Suriye§ kralların da satıp gönderirlerdi.

---

* **1:1** The "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:17** Gümüş parçaları muhtemelen şekeldi, dolayısıyla 600 parça yaklaşık 13,2 pound veya 6 kilogram gümüşe, 150 parça ise yaklaşık 3,3 pound veya 1,5 kilogram gümüşe denk geliyordu. § **1:17** veya Aram

2

1 Solomon, Yahve'nin adına bir ev ve krallığı için bir ev yapmaya karar
verdi.
2 Solomon, yük taşımak için yetmiş bin adam, dağlarda taş kesmek için
seksen bin adam ve onların başında üç bin altı yüz adam saydı.
3 Solomon, Sur Kralı Huram'a haber gönderip şöyle dedi: "Babam David'e
yaptığın ve kendisine oturacağı bir ev yapmak üzere sedir ağaçları
gönderdiğin gibi, bana da öyle yap.
4 İşte,* Tanrı'ya adamak, O'nun önünde güzel kokulu buhur yakmak,
sürekli sergi ekmeği ve sabah akşam, Şabatlar'da, Yeni Ay'larda ve Tanrımız
Yahve'nin belli bayramlarında yakmalık sunular sunmak için Tanrım
Yahve'nin adına bir ev yapmak üzereyim. Bu, İsrael için daima bir kuraldır."
5 "Yapmakta olduğum ev büyük olacak, çünkü Tanrımız bütün ilâhlardan
büyüktür.
6 Ama gök ve göklerin gökleri O'nu içine alamazken, O'na kim bir ev
yapabilir? Öyleyse ben kimim ki, O'na bir ev yapayım? Yalnızca O'nun
önünde buhur yakmak için yapıyorum."
7 "Şimdi bana altın, gümüş, tunç, demir, mor, kırmızı ve mavi işlemede usta,
oymacılıkta yetenekli bir adam gönder ki, Yahuda'da ve Yeruşalem'de
yanımda olan babam David'in sağlamış olduğu yetenekli adamlarla birlikte
olsun."
8 "Bana Lübnan'dan sedir ağaçları, selvi ağaçları ve algum ağaçları da
gönder; çünkü senin hizmetkârlarının Lübnan'da kereste kesmeyi bildiklerini
biliyorum. İşte, benim hizmetkârlarım hizmetkârlarınla birlikte olacaklar,
9 ve bana bol miktarda kereste hazırlayacaklar; çünkü yapmak üzere
olduğum ev büyük ve şaşılacak olacak.
10 İşte, ben senin odun kesen hizmetkârlarına yirmi bin kor† dövülmüş
buğday, yirmi bin bat‡ arpa, yirmi bin bat şarap ve yirmi bin bat zeytinyağı
vereceğim."
11 O zaman Sur Kralı Huram, Solomon'a gönderdiği yazıyla şöyle karşılık
verdi: "Yahve halkını sevdiği için seni onların üzerine kral yaptı."
12 Huram şöyle devam etti: "Yahve için bir ev, kendi krallığı için bir ev
yapacak olan, Kral David'e bilge, anlayışlı ve sağduyulu bir oğul veren gökleri
ve yeri yaratan İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin.
13 Ve işte, senin yetenekli adamlarınla ve baban efendim David'in
yetenekli adamları ile birlikte kendisine bir yer verilsin diye, yetenek ve
anlayış sahibi bir adamı, benim Huram Avi'yi§ gönderdim.
14 Dan kızlarından bir kadının oğludur, babası da Surlu bir adamdı; altın, ve
gümüş, tunç, demir, taş, ve kereste, mor, mavi, ve ince keten, ve kırmızı
işlemede, ve her çeşit oyma işinde, ve her çeşit tasarımda yeteneklidir."
15 "Şimdi efendimin sözünü etmiş olduğu buğdayı, arpayı, yağı ve şarabı
hizmetkârlarına göndersin.

---

* **2:4** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **2:10** 1 kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kileye eşittir, bu nedenle 20.000 kor buğday yaklaşık 545 metrik ton ağırlığında olacaktır. ‡ **2:10** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litre veya 2,4 ölçektir. 20.000 bat arpa yaklaşık 262 metrik ton ağırlığında olacaktır. § **2:13** veya Huram, babam

16 Biz de Lübnan'dan sana ihtiyacın olduğu kadar odun keselim. Bunları
sana deniz yoluyla sallarda Yafa'ya kadar sana getirelim. Sen de
Yeruşalem'e kadar çıkarırsın."

17 Solomon, babası David'in saydığı sayımdan sonra İsrael ülkesindeki bütün
yabancıları saydı. Yüz elli üç bin altı yüz kişi bulundu.
18 Onlardan yetmiş binini yük taşımaya, seksen binini dağlarda taş
kesmeye, üç bin altı yüz kişiyi de halka işlerini tayin etmeye koydu.

3

1 Solomon, Yahve'nin Yeruşalem'de babası David'e göründüğü Moria
Dağı'nda, Yevuslu Ornan'ın harman yerinde David'in hazırlamış olduğu
yerde, Yahve'nin evini yapmaya başladı.
2 Krallığının dördüncü yılında, ikinci ayın ikinci gününde yapmaya başladı.
3 Solomon'un Tanrı'nın evinin yapımı için koyduğu temeller şunlardır:
Uzunluğu birinci ölçüye göre, altmış arşın,* genişliği yirmi arşın.
4 Önündeki eyvan, evin enine göre uzunluğu yirmi arşın, yüksekliği yüz
yirmi; içini saf altınla kapladı.
5 Daha büyük olan odayı selvi ağacından tavanla yaptı, onu ince altınla
kapladı ve onu palmiye ağaçları ve zincirlerle süsledi.
6 Evi güzellik için değerli taşlarla süsledi. Altın, Parvaim altınıydı.
7 Evi, kirişleri, eşikleri, duvarlarını ve kapılarını da altınla kapladı ve
duvarlara Keruvlar oydu.
8 En Kutsal Yer'i yaptı. Uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşın, genişliği
yirmi arşındı. Ve onu altı yüz talant† kadar saf altınla kapladı.
9 Çivilerin ağırlığı elli şekel‡ altındı. Üst odaları altınla kapladı.
10 En Kutsal Yer'de oymacı işi iki Keruv yaptı ve onları altınla kapladı.
11 Keruvlar'ın kanatları yirmi arşın uzunluğundaydı. Birinin kanadı beş
arşındı ve evin duvarına kadar uzanıyordu. Öbür kanat beş arşındı ve öbür
Keruv'un kanadına kadar uzanıyordu.
12 Öbür Keruv'un kanadı beş arşındı ve evin duvarına kadar uzanıyordu;
ve öbür kanat beş arşındı, öbür Keruv'un kanadına birleşiyordu.
13 Bu Keruvlar'ın kanatları yirmi arşın yayılıyordu. Ayakta duruyorlardı
ve yüzleri eve dönüktü.
14 Lacivert, mor, kırmızı ve ince ketenden bir perde yaptı ve onu
Keruvlar'la süsledi.
15 Evin önüne de otuz beş arşın yüksekliğinde iki direk yaptı ve her birinin
tepesindeki başlık beş arşındı.
16 İç odada zincirler yaptı ve bunları direklerin tepelerine koydu; ve yüz
nar yaptı ve bunları zincirlerin üzerine koydu.
17 Direkleri tapınağın önüne, birini sağ tarafa, öbürünü sol tarafa dikti; ve
sağdakinin adını Yakin, soldakinin adını Boaz koydu.

---

* **3:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **3:8** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 600 yetenek yaklaşık 18 metrik tondur ‡ **3:9** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya yaklaşık 16 Truva onsudur.

4

1 Sonra tunçtan bir sunak yaptı, yirmi arşın* uzunluğunda, yirmi arşın
genişliğinde ve on arşın yüksekliğindeydi.
2 Kenardan kenara on arşın uzunluğunda dökme deniz† de yaptı.
Yuvarlaktı, beş arşın yüksekliğinde ve otuz arşın çevresi vardı.
3 Altında, onu çevreleyen her arşında on, denizi çevreleyen öküz suretleri
vardı. Öküzler iki sıraydı ve dökülürken birlikte döküldü.
4 Üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye ve üçü de doğuya bakan on iki öküz
üzerinde duruyordu. Deniz yukarıdan üzerlerine yerleştirilmişti ve onların
bütün arka tarafları içe dönüktü.
5 Kalınlığı el kadardı. Kenarı bir kâse kenarı gibi, zambak çiçeği gibi
yapılmıştı. Üç bin bat‡ aldı ve tuttu.
6 On kazan da yaptı ve yıkanmak için beşini sağ tarafa, beşini de sol tarafa
koydu. Yakmalık kurbanlara ait şeyler bunların içinde yıkanıyordu, ama
deniz kâhinlerin yıkanması içindi.
7 Onlarla ilgili yasaya göre on altın şamdan yaptı ve beşi sağda, beşi solda
olmak üzere onları tapınağa koydu.
8 On masa da yaptı ve beşini sağda, beşi solda olmak üzere onları tapınağa
koydu. Altından yüz leğen yaptı.
9 Dahası kâhinlerin avlusunu, büyük avluyu ve avlunun kapılarını yaptı ve
onların kapılarını tunçla kapladı.
10 Denizi evin sağına, doğu tarafına, güneye doğru yerleştirdi.
11 Huram kazanları, kürekleri ve leğenleri yaptı.
Böylece Huram, Tanrı'nın evinde Kral Solomon için yaptığı işi bitirdi:
12 İki direği, yuvarlakları, direklerin tepesindeki iki başlığı, direklerin
tepesindeki başlıkların iki yuvarlaklarını örten iki ağ işi,
13 iki ağ işi için dört yüz nar, direklerin üzerindeki başlıkların iki yuvarlağını
örten her ağ işi için iki sıra nar.
14 Ayaklıkları ve ayaklıkların üzerindeki kazanları da yaptı,
15 bir deniz ve onun altında on iki öküz yaptı.
16 Huram Avi§ Kral Solomon için, Yahve'nin evi için, tencereleri, kürekleri,
çatalları ve onun bütün kaplarını da parlak tunçtan yaptı.
17 Kral bunları Yarden Ovası'nda, Sukkot ile Zereda arasındaki killi
toprakta döktü.
18 Böylece Solomon bütün bu kapları bol miktarda yaptı; öyle ki, tunçun
ağırlığı belirlenemedi.
19 Solomon Tanrı'nın evindeki bütün kapları yaptı: Altın sunak, üzerlerinde
sergi ekmeği bulunan masalar,
20 ve iç odanın önünde, kurala göre yanmak üzere kandilleri ile birlikte
şamdanlar saf altındandı;
21 ve çiçekler, kandiller ve maşalar saf altındandı;
22 ve maşalar, leğenler, kaşıklar ve tablaları saf altındandı. Evin girişi, en
kutsal yerin iç kapıları ve tapınağın ana salonunun kapıları altındandı.

---

* **4:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **4:2** veya havuz veya rezervuar ‡ **4:5** Bir bat yaklaşık 5,6 galon veya 21,1 litredir, dolayısıyla 3.000 bat yaklaşık 16.800 galon veya 63,3 kilolitredir. § **4:16** "avi" "babası" anlamına gelir

5

1 Böylece Solomon'un Yahve'nin evi için yaptığı bütün iş bitmiş oldu.
Solomon, babası David'in adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve bütün kapları
getirip Tanrı'nın evinin hazinelerine koydu.
2 O zaman Solomon, İsrael'in ihtiyarlarını, bütün oymak başlarını, İsrael'in
çocuklarının atalar evlerinin beylerini, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı
David'in kenti olan Siyon'dan yukarı getirmek üzere Yeruşalem'e topladı.
3 Böylece bütün İsraelliler, yedinci ayda olan bayramda kralın yanında
toplandılar.
4 İsrael'in bütün ihtiyarları geldi. Levililer sandığı kaldırdılar.
5 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'da bulunan bütün kutsal kapları
yukarı getirdiler. Levili kâhinler bunları yukarı getirdiler.
6 Kral Solomon ve kendisinin yanında toplanmış olan bütün İsrael
topluluğu sandığın önündeydiler; çoklukta sayılamayacak, hesap edilemeyecek
kadar çok koyun ve sığır kurban ediyorlardı.
7 Kâhinler, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı, içeriye, evin iç odasına, en kutsal
yere, Keruvlar'ın kanatlarının altına getirdiler.
8 Çünkü Keruvlar kanatlarını sandığın yeri üzerine germişlerdi ve Keruvlar
sandığı ve onun sırıklarını yukarıdan örtüyorlardı.
9 Sırıklar o kadar uzundu ki, sırıkların uçları iç odanın önündeki sandıktan
görülüyordu, ama dışarıdan görünmüyorlardı; ve o bugüne dek oradadır.
10 Sandıkta, Yahve'nin Mısır'dan çıktıkları zaman İsrael'in çocuklarıyla
antlaşma yaptığı sırada Moşe'nin Horev'de oraya koymuş olduğu iki
levhadan başka bir şey yoktu.
11 Kâhinler kutsal yerden çıktıklarında (çünkü orada bulunan bütün
kâhinler bölüklerini gözetmeden kendilerini kutsamışlardı;
12 ezgi söyleyen Levililer de, hepsi, Asaf, Heman, Yedutun ve oğulları ve
kardeşleri, ince keten giysiler giymiş, ziller, telli çalgılar ve çenklerle sunağın
doğu ucunda duruyorlardı. Onlarla birlikte yüz yirmi kâhin de boru
çalıyordu);
13 boru çalanlar ve ezgi söyleyenler bir olup, Yahve'yi övmek ve ona
şükretmek için tek ses çıkardılar. Borularla, zillerle ve çalgılarla seslerini
yükseltip Yahve'yi övüp şöyle dediler:
“Çünkü O iyidir,
Çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer!” O zaman ev, Yahve'nin evi
bulutla doldu.
14 Öyle ki, bulut yüzünden kâhinler hizmet için duramadılar. Çünkü
Yahve'nin görkemi Tanrı'nın evini doldurmuştu.

6

1 O zaman Solomon, “Yahve koyu karanlıkta otururum demişti” dedi,
2 “Ama ben sana bir konut ve ev, daima oturacağın bir yer yaptım.”
3 Kral yüzünü çevirdi ve bütün İsrael topluluğunu kutsadı. Bütün İsrael
topluluğu ayakta duruyordu.
4 Ve dedi, “Babam David'e ağzıyla söyleyen ve elleriyle yerine getiren
İsrael'in Tanrısı Yahve'ye yücelik olsun; O, demişti,
5 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden beri, İsrael'in bütün oymaklarından
adım orada olsun diye ev yapmak üzere hiçbir kent seçmedim. Halkım İsrael
üzerine hükümdar olsun diye hiçbir adam da seçmedim.

6 Ama şimdi adım orada olsun diye Yeruşalem'i seçtim. Halkım İsrael
üzerinde olsun diye David'i seçtim.'
7 Babam David'in yüreğinde İsrael'in Tanrısı Yahve adına bir ev yapmak
vardı.
8 Ama Yahve babam David'e dedi: 'Mademki adıma bir ev yapmak
yüreğindeydi, yüreğinde olduğu için iyi yaptın.
9 Ancak evi sen yapmayacaksın, ama bedeninden çıkacak olan oğlun adım
için evi yapacak.'"
10 "Yahve söylediği sözü yerine getirdi; çünkü babam David'in yerine
kalktım ve Yahve'nin vaat ettiği gibi İsrael tahtına oturdum ve İsrael'in
Tanrısı Yahve'nin adına evi yaptım.
11 Oraya sandığı koydum, Yahve'nin İsrael'in çocuklarıyla yaptığı antlaşma
onun içindedir."
12 Yahve'nin sunağının önünde, İsrael topluluğunun karşısında durdu ve
ellerini açtı.
13 (Çünkü Solomon beş arşın* uzunluğunda, beş arşın genişliğinde ve üç
arşın yüksekliğinde tunç bir iskele yapmış ve onu avlunun ortasına
koymuştu; onun üzerine durdu ve bütün İsrael topluluğunun önünde diz çöktü
ve ellerini göğe doğru açtı.)
14 Sonra şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı ey Yahve, gökte ve yerde senin gibi bir
Tanrı yoktur. Sen, bütün yürekleriyle senin önünde yürüyen hizmetkârlarına
antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliğini korursun.
15 Hizmetkârın babam David'e verdiğin sözü tuttun. Evet, ağzınla söyledin
ve bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin."
16 "Şimdi, İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın babam David'e verdiğin şu
sözü tut: 'İsrael tahtına oturmak için gözümün önünde bir adamın eksik
olmayacaktır. Yeter ki, çocukların kendi yollarına dikkat etsinler, sen önümde
yürüdüğün gibi benim yasamda yürüsünler.'
17 Şimdi, İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın David'e söylediğin söz doğru
çıksın."
18 "Ama Tanrı gerçekten yeryüzünde insanlarla birlikte mi oturacak? İşte,
gökler ve göklerin gökleri seni alamaz; nerede kaldı ki, benim bu yaptığım ev!
19 Yine de ey Tanrım Yahve, hizmetkârının senin önünde ettiği yakarışı ve
duayı duymak için hizmetkârının duasını ve yakarışını say.
20 Öyle ki, gözlerin gece gündüz bu eve, adını koyacağını söylediğin yere,
hizmetkârının bu yere doğru edeceği duayı dinlemek için açık olsun.
21 Bu yere doğru dua ettiklerinde, hizmetkârının ve halkın İsrael'in
yakarışlarını dinle. Evet, oturduğun yerden, gökten işit; işittiğin de bağışla."
22 "Bir adam komşusuna karşı günah işlerse ve yemin etmesi için üzerine bir
ant yüklenirse ve gelip bu evde sunağın önünde yemin ederse,
23 o zaman gökten işit, davran ve kendi yolunu kendi başına getirip kötüyü
cezalandırarak, doğruyu doğruluğuna göre verip onu haklı çıkararak
hizmetkârlarına hükmet."
24 "Halkın İsrael, sana karşı günah işledikleri için düşman önünde vurulursa
ve tekrar dönüp adını itiraf ederlerse ve bu evde senin önünde dua edip
yalvarırlarsa,

* **6:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

25 o zaman göklerden işit, halkın İsrael'in günahını bağışla ve onları
kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye geri getir.”
26 “Sana karşı günah işledikleri için gökyüzü kapandığında ve yağmur
yağmadığında, eğer bu yere doğru dua ederler, adını itiraf ederler ve onları
sıkıntıya soktuğun zaman günahlarından dönerlerse,
27 o zaman gökten işit ve hizmetkârlarının, halkın İsrael'in günahını bağışla.
Onlara yürümeleri gereken iyi yolu öğret ve halkına miras olarak verdiğin
ülkelerine yağmur gönder.”
28 “Eğer ülkede kıtlık olursa, veba olursa, samyeli ya da küf, çekirge ya da
tırtıl olursa; düşmanları onları kentlerinin diyarında kuşatırsa; hangi bela ve
hangi hastalık olursa olsun,
29 herhangi bir adam tarafından ya da bütün halkın İsrael tarafından bir
dua yada yakarış olursa, her biri kendi belasını ve kendi acısını bilip
ellerini bu eve doğru açarsa,
30 o zaman gökten, oturduğun yerden işit ve bağışla ve yüreğini bildiğin
herkese bütün yollarına göre karşılık ver, (çünkü sen, yalnız sen, insan
çocuklarının yüreğini bilirsin),
31 böylece atalarımıza verdiğin ülkede yaşadıkları sürece senin yollarında
yürümek için senden korksunlar.”
32 “Dahası halkın İsrael'den olmayan yabancı, senin büyük adın, kudretli
elin ve uzanmış kolun uğruna uzak bir ülkeden geldiğinde, gelip bu eve doğru
dua ettiklerinde,
33 o zaman gökten, oturduğun yerden işit ve yabancının sana yalvardığı
her şeye göre yap; ta ki yeryüzünün bütün halkları senin adını bilsin ve
halkın İsrael gibi senden korksunlar ve yaptığım bu evin senin adınla
anıldığını bilsinler.”
34 “Eğer halkın, onları gönderdiğin bir yoldan düşmanlarına karşı savaşa
çıkarsa, ve sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım eve doğru dua
ederlerse;
35 o zaman gökten dualarını ve yakarışlarını işit ve onların davasını
savun.”
36 “Eğer sana karşı günah işlerlerse (çünkü günah işlemeyen kimse yoktur),
ve sen onlara öfkelenirsen ve onları düşmana teslim edersen, onun için onları
uzak ya da yakın bir ülkeye sürgün olarak götürürlerse;
37 ama sürgün edildikleri ülkede akılları başlarına gelir de, dönüp sürgün
edildikleri ülkede sana yalvarıp, 'Günah işledik, sapkınlık ettik, kötülük yaptık'
derlerse;
38 eğer sürgün edildikleri ülkede, bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla sana
dönerlerse, atalarına verdiğin ülkeye, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım eve
doğru dua ederlerse;
39 o zaman gökten, oturduğun yerden dualarını ve yakarışlarını işit,
davalarını savun ve sana karşı günah işleyen halkını bağışla.”
40 “Şimdi, Tanrım, yalvarırım, bu yerde edilen duayı, gözlerin görsün,
kulakların duysun.”
41 “Şimdi, ey Yahve Tanrı, sen ve gücünün sandığı dinlenme yerine çık. Ey
Yahve Tanrı, kâhinlerin kurtuluşla giyinsinler ve kutsalların iyilikle
sevinsinler.”
42 “Ey Yahve Tanrı, meshedilmişinin yüzünü geri çevirme. Hizmetkârın
David'e olan sevgi dolu iyiliklerini hatırla.”

7

1 Solomon duasını bitirince, gökten ateş indi ve yakmalık sunuyu ve
kurbanları yiyip bitirdi; ve Yahve'nin görkemi evi doldurdu.
2 Kâhinler Yahve'nin evine giremediler, çünkü Yahve'nin görkemi
Yahve'nin evini doldurmuştu.
3 Ateş inerken, bütün İsrael'in çocukları baktılar, Yahve'nin görkemi evin
üzerindeydi. Yüzlerini döşemenin üzerine koyup eğildiler, tapındılar ve Yahve'ye
şükrederek,
"Çünkü O iyidir,
Çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer!" dediler.
4 Sonra kral ve bütün halk Yahve'nin önünde kurbanlar sundular.
5 Kral Solomon yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun kurban etti.
Böylece kral ve bütün halk Tanrı'nın evini adadılar.
6 Kâhinler konumlarına göre durdular; Levililer de, Kral David'in Yahve'ye
şükretmek için, "Çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" onlarla
överken yapmış olduğu Yahve'nin müzik aletleriyle durdular. Kâhinler
onların önünde boru çaldılar; ve bütün İsrael ayakta durmaktaydı.
7 Dahası Solomon, Yahve'nin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal
kıldı; çünkü orada yakmalık sunuları ve esenlik sunularının yağını sundu;
çünkü Solomon'un yapmış olduğu tunç sunak, yakmalık sunuyu, ekmek
sunusunu ve yağı almadı.
8 Böylece Solomon, o sırada yedi gün boyunca bayram yaptı ve Hamat'ın
girişinden Mısır Vadisi'ne kadar çok büyük bir toplulukla, bütün İsrael de
onunla birlikteydi.
9 Sekizinci gün, kutsal bir toplantı düzenlediler; çünkü sunağın adanmasını
yedi gün, bayramı da yedi gün tuttular.
10 Yahve'nin David'e, Solomon'a ve halkı İsrael'e gösterdiği iyilikten dolayı
sevinçli ve mutlu bir yürekle yedinci ayın yirmi üçüncü günü, halkı
çadırlarına gönderdi.
11 Böylece Solomon Yahve'nin evini ve kralın evini bitirdi ve Yahve'nin
evinde ve kendi evinde Solomon yüreğine gelen her şeyi başarıyla
tamamladı.
12 Sonra Yahve geceleyin Solomon'a görünüp, "Duanı duydum ve burayı
kendime kurban evi olarak seçtim" dedi.
13 "Eğer gökyüzünü kaparsam ve yağmur olmazsa, eğer çekirgeye ülkeyi
yiyip bitirsin diye buyruk verirsem, halkımın arasına veba gönderirsem,
14 eğer adımla çağırılan halkım kendilerini alçaltırsa, dua edip yüzümü
ararsa ve kötü yollarından dönerlerse, gökten işiteceğim, günahlarını
bağışlayacağım ve ülkelerini iyileştireceğim.
15 Şimdi bu yerde yapılan duaya gözlerim açık olacak ve kulaklarım dikkat
kesilecek.
16 Adım daima orada bulunsun diye, şimdi bu evi seçip kutsal kıldım;
gözlerim ve yüreğim sürekli orada olacaktır."
17 "Sana gelince, eğer baban David'in yürüdüğü gibi önümde yürür, sana
buyurduğum her şeyi yapar, kurallarımı ve ilkelerimi tutarsan,
18 o zaman: 'İsrael'de senden hüküm sürecek adam eksik olmayacaktır' diye
baban David'le yaptığım antlaşma uyarınca krallığının tahtını pekiştireceğim.
19 Ama eğer siz saparsanız, önünüze koyduğum kurallarımı ve
buyruklarımı bırakırsanız, gidip başka ilâhlara hizmet ederseniz ve onlara
taparsanız,

20 o zaman onları kendilerine verdiğim ülkeden kökünden söküp atacağım;
ve adım için kutsal kıldığım bu evi önümden atacağım ve onu bütün halklar
arasında bir özdeyiş ve eğlence edeceğim.
21 Bu kadar yüksek olan bu eve, yanından geçen herkes şaşacak ve, 'Yahve
bu ülkeye ve bu eve neden bunu yaptı?' diyecek.
22 Onlar da, 'Çünkü kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Tanrısı
Yahve'yi bıraktılar ve başka ilâhlar tuttular, onlara taptılar ve onlara hizmet
ettiler. Bu yüzden bütün bu kötülüğü onların üzerine getirdi.' diye yanıt
verecekler."

8

1 Solomon, Yahve'nin evini ve kendi evini yirmi yılda yaptıktan sonra,
2 Huram'ın Solomon'a vermiş olduğu kentleri Solomon bina etti ve
İsrael'in çocuklarını orada oturttu.
3 Solomon, Hamat Sova'ya gitti ve onu yendi.
4 Çölde Tadmor'u ve Hamat'ta bina ettiği bütün ambar kentlerini yaptı.
5 Yukarı Beyt Horon'u ve Aşağı Beyt Horon'u, surlu kentleri, surlarla,
kapılarla ve sürgülerle yaptı.
6 Baalat'ı ve Solomon'un sahip olduğu bütün ambar kentlerini, savaş
arabaları için olan bütün kentleri, atlıları için olan kentleri ve Solomon'un
Yeruşalem'de, Lübnan'da ve ülkesinin bütün diyarında zevki için yapmak
istediği her şeyi yaptı.
7 İsrael'den olmayan Hititler'den, Amorlular'dan, Perizliler'den,
Hivliler'den ve Yevuslular'dan arta kalan bütün halka gelince,
8 İsrael'in çocuklarının bitirmediği, kendilerinden sonra ülkede kalan
çocuklarından Solomon bugüne dek angarya işçisi olarak çalıştırdı.
9 Ama Solomon kendi işi için İsrael'in çocuklarını hizmetçi etmedi, ama
bunlar savaşçılar, komutanların önderi, savaş arabalarının ve atlılarının
başları oldular.
10 Bunlar Kral Solomon'un baş görevlileriydi, halkın başındaki iki yüz elli
kişiydi.
11 Solomon, Firavun'un kızını David'in kentinden, kendisi için yapmış
olduğu eve çıkardı; çünkü, "Karım İsrael Kralı David'in evinde oturmayacak,
çünkü Yahve'nin Sandığı'nın geldiği o yerler kutsaldır" demişti.
12 Solomon, eyvanın önünde yapmış olduğu Yahve'nin sunağında Yahve'ye
yakmalık sunular sundu.
13 Günlük görevine göre, Moşe'nin buyruğu uyarınca, Şabatlar'da, Yeni
Aylarda ve belli bayramlarda, yılda üç kez, Mayasız Ekmek Bayramı'nda,
Haftalar Bayramı'nda ve Çardak Bayramı'nda* sundu.
14 Babası David'in talimatına göre, kâhin bölüklerini hizmetlerine, günlük
görevine göre övgü sunmaları için ve hizmet etmeleri için Levililer'i de
görevlerine, kapıcıları da bölüklerine göre her kapıya atadı; çünkü Tanrı adamı
David böyle buyurmuştu.
15 Her konuyla ilgili ve hazinelerle ilgili kralın kâhinlere ve Levililer'e olan
buyruğundan ayrılmadılar.
16 Ve Solomon'un bütün işi, Yahve'nin evinin temelinin atıldığı günden
bitinceye kadar tamamlandı. Böylece Yahve'nin evi tamamlandı.
17 Sonra Solomon Etsyon Gever'e, Edom ülkesindeki deniz kıyısındaki Elat'a
gitti.

* **8:13** veya Sukkot

18 Huram ona hizmetkârlarının elleriyle gemiler ve denizi bilen
hizmetkârlar gönderdi; ve onlar Solomon'un hizmetkârlarıyla birlikte Ofir'e
geldiler ve oradan dört yüz elli talant† altın alıp Kral Solomon'a getirdiler.

9

1 Şeba Kraliçesi, Solomon'un ününü duyunca, büyük bir kervanla, baharat,
bol altın ve değerli taşlar yükleyerek, zor sorularla Solomon'u sınamak için
Yeruşalem'e geldi. Solomon'un yanına varınca, yüreğindeki her şeyi onunla
konuştu.
2 Solomon onun bütün sorularını yanıtladı. Solomon'un kadına yanıt
vermediği gizli bir şey yoktu.
3 Şeba Kraliçesi, Solomon'un bilgeliğini, yaptığı evi,
4 sofrasındaki yiyecekleri, görevlilerinin oturuşunu, hizmetkârlarının hazır
bulunuşunu, giysilerini, sakilerini ve giysilerini, Yahve'nin evine çıktığı
merdiveni görünce, kendisinde artık ruh kalmamıştı.*
5 Kral'a, "Yaptıkların ve bilgeliğin hakkında kendi ülkemde duyduğum haber
doğruymuş" dedi.
6 "Ama ben gelip gözlerimle görünceye dek onların sözlerine inanmamıştım;
işte, bilgeliğinin büyüklüğünün yarısı bile bana anlatılmamış. Sen benim
duymuş olduğum ünün de ötesindesin!
7 Adamların ne mutlu, hizmetkârların ne mutlu, sürekli senin önünde
durup bilgeliğini duyuyorlar.
8 Senden hoşnut kalan ve Tanrın Yahve uğruna kral olman için seni tahtına
oturtan Tanrın Yahve'ye övgüler olsun. Çünkü senin Tanrın İsrael'i sonsuza
dek pekiştirmek için onları sevdi. Bu yüzden adalet ve doğruluk sağlaman için
seni üzerlerine kral yaptı."
9 Krala yüz yirmi talant† altın, bol miktarda baharat ve değerli taşlar verdi.
Daha önce Şeba Kraliçesi'nin Kral Solomon'a vermiş olduğu kadar baharat
olmamıştı.
10 Ofir'den altın getiren Huram'ın ve Solomon'un hizmetkârları da algum
ağaçları‡ ve değerli taşlar getirdiler.
11 Kral algum ağacından Yahve'nin evi ve kralın evi için teraslar, ezgiciler
için çenk ve telli çalgılar yaptı. Yahuda ülkesinde daha önce böylesi
görülmemişti.
12 Kral Solomon, Şeba Kraliçesi'ne, krala getirdiğinden daha fazlasını, onun
istediğini, ne dilediyse, hepsini verdi. Bunun üzerine kraliçe dönüp
hizmetkârlarıyla birlikte kendi ülkesine gitti.
13 Solomon'a bir yılda gelen altının ağırlığı, tüccarların ve alış veriş eden
adamların getirdiklerinden başka, altı yüz altmış altı talant§ altındı,
14 Arabistan'ın bütün kralları ve ülkenin valileri Solomon'a altın ve gümüş
getirdiler.

---

† **8:18** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 450 talant yaklaşık 13,5 metrik tondur * **9:4** veya nefesi kesildi. † **9:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 120 talant yaklaşık 3,6 metrik tondur ‡ **9:10** muhtemelen güzel damarları ve hoş kokusu olan ve ağaç işçiliği için uygun olan Hint sandal ağacı § **9:13** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 666 talant yaklaşık 20 metrik tondur

15 Kral Solomon, dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı. Bir büyük
kalkan için altı yüz şekel* dövme altın gitti.
16 Dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı. Bir kalkan için üç yüz şekel†
altın gitti. Kral bunları Lübnan Ormanı Evi'ne koydu.
17 Kral fildişinden büyük bir taht da yaptı ve onu saf altınla kaplattı.
18 Tahtın altı basamağı, tahta tutturulmuş altın ayak taburesi, koltuğun
bulunduğu yerin iki yanında kolulukları ve kolulukların yanında duran iki
aslan vardı.
19 Altı basamağın bir yanında ve öbür yanında on iki aslan duruyordu.
Başka hiçbir krallıkta buna benzer bir şey yapılmamıştı.
20 Kral Solomon'un içecek kaplarının hepsi altındandı ve Lübnan Ormanı
Evi'nin kaplarının hepsi saf altındandı. Solomon'un günlerinde gümüş değerli
sayılmazdı.
21 Çünkü kralın, Huram'ın hizmetkârlarıyla Tarşiş'e giden gemileri vardı.
Tarşiş gemileri üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus kuşları
getirirdi.
22 Böylece Kral Solomon zenginlik ve bilgelikte yeryüzündeki bütün
kralları geçti.
23 Yeryüzünün bütün kralları, Tanrı'nın onun yüreğine koymuş olduğu
bilgeliği duymak için Solomon'un yüzünü ararlardı.
24 Her biri vergi getirirdi: Her yıl gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler,
zırhlar, baharatlar, atlar ve katırlar.
25 Solomon'un atlar ve arabalar için dört bin ahırı vardı, on iki bin atlısı
vardı, onları araba kentlerine ve kralın yanına Yeruşalem'e yerleştirdi.
26 Irmak'tan Filistliler ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallar
üzerinde hüküm sürdü.
27 Kral, Yeruşalem'de gümüşü taş kadar sıradan yaptı ve sedirleri ovadaki
yabanıl ağaçlar kadar bol yaptı.
28 Mısır'dan ve bütün ülkelerden Solomon'a atlar getirdiler.
29 Solomon'un işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, Peygamber
Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberliğinde ve Nevat oğlu
Yerovam'la ilgili Gören İddo'nun görümlerinde yazılı değil midir?
30 Solomon, Yeruşalem'de bütün İsrael üzerinde kırk yıl hüküm sürdü.
31 Solomon atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde gömüldü. Yerine
oğlu Rehovam kral oldu.

10

1 Rehovam Şekem'e gitti, çünkü bütün İsrael onu kral yapmak için Şekem'e
gelmişti.
2 Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca (çünkü o, Kral Solomon'un önünden
kaçıp Mısır'a gitmişti), Yarovam Mısır'dan döndü.
3 Gönderip onu çağırdılar; Yarovam ve bütün İsrael gelip Rehovam'a şöyle
dediler:
4 "Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı. Şimdi babanın ağır hizmetini ve
üzerimize yüklediği ağır boyunduruğu hafiflet de sana hizmet edelim."
5 Onlara, "Üç gün sonra tekrar yanıma gelin" dedi.

---

* **9:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya yaklaşık 192 Truva onsudur. † **9:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 300 şekel yaklaşık 3 kilogram veya yaklaşık 96 Truva onsudur.

Böylece halk ayrıldı.
6 Kral Rehovam, babası Solomon hayattayken onun önünde duran yaşlı
adamlara danışıp şöyle dedi: “Bu halka yanıt vermek için siz bana ne öğüt
verirsiniz?”
7 Ona şöyle dediler: “Bu halka iyilikle davranırsan, onları hoşnut eder ve
onlara güzel sözler söylersen, daima senin hizmetkârın olurlar.”
8 Ama o, kendisine verdikleri yaşlıların öğüdünü bırakıp, kendisiyle
birlikte büyümüş olup önünde durmakta olan genç adamlara danıştı.
9 Onlara şöyle dedi: “Bana, ‘Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu
hafiflet’ diyen bu halka bir yanıt vermek için siz ne öğüt verirsiniz?”
10 Birlikte büyüyen gençler ona şöyle dediler: “Sana, ‘Baban
boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama bizim için hafiflet’ diyen halka şöyle
diyeceksin: ‘Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.
11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu
artıracağım; babam sizi kamçılarla terbiye ettiyse; ama ben sizi akreplerle
terbiye edeceğim.’”
12 Böylece “Üçüncü gün yine yanıma gelin” diye kralın söylemiş olduğu gibi
Yerovam ve bütün halk, üçüncü gün Rehovam'ın yanına geldiler.
13 Kral onlara sert bir yanıt verdi. Kral Rehovam da ihtiyarların öğüdünü
bıraktı.
14 Gençlerin öğüdüne uyarak onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu
ağırlaştırdı, ama ben onu artıracağım. Babam sizi kırbaçlarla terbiye etti, ama
ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.”
15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü Yahve Şilolu Ahiya aracılığıyla
söylediği sözü yerine gelsin diye, bu Tanrı tarafından düzenlenmişti.
16 Bütün İsrailliler kralın kendilerini dinlemediğini görünce, halk krala,
“David'te bizim payımız ne? Yişay'ın oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrael,
herkes çadırlarınıza! Ey David, şimdi kendi evine bak!” diye karşılık verdi.
Böylece bütün İsrael çadırlarına gitti.
17 Ama Yahuda kentlerinde oturan İsrael'in çocuklarına gelince, Rehovam
onların üzerinde hüküm sürdü.
18 Sonra Kral Rehovam angarya işlerine bakan Hadoram'ı gönderdi;
İsrael'in çocukları onu taşlayarak öldürdüler. Kral Rehovam aceleyle arabasına
binip Yeruşalem'e kaçtı.
19 Böylece İsrael David'in evine karşı bugüne kadar isyan ettiler.

11

1 Rehovam Yeruşalem'e gelince, İsrael'e karşı savaşmak ve krallığı
Rehovam'a geri getirmek için Yahuda ve Benyamin evini, yüz seksen bin
seçme savaşçıyı topladı.
2 Ama Tanrı adamı Şemaya'ya Yahve'nin sözü geldi:
3 “Yahuda Kralı Solomon oğlu Rehovam'a ve Yahuda ve Benyamin'deki
bütün İsrael halkına şöyle dedi,
4 'Yahve diyor ki, “Çıkmayın ve kardeşlerinize karşı savaşmayın! Herkes
evine dönsün; çünkü bu şey bendendir.”'” Böylece Yahve'nin sözlerini
dinlediler ve Yerovam'a karşı gitmekten döndüler.
5 Rehovam Yeruşalem'de yaşadı ve Yahuda'da savunma için kentler yaptı.
6 Beytlehem, Etam, Tekoa,
7 Beyt Sur, Soko, Adullam,

8 Gat, Mareşa, Zif,
9 Adorayim, Lakiş, Azeka,
10 Sora, Ayalon ve Hevron'u yaptı; bunlar Yahuda ve Benyamin'de surlu kentlerdi.
11 Kaleleri güçlendirdi ve içlerine yiyecek, yağ ve şarap depolarıyla komutanlar yerleştirdi.
12 Her kente kalkanlar ve mızraklar koydu ve onları çok güçlendirdi. Yahuda ve Benyamin ona aitti.
13 Bütün İsrael'deki kâhinler ve Levililer, onların bütün bölgelerinden onunla birlikte durdular.
14 Çünkü Levililer otlaklarını ve mallarını bırakıp Yahuda ve Yeruşalem'e geldiler; çünkü Yerovam ve oğulları onları Yahve'ye kâhinlik görevini yerine getirmesinler diye attılar.
15 Kendisi yüksek yerler için, yaptığı teke ve buzağı putları için kâhinler atadı.
16 Onlardan sonra, İsrael'in bütün oymaklarından, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi aramaya yüreğini koyanlar, atalarının Tanrısı Yahve'ye kurban kesmek için Yeruşalem'e geldiler.
17 Böylece Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler ve Solomon oğlu Rehovam'ı üç yıl güçlü kıldılar; çünkü üç yıl David ve Solomon'un yolunda yürüdüler.
18 Rehovam, David oğlu Yerimot'un kızı olup Yişay oğlu Eliav'ın kızı Avihayil'in kızı olan Mahalat'ı kendisine karı olarak aldı.
19 Kadın ona Yeuş, Şemarya ve Zaham adında oğullar doğurdu.
20 Kadından sonra, Avşalom'un torunu Maaka'yı aldı; Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı ve Şelomit'i doğurdu.
21 Rehovam, Avşalom'un torunu Maaka'yı bütün karılarından ve cariyelerinden daha çok sevdi; çünkü on sekiz karı ve altmış cariye aldı ve yirmi sekiz oğul ve altmış kız babası oldu.
22 Rehovam, Maaka'nın oğlu Aviya'yı kardeşleri arasında hükümdar, baş olarak atadı; çünkü onu kral yapmayı düşünüyordu.
23 Akıllıca davrandı ve oğullarından bazılarını Yahuda ve Benyamin'in bütün diyarındaki her surlu kente dağıttı. Onlara bol bol yiyecek verdi; ve onlar için birçok karılar aradı.

12

1 Rehovam'ın krallığı sağlamlaşıp güçlenince, o ve kendisiyle birlikte bütün İsrael Yahve'nin Yasası'nı bıraktı.
2 Kral Rehovam'ın beşinci yılında, Mısır Kralı Şişak, Yahve'ye karşı suç işledikleri için,
3 bin iki yüz savaş arabası ve altmış bin atlıyla Yeruşalem'e karşı geldi. Mısır'dan onunla birlikte gelen halk sayısızdı: Luvlu, Suklu ve Etiyopyalılar.
4 Yahuda'ya ait surlu kentleri alıp Yeruşalem'e geldi.
5 Peygamber Şemaya, Rehovam'ın ve Şişak yüzünden Yeruşalem'de toplanmış olan Yahuda beylerinin yanına geldi ve onlara şöyle dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Beni bıraktınız, bu yüzden ben de sizi Şişak'ın eline bıraktım.'"
6 Sonra İsrael beyleri ve kral kendilerini alçalttılar ve, "Yahve adildir" dediler.
7 Yahve onların kendilerini alçalttıklarını görünce, Yahve'nin sözü Şemaya'ya geldi ve şöyle dedi: "Kendilerini alçalttılar. Onları yok etmeyeceğim, ama onlara biraz kurtuluş vereceğim ve öfkem Şişak'ın eliyle Yeruşalem'in üzerine dökülmeyecektir.

8 Yine de onun hizmetkârları olacaklar, böylece benim hizmetimi ve
ülkelerin krallıklarının hizmetini bilecekler."
9 Böylece Mısır Kralı Şişak Yeruşalem'e karşı geldi ve Yahve'nin evinin
hazinelerini ve kral evinin hazinelerini alıp götürdü. Hepsini alıp götürdü.
Solomon'un yapmış olduğu altın kalkanları da alıp götürdü.
10 Kral Rehovam onların yerine tunç kalkanlar yaptı ve onları kral evinin
kapısını tutan muhafızların komutanlarının eline teslim etti.
11 Kral, Yahve'nin evine her girdiğinde muhafızlar gelip onları taşıyordu ve
sonra onları muhafız odasına geri getiriyorlardı.
12 Kendini alçalttığında, onu tümüyle yok etmemek için, Yahve'nin gazabı
ondan döndü. Yahuda'da da iyi şeyler bulundu.
13 Böylece Kral Rehovam Yeruşalem'de kendini güçlendirdi ve hüküm sürdü;
çünkü Rehovam hüküm sürmeye başladığında kırk bir yaşındaydı ve Yahve'nin
adını koymak için bütün İsrael oymakları arasından seçtiği kentte,
Yeruşalem'de on yedi yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı.
14 Kötü olanı yaptı, çünkü yüreğine Yahve'yi aramayı koymadı.
15 Rehovam'ın yaptığı işler, ilk işleri de son işleri de, Peygamber Şemaya'nın
ve Gören İddo'nun tarihlerinde, soy kütüklerinde yazılı değil midir? Rehovam
ile Yerovam arasında sürekli savaşlar vardı.
16 Rehovam atalarıyla uyudu ve David'in kentinde gömüldü; ve yerine
oğlu Aviya kral oldu.

13

1 Kral Yerovam'ın on sekizinci yılında Aviya Yahuda üzerinde hüküm
sürmeye başladı.
2 Üç yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Giva'lı Uriel'in kızı
Mikaya'ydı. Aviya ile Yerovam arasında savaş vardı.
3 Aviya, dört yüz bin seçme savaşçıdan oluşan yiğit bir orduyla savaşa girdi.
Yerovam da sekiz yüz bin seçme adamla, cesur yiğitlerle ona karşı savaş
düzeni aldı.
4 Aviya, Efraim'in dağlık kesiminde bulunan Semarayim Dağı'nda ayağa
kalktı ve şöyle dedi: "Beni dinleyin, ey Yerovam ve bütün İsrael:
5 İsrael'in Tanrısı Yahve'nin, İsrael üzerine krallığı sonsuza dek David'e,
kendisine ve oğullarına tuz antlaşmasıyla verdiğini bilmiyor musunuz?
6 Ama David oğlu Solomon'un hizmetkârı Nevat oğlu Yerovam kalkıp
efendisine karşı başkaldırdı.
7 Onun yanında değersiz ve kötü adamlar toplandı, Rehovam genç ve
yumuşak yürekli olup onlara karşı koyamayınca, Solomon oğlu Rehovam'a
karşı güçlendiler.
8 "Şimdi Davidoğulları'nın elinde olan Yahve'nin Krallığı'na karşı koymayı
düşünüyorsunuz. Siz büyük bir kalabalıksınız, Yarovam'ın size ilâhlar diye
yaptığı altın buzağılar da yanınızdadır.
9 Yahve'nin kâhinlerini, Aronoğulları'nı ve Levililer'i kovmadınız mı ve
diğer ülkelerin halklarının yollarına göre kendinize kâhinler yapmadınız mı?
Kim genç bir boğa ve yedi koçla kendini adamaya gelirse, ilâh olmayanların
kâhini olabiliyor."
10 "Ama bize gelince, Yahve Tanrımız'dır ve biz O'nu bırakmadık. Bizde
Yahve'ye hizmet eden kâhinlerimiz, Aronoğulları ve işlerinin başında Levililer
var.

11 Her sabah ve her akşam Yahve'ye yakmalık sunular ve hoş kokulu buhur yakarlar. Temiz sofra üzerine de sergi ekmeğini dizerler ve her akşam yanması için kandillerle birlikte altın şamdana bakarlar; çünkü biz Tanrımız Yahve'nin buyruğunu tutuyoruz, ama siz O'nu bıraktınız.
12 İşte, Tanrı başımızda bizimledir ve O'nun kâhinleri size karşı çalmak üzere ellerinde borularla. İsrael'in çocukları, atalarınızın Tanrısı Yahve'ye karşı savaşmayın; çünkü başarılı olmayacaksınız."
13 Ama Yerovam arkalarında bir pusu kurdu; böylece onlar Yahuda'nın önündeydiler ve pusu arkalarındaydı.
14 Yahuda geriye baktığında, işte, savaş önlerinde ve arkalarındaydı; ve Yahve'ye feryat ettiler ve kâhinler boruları çaldılar.
15 O zaman Yahudalılar bağırdılar. Yahudalılar bağırınca, Tanrı Yerovam'ı ve bütün İsrael'i Aviya ve Yahuda'nın önünde vurdu.
16 İsrael'in çocukları Yahuda'nın önünden kaçtılar ve Tanrı onları onların eline teslim etti.
17 Aviya ve halkı onları büyük bir kıyımla öldürdü, böylece İsrael'in beş yüz bin seçme adamı ölü olarak yere serildi.
18 Böylece İsrael'in çocukları o vakitte alt edildiler ve Yahuda'nın çocukları galip geldi, çünkü atalarının Tanrısı Yahve'ye güvendiler.
19 Aviya Yerovam'ı kovaladı ve ondan şu kentleri aldı: Köyleriyle birlikte Beytel'i, köyleriyle birlikte Yeşanah'ı ve köyleriyle birlikte Efron'u.
20 Aviya'nın günlerinde Yerovam bir daha güçlenmedi. Yahve onu vurdu ve öldü.
21 Ama Aviya güçlendi ve on dört kadınla evlendi, yirmi iki oğul ve on altı kız babası oldu.
22 Aviya'nın diğer işleri, onun yolları ve sözleri Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

14

1 Böylece Aviya atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler. Ve oğlu Asa onun yerine kral oldu. Onun günlerinde ülke on yıl sakin kaldı.
2 Asa, Tanrısı Yahve'nin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı.
3 Çünkü yabancı sunakları ve yüksek yerleri kaldırdı, dikili taşları kırdı, Aşera direklerini kesti.
4 Ve Yahuda'ya atalarının Tanrısı Yahve'yi aramasını ve yasasına ve buyruğuna uymasını buyurdu.
5 Yahuda'nın da bütün kentlerinden yüksek yerleri ve güneş suretlerini kaldırdı; ve krallık onun önünde sakindi.
6 Yahuda'da surlu kentler yaptı; çünkü ülke sakindi ve o yıllarda Yahve ona rahat verdiği için savaşı yoktu.
7 Çünkü Yahuda'ya, "Bu kentleri yapalım ve çevrelerine kuleler, kapılar ve sürgüler koyalım" dedi. "Ülke hâlâ önümüzdedir, çünkü biz Tanrımız Yahve'yi aradık. O'nu aradık ve bize her yandan rahatlık verdi." Böylece bina ettiler ve başarılı oldular.
8 Asa'nın Yahuda'dan büyük kalkan ve mızrak taşıyan üç yüz bin kişilik bir ordusu ve Benyamin'den küçük kalkan taşıyan ve yay çeken iki yüz seksen bin kişilik bir ordusu vardı. Bunların hepsi cesur yiğitlerdi.
9 Etiyopyalı Zerah bir milyon kişilik bir ordu ve üç yüz savaş arabasıyla onlara karşı çıktı ve Mareşah'a geldi.

10 O zaman Asa onu karşılamak için çıktı ve Mareşah'taki Sefatah Vadisi'nde
savaş düzenine girdiler.
11 Asa Tanrısı Yahve'ye feryat edip şöyle dedi: "Yahve, güçlüyle güçsüz
arasında senden başka yardım edecek kimse yoktur. Bize yardım et, ey
Tanrımız Yahve, çünkü biz sana güveniyoruz ve senin adınla bu kalabalığa
karşı geldik. Ey Yahve, sen bizim Tanrımız'sın. İnsan sana üstün çıkmasın."
12 Böylece Yahve, Etiyopyalılar'ı Asa'nın ve Yahuda'nın önünde vurdu; ve
Etiyopyalılar kaçtı.
13 Asa ve onunla birlikte olan halk onları Gerar'a kadar kovaladı.
Etiyopyalılar'ın çoğu düştü, kendilerini kurtaramadılar; çünkü Yahve'nin ve
ordusunun önünde yok oldular. Yahuda ordusu çok ganimet götürdü.
14 Gerar çevresindeki bütün kentleri vurdular, çünkü Yahve'nin korkusu
üzerlerine geldi. Bütün kentleri yağmaladılar, çünkü içlerinde çok ganimet
vardı.
15 Sığırların çadırlarını da vurdular, çok sayıda koyun ve deveyi sürüp
Yeruşalem'e döndüler.

15

1 Tanrı'nın Ruhu Oded oğlu Azarya'nın üzerine geldi.
2 Asa'yı karşılamaya çıktı ve ona, "Dinleyin beni, ey Asa ve bütün Yahuda
ve Benyamin! Siz Yahve ile birlikte oldukça O sizinledir; eğer onu ararsanız,
O sizin tarafınızdan bulunacaktır; ama eğer O'nu bırakırsanız, sizi bırakacaktır.
3 İsrael uzun zamandır gerçek Tanrı'dan, öğreten kâhinden ve yasadan
yoksundu.
4 Ama sıkıntı içinde İsrael'in Tanrısı Yahve'ye dönünce, O'nu arayınca; O
onlar tarafından bulundu.
5 O zamanlar ne dışarı çıkana, ne de içeri girene esenlik vardı; ama ülkelerin
bütün sakinleri büyük sıkıntı içindeydi.
6 Ulus ulusa karşı, kent kente karşı parçalanmıştı; çünkü Tanrı onları her
türlü sıkıntıyla sıkıştırıyordu.
7 Ama siz güçlü olun! Elleriniz gevşek olmasın, çünkü emeğiniz
ödüllendirilecektir."
8 Asa bu sözleri ve Peygamber Oded'in peygamberliğini işitince
cesaretlendi ve Yahuda ve Benyamin diyarında, Efraim dağlık bölgesinde
almış olduğu kentlerden iğrençlikleri kaldırdı; ve Yahve'nin eyvanı önünde
olan Yahve'in sunağını yeniledi.
9 Bütün Yahuda ve Benyamin'i ve Efraim'den, Manaşşe'den ve Şimon'dan
onlarla birlikte yaşayanları topladı; çünkü Tanrısı Yahve'nin onunla birlikte
olduğunu görünce İsrael'den taşkın bir şekilde ona geldiler.
10 Böylece Asa'nın hükmünün on beşinci yılında, üçüncü ayda Yeruşalem'de
toplandılar.
11 O gün, getirdikleri ganimetten, yedi yüz sığır ve yedi bin koyun kurban
ettiler.
12 Bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla atalarının Tanrısı Yahve'yi
aramak için antlaşmaya girdiler;
13 ve ister küçük ister büyük olsun, ister erkek ister kadın olsun, İsrael'in
Tanrısı Yahve'yi aramayan herkes öldürülecekti.
14 Yüksek sesle, bağırarak, borularla ve zurnalarla Yahve'ye ant içtiler.

15 Bu ant üzerine bütün Yahuda sevindi, çünkü bütün yürekleriyle ant
içmişlerdi ve bütün arzularıyla O'nu aradılar; O da onlar tarafından bulundu.
O zaman Yahve onlara her yandan rahatlık verdi.
16 Kral Asa'nın annesi Maaka'yı da kraliçelikten aldı, çünkü Aşera için iğrenç
bir suret yapmıştı; bunun üzerine Asa onun suretini kesti, toz edip Kidron
Vadisi'nde yaktı.
17 Ama yüksek yerler İsrael'den kaldırılmadı; yine de Asa'nın yüreği bütün
günlerinde tamdı.
18 Babasının adadığı ve kendisinin adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve
kapları Tanrı'nın evine getirdi.
19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

16

1 Asa'nın hükmünün otuz altıncı yılında, İsrael Kralı Baaşa Yahuda'ya karşı
çıktı ve Yahuda Kralı Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin
vermemek için Rama'yı bina etti.
2 Asa, Yahve'nin evinin ve kral evinin hazinelerinden gümüş ve altın
çıkarıp Damaskus'da yaşayan Suriye Kralı Ben Hadat'a haber gönderip şöyle
dedi:
3 "Babamla baban arasında olduğu gibi, benimle senin aranda da bir
antlaşma olsun. İşte, sana gümüş ve altın gönderdim. Git, İsrael Kralı Baaşa ile
yaptığın antlaşmayı boz da benden ayrılsın."
4 Ben Hadat, Kral Asa'yı dinledi ve ordularının komutanlarını İsrael
kentlerine gönderdi. Onlar da İyon'u, Dan'ı, Abel Maim'i ve Naftali'nin bütün
ambar kentlerini vurdular.
5 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurdu ve işinden vazgeçti.
6 O zaman Kral Asa bütün Yahuda'yı aldı ve Baaşa'nın yapmış olduğu
Rama'nın taşlarını ve kerestelerini götürdüler; bunlarla da Geva ile Mispa'yı
bina ettiler.
7 O sırada kahin Hanani Yahuda Kralı Asa'nın yanına gelip şöyle dedi:
"Mademki sen Suriye Kralı'na güvendin ve Tanrın Yahve'ye güvenmedin, bu
yüzden Suriye Kralı'nın ordusu elinden kaçıp kurtuldu.
8 Etiyopyalılar ve Luvlular savaş arabaları ve çok sayıda atlısıyla büyük bir
ordu değil miydi? Yine de sen Yahve'ye güvendiğin için onları senin eline
teslim etti.
9 Çünkü Yahve'nin gözleri kendisine karşı yüreği tam olanlar uğrunda güçlü
olduğunu göstermek için bütün yeryüzünde dolanır. Bunda akılsızlık ettin;
çünkü bundan böyle seninle savaşlar olacak."
10 Asa Gören'e öfkelendi ve onu zindana attı. Çünkü bu şeyden ötürü ona
karşı hiddetlenmişti. Asa aynı zamanda halkın bir kısmına baskı yapıyordu.
11 İşte, Asa'nın işleri, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar Yahuda ve İsrael
krallarının kitabında yazılıdır.
12 Krallığının otuz dokuzuncu yılında Asa ayaklarından hastalandı.
Hastalığı çok ağırdı; oysa hastalığında Yahve'yi değil, yalnızca hekimleri
aradı.
13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarıyla uyudu.
14 Onu David'in kentinde kendisi için kazmış olduğu mezarına gömdüler
ve onu güzel kokularla ve attar işiyle hazırlanmış çeşitli baharatlarla dolu
yatağa yatırdılar; ve onun için çok büyük bir ateş yaktılar.

17

1 Oğlu Yehoşafat onun yerine kral oldu ve İsrael'e karşı kendini güçlendirdi.
2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askerler koydu ve babası Asa'nın almış olduğu Yahuda diyarına ve Efraim kentlerine birlikler yerleştirdi.
3 Yahve Yehoşafat'la birlikteydi, çünkü atası David'in ilk yollarında yürüdü ve Baallar'ı aramadı,
4 ama babasının Tanrısı'nı aradı ve İsrael'in yollarına göre değil, Tanrı'nın buyruklarında yürüdü.
5 Bu nedenle Yahve onun elinde krallığı pekiştirdi. Bütün Yahuda Yehoşafat'a hediyeler getirdi ve bol serveti ve saygınlığı vardı.
6 Yüreği Yahve'nin yollarında cesaret buldu. Yahuda'dan da yüksek yerleri ve Aşera direklerini kaldırdı.
7 Krallığının üçüncü yılında da, beylerini, Ben Hail, Ovadya, Zekariya, Netanel ve Mikaya'yı Yahuda kentlerine öğretsinler diye gönderdi.
8 Onlarla birlikte Levililer'i, Şemaya'yı, Netanya'yı, Zevadya'yı, Asahel'i, Şemiramot'ı, Yehonatan'ı, Adoniya'yı, Toviya'yı ve Tovadoniya'yı, Levililer'i ve onlarla birlikte kâhinleri, Elişama'yı ve Yehoram'ı da gönderdi.
9 Yahuda'da öğrettiler, yanlarında Yahve'nin Yasa Kitabı vardı. Yahuda'nın bütün kentlerini dolaşıp halk arasında öğrettiler.
10 Yahuda çevresindeki bütün krallıkların üzerinde Yahve korkusu çöktü, öyle ki, Yehoşafat'a karşı savaşmadılar.
11 Filistliler'den bazıları Yehoşafat'a armağanlar ve haraç olarak gümüş getirdiler. Araplar da ona sürüler, yedi bin yedi yüz koç ve yedi bin yedi yüz teke getirdiler.
12 Yehoşafat fazlasıyla çok büyüdü; Yahuda'da kaleler ve ambar kentleri yaptı.
13 Yahuda kentlerinde çok işleri, Yeruşalem'de de savaşçıları, cesur yiğitleri vardı.
14 Ataları evlerine göre sayıları şöyleydi: Yahuda'dan binlerin başları: Başkomutan Adna ve onunla birlikte üç yüz bin cesur yiğit;
15 onun yanında başkomutan Yehohanan ve onunla birlikte iki yüz seksen bin;
16 onun yanında kendini gönüllü Yahve'ye adamış olan Zikri oğlu Amasya ve onunla birlikte iki yüz bin cesur yiğit.
17 Benyamin'den: Cesur bir yiğit olan Elyada ve onunla birlikte yay ve kalkanla silahlanmış iki yüz bin kişi;
18 onun yanında Yehozavad ve onunla birlikte savaşa hazır yüz seksen bin kişi.
19 Bunlar, kralın Yahuda'nın her yerindeki surlu kentlere yerleştirdiği askerlere ek olarak, krala hizmet edenlerdi.

18

1 Yehoşafat'ın bol zenginliği ve saygınlığı vardı; Ahav'la ittifak yaptı.
2 Birkaç yıl sonra Samariya'ya, Ahav'ın yanına indi. Ahav, onun ve yanındaki halk için bol miktarda koyun ve sığır kesti ve ona kendisiyle birlikte Ramot Gilad'a çıkma teklifinde bulundu.
3 İsrael Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Benimle Ramot Gilad'a gider misin?" diye sordu.
O, "Beni kendin gibi say, halkımı da halkın gibi say. Savaşta seninle olacağız." diye karşılık verdi.
4 Yehoşafat, İsrael Kralı'na, "Lütfen önce Yahve'nin sözünü sor" dedi.

5 İsrael Kralı peygamberleri, dört yüz kişiyi topladı ve onlara, “Ramot
Gilad'a savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” dedi. Onlar, “Çık, çünkü
Tanrı onu kralın eline teslim edecek” dediler.
6 Ama Yehoşafat, “Burada bunlardan başka Yahve'nin bir peygamberi yok
mu ki, ondan soralım?” dedi.
7 İsrael Kralı Yehoşafat'a, “Kendisi aracılıyla Yahve'ye sorabileceğimiz bir
kişi daha var; ama ondan nefret ederim. Çünkü benim hakkımda asla iyi
peygamberlik etmez, hep kötü peygamberlik eder. O, İmla oğlu Mikaya'dır.”
dedi.
Yehoşafat, “Kral böyle söylemesin!” dedi.
8 O zaman İsrael Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen İmla oğlu Mikaya'yı getir”
dedi.
9 İsrael Kralı ve Yahuda Kralı Yehoşafat, her biri kral giysilerini giymiş
olarak kendi tahtı üzerinde oturdular ve Samariya Kapısı'nın girişindeki açık
bir yerde oturuyorlardı. Bütün peygamberler onların önünde peygamberlik
ediyorlardı.
10 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demir boynuzlar yapıp şöyle dedi:
“Yahve şöyle diyor, 'Suriyeliler'i tükeninceye dek bunlarla iteceksiniz.' ”
11 Bütün peygamberler böyle peygamberlik edip şöyle dediler: “Ramot
Gilad'a çık, başarılı ol; çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecektir.”
12 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona şöyle dedi: “İşte, peygamberlerin
sözleri bir ağızdan krala iyilik bildiriyor. Öyleyse senin sözün de onlarınki gibi
olsun ve iyilik konuş.”
13 Mikaya, “Yahve'nin varlığı hakkı için, Tanrım'ın söylediğini söyleyeceğim”
dedi.
14 Kralın yanına gelince, kral ona şöyle dedi: “Mikaya, Ramot Gilad'a
savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?”
O, “Çıkın, başarılı olun. Onlar senin eline teslim edilecekler.” dedi.
15 Kral ona, “Yahve'nin adıyla gerçeğin dışında başka bir şey
söylemeyeceğine sana kaç kez ant içireyim?” dedi.
16 Ve şöyle dedi, “Bütün İsrael'i dağlar üzerinde çobansız koyunlar gibi
dağılmış gördüm. Yahve, 'Bunların efendisi yok. Her biri esenlikle evine
dönsün.' dedi.”
17 İsrael Kralı Yehoşafat'a, “Sana, benim hakkımda iyi peygamberlik
etmeyeceğini, ama kötü peygamberlik edeceğini söylemedim mi?” dedi.
18 Mikaya, “Öyleyse Yahve'nin sözünü dinle: Yahve'nin tahtında
oturduğunu, bütün gök ordusunun da sağında ve solunda durduğunu gördüm.
19 Yahve, 'Ramot Gilad'a çıkıp düşsün diye İsrael Kralı Ahav'ı kim
kandıracak?' dedi. Biri böyle, öteki şöyle diyordu.
20 Bir ruh çıktı, Yahve'nin önünde durdu ve, 'Onu kandıracağım' dedi.
Yahve ona, 'Nasıl?' dedi.
21 O, 'Gideceğim ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh
olacağım' dedi.
Ve dedi, 'Onu kandıracaksın ve galip de geleceksin. Git ve öyle yap.' dedi.
22 “Şimdi işte, Yahve bu senin peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh
koydu ve Yahve senin hakkında kötü konuştu.”
23 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve,
'Yahve'nin Ruhu benden sana hangi yoldan geçti?' dedi.
24 Mikaya, “İşte, saklanmak için iç odaya girdiğin o gün göreceksin” dedi.

25 İsrael Kralı, “Mikaya’yı alıp kentin valisi Amon’a ve kralın oğlu Yoaş’a götürün.
26 Ve deyin, ‘Kral şöyle diyor, “Bu adamı zindana atın ve ben esenlikle dönünceye dek ona sıkıntı ekmeği ve sıkıntı suyu verin.”’”
27 Mikaya, “Eğer esenlikle dönersen, Yahve benim aracılığımla konuşmamıştır.” dedi. “Ey halk, hepiniz dinleyin!” dedi.
28 Bunun üzerine İsrael Kralı'yla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot Gilad’a çıktılar.
29 İsrael Kralı Yehoşafat’a, “Ben kılık değiştirerek savaşa gireceğim; ama sen kendi giysilerini giy” dedi. Böylece İsrael Kralı kılık değiştirdi; savaşa girdiler.
30 Suriye Kralı savaş arabalarının komutanlarına, “İsrael Kralı dışında, küçük büyük kimseyle savaşmayın” diye buyurdu.
31 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, “Bu İsrael kralıdır!” dediler. Bunun üzerine ona karşı savaşmak için döndüler. Ama Yehoşafat bağırdı ve Yahve ona yardım etti; ve Tanrı onları ondan uzaklaştırdı.
32 Savaş arabalarının komutanları onun İsrael Kralı olmadığını görünce, onu kovalamaktan geri döndüler.
33 Bir adam yayını rastgele çekti ve İsrael Kralı'nı zırhının bitiştiği yerden vurdu. Bunun üzerine savaş arabasının sürücüsüne, “Dön ve beni savaştan çıkar, çünkü ağır yaralandım” dedi.
34 O gün savaş arttı. Ancak İsrael Kralı akşama kadar Suriyeliler'e karşı savaş arabasında direndi; ve gün batımına doğru öldü.

19

1 Yahuda Kralı Yehoşafat, Yeruşalem'e, evine esenlik içinde döndü.
2 Hanani oğlu Gören Yehu onu karşılamak için çıktı ve Kral Yehoşafat'a, “Kötülere yardım etmen gerekiyor, Yahve'den nefret edenleri mi sevmen gerekiyor? Bu yüzden Yahve'nin önünden gazap üzerinedir.
3 Buna rağmen sende iyi şeyler bulundu, çünkü Aşeralar'ı ülkeden kaldırıp attın ve yüreğine Tanrı'yı aramayı koydun.”
4 Yehoşafat Yeruşalem'de yaşadı; ve yeniden Beer Şeva'dan Efraim dağlık bölgesine kadar halkın arasına çıktı ve onları atalarının Tanrısı Yahve'ye geri getirdi.
5 Ülkede, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine, kent kent hâkimler koydu,
6 hâkimlere, “Yaptıklarınızı düşünün, çünkü insan için değil, Yahve adına hükmediyorsunuz. O da hükümde sizinle birliktedir.” dedi.
7 “Şimdi, üzerinizde Yahve korkusu olsun. Dikkat edin ve yapın; çünkü Tanrımız Yahve'de haksızlık ya da hatır gözetme ya da rüşvet almak yoktur.”
8 Yehoşafat Yahve için hükümde bulunmak ve anlaşmazlıklar için Yeruşalem'e de bazı Levililer'i, kâhinleri ve İsrael'in atalar evlerinin başlarını atadı. Onlar Yeruşalem'e döndüler.
9 Onlara, “Bunu Yahve korkusuyla, sadakatle ve tam bir yürekle yapacaksınız” diye buyurdu.
10 “Kentlerinde oturan kardeşlerinizden, kanla kan arasında, yasayla buyruk arasında, yasalar ve kurallar arasında bir anlaşmazlık çıktığında, onları uyarmalısınız ki, Yahve'ye karşı suçlu olmasınlar ve böylece sizin ve kardeşlerinizin üzerine gazap gelmesin. Bunu yapın, suçlu olmazsınız.
11 İşte, Yahve'nin bütün işlerinde Başkâhin Amarya sizin başınızdadır; ve kralın bütün işleri için Yehuda evinin önderi olan İşmael oğlu Zevadya sizin

başınızdadır. Levililer de önünüzde memur olacaklar. Cesaretle davranın ve
Yahve iyilerle olsun."

20

1 Bundan sonra Moav'ın çocukları, Ammon'un çocukları ve onlarla birlikte
Ammonlular'dan bazıları Yehoşafat'a karşı savaşmak için geldiler.
2 O zaman bazıları gelip Yehoşafat'a, "Suriye'den denizin ötesinden sana
karşı büyük bir kalabalık geliyor. İşte, Hatsatson Tamar'dalar." (o En
Gedi'dir) dediler.
3 Yehoşafat korktu ve Yahve'yi aramaya koyuldu. Bütün Yahuda'da oruç
ilan etti.
4 Yahuda, Yahve'den yardım istemek için toplandı. Yahuda'nın bütün
kentlerinden Yahve'yi aramak için geldiler.
5 Yehoşafat, Yahuda ve Yeruşalem topluluğunun içinde, Yahve'nin evinde,
yeni avlunun önünde durdu;
6 ve dedi, "Atalarımızın Tanrısı Yahve, sen gökteki Tanrı değil misin?
Ulusların bütün krallıkları üzerinde hakim olan sen değil misin? Güç ve
kudret senin elindedir, öyle ki, kimse sana karşı duramaz.
7 Ey Tanrımız, halkın İsrael'in önünden bu ülkede oturanları kovan ve onu
sonsuza dek dostun Avraham'ın soyuna* veren sen değil misin?
8 Orada yaşadılar ve adına orada kutsal yer yaptılar ve şöyle dediler,
9 'Eğer başımıza kötülük gelirse, kılıç, yargı, veba ya da kıtlık gelirse, bu
evin önünde ve senin önünde duracağız (çünkü senin adın bu evdedir),
sıkıntımızda sana feryat edeceğiz, sen de işiteceksin ve kurtaracaksın.'
10 Şimdi, işte, Mısır diyarından çıktıklarında İsrael'in onları ele geçirmesine
izin vermediğin, ama yanlarından sapıp yok etmedikleri Ammon'un
çocukları, Moav ve Seir dağındakiler,
11 miras olarak bize verdiğin senin mülkünden bizi kovmaya gelerek, işte,
bize nasıl karşılık veriyorlar.
12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize karşı gelen bu
büyük topluluğa karşı gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilmiyoruz, ama
gözlerimiz senin üzerindedir."
13 Bütün Yahuda, yavruları, karıları ve çocuklarıyla birlikte Yahve'nin
önünde duruyordu.
14 O zaman topluluğun ortasında, Yahve'nin Ruhu, Asafoğulları'ndan
Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekariya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine
geldi.
15 Ve şöyle dedi, "Dinleyin, bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinleri ve sen,
Kral Yehoşafat. Yahve size şöyle diyor, 'Korkmayın ve bu büyük kalabalıktan
dolayı yılmayın; çünkü savaş sizin değil, ama Tanrı'nındır.
16 Yarın onlara karşı inin. İşte, Sits Yokuşu'ndan çıkıyorlar. Onları vadinin
sonunda, Yeruel Çölü'nün önünde bulacaksınız.
17 Bu savaşı savaşmanız gerekmeyecek. Ey Yahuda ve Yeruşalem,
yerinizde durup kımıldamayın, sizinle birlikte olan Yahve'nin kurtarışını
görün. Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı çıkın, çünkü Yahve sizinle
birliktedir.'"
18 Yehoşafat başını yere eğdi; bütün Yahuda ve Yeruşalem'de oturanlar
Yahve'nin önünde yere kapanıp Yahve'ye tapındılar.

* **20:7** veya tohum

19 Kohat'ın çocukları ve Korah'ın çocukları Levililer, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi
çok yüksek sesle övmek için ayağa kalktılar.
20 Sabah erken kalkıp Tekoa Çölü'ne çıktılar. Çıktıkları zaman Yehoşafat
durup şöyle dedi: "Ey Yahuda ve Yeruşalem'de oturanlar, beni dinleyin!
Tanrınız Yahve'ye güvenin pekiştirileceksiniz! O'nun peygamberlerine
güvenin, böylece başarılı olacaksınız."
21 Halkla danıştıktan sonra, ordunun önünden çıkmak üzere Yahve'ye ezgi
söyleyip kutsal düzende övgü sunacak olanları atadı ve şöyle diyeceklerdi,
"Yahve'ye şükredin, çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer."
22 Onlar ezgi söylemeye ve övgü sunmaya başlayınca, Yahve, Yahuda'ya
karşı gelen Ammon'un çocuklarına, Moav ve Seir Dağı'nda olanlara pusu
kurdu; ve vuruldular.
23 Çünkü Ammon'un çocukları ve Moav, Seir Dağı'nda oturanlara karşı
durup onları tamamen öldürmek ve yok etmek için kalktılar. Seir halkını
bitirdikten sonra, herkes birbirini yok etmek için yardımlaştı.
24 Yahuda çöle bakan yere gelince, kalabalığı gördü; ve işte, yere düşmüş
cesetlerdi ve kaçıp kurtulan yoktu.
25 Yehoşafat ve halkı ganimetlerini almaya geldikleri zaman, onlar
arasında bol miktarda zenginlik, değerli mücevherlerle birlikte cesetler
buldular; onları kendileri için taşıyamayacakları kadar soydular. Üç gün
boyunca ganimet aldılar, çok fazlaydı.
26 Dördüncü gün Beraka† Vadisi'nde toplandılar, çünkü orada Yahve'yi
övdüler. Bu nedenle o yerin adı bugüne dek "Beraka Vadisi" olarak anıldı.
27 O zaman Yahuda ve Yeruşalem'in her adamı, Yehoşafat önlerinde olmak
üzere, sevinçle Yeruşalem'e döndüler; çünkü Yahve onlara düşmanları üzerinde
sevinç vermişti.
28 Yaylı çalgılar, çenkler ve borularla Yeruşalem'e, Yahve'nin evine geldiler.
29 Yahve'nin İsrael'in düşmanlarına karşı savaştığını duydukları nda,
ülkelerin bütün krallıkları üzerine Tanrı korkusu geldi.
30 Böylece Yehoşafat'ın ülkesi sakindi, çünkü Tanrısı ona her yandan rahat
verdi.
31 Böylece Yehoşafat Yahuda üzerinde hüküm sürdü. Hüküm sürmeye
başladığında otuz beş yaşındaydı. Yeruşalem'de yirmi beş yıl hüküm sürdü.
Annesinin adı Şilhi'nin kızı Azuva'ydı.
32 Babası Asa'nın yolunda yürüdü, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaparak
ondan sapmadı.
33 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı ve halk henüz ataların ın Tanrısı'nı
yüreklerine koymamıştı.
34 Şimdi Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, İsrael
kralları kitabında yer alan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır.
35 Bundan sonra Yahuda Kralı Yehoşafat, çok kötülük eden İsrael Kralı
Ahazya ile anlaştı.
36 Tarşiş'e gitmek için gemiler yapmak üzere onunla anlaştı. Gemileri
Etsyon Gever'de yaptılar.
37 Mareşahlı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı peygamberlik
ederek, "Ahazya'yla anlaştığın için, Yahve senin işlerini mahvetti" dedi.
Gemiler parçalandı, Tarşiş'e gidemediler.

† **20:26** "Beraka" "bereket" anlamına gelir.

21

1 Yehoşafat atalarıyla uyudu ve atalarıyla birlikte David Kenti'nde
gömüldü; ve oğlu Yehoram onun yerine kral oldu.
2 Kardeşleri olan Yehoşafat'ın oğulları vardı: Azarya, Yehiel, Zekariya,
Azarya, Mikael ve Şefatya. Bunların hepsi İsrael Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı.
3 Babaları onlara Yahuda'da surlu kentlerle birlikte gümüşten, altından ve
değerli şeylerden büyük armağanlar verdi; ama krallığı Yehoram'a verdi,
çünkü o ilk doğandı.
4 Yehoram babasının krallığı üzerine yükselip kendini güçlendirince, bütün
kardeşlerini ve İsrael'in bazı beylerini de kılıçla öldürdü.
5 Yehoram hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de
sekiz yıl hüküm sürdü.
6 Ahav'ın kızıyla evli olduğu için, Ahav'ın evinin yaptığı gibi İsrael
krallarının yolunda yürüdü. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
7 Ancak Yahve, David'le yaptığı antlaşmadan ötürü ve David'e ve
çocuklarına her zaman bir kandil vereceğine söz verdiği için, David'in evini
yıkmak istemedi.
8 Onun günlerinde Edom, Yahuda'nın eli altından başkaldırdı ve kendi
üzerlerine bir kral atadılar.
9 O zaman Yehoram komutanlarıyla ve bütün savaş arabalarıyla oraya
gitti. Gece kalkıp kendisini kuşatan Edomlular'ı ve savaş arabalarının
komutanlarını vurdu.
10 Böylece Edom, Yahuda'nın eli altından bugüne dek başkaldırmış
durumdadır. Sonra Livna da aynı zamanda onun eli altından başkaldırdı,
çünkü atalarının Tanrısı Yahve'yi bırakmıştı.
11 Yahuda dağlarında yüksek yerler yaptı, Yeruşalem'de oturanlara fahişelik
ettirdi, Yahuda'yı da saptırdı.
12 Peygamber Eliya'dan ona bir mektup geldi: “Atan David'in Tanrısı
Yahve şöyle diyor, 'Mademki baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın
yollarında yürümedin,
13 ama İsrael krallarının yolunda yürüdün, Yahuda'yı ve Yeruşalem'de
oturanları Ahav'ın ailesi gibi fahişelik ettirdin, babanın evinden senden
daha iyi olan kardeşlerini de öldürdün,
14 işte, Yahve senin halkını, çocuklarını, karılarını ve bütün mallını büyük
bir felaketle vuracak.
15 Ve hastalık yüzünden günden güne bağırsakların çıkıncıya dek bağırsak
hastalığı ile ağır hastalanacaksın.'”
16 Yahve, Etiyopyalılar'ın yanında bulunan Filistliler'in ve Araplar'ın
ruhunu Yehoram'a karşı kışkırttı;
17 ve Yahuda'ya karşı çıktılar, yarıp içeri girdiler ve kralın evinde bulunan
bütün malları, oğulları ve karıları da dahil olmak üzere götürdüler, öyle ki,
oğullarından en küçüğü olan Yehoahaz'dan başka oğlu kalmadı.
18 Bütün bunlardan sonra, Yahve onu bağırsaklarından iyileşmez bir
hastalıkla vurdu.
19 Bir süre sonra, iki yılın sonunda, hastalığından dolayı bağırsakları çıktı ve
ağır hastalıklarla öldü. Halkı, ataları için yakılan gibi, onun için yakma
yapmadı.
20 Hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de sekiz yıl
hüküm sürdü. Onun ayrılışından kimse pişmanlık duymadı. Onu David'in
kentine gömdüler, ama kralların mezarlarına değil.

22

1 Yeruşalem sakinleri, Araplarla ordugâha gelmiş olan çete bütün
büyüklerini öldürmüş oldukları için, en küçük oğlu Ahazya'yı onun yerine
kral yaptılar. Böylece Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya kral oldu.
2 Ahazya hüküm sürmeye başladığında kırk iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de
bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Omri'nin kızı Atalya'ydı.
3 Ahav'ın evinin yollarında yürüdü, çünkü kötülük yaparken annesi onun
öğütçüsüydü.
4 Ahav'ın evi gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, çünkü onun yıkımı
için babasının ölümünden sonra öğütçüleri onlardı.
5 Ahazya da onların öğüdüne uyup İsrael Kralı Ahav'ın oğlu Yehoram'la
birlikte Ramot Gilad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşmaya gitti;
Suriyeliler Yoram'ı yaraladılar.
6 Rama'da, Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşırken aldığı yaralardan iyi
edilmek için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Azarya, Yizreel'de
olan Ahav oğlu Yehoram'ı görmek için indi, çünkü hastaydı.
7 Ahazya'nın Yarom'ın yanına giderek yıkıma uğraması Tanrı'dandı; çünkü
oraya vardığında, Yahve'nin Ahav'ın evini yok etmek için meshetmiş olduğu
Nimşi oğlu Yehu'ya karşı, Yehoram'la birlikte çıktı.
8 Yehu, Ahav'ın evini yargılarken, Yahuda beyleri ile Ahazya'nın
kardeşlerinin oğullarını Ahazya'ya hizmet ederken buldu ve onları öldürdü.
9 Ahazya'yı aradı ve onu yakaladılar (o sırada Samariya'da saklanıyordu),
onu Yehu'ya getirip öldürdüler; ve onu gömdüler, çünkü, "Bütün yüreğiyle
Yahve'yi aramış olan Yehoşafat'ın oğludur" dediler. Ahazya evinin krallığı
elinde tutacak gücü yoktu.
10 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalkıp Yahuda
evinin bütün kral soyunu yok etti.
11 Ama kralın kızı Yehoşaveat, Ahazya'nın oğlu Yoaş'ı alıp, öldürülen kral
oğulları arasından gizlice kurtardı ve onu dadısıyla birlikte yatak odasına
koydu. Böylece, Kral Yehoram'ın kızı, kâhin Yehoyada'nın karısı Yehoşaveat
(çünkü Ahazya'nın kız kardeşiydi), onu Atalya'dan gizledi, böylece onu
öldürmedi.
12 Atalya ülke üzerinde hüküm sürerken, altı yıl boyunca o onlarla birlikte
Tanrı'nın evinde saklandı.

23

1 Yedinci yılda Yehoyada kendini güçlendirdi ve yüzlerin başları, Yeroham
oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İşmael, Oved oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya
ve Zikri oğlu Elişafat'la bir antlaşma yaptı.
2 Yahuda'yı dolaşıp Yahuda'nın bütün kentlerinden Levililer'i ve İsrael'in
atalar evlerinin başlarını topladılar ve Yeruşalem'e geldiler.
3 Bütün topluluk Tanrı'nın evinde kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada*
onlara, "Yahve'nin Davidoğulları için söylemiş olduğu gibi, işte, kralın oğlu
hüküm sürmeli" dedi.
4 "Yapacağınız şey şudur: Şabat'ta giren kâhinlerin ve Levililer'in üçte biri
eşiklerin kapı bekçisi olacak.
5 Üçte biri kralın evinde olacak; üçte biri de temel kapısında olacak. Bütün
halk Yahve'nin evinin avlularında olacak.

* **23:3** İbranice O

6 Ancak Yahve'nin evine kâhinler ve hizmet eden Levililer'in dışında hiç
kimse girmesin. Onlar içeri girecekler, çünkü kutsaldırlar; ama bütün halk
Yahve'nin buyruklarına uyacaklar.
7 Levililer, her biri elinde silahlarıyla kralı kuşatacaklar. Eve kim girerse
öldürülsün. Kral girdiğinde ve çıktığında onunla birlikte olun."
8 Böylece Levililer ve bütün Yahuda, kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her
şeyi yaptılar. Şabat'ta girenlerle Şabat'ta çıkanları, her biri kendi adamını aldı,
çünkü kâhin Yehoyada bölükleri bırakmamıştı.
9 Kâhin Yehoyada, Kral David'in olup Tanrı'nın evinde bulunan mızrakları,
küçük kalkanları ve büyük kalkanları yüzlerin başlarına teslim etti.
10 Ve bütün halkı, her biri elinde silahıyla, evin sağından soluna kadar,
sunağın ve evin yanına, kralın etrafına yerleştirdi.
11 O zaman kralın oğlunu çıkarıp başına taç koydular, ona antlaşmayı
verdiler ve onu kral yaptılar. Yehoyada ve oğulları onu meshettiler ve,
"Yaşasın kral!" dediler.
12 Atalya halkın koşup kralı övme sesini duyunca, halkın yanına, Yahve'nin
evine geldi.
13 O zaman baktı ve işte, kral girişteki direğin yanında, komutanlar ve boru
çalanlarla birlikte duruyordu. Ülkenin bütün halkı seviniyordu ve borular
çalıyorlardı. Ezgiciler de çalgıları çalıp övgü ilâhilerini yönetiyorlardı. Sonra
Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!" dedi.
14 Kâhin Yehoyada ordunun başında olan yüz başlarını dışarı çıkardı ve
onlara, "Onu safların arasından çıkarın; onu izleyen herkes kılıçla
öldürülsün" dedi. Çünkü kâhin, "Onu Yahve'nin evinde öldürmeyin" demişti.
15 Böylece ona yol verdiler. Kralın evinin at kapısının girişine gitti; ve onu
orada öldürdüler.
16 Yehoyada kendisi, bütün halk ve kral arasında, Yahve'nin halkı olsunlar
diye antlaşma yaptı.
17 Bütün halk Baal'ın evine gitti, onu yıktı, sunaklarını ve suretlerini
parçaladı ve Baal'ın kâhini Mattan'ı sunakların önünde öldürdü.
18 Yehoyada, Yahve'nin evinin görevlilerini, David'in Yahve'nin evinde
paylaştırmış olduğu kâhinlerin, Levililer'in eli altına atadı. Bunlar Yahve'nin
yakmalık sunularını, David'in düzenine göre, Moşe'nin Yasası'nda yazılmış
olduğu gibi, sevinçle ezgi sunmak içindi.
19 Herhangi bir şekilde kirli olan biri girmesin diye, Yahve'nin evinin
kapılarına kapı bekçileri koydu.
20 Yüzlerin başlarını, soyluları, halkın valilerini ve ülkenin bütün halkını
alıp kralı Yahve'nin evinden indirdi. Üst kapıdan kralın evine geldiler ve
kralı krallık tahtı üzerine oturttular.
21 Böylece ülkenin bütün halkı sevindi ve kent sakindi. Atalya'yı kılıçla
öldürmüşlerdi.

24

1 Yoaş hüküm sürmeye başladığında yedi yaşındaydı ve Yeruşalem'de kırk yıl
hüküm sürdü. Annesinin adı Beerşeva'lı Sivya'ydı.
2 Yoaş, kâhin Yehoyada'nın bütün günlerinde Yahve'nin gözünde doğru olanı
yaptı.
3 Yoaş iki kadın aldı ve oğullar ve kızlar babası oldu.
4 Bundan sonra Yoaş, Yahve'nin evini onarmayı yüreğine koydu.

5 Yoaş kâhinleri ve Levililer'i bir araya topladı ve onlara, “Yahuda
kentlerine çıkın ve her yıl İsrael'in her yerinden Tanrınız'ın evini onarmak
için para toplayın. Bu işi hızlandırın.” dedi. Ancak Levililer bunu hemen
yapmadılar.
6 Kral, başta olan Yehoyada'yı çağırıp ona, “Neden Levililer'den, Yahuda
ve Yeruşalem'den, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin ve İsrael topluluğunun,
Tanıklık Çadırı için koyduğu vergiyi getirmelerini istemedin?” dedi.
7 Çünkü o kötü kadın Atalya'nın oğulları Tanrı'nın evini yıkmışlardı;
Yahve'nin evinin bütün adanan eşyalarını da Baallar'a vermişlerdi.
8 Bunun üzerine kral buyurdu ve bir sandık yapıp, onu Yahve'nin evinin
kapısının dışına koydular.
9 Yahuda ve Yeruşalem'de, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin çölde İsrael
üzerine koyduğu vergiyi getirmelerini buyurdu.
10 Bütün beyler ve bütün halk sevindi ve getirdiler ve sandık dolana dek
içine attılar.
11 Sandık Levililer tarafından kralın görevlilerine getirildiğinde, çok para
olduğunu gördüklerinde, kralın katibi ve başkâhinin görevlisi gelip sandığı
boşaltır, alır ve tekrar yerine götürürlerdi. Bunu her gün yaparlardı ve bol
miktarda para topladılar.
12 Kral ve Yehoyada onu Yahve'nin evinin hizmetinde çalışanlara verdiler.
Yahve'nin evini onarmak için duvarcılar, marangozlar ve Yahve'nin evini
onarmak için demir ve tunç işleyenleri de tuttular.
13 Böylece işçiler çalıştılar ve onarım işi onların elinde ilerledi. Tanrı'nın
evini tasarlandığı gibi kurdular ve sağlamlaştırdılar.
14 İşleri bitince, artakalan parayı kralın ve Yehoyada'nın önüne getirdiler.
Bununla Yahve'nin evi için kaplar, hizmet etmek ve sunu sunmak için
kaplar, kaşıklar ve altın ve gümüş kaplar da yaptılar.
15 Ama Yehoyada yaşlandı ve günlere doydu ve öldü. Öldüğünde yüz otuz
yaşındaydı.
16 İsrael'de ve Tanrı evi uğruna iyilik yaptığı için onu David'in kentinde
kralların arasına gömdüler.
17 Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda beyleri gelip krala eğildiler. O
zaman kral da onları dinledi.
18 Atalarının Tanrısı Yahve'nin evini terk ettiler ve Aşera direklerine ve
putlara hizmet ettiler. Bu suçlarından ötürü Yahuda ve Yeruşalem'e gazap
geldi.
19 Ancak onları tekrar Yahve'ye getirmek için peygamberler gönderdi ve
onlar onlara karşı tanıklık ettiler; ama onlar dinlemediler.
20 Tanrı'nın Ruhu, kâhin Yehoyada'nın oğlu Zekariya'nın üzerine geldi; ve
halkın arasında yüksek bir yerde durdu ve onlara dedi, “Tanrı şöyle diyor,
'Neden Yahve'nin buyruklarına uymamazlık ediyorsunuz da başarılı
olamıyorsunuz? Çünkü siz Yahve'yi bıraktığınız için o da sizi bıraktı.'”
21 Ona karşı düzen kurdular ve onu kralın buyruğuyla Yahve'nin evinin
avlusunda taşlarla taşladılar.
22 Böylece Kral Yehoyada’nın kendisine yaptığı iyiliği hatırlamadı ve oğlunu
öldürdü. Ölürken, “Yahve bunu görsün ve karşılığını versin” dedi.
23 Yıl sonunda Suriye ordusu ona karşı çıktı. Yahuda ve Yeruşalem’e
geldiler ve halkın arasından halkın bütün beylerini yok ettiler ve bütün
ganimetlerini Damaskus Kralı'na gönderdiler.

24 Suriye ordusu küçük bir bölükle geldiği halde; Yahve, ataların Tanrısı
Yahve'yi bıraktıkları için onların eline çok büyük bir ordu teslim etti. Böylece
Yoaş'ı yargıladılar.
25 Ondan ayrıldıklarında (çünkü onu ağır yaralı bıraktılar), kendi
hizmetkârları kâhin Yehoyada'nın oğullarının kanı için ona karşı düzen
kurdular ve onu yatağında öldürdüler ve öldü. Onu David'in kentine
gömdüler, ama kralların mezarlarına gömmediler.
26 Ona karşı düzen kuranlar şunlardır: Ammonlu Şimeat'ın oğlu Zavad ve
Moavlı Şimrit'in oğlu Yehozavad.
27 Şimdi oğulları, ona yüklenen yüklerin büyüklüğü ve Tanrı'nın evinin
yeniden bina edilmesi, işte, bunlar krallar kitabının yorumunda yazılıdır.
Oğlu Amatsya onun yerine kral oldu.

25

1 Amatsya hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve
Yeruşalem'de yirmi dokuz yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli
Yehoaddan'dı.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı, ama tam bir yürekle değil.
3 Krallık kendisi için sağlamlaştırılınca, babası kralı öldüren hizmetkârlarını
öldürdü.
4 Ama çocuklarını öldürmedi, ama Moşe kitabındaki yasada yazılmış olana
göre yaptı, Yahve buyurup şöyle demişti: "Babalar çocukları için ölmeyecek,
çocuklar da babaları için ölmeyecek; ama her adam kendi günahı için ölecek."
5 Dahası Amatsya Yahuda'yı topladı ve onları atalar evlerine göre,
binlerin başlarına göre ve yüzlerin başlarına göre, bütün Yahuda ve
Benyamin'i dizdi. Yirmi yaşında ve ondan yukarı olanları saydı ve savaşa
gidebilecek, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme adam buldu.
6 İsrael'den yüz talant* gümüş karşılığında yüz bin cesur yiğit de tuttu.
7 Tanrı'nın bir adamı ona gelip, "Ey kral, İsrael ordusu seninle gitmesin,
çünkü Yahve İsrael'le, Efraim'in bütün çocuklarıyla birlikte değildir" dedi.
8 "Ama gideceksen, harekete geç ve savaş için güçlü ol. Tanrı seni
düşmanın önünde devirecektir; çünkü Tanrı'nın yardım etmeye ve
devirmeye gücü vardır."
9 Amatsya Tanrı adamına, "İsrael ordusuna verdiğim yüz talant† için ne
yapacağız?" diye sordu.
Tanrı adamı, "Yahve sana bundan çok daha fazlasını verebilir" diye
yanıtladı.
10 O zaman Amatsya onları, Efraim'den kendisine gelen orduyu, evlerine
dönsünler diye ayırdı. Bunun üzerine Yahuda'ya karşı onların öfkesi çok
alevlendi ve kızgın öfkeyle evlerine döndüler.
11 Amatsya cesaretlendi, halkını çıkarıp Tuz Vadisi'ne gitti ve Seir'in
çocuklarından on bin kişiyi vurdu.
12 Yahuda'nın çocuklarından on bin kişiyi canlı olarak götürdüler ve onları
kayanın tepesine getirdiler ve kayanın başından aşağı attılar, öyle ki hepsi
parçalandı.
13 Kendisiyle savaşa gitmesinler diye Amatsya'nın geri göndermiş olduğu
ordu adamları, Samariya'dan Beyt Horon'a kadar Yahuda kentlerinin
üzerine inip onlardan üç bin kişiyi vurdular ve çok miktarda ganimet aldılar.

---

* **25:6** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur † **25:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

14 Amatsya, Edomlular'ın kıyımından döndükten sonra, Seir'in çocuklarının
ilâhlarını getirdi ve onları kendi ilâhları olmak üzere dikti, önlerinde eğildi ve
onlara buhur yaktı.
15 Bunun üzerine Yahve Amatsya'ya öfkelendi ve ona bir peygamber
gönderdi. Peygamber ona, "Neden halkın ilâhlarını arıyorsun? Çünkü kendi
halklarını senin elinden kurtarmadılar?" dedi.
16 Kendisiyle konuşurken kral ona, "Seni kralın danışmanlarından biri mi
yaptık? Dur! Neden vurulasın?" dedi.
O zaman Peygamber durdu ve, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiğini
biliyorum. Çünkü bunu yaptın ve öğüdümü dinlemedin." dedi.
17 Yahuda Kralı Amatsya danışmanlarına danıştı ve İsrael Kralı Yehu'nun
oğlu Yehoahaz'ın oğlu Yoaş'a, "Gel! Yüz yüze görüşelim." diye haber gönderdi.
18 İsrael Kralı Yoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya haber gönderip dedi,
"Lübnan'da olan çalı, Lübnan'da olan sedire haber gönderip, 'Kızını oğluma karı
olarak ver' dedi. 'Sonra Lübnan'dan geçen bir yabanıl hayvan gelip çalıyı
ayak altında çiğnedi.
19 Kendine Edom'u vurduğunu söylüyorsun; ve yüreğin seni övünmek için
yükseltiyor. Şimdi evinde otur. Neden sen ve Yahuda birlikte düşesin diye
belaya karışıyorsun?'"
20 Ama Amatsya dinlemek istemedi; çünkü bu, onları düşmanlarının eline
teslim etmek için Tanrı'dandı; çünkü Edom'un ilâhlarını aramışlardı.
21 Böylece İsrael Kralı Yoaş çıktı, o ve Yahuda Kralı Amatsya Yahuda'ya ait
Beyt Şemeş'te yüz yüze görüştüler.
22 Yahuda İsrael tarafından yenildi; bu yüzden herkes kendi çadırına kaçtı.
23 İsrael Kralı Yoaş, Yehoahaz oğlu Yoaş'ın oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı
Beyt Şemeş'e tutup Yeruşalem'e getirdi ve Yeruşalem surunu Efraim
Kapısı'ndan köşe kapısına kadar dört yüz arşın‡ yıktı.
24 Tanrı'nın evinde, Oved Edom'la bulunan bütün altını, gümüşü, kapları,
kral evinin hazinelerini ve rehineleri alıp Samariya'ya döndü.
25 Yahuda Kralı Yoaş'ın oğlu Amatsya, İsrael Kralı Yehoahaz'ın oğlu Yoaş'ın
ölümünden sonra on beş yıl yaşadı.
26 Amatsya'nın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar
Yahuda ve İsrael krallarının kitabında yazılı değil midir?
27 Amatsya'nın Yahve'nin ardından saptığı zamandan beri ona karşı
Yeruşalem'de düzen kurdular. Lakiş'e kaçtı, ama onu Lakiş'e kadar takip
ettiler ve orada öldürdüler.
28 Onu atların üzerinde getirip Yahuda Kenti'nde atalarının yanına
gömdüler.

26

1 Bütün Yahuda halkı, on altı yaşında olan Uzziya'yı alıp babası
Amatsya'nın yerine kral yaptı.
2 Elat'ı bina edip Yahuda'ya geri verdi. Bundan sonra kral atalarıyla
uyudu.
3 Uzziya hüküm sürmeye başladığında on altı yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli
iki yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli Yehilya'ydı.

‡ **25:23** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir, dolayısıyla 400 arşın yaklaşık 200 yarda veya 184 metredir.

4 Babası Amatsya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde
doğru olanı yaptı.
5 Tanrı'nın görümünde anlayışa sahip olan Zekariya'nın günlerinde Tanrı'yı
aramaya koyuldu ve Yahve'yi aradığı sürece Tanrı onu başarılı kıldı.
6 Filistliler'e karşı savaştı ve Gat surunu, Yavne surunu ve Aşdod surunu
yıktı; Aşdod ülkesinde ve Filistliler arasında kentler kurdu.
7 Tanrı ona Filistliler'e karşı, Gur Baal'da oturan Araplar'a karşı ve
Meunlular'a karşı yardım etti.
8 Ammonlular Uzziya'ya haraç verdiler. Adı Mısır'ın girişine kadar yayıldı,
çünkü giderek çok güçlendi.
9 Dahası Uzziya Yeruşalem'de Köşe Kapısı'nda, Vadi Kapısı'nda ve surların
kıvrımında kuleler yaptı ve onları sağlamlaştırdı.
10 Çölde kuleler yaptı ve çok sarnıçlar kazdı, çünkü hem ovalarda hem de
düzlüklerde çok hayvanı vardı. Dağlarda ve verimli tarlalarda çiftçileri ve
bağcıları vardı, çünkü çiftçiliği seviyordu.
11 Dahası Uzziya'nın, kralın komutanlarından biri olan Hananya'nın eli
altında, yazıcı Yeiel ve görevli Maaseya'nın eliyle yapılan yoklamalarına göre,
bölük bölük savaşa çıkan savaşçılardan bir ordusu vardı.
12 Atalar evleri başlarının, cesur yiğitlerin toplam sayısı iki bin altı yüzdü.
13 Onların eli altında, düşmana karşı krala yardım etmek için büyük güçle
savaşan üç yüz yedi bin beş yüz kişilik bir ordu vardı.
14 Uzziya onlar için, bütün ordu için kalkanlar, mızraklar, miğferler, zırhlar,
yaylar ve sapan taşları hazırladı.
15 Yeruşalem'de, kulelerin ve siperlerin üzerine durmak üzere, oklar ve
büyük taşlar atmak için becerikli adamlar tarafından icat edilen makinalar
yaptı. Adı çok uzaklara yayıldı, çünkü güçleninceye dek şaşılacak bir biçimde
yardım edildi.
16 Ama güçlenince yüreği yükseldi, öyle ki bozuk davrandı ve Tanrısı
Yahve'ye karşı suç işledi, çünkü buhur sunağında buhur yakmak için
Yahve'nin Tapınağı'na girdi.
17 Kâhin Azarya ve kendisiyle birlikte, Yahve'nin seksen kâhini, yiğit
adamlar, onun ardından girdiler.
18 Kral Uzziya'ya karşı koydular ve ona, "Ey Uzziya, Yahve'ye buhur
yakmak senin için değil, ancak kutsal kılınmış olan Aronoğulları kâhinler
içindir. Kutsal yerden çık, çünkü suç işledin. Bu, Yahve Tanrı'dan senin
saygınlığına olmayacaktır." dediler.
19 O zaman Uzziya öfkelendi. Elinde buhur yakmak için bir buhurdan
vardı ve kâhinlere öfkelenirken, kâhinlerin önünde, Yahve'nin evinde, buhur
sunağının yanında alnında cüzzam çıktı.
20 Başkâhin Azarya ve bütün kâhinler ona baktılar ve işte, alnında cüzzam
vardı; ve onu oradan hemen dışarı çıkardılar. Nitekim, kendisi de çıkmak için
acele etti, çünkü Yahve onu vurmuştu.
21 Kral Uzziya ölüm gününe dek cüzzamlı kaldı ve cüzamlı olarak ayrı bir
evde yaşıyordu; çünkü Yahve'nin evinden kesilip atılmıştı. Oğlu Yotam, kral
evinin başındaydı ve ülke halkına hükmediyordu.
22 Uzziya'nın işlerinin geri kalanını, ilk işlerini de son işlerini de, Amots'un
oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır.
23 Böylece Uzziya atalarıyla uyudu; ve onu ataralarının yanına, krallara ait
olan mezarlık tarlasına gömdüler; çünkü, "O cüzzamlıdır" dediler. Oğlu Yotam
onun yerine kral oldu.

27

1 Yotam hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de
on altı yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.
2 Babası Uzziya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru
olanı yaptı. Ancak Yahve'nin Tapınağı'na girmedi. Halk hâlâ kötülük
yapıyordu.
3 Yahve'nin evinin üst kapısını yaptırdı ve Ofel suru üzerine çok şey yaptı.
4 Dahası Yahuda dağlık bölgesinde kentler bina etti ve ormanlarda kaleler
ve kuleler yaptı.
5 Ammon'un çocuklarının kralıyla da savaştı ve onları yendi. Ammon'un
çocukları aynı yıl ona yüz talant* gümüş, on bin kor† buğday ve on bin kor‡
arpa verdiler. Ammon'un çocukları ikinci yılda ve üçüncü yılda da ona bu
kadar verdiler.
6 Ve Yotam, Tanrısı Yahve'nin önünde yollarını düzenlediği için güçlü oldu.
7 Ve Yotam'ın işlerinin geri kalanı, bütün savaşları ve yolları, işte, onlar
İsrael ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır.
8 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı
yıl hüküm sürdü.
9 Yotam atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler; ve oğlu Ahaz
onun yerine kral oldu.

28

1 Ahaz, hüküm sürmeye başladığında yirmi yaşındaydı ve Yeruşalem'de on
altı yıl hüküm sürdü. Babası David gibi, Yahve'nin gözünde doğru olanı
yapmadı.
2 İsrael krallarının yollarında yürüdü ve Baallar için dökme suretler de
yaptı.
3 Hinnomoğlu Vadisi'nde buhur yaktı ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının
önünden kovmuş olduğu ulusların iğrençliklerine göre çocuklarını ateşte yaktı.
4 Yüksek yerlerde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurban kesti ve
buhur yaktı.
5 Bu yüzden Tanrısı Yahve onu Suriye Kralı'nın eline teslim etti. Onu
vurdular ve kendisinden çok esir alıp Damaskus'a götürdüler. Onu büyük bir
kıyımla vuran İsrael Kralı'nın eline de teslim edildi.
6 Çünkü Remalya oğlu Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin kişiyi
öldürdü; hepsi de yiğit adamlardı. Çünkü atalarının Tanrısı Yahve'yi
bırakmışlardı.
7 Efraimli yiğit, Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, kral evinin beyi Azrikam'ı ve
kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü.
8 İsrael'in çocukları kendi kardeşlerinden iki yüz bin kadınlar, oğullar ve kızlar
esir aldılar; onlardan çok ganimet de alıp ganimeti Samariya'ya getirdiler.
9 Ama orada Oded adında Yahve'nin bir peygamberi vardı. Samariya'ya
gelen orduyu karşılamaya çıktı ve onlara şöyle dedi: "İşte, atalarınızın Tanrısı
Yahve Yahuda'ya öfkelendiği için onları elinize teslim etti ve siz de göklere
ulaşan bir öfkeyle onları öldürdünüz.

---

* **27:5** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur † **27:5** 1 kor, bir homer'e veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litreye veya 6 buşele eşittir. 10.000 kor buğday yaklaşık 1.640 metrik ton ağırlığında olacaktır. ‡ **27:5** 10,000 cors of barley would weigh about 1,310 metric tons.

10 Şimdi Yahuda ve Yeruşalem'in çocuklarını kendiniz için erkek ve kadın köleler olarak aşağılamayı düşünüyorsunuz. Sizin de Tanrınız Yahve'ye karşı işlediğiniz suçlar yok mu?
11 Şimdi beni dinleyin ve kardeşlerinizden esir aldığınız tutsakları geri gönderin. Çünkü Yahve'nin kızgın gazabı üzerinizdedir."
12 O zaman Efraim'in çocuklarının başlarından bazıları, Yohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa, savaştan gelenlere karşı kalktılar,
13 onlara, "Siz tutsakları buraya getirmemelisiniz. Çünkü Yahve'ye karşı suç işlememizi, günahlarımıza ve suçlarımıza suç katmamızı istiyorsunuz. Çünkü suçumuz büyük, İsrael'e karşı da kızgın bir gazap var." dediler.
14 Böylece silahlı adamlar esirleri ve ganimeti beylerin ve bütün topluluğun önüne bıraktılar.
15 Adları geçen adamlar kalkıp esirleri aldılar ve aralarındaki çıplak olanların hepsini ganimetle giydirdiler, giysiler ve çarıklar verdiler, yiyecek ve içecek verdiler, onlara yağ sürdüler, bütün zayıflarını eşeklere bindirip palmiye ağaçları kenti Eriha'ya, kardeşlerinin yanına götürdüler. Sonra Samariya'ya döndüler.
16 O sırada Kral Ahaz, kendisine yardım etmeleri için Aşur krallarına haber gönderdi.
17 Çünkü Edomlular yine gelip Yahuda'yı vurmuş ve esirler götürmüşlerdi.
18 Filistliler de ova kentlerine ve Yahuda'nın güneyine saldırmışlar, Beyt Şemeş'i, Ayalon'u, Gederot'u, köyleriyle Soko'yu, köyleriyle Timna'yı, köyleriyle Gimzo'yu da almışlardı; ve orada yaşıyorlardı.
19 Çünkü Yahve, İsrael Kralı Ahaz yüzünden Yahuda'yı alçalttı; çünkü Yahuda'da azgınlık etmiş Yahve'ye karşı büyük bir suç işlemişti.
20 Aşur Kralı Tilgat Pilneser ona geldi ve ona sıkıntı verdi, ama onu güçlendirmedi.
21 Çünkü Ahaz, Yahve'nin evinden ve kralın ve beylerin evinden bir pay alıp Aşur Kralı'na verdi; ama bu ona yardımcı olmadı.
22 Sıkıntı zamanında, bu aynı Kral Ahaz, Yahve'ye karşı daha da çok suç işledi.
23 Çünkü kendisini yenen Damaskus ilâhlarına kurban sundu. "Mademki Suriye krallarının ilâhları onlara yardım ettiler, bana yardım etsinler diye ben de onlara kurbanlar sunacağım" dedi. Ama onlar kendisinin ve bütün İsrael'in yıkımına neden oldular.
24 Ahaz Tanrı evinin kaplarını topladı, Tanrı evinin kaplarını parçaladı, Yahve'nin evinin kapılarını kapattı; ve Yeruşalem'in her köşesinde kendine sunaklar yaptı.
25 Yahuda'nın her kentinde başka ilâhlara buhur yakmak için yüksek yerler yaptı ve atalarının Tanrısı Yahve'yi öfkelendirdi.
26 Şimdi onun işlerinin geri kalanı ve bütün yolları, ilk yolları ve son yolları, Yahuda ve İsrael krallarının kitabında yazılıdır.
27 Ahaz atalarıyla uyudu ve onu kentte, Yeruşalem'de gömdüler; çünkü onu İsrael krallarının mezarlarına getirmediler; ve oğlu Hizkiya onun yerine kral oldu.

29

1 Hizkiya yirmi beş yaşında hüküm sürmeye başladı ve Yeruşalem'de yirmi dokuz yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Zekariya'nın kızı Aviya'ydı.

2 Babası David'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
3 Krallığının birinci yılında, birinci ayda, Yahve'nin evinin kapılarını açtı ve onları onardı.
4 Kâhinleri ve Levililer'i içeri getirip onları doğudaki geniş yere topladı.
5 Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin! Şimdi kendinizi kutsayın ve atalarınızın Tanrısı Yahve'nin evini kutsayın ve pisliği kutsal yerden çıkarın." dedi.
6 Çünkü atalarımız sadakatsizlik ettiler, Tanrımız Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar, O'nu bıraktılar, Yahve'nin meskeninden yüzlerini çevirdiler, sırtlarını döndüler.
7 Eyvanın da kapılarını kapattılar, kandilleri söndürdüler, İsrael'in Tanrısı'na kutsal yerde buhur yakmadılar ve yakmalık sunular sunmadılar.
8 Bu yüzden Yahve'nin gazabı Yahuda ve Yeruşalem'in üzerine oldu ve onları oradan oraya savrulmaya, şaşkınlığa ve yuhalanmaya bıraktı, gözlerinizle gördüğünüz gibi.
9 Çünkü işte, atalarımız kılıçla düştü, oğullarımız, kızlarımız ve karılarımız bunun için sürgündeler.
10 Kızgın öfkesi bizden dönsün diye, şimdi, İsrael'in Tanrısı Yahve ile bir antlaşma yapmak yüreğimdedir.
11 Oğullarım, şimdi ihmal etmeyin; çünkü Yahve, kendisine hizmet edesiniz, buhur yakasınız diye, önünde durmak ve kendisine hizmet etmek için sizi seçti.
12 O zaman Levililer kalktılar: Amasay oğlu Mahat, Kohatoğulları'ndan Azarya oğlu Yoel; Merarioğulları'ndan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşonlular'dan Zimma oğlu Yoah ve Yoah oğlu Eden;
13 Elisafanoğulları'ndan Şimri ve Yeuel; Asafoğulları'ndan Zekariya ve Mattanya;
14 Hemanoğulları'ndan Yehuel ve Şimei; Yedutunoğulları'ndan Şemaya ve Uzziel.
15 Kardeşlerini topladılar, kendilerini kutsadılar ve Yahve'nin sözleriyle kralın buyruğuna göre Yahve'nin evini temizlemek için içeri girdiler.
16 Kâhinler temizlemek için Yahve'nin evinin iç kısmına girdiler ve Yahve'nin Tapınağı'nda buldukları bütün pisliği Yahve'nin evinin avlusuna çıkardılar. Levililer onu oradan alıp Kidron Vadisi'ne taşıdılar.
17 Birinci ayın birinci günü kutsamaya başladılar ve ayın sekizinci günü Yahve'nin eyvanına geldiler. Yahve'nin evini sekiz günde kutsadılar ve birinci ayın on altıncı günü bitirdiler.
18 O zaman saraydaki Kral Hizkiya'nın yanına girip, "Yahve'nin bütün evini, yakmalık sunu sunağını ve bütün kaplarını, sergi ekmeği masasını ve onun bütün kaplarını temizledik" dediler.
19 "Kral Ahaz'ın krallığı sırasında sadakatsizlik edip attığı bütün kapları hazırladık ve kutsadık. İşte, onlar Yahve'nin sunağının önünde."
20 O zaman Kral Hizkiya erkenden kalktı, kentin beylerini topladı ve Yahve'nin evine çıktı.
21 Krallık için, kutsal yer için ve Yahuda için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu ve yedi teke getirdiler. Aron'un oğulları olan kâhinlere bunları Yahve'nin sunağında sunmalarını buyurdu.
22 Böylece boğaları kestiler ve kâhinler kanı alıp sunağın üzerine serptiler. Koçları kesip kanını sunağın üzerine serptiler. Kuzuları da kesip kanını sunağın üzerine serptiler.

23 Günah sunusu olarak tekeleri kralın ve topluluğun önüne getirdiler;
onlar da ellerini üzerlerine koydular.
24 O zaman kâhinler onları kestiler ve bütün İsrael için kefaret olsun diye
sunağın üzerine onların kanını günah sunusu yaptılar. Çünkü kral, yakmalık
sunu ve günah sunusu bütün İsrael için yapılsın diye buyurmuştu.
25 David'in, kralın Gören'i Gad'ın ve Peygamber Natan'ın buyruğu uyarınca
Levililer'i zillerle, telli çalgılarla ve çenglerle Yahve'nin evine yerleştirdi;
çünkü bu buyruk peygamberleri aracılığıyla Yahve tarafından dı.
26 Levililer David'in çalgılarıyla, kâhinler de borularla durdu.
27 Hizkiya yakmalık sunuyu sunağın üzerinde sunmalarını buyurdu.
Yakmalık sunu başlayınca, borularla, İsrael Kralı David'in çalgılarıyla birlikte,
Yahve'nin ezgisi de başladı.
28 Bütün topluluk tapındı, ezgi söyleyenler söyledi ve boru çalanlar çaldılar.
Yakmalık sunu bitirilinceye kadar bütün bunlar devam etti.
29 Sunuyu bitirince, kral ve onunla birlikte bulunanların hepsi eğilip
tapındılar.
30 Kral Hizkiya ve beyler, Levililer'e David'in ve Gören Asaf'ın sözleriyle
Yahve'yi övsünler diye buyurdu. Sevinçle övgü ilâhileri söylediler, başlarını
eğip tapındılar.
31 O zaman Hizkiya şöyle karşılık verdi: "Şimdi, kendinizi Yahve'ye
adadınız. Yaklaşın ve Yahve'nin evine kurbanlar ve şükran sunuları getirin."
Topluluk kurbanlar ve şükran sunuları getirdi ve yüreği istekli olanların
hepsi yakmalık sunular getirdiler.
32 Topluluğun getirdiği yakmalık sunuların sayısı yetmiş boğa, yüz koç ve
iki yüz kuzuydu. Bunların hepsi Yahve'ye yakmalık sunu içindi.
33 Kutsanmış şeyler altı yüz sığır ve üç bin koyundu.
34 Ama kâhinler azdı, bu yüzden yakmalık sunuların hepsini yüzemediler.
Bu nedenle, iş bitirilinceye ve kâhinler kendilerini kutsayıncaya kadar
kardeşleri Levililer onlara yardım ettiler. Çünkü Levililer kendilerini
kutsamada kâhinlerden daha doğru yürekliydiler.
35 Esenlik sunularının yağı ve her yakmalık sununun dökmelik sunularıyla
birlikte yakmalık sunular da boldu. Böylece Yahve'nin evinin hizmeti
düzene konuldu.
36 Hizkiya ve bütün halk, Tanrı'nın halk için hazırladığı şeyden ötürü
sevindiler; çünkü bu şey ansızın olmuştu.

30

1 Hizkiya, İsrael'in Tanrısı Yahve için Pesah tutmak için Yeruşalem'de olan
Yahve'nin evine gelsinler diye, bütün İsrael ve Yahuda'ya haber yolladı;
Efraim ve Manaşşe'ye de mektuplar yazdı.
2 Çünkü kral, beyleriyle ve Yeruşalem'deki bütün toplulukla, Pesah'ı ikinci
ayda tutmak için aralarında danışmışlardı.
3 Çünkü o sırada bunu tutamadılar; çünkü yeterli sayıda kâhinler
kendilerini kutsamamışlardı ve halk da Yeruşalem'de toplanmamıştı.
4 Bu, kralın ve bütün topluluğun gözünde doğru bir şeydi.
5 Böylece, İsrael'in Tanrısı Yahve için Pesah'ı Yeruşalem'e gelip tutsunlar
diye, Beerşeva'dan Dan'a kadar bütün İsrael'de bir duyuru yapmaya karar
verdiler; çünkü yazılmış olduğu gibi çoktandır tutulmamıştı.

6 Böylece ulaklar kralın ve beylerinin mektuplarıyla birlikte kralın
buyruğuna göre bütün İsrael ve Yahuda'ya gidip şöyle dediler: "Ey İsrael'in
çocukları, Avraham, İshak ve İsrael'in Tanrısı Yahve'ye yeniden dönün, öyle ki,
O da Aşur krallarının elinden kaçıp kurtulanlarınızın kalanına geri dönsün.
7 Atalarının Tanrısı Yahve'ye karşı suç işleyen atalarınız ve kardeşleriniz
gibi olmayın; onun için, gördüğünüz gibi onları haraplığa verdi.
8 Şimdi atalarınız gibi sert enseli olmayın; Yahve'ye teslim olun ve O'nun
sonsuza dek kutsal kılmış olduğu kutsal yere girin ve Tanrınız Yahve'ye
hizmet edin ki, O'nun kızgın öfkesi sizden dönsün.
9 Çünkü eğer yeniden Yahve'ye dönerseniz, kardeşleriniz ve çocuklarınız
onları esir alanların önünde merhamet bulurlar ve bu ülkeye geri dönerler.
Çünkü Tanrınız Yahve lütufkâr ve merhametlidir ve eğer O'na dönerseniz
yüzünü sizden çevirmez."
10 Böylece ulaklar Efraim ve Manaşşe diyarından, Zevulun'a kadar kentten
kente geçtiler. Ama halk onlarla alay etti ve onlarla eğlendiler.
11 Bununla birlikte Aşer, Manaşşe ve Zevulun'dan bazı adamlar
kendilerini alçalttılar ve Yeruşalem'e geldiler.
12 Onlara bir yürek vermek için, Yahve'nin sözüne göre kralın ve beylerin
buyruğunu yapmaları için Tanrı'nın eli de Yahuda'nın üzerine geldi.
13 İkinci ayda Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutmak için Yeruşalem'de çok
insan, çok büyük bir toplulukla toplandı.
14 Kalkıp Yeruşalem'deki sunakları kaldırdılar, bütün buhur sunaklarını da
kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar.
15 O zaman ikinci ayın on dördüncü günü Pesah kurbanını kestiler.
Kâhinler ve Levililer utandılar ve kendilerini kutsadılar ve Yahve'nin evine
yakmalık sunular getirdiler.
16 Tanrı adamı Moşe'nin Yasası'na göre, düzenleri uyarınca kendi
yerlerinde durdular. Kâhinler, Levililer'in elinden aldıkları kanı serptiler.
17 Çünkü toplulukta kendilerini kutsamayan çok kişi vardı; bu nedenle
Levililer, temiz olmayan herkesin Pesah kurbanlarını kesmek, onları
Yahve'ye adamak için görevliydiler.
18 Çünkü halktan büyük bir kalabalık, Efraim'den, Manaşşe'den, İssakar'dan
ve Zevulun'dan birçoğu kendilerini temizlememişlerdi, yine de yazılmış
olana uygun olmayarak Pesah'ı yediler.
19 Çünkü Hizkiya onlar için dua edip şöyle demişti: "Kutsal yerin
arınmasına göre temiz olmasalar bile, atalarının Tanrısı olan Yahve Tanrı'yı
aramaya yüreğini koyan herkesi, iyi Yahve bağışlasın."
20 Yahve Hizkiya'yı işitti ve halkı iyileştirdi.
21 Yeruşalem'de bulunan İsrael'in çocukları, büyük bir sevinçle Mayasız
Ekmek Bayramı'nı yedi gün tuttular. Levililer ve kâhinler, yüksek sesli
çalgılarla her gün Yahve'ye ezgi söyleyip Yahve'yi övdüler.
22 Hizkiya, Yahve'ye hizmette anlayışlı olan bütün Levililer'e yüreklendirici
sözler söyledi. Böylece yedi gün bayram boyunca yediler, esenlik kurbanları
sundular ve atalarının Tanrısı Yahve'ye itirafta bulundular.
23 Bütün topluluk, yedi gün daha kutlamak için aralarında danıştılar ve
sevinçle yedi gün daha tuttular.
24 Çünkü Yahuda Kralı Hizkiya, topluluğa bağış olarak bin boğa ve yedi
bin koyun verdi; beyler de topluluğa bin boğa ve on bin koyun verdiler; çok
sayıda kâhin de kendilerini kutsadı.

25 Yahuda topluluğunun tümü, kâhinler ve Levililer, İsrael'den gelen tüm
topluluk ve İsrael ülkesinden gelip Yahuda'da yaşayan yabancılar sevindiler.
26 Böylece Yeruşalem'de büyük bir sevinç oldu; çünkü İsrael Kralı David oğlu
Solomon'un zamanından beri Yeruşalem'de buna benzer bir şey olmamıştı.
27 O zaman Levili kâhinler kalkıp halkı kutsadılar. Sesleri duyuldu ve
duaları Tanrı'nın kutsal meskenine, göğe kadar çıktı.

31

1 Bütün bunlar bitirilince, orada bulunan bütün İsraelliler Yahuda
kentlerine çıkıp dikili taşları parçaladılar, Aşera direklerini kestiler, Yahuda
ve Benyamin'in, Efraim ve Manaşşe'nin de yüksek yerlerini ve sunaklarını
hepsini yok edinceye kadar, onları yıktılar. Sonra bütün İsrael'in çocukları,
her biri kendi mülküne, kendi kentlerine döndüler.
2 Hizkiya, bölüklerine göre kâhinlerin ve Levililer'in bölüklerini, yakmalık
sunular ve esenlik sunuları için, hizmet etmek için, şükretmek için, Yahve'nin
ordugâhının kapılarında övmek için, hem kâhinleri hem de Levililer'i, her
birini kendi hizmetine göre atadı.
3 Yahve'nin Yasası'nda yazılmış olduğu gibi, sabah ve akşam yakmalık
sunular, Şabatlar, Yeni Ay'lar, belli bayramlar için ve yakmalık sunular için,
kral payını kendi mülkünden belirledi.
4 Yeruşalem'de oturan halka da kâhinlerin ve Levililer'in paylarını
vermelerini buyurdu, böylece kendilerini Yahve'nin Yasası'na verebilsinler.
5 Bu buyruk çıkınca İsrael'in çocukları buğdayın, yeni şarabın, yağın, balın ve
tarlanın bütün mahsulün ilk ürünlerini bol bol verdiler ve her şeyin
ondalığını bol bol getirdiler.
6 Yahuda kentlerinde oturan İsrael'in çocukları ve Yahudalılar da sığır ve
koyunların ondalığını, Tanrıları Yahve'ye adanmış olanların ondalığını
getirdiler ve bunları yığın yığın koydular.
7 Üçüncü ayda yığınların temelini atmaya başladılar ve yedinci ayda
bitirdiler.
8 Hizkiya ve beyler gelip yığınları görünce Yahve'yi yücelttiler ve O'nun
halkı İsrael'i kutsadılar.
9 O zaman Hizkiya kâhinlere ve Levililer'e yığınlar hakkında sordu.
10 Sadok evinden Başkâhin Azarya ona yanıt verip dedi: "Halk sunuları
Yahve'nin evine getirmeye başladığından beri yedik, doyduk ve bol bol da
arttı. Çünkü Yahve halkını kutsadı. Geriye kalan da bu büyük ambardır."
11 O zaman Hizkiya onlara Yahve'nin evinde odalar hazırlamalarını
buyurdu ve onlar da hazırladılar.
12 Sunuları, ondalıkları ve adanmış şeyleri sadakatle getirdiler. Levili
Konanya onların başındaydı ve kardeşi Şimei ikinciydi.
13 Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavad, Eliel, İsmakya, Mahat
ve Benaya, Kral Hizkiya ve Tanrı evinin yöneticisi Azarya'nın atamasıyla
Konanya ve kardeşi Şimei'nin eli altındaki gözetmenlerdi.
14 Doğu Kapısı'nın kapı bekçisi olan Levili İmna oğlu Kore, Yahve'nin
sunularını ve en kutsal şeyleri dağıtmak için, Tanrı'nın gönüllü sunularının
başındaydı.
15 Onun altında, kâhin kentlerinde Eden, Miniamin, Yeşua, Şemaya, Amarya
ve Şekanya vardı. Bunlar, büyük küçük kardeşlerine bölüklerine göre dağıtmak
üzere emanet görevlerinde bulunuyorlardı.

16 Üç yaşında ve ondan yukarı olan erkeklerin soy kütüğüne göre
sayılanlardan başka, her gün görev gereği, görevlerinde bölüklerine göre hizmet
etmek üzere Yahve'nin evine giren herkese;
17 atalar evlerine göre soy kütüğüne göre sayılan kâhinlere, ve görevlerinde
bölüklerine göre yirmi yaşında ve ondan yukarı olan Levililer'e;
18 ve bütün toplulukta, soy kütüğüne göre sayılan bütün küçüklerine,
karılarına, oğullarına ve kızlarına dağıtırlardı; çünkü emanet görevlerinde
kendilerini kutsallıkta kutsadılar.
19 Kendi kentlerinin otlak kırlarında bulunan Aron'un oğulları kâhinler için,
her kentte, kâhinler arasında bütün erkeklere, Levililer arasında soy
kütüğüne göre sayılanların hepsine paylarını vermek üzere adlarıyla anılan
adamlar vardı.
20 Hizkiya bütün Yahuda'da böyle yaptı; ve Tanrısı Yahve'nin önünde iyi,
doğru ve sadık olanı yaptı.
21 Tanrı'nın evinin hizmetinde, yasada ve buyruklarda, Tanrısını aramak
için başladığı her işte, onu bütün yüreğiyle yaptı ve başarılı oldu.

32

1 Bu şeylerden ve bu sadakatten sonra Aşur Kralı Sanherib geldi,
Yahuda'ya girdi, surlu kentlere karşı ordugâh kurdu ve onları kendisi için
kazanmak istedi.
2 Hizkiya, Sanherib'in geldiğini ve Yeruşalem'e karşı savaşmayı
tasarladığını görünce,
3 kentin dışında olan pınarların sularını kesmek için beyleri ve güçlü
adamlarına danıştı ve onlar kendisine yardım ettiler.
4 O zaman birçok kişi toplandı ve bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan
dereyi kestiler ve, "Aşur kralları neden gelip bol su bulsunlar?" dediler.
5 Cesaretini topladı, yıkılmış olan bütün duvarı yeniden yaptı ve onu
kulelere kadar yükseltti, dışarıdan da başka bir duvar yaptı ve David'in
kentindeki Millo'yu güçlendirdi ve bol miktarda silah ve kalkan yaptı.
6 Halkın başına savaş komutanları koydu, onları kentin kapısındaki geniş
alanda topladı ve onlara cesaret verici bir şekilde konuşup dedi:
7 "Güçlü ve cesur olun. Aşur Kralı'ndan ve onunla birlikte olan bütün
kalabalıktan korkmayın, yılmayın; çünkü bizimle birlikte olan, onunla
birlikte olandan daha büyüktür.
8 Onunla birlikte olan etten bir koldur, ama bize yardım etmek ve
savaşlarımızı yapmak için bizimle birlikte olan Tanrımız Yahve'dir." Halk,
Yahuda Kralı Hizkiya'nın sözlerine güvendi.
9 Bundan sonra Aşur Kralı Sanherib, hizmetkârlarını Yeruşalem'e gönderdi,
(o sırada Lakiş'e saldırıyordu ve bütün kuvvetleri onunla birlikteydi), Yahuda
Kralı Hizkiya'ya ve Yeruşalem'de olan bütün Yahuda'ya şöyle dedi:
10 Aşur Kralı Sanherib şöyle diyor, "Kime güveniyorsunuz ki, Yeruşalem'de
kuşatma altında kalıyorsunuz?
11 Hizkiya, 'Tanrımız Yahve bizi Aşur Kralı'nın elinden kurtaracak' diyerek
sizi kıtlıkta ve susuzlukta ölüme vermek için sizi kandırmıyor mu?
12 Bu aynı Hizkiya yüksek yerlerini ve sunaklarını kaldırıp Yahuda ve
Yeruşalem'e, 'Bir sunağın önünde tapınacaksınız ve üzerinde buhur
yakacaksınız' diye buyurmadı mı?
13 Benim ve atalarımın ülkelerin bütün halklarına ne yaptığımızı bilmiyor
musunuz? O ülkelerin uluslarının ilâhları ülkelerini elimden kurtarabildiler
mi?

14 Atalarımın tamamen yok ettiği o ulusların bütün ilâhları arasında
halkını hangisi benim elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi benim elimden
kurtarabilsin?
15 Şimdi Hizkiya sizi aldatmasın ve sizi bu şekilde kandırmasın. Ona
inanmayın, çünkü hiçbir ulusun ya da krallığın ilâhı halkını benim elimden
ve atalarımın elinden kurtaramadı. Nerede kaldı ki, sizin Tanrınız benim
elimden sizi kurtarsın!"
16 Hizmetkârları Yahve Tanrı'ya ve hizmetkârı Hizkiya'ya karşı daha da
çok konuştular.
17 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye hakaret eden mektuplar da yazıp O'na karşı
şöyle dedi: "Ülkelerin uluslarının ilâhları kendi halklarını elimden
kurtarmadıkları gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden
kurtarmayacaktır."
18 Kenti ele geçirsinler diye, sur üzerinde olan Yeruşalem halkını korkutup
telaşlandırmak için, onlara yüksek sesle Yahudi dilinde bağırdılar.
19 Yeruşalem Tanrısı'ndan, insan eliyle yapılmış yeryüzü halklarının ilâhları
gibi söz ettiler.
20 Kral Hizkiya ve Amots oğlu Peygamber Yeşaya bunun için dua edip göğe
feryat ettiler.
21 Yahve bir melek gönderdi, Aşur Kralı'nın ordugâhındaki bütün cesur
yiğitleri, önderleri ve komutanları yok etti. Böylece yüzü utanç içinde kendi
ülkesine döndü. İlâhının evine girdiğinde, kendi bedeninden çıkanlar* onu
orada kılıçla öldürdüler.
22 Böylece Yahve Hizkiya'yı ve Yeruşalem sakinlerini Aşur Kralı Sanherib'in
ve diğer herkesin elinden kurtardı ve onlara her yandan yol gösterdi.
23 Birçok kişi Yeruşalem'e, Yahve'ye armağanlar, Yahuda Kralı Hizkiya'ya da
değerli şeyler getirdi, öyle ki, ondan sonra bütün ulusların gözünde yükseldi.
24 O günlerde Hizkiya ölümcül derecede hastaydı ve Yahve'ye dua etti; ve
ona söyledi ve kendisine bir işaret verdi.
25 Ama Hizkiya kendisine yapılan iyiliğe uygun bir karşılık vermedi,
çünkü yüreği yükselmişti. Bu yüzden kendisi üzerinde, Yahuda ve Yeruşalem
üzerinde gazap vardı.
26 Ama Hizkiya yüreğinin gururu yüzünden, hem kendisi hem de Yeruşalem
sakinleri kendilerini alçalttılar, onun için Hizkiya'nın günlerinde Yahve'nin
gazabı onların üzerine gelmedi.
27 Hizkiya'nın çok büyük bir zenginliği ve saygınlığı vardı. Gümüş için, altın
için, değerli taşlar için, baharatlar için, kalkanlar için ve her türlü değerli
kaplar için kendine hazineler;
28 buğday, yeni şarap ve zeytin yağı mahsulü için ambarlar; her türlü
hayvan için ahırlar ve sürüler için ağıllar da sağladı.
29 Dahası kendine kentler ve bol miktarda sürüler ve sığırlar sağladı; çünkü
Tanrı ona bol miktarda mal vermişti.
30 Bu aynı Hizkiya Gihon sularının üst kaynağını da kesti ve onları
doğrudan David'in kentinin batı tarafına indirdi. Hizkiya bütün işlerinde
başarılı oldu.
31 Ancak, ülkede yapılmış olan belirtiyi sormak için kendisine gönderdikleri
Babil beylerinin kendisine gönderdikleri elçiler hakkında, Tanrı onu sınamak
için bıraktı, böylece onun yüreğindeki her şeyi bilsin.

* **32:21** yani kendi oğulları

32 Şimdi Hizkiya'nın işlerinin geri kalanı ve iyi işleri, işte, bunlar Amots oğlu Peygamber Yeşaya'nın görümünde, Yahuda ve İsrael krallarının kitabında yazılıdır.
33 Hizkiya atalarıyla birlikte uyudu ve onu Davidoğulları mezarları yokuşuna gömdüler. Bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinleri ölümünde onu onurlandırdılar. Oğlu Manaşşe onun yerine kral oldu.

33

1 Manaşşe hüküm sürmeye başladığında on iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli beş yıl hüküm sürdü.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrençliklerine göre Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
3 Çünkü babası Hizkiya'nın yıktığı yüksek yerleri yeniden yaptı; Baallar için sunaklar kurdu, Aşerler yaptı ve gökyüzünün bütün ordusuna tapındı ve onlara hizmet etti.
4 Yahve'nin, "Adım daima Yeruşalem'de olacak" demiş olduğu Yahve evinde sunaklar yaptı.
5 Yahve'nin evinin iki avlusunda gökyüzünün bütün ordusu için sunaklar yaptı.
6 Çocuklarını da Hinnomoğlu Vadisi'ndeki ateşten geçirdi. Büyücülük, falcılık ve sihirbazlık yaptı ve ruh çağıranlarla ve büyücülerle uğraştı. Yahve'yi öfkelendirmek için gözünde çok kötülük yaptı.
7 Yapmış olduğu putun oyma suretini Tanrı evine koydu, ki, onun hakkında Tanrı David'e ve oğlu Solomon'a, "Bu evde ve İsrael'in bütün oymakları arasından seçtiğim Yeruşalem'de adımı sonsuza dek koyacağım" demişti.
8 "Eğer Moşe'yle verilmiş olan bütün yasayı, kuralları ve ilkeleri, buyurduğum her şeyi yapmak üzere tutarlarsa, atalarınız için belirlediğim ülkeden İsrael'in ayağını bir daha ayırmayacağım."
9 Manaşşe Yahuda'yı ve Yeruşalem sakinlerini baştan çıkardı, öyle ki, Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10 Yahve Manaşşe'ye ve halkına seslendi, ama onlar dinlemediler.
11 Bu yüzden Yahve, Aşur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Onlar Manaşşe'yi zincire vurdular, onu prangalarla bağladılar ve Babil'e götürdüler.
12 Sıkıntıya düşünce Tanrısı Yahve'ye yalvardı ve atalarının Tanrısı önünde kendini çok alçalttı.
13 O'na dua etti; O da duasını kabul etti, yakarışını duydu ve onu tekrar Yeruşalem'e, krallığına getirdi. O zaman Manaşşe, Yahve'nin Tanrı olduğunu bildi.
14 Bundan sonra, David'in kentine, Gihon'un batı tarafında, vadide, Balık Kapısı'nın girişine kadar dış duvar yaptı. Bununla Ofel'i kuşattı ve onu çok büyük bir yüksekliğe çıkardı; ve Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yiğit komutanlar koydu.
15 Yabancı ilâhları ve putu Yahve'nin evinden, Yahve'nin evinin dağında ve Yeruşalem'de yapmış olduğu bütün sunakları alıp kentin dışına attı.
16 Yahve'nin sunağını yaptırdı, üzerinde esenlik kurbanları ve şükran kurbanları sundu ve Yahuda'ya İsrael'in Tanrısı Yahve'ye hizmet etmelerini buyurdu.

17 Yine de halk yüksek yerlerde kurban kesmeye devam etti, ama yalnız
Tanrıları Yahve'ye.
18 Manaşşe'nin işlerinin geri kalanı, Tanrısı'na ettiği dua, İsrael'in Tanrısı
Yahve adına kendisine konuşan görenlerin sözleri, işte, bunlar İsrael
krallarının işleri arasında yazılıdır.
19 Onun duası ve Tanrı'nın isteğini nasıl işittiği ve bütün günahı ve suçu ve
kendini alçaltmadan önce yüksek yerler yapıp Aşera direklerini ve oyma
suretleri diktiği yerler: İşte, bunlar Hozay'ın tarihinde yazılıdır.*
20 Böylece Manaşşe atalarıyla uyudu ve onu kendi evine gömdüler; ve oğlu
Amon onun yerine kral oldu.
21 Amon hüküm sürmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; ve Yeruşalem'de
iki yıl hüküm sürdü.
22 Babası Manaşşe'nin yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; ve
Amon, babası Manaşşe'nin yaptığı bütün oyma suretlere kurbanlar kesti ve
onlara hizmet etti.
23 Babası Manaşşe'nin kendini alçalttığı gibi, Yahve'nin önünde o kendini
alçaltmadı; ama bu Amon gittikçe daha fazla suç işledi.
24 Hizmetkârları ona karşı düzen kurdular ve onu kendi evinde öldürdüler.
25 Ama ülke halkı Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü.
Ülke halkı da oğlu Yoşiya'yı onun yerine kral yaptı.

34

1 Yoşiya hüküm sürmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de otuz
bir yıl hüküm sürdü.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve atası David'in yollarında yürüdü
ve sağa sola sapmadı.
3 Çünkü krallığının sekizinci yılında, henüz gençken, atası David'in
Tanrısı'nı aramaya başladı; on ikinci yılda Yahuda ve Yeruşalem'i yüksek
yerlerden, Aşera direklerinden, oyma suretlerden ve dökme suretlerden
temizlemeye başladı.
4 Onun önünde Baallar'ın sunaklarını yıktılar; ve onların üstündeki yüksekte
bulunan buhur sunaklarını kesip devirdi. Aşera direklerini, oyma suretleri
ve dökme suretleri parçaladı, onları toz edip onlara kurban kesenlerin
mezarlarına saçtı.
5 Kâhinlerin kemiklerini sunakları üzerinde yaktı ve Yahuda ile Yeruşalem'i
temizledi.
6 Bunu Manaşşe, Efraim, Şimon ve Naftali'ye kadar, onların yıkıntıları
çevresinde yaptı.
7 Sunakları parçaladı, Aşera direklerini ve oyma suretlerini toz etti ve İsrael
ülkesindeki bütün buhur sunaklarını kesip devirdi, sonra Yeruşalem'e döndü.
8 Krallığının on sekizinci yılında, ülkeyi ve evi temizledikten sonra, Asalya
oğlu Şafan'ı, kentin valisi Maaseya'yı ve tarihçi Yoahaz oğlu Yoah'ı Tanrısı
Yahve'nin evini onarmaya gönderdi.
9 Başkâhin Hilkiya'ya varıp eşiğin bekçileri olan Levililer, Manaşşe'den,
Efraim'den, İsrael'in bütün geri kalanından, bütün Yahuda'dan ve
Benyamin'den ve Yeruşalem sakinlerinin elinden topladıkları, Tanrı'nın
evine getirilen parayı teslim ettiler.
10 Bunu, Yahve'nin evinin işine bakan işçilerin eline teslim ettiler;
Yahve'nin evinde çalışan işçiler de evi yenilemek ve onarmak için verdiler.

* **33:19** veya görenler

11 Onlar bunu, yontma taş ve çatı için kereste satın almaları ve Yahuda
krallarının yıktığı evlerin kirişlerini yapmaları için marangozlara ve
yapıcılara verdiler.
12 Bu adamlar işi sadakatle yaptılar. Onlara yol göstermek için işin başında
olanlar, Merarioğulları'ndan Levililer Yahat ve Ovadya, Kehatoğulları'ndan
Zekariya ve Meşullam, müzik çalgılarında usta olan Levililer'di.
13 Bunlar yük taşıyıcılarının da başındaydılar ve her türlü hizmette çalışan
herkese yol gösteriyorlardı. Levililer'den kâtipler, görevliler, kapıcılar da vardı.
14 Yahve'nin evine getirilen parayı çıkardıklarında, Kâhin Hilkiya Moşe
aracılığıyla verilmiş olan Yahve'nin Yasa Kitabı'nı buldu.
15 Hilkiya Kâtip Şafan'a, "Yahve'nin evinde Yasa Kitabı'nı buldum" diye
karşılık verdi. Bunun üzerine Hilkiya kitabı Şafan'a verdi.
16 Şafan kitabı krala götürdü ve krala da, "Hizmetkârlarına emanet edilmiş
olan her şeyi yapıyorlar" diye haber getirdi.
17 "Yahve'nin evinde bulunan parayı boşalttılar ve onu işe bakanların ve
işçilerin eline teslim ettiler."
18 Kâtip Şafan krala, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap getirdi" diye bildirdi.
Şafan onu krala okudu.
19 Kral yasanın sözlerini duyunca giysilerini yırttı.
20 Kral Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, kâtip Şafan'a ve
kralın hizmetkârı Asaya'ya buyurup dedi,
21 "Gidin, benim için ve İsrael'de ve Yahuda'da kalanlar için, bulunan bu
kitabın sözleri hakkında Yahve'ye sorun. Çünkü atalarımız bu kitapta yazılı
olan her şeye göre yapmak için Yahve'nin sözünü tutmadıkları için, Yahve'nin
üzerimize dökülen gazabı büyüktür."
22 Bunun üzerine Hilkiya ve kralın buyurduğu adamlar, giysi bekçisi Hasra
oğlu Tohat oğlu Şallum'un karısı kadın Peygamber Hulda'nın yanına gittiler (o
sırada Yeruşalem'in ikinci mahallesinde oturuyordu) ve ona bu konuda
konuştular.
23 Kadın onlara şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Sizi bana
gönderen adama deyin ki,
24 "Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben bu yerin üzerine ve onda yaşayanların
üzerine, Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri
getireceğim.
25 Çünkü ellerinin bütün işleriyle beni öfkelendirmek için beni bırakıp başka
ilâhlara buhur yaktılar, bu yüzden gazabım bu yerin üzerine döküldü ve
sönmeyecektir.'"'"
26 Ama seni Yahve'ye danışmak için gönderen Yahuda Kralı'na şunu
söyleyeceksin: 'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: "Senin duyduğun sözlere
gelince,
27 yüreğin yumuşak olduğu, bu yere ve onda oturanlara karşı sözlerini
duyduğunda Tanrı'nın önünde kendini alçalttığın, benim önümde kendini
alçalttığın, giysilerini yırttığın ve önümde ağladığın için, ben de seni duydum"
diyor Yahve.
28 "İşte, seni atalarına kavuşturacağım, esenlikle mezarına götürüleceksin.
Gözlerin bu yerin üzerine ve onda oturanların üzerine getirecek olduğum
bütün kötülüğü görmeyecek."'"

Bu haberi krala geri getirdiler.

29 Sonra kral gönderip Yahuda ve Yeruşalem'in bütün ihtiyarlarını topladı.

30 Kral, bütün Yahuda adamları ve Yeruşalem sakinleriyle, kâhinlerle,
Levililer'le, büyük küçük bütün halkla birlikte Yahve'nin evine çıktı ve
Yahve'nin evinde bulunan Antlaşma Kitabı'nın bütün sözlerini onların
duyabileceği şekilde okudu.
31 Kral yerinde durdu ve Yahve'nin ardından yürümek, bütün yüreğiyle ve
bütün canıyla O'nun buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını tutmak için,
bu kitapta yazılı olan antlaşma sözlerini yapmak için Yahve'nin önünde
antlaşma yaptı.
32 Yeruşalem ve Benyamin'de bulunanların hepsini ayağa kaldırdı.
Yeruşalem sakinleri atalarının Tanrısı Tanrı'nın antlaşmasına göre yaptılar.
33 Yoşiya İsrael'in çocuklarına ait olan bütün ülkelerden iğrenç şeylerin tümünü
kaldırdı ve İsrael'de bulunanların hepsini hizmet etsinler diye, Tanrıları
Yahve'ye hizmet ettirdi. Onun bütün günlerinde atalarının Tanrısı Yahve'yi
izlemekten ayrılmadılar.

35

1 Yoşiya Yeruşalem'de Yahve için Pesah tuttu. Pesah kurbanını birinci ayın
on dördüncü günü kestiler.
2 Kâhinleri görev yerlerine koydu ve onları Yahve'nin evinin hizmetinde
yüreklendirdi.
3 Bütün İsrael'e öğreten, Yahve'ye kutsal olan Levililer'e şöyle dedi: “Kutsal
sandığı, İsrael Kralı David'in oğlu Solomon'un yaptığı eve koyun. Artık sizin
omuzlarınızda yük olmayacak. Şimdi Tanrınız Yahve'ye ve O'nun halkı
İsrael'e hizmet edin.
4 İsrael Kralı David'in yazısı uyarınca ve oğlu Solomon'un yazısı uyarınca,
atalar evlerine göre bölüklerinize göre hazırlanın.
5 Halk çocukları, kardeşlerinizin atalar evleri bölüklerine göre kutsal yerde
durun ve Levililer'den atalar evinin bir payı onlardan her biri için olsun.
6 Pesah kuzusunu kesin, kendinizi kutsayın ve Moşe aracılığıyla Yahve'nin
sözüne göre yapmak üzere, kardeşleriniz için hazırlayın.”
7 Yoşiya halkın çocuklarına, orada bulunan herkese, hepsi Pesah
kurbanları için, sürüden sayıca otuz bin kuzular ve oğlaklar, üç bin de boğa
verdi. Bunlar kralın malıydı.
8 Onun beyleri halka, kâhinlere ve Levililer'e gönüllü kurbanlar verdiler.
Tanrı evinin yöneticileri Hilkiya, Zekariya ve Yehiel, kâhinlere Pesah
kurbanları için iki bin altı yüz davar ve üç yüz sığır verdiler.
9 Konanya ve kardeşleri Şemaya, Netanel, Levililer'in başları Haşavya, Yeiel
ve Yozavad da, Pesah kurbanları için Levililer'e beş bin davar ve beş yüz
sığır verdiler.
10 Böylece hizmet hazırlandı ve kâhinler yerlerinde, Levililer de kralın
buyruğu uyarınca bölüklerine göre durdular.
11 Pesah kuzularını kestiler ve kâhinler onların ellerinden aldıkları kanı
serptiler ve Levililer kurbanları yüzdüler.
12 Yakmalık sunuları Moşe'nin kitabında yazılmış olduğu gibi, Yahve'ye
sunsunlar diye halk çocuklarının atalar evleri bölüklerine vermek için onları
bir yana kaldırdılar. Sığırlar için de aynısını yaptılar.
13 Pesah kurbanını kurala göre ateşte kızarttılar. Kutsal sunuları
tencerelerde, kazanlarda ve tavalarda haşladılar ve çabucak bütün halk
çocuklarına götürdüler.

14 Ondan sonra kendileri için ve kâhinler için hazırladılar, çünkü
Aronoğulları kâhinler geceye kadar yakmalık sunuları ve yağı sunmakla
meşguldüler. Bu nedenle Levililer kendileri için, Aronoğulları kâhinler için de
hazırladılar.
15 Asaf'ın oğulları olan ezgiciler, David'in, Asaf'ın, Heman'ın ve kralın
Gören Yedutun'un buyruğuna göre yerlerindeydiler; ve kapı bekçileri her
kapıdaydı. Hizmetlerinden ayrılmalarına gerek yoktu, çünkü kardeşleri
Levililer onlar için hazırlık yapıyordu.
16 Böylece, Kral Yoşiya'nın buyruğu uyarınca, Pesah'ı tutmak ve Yahve'nin
sunağında yakmalık sunular sunmak için, Yahve'nin bütün hizmeti aynı gün
hazırlandı.
17 O sırada orada bulunan İsrael'in çocukları, Pesah'ı ve yedi gün Mayasız
Ekmek Bayramı'nı tuttular.
18 Peygamber Samuel'in günlerinden beri İsrael'de böyle bir Pesah tutması
olmamıştı; İsrael krallarından hiçbiri, Yoşiya ve kâhinler, Levililer, orada
bulunan bütün Yahuda ve İsrael ve Yeruşalem sakinlerinin tuttukları bu
Pesah gibi bir Pesah tutmamıştı.
19 Bu Pesah, Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında tutuldu.
20 Bütün bunlardan sonra, Yoşiya tapınağı hazırladığında, Mısır Kralı Neko,
Fırat kıyısındaki Karkemiş'e karşı savaşmak için çıktı, Yoşiya da ona karşı çıktı.
21 Ama ona elçiler gönderip, "Ey Yahuda Kralı, seninle benim ne işim var?
Bugün sana karşı değil, savaştığım eve karşı geliyorum. Tanrı bana acele
etmemi buyurdu. Dikkat et, benimle olan Tanrı seni yok etmesin."
22 Bununla birlikte Yoşiya ondan yüzünü çevirmedi, ama onunla savaşmak
için kılık değiştirdi ve Tanrı'nın ağzından olan Neko'nun sözlerini dinlemedi
ve Megiddo Vadisi'nde savaşmaya geldi.
23 Okçular Kral Yoşiya'ya ok attılar; ve kral hizmetkârlarına, "Beni götürün,
çünkü ağır yaralandım!" dedi.
24 Bunun üzerine hizmetkârları onu arabadan çıkarıp kendisinin ikinci
arabasına koydular ve Yeruşalem'e götürdüler; ve öldü ve atalarının
mezarlarına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalem Yoşiya için yas tuttu.
25 Yeremya Yoşiya için ağıt okudu ve bütün ezgi söyleyen erkekler ve
kadınlar bu güne dek ağıtlarında Yoşiya'dan söz ettiler; ve bunları İsrael'de bir
gelenek haline getirdiler. İşte, bunlar ağıtlarda yazılıdırlar.
26 Şimdi Yoşiya'nın işlerinin geri kalanı ve Yahve'nin Yasası'nda yazılı olana
göre iyilikleri,
27 ve işleri, ilk ve sonuncuları, işte, bunlar İsrael ve Yahuda krallarının
kitabında yazılıdır.

36

1 O zaman ülke halkı Yoşiya oğlu Yehoahaz'ı alıp babasının yerine onu
Yeruşalem'de kral yaptı.
2 Yehoahaz hüküm sürmeye başladığında yirmi üç yaşındaydı ve
Yeruşalem'de üç ay krallık yaptı.
3 Mısır Kralı onu Yeruşalem'deki yerinden etti ve ülkeye yüz talant gümüş ve
bir talant* altın cezası verdi.

* **36:3** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

4 Mısır Kralı kardeşi Elyakim'i Yahuda ve Yeruşalem üzerine kral yaptı ve
adını Yehoyakim olarak değiştirdi. Neko kardeşi Yoahaz'ı alıp Mısır'a
götürdü.
5 Yehoyakim hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve
Yeruşalem'de on bir yıl hüküm sürdü. Tanrısı Yahve'nin gözünde kötü olanı
yaptı.
6 Babil Kralı Nebukadnetsar ona karşı geldi ve onu Babil'e götürmek için
çift zincirle bağladı.
7 Nebukadnetsar da Yahve'nin evinin kaplarından bazılarını Babil'e taşıdı
ve onları Babil'deki kendi tapınağına koydu.
8 Yehoyakim'in işlerinin geri kalanı, yaptığı iğrençlikler ve onda
bulunanlar, işte, bunlar İsrael ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır; ve
oğlu Yehoyakin onun yerine kral oldu.
9 Yehoyakin hüküm sürmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de
üç ay on gün hüküm sürdü. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
10 Yıl dönümünde, Kral Nebukadnetsar gönderip onu, Yahve'nin evinin
değerli kaplarıyla birlikte Babil'e getirdi ve kardeşi Sidkiya'yı Yahuda ve
Yeruşalem üzerine kral yaptı.
11 Sidkiya hüküm sürmeye başladığında yirmi bir yaşındaydı ve
Yeruşalem'de on bir yıl hüküm sürdü.
12 Tanrısı Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Yahve'nin ağzından söyleyen
Peygamber Yeremya'nın önünde kendini alçaltmadı.
13 Tanrı aracılığıyla ant içtirmiş olan Kral Nebukadnetsar'a da isyan etti;
ama ensesini sertleştirdi ve İsrael'in Tanrısı Yahve'ye dönmemek için yüreğini
katılaştırdı.
14 Kâhinlerin bütün önderleri de, halkla birlikte ulusların bütün
iğrençliklerine göre çok büyük suç işlediler; ve Yahve'nin Yeruşalem'de kutsal
kılmış olduğu kendi evini kirlettiler.
15 Atalarının Tanrısı Yahve, erken yükselip göndererek, ulakları aracılığıyla
onlara gönderdi, çünkü halkına ve meskenine acıdı;
16 ama Tanrı'nın ulaklarıyla alay ettiler, sözlerini hor gördüler ve
peygamberlerini aşağıladılar, ta ki Yahve'nin öfkesi halkına karşı yükselene ve
çare kalmayana kadar.
17 Bunun üzerine Keldaniler kralını getirdi. O, gençlerini kutsal yerlerinin
evinde kılıçla öldürdü ve genç yiğide, el değmemiş kıza, yaşlıya, sakata
acımadı. Hepsini eline verdi.
18 Tanrı evinin büyük ve küçük bütün kaplarını, Yahve'nin evinin
hazinelerini, kralın ve beylerinin hazinelerini, hepsini Babil'e götürdü.
19 Tanrı'nın evini yaktılar, Yeruşalem'in surlarını yıktılar, bütün saraylarını
ateşe verdiler ve bütün değerli kaplarını yok ettiler.
20 Kılıçtan kaçanları Babil'e götürdü ve Pers Krallığı'nın hakimiyetine
kadar ona ve oğullarına hizmetçi oldular,
21 ta ki, ülke Şabatları'nı tutana dek Yeremya'nın ağzı ile olan Yahve'nin
sözü yerine gelsin. Yetmiş yılı doldurmak için ıssız kaldığı sürece Şabat'ı tuttu.
22 Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, Yeremya'nın ağzı ile olan Yahve'nin
sözü yerine gelsin diye, Yahve, Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi;
öyle ki, bütün krallığında bir bildiri yayınladı ve bunu yazıya döküp şöyle
dedi:
23 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor, 'Göğün Tanrısı Yahve, yeryüzünün bütün
krallıklarını bana verdi; ve bana Yahuda'da bulunan Yeruşalem'de kendisi

için bir ev yapmamı buyurdu. Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı Yahve onunla olsun ve çıksın.' "

EZRA

1 Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, Yeremya'nın ağzıyla olan Yahve'nin* sözü yerine gelsin diye, Yahve, Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi; öyle ki, bütün krallığında bir bildiri yayınladı ve bunu yazıya da dökerek şöyle dedi:
2 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor, 'Göğün Tanrısı† Yahve bana yeryüzünün bütün krallıklarını verdi; ve bana Yahuda'da bulunan Yeruşalem'de kendisi için bir ev yapmamı buyurdu.
3 Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı onunla olsun; Yahuda'da bulunan Yeruşalem'e çıksın ve İsrael'in Tanrısı Yahve'nin (Tanrı O'dur) Yeruşalem'de bulunan evini yapsın.
4 Yaşadığı yerde kim geride kalmışsa, Yeruşalem'deki Tanrı Evi için gönüllü bağıştan başka, olduğu yerin adamları ona gümüşle, altınla, eşya ve hayvanla yardım etsinler.'"
5 O zaman Yahuda'nın ve Benyamin'in ata evlerinin başları, kâhinler ve Levililer, Tanrı'nın harekete geçirdiği ruhların hepsi, Yeruşalem'deki Yahve'nin evini yapmak için kalktılar.
6 Onların çevrelerinde bulunanların hepsi, gönüllü olarak sunulan her şeyden başka, gümüş kaplarla, altınla, eşyalarla, hayvanlarla ve değerli eşyalarla onların ellerini güçlendirdiler.
7 Kral Koreş, Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'den getirip ilâhlarının evine koymuş olduğu Yahve'nin evinin kaplarını da çıkardı.
8 Pers Kralı Koreş, hazinedar Mitredat'ın eliyle bunları dışarı çıkardı ve Yahuda beyi Şeşbatsar'a saydı.
9 Bunların sayısı şöyledir: Otuz altın leğen, bin gümüş leğen, yirmi dokuz bıçak,
10 otuz altın kase, dört yüz on ikinci cins gümüş kase ve bin parça başka kaplar.
11 Altın ve gümüş kapların hepsi beş bin dört yüz parçaydı. Şeşbatsar, sürgünler Babil'den Yeruşalem'e getirildiğinde bunların hepsini getirdi.

2

1 Şimdi bunlar, sürgün edilenlerin sürgününden çıkan ve Babil Kralı Nebukadnetsar'ın Babil'e götürmüş olduğu ve Yeruşalem ve Yahuda'ya, hepsi kendi kentlerine dönmüş olan il çocuklarıydı.
2 Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baana ile birlikte geldiler.

İsrael halkından adamlarının sayısı:

3 Paroş'un çocukları, iki bin yüz yetmiş iki.
4 Şefatya'nın çocukları, üç yüz yetmiş iki.
5 Arah'ın çocukları, yedi yüz yetmiş beş.
6 Pahatmoav'ın çocukları, Yeşua ve Yoav'ın çocuklarından, iki bin sekiz yüz on iki.
7 Elam'ın çocukları, bin iki yüz elli dört.
8 Zattu'nun çocukları, dokuz yüz kırk beş.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהֵי֥" (Elohim)'dir.

9 Zakkay'ın çocukları, yedi yüz altmış.
10 Bani'nin çocukları, altı yüz kırk iki.
11 Bebay'ın çocukları, altı yüz yirmi üç.
12 Azgad'ın çocukları, bin iki yüz yirmi iki.
13 Adonikam'ın çocukları, altı yüz altmış altı.
14 Bigvay'ın çocukları, iki bin elli altı.
15 Adin'in çocukları, dört yüz elli dört.
16 Hizkiya'dan Ater'in çocukları, doksan sekiz.
17 Bezay'ın çocukları, üç yüz yirmi üç.
18 Yora'nın çocukları, yüz on iki.
19 Haşum'un çocukları, iki yüz yirmi üç.
20 Gibbar'ın çocukları, doksan beş.
21 Beytlehem'in çocukları, yüz yirmi üç.
22 Netofa adamları, elli altı.
23 Anatot adamları, yüz yirmi sekiz.
24 Azmavet'in çocukları, kırk iki.
25 Kiryat Arim, Kefira ve Beerot'un çocukları, yedi yüz kırk üç.
26 Rama ve Geva'nın çocukları, altı yüz yirmi bir.
27 Mikmas adamları, yüz yirmi iki.
28 Beytel ve Ay adamları, iki yüz yirmi üç.
29 Nevo'nun çocukları, elli iki.
30 Magbiş'in çocukları, yüz elli altı.
31 Öbür Elam'ın çocukları, bin iki yüz elli dört.
32 Harim'in çocukları, üç yüz yirmi.
33 Lod, Hadid ve Ono'nun çocukları, yedi yüz yirmi beş.
34 Yeriha'nın çocukları, üç yüz kırk beş.
35 Senaa'nın çocukları, üç bin altı yüz otuz.
36 Kâhinler: Yeşua evinden Yedaya'nın çocukları, dokuz yüz yetmiş üç.
37 İmmer'in çocukları, bin elli iki.
38 Paşhur'un çocukları, bin iki yüz kırk yedi.
39 Harim'in çocukları, bin on yedi.
40 Levililer: Hodaviya'nın çocuklarından, Yeşua ve Kadmiel'in çocukları, yetmiş dört.
41 Ezgiciler: Asaf'ın çocukları, yüz yirmi sekiz.
42 Kapı nöbetçilerinin çocukları: Şallum'un çocukları, Ater'in çocukları, Talmon'un çocukları, Akkuv'un çocukları, Hatita'nın çocukları, Şovay'ın çocukları, hepsi yüz otuz dokuz.
43 Tapınak hizmetkârları: Ziha'nın çocukları, Hasupa'nın çocukları, Tavvaot 'un çocukları,
44 Keros'un çocukları, Siaha'nın çocukları, Padon'un çocukları,
45 Levanah'ın çocukları, Hagabah'ın çocukları, Akkuv'un çocukları,
46 Hagav'ın çocukları, Şamlay'ın çocukları, Hanan'ın çocukları,
47 Giddel'in çocukları, Gahar'ın çocukları, Reaya'nın çocukları,
48 Rezin'in çocukları, Nekoda'nın çocukları, Gazzam'ın çocukları,
49 Uzza'nın çocukları, Paseah'ın çocukları, Besay'ın çocukları,
50 Asnah'ın çocukları, Meunim'in çocukları, Nefisim'in çocukları,
51 Bakbuk'un çocukları, Hakupa'nın çocukları, Harhur'un çocukları,
52 Bazlut'un çocukları, Mehida'nın çocukları, Harşa'nın çocukları,

53 Barkos'un çocukları, Sisera'nın çocukları, Temah'ın çocukları,
54 Neziah'ın çocukları, Hatifa'nın çocukları.
55 Solomon'un hizmetkârlarının çocukları: Sotay'ın çocukları, Hassoferet'in
çocukları, Peruda'nın çocukları,
56 Yaalah'ın çocukları, Darkon'un çocukları, Giddel'in çocukları,
57 Şefatya'nın çocukları, Hattil'in çocukları, Pokeret Haszevaim'in çocukları,
Ami'nin çocukları.
58 Bütün tapınak görevlileri ve Solomon'un hizmetkârlarının çocukları üç yüz
doksan iki kişiydi.
59 Tel Melah'tan, Tel Harşa'dan, Keruv'dan, Addan'dan ve İmmer'den
çıkanlar bunlardı; ama atalar evlerini ve soylarını,* İsrael'den olup
olmadıklarını gösteremeyenler şunlardır:
60 Delaya'nın çocukları Toviya'nın çocukları, Nekoda'nın çocukları, altı yüz
elli iki.
61 Kâhinlerin çocuklarından: Havaya'nın çocukları, Hakkots'un çocukları ve
Giladlı Barzillay'ın kızlarından karı alıp onların adıyla anılan Barzillay'ın
çocukları.
62 Bunlar soy kütüğüne kayıtlı olanlar arasında yerlerini aradılar, ama
bulunamadılar; bu yüzden yetkisiz kılındılar ve kâhinlikten çıkarıldılar.
63 Vali onlara, bir kâhin Urim ve Tummim ile hizmet etmek üzere çıkana
dek en kutsal şeylerden yememeleri gerektiğini söyledi.
64 Bütün topluluk toplam kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi,
65 erkek hizmetçileri ve kadın hizmetçileri hariç, yedi bin üç yüz otuz yedi
kişi vardı; iki yüz ezgi söyleyen erkek ve kadın vardı.
66 Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beş,
67 develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi.
68 Atalar ev başlarından bazıları, Yeruşalem'deki Yahve'nin evine
geldiklerinde, Tanrı'nın evini yerine kurmak için gönüllü bağışta
bulundular.
69 Güçlerine göre iş hazinesine altmış bir bin darik† altın, beş bin mina‡
gümüş ve yüz kâhin giysisi verdiler.
70 Böylece kâhinler, Levililer ve halkın bir kısmı, ezgiciler, kapıcılar ve
tapınak görevlileri kendi kentlerinde, bütün İsraelliler de kendi kentlerinde
oturdular.

3

1 Yedinci ay gelince, İsrael'in çocukları kentlerde iken, halk bir adammış
gibi Yeruşalem'e toplandı.
2 O zaman Yotsadak oğlu Yeşua, kardeşleri kâhinlerle, Şealtiel oğlu
Zerubbabel ve akrabalarıyla birlikte kalktılar ve Tanrı adamı Moşe'nin
yasasında yazılı olduğu gibi, üzerinde yakmalık sunular sunmak üzere İsrael
Tanrısı'nın sunağını yaptılar.
3 Çevredeki ülkelerin halklarından korktukları halde, sunağı yeri üzerine
koydular ve üzerinde Yahve'ye yakmalık sunular, sabah akşam yakmalık
sunular sundular.
4 Yazıldığı gibi, Çardak Bayramı'nı tuttular ve kurala göre her günün görevi
olarak, günlük yakmalık sunuları,

---

* **2:59** veya tohum † **2:69** Daric, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 troy ons ağırlığındaki altın sikkeydi. ‡ **2:69** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur, dolayısıyla 5.000 mina yaklaşık 3 metrik tondur.

5 ve ondan sonra sürekli yakmalık sunuyu, Yeni Aylar'ın sunularını, kutsanmış olan bütün Yahve'nin belli bayramlarının sunularını ve Yahve'ye gönüllü olarak gönüllü sunu sunan herkesin sunularını sundular.
6 Yedinci ayın birinci gününden itibaren Yahve'ye yakmalık sunular sunmaya başladılar; ancak Yahve'nin Tapınağı'nın temeli henüz atılmamıştı.
7 Duvarcılara ve marangozlara da para verdiler. Pers Kralı Koreş'ten aldıkları izne göre, Lübnan'dan denize, Yafa'ya sedir ağaçları getirmeleri için Sayda ve Sur halkına yiyecek, içecek ve yağ da verdiler.

8 Yeruşalem'deki Tanrı'nın evine, gelişlerinin ikinci yılında, ikinci ayda, Şealtiel oğlu Zerubbabel, Yotsadak oğlu Yeşua ve kardeşlerinin geri kalanı, kâhinler ve Levililer ve Yeruşalem'e sürgünden dönenlerin hepsi işe başladılar ve yirmi yaşında ve ondan yukarı Levililer'i, Yahve'nin evinin işini gözetmek üzere atadı.
9 O zaman Yeşua, oğulları ve kardeşleri, Kadmiel ve oğulları, Yahuda oğulları ve kardeşleri olan Henadad oğulları ile onların oğulları ve kardeşleri Levililer de, Tanrı'nın evindeki işçilerin gözetimini yapmak üzere bir arada durdular.

10 Yapıcılar Yahve'nin Tapınağı'nın temelini attıklarında, İsrael Kralı David'in talimatına göre, kâhinleri giysileriyle borularla, Levililer'i de Asafoğulları zillerle Yahve'yi övmek için yerleştirdiler.
11 Karşılıklı Yahve'yi övmek ve şükretmek için ezgi söylediler: "Çünkü O iyidir, çünkü İsrael'e olan sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer." Onlar Yahve'yi överken bütün halk büyük bir haykırışla bağırdı, çünkü Yahve'nin evinin temeli atılmıştı.

12 Ama kâhinlerden, Levililer'den ve ata evlerinin başlarından birçoğu, ilk evi görmüş olan yaşlı adamlar, bu evin temeli gözlerinin önünde atıldığında, yüksek sesle ağladılar. Birçoğu da sevinçten yüksek sesle bağırdı.
13 Öyle ki, halk sevinç çığlıklarının gürültüsünü halkın ağlama sesinden ayırt edemedi; çünkü halk yüksek sesle bağırıyordu ve gürültü çok uzaklardan duyuluyordu.

4

1 Yahuda ve Benyamin'in düşmanları, sürgün çocuklarının İsrael Tanrısı Yahve için bir tapınak yapmakta olduklarını duyduklarında,
2 Zerubbabel'e ve atalar evlerinin başlarına yaklaşıp, onlara "Hadi, sizinle birlikte yapalım" dediler, "Biz de sizin gibi Tanrınız'ı arıyoruz. Aşur Kralı Esar Haddon'un bizi buraya çıkardığı günden beri O'na kurbanlar kesiyoruz."

3 Ama Zerubbabel, Yeşua ve İsrael'in atalar evlerinin başlarının geri kalanı onlara, "Tanrımız için bir ev yapmakta sizin bizimle bir ilginiz yok. Biz, Pers Kralı Koreş'in bize buyurmuş olduğu gibi, İsrael'in Tanrısı Yahve için birlikte kendimiz yapacağız." dediler.

4 Bunun üzerine ülke halkı Yahuda halkının ellerini zayıflattı ve onları bina ederken sıkıntıya soktular.
5 Pers Kralı Koreş'in bütün günlerinden, Pers Kralı Darius'un krallığına kadar, onların amaçlarını boşa çıkarmak için onlara karşı ücretli danışmanlar tuttular.
6 Ahaşveroş'un krallığı sırasında, krallığının başlangıcında, Yahuda ve Yeruşalem halkına karşı bir suçlama yazdılar.

7 Artahşasta'nın günlerinde, Bişlam, Mitredat, Tabeel ve diğer arkadaşları
Pers Kralı Artahşasta'ya yazdılar; mektubun yazısı Arami harfleriyle yazıldı,
Arami dilinde de iletildi.
8 Vali Rehum ve Kâtip Şimşay, Kral Artahşasta'ya, Yeruşalem'e karşı şu
mektubu yazdılar:
9 O zaman Vali Rehum, Kâtip Şimşay ve onların geri kalan arkadaşları,
Dinalılar, Afarsatlılar, Tarpelliler, Afarslılar, Arşevililer, Babilliler, Şuşanlılar,
Dehaylılar, Elamlılar,
10 ve büyük ve asil Osnappar'ın sürdüğü, Samariya Kentine ve Irmak
ötesindeki ülkenin geri kalanına yerleştirdiği diğer uluslar ve öbürleri yazdılar.

11 Bu, hizmetkârlarından, Irmak ötesindeki halktan Kral Artahşasta'ya
gönderdikleri mektubun kopyasıdır:
12 Kral bilsin ki, senin yanından çıkan Yahudiler bize, Yeruşalem'e geldiler.
Asi ve kötü kenti bina ediyorlar, duvarları bitirdiler ve temellerini
onardılar.
13 Şimdi kral şunu bilsin ki, eğer bu kent bina edilir ve duvarlar bitirilirse,
haraç, gümrük ya da vergi ödemeyecekler ve sonunda krallara zararlı
olacaktır.
14 Şimdi sarayın tuzunu yediğimiz ve kralın zararını görmek bize uygun
olmayacağı için, bu yüzden krala haber gönderip bildirdik.
15 Atalarınızın tarih kitabında araştırılsın. Tarih kitabında görecek ve bu
kentin asi bir kent olduğunu, krallara ve eyaletlere zararlı olduğunu ve
geçmişte onun içinde isyanlar çıkardıklarını bileceksiniz. Bu yüzden bu kent
yıkıldı.
16 Krala bildiriyoruz ki, eğer bu kent bina edilir ve duvarlar bitirilirse,
Irmak ötesinde hiçbir mülkünüz olmayacaktır.

17 Bunun üzerine kral, Vali Rehum'a, Kâtip Şimşay'a ve Samariya'da ve
Irmak ötesindeki ülkede yaşayan diğer arkadaşlarına bir yanıt gönderdi:
Esenlik.
18 Bize göndermiş olduğunuz mektup önümde açıkça okundu.
19 Buyruk verdim ve araştırıldı ve bu kentin geçmişte krallara karşı
ayaklandığı ve onun içinde isyan olduğu ve ayaklanmaların yapıldığı
bulundu.
20 Irmak ötesindeki bütün ülkeye hükmeden Yeruşalem üzerinde güçlü krallar
da oldu; ve onlara vergi, gümrük ve harç ödendi.
21 Şimdi bu adamları durdurmak için bir emir çıkarın ve benim tarafımdan
bir emir verilene kadar bu kent bina edilmesin.
22 Bunu yaparken gevşek davranmayın. Zarar neden kralların ziyanına
çoğalsın?

23 O zaman Kral Artahşaşta'nın mektubunun kopyası Rehum'a, Kâtip
Şimşay'a ve arkadaşlarına okunduğunda, aceleyle Yeruşalem'e Yahudiler'in
yanına gittiler ve onları silah zoruyla durdurdular.
24 Bunun üzerine Yeruşalem'de bulunan Tanrı'nın evindeki iş durdu. Pers
Kralı Darius'un saltanatının ikinci yılına kadar durdu.

5

1 Peygamberler, Peygamber Hagay ve İddo oğlu Zekariya, Yahuda ve
Yeruşalem'de bulunan Yahudiler'e peygamberlik ettiler. İsrael Tanrısı adına
onlara peygamberlik ettiler.

2 O zaman Şealtiel oğlu Zerubbabel ve Yotsadak oğlu Yeşua kalktılar ve
Yeruşalem'de bulunan Tanrı'nın evini bina etmeye başladılar; onlara yardım
eden Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikteydi.

3 Aynı zamanda Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve
arkadaşlarıyla birlikte yanlarına geldi ve onlara, "Bu evi bina etmek ve bu
duvarı bitirmek için size kim emir verdi?" diye sordu.
4 Bu binayı yapan adamların adlarını da sordular.
5 Ama Tanrıları'nın gözü Yahudiler'in ihtiyarlarının üzerindeydi ve konu
Darius'a ulaşıncaya ve bu konuda bir mektupla yanıt dönünceye dek onları
durdurmadılar.

6 Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve Irmak ötesindeki
arkadaşları Afarşakiler'in Kral Darius'a gönderdikleri mektubun kopyası
aşağıdadır.
7 Ona bir mektup gönderdiler, içinde şunlar yazılıydı:
Kral Darius'a, tam esenlik olsun.
8 Kral bilsin ki, Yahuda eyaletine, büyük Tanrı'nın evine gittik. Bu ev
büyük taşlarla bina ediliyor ve duvarları keresteyle döşenmiştir. Bu iş
onların ellerinde gayretle ve başarıyla ilerliyor.
9 O zaman o ihtiyarlara sorduk ve onlara şöyle dedik: "Bu evi bina etmek
ve bu duvarı bitirmek için size kim emir verdi?"
10 Hem de onların başlarında bulunan adamların adlarını sana yazıp
bildirebilmek için onlara adlarını sorduk.
11 Böylece dönüp bize şöyle yanıt verdiler: "Biz göğün ve yerin Tanrısı'nın
hizmetkârlarıyız ve bundan çok yıllar önce yapılmış olan, İsrael'in büyük
kralının yapıp bitirdiği evi yapıyoruz.
12 Ama atalarımız göğün Tanrısı'nı öfkelendirdikten sonra, onları Babil Kralı
Keldani Nebukadnetsar'ın eline verdi, o bu evi yıktı ve halkı Babil'e sürdü.
13 Ama Babil Kralı Koreş'in birinci yılında, Kral Koreş bu Tanrı evini
yapmak için bir emir çıkardı.
14 Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan çıkarıp Babil tapınağına
getirmiş olduğu Tanrı evinin altın ve gümüş kaplarını Kral Koreş de Babil
tapınağından çıkarıp vali yaptığı Şeşbatsar adında birine teslim etti.
15 Ona şöyle dedi, 'Bu kapları al, git, Yeruşalem'deki tapınağın içine koy ve
Tanrı'nın evi kendi yerine yapılsın.'
16 O zaman aynı Şeşbatsar gelip Yeruşalem'deki Tanrı'nın evinin
temellerini attı. O zamandan şimdiye dek bina ediliyor, ama henüz
tamamlanmadı.
17 Şimdi, eğer krala iyi görünüyorsa, Babil'de bulunan kralın hazine evinde
bir araştırma yapılsın, Kral Koreş'in bu Tanrı evini Yeruşalem'de bina
etmek için bir emir çıkarmış olup olmadığı araştırılsın; ve kral bu konuda
bize dileğini iletsin."

6

1 O zaman Kral Darius bir emir çıkardı ve hazinelerin saklandığı Babil
arşiv evi araştırıldı.
2 Medya İli'ndeki sarayda, Akmeta'da bir tomar bulundu ve kayıt için şu
yazılıydı:

3 Kral Koreş'in birinci yılında, Kral Koreş bir emir çıkardı: Yeruşalem'deki
Tanrı evi için, kurbanların sunulduğu yer olan ev bina edilsin ve temelleri
sağlam atılsın, yüksekliği altmış arşın, genişliği altmış arşın* olsun;
4 üç sıra büyük taşlar ve bir sıra yeni kereste ile yapılsın. Masraflar kral
evinden karşılansın.
5 Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan çıkarıp Babil'e getirdiği Tanrı
evinin altın ve gümüş kapları da geri verilsin ve Yeruşalem'deki tapınağa, her
şey yerine götürülsün. Bunları Tanrı evine koyacaksın.
6 Şimdi, Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve Irmak ötesindeki
arkadaşlarınız Afarşakiler, oradan uzak durmalısınız.
7 Bu Tanrı evinin işini bırakın; Yahudiler'in valisi ve Yahudiler'in
ihtiyarları bu Tanrı evini kendi yerine bina etsinler.
8 Dahası bu Tanrı evinin yapılması için Yahudilerin bu ihtiyarları için ne
yapacağınıza dair bir emir çıkarıyorum: Kralın mallarından, Irmak ötesindeki
vergilerden, harcamalar bu adamlara büyük bir özenle verilmeli ki, onlara
engel olunmasın.
9 Gerek göğün Tanrısı'na yakmalık sunular için, genç boğalar, koçlar ve
kuzular; gerekse Yeruşalem'deki kâhinlerin sözüne göre buğday, tuz, şarap ve
yağ, ihtiyaç duydukları her şey onlara günü gününe eksiksiz olarak verilsin.
10 Öyle ki, göğün Tanrısı'na hoş kokulu kurbanlar sunsunlar ve kralın ve
oğullarının yaşamı için dua etsinler.
11 Şu emri de veriyorum ki, bu sözü kim değiştirirse evinden bir kiriş
çekilip çıkarılsın ve adam kaldırılıp onun üzerine asılsın; evi de bundan dolayı
gübre yığını edilsin.
12 Adını orada durduran Tanrı, bu sözü değiştirmek, Yeruşalem'deki bu
Tanrı evini yıkmak için elini uzatan bütün krallar ve halkları devirsin. Ben
Darius emir verdim. Bu, tam bir özenle yapılsın.
13 Sonra Irmak'ın ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve arkadaşları, Kral
Darius emir göndermiş olduğu için tam bir özenle ona göre yaptılar.
14 Yahudiler'in ihtiyarları, Peygamber Hagay ve İddo oğlu Zekariya'nın
peygamberliğiyle bina edip başarılı oldular. İsrael Tanrısı'nın buyruğuna ve
Pers Kralı Koreş, Darius ve Artakserkses'in emrine göre bina edip bitirdiler.
15 Bu ev, Kral Darius'un krallığının altıncı yılında olan Adar ayının üçüncü
günü bitirildi.
16 İsrael'in çocukları, kâhinler, Levililer ve sürgün çocuklarının geri kalanı, bu
Tanrı evinin adanmasını sevinçle yaptılar.
17 Bu Tanrı evinin adanmasında yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu ve
bütün İsrael için günah sunusu olarak İsrael oymaklarının sayısına göre on iki
teke sundular.
18 Yeruşalem'de olan Tanrı'nın hizmeti için, Moşe'nin kitabında yazılı
olduğu gibi kâhinleri bölüklerine, Levililer'i de takımlarına koydular.
19 Sürgün çocukları, birinci ayın on dördüncü günü Pesah'ı tuttular.
20 Kâhinler ve Levililer birlikte kendilerini temiz kıldıkları için hepsi
temizdi. Sürgün çocuklarının hepsi için, kardeşleri kâhinler için ve kendileri
için Pesah kurbanını kestiler.
21 Sürgünden dönen İsrael'in çocukları ve İsrael'in Tanrısı Yahve'yi aramak
için ülke uluslarının murdarlığından ayrılanların hepsi yediler.

* **6:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

22 Yedi gün sevinçle Mayasız Ekmek Bayramı'nı tuttular. Çünkü Yahve
onları sevindirmişti ve İsrael evinin Tanrısı, Tanrı'nın işinde onların ellerini
güçlendirmek için Aşur Kralı'nın yüreğini onlara döndürmüştü.

7

1 Bu şeylerden sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı sırasında, Hilkiya
oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra,
2 Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu,
3 Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu,
4 Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu,
5 Başkâhin Aron oğlu Eleazar oğlu Pinehas oğlu Avişua oğlu,
6 Bu Ezra Babil'den çıktı. İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Moşe'ye vermiş olduğu
yasayı iyi bilen bir yazıcıydı. Tanrısı Yahve'nin eli onun üzerinde olduğundan
dolayı kral ona her dileğini verdi.
7 İsrael'in çocuklarından bazıları, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden,
kapı bekçilerinden ve tapınak hizmetkârlarından bazıları, Kral Artahşasta'nın
yedinci yılında Yeruşalem'e çıktılar.
8 Kralın yedinci yılında, beşinci ayda Yeruşalem'e geldi.
9 Çünkü birinci ayın birinci gününde Babil'den çıkmaya başladı; beşinci ayın
birinci gününde Tanrısı'nın iyi eli onun üzerinde olduğundan dolayı
Yeruşalem'e geldi.
10 Çünkü Ezra, yüreğini Yahve'nin Yasası'nı aramaya, onu yapmaya ve
İsrael'de kuralları ve ilkeleri öğretmeye koymuştu.
11 Şimdi bu, Kral Artahşasta'nın Kâhin Ezra'ya, yazıcıya, Yahve'nin
buyruklarının ve İsrael'e koyduğu kuralların yazıcısı olan mektubunun
kopyasıdır:
12 Kralların Kralı Artahşasta, Kâhin Ezra'ya, göğün kusursuz Tanrısı'nın
yasasının yazıcısı.
13 Şimdi, İsrael halkından, kâhinlerinden ve ülkemdeki Levililer'den, kendi
istekleriyle Yeruşalem'e gitmek isteyen herkesin seninle birlikte gitmesini
emrediyorum.
14 Çünkü sen, elindeki Tanrın'ın Yasası'na göre Yahuda ve Yeruşalem
hakkında araştırmak üzere kral ve onun yedi danışmanı tarafından gönderildin.
15 Kralın ve danışmanlarının, meskeni Yeruşalem'de olan İsrael Tanrısı'na
gönüllü olarak sundukları gümüşü ve altını,
16 Babil eyaletinin her yerinde bulacağın bütün gümüşü ve altını, halkın
ve kâhinlerin gönüllü olarak sundukları armağanlarla birlikte, Yeruşalem'deki
Tanrıları'nın evi için gönüllü olarak sundukları armağanlarla birlikte
götüreceksin.
17 Bu yüzden bu parayla tam bir titizlikle boğalar, koçlar ve kuzular, tahıl
sunuları ve dökmelik sunularıyla birlikte satın alacaksın ve bunları
Yeruşalem'deki Tanrınız'ın evinin sunağı üzerinde sunacaksın.
18 Gümüş ve altının geri kalanıyla sana ve kardeşlerine ne yapmak iyi
görünürse, Tanrı'nın isteğine göre yapın.
19 Tanrı'nın evinin hizmeti için sana verilen kapları Yeruşalem Tanrısı'nın
önünde teslim et.
20 Tanrınız'ın evi için daha fazla ne gerekiyorsa, verilmesi sana düşen, onu
kralın hazine evinden verin.

21 Ben, Kral Artahşasta, Irmak ötesindeki bütün hazinedarlara buyruk
veriyorum ki, göğün Tanrısı'nın yasasının yazıcısı Kâhin Ezra sizden ne
isterse,
22 yüz talant* gümüşe kadar, yüz kor† buğdaya kadar, yüz bat şaraba kadar,
yüz bat‡ yağa kadar ve tuza kadar, miktarı belirtilmeksizin, tam bir titizlikle
yapılsın.
23 Göğün Tanrısı tarafından ne buyurulursa, göğün Tanrısı'nın evi için tam
olarak yapılsın, çünkü kralın ve oğullarının ülkesine karşı neden gazap olsun?
24 Dahası size bildiriyoruz ki, bu Tanrı evinin kâhinlerinden, Levililer'den,
ezgicilerden, kapı bekçilerinden, tapınak hizmetkârlarından ya da
işçilerinden hiçbirine vergi, gümrük ya da harç koymak yasal olmayacaktır.
25 Sen, Ezra, elinde olan Tanrı'nın bilgeliğine göre, amirler ve hâkimler ata,
öyle ki, Irmak ötesindeki bütün halka, senin Tanrı'nın yasalarını bilenlerin
hepsine hükmetsinler; bilmeyene de öğretin.
26 Her kim Tanrın'ın Yasası'nı ve kralın yasasını yapmazsa hakkında, gerek
ölüm, gerek sürgün, gerek mallarına el konulması, gerekse hapis olsun tam
bir titizlikle hüküm verilsin.
27 Yeruşalem'de bulunan Yahve'nin evini güzelleştirmek için, kralın yüreğine
böyle bir şey koyan atalarımızın Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun.
28 Ve kralın ve danışmanlarının ve kralın bütün güçlü beylerinin önünde
bana karşı sevgi dolu iyilik gösterdi. Tanrım Yahve'nin üzerimdeki elinden
dolayı güçlendim ve benimle birlikte çıkmak üzere İsrael'den ileri gelenleri
topladım.

8

1 Şimdi bunlar atalar evlerinin başlarıdır ve bu, Kral Artahşasta döneminde
benimle Babil'den çıkanların soy kütüğüdür:
2 Finehasoğulları'ndan Gerşom.
İtamaroğulları'ndan Daniel.
Davidoğulları'ndan Hattuş.
3 Şekanyaoğulları'ndan, Paroşoğulları'ndan Zekariya; ve onunla birlikte
erkeklerin soy kütüğüne göre yüz elli kişi sayıldı.
4 Pahatmoavoğulları'ndan, Zerahya oğlu Elyehoenay; ve onunla birlikte iki
yüz erkek.
5 Yahaziel oğlu Şekanyaoğulları'ndan; ve onunla birlikte üç yüz erkek.
6 Adinoğulları'ndan, Yonatan oğlu Eved; ve onunla birlikte elli erkek.
7 Elamoğulları'ndan Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte yetmiş erkek.
8 Şefatyaoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte seksen erkek.
9 Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte iki yüz on sekiz
erkek.
10 Yosifya oğlu Şelomitoğulları'ndan ve onunla birlikte yüz altmış erkek.
11 Bebayoğulları'ndan Bebay oğlu Zekariya ve onunla birlikte yirmi sekiz
erkek.
12 Azgadoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte yüz on
erkek.
13 Adonikam'ın son oğullarından, adları şunlardır: Elifelet, Yeuel ve Şemaya
ve onlarla birlikte altmış erkek.

---

* **7:22** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur † **7:22** 1 kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kileye eşittir. ‡ **7:22** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litre veya 2,4 ölçektir. 100 banyo ise yaklaşık 2.100 litredir.

14 Bigvaioğulları'ndan Utay ve Zabbud; ve onlarla birlikte yetmiş erkek.
15 Onları Ahava'ya akan ırmağın yanına topladım; ve orada üç gün konakladık. Sonra halka ve kâhinlere baktım ve Levioğulları'ndan kimse bulmadım.
16 Sonra Eliezer'i, Ariel'i, Şemaya'yı, Elnatan'ı, Yariv'i, Elnatan'ı, Natan'ı, Zekariya'yı ve Meşullam'ı, ileri gelenleri çağırdım; öğretmenler olan Yoiariv'i ve Elnatan'ı da çağırttım.
17 Onları Kasifya denilen yerdeki Önder İddo'ya gönderdim; ve böylece Tanrımız'ın evi için bize hizmet edecek adamlar getirsinler diye, Kasifya denilen yerde İddo'ya, tapınak hizmetkârı kardeşlerine ne söylemeleri gerektiğini söyledim.
18 Tanrımız'ın üzerimizdeki iyi elinden dolayı, İsrael oğlu, Levi oğlu Mahlioğulları'ndan, Şerevya adında anlayışlı bir adamı, oğulları ve kardeşleriyle birlikte on sekiz kişi;
19 Haşavya ve onunla birlikte Merarioğulları'ndan Yeşaya, onun kardeşleri ve oğulları, yirmi kişi;
20 David ve beylerin Levililer'in hizmetine vermiş olduğu tapınak hizmetkârlarından iki yüz yirmi tapınak hizmetkârını bize getirdiler. Onların hepsi adlarıyla anılmıştır.
21 O zaman Tanrımız'ın önünde kendimizi alçaltıp, O'ndan kendimiz için, ve yavrularımız için ve bütün malımız için doğru yol dilemek üzere, orada, Ahava Irmağı'nın yanında oruç ilân ettim.
22 Çünkü yolda düşmana karşı bize yardım etmesi için kraldan bir grup asker ve atlı istemeye utanmıştım, çünkü krala, "İyilik için Tanrımız'ın eli, kendisini arayan herkesin üzerindedir; ama gücü ve gazabı kendisini bırakan herkesin üzerindedir" demiştik.
23 Bunun için oruç tuttuk ve Tanrımız'a yalvardık. O da dileğimizi yerine getirdi.
24 O zaman kâhinlerin başlarından on ikisini, Şerevya, Haşavya ve onlarla birlikte kardeşlerinden on kişiyi ayırdım.
25 Kralın, danışmanlarının, beylerinin ve orada bulunan bütün İsrael'in Tanrımız'ın evi için sunmuş olduğu armağanı, gümüşü, altını ve kapları tarttım.
26 Ellerine altı yüz elli talant* gümüş, yüz talant gümüş kap, yüz talant altın,
27 bin darik† ağırlığında yirmi tas altın ve altın kadar değerli, parlak tunçtan iki kap tarttım.
28 Onlara, "Siz Yahve için kutsalsınız, kaplar da kutsaldır" dedim. "Gümüş ve altın, atalarınızın Tanrısı Yahve'ye gönülden sunulan armağanlardır.
29 Uyanık olun ve siz onları kâhinlerle Levililer'in başları ve İsrael'in atalar evlerinin beyleri önünde, Yeruşalem'de, Yahve'nin evinin odalarında tartıncaya kadar koruyun."
30 Böylece kâhinler ve Levililer, bunları Yeruşalem'e, Tanrımız'ın evine götürmek için, gümüşün, altının ve kapların ağırlığını aldılar.
31 O zaman, birinci ayın on ikinci günü, Yeruşalem'e gitmek üzere Ahava Irmağı'ndan ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi ve bizi düşmanın ve yoldaki haydutların elinden kurtardı.
32 Yeruşalem'e vardık ve orada üç gün kaldık.

---

* **8:26** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur † **8:27** Darik, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 Truva onsu ağırlığındaki altın sikkeydi.

33 Dördüncü gün, gümüş, altın ve kaplar Tanrımız'ın evinde, Kâhin Uriya oğlu Meremot'un eline tartıldı. Onunla birlikte Pinehas oğlu Eleazar da vardı; onlarla birlikte Levililer, Yeşua'nın oğlu Yozabad, ve Binnuyın oğlu Noadya vardı.
34 Her şey sayıldı ve tartıldı; ve bütün ağırlıklar o zaman yazıldı.
35 Sürgünden dönen sürgün çocukları, İsrael Tanrısı'na yakmalık sunular, bütün İsrael için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki erkek teke sundular. Bütün bunlar Yahve'ya yakmalık sunuydu.
36 Kralın emirlerini kralın yerel valilerine ve Irmak'ın ötesindeki valilere ilettiler. Onlar da halka ve Tanrı'nın evine destek oldular.

9

1 Bu şeyler yapılınca, beyler bana yaklaşıp, "İsrael halkı, kâhinler ve Levililer, Kenanlılar'ın, Hititler'in, Perizliler'in, Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın, Mısırlılar'ın ve Amorlular'ın iğrençliklerine uyarak, ülkelerin halklarından ayrılmadılar" dediler.
2 "Çünkü onların kızlarını kendilerine ve oğullarına aldılar, öyle ki kutsal soy, ülkelerin halklarıyla karıştı. Evet, önderlerin ve beylerin eli bu suçta başı çekiyordu."
3 Bunu duyduğumda, giysimi ve kaftanımı yırttım, saçımı ve sakalımı yoldum, şaşkın şaşkın oturdum.
4 O zaman, İsrael Tanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi, sürgünlerin suçu yüzünden yanıma toplandılar; akşam sunusuna kadar şaşkın şaşkın oturdum.
5 Akşam sunusunda, yırtılmış giysim ve kaftanımla, kendimi alçaltmaktan kalktım. Dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi Tanrım Yahve'ye açtım.
6 Ve şöyle dedim, Tanrım, utanıyorum, yüzümü sana, Tanrım'a kaldırmaya utanıyorum, çünkü kötülüğümüz başımızdan aştı ve suçumuz göğe kadar yükseldi.
7 Atalarımızın günlerinden bugüne kadar çok suçluyuz; tıpkı bugün olduğu gibi, suçlarımız yüzünden biz, krallarımız ve kâhinlerimiz, ülkelerin kralarının eline, kılıca, sürgüne, yağmaya ve yüz karasına teslim edildik.
8 Kaçıp kurtulmak için artakalanlarımız bırakılsın ve Tanrımız gözlerimizi aydınlatmak için kutsal yerinde bize bir kazık versin ve köleliğimizde bizi biraz canlandırsın diye şimdi Tanrımız Yahve tarafından kısa bir an için bize lütuf gösterildi.
9 Çünkü biz köleleriz; ama Tanrımız bizi köleliğimizde terk etmedi, ama Tanrımız'ın evini yeniden kurmak, onun yıkıntılarını onarmak için bizi canlandırmak için ve Yahuda ile Yeruşalem'de bize bir duvar vermek için, Pers kralarının gözü önünde bize sevgi dolu iyiliğini gösterdi.
10 "Şimdi, ey Tanrımız, bundan sonra ne diyeceğiz? Çünkü senin buyruklarını bıraktık.
11 Bunları hizmetkârların olan peygamberler aracılığıyla buyurup dedin: 'Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz diyar, memleket halklarının kirliliğiyle, onların iğrençlikleriyle, boydan boya pislikleriyle dolu murdar bir ülkedir.
12 Bu nedenle, kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını oğullarınıza almayın, daima onların esenliğini ya da başarısını aramayın ki, güçlü olasınız ve memleketin en iyi şeyini yiyesiniz ve onu daima çocuklarına miras olarak bırakasınız.'"

13 “Kötü işlerimizden ve büyük suçumuz yüzünden başımıza gelen her şeyden
sonra, sen ey Tanrımız, suçlarımızın hak ettiğinden daha az cezalandırdın ve
bize böyle bir kalıntı verdin.
14 Bu iğrençlikleri yapan halklara katılıp buyruklarını yine çiğneyecek
miyiz? Bizi tüketinceye kadar ve artakalan ve kaçıp kurtulan kalmayıncaya
kadar bize karşı öfkelenmeyecek misin?
15 İsrael'in Tanrısı Yahve, sen adilsin; çünkü bugün olduğu gibi, kaçıp
kurtulan bir kalıntı olarak bırakıldık. İşte,* suçlarımızın içinde senin
önündeyiz; çünkü bundan ötürü kimse senin önünde duramaz.”

10

1 Ezra dua edip itirafta bulunurken, ağlayıp Tanrı'nın evinin önünde
kendini yere atarken, İsrael'den çok büyük bir topluluk, erkekler, kadınlar ve
çocuklardan oluşan bir topluluk onun yanına toplandı; çünkü halk çok acı bir
şekilde ağlıyordu.
2 Elamoğulları'ndan Yehiel'in oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle karşılık verdi:
“Tanrımıza karşı suç işledik ve ülkenin halklarından yabancı kadınlarla
evlendik. Ama şimdi İsrael için bu işde umut var.
3 Şimdi, efendimin ve Tanrımız'ın buyruğundan titreyenlerin öğüdüne göre,
bütün karıları ve onlardan doğanları bırakmak için Tanrımız'la bir antlaşma
yapalım. Yasa'ya göre yapılsın.
4 Kalk, çünkü bu iş senin işin, biz de seninleyiz. Cesaretli ol ve yap.”
5 Bunun üzerine Ezra kalktı ve kâhinlerin başlarına, Levililer'e ve bütün
İsrael'e bu söze göre yapacaklarına dair ant içirdi. Onlar da ant içtiler.
6 O zaman Ezra Tanrı'nın evinin önünden kalktı ve Elyaşiv oğlu
Yehohanan'ın odasına girdi. Oraya vardığında ekmek yemedi ve su içmedi,
çünkü sürgünlerin suçundan dolayı yas tutuyordu.
7 Yahuda ve Yeruşalem'de olan bütün sürgün çocuklarına, Yeruşalem'de
toplansınlar diye bir duyuru yapıldı;
8 ve beylerin ve ihtiyarların öğüdüne göre üç gün içinde gelmeyen herkesin
bütün malına el konulacak ve kendisi sürgün topluluğundan çıkarılacaktı.
9 O zaman Yahuda ve Benyamin'in bütün adamları üç gün içinde
Yeruşalem'de toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günüydü; ve bütün halk
Tanrı'nın evinin önündeki geniş yerde oturmuş, bu meseleden ve şiddetli
yağmurdan dolayı titriyordu.
10 Kâhin Ezra kalkıp onlara dedi: “Siz günah işlediniz ve yabancı kadınlarla
evlenerek İsrael'in suçunu çoğalttınız.
11 Şimdi atalarınızın Tanrısı Yahve'ye itiraf edin ve O'nun isteğini yapın.
Ülkenin halklarından ve yabancı kadınlardan ayrılın.”
12 Sonra bütün topluluk yüksek sesle karşılık verdi: “Hakkımızda söylediğin
gibi yapmalıyız.
13 Ama halk çoktur, çok da yağışlı bir vakit, dışarıda da duramıyoruz. Bu bir
ya da iki günlük bir iş değil, çünkü bu konuda çok günah işledik.
14 Şimdi bütün topluluk için beylerimiz atansın ve Tanrımız'ın kızgın
gazabı bizden dönünceye ve bu mesele çözülünceye dek, belirlenen

* **9:15** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

zamanlarda kentlerimizde yabancı kadınlarla evlenenlerin hepsi ve onlarla
birlikte her kentin ihtiyarları ve hâkimleri gelsinler."
15 Yalnızca Asahel oğlu Yonatan ve Tikva oğlu Yahzeya buna karşı çıktılar;
Meşullam ve Levili Şabbetay da onlara yardım ettiler.
16 Sürgün çocukları öyle yaptı. Kâhin Ezra, atalar evlerine göre, atalar
evlerinin başlarından bazıları, hepsi adlarına göre ayrıldılar; ve onuncu ayın
birinci gününde oturup meseleyi incelediler.
17 Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerle
işlerini bitirdiler.
18 Kâhinlerin oğulları arasında yabancı kadınlarla evlenenler bulundu:
Yeşuaoğulları'ndan Yotsadak'ın oğlu ve kardeşleri Maaseya, Eliezer, Yariv ve
Gedalya.
19 Karılarını boşayacaklarına dair el verdiler ve suçlu oldukları için suçları
için sürüden bir koç sundular.
20 İmmeroğulları'ndan: Hanani ve Zevadya.
21 Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel ve Uzziya.
22 Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İşmael, Netanel, Yozavad ve
Elasa.
23 Levililer'den: Yozavad, Şimei, Kelaya (Kelita da denilir), Petahya,
Yahuda ve Eliezer.
24 Ezgicilerden: Elyaşip. Kapı bekçilerinden: Şallum, Telem ve Uri.
25 İsrael'den: Paroş'un oğullarından: Ramiah, İzziah, Malkiya, Miyamin,
Eleazar, Malkiya ve Benaya.
26 Elam'ın oğullarından: Mattanya, Zekariya, Yehiel, Avdi, Yeremot ve Eliya.
27 Zattu'nun oğullarından: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavad ve
Aziza.
28 Bebay'ın oğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.
29 Bani'nin oğullarından: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.
30 Pahatmoav'ın oğullarından: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya,
Besalel, Binnuy ve Manaşşe.
31 Harim'in oğullarından: Eliezer, İşşiya, Malkiya, Şemaya, Şimeon,
32 Benyamin, Malluk ve Şemarya.
33 Haşum'un oğullarından: Mattenay, Mattatta, Zavad, Elifelet, Yeremay,
Manaşşe ve Şimi.
34 Bani'nin oğullarından: Maaday, Amram, Uel,
35 Benaya, Bedeya, Keluhi,
36 Vanya, Meremot, Elyaşiv,
37 Mattanya, Mattenay, Yaasu,
38 Bani, Binnuy, Şimei,
39 Şelemya, Natan, Adaya,
40 Maknadebay, Şaşay, Şaray,
41 Azarel , Şelemya, Şemarya,
42 Şallum, Amarya ve Yosef.
43 Nevo'nun oğullarından: Yeiel, Mattitiah, Zavad, Zevina, İddo, Yoel ve
Benaya.
44 Bunların hepsi yabancı eşler almıştı. Onlardan bazılarının çocuğu olmuş
eşleri vardı.

NEHEMYA

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın sözleri. Yirminci yıl Kislev ayında, Susa
sarayındayken,
2 kardeşlerimden biri, Hanani kendisi ve Yahuda'dan bazı adamlar geldi.
Onlara sürgünden kaçıp kurtulan Yahudiler, sürgünden artakalanlar ve
Yeruşalem hakkında sordum.
3 Bana, "Vilâyette sürgünden artakalanlar orada büyük sıkıntı ve utanç
içindeler" dediler. "Yeruşalem'in surları da yıkıldı, kapıları da ateşle yakıldı."
4 Bu sözleri duyduğumda oturup ağladım ve günlerce yas tuttum ve oruç
tutup göğün Tanrısı'nın* önünde dua ettim,
5 ve şöyle dedim, "Ey göğün Tanrısı Yahve,† kendisini seven ve
buyruklarını tutanlarla antlaşmasını ve sevgi dolu iyiliğini koruyan büyük
ve heybetli Tanrı, sana yalvarıyorum,
6 sana karşı işlediğimiz İsrael'in çocuklarının günahlarını itiraf ederken,
hizmetkârların İsrael'in çocukları için bu zamanda senin önünde, gece gündüz,
hizmetkârının ettiği duayı dinlemek için kulağın işitici ve gözlerin açık olsun.
Evet, ben ve babamın evi günah işledik.
7 Sana karşı çok kötülük ettik, hizmetkârın Moşe'ye buyurduğun
buyrukları, kuralları ve ilkeleri tutmadık."
8 "Hizmetkârın Moşe'ye buyurduğun sözü hatırla, yalvarırım; 'Eğer suç
işlerseniz, sizi halklar arasına dağıtacağım;
9 ama eğer bana dönerseniz, buyruklarımı tutar ve onları yaparsanız,
sürgünlerin göklerin en ucunda olsalar bile, onları oradan toplayacağım ve
adım orada bulunsun diye seçtiğim yere onları getireceğim.'"
10 "Şimdi bunlar senin hizmetkârların ve halkındır, onları büyük kudretinle
ve güçlü elinle kurtardın.
11 Ey Efendim,‡ yalvarırım sana, şimdi hizmetkârının duasına ve adından
korkmaktan hoşlanan hizmetkârlarının duasına kulak ver; lütfen bugün
hizmetkârına başarı ver ve bu adamın gözünde ona merhamet göster."
O sırada ben kralın sakisiydim.

2

1 Nisan ayında, Kral Artahşasta'nın yirminci yılında, şarap onun önündeyken
şarabı kaldırıp krala verdim. Daha önceden onun önünde hiç kederli
olmamıştım.
2 Kral bana, "Hasta olmadığın halde neden yüzün kederli? Bu, yüreğin
acısından başka bir şey değil." dedi.
O zaman çok korktum.
3 Krala, "Kral daima yaşasın! Kent, atalarımın mezarlarının bulunduğu yer
harap olmuşken ve kapıları ateşle yakılmışken, yüzüm neden kederli
olmasın?" dedim.
4 O zaman kral bana, "Dileğin nedir?" diye sordu.
Bunun üzerine göğün Tanrısı'na dua ettim.

---

* **1:4** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:5** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:11** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

5 Krala, “Eğer kral uygun görürse ve hizmetkârın senin gözünde lütuf
bulduysa, beni Yahuda'ya, atalarımın mezarlarının bulunduğu kente
göndermeni rica ediyorum, orayı yeniden bina edeyim” dedim.
6 Kral bana (kraliçe de yanında oturuyordu) şöyle dedi, “Yolculuğun ne
kadar sürer? Ne zaman dönersin?”
Kral beni göndermekten hoşnut oldu ve ona bir zaman belirledim.
7 Dahası krala şöyle dedim, “Eğer kral uygun görürse, Irmak ötesindeki
valilere mektuplar verilsin, Yahuda'ya varıncaya kadar geçmeme izin
versinler.
8 Tapınağın yanındaki kalenin kapıları için, kentin surları için ve
oturacağım evin kirişlerini yapmak üzere bana kereste versin diye kralın
orman bekçisi Asaf'a da bir mektup verilsin.”
Tanrım'ın iyi eli üzerimde olduğundan kral dileklerimi yerine getirdi.
9 O zaman Irmak ötesindeki valilere gittim ve onlara kralın mektuplarını
verdim. Kral ordu komutanlarını ve atlıları benimle birlikte göndermişti.
10 Horonlu Sanballat ve Ammonlu hizmetkâr Tobiah bunu duyunca çok
üzüldüler. Çünkü İsrael'in çocuklarının iyiliğini arayan bir adam gelmişti.
11 Böylece Yeruşalem'e geldim ve üç gün orada kaldım.
12 Geceleyin kalktım, birkaç adamla birlikteydim. Tanrı'nın Yeruşalem için
yapacağım şey hakkında yüreğime koyduğunu kimseye söylemedim. Bindiğim
hayvandan başka yanımda hayvan yoktu.
13 Gece Vadi Kapısı'ndan Çakal Kuyusu'na, sonra Gübre Kapısı'na doğru
çıktım; ve Yeruşalem'in yıkılmış duvarlarını ve ateşin yiyip bitirmiş olduğu
kapılarını inceledim.
14 Sonra Pınar Kapısı'na ve Kral Havuzu'na gittim; ama altımda olan
hayvanın geçebileceği bir yer yoktu.
15 Geceleyin dereye çıktım ve duvarı inceledim; sonra geri döndüm ve
Vadi Kapısı'ndan girip geri döndüm.
16 Yöneticiler nereye gittiğimi ve ne yaptığımı bilmiyorlardı. Bunu henüz
Yahudiler'e, kâhinlere, ileri gelenlere, yöneticilere ve işi yapan diğerlerine
söylememiştim.
17 O zaman onlara, “İçinde bulunduğumuz kötü durumu görüyorsunuz,
Yeruşalem harap durumda ve kapıları ateşle yakılmış. Gelin, Yeruşalem
duvarlarını onaralım da utanç içinde kalmayalım.” dedim.
18 Onlara iyilik için üzerimde olan Tanrım'ın elinden ve kralın bana
söylediği sözlerden söz ettim.
“Kalkalım ve bina edelim” dediler. Böylece ellerini bu iyi iş için
güçlendirdiler.
19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu hizmetkâr Toviya ve Arap Geşem
bunu duyunca bizimle alay ettiler ve bizi küçümsediler ve, “Ne yapıyorsunuz?
Krala karşı isyan mı ediyorsunuz?” dediler.
20 O zaman onlara karşılık verip şöyle dedim, “Göğün Tanrısı bizi başarılı
kılacak. Bu nedenle, biz, O'nun hizmetkârları olarak kalkıp bina edeceğiz;
ama sizin Yeruşalem'de ne bir payınız, ne hakkınız, ne de anılmanız var.”

3

1 O zaman Başkâhin Elyaşiv kardeşleri kâhinlerle birlikte kalkıp Koyun
Kapısı'nı yaptılar. Onu kutsadılar ve kapılarını yerleştirdiler. Onu Hammeah
Kulesi'ne, Hananel Kulesi'ne kadar kutsadılar.
2 Onun yanına Yerihalılar bina ettiler. Onların yanında da İmri oğlu Zakkur
bina etti.

3 Haşenaahoğulları Balık Kapısı'nı yaptılar. Kirişlerini yerleştirdiler ve
kapılarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
4 Onların yanında Hakkots oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onların
yanında Meşezabel oğlu Berekya oğlu Meşullam onardı. Onların yanında
Baana oğlu Sadok onardı.
5 Onların yanında Tekoalılar onardılar; ama onların ileri gelenleri
boyunlarını Yahve'nin işine koymadılar.
6 Paseah oğlu Yoyada ve Besodeya oğlu Meşullam Eski Kapı'yı onardılar.
Kirişlerini koydular ve kapılarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
7 Onların yanında, Givonlu Melatya ve Meronotlu Yadon, Givonlular ve
Mispalılar, Irmak ötesindeki valinin evini onardılar.
8 Onun yanında, kuyumcu Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanında,
attarlardan biri olan Hananya onardı ve Yeruşalem'i geniş duvara kadar
güçlendirdiler.
9 Onların yanında, Yeruşalem bölgesinin yarısının yöneticisi olan Hur oğlu
Refaya onardı.
10 Onların yanında, Harumaf oğlu Yedaya evinin karşısında onardı. Onun
yanında, Haşavneya oğlu Hattuş onardı.
11 Harim oğlu Malkiya ve Pahatmoav oğlu Haşşuv başka bir kısmı ve
fırınların kulesini onardılar.
12 Onun yanında, Yeruşalem bölgesinin yarısının yöneticisi olan Halloheş
oğlu Şallum, kızlarıyla birlikte onardı.
13 Hanun ve Zanoah sakinleri Vadi Kapısı'nı onardı; onu ve Gübre
Kapısı'na kadar duvardan bin arşın* yer bina ettiler, kapı kanatlarını ve
sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
14 Beyt Hakerem bölgesinin yöneticisi Rekav oğlu Malkiya Gübre Kapısı'nı
onardı. Onu bina etti, kapı kanatlarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
15 Mispa bölgesinin yöneticisi Kolhoze oğlu Şallun Pınar Kapısı'nı onardı.
Onu bina etti, üzerini örttü, kapı kanatlarını, sürgülerini ve kapı kollarını
taktı, Şela Havuzu'nun duvarını, Kral Bahçesi'nin yanında, David'in
kentinden aşağı inen merdivenlere kadar onardı.
16 Ondan sonra, Beyt Sur bölgesinin yarısının yöneticisi olan Azbuk oğlu
Nehemya, David'in mezarlarının karşısına kadar, yapma havuza ve Yiğitler
Evi'ne kadar onardı.
17 Ondan sonra, Levililer, Bani oğlu Rehum onardı. Ondan sonra, Keila
bölgesinin yarısının yöneticisi olan Haşavya, kendi bölgesi için onardı.
18 Ondan sonra, kardeşleri, Keila bölgesinin yarısının yöneticisi olan
Henadad oğlu Bavvay onardı.
19 Ondan sonra, Mitspa yöneticisi Yeşua oğlu Ezer, duvarın döndüğü yerde,
silah deposuna giden yokuşun karşısındaki bir kısmı onardı.
20 Ondan sonra, Zavvay oğlu Baruk, duvarın döndüğü yerden Başkâhin
Elyaşiv'in evinin kapısına kadar olan kısmı gayretle onardı.
21 Ondan sonra, Hakkots oğlu Uriya oğlu Meremot, Elyaşiv'in evinin
kapısından Elyaşiv'in evinin sonuna kadar olan kısmı onardı.
22 Ondan sonra, çevredeki adamlar, kâhinler, onardılar.
23 Onlardan sonra, Benyamin ve Haşşuv, evlerinin karşısındaki kısmı
onardı. Onlardan sonra, Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya, kendi evinin
yanındaki kısmı onardı.

* **3:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

24 Ondan sonra, Henadad oğlu Binnuy, Azarya'nın evinden duvarın döndüğü yere kadar, köşeye kadar başka bir kısmı onardı.
25 Uzay oğlu Palal, duvarların döndüğü yerin karşısını, muhafız avlusunun yanındaki kralın yukarı evinden dışarıya doğru çıkan kuleyi onardı. Ondan sonra Paroş oğlu Pedaya onardı.
26 (Tapınak görevlileri ise Ofel'de, doğuya doğru Su Kapısı'nın karşısındaki yere ve dışarıya doğru çıkan kuleye kadar oturuyorlardı.)
27 Ondan sonra Tekoalılar, dışarıya doğru çıkan büyük kulenin karşısında ve Ofel suruna kadar başka bir kısmı onardı.
28 At Kapısı'nın üstünde, kâhinler, herkes kendi evinin karşısını onardı.
29 Onlardan sonra, İmmer oğlu Sadok kendi evinin karşısını onardı. Ondan sonra, Doğu Kapısı'nın bekçisi olan Şekanya oğlu Şemaya onardı.
30 Ondan sonra, Şelemya oğlu Hananya ve Zalaf'ın altıncı oğlu Hanun başka bir kısmı onardı. Ondan sonra, Berekya oğlu Meşullam odasının karşısını onardı.
31 Ondan sonra, tapınak görevlilerinin ve tüccarların evinin kuyumcularından Malkiya, Hammifkad Kapısı'nın karşısına ve köşe çıkışına kadar olan kısmı onardı.
32 Köşe yokuşu ile Koyun Kapısı arasını kuyumcular ve tüccarlar onardı.

4

1 Ama Sanballat bizim duvarı yaptığımızı duyunca kızdı, çok öfkelendi ve Yahudiler'le alay etti.
2 Kardeşlerinin ve Samariya ordusunun önünde konuşup, "Bu zayıf Yahudiler ne yapıyorlar? Kendilerini mi güçlendirecekler? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler? Moloz yığınlarından taşları mı canlandıracaklar, çünkü onlar yandılar?" dedi.
3 Ammonlu Toviya da yanındaydı ve, "Yaptıklarına, bir tilki bile tırmansa, taş duvarlarını yıkar" dedi.
4 "Dinle, ey Tanrımız, çünkü hor görülüyoruz. Utançlarını kendi başlarına döndür. Onları sürgün ülkesinde yağmalanmaya teslim et.
5 Onların suçlarını örtme. Onların günahları senin önünde silinmesin; çünkü yapıcıları aşağıladılar."
6 Böylece duvarı bina ettik; ve yüksekliğinin yarısına kadar bütün duvar bitiştirildi; çünkü halk çalışmak için istekliydi.
7 Sanballat, Tobiya, Araplar, Ammonlular ve Aşdodlular, Yeruşalem surlarının onarımının ilerlediğini ve gediklerin doldurulmaya başladığını duyduklarında çok öfkelendiler.
8 Hepsi bir araya gelip Yeruşalem'e karşı savaşmak ve aramızda karışıklık çıkarmak için düzen kurdular.
9 Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece gündüz onların yüzünden onlara karşı bekçiler koyduk.
10 Yahuda, "Yük taşıyanların gücü tükeniyor ve çok moloz var, öyle ki duvarı bina edemiyoruz" dedi.
11 Düşmanlarımız, "Biz aralarına girip onları öldürüp işi durdurana kadar, bilmeyecekler ve görmeyecekler" dediler.
12 Onların yanında yaşayan Yahudiler gelince, her yerden on kez bize, "Nereye dönerseniz dönün, bize saldıracaklar" dediler.
13 Bu yüzden duvarın arkasındaki açık yerlerin en alçak kısımlarına bekçiler yerleştirdim. Halkı kılıçları, mızrakları ve yaylarıyla boylarına göre koydum.

14 Baktım, doğruldum ve ileri gelenlere, yöneticilere ve halkın geri kalanına,
“Onlardan korkmayın! Büyük ve heybetli olan Yahve'yi hatırlayın ve
kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız ve evleriniz için savaşın”
dedim.
15 Düşmanlarımız, bunun bize bildirildiğini ve Tanrı'nın onların öğüdünü
boşa çıkardığını duyunca, hepimiz duvara, her birimiz kendi işine döndük.
16 O zamandan sonra hizmetkârlarımın yarısı işte çalıştı, yarısı da
mızrakları, kalkanları, yayları ve zırhları tuttu. Yöneticiler ise Yahuda evinin
arkasındaydı.
17 Duvarları yapanlar ve yük taşıyanlar kendilerini yüklediler; herkes bir
eliyle iş yapıyor, öbür eliyle de silahını tutuyordu.
18 Yapıcılar arasında herkes kılıcını yanında taşıyordu ve böyle bina
ediyordu. Boru çalan benim yanımdaydı.
19 İleri gelenlere, yöneticilere ve halkın geri kalanına, “İş büyük ve geniş bir
alana yayılmış durumda. Bizler duvar üzerinde ayrı, birbirimizden
uzaktayız.” dedim.
20 “Her nerede boru sesini duyarsanız, oraya, yanımıza toplanın. Tanrımız
bizim için savaşacak.”
21 Böyle çalışıyorduk. Halkın yarısı gün doğumundan yıldızlar görünene dek
mızrakları tutuyordu.
22 Aynı zamanda halka, “Herkes hizmetkârıyla birlikte Yeruşalem'de
konaklasın ki, gece bize bekçilik etsinler, gündüz de çalışsınlar” dedim.
23 Bu yüzden ne ben, ne kardeşlerim, ne hizmetkârlarım, ne de ardımdan
gelen bekçiler giysilerimizi çıkarmazdık. Herkes suya silahıyla giderdi.

5

1 O zaman halk ve karıları, kardeşleri Yahudiler'e karşı büyük bir feryat
kopardılar.
2 Çünkü aralarından, “Biz, oğullarımız ve kızlarımız çoğuz. Buğday alalım ki,
yiyip sağ kalalım.” diyenler vardı.
3 “Kıtlık nedeniyle buğday alalım diye tarlalarımızı, bağlarımızı ve
evlerimizi rehine veriyoruz” diyenler de vardı.
4 “Kralın vergisi için tarlalarımızı ve bağlarımızı teminat gösterip borç
aldık” diyenler de vardı.
5 “Ama şimdi bizim etimiz kardeşlerimizin eti gibidir, çocuklarımız onların
çocukları gibidir. İşte,* oğullarımızı ve kızlarımızı kölelik altına koyuyoruz,
kızlarımızdan bazıları köleleştirildi. Bunun için yardım etmek de elimizde
değil, çünkü tarlalarımız ve bağlarımız başkalarındadır.”
6 Onların feryatlarını ve bu sözlerini duyduğumda çok öfkelendim.
7 Sonra kendi içimde danıştım, ileri gelenlerle ve yöneticilerle çekiştim ve
onlara, “Siz, hepiniz kardeşlerinizden çok faiz alıyorsunuz” dedim. Onlara
karşı büyük bir toplantı düzenledim.
8 Onlara, “Biz gücümüz yettiğince, uluslara satılmış olan Yahudi
kardeşlerimizi kurtarmışken; siz kardeşlerinizi mi satıyorsunuz, onlar da bize
mi satılsın?” dedim. Sonra sustular ve söyleyecek bir söz bulamadılar.
9 “Yaptığınız bu şey iyi değil” dedim, “Düşmanlarımız olan ulusların
aşağılamaları yüzünden Tanrımız'ın korkusuyla yürümeniz gerekmez mi?

* **5:5** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

10 Kardeşlerim, hizmetkârlarım ve ben de onlara para ve buğday ödünç
veriyoruz. Lütfen bu faizi durduralım.
11 Lütfen bugün onlara tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini ve evlerini,
kendilerinden talep ettiğiniz paranın, buğdayın, yeni şarabın ve yağın yüzde
birini de geri verin."
12 O zaman, "Geri vericeğiz ve onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Senin
dediğin gibi yapacağız." dediler.
Bunun üzerine kâhinleri çağırdım ve bu vaade göre yapacaklarına dair
onlara ant içtirdim.
13 Eteğimi silktim ve şöyle dedim, "Tanrı bu vaadi yerine getirmeyen her
adamı evinden ve işinden böyle silksin; böyle silkelenip boşaltılsın."
Bütün topluluk, "Amin" dedi ve Yahve'ye övgüler sundu. Halk bu vaade
göre yaptı.
14 Üstelik Yahuda diyarında vali olarak atandığım zamandan, Kral
Artahşasta'nın yirminci yılından otuz ikinci yılına kadar, on iki yıl, ben ve
kardeşlerim vali ekmeğini yemedik.
15 Ancak benden önceki valiler halk tarafından desteklendiler ve onlardan
ekmek ve şarap, kırk şekel† gümüş de aldılar; evet, hizmetkârları bile halk
üzerinde hüküm sürdü, ama ben Tanrı korkusundan ötürü böyle yapmadım.
16 Evet, ben de bu duvarın işine devam ettim. Hiç tarla satın almadık.
Bütün hizmetkârlarım orada işin başında toplandılar.
17 Soframda Yahudiler'den ve önderlerden yüz elli kişi vardı, ayrıca
çevremizdeki uluslardan bize gelenler vardı.
18 Bir gün için hazırlanan, bir öküz ve altı seçkin koyundu. Ayrıca benim için
kümes hayvanları ve on günde bir de her çeşit şaraptan bir ambar
hazırlanırdı. Ama bütün bunlara rağmen vali ödemesi istemedim, çünkü bu
halkın üzerindeki esaret ağırdı.
19 Ey Tanrım, bu halk için yaptığım bütün iyilikler için beni hatırla.

6

1 Sanballat, Tobiya, Arap Geşem ve diğer düşmanlarımıza, duvarı bina
etmiş olduğumu ve onda hiç gedik kalmadığını haber verdiklerinde (o
zamana kadar kapıların kanatlarını henüz takmamıştım),
2 Sanballat ve Geşem bana haber gönderip, "Gel! Ono Ovası'ndaki köylerde
buluşalım." dediler. Ama bana zarar vermek istiyorlardı.
3 Onlara ulaklar gönderip, "Ben büyük bir iş yapıyorum, bu yüzden aşağı
inemem. Bırakıp yanınıza indiğimde iş neden dursun?" dedim.
4 Bana dört kez böyle haber gönderdiler; ben de onlara aynı şekilde yanıt
verdim.
5 O zaman Sanballat elinde açık bir mektupla beşinci kez hizmetkârını
bana aynı şekilde gönderdi.
6 Şöyle yazıyordu: "Uluslar arasında bildirildiğine, Gaşmu'nun söylediğine
göre, siz ve Yahudiler isyan etmeyi düşünüyormuşsunuz. Bu yüzden duvarı
yapıyormuşsun. Bu sözlere göre sen onların kralı olacakmışsın.
7 Yeruşalem'de senin hakkında, 'Yahuda'da bir kral var!' diye ilan etmeleri
için peygamberler de atamışsın. Şimdi bu sözlere göre krala bildirilecektir.
Şimdi gel de birlikte danışalım."
8 Sonra ona, "Senin söylediğin gibi şeyler olmamıştır, ama sen bunları
kendi yüreğinden uyduruyorsun" diye haber gönderdim.

† **5:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

9 Çünkü onların hepsi, “Elleri işten zayıflasın ve iş yapılmasın” diye, bizi
korkutmak istiyorlardı. Ama şimdi ellerimi güçlendir.
10 Eve kapanmış olan Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim;
ve şöyle dedi, “Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım, tapınağın kapılarını
kapatalım; çünkü seni öldürmeye gelecekler. Evet, geceleyin seni öldürmeye
gelecekler.”
11 “Benim gibi bir adam kaçar mı?” dedim. “Kim benim yerimde olur da
hayatını kurtarayım diye tapınağa girer? Girmeyeceğim”.
12 Anladım ve işte, Tanrı onu göndermemişti, ama bana karşı bu
peygamberliği ilan etmişti. Toviya ve Sanballat onu ücretle tutmuşlardı.
13 Korkayım, öyle yapıp günah işleyeyim diye ücretle tutulmuştu, böylece
beni kınamak için ellerinde kötü haber olacaktı.
14 “Ey Tanrım, Toviya ve Sanballat'ı bu işlerine göre hatırla, ayrıca beni
korkutmak isteyen Peygamber Noadiya'yı ve diğer peygamberleri de.”
15 Böylece duvar Elul'un yirmi beşinci günü, elli iki günde tamamlandı.
16 Bütün düşmanlarımız bunu duyunca, çevremizdeki bütün uluslar
korktular ve güvenlerini yitirdiler; çünkü bu işin Tanrımız tarafından yapılmış
olduğunu anladılar.
17 Dahası o günlerde Yahuda ileri gelenleri Tobiya'ya birçok mektup
gönderiyordu ve Tobiya'nın mektupları kendilerine geliyordu.
18 Çünkü Yahuda'da ona ant içmiş olan birçok kişi vardı, çünkü o, Arah oğlu
Şekanya'nın damadıydı; ve oğlu Yehohanan, Berekya oğlu Meşullam'ın kızını
karı olarak almıştı.
19 Onun iyi işlerini de benim önümde konuşuyorlardı ve benim sözlerimi ona
bildiriyorlardı. Tobiya beni korkutmak için mektuplar gönderiyordu.

7

1 Duvar yapılıp kapıları takıldığında, kapı bekçileri, ezgiciler ve Levililer
atandığında,
2 kardeşim Hanani'yi ve kale valisi Hananya'yı Yeruşalem'in başına
koydum. Çünkü o sadık bir adamdı ve birçoklarından daha çok Tanrı'dan
korkardı.
3 Onlara, “Güneş ısınana kadar Yeruşalem kapıları açılmasın. Onlar nöbet
tutarken kapıları kapatsınlar, siz de sürgüleyin. Yeruşalem sakinlerinin
bekçilerini, herkes kendi nöbetinde, herkes evinin yakınında olacak şekilde
atayın.” dedim.
4 Kent geniş ve büyüktü; ama içindeki halk azdı ve evler yapılmamıştı.
5 Tanrım, ileri gelenleri, yöneticileri ve halkı bir araya toplayıp soyağacına
göre saymayı yüreğime koydu. İlk çıkanların soy kütüğünü buldum ve içinde
şunların yazılı olduğunu gördüm:
6 Bunlar, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın sürmüş olduğu sürgünlerden çıkan
ve Yeruşalem'e ve Yahuda'ya, hepsi kendi kentlerine dönen il çocuklarıydı.
7 Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Azarya, Raamiya, Nahamani, Mordekay,
Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana ile birlikte geldiler.

İsrael halkından olan adamlarının sayısı:

8 Paroş'un çocukları: İki bin yüz yetmiş iki.
9 Şefatya'nın çocukları: Üç yüz yetmiş iki.
10 Arah'ın çocukları: Altı yüz elli iki.
11 Yeşua ve Yoav'ın çocuklarından Pahatmoav'ın çocukları: İki bin sekiz yüz
on sekiz.

12 Elam'ın çocukları: Bin iki yüz elli dört.
13 Zattu'nun çocukları: Sekiz yüz kırk beş.
14 Zakkay'ın çocukları: Yedi yüz altmış.
15 Binnuy'un çocukları: Altı yüz kırk sekiz.
16 Bebay'ın çocukları: Altı yüz yirmi sekiz.
17 Azgad'ın çocukları: İki bin üç yüz yirmi iki.
18 Adonikam'ın çocukları: Altı yüz altmış yedi.
19 Bigvay'ın çocukları: İki bin altmış yedi.
20 Adin'in çocukları: Altı yüz elli beş.
21 Ater'in çocukları: Hizkiya'dan doksan sekiz.
22 Haşum'un çocukları: Üç yüz yirmi sekiz.
23 Bezay'ın çocukları: Üç yüz yirmi dört.
24 Harif'in çocukları: Yüz on iki.
25 Givon'un çocukları: Doksan beş.
26 Beytlehem ve Netofa halkı: Yüz seksen sekiz.
27 Anatot halkı: Yüz yirmi sekiz.
28 Beyt Azmavet halkı: Kırk iki.
29 Kiryat Yearim, Kefira ve Beerot halkı: Yedi yüz kırk üç.
30 Rama ve Geva halkı: Altı yüz yirmi bir.
31 Mikmas halkı: Yüz yirmi iki.
32 Beytel ve Ay halkı: Yüz yirmi üç.
33 Öbür Nevo halkı: Elli iki.
34 Öbür Elam halkı: Bin iki yüz elli dört.
35 Harim'in çocukları: Üç yüz yirmi.
36 Eriha'nın çocukları: Üç yüz kırk beş.
37 Lod, Hadid ve Ono'nun çocukları: Yedi yüz yirmi bir.
38 Senaah'ın çocukları: Üç bin dokuz yüz otuz.
39 Kâhinler: Yeşua evinden, Yedaya'nın çocukları: Dokuz yüz yetmiş üç.
40 İmmer'in çocukları: Bin elli iki.
41 Paşhur'un çocukları: Bin iki yüz kırk yedi.
42 Harim'in çocukları: Bin on yedi.
43 Levililer: Yeşua'nın çocukları, Kadmiel'in çocukları, Hodevah'ın çocukları: Yetmiş dört.
44 Ezgiciler: Asaf'ın çocukları: Yüz kırk sekiz.
45 Kapı bekçileri: Şallum'un çocukları, Ater'in çocukları, Talmon'un çocukları, Akkuv'un çocukları, Hatita'nın çocukları, Şobay'ın çocukları: Yüz otuz sekiz.
46 Tapınak hizmetkârları: Ziha'nın çocukları, Hasupa'nın çocukları,
Tabbaot'un çocukları,
47 Keros'un çocukları, Sia'nın çocukları, Padon'un çocukları,
48 Levana'nın çocukları, Hagava'nın çocukları, Salmay'ın çocukları,
49 Hanan'ın çocukları, Giddel'in çocukları, Gahar'ın çocukları,
50 Reaya'nın çocukları, Retsin'in çocukları, Nekoda'nın çocukları,
51 Gazzam'ın çocukları, Uzza'nın çocukları, Paseah'ın çocukları,
52 Besay'ın çocukları, Meunim'in çocukları, Nefuşesim'in çocukları,
53 Bakbuk'un çocukları, Hakupa'nın çocukları, Harhur'un çocukları,
54 Bazlit'in çocukları, Mehida'nın çocukları, Harşa'nın çocukları,
55 Barkos'un çocukları, Sisera'nın çocukları, Temah'ın çocukları,

56 Neziah'ın çocukları ve Hatifa'nın çocukları.
57 Solomon'un hizmetkârlarının çocukları: Sotay'ın çocukları, Soferet'in
çocukları, Perida'nın çocukları,
58 Yala'nın çocukları, Darkon'un çocukları, Giddel'in çocukları,
59 Şefatya'nın çocukları, Hattil'in çocukları, Pokeret Hazevaim'in çocukları ve
Amon'un çocukları.
60 Tapınaktaki bütün hizmetkârlar ve Solomon'un hizmetkârlarının
çocukları üç yüz doksan iki kişiydi.
61 Tel Melah, Tel Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den çıkanlar şunlardı; ama
atalar evlerini ve soylarını,* İsrael'den olup olmadıklarını gösteremediler:
62 Delayah'ın çocukları, Tobiya'nın çocukları, Nekoda'nın çocukları: Altı yüz
kırk iki.
63 Kâhinlerden: Hobayah'ın çocukları, Hakkots'un çocukları, Giladlı
Barzillay'ın kızlarından karı alıp onların adıyla anılan Barzillay'ın
çocukları.
64 Bunlar soy kütüklerini aradılar, ama bulamadılar. Bu yüzden yetkisiz
kılınıp kâhinlikten çıkarıldılar.
65 Vali onlara, Urim ve Tummim ile hizmet etmek üzere bir kâhin çıkana
dek en kutsal şeylerden yememelerini söyledi.
66 Topluluğun tamamı kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi,
67 ayrıca yedi bin üç yüz otuz yedi erkek hizmetçileri ve kadın hizmetçileri,
onların erkek ve kadın iki yüz kırk beş ezgicisi vardı.
68 Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beş,
69 Develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi.
70 Atalar evlerinin başları arasından bazıları işe katkıda bulundu. Vali
hazineye bin darik† altın, elli leğen ve beş yüz otuz kâhin giysisi verdi.
71 Atalar evlerinin başlarından bazıları işin hazinesine yirmi bin darik altın
ve iki bin iki yüz mina‡ gümüş verdi.
72 Halkın geri kalanının verdiği ise yirmi bin darik altın, iki bin mina
gümüş ve altmış yedi kâhin giysisiydi.
73 Böylece kâhinler, Levililer, kapı bekçileri, ezgiciler, halktan bazıları,
tapınak hizmetkârları ve bütün İsrael kendi kentlerinde oturdular.

Yedinci ay gelince İsrael'in çocukları kendi kentlerindeydiler.

8

1 Bütün halk, Su Kapısı'nın önündeki geniş yere bir adammış gibi
toplandılar; ve Yazıcı Ezra'ya, Yahve'nin İsrael'e buyurmuş olduğu Moşe'nin
Yasa Kitabı'nı getirmesini söylediler.
2 Yazıcı Ezra, yedinci ayın birinci günü, Yasa Kitabı'nı topluluğun, hem
erkek hem de kadın, anlayıp işitebilen herkesin önüne getirdi.
3 Su Kapısı'nın önündeki geniş yerden sabahın erken saatlerinden öğleye
kadar, erkeklerin ve kadınların ve anlayabilenlerin önünde okudu. Bütün
halkın kulakları Yasa Kitabı'na dikkat kesilmişti.
4 Yazıcı Ezra, bu amaç için yapılmış olan tahta bir kürsü üzerinde
duruyordu. Yanında, sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve

* **7:61** veya tohum † **7:70** Darik, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 troy ons ağırlığındaki altın sikkeydi. ‡ **7:71** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur, dolayısıyla 2.200 mina yaklaşık 1,3 metrik tondur.

Maaseya; solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşvaddana, Zekariya ve Meşullam duruyordu.
5 Ezra kitabı bütün halkın gözü önünde açtı (çünkü o bütün halktan yüksekteydi) ve onu açtığında bütün halk ayağa kalktı.
6 O zaman Ezra yüce Tanrı Yahve'yi övdü.
Bütün halk ellerini kaldırarak, "Amin, amin" diye karşılık verdi. Başlarını eğip yüzleri yere dönük olarak Yahve'ye tapındılar.
7 Yeşua, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavad, Hanan, Pelaya ve Levililer de halka yasayı anlattılar; halk da yerlerinde duruyordu.
8 Kitaptan, Tanrı'nın yasasını açıkça okudular; ve anlamını verdiler, öyle ki, okunanı anlayabilsinler.
9 Vali Nehemya, Kâhin ve Yazıcı Ezra ve halka ders veren Levililer bütün halka, "Bugün Tanrınız Yahve için kutsaldır. Yas tutmayın, ağlamayın." dediler. Çünkü bütün halk yasa sözlerini işitince ağladı.
10 O zaman onlara, "Gidin, yağlı olanı yiyin, tatlı olanı için ve hazırlığı olmayana pay gönderin. Çünkü bugün Efendimiz için kutsaldır. Kederlenmeyin, çünkü Yahve'nin sevinci sizin gücünüzdür." dedi.
11 Bunun üzerine Levililer bütün halkı yatıştırarak, "Susun, çünkü bugün kutsaldır. Kederlenmeyin." dediler.
12 Bütün halk yemeye, içmeye, pay göndermeye ve şenlik yapmaya gitti. Çünkü kendilerine bildirilen sözleri anlamışlardı.
13 İkinci gün, bütün halkın atalar evlerinin başları, kâhinler ve Levililer, yasanın sözlerini çalışmak üzere Yazıcı Ezra'nın yanına toplandılar.
14 Yasa'da yazılı, Yahve'nin Moşe aracılığıyla İsrael'in çocuklarının yedinci ayın bayramında çardaklarda oturmalarını buyurduğunu buldular;
15 şöyle ki, bütün kentlerinde ve Yeruşalem'de duyurup ilan etsinler ve şöyle desinler: "Dağa çıkın ve zeytin dalları, yabani zeytin dalları, mersin dalları, palmiye dalları ve sık ağaç dalları toplayın ve yazılmış olduğu gibi geçici barınaklar* yapın."
16 Bunun üzerine halk çıkıp bunları getirdi; herkes evinin damında, avlularında, Tanrı evinin avlularında, Su Kapısı'nın geniş yerinde ve Efrayim Kapısı'nın geniş yerinde kendilerine geçici barınaklar† yaptı.
17 Sürgünden dönmüş olanların bütün topluluğu geçici barınaklar‡ yaptı ve geçici barınaklarda yaşadı, çünkü Nun oğlu Yeşu'nun günlerinden o güne dek İsrael'in çocukları böyle yapmamıştı. Çok büyük bir sevinç vardı.
18 Her gün, ilk günden son güne dek, Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı da okudu. Yedi gün bayramı tuttular; ve sekizinci günde, kurala göre kutsal toplantı oldu.

9

1 Bu ayın yirmi dördüncü günü İsrael'in çocukları oruçlu, üzerlerinde çul ve başlarında toprakla toplandılar.
2 İsrael soyu bütün yabancılardan ayrılıp ayağa kalktılar ve günahlarını ve atalarının suçlarını itiraf ettiler.
3 Yerlerinde durup Tanrıları Yahve'nin Yasa Kitabı'nı günün dörtte birinde okudular; dörtte birinde de itiraf edip Tanrıları Yahve'ye tapındılar.

* **8:15** veya çardaklar † **8:16** veya çardaklar ‡ **8:17** veya çardaklar

4 O zaman Levililer'den Yeşua, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani
ve Kenani merdivenlerde durup yüksek sesle Tanrıları Yahve'ye feryat
ettiler.
5 Sonra Levililer Yeşua, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya
ve Petahya, "Kalkın ve Tanrınız Yahve'yi sonsuzluktan sonsuza dek övün!
Bütün yüceltmeden ve övgüden üstün olan görkemli adın övülsün." dediler.
6 Sen, yalnız sen, Yahve'sin. Göğü, göklerin göğünü, bütün ordusuyla,
yeryüzünü ve üzerindeki her şeyi, denizleri ve onlardaki her şeyi sen yarattın
ve onların hepsini sen korursun. Göğün ordusu sana tapınır.
7 Sen ey Yahve, Avram'ı seçen, onu Keldaniler'in Ur Kenti'nden çıkaran,
ona Avraham adını veren Tanrı'sın,
8 onun yüreğini senin önünde sadık buldun, Kenanlılar'ın, Hititler'in,
Amorlular'ın, Perizliler'in, Yevuslular'ın ve Girgaşlılar'ın topraklarını onun
soyuna vermek üzere onunla antlaşma yaptın ve sözlerini yerine getirdin,
çünkü sen doğrusun.
9 "Atalarımızın Mısır'daki sıkıntısını gördün, Kızıldeniz yanında olan
feryatlarını duydun.
10 Firavun'a, bütün hizmetkârlarına ve ülkesinin bütün halkına karşı
belirtiler ve harikalar gösterdin. Çünkü onlara karşı kibirle davrandıklarını
biliyordun ve bugün olduğu gibi kendine ün kazandırdın.
11 Onların önünde denizi ikiye böldün, böylece kuru yerden denizin
ortasından geçtiler. Onları kovalayanları da derinliklere, taş gibi büyük
sulara attın.
12 Gidecekleri yolda onlara ışık vermek için gündüz bulut sütunuyla, gece
ateş sütunuyla kendilerine yol gösterdin."
13 "Ve sen Sina Dağı'na indin, gökten onlarla konuştun, onlara doğru ilkeler
ve gerçek yasalar, iyi kurallar ve buyruklar verdin.
14 Kutsal Şabatını onlara bildirdin, hizmetkârın Moşe aracılığıyla onlara
buyruklar, kurallar ve bir yasa buyurdun.
15 Açlıklarında onlara gökten ekmek verdin, susuzluklarında kayadan su
çıkardın, kendilerine vermek üzere ant içtiğin ülkeyi mülk edinmek için
girsinler diye buyurdun."
16 "Ama onlar ve atalarımız gururla davrandılar, boyunlarını
sertleştirdiler, senin buyruklarını dinlemediler,
17 ve itaat etmeyi reddettiler. Aralarında yaptığın harikaları hatırlamadılar,
ancak boyunlarını sertleştirdiler ve isyanlarında kendi köleliklerine geri
dönmek için bir önder atadılar. Ama sen bağışlamaya hazır, lütufkâr ve
merhametli, geç öfkelenen, iyilik dolu sevgisi bol olan bir Tanrı'sın ve onları
bırakmadın.
18 Evet, kendilerine dökme bir buzağı yapıp, 'Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız
budur' dedikleri ve korkunç küfürler ettikleri zaman bile,
19 sen çok merhametlerinle onları çölde terk etmedin. Onlara yol
göstermek için gündüzün bulut sütunu; onlara ışık ve gitmeleri gereken yolu
göstermek için geceleyin ateş sütünü üzerlerinden kalkmadı.
20 Onlara öğretmek için iyi Ruhu'nu da verdin, ağızlarından manını
esirgemedin ve susadıklarında onlara su verdin."
21 "Evet, onları kırk yıl çölde besledin. Hiçbir eksikleri olmadı. Giysileri
eskimedi, ayakları şişmedi.
22 Üstelik onlara paylarına göre bölüştürdüğün krallıklar ve halklar verdin.
Böylece Sihon'un ülkesini, Heşbon Kralı'nın ülkesini ve Başan Kralı Og'un
ülkesini mülk edindiler.

23 Çocuklarını da gökteki yıldızlar gibi çoğalttın ve onları atalarına gidip mülk
edinmelerini söylediğin ülkeye getirdin.
24 Böylece çocuklar girip ülkeyi mülk edindiler; ve sen ülkenin sakinlerini,
Kenanlılar'ı önlerinde boyun eğdirdin ve onlara istediklerini yapabilsinler
diye onları, kralларını ve ülkenin halklarını ellerine verdin.
25 Surlu kentler ve verimli bir ülke aldılar ve iyi şeylerle dolu evler, kazılmış
sarnıçlar, bağlar, zeytinlikler ve bol miktarda meyve ağaçları edindiler.
Böylece yediler, doydular, semirdiler ve senin büyük iyiliğinle sevindiler.”
26 “Yine de itaatsizlik ettiler ve sana karşı isyan ettiler, yasanı arkalarına
attılar, onları tekrar sana döndürmek için kendilerine karşı tanıklık eden
peygamberlerini öldürdüler, korkunç küfürler de ettiler.
27 Bu yüzden onları, kendilerini sıkıntıya sokan düşmanlarının eline teslim
ettin. Sıkıntıları sırasında sana feryat ettiklerinde, gökten işittin; ve çok
merhametlerine göre, onları düşmanlarının elinden kurtaran kurtarıcılar
verdin.
28 Ama rahatladıktan sonra, yine senin önünde kötülük yaptılar; bu yüzden
onları düşmanlarının eline bıraktın, öyle ki, üzerlerinde egemen oldular; ama
geri dönüp sana feryat ettiklerinde, gökten işittin; ve onları merhametlerine
göre birçok kez kurtardın,
29 ve onları kendi yasana döndüresin diye onlara karşı tanıklık ettin. Ama
kibirlendiler ve buyruklarını dinlemediler, ve hükümlerine karşı günah
işlediler (ki, eğer insan yaparsa, onlarda yaşar), sırtlarını döndüler,
boyunlarını dikleştirdiler ve dinlemediler.
30 Yine de çok yıllar onlara katlandın ve peygamberlerin aracılığıyla
Ruhun'la onlara karşı tanıklık ettin. Yine de dinlemediler. Bu yüzden onları
ülkelerin halklarının eline verdin.”
31 “Yine de çok merhametlerinden ötürü onları tamamen bitirmedin ve
bırakmadın; çünkü sen lütufkâr ve merhametli bir Tanrı'sın.
32 Şimdi, ey Tanrımız, büyük, kudretli ve heybetli Tanrı, antlaşmayı ve sevgi
dolu iyiliği koruyan Tanrımız, Aşur kralларının zamanından bu güne dek
kralларımıza, beylerimize, kâhinlerimize, peygamberlerimize, babalarımıza
ve bütün halkına, bizim başımıza gelen bütün sıkıntılar senin önünde az
görünmesin.
33 Ancak başımıza gelen her şeyde sen adilsin; çünkü sen doğru davrandın,
ama biz kötülük yaptık.
34 Kralларımız, beylerimiz, kâhinlerimiz ve babalarımız da senin yasanı
tutmadılar, senin buyruklarını ve onlara karşı tanıklık ettiğin tanıklıkları
dinlemediler.
35 Çünkü onlar sana krallıklarında, onlara verdiğin büyük iyilikte ve
önlerine koyduğun geniş ve verimli ülkede hizmet etmediler. Kötü işlerinden
dönmediler.”
36 “İşte, bugün biz hizmetçileriz ve atalarımıza meyvesini ve iyiliğini
yemeleri için verdiğin ülkede, işte, biz onun üzerinde hizmetçileriz.
37 Ülke günahlarımız yüzünden başımıza koyduğun krallara çok ürün veriyor.
Bedenlerimiz ve hayvanlarımız üzerinde de istedikleri yetkiye sahipler ve
biz büyük sıkıntı içindeyiz.
38 Bütün bunlara rağmen, sağlam bir antlaşma yapıyoruz ve yazıyoruz;
beylerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de onu mühürlüyorlar.”

10

1 Mühürleyenler şunlardı: Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya,

2 Seraya, Azarya, Yeremya,
3 Paşhur, Amarya, Malkiya,
4 Hattuş, Şecanya, Malluk,
5 Harim, Meremot, Ovadya,
6 Daniel, Ginnet, Baruk,
7 Meşullam, Aviya, Miyamin,
8 Maaziah, Bilgay ve Şemaya. Bunlar kâhinlerdi.
9 Levililer: Azanya oğlu Yeşua, Henadad oğlu Binnuy, Kadmiel;
10 ve kardeşleri Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan,
11 Mika, Rehov, Haşavya,
12 Zakkur, Şerebya, Şebanya,
13 Hodiya, Bani ve Beninu.
14 Halkın başları: Paroş, Pahatmoav, Elam, Zattu, Bani,
15 Bunni, Azgad, Bebay,
16 Adoniya, Bigvay, Adin,
17 Ater, Hizkiya, Azzur,
18 Hodiya, Haşum, Bezay,
19 Harif, Anatot, Nobay,
20 Magpiaş, Meşullam, Hezir,
21 Meşezabel, Sadok, Yaddua,
22 Pelatya, Hanan, Anaya,
23 Hoşea, Hananya, Hasşuv,
24 Haloheş, Pilha, Şobek,
25 Rehum, Haşavna, Maaseya,
26 Ahiya, Hanan, Anan,
27 Malluk, Harim, Baana.
28 Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, kapı bekçileri, ezgiciler, tapınak hizmetkârları ve Tanrı'nın Yasası uğruna kendilerini bu ülkelerde yaşayan insanlardan ayıranların hepsi, onların karıları, oğulları ve kızları —bilgi ve anlayışa sahip olan herkes—
29 kardeşleriyle ve ileri gelenlerle birleşip, Tanrı'nın hizmetkârı Moşe aracılığıyla verilmiş olan Tanrı'nın Yasası'nda yürümek ve Efendimiz Yahve'nin bütün buyruklarını, hükümlerini ve yasalarını tutup yapmak üzere;
30 kızlarımızı ülkenin halklarına vermeyeceğiz ve onların kızlarını oğullarımıza almayacağız;
31 eğer ülke halkı Şabat Günü satmak üzere mal ya da her çeşit buğday getirirse, biz de Şabat Günü ya da kutsal günde onlardan satın almayacağız; ve yedinci yılın ürünlerinden ve her türlü borcun alınmasını bırakacağız diye lanet edip ant içtiler.

32 Tanrımız'ın evinin hizmeti için kendimize yıllık bir şekelin* üçte biri kadar ücret almak üzere kendimiz için de kurallar koyduk:
33 Sergi ekmeği için, daimi ekmek sunusu için, daimi yakmalık sunu için ve Şabat günleri için, Yeni Aylar için, belli bayramlar için, kutsal şeyler için, İsrael'e kefaret etmek üzere sunulan günah sunuları için ve Tanrımız'ın evinin bütün işleri için.

* **10:32** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

34 Tanrımız Yahve'nin sunağı üzerinde yazılı olduğuna göre yakmak üzere
atalarımız evlerine göre yıldan yıla belli zamanlarda Tanrımız'ın evine odun
sunusu getirmek için;
35 toprağımızın ilk ürünlerini ve her çeşit ağacın tüm meyvelerinin ilk
ürünlerini yıldan yıla Yahve'nin evine getirmek için;
36 yasada yazılı olduğu gibi oğullarımızın ve hayvanlarımızın ilk
doğanlarını, sığırlarımızın ve davarlarımızın ilk doğanlarını da Tanrımız'ın
evine hizmet eden kâhinlere getirmek için;
37 ve hamurumuzun ilk ürününü, sallamalık sunularımızı, her çeşit ağacın
meyvesini, yeni şarabı ve yağı Tanrımız'ın evinin odalarına ve toprağımızın
ondalığını Levililer'e getirelim diye biz, kâhinler, Levililer ve halk kuralar
çektik; çünkü bütün çiftçi köylerimizde ondalıkları Levililer alırlar.
38 Levililer ondalık alırken Aron soyundan gelen kâhin Levililer'le birlikte
olacak. Levililer ondalıkların ondalığını Tanrımız'ın evine, odalara, hazine
evine çıkaracaktır.
39 Çünkü İsrael'in çocukları ve Levi'nin çocukları buğdayın, yeni şarabın ve
yağın sallamalık sunusunu, kutsal yerin kaplarının ve hizmet eden
kâhinlerin, kapı bekçileriyle ilahicilerin bulunduğu odalara getirecekler.
Tanrımız'ın evini bırakmayacağız.

11

1 Halkın beyleri Yeruşalem'de oturuyorlardı. Halkın geri kalanı da on
kişiden birinin getirilip kutsal kent Yeruşalem'de, dokuzunun da öbür
kentlerde oturması için kura çekti.
2 Halk Yeruşalem'de oturmak için kendilerini gönüllü olarak sunan bütün
adamları kutsadı.
3 Yeruşalem'de yaşayan il başkanları şunlardır: Ama Yahuda kentlerinde
İsrael, kâhinler, Levililer, tapınak hizmetkârları ve Solomon'un
hizmetkârlarının oğulları, herkes kendi mülkünde yaşıyordu.
4 Yahuda'nın çocuklarından ve Benyamin'in çocuklarından bazıları
Yeruşalem'de yaşıyordu. Yahuda'nın çocuklarından: Uzziya oğlu Ataya oğlu,
Zekariya oğlu, Amarya oğlu, Şefatya oğlu, Mahalalel oğlu, Peresoğulları'ndan;
5 ve Baruk oğlu Maaseya, Kolhoze oğlu, Hazaya oğlu, Adaya oğlu, Yoyariv
oğlu, Zekariya oğlu, Şilonluoğulları'ndan.
6 Yeruşalem'de yaşayan Peres'in bütün oğulları dört yüz altmış sekiz yiğit
adamdı.
7 Benyamin'in oğulları şunlardır: Meşullam oğlu, Yoed oğlu, Pedaya oğlu,
Kolaya oğlu, Maaseya oğlu, İtiel oğlu, Yeşaya oğlu.
8 Ondan sonra Gabbay ve Sallay, dokuz yüz yirmi sekiz.
9 Zikri oğlu Yoel onların gözetmeniydi; Hassenua oğlu Yahuda ise kentin
üzerinde ikinciydi.
10 Kâhinlerden: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin,
11 Tanrı evinin yöneticisi Ahituv oğlu, Merayot oğlu, Sadok oğlu, Meşullam
oğlu, Hilkiya oğlu Seraya,
12 evin işlerini yapan kardeşleri sekiz yüz yirmi iki; Malkiya oğlu, Paşhur
oğlu, Zekariya oğlu, Amtsi oğlu, Pelalya oğlu, Yeroham oğlu Adaya,
13 atalar evlerinin başları olan kardeşleri iki yüz kırk iki; İmmer oğlu,
Meşillemot oğlu, Ahzay oğlu, Azarel oğlu Amaşsay,
14 kardeşleri, cesur yiğitler, yüz yirmi sekiz; ve onların gözetmenleri
Haggedolim oğlu Zavdiel idi.

15 Levililer'den: Haşşuv oğlu, Azrikam oğlu, Haşavya oğlu, Bunni oğlu
Şemaya;
16 Levililer'in başlarından, Tanrı evinin dış işlerini gözeten Şabbetay ve
Yozavad;
17 şükran duasını başlatan önder, Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya
ve kardeşleri arasında ikinci olan Bakbukya; ve Yedutun'un oğlu, Galal oğlu
Şammua oğlu Avda.
18 Kutsal kentteki bütün Levililer iki yüz seksen dört kişiydi.
19 Kapılarda bekçilik eden kapı bekçileri, Akkuv, Talmon ve kardeşleri de
yüz yetmiş iki kişiydi.
20 İsrael'in geri kalanı, kâhinler ve Levililer, Yahuda'nın bütün kentlerinde,
her biri kendi mirasındaydı.
21 Ancak tapınak hizmetkârları Ofel'de yaşıyordu; tapınak hizmetkârlarının
başında Ziha ile Gişpa vardı.
22 Yeruşalem'deki Levililer'in de gözetmeni, Tanrı'nın evinin hizmetinden
sorumlu olan ezgiciler olan Asafoğulları'ndan Mattanya oğlu Mika oğlu
Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi'ydi.
23 Çünkü onlar hakkında kralın buyruğu vardı, ezgicilerin günlük
ihtiyaçları için maaş sağlanmıştı.
24 Yahuda oğlu Zerah'ın çocuklarından Meşezavel oğlu Petahya, halkla ilgili
bütün konular için kralın yanındaydı.
25 Köy ve kırlarına gelince, Yahuda'nın çocuklarından bazıları Kiryat Arba ve
kasabalarında, Divon ve kasabalarında, Yekavzeel ve köylerinde,
26 Yeşua'da, Molada'da, Beyt Pelet'te,
27 Hazar Şual'da, Beer Şeva ve kasabalarında,
28 Ziklag'da, Mekona ve kasabalarında,
29 En Rimmon'da, Zora'da, Yarmut'ta,
30 Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, Lakiş ve kırlarında, Azeka ve
kasabalarında yaşıyorlardı. Böylece Beer Şeva'dan Hinnom Vadisi'ne kadar
konakladılar.
31 Benyamin'in çocukları da Geva'dan başlayarak Mikmaş'ta, Ayya'da,
Beytel ve kasabalarında,
32 Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da,
33 Hatsor'da, Rama'da, Gittaim'de,
34 Hadid'de, Sevoim'de, Neballat'ta,
35 Lod'da ve Zanaatkârlar Vadisi Ono'da yaşadılar.
36 Yahuda'daki Levililer'den bazı bölükler Benyamin bölgesine yerleştiler.

12

1 Şealtiel oğlu Zerubbabel ve Yeşua ile birlikte çıkan kâhinler ve Levililer
şunlardır: Seraya, Yeremya, Ezra,
2 Amarya, Malluk, Hattuş,
3 Şekanya, Rehum, Meremot,
4 İddo, Ginnetoy, Aviya,
5 Miyamin, Maadya, Bilga,
6 Şemaya, Yoyariv, Yedaya,
7 Sallu, Amok, Hilkiya ve Yedaya. Bunlar Yeşua'nın günlerinde kâhinlerin ve
kardeşlerinin başlarıydılar.
8 Levililer ise Yeşua, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran
ilahilerinin başında olan Mattanya, kendisi ve kardeşleriydi.

9 Onların kardeşleri Bakbukya ve Unno da görevlerine göre onlara
yakındılar.
10 Yeşua, Yoyakim'in babası oldu ve Yoyakim, Elyaşiv'in babası oldu ve
Elyaşiv, Yoyada'nın babası oldu;
11 ve Yoyada, Yonatan'ın babası oldu ve Yonatan, Yaddua'nın babası oldu.
12 Yoyakim'in günlerinde atalar evlerinin başları olan kâhinler vardı:
Seraya'dan Meraya; Yeremya'dan Hananya;
13 Ezra'dan Meşullam; Amarya'dan Yehohanan;
14 Malluki'den Yonatan; Şevanya'dan Yosef;
15 Harim'den Adna; Merayot'tan Helkay;
16 İddo'dan Zekariya; Ginneton'dan Meşullam;
17 Aviya'dan Zikri; Minyamin'den, Moadya'dan Piltay;
18 Bilga'dan Şammua; Şemaya'dan Yehonatan;
19 Yoyariv'den Mattenay; Yedaya'dan Uzzi;
20 Salay'dan Kallay; Amok'dan Eber;
21 Hilkiya'dan Haşavya; Yedaya'dan Netanel.
22 Levililer'e gelince, Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua günlerinde
atalar evlerinin başları ve Darius Pers döneminde kâhinler kaydedildi.
23 Levioğulları, atalar evlerinin başları, Elyaşiv oğlu Yohanan'ın günlerine
kadar tarihler kitabına yazılmıştır.
24 Levililer'in başları Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşua, nöbet nöbete
kardeşleriyle birlikte, Tanrı adamı David'in buyruğuna göre övgü ve şükran
sunmak üzere yanlarındaydılar.
25 Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv, kapı
ambarlarını gözeten kapı bekçileriydi.
26 Bunlar, Yotsadak oğlu Yeşua oğlu Yoyakim'in, Vali Nehemya'nın ve Kâhin
ve Yazıcı Ezra'nın günlerindeydi.
27 Yeruşalem duvarının adanmasında, sevinçle, hem şükranla, hem
ezgilerle, zillerle, telli çalgılarla ve çenklerle adamayı tutmak için Levililer'i
Yeruşalem'e getirmek üzere onları bütün yerlerinden aradılar.
28 Ezgici oğulları, hem Yeruşalem çevresindeki ovadan, hem de Netofalılar'ın
köylerinden;
29 Beyt Gilgal'dan, Geva ve Azmavet kırlarından da toplandılar; çünkü
ezgiciler Yeruşalem çevresinde kendilerine köyler kurmuşlardı.
30 Kâhinler ve Levililer kendilerini arındırdılar; ve halkı, ve kapıları, ve
duvarı arındırdılar.
31 Sonra Yahuda beylerini duvar üzerine çıkardım ve şükredip alay halinde
yürüyen iki büyük bölük atadım. Biri duvar üzerinde sağdan Gübre Kapısı'na
doğru yürüyordu;
32 onların arkasından Hoşaya ve Yahuda beylerinin yarısı,
33 Azarya, Ezra ve Meşullam,
34 Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya,
35 Kâhin oğullarından bazıları borularla: Yonatan oğlu, Şemaya oğlu,
Mattanya oğlu, Mikaya oğlu, Zakkur oğlu, Asaf oğlu Zekariya;
36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve
Hanani, Tanrı adamı David'in çalgılarıyla; Yazıcı Ezra da önlerindeydi.
37 Pınar Kapısı yanında ve tam önlerinde, David Kenti merdivenlerinden
çıkıp, surun yokuşundan, David evinin üst tarafından, doğudaki Su Kapısı'na
kadar yürüdüler.

38 Şükredenlerin öbür bölüğü onları karşılamaya; ben onların ardında olarak,
halkın yarısıyla birlikte, Fırınlar Kulesi'nin üstündeki, geniş duvara kadar,
39 Efraim Kapısı'nın üzerinden, Eski Kapı'nın yanından, Balık Kapısı,
Hananel Kulesi ve Hammeah Kulesi'nin yanından, Koyun Kapısı'na kadar
onlara karşı gittiler; ve Muhafız Kapısı'nda durdular.
40 Böylece Tanrı'nın evinde şükredenlerin iki bölüğü, ben ve benimle
birlikte yöneticilerin yarısı,
41 ve kâhinler, Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekariya
ve Hananya, borularla;
42 Maaseya, Şemaya, Eleazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam ve Ezer
durdular. Ezgiciler, gözetmenleri Yezrahya ile birlikte yüksek sesle ezgi
söylediler.
43 O gün çok kurbanlar sundular ve sevindiler, çünkü Tanrı onları büyük
sevinçle sevindirmişti; kadınlar ve çocuklar da sevindiler, öyle ki Yeruşalem'in
sevinci çok uzaklardan bile duyuldu.
44 O gün hazineler için, sallamalık sunular için, ilk ürünler için ve
ondalıklar için odalara adamlar atandı, ta ki yasanın kâhinler ve Levililer için
koymuş olduğu payları kentlerin kırlarına göre toplansın; çünkü Yahuda
kâhinler ve hizmet eden Levililer için sevindi.
45 Onlar Tanrı'nın görevini ve arınma görevini yerine getirdiler, ezgiciler
ve kapı bekçileri de David'in ve oğlu Solomon'un buyruğuna göre öyle
yaptılar.
46 Çünkü eskiden David'in ve Asaf'ın günlerinde ezgicilerin başı ve Tanrı'ya
övgü ve şükran ilâhileri vardı.
47 Zerubbabel'in günlerinde ve Nehemya'nın günlerinde bütün İsrael,
ezgicilerin ve kapı bekçilerinin paylarını her gün gerektiği gibi verdiler;
Levililer için olanı ayırdılar; Levililer de Aron'un oğullarına olanı ayırdılar.

13

1 O gün halk dinlerken Moşe'nin Kitabı'nı okudular; ve orada
Ammonlu'nun ve Moavlı'nın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna girmesin
diye yazılmış olduğu bulundu.
2 Çünkü İsrael'in çocuklarını ekmek ve suyla karşılamamışlardı, ama onlara
lanet etmesi için Balam'ı ücretle tutmuşlardı; ancak Tanrımız laneti berekete
döndürmüştü.
3 Ve öyle oldu ki, yasayı duyduklarında, bütün karışık halkı İsrael'den
ayırdılar.
4 Bundan önce, Tanrımız'ın evinin odaları üzerine atanmış olan Kâhin
Elyaşiv, Toviya'yla akraba olup,
5 onun için büyük bir oda hazırlamıştı, ve ekmek sunularını, günnüğü ve
takımları, ve buyruğa göre Levililer'e ve ezgicilere, ve kapı bekçilerine
verilen buğdayın, yeni şarabın, ve yağın ondalıklarını, ve kâhinler için olan
sallamalık sunuları, önceden oraya koyarlardı.
6 Ama bütün bunlar sırasında ben Yeruşalem'de değildim; çünkü Babil Kralı
Artahşasta'nın otuz ikinci yılında kralın yanına gittim; ve birkaç gün sonra
kraldan izin istedim,
7 ve Yeruşalem'e geldim ve Elyaşiv'in Tobiya'ya Tanrı evinin avlularında
bir oda hazırlayarak yaptığı kötülüğü anladım.
8 Bu beni çok kederlendirdi. Bu yüzden Tobiya'nın bütün ev eşyalarını
odadan dışarı attım.

9 O zaman buyruk verdim ve odaları temizlediler. Tanrı evinin kaplarını,
ekmek sunularını ve günnüğü tekrar içeri getirdim.
10 Levililer'in paylarının kendilerine verilmediğini gördüm; öyle ki, işi
yapan Levililer ve ezgiciler her biri kendi tarlasına kaçmışlardı.
11 O zaman yöneticilerle çekiştim ve şöyle dedim, "Tanrı'nın evi neden
bırakılmış?" Onları bir araya topladım ve yerlerine yerleştirdim.
12 Bunun üzerine bütün Yahudalılar buğdayın, yeni şarabın ve yağın onda
birini hazinelere getirdiler.
13 Hazineler üzerine Kâhin Şelemya'yı, Yazıcı Sadok'u ve Levililer'den
Pedaya'yı hazinedar yaptım. Onların yanında da Mattanya oğlu Zakkur oğlu
Hanan vardı. Çünkü onlar sadık sayılırlardı ve işleri kardeşlerine pay
dağıtmaktı.
14 Ey Tanrım, beni bu konuda hatırla, Tanrım'ın evi ve O'nun hizmetleri
için yaptığım iyi işlerimi silme.
15 O günlerde Yahuda'da Şabat Günü üzüm sıkma çukurunda ayaklarıyla üzüm
çiğneyen, demetler getiren, eşeklere şarap, üzüm, incir ve Şabat Günü
Yeruşalem'e getirdikleri her türlü yükleri yükleyen bazı adamlar gördüm.
Yiyecek sattıkları gün onlara karşı tanıklık ettim.
16 Surlular'dan bazı adamlar da orada yaşıyorlardı. Balık ve her türlü mal
getirip Şabat Günü Yahuda'nın çocuklarına ve Yeruşalem'e satıyorlardı.
17 O zaman Yahuda ileri gelenleriyle çekiştim ve onlara, "Şabat Günü'nü
bozarak yaptığınız bu kötülük nedir?" dedim.
18 "Atalarınız bunu yapmadı mı, Tanrımız bütün bu kötülüğü üzerimize ve
bu kentin üzerine getirmedi mi? Ama Şabat Günü'nü bozarak İsrael'e daha
çok gazap getiriyorsunuz."
19 Öyle oldu ki, Şabat'tan önce Yeruşalem'in kapıları hava kararmaya
başlayınca, kapıların kapatılmasını buyurdum, Şabat'tan sonraya kadar da
açılmamasını buyurdum. Şabat Günü hiç yük içeri sokulmasın diye
hizmetkârlarımdan bazılarını kapılara yerleştirdim;
20 böylece tüccarlar ve her türlü mal satan satıcılar bir iki kez Yeruşalem'in
dışında konakladılar.
21 O zaman onlara karşı tanıklık edip şöyle dedim, "Neden duvarın
çevresinde kalıyorsunuz? Bir daha böyle yaparsanız, ellerimi üzerinize
koyacağım." O zamandan sonra Şabat Günü gelmediler.
22 Levililer'e Şabat Günü'nü kutsal kılmak için kendilerini arındırmalarını,
gelip kapıları beklemelerini buyurdum. Ey Tanrım, beni bunun için de
hatırla ve sevgi dolu iyiliğinin büyüklüğüne göre beni esirge.
23 O günlerde Aşdodlu, Ammonlu ve Moavlı kadınlarla evlenen Yahudiler'i
de gördüm;
24 çocuklarının yarısı Aşdod dilini konuşuyor, her bir halk diline göre
konuşuyor, Yahudi dilinde konuşamıyordu.
25 Onlarla çekiştim, onları lanetledim, bazılarını dövdüm, saçlarını yoldum
ve "Kızlarınızı onların oğullarına vermeyeceksiniz, kızlarını da oğullarınıza ya
da kendinize almayacaksınız" diye Tanrı aracılığıyla onlara ant içtirdim.
26 "İsrael Kralı Solomon bu şeylerle günah işlemedi mi? Oysa birçok ulus
arasında onun gibi bir kral yoktu. Tanrısı tarafından seviliyordu ve Tanrı
onu bütün İsrael üzerine kral yaptı. Yine de yabancı kadınlar ona bile günah
işlettirdiler.

27 Öyleyse, Tanrımız'a karşı gelerek yabancı kadınlarla evlenmek suretiyle
bütün bu büyük kötülüğü yapmanızı dinleyelim mi?"
28 Başkâhin Elyaşiv'in oğlu Yoyada'nın oğullarından biri, Horonlu
Sanballat'ın damadıydı; bu yüzden onu yanımdan kovdum.
29 Tanrım, onları hatırla, çünkü kâhinliği ve kâhinlik ile Levililer
antlaşmasını kirlettiler.
30 Böylece onları bütün yabancılardan temizledim;
31 ve belli zamanlarda odun sunusu için, ilk ürünler için, her biri kendi
işinde olmak üzere kâhinler ile Levililer için görevler belirledim. Ey Tanrım,
beni iyilikle hatırla.

ESTER

1 Ahaşveroş'un günlerinde (bu, Hindistan'dan Etiyopya'ya kadar, yüz yirmi
yedi il üzerinde hüküm süren Ahaşveroş'tur),
2 o günlerde, Kral Ahaşveroş, Susa sarayında bulunan krallık tahtı üzerine
oturduğunda,
3 krallığının üçüncü yılında, bütün beyleri ve hizmetkârları için bir ziyafet
verdi; Pers ve Medya orduları, illerin ileri gelenleri ve beyleri önündeydi.
4 Görkemli krallığının zenginliğini ve büyük haşmetinin saygınlığını bir çok
günler, yüz seksen gün gösterdi.
5 Bu günler tamamlanınca, kral, Susa Sarayı'nda hazır bulunan büyük ve
küçük bütün halk için, kral sarayının bahçesinin avlusunda yedi günlük bir
ziyafet verdi.
6 Gümüş halkalara ve mermer direklere ince keten ve mor iplerle
bağlanmış beyaz ve mavi kumaştan perdeler vardı. Yataklar altın ve
gümüştendi, kırmızı, beyaz, sarı ve siyah mermerden bir döşeme üzerindeydi.
7 Kralın cömertliğine göre, onlara çeşit çeşit altın kaplarda içki verdiler; bol
miktarda kraliyet şarabı da vardı.
8 Yasaya göre içki içmek zorunlu değildi; çünkü kral evinin bütün
görevlilerine, herkesin kendi dileğine göre yapmasını emretmişti.
9 Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'a ait olan kraliyet evindeki kadınlar için
bir ziyafet verdi.
10 Yedinci gün, kralın yüreği şarapla neşelenince, Kral Ahaşveroş'un önünde
hizmet eden yedi hadımlara, Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zetar
ve Carcass'a,
11 Kraliçe Vaşti'yi, kraliyet tacını takmış olarak, onun güzelliğinin halka ve
beylere göstermek için, kralın önüne getirilmesini buyurdu; çünkü o çok
güzeldi.
12 Ama Kraliçe Vaşti, hadımlar aracılığıyla olan kralın buyruğuna uymayı
reddetti. Bu yüzden kral çok öfkelendi ve öfkesi içinde alevlendi.
13 O zaman kral, zamanları bilen bilge adamlara şöyle dedi (çünkü kralın,
yasa ve hüküm bilenlere danışması adetiydi;
14 ve onun yanında Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena ve
Memukan vardı; kralın yüzünü gören ve krallıkta başta oturan Pers ve
Medya'nın yedi beyi):
15 "Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapacağız, çünkü o, hadımlar aracılığıyla
Kral Ahaşveroş'un emrini yerine getirmedi?"
16 Memukan, kralın ve beylerinin önünde şöyle yanıt verdi: "Kraliçe Vaşti,
yalnız krala karşı değil, aynı zamanda bütün beylere ve Kral Ahaşveroş'un
bütün illerindeki bütün halka karşı da suç işledi.
17 Çünkü kraliçenin bu işi bütün kadınlara duyurulacak ve kadınların
gözlerinde kocalarının küçük düşmesine neden olacak, çünkü şöyle denilecek:
'Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaşti'nin önüne getirilmesini buyurdu, ama kraliçe
gelmedi.'
18 Bugün, kraliçenin işini duyan Pers ve Medya beyleri bunu kralın bütün
beylerine söyleyecekler. Bu çok hakarete ve öfkeye neden olacak."
19 "Kral dilerse, kendisinden bir krallık buyruğu çıksın Vaşti bir daha Kral
Ahaşveroş'un önüne gelmeyecek, diye Persler ile Medler'in yasaları arasına

yazılsın ki, değiştirilmesin; ve kral, onun kraliçeliğini kendisinden daha iyi birine versin.
20 Kralın çıkaracağı emir bütün krallığında (çünkü o büyüktür) ilan edilince, bütün kadınlar, büyük olsun küçük olsun, kocalarına saygı gösterecekler."
21 Bu öğüt kralın ve beylerin hoşuna gitti ve kral Memukan'ın sözüne göre yaptı.
22 Her adam kendi evini yönetsin ve kendi halkının diline göre söylesin diye, kralın bütün illerine, her ile yazısına göre ve her halka kendi dilinde mektuplar gönderdi.

2

1 Bu şeylerden sonra, Kral Ahaşveroş'un öfkesi yatışınca, Vaşti'yi, yaptıklarını ve kendisine karşı verilmiş olan kararı hatırladı.
2 O zaman krala hizmet eden hizmetkârlar, "Kral için güzel genç kızlar aransın" dediler.
3 Kral, krallığının bütün illerinde görevliler atasın ve el değmemiş bütün güzel genç kızları Susa Kalesi'ne, kadınlar evine, kralın haremağası, kadınların bekçisi Hegay'ın gözetimine toplasınlar. Onlara kozmetik verilsin.
4 Kralın hoşuna giden kız, Vaşti'nin yerine kraliçe olsun." Bu şey kralın hoşuna gitti ve öyle yaptı.
5 Susa Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Mordekay, Yair'in oğlu, Şimei'nin oğlu, Kiş'in oğlu Benyaminli'ydi.
6 Bu adam, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın sürmüş olduğu Yahuda Kralı Yekonya'yla birlikte Yeruşalem'den sürülmüş sürgünlerle birlikte götürülmüştü.
7 Amcasının kızı olan Hadassa'yı, Ester'i, o büyüttü. Çünkü ne annesi ne de babası vardı. Kız hoş ve güzeldi. Annesi ve babası ölünce Mordekay onu kendi kızı olarak yanına aldı.
8 Böylece kralın buyruğu ve fermanı işitilince, birçok kız Susa Kalesi'nde Hegay'ın gözetimi altına toplandığında, Ester kralın evine, kadınların bekçisi Hegay'ın korumasına alındı.
9 Kız o adamın hoşuna gitti ve ondan iyilik gördü. Hemen ona kozmetik ve yiyecek paylarını ve kralın evinden kendisine verilecek olan yedi seçme kızı verdi. Onu ve kızlarını kadınlar evinin en iyi yerine taşıdı.
10 Ester ne halkını ne de akrabalarını bildirmemişti, çünkü Mordekay ona bunu bildirmemesini söylemişti.
11 Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve başına ne geleceğini öğrenmek için, her gün kadınlar evinin avlusunun önünde yürüyordu.
12 Her genç kadın, on iki ay süren arınmadan sonra Kral Ahaşveroş'un yanına girmek için sırasını bekliyordu (çünkü arınma günleri altı ay mür yağıyla, altı ay güzel kokularla ve kadınları güzelleştirmek için yapılan hazırlıklarla böylece tamamlanıyordu).
13 O zaman genç kadın kralın yanına şöyle gelirdi: Kadınlar evinden kralın evine gitmek için istediği her şey ona verildi.
14 Akşam giderdi ve ertesi gün cariyeleri tutan kralın haremağası Şaaşgaz'ın gözetimine ikinci kadınlar evine dönerdi. Kral ondan hoşlanmadıkça ve adıyla çağrılmadıkça bir daha kralın yanına girmezdi.
15 Mordekay'ın kızı olarak aldığı amcası Avihayil'in kızı Ester'in kralın yanına girme sırası geldiğinde, kadınların bekçisi olan kralın haremağası Hegay'ın kendisine öğütlediği şeylerden başka bir şey istemedi. Ester, kendisine bakan herkesin gözünde lütuf buldu.

16 Böylece Ester, Kral Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet ayı olan
onuncu ayda, onun sarayına götürüldü.
17 Kral Ester'i bütün kadınlardan daha çok sevdi ve bütün kızlardan daha
çok onun gözünde lütuf ve iyilik buldu; onun başına kral tacını koydu ve
Vaşti'nin yerine onu kraliçe yaptı.
18 O zaman kral bütün beyleri ve hizmetkârları için büyük bir ziyafet,
Ester'in ziyafetini verdi; illerde bayram ilan etti ve kralın cömertliğine göre
armağanlar verdi.
19 El değmemiş kızlar ikinci kez toplandıklarında, Mordekay kralın
kapısında oturuyordu.
20 Ester henüz akrabalarını ve halkını, Mordekay'ın kendisine buyurduğu
gibi bildirmemişti; çünkü Ester, Mordekay tarafından büyütüldüğünde
yaptığı gibi, ona itaat ediyordu.
21 O günlerde Mordekay kralın kapısında otururken, kralın kapı bekçisi iki
hadım, Bigtan ve Tereş öfkelendiler ve Kral Ahaşveroş'a el uzatmak istediler.
22 Bu şey Mordekay'a ulaşınca, Kraliçe Ester'e haber verdi; Ester de
Mordekay adına krala haber verdi.
23 Bu konu araştırılıp, öyle olduğu bulununca, ikisi de darağacına asıldı ve
kralın önünde tarihler kitabına yazıldı.

3

1 Bu şeylerden sonra Kral Ahaşveroş, Agaglı Hamedata'nın oğlu Haman'ı
yükseltti ve onu öne çıkarıp kürsüsünü kendisiyle birlikte olan bütün
beylerin üstüne koydu.
2 Kralın kapısında bulunan bütün kral hizmetkârları eğilir Haman'ın
önünde yere kapanırlardı. Çünkü kral onun hakkında böyle buyurmuştu.
Ama Mordekay eğilmedi ve yere kapanmadı.
3 O zaman kralın kapısında bulunan kral hizmetkârları Mordekay'a,
“Neden kralın buyruğuna karşı geliyorsun?” dediler.
4 Öyle oldu ki, her gün kendisine söyledikleri halde onları dinlemeyince,
Mordekay'ın muhakemesinin yerinde durup durmayacağını görmek için
Haman'a bildirdiler; çünkü onlara Yahudi olduğunu söylemişti.
5 Haman, Mordekay'ın eğilmediğini ve önünde yere kapanmadığını görünce
öfkeyle doldu.
6 Ama yalnızca Mordekay'a el koyma düşüncesini küçük gördü, çünkü ona
Mordekay'ın halkını bildirmişlerdi. Bu yüzden Haman, Ahaşveroş'un bütün
krallığında bulunan bütün Yahudiler'i, Mordekay'ın halkını yok etmek
istiyordu.
7 Kral Ahaşveroş'un on ikinci yılında, Nisan ayında, birinci ayda, Haman'ın
önüne her gün ve her ay Pur, yani kura çektiler ve on ikinci ay olan Adar
ayını seçtiler.
8 Haman, Kral Ahaşveroş'a, “Krallığının bütün illerinde, halklar arasında
dağılmış ve serpilmiş bir halk var ve onların yasaları diğer halkların
yasalarından farklıdır. Kralın yasalarını tutmuyorlar. Bu yüzden onların
kalmasına izin vermek kralın çıkarına değildir.
9 Kral uygun görürse, yok edilsinler diye yazılsın; kralın hazinesine
götürmek üzere on bin talant* gümüş tartar, kralın işini yapanların eline
veririm.

* **3:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

10 Kral yüzüğünü elinden çıkarıp Yahudiler'in düşmanı Agaglı Hammedata
oğlu Haman'a verdi.
11 Kral Haman'a, "Onlara istediğini yapman için, gümüş de halk da sana
verildi" dedi.
12 Kralın kâtipleri birinci ayın on üçüncü günü çağrıldı. Haman'ın
buyruğunun tümü kralın yerel valilerine, her il üzerindeki valilere, her halkın
önderlerine, yazısına göre her ile ve diline göre her halka yazıldı. Kral
Ahaşveroş adına yazıldı ve kralın yüzüğüyle mühürlendi.
13 Kralın bütün illerine, bütün Yahudiler'i, gençleri ve yaşlıları, küçük
çocukları ve kadınları, bir günde, Adar ayının on üçüncü gününde yok etmek,
öldürmek ve mahvetmek ve mallarını yağmalamak için ulaklar aracılığıyla
mektuplar gönderildi.
14 Her ilde emrin verilmesi için mektubun bir kopyası, o gün için hazır
olmaları için bütün halklara duyuruldu.
15 Kralın buyruğuyla ulaklar aceleyle yola çıktılar ve emir Susa Kalesi'nde
verildi. Kral ve Haman içmek için oturdular; ancak Susa Kenti şaşkınlık
içindeydi.

4

1 Mordekay bütün olanları öğrenince, Mordekay giysilerini yırttı, küllü bir
çul giydi, kentin ortasına çıktı ve yüksek sesle, acı acı ağladı.
2 Kralın kapısının önüne kadar geldi, çünkü çul giymiş hiç kimse kralın
kapısından içeri giremezdi.
3 Kralın buyruğunun ve fermanının geldiği her ilde, Yahudiler arasında
büyük yas, oruç, ağlama ve ağıt vardı; birçoğu çul ve kül içinde yatıyordu.
4 Ester'in hizmetçileri ve hadımları gelip bunu ona bildirdiler ve kraliçe çok
kederlendi. Mordekay'a çulunu değiştirmesi için giysi gönderdi, ama o almadı.
5 O zaman Ester, kendi hizmetine kralın koymuş olduğu hadımlarından biri
olan Hatak'ı çağırdı ve ona Mordekay'a gidip bunun ne olduğunu ve
nedenini öğrenmesini buyurdu.
6 Bunun üzerine Hatak, kral kapısının önündeki kent meydanına,
Mordekay'ın yanına gitti.
7 Mordekay, başına gelen her şeyi ve Haman'ın Yahudiler'in yok edilmesi
için kralın hazinesine ödemeye söz verdiği paranın tam miktarını ona
bildirdi.
8 Sus'ta onları yok etmek için verilen fermanın kopyasını da ona verdi;
öyle ki, bunu Ester'e göstersin, ona bildirsin ve krala gidip kendisine
yalvarması ve halkı için onun önünde dilekte bulunması için onu teşvik
etsin.
9 Hatak gelip Mordekay'ın sözlerini Ester'e bildirdi.
10 O zaman Ester Hatak'la söyleyip Mordekay'a şu haberi verdi:
11 "Kralın bütün hizmetkârları ve kralın illerindeki halk, çağrılmadan kralın
iç avlusuna gelen erkek veya kadın herkesin, kralın yasasın diye altın asa
uzattığı kişiler dışında, öldürülmesi için tek bir yasa olduğunu bilirler. Bu otuz
gündür kralın yanına girmek için çağrılmadım."
12 Ester'in sözlerini Mordekay'a bildirdiler.
13 O zaman Mordekay onlardan Ester'e şu yanıtı götürmelerini istedi:
"Kralın evinde bütün Yahudiler'den daha çok kaçıp kurtulabileceğini
düşünme.
14 Çünkü şimdi sessiz kalırsan, Yahudiler'e başka bir yerden yardım ve
kurtuluş gelecektir, ama sen ve babanın evi yok olacaksınız. Kim bilir, böyle
bir zaman için krallığa gelmişsindir?"

15 O zaman Ester onlardan Mordekay'a şöyle yanıt vermelerini istedi,
16 "Git, Susa'da hazır bulunan bütün Yahudiler'i topla ve benim için oruç tutun, üç gün, gece gündüz, ne yiyin ne için. Ben ve hizmetçilerim de aynı şekilde oruç tutacağız. Sonra yasaya aykırı olarak kralın yanına gideceğim; eğer ölürsem de ölürüm."
17 Böylece Mordekay gitti ve Ester'in kendisine buyurmuş olduğu her şeye göre yaptı.

5

1 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini giydi ve kral evinin iç avlusunda, kral evinin yanında durdu. Kral, krallık evinde, evin girişinin yanında krallık tahtı üzerinde oturuyordu.
2 Kral, Kraliçe Ester'in avluda durduğunu görünce, onun gözünde lütuf buldu. Kral, elindeki altın asayı Ester'e uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.
3 Kral ona, "Ne istiyordun, Kraliçe Ester? Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar sana verilecektir" diye sordu.
4 Ester, "Kral uygun görürse, kral ve Haman bugün kendisi için hazırladığım ziyafete gelsinler" dedi.
5 Kral, "Haman'ı hemen getirin, Ester'in söylediği gibi olsun" dedi. Böylece kral ve Haman, Ester'in hazırladığı ziyafete geldiler.
6 Kral şarap ziyafetinde Ester'e, "Dileğin nedir? Sana verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar yerine getirilecektir." dedi.
7 O zaman Ester yanıt verip şöyle dedi, "Ricam ve dileğim şudur.
8 Kralın gözünde lütuf bulduysam ve kral ricamı vermekten ve dileğimi yerine getirmekten hoşnutsa, kral ve Haman onlar için hazırlayacağım ziyafete gelsinler ve yarın kralın söylediği gibi yapacağım."
9 Haman o gün sevinçli ve mutlu bir yürekle çıktı. Ama Haman, Mordekay'ı kralın kapısında ayağa kalkmadığını, kendisi için yerinden kıpırdamadığını görünce, Mordekay'a karşı öfkeyle doldu.
10 Bununla birlikte Haman kendini tuttu ve evine gitti. Orada dostlarını ve karısı Zereş'i çağırdı.
11 Haman onlara zenginliğinin şanını, çocuklarının çokluğunu, kralın kendisini yükselttiği bütün işleri ve kralın beylerinden ve hizmetkârlarından kendisini nasıl öne geçirdiğini anlattı.
12 Haman da, "Evet, Kraliçe Ester, hazırladığı ziyafete de benden başka hiç kimsenin girmesine izin vermedi; yarın da onun tarafından kralla birlikte davetliyim" dedi.
13 "Ama Yahudi Mordekay'ı kralın kapısında otururken gördükçe, bütün bunların benim için hiçbir değeri yoktur."
14 Karısı Zereş ve bütün dostları ona, "Elli arşın* yüksekliğinde bir darağacı yapılsın ve sabahleyin Mordekay'ı oraya asmak için kralla konuş. Sonra neşeyle kralla birlikte ziyafete gir." dediler. Bu Haman'ın hoşuna gitti ve darağacını yaptırdı.

6

1 O gece kral uyuyamadı. Tarihler Kitabı'nın getirilmesini buyurdu ve krala okundu.

* **5:14** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

2 Şu yazılı bulundu: Kralın kapı bekçilerinden iki hadımın, Bigtana ve
Tereş'in, Kral Ahaşveroş'a el koymaya çalıştıklarını Mordekay bildirmişti.
3 Kral, "Bu yüzden Mordekay'a ne onur ve itibar verildi?" diye sordu.
Kendisine hizmet eden Kral'ın hizmetkârları, "Onun için hiçbir şey
yapılmadı" dediler.
4 Kral, "Avluda kim var?" diye sordu. Haman, kralın evinin dış avlusuna,
Mordekay için hazırlanmış darağacına onun asılması hakkında konuşmak için
gelmişti.
5 Kralın hizmetkârları ona,
"İşte,* Haman avluda duruyor" dediler.
Kral, "İçeri girsin" dedi.
6 Böylece Haman içeri girdi. Kral ona, "Kralın onurlandırmak istediği
insana ne yapılmalı?" diye sordu.
Haman yüreğinde, "Kral benden daha çok kimi onurlandırmak ister?" dedi.
7 Haman krala, "Kralın onurlandırmak istediği kişi için,
8 kralın giydiği krallık giysileri, kralın üzerine bindiği atı ve başına konulan
tacı getirilsin.
9 Giysiler ve at, kralın en soylu beylerinden birinin eline teslim edilsin.
Kralın onurlandırmak istediği kişiyi yanlarına alsınlar ve onu atın üzerine
bindirip kent meydanında gezdirsinler ve onun önünde, 'Kralın
onurlandırmak istediği insana böyle yapılır!' diye bağırsınlar."
10 O zaman kral Haman'a, "Çabuk, söylediğin gibi giysileri ve atı al ve bunu
kralın kapısında oturan Yahudi Mordekay için yap" dedi. "Söylediklerinin
hiçbiri boşa çıkmasın."
11 Haman giysileri ve atı aldı, Mordekay'ı giyindirdi, onu ata bindirip
kent meydanında gezdirdi ve önünde, "Kralın onurlandırmak istediği insana
böyle yapılır!" diye ilan etti.
12 Mordekay kralın kapısına döndü, ama Haman yas tutarak ve başı örtülü
olarak aceleyle evine gitti.
13 Haman karısı Zereş'e ve bütün dostlarına başına gelen her şeyi anlattı.
Sonra bilge adamları ve karısı Zereş ona, "Önünde düşmeye başladığın
Mordekay Yahudi soyundansa, ona karşı koyamazsın, ama önünde kesin
olarak düşeceksin" dediler.
14 Daha onunla konuşurlarken, kralın hadımları geldi ve Haman'ı Ester'in
hazırlamış olduğu ziyafete aceleyle götürdüler.

7

1 Böylece kral ve Haman Kraliçe Ester'in ziyafetine geldiler.
2 Kral ikinci gün şarap ziyafetinde yine Ester'e şöyle dedi: "Ey Kraliçe Ester,
rican nedir? Sana verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar yerine
getirilecek."
3 O zaman Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: "Ey kral, gözünde lütuf bulduysam
ve kral da uygun görürse, ricam üzerine canım bana ve dileğim üzerine
halkım bana verilsin.
4 Çünkü ben ve halkım yok edilmek, öldürülmek ve mahvedilmek üzere
satıldık. Ama erkek ve kadın köle olarak satılmış olsaydık, düşman kralın
kaybını telafi edemese bile, suskun kalırdım."

---

* **6:5** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

5 O zaman Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, “Kimdir o ve yüreğinde bunu
yapmaya kalkışan nerede?” dedi.
6 Ester, “Bir düşman ve bir hasım, bu kötü Haman!” dedi.
O zaman Haman kral ve kraliçenin önünde korktu.
7 Kral şarap ziyafetinden öfkeyle kalkıp saray bahçesine girdi. Haman,
kralın kendisine karşı kötü bir şey kararlaştırdığını gördüğü için, Kraliçe
Ester'den hayatını dilenmek için ayağa kalktı.
8 Sonra kral saray bahçesinden şarap ziyafetinin yapıldığı yere döndü; ve
Haman, Ester'in üzerinde olduğu sedire kapanmıştı. O zaman kral, “Adam
evde, önümde kraliçeye mi saldıracak?” dedi. Söz kralın ağzından çıkar çıkmaz,
Haman'ın yüzünü örttüler.
9 O zaman kralın yanındaki hadımlardan biri olan Harbona, “İşte, Haman'ın
kral için iyi konuşan Mordekay için yaptırdığı elli arşın* yüksekliğindeki
darağacı Haman'ın evinde duruyor” dedi.
Kral, “Onu onun üzerine asın!” dedi.
10 Böylece Haman'ı Mordekay için hazırlattığı darağacına astılar. O zaman
kralın öfkesi yatıştı.

8

1 O gün Kral Ahaşveroş, Yahudiler'in düşmanı Haman'ın evini kraliçe
Ester'e verdi. Mordekay kralın önüne geldi; çünkü Ester ona kendisinin nesi
olduğunu ona söylemişti.
2 Kral, Haman'dan aldığı yüzüğünü çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester,
Mordekay'ı Haman'ın evi üzerine koydu.
3 Ester yine kralın önünde konuştu, ayaklarına kapanıp gözyaşlarıyla Agaglı
Haman'ın kötülüğünü ve Yahudiler'e karşı kurmuş olduğu düzeni ortadan
kaldırmasını rica etti.
4 O zaman kral altın asayı Ester'e uzattı. Ester kalkıp kralın önünde durdu.
5 Kadın, “Eğer krala uygun görünürse, eğer onun gözünde lütuf bulduysam,
ve bu krala doğru görünüyorsa, ve kendisinin gözünde hoş görünüyorsam,
Agaglı Hammedata'nın oğlu Haman'ın düzdüğü, kralın bütün illerinde
bulunan Yahudiler'i yok etmek için yazdığı mektupları iptal etmek için
yazılsın” dedi.
6 “Çünkü halkıma gelecek kötülüğü görmeye nasıl dayanabilirim?
Akrabalarımın yok edilmesini görmeye nasıl dayanabilirim?”
7 O zaman Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, “Bak,
Ester'e Haman'ın evini verdim ve Yahudiler'e el uzattığı için onu darağacına
astılar.
8 Yahudiler'e de, kralın adına istediğiniz gibi yazın ve kralın yüzüğüyle
mühürleyin; çünkü kralın adıyla yazılmış ve kralın yüzüğüyle mühürlenmiş
yazıyı kimse iptal edemez.” dedi.
9 O zaman, üçüncü ayda, Sivan ayında, ayın yirmi üçüncü gününde, kralın
kâtipleri çağrıldı; ve Mordekay'ın Yahudiler'e, yerel valilere, Hindistan'dan
Etiyopya'ya kadar olan illerin valilerine ve beylerine, yüz yirmi yedi ile, her
ile yazısına göre, her halka kendi dilinde, Yahudiler'e de yazısına ve kendi
diline göre buyurduğu her şeye göre yazıldı.
10 Kral Ahaşveroş adına yazdı ve kralın yüzüğüyle mühürledi ve
mektupları, hızlı atlardan yetiştirilmiş krallık atlarına binerek, at sırtında
ulakların eliyle gönderdi.

---

* **7:9** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

11 Kral bu mektuplarda, her kentte bulunan Yahudiler'e, kendilerini bir
araya toplayıp hayatlarını savunmaları, kendilerine, küçüklerine ve
kadınlarına saldıran ve mallarını yağmalayan halkın ve ilin bütün gücünü,
12 Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde, on ikinci ayın, Adar ayının on üçüncü
gününde bir günde tahrip etmeleri, öldürmeleri ve yok etmeleri için izin
verdi.
13 Mektubun bir kopyası, emrin her ilde duyurulması için bütün halklara
ilan oldu; ta ki, Yahudiler o gün düşmanlarından öçlerini almaya hazır
olsunlar.
14 Böylece kralın atlarına binen ulaklar çıktı, aceleyle ve kralın buyruğuyla
sıkıştırıldılar. Emir Susa Kalesi'nde ilan edildi.
15 Mordekay, kralın önünden mavi ve beyaz krallık giysileri, büyük bir altın
taç ve ince keten ve mor bir kaftanla çıktı; ve Susa Kenti haykırdı ve sevindi.
16 Yahudiler'in ışığı, sevinci, neşesi ve saygınlığı vardı.
17 Her ilde ve her kentte, kralın buyruğu ve fermanı nereye vardıysa,
Yahudiler'in neşesi, sevinci, şöleni ve bayramı vardı. Ülkenin halklarından
birçoğu Yahudi oldu, çünkü Yahudiler'in korkusu üzerlerine düşmüştü.

9

1 On ikinci ayda, yani Adar ayında, ayın on üçüncü gününde, kralın
buyruğu ve fermanı yürürlüğe girmek üzereyken, Yahudiler'in düşmanlarının
onları yenmeyi umdukları gün (Ama bunun tam tersi oldu, Yahudiler
kendilerinden nefret edenleri yendiler.),
2 Yahudiler, Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerinde, kendilerine
zarar vermek isteyenlere el koymak için toplandılar. Kimse onlara karşı
koyamadı, çünkü onların korkusu bütün halkın üzerine çökmüştü.
3 İllerin bütün beyleri, yerel valiler, valiler ve kralın işini yapanlar,
Yahudiler'e yardım ettiler, çünkü Mordekay'ın korkusu üzerlerine çökmüştü.
4 Çünkü Mordekay kralın evinde büyüktü ve ünü bütün illere yayılmıştı,
çünkü Mordekay adlı adam gittikçe büyüyordu.
5 Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, kıyım ve yıkımla yok
ettiler ve kendilerinden nefret edenlere istediklerini yaptılar.
6 Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler.
7 Parşandata'yı, Dalfon'u, Aspat'ı,
8 Porata'yı, Adalia'yı, Aridata'yı,
9 Parmaşta'yı, Arisay'ı, Arida'yı ve Vaizata'yı,
10 Yahudi düşmanı Hammedata'nın oğlu Haman'ın on oğlunu öldürdüler,
ama yağmaya el sürmediler.
11 O gün Susa Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı kralın önüne getirildi.
12 Kral Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz kişiyi, Haman'ın
on oğlunu da öldürüp yok ettiler; kralın diğer illerinde neler yapmışlar? Daha
fazla ne dilersin? Yapılacaktır." dedi.
13 Ester, "Eğer kral uygun görürse, Susa'daki Yahudiler'e, bugünün emrine
göre yarın da aynısını yapmaları ve Haman'ın on oğlunun darağacına
asılmaları için izin verilsin" dedi.
14 Kral bunun yapılmasını buyurdu. Susa'da bir emir ilan edildi ve
Haman'ın on oğlunu astılar.
15 Susa'daki Yahudiler, Adar ayının on dördüncü günü toplandılar ve
Susa'da üç yüz kişiyi öldürdüler; ama yağmaya el sürmediler.

16 Kralın illerindeki öbür Yahudiler de toplandılar, hayatlarını savundular, düşmanlarından rahat ettiler ve kendilerinden nefret eden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler; ama yağmaya el sürmediler.
17 Bu, Adar ayının on üçüncü günü yapıldı; ve on dördüncü gününde dinlendiler, ve onu ziyafet ve sevinç günü yaptılar.

18 Ama Susa'da bulunan Yahudiler, ayın on üçüncü ve on dördüncü günlerinde toplandılar; ve o ayın on beşinci günü dinlendiler ve onu bir ziyafet ve sevinç günü yaptılar.
19 Bunun üzerine, surlarla çevrili olmayan kentlerde oturan köy Yahudiler'i, Adar ayının on dördüncü gününü sevinç ve ziyafet günü, bayram ve birbirlerine yiyecek gönderme günü yaptılar.

20 Mordekay bu şeyleri yazıp Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde, yakında ve uzakta olan Yahudiler'in hepsine mektuplar gönderdi,
21 onlara, her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci gününü tutmalarını,
22 Yahudiler'in düşmanlarından rahat ettikleri günler olarak, üzüntüden sevince, yastan bayrama döndüğü bir ay olarak; bu günleri ziyafet ve sevinç günleri yapmalarını, birbirlerine yiyecek ve yoksullara armağanlar göndermelerini buyurdu.
23 Yahudiler, Mordekay'ın kendilerine yazdığı gibi, başlattıkları geleneği kabul ettiler.
24 Çünkü Agaglı Hammedata'nın oğlu, bütün Yahudiler'in düşmanı olan Haman, Yahudiler'i yok etmek için onlara düzen kurmuş ve onları tüketip yok etmek için kura olan "Pur"u kura olarak atmıştı.
25 Ama bu şey krala bildirilince, kral da Yahudiler'e karşı kurmuş olduğu kötü düzen kendi başına dönsün ve kendisinin ve oğullarının darağacına asılsın diye mektuplarla buyurdu.

26 Bu nedenle bu günlere "Pur" sözcüğünden gelen "Purim"* adını verdiler. Bu nedenle, bu mektubun bütün sözlerinden ve bu mesele hakkında gördüklerinden ve başlarına gelenler yüzünden,
27 Yahudiler, kendi soylarına ve kendilerine katılan herkese, her yıl yazılanlara ve belirlenen zamana göre bu iki günü kutlamaktan geri kalınmasın;
28 ve bu günler her kuşakta, her ailede, her ilde ve her kentte hatırlansın ve tutulsun; Yahudiler arasında bu Purim günleri geçirilmeyip, onların anılması soyları† arasından yok olmasın diye kendilerine bir kural koydular.

29 O zaman, Abihayil'in kızı olan Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay, Purim'in bu ikinci mektubunun onayı için tam yetkiyle yazdılar.
30 Yahudi Mordekay ve Kraliçe Ester'in emretmiş olduğu üzere, oruçlar ve yaslar konusunda kendilerine ve çocuklarına yükledikleri gibi, Purim günlerinin belli zamanlarında onaylamak için,
31 Ahaşveroş'un krallığının yüz yirmi yedi ilindeki bütün Yahudiler'e barış ve gerçek sözleriyle mektuplar gönderdi.
32 Ester'in buyruğu Purim'in bu konularını onayladı ve kitapta yazıldı.

10

1 Kral Ahaşveroş, kara üzerine ve deniz adaları üzerine vergi koydu.

* **9:26** Purim, kura anlamına gelen pur kelimesinin İbranice çoğuludur. † **9:28** veya tohum

2 Kudretinin ve gücünün bütün işleri, ve kralın yükseltmiş olduğu
Mordekay'ın büyüklüğünün tam öyküsü, Medya ve Pers krallarının tarihler
kitabında yazılı değil midir?
3 Çünkü Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci, Yahudiler
arasında büyük, kalabalık olan kardeşleri tarafından kabul gören, halkının
iyiliğini arayan ve bütün soyuna barış konuşan bir adamdı.

İYOV

1 Uz ülkesinde İyov adında bir adam vardı. Bu adam kusursuz ve doğruydu,
Tanrı'dan* korkardı ve kötülükten kaçınırdı.
2 Kendisine yedi oğul ve üç kız doğdu.
3 Malları olarak da yedi bin koyunu, üç bin devesi, beş yüz çift öküzü, beş
yüz dişi eşeği ve çok büyük bir ev halkı vardı; öyle ki, bu adam bütün doğu
çocuklarının en büyüğüydü.
4 Oğulları gider ve her biri kendi doğum gününde evinde bir ziyafet
verirdi; gönderip üç kız kardeşlerini de kendileriyle birlikte yiyip içmeleri için
çağırırlardı.
5 Böylece ziyafet günleri sona erince, İyov onları gönderip kutsardı ve sabah
erkenden kalkıp hepsinin sayısına göre yakmalık sunular sunardı. Çünkü
İyov, "Oğullarım günah işlemiş ve yüreklerinde Tanrı'yı inkâr etmiş olabilirler"
derdi. İyov sürekli böyle yapardı.
6 Tanrı oğulları kendilerini Yahve'nin† önünde sunmak için geldikleri gün,
Şeytan da onların arasında geldi.
7 Yahve Şeytan'a, "Nereden geldin?" dedi.
O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "Yeryüzünde dolaşmaktan, inip
çıkmaktan" dedi.
8 Yahve Şeytan'a, "Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde
onun gibisi yoktur; kusursuz ve doğru bir adam, Tanrı'dan korkar ve
kötülükten kaçınır."
9 O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "İyov boşuna mı Tanrı'dan
korkuyor?
10 Onun etrafına, evinin etrafına ve sahip olduğu her şeyin etrafına, her
yandan çit örmedin mi? Ellerinin işini bereketledin ve ülkede onun malı arttı.
11 Ama şimdi elini uzat da sahip olduğu her şeye dokun, yüzüne karşı seni
inkâr edecektir." dedi.
12 Yahve Şeytan'a, "İşte,‡ nesi varsa senin elinde. Yalnız kendisine elini
uzatma." dedi.
Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı.
13 Günlerden bir gün, oğulları ve kızları, ağabeylerinin evinde yemek yiyip
şarap içerken,
14 İyov'a bir ulak geldi ve, "Öküzler çift sürüyordu, eşekler de yanlarında
otluyordu,
15 Sabalılar saldırdı ve onları alıp götürdü. Evet, hizmetçileri kılıçtan
geçirdiler, yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum." dedi.
16 O daha konuşurken, bir başkası da gelip, "Tanrı'nın ateşi gökyüzünden
düştü, koyunları ve hizmetçileri yakıp yok etti, yalnız ben, sana bildireyim
diye kaçıp kurtuldum" dedi.

---

* **1:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:6** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:12** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

17 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, “Keldaniler üç bölük halinde
develere saldırdılar, onları alıp götürdüler, evet, hizmetçileri kılıçtan
geçirdiler; ve yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum” dedi.
18 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, “Oğulların ve kızların
ağabeylerinin evinde yemek yiyor ve şarap içiyorlardı” dedi.
19 “Ve işte, çölden büyük bir rüzgâr geldi, evin dört köşesine çarptı ve ev
gençlerin üzerine yıkıldı, ve öldüler. Sana bildireyim diye, yalnız ben kaçıp
kurtuldum.”
20 Bunun üzerine İyov kalktı, cübbesini yırttı, başını tıraş etti, yere kapanıp
tapındı.
21 “Çıplak çıktım annemin rahminden, çıplak da döneceğim oraya” dedi.
“Yahve verdi, Yahve aldı. Yahve'nin adı yücelsin.”
22 Bütün bunlarda İyov günah işlemedi, Tanrı'yı da suçlamadı.

2

1 Yine, Tanrı'nın oğulları kendilerini Yahve'nin önünde sunmak için
geldikleri gün, Şeytan da onların arasında Yahve'nin önünde kendini sunmak
için geldi.
2 Yahve Şeytan'a, “Nereden geldin?” diye sordu.
Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “Yeryüzünde dolaşmaktan, inip çıkmaktan”
dedi.
3 Yahve Şeytan'a, “Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde
onun gibisi yoktur. Kusursuz ve doğru bir adamdır, Tanrı'dan korkar,
kötülükten kaçınır. Sen beni sebepsiz yere onu harap etmek için kışkırttığın
halde, hâlâ dürüstlüğünü koruyor.”
4 Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “Deri yerine deri” dedi. “Evet, insan yaşamı
için nesi varsa verir.
5 Ama şimdi elini uzat, kemiğine ve etine dokun, yüzüne karşı seni inkâr
edecektir.”
6 Yahve Şeytan'a, “İşte, o senin elinde. Yalnız hayatını esirge.” dedi.
7 Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı ve İyov'u ayağının tabanından
başına kadar acı veren yaralarla vurdu.
8 İyov kendini kazımak için bir çömlek parçası aldı ve kül içinde oturdu.
9 O zaman karısı ona, “Hâlâ dürüstlüğünü koruyor musun? Tanrı'yı inkâr
et ve öl.” dedi.
10 Ama o, ona, “Akılsız kadınlardan biri gibi konuşuyorsun. Ne? Tanrı'nın
elinden iyilik kabul edelim de, kötülük kabul etmeyelim mi?” dedi.
Bütün bunlarda İyov dudaklarıyla günah işlemedi.
11 İyov'un üç dostu, başına gelen bütün bu kötülükleri duyduklarında, her
biri kendi yerinden geldi: Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar; ve
onunla acınmak ve onu teselli etmek üzere gelmek için birbirleriyle
sözleştiler.
12 Uzaktan gözlerini kaldırdıklarında onu tanımadılar, seslerini yükseltip
ağladılar; ve her biri cübbesini yırttı ve gökyüzüne doğru başlarına toprak
saçtılar.
13 Böylece yedi gün yedi gece onunla birlikte yerde oturdular ve kimse
ona tek bir söz söylemedi, çünkü kederinin çok büyük olduğunu gördüler.

3

1 Bundan sonra İyov ağzını açtı ve doğduğu günü lanetledi.

2 İyov şöyle yanıt verdi:
3 “Doğduğum gün,
‘Bir erkek çocuğa gebe kaldı’ denen gece yok olsun.
4 O gün karanlık olsun.
Yukarıdan Tanrı onu aramasın,
onun üzerine ışık parlamasın.
5 Karanlık ve ölüm gölgesi ona sahip çıksınlar.
Üzerinde bir bulut dursun.
Günü karartan her şey onu dehşete soksun.
6 O geceye gelince, onu koyu karanlık yakalasın.
Yılın günleri arasında sevinmesin.
Ayların sayısına girmesin.
7 İşte, o gece kısır olsun.
İçinde sevinç sesi duyulmasın.
8 Günü lanetleyenler,
Levyatan'ı uyandırmaya hazır olanlar onu lanetlesin.
9 Alacakaranlığın yıldızları kararsın.
Işık arasın da olmasın,
sabahın göz kapaklarını da görmesin.
10 Çünkü annemin rahminin kapılarını kapatmadı,
gözümden sıkıntıyı gizlemedi.”
11 “Neden rahimden çıkarken ölmedim?
Annem beni doğururken ruhumu neden teslim etmedim?
12 Neden beni dizler,
emeyim diye memeler karşıladı?
13 Çünkü yatmış ve sessiz olurdum.
Uyumuş olurdum,
14 Kendilerine harabeler yapmış olan,
yeryüzünün kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
15 ya da evlerini gümüşle doldurmuş olan,
Altın sahibi beylerle birlikte rahat etmiş olurdum.
16 Ya da hiç ışığı görmemiş bebekler gibi,
gizlilikte vaktinden önce doğmuş bir çocuk gibi olurdum.
17 Orada kötüler sıkıntı çektirmeyi bırakırlar.
Yorgunlar orada rahatlar.
18 Tutuklular orada hep rahattır.
Angaryacının sesini duymazlar.
19 Küçük de büyük de oradadır.
Hizmetçi efendisinden özgürdür.”
20 “Neden sefalet içinde olana ışık,
canı acı olana yaşam verilir?
21 Onlar ki, ölümü özlerler, ama gelmez;
gizli hazinelerden daha çok onu ararlar,
22 Mezarı bulduklarında,
fazlasıyla coşup sevinç duyarlar?
23 Neden yolu gizli olan,
Tanrı'nın çitle çevirdiği adama ışık verilir?
24 Çünkü inlemem ekmek yememden önce geliyor.
İnlemelerim su gibi dökülüyor.
25 Çünkü korktuğum şey başıma geliyor,

ve çekindiğim şey üzerime geliyor.
26 Rahat değilim, ne de sakinim, ne de dinlenmem var;
ama sıkıntı geliyor.”

4

1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
2 “Eğer birisi seninle konuşmaya kalkışırsa kederlenir misin?
3 İşte, birçok insana sen ders verdin,
zayıf elleri güçlendirdin.
4 Senin sözlerin düşene destek oldu,
güçsüz dizleri sağlamlaştırdın.
5 Ama şimdi sana gelince sen bitkin düştün.
Sana dokununca rahatsız oldun.
6 Senin güvendiğin kendi dindarlığın değil mi?
Umudun kendi yollarının doğruluğu değil mi?”
7 “Şimdi hatırla, kim suçsuz olup mahvoldu?
Ya da dürüstler nerede kesilip atıldı?
8 Benim gördüğüme göre, kötülük sürenler
ve sıkıntı ekenler, onu biçiyorlar.
9 Tanrı'nın soluğuyla mahvoluyorlar.
Öfkesinin soluğuyla yok oluyorlar.
10 Aslanın kükremesi,
kızgın aslanın sesi,
genç aslanların dişleri kırıldı.
11 Yaşlı aslan av eksikliğinden yok oluyor.
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.”
12 “Şimdi gizlice bana bir şey getirildi.
Ondan kulağım bir fısıltı aldı.
13 Gece görümlerinden gelen düşünceler içinde,
insanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
14 üzerime korku ve titreme geldi,
bütün kemiklerimi titretti.
15 O zaman önümden bir ruh geçti.
Bedenimin tüyleri ürperdi.
16 Yerinde durdu, ama görünüşünü seçemedim.
Gözlerimin önünde bir suret vardı.
Sessizlik oldu, o zaman bir ses duydum, şöyle diyordu:
17 'Ölümlü insan Tanrı'dan daha adil olur mu?
İnsan kendi Yaratıcısı'ndan daha temiz olur mu?
18 İşte, hizmetkârlarına güvenmiyor.
Meleklerini hatayla suçluyor.
19 Çamurdan evlerde oturanlar,
temelleri toprakta olanlar,
Güveden önce ezilenler ne kadar da çok!
20 Sabah ile akşam arasında harap olurlar.
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.
21 İçlerindeki çadır ipleri çekilip alınmıyor mu?
Ölüyorlar, ama bilgelik olmadan.'”

5

1 “Şimdi çağır; sana yanıt verecek biri var mı?
Kutsallardan hangisine yöneleceksin?
2 Çünkü kin, akılsızı öldürür,
kıskançlık da saf insanı öldürür.
3 Akılsızın kök saldığını gördüm,
ama hemen onun meskenini lanetledim.
4 Onun çocukları güvenlikten uzaktır.
Kapıda ezilirler.
Onları kurtaracak kimse de yoktur.
5 Açlar onun ürününü yer,
dikenlerin arasından bile alır.
Tuzak onların malları için ağzını açmıştır.
6 Çünkü sıkıntı topraktan çıkmaz,
dert de yerden bitmez.
7 Ama insan sıkıntıya doğar,
kıvılcımların yukarı uçtuğu gibi.”
8 “Ama ben Tanrı'yı arardım.
Davamı Tanrı'ya bırakırdım.
9 Anlaşılmaz büyük işler yapan,
sayısız şaşılacak şeyler yaratan Tanrı'ya.
10 O ki, yeryüzüne yağmur verir,
tarlaların üzerine su gönderir;
11 böylece alçak olanları yüksek yere koyar,
yas tutanları güvenliğe çıkarır.
12 Kurnazların planlarını bozar,
öyle ki, elleri düzenlerini yapamaz.
13 Bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakalar;
kurnazların öğüdü baş aşağı gider.
14 Gündüz karanlıkla karşılaşırlar,
öğleyin de gece gibi el yordamıyla dolaşırlar.
15 Ama kılıçtan, onların ağızlarından,
yoksulu güçlünün elinden kurtarır.
16 Böylece yoksulun umudu olur,
adaletsizlik de ağzını kapatır.”
17 “İşte, Tanrı'nın terbiye ettiği adam mutludur.
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in terbiyesini hor görme.
18 Çünkü O incitir ve O sarar.
O yaralar, O'nun elleri iyileştirir.
19 Seni altı sıkıntı içinde kurtaracak,
evet, yedisinde sana kötülük dokunmayacak.
20 Kıtlıkta seni ölümden,
savaşta kılıcın gücünden kurtaracak.
21 Dilin kamçısından saklı kalacaksın,
yıkım gelince ondan korkmayacaksın.
22 Yıkıma ve kıtlığa güleceksin,
yeryüzünün hayvanlarından korkmayacaksın.
23 Çünkü kırın taşlarıyla dost olacaksın.
Kırın hayvanları seninle barış içinde olacak.
24 Çadırının barış içinde olduğunu bileceksin.
Ağılını ziyaret edeceksin ve hiçbir eksiğin olmayacak.

25 Ve soyunun büyük olacağını,
soyunun* yeryüzünün otu gibi olacağını bileceksin.
26 Tam ihtiyarlıkta mezarına geleceksin,
tıpkı mevsiminde gelen başak gibi.
27 İşte, araştırdık. Böyledir.
Bunu işit de, kendi iyiliğin için bil."

6

1 O zaman İyov şöyle karşılık verdi,
2 "Keşke sıkıntım tartılsa,
bütün felaketim de teraziye konsa!
3 Çünkü şimdi deniz kumundan daha ağır olurdu,
bu yüzden sözlerim düşüncesizce oldu.
4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde.
Ruhum onların zehirini içiyor.
Tanrı'nın dehşetleri bana karşı dizildiler.
5 Eşek otu varken anırır mı?
Ya da öküz yeminin üzerine böğürür mü?
6 Tadı olmayan şey tuzsuz yenir mi?
Ya da yumurtanın beyazında tat var mı?
7 Canım onlara dokunmayı reddediyor.
Onlar benim için iğrenç bir yiyecek gibidir."
8 "Keşke yerine gelse,
özlediğim şeyi Tanrı verse,
9 Tanrı beni ezmeyi hoş görse,
elini serbest bıraksa da, beni kesip atsa!
10 Bu benim tesellim olsun,
evet, esirgemeyen acının içinde sevineyim,
Kutsal Olan'ın sözlerini inkâr etmedim diye.
11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
12 Gücüm taşların gücü müdür?
Ya da etim tunçtan mıdır?
13 Kendime yardımım yok mu,
bilgelik benden uzaklaştırıldı?"
14 "Bayılmaya hazır olana, dostundan şefkât gerek;
Yüce Olan'ın korkusunu terk etse bile.
15 Kardeşlerim aldatıcı bir dere gibi,
geçip giden derelerin kanalı gibi davrandılar;
16 o dereler ki, buz yüzünden karanlıktır,
kar onların içinde saklanır.
17 Kurak mevsimde yok olurlar.
Sıcak olduğunda yerlerinden tükenirler.
18 Yanlarında seyahat eden kervanlar sapar.
Çöle çıkarlar ve yok olurlar.
19 Tema kervanları baktılar.
Şeba yolcuları onları bekliyorlar.
20 Güvenmiş oldukları için sıkıntıya düştüler.
Oraya vardıklarında şaşkına döndüler.

* **5:25** veya tohum

21 Çünkü şimdi siz bir hiç oldunuz.
Bir dehşet görüyorsunuz ve korkuyorsunuz.
22 Hiç, 'Bana verin'
ya da, 'Malınızdan bana bir armağan verin' dedim mi?
23 Ya da, 'Beni düşmanın elinden kurtarın' dedim mi?
Ya da, 'Zulmedenlerin elinden beni kurtarın' dedim mi?"
24 "Bana öğretin de susayım.
Bana hatamı anlatın.
25 Doğruluk sözleri ne kadar da güçlüdür!
Ama azarlamanız neyi azarlıyor?
26 Çaresizin sözleri rüzgâr gibi olduğundan,
sözleri mi azarlamayı düşünüyorsunuz?
27 Evet, yetimler için kura çekerdiniz,
dostunuz için de pazarlık ederdiniz.
28 Şimdi lütfedip bana bakın,
çünkü kesinlikle yüzünüze karşı yalan söylemeyeceğim.
29 Lütfen geri dönün.
Haksızlık olmasın.
Evet, geri dönün.
Benim davam doğrudur.
30 Dilimde haksızlık var mı?
Damağım kötü şeyleri ayırt etmez mi?"

7

1 "Yeryüzünde insan zorla çalıştırılmıyor mu?
Günleri ücretli bir işçinin günleri gibi değil midir?
2 Gölgeyi içtenlikle arzulayan bir hizmetçi,
ücretini arayan bir ücretli gibi,
3 Böylece sefalet ayları bana mülk edindirildi,
benim için yorucu geceler belirlendi.
4 Yattığımda, 'Ne zaman kalkacağım ve gece geçecek?' diyorum.
Gün doğana dek dönüp duruyorum.
5 Etim kurtlarla ve topraktan kabuklarla kaplı.
Derim kapanıyor ve yine açılıyor.
6 Günlerim dokumacının mekiğinden daha hızlı,
umutsuz bir şekilde tükeniyor.
7 Hayatımın bir soluk olduğunu hatırla.
Gözüm artık iyilik görmeyecek.
8 Beni görmekte olanın gözü artık beni görmeyecek.
Senin gözlerin üzerimde olacak, ama ben olmayacağım.
9 Bulut nasıl dağılıp yok olursa,
Şeol'e* inen de bir daha çıkamaz.
10 Artık evine dönmeyecek,
yeri de onu tanımaz olacak.
11 Bu yüzden susmayacağım.
Ruhumun sıkıntısıyla konuşacağım.
Canımın acılığıyla yakınacağım.
12 Ben deniz miyim ya da deniz canavarı mıyım ki,
üzerime bekçi koydun?

* **7:9** Şeol ölüler diyarıdır.

13 Yatağım beni rahatlatacak,
döşeğim yakınmamı hafifletecek dediğimde,
14 o zaman beni düşlerle korkutuyor,
Görümlerle dehşete düşürüyorsun.
15 Böylece canım boğulmayı,
kemiklerimden daha çok ölümü seçiyor.
16 Hayatımdan nefret ediyorum.
Sonsuza dek yaşamak istemiyorum.
Beni tek başıma bırak, çünkü günlerim bir soluktan ibaret.
17 İnsan nedir ki, onu büyütesin,
düşünceni onunla meşgul edesin,
18 her sabah onu ziyaret edip
her an onu sınayasın?
19 Ne zamana dek benden gözünü ayırmayacaksın,
tükürüğümü yutuncaya dek beni tek başıma bırakmayacaksın?
20 Eğer günah işlediysem, sana ne yaptım, ey insan gözcüsü?
Neden beni kendine hedef koydun,
böylece ben kendime yük oldum?
21 Neden itaatsizliğimi bağışlamıyor, suçumu ortadan kaldırmıyorsun?
Çünkü şimdi toprak içinde yatacağım.
Beni gayretle arayacaksın, ama ben olmayacağım.”

8

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle karşılık verdi:
2 “Ne zamana dek bu şeyleri söyleyeceksin?
Ağzının sözleri güçlü bir rüzgâr mı olacak?
3 Tanrı adaleti mi saptırıyor?
Yoksa Her Şeye Gücü Yeten doğruluğu mu saptırıyor?
4 Çocukların O'na karşı günah işlediyse,
onları itaatsizliklerinin eline teslim etti.
5 Eğer Tanrı'yı gayretle aramak istiyorsan,
yakarışını Her Şeye Gücü Yeten'e yap.
6 Eğer sen temiz ve doğru olsaydın,
O kesinlikle şimdi senin için uyanırdı
ve doğruluğunun meskenini başarılı kılardı.
7 Başlangıcın küçük olsa da,
sonun çok büyük olacak.”
8 “Lütfen geçmiş kuşaklara sor.
Atalarının ne öğrendiğini bulup çıkar.
9 (Çünkü biz daha dünkileriz,
bir şey de bilmiyoruz,
Çünkü yeryüzündeki günlerimiz bir gölgedir.)
10 Sana öğretmezler mi, anlatmazlar mı,
yüreklerinden sözler söylemezler mi?”
11 “Papirüs bataklık olmadan büyür mü?
Sazlar susuz büyür mü?
12 Henüz yeşilken, kesilmeden,
her kamıştan önce kurur.
13 Tanrı'yı unutanların hepsinin yolları böyledir.
Tanrısız adamın umudu yok olur,

14 güvendiği şey paramparça olur,
güvendiği bir örümcek ağıdır.
15 Evine yaslanır, ama o ayakta durmaz.
Ona yapışır, ama o dayanmaz.
16 Güneşin önünde o yeşildir,
Filizleri bahçesinin üzerine uzanır.
17 Kökleri kaya yığınına sarılmıştır.
Taşların yerini görür.
18 Eğer yerinden yıkılırsa,
o zaman o yer onu inkâr edecek ve 'Seni görmedim' diyecektir.
19 İşte, O'nun yolunun sevinci budur.
Yeryüzünden başkaları çıkacaktır."
20 "İşte, Tanrı kusursuz bir adamı kendisinden atmayacak,
kötülük yapanlara destek olmayacaktır.
21 Senin ağzını gülüşle,
dudaklarını haykırışla dolduracaktır.
22 Senden nefret edenler utançla örtülecek.
Kötülerin çadırı artık olmayacaktır."

9

1 İyov şöyle yanıt verdi:
2 "Gerçekten bilirim ki, öyledir,
ama insan Tanrı'ya karşı nasıl haklı olabilir?
3 Eğer onunla çekişmek istese,
binde bir bile O'na yanıt veremez.
4 Tanrı yüreğinde bilge, kudretinde güçlüdür.
O'na karşı kim kendini katılaştırdı da başarılı oldu?
5 Dağları yerinden oynatır, ama onlar bunu anlamazlar,
öfkesiyle onları devirdiğinde.
6 Yeryüzünü yerinden oynatır.
onun direkleri titrer.
7 Güneşe buyruk verir, o da doğmaz,
ve yıldızları mühürler.
8 Tek başına gökleri gerer
ve denizin dalgaları üzerinde yürür.
9 Ayı'yı, Oriyon'u ve Ülker'i,
güneyin odalarını yapan O'dur.
10 Keşfedilemez büyük şeyler yapan,
evet, sayısız şaşılacak şeyler yapan O'dur.
11 İşte yanımdan geçer, ama O'nu görmem.
Geçip gider, ama O'nu fark etmem.
12 İşte kapar götürür.
O'na kim engel olabilir?
Kim O'na, 'Ne yapıyorsun?' diye sorabilir?"
13 "Tanrı öfkesini geri çekmeyecek.
Rahav'ın yardımcıları O'nun altında eğilecekler.
14 Nerede kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,
ve O'nunla çekişmek için sözlerimi seçeyim?
15 Haklı olsam bile, yine de O'na yanıt vermezdim.
Hâkimime yalvarırdım.

16 Eğer çağırmış olsaydım ve bana yanıt vermiş olsaydı,
yine de sesime kulak verdi diye inanmazdım.
17 Çünkü beni fırtınayla kırıyor,
sebepsiz yere yaralarımı çoğaltıyor.
18 Nefes almama izin vermiyor,
ama beni acıya doyuruyor.
19 Eğer güç meselesiyse, işte, O kudretlidir!
Eğer adalet meselesiyse,
O der ki, 'Kim beni çağıracak?'
20 Ben doğru olsam da,
kendi ağzım beni mahkûm edecektir.
Suçsuz olsam da, beni çarpık çıkaracaktır.
21 Ben suçsuzum.
Kendimi saymıyorum.
Hayatımı hor görüyorum.”
22 “Hepsi aynı.
Bu yüzden diyorum ki, suçsuzu da kötüyü de yok ediyor.
23 Eğer bela birden bire öldürürse,
masumun denenmesiyle alay edecektir.
24 Yeryüzü kötülerin eline verilmiş.
Hâkimlerinin yüzlerini örten O'dur.
Eğer O değilse, kimdir?”
25 “Şimdi günlerim bir koşucudan daha hızlı.
İyilik görmeden kaçmaktalar.
26 Hızlı gemiler gibi,
avına saldıran kartal gibi geçip gittiler.
27 Eğer 'Yakınmamı unutacağım,
üzgün yüzümü değiştirip neşeleneceğim' desem,
28 bütün acılarımdan korkarım.
Beni suçsuz saymayacağını bilirim.
29 Mahkûm olacağım.
Öyleyse neden boşuna çabalıyorum?
30 Eğer karla yıkansam,
ellerimi kül suyuyla temizlesem de,
31 Yine beni pislik çukuruna daldırırsın.
Kendi giysilerim benden nefret eder.
32 Çünkü O benim gibi insan değil ki, O'na yanıt vereyim,
birlikte yargıya gireyim.
33 Aramızda bir hakem yok ki,
elini ikimizin üzerine koysun.
34 Değneğini benden çeksin.
O'nun dehşeti beni korkutmasın;
35 o zaman konuşurdum ve O'ndan korkmazdım;
çünkü böyle ben kendimde değilim.”

10

1 “Canım yaşamımdan bıktı.
Yakınmama serbestçe yol vereceğim.
Canımın acısıyla konuşacağım.
2 Tanrı'ya diyeceğim ki, ‘Beni mahkûm etme.

Bana neden benimle çekiştiğini göster.
3 Eziyet etmen, ellerinin işini hor görmen
ve kötülerin öğüdüne gülümsemen senin için iyi mi?
4 Sende insan gözü mü var?
Yoksa insanların gördüğü gibi mi görüyorsun?
5 Günlerin ölümlülerin günleri gibi,
yılların insan yılları gibi mi de,
6 Kötülüğümü soruşturup
günahımı araştırıyorsun?
7 Kötü olmadığımı bildiğin halde,
senin elinden beni kurtaracak kimse yoktur.
8 "'Senin ellerin beni şekillendirdi ve tümüyle biçimlendirdi,
yine de sen beni mahvetmektesin.
9 Hatırla, yalvarırım, sen bana balçık gibi biçimlendirdin.
Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
10 Beni süt gibi dökmedin mi,
peynir gibi katılaştırmadın mı?
11 Beni deri ve etle giydirdin,
kemiklerle ve sinirlerle ördün.
12 Bana yaşam ve sevgi dolu iyilik verdin.
Senin ziyaretin ruhumu korudu.
13 Yine de bunları yüreğinde sakladın.
Şunun senin yanında olduğunu bilirim:
14 Eğer günah işlersem beni izlersin.
Kötülüğümden beni suçsuz çıkarmazsın.
15 Kötüysem vay halime!
Doğruysam bile,
utançla dolup sıkıntımın bilincinde olarak
başımı kaldırmam.
16 Başım dikse, aslan gibi beni avlarsın.
Yine kendini bana güçlü gösterirsin.
17 Bana karşı tanıklıklarını yenilersin, bana olan öfkeni artırırsın.
Benimle olan savaş üzerine savaş."
18 "'Öyleyse, beni neden rahimden çıkardın?
Keşke ruhumu teslim etseydim ve hiçbir göz beni görmeseydi.
19 Hiç olmamış gibi olurdum.
Rahimden mezara götürülürdüm.
20 Günlerim az değil mi?
Yeter!
Beni tek başıma bırak ki, biraz olsun teselli bulabileyim,
21 geri dönmeyeceğim bir yere,
karanlık ve ölüm gölgesi diyarına gitmeden önce;
22 karanlığın gece yarısı,
ışığın da gece yarısı gibi olduğu,
ölüm gölgesi ve düzensizlik diyarına.' "

11

1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
2 "Söz çokluğu yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
3 Senin övünmelerin insanları susturmalı mı?

Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
4 Çünkü, ‘Öğretim temiz,
senin gözünde ben temizim’ diyorsun.
5 Ama keşke Tanrı konuşsa,
sana karşı dudaklarını açsa,
6 sana bilgeliğin sırlarını gösterse!
Çünkü gerçek bilgeliğin iki yüzü vardır.
Öyleyse Tanrı’nın senden, suçunun hak ettiğinden daha azını istediğini bil.”
7 “Tanrı’nın sırrını kavrayabilir misin?
Ya da Her Şeye Gücü Yeten’in sınırlarının derinliğine inebilir misin?
8 Onlar gök kadar yüksektir.
Ne yapabilirsin? Şeol’den* daha derindir. Ne bilebilirsin?
9 Ölçüsü yeryüzünden uzun,
denizden daha geniştir.
10 Eğer geçip giderse, ya da kapatırsa,
ya da mahkemeye çağırırsa, O'na kim karşı koyabilir?
11 Çünkü O yalancıları bilir.
Dikkat etmese bile kötülüğü görür.
12 İnsan yaban eşeğinin yavrusu olarak doğarsa,
boş kafalı insan da bilge olur.”
13 “Eğer yüreğini doğru tutarsan,
ellerini O'na doğru açarsan;
14 Eğer elinde kötülük varsa, onu uzaklaştır,
çadırlarında haksızlığın barınmasın;
15 o zaman mutlaka yüzünü lekesiz olarak kaldıracaksın.
Evet, sarsılmayacak ve korkmayacaksın.
16 Çünkü sıkıntını unutacaksın.
Onu akıp geçmiş sular gibi hatırlayacaksın.
17 Hayat öğle vaktinden daha berrak olacak.
Karanlık olsa bile, sabah gibi olacak.
18 Emniyette olacaksın, çünkü umut var.
Evet, araştıracaksın ve güven içinde dinleneceksin.
19 Üstelik yatacaksın ve kimse seni korkutmayacak.
Evet, birçokları senin lütfunu dileyecekler.
20 Ama kötülerin gözleri sönecek.
Kaçacak yerleri olmayacak.
Onların umudu ruhlarını teslim etmek olacaktır.”

12

1 İyov şöyle yanıt verdi:
2 “Kuşkusuz, siz halksınız,
bilgelik de sizinle birlikte ölecek.
3 Ama benim de sizin gibi anlayışım var;
sizden aşağı değilim.
Evet, böyle şeyleri kim bilmez?
4 Ben komşusu için gülünç biri gibi oldum,
ben ki, Tanrı'yı çağırırdım, O da yanıt verirdi.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.

* **11:8** Şeol ölüler diyarıdır.

5 Rahat olan birisinin düşüncesinde felaketi küçümseme vardır.
Ayağı kayanlar için bu hazırdır.
6 Haydutların çadırları rahatlık içindedir.
Tanrı'yı kışkırtanlar, ellerinde ilâhını taşıyanlar güvendedir.”
7 “Ama şimdi hayvanlara sorun, onlar da size öğretsinler;
gökyüzünün kuşlarına sorun, onlar da size anlatsınlar.
8 Ya da yeryüzüne konuş, o da sana öğretsin.
Denizin balıkları sana bildirsinler.
9 Bütün bunların arasında,
Yahve'nin elinin bunu yapmış olduğunu kim bilmez ki?
10 Her canlının yaşamı,
bütün insanların soluğu O'nun elindedir.
11 Damağın yediğini tattığı gibi,
kulak da sözleri sınamaz mı?
12 Yaşlılarda bilgelik,
uzun yaşamda anlayış vardır.”
13 “Bilgelik ve kudret Tanrı'dadır.
Öğüt ve anlayış O'nundur.
14 İşte, O yıkar ve bir daha bina edilemez.
Birini hapseder ve kurtuluş yoktur.
15 İşte, suları tutar ve kurutur.
Yeniden salar ve yeryüzünü altüst ederler.
16 Kuvvet ve bilgelik O'ndadır.
Aldatılan da aldatan da O'nundur.
17 Danışmanları soyulmuş olarak sürer.
Hâkimleri akılsızlaştırır.
18 Kralların bağını çözer.
Bellerini kuşakla bağlar.
19 Kâhinleri soyulmuş olarak sürer,
güçlüleri devirir.
20 Güvenilenlerin sözlerini ortadan kaldırır,
ihtiyarların anlayışını alır.
21 Beylerin üzerine aşağılama döker,
güçlülerin kuşaklarını çözer.
22 Karanlığın içinden derin şeyleri ortaya çıkarır,
ölüm gölgesini ışığa çıkarır.
23 Ulusları çoğaltır, onları yok eder.
Ulusları genişletir, onları sürgün eder.
24 Yeryüzü halkları önderlerinin anlayışını alır,
onları yolu olmayan bir çölde dolaştırır.
25 Işık olmadan karanlıkta el yordamıyla dolaşırlar.
Onları sarhoş biri gibi sendeletir.”

13

1 “İşte, gözüm bütün bunları gördü.
Kulağım duydu ve onu anladı.
2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum.
Ben sizden aşağı değilim.”
3 “Elbette Yüce Olan'la konuşmak,
Tanrı ile tartışmak isterdim.

4 Ama siz yalan uyduruyorsunuz.
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
5 Keşke tamamen sussanız!
O zaman bilge olurdunuz.
6 Şimdi davamı duyun.
Dudaklarımın iddialarını dinleyin.
7 Tanrı adına haksızca mı söyleyeceksiniz,
O'nun için hileyle mi konuşacaksınız?
8 O'nun tarafını mı tutuyorsunuz?
Tanrı için mi çekişiyorsunuz?
9 Sizi yoklarsa iyi mi?
Ya da O'nu da insan aldatır gibi aldatacak mısınız?
10 Gizlice taraf tutarsanız,
sizi mutlaka azarlayacaktır.
11 O'nun yüceliği sizi korkutmayacak mı,
dehşeti üzerinize düşmeyecek mi?
12 Akılda kalan sözleriniz küllerden özdeyişlerdir.
Savunmalarınız kilden savunmalardır.”
13 “Susun! Beni yalnız bırakın da konuşayım.
Başıma ne gelirse gelsin.
14 Neden etimi dişlerimin arasına alayım,
hayatımı avucumun içine koyayım?
15 İşte, O beni öldürecek. Umudum yok.
Yine de O'nun önünde yollarımı koruyacağım.
16 Bu da benim kurtuluşum olacak,
tanrısız bir adam O'nun önüne gelmeyecektir.
17 Sözümü dikkatle dinleyin.
Bildirim kulağınızda olsun.
18 İşte, davamı sıraladım.
Doğru olduğumu biliyorum.
19 Benimle çekişecek olan kimdir?
Çünkü o zaman susar ve ruhumu teslim ederdim.”
20 “Yalnız iki şeyi bana yapma,
o zaman kendimi senden saklamayacağım:
21 Elini benden uzaklaştır,
dehşetin beni korkutmasın.
22 O zaman çağır da, ben yanıt vereyim,
ya da ben konuşayım da, sen bana yanıt ver.
23 Günahlarım ve suçlarım ne kadar çok?
Bana itaatsizliğimi ve günahımı bildir.
24 Neden yüzünü gizliyorsun,
beni düşmanın sayıyorsun?
25 Sürülmüş bir yaprağa saldıracak mısın?
Kuru anızı kovalayacak mısın?
26 Çünkü bana karşı acı şeyler yazıyorsun,
bana miras olarak gençliğimin suçlarını veriyorsun.
27 Ayaklarımı da tomruğa vuruyorsun,
bütün yollarımı işaretliyorsun.
Ayaklarımın tabanlarına bağ koydun,
28 ben ise çürümüş bir şey gibi bozulmaktayım,

güve yemiş bir giysi gibi.”

14

1 “İnsan, kadından doğar,
günleri azdır ve sıkıntı doludur.
2 Çiçek gibi büyür ve kesilir.
Gölge gibi de kaçar ve durmaz.
3 Gözlerini böyle birine mi açıyorsun,
ve beni kendinle yargı içine çekiyorsun?
4 Kim kirli bir şeyden temiz bir şey çıkarabilir?
Hiç kimse.
5 Mademki onun günleri belirlenmiş,
aylarının sayısı senin yanındadır,
onun sınırlarını da sen koydun ve öteye geçemez.
6 Ondan gözünü çevir de,
gününü doldurana dek dinlensin, ücretli bir işçi gibi.”
7 “Çünkü kesilen bir ağaç için umut vardır,
yeniden filizlenir, taze dalı tükenmez.
8 Kökü toprakta yaşlansa,
gövdesi toprakta ölse bile,
9 yine de suyun kokusuyla filizlenir,
ve bir fidan gibi dallar verir.
10 Ama insan ölür ve indirilir.
Evet, insan ruhunu teslim eder, hani, o nerede?
11 Denizden sular nasıl çekilir,
ırmak nasıl kurur ve tükenirse,
12 İnsan da öyle yatar ve kalkmaz.
Gökler yok oluncaya dek uyanmazlar,
ve uykularından uyandırılmazlar.”
13 Keşke beni Şeol'e* saklasan,
gazabın geçinceye dek beni gizli tutsan,
bana belli bir zaman versen de beni ansan!
14 İnsan ölürse, yeniden dirilir mi?
Kurtuluşum gelinceye dek,
Savaş günlerimin hepsini beklerdim,
15 sen çağırırdın, ben de sana yanıt verirdim.
Ellerinin işini isterdin.
16 Ama şimdi adımlarımı sayıyorsun.
Günahımı gözetmiyor musun?
17 İtaatsizliğim bir torbaya mühürlendi.
Suçumu bağladın.”
18 “Ama düşen dağ yok olur.
Kaya yerinden kaldırılır.
19 Sular taşları aşındırır.
Selleri yeryüzünün toprağını yıkayıp götürür.
Böylece insanın umudunu yok edersin.
20 Ona daima üstün gelirsin ve o ayrılır.
Yüzünü değiştirip onu gönderirsin.
21 Oğullarına saygınlık gelir ve o bunu bilmez.

* **14:13** Şeol ölüler diyarıdır.

Alçalırlar, ama onların durumunu anlamaz.
22 Ama kendi bedeni üzerinde acı çeker,
kendi canı da içinde yas tutar.”

15

1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
2 “Bilge biri boş bilgiyle yanıt vermeli,
ve kendini doğu rüzgârıyla doyurmalı mı?
3 İnsan yararsız konuşmalarla
ya da kendisine hiçbir faydası olmayan sözlerle tartışır mı?
4 Evet, korkuyu ortadan kaldırır,
Tanrı önünde de bağlılığı engellersin.
5 Çünkü kötülüğün ağzını eğitiyor,
ve kurnazların dilini seçiyorsun.
6 Kendi ağzın seni mahkûm ediyor, ben değil.
Evet, dudakların sana karşı tanıklık ediyor.”
7 “Sen doğan ilk insan mısın?
Yoksa dağlardan önce mi çıkarıldın?
8 Tanrı'nın gizli öğüdünü duydun mu?
Bilgeliği kendine mi saklıyorsun?
9 Bizim bilmeyip de senin bildiğin nedir?
Bizde olmayıp da senin anladığın nedir?
10 Bizde ak saçlı da, çok yaşlı adam da, var,
senin babandan da çok yaşlı.
11 Tanrı'nın tesellileri,
sana karşı olan yumuşak sözü
sana çok mu küçüktür?
12 Yüreğin seni neden sürüklüyor?
Gözlerin neden şimşek çakıyor da,
13 ruhunu Tanrı'ya karşı döndürüyorsun,
ve ağzından böyle sözler çıkarıyorsun?
14 İnsan nedir ki, temiz olsun?
Kadından doğan kişi nedir ki, doğru olsun?
15 İşte, Tanrı kutsallarına güvenmiyor.
Gökler bile O'nun gözünde temiz değil;
16 nerede kaldı ki, iğrenç ve bozulmuş insan,
o insan ki, haksızlığı su gibi içmektedir!”
17 “Sana göstereyim, beni dinle;
gördüğümü bildireyim
18 (Atalarından aldıklarını bilge kişiler anlattılar
ve saklamadılar.
19 Yalnız onlara ülke verildi
ve aralarında yabancı geçmedi.)
20 Kötü adam bütün günleri boyunca acı içinde kıvranır,
zalim için yığılmış olan yıllar sayılıdır.
21 Kulaklarında dehşet sesleri vardır.
Bollukta yıkıcı onun üzerine gelir.
22 Karanlıktan döneceğine inanmaz.
Kılıç onu beklemektedir.
23 Ekmek için dolaşıp, 'Nerede?' der.

Karanlık gününün yakınında, hazır olduğunu bilir.
24 Sıkıntı ve acı onu korkutur.
Savaşa hazır bir kral gibi ona üstün gelirler.
25 Çünkü Tanrı'ya karşı elini uzattı,
ve Yüce Olan'a karşı gururla davrandı,
26 O'na karşı sert ense ile koşmaktadır;
kalın yumrulu kalkanıyla,
27 Çünkü yüzünü şişmanlığıyla örttü,
beli üzerinde de yağ biriktirdi.
28 Issız kentlerde,
yığın olmaya hazır, kimsenin oturmadığı evlerde yaşadı.
29 Zengin olmayacak, ve malı durmayacak,
malları da yeryüzünde genişlemeyecektir.
30 Karanlıktan ayrılmayacak.
Alev dallarını kurutacak.
Tanrı'nın ağzının soluğuyla gidecektir.
31 Boşluğa güvenip kendini aldatmasın,
çünkü boşluk onun ödülü olacak.
32 Zamanından önce tamam olacak.
Dalı yeşermeyecek.
33 Olgunlaşmamış üzümünü asma gibi silkeleyecek,
çiçeğini de zeytin ağacı gibi atacaktır.
34 Çünkü tanrısızların topluluğu kısır olacak,
ve ateş rüşvet çadırlarını yakıp yok edecek.
35 Kötülüğe gebe kalırlar ve kötülük doğururlar.
Yürekleri hile hazırlar."

16

1 İyov şöyle yanıt verdi,
2 "Böyle birçok şey duydum.
Hepiniz zavallı teselliciersiniz!
3 Boş sözlerin sonu gelecek mi?
Ya da seni ne kışkırtıyor da yanıt veriyorsun?
4 Ben de sizin gibi konuşabilirdim.
Canınız benim canımın yerinde olsaydı,
size karşı sözleri bir araya getirir,
size başımı sallardım,
5 Ama ağzımla sizi güçlendirirdim.
Dudaklarımın tesellisi sizi rahatlatırdı."
6 "Konuşsam da, kederim dinmiyor.
Sussam da, ne rahatlarım ki?
7 Ama şimdi, Tanrım, beni gerçekten yıprattın.
Bütün topluluğumu sen ıssız ettin.
8 Beni sıkıp buruşturdun. Bana karşı bu tanıktır.
Zayıflığım bana karşı kalkıyor.
Yüzüme karşı tanıklık ediyor.
9 Gazabıyla beni parçaladı ve bana zulmetti.
Üzerime dişlerini gıcırdattı.
Hasmım gözlerini benim üzerime bilemektedir.
10 Üzerime ağızlarını açtılar.
Hakaretle yanağıma vurdular.

Bana karşı bir araya toplandılar.
11 Tanrı beni tanrısızların eline teslim ediyor,
kötülerin eline atıyor.
12 Rahattım, beni O parçaladı.
Evet, boynumdan tuttu ve beni yıktı.
Beni kendisine hedef olarak da dikti.
13 Onun okçuları beni sarıyor.
Esirgemeden böbreklerimi yarıyor.
Ödümü yere döküyor.
14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor.
Bir dev gibi bana saldırıyor.
15 Derim üzerine çul diktim,
boynuzumu toprağa sapladım.
16 Ağlamaktan yüzüm kızardı.
Derin karanlık göz kapaklarımın üzerindedir,
17 ellerimde zorbalık yokken,
duam da pak olduğu halde."
18 "Ey toprak, kanımı örtme.
Feryadımın dinlenecek yeri olmasın.
19 Şimdi bile, işte, tanığım göklerdedir.
Bana kefil olan yücelerdedir.
20 Dostlarım benimle alay ediyor.
Gözlerim Tanrı'ya gözyaşı döküyor,
21 Tanrı kendisiyle insan arasında,
insanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye!
22 Çünkü birkaç yıl geçince,
geri dönüşü olmayan yola gireceğim."

17

1 "Ruhum tükendi.
Günlerim söndü
mezar benim için hazırdır.
2 Gerçekten alay edenler yanımdadır.
Gözüm onların kışkırtmaları üzerinde hayat sürüyor.
3 "Şimdi rehin ver."
Kendinle bana kefil ol.
Benimle el tutuşacak kim var?
4 Çünkü onların yüreğini anlayışa kapadın,
bu yüzden onları yükseltmeyeceksin.
5 Dostlarını yağma için ihbar edenin
çocuklarının gözleri bile söner."
6 "Ama beni halka alay konusu etti.
Yüzüme tükürüyorlar.
7 Gözlerim de üzüntüden karardı. Bütün azalarım gölge gibi.
8 Doğru adamlar buna şaşacak.
Suçsuz, tanrısızlara karşı kendini kışkırtacak.
9 Ama doğru adam yolunu tutacak.
Elleri temiz olan, giderek güçlenecek.
10 Ama siz hepiniz, geri gelin.
Aranızda bilge bir adam bulmayacağım.
11 Günlerim geçti.

Tasarılarım ve yüreğimin düşünceleri bozuldu.
12 Karanlığın önünde, 'Işık yakındır' diyerek
geceyi gündüz yerine koyuyorlar.
13 Eğer evim olarak Şeol'ü* arıyorsam,
yatağımı karanlığa serdimse,
14 Çöküşe, 'Sen babamsın',
kurda, 'Annem' ve 'Kız kardeşim' dedimse,
15 O zaman umudum nerede?
Umudumu, onu kim görecek?
16 Benimle birlikte o Şeol'ün† kapılarına inecek mi,
yoksa birlikte toprağa mı ineceğiz?"

18

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
2 "Ne zamana kadar söz avcılığı edeceksiniz?
Düşünün de sonra konuşalım.
3 Neden hayvanlar gibi sayılıyoruz,
gözünüzde murdar olduk?
4 Ey öfkenle kendini parçalayan sen,
yeryüzü senin için terk mi edilecek?
Ya da kaya yerinden mi kaldırılacak?"
5 "Evet, kötülerin ışığı sönecek.
Ateşinin kıvılcımı parlamayacaktır.
6 Çadırındaki ışık karanlık olacak.
Üzerindeki kandili sönecektir.
7 Gücünün adımları kısalacak.
Kendi öğüdü onu yere serecektir.
8 Çünkü kendi ayaklarıyla ağa atıldı,
ağın içinde dolaşıyor.
9 Tuzak onu topuğundan tutacak.
Kapan onu yakalayacak.
10 Yerde onun için saklı bir ilmik,
yolun üzerinde onun için kapan vardır.
11 Her yandan dehşet onu korkutacak,
topukları ardınca onu kovalayacaklar.
12 Gücünü açlık bitirecek.
Felaket onun yanında hazır bulunacak.
13 Bedeninin azaları yutulacak.
Ölümün ilk doğanı onun azalarını yutacak.
14 Güvendiği çadırından sökülüp atılacak.
Dehşet kralına götürülecek.
15 Çadırında kendisinden olmayanlar oturacak.
Oturduğu yere kükürt saçılacak.
16 Kökleri dipten kuruyacak.
Dalı yukarıdan kesilecek.
17 Hatırası yeryüzünden silinecek.
Sokakta adı olmayacak.
18 Işıktan karanlığa sürülecek
ve dünyadan kovulacak.

* **17:13** Şeol ölüler diyarıdır. † **17:16** Şeol ölüler diyarıdır.

19 Halkının arasında ne oğlu ne de torunu olacak,
yaşadığı yerde de geride kalanı olmayacak.
20 Arkadan gelenler, öncekilerin korktuğu gibi,
onun gününe şaşacaklar.
21 Gerçekten de doğru olmayanların meskenleri böyledir.
Tanrı'yı bilmeyenin yeri burasıdır.”

19

1 İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Ne zamana dek bana eziyet edeceksin,
beni sözlerle ezeceksiniz?
3 On kezdir beni azarladınız.
Bana saldırmaktan utanmıyorsunuz.
4 Eğer gerçekten sapmışsam,
sapmışlığım bende kalır.
5 Gerçekten bana karşı kendinizi yüceltiyorsanız,
ve bana karşı utancımı öne sürüyorsanız,
6 şimdi bilin ki, Tanrı beni devirdi,
ve beni ağıyla kuşattı.”
7 “İşte, haksızlık diye feryat ediyorum, ama duyulmuyorum.
Yardım diye bağırıyorum, ama adalet yok.
8 Geçmeyeyim diye yoluma duvar çevirdi,
yollarıma karanlık koydu.
9 Görkemimi üzerimden soydu,
ve başımın tacını aldı.
10 Her yandan beni kırdı, ve yok oldum.
Umudumu bir ağaç gibi söktü.
11 Bana karşı gazabını alevlendirdi.
Beni hasımları arasında sayıyor.
12 Askerleri bir araya gelip bana karşı bir kuşatma rampası kuruyor,
ve çadırımın etrafında ordugâh kuruyorlar.”
13 “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı.
Tanıdıklarım bana tamamen yabancılaştılar.
14 Akrabalarım gitti.
Yakın dostlarım beni unuttu.
15 Evimde oturanlar ve hizmetçi kızlarım beni yabancı sayıyor.
Onların gözünde bir yabancı oldum.
16 Hizmetçimi çağırıyorum, bana yanıt vermiyor.
Ağzımla yalvarıyorum.
17 Soluğum karıma iğrenç geliyor.
Kendi annemin çocuklarına iğrenç oldum.
18 Küçük çocuklar bile beni hor görüyor.
Ayağa kalktığımda bana karşı konuşuyorlar.
19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor.
Sevdiklerim benden yüz çevirdiler.
20 Kemiklerim derimle ve etime yapışıyor.
Dişlerimin derisinden kaçıp kurtuldum.”
21 “Bana acıyın. Ey dostlarım, bana acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli bana dokundu.
22 Neden Tanrı gibi siz de bana zulüm ediyorsunuz,

ve etime doymuyorsunuz?”
23 “Keşke sözlerim şimdi yazılmış olsaydı!
Keşke bir kitaba kaydolmuş olsalardı!
24 Demir kalem ve kurşunla
sonsuza dek kayaya kazınmış olsalardı!
25 Ama bense biliyorum ki,
Kurtarıcım diridir.
Sonunda yerin üzerinde dikilecektir.
26 Derim yok olduktan sonra,
o zaman Tanrı'yı bedenimde göreceğim,
27 ben, ben, O'nu yanımda göreceğim.
Gözlerim görecek, ve bir yabancı gibi değil.”
“Yüreğim içimde tükeniyor.
28 Eğer siz, 'Ona nasıl zulmedeceğiz!' derseniz,
çünkü meselenin kökü bende bulunuyor,
29 kılıçtan korkun,
çünkü gazap kılıcın cezalarını getirir,
ta ki, bir yargı olduğunu bilesiniz.”

20

1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
2 “Bu yüzden düşüncelerim bana yanıt veriyor,
bu nedenle içimde telaş var.
3 Beni utandıran azarlamayı duydum.
Anlayışımın ruhu bana yanıt veriyor.
4 İnsan yeryüzüne yerleştirildiğinden beri,
eski zamandan beri bunu bilmiyor musun?
5 Kötülerin zaferi kısadır,
tanrısızların sevinci ise bir anlıktır.
6 Onun boyu göklere,
başı bulutlara ulaşsa bile,
7 kendi pisliği gibi sonsuza dek yok olacak.
Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’ diyecek.
8 Bir düş gibi uçup gidecek ve o bulunmayacak.
Evet, bir gece görümü gibi kovalanacaktır.
9 Onu görmüş olan göz bir daha onu görmeyecek,
yeri de artık onu görmeyecek.
10 Çocukları yoksulların lütfunu arayacak.
Onun elleri kendi servetini geri verecek.
11 Kemikleri gençliğiyle dolu,
ama gençlik onunla birlikte toprakta yatacak.”
12 “Kötülük ağzında tatlı olsa da,
dilinin altında onu saklasa da,
13 onu esirgese, bırakmasa da,
ama ağzının içinde hâlâ saklasa da,
14 yine de bağırsaklarındaki yiyecek değişir.
Onun içindeki kobra zehiridir.
15 Zenginlikler yuttu,
ve onları tekrar kusacak.
Tanrı onları karnından dışarı atacak.
16 Kobra zehiri emecek.

Engereğin dili onu öldürecek.
17 Irmaklara,
akan bal ve tereyağına bakmayacak.
18 Emek verdiği şeyi geri verecek ve yutmayacak.
Ele geçirdiği mallara göre sevinmeyecek.
19 Çünkü yoksulları ezdi ve bıraktı.
Evi zorla çekip aldı ve onu bina etmeyecek.”
20 “Mademki içinde sakinliği bilmedi,
zevk aldığı şeylerden hiçbirini kurtarmayacaktır.
21 Geride yutmadığı hiçbir şey kalmadı,
bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
22 Bolluğunun yeterliliği içinde sıkıntı onu yakalayacak.
Sefalet içinde olan herkesin eli onun üzerine gelecek.
23 Karnını doyurmak üzereyken,
Tanrı gazabının kızgınlığını onun üzerine atacak.
Yemek yerken üzerine onu yağdıracak.
24 Demir silahtan kaçacak.
Tunç ok onu delecek.
25 Onu çekip çıkarır, o da bedeninden çıkar.
Evet, parıldayan ucu ciğerinden çıkar.
Dehşet onun üzerindedir.
26 Onun hazineleri için her tür karanlık toplanmıştır.
Körüklenmemiş bir ateş onu yiyip bitirecektir.
Çadırında geride kalanları tüketecektir.
27 Gökler onun suçunu açığa vuracaktır.
Yeryüzü ona karşı ayaklanacaktır.
28 Evinin ürünü gidecektir.
Onlar gazabının gününde hızla akıp gidecektir.
29 Bu, kötü adamın Tanrı'dan payıdır,
Tanrı tarafından kendisine atanan mirastır.”

21

1 İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Sözümü dikkatle dinleyin.
Sizin teselliniz bu olsun.
3 Bırakın, ben de konuşayım.
Ben konuştuktan sonra alay edin.
4 Benim yakınmam insana mı?
Neden sabırsızlanmayayım?
5 Bana bakın da şaşın.
Elinizi ağzınıza koyun.
6 Hatırladıkça, sıkıntıya düşerim.
Dehşet bedenimi ele geçiriyor.”
7 “Kötüler neden yaşıyor,
yaşlanıyor, evet, güçleri artıyor?
8 Çocukları kendileriyle birlikte onların önlerinde,
yavruları gözlerinin önünde pekişiyor.
9 Evleri korkudan yana, güvenlik içindedir,
Tanrı'nın sopası da üzerlerinde değildir.
10 Boğaları çiftleşir ve hiç boşa gitmez,
inekleri buzağılar ve düşük yapmaz.

11 Yavrularını sürü gibi salarlar.
Çocukları oynar.
12 Tef ve çenk eşliğinde ezgi söyler,
kaval sesine sevinirler.
13 Günlerini bolluk içinde geçirirler. Bir anda Şeol'e* inerler.
14 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur,
çünkü yollarını bilmek istemiyoruz' derler.
15 'Her Şeye Gücü Yeten nedir ki, O'na hizmet edelim?
O'na dua edersek ne kazancımız olur?'
16 İşte, onların başarısı kendi ellerinde değildir.
Kötülerin öğüdü benden uzak olsun."
17 "Kötülerin kandili kaç kez söndü,
felaketleri başlarına geldi,
Tanrı öfkesinde onlara pay olarak keder vermiştir?
18 Kaç kez rüzgârın önündeki anız gibi,
fırtınanın savurduğu saman çöpü gibi olmuşlardır?
19 Siz, 'Tanrı suçunu çocukları için saklıyor' diyorsunuz.
Bunu kendisi ödesin ki, bilsin.
20 Kendi gözleri yıkımını görsün.
Her Şeye Gücü Yeten'in gazabından içsin.
21 Çünkü aylarının sayısı kesilince,
kendisinden sonra evi için ne kaygısı olur?"
22 "Kimse Tanrı'ya bilgi öğretebilir mi?
Çünkü yüksektekilere O hükmeder.
23 Birisi tam gücünde ölür,
tümüyle rahat ve sakindir.
24 Kovaları sütle doludur.
Kemiklerinin iliği canlıdır.
25 Birisi can acılığı içinde ölür,
ve hiç iyilik tatmamıştır.
26 Toprakta aynı şekilde yatarlar.
Onları kurt kaplar."
27 "İşte, düşüncelerinizi,
onlarla bana kötülük yapmak istediğiniz tasarıları biliyorum.
28 Çünkü diyorsunuz ki, 'Beyin evi nerede?
Kötülerin yaşadığı çadır nerede?'
29 Yoldan geçenlere sormadın mı?
Onların kanıtlarını bilmiyor musun?
30 Kötü adam felaket gününe kadar saklıdır,
gazap gününde onlara yol gösterilir.
31 Kim kendi yolunu onun yüzüne bildirecek?
Kim ona yaptıklarını ödeyecek?
32 Ancak o mezara götürülecek.
Mezarın başında bekçilik edecekler.
33 Vadinin toprakları ona tatlı gelecek.
Ondan önce sayısız olanlar gibi,
bütün insanlar onun ardınca sürüklenecek.
34 Öyleyse beni saçmalıklarla nasıl teselli edebilirsiniz,
çünkü sizin yanıtlarınızdan geriye kalan yalnızca yalandır?"

* **21:13** Şeol ölüler diyarıdır.

22

1 Temanlı Elifaz şöyle yanıt verdi,
2 “İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi?
Elbette bilge olanın yararı kendisinedir.
3 Senin doğru olman Yüce Tanrı'ya zevk verir mi?
Ya da kendi yollarını kusursuzlaştırman O'na yarar sağlar mı?
4 Seni azarlaması, seninle yargıya girmesi,
O'na olan saygından ötürü mü?
5 Kötülüğün büyük değil mi?
Ve suçlarının sonu yok.
6 Çünkü kardeşinden boşuna rehin aldın,
çıplakları da giysilerinden soydun.
7 Yorguna su vermedin,
açtan da ekmeği esirgedin.
8 Ama güçlü adama gelince, toprak onun oldu.
Onurlu adam orada yaşadı.
9 Dulları eli boş gönderdin,
yetimlerin de kolları kırıldı.
10 Bu yüzden tuzaklar çevrendedir.
Ansızın gelen korku seni sıkıntıya sokar,
11 ya da karanlık, öyle ki sen göremezsin,
Ve sel suları seni örter.”
12 “Tanrı göğün yükseklerinde değil midir?
Yıldızların yüksekliğine bak, ne kadar yüksektirler!
13 Sen diyorsun ki: 'Tanrı ne bilir?
Koyu karanlığın içinden hükmedebilir mi?
14 Koyu bulutlar ona bir örtüdür, öyle ki göremez.
Gökyüzü kubbesi üzerinde yürür.'
15 Kötülerin yürümüş olduğu
eski yolu mu tutacaksın?
16 Zamanlarından önce kapıp götürülenler,
temeline ırmak dökülenler,
17 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’
Ve, ‘Her Şeye Gücü Yeten bizim için ne yapabilir?’ diyenler.
18 Ancak evlerini iyilikle dolduran O'dur,
ama kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
19 Doğrular bunu görüp sevinirler.
Masumlar onlarla alay ederler,
20 'Gerçekten bize karşı ayaklananlar kesilip atıldılar.
Ateş onların kalıntılarını yakıp yok etti.' derler.
21 “Şimdi O'nunla tanış da esenliğe kavuş.
Bununla sana iyilik gelir.
22 Lütfen O'nun ağzından öğretiyi al,
ve O'nun sözlerini yüreğinde biriktir.
23 Eğer Yüce Olan'a dönerseniz,
çadırlarınızdan kötülüğü uzaklaştırırsanız,
bina edilirsiniz.
24 Hazinenizi toprağa,
Ofir'in altını dere taşlarının arasına koyun.
25 Yüce Olan senin hazinen,

ve sana değerli gümüş olur.
26 Çünkü o zaman Yüce Olan'da sevinç bulursun,
ve yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.
27 O'na dua edersin ve seni işitir.
Kendi adaklarını ödersin.
28 Üstelik sen bir şeye karar verirsin, o da sana yapılır.
Işık senin yollarının üzerinde parlar.
29 Onlar aşağı attıklarında, sen, 'kalk' diyeceksin.
O, alçakgönüllü kişiyi kurtarır.
30 Suçsuz olmayanı bile kurtarır.
Evet, senin ellerinin temizliğiyle kurtulur."

23

1 O zaman İyov şöyle karşılık verdi:
2 "Bugün bile yakınmam isyankârdır.
İnlememe rağmen O'nun eli ağırdır.
3 Keşke O'nu nerede bulabileceğimi bilseydim!
Tahtına kadar varabilseydim!
4 Davamı O'nun önünde sıraya koyar,
ağzımı delillerle doldururdum.
5 Bana yanıt vereceği sözleri bilir,
bana ne söyleyeceğini anlardım.
6 Gücünün büyüklüğünde benimle çekişir miydi?
Hayır, ama O beni dinlerdi.
7 Orada doğru kişi O'nunla davacı olabilirdi,
böylece Yargıcım'dan sonsuza dek kurtulurdum."
8 "Doğuya gitsem, orada değildir.
Batıya gitsem, O'nu bulamam.
9 Kuzeye doğru çalışır, ama O'nu göremem.
Güney'e döner, ama O'nu bir an bile göremem.
10 Ama O benim tuttuğum yolu bilir.
Beni denediğinde, altın gibi çıkacağım.
11 O'nun adımlarını ayağım sıkı tuttu.
Ben O'nun yolunu tuttum ve sapmadım.
12 Dudaklarının buyruğundan geri dönmedim.
Ağzının sözlerine günlük yiyeceğimden daha çok değer verdim.
13 Ama O tek başına duruyor ve O'na kim karşı koyabilir?
Canı ne isterse onu yapar.
14 Çünkü benim için kararlaştırılmış olanı yapar.
O'nun yanında bunların niceleri vardır.
15 Bu yüzden O'nun önünde dehşete düşerim.
Düşündüğümde O'ndan korkarım.
16 Çünkü Tanrı yüreğimi ürküttü.
Her Şeye Gücü Yeten beni dehşete düşürdü.
17 Çünkü karanlığın önünde kesilip atılmadım,
ne de yüzüme karşı koyu karanlığı örtmedi."

24

1 "Neden zamanlar Yüce Tanrı tarafından toplanmaz?
Neden O'nu tanıyanlar O'nun günlerini görmezler?
2 Sınırları yerlerinden kaldıran insanlar var.

Sürüleri zorla götürüp otlatıyorlar.
3 Yetimin eşeğini kaçırıyorlar,
dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4 Yoksulları yoldan saptırıyorlar.
Yeryüzünün yoksulları hep saklanmaktalar.
5 İşte, çöldeki yaban eşekleri gibi,
işlerine çıkıyorlar, gayretle yiyecek arıyorlar.
Bozkır onlara çocukları için ekmek verir.
6 Yemlerini tarladan biçerler,
kötülerin bağından kalanı devşirirler.
7 Gece boyunca giysisiz, çıplak yatarlar,
soğukta örtüleri yok.
8 Dağların sağanağından ıslanırlar,
barınacak yer olmadığı için kayaya sarılıyorlar.
9 Yetimleri memeden çekip ayıran,
yoksullardan da rehin alanlar var.
10 Çıplak, giysisiz dolaşıyorlar.
Açken demetleri taşıyorlar.
11 Bu adamların duvarları arasında zeytin yağı yapıyorlar.
Şarap için üzüm çiğniyorlar ve susuzluk çekiyorlar.
12 Kalabalık kentten insanlar inliyor.
Yaralıların canı feryat ediyor, ancak Tanrı deliliğe aldırmıyor."
13 "Bunlar ışığa isyan edenlerdendir.
Onun yollarını bilmezler, patikalarında da kalmazlar.
14 Katil ışıkla birlikte kalkar.
Yoksulu ve muhtacı öldürür.
Geceleyin hırsız gibidir.
15 Zina edenin gözü de alacakaranlığı bekler,
'Hiçbir göz beni görmez' der.
Yüzünü gizler.
16 Karanlıkta evleri delerler.
Gündüzleri kendilerini kapatırlar.
Işığı bilmezler.
17 Çünkü sabah onların hepsi için koyu karanlık gibidir,
çünkü koyu karanlığın dehşetlerini bilirler."
18 "Onlar suların yüzeyindeki köpüktürler.
Yeryüzünde onların payı lanetlidir.
Bağlar yoluna yönelmezler.
19 Kuraklık ve sıcaklık kar sularını tüketir,
Şeol'de* günah işleyenleri.
20 Rahim onu unutacaktır.
Kurt ondan tatlı tatlı beslenecektir.
Artık hatırlanmayacak.
Haksızlık bir ağaç gibi kırılacaktır.
21 Doğurmayan kısırları yutar.
Dul kadına şefkat göstermez.
22 Ancak Tanrı güçlüleri kudretiyle korur.
Yaşam güvencesi olmayanları ayağa kaldırır.
23 Tanrı onlara güvenlik verir ve orada dinlenirler.

* **24:19** Şeol ölüler diyarıdır.

O'nun gözleri onların yolları üzerindedir.
24 Yükselirler; ancak kısa bir süre sonra yok olurlar.
Evet, alçalırlar, tüm diğerleri gibi alınıp götürülürler,
ve başak başı gibi kesilirler.
25 Eğer şimdi böyle değilse, kim beni yalancı çıkarır,
ve sözlerimi değersiz kılar?"

25

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
2 "Hakimiyet ve korku O'nun yanındadır.
Kendi yüce yerlerinde esenlik sağlayan O'dur.
3 O'nun orduları sayılabilir mi?
O'nun ışığı kimin üzerine doğmaz?
4 Öyleyse insan Tanrı önünde nasıl doğru olabilir?
Ya da kadından doğan nasıl temiz olabilir?
5 İşte, ayın bile parlaklığı yoktur,
ve yıldızlar onun gözünde temiz değil;
6 nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
insanoğlu bir kurtçağızdır!"

26

1 O zaman İyov şöyle yanıt verdi:
2 "Gücü olmayana nasıl yardım ettin!
Kuvveti olmayan kolu nasıl kurtardın!
3 Bilgeliği olmayana nasıl öğüt verdin,
sağlam bilgiyi bol bol duyurdun!
4 Kime sözler söyledin?
Senden çıkan ruh kimin?"
5 "Ayrılmış olan ruhlar titriyor,
suların altındakiler ve onlarda yaşayanların hepsi.
6 Tanrı önünde Şeol* çıplaktır,
Avadon† da örtüsüzdür.
7 Boşluğun üzerine kuzeyi yayar,
hiçliğin üzerine de dünyayı asar.
8 Suları kalın bulutlarıyla sarar,
ve bulut onların altında patlamaz.
9 Tahtının yüzünü kapatır,
ve üzerine bulutunu yayar.
10 Suların yüzeyinde bir sınır çizdi,
ışık ve karanlığın sınırlarına kadar.
11 Göklerin direkleri titrer,
ve O azarlayınca şaşarlar.
12 Kudretiyle denizi çalkalar,
ve anlayışıyla Rahav'ı vurur.
13 O'nun Ruhu'yla gökler süslenir.
O'nun eli hızlı yılanı deldi.
14 İşte, bunlar yalnızca O'nun yollarının kenarlarıdır.
O'nun hakkında duyduğumuz fısıltı ne kadar da küçük!
Ama O'nun kudretinin gürlemesini kim anlayabilir?"

---

* **26:6** Şeol ölüler diyarıdır. † **26:6** Avadon, Yıkıcı anlamına gelir..

27

1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:
2 “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlık hakkı için,
ve canıma acılık katan Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,
3 (Çünkü ömrümün uzunluğu hâlâ içimde,
Tanrı'nın Ruhu burnumdadır);
4 Gerçekten dudaklarım haksızlık söylemeyecek,
dilimden de yalan çıkmayacak.
5 Sizi doğru saymak benden uzak olsun.
Ölene dek doğruluğumu kendimden ayırmayacağım.
6 Doğruluğuma sımsıkı tutunuyorum, onu bırakmayacağım.
Yaşadığım sürece yüreğim beni kınamayacak.”
7 “Düşmanım kötüler gibi olsun.
Bana karşı ayaklanan, haksızlar gibi olsun.
8 Çünkü tanrısızın umudu nedir, kesilip atıldığında,
Tanrı yaşamını aldığında?
9 Başına sıkıntı geldiğinde,
Tanrı onun feryadını duyar mı?
10 Her Şeye Gücü Yeten'de zevk bulur mu,
ve her zaman Tanrı'yı çağırır mı?
11 Tanrı'nın eli hakkında size öğreteceğim.
Her Şeye Gücü Yeten'in yanında olanı gizlemeyeceğim.
12 İşte, siz hepiniz kendiniz gördünüz;
öyleyse neden tamamen boş adamlar oldunuz?”
13 “Bu, kötü adamın Tanrı'daki payıdır,
zalimlerin mirasıdır, ki bunu Her Şeye Gücü Yeten'den alırlar.
14 Çocukları çoğalırsa, kılıç içindir.
Soyundan gelenler ekmekle doymayacaklar.
15 Ondan geriye kalanlar ölüme gömülecek.
Dul kadınları ağıt yakmayacak.
16 Gümüşünü toprak gibi yığsa,
giysiyi çamur gibi hazırlasa bile;
17 Kendisi hazırlayabilir, ama doğru kişi onu giyer,
gümüşü suçsuz olan paylaşır.
18 Evini güve gibi,
korucunun kurduğu çardak gibi yapar.
19 Zengin olarak yatar, ama bir daha öyle yapmaz.
Gözlerini açar ve yok olmuştur.
20 Dehşetler onu sular gibi yakalar.
Bir fırtına onu geceleyin çalıp götürür.
21 Doğu rüzgârı onu alıp götürür ve o gider.
Onu yerinden süpürür.
22 Çünkü onu savurur, ama esirgemez,
Elinden kaçmaya çalışırken.
23 İnsanlar ona el çırparlar,
ve kendi yerinden ona ıslık çalarlar.”

28

1 “Elbette gümüş için bir maden,
ve arıttıkları altın için bir yer vardır.

2 Demir topraktan çıkarılır,
ve bakır cevherden eritilir.
3 İnsan karanlığı sona erdirir,
ve en uzak sınıra kadar,
Bilinmezliğin ve koyu karanlığın taşlarını araştırır.
4 İnsanların yaşadığı yerden uzakta bir kuyu açar.
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
insanlardan uzakta asılırlar, ileri geri sallanırlar.
5 Toprağa gelince, ondan ekmek çıkar.
Altı ateşle sıvanmış gibidir.
6 Kayalarından safir çıkar.
Altın tozu ondadır.
7 O yolu hiçbir yırtıcı kuş bilmez,
ve şahinin gözü onu görmemiştir.
8 Gururlu hayvanlar oraya ayak basmamıştır,
ve azgın aslan oradan geçmemiştir.
9 Elini çakmak taşına koyar,
ve dağları kökünden devirir.
10 Kayalar arasında kanallar yarar.
O'nun gözü her değerli şeyi görür.
11 Sızmasınlar diye akarsuları bağlar.
Gizli olanı aydınlığa çıkarır.”
12 “Ama bilgelik nerede bulunur?
Anlayışın yeri nerededir?
13 İnsan onun değerini bilmez,
ve yaşayanlar diyarında bulunmaz.
14 Derinlik, 'Benim içimde değil' der.
Deniz, 'Benim yanımda değil' der.
15 Altınla elde edilemez,
ve gümüş ona bedel olarak tartılamaz.
16 Ofir altınıyla,
değerli akikle, safirle* değer biçilemez.
17 Altın ve cam ona denk olamaz,
saf altından mücevherlerle değiştirilemez.
18 Mercan ya da kristalin adı anılmaz.
Evet, bilgeliğin bedeli yakutlardan üstündür.
19 Etiyopya topazı ona denk olmaz.
Saf altınla ona değer biçilemez.
20 Öyleyse bilgelik nereden gelir?
Anlayışın yeri nerededir?
21 Çünkü o, bütün canlıların gözünden saklanmıştır,
ve gökyüzünün kuşlarından gizli tutulmuştur.
22 Yıkım ve Ölüm,
'Kulaklarımızla onun söylentisini duyduk' derler.”
23 “Onun yolunu anlayan,
ve yerini bilen Tanrı'dır.
24 Çünkü yeryüzünün uçlarına kadar bakar,
ve bütün gökyüzünün altında olanı görür.
25 Rüzgârın kuvvetini belirler.

* **28:16** veya lapis lazuli

Evet, suları ölçüyle ölçer.
26 Yağmur için yasa,
ve gök gürültüsünün şimşeği için yol yaptığında,
27 O zaman onu gördü ve bildirdi.
Evet, onu pekiştirdi ve ortaya çıkardı.
28 İnsana şöyle dedi, 'İşte, Efendi† korkusu, bilgelik budur.
Kötülükten uzaklaşmak anlayıştır.'"

29

1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:
2 "Keşke, eski aylarda,
Tanrı'nın beni gözettiği günlerdeki gibi olsaydım;
3 kandili başıma vurduğu,
ışığıyla karanlıkta yürüdüğüm zamanda,
4 en güzel günlerimdeki gibi,
Tanrı'nın dostluğu çadırımın üzerinde olduğu zamanda olsaydım,
5 Her Şeye Gücü Yeten hâlâ benimleydi,
çocuklarım da çevremdeydi,
6 adımlarım tereyağıyla yıkanır,
kaya bana yağ ırmakları dökerdi.
7 Ben kent kapısına çıkınca,
sokakta kürsümü hazırladım.
8 Gençler beni görüp saklanırdı.
Yaşlılar ayağa kalkıp dikilirdi.
9 Beyler konuşmaktan çekinirler,
ellerini ağızlarına koyarlardı.
10 Soyluların sesi kesilirdi,
dili damaklarına yapışırdı.
11 Çünkü kulak beni işitince, beni kutsardı;
göz beni görünce, beni överdi;
12 çünkü feryat eden yoksulu,
ve kendisine yardım edecek kimsesi olmayan babasızı da kurtarırdım.
13 Ölüm tehlikesinde olanın kutsaması üzerime gelirdi,
ve dul kadının yüreğini sevinçle ezgi söylettirirdim.
14 Doğruluğu giydim, ve o beni kuşandırdı.
Adaletim bir kaftan ve bir taç gibiydi.
15 Köre göz,
topala ayak oldum.
16 Yoksullara baba oldum.
Tanımadığım adamın davasını araştırırdım.
17 Haksızın çenesini kırardım,
ve avı onun dişlerinin arasından koparırdım.
18 O zaman şöyle derdim, 'Kendi evimde öleceğim,
günlerimi kum gibi sayacağım.
19 Köküm sulara kadar yayılmış.
Çiy bütün gece dalımda kalır.
20 İçimde yüceliğim tazedir.
Yayım elimde yenilenmiştir."
21 "İnsanlar beni dinler, beklerlerdi,

† **28:28** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

ve öğüdüm için susarlardı.
22 Benim sözlerimden sonra bir daha konuşmazlardı.
Sözüm üzerlerine dökülürdü.
23 Yağmuru bekler gibi beni beklerlerdi.
Ağızları bahar yağmuru gibi içerdi.
24 Güvenleri olmadığında ben onlara gülümserdim.
Yüzümün ışığını reddetmezlerdi.
25 Onların yolunu ben seçerdim ve baş olarak otururdum.
Orduda bir kral gibi, yas tutanları teselli eden biri gibi yaşadım.”

30

1 “Ama şimdi benden genç olanlar benimle alay ediyorlar,
onların babalarını sürümün köpekleriyle birlikte koymaya layık
görmezdim.
2 Ellerinin gücü ne işime yarardı,
olgunluk çağını yitirmiş adamlardı?
3 Yoksulluk ve kıtlıktan bitkinler.
Çoraklığın ve ıssızlığın karanlığında,
kuru toprak kemiriyorlar.
4 Çalılıklardan tuzlu ot koparıyorlar.
Onların yiyeceği süpürge ağacının kökleridir.
5 İnsanların arasından kovulurlar.
Hırsız ardından bağırır gibi onlara bağırırlar,
6 böylece korkunç vadilerde,
yerin ve kayaların oyuklarında yaşarlar.
7 Çalılıklar arasında anırırlar.
Isırgan otlarının altında toplanırlar.
8 Evet, ahmakların, kötü adamların çocuklarıdırlar.
Ülkeden kırbaçla kovulmuşlardır.”
9 “Şimdi onlara ezgi oldum.
Evet, onlar için bir özdeyişim.
10 Benden tiksiniyorlar, benden uzak duruyorlar,
yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11 Çünkü ipini çözdü ve beni ezdi;
ve onlar benim önümde dizginleri sıyırdılar.
12 Sağ tarafımda ayaktakımı yükseliyor.
Ayaklarımı bir kenara itiyorlar.
Yıkım yollarını bana karşı kuruyorlar.
13 Yolumu bozuyorlar.
Kimsenin yardımı olmadan yıkımımı teşvik ediyorlar.
14 Geniş bir gedikten geliyorlarmış gibi,
yıkımın ortasında yuvarlanıyorlar.
15 Dehşet üzerime döndü.
Rüzgâr gibi onurumu kovalıyorlar.
Mutluluğum bir bulut gibi geçip gitti.”
16 “Şimdi canım içimde dökülüyor.
Sıkıntı günleri beni yakaladı.
17 Gece vakti kemiklerim içimde deliniyor,
ve beni kemiren ağrılar hiç rahat vermiyor.
18 Büyük güç tarafından giysimin biçimi bozuldu.

Beni gömleğimin yakası gibi sarıyor.
19 Beni çamura attı.
Toz gibi ve kül gibi oldum.
20 Seni çağırıyorum,
ve bana yanıt vermiyorsun.
Ayağa kalkıyorum ve gözünü bana dikiyorsun.
21 Bana karşı zalim oldun.
Elinin gücüyle beni eziyorsun.
22 Beni rüzgâra kaldırıyorsun,
onunla sürüyorsun. Fırtınada eritiyorsun.
23 Çünkü biliyorum ki beni ölüme,
yaşayan herkes için belirlenmiş eve götüreceksin.”
24 “Ancak biri düşerken elini uzatmaz mı?
Ya da felaketinde ondan ötürü yardım için çağırmaz mı?
25 Ben sıkıntıda olan için ağlamaz mıydım?
Muhtaç için canım kederlenmez miydi?
26 Ben iyilik ararken, kötülük geldi.
Ben ışık beklerken, karanlık geldi.
27 Yüreğim sıkkın ve rahatı yok.
Izdırap günleri üzerime geldi.
28 Güneş olmadan yaslı dolaşıyorum.
Toplulukta ayağa kalkıp yardım çağırıyorum.
29 Çakallara kardeş,
deve kuşlarına yoldaş oldum.
30 Derim kararıyor ve üzerimden soyuluyor.
Kemiklerim ateşten yanıyor.
31 Bu yüzden arpım yasa,
kavalım da ağlayanların sesine döndü.”

31

1 “Gözlerimle bir antlaşma yaptım;
o zaman genç bir kadına şehvetle nasıl bakarım?
2 Çünkü yukarıdan, Tanrı'dan payı,
yücelerden Her Şeye Gücü Yeten'den mirası nedir?
3 Bu, haksız için felaket,
kötülük işleyenler için bela değil midir?
4 O, yollarımı görmüyor mu,
ve bütün adımlarımı saymıyor mu?”
5 “Eğer yalanla yürüdüysem,
ve ayağım hileye koştuysa,
6 (Doğru terazide tartılayım da,
Tanrı dürüstlüğümü bilsin);
7 Eğer adımım yoldan saptıysa,
eğer yüreğim gözlerimin ardından yürüdüyse,
eğer ellerime kir yapıştıysa,
8 o zaman ekeyim, başkası yesin.
Evet, tarlamın ürünü kökünden sökülsün.”
9 “Eğer gönlüm bir kadına kapılmışsa,
ve komşumun kapısında pusuya yatmışsam,
10 o zaman karım başkası için öğütsün,

ve başkaları onunla yatsın.
11 Çünkü bu çirkin bir suç olurdu.
Evet, hâkimler tarafından cezalandırılacak bir kötülük olurdu,
12 çünkü bu yıkıma kadar yakıp yok eden,
ve bütün ürünümü kökünden sökecek bir ateştir.”
13 “Eğer benimle çekiştikleri zaman,
erkek ya da kadın kölemin davasını hor gördüysem,
14 o zaman Tanrı kalktığında ne yaparım?
Ziyaret ettiğinde, O'na ne yanıt veririm?
15 Beni rahimde yaratan onu da yaratmadı mı?
Rahimde bizi biçimlendiren bir değil mi?”
16 “Eğer yoksulu dileklerinden alıkoyduysam,
ya da dul kadının gözlerini söndürdüysem,
17 ya da lokmamı tek başıma yediysem,
babasız da ondan yemediyse,
18 (Hayır, gençliğimden beri benimle birlikte büyüdü, baba yanındaymış gibi,
annemin rahminden beri dul kadına yol gösterdim),
19 eğer giysisi olmadığı için mahvolanı,
ya da örtüsü olmayan yoksulu gördüysem,
20 onun yüreği beni kutsamadıysa,
koyunlarımın yünüyle ısınmadıysa,
21 Kapıda yardımcım olduğunu gördüğüm için,
babasıza karşı elimi kaldırdıysam,
22 o zaman omuzum kürek kemiğinden düşsün,
kolum kemiğinden kırılsın.
23 Çünkü Tanrı'nın felaketi bana dehşet verir,
O'nun görkemi yüzünden bir şey yapamam.”
24 “Eğer altını ümidim yaptıysam,
ve saf altına, ‘Sen benim güvencemsin’ dediysem;
25 eğer servetim çok olduğu,
ve elim çok kazandığı için sevindiysem;
26 eğer ışıldarken güneşe,
ya da ihtişamla hareket ederken aya bakıp da,
27 ve yüreğim gizlice kandırıldıysa,
ve elim ağzımdan bir öpücük attıysa;
28 bu da hâkimler tarafından cezalandırılacak bir suç olurdu,
çünkü yukarıda olan Tanrı'yı inkâr etmiş olurdum.”
29 “Eğer benden nefret edenin yıkımına sevindiysem,
ya da kötülük onu bulduğunda kendimi yükselttiysem,
30 (Kesinlikle, lanetle kimsenin canını dileyerek,
ağzımın günah işlemesine izin vermedim);
31 eğer çadırımın adamları,
'Onun yedirdiği ete doymamış kim vardır?' demedilerse,
32 (Yabancı sokakta konaklamazdı,
oysa kapımı yolcuya açardım);
33 Adem gibi suçlarımı örttüysem,
kötülüğümü yüreğimde sakladıysam,
34 çünkü büyük kalabalıktan korktuğum için,
boyların hor görmesi beni dehşete düşürdü diye,
sustum ve kapıdan çıkmadıysam.

35 Keşke beni dinleyecek biri olsaydı!
İşte imzam! Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!
Suçlayıcı iddianamemi yazsın!
36 Elbette onu omzumda taşırdım,
ve taç gibi kendime bağlardım.
37 Adımlarımın sayısını ona bildirirdim.
Kendisine bir hükümdar gibi yaklaşırdım.
38 Eğer toprağım bana karşı feryat ediyorsa,
saban izleri hep birlikte ağlıyorsa;
39 eğer ürününü parasız yediysem,
ya da sahiplerinin hayatını kaybettirdiysem,
40 buğday yerine diken,
arpa yerine kötü ot bitsin.”
İyov'un sözleri bitti.

32

1 Böylece bu üç adam İyov'a yanıt vermekten vazgeçtiler, çünkü o kendi gözünde doğruydu.
2 O zaman Ram ailesinden Buzlu Barakel oğlu Elihu'nun öfkesi İyov'a karşı alevlendi. Öfkesi, Tanrı'dan çok kendini haklı çıkarmış olduğu için alevlendi.
3 Öfkesi, yanıt bulamadıkları ve yine de İyov'u mahkûm ettikleri için üç arkadaşına karşı da alevlendi.
4 Elihu, İyov'la konuşmak için beklemişti, çünkü onlar kendisinden yaşça büyüktüler.
5 Elihu, bu üç adamın ağzından yanıt gelmediğini görünce, öfkesi alevlendi.
6 Buzlu Barakel oğlu Elihu,
“Ben gencim, siz ise çok yaşlısınız” diye karşılık verdi,
“Bu yüzden kendimi tuttum ve size fikrimi açıklamaya cesaret edemedim.
7 Ben dedim ki, 'Günler konuşmalı,
yılların çokluğu bilgelik öğretmeli.'
8 Ama insanda ruh vardır,
ve Yüce Olan'ın Ruhu* onlara anlayış verir.
9 Bilge olanlar büyükler değil,
doğruyu anlayanlar da yaşlılar değil.
10 Bu yüzden dedim ki, 'Beni dinleyin,
ben de fikrimi göstereyim.'
11 “İşte, sözlerinizi bekledim,
siz söz araştırırken,
düşüncelerinizi dinledim,
12 evet, size tüm dikkatimi verdim,
ama aranızda İyov'u ikna eden
ya da sözlerine yanıt veren kimse olmadı.
13 Sakın, 'Biz bilgeliği bulduk.
Tanrı onu çürütebilir, insan değil' demeyin;
14 çünkü o bana karşı sözlerini yöneltmedi,
ben de ona sizin sözlerinizle yanıt vermeyeceğim.”
15 “Şaşırdılar, artık yanıt vermiyorlar.

* **32:8** veya nefes

Söyleyecek sözleri yok.
16 Konuşmadıkları, durdukları,
ve artık onlar yanıt vermedikleri için bekleyeyim mi?
17 Ben de kendi payıma düşen yanıtı vereyim,
ben de fikrimi göstereyim.
18 Çünkü sözlerle doluyum.
İçimdeki ruh beni sıkıştırıyor.
19 İşte göğsüm, açılmamış şarap gibidir;
patlamaya hazır yeni tulumlar gibidir.
20 Söyleyeyim de ferahlayayım.
Dudaklarımı açayım da yanıt vereyim.
21 Kimsenin şahsına itibar etmeyeyim,
kimseye de methedici ünvanlar vermeyeyim.
22 Çünkü methedici ünvanlar vermeyi bilmem,
yoksa Yaratıcım beni hemen alıp götürürdü."

33

1 "Ancak ey İyov, lütfen sözümü dinle,
ve bütün sözlerime kulak ver.
2 İşte, ağzımı açtım.
Dilim ağzımda konuşuyor.
3 Sözlerim yüreğimin doğruluğunu dile getirecek.
Dudaklarımın bildiklerini içtenlikle söyleyecek.
4 Tanrı'nın Ruhu beni yarattı,
ve Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu bana hayat veriyor.
5 Eğer elinden geliyorsa, bana yanıt ver.
Sözlerini önümde sıraya koy, karşımda dur.
6 İşte, ben de Tanrı'ya senin gibiyim.
Ben de balçıktan şekillendirildim.
7 İşte, dehşetim seni korkutmaz,
baskım sana ağır gelmez."
8 "Gerçekten de ben dinlerken sen dedin,
senin sözlerini duydum,
9 'İtaatsizlik yok, ben temizim.
Suçsuzum, içimde kötülük yoktur.
10 İşte, bana karşı bahane buluyor.
Beni düşmanı sayıyor.
11 Ayaklarımı tomruğa vuruyor.
Bütün yollarımı mimliyor.'"
12 "İşte, sana yanıt vereyim. Bunda haklı değilsin,
çünkü Tanrı insandan büyüktür.
13 Meselelerinin hiçbiri için yanıt vermiyor diye,
neden O'nunla çekişiyorsun?
14 Çünkü Tanrı bir kez,
hatta iki kez konuşur, ama insan dikkat etmez.
15 Düşte, gece görümünde,
insanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
Yatak üzerinde uyuklarken,
16 o zaman insanların kulaklarını açar,
ve onlara öğretilen şeyleri mühürler,

17 insanı amacından uzaklaştırmak,
ve gururu insandan gizlemek için.
18 Canını çukurdan,
ve hayatını kılıçtan esirger."
19 "Yatağı üzerinde acıyla,
kemikleri içinde sürekli çekişmeyle de terbiye edilir,
20 öyle ki, hayatı ekmekten,
canı da lezzetli yiyecekten tiksinir.
21 Eti öylesine tükenmiştir ki, görülmez olur.
Gözükmeyen kemikleri dışarı çıkar.
22 Evet, canı çukura,
yaşamı da yok edicilere yaklaşır."
23 "İnsana kendisi için neyin doğru olduğunu göstersin diye,
eğer yanında bir melek, bin kişiden biri olan bir yorumcu varsa,
24 o zaman Tanrı ona lütufta bulunur ve şöyle der:
'Onu çukura inmekten kurtar,
ben fidye buldum.'
25 Eti bir çocuğunkinden daha körpe olur.
Gençliğinin günlerine döner.
26 Tanrı'ya dua eder ve O da ondan hoşnut olur,
öyle ki, yüzünü sevinçle görür. O, insana doğruluğunu geri verir.
27 İnsanların önünde ezgi söyleyerek der:
'Günah işledim ve doğru olanı çarpıttım,
ama bana yararı olmadı.
28 Canımı çukura girmekten O kurtardı.
Yaşamım ışığı görecek.'"
29 "İşte, Tanrı bütün bunları bir adama iki kez,
hatta üç kez yapar,
30 canını çukurdan çıkarmak için,
yaşayanların ışığıyla aydınlansın diye.
31 İyi düşün ey İyov, beni dinle.
Sen sus da, ben konuşayım.
32 Söyleyecek bir şeyin varsa, bana yanıt ver.
Konuş, çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33 Yoksa, beni dinle.
Sus da sana bilgelik öğreteyim."

34

1 Elihu yanıtına şöyle devam edip dedi:
2 "Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin.
Bilgi sahibi olanlar, bana kulak verin.
3 Çünkü damağın yemeği tattığı gibi,
kulak da sözleri sınar.
4 Kendimiz için doğru olanı seçelim.
Kendi aramızda neyin iyi olduğunu bilelim.
5 Çünkü İyov, 'Ben doğruyum,
Tanrı hakkımı elimden aldı' diyor.
6 'Hakkım varken yalancı sayıldım.
İtaatsizliğim yokken yaram devasız.'
7 Alayı gibi su içen,

kötülük işleyenlerle birlikte giden,
8 kötülerle birlikte yürüyen,
İyov gibisi var mı?
9 Çünkü O, 'İnsanın Tanrı ile hoşnut olmasının
hiçbir yararı yoktur' demiştir.”
10 “Bu nedenle, ey anlayışlı adamlar, beni dinleyin:
Kendisinden uzak olsun ki, Tanrı kötülük yapsın,
ve Her Şeye Gücü Yeten haksızlık yapsın.
11 Çünkü O, insanın işini kendine öder,
ve herkese kendi yollarına göre buldurur.
12 Elbette Tanrı kötülük yapmaz,
Her Şeye Gücü Yeten de adaleti çarpıtmaz.
13 O'nu yeryüzünün başına kim koydu?
Ya da O'nu bütün dünyanın üzerine kim atadı?
14 Eğer yüreğini kendi üzerine çevirirse,
eğer ruhunu ve nefesini kendine toplarsa,
15 Bütün bedenler birlikte yok olur,
ve insan yine toprağa döner.”
16 “Eğer şimdi sende anlayış varsa, bunu dinle.
Sözlerime kulak ver.
17 Adaletten nefret eden biri hiç hükmedebilir mi?
18 Bir krala, 'Yaramaz!' ya da beylere, 'Kötüsünüz!' diyen
Adil ve büyük Olanı mahkûm edecek misin?
19 Beylerin şahsına itibar etmez,
zenginleri fakirlerden daha çok saymaz,
çünkü hepsi O'nun ellerinin eseridir.
20 Bir anda, gece yarısı ölürler.
Halk sarsılır ve geçip gider.
Güçlüler el değmeden alınıp götürülür.”
21 “Çünkü gözleri adamın yolları üzerindedir.
Onun bütün gidişlerini görür.
22 Kötülük işleyenlerin saklanabileceği
karanlık ya da koyu karanlık yoktur.
23 Çünkü Tanrı önüne mahkemeye gelsin diye,
O'nun bir adamı daha fazla araştırmasına gerek yoktur.
24 Güçlüleri araştırmadan parçalar,
ve onların yerine başkalarını diker.
25 Bu yüzden onların işlerini bilir.
Geceleyin onları devirir,
böylece mahvolurlar.
26 Kötü oldukları için onları vurur,
başkalarının gözü önünde;
27 çünkü O'nu izlemekten saptılar,
yollarından hiçbirine dikkat etmediler,
28 yoksulların feryadını O'na ulaştırdılar.
O, ezilenlerin feryadını duydu.
29 O sakinlik verdiğinde, kim suçlayabilir?
Yüzünü gizlediğinde, O'nu kim görebilir?
O, bir ulusa ya da bir adama karşı da aynıdır,
30 tanrısız adam hüküm sürmesin diye,

Halkı tuzağa düşürecek kimse olmasın diye."
31 "Çünkü Tanrı'ya, 'Suçluyum,
ama bir daha suç işlemeyeceğim' diyen oldu mu?
32 'Görmediğimi sen bana öğret.
Eğer kötülük yaptıysam, bir daha yapmam' diyen oldu mu?
33 Ödülü senin istediğin gibi mi olacak ki, reddediyorsun?
Çünkü sen seçmelisin, ben değil.
Bu yüzden bildiğini söyle.
34 Anlayışlı adamlar bana,
beni dinleyen her bilge adam şöyle diyecek:
35 'İyov bilgisizce konuşuyor.
Onun sözleri bilgelikten yoksun.'
36 Çünkü kötü adamlar gibi yanıt verdiğinden,
keşke İyov'un denenmesi sona dek sürse.
37 Çünkü günahına isyanı katıyor.
Aramızda ellerini çırpıyor,
ve Tanrı'ya karşı sözlerini çoğaltıyor."

35

1 Elihu yanıtına şöyle devam edip dedi:
2 "Bunun senin hakkın olduğunu mu sanıyorsun,
yoksa, 'Benim doğruluğum Tanrı'nın doğruluğundan daha çoktur' mu diyorsun?
3 'Sana ne yararı olacak?
Günah işlemiş olsaydım,
bundan daha fazla ne kazanırdım?' diye soruyor musun?
4 Sana ve seninle birlikte olan arkadaşlarına
yanıt vereceğim.
5 Göklere bak da gör.
Senden daha yüksek olan gökleri gör.
6 Eğer günah işlediysen, O'na ne etkin olur?
Suçların çoğalırsa, O'na yaptığın nedir?
7 Eğer doğruysan, O'na verdiğin nedir?
Ya da senin elinden O'nun aldığı nedir?
8 Kötülüğün senin gibi bir adama zarar verebilir,
ve doğruluğun bir insanoğluna yarar sağlayabilir."
9 "Zorbalığın çokluğundan dolayı feryat ediyorlar.
Güçlülerin kolundan dolayı yardım için çağırıyorlar.
10 Ama hiç kimse,
'Geceleyin ezgiler veren,
11 yeryüzünün hayvanlarından daha çok bize öğreten,
ve göklerin kuşlarından bizi daha bilge kılan Tanrım, Yaradan'ım nerede?' demiyor.
12 Orada feryat ediyorlar,
ama kötü insanların gururu yüzünden
kimse yanıt vermiyor.
13 Gerçekten Tanrı boş feryadı duymaz,
Her Şeye Gücü Yeten de onu dikkate almaz.
14 O'nu görmediğini söylediğinde bile,
davan O'nun önündedir,

ve sen O'nu bekle!
15 Ama şimdi, öfkesiyle ziyaret etmediği,
kibri de çok önemsemediği için,
16 bu yüzden İyov boş konuşmayla ağzını açıyor,
ve bilgisizce sözleri çoğaltıyor."

36

1 Elihu yine devam edip dedi,
2 "Biraz sabret de, sana göstereyim;
çünkü Tanrı adına daha söyleyeceklerim var.
3 Uzaktan bilgi edineceğim,
ve Yaratıcıma hak vereceğim.
4 Çünkü sözlerim gerçekten yalan değil.
Bilgide tam olan biri senin karşındadır."
5 "İşte, Tanrı güçlüdür ve kimseyi hor görmez.
Anlayış gücünde kudretlidir.
6 Kötü kişinin canını korumaz,
ama ezilenlere adalet sağlar.
7 Gözlerini doğrudan ayırmaz,
ama taht üzerinde krallarla birlikte,
onları daima oturtur ve yükseltir.
8 Eğer zincirlere vurulurlarsa,
ve sıkıntı bağlarına tutulurlarsa,
9 o zaman onlara işlerini ve suçlarını,
gururla davranmış olduklarını gösterir.
10 Kulaklarını öğütlere açar,
ve kötülükten dönmelerini buyurur.
11 Eğer dinler ve O'na hizmet ederlerse,
günlerini bolluk içinde, yıllarını zevk içinde geçirirler.
12 Ama dinlemezlerse, kılıçla yok olurlar;
bilgisizce ölürler."
13 "Ama yüreği tanrısız olanlar öfke biriktirirler.
Onları bağladığı zaman, yardım için çağırmazlar.
14 Gençlikte ölürler.
Yaşamları kirli olanlar arasında yok olur.
15 Ezilenleri sıkıntılarından kurtarır,
baskıda onların kulağını açar.
16 Evet, seni sıkıntıdan,
hiç darlığın olmadığı geniş bir yere çekmek isterdi.
Sofrana konulmuş olan, yağla dolu olurdu."
17 "Ama sen kötü adamın hükmüyle dolusun.
Yargı ve adalet seni yakalıyor.
18 Zenginlik seni gazaba doğru baştan çıkarmasın,
rüşvetin büyüklüğü seni saptırmasın.
19 Zenginliğin sıkıntıda sana destek olur mu,
ya da gücünün bütün kuvveti?
20 İnsanların yerlerinden kesildiği geceyi,
sen arzulama.
21 Dikkat et, kötülüğe bakma;
çünkü sen onu sıkıntıdan daha çok seçtin.

22 İşte, Tanrı kudretiyle yücedir.
O'nun gibi öğretmen kimdir?
23 Kim O'na yolunu çizdi?
Ya da kim O'na, 'Haksızlık yaptın' diyebilir?"
24 "O'nun işini yüceltmelisin,
hatırla bunu,
İnsanların ezgi söylemiş oldukları işi.
25 Bütün insanlar ona baktı.
İnsanlar onu uzaktan görür.
26 İşte, Tanrı büyüktür ve biz O'nu bilmeyiz.
O'nun yıllarının sayısı araştırılamaz.
27 Çünkü O, buharından yağmura dönüşen
su damlalarını yukarı çeker,
28 göklerin döktüğü,
ve insanın üzerine bol bol düştüğü yağmuru.
29 Gerçekten, bulutların yayılmasını,
ve çadırının gök gürültülerini insan anlayabilir mi?
30 İşte, ışığını kendi çevresine yayar.
Denizin dibini örter.
31 Çünkü halklara bunlarla hükmeder.
Bol yiyecek verir.
32 Ellerini şimşekle örter,
ve ona hedefi vurmasını buyurur.
33 Onun gürültüsü Tanrı hakkında söylemekte,
ve yaklaşmakta olan fırtınadan hayvanlara da söz etmektedir."

37

1 "Evet, buna yüreğim titrer,
ve yerinden oynar.
2 Duyun, O'nun gürleyen sesini,
ağzından çıkan sesi duyun.
3 Onu bütün gökyüzünün altına,
şimşeğini de yeryüzünün uçlarına gönderir.
4 Ardından bir ses gümbürder.
Görkemli sesiyle gürler.
Sesi duyulunca hiçbir şeyi alıkoymaz.
5 Tanrı sesiyle şaşılacak biçimde gürler.
Anlayamadığımız büyük şeyler yapar.
6 Çünkü kara, 'Yeryüzüne düş' der,
aynı şekilde yağmur sağanağına,
ve güçlü yağmur sağanaklarına.
7 Her insanın elini mühürler,
öyle ki, yarattığı bütün insanlar bunu bilsin.
8 Sonra hayvanlar gizlenir,
ve inlerinde kalırlar.
9 Odasından fırtına,
kuzeyden soğuk gelir.
10 Tanrı'nın soluğuyla buz verilir,
ve suların genişliği dondurulur.
11 Evet, kalın bulutu nemle yükler.

Kendi şimşek bulutunu etrafa yayar.
12 Oturulan dünyanın yüzü üzerinde
onlara buyurduğu her şeyi yapsınlar diye,
O'nun yol göstermesiyle döner, çevrilir.
13 İster cezalandırmak için, ister kendi ülkesi için,
ister iyilik dolu sevgisi için olsun, onun gelmesini sağlar."
14 "Dinle ey İyov.
Dur da Tanrı'nın şaşılacak işlerini düşün.
15 Tanrı'nın onları nasıl idare ettiğini,
ve bulutunun şimşeğini nasıl çaktırdığını biliyor musun?
16 Bulutların işleyişini,
bilgide kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor musun?
17 Güney rüzgârı nedeniyle dünya durgunlaştığında,
giysileri sıcak olan sen misin?
18 O'nunla birlikte, dökme metal ayna gibi sert olan
gökyüzünü yayabilir misin?
19 O'na ne söyleyeceğimizi bize öğret,
çünkü karanlık yüzünden davamızı ortaya koyamıyoruz.
20 Ben konuşmak istiyorum diye, O'na haber verilir mi?
Ya da insan hiç yutulmak ister mi?
21 Şimdi insanlar göklerde parlayan ışığı görmüyorlar,
ancak rüzgâr geçiyor da onları temizliyor.
22 Kuzeyden altın ihtişam geliyor.
Tanrı ile birlikte korkunç bir görkem.
23 Her Şeye Gücü Yeten'e ulaşamayız.
O güçte yücedir.
Adaleti ve büyük doğruluğuyla kimseyi ezmez.
24 Bu yüzden insanlar O'na saygı gösterir.
Yürekte bilge olanların hiç birini dikkate almaz."

38

1 O zaman Yahve kasırganın içinden İyov'a yanıt verdi:
2 "Kimdir bu bilgisizce sözlerle
Tasarıyı karartan?
3 Erkek gibi kuşağını beline vur,
sana sorayım da, bana yanıt ver!"
4 "Ben dünyanın temellerini atarken sen neredeydin?
Sen de anlayış varsa, bildir.
5 Eğer biliyorsan onun ölçülerini kim saptadı?
Ya da ipi üzerine kim gerdi?
6 Onun temelleri neyin üzerine dayandırıldı?
Ya da köşe taşını kim koydu?
7 Sabah yıldızları birlikte ezgi söylerken,
ve bütün Tanrı oğulları sevinçle haykırırken?"
8 "Ya da denizi kapılarla kim kapattı,
rahimden çıkıp fışkırdığında,
9 bulutları onun giysisi yaptığımda,
ve onu koyu karanlığa sardığımda,
10 sınırımı ona koyduğumda,
sürgüleri ve kapıları taktığımda,

11 ve, ‘Buraya kadar gelebilirsin, ama daha öteye gidemezsin,
gururlu dalgaların burada duracak’ dediğimde?”
12 “Sen kendi günlerinde sabaha buyurdun mu,
ve şafağa yerini bildirdin mi,
13 yeryüzünün uçlarını tutsun,
ve kötüleri ondan silkip atsın diye?
14 O mühür altındaki balçık gibi değişir,
ve giysi gibi ortaya koyulur.
15 Kötülerden ışıkları alıkonulur.
Kalkmış olan kol kırılır.”
16 “Denizin kaynaklarına girdin mi?
Ya da derinliğin yataklarında yürüdün mü?
17 Ölümün kapıları sana gösterildi mi?
Ya da ölüm gölgesi kapılarını gördün mü?
18 Yeryüzünün genişliğini kavradın mı?
Eğer hepsini biliyorsan, bildir.”
19 “Işığın oturduğu yerin, yolu nerededir?
Ya karanlık, onun yeri nerededir?
20 Ta ki, onu sınırına kadar götüresin,
ve evinin yollarını ayırt edesin?
21 Elbette biliyorsun, çünkü o zaman doğmuştun,
ve senin günlerinin sayısı çoktur!
22 Karın ambarlarına girdin mi,
ya da dolunun ambarlarını gördün mü?
23 Ben onları sıkıntı zamanı için,
kavga ve savaş günü için saklarım?
24 Şimşeğin nerede dağıtıldığı,
ya da doğu rüzgârının yeryüzüne nerede saçıldığı?
25 Sel sularına kanal,
yıldırıma yol açan kimdir?
26 İnsanın bulunmadığı diyara,
insanın olmadığı çöle yağsın diye,
27 çorak ve ıssız yeri doyursun,
taze ot yetiştirsin diye.
28 Yağmurun babası var mıdır?
Ya da çiğ damlalarının babası kimdir?
29 Buz kimin rahminden çıktı?
Gökyüzünün gri kırağısını kim doğurdu?
30 Derin suların yüzeyi donunca,
sular taş gibi sertleşir.”
31 “Ülker takımyıldızını bağlayabilir misin,
ya da Orion'un bağlarını çözebilir misin?
32 Takımyıldızlarını mevsiminde çıkarabilir misin?
Ya da Büyük Ayı'ya yavrularıyla birlikte yol gösterebilir misin?
33 Göklerin yasalarını biliyor musun?
Onun hakimiyetini yeryüzünde kurabilir misin?”
34 “Sesini bulutlara yükseltebilir misin ki,
bol sular seni örtsün?
35 Şimşekleri gönderebilir misin ki, gitsinler?
Sana, 'İşte buradayız' diye haber verirler mi?

36 İç kısımlara bilgelik koyan kimdir?
Ya da zihne anlayış veren kimdir?
37 Bulutları bilgelikle kim sayabilir?
Ya da göğün kaplarını kim boşaltabilir,
38 toprak sertleştiğinde,
Ve yerin parçaları birbirine yapıştığında?"
39 "Dişi aslan için sen av avlayabilir misin,
ya da genç aslanların karnını doyurabilir misin,
40 inlerinde sindiklerinde,
ve çalılıkta pusuya yattıklarında?
41 Yavruları Tanrı'ya feryat edip açlıktan dolaştıklarında,
kargaya avını kim sağlıyor?"

39

1 "Dağ keçilerinin doğurduğu zamanı biliyor musun?
Geyik yavruladığında sen mi gözetliyorsun?
2 Doldurdukları ayları sayabilir misin?
Ya da doğurdukları zamanı biliyor musun?
3 Eğilirler, yavrularını doğururlar,
sancılarından kurtulurlar.
4 Yavruları güçlenir, kırda büyürler,
çıkarlar ve bir daha geri dönmezler.
5 "Yaban eşeğini kim serbest bıraktı?
Ya da çevik eşeğin bağlarını kim çözdü?
6 Onun yurdunu bozkır,
meskenini de tuz diyarı yaptım.
7 Kentin gürültüsünü küçümser,
sürücünün bağırışını da duymaz.
8 Dağların otlağı onun otlağıdır.
Her yeşil şeyi araştırır.
9 "Yaban öküzü sana hizmet etmek ister mi?
Yoksa senin yemliğinin yanında kalır mı?
10 Yaban öküzünü koşum takımıyla karıkta tutabilir misin?
Ya da senin ardından vadileri sürer mi?
11 Gücü büyük olduğu için ona güvenir misin?
Ya da kendi işini ona bırakır mısın?
12 Tohumunu eve getireceğine,
harman yerinin buğdayını toplayacağına güvenir misin?
13 "Devekuşunun kanatları gururla dalgalanır,
ama bunlar tüyler ve sevgi tüyleri midir?
14 Çünkü yumurtalarını yere bırakır,
onları toz içinde ısıtır,
15 ve ayağın onları ezebileceğini,
ya da vahşi hayvanın onları çiğneyebileceğini unutur.
16 Yavrularına sert davranır, sanki kendisinin değillermiş gibi.
Boşa çabalasa da korkusuzdur.
17 Çünkü Tanrı ondan bilgeliği esirgemiş,
ve anlayışta ona pay vermemiştir.
18 Kendini kaldırıp yükselttiğinde,
atı ve binicisini küçümser.
19 "Ata sen mi güç verdin?

Dalgalanan yeleyi boynuna sen mi giydirdin?
20 Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?
Onun kişnemesinin görkemi korkunçtur.
21 Vadide yeri eşeler ve gücüyle sevinir.
Silahlı adamları karşılamaya çıkar.
22 Korkuyla alay eder, yılmaz,
kılıç önünden geri dönmez.
23 Ona karşı ok kılıfı,
parlayan mızrak ve kargı şakırdar.
24 Yeri şiddetle ve öfkeyle yer,
boru sesine bile durmaz.
25 Boru çaldıkça, 'Hih!' diye kişner.
Savaşın kokusunu uzaktan alır,
komutanların gürleyen sesini ve bağrışmalarını duyar.
26 "Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,
kanatlarını güneye doğru geriyor?
27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor da,
yuvasını yükseklerde yapıyor?
28 Sarp kaya üzerinde oturuyor ve yuvasını yapıyor,
uçurumun ucunda ve sığınakta.
29 Avını oradan gözetler.
Gözleri onu uzaktan görür.
30 Onun yavruları da kan emer.
Leş neredeyse, o da oradadır."

40

1 Yine Yahve İyov'a yanıt verdi:
2 "İtiraz eden adam Her Şeye Gücü Yeten'le çekişsin mi?
Tanrı'ya itiraz eden yanıt versin."
3 O zaman İyov Yahve'ye yanıt verdi:
4 "İşte, ben değersizim. Sana ne yanıt vereyim?
Elimi ağzıma koyuyorum.
5 Bir kez konuştum, yanıt vermem;
evet, ikinci kez, artık söylemem."
6 O zaman Yahve kasırganın içinden İyov'a yanıt verdi:
7 "Şimdi adam gibi beline kuşağını vur.
Sana sorayım da, bana yanıt ver.
8 Hükmümü dahi iptal mi edeceksin?
Haklı çıkmak için beni suçlu mu çıkaracaksın?
9 Yoksa senin Tanrı gibi kolun mu var?
O'nun gibi bir sesle gürleyebilir misin?"
10 "Şimdi kendini şan ve şerefle süsle.
Yücelik ve heybet giy.
11 Öfkenin hiddetini dök.
Her kibirliye bakıp onu alçalt.
12 Her kibirliye bakıp onu aşağıya indir.
Kötüleri yerlerinde ez.
13 Onları birlikte toprağa sakla.
Yüzlerini gizli yerde bağla.
14 O zaman sağ elinin seni kurtarabileceğini

ben de kabul ederim.”
15 “Şimdi seninle birlikte yarattığım behemota bak.
Öküz gibi ot yer.
16 İşte gücü belindedir.
Kuvveti karnının kaslarında.
17 Kuyruğunu sedir ağacı gibi oynatır.
Butlarının sinirleri birbirine kenetlenmiştir.
18 Kemikleri tunç borular gibidir.
Kaburgaları demir çubuklar gibi.
19 Tanrı usullerinin başıdır o.
Onu yaratan ona kılıcını vermiştir.
20 Gerçekten dağlar ona yiyecek üretir,
kırın bütün hayvanları orada oynaşır.
21 Nilüfer ağaçlarının altında,
kamışların örtüsünde, bataklıkta yatar.
22 Nilüferler onu gölgeleriyle örter,
derenin söğütleri onu çevreler.
23 İşte, ırmak taşsa bile, o ürkmez.
Yarden onun ağzına kadar taşsa bile, o emindir.
24 O gözetlerken biri onu tutar mı,
ya da tuzakla burnunu deler mi?”

41

1 “Levyatan’ı* çengelle çekebilir misin,
ya da onun dilini bağla bastırabilir misin?
2 Burnuna ip takabilir misin,
ya da çenesini kancayla delebilir misin?
3 Sana çok yalvarır mı,
ya da sana tatlı sözler söyler mi?
4 Seninle bir antlaşma yapar mı ki,
onu daima hizmetkâr olarak alasın?
5 Onunla kuşla oynar gibi oynar mısın?
Ya da onu kızların için bağlar mısın?
6 Tacirler onun için pazarlık yapar mı?
Tüccarlar arasında onu pay ederler mi?
7 Derisini kancalarla doldurabilir misin,
ya da başını balıkçı mızraklarıyla?
8 Elini onun üzerine koy.
Savaşı hatırla ve bir daha yapma.
9 İşte, ona olan umut boşunadır.
Biri onu görünce de yıkılmaz mı?
10 Hiç kimse onu kışkırtmaya cürret edecek kadar sert değildir.
Öyleyse benim önümde durabilecek olan kimdir?
11 Bana önce kim verdi ki, ona ödeyeyim?
Göklerin altında olan her şey benimdir.”
12 “Onun azaları, kudretli gücü,
ve güzel yapısı hakkında sessiz kalmayacağım.
13 Onun dış giysisini kim çıkarabilir?
Çenelerinin arasına kim girebilir?

* **41:1** Levyatan, timsah veya benzeri bir yaratığın adıdır.

14 Yüzünün kapılarını kim açabilir?
Dişlerinin çevresinde dehşet vardır.
15 Onun gururu güçlü pullardır,
sıkı bir mühürle birbirine kapatılmıştır.
16 Birbirine o kadar yakındır ki,
aralarına hava giremez.
17 Birbirlerine yapışmışlardır.
Birbirlerine bitişmişlerdir, öyle ki, birbirlerinden ayrılamazlar.
18 Aksırması ışık saçar.
Gözleri sabahın göz kapakları gibidir.
19 Ağzından alevli meşaleler çıkar.
Ateş kıvılcımları sıçrar.
20 Burnundan duman çıkar,
kamış ateşinin üzerindeki kaynayan kazan gibi.
21 Soluğu közleri tutuşturur.
Ağzından alev çıkar.
22 Boynunda güç vardır.
Dehşet onun önünde oynamaktadır.
23 Etinin katmerleri birbirine yapışmıştır.
Üzerinde sabittirler.
Kımıldatılamazlar.
24 Yüreği taş kadar serttir,
evet, değirmen taşının alt taşı gibi sert.
25 O kendini kaldırdığında, güçlüler korkar.
Onun dayağı karşısında geri çekilirler.
26 Ona kılıçla saldıran olsa, galip gelemez;
ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
27 Demiri saman,
tuncu da çürük odun sayar.
28 Ok onu kaçıramaz.
Sapan taşları ona saman çöpü gibidir.
29 Topuzlar anız sayılır.
Cirit atışlarına güler.
30 Alt tarafları keskin çömlek parçaları gibidir,
harman döveni gibi çamurda iz bırakır.
31 Derin suyu bir kazan gibi kaynatır.
Denizi merhem kazanı gibi yapar.
32 Ardından yolu parlatır.
İnsan derinliğin ak saçlı olduğunu sanır.
33 Yeryüzünde korkusuz olarak yaratılmış,
onun bir eşi benzeri yoktur.
34 Yüksek olan her şeyi görür.
O, bütün gurur oğulları üzerinde kraldır.”

42

1 O zaman İyov Yahve'ye şöyle yanıt verdi:
2 “Her şeyi yapabileceğini,
ve hiçbir amacının engellenemeyeceğini biliyorum.
3 'Bilgisizce tasarıyı karartan bu adam kimdir?' diye sordun.
Bu yüzden anlamadığımı, benim için çok şaşılası olan,
bilmediğim şeyleri söyledim.

4 'Şimdi dinle, konuşayım;
ben sana sorayım, sen de bana yanıt ver' dedin.
5 Seni kulaktan duymuştum,
ama şimdi gözüm seni gördü.
6 Bu yüzden kendimden iğreniyorum,
toz ve kül içinde tövbe ediyorum."

7 Böylece Yahve bu sözleri İyov'a söyledikten sonra Temanlı Elifaz'a, "Öfkem sana ve iki dostuna karşı alevlendi; çünkü hizmetkârım İyov gibi benim hakkımda doğru olanı söylemediniz.
8 Şimdi kendinize yedi boğa ve yedi koç alın, hizmetkârım İyov'un yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun; hizmetkârım İyov sizin için dua etsin, çünkü onu kabul ederim, size karşı akılsızlığınıza göre davranmayayım. Çünkü hizmetkârım İyov gibi benim için doğru olanı söylemediniz."
9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar gidip Yahve'nin kendilerine buyurmuş olduğu şeyi yaptılar ve Yahve İyov'u kabul etti.
10 Dostları için dua ettiğinde, İyov'un bolluğunu Yahve geri döndürdü. Yahve, İyov'a önceden sahip olduğunun iki katını verdi.
11 O zaman bütün kardeşleri, bütün kız kardeşleri eski tanıdıklarının hepsi yanına geldi, evinde onunla birlikte yemek yediler. Onu teselli ettiler ve Yahve'nin başına getirmiş olduğu bütün kötülükler konusunda onu avuttular. Her biri ona birer para,* her biri ona birer altın halka verdi.
12 Böylece Yahve İyov'un sonunu başlangıcından daha çok kutsadı. On dört bin koyunu, altı bin devesi, bin çift öküzü ve bin dişi eşeği oldu.
13 Yedi oğlu ve üç kızı da oldu.
14 Birincisinin adını Yemima, ikincisinin adını Ketsia, üçüncüsünün adını Keren Happuk koydu.
15 Bütün diyarda İyov'un kızları kadar güzel kadınlar bulunmazdı. Babaları onlara kardeşleri arasında miras verdi.
16 Bundan sonra İyov yüz kırk yıl yaşadı ve oğullarını ve oğullarının oğullarını, dört kuşağa kadar gördü.
17 Böylece İyov kocamış ve günlere doymuş olarak öldü.

* **42:11** kelimenin tam anlamıyla kesita, muhtemelen gümüşten yapılmış bir para birimi

MEZMURLAR

1

1 Ne mutlu kötülerin öğüdüyle yürümeyen,
günahkârların yolunda durmayan,
alaycıların sandalyesinde oturmayan insana.
2 Ancak onun zevki Yahve'nin* Yasası'dır.
gece gündüz onun üzerinde
derin derin düşünür.
3 O kişi akarsu kıyısına dikilmiş ağaca benzer,
meyvesini mevsiminde verir,
yaprağı da solmaz.
Ne yaparsa başarır.
4 Kötüler böyle değildir,
ancak rüzgârın savurduğu saman çöpü gibidirler.
5 Bu nedenle kötüler yargılanınca ayakta kalamaz,
günahkârlar doğrular topluluğunda duramaz.
6 Çünkü Yahve doğruların yolunu bilir,
ancak kötülerin yolu yok olur.

2

1 Uluslar neden öfkeleniyor,
halklar neden boş düzen kuruyor?
2 Dünyanın kralları ayağa kalkıyor,
hükümdarlar birbiriyle öğütleşiyor,
Yahve'ye ve Mesihi'ne* karşı.
3 "Koparalım onların bağlarını" diyorlar,
"İplerini üzerimizden atalım."
4 Göklerde oturan gülecek.
Efendi† onlarla alay edecek.
5 O zaman hiddetle konuşacak onlara,
gazabıyla onları dehşete düşürecek:
6 "Ben Kralımı kutsal dağım Siyon'a oturttum."
7 Kararı bildireceğim:
Yahve bana, "Sen benim oğlumsun" dedi.
"Bugün ben senin baban oldum.
8 Dile benden, mirasın olarak sana ulusları,
mülk olarak yeryüzünün en uzak köşelerini vereyim.
9 Onları demir sopayla kıracaksın,
çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın."
10 Ey krallar, şimdi akıllı olun.
Ey dünya hâkimleri, ders alın.
11 Yahve'ye korkuyla hizmet edin,
titreyerek sevinin.
12 Oğul'a içtenlikle saygı gösterin ki‡ öfkelenmesin,

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. * **2:2** "Meshedilmiş" kelimesi "Mesih" kelimesiyle aynıdır † **2:4** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **2:12** veya Oğul'u öpün

yoksa yolunuzda mahvolursunuz.
Çünkü hiddeti yakında alevlenecek.
Ne mutlu O'na sığınanlara.

3

David'in oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur
1 Ey Yahve, düşmanlarım nasıl da çoğaldı!
Bana karşı ayaklananlar çoktur.
2 Canım için birçoğu,
"Tanrı* katında ona yardım yoktur" diyor.
Selah.
3 Ama sen, ey Yahve, çevremde kalkansın,
yüceliğim ve başımı yükselten sensin.
4 Yahve'ye seslenirim,
kutsal dağından bana yanıt verir. Selah.
5 Yattım ve uyudum.
Uyandım, çünkü Yahve bana destek oldu.
6 Her yönden bana karşı koyan
on binlerden korkmam.
7 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, kurtar beni!
Çünkü sen tüm düşmanlarımın çene kemiğine vurdun.
Kötülerin dişlerini kırdın.
8 Kurtuluş Yahve'nindir.
Kutsaman halkının üzerinde olsun! Selah.

4

1 Seslenince yanıtla beni, doğruluğumun Tanrısı!
Beni sıkıntımdan kurtar.
Bana merhamet et ve duamı duy.
2 Ey insanoğulları, ne zamana dek yüceliğim utanca çevrilecek?
Boş şeyleri sevip yalanın peşinden mi gideceksiniz? Selah.
3 Ama Yahve'nin tanrısal olanı kendine ayırdığını bilin.
Kendisine seslenince Yahve beni duyar.
4 Titreyin ve günah işlemeyin.
Yatağınızda yüreğinizi yoklayın ve sakin olun. Selah.
5 Doğruluk kurbanları sunun.
Yahve'ye güvenin.
6 "Bize kim iyilik gösterecek?" diyenler çoktur.
Yüzünün ışığı üzerimizde parlasın, ey Yahve.
7 Yüreğime verdiğin sevinç,
onların tahıllarının ve yeni şaraplarının çoğaldığı zamankinden fazladır.
8 Esenlik içinde hem yatar, hem uyurum.
Çünkü yalnız sen, ey Yahve,
güvenlik içinde yaşatırsın beni.

5

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David'in mezmuru
1 Sözlerime kulak ver, ey Yahve.
İçine daldığım düşünceleri gör.

* **3:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

2 Feryadıma kulak ver, ey Kralım ve Tanrım;
çünkü sana dua ediyorum.
3 Sabahları sesimi işiteceksin, ey Yahve,
sabahları dileklerimi önüne serip umutla bekleyeceğim.
4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan bir Tanrı değilsin.
Kötülük seninle yaşayamaz.
5 Kibirliler önünde duramaz.
Kötülüğün tüm işçilerinden nefret edersin.
6 Yalan söyleyenleri yok edersin.
Yahve kana susamış ve düzenbaz adamdan nefret eder.
7 Bense senin sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla evine gireceğim.
Sana saygıyla kutsal tapınağına doğru eğileceğim.
8 Ey Yahve, düşmanlarıma karşı doğruluğunla bana yol göster.
Yolunu önümde düzle.
9 Çünkü ağızlarında sadakat yoktur.
Yürekleri yıkımdır.
Boğazları açık bir mezar.
Dilleriyle yaltaklanırlar.
10 Onları suçlu çıkar, ey Tanrım!
Kendi öğütleriyle düşsünler.
İsyanlarının çokluğunda onları kov,
çünkü sana karşı isyan ettiler.
11 Ama sana sığınanların hepsi sevinsinler.
Her zaman sevinç çığlıkları atsınlar, çünkü onları savunan sensin.
Adını sevenler de sende sevinçle coşsunlar.
12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsayacaksın, ey Yahve
çevresini kalkan gibi lütfunla saracaksın.

6

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - David'in mezmuru
1 Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
beni gazabınla terbiye etme.
2 Acı bana, ey Yahve, çünkü bitkinim.
Ey Yahve, iyileştir beni, çünkü kemiklerim sızlıyor.
3 Canım da büyük bir ıstırap içinde.
Ama sen, ey Yahve, ne zamana dek?
4 Ey Yahve, dön. Canımı özgür kıl,
iyilik dolu sevgin uğruna beni kurtar.
5 Çünkü senin anılman ölümün içinde yoktur.
Şeol'de* sana kim şükredecek?
6 İnlemekten yoruldum.
Her gece yatağım su içinde.
Gözyaşlarımla döşeğimi ıslatıyorum.
7 Gözüm kederden sönüyor,
bütün düşmanlarımdan ötürü yaşlanıyor.
8 Ey kötülük yapanların hepsi benden uzak durun,
çünkü Yahve ağlayışımı duydu.
9 Yahve yalvarışımı işitti.
Yahve duamı kabul edecektir.

* **6:5** Şeol ölüler diyarıdır.

10 Bütün düşmanlarım utanıp dehşet içinde kalacak.
Dönecekler, ansızın rezil olacaklar.

7

Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin David'in Yahve'ye okuduğu şigayon
1 Ey Yahve, Tanrım, sana sığınıyorum.
Peşime düşenlerin hepsinden kurtar beni, özgür kıl.
2 Kurtaracak kimse yok diye,
aslan gibi canımı parçalamasınlar,
paramparça etmesinler onu.
3 Ey Yahve, Tanrım, eğer şunu yaptıysam,
eğer elimde kötülük varsa,
4 benimle barış içinde olan birine kötülükle karşılık verdiysem
(evet, sebepsiz yere düşmanımı soyduysam),
5 düşman canımın peşine düşsün ve ele geçirsin beni,
hayatımı yere çalsın,
yüceliğimi toza katsın. Selah.
6 Öfkeyle kalk, ey Yahve.
Düşmanlarımın öfkesine karşı yüksel.
Benim için uyan. Yargıyı sen buyurdun.
7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın.
Yücelerden onları yönet.
8 Yahve halkları yargılar,
beni doğruluğuma göre yargıla, ey Yahve,
dürüstlüğüme göre.
9 Kötülerin kötülüğü son bulsun,
ama doğru olanı pekiştir,
onların akıllarını ve yüreklerini araştıran adil Tanrı'dır.
10 Benim kalkanım Tanrı'yla olmaktır,
yüreği doğru olanı O kurtarır.
11 Tanrı adil bir yargıçtır,
evet, her gün öfkelenen bir Tanrı'dır.
12 Biri tövbe etmezse kılıcını biler,
eğip yayını gerer.
13 Ona karşı ölüm silahlarını hazırlamıştır.
Alevli okları hazırdır.
14 İşte* o kişi, kötülük sancısı çekiyor.
Kötülüğe gebe kalıp,
yalan doğurdu.
15 Bir çukur kazdı,
kazdığı çukura kendisi düştü.
16 Neden olduğu bela kendisine dönecek.
Zorbalığı kendi başına inecek.
17 Doğruluğundan ötürü Yahve'ye şükredeceğim,
yüce Yahve'nin adını ilahilerle öveceğim.

8

Müzik şefi için - Gittit üzerine - David'in mezmuru
1 Ey Efendimiz Yahve,

* **7:14** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

ne yüce adın var bütün yeryüzünde!
Görkemini göklerin üstüne yükselttin!
2 Sana düşman olanlardan ötürü,
düşmanı ve öç alanı susturmak için
çocukların ve bebeklerin dudaklarından gücü kurdun.
3 Senin göklerini, ellerinin eserini,
koyduğun ay ve yıldızları düşününce dedim:
4 "İnsan ne ki, onu düşünesin?
İnsanoğlu nedir ki, ona değer veresin?"
5 Onu meleklerden* biraz aşağı kıldın,
ve onu yücelik ve saygınlıkla taçlandırdın.
6 Ellerinin işleri üzerinde onu hâkim kıldın.
Her şeyi ayaklarının altına serdin.
7 Tüm koyunları ve sığırları,
kır hayvanlarını,
8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
denizlerin yollarından geçen her şeyi.
9 Ey Efendimiz Yahve,
ne yüce adın var bütün yeryüzünde!

9

Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında - David'in mezmuru
1 Bütün yüreğimle Yahve'ye şükredeceğim.
Şaşkınlık verici işlerinin hepsini anlatacağım.
2 Sende sevinip coşacağım.
Adına ilahiler söyleyeceğim, ey Yüceler Yücesi.
3 Düşmanlarım geri çekilirken,
senin önünde tökezleyip yok oluyorlar.
4 Çünkü haklı davamı sen gördün.
Tahtında oturur adil şekilde yargılarsın.
5 Ulusları azarladın.
Kötüleri yok ettin.
Adlarını sonsuza dek sildin.
6 Düşman sonsuz yıkıma uğradı.
Yerinden söküp attığın kentlerin anıları bile yok oldu.
7 Ama Yahve sonsuza dek hüküm sürer.
Tahtını yargı için hazırlamıştır.
8 Dünyayı doğrulukla yargılayacak.
O, halkları doğrulukla yargılayacaktır.
9 Yahve ezilenler için bir sığınak,
sıkıntılı zamanlarda yüksek bir kuledir.
10 Adını bilenler sana güvenecekler,
çünkü sen, ey Yahve, seni arayanları terk etmezsin.
11 Siyon'da oturan Yahve'yi ilahilerle övün,
yaptıklarını halklar arasında ilan edin.
12 Çünkü kanın öcünü alan onları hatırlar.
Mazlumların feryadını unutmaz.

* **8:5** İbranice: Elohim. Burada kullanılan Elohim kelimesi genellikle "Tanrı" anlamına gelir, ancak "tanrılar", "beyler" veya "melekler" anlamına da gelebilir. Septuagint burada "melekler" olarak okunur. Ayrıca İbraniler 2:7'deki Septuagint'ten alıntıya da bakın.

13 Bana merhamet et, ey Yahve.
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim acıyı gör,
beni ölümün kapılarından kaldır da,
14 övgülerinin tümünü gösterebileyim.
Siyon kızının kapılarında kurtarışınla sevineceğim.
15 Uluslar kazdıkları çukura düştüler.
Gizledikleri ağ kendi ayaklarına takıldı.
16 Yahve kendisini tanıttı.
Yargısını gerçekleştirdi.
Kötü kişi kendi ellerinin işiyle tuzağa düştü. Higayon - Selah.
17 Kötüler Şeol'e* döndürüleceklerdir.
Tanrı'yı unutan tüm uluslar da.
18 Çünkü yoksullar hep unutulmayacak,
mazlumun umudu sonsuza dek yok olmayacak.
19 Kalk, ey Yahve! İnsan galip çıkmasın.
Uluslar senin önünde yargılansın.
20 Onları korkut, ey Yahve.
Uluslar, yalnızca insan olduklarını bilsinler. Selah.

10

1 Neden uzakta duruyorsun, ey Yahve?
Sıkıntı zamanlarında neden kendini saklıyorsun?
2 Kötüler kibirle mazlumları avlıyor.
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
3 Çünkü kötü kişi yüreğindeki arzularla övünür.
Açgözlüleri yüceltir ve Yahve'yi yerer.
4 Kötü kişi gururlu yüzüyle,
düşüncelerinde Tanrı'ya yer vermez.
5 Kötünün yolları hep bolluk içindedir.
Kibirlidir ve senin yasaların onun gözlerinden uzaktır.
Düşmanlarının hepsini küçümser.
6 Yüreğinden, "Ben sarsılmam.
Hiçbir devirde sıkıntıya düşmem." der.
7 Ağzı lanet, hile ve zulümle dolu.
Dilinin altında kötülük ve fesat vardır.
8 Köylerin yakınında pusuda bekler.
Pusuda masumu öldürür.
Gözlerini gizlice çaresize dikmiştir.
9 Pusuya yatmış aslan gibi, gizlice pusudadır.
Çaresizi yakalamak için yatıp bekler.
Çaresizi ağına çekip yakalar.
10 Çaresiz onun gücünün altında
Çöküp ezilir.
11 Yüreğinden, "Tanrı unuttu" der.
"Yüzünü gizledi,
hiçbir zaman görmeyecek."
12 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, elini kaldır!
Çaresizi unutma.
13 Kötü kişi neden Tanrı'yı suçlasın?

* **9:17** Şeol ölüler diyarıdır.

Yüreğinden “Tanrı hesap sormaz” desin.
14 Ama sen sıkıntı ve kederi görürsün.
Onu eline almayı düşünürsün.
Mağdura ve babasızlara yardım edersin.
15 Kötünün kolunu kır.
Kötüye gelince, kötülüğü kalmayıncaya kadar ondan hesabını sor.
16 Yahve sonsuza dek Kraldır!
Uluslar O'nun diyarından yok olacak.
17 Yahve, alçakgönüllülerin dileğini duydun.
Onların yüreğini hazırlayacaksın.
Kulağını onlara açacaksın,
18 Yetimlerin ve ezilenlerin yargısını vermek için,
öyle ki toprak olan insan artık bir daha dehşet saçmasın.

11

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Ben Yahve’ye sığınırım.
Nasıl olur da canıma, “Kuş gibi dağa kaç” dersiniz?
2 Çünkü işte, kötüler yaylarını geriyor.
Karanlıkta dürüst yüreklileri vurmak için,
Oklarını kiriş üzerine yerleştirdiler.
3 Temeller yıkılırsa,
doğru kişi ne yapabilir?
4 Yahve kutsal tapınağındadır.
Yahve gökte tahtındadır.
O’nun gözleri bakar.
Gözleri insanoğullarını sınar.
5 Yahve doğru kişiyi sınar,
ama O'nun canı kötüden ve zorbalığı sevenden nefret eder.
6 Kötülerin üzerine kızgın korlar yağdıracak;
ateş, kükürt ve kavurucu rüzgâr onların kâsesine düşen pay olacak.
7 Çünkü Yahve doğrudur.
Doğruluğu sever.
Doğru kişi O’nun yüzünü görecek.

12

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla
1 Yardım et, ey Yahve, çünkü tanrısal kişi kalmadı.
İnsanoğulları arasında sadık olanlar tükeniyor.
2 Herkes komşusuna yalan söylüyor.
Yaltaklanan dudaklarla, çift yürekle konuşuyorlar.
3 Yahve tüm yaltaklanan dudakları,
ve övünen dilleri kessin.
4 Onlar, “Dilimizle galip geleceğiz.
Dudaklarımız bizimdir.
Kim bizim üzerimizde efendidir?” derler.
5 “Mazlumların ezilmesinden ve yoksulların iniltilerinden ötürü,
şimdi kalkacağım” diyor Yahve,
“Ona kötülük edenlerden kurtarıp güvenli bir yere koyacağım.”
6 Yahve’nin sözleri kusursuzdur,
toprak ocakta eritilmiş,

yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
7 Sen onları koruyacaksın, ey Yahve.
Onları bu kuşaktan daima koruyacaksın.
8 Alçaklık insanoğulları arasında yüceltildiğinde,
kötüler her yanda dolaşır.

13

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Ne zamana dek, ey Yahve?
Beni sonsuza dek mi unutacaksın?
Yüzünü benden daha ne kadar gizleyeceksin?
2 Her gün yüreğimde keder var,
ne zamana dek canımı teselli edeceğim?
Ne zamana dek düşmanım bana karşı zafer kazanacak?
3 Bak ve yanıt ver bana, ey Tanrım Yahve.
Gözlerime ışık ver ki, ölüm uykusuna yatmayayım,
4 öyle ki, düşmanım, "Onu yendim" demesin,
Düştüğümde düşmanlarım sevinmesin.
5 Ama ben senin sevgi dolu iyiliğine güveniyorum.
Yüreğim senin kurtuluşunla seviniyor.
6 Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim,
çünkü bana iyilik etti.

14

Müzik Şefi için David'in mezmuru
1 Akılsız yüreğinde, "Tanrı yoktur" dedi.
Yozlaştılar,
iğrenç işler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
2 Anlayan, Tanrı'yı arayan birisi var mı diye,
Yahve gökten insanoğullarına baktı,
3 hepsi saptı.
Hepsi birlikte yozlaştılar.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile yok.
4 Kötülük edenlerin hiçbirinin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyorlar.
Yahve'yi çağırmıyorlar.
5 Orada dehşet içinde kaldılar.
Çünkü Tanrı doğruların kuşağının yanındadır.
6 Yoksulların tasarısını engellersiniz,
ama onun sığınağı Yahve'dir.
7 Ah, keşke İsrael'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Yahve halkının servetini geri döndürdüğünde,
o zaman Yakov sevinecek ve İsrael coşacak.

15

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, tapınağında kim oturabilir?
Kutsal dağında kim yaşayabilir?
2 Kusursuzca yürüyen, doğru olanı yapan,
yüreğinde gerçeği söyleyen,

3 Böylesi iftira etmez,
dostuna kötülük etmez,
komşusuna kara çalmaz.
4 Aşağılık insanı hor görür,
ama Yahve'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, andını bozmaz.
5 Parasını tefeciye vermez,
suçsuza karşı rüşvet almaz.
Bunları yapan asla sarsılmaz.

16

David'in şiiri
1 Koru beni, ey Tanrı,
çünkü sana sığınıyorum.
2 Canım, Yahve'ye şöyle dedi:
"Efendim sensin.
Senden ayrı bana iyilik yoktur."
3 Yeryüzündeki kutsallara gelince,
harikadır onlar, bütün zevkim onlardadır.
4 Başka ilâha armağan sunanların kederi çoğalacak.
Onların kan sunularını ben sunmayacağım,
ne de adlarını ağzıma alacağım.
5 Yahve payımı, kâsemi belirledi.
Benim hissemi güvende tutan sensin.
6 Sınırlar hoş yerlerde düştü bana.
Evet, iyi bir mirasım var.
7 Bana öğüt veren Yahve'yi yücelteceğim.
Evet, geceleyin yüreğim beni uyarır.
8 Yahve'yi hep önüme koydum.
O benim sağımda olduğu için sarsılmam.
9 Bu nedenle yüreğim coşku dolu, dilim sevinir.
Bedenim de güvenlik içinde yaşar.
10 Çünkü sen canımı Şeol'e* terk etmeyeceksin,
kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
11 Bana yaşam yolunu göstereceksin.
Bol sevinç senin huzurundadır.
Sağ elinde sonsuz zevkler vardır.

17

David'in bir duasıdır.
1 Ey Yahve, haklı yakarışımı işit.
Hileli dudaklardan çıkmayan duama kulak ver.
2 Hükmüm senin huzurundan çıksın.
Senin gözlerin adalete baksın.
3 Yüreğimi denedin.
Geceleyin beni ziyaret ettin.
Beni yokladın ama hiçbir şey bulmadın.
Ağzımdan itaatsiz söz çıkarmamaya kararlıyım.
4 İnsanların yaptıklarına gelince,
senin dudaklarının sözüyle,

* **16:10** Şeol ölüler diyarıdır.

şiddet yollarından kendimi uzak tuttum.
5 Adımlarım senin yollarını sımsıkı tuttu.
Ayaklarım kaymadı.
6 Sana seslendim, çünkü bana yanıt verirsin, Tanrım.
Kulak ver bana.
Sözümü duy.
7 İyilikle dolu muhteşem sevgini göster,
sana sığınanları sağ elinle düşmanlarından kurtaran sensin.
8 Gözbebeğin gibi koru beni.
Beni kanatlarının gölgesinde sakla,
9 bana baskı yapan kötülerden,
Etrafımı saran ölümcül düşmanlarımdan.
10 Duygusuz yüreklerini kapatırlar.
Ağızlarıyla gururla konuşurlar.
11 Artık adımlarımızın çevresini sardılar.
Bizi yere çalmak için gözlerini diktiler.
12 Avına karşı doyumsuz bir aslan,
pusuya yatmış genç bir aslan gibi.
13 Kalk, ey Yahve, onunla uğraş.
Yere çal onu.
Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
14 elinle insanlardan, ey Yahve,
payı bu yaşamda olan dünya insanlarından.
Değer verdiklerinin karnını doyurursun.
Oğulların bolluk içindedir,
onlar da çocukları için servet biriktirirler.
15 Bana gelince, yüzünü doğrulukla göreceğim.
Uyandığımda senin suretini görmeye doyacağım.

18

Müzik şefi için - Yahve'nin hizmetkârı David'in mezmuru - Yahve kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün David Yahve'ye şu ezgiyi okudu:
1 Seni seviyorum, ey Yahve, gücüm sensin.
2 Yahve benim kayam, kalem ve kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığındığımdır,
kalkanım ve kurtuluşumun boynuzu, yüksek kulem.
3 Övülmeye layık olan Yahve'yi çağırırım,
ve kurtulurum düşmanlarımdan.
4 Ölüm ipleri sarmıştı beni.
Tanrısızlık selleri beni ürküttü.
5 Şeol'ün* ipleri çevremdeydi.
Ölüm tuzakları üzerime indi.
6 Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım,
Tanrım'a haykırdım.
Duydu sesimi tapınağından.
Önündeki feryadım kulaklarına erişti.
7 O zaman yeryüzü sarsılıp titredi.
Dağların temelleri de yerinden oynadı,
çünkü Yahve öfkelenmişti.

* **18:5** Şeol ölüler diyarıdır.

8 Burnundan duman yükseldi.
Ağzından yakıp tüketen bir ateş çıktı.
Ondan korlar tutuştu.
9 Gökleri yarıp indi.
Ayakları altında koyu bir karanlık vardı.
10 Bir keruva binip uçtu.
Ve rüzgârın kanatları üzerinde süzüldü.
11 Karanlığı kendisine saklanacak yer,
karanlık suları, gökyüzünün koyu bulutlarını,
çevresine çardak yaptı.
12 Önündeki parıltıdan dolu ve alevli korlarla,
O'nun koyu bulutları geçti.
13 Yahve gökte gürledi.
Yüceler Yücesi ses verdi,
dolu ve alevli korlarla.
14 Oklarını gönderip onları dağıttı.
Onları büyük yıldırımlarla bozguna uğrattı.
15 Ey Yahve senin azarlamandan,
burnundan çıkan güçlü soluktan,
suların yatakları göründü,
dünyanın temelleri belirdi.
16 Yukarıdan gönderdi.
Beni tuttu.
Beni çok sulardan çıkardı.
17 Beni güçlü düşmanımdan,
benden nefret edenlerden kurtardı.
Çünkü onlar benden çok güçlüydüler.
18 Felaket günümde üzerime geldiler,
ama Yahve bana destek çıktı.
19 Beni geniş bir yere çıkardı.
Kurtardı beni çünkü benden hoşlandı.
20 Yahve doğruluğuma göre ödüllendirdi beni.
Ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
21 Çünkü Yahve'nin yollarını tuttum,
ve kötülükle Tanrım'dan uzaklaşmadım.
22 Çünkü O'nun bütün ilkeleri önümdedir.
Kurallarını kendimden uzaklaştırmadım.
23 O'nunla suçsuzum.
Günahımdan kendimi uzak tuttum.
24 Bu nedenle Yahve beni doğruluğuma göre,
ellerimin O'nun gözündeki temizliğine göre ödüllendirdi.
25 Merhametli olana merhametini,
kusursuz olana kusursuzluğunu gösterirsin.
26 Pak olana paklığını,
çarpık olana sertliğini gösterirsin.
27 Çünkü mazlum insanları kurtarırsın,
ama kibirli gözleri alaşağı edersin.
28 Işığımı sen yakacaksın ey Yahve.
Tanrım karanlığımı aydınlatacaksın.
29 Çünkü senin sayende akıncıların üstüne çıkarım,
Tanrım'la surları aşarım.

30 Tanrı'ya gelince, O'nun yolu kusursuzdur.
Yahve'nin sözü sınandı.
O, kendisine sığınan herkese kalkandır.
31 Çünkü Yahve'den başka Tanrı kimdir?
Tanrımız'dan başka kaya kimdir?
32 O Tanrı ki, beni güçle donatır ve yolumu kusursuz kılar.
33 Ayaklarımı geyik ayakları gibi eder,
beni yüksek yerlerime diker.
34 Ellerime savaşmayı öğretir,
kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35 Bana kurtuluşunun kalkanını da verdin.
Sağ elin destekler beni.
Senin sevecenliğin beni büyük etti.
36 Adımlarımın yerini genişlettin,
ayaklarım kaymadı.
37 Düşmanlarımı kovalayıp onlara yetişirim,
onlar yok olana dek geri dönmem.
38 Onları ezerim, kalkamazlar,
ayaklarımın altına serilirler.
39 Çünkü savaş için bana güç verdin.
Bana karşı çıkanları bana boyun eğdirdin.
40 Benden nefret edenleri yok edeyim diye,
düşmanlarımın sırtını bana çevirttin.
41 Feryat ettiler ama kurtaracak kimse yoktu,
Yahve'yi bile çağırdılar ama O yanıt vermedi.
42 O zaman onları yelin önündeki toz gibi ezdim.
Onları sokak çamuru gibi dışarı fırlattım.
43 Halkın çekişmelerinden beni kurtardın.
Beni ulusların başı yaptın.
Tanımadığım bir halk bana hizmet edecek.
44 Duyar duymaz benim sözümü dinleyecekler.
Yabancılar bana boyun eğecekler.
45 Yabancılar yok olup gidecek,
kalelerinden titreyerek çıkacaklar.
46 Yahve yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Kurtuluşumun Tanrısı yücelsin!
47 Benim için öç alan,
halkları bana boyun eğdiren Tanrı O'dur.
48 Düşmanlarımdan kurtarır.
Bana karşı çıkanların üstüne çıkarırsın beni.
Beni zorbadan kurtarırsın.
49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ey Yahve,
adını ilahilerle öveceğim.
50 O, kralına büyük bir kurtuluş verir,
meshedilmiş olanına, David ve soyuna,†
sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini gösterir.

19

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Gökler Tanrı'nın görkemini bildirir.

† **18:50** veya tohum

Gök boşluğu ellerinin eserini sergiler.
2 Gün güne söz söyler,
gece geceye bilgi gösterir.
3 Ne konuşma ne de dil vardır,
sesleri duyulmaz.
4 Sesleri tüm yeryüzüne,
sözleri dünyanın sonuna dek ulaşır.
Göklerde güneş için çadır kurdu Tanrı.
5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
yarışını koşan güçlü bir adam gibi sevinir.
6 Göklerin bir ucundan çıkar,
öbür ucuna dek döner.
Sıcaklığından hiçbir şey saklanmaz.
7 Yahve'nin yasası kusursuzdur, canı tazeler.
Yahve'nin antlaşması emindir, saf kişiyi bilge kılar.
8 Yahve'nin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir.
Yahve'nin buyruğu paktır, gözleri aydınlatır.
9 Yahve korkusu temizdir, sonsuza dek kalıcıdır.
Yahve'nin ilkeleri gerçektir ve tamamıyla doğrudur.
10 Altından, bol miktarda saf altından daha çok arzu edilir,
baldan, süzme petek balından daha tatlıdır.
11 Üstelik hizmetkârını uyaran onlardır.
Onlara uyanların ödülü büyüktür.
12 Kusurlarını kim fark edebilir?
Gizli kusurlarımdan dolayı beni bağışla.
13 Hizmetkârını bilerek işlenen günahlardan uzak tut.
Üzerimde hakimiyet kurmasınlar.
O zaman doğru olurum.
Büyük isyandan suçsuz ve masum çıkarım.
14 Ağzımdan çıkan sözler ve yüreğimin düşüncesi
senin önünde kabul görsün,
ey Yahve, kayam ve kurtarıcım.

20

Müzik şefi için- David'in mezmuru
1 Yahve sıkıntılı gününde sana yanıt versin.
Yakov'un Tanrısı'nın adı seni yükseltsin,
2 kutsal yerden sana yardım göndersin,
Siyon'dan destek versin.
3 Bütün sunularını hatırlasın,
yakmalık sunularını kabul etsin. Selah.
4 Sana yüreğine göre versin,
ve bütün öğütlerini yerine getirsin.
5 Senin kurtarışında zafer kazanacağız.
Tanrı'nın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
Yahve bütün dileklerini yerine getirsin.
6 Şimdi biliyorum ki, Yahve meshettiğini kurtarıyor.
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle,
kutsal cennetten ona yanıt veriyor.
7 Bazıları savaş arabalarına, bazıları atlara güvenir,
ama biz Tanrımız Yahve'nin adına güveniriz.

8 Onlar eğildiler ve düştüler,
ama biz kalktık ve dik durduk.
9 Kurtar, ey Yahve!
Seslendiğimizde Kral bize yanıt versin!

21

Müzik şefi için David'in mezmuru
1 Kral senin gücüne sevinir, ey Yahve!
Kurtarışınla ne büyük sevinç duyar!
2 Yüreğinin isteğini ona verdin,
dudaklarının dileğini geri çevirmedin. Selah.
3 Çünkü iyilik bereketleriyle onu karşıladın.
Başına saf altından taç koydun.
4 Senden yaşam istedi,
sonsuza dek sürecek uzun günler verdin ona.
5 Senin kurtarışınla yüceliği büyüktür.
Ona saygınlık ve yücelik giydirdin.
6 Çünkü sen onu daima en kutsanmış kıldın.
Huzurunda onu sevinçle coşturdun.
7 Çünkü kral Yahve'ye güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgi dolu iyiliği sayesinde sarsılmaz.
8 Elin bütün düşmanlarını bulacak.
Sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.
9 Öfkelendiğin zaman onları kızgın fırına çevireceksin.
Yahve gazabıyla onları yutacak.
Ateş onları yiyip bitirecektir.
10 Onların soyunu yeryüzünden,
gelecek kuşaklarını insanoğulları arasından yok edeceksin.
11 Çünkü sana karşı kötülük etmeye niyetlendiler.
Sana karşı başarılı olamayacak bir kötülük tasarladılar.
12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
gerilmiş yayını yüzlerine doğrulttuğunda.
13 Gücünle yüksel, ey Yahve,
ezgiler söyleyip kudretini övelim.

22

Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında - David'in mezmuru
1 Tanrım, Tanrım, beni neden bıraktın?
Neden bana yardım etmekten, iniltimin sözlerinden bu kadar uzaksın?
2 Tanrım, gündüz çağırıyorum ama yanıt vermiyorsun,
geceleyin ve sessiz kalmıyorum.
3 Oysa sen kutsalsın,
meskenini İsrael'in övgüleri üzerine kurarsın.
4 Atalarımız sana güvendi.
Güvendiler ve sen de onları kurtardın.
5 Sana seslendiler ve kurtuldular.
Sana güvendiler ve hayal kırıklığına uğramadılar.
6 Ama toprak kurduyum ben, insan değilim,
insanların yüz karasıyım, halkın hor gördüğü biri.
7 Beni görenlerin hepsi benimle alay ediyor.
Dudaklarıyla beni aşağılıyorlar. Başlarını sallayıp şöyle diyorlar:

8 “Yahve’ye güvendi.
Onu kurtarsın.
Madem ondan hoşlanıyor, onu kurtarsın bakalım!”
9 Oysa beni rahimden sen çıkardın.
Ana kucağındayken güvenmemi sağladın.
10 Ana rahminden sana teslim edildim.
Doğumumdan beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma, çünkü sıkıntı yakın.
Çünkü yardım edecek kimse yok.
12 Birçok boğalar beni kuşattı.
Başan'ın güçlü boğaları çevremi sardı.
13 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açıyorlar,
avını parçalayan aslanlar gibi kükrüyorlar.
14 Su gibi dökülüyorum.
Bütün kemiklerim eklemlerinden çıktı.
Yüreğim balmumu gibi,
içimde eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu.
Dilim damağıma yapışıyor.
Beni ölüm toprağına yatırdın.
16 Çünkü köpekler çevremi sardı.
Kötüler sürüsü beni kuşattı.
Ellerimi ve ayaklarımı deldiler.*
17 Bütün kemiklerimi sayabilirim.
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
18 Giysilerimi aralarında paylaşıyorlar.
Elbisem için kura çekiyorlar.
19 Ama sen, ey Yahve, uzak durma!
Sensin benim yardımcım. Bana yardım etmek için acele et!
20 Canımı kılıçtan,
değerli yaşamımı köpeğin gücünden kurtar.
21 Aslanın ağzından kurtar beni!
Evet, beni yaban öküzlerinin boynuzlarından kurtardın.
22 Adını kardeşlerime duyuracağım.
Topluluğun ortasında seni öveceğim.
23 Ey Yahve'den korkanlar, O’nu övün!
Ey Yakov soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrael soyu, O'ndan korkun!
24 Çünkü O, mazlumun sıkıntısını küçümsemedi, tiksinmedi.
Yüzünü de ondan gizlemedi;
ama mazlum O’na seslenince, O sesini duydu.
25 Büyük toplulukta övgüm sendendir.
O’ndan korkanların önünde adaklarımı yerine getireceğim.
26 Alçakgönüllüler yiyip doyacak.
O’nu arayanlar Yahve'ye şükredecekler.
Yürekleriniz sonsuza dek yaşasın.
27 Yeryüzünün bütün uçları hatırlayacak ve Yahve’ye dönecek.
Ulusların bütün soyları senin önünde tapınacaklar.

* **22:16** Ölü Deniz Tomarları. Masoretik Metinde şöyle yazar: “Bir aslan gibi, ellerimi ve ayaklarımı iğneliyorlar.

28 Çünkü krallık Yahve'nindir.
Uluslar üzerinde hükümdar O'dur.
29 Dünyanın bütün zenginleri yiyecek ve tapınacaklar.
Toprağa inen herkes O'nun önünde eğilecek,
canını hayatta tutamayanlar bile.
30 Gelecek kuşaklar O'na hizmet edecek.
Sonraki kuşaklara Efendi anlatılacak.
31 Gelip O'nun doğruluğunu henüz doğmamış halka bildirecekler.
Çünkü bunu O yaptı.

23

David'in mezmuru
1 Yahve benim çobanımdır,
hiç eksiğim olmaz.
2 Beni yeşil çayırlarda yatırır.
Sakin suların yanına götürür.
3 Canımı onarır.
Adı uğruna doğruluk yollarında bana rehberlik eder.
4 Ölüm gölgesindeki vadiden geçsem bile,
kötülükten hiç korkmam, çünkü sen benimlesin.
Senin asan, değneğin,
onlar rahatlatır beni.
5 Düşmanlarımın huzurunda,
önüme sofra kurarsın.
Başımı yağla meshedersin.
Kâsem taşmakta.
6 Kesinlikle hayatımın bütün günlerinde iyilik ve sevgi izleyecek beni,
ve daima Yahve'nin evinde oturacağım.

24

David'in mezmuru
1 Yahve'nindir yeryüzü, doluluğuyla birlikte.
Dünya ve onda oturanlar.
2 Çünkü O'dur onu denizlerin üzerinde kuran,
taşkınlar üzerinde durduran.
3 Yahve'nin dağına kim çıkabilir?
Kim O'nun kutsal yerinde durabilir?
4 Elleri temiz, yüreği pak olan;
canını yalana kaptırmamış,
hileyle yemin etmemiştir böylesi.
5 O kişi Yahve'nin bereketini,
kurtuluşunun Tanrısı'ndan gelen doğruluğu alacaktır.
6 Bu O'nu arayanların kuşağıdır,
senin yüzünü arayanların— Yakov gibi. Selah.
7 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Yükselin, ey ebedi kapılar,
yücelik Kralı içeri girsin.
8 Kimdir o Yücelik Kralı?
Yahve'dir O, güçlü ve kudretli,
Yahve savaşta kudretlidir.
9 Kaldırın başınızı, ey kapılar,
yükselin ey ebedi kapılar,

yücelik Kralı içeri girsin.
10 Kimdir o yücelik Kralı?
Ordular Yahvesi, yücelik Kralı O'dur! Selah.

25

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, canımı sana kaldırıyorum.
2 Tanrım, sana güvendim,
utandırma beni.
Düşmanlarımın bana galip gelmesine izin verme.
3 Seni bekleyen hiç kimse utanmayacak.
Sebepsiz yere hainlik edenler utanacaklar.
4 Bana yollarını göster, ey Yahve.
Bana yönlerini bildir.
5 Bana kendi gerçeğinde yol göster ve öğret,
çünkü sen kurtuluşumun Tanrısı'sın,
bütün gün seni bekliyorum.
6 Ey Yahve, sevecen merhametlerini ve sevgi dolu iyiliğini hatırla,
çünkü onlar eski zamanlardan beri aynıdır.
7 Gençlik günahlarımı ve gençlik isyanlarımı anma.
Beni sevgi dolu iyiliğinle,
iyiliğine göre hatırla, ey Yahve.
8 Yahve iyi ve doğrudur,
bu nedenle günahkârlara yolu gösterir.
9 Alçakgönüllülere adalet yolunda yol gösterecek.
Kendi yolunu onlara öğretecek.
10 Antlaşmasını ve tanıklıklarını tutanlar için,
Yahve'nin bütün yolları sevgi dolu iyilik ve gerçektir.
11 Adın uğruna, ey Yahve,
günahımı bağışla, çünkü günahım büyüktür.
12 Yahve'den korkan adam kimdir?
Yahve ona seçeceği yolu bildirecektir.
13 Onun canı rahat edecek.
Soyu ülkeyi miras alacaktır.
14 Yahve'nin dostluğu kendisinden korkanlarladır.
Onlara antlaşmasını gösterecektir.
15 Gözlerim hep Yahve'nin üstündedir,
çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
16 Bana yüzünü çevir ve merhamet et,
çünkü kimsesiz ve dertliyim.
17 Yüreğimin darlıkları çoğaldı.
Beni sıkıntılarımdan kurtar.
18 Çektiğim sıkıntıları ve acıları gör de,
bütün günahlarımı bağışla.
19 Düşmanlarıma bak, çünkü çokturlar.
Şiddetle benden nefret ediyorlar.
20 Canımı koru, kurtar beni.
Hayal kırıklığına uğramayayım, çünkü sana sığınıyorum.
21 Beni dürüstlük ve doğruluk korusun,
çünkü seni bekliyorum.
22 Ey Tanrı, İsrael'i bütün sıkıntılarından kurtar.

26

David’in mezmuru
1 Beni yargıla, ey Yahve, çünkü dürüstlüğümle yürüdüm.
Sarsılmadan Yahve'ye güvendim.
2 Beni dene, ey Yahve, sına beni.
Yüreğimi ve aklımı yokla.
3 Çünkü sevgi dolu iyiliğin gözlerimin önündedir.
Senin gerçeğinde yürüdüm.
4 Hilekâr adamlarla oturmadım,
ikiyüzlülerin arasına da girmem.
5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,
kötülerle birlikte oturmam.
6 Ellerimi masumiyetle yıkar,
sunağının etrafında dönerim, ey Yahve,
7 ta ki, şükran sesini duyurayım
ve tüm harika işlerini anlatayım.
8 Ey Yahve, oturduğun evi,
görkeminin bulunduğu yeri severim.
9 Canımı günahkârlarla,
hayatımı kana susamış adamlarla bir araya getirme.
10 Kötülük ellerindedir,
sağ elleri rüşvetle doludur.
11 Ama ben dürüstlüğümle yürüyeceğim.
Beni kurtar ve bana merhamet et.
12 Ayağım düzlükte durur.
Topluluklarda Yahve'yi yüceltеceğim.

27

David’in mezmuru
1 Yahve benim ışığım ve kurtuluşumdur.
Kimden çekineyim?
Yahve yaşamımın gücüdür.
Kimden korkayım?
2 Kötüler etimi yemek için üzerime geldiklerinde,
hasımlarım ve düşmanlarım bile tökezlediler ve düştüler.
3 Bana karşı bir ordu konaklasa,
yüreğim korkmaz.
Bana karşı savaş açılsa,
yine de güvenimi korurum.
4 Yahve'den tek bir şey diledim ve onu ararım:
Yahve’nin güzelliğini görüp,
O’nun tapınağında hayran olmak için,
hayatımın bütün günlerinde Yahve’nin evinde oturmaktır.
5 Çünkü sıkıntı gününde beni gizlice çardağında tutacak.
Beni çadırının gizli yerinde saklayacak.
Kaya üzerinde beni yükseltecek.
6 Artık başım çevremdeki düşmanlarımın üzerinde yükselecek.
O’nun çadırında sevinç kurbanları sunacağım.
Ezgilerle, ilahilerle Yahve’yi öveceğim.
7 Sesimle çağırdığımda duy, ey Yahve.
Bana merhamet et, yanıtla beni.
8 “Yüzümü ara” dediğin zaman,

yüreğim sana, “Yüzünü arıyorum, ey Yahve” dedi.
9 Yüzünü benden gizleme.
Hizmetkârını öfkeyle uzaklaştırma.
Yardımcım sen oldun.
Bırakma, terk etme beni,
ey kurtuluşumun Tanrısı.
10 Babamla annem beni terk ettiğinde,
Yahve beni yukarı kaldırır.
11 Bana kendi yolunu öğret, ey Yahve.
Düşmanlarımdan ötürü bana doğru yolda rehber ol.
12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar karşıma dikildi,
şiddet soluyorlar.
13 Yaşayanlar diyarında Yahve’nin iyiliğini göreceğimden
ben hâlâ eminim.
14 Yahve’yi bekle.
Güçlü ol ve yüreğin cesaretli olsun.
Evet, Yahve'yi bekle.

28

David’in mezmuru
1 Ey Yahve, sana sesleniyorum,
kayam benim, kulak tıkama sesime,
bana karşı sessiz kalırsan,
çukura inenler gibi olurum.
2 Sana haykırdığımda,
ellerimi En Kutsal Yerine doğru kaldırdığımda,
dileklerimin sesini duy.
3 Beni kötülerle, kötülüğün işçileriyle aynı yere çekme.
Onlar komşularıyla barış konuşurlar ama yüreklerinde kötülük vardır.
4 Onlara yaptıklarına göre, işledikleri kötülüğün karşılığına göre ver.
Ellerinin işlerine göre onlara ver.
Onlara hak ettiklerinin karşılığını ver.
5 Madem Yahve’nin işlerine,
ellerinin işine saygı duymuyorlar,
Yahve onları yıkacak ve bina etmeyecektir.
6 Yahve’ye övgüler olsun,
çünkü dileklerimin sesini duydu.
7 Yahve benim gücüm ve kalkanımdır.
Yüreğim O’na güvendi ve yardım buldum.
Bu nedenle yüreğim coşuyor.
Ezgimle O’na şükredeceğim.
8 Yahve onların gücüdür.
O, meshettiğinin kurtuluş kalesidir.
9 Halkını kurtar,
mirasını kutsa.
Onların çobanı ol,
ve onları daima taşı.

29

David’in mezmuru
1 Ey kudretli olanın oğulları, Yahve’ye verin,

Yahve'ye yücelik ve güç verin.
2 Adından ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Kutsal düzen içinde Yahve'ye tapının.
3 Yahve'nin sesi suların üstündedir.
Yüce Tanrısı,
Yahve birçok sular üstünde gürlüyor.
4 Yahve'nin sesi güçlüdür.
Yahve'nin sesi heybetle doludur.
5 Yahve'nin sesi sedir ağaçlarını kırar.
Evet, Yahve Lübnan sedirlerini parçalar.
6 Onları buzağı gibi,
Lübnan'ı ve Siryon'u yaban öküzü yavrusu gibi sıçratır.
7 Yahve'nin sesi şimşek gibi çakar.
8 Yahve'nin sesi çölü sarsar.
Yahve Kadeş Çölü'nü sarsar.
9 Yahve'nin sesi geyikleri doğurtur,
ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağındaki her şey "Yücesin!" diyor.
10 Yahve Tufan'da tahtına oturdu.
Evet, Yahve sonsuza dek Kral olarak oturur.
11 Yahve halkına güç verir.
Yahve halkını esenlikle kutsar.

30

Tapınak adanırken söylenen bir ilahi
David'in mezmuru
1 Seni överim, ey Yahve, çünkü beni ayağa kaldırdın,
düşmanlarımı bana sevindirmedin.
2 Ey Yahve Tanrım, sana seslendim,
ve bana şifa verdin.
3 Ey Yahve, canımı Şeol'den* çıkardın.
Çukura inmeyeyim diye beni hayatta tuttun.
4 Ey O'nun kutsalları, Yahve'yi ilahilerle övün.
O'nun kutsal adına şükredin.
5 Çünkü öfkesi bir an içindir.
Lütfu ise bir ömür.
Ağlayış bir gece kalabilir,
ama sabahleyin sevinç gelir.
6 Bense, bolluk içinde şöyle dedim:
"Asla sarsılmayacağım."
7 Ey Yahve, lütfunla dağımı sağlamlaştırdın;
ama sen yüzünü gizleyince sıkıntı duydum.
8 Ey Yahve, sana seslendim.
Efendime rica ettim:
9 "Eğer çukura inersem, yıkımımın ne yararı olur?
Toprak seni över mi?
Senin gerçeğini ilan eder mi?
10 Duy, ey Yahve, bana merhamet et.
Yardımcım ol, ey Yahve!"
11 Yasımı benim için raksa çevirdin.

* **30:3** Şeol ölüler diyarıdır.

Çulumu çıkardın ve bana sevinç giydirdin,
12 ta ki yüreğim seni ilahilerle övsün ve susmasın.
Ey Yahve Tanrım, sana daima şükredeceğim!

31

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Ey Yahve, sana sığınıyorum,
hiçbir zaman beni hayal kırıklığına uğratma.
Beni kendi doğruluğunla kurtar.
2 Kulak ver bana.
Beni tez kurtar.
Bana güçlü bir kaya,
beni kurtarmak için sığınacak ev ol.
3 Çünkü sen benim kayam ve kalemsin,
bu nedenle, adın uğruna bana yol göster ve bana rehber ol.
4 Benim için gizlice kurdukları ağdan beni çekip çıkar,
çünkü sen benim kalemsin.
5 Ruhumu ellerine emanet ediyorum.
Gerçeğin Tanrısı, ey Yahve, beni kurtar.
6 Yalancı putlara saygı duyanlardan nefret ederim,
ancak Yahve'ye güvenirim.
7 Senin sevgi dolu iyiliğinle sevinip coşacağım,
çünkü çektiğim sıkıntıyı gördün.
Canımı sıkıntılar içinde bildin.
8 Beni düşmanın eli içinde kapatmadın.
Ayaklarımı geniş bir yere yerleştirdin.
9 Bana merhamet et, ey Yahve, çünkü sıkıntıdayım.
Gözüm, canım, bedenim kederden eriyip gidiyor.
10 Çünkü ömrüm kederle geçti,
yıllarım iniltiyle,
suçumdan ötürü gücüm tükeniyor.
Kemiklerim eriyip gidiyor.
11 Bütün düşmanlarım yüzünden
komşularıma karşı büsbütün aşağılık birisi,
tanıdıklarım için dehşet oldum.
Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.
12 Ölü bir adam gibi yüreklerinden unutulup gittim.
Kırık bir çömlek gibiyim.
13 Çünkü birçok insanın iftiralarını duydum,
her tarafta dehşet içinde.
Onlar bana karşı düzen kurarken,
canımı almak için anlaştılar.
14 Ama ben sana güveniyorum, ey Yahve.
"Tanrım sensin" dedim.
15 Vakitlerim senin elinde.
Beni düşmanlarımın elinden ve bana zulmedenlerden kurtar.
16 Yüzün hizmetkârının üzerinde parlasın.
Beni sevgi dolu iyiliğinle kurtar.
17 Hayal kırıklığına uğramayayım, ey Yahve, çünkü seni çağırdım.
Kötüler hayal kırıklığına uğrasınlar.

Şeol'de* sessiz kalsınlar.
18 Yalan söyleyen dudaklar sessiz kalsın,
doğruların aleyhinde küstahça,
Gurur ve küçümsemeyle konuşurlar.
19 Senden korkanlar için sakladığın,
sana sığınanlar için yaptığın,
İnsanoğlunun önündeki, iyiliğin ne büyüktür!
20 Onları huzurunun barınağında,
insanların tuzaklarından gizlersin.
Kavgacı dillerden bir çardakta onları saklarsın.
21 Yahve'ye övgüler olsun,
çünkü güçlü bir kentte
bana şaşılası sevgi dolu iyiliğini gösterdi.
22 Bana gelince, aceleyle, "Gözlerinin önünden atıldım" dedim.
Yine de sana seslendiğimde dileklerimin sesini duydun.
23 Yahve'yi sevin, ey O'nun kutsalları!
Yahve sadıkları korur,
kibirli davrananlara tam karşılığını verir.
24 Ey sizler, Yahve'ye umut bağlayanlar, hepiniz,
güçlü olun ve yüreğiniz cesaretli olsun.

32

David'in mezmuru - Maskil
1 Ne mutlu itaatsizliği bağışlanmış,
günahı örtülmüş olan insana.
2 Ne mutlu Yahve tarafından suçu sayılmayan,
ruhunda hile olmayan insana.
3 Sustuğumda gün boyu inlemelerimden
kemiklerim eridi.
4 Gece gündüz elin üzerimde ağırdı.
Yaz sıcağında gücüm tükendi. Selah.
5 Günahımı sana itiraf ettim.
Suçumu saklamadım.
"Yahve'ye isyanlarımı itiraf edeceğim" dedim.
Günahımın suçunu bağışladın. Selah.
6 Bunun için, bulunabileceğin sırada,
tanrısal olan herkes sana dua etsin.
Büyük sular taştığında kesinlikle ona erişemezler.
7 Sensin benim sığınağım.
Beni sıkıntıdan korursun.
Beni kurtuluş ezgileriyle kuşatırsın. Selah.
8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu sana öğreteceğim.
Gözüm üzerinde, sana öğüt vereceğim.
9 Anlayışsız at ya da katır gibi olmayın.
Onları tutmak için gem ve dizgin olmazsa,
sana yaklaşamazlar.
10 Çok keder gelir kötülerin başına,
ama güveni Yahve olanı sevgi dolu iyilik kuşatacaktır.
11 Ey doğrular, Yahve ile sevinin ve coşun!
Ey yüreği doğru olanlar, sevinçle haykırın!

* **31:17** Şeol ölüler diyarıdır.

33

1 Ey doğrular, Yahve ile sevinin!
Doğrulara övgü yaraşır.
2 Lir çalarak Yahve'ye şükredin.
On telli arpla O'nu ilahilerle övün.
3 O'na yeni bir ezgi söyleyin.
Sevinç çığlığıyla ustaca çalın!
4 Çünkü Yahve'nin sözü doğrudur.
Bütün işlerini sadakatle yapar.
5 Doğruluğu ve adaleti sever.
Dünya Yahve'nin sevgi dolu iyiliğiyle doludur.
6 Gökler Yahve'nin sözüyle,
onların bütün orduları ağzının soluğuyla yaratıldı.
7 Denizin sularını bir yığın gibi toplar.
Derinliklerini ambarlarda yığar.
8 Bütün yeryüzü Yahve'den korksun.
Dünyada yaşayan herkes O'na hayranlık duysun.
9 Çünkü O söyledi ve oldu.
O buyurdu ve sağlam durdu.
10 Yahve ulusların öğüdünü boşa çıkarır.
Halkların düşüncelerini hiç eder.
11 Yahve'nin öğüdü sonsuza dek,
yüreğinin düşünceleri tüm kuşaklar boyunca yerinde durur.
12 Ne mutlu Tanrısı Yahve olan ulusa,
kendi mirası olarak seçtiği halka.
13 Yahve gökten bakar.
Bütün insanoğullarını görür.
14 Yaşadığı yerden yeryüzünde yaşayanların tümünü gözler.
15 Her birinin yüreğine biçim veren,
onların bütün işlerini tartan O'dur.
16 Asker çokluğuyla kurtulan kral yoktur.
Ne de büyük gücüyle kurtulan bir yiğit vardır.
17 Güvenlik için at boştur,
büyük gücüne karşın kimseyi kurtarmaz.
18 İşte, Yahve'nin gözü kendisinden korkanların,
O'nun sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanların üzerindedir.
19 Böylece onları ölümden kurtarır,
kıtlık içinde onları yaşatır.
20 Canımız Yahve'yi bekler.
O bizim yardımımız ve kalkanımızdır.
21 Yüreğimiz O'nda sevinç bulur,
çünkü biz O'nun kutsal adına güvendik.
22 Madem umudumuz sende,
sevgi dolu iyiliğin üzerimizde olsun, ey Yahve!

34

David'in mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gibi gösterip kovulduğu, Gittiği zaman

1 * Yahve'yi her zaman överek
O'nun övgüsü hep ağzımda olacak.
2 Canım Yahve ile övünür.
Alçakgönüllüler bunu duyup sevinsin.
3 Yahve'yi benimle birlikte övün.
Adını hep birlikte yüceltelim.
4 Yahve'yi aradım ve bana yanıt verdi,
ve beni tüm korkularımdan kurtardı.
5 O'na baktılar, ışıl ışıl parladılar.
Yüzlerini asla utanç kaplamayacak.
6 Bu yoksul adam yakardı ve Yahve onu duydu,
ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı.
7 Yahve'nin meleği kendisinden korkanların çevresinde,
ordugâh kurar, onları kurtarır.
8 Tadın ve görün, Yahve ne iyidir.
Ne mutlu O'na sığınan insana.
9 Yahve'den korkun, ey O'nun kutsalları,
çünkü O'ndan korkanların eksiği olmaz.
10 Genç aslanlar muhtaç olur, açlık çekerler,
ama Yahve'yi arayanlar hiçbir iyilikten yoksun kalmaz.
11 Gelin ey çocuklar, beni dinleyin.
Size Yahve korkusunu öğreteyim.
12 Kimdir yaşamı arzulayan kişi,
iyilik görmek için uzun günler seven?
13 Dilini kötülükten,
dudaklarını yalan söylemekten uzak tutsun.
14 Kötülükten uzak durun, iyilik yapın.
Esenliği arayın ve ardınca gidin.
15 Yahve'nin gözleri doğruların üzerindedir.
Kulakları onların feryadını duyar.
16 Yahve'nin yüzü kötülük yapanlara karşıdır,
onların anılarını yeryüzünden kesip atar.
17 Doğrular feryat eder, Yahve duyar,
onları bütün sıkıntılarından kurtarır.
18 Yahve yüreği kırık olanlara yakındır,
ruhu ezilmiş olanları kurtarır.
19 Doğrunun dertleri çoktur,
ama Yahve onu hepsinden kurtarır.
20 Bütün kemiklerini korur.
Onlardan hiçbiri kırılmaz.
21 Kötüyü kötülük öldürür.
Doğru kişiden nefret edenler mahkûm olurlar.
22 Yahve hizmetkârının canını kurtarır.
O'na sığınanların hiçbiri mahkûm olmaz.

35

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, benimle çekişenlerle sen çekiş,
bana karşı savaşanlarla sen savaş.

* **34:1** Mezmurlar 34, her ayetin alfabedeki bir harfle başladığı (Alef'ten Tav'a doğru sıralanmış) bir akrostiş şiirdir.

2 Küçük ve büyük kalkanı al,
yardımım için ayağa kalk.
3 Mızrağı savur ve beni kovalayanları engelle.
Canıma, "Senin kurtuluşun benim." de.
4 Canımı almak isteyenler hayal kırıklığına uğrayıp rezil olsunlar.
Bana kötülük düşünenler geri dönüp şaşkına dönsünler.
5 Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi olsunlar,
Yahve'nin meleği onları sürsün.
6 Yolları karanlık ve kaygan olsun,
Yahve'nin meleği onların peşlerine düşsün.
7 Çünkü nedensiz yere benim için ağlarını çukurda gizlediler.
Hiçbir sebep yokken canıma çukur kazdılar.
8 Habersiz yıkım üzerine gelsin.
Gizlediği ağ kendisini yakalasın.
O yıkımın içine kendisi düşsün.
9 Canım Yahve'de sevinç bulacak.
O'nun kurtarışıyla sevinecek.
10 Bütün kemiklerim şöyle diyecek:
"Senin gibisi var mı, ey Yahve,
yoksulu kendisine göre çok güçlü olanın elinden,
yoksulu, muhtacı soyguncudan kurtaran?"
11 Yalancı tanıklar ayağa kalkıyor.
Bilmediğim şeyleri bana soruyorlar.
12 Canımı kederlendirmek için,
iyiliğe karşı bana kötülük ediyorlar.
13 Ben ise, onlar hastalandıklarında çul kuşanırdım.
Oruçla canımı alçaltırdım.
Duam kendi bağrıma dönerdi.
14 Onlara dostum ya da kardeşimmiş gibi davranırdım.
Annesi için yas tutan birisi gibi yas tutarak yere kapanırdım.
15 Ama benim sıkıntım karşısında sevindiler ve bir araya toplandılar.
Saldırganlar bana karşı toplandılar ve ben bunu bilmiyordum.
Bana saldırdılar ve durmadılar.
16 Ziyafetlerdeki kirli soytarılar gibi,
bana dişlerini gıcırdattılar.
17 Ey Efendim, ne zamana dek bakacaksın?
Canımı onların yok edişinden,
yaşamımı genç aslanlardan kurtar.
18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım.
Kalabalığın ortasında seni öveceğim.
19 Düşmanlarım haksız yere bana karşı sevinmesinler;
benden nedensiz yere nefret edenler,
göz kırpmasınlar.
20 Çünkü onlar esenlikten söz etmezler,
ama ülkenin sakin insanlarına karşı
hileli sözler uydururlar.
21 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açtılar.
"Oh! Oh! Gözümüz bunu gördü!" diyorlar.
22 Sen bunu gördün, ey Yahve. Sessiz kalma.
Ey Efendim benden uzak durma.
23 Ey Tanrım, uyan, kalk ve savun beni!

Ey Efendim, benim için gayrete gel!
24 Doğruluğuna göre beni haklı çıkar, ey Yahve Tanrım.
Bana karşı sevinmelerine izin verme.
25 Yüreklerinde, “Oh! Dileğimiz buydu,
onu yuttuk!” demesinler.
26 Felaketime sevinenler,
hayal kırıklığına uğrayıp şaşkına dönsünler.
Bana karşı kendilerini yüceltenler,
utanç ve rezilliğe bürünsünler.
27 Haklı davamı destekleyenler,
sevinçle haykırıp coşsunlar.
Sürekli şöyle desinler:
“Hizmetkârının bolluk içinde olmasından hoşlanan
Yahve yüceLsin!”
28 Dilim gün boyu senin doğruluğundan,
övgülerinden söz edecek.

36

Müzik şefi için- Yahve’nin hizmetkârı David’in mezmuru
1 Kötünün itaatsizliği hakkında yüreğimde bir esin var:
“Gözünde Tanrı korkusu yoktur.”
2 Kendini beğendiği için,
günahını fark edemez ve ondan nefret etmez.
3 Ağzının sözleri kötülük ve hiledir.
Akıllı olmayı ve iyilik yapmayı bırakmıştır.
4 Yatağında kötülük tasarlar.
Kendini iyi olmayan bir yola sokar.
Kötülükten nefret etmez.
5 Sevgi dolu iyiliğin, ey Yahve, göklerdedir.
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
6 Doğruluğun Tanrı'nın dağları,
yargıların büyük derinlik gibidir.
Ey Yahve, insanı ve hayvanı koruyan sensin.
7 Sevgi dolu iyiliğin ne değerli, ey Tanrı!
İnsanoğulları kanatlarının gölgesine sığınır.
8 Evinin bolluğuyla bol bol doyacaklar.
Senin zevklerinin ırmağından onlara içireceksin.
9 Çünkü yaşamın kaynağı sendedir.
Senin ışığında ışığı göreceğiz.
10 Seni tanıyanlara sevgi dolu iyiliğini,
yüreği doğru olanlara karşı doğruluğunu sürdür.
11 Gururlunun ayağının bana karşı gelmesine,
kötünün elinin beni kovmasına izin verme.
12 Orada kötülük yapanlar düştü.
Yıkıldılar ve kalkamazlar.

37

David’in mezmuru
1 Kötülük edenler yüzünden üzülme,
haksızlık yapanlara da özenme.
2 Çünkü yakında ot gibi biçilecekler,

yeşil bitki gibi solup gidecekler.
3 Yahve'ye güven ve iyilik et.
Ülkede otur ve güvenli otlakların tadını çıkar.
4 Yahve'den de zevk al,
O da sana yüreğinin dileklerini verecektir.
5 Yolunu Yahve'ye teslim et.
O'na güven,
O da şunu yapacaktır:
6 Doğruluğunu ışık gibi,
hakkını öğlen güneşi gibi parlatacaktır.
7 Yahve'de dinlen, O'nu sabırla bekle.
Üzülme işi yolunda olup da,
kötü planlarını gerçekleştiren kişi için.
8 Kızmaktan vazgeç, öfkeyi bırak.
Üzülme, bu yalnızca kötülüğe sürükler.
9 Çünkü kötülük edenler kesilip atılacak,
ama Yahve'yi bekleyenler ülkeyi miras alacak.
10 Kısa bir süre sonra kötüler yok olacak.
Yerini arasan bile artık orada bulunmayacak.
11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacaklar,
taşkın esenlikten tad alacaklar.
12 Kötü doğruya karşı düzen kurar,
ve ona diş gıcırdatır.
13 Efendi ona güler,
çünkü onun gününün geldiğini görür.
14 Kötüler kılıç çekip yaylarını gerdiler,
yoksulları ve muhtaçları yere sermek,
yolu doğru olanları öldürmek için.
15 Onların kılıcı kendi yüreklerine girecek,
yayları kırılacaktır.
16 Doğrunun azı,
birçok kötünün bolluğundan daha iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
ama Yahve doğrulara destek olur.
18 Yahve kusursuz olanların günlerini bilir.
Onların mirası daima kalıcıdır.
19 Kötülük zamanında hayal kırıklığına uğramayacaklar.
Kıtlık günlerinde doyurulacaklar.
20 Ama kötüler yok olacaklar.
Yahve'nin düşmanları kırların güzelliğine benzeyecek.
Duman gibi dağılıp yok olacak.
21 Kötü kişi ödünç alır da geri vermez,
ama doğru kişi cömertçe verir.
22 Çünkü O'nun kutsadıkları ülkeyi miras alacak.
O'nun lanetledikleri kesilip atılacaktır.
23 İnsanın adımları Yahve tarafından pekiştirilir.
Onun yolundan hoşnuttur.
24 Tökezlese de düşmez,
çünkü elinden tutan Yahve'dir.
25 Gençtim, şimdi yaşlandım,

yine de doğruların terk edildiğini,
ve de çocuklarının ekmek dilendiğini hiç görmedim.
26 Bütün gün merhametle davranır ve ödünç verir.
Onun soyu kutsanır.
27 Kötülükten uzak dur, iyilik et.
Sonsuza dek güven içinde yaşa.
28 Çünkü Yahve adaleti sever,
kutsallarını terk etmez.
Onlar daima korunur,
ama kötülerin soyu kesilip atılacak.
29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
ve daima içinde yaşayacaklar.
30 Doğrunun ağzı bilgelik konuşur.
Dili adaleti söyler.
31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir.
Adımlarından hiçbiri kaymaz.
32 Kötü doğruyu gözetler,
onu öldürmenin yolunu arar.
33 Yahve onu kötünün eline bırakmaz,
yargılandığında onu mahkûm etmez.
34 Yahve'yi bekle, O'nun yolunu tut,
ülkeyi miras almak için seni yükseltecektir.
Kötüler kesilip atıldığı zaman, bunu göreceksin.
35 Kötüyü büyük güç içinde gördüm,
yeşil bir ağaç gibi bittiği yerde yayılmış.
36 Ama gelip geçti işte, artık o yok.
Onu aradım ama bulunamadı.
37 Kusursuz adamın üzerine bir nişan koy, doğru adama bak,
çünkü gelecek esenlik adamınındır.
38 İsyan edenlere gelince, onlar hep birlikte yok edilecekler.
Kötülerin geleceği kesilip atılacaktır.
39 Ama doğruların kurtuluşu Yahve'dendir.
O, sıkıntı zamanlarında onların kalesidir.
40 Yahve onlara yardım eder ve onları kurtarır.
Onları kötülerin elinden kurtarıp özgür kılar,
çünkü O'na sığındılar.

38

Anma sunusu için David'in mezmuru
1 Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
gazapla beni yola getirme.
2 Çünkü okların beni deldi,
elin üzerime ağır basıyor.
3 Öfken yüzünden bedenime rahat yok,
günahımdan ötürü kemiklerimde de hiç sağlık kalmadı.
4 Çünkü kötülüklerim başımı aştı.
Ağır bir yük gibi, bana çok ağır geldiler.
5 Akılsızlığım yüzünden,
yaralarım iğrenç ve irinlidir.
6 Acı çekiyorum, iki büklüm eğildim.
Bütün gün yas içindeyim.

7 Çünkü belim ateşle dolu.
Bedenimde hiçbir rahat yok.
8 Baygınım ve alabildiğine yaralıyım.
Yüreğimin acısından inliyorum.
9 Ey Efendim, bütün dileğim senin önündedir.
İnlemelerim senden gizli değil.
10 Yüreğim çarpıyor.
Gücüm tükeniyor.
Gözlerimin feri de beni terk etti.
11 Sevenlerim ve dostlarım felaketimden uzak duruyorlar.
Akrabalarım da uzakta durmaktalar.
12 Canımı almanın yolunu arayanlar da tuzak kuruyorlar.
Zararımı arayanlar kötü söz söylüyorlar,
gün boyu hileler düşünüyorlar.
13 Ama ben sağır biri gibi duymuyorum.
Ağzını açmayan dilsiz gibiyim.
14 Ağzında yanıt olmayan,
duymayan biri gibiyim.
15 Çünkü ben sana güveniyorum, ey Yahve.
Sen yanıtlayacaksın, ey Efendi Tanrım.
16 Çünkü dedim ki, "Benden ötürü sevinmesinler,
ayağım kayınca böbürlenmesinler."
17 Çünkü ben düşmek üzereyim.
Kederim hep önümde.
18 Çünkü suçumu itiraf ederim.
Günahımdan ötürü üzgünüm.
19 Ama düşmanlarım güçlü ve çoktur.
Benden nedensiz yere nefret edenler çoktur.
20 İyiliğe karşılık kötülük yapanlar bana karşıdırlar,
çünkü ben iyilik peşindeyim.
21 Beni bırakma, ey Yahve!
Ey Tanrım, benden uzak durma.
22 Tez yardım et bana,
ey Efendim, kurtuluşum benim.

39

Müzik Şefi Yedutun için - David'in mezmuru
1 Şöyle dedim: "Dilimle günah işlemeyeyim diye
yollarıma dikkat edeceğim.
Kötü kişi karşımdayken,
ağzıma gem vuracağım."
2 Dilimi tutup sessiz kaldım.
İyilik için bile sustum.
Acım katlandı.
3 Yüreğim yandı içimde.
Derin derin düşünürken ateş alevlendi.
Dilimle dedim:
4 "Ey Yahve, bana sonumu göster,
günlerimin ölçüsü nedir?
Ne kadar kırılgan olduğumu bana bildir.

5 İşte günlerimi bir karış kıldın.
Ömrüm senin önünde bir hiç gibidir.
Besbelli herkes bir soluktur.” Selah.
6 “Her insan kuşkusuz gölge gibi dolaşır.
Gerçekten boş yere didinir durur.
Yığar ama onu kimin toplayacağını bilmez.
7 Şimdi, ey Efendim, ben neyi bekliyorum?
Umudum sende.
8 Beni bütün suçlarımdan kurtar.
Akılsızların beni ayıplamasına izin verme.
9 Sustum,
ağzımı açmadım.
Çünkü sen bunu yaptın.
10 Kamçını benden uzaklaştır.
Elinin vuruşuyla mahvoldum.
11 İnsanı suçundan ötürü
azarlayıp yola getirdiğinde,
servetini güve gibi tüketirsin.
Kesinlikle her insan yalnızca bir soluktur.” Selah.
12 “Duamı işit, ey Yahve, feryadıma kulak ver.
Gözyaşlarıma sessiz kalma.
Çünkü senin yanında ben bir garibim.
Bütün atalarım gibi bir yabancı.
13 Beni esirge de gücüme kavuşayım,
göçüp yok olmadan önce.”

40

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Yahve’yi sabırla bekledim.
Bana döndü ve feryadımı duydu.
2 Beni korkunç bir çukurdan, balçıktan çıkardı,
ayaklarımı bir kaya üzerinde durdurdu.
Ayakta durabileceğim sağlam bir yer verdi.
3 Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız’a bir övgü ilahisi koydu.
Birçokları bunu görüp korkacak,
ve Yahve’ye güvenecekler.
4 Ne mutlu Yahve’ye güvenen insana,
kibirlilere, yalana sapanlara saygı duymayana.
5 Ey Yahve, Tanrım, yaptığın harikalar,
bize yönelik düşüncelerin ne çoktur.
Onlar sana geri bildirilemezler.
İlan edip anlatmak istesem,
sayılamayacak kadar çoktur.
6 Kurban ve sunuyu istemedin.
Kulaklarımı açtın.
Yakmalık sunu ve günah sunusunu da istemedin.
7 O zaman şöyle dedim: “İşte geldim.
Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.
8 İsteğini yerine getirmekten zevk alırım, ey Tanrım.
Yasan yüreğimin içindedir.”

9 Büyük toplulukta doğruluk müjdesini ilan ettim.
İşte, dudaklarımı mühürlemeyeceğim,
ey Yahve, sen bilirsin.
10 Doğruluğunu yüreğimin içinde saklamadım.
Sadakatini ve kurtuluşunu ilan ettim.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini büyük topluluktan gizlemedim.
11 Sevecen merhametlerini benden esirgeme, ey Yahve.
Sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin beni hep korusun.
12 Çünkü sayısız kötülük çevremi sardı.
Suçlarım beni ele geçirdi, artık başımı kaldıramıyorum.
Onlar başımdaki saçlardan daha çoktur.
Yüreğim beni bıraktı.
13 Ey Yahve, beni kurtarmaya razı ol.
Ey Yahve, tez yardımıma koş.
14 Canımı almanın yolunu arayanlar,
hepsi hayal kırıklığına uğrayıp utansınlar.
Acı çekmemden zevk duyanlar,
geri dönüp rezil olsunlar.
15 Bana, "Oh! Oh" çekenler
utançlarından perişan olsunlar.
16 Seni arayanların hepsi
sende sevinip coşsunlar.
Kurtarışını sevenler sürekli şöyle söylesin: "Yahve yücelsin!"
17 Ama ben yoksul ve muhtacım.
Efendim beni düşünsün.
Sen benim yardımcım ve kurtarıcımsın.
Gecikme, ey Tanrım.

41

Müzik şefi için- David'in mezmuru
1 Ne mutlu yoksulu düşünen insana.
Yahve kurtarır onu kötü günde.
2 Yahve onu korur ve yaşatır.
Yeryüzünde onu kutsar.
Onu düşmanlarının keyfine bırakmaz.
3 Yahve hasta yatağında ona destek olur,
hastalık yatağından kaldırır onu.
4 "Ey Yahve, bana merhamet et!" dedim.
"Beni iyileştir, çünkü sana karşı günah işledim."
5 Düşmanlarım bana karşı kötülük konuşuyor:
"Ne zaman ölecek ve adı yok olacak?"
6 Eğer biri beni görmeye gelirse yalan konuşuyor.
Yüreği kendine kötülük biriktiriyor.
Dışarı çıktığında bunu söylüyor.
7 Benden nefret edenlerin hepsi bana karşı fısıldaşıyor.
Benim için en kötüsünü düşünüyorlar.
8 "Kötü bir hastalık bulaştı ona" diyorlar.
"İşte yattı, bir daha kalkamaz."
9 Ekmeğimi yiyen,
güvendiğim yakın dostum bile,
bana karşı topuklarını kaldırdı.

10 Ama sen, ey Yahve, bana merhamet et,
beni kaldır ki, onlara karşılığını vereyim.
11 Bununla benden hoşnut olduğunu bileceğim.
Çünkü düşmanım bana galip gelemeyecek.
12 Bana gelince, dürüstlüğümde bana destek olur,
sonsuza dek beni huzurunda durdurursun.
13 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye öncesizlikten sonsuza dek,
övgüler olsun!
Amin ve amin.

42

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili
1 Geyiğin akarsuları özlediği gibi,
canım da seni öyle özler, ey Tanrı.*
2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı.
Ne zaman gelip Tanrı'nın önünde görüneceğim?
3 Gözyaşlarım gece gündüz yemeğim oldu,
bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
4 Şunları hatırlıyor, canımı içime döküyorum;
sevinç ve övgü sesiyle nasıl gider,
Kutsal Günü kutlayan toplulukla birlikte,
onları Tanrı'nın evine nasıl götürürdüm.
5 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü kurtaran varlığınla yardımcım olduğun için
O'nu yine de öveceğim.
6 Ey Tanrım, canım iç varlığımda umutsuzluk içinde.
Bu yüzden Yarden diyarından,
Hermon dağlarından, Misar Tepesi'nden seni hatırlıyorum.
7 Çağlayanların ses çıkarınca derin derinliğe sesleniyor.
Bütün dalgaların ve sellerin üzerimden geçti.
8 Yahve† gündüz vakti
sevgi dolu iyiliğini buyurur.
Gece vakti O'nun ezgisi,
yaşamımın Tanrısı'na dua benimledir.
9 Kayam olan Tanrı'ya diyeceğim: "Beni neden unuttun?
Düşmanın zulmü yüzünden neden yas tutuyorum?"
10 Düşmanlarım kemiklerime saplanmış bir kılıç gibi,
hakaret ediyorlar,
bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
11 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla! Çünkü yine de O'nu öveceğim,
yüzümün kurtuluşu ve Tanrım O'dur.

43

1 Davamı gör, ey Tanrım,
tanrısız ulusa karşı davamı savun.

* **42:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **42:8** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

Beni hileci ve kötü insanlardan kurtar.
2 Çünkü sen benim gücümün Tanrısı'sın.
Beni neden reddettin?
Düşmanın zulmünden ötürü neden yas tutayım?
3 Işığını ve gerçeğini göndər.
Bana yol göstersinler.
Beni kutsal dağına, çadırına götürsünler.
4 O zaman Tanrı'nın sunağına,
büyük sevincim olan Tanrım'a gideceğim.
Seni arpla öveceğim, Tanrım, Tanrım benim.
5 Neden umutsuzluk içindesin, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü yine O'nu öveceğim.
Kurtarıcım, yardımcım, Tanrım benim.

44

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili
1 Kulaklarımızla duyduk, ey Tanrı,
atalarımız onların günlerinde, eski günlerde,
yaptığın işi bize anlattı.
2 Ulusları elinle kovdun,
ama onları diktin.
Halkları kırdın,
ama onları yaydın.
3 Çünkü ülkeyi kendi kılıçlarıyla mülk edinmediler,
onları kurtaran kendi kolları da değildi.
Ancak senin sağ elin, kolun ve yüzünün ışığıydı.
Çünkü sen onları kayırdın.
4 Ey Tanrı, sensin benim Kralım.
Yakov için zaferleri buyur!
5 Senin sayende düşmanlarımızı devireceğiz.
Bize karşı ayaklananları senin adınla ezeceğiz.
6 Çünkü ben yayıma güvenmem,
kılıcım da beni kurtarmaz.
7 Ama sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
bizden nefret edenleri utandıran.
8 Bütün gün Tanrı'yla övünürüz.
Adına daima şükrederiz. Selah.
9 Ama şimdi sen bizi reddettin ve bizi utandırdın,
ordularımızla yola çıkmıyorsun.
10 Bizi düşmanın önünde geri döndürüyorsun.
Bizden nefret edenler kendileri için yağma topluyorlar.
11 Bizi yenilecek koyun gibi ettin,
bizi ulusların arasına dağıttın.
12 Halkını bedavaya sattın,
satışından da hiçbir şey kazanmadın.
13 Bizi komşularımıza yüzkarası,
çevremizdekiler için eğlence ve alay konusu ettin.
14 Halklar arasında baş sallansın diye,
bizi ulusların diline düşürdün.
15 Rezilliğim gün boyu gözümün önünde,

utanç yüzümü kaplıyor,
16 hakaret ve sövgüde bulunanın alayıyla,
düşmanın ve intikamcının yüzünden.
17 Bütün bunlar başımıza geldi,
yine de seni unutmadık.
Antlaşmana ihanet etmedik.
18 Yüreğimiz geriye dönmedi,
adımlarımız da senin yolundan sapmadı,
19 oysa sen bizi çakalların yerinde ezdin,
Üstümüzü ölümün gölgesiyle örttün.
20 Eğer Tanrımız'ın adını unuttuysak,
ya da ellerimizi yabancı bir ilâha uzattıysak,
21 Tanrı bunu araştırmaz mıydı?
Çünkü O, yürekteki gizleri bilir.
22 Evet, senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz.
Kasaplık koyunlar gibi görülüyoruz.
23 Uyan!
Neden uyuyorsun ey Efendim?*
Kalk!
Bizi sonsuza dek reddetme.
24 Neden yüzünü gizliyorsun?
Çektiğimiz acıyı, üzerimizdeki baskıyı unutacak mısın?
25 Çünkü canımız toprağa kadar eğildi.
Bedenimiz toprağa yapıştı.
26 Kalk, yardım et bize.
Sevgi dolu iyiliğin uğruna bizi kurtar.

45

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında Korahoğulları'nın Maskili - Bir düğün ilahisi
1 Yüreğim asil bir temayla dolup taşıyor.
Kral için okuyorum şiirlerimi.
Dilim usta bir yazarın kalemi gibidir.
2 Sen insanoğullarının en harikasısın.
Dudakların lütufla meshedilmiş.
Bunun için Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
3 Ey kudretli, kılıcını beline,
ihtişamını ve heybetini kuşan.
4 Gerçek, alçakgönüllülük ve doğruluk uğruna,
heybetinle zaferle ilerle.
Sağ elin harika işler sergilesin.
5 Okların sivridir.
Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
uluslar altında yıkılır.
6 Tahtın sonsuza dek kalıcıdır, ey Tanrı.
Krallığının asası adalet asasıdır.
7 Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
seni akranlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti.

* **44:23** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

8 Bütün giysilerin mür, öd ve tarçın kokar.
Fildişi saraylardan telli çalgılar seni sevindirir.
9 Kral kızları senin saygın kadınların arasındadır.
Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
10 Dinle kızım, düşün ve kulak ver.
Halkını, babanın evini de unut.
11 Böylece Kral senin güzelliğini arzulayacak,
saygı duy O'na, çünkü efendin O'dur.
12 Sur kızı bir hediyeyle geliyor.
Halkın zenginleri senin lütfunu dileyecekler.
13 Tüm ihtişamıyla kral kızı içerdedir.
Giysileri altınla dokunmuştur.
14 İşlemeli giysiler içinde kralın huzuruna çıkarılacak.
Onu takip eden arkadaşları, el değmemiş kızlar sana getirilecek.
15 Sevinç ve coşkuyla götürülecekler.
Kralın sarayına girecekler.
16 Oğulların atalarının yerini alacak.
Onları bütün dünyaya beyler yapacaksın.
17 Adını kuşaklar boyu anımsatacağım.
Bunun için halklar daima sana şükredecekler.

46

Müzik şefi için - Alamot* - Korahoğulları ezgisi
1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
sıkıntıda hemen yardıma hazırdır.
2 Bu nedenle, dünya altüst olsa,
dağlar denizlerin bağrına yıkılsa,
3 suları kükreyip çalkalansa,
kabaran deniz dağları titretse bile,
biz korkmayız. Selah.
4 Bir ırmak var ki,
suları Tanrı kentini,
Yüceler Yücesi'nin kutsal çadırlarını sevindirir.
5 Tanrı onun ortasındadır. Sarsılmaz o.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
6 Uluslar hiddetlendi. Krallıklar sarsıldı.
O sesini yükseltince dünya eriyip gitti.
7 Ordular Yahvesi bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.
8 Gelin, Yahve'nin işlerini görün,
yeryüzünde ne büyük yıkımlar yaptı.
9 Dünyanın ucuna kadar savaşları durdurur.
Yayı kırar, mızrağı parçalar.
Savaş arabalarını ateşte yakar.
10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim.
Yeryüzünde yüceleceğim."
11 Ordular Yahvesi bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.

* **46:** Alamot bir müzik terimidir.

47

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün uluslar, el çırpın.
Zafer sesiyle Tanrı'ya sesinizi yükseltin!
2 Çünkü Yüce Yahve muhteşemdir.
O, tüm dünyanın üzerinde büyük Kral'dır.
3 Ulusları altımıza,
halkları ayaklarımızın altına serdi.
4 Sevdiği Yakov'un yüceliği olan mirasımızı,
O bizim için seçti. Selah.
5 Tanrı yüksek sesle,
Yahve boru sesiyle yükseldi.
6 Tanrı'yı ezgilerle övün! Övün!
Kralımız'ı ezgilerle övün! Övün!
7 Çünkü Tanrı tüm dünyanın Kralı'dır.
Anlayışla övün.
8 Tanrı ulusların üzerinden hüküm sürer.
Tanrı kutsal tahtında oturur.
9 Avraham'ın Tanrısı'na halk olmak üzere,
halkların beyleri bir araya toplandılar.
Çünkü yeryüzünün kalkanları Tanrı'ya aittir.
O çok yücedir!

48

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Yahve büyüktür, Tanrımız'ın kentinde,
kutsal dağında övülmeye çok lâyıktır.
2 Yüksekliği güzel, tüm dünyanın sevinci,
kuzey taraflarındaki Siyon Dağı,
Büyük Kral'ın kenti.
3 Tanrı onun kalelerinde kendini sığınak olarak gösterdi.
4 Çünkü işte, krallar toplandılar,
birlikte geçtiler.
5 Onu görünce hayrete düştüler.
Dehşet içinde
aceleyle kaçıştılar.
6 Doğum sancısı çeken bir kadın gibi,
orada onları bir titreme aldı.
7 Doğu rüzgârıyla Tarşiş'in gemilerini parçalarsın.
8 Nasıl duyduysak öyle gördük,
Ordular Yahvesi'nin kentinde, Tanrımız'ın kentinde.
Tanrı onu sonsuza dek pekiştirecektir. Selah.
9 Ey Tanrı, tapınağının ortasında,
senin sevgi dolu iyiliğini düşündük.
10 Adın gibi, ey Tanrı,
övgün de yeryüzünün dört bir bucağına kadar öyledir.
Sağ elin doğrulukla doludur.
11 Siyon Dağı sevinsin!
Yahuda kızları senin hükümlerinden ötürü coşsunlar.
12 Siyon'un çevresinde gezin, etrafını dolanın.
Kulelerini sayın.

13 Surlarına dikkatle bakın.
Sarayalarını düşünün ki,
gelecek kuşağa anlatasınız.
14 Çünkü bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız'dır.
Ölüme dek O bize yol gösterecektir.

49

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün halklar, şunu işitin,
ey bütün dünya sakinleri,
2 hem aşağıdakiler hem yüksektekiler,
zengin ve yoksul birlikte dinleyin.
3 Ağzım bilgelik sözleri konuşacak.
Yüreğim anlayış dile getirecek.
4 Özdeyişe kulak vereceğim.
Bilmecemi arpla çözeceğim.
5 Kötü günlerde neden korkayım ki,
alçakların kötülüğü beni kuşattığında?
6 Mallarına güveniyorlar,
zenginliklerinin çokluğuyla övünüyorlar;
7 onların hiçbiri kardeşini kurtaramaz,
Tanrı'ya onun için fidye veremez.
8 Çünkü canlarının kurtuluşu pahalıdır,
hiçbir şey bedelini karşılayamaz.
9 Yoksa sonsuza dek yaşar insan,
çürüme yüzü görmezdi.
10 Çünkü insan bilgelerin öldüğünü görür;
budala ve akılsız da aynı şekilde yok olur,
mallarını başkalarına bırakırlar.
11 İçlerindeki düşünce,
meskenlerinin tüm kuşaklar boyunca,
evlerinin daima kalacağıdır.
Topraklarına kendi adlarını verirler.
12 Ama insan zenginliğine rağmen dayanamaz.
Yok olup giden hayvanlara benzer.
13 Akılsızların,
ve onların dediklerini onaylayanların varacakları yer budur. Selah.
14 Onlar Şeol'e* atanmış sürüye benzer.
Ölüm onlara çobanlık edecektir.
Doğrular sabahleyin onlara hâkim olacak.
Konutlarından çok uzakta,
güzellikleri Şeol'de† çürüyecektir.
15 Ama Tanrı canımı Şeol'ün‡ ölüler elinden kurtaracak.
Çünkü beni kabul edecektir. Selah.
16 Bir adam zengin olursa,
evinin görkemi artarsa korkma.
17 Çünkü öldüğünde yanında hiçbir şey götüremez.
Görkemi onun ardınca inmez.

* **49:14** Şeol ölüler diyarıdır. † **49:14** Şeol ölüler diyarıdır. ‡ **49:15** Şeol ölüler diyarıdır.

18 Gerçi yaşarken canını kutsadıysa da—
kendin için iyilik ettiğinde insanlar seni överler—
19 atalarının nesline gidecektir.
Işığı bir daha göremeyecekler.
20 Anlayıştan yoksun zenginlik sahibi olan insan,
yok olup giden hayvanlara benzer.

50

Asaf'ın mezmuru
1 Kudretli Olan Tanrı, Yahve konuşuyor,
gün doğumundan gün batımına kadar yeryüzüne sesleniyor.
2 Güzelliğin kusursuzluğu Siyon'dan,
Tanrı parlıyor.
3 Tanrımız geliyor ve susmuyor.
Önünde ateş yiyip bitiriyor.
Çevresi şiddetli fırtınayla kaplı.
4 Yukarıdaki göklere sesleniyor,
halkını yargılamak için yeryüzüne:
5 "Benimle kurban sunarak antlaşma yapan,
kutsallarımı yanıma toplayın."
6 Gökler O'nun doğruluğunu ilan edecek,
çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. Selah.
7 "Ey halkım, dinle de konuşayım.
Ey İsrael, sana karşı tanıklık edeyim.
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım.
8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum.
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
9 Ne ahırından bir boğaya,
ne de ağıllarından tekelere ihtiyacım var.
10 Çünkü tüm orman hayvanları,
binlerce dağlardaki sığırlar benimdir.
11 Dağların bütün kuşlarını bilirim.
Kırdaki yabani hayvanlar benimdir.
12 Aç olsam sana söylemezdim,
çünkü dünya ve içindeki her şey benimdir.
13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçilerin kanını içer miyim?
14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun.
Yüceler Yücesi'ne adaklarını öde.
15 Sıkıntılı gününde beni çağır.
Seni kurtarırım ve sen de beni yüceltirsin."
16 Ama kötüye Tanrı şöyle diyor:
"Kurallarımı ilan etmeye,
antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
17 Yola getirilmekten nefret ettiğin için,
sözlerimi arkana mı atacaksın?
18 Bir hırsız görünce ona uyuyor,
zina edenlerle bir oluyorsun."
19 "Kötülüğe ağzını veriyorsun
dilinle hile uyduruyorsun.

20 Oturup kardeşinin aleyhinde konuşuyor,
kendi annenin oğluna iftira ediyorsun.
21 Sen bunları yaptın, bense sustum.
Beni de tıpkı kendin gibi mi sandın.
Seni azarlıyor, gözlerinin önünde seni suçluyorum."
22 "Ey siz Tanrı'yı unutanlar, şimdi şunu iyi tartın,
yoksa sizi parçalarım, kurtaran kimse olmaz.
23 Kim şükran kurbanını sunarsa beni yüceltir;
kendisine Tanrı'nın kurtuluşunu göstermem için yolunu hazırlamış olur."

51

Müzik şefi için. Bat-Şeva'nın yanına girdikten sonra Peygamber Natan ona geldiği zaman, David'in mezmuru
1 Ey Tanrım, sevgi dolu iyiliğin uyarınca merhamet et bana.
Sevecen merhametinin bolluğuna göre sil isyanlarımı.
2 Beni suçumdan büsbütün yıka.
Beni günahımdan temizle.
3 Çünkü isyanlarımı biliyorum.
Günahım sürekli karşımda.
4 Sana karşı ve yalnızca sana karşı günah işledim,
senin gözünde kötü olanı yaptım,
bunun için söylediklerinde haklı,
yargılarında adilsin.
5 İşte, ben suç içinde doğdum.
Annem günah içinde bana hamile kaldı.
6 İşte, sen yürekten gerçeği istiyorsun.
Bilgelik öğret bana en derinliklerimde.
7 Beni mercanköşk otuyla arındır, temiz olayım.
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
8 Sevinç ve coşkuyu duyur bana,
öyle ki, kırdığın kemikler sevinsin.
9 Günahlarıma karşı yüzünü ört,
bütün suçlarımı sil.
10 Bende temiz bir yürek yarat, ey Tanrım.
İçimdeki doğru ruhu tazele.
11 Beni huzurundan atma,
ve Kutsal Ruhun'u benden alma.
12 Kurtuluş sevincini bana geri ver.
İstekli bir ruhla bana destek ol.
13 O zaman isyan edenlere senin yollarını öğreteceğim.
Günahkârlar sana geri dönecek.
14 Beni kan dökme suçundan kurtar,
ey Tanrı, kurtuluşumun Tanrısı.
Dilim senin doğruluğunu yüksek sesle ezgilerle söylesin.
15 Ey Efendim, dudaklarımı aç.
Ağzım senin övgünü ilan etsin.
16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
yoksa sunardım sana.
Yakmalık sunudan zevk almazsın.
17 Tanrı'nın kurbanları kırık bir ruhtur.
Ey Tanrı, sen kırık ve pişman bir yüreği hor görmezsin.

18 Siyon'a iyi arzunla iyilik et.
Yeruşalem'in surlarını yap.
19 O zaman doğruluk kurbanlarından,
yakmalık sunulardan ve tümüyle yakmalık sunulardan zevk alırsın.
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52

Müzik şefi için David'in Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a "David Ahimelek'in evine girdi" diye bildirdiği zaman.
1 Neden kötülükle övünürsün, ey zorba?
Tanrı'nın sevgi dolu iyiliği kalıcıdır.
2 Dilin yıkım tasarlar,
keskin bir ustura gibi hileyle çalışır.
3 İyilikten çok kötülüğü,
doğruyu konuşmaktan çok yalanı seversin. Selah.
4 Ey seni aldatıcı dil,
yıkıcı her sözü seversin.
5 Tanrı da seni sonsuza dek yıkacak.
Seni alıp çadırından çıkaracak,
seni yaşayanlar diyarından kovacak. Selah.
6 Doğru kişi de bunu görüp korkacak,
ve ona gülüp şöyle diyecek:
7 "İşte, Tanrı'yı kendine kuvvet edinmeyen,
zenginliğinin bolluğuna güvenen,
Kötülüğünde güçlenen adam budur."
8 Ama ben Tanrı'nın evindeki yeşil zeytin ağacı gibiyim.
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgi dolu iyiliğine güvenirim.
9 Yaptıkların için daima sana şükredeceğim.
Kutsallarının önünde senin adına umut bağlarım,
çünkü adın iyidir.

53

Müzik şefi için - Mahalat makamında David'in Maskili
1 Akılsız, yüreğinde "Tanrı yoktur" dedi.
Yozlaştılar ve iğrenç şeyler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
2 Anlayan, Tanrı'yı arayan birinin olup olmadığını görmek için,
Tanrı gökten insanoğullarına baktı.
3 Hepsi geri döndü.
Birlikte kirlendiler.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile.
4 Kötülük edenlerin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'yı çağırmıyorlar.
5 Korkunun olmadığı yerde çok korktular.
Çünkü Tanrı sana karşı ordugâh kuranın kemiklerini dağıttı.
Onları utandırdın,
çünkü Tanrı onları reddetti.
6 Keşke İsrael'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Tanrı, halkını sürgünden geri getirince,
Yakov sevinecek,

İsrael coşacak.

54

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili Zifliler gelip Saul'a: "David aramızda gizleniyor" dedikleri zaman

1 Ey Tanrı, adınla kurtar beni.
Gücünle beni haklı çıkar.
2 Ey Tanrı, duamı duy.
Ağzımdan çıkan sözlere kulak ver.
3 Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandı.
Zorbalar canımın peşindeler.
Tanrı'yı önlerine koymadılar. Selah.
4 İşte, Tanrı benim yardımcımdır.
Canıma destek olan Efendim'dir.
5 Düşmanlarıma yaptıkları kötülüğün karşılığını verecektir.
Onları kendi gerçeğinle yok et.
6 Sana gönülden kurban sunacağım.
Ey Yahve adına şükredeceğim,
çünkü adın iyidir.
7 Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı.
Gözüm düşmanlarıma karşı zaferi gördü.

55

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili

1 Ey Tanrı, duamı dinle.
Yalvarışımdan kendini saklama.
2 Dikkatini ver, yanıtla beni.
Sıkıntı ve inilti içinde huzursuzum
3 düşmanın sesi, kötünün zulmü yüzünden.
Çünkü üstüme sıkıntı getiriyorlar.
Öfkeyle bana kin besliyorlar.
4 Yüreğim sızlıyor içimde.
Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
5 Üzerime korku ve titreme geldi.
Dehşet içimi sardı.
6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" dedim.
Uçup gider, rahatlardım.
7 İşte, o zaman uzaklara gider,
çölde konaklardım. Selah.
8 "Sert rüzgârdan ve kasırgadan
hemen sığınağa koşardım."
9 Akıllarını ve dillerini karıştır, ey Efendim,
çünkü kentte şiddet ve çekişme gördüm.
10 Gece gündüz kent surları üzerinde geziniyorlar.
Kötülük ve gaddarlık kentin içindedir.
11 Yıkıcı güçler onun içindedir.
Tehdit ve yalanlar sokaklardan çıkmaz.
12 Çünkü beni aşağılayan bir düşman değildi,
yoksa buna katlanabilirdim.
Benden nefret eden de bir hasım değildi,

yoksa ondan gizlenirdim.
13 Ama sendin, benim gibi biri,
arkadaşım ve yakın dostum.
14 Birlikte tatlı tatlı dostluk ederdik.
Toplulukla Tanrı'nın evine yürürdük.
15 Ölüm üzerlerine ansızın gelsin.
Diri diri Şeol'e* insinler.
Çünkü kötülük onların arasında, evlerinin içindedir.
16 Bense, Tanrı'ya seslenirim.
Yahve kurtarır beni.
17 Akşam, sabah ve öğle vakti sıkıntı içinde feryat ederim.
O sesimi duyar.
18 Bana karşı yapılan savaştan
esenlik içinde kurtarır canımı,
gerçi bana karşı çıkanlar da çoktur.
19 Sonsuzluktan beri tahtında oturan Tanrı,
işitecek ve onlara karşılık verecektir. Selah.
Onlar asla değişmez,
Tanrı'dan da korkmazlar.
20 Dostlarına karşı elini kaldırdı,
yaptığı antlaşmayı bozdu.
21 Ağzı tereyağı gibi sakin,
ama yüreği savaşçıdır.
Sözleri yağdan yumuşak,
ama onlar yalın kılıçtırlar.
22 Yükünü Yahve'ye bırak,
O sana destek olur.
Doğrunun sarsılmasına
asla izin vermez.
23 Ama sen, ey Tanrı,
Onları yıkım çukuruna indireceksin.
Kana susamış ve hilekâr adamlar
günlerinin yarısını bile yaşayamayacaklar.
Bense sana güvenirim.

56

Müzik şefi için "Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında
David'in Miktamı - Gar Kenti'nde Filistliler onu yakaladığı zaman
1 Ey Tanrı merhamet et bana,
çünkü insan beni yutmak istiyor.
Gün boyu bana saldırıp baskı yapıyor.
2 Düşmanlarım gün boyu beni yutmak istiyorlar,
çünkü bana karşı gururla savaşanlar çoktur.
3 Korktuğumda,
sana güvenirim.
4 Tanrı'ya, sözünü överim.
Tanrı'ya güvenirim, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar.
Bana karşı bütün düşünceleri kötülük içindir.

* **55:15** Şeol ölüler diyarıdır.

6 Kötülük için anlaşıp pusuya yatıyorlar,
adımlarımı izleyip,
canımı almaya hevesleniyorlar.
7 Onlar kötülükle mi kurtulacaklar?
Ey Tanrı, öfkeyle halkları yere çal.
8 Avare avare dolaşmalarımı saydın.
Gözyaşlarımı kabına koydun.
Onlar senin kitabında değil mi?
9 Seslendiğim gün düşmanlarım geri çekilecek.
Biliyorum, Tanrı benden yanadır.
10 Tanrı'ya, sözünü överim.
Yahve'ye, sözünü överim.
11 Tanrı'ya güvenirim, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
12 Ey Tanrı, adakların üzerimdedir,
sana şükran kurbanları sunacağım.
13 Çünkü canımı ölümden kurtardın,
ayaklarımın kaymasına engel oldun,
öyle ki, yaşayanların ışığında Tanrı'nın önünde yürüyeyim.

57

Müzik şefi için - "Yok etme" makamında David'in Miktamı Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman
1 Merhamet et bana, ey Tanrı, bana merhamet et,
çünkü canım sana sığınıyor.
Felaket geçene dek
kanatlarının gölgesine sığınacağım.
2 Yüce Tanrı'ya,
benim için isteklerimi yerine getiren Tanrı'ya sesleniyorum.
3 Gökten gönderip beni kurtaracak,
beni kovalayanı azarlayacak. Selah.
Tanrı sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini gönderecektir.
4 Canım aslanların arasında.
Yakıcı insanoğulları arasında yatıyorum,
dişleri mızrak ve ok,
dilleri keskin bir kılıçtır.
5 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!
6 Adımlarıma ağ kurdular.
Canım çöktü.
Önüme çukur kazdılar.
İçine kendileri düştüler. Selah.
7 Yüreğim değişmez, ey Tanrı.
Yüreğim değişmez.
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
8 Uyan, ey görkemim! Uyan, ey ut ve arp!
Şafağı ben uyandırayım.
9 Halkların arasında sana şükredeceğim ey Efendim.
Uluslar arasında seni ilahilerle öveceğim.
10 Çünkü senin muazzam sevgi dolu iyiliğin göklere,
gerçeğin gökyüzüne ulaşır.

11 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!

58

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında David'in Miktamı
1 Ey siz susanlar, gerçekten doğrulukla mı konuşursunuz?
Ey insanoğulları, kusursuzca mı yargılarsınız?
2 Hayır, yüreğinizde haksızlık tasarlarsınız.
Yeryüzünü ellerinizin zorbalığıyla ölçersiniz.
3 Kötüler ana rahmindeyken yoldan saparlar.
Doğdukları andan itibaren dik başlıdırlar,
yalan söylerler.
4 Onların zehiri yılanın zehiri gibidir,
kulağını tıkayan sağır bir kobraya benzerler,
5 büyücülerin sesine kulak vermez,
büyücü ne kadar hünerli olursa olsun.
6 Ey Tanrı, kır onların ağızlarındaki dişleri.
Sök genç aslanların azı dişlerini, ey Yahve.
7 Akıp giden su gibi yok olup gitsinler.
Yaylarını gerdiklerinde oklarının ucu kırılsın.
8 Eriyip giden salyangoz gibi,
güneşi görmeden düşük çocuk gibi olsunlar.
9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
yeşili de, tutuşmuş olanı da süpürüp atacaktır.
10 Doğru kişi alınan öcü görünce sevinecek.
Ayaklarını kötünün kanıyla yıkayacak,
11 o zaman insanlar şöyle diyecekler:
"Kuşkusuz doğruların ödülü var.
Kuşkusuz yeryüzünü yargılayan bir Tanrı var."

59

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında David'in Miktamı - Saul'un David'i öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman
1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım.
Bana karşı ayaklananlardan beni yükseğe çıkar.
2 Kurtar beni kötülüğün işçilerinden.
Kurtar beni kana susamış insanlardan.
3 Çünkü işte, canım için pusuya yatmış bekliyorlar.
Güçlüler bana karşı toplanıyorlar,
itaatsizliğim ya da günahımdan dolayı değil, ey Yahve.
4 Suç işlemediğim halde bana saldırmaya hazırlanıyorlar.
Bana yardım etmek için kalk ve bak!
5 Sen, Ordular Tanrısı Yahve, İsrael'in Tanrısı,
ulusları cezalandırmak için uyan.
Bu kötü hainlere merhamet gösterme. Selah.
6 Akşamleyin köpekler gibi uluyarak geri dönerler,
kentte dolaşırlar.
7 İşte, ağızlarıyla kusuyorlar.
Dudaklarında kılıç var,
"Bizi kim duyacak ki?" diyorlar.
8 Ama sen, ey Yahve, onlara gülersin.

Bütün uluslarla eğlenirsin.
9 Ey Gücüm, sana bakıyorum,
çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir.
10 Tanrım sevgi dolu iyiliğiyle önümde yürüyecek.
Tanrı düşmanlarıma zaferle bakmamı sağlayacak.
11 Öldürme onları, yoksa halkım unutur.
Gücünle onları dağıt ve alaşağı et,
ey kalkanımız olan Efendi.
12 Ağızlarının günahı ve dudaklarının sözleri için,
ettikleri lanetler ve söyledikleri yalanlar için,
kibirleri onları yakalasın.
13 Öfkeyle tüket onları.
Tüket onları, yok olsunlar.
Bilsinler ki, yeryüzünün sonlarına kadar
Yakov'da hüküm süren Tanrı'dır. Selah.
14 Akşam dönsünler.
Köpek gibi ulusunlar, kentte dolaşsınlar.
15 Yiyecek bulmak için bir aşağı bir yukarı gezinsinler,
doymazlarsa bütün gece bekleyecekler.
16 Bense gücüne ezgiler söyleyeceğim.
Evet, sabahları sevgi dolu iyiliğini yüksek sesle ezgiyle dile getireceğim.
Çünkü sen benim yüksek kulem,
sıkıntılı günümde sığınağım oldun.
17 Seni ilahilerle öveceğim, ey gücüm.
Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir, merhametimin Tanrısı'dır.

60

Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında David'in öğretici Miktamı
David'in Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar'la çarpıştığı ve Yoav geri
dönüp Tuz Vadisi'nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman
1 Ey Tanrı, bizi reddettin ve yıktın.
Öfkelendin,
bizi eski halimize döndür.
2 Ülkeyi salladın, yarıklar açtın
çatlaklarını düzle,
çünkü yer sarsılıyor.
3 Halkına zor şeyler gösterdin.
Bize sersemleten şarabı içirdin.
4 Gerçek uğruna sergilensin diye,
senden korkanlara sancak verdin. Selah.
5 Sevdiklerin kurtulsun diye,
sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
6 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
"Zafer kazanacağım.
Şekem'i böleceğim,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
7 Gilad benimdir, Manaşşe de benim.
Efraim de başımın siperi,
Yahuda asamdır.
8 Moav yıkanma leğenimdir.
Edom'un üzerine çarığımı atacağım.

Filist üzerine zaferle haykıracağım.”
9 Kim beni surlu kente götürecek?
Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
11 Düşmana karşı bize yardım et,
çünkü insanın yardımı boştur.
12 Tanrı’yla yiğitlik ederiz,
çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O’dur.

61

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David’in mezmuru
1 Ey Tanrı, feryadımı duy,
duamı dinle.
2 Yüreğim bunaldığında sana seslenirim
yeryüzünün öbür ucundan.
Beni benden daha yüksek olan kayaya götür.
3 Çünkü sen bana sığınak,
düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
4 Sonsuza dek çadırında kalayım.
Kanatlarının koruması altına sığınayım. Selah.
5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun.
Adından korkanların mirasını bana verdin.
6 Kralın ömrünü uzat.
Onun yılları kuşaklar boyunca sürsün,
7 sonsuza dek Tanrı'nın huzurunda tahta otursun.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini sapta ki, onu korusunlar.
8 Böylece daima ismine ilahiler söyleyeceğim,
ta ki, adaklarımı her gün yerine getirebileyim.

62

Müzik şefi Yedutun için - David’in mezmuru
1 Canım yalnız Tanrı'da dinlenir.
Kurtuluşum O’ndandır.
2 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O’dur.
Asla şiddetli sarsılmam.
3 Eğik bir duvar, sallanan bir çit gibi,
ne vakte kadar, hepiniz bir adamı ezmek için,
ona saldıracaksınız?
4 Bütün düşünceleri onu bulunduğu yücelikten
Aşağıya atmaktır.
Yalanlardan zevk alırlar.
Ağızlarıyla kutsarken,
İçlerinden lanet okurlar. Selah.
5 Ey canım, sessizce yalnız Tanrı’yı bekle,
çünkü umudum O’ndandır.
6 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O’dur.
Sarsılmam.
7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'yladır.
Gücümün kayası ve sığınağım Tanrı'dadır.
8 Ey halkım, O'na her zaman güven.
Yüreğini O’nun önünde dök.

Tanrı bizim için bir sığınaktır. Selah.
9 Kesinlikle aşağı tabakadaki insanlar yalnızca bir soluktur;
yukarı tabakadaki insanlar da bir yalan.
Onlar tartıda kaldırıldıklarında,
birlikte soluktan daha hafiftir.
10 Gaddarlığa güvenmeyin.
Soygunculukla övünmeyin.
Zenginlik artarsa,
ona gönül bağlamayın.
11 Tanrı bir kez konuştu;
Ben şunu iki kez işittim:
Güç Tanrı'ya aittir.
12 Sevgi dolu iyilik de sana aittir, ey Efendim,
çünkü sen herkesi yaptığı işe göre ödüllendirirsin.

63

Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - David'in mezmuru
1 Ey Tanrım, sensin benim Tanrım.
Gayretle seni arıyorum.
Canım sana susamış.
Bedenim seni özlüyor,
kurak, yorucu, susuz bir diyarda.
2 Kutsal yerde sana baktım,
gücünü ve görkemini görmek için.
3 Dudaklarım seni över,
çünkü senin sevgi dolu iyiliğin yaşamdan daha iyidir.
4 Yaşadığım sürece seni böyle yücelteceğim.
Senin adınla ellerimi kaldıracağım.
5 Canım zengin yiyeceklere doyar gibi doyacak.
Ağzım neşeli dudaklarla seni övecek.
6 Seni yatağımda hatırladığımda,
gece nöbetlerinde seni düşünürüm.
7 Çünkü sen bana yardımcı oldun.
Kanatlarının gölgesinde sevineceğim.
8 Canım sana yakın durur.
Sağ elin bana destek olur.
9 Ama yok etmek için canımı arayanlar,
yerin diplerine inecekler.
10 Onlar kılıcın gücüne teslim edilecekler.
Çakallara yem olacaklar.
11 Ama kral Tanrı'yla sevinecek.
O'nunla ant içenlerin hepsi O'nu övecekler,
yalan söyleyenlerin ağızlarıysa susturulacak.

64

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Yakındığımda sesimi duy, ey Tanrı.
Yaşamımı düşman korkusundan koru.
2 Kötülerin gizli tasarılarından,
fesat işleyenlerin gürültücü kalabalığından sakla beni.
3 Dillerini kılıç gibi keskinleştiren,

ölümcül sözlerle oklarını kuran,
4 masum insanları vurmak için pusuda yatan onlardır.
Ansızın onu vururlar hiç korkmadan.
5 Kötü tasarılar için birbirlerini teşvik ederler.
Gizlice tuzak kurmaktan söz ederler.
"Onları kim görecek ki?" derler.
6 "Kusursuz bir plan yaptık!" deyip,
adaletsizlik için düzen kurarlar.
Besbelli insanın aklı ve yüreği kurnazdır.
7 Ama Tanrı onlara ok atacaktır.
Ansızın bir okla vurulacaklar.
8 Kendi dilleri onları yıkıma uğratacak.
Onları gören herkes başını sallayacak.
9 Bütün insanlar korkacak.
Tanrı'nın işini ilan edecekler,
O'nun yaptıklarını bilgece ölçüp tartacaklar.
10 Doğru kişi Yahve'de sevinecek,
O'na sığınacaktır.
Yüreği doğru olanların hepsi O'nu övecekler!

65

Müzik şefi için - David'in mezmuru - İlahi
1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor.
Adaklar yerine getirilecek.
2 Ey Sen duayı işiten,
bütün insanlar Sana gelecek.
3 Günahlar beni bunalttı,
ama Sen suçlarımızın kefaretini ödedin.
4 Ne mutlu, avlularında otursun diye
seçip yaklaştırdığın insana.
Evinin, kutsal tapınağının
iyiliğiyle doyacağız.
5 Müthiş doğruluk işleriyle bizi yanıtlarsın.
Ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Ey Sen, dünyanın bütün uçlarının,
uzak denizde bulunanların umudusun.
6 Güçle kuşanmış olarak,
kuvvetinle dağlara biçim veren,
7 denizlerin kükremesini,
dalgalarının uğultusunu,
ve ulusların kargaşasını yatıştıran sensin.
8 Uzaklarda oturanlar da
senin harikalarından korkarlar.
Sabahın şafağını ve akşamı sevinç ezgileriyle çağırırsın.
9 Yeryüzünü ziyaret edip onu sularsın.
Onu çok zenginleştirirsin.
Tanrı'nın nehri suyla doludur.
Onlara tahıl sağlarsın,
çünkü bunu sen buyurdun.
10 Saban yarıklarını bolca sular,
sırtlarını düzeltirsin.
Yağmurlar yumuşatır,

onu mahsulle kutsarsın.
11 Yılı bolluğunla taçlandırırsın.
Arabaların bereketle dolup taşar.
12 Çöller yeşillikle taşar.
Tepeler neşeye bürünür.
13 Otlaklar sürülerle kaplanır.
Vadiler de buğdayla örtünür.
Sevinçle bağrışır, ezgi söylerler.

66

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur
1 Ey bütün yeryüzü,
Tanrı'ya, sevinçle haykırın!
2 Adının yüceliğine ilahi söyleyin!
Görkem ve övgü sunun!
3 "İşlerin ne muhteşemdir!" deyin Tanrı'ya,
"Gücünün büyüklüğünden
düşmanların önünde boyun eğiyor.
4 Bütün yeryüzü sana tapınacak,
sana ilahi söyleyip
Adına ezgiler söyleyecekler." Selah.
5 Gelin ve Tanrı'nın yaptıklarını görün.
İnsanlar adına muhteşem bir yapıt.
6 Denizi kuru toprağa çevirdi.
Onlar ırmağı yürüyerek geçtiler.
Orada O'nda sevindik.
7 O, kudretiyle sonsuza dek hüküm sürer.
Gözleri ulusları gözler.
Asiler O'na karşı baş kaldırmasın. Selah.
8 Ey halklar, Tanrımız'ı övün!
Övgüsünün sesini duyurun,
9 Diriler arasında yaşamımızı koruyan,
ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.
10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı.
Gümüş arıtır gibi, arıttın bizi.
11 Bizi zindana verdin.
Sırtımıza yük koydun.
12 İnsanların başımıza çıkmasına izin verdin.
Ateşin ve suyun içinden geçtik,
ama bizi bolluğun bulunduğu yere getirdin.
13 Yakmalık sunularla tapınağına geleceğim.
14 Sıkıntıdayken ağzımın söylemiş olduğu,
dudaklarımın sana vaat ettiği adaklarımı yerine getireceğim.
15 Sana yakmalık sunu olarak semiz hayvanlar sunacağım,
koçlarla birlikte, boğalar, keçiler sunacağım. Selah.
16 Ey Tanrı'dan korkanlar, gelin ve dinleyin.
Canım için neler yapmış olduğunu bildireyim.
17 Ağzımla O'na yakardım.
Dilimle O övüldü.
18 Günaha yüreğimde yer verseydim,

Efendi dinlemezdi.
19 Ama kesinlikle, Tanrı dinledi.
Duamın sesini işitti.
20 Duamı geri çevirmeyen,
sevgi dolu iyiliğini benden esirgemeyen
Tanrı'ya övgüler olsun!

67

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi
1 Tanrı bize merhamet etsin ve bizi kutsasın,
yüzüyle üzerimize ışık saçtırsın. Selah.
2 Öyle ki, yeryüzünde yolun,
bütün uluslar arasındaki kurtuluşun bilinsin.
3 Halklar seni övsün, ey Tanrı.
Bütün halklar seni övsün.
4 Uluslar sevinsin, sevinçle ezgi söylesin,
çünkü halkları adaletle yargılarsın,
yeryüzündeki uluslara hükmedersin. Selah.
5 Halklar seni övsün, ey Tanrı.
Bütün halklar seni övsün.
6 Yeryüzü mahsulünü verdi.
Tanrı, bizim Tanrımız, bizi kutsasın.
7 Tanrı bizi kutsasın.
Bütün dünya uçları O'ndan korksun.

68

Müzik şefi için - David'in mezmuru- İlahi
1 Tanrı kalksın!
Düşmanları dağılsın!
O'ndan nefret edenler önünden kaçsınlar.
2 Dumanın dağıldığı gibi,
onları öyle dağıt.
Ateşin önünde eriyen balmumu gibi,
kötüler Tanrı'nın önünde öyle yok olsun.
3 Ama doğrular sevinsin.
Tanrı'nın önünde coşsunlar.
Evet, neşeyle coşsunlar.
4 Tanrı'ya ilahi söyleyin! O'nun adına ezgiler söyleyin!
Bulutlar üzerine binmiş olanı yüceltin:
Yah'dır, O'nun adı!
O'nun önünde coşun!
5 Kutsal konutundaki Tanrı,
yetimin babası ve dul kadınların savunucusudur.
6 Tanrı yalnızlara aile kurar.
Tutsakları ezgi söyleyerek dışarı çıkarır,
ama isyan edenler güneşin kavurduğu ülkede yaşar.
7 Ey Tanrı, halkının önüne çıktığında,
çölde yürüdüğünde... Selah.
8 Yer sarsıldı,
ve Sina Tanrısı'nın önünde gökten yağmur yağdı,
Tanrı'nın, İsrael'in Tanrısı önünde.

9 Sen, ey Tanrı, bol yağmur gönderdin.
Yorulduğu zaman mirasına kuvvet verdin.
10 Topluluğun orada yaşadı.
Sen, ey Tanrı, iyiliğini yoksullar için hazırladın.
11 Efendi sözünü duyurdu.
Bunu ilan edenler büyük bir topluluktu.
12 "Orduların kralları kaçıyor! Kaçıyorlar!"
Evde bekleyen kadın ganimeti bölüştürür,
13 sen kamp ateşinin arasında uyurken,
tüyleri altın renkli,
kanatları gümüşle kaplanmış bir güvercin gibi parlarsın.
14 Her Şeye Gücü Yeten orada kralları dağıttığında,
Salmon'a kar yağdı.
15 Başan Dağları heybetli dağlardır.
Başan Dağları sarptır.
16 Ey sarp dağlar, neden kıskançlıkla bakıyorsunuz?
Tanrı'nın hüküm sürmek için seçtiği dağa?
Evet, Yahve sonsuza dek orada oturacak.
17 Tanrı'nın savaş arabaları on binlerce, binlerce bindir.
Efendi, Sina Dağı'ndan kutsal yere kadar onların ortasındadır.
18 Yükseğe çıktın.
Tutsakları götürdün.
İnsanlardan, isyan edenlerden bile armağanlar aldın,
oraya yerleşmek için ey Yah Tanrı.
19 Her gün yüklerimizi taşıyan Efendi'ye,
kurtuluşumuz olan Tanrı'ya övgüler olsun. Selah.
20 Tanrı bizim için kurtuluş Tanrısı'dır.
Ölümden kurtarış, Efendi Yahve'ye aittir.
21 Ama Tanrı düşmanlarının başını,
suçunda ısrar edenin kıllı kafasını ezer.
22 Efendi şöyle dedi: "Seni Başan'dan geri getireceğim.
Seni yeniden denizin derinliklerinden geri getireceğim,
23 öyle ki, ayağını kana batırıp onları ezesin,
köpeklerinin dili de senin düşmanlarından payını alsın."
24 Ey Tanrı, senin alaylarını
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere doğru alaylarını gördüler.
25 Tef çalan kızlar arasında,
önde okuyucular, arkada çalgıcılar yürüdü.
26 "Topluluklarda Tanrı'yı,
İsrael topluluğunda Efendi'yi övün!"
27 Onların hükümdarı küçük Benyamin,
Yahuda beyleri ve topluluğu,
Zevulun beyleri ve Naftali beyleri oradadırlar.
28 Senin gücünü Tanrı buyurdu.
Bizim için yaptıklarını güçlendir, ey Tanrı.
29 Yeruşalem'deki tapınağın uğruna,
krallar sana hediyeler getirecek.
30 Azarla kamışlar arasında yaşayan vahşi hayvanı,
halkların buzağılarını ve boğalar sürüsünü.
Gümüş külçe getirenleri alçalt,

savaştan zevk alan ulusları dağıt.
31 Mısır'dan beyler gelecek.
Etiyopya ellerini Tanrı'ya uzatmak için acele edecek.
32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgi söyleyin!
Efendi'ye ilahiler söyleyin—Selah—
33 kadim göklerin göğü üstüne binmiş olana.
İşte, sesini ortaya koyuyor, heybetli sesini.
34 Gücü Tanrı'ya atfedin!
O'nun yüceliği İsrael'in üzerindedir,
gücü göklerdedir.
35 Kutsal yerlerinde muhteşemsin, ey Tanrı.
İsrael'in Tanrısı halkına güç ve kudret verir.
Övgüler olsun Tanrı'ya!

69

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - David'in mezmuru
1 Kurtar beni ey Tanrı,
çünkü sular boynuma kadar geldi!
2 Ayak basılacak yerin olmadığı
derin bataklığa batmaktayım.
Sellerin beni aştığı derin sulara geldim.
3 Ağlamaktan yoruldum.
Boğazım kurudu.
Gözlerim Tanrı'yı aramayı bırakıyor.
4 Nedensiz yere benden nefret edenler
başımın saçından çoktur.
Beni yok etmek isteyen haksız düşmanlarım güçlüdür.
Almadığım şeyi geri vermem gerekiyor.
5 Ey Tanrı, akılsızlığımı biliyorsun.
Günahlarım senden gizli değil.
6 Seni bekleyenler benim yüzümden utanmasın,
ey Orduların Efendisi Yahve.
Ey İsrael'in Tanrısı benim yüzümden
seni arayanlar rezil olmasın.
7 Çünkü senin uğruna aşağılanmaya katlandım.
Utanç yüzümü kapladı.
8 Kardeşlerime yabancı,
annemin çocuklarına el oldum.
9 Çünkü senin evinin gayreti beni tüketti.
Sana edilen hakaretler benim üzerime düştü.
10 Ağlayıp oruç tuttuğumda,
bu da bana ayıp sayıldı.
11 Giysimi çul yaptığımda,
onlar için bir masal oldum.
12 Kent kapısında oturanlar hakkımda konuşuyorlar.
Sarhoşların şarkısı oldum.
13 Bense ey Yahve, uygun zamanda duam sanadır.
Ey Tanrı, sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla,
kurtarışının gerçeğiyle yanıtla beni.
14 Beni çamurdan kurtar, batmayayım.

Benden nefret edenlerden ve derin sulardan kurtulayım.
15 Sel suları beni boğmasın,
derinlik beni yutmasın,
çukur üzerime ağzını kapamasın.
16 Yanıtla beni, ey Yahve, çünkü sevgi dolu iyiliğin iyidir.
Sevecen merhametlerinin bolluğuna göre bana yönel.
17 Yüzünü hizmetkârından gizleme,
çünkü sıkıntıdayım.
Bana tez yanıt ver!
18 Canıma yaklaş ve onu kurtar.
Düşmanlarımdan ötürü beni fidyeyle kurtar.
19 Bana edilen hakareti, utancı, rezaleti bilirsin.
Düşmanlarımın hepsi senin önündedir.
20 Aşağılanma kalbimi kırdı ve içim ağırlaştı.
Acıyacak birilerini aradım ama yoktu,
teselli edecek kimseyi bulamadım.
21 Yiyecek için bana zehir verdiler.
Susadığımda içmem için bana sirke verdiler.
22 Önlerindeki sofra tuzak olsun,
bu onlara ceza ve kapan olsun.
23 Gözleri kararsın ki göremesinler.
Sırtları hep bükük olsun.
24 Gazabını üzerlerine dök.
Öfkenin şiddeti onlara yetişsin.
25 Yaşadıkları yer ıssız olsun.
Çadırında oturan olmasın.
26 Çünkü yaraladığın insana zulmediyorlar.
Yaraladığın insanın acısını anlatıyorlar.
27 Onların cezalarına ceza kat.
Senin doğruluğuna girmelerine izin verme.
28 Onlar yaşam kitabından silinsinler,
doğrularla birlikte yazılmasınlar.
29 Bense acı ve sıkıntı içindeyim.
Senin kurtarışın, ey Tanrı, beni korusun.
30 Tanrı'nın adını bir ezgiyle öveceğim,
O'nu şükranla yüceltеceğim.
31 Yahve'yi bir öküzden,
boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
daha çok memnun eder bu.
32 Alçakgönüllüler bunu gördü ve sevindi.
ey Tanrı'yı arayan sizler, yüreğiniz yaşasın.
33 Çünkü Yahve yoksulu duyar,
kendi tutsak halkını hor görmez.
34 Gök ve yeryüzü,
denizler ve içinde kımıldayan her şey O'nu övsün!
35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini yeniden inşa edecek.
Onlar oraya yerleşip mülk edinecekler.
36 Hizmetkârının çocukları da onu miras alacaklar.
O'nun adını sevenler orada oturacaklar.

70

Müzik şefi için - Anma sunusu için - David'in mezmuru
1 Ey Tanrı, beni kurtarmak için acele et.
Yardımıma koş, ey Yahve.
2 Canımı arayanlar
hayal kırıklığına uğrayıp
şaşkına dönsünler.
Mahvolmamı isteyenler
rezil olup geri dönsünler.
3 Bana "Oh! Oh!" diyenler
utançlarından geri dönsünler.
4 Bütün seni arayanlar
sende sevinip coşsunlar.
Senin kurtarışını sevenler sürekli,
"Tanrı yücelsin!" desinler.
5 Bense yoksul ve muhtacım.
Tez bana gel, ey Tanrı.
Sensin benim yardımcım ve kurtarıcım.
Geç kalma ey Yahve.

71

1 Sana sığınıyorum, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni hiçbir zaman.
2 Beni kendi doğruluğunla kurtar,
bana yardım et.
Kulak ver bana ve beni kurtar.
3 Her zaman gidebileceğim
sığınacak kayam ol.
Kurtulmam için buyruk ver,
çünkü kayam ve kalem sensin benim.
4 Ey Tanrı, kurtar beni,
kötünün, haksızın, zalimin elinden.
5 Çünkü benim umudum,
gençliğimden beri güvendiğim
sensin, ey Efendi Yahve.
6 Ana rahminden beri sana güvendim.
Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Seni hep öveceğim.
7 Birçokları için şaşılacak biriyim,
ama sen benim güçlü sığınağımsın.
8 Ağzım senin övgünle,
gün boyu senin yüceliğinle dolu olacak.
9 Yaşlılığımda beni reddetme.
Gücüm tükendiğinde beni bırakma.
10 Çünkü düşmanlarım hakkımda konuşuyor.
Canımı gözleyenler birlikte düzen kuruyorlar.
11 "Tanrı onu terk etti" diyorlar.
"Peşine düşün ve yakalayın, çünkü onu kurtaracak kimse yok."
12 Ey Tanrı, benden uzak durma.
Tanrım, yardımıma koş.
13 Beni suçlayanlar hayal kırıklığıyla yok olsunlar.
Bana zarar vermek isteyenleri,

rezillik ve utanç kaplasın.
14 Ama ben hep umut ederim,
övgülerine övgü eklerim.
15 Ağzım senin doğruluğunu,
tam ölçüsünü bilmesem de,
tüm gün senin kurtuluşundan söz edecek.
16 Efendi Yahve'nin büyük işleriyle geleceğim.
Senin doğruluğundan,
yalnızca senin doğruluğundan söz edeceğim.
17 Ey Tanrı, gençliğimden beri bana öğrettin.
Şimdiye dek şaşılası işlerini ilan ettim.
18 Evet, yaşlanıp saçlarıma ak düşse de, ey Tanrı
Gücünü gelecek kuşağa,
büyüklüğünü gelecek olanların hepsine bildirene dek,
beni bırakma,
19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor.
Büyük işler yaptın.
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
20 Sen ki, bize çok acı dertler gösterdin,
beni yaşatacak,
yerin derinliklerinden bizi yeniden çıkaracaksın.
21 Saygınlığımı artır,
beni yeniden rahatlat.
22 Ben de seni sadakatinden ötürü
seni arpla öveceğim, ey Tanrım.
Lirle sana ilahiler söyleyeceğim, ey İsrael'in Kutsalı.
23 Dudaklarım sevinçle haykıracak!
Kurtarmış olduğun canım
seni ezgilerle övecek!
24 Dilim de bütün gün senin doğruluğundan söz edecek,
çünkü bana zarar vermek isteyenler,
hayal kırıklığına uğrayıp kahroldular.

72

Solomon'un mezmuru
1 Ey Tanrı, adaletini krala,
doğruluğunu kral oğluna ver.
2 Halkını doğrulukla,
yoksullarını adaletle yargılasın.
3 Dağlar halka bolluk getirsin.
Tepeler doğruluğun meyvesini versin.
4 Halkının yoksullarına hakkını versin.
Muhtaçların çocuklarını kurtarsın,
zalimi parçalasın.
5 Güneş ve ay durdukça,
tüm nesiller boyunca senden korksunlar.
6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
toprağı sulayan bol yağmurlar gibi olsun.
7 Onun günlerinde doğrular serpilip gelişsin,
ay yok olana dek esenlik çoğalsın.
8 Denizden denize,

ırmak'tan dünyanın sonlarına dek hüküm sürsün.
9 Çölde yaşayanlar önünde eğilsin.
Düşmanları toz yalasın,
10 Tarşiş ve ada kralları ona haraç getirsin.
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun.
11 Bütün krallar önünde yere kapansın.
Bütün uluslar ona hizmet etsin.
12 Çünkü yardım için haykıran muhtacı,
destekçisi olmayan yoksulu kurtarır.
13 Yoksula ve muhtaca merhamet eder.
Muhtaçların canlarını kurtarır.
14 Canlarını baskı ve şiddetten kurtarır.
Gözünde onların kanı değerlidir.
15 Onlar yaşasınlar ve ona Saba altınından verilsin.
Onun için sürekli dua etsinler.
Bütün gün onu kutsasınlar.
16 Ülkenin her yerinde tahıl bolluğu olsun.
Meyvesi Lübnan gibi dalgalansın.
Toprağın çayırı gibi serpilip gelişsin.
17 Adı sonsuza dek dursun.
Güneş durdukça adı dursun.
İnsanlar onun tarafından kutsansın.
Bütün uluslar ona kutsanmış desinler.
18 İsrael'in Tanrısı, Yahve Tanrı'ya övgüler olsun.
Şaşılacak işler yapan yalnızca O'dur.
19 O'nun yüce adına sonsuza dek övgüler olsun!
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Amin ve amin.
20 Böylece Yişay oğlu David'in duası sona erer.

73

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı* kesinlikle İsrael'e,
yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
2 Ama benim ayaklarım neredeyse tükenmişti.
Adımlarım az kalsın kaymıştı.
3 Çünkü kötülerin bolluk içinde olduğunu görünce,
kibirlileri kıskandım.
4 Çünkü ölümlerinde çırpınma yoktur,
güçleri sağlamdır.
5 İnsan yüklerinden özgürdürler,
öteki insanlar gibi dertli de değiller.
6 Bu nedenle gurur onların boynundaki zincir gibi,
şiddet onları saran bir giysi gibidir.
7 Gözleri şişmanlıktan dışarı fırlamış,
akılları kibrin sınırlarını aşmıştır.
8 Alay ederler ve kötü niyetle konuşurlar.
Kibirle, baskıyla tehdit ederler.
9 Ağızlarını göklere çevirdiler.

* **73:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Dilleri yeryüzünde dolaşır.
10 Bu nedenle onların halkları onlara geri döner,
bolluk sularından içerler.
11 Onlar, “Tanrı nereden biliyor?” derler.
“Yüceler Yücesi'nde bilgi var mı?”
12 İşte, kötüler bunlardır.
Daima rahatlar ve zenginliklerini artırırlar.
13 Gerçekten yüreğimi boşuna temizlemişim,
ellerimi masumiyetle yıkamışım,
14 gün boyunca sıkıntı çektim,
her sabah cezalandırıldım.
15 Eğer “Ben böyle konuşayım” deseydim,
işte, senin çocuklarının nesline ihanet etmiş olurdum.
16 Bunu anlamaya çalıştığımda,
bana çok acı verdi,
17 Ta ki, Tanrı'nın tapınağına girip,
onların sonunu anlayana kadar.
18 Gerçekten onları kaygan yerlere koyarsın.
Onları yıkıma atarsın.
19 Nasıl da ansızın yok oluyorlar!
Dehşet içinde büsbütün süpürülüp atıldılar.
20 Uyanınca görülen bir rüya gibi,
sen de ey Efendi,[†]
uyanınca onların hayallerini hor göreceksin.
21 Çünkü canım acı çekiyordu.
Yüreğim buruktu.
22 Bense o denli akılsız ve bilgisiz,
önünde vahşi bir hayvan gibiydim.
23 Ama yine de sürekli seninleyim.
Sağ elimden tuttun.
24 Öğüdünle bana yol gösterirsin,
sonunda beni yüceliğe alırsın.
25 Gökte kimim var?
Yeryüzünde senden başkasını istemem.
26 Bedenim ve yüreğim tükeniyor,
ama Tanrı yüreğimin gücü,
sonsuza dek bana düşen paydır.
27 Çünkü işte, senden uzak olanlar yok olur.
Sana sadakatsiz olanların hepsini yok ettin.
28 Ama Tanrı'ya yaklaşmak benim için iyidir.
Senin bütün işlerini bildireyim diye,
Efendi Yahve'yi[‡] kendime sığınak yaptım.

74

Asaf'ın Maskili
1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Otlağının koyunlarına karşı öfken
neden için için yanıyor?

[†] **73:20** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır. [‡] **73:28** “Yahve” Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

2 Eskiden satın aldığın topluluğunu,
mirasın olmak üzere kurtardığın oymağı,
üzerinde yaşadığın Siyon Dağı'nı hatırla.
3 Ayaklarını sonsuz yıkıntılara doğru kaldır,
düşman kutsal yerde her kötülüğü etti.
4 Düşmanların senin toplantı yerinin ortasında kükrüyor.
İşaret olarak kendi bayraklarını diktiler.
5 Gür bir ormanı kesen
baltalı adamlar gibi davrandılar.
6 Şimdi onun bütün oyma işlerini
balta ve çekiçlerle kırıyorlar.
7 Tapınağını yakıp yıktılar.
Adını taşıyan konutu kirlettiler.
8 Yüreklerinde, "Onları tamamen ezeceğiz" dediler.
Ülkede Tanrı'ya tapınılan her yeri yaktılar.
9 Hiçbir mucizevi belirti görmüyoruz.
Artık peygamber yok,
içimizde ne kadar süreceğini bilen de yok.
10 Düşman ne zamana dek azarlayacak, ey Tanrı?
Düşman sonsuza dek mi senin ismine sövecek?
11 Elini, sağ elini niçin geri çekiyorsun?
Onu göğsünden çıkar ve onları yakıp kül et!
12 Ama Tanrı eski zamanlardan beri Kralım'dır,
tüm yeryüzünde kurtuluş sağlar.
13 Gücünle denizi yardın.
Sulardaki deniz canavarlarının kafasını kırdın.
14 Sen Livyatan'ın başlarını parçaladın.
Onu yiyecek olarak insanlara ve çöl canlılarına verdin.
15 Sen pınarı ve kaynağı fışkırttın.
Güçlü ırmakları kuruttun.
16 Gündüz senindir, gece de senin.
Işığı ve güneşi sen hazırladın.
17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen belirledin.
Yazı ve kışı yaratan sensin.
18 Düşmanın seninle alay ettiğini unutma, ey Yahve.
Akılsız bir halk senin adına küfretti.
19 Kendi kumrunun canını canavarlara teslim etme.
Yoksullarının yaşamını sonsuza dek unutma.
20 Antlaşmanı say,
çünkü yeryüzünün karanlık yerleri
Zorbalık inleriyle dolmuş.
21 Ezilen utanç içinde geri dönmesin.
Yoksul ve muhtaçlar senin adını yüceltsinler.
22 Kalk, ey Tanrı! Kendi davanı savun.
Akılsızın bütün gün seninle nasıl alay ettiğini hatırla.
23 Düşmanlarının sesini unutma.
Sana karşı ayaklananların patırtısı sürekli yükseliyor.

75

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında - Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Sana şükrederiz ey Tanrı.

Şükrederiz, çünkü adın yakındır.
İnsanlar senin şaşılası işlerini anlatırlar.
2 Belirlenen vakti seçtiğimde,
kusursuzca ben yargılayacağım.
3 Yeryüzünde oturanların tümü sarsılıyor.
Onun direklerini sağlam bir şekilde ben tutuyorum. Selah.
4 Kibirlilere, "Övünmeyin!",
kötülere, "Boynuzu yukarı kaldırmayın" dedim.
5 "Boynuzunuzu kaldırmayın.
Sert boyunla konuşmayın."
6 Çünkü ne doğudan, ne de batıdan,
ne de güneyden gelir yükselme.
7 Yargıç ancak Tanrı'dır.
Birini alçaltır, ötekini yükseltir.
8 Çünkü Yahve'nin elinde bir kase var,
baharatla karıştırılmış köpüklü şarapla dolu.
Ondan döker.
Gerçekten dünyanın kötüleri
onun tortusuna dek yalayıp içerler.
9 Bense daima bunu ilan edeceğim,
Yakov'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim.
10 Kötülerin bütün boynuzlarını kıracağım,
doğruların boynuzlarıysa yükseltilecektir.

76

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Yahuda'da Tanrı bilinir.
İsrael'de adı büyüktür.
2 Konutu Şalem'dedir,
meskeni Siyon'da.
3 Orada yayın alevli oklarını,
kalkanı, kılıcı ve savaş silahlarını kırdı. Selah.
4 Ne yüce, ne muhteşemsin,
av dağlarından daha yüce.
5 Yiğitler yağmalanmış halde yatıyor,
son uykuya yattılar.
Hiçbir savaş eri elini kaldıramaz.
6 Ey Yakov'un Tanrısı, sen azarlayınca,
savaş arabası da atlar da ölüm uykusuna daldılar.
7 Yalnız sensin korkulması gereken.
Öfkelendiğinde kim karşında durabilir?
8 Yeryüzünde acı çekenleri kurtarmak için
Tanrı yargılamaya kalktığında,
9 Yargını gökten bildirdin,
yer korktu ve sustu. Selah.
10 Elbette insanın gazabı seni över.
Gazabından sağ kurtulanlar dizginlendi.
11 Tanrınız Yahve'ye adak adayın,
onları yerine getirin!
Armağanlar sunun korkulması gereken O'na,

ey siz çevresindekiler.
12 O, beylerin ruhunu kırar.
Yeryüzü kralları O'ndan korkar.

77

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru
1 Haykırışım Tanrı'yadır!
Yardım için,
beni duysun diye Tanrı'ya haykırırım.
2 Sıkıntılı günde Efendi'yi aradım.
Geceleyin elimi açtım ve gevşemedi.
Canım teselli edilmeyi reddetti.
3 Tanrı'yı anıyorum ve inliyorum.
Yakınıyorum ve ruhum bunalmış durumda. Selah.
4 Göz kapaklarımı açık tutuyorsun.
Konuşamayacak kadar çok sıkıntılıyım.
5 Eski günleri,
geçmiş devirlerin yıllarını düşünmekteyim.
6 Gece ilahimi hatırlıyorum.
Kendi yüreğimi düşünüyorum;
ruhum inceden inceye soruyor:
7 "Efendi bizi sonsuza dek mi reddedecek?
Bir daha lütuf göstermeyecek mi?
8 O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek mi yok oldu?
Nesiller boyunca verdiği söz boşa mı çıkıyor?
9 Tanrı lütufkâr olmayı unuttu mu?
Merhametini öfkeyle geri mi çekti?" Selah.
10 Sonra şöyle düşündüm:
"Yüceler Yücesi'nin sağ elinin yıllarını anacağım."
11 Yah'ın yaptıklarını hatırlayacağım;
çünkü senin eski harikalarını anarım.
12 Ben de senin bütün işlerin üzerinde derin derin düşünürüm,
yaptıklarını dikkate alırım.
13 Senin yolun, ey Tanrı, kutsal yerdedir.
Hangi ilâh Tanrı kadar büyüktür?
14 Sen harikalar yaratan Tanrı'sın.
Gücünü halklar arasında bildirdin.
15 Halkını kolunla,
Yakov ve Yosef'in oğullarını kurtardın. Selah.
16 Sular seni gördü, ey Tanrı.
Sular seni gördü ve çalkalandı.
Derinlikler de sarsıldı.
17 Bulutlar suyunu boşalttı.
Gökler gök gürültüsüyle ses verdi.
Okların da etrafta ışık çaktı.
18 Gürleyişinin sesi kasırgadaydı.
Şimşekler dünyayı aydınlattı.
Yer titredi ve sarsıldı.
19 Senin yolun denizden geçiyordu;
yolların büyük sulardaydı.
Ayak izlerin belli değildi.

20 Moşe ve Aron'un eliyle,
halkını sürü gibi güttün.

78

Asaf'ın Maskili
1 Öğrettiğime kulak verin, ey halkım.
Ağzımdan çıkan sözlere kulaklarınızı çevirin.
2 Ağzımı bir benzetmeyle açacağım.
Eskilerin sırlarını söyleyeceğim,
3 onları işittik ve bildik,
atalarımız bize anlattı.
4 Onları çocuklarından saklamayacağız,
Yahve'nin övgülerini,
gücünü ve yaptığı şaşılası işleri,
gelecek kuşağa anlatacağız.
5 Çünkü Yakov'la bir antlaşma yaptı,
İsrael'de bir öğreti atadı,
atalarımıza bunları çocuklarına öğretmelerini buyurdu.
6 Gelecek nesiller, hatta doğmamış çocuklar bilsin de,
onlar da kalkıp kendi çocuklarına anlatsınlar.
7 Böylece umutlarını Tanrı'ya bağlasınlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
buyruklarını tutsunlar.
8 Ataları gibi inatçı ve asi,
yürekleri vefasız,
ruhları Tanrı'ya sadakatsiz bir nesil olmasınlar.
9 Silahlı, yay taşıyan Efraim'in çocukları,
savaş gününde geri döndüler.
10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasında yürümeyi reddettiler.
11 O'nun yaptıklarını,
onlara göstermiş olduğu şaşılası işlerini unuttular.
12 Mısır diyarında, Soan kırında,
atalarımızın önünde şaşılacak işler yaptı.
13 Denizi yardı ve onları içinden geçirdi.
Suları yığın gibi durdurdu.
14 Gündüzleri bulutla,
gece boyu ateş ışığıyla onlara yol gösterdi.
15 Çölde kayaları yardı,
derinliklerden geliyormuşçasına onlara bol bol içirdi.
16 Kayadan dereler çıkardı,
suları ırmaklar gibi akıttı.
17 Yine de O'na karşı günah işlemeye devam ettiler.
En Yüce Olan'a isyan ettiler.
18 İştahlarına göre yemek isteyerek,
yüreklerinde Tanrı'yı denediler.
19 Tanrı'ya karşı konuşup,
"Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" dediler.
20 "İşte kayaya vurdu ve sular fışkırdı,
ırmaklar taştı.
Ekmek de verebilir mi?

Halkına et sağlayabilir mi?”
21 Bunun üzerine Yahve işitip öfkelendi.
Yakov'a karşı ateş tutuştu,
ve öfke İsrael'e karşı yükseldi,
22 Çünkü Tanrı'ya inanmadılar,
O’nun kurtarışına güvenmediler.
23 Yine de yukarıda göklere buyurdu,
göklerin kapılarını açtı.
24 Yemek için üzerlerine man yağdırdı,
onlara gökten yiyecek verdi.
25 İnsanlar meleklerin ekmeğini yedi.
Onlara doyasıya yiyecek gönderdi.
26 Gökte doğu rüzgârını estirdi.
Gücüyle güney rüzgârına yol gösterdi.
27 Üzerlerine toz gibi et,
denizlerin kumu gibi kanatlı kuşlar yağdırdı.
28 Onları ordugâhlarının ortasına,
oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.
29 Böylece yediler ve iyice doydular.
Onlara dilediklerini verdi.
30 Arzularından vazgeçmediler.
Yiyecekleri hâlâ ağızlarındayken
31 Tanrı'nın öfkesi onlara karşı yükseldi,
en şişmanlarından bazılarını öldürdü,
İsrael'in gençlerini yere serdi.
32 Bütün bunlara rağmen yine günah işlediler,
O’nun şaşılası işlerine inanmadılar.
33 Bu yüzden günlerini boşlukla,
yıllarını dehşetle tüketti.
34 Kendilerini öldürdüğü zaman O'nu araştırdılar.
Geri döndüler ve gayretle Tanrı'yı aradılar.
35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu hatırladılar.
36 Ama ağızlarıyla O'nu överken,
dilleriyle O’na yalan söylediler.
37 Çünkü yürekleri O’nunla doğru değildi,
ne de O’nun antlaşmasına sadıklardı.
38 Ama O, merhametli davranarak
kötülüğü bağışladı ve onları yok etmedi.
Evet, birçok kez öfkesini yatıştırdı,
gazabını tümüyle uyandırmadı.
39 Onların yalnızca insan olduğunu hatırladı,
geçip giden ve bir daha dönmeyen bir yel.
40 Çölde O’na kaç kez isyan ettiler,
ıssız yerde O’nu gücendirdiler!
41 Dönüp dönüp Tanrı'yı denediler,
ve İsrael'in Kutsalı’nı kışkırttılar.
42 O’nun elini, düşmandan kurtardığı günü hatırlamadılar.
43 Mısır'da gerçekleştirdiği belirtileri,
Soan bölgesindeki şaşılası işleri,

44 ırmaklarını ve akarsularını,
içmesinler diye kana çevirdi.
45 Aralarına onları yiyip bitiren sinek sürüleri,
onları yok eden kurbağalar gönderdi.
46 Onların mahsullerini tırtıla,
emeğini çekirgeye verdi.
47 Bağlarını doluyla,
yabanıl incir ağaçlarını kırgınla yok etti.
48 Hayvanlarını doluya,
sürüleri yakıcı yıldırımlara teslim etti.
49 Kızgın öfkesini üzerlerine,
gazap, hışım ve sıkıntı,
bir alay kötülük meleği gönderdi.
50 Öfkesine yol açtı,
canlarını ölümden esirgemedi,
yaşamlarını vebaya teslim etti,
51 Mısır'da ilk doğanların hepsini,
Ham'ın çadırlarındaki güçlerinin ilkini vurdu.
52 Ama kendi halkını koyun gibi götürdü,
çölde onları sürü gibi güttü.
53 Onları güvenlik içinde götürdü ve korkmadılar.
Ama deniz düşmanlarını alt etti.
54 Onları kendi tapınağının sınırına,
sağ elinin götürdüğü bu dağa getirdi.
55 Önlerinden ulusları da kovdu,
onlara miras olarak sırayla pay verdi,
İsrael oymaklarını çadırlarında oturttu.
56 Ama yine de Yüce Tanrı'yı deneyip O'na isyan ettiler.
O'nun tanıklıklarını tutmadılar.
57 Ataları gibi geri dönüp hainlik yaptılar.
Aldatıcı bir yay gibi eğrildiler.
58 Çünkü yüksek yerleriyle O'nu öfkelendirdiler,
oyma suretleriyle O'nu kıskandırdılar.
59 Tanrı bunu duyunca öfkelendi,
İsrael'den büsbütün iğrendi,
60 Böylece insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo çadırını terk etti,
61 gücünü sürgüne,
yüceliğini düşmanın eline teslim etti.
62 Halkını da kılıca teslim etti,
mirasına öfkelenmişti.
63 Gençlerini ateş yuttu.
El değmemiş kızların düğün şarkısı yoktu.
64 Kâhinleri kılıçla düştüler,
dul karıları ağlayamadı.
65 Bunun üzerine Efendi uykudan uyanan biri gibi,
şaraptan bağıran güçlü bir adam gibi uyandı.
66 Düşmanlarını arkadan vurdu.
Onları sonsuz utanç içinde bıraktı.
67 Üstelik Yosef'in çadırını da reddetti,

Efraim oymağını seçmedi,
68 Ama Yahuda oymağını,
sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
69 Tapınağını yükseklikler gibi,
sonsuza dek kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
70 Ve hizmetkârı David'i seçti;
onu koyun ağıllarından aldı,
71 Halkı Yakov'u ve mirası İsrael'in çobanı olmak üzere,
onu yavru kuzuların peşinden getirdi.
72 Böylece yüreğinin dürüstlüğüne göre onların çobanı oldu,
becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79

Asaf'ın mezmuru
1 Ey Tanrı, uluslar senin mirasına girdiler.
Kutsal tapınağını kirlettiler.
Yeruşalem'i taş yığınlarına döndürdüler.
2 Hizmetkârlarının cesetlerini gökteki kuşlara,
kutsallarının etini yeryüzündeki hayvanlara yem olsun diye verdiler.
3 Kanlarını Yeruşalem'in çevresine su gibi döktüler.
Onları gömecek kimse yok.
4 Komşularımıza yüz karası,
etrafımızdakilere eğlence ve alay konusu olduk.
5 Ne zamana dek, ey Yahve?
Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
6 Öfkeni seni tanımayan ulusların üzerine,
senin adını anmayan krallıkların üzerine dök.
7 Çünkü onlar Yakov'u yuttular,
yurdunu yok ettiler.
8 Atalarımızın suçlarını bize karşı tutma.
Sevecen merhametlerin bizimle tez buluşsun,
çünkü çok muhtacız.
9 Adının yüceliği uğruna bize yardım et,
ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Adın uğruna bizi kurtar ve günahlarımızı bağışla.
10 Uluslar neden "Nerede onların Tanrısı?" desin?
Hizmetkârlarının dökülen kanının intikamı alındığı,
gözlerimizin önünde, uluslar arasında bilinsin.
11 Tutsakların iniltisi senin önüne gelsin.
Gücünün büyüklüğüne göre, ölüme mahkûm olanları koru.
12 Komşularımıza sana ettikleri hakaretin aşağılanmasını,
onların bağrına yedi kat geri öde, ey Efendimiz.
13 Böylece biz, senin halkın ve otlağının koyunları,
sana daima şükredeceğiz.
Tüm nesiller boyunca seni daima öveceğiz.

80

Müzik şefi - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru
1 Duy bizi, ey İsrael'in Çobanı,
Yosef'i sürü gibi güden,

keruvlar üzerinde oturan sensin,
saç ışığını.
2 Efraim, Benyamin ve Manaşşe'nin önünde
uyandır gücünü!
Gel ve kurtar bizi!
3 Ey Tanrı, bizi döndür,
yüzün parlasın,
biz de kurtuluruz.
4 Ordular Tanrısı Yahve,
halkının duasına karşı daha ne kadar öfkeleneceksin?
5 Onları gözyaşı ekmeğiyle besledin,
onlara içmeleri için bol miktarda gözyaşı verdin.
6 Bizi komşularımızla çekişme kaynağı haline getirdin.
Düşmanlarımız kendi aralarında gülüşüyorlar.
7 Bizi döndür, ey Ordular Tanrısı.
Yüzün parlasın,
biz de kurtuluruz.
8 Mısır'dan bir asma getirdin.
Ulusları kovdun ve onu diktin.
9 Onun için toprağı temizledin.
Derin kök saldı ve ülkeyi doldurdu.
10 Dağlar onun gölgesiyle kaplandı.
Dalları Tanrı'nın sedirleri gibiydi.
11 Dalları denize,
filizleri nehre kadar uzandı.
12 Duvarlarını neden yıktın,
yoldan geçen herkes onu neden koparıyor?
13 Ormandan çıkan domuz onu harap ediyor.
Kırdaki yabanıl hayvanlar ondan besleniyor.
14 Sana yalvarıyoruz, ey Ordular Tanrısı, geri dön
gökten aşağıya bak ve gör bu asmayı,
15 sağ elinin diktiği çubuğu,
Kendin için kuvvetlendirdiğin dalı ziyaret et.
16 Ateşle yandı.
Kesildi.
Senin azarlamanla yok olup gidiyorlar.
17 Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,
kendin için kuvvetlendirdiğin insanoğlunun üzerinde olsun.
18 Böylece senden ayrılmayacağız.
Canlandır bizi, biz de senin adını çağıralım.
19 Ey Ordular Tanrısı Yahve, bizi döndür,
yüzün parlasın, biz de kurtuluruz.

81

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru
1 Gücümüz olan Tanrı'ya yüksek sesle ilahi söyleyin!
Yakov'un Tanrısı'na sevinçle haykırın!
2 Bir ilahi yükseltin,
tefi, arpla birlikte hoş liri buraya getirin.
3 Yeni Ay'da, dolunayda,
bayram günümüzde boru çalın.

4 Çünkü bu İsrael için bir yasadır,
Yakov'un Tanrısı'nın bir fermanıdır.
5 Mısır diyarından çıktığı zaman,
bunu Yosef için bir antlaşma olarak belirledi.
Orada bilmediğim bir dili duydum.
6 "Onun omzunu yükten kurtardım.
Elleri küfeden kurtuldu.
7 Sıkıntıda çağırdın ve sizi kurtardım.
Gök gürültüsünün gizli yerinden sana yanıt verdim.
Seni Meriva sularında sınadım." Selah.
8 "Dinle ey halkım, size tanıklık edeceğim.
Ey İsrael, eğer beni dinlersen!
9 Sende yabancı bir ilâh olmayacak,
yabancı bir ilâha tapmayacaksın.
10 Ben senin Tanrın Yahve'yim,
seni Mısır diyarından kim çıkardı?
Ağzını iyice aç da onu doldurayım.
11 Ama halkım sesimi dinlemedi.
İsrael beni istemedi.
12 Ben de onları yüreklerindeki inatçılığın ardından salıverdim,
kendi öğütlerince yürüsünler diye.
13 Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrael benim yollarımda yürüseydi!
14 Düşmanlarını hemen boyun eğdirir,
elimi düşmanlarına karşı çevirirdim.
15 Yahve'den nefret edenler O'nun önünde sinerdi,
onların cezası sonsuza dek sürerdi.
16 Ve onu buğdayın en iyisiyle de beslerdim.
Seni kayadan bal ile doyururdum."

82

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı büyük toplantıyı yönetir.
İlahlar arasında hükmeder.
2 "Ne vakte kadar haksızca yargılayacak,
kötüden yana taraf tutacaksınız?" Selah.
3 "Zayıfı, yoksulu ve yetimi savunun.
Yoksulun ve ezilenin hakkını koruyun.
4 Güçsüzü, muhtaç olanı kurtarın.
Onları kötülerin elinden özgür kılın."
5 Bilmiyorlar ve anlamıyorlar.
Karanlıkta ileri geri yürüyorlar.
Yeryüzünün bütün temelleri sarsılıyor.
6 "Sizler ilâhlarsınız" dedim.
"Hepiniz Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız.
7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
hükümdarlardan biri gibi düşeceksiniz."
8 Kalk, ey Tanrı, yeryüzünü yargıla,
çünkü bütün ulusları sen miras alacaksın.

83

İlahi - Asaf'ın mezmuru
1 Ey Tanrı, susma.
Sessiz ve sakin kalma, ey Tanrı.
2 Çünkü işte, düşmanların ayağa kalkıyor.
Senden nefret edenler başlarını kaldırdılar.
3 Halkına karşı kurnazca düzen kuruyorlar.
Değer verdiğin insanlara karşı öğütleşiyorlar.
4 "Gelin" diyorlar, "Onları ulus olarak yok edelim.
Öyle ki, İsrael'in adı bir daha anılmasın."
5 Tek bir akılla düzen kudular.
Sana karşı ittifak oluşturdular.
6 Edom'un ve İsmailoğulları'nın çadırları,
Moavlılar ve Hagarlılar,
7 Geval, Ammon ve Amalek,
Filist ve Sur halkı,
8 Aşur da onlara katıldı.
Lut'un çocuklarına yardım ettiler. Selah.
9 Onlara Midyan'a, Kişon Irmağı'nda
Sisera'ya ve Yavin'e yaptığının aynısını yap,
10 Onlar En-dor'da yok oldular.
Toprak için gübre gibi oldular.
11 Onların soylularını Orev ve Zeev gibi,
beylerini Zevah ve Salmunna'ya yaptığın gibi yap.
12 Onlar ki, "Tanrı'nın otlaklarını
kendimize mülk edinelim" dediler.
13 Tanrım, onları çalı gibi,
rüzgârın önündeki saman çöpü gibi yap.
14 Ormanı yakan ateş gibi,
dağları tutuşturan alev gibi,
15 fırtınanla onların peşlerine düş,
kasırganla dehşet içinde bırak onları.
16 Yüzlerini şaşkınlıkla kaplat,
ta ki, adını arasınlar, ey Yahve.
17 Sonsuza dek hayal kırıklığı içinde kalsınlar,
dehşete düşsünler.
Şaşkınlık içinde kalıp yok olsunlar,
18 bilsinler ki, yalnız sen, adı Yahve olan,
tüm yeryüzü üzerinde En Yüce'dir.

84

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey Ordular Yahvesi,
meskenlerin ne kadar güzeldir!
2 Canım Yahve'nin avlularını,
bayılırmış gibi özlüyor.
Yüreğim ve bedenim yaşayan Tanrı'ya haykırıyor.
3 Serçe bile bir yuva,
kırlangıç yavrularını koyabilecek bir yuva buldu,
senin sunaklarının yanında,
ey Ordular Yahvesi, Kralım ve Tanrım benim.

4 Ne mutlu senin evinde oturanlara.
Sürekli seni överler. Selah.
5 Ne mutlu, gücü sende olanlara,
yüreklerini Siyon'u ziyaret etmeye koyanlara.
6 Ağlama Vadisi'nden geçerken orayı pınarlara çevirirler.
Sonbahar yağmuru onu bereketle kaplar.
7 Gittikçe güçlenirler.
Her biri Siyon'da Tanrı'nın önünde görünür.
8 Ordular Tanrısı ey Yahve, duamı duy.
Dinle, ey Yakov'un Tanrısı. Selah.
9 Ey kalkanımız olan Tanrı, bak,
meshettiğinin yüzünü gör.
10 Çünkü, avlularında bir gün, bin günden iyidir.
Kötülük çadırlarında oturmaktansa,
Tanrım'ın evinin kapıcısı olmayı yeğlerim.
11 Çünkü Yahve Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Yahve lütuf ve yücelik verir.
Suçsuz olarak yürüyenlerden hiçbir iyiliği esirgemez.
12 Ey Ordular Yahvesi,
ne mutlu sana güvenen insana.

85

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey Yahve, ülkene iyilik ettin.
Yakov'un zenginliğini geri getirdin.
2 Halkının suçunu bağışladın.
Bütün günahlarını örttün. Selah.
3 Bütün gazabını uzaklaştırdın.
Öfkenin kızgınlığından geri döndün.
4 Döndür bizi, kurtuluşumuzun Tanrısı,
bize olan öfkeni dindir.
5 Sonsuza dek bize kızgın mı kalacaksın?
Öfkeni tüm nesillere yayacak mısın?
6 Halkın sende sevinsin diye,
bizi yeniden diriltmeyecek misin?
7 Bize sevgi dolu iyiliğini göster, ey Yahve.
Kurtuluşunu bize bağışla.
8 Yahve Tanrı'nın ne söyleyeceğini dinleyeceğim.
Çünkü halkına, kutsallarına esenlik konuşacak,
ama onlar bir daha akılsızlığa dönmesinler.
9 Kesinlikle O'nun kurtarışı, kendisinden korkanlara yakındır;
ta ki görkem topraklarımızda otursun.
10 Merhamet ve gerçek buluştular.
Doğruluk ve esenlik öpüştüler.
11 Gerçek yerden bitecek.
Doğruluk gökten aşağıya bakacak.
12 Evet, Yahve iyi olanı verecek.
Diyarımız, artarak ürün verecektir.
13 Doğruluk O'nun önünden gidecektir,
adımlarına yol hazırlayacaktır.

86

David'in duası
1 Duy, ey Yahve, yanıtla beni,
çünkü ben yoksul ve muhtacım.
2 Canımı koru, çünkü ben tanrısal biriyim.
Sen Tanrım, sana güvenen hizmetkârını kurtar.
3 Bana merhamet et, ey Efendim,
çünkü bütün gün sana sesleniyorum.
4 Hizmetkârının canını sevindir,
çünkü canımı sana kaldırıyorum, ey Efendim.
5 Çünkü sen iyisin, bağışlamaya hazırsın, ey Efendi
seni çağıran herkese karşı
boldur sevgi dolu iyiliğin.
6 Duamı duy, ey Yahve.
Dileklerimin sesine kulak ver.
7 Sıkıntılı günümde seni çağırırım,
çünkü sen beni yanıtlarsın.
8 İlahlar arasında senin gibisi yoktur, ey Efendim,
işlerin de benzersizdir.
9 Yarattığın bütün uluslar gelip sana tapınacaklar, ey Efendim.
Adını yüceltecekler.
10 Çünkü sen büyüksün ve şaşılası işler yaparsın.
Yalnız Tanrı sensin.
11 Ey Yahve, yolunu bana öğret.
Senin gerçeğinde yürüyeyim.
Adından korkmak için yüreğimi tam kıl.
12 Ey Efendi Tanrım, bütün yüreğimle seni öveceğim.
Adını daima yücelteceğim.
13 Çünkü bana karşı sevgi dolu iyiliğin büyüktür.
Canımı Şeol'ün* derinliğinden kurtardın.
14 Ey Tanrı, gururlular bana karşı ayağa kalktılar.
Zorbalar takımı canımın peşine düştü,
kendi önlerinde sana saygıları yoktur.
15 Ama sen, ey Efendim merhametli ve lütufkâr bir Tanrı'sın.
Yavaş öfkelenirsin, sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin boldur.
16 Bana dön de merhamet et!
Gücünü hizmetkârına ver.
Hizmetkârının oğlunu kurtar.
17 Bana iyiliğinin bir işaretini göster,
ta ki, benden nefret edenler bunu görüp utansınlar,
çünkü sen, ey Yahve, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

87

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi 1 Onun temeli kutsal dağlardadır.
2 Yahve Siyon'un kapılarını
Yakov'un bütün konutlarından daha çok sever.
3 Ey Tanrı kenti,
senin hakkında görkemli şeyler söylenir. Selah.
4 Beni tanıyanlar arasında Rahav'ı* ve Babil'i kaydedeceğim.

* **86:13** Şeol ölüler diyarıdır.
* **87:4** Rahav Mısır'a atıf yapmaktadır.

İşte, Filist, Sur ve Etiyopya:
“Bu da orada doğmuştur.”
5 Siyon için şöyle denecek: “Bu ve şu onda doğmuştur.”
En Yüce Olan’ın kendisi onu pekiştirecektir.
6 Yahve ulusları yazarken sayacak,
“Bu orada doğmuştur.” Selah.
7 Dans edenlerle şarkı söyleyenler şöyle diyecek:
“Bütün kaynaklarım sendedir.”

88

Korahoğulları’nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - “Mahalat Leannot” makamında - Ezrahlı Heman Maskili
1 Ey Yahve, kurtuluşumun Tanrısı,
gündüz ve gece senin önünde yakardım.
2 Duam senin önüne gelsin.
Yakarışıma kulağını eğ.
3 Çünkü canım sıkıntılarla dolu.
Hayatım Şeol'e* yaklaştı.
4 Çukura inenler arasında sayılıyorum.
Yardımcısı olmayan biri gibiyim,
5 ölüler arasına ayrılmış,
artık hatırlamadığın,
Mezarda yatan öldürülmüşler gibiyim.
Onlar senin elinden ayrılmıştır.
6 Beni en derin çukura,
en karanlık derinliklerde koydun.
7 Gazabının ağırlığı üzerimdedir.
Bütün dalgalarınla beni ezdin. Selah.
8 Dostlarımı benden aldın.
Beni onlara iğrenç kıldın.
Kapatıldım ve kaçamıyorum.
9 Kederden gözlerim sönüyor.
Her gün seni çağırdım, ey Yahve.
Ellerimi sana açtım.
10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin?
Göçüp gitmiş olan ruhlar mı kalkıp seni övecek? Selah.
11 Sevgi dolu iyiliğin mezarda,
sadakatin yıkım diyarında mı ilan edilir?
12 Harikaların karanlıkta,
sadakatin unutulmuşluk diyarında mı bilinir?
13 Ama ben ey Yahve, sana yakardım.
Sabahleyin duam huzuruna gelir.
14 Ey Yahve, canımı neden reddediyorsun?
Neden yüzünü benden gizliyorsun?
15 Gençliğimden beri dertliyim ve ölmeye hazırım.
Senin dehşetlerine katlanırken, şaşkınım.
16 Şiddetli öfken üzerime çöktü.
Dehşetlerin beni yok etti.
17 Bütün gün su gibi çevremi sardılar.
Beni tamamen içine aldılar.

* **88:3** Şeol ölüler diyarıdır.

18 Sevgiliyi, dostu benden uzaklaştırdın,
dostlarım da karanlıktadır.

89

Ezrahlı Eytan'ın Maskili
1 Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini daima ezgilerle öveceğim.
Senin sadakatini bütün kuşaklara ağzımla duyuracağım.
2 Doğrusu şunu derim:
"Sevgi sonsuza dek durur.
Gökleri sen kurdun.
Senin sadakatin onlardadır."
3 "Seçtiğim kişiyle antlaşma yaptım,
hizmetkârım David'e ant içtim:
4 'Senin soyunu daima sürdüreceğim,
tahtını bütün nesiller için kuracağım.' " Selah.
5 Ey Yahve, gökler harikalarını,
sadakatini de kutsallar topluluğunda överler.
6 Göklerde kim Yahve'yle kıyaslanabilir?
Göksel varlıkların oğulları arasında
Yahve'ye benzeyen kimdir?
7 Kutsallar topluluğunda çok heybetli bir Tanrı'dır,
çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.
8 Ey Yahve, Ordular Tanrısı,
senin gibi güçlü olan kimdir?
Ey Yah, sadakatin de çevrendedir.
9 Denizin gururuna hükmedersin.
Dalgaları kabardığında onları sakinleştirirsin.
10 Rahav'ı öldürülmüş bir adam gibi parçaladın.
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
11 Gökler senindir.
Dünya ve onun doluluğuyla birlikte,
yeryüzü de senindir.
Onları sen kurdun.
12 Kuzeyi ve güneyi sen yarattın.
Tabor ve Hermon senin adınla sevinirler.
13 Güçlü kolun var.
Elin kuvvetlidir, sağ elin yücedir.
14 Doğruluk ve adalet tahtının temelidir.
Sevgi dolu iyilik ve gerçek yüzünün önünden gider.
15 Ne mutlu seni alkışlamayı öğrenen halka.
Senin varlığının ışığında yürürler, ey Yahve.
16 Bütün gün senin adınla sevinirler.
Senin doğruluğunla yükselirler.
17 Çünkü sen onların gücünün yüceliğisin.
Senin lütfunla, boynuzumuz yükselir.
18 Çünkü kalkanımız Yahve'ye aittir,
Kralımız İsrael'in Kutsalı'na.
19 Sonra kutsallarına görümde konuşup şöyle dedin:
"Savaşçıya güç verdim.
Bir genci halkın arasından yükselttim.
20 Hizmetkârım David'i buldum.

Onu kutsal yağımla meshettim,
21 elimi onunla pekiştireceğim.
Kolum da onu güçlendirecektir.
22 Hiçbir düşman ondan haraç almayacak.
Hiçbir kötü kişi onu ezmeyecektir.
23 Düşmanlarını onun önünde yere sereceğim,
ondan nefret edenleri vuracağım.
24 Ama sadakatim ve sevgi dolu iyiliğim onunla birlikte olacak.
Onun boynuzu benim adımla yükselecektir.
25 Elini de deniz üzerine,
sağ elini ırmakların üzerine koyacağım.
26 Bana şöyle seslenecek: 'Sen benim Babamsın,
Tanrım ve kurtuluşumun kayası!'
27 Ben de onu ilk oğlum,
dünya krallarının en yücesi olarak atayacağım.
28 Ona olan sevgi dolu iyiliğimi sonsuza dek sürdüreceğim.
Onunla antlaşmamı sabit kılacağım.
29 Soyunu da sonsuza dek kalıcı,
tahtını göğün günleri gibi yapacağım.
30 Eğer çocukları yasamı terkederse,
kurallarıma göre yürümezlerse;
31 eğer yasalarımı çiğnerlerse,
buyruklarımı tutmazlarsa;
32 o zaman günahlarını değnekle,
kötülüklerini sopayla cezalandıracağım.
33 Ama sevgi dolu iyiliğimi ondan tümüyle geri almam.
Sadakatimi boşa çıkarmam.
34 Antlaşmamı bozmayacak,
dudaklarımın söylediklerini değiştirmeyeceğim.
35 Bir kere kutsallığım üzerine ant içtim,
David'e yalan söylemeyeceğim.
36 Onun soyu sonsuza dek,
tahtı önümde güneş gibi duracak.
37 Gökyüzündeki sadık tanık ay gibi,
sonsuza dek duracak." Selah.
38 Ama sen reddettin ve attın.
Meshettiğine öfkelendin.
39 Hizmetkârının antlaşmasından vazgeçtin.
Onun tacını toz toprakla kirlettin.
40 Onun bütün surlarını yıktın.
Kalelerini harabeye çevirdin.
41 Yoldan geçen herkes onu soydu.
Komşuları için bir utanç haline geldi.
42 Düşmanlarının sağ elini yükselttin.
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43 Kılıcının ağzını da döndürdün,
savaşta ona destek olmadın.
44 Onun ihtişamına son verdin,
tahtını yere çaldın.
45 Gençlik günlerini kısalttın.
Onu utançla kapladın. Selah.

46 Ne vakte kadar, ey Yahve?
Kendini sonsuza dek mi gizleyeceksin?
Ne vakte kadar, gazabın ateş gibi yanacak?
47 Zamanımın ne kadar kısa olduğunu hatırla,
insanoğullarının hepsini ne denli boş yaratmışsın!
48 Yaşayıp da ölümü görmeyen,
Şeol'ün* gücünden canını kurtaran biri var mı? Selah.
49 Ey Efendim, nerede o eski sevgi dolu iyiliğin,
sadakatinle David'e ant içttiğin?
50 Unutma, ey Efendi, hizmetkârının aşağılanmasını,
bütün güçlü halkların alaylarını nasıl bağrımda taşıdığımı,
51 düşmanların onunla alay ettiler, ey Yahve,
meshettiğinin ayak izleriyle alay ettiler.
52 Sonsuza dek övgüler olsun Yahve'ye.
Amin ve Amin.

90

Tanrı* adamı Moşe'nın duası
1 Ey Efendi,† bütün kuşaklar boyunca
sen bizim meskenimiz oldun.
2 Dağlar doğmadan önce,
sen yeryüzünü ve dünyayı yaratmadan önce,
öncesizlikten sonsuza dek, Tanrı sensin.
3 İnsanı yıkıp şöyle dersin:
"Geri dönün, insanoğulları."
4 Çünkü senin gözünde bin yıl geçmiş dün gibi,
gece nöbeti gibidir.
5 Uyuduklarında onları süpürürsün.
Sabahleyin biten ot gibidirler.
6 Sabahleyin filizlenip yeşerir,
akşama doğru solup kurur.
7 Çünkü senin öfkenle tükeniriz.
Gazabınla şaşkına döneriz.
8 Kötülüklerimizi önüne,
gizli günahlarımızı senin varlığının ışığına koydun.
9 Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor.
Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.
10 Yıllarımızın günleri yetmiş,
ya da gücünle sekseni bulursa,
yine de onların en parlak zamanı emek ve kederdir,
çünkü çabuk geçiyor ve uçup gidiyoruz.
11 Öfkenin gücünü,
gazabını sana duyulan korkuya göre kim bilebilir?
12 Öyleyse bize günlerimizi saymayı öğret,
öyle ki, bilge bir yürek kazanalım.
13 Acı, ey Yahve!‡
Ne vakte kadar?

* **89:48** Şeol ölüler diyarıdır. * **90:** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **90:1** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **90:13** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

Hizmetkârlarına merhamet et!
14 Sabahleyin bizi sevgi dolu iyiliğinle doyur,
öyle ki, tüm günlerimiz boyunca sevinip mutlu olalım.
15 Bizi sıkıntıya soktuğun günler kadar,
lötülük gördüğümüz yıllar kadar bizi sevindir.
16 İşin hizmetkârlarına,
yüceliğin onların çocuklarına görünsün.
17 Tanrımız Yahve'nin lütfu üzerimizde olsun.
Ellerimizin işini bizim için pekiştir.
Evet, ellerimizin işini pekiştir.

91

1 Yüceler Yücesi'nin gizli yerinde oturan
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde dinlenir.
2 Yahve için derim: "O benim sığınağım ve kalemdir,
Tanrım'dır, O'na güvenirim."
3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
ölümcül salgından kurtarır.
4 Seni kanatlarıyla örter.
O'nun kanatları altına sığınırsın.
O'nun sadakati senin kalkanın ve siperindir.
5 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
ne de gündüz uçan oktan,
6 ne karanlıkta dolaşan salgın hastalıktan,
ne de öğle vakti bitiren yıkımdan.
7 Yanında bin kişi,
sağında on bin kişi düşebilir,
ama sana yaklaşmaz.
8 Sen yalnız gözlerinle bakacak,
kötülerin cezasını göreceksin.
9 Çünkü sen Yahve'yi sığınak,
En Yüce Olan'ı kendine konut edindiğin için,
10 başına kötülük gelmeyecek,
evine felaket yaklaşmayacak.
11 Çünkü tüm yollarında seni korusunlar diye,
senin için meleklerini sorumlu kılacak,
12 ayağın bir taşa çarpmasın diye,
seni elleri üzerinde taşıyacaklar,
13 aslanın ve kobranın üzerine basacaksın.
Genç aslanı ve yılanı ayaklarının altında çiğneyeceksin.
14 "Sevgisini bana bağladığı için onu kurtaracağım.
Adımı bildiği için onu yücelteceğim.
15 Beni çağıracak, ben de ona yanıt vereceğim.
Sıkıntıda onun yanında olacağım.
Onu kurtaracak ve yücelteceğim.
16 Onu uzun ömürle doyuracağım,
ona kurtarışımı göstereceğim."

92

Mezmur - Şabat Günü için ilahi
1 Yahve'ye şükretmek,

ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
2 sabahları sevgi dolu iyiliğini,
her gece sadakatini,
3 on telli sazla, arpla,
lirin ezgisiyle duyurmak ne iyidir.
4 Çünkü, ey Yahve, işinle beni sevindirdin.
Senin ellerinin işleriyle zafer kazanıyorum.
5 İşlerin ne büyüktür, ey Yahve!
Düşüncelerin çok derindir.
6 Akılsız insan bilmez,
budala da bunu anlamaz:
7 Kötüler ot gibi bitse de,
kötülük edenlerin tümü serpilip gelişse de,
onlar sonsuza dek yok edilecekler.
8 Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek yücelerdesin.
9 Çünkü işte, senin düşmanların, ey Yahve,
çünkü işte, düşmanların yok olacak.
Bütün kötülük yapanlar dağılacaktır.
10 Ama sen benim boynuzumu
yaban öküzünki gibi yükselttin.
Taze yağla meshedildim.
11 Gözüm düşmanlarımı da gördü.
Kulaklarım bana karşı çıkan kötü düşmanları duydu.
12 Doğrular palmiye ağacı gibi serpilip gelişecektir.
Lübnan'daki sedir ağacı gibi büyüyecektir.
13 Onlar Yahve'nin evine dikilmişlerdir.
Tanrımız'ın avlularında serpilip gelişeceklerdir.
14 Onlar yaşlılıklarında da meyve verecekler.
Taze ve yemyeşil olacaklar,
15 ta ki, Yahve'nin doğru olduğunu göstersinler.
O benim kayamdır,
ve O'nda hiç haksızlık bulunmaz.

93

1 Yahve hüküm sürüyor!
İhtişamla kuşanmış!
Yahve kudretle donanmış.
Dünya da pekiştirilmiş, sarsılmaz.
2 Tahtın eskiden beri kurulmuştur.
Sen sonsuzluktansın.
3 Seller yükseldi, ey Yahve,
seller sesini yükseltti.
Seller, dalgalarını yükseltti.
4 Bol suların seslerinin üstünde,
denizin kudretli dalgalarından çok,
yücelerdeki Yahve kudretlidir.
5 Kuralların sağlam durur.
Kutsallık evini süsler,
sonsuza dek, ey Yahve.

94

1 Ey Yahve, sen öcün sahibi olan Tanrı'sın,

ey öcün sahibi olan Tanrı, parla.
2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı.
Küstahlara hak ettikleri karşılığı ver.
3 Ey Yahve, kötüler ne zamana dek,
ne zamana dek zafer kazanacaklar?
4 Küstahça sözler saçıyorlar.
Kötülük edenlerin hepsi övünüyorlar.
5 Ey Yahve, halkını parçalıyorlar,
mirasına eziyet ediyorlar.
6 Dul kadını ve garibi katlediyorlar,
yetimleri öldürüyorlar.
7 "Yah görmez" diyorlar,
"Yakov'un Tanrısı dikkate almaz."
8 Ey sizler, halk arasındaki akılsızlar, dikkat edin,
siz ey ahmaklar, ne zaman akıllanacaksınız?
9 Kulağı yerleştiren duymaz mı?
Göze biçim veren görmez mi?
10 Ulusları terbiye eden, cezalandırmaz mı?
İnsana öğreten bilir.
11 Yahve insanın düşüncelerinin,
boş olduğunu bilir.
12 Ey Yah, ne mutlu terbiye ettiğin,
yasanı öğrettiğin insana.
13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
sıkıntılı günlerde ona rahat verirsin.
14 Çünkü Yahve halkını geri çevirmez,
mirasını da bırakmaz.
15 Çünkü yargı adalete dönecektir.
Dürüst yüreklilerin hepsi onu izleyecektir.
16 Kötülere karşı benim için kim kalkacak?
Kötülük edenlere karşı kim beni savunacak?
17 Yahve yardımcım olmasaydı,
canım hemen sessizlik içinde çökerdi.
18 "Ayağım kayıyor!" dediğimde,
sevgi dolu iyiliğin beni ayakta tuttu, ey Yahve.
19 İçimdeki düşüncelerin çokluğunda,
senin avutmaların canımı sevindiriyor.
20 Yasayla kötülük eden şer tahtı,
seninle paydaşlık içinde olur mu?
21 Doğru insanın canına karşı toplanıyorlar,
masum kanı mahkûm ediyorlar.
22 Ama Yahve benim yüksek kulem oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
23 kötülüklerini başlarına döndürdü,
kendi kötülükleriyle onları kesip atacaktır.
Tanrımız Yahve onları kesip atacaktır.

95

1 Gelin, Yahve'ye ezgiler söyleyelim.
Kurtuluşumuzun kayasına yüksek sesle haykıralım!

2 Şükranla huzuruna çıkalım.
O'nu ezgilerle yüceltelim!
3 Çünkü Yahve büyük Tanrı'dır,
tüm ilâhların üstünde büyük Kral'dır.
4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir.
Dağların tepeleri de O'nundur.
5 Deniz O'nundur ve onu yaratan kendisidir.
Karaya biçim veren O'nun elleridir.
6 Gelin, tapınalım, eğilelim.
Yaratıcımız Yahve'nin önünde diz çökelim,
7 çünkü Tanrımız O'dur.
Biz O'nun otlağının halkı,
gözetimindeki koyunlarız.
Keşke bugün O'nun sesini duysanız!
8 Meriva'da ve o gün Masa Çölü'nde olduğu gibi
yüreğinizi katılaştırmayın,
9 atalarınız beni denediklerinde,
beni sınadıklarında, işimi de görmüşlerdi.
10 Kırk yıl boyunca o kuşakla kederlendim,
"Bunlar, yürekleri kusurlu bir halktır" dedim.
"Yollarımı bilmediler."
11 Bunun için öfkemle ant içtim:
"Benim dinlenme yerime girmeyecekler."

96

1 Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin!
Tüm yeryüzü Yahve'ye ezgi söyleyin.
2 Ezgi söyleyin Yahve'ye!
Adını yüceltin!
Kurtarışını günden güne duyurun!
3 Görkemini uluslar arasında,
şaşılası işlerini bütün halklar arasında ilan edin.
4 Çünkü Yahve büyüktür, fazlasıyla övülmeye layıktır!
Bütün ilâhlardan çok O'ndan korkulmalıdır.
5 Çünkü halkların bütün ilâhları puttur,
gökleri yaratansa Yahve'dir.
6 Saygınlık ve ululuk O'nun önündedir.
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.
7 Ey ulusların soyları, Yahve'ye verin,
yüceliği ve gücü Yahve'ye verin.
8 Adından ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Sunu getirip avlularına girin.
9 Yahve'ye kutsal düzen içinde tapının.
Önünde titreyin, tüm yeryüzü.
10 Uluslar arasında, "Yahve hüküm sürüyor" deyin.
Dünya da pekiştirilmiştir, sarsılmaz.
Halkları adaletle yargılar.
11 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun.
Deniz ve içindeki doluluk gürlesin!
12 Kır ve içindekilerin tümü coşsun!
O zaman ormandaki bütün ağaçlar,

sevinçle şarkı söyleyecek,
13 Yahve'nin önünde,
çünkü O geliyor,
yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyaya doğrulukla,
halklara gerçeğiyle hükmedecek.

97

1 Yahve hükmediyor, coşsun yeryüzü!
Bütün adalar sevinsin!
2 Bulutlar ve karanlık çevresindedir.
Doğruluk ve adalet O'nun tahtının temelidir.
3 O'nun önünden ateş yürüyor,
düşmanlarını her yandan yakıyor.
4 Şimşeği dünyayı aydınlatır.
Yeryüzü görüp titrer.
5 Yahve'nin önünde,
tüm yeryüzünün Efendisi önünde dağlar balmumu gibi eridi.
6 Gökler O'nun doğruluğunu ilan eder.
Bütün halklar O'nun yüceliğini gördü.
7 Oyma putlara hizmet edenlerin hepsi,
putlarıyla övünenler, utansınlar.
Ey bütün ilâhlar,* O'na tapın!
8 Siyon duydu ve sevindi.
Senin hükümlerinden ötürü, ey Yahve,
Yahuda kızları coştu.
9 Çünkü, ey Yahve, tüm yeryüzünde En Yüce Olan sensin.
Bütün ilâhların üstünde çok yücesin.
10 Ey sizler, Yahve'yi sevenler, kötülükten nefret edin!
O, kutsallarının canlarını korur.
Onları kötülerin elinden kurtarır.
11 Doğru için ışık,
yüreği dürüst olanlara sevinç ekilmiştir.
12 Ey doğrular, Yahve'de sevinin!
O'nun kutsal Adına şükredin.

98

Mezmur
1 Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
çünkü O şaşılası şeyler yaptı!
Sağ eli ve kutsal kolu kendisi için kurtuluş sağladı.
2 Yahve kurtarışını bildirdi.
Doğruluğunu ulusların önünde açıkça gösterdi.
3 İsrael halkına olan sevgi dolu iyiliğini ve sadakatini hatırladı.
Yeryüzünün bütün uçları Tanrımız'ın kurtarışını gördü.
4 Ey bütün yeryüzü Yahve'ye sevinçle haykırın!
Neşeyle ortalığı çınlatın, ezgiler söyleyin!
5 Arpla Yahve'ye ezgiler söyleyin,
arp ve melodiyle ezgiler söyleyin.

* **97:7** LXX'te "ilâhlar" yerine "melekler" ifadesi yer alıyor.

6 Borularla ve koç boynuzu sesiyle,
Kral olan Yahve'nin önünde sevinçle haykırın.
7 Deniz doluluğuyla,
dünya ve onda oturanlar gürlesin.
8 Irmaklar el çırpsın.
Dağlar hep birlikte sevinçle haykırsın.
9 Yahve'nin önünde ezgi söylesinler,
çünkü O geliyor, yeryüzüne hükmetmeye.
Dünyayı doğrulukla,
halklara adaletle hükmedecek.

99

1 Yahve hüküm sürüyor! Titresin halklar.
Keruvlar arasında tahtında oturmuş.
Sarsılsın yeryüzü.
2 Yahve Siyon'da büyüktür.
O, bütün halkların üstünde yücedir.
3 Büyük ve heybetli adını övsünler.
O Kutsal'dır!
4 Kral'ın gücü adaleti de sever.
Doğruluğu sen kurarsın.
Yakov'da adalet ve doğruluğu sen gerçekleştirirsin.
5 Tanrımız Yahve'yi yüceltin.
Ayaklarının taburesinde tapının.
O Kutsal'dır!
6 Moşe'yle Aron O'nun kâhinleri arasındaydı.
Samuel adını çağıranlar arasındaydı.
Yahve'yi çağırdılar, O da onlara yanıt verdi.
7 Bulut sütunu içinde onlarla konuştu.
O'nun tanıklıklarını ve kendilerine vermiş olduğu kuralları tuttular.
8 Ey Tanrımız Yahve, sen onlara yanıt verdin,
yaptıklarının karşılığını ödetmiş olsan da,
onları bağışlayan bir Tanrı oldun.
9 Tanrımız Yahve'yi yüceltin.
Kutsal dağında tapının,
çünkü Tanrımız Yahve kutsaldır!

100

Şükran Mezmuru
1 Ey bütün diyarlar, Yahve'ye sevinçle haykırın!
2 Yahve'ye sevinçle hizmet edin.
O'nun huzuruna ezgilerle gelin.
3 Bilin ki, Yahve Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur ve biz de O'nunuz.
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.
4 Şükranla kapılarına,
övgüyle avlularına girin.
Şükredin O'na, adını yüceltin.
5 Çünkü Yahve iyidir.
Sevgi dolu iyiliği sonsuzdur,
sadakati tüm kuşaklar boyunca sürer.

101

David'in mezmuru
1 Sevgi dolu iyiliğini ve adaletini ezgiyle söyleyeceğim.
Seni ilahilerle öveceğim, ey Yahve.
2 Temiz bir yaşam sürdürmeye dikkat edeceğim.
Bana ne zaman geleceksin?
Evimin içinde pak bir yürekle yürüyeceğim.
3 Hiçbir rezil şeyi gözümün önüne koymayacağım.
Güvenilmez insanların işlerinden nefret ederim.
Bana tutunmayacaklar.
4 Sapık yürek benden uzak olsun.
Kötülükle işim olmaz.
5 Komşusuna gizlice kara çalanı sustururum.
Katlanamam küstah ve kibirli insana.
6 Gözlerim ülkedeki sadıkların üzerinde olacak,
ta ki, benimle otursunlar.
Kusursuzca yürüyen kişi,
bana hizmet edecek.
7 Hileci kişi evimde oturmayacak.
Yalan söyleyen, gözümün önünde durmayacak.
8 Her sabah ülkedeki bütün kötüleri yok edeceğim,
Yahve'nin kentinden kötülüğün tüm işçilerini kesip atacağım.

102

Zayıf düşen ve derdini Yahve'ye döken mazlumun duası
1 Duamı duy, ey Yahve!
Feryadım sana ulaşsın.
2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden saklama.
Kulağını bana çevir.
Çağırdığım gün bana hemen yanıt ver.
3 Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor.
Kemiklerim meşale gibi yanıyor.
4 Yüreğim ot gibi kurudu, soldu,
ekmek yemeyi unuttum.
5 İniltimin sesinden,
kemiklerim derime yapışıyor.
6 Çölde yaşayan kaşıkçı kuşu gibiyim.
Çorak yerlerin baykuşu oldum.
7 Gözlüyorum, damda yalnız kalan bir serçeye döndüm.
8 Düşmanlarım bütün gün beni aşağılıyor.
Bana kızgın olanlar adımı lanet için kullanıyorlar.
9 Külü ekmek gibi yedim,
içeceğime gözyaşları karıştırdım,
10 senin öfken ve gazabın yüzünden,
çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.
11 Günlerim uzayan gölge gibi.
Ot gibi kurudum.
12 Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek kalıcısın,
ünün tüm kuşaklar boyunca sürer.
13 Sen kalkıp Siyon'a merhamet edeceksin,
çünkü ona acıma vakti geldi.

Evet, belirlenen zaman geldi.
14 Çünkü hizmetkârların onun taşlarından zevk alırlar,
onun tozuna acırlar.
15 Böylece uluslar Yahve'nin adından,
yeryüzü krallarının tümü görkeminden korkacaklar.
16 Çünkü Yahve Siyon'u bina etti.
Yüceliğiyle göründü.
17 Yoksulun duasına yanıt verdi,
onların duasını küçümsemedi.
18 Bu, gelecek kuşak için yazılacak.
yaratılacak bir halk Yah'ı övecek,
19 Çünkü O yücelerdeki kutsal yerinden aşağıya baktı.
Yahve gökten yeryüzünü gördü,
20 tutsakların iniltilerini duymak,
ölüme mahküm edilenleri serbest bırakmak için.
21 Böylece Yahve'ye hizmet etmek için
halklar ve krallıklar bir araya toplanınca,
22 Siyon'da Yahve'nin adını,
Yeruşalem'de övgüsünü ilan etsinler.
23 Yol boyunca gücümü zayıflattı.
Günlerimi kısalttı.
24 "Ey Tanrım, beni günlerimin ortasında alma" dedim.
"Senin yılların tüm kuşaklar boyuncadır.
25 Yeryüzünün temelini eskiden sen attın.
Gökler senin ellerinin işidir.
26 Onlar yok olacak, ama sen duracaksın.
Evet, hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, onlar da değişecek.
27 Ama sen aynısın.
Yıllarının sonu yoktur.
28 Hizmetkârlarının çocukları devam edecek.
Onların soyu senin önünde sağlamlaştırılacak."

103

David'in mezmuru
1 Yahve'yi öv, ey canım!
İçimde var olan her şey, O'nun kutsal adını övsün!
2 Yahve'yi öv, ey canım,
iyiliklerinin hiçbirini unutma.
3 Bütün günahlarını bağışlayan,
bütün hastalıklarını iyileştiren,
4 canını yıkımdan kurtaran,
sana sevgi dolu iyilikle
sevecen merhametler tacı giydiren,
5 arzunu iyi şeylerle doyuran O'dur,
böylece gençliğin kartalınki gibi yenilenir.
6 Yahve ezilenlerin tümüne
hak ve adalet sağlar.
7 Kendi yollarını Moşe'ye,
işlerini İsrael'in çocuklarına bildirdi.

8 Yahve merhametli ve lütufkârdır,
öfkelenmekte yavaş, sevgi dolu iyiliği boldur.
9 Hep suçlamaz;
sonsuza dek öfkeli kalmaz.
10 Bize günahlarımıza göre davranmadı,
ne de kötülüklerimizin karşılığını ödetti.
11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
kendisinden korkanlara karşı
sevgi dolu iyiliği de o kadar büyüktür.
12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
isyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
13 Bir baba çocuklarına nasıl acırsa,
Yahve kendisinden korkanlara öyle acır.
14 Çünkü yaratılışımızı bilir.
Toprak olduğumuzu hatırlar.
15 İnsana gelince, günleri ota benzer.
Kır çiçeği gibi gelişir.
16 Üzerine rüzgâr esince gelip geçer.
Bulunduğu yer artık onu hatırlamaz.
17 Ama Yahve'nin sevgi dolu iyiliği
kendisinden korkanlara karşı sonsuzdur,
doğruluğu çocuklarının çocuklarınadır,
18 kurallarına uyanlara,
O'nun buyruklarına uymayı hatırlayanlaradır.
19 Yahve tahtını göklerde kurdu.
O'nun krallığı her şeye hükmediyor.
20 Yahve'yi övün, ey O'nun melekleri,
güçte büyük olup
sözünün sesine itaat eden
ve sözünü yerine getiren ey sizler.
21 Yahve'yi övün, O'nun bütün orduları,
isteğini yerine getiren hizmetkârları.
22 Hakimiyetinin her yerindeki bütün işleri
Yahve'yi övün,
Yahve'yi öv, ey canım!

104

1 Ey canım, Yahve'yi öv,
ey Yahve, Tanrım, çok büyüksün.
Saygınlık ve heybetle giyinmişsin.
2 O'dur bir giysi gibi kendini ışıkla örten.
Gökleri bir perde gibi geren.
3 O'dur odalarının en üstünü sular üzerine kuran,
bulutları kendine araba eden,
rüzgârın kanatları üzerinde yürüyen.
4 O'dur habercilerini* rüzgârlar,
hizmetkârlarını ateş alevleri yapan.
5 Yeryüzünün temellerini attın,
sonsuza dek sarsılmasın diye.
6 Bir kaftan gibi onu derinlikle kapladın.

* **104:4** veya melekler

Sular dağların üzerinde durdu.
7 Senin azarlamandan sular kaçtı,
gürleyişinin sesiyle hemen çekildiler.
8 Dağlar yükseldi,
vadiler battı,
onlar için belirlediğin yere doğru.
9 Üstünden geçmesinler diye bir sınır çektin,
ta ki, yeryüzünü kaplamak için bir daha dönmesinler.
10 Vadilerde çıkarttığın pınarlar,
dağların arasında akarlar.
11 Kırdaki bütün hayvanlara içecek verir.
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
12 Gökteki kuşlar onların yanında yuva yapar.
Dalların arasında öterler.
13 Dağları odalarından sular.
Yeryüzü işlerinin ürünüyle doldu.
14 Hayvanlar için ot,
insanın ekip biçmesi için bitkiler yetiştirirsin,
öyle ki, topraktan yiyecek çıkarsınlar.
15 İnsanın yüreğini sevindiren şarabı,
yüzünü aydınlatan yağı,
yüreğini güçlendiren ekmeği sen verirsin.
16 Yahve'nin ağaçları,
kendi diktiği Lübnan sedirleri iyi sulanır.
17 Kuşlar orada yuva yaparlar.
Leylek ise evini selvi ağaçlarına yapar.
18 Yüksek dağlar yaban keçileri içindir.
Kayalar, kaya porsuklarının sığınağıdır.
19 Ayı mevsimler için belirledi.
Güneş batacağı zamanı bilir.
20 Karartırsın, gece olur,
o zaman tüm orman hayvanları çıkar.
21 Genç aslanlar avlarının peşinden kükrer,
Tanrı'dan yiyeceklerini isterler.
22 Güneş doğar, çekilirler,
inlerinde yatarlar.
23 İnsan işine gider,
akşama kadar çalışır.
24 Ey Yahve, işlerin ne çoktur!
Hepsini bilgeliğinle yaptın.
Yeryüzü zenginliklerinle dolu.
25 Deniz var, büyük ve geniş,
içinde sayısız küçük büyük hayvanlar,
canlı şeyler bulunur.
26 Oraya gemiler gider,
içinde oynasın diye yarattığın Livyatan oradadır.
27 Hepsi seni bekliyor,
ta ki, onlara yiyeceklerini vaktinde veresin.
28 Onlara verirsin ve toplarlar.
Elini açarsın, iyilikle doyarlar.
29 Yüzünü gizleyince sıkıntıya düşerler.

Soluklarını kesince ölüp toza dönerler.
30 Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar.
Yerin yüzünü yenilersin.
31 Yahve'nin yüceliği sonsuza dek sürsün.
Yahve işleriyle sevinsin.
32 O yeryüzüne bakar, yer titrer.
Dağlara dokunur ve onlar tüter.
33 Yaşadığım sürece Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim.
Var oldukça Tanrım'ı ezgilerle öveceğim.
34 Düşüncem O'na hoş görünsün.
Ben Yahve ile sevineceğim.
35 Günahkârlar yeryüzünde tükensin.
Artık kötüler olmasın.
Ey canım, Yahve'yi öv.
Yah'ı öv!

105

1 Yahve'ye şükredin, adını çağırın!
Yaptıklarını halklar arasında bildirin.
2 O'na ezgilerle, ilahiler söyleyin!
O'nun tüm şaşılası işlerini anlatın.
3 Kutsal adıyla övünün.
Yahve'yi arayanların yüreği sevinsin.
4 Yahve'yi ve O'nun gücünü arayın.
Yüzünü daima arayın.
5 Yaptığı şaşılası işleri,
harikalarını ve ağzının hükümlerini hatırlayın:
6 Ey sizler, hizmetkârı Avraham'ın soyu,
Yakov'un çocukları, O'nun seçilmişleri.
7 Tanrımız Yahve O'dur.
O'nun hükümleri tüm yeryüzündedir.
8 O, antlaşmasını,
bin kuşağa buyurduğu sözü,
9 Avraham'la yaptığı antlaşmayı,
İshak'a olan andını sonsuza dek hatırlar,
10 bunu Yakov için bir kural,
İsrael'e sonsuz bir antlaşma olarak onayladı:
11 "Mirasının payı olmak üzere,
Kenan ülkesini sana vereceğim."
12 O zaman için sayıca birkaç kişiydiler,
çok azdılar ve orada yabancıydılar.
13 Ulustan ulusa,
bir krallıktan öteki halka dolaşıp durdular.
14 Kimsenin onlara kötülük etmesine izin vermedi.
Kralları bile onların uğruna azarladı:
15 "Meshettiklerime dokunmayın!
Peygamberlerime zarar vermeyin!" dedi.
16 Ülkeye kıtlığı çağırdı.
Yiyecek kaynaklarını yok etti.
17 Önlerinden bir adam gönderdi.

Yosef köle olmak üzere satıldı.
18 Ayaklarına pranga vurdular.
Boynunu demir halkayla bağladılar.
19 Sözü gerçekleşene dek,
Yahve'nin sözü onu sınadı.
20 Kral gönderip onu özgür kıldı.
Halklara hükmeden onu salıverdi.
21 Onu evinin efendisi,
tüm malının yöneticisi yaptı,
22 Beylerini istediği gibi eğitsin,
ihtiyarlarına bilgelik öğretsin diye.
23 İsrael de Mısır'a geldi.
Yakov Ham ülkesinde yaşadı.
24 Halkını çok artırdı,
onları düşmanlarından daha güçlü yaptı.
25 Hizmetkârlarına karşı düzen kursunlar diye,
onların yüreklerini halkından nefret etmeye yöneltti,
26 Hizmetkârı Moşe'yi,
seçmiş olduğu Aron'u gönderdi.
27 Aralarında mucizeler,
Ham diyarında harikalar gerçekleştirdiler.
28 Karanlık gönderip ortalığı kararttı.
Sözlerine karşı gelmediler.
29 Sularını kana çevirdi,
balıklarını öldürdü.
30 Ülkeleri kurbağalarla dolup taştı,
kralların odalarında bile.
31 O söyleyince sinek sürüleri,
tüm sınırları içine bitler geldi.
32 Onlara yağmur yerine dolu,
ülkelerine yıldırım verdi.
33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
ülkelerinin ağaçlarını parçaladı.
34 O söyleyince, çekirgeler,
sayısız çekirgeler geldi.
35 Ülkelerinin bütün bitkilerini,
topraklarının ürününü yediler.
36 Ülkelerinin ilk doğanlarının hepsini,
güçlerinin ilk ürünlerini vurdu.
37 Onları altın ve gümüşle çıkardı.
Oymaklarının içinde tek bir zayıf insan bile yoktu.
38 Onlar gidince Mısır sevindi,
çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
39 Örtü olarak bulutu,
geceyi aydınlatmak için ateşi serdi.
40 İstediler, O da bıldırcın getirdi,
onları gökyüzünün ekmeğiyle doyurdu.
41 Kayayı yardı ve sular fışkırdı.
Kurak yerlerde ırmak gibi aktı.
42 Çünkü kutsal sözünü,
hizmetkârı Avraham'ı hatırladı.

43 Halkını sevinçle,
seçmiş olduklarını ezgiyle dışarı çıkardı.
44 Ulusların topraklarını onlara verdi.
Halkların emeğini miras aldılar,
45 ta ki O'nun kurallarını tutsunlar,
yasasını yerine getirsinler.
Yah'ı övün!

106

1 Yahve'ye övgüler olsun!
Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Yahve'nin büyük işlerini kim dile getirebilir?
Ya da tüm övgülerini tam olarak kim ilan edebilir?
3 Ne mutlu adaleti tutanlara.
Ne mutlu, her zaman doğru olanı yapan insana.
4 Halkına gösterdiğin lütufla beni hatırla, ey Yahve.
Kurtarışınla beni ziyaret et,
5 öyle ki, seçtiklerinin başarısını göreyim,
ulusunun sevinciyle coşayım,
Mirasınla birlikte övüneyim.
6 Atalarımızla birlikte günah işledik.
Suç işledik.
Kötülük yaptık.
7 Atalarımız Mısır'daki harikalarını anlamadılar.
Sevgi dolu iyiliklerinin çokluğunu hatırlamadılar,
denizde, Kızıldeniz'de isyan ettiler.
8 Kudretli gücünü bildirsin diye,
yine de kendi adı uğruna onları kurtardı,
9 Kızıldeniz'i de azarladı ve deniz kurudu,
çölden geçermiş gibi onları derinliklerden geçirdi.
10 Onları kendilerinden nefret edenin elinden kurtardı,
onları düşmanın elinden kurtardı.
11 Sular düşmanlarını örttü.
Geride onlardan biri bile kalmadı.
12 O zaman sözlerine inandılar.
O'na ezgilerle övgülerini sundular.
13 O'nun işlerini hemen unuttular.
O'nun öğüdünü beklemediler,
14 ama çölde iştahlarına yenik düştüler,
ıssız yerde Tanrı'yı denediler.
15 Onlara istediklerini verdi,
ama canlarına zayıflık gönderdi.
16 Ordugâhta da Moşe'yi,
Yahve'nin kutsalı Aron'u kıskandılar.
17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'ın yandaşlarını örttü.
18 Onların arasında ateş tutuştu,
alevi kötüleri yaktı.
19 Horev'de bir buzağı yaptılar,
dökme bir surete taptılar.
20 Böylece ot yiyen bir öküzün sureti için

kendi yüceliklerini değiştiler.
21 Kurtarıcılarını,
Mısır'da büyük şeyler,
22 Ham diyarında harika işler,
Kızıldeniz'de korkunç şeyler yapmış olan
Tanrı'yı unuttular.
23 Bu nedenle onları yok edeceğini söyledi,
seçtiği Moşe, yok etmesin diye,
gazabını döndürmek için
O'nun önünde gedikte durmasaydı,
onları yok edecekti.
24 Evet, güzel ülkeyi küçümsediler.
Sözüne inanmadılar,
25 ama çadırlarında söylendiler,
Yahve'nin sesini dinlemediler.
26 Bu nedenle onları
çölde devirmeye,
27 Soylarını uluslar arasında düşürmeye,
onları ülkelere dağıtmaya onlara ant içti.
28 Baal Peor'a da bağlandılar.
Ölülerin kurbanlarını yediler.
29 Böylece işleriyle O'nu öfkelendirdiler.
Üstlerine veba geldi.
30 Bunun üzerine Pinehas ayağa kalktı ve yargıyı gerçekleştirdi.
Böylece veba durduruldu.
31 Bu ona doğruluk sayıldı,
gelecek tüm kuşaklar için.
32 Meriva sularında da O'nu öfkelendirdiler;
Moşe onlardan ötürü sıkıntıya düştü;
33 O'nun ruhuna karşı isyan ettikleri için
düşünmeden dudaklarıyla konuştu.
34 Yahve'nin onlara buyurduğu gibi,
halkları yok etmediler.
35 Ama uluslara karıştılar,
onların işlerini öğrendiler.
36 Putlarına hizmet ettiler,
bu onlara tuzak oldu.
37 Evet, oğullarını ve kızlarını iblislere kurban ettiler.
38 Suçsuz kanı döktüler,
oğullarının ve kızlarının kanlarını bile,
Kenan putlarına kurban olarak sundular.
Toprak kanla kirlendi.
39 Böylece işleriyle kirlendiler,
kendi eylemlerinde fahişelik ettiler.
40 Bu yüzden Yahve'nin öfkesi halkına karşı tutuştu.
Mirasından nefret etti.
41 Onları ulusların eline verdi.
Onlardan nefret edenler onlara hükmetti.
42 Düşmanları da onlara zulmetti.
Onların eli altında boyun eğdirildiler.
43 Onları defalarca kurtardı,

ama kendi öğütlerinde isyankârdılar,
kötülükleri yüzünden alçaltıldılar.
44 Yine de onların sıkıntısını gördü,
onların yakarışlarını duyduğunda.
45 Onlar için antlaşmasını hatırladı,
sevgi dolu iyiliğinin çokluğuna göre
düşüncesinden vazgeçti.
46 Onları tutsak alanların
onlara acımasını sağladı.
47 Kurtar bizi, ey Tanrımız Yahve,
kutsal adına şükretmek,
övgünle zafer kazanmak için,
bizi ulusların arasından topla!
48 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye,
sonsuzluklar boyunca övgüler olsun!
Bütün halk "Amin" desin.
Yah'a övgüler olsun!

5. KİTAP

107

1 Yahve'ye* şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Yahve'nin kurtardıkları böyle desinler,
düşmanın elinden kurtardıkları,
3 onları, doğudan ve batıdan,
kuzeyden ve güneyden,
ülkelerden topladı.
4 Çölde ıssız bir yolda dolaştılar.
Yaşanacak bir kent bulamadılar.
5 Aç ve susuz,
içlerindeki canları bitkin düştü.
6 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
onları sıkıntılarından kurtardı,
7 yaşamak için bir kente gidebilsinler diye,
onlara doğru yolda öncülük etti.
8 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
9 Çünkü özlemle dolu canı doyurur.
Aç canı iyilikle doldurur.
10 Bazıları karanlıkta, ölümün gölgesinde,
ıstırap ve demirle bağlı oturmuştu.
11 Çünkü Tanrı'nın† sözlerine isyan ettiler,
Yüceler Yücesi'ni küçümsediler.
12 Bu nedenle onların yüreğini emekle alçalttı.
Düştüler, yardım edecek kimse yoktu.
13 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
onları sıkıntılarından kurtardı.

---

* **107:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **107:11** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

14 Onları karanlıktan ve ölümün gölgesinden çıkardı,
zincirlerini kırdı.
15 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
demir sürgüleri parçaladı.
17 Akılsızlar itaatsizliklerinden
ve kötülükleri yüzünden sıkıntı çekerler.
18 Canları her türlü yiyecekten tiksinir.
Ölüm kapılarına yaklaşırlar.
19 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
onları sıkıntılarından kurtarır.
20 Sözünü gönderip onları iyileştirir,
onları mezarlarından kurtarır.
21 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
22 Şükran kurbanları sunsunlar,
işlerini ezgilerle ilan etsinler.
23 Gemilerle denize inenler,
büyük sularda iş yapanlar,
24 onlar Yahve'nin işlerini,
derinlerdeki harikalarını görürler.
25 Çünkü O buyruk verir, fırtına rüzgârını kaldırır,
denizin dalgalarını yükseltir.
26 Gökyüzüne yükselirler, yeniden derinlere inerler.
Sıkıntıdan ötürü canları erir.
27 Sarhoş biri gibi ileri geri sallanıp, sendelerler,
akılları başlarından gider.
28 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
onları sıkıntılarından kurtarır.
29 Fırtınayı yatıştırır,
dalgalar sakinleşir.
30 O zaman ortalık sakinleştiği için sevinirler,
onları diledikleri limana götürür.
31 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
32 Halk topluluğunda O'nu yüceltsinler,
ihtiyarlar meclisinde O'nu övsünler.
33 Irmakları çöle,
pınarları kuru toprağa,
34 verimli toprağı orada oturanların kötülüğü yüzünden
çorak alana döndürür.
35 Çölü su göletine,
kurak yeri su pınarlarına çevirir.
36 Yaşanacak bir kent hazırlasınlar diye
orada açları yaşatır.
37 Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,
çoğalan ürünü toplarlar.
38 Onları da kutsar, böylece fazlasıyla çoğalırlar.

Hayvanlarının eksilmesine izin vermez.
39 Baskı, sıkıntı ve keder yüzünden
yine azalırlar ve alçalırlar.
40 Beylere hakaret yağdırır,
yolsuz çorak bir yerde onları dolaştırır.
41 Yine de yoksulları sıkıntılarından kurtarır,
ailelerini sürü gibi çoğaltır.
42 Doğrular bunu görecek ve sevinecek.
Bütün kötüler ağzını kapayacak.
43 Bilge olan bunlara dikkat etsin.
Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerini düşünsün.

108

Ezgi - David'in mezmuru
1 Yüreğim kararlıdır, ey Tanrı.
Ezgi söyleyecek, canımla müzik yapacağım.
2 Uyan, ey arp ve lir!
Şafağı ben uyandırayım.
3 Uluslar arasında sana şükürler sunayım, ey Yahve.
Halkların arasında seni ilahilerle öveyim.
4 Çünkü sevgi dolu iyiliğin göklerin üstünde büyüktür.
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
5 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Görkemin tüm yeryüzünü kaplasın.
6 Sevdiklerin kurtulsun diye,
sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
7 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
"Zafer kazanacağım.
Şekem'i böleceğim,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
8 Gilad benimdir, Manaşşe de benim.
Efraim de başımın siperi,
Yahuda asamdır.
9 Moav yıkanma leğenimdir.
Edom'un üzerine çarığımı atacağım.
Filist üzerine zaferle haykıracağım."
10 Kim beni surlu kente götürecek?
Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
12 Düşmana karşı bize yardım et,
çünkü insanın yardımı boştur.
13 Tanrı'yla yiğitlik ederiz,
çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

109

Müzik şefi için - David'in mezmuru 1 Ey övgülerimin Tanrısı, sessiz kalma,
2 Çünkü kötünün ağzını, hilekâr ağzını bana karşı açtılar.
Benimle yalancı bir dille konuştular.
3 Nefret dolu sözlerle çevremi sarıp,
nedensiz yere bana karşı savaştılar.

4 Sevgime karşılık bana düşmandırlar,
bense dua etmekteyim.
5 İyiliğe kötülükle,
sevgime nefretle karşılık verdiler.
6 Başına kötü bir adam koy.
Sağ yanında bir düşman dursun.
7 Yargılandığı zaman suçlu çıksın.
Duası günaha dönsün.
8 Günleri az olsun.
Makamını bir başkası alsın.
9 Çocukları yetim,
karısı dul kalsın.
10 Çocukları başıboş gezen dilenciler olsun.
Yıkık yerlerinden çıkıp aransınlar.
11 Tefeci tüm malını kapsın.
Emeğinin ürününü yabancılar yağmalasın.
12 Ona iyilik eden kimse olmasın,
yetimlerine acıyacak kimse olmasın.
13 Soyu kesilsin.
Gelecek kuşakta adları silinsin.
14 Atalarının suçları Yahve tarafından hatırlansın.
Annesinin günahı silinmesin.
15 Sürekli Yahve'nin önünde bulunsunlar,
öyle ki, anılarını yeryüzünden kesip atsın.
16 İyilik etmeyi hatırlamadı,
ama yoksulu ve muhtacı,
yüreği kırık olanı öldürmek için zulmetti.
17 Laneti sevdi ve kendi başına geldi.
Kutsamaktan hoşlanmadı ve bu ondan uzak kaldı.
18 Laneti giysisi gibi kuşandı.
Su gibi iç kısımlarına,
yağ gibi kemiklerine girdi.
19 Kendisini örteceği giysi gibi olsun ona,
hep kuşandığı bir kemer gibi olsun.
20 Düşmanlarıma, canım için kötülük söyleyenlere
Yahve'nin verdiği karşılık budur.
21 Ama sen, ey Efendim* Yahve,
adın uğruna benimle ilgilen,
çünkü sevgi dolu şefkatin iyidir, kurtar beni.
22 Çünkü ben yoksul ve muhtacım.
Yüreğim içimde yaralı.
23 Akşam gölgesi gibi kayboluyorum.
Çekirge gibi silkelenip atıldım.
24 Dizlerim oruçtan zayıfladı.
Bedenim ince ve yağsız kaldı.
25 Ben de onlara yüzkarası oldum.
Beni gördüklerinde başlarını sallıyorlar.
26 Yardım et bana, ey Yahve Tanrım.
Sevgi dolu iyiliğin uyarınca beni kurtar;

* **109:21** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

27 bilsinler ki bu senin elindir,
bunu yapan sensin ey Yahve.
28 Onlar lanet edebilir, ama sen kutsa.
Ayağa kalktıklarında utanacaklar,
ama senin hizmetkârın sevinecek.
29 Düşmanlarım rezilliği giyinsin.
Bir elbise gibi kendilerini kendi utançlarıyla örtsünler.
30 Yahve'ye ağzımla çok şükürler sunacağım.
Kalabalığın arasında O'nu öveceğim.
31 Çünkü O, yoksulun canını yargılayanlardan
onu kurtarmak için sağında durur.

110

Davidʼin mezmuru
1 Yahve Efendim'e:
"Ben düşmanlarını ayakların için tabure edene dek,
sağımda otur" dedi.
2 Yahve senin kuvvet asanı Siyon'dan gönderecek.
Düşmanlarının arasında hüküm sür.
3 Halkın, gücünün gününde kutsal düzen içinde
kendilerini gönüllü olarak sunarlar.
Gençlerin sabahın rahminden doğan çiğ gibidir.
4 Yahve ant içti, düşüncesini değiştirmez:
"Melkisedek düzeninde sen sonsuza dek kâhinsin."
5 Efendi senin sağındadır.
Gazabının gününde kralları ezecek.
6 Uluslar arasında hüküm verecek.
Cesetleri yığacak.
Bütün dünyanın hükümdarını ezecek.
7 Yolda dereden içecek;
bu nedenle başını dik tutacak.

111

1 Yah'ı övün!*
Doğruların meclisinde ve topluluk içinde
bütün yüreğimle Yahve'ye şükürler sunacağım,
2 Yahve'nin işleri büyüktür,
onlardan zevk alanların hepsi onları düşünür.
3 O'nun işi saygınlık ve heybettir.
Doğruluğu sonsuza dek sürer.
4 Harika işlerinin hatırlanmasını sağladı.
Yahve lütufkâr ve merhametlidir.
5 Kendisinden korkanlara yiyecek verir.
O her zaman antlaşmasını hatırlar.
6 Ulusların mirasını onlara vermekle
halkına işlerinin gücünü gösterdi,
7 ellerinin işleri gerçek ve adalettir.
O'nun bütün kuralları kesindir.
8 Onlar sonsuzluklar boyunca sabittir.

* **111:1** Mezmurlar 111, her bir dizesinde "Yah'a şükürler olsun!" ifadesinin yer aldığı bir akrostiş şiirdir; alfabedeki bir harfle başlar (Alef'ten Tav'a doğru sıralanmıştır).

Gerçek ve doğrulukla yapılır.
9 Halkına kurtuluş gönderdi.
Antlaşmasını sonsuza dek atamıştır.
O'nun adı kutsal ve muhteşemdir!
10 Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
O'nun işini yapanların hepsi iyi bir anlayışa sahiptir.
O'nun övgüsü sonsuza dek sürer!

112

1 Yah'ı övün!*
Ne mutlu Yahve'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük zevk alana.
2 Onun soyu ülkede kudretli olacak.
Doğruların kuşağı kutsanacak.
3 Bolluk ve zenginlik onun evindedir.
Onun doğruluğu sonsuza dek sürer.
4 Doğrular için karanlıkta ışık doğar,
lütufkâr, merhametli ve adildir onlar.
5 Lütfedenin ve ödünç verenin durumu iyidir.
Yargıda davasını sürdürür.
6 Çünkü o asla sarsılmaz.
Doğrular daima hatırlanır.
7 Kötü haberden korkmaz.
Yüreği kararlıdır, Yahve'ye güvenir.
8 Yüreği sağlamdır.
Sonunda düşmanlarını gördüğünde korkmaz.
9 O dağıttı, yoksullara verdi.
Doğruluğu sonsuza dek durur.
Boynuzu saygınlıkla yükselir.
10 Kötü kişi bunu görüp dertlenir.
Dişlerini gıcırdatır, eriyip gider.
Kötülerin dileği yok olur.

113

1 Yah'ı övün!
Ey Yahve'nin hizmetkârları övün,
Yahve'nin adını övün.
2 Şimdiden sonsuza dek,
Yahve'nin adına övgüler olsun.
3 Güneşin doğuşundan batışına dek,
Yahve'nin adı övülmelidir.
4 Yahve bütün ulusların üstünde yücedir,
O'nun görkemi göklerin üzerindedir.
5 Kim var Tanrımız Yahve gibi,
yücelerde oturan,
6 Gökte ve yeryüzünde olanlara
bakmak için eğilen?
7 Yoksulu topraktan kaldırır.
Muhtacı kül yığınından yükseltir,

* **112:1** Mezmurlar 112, her bir dizesinde "Yah'a şükürler olsun!" ifadesinin yer aldığı bir akrostiş şiirdir ve her beyit alfabedeki bir harfle başlar (Alef'ten Tav'a doğru sıralanmıştır).

8 beylerle,
halkının beyleriyle oturtsun diye.
9 Kısır kadını sevinçli bir çocuklar annesi eder
evinde oturtur.
Yah'ı övün!

114

1 İsrael Mısır'dan,
Yakov'un evi yabancı dilli halktan
ayrıldığında,
2 Yahuda kutsal yeri,
İsrael O'nun krallığı oldu.
3 Deniz bunu gördü ve kaçtı.
Yarden tersine döndü.
4 Dağlar koçlar gibi,
küçük tepeler kuzular gibi sıçradı.
5 Ey deniz, ne oldu da kaçtın?
Ey Yarden, neden ters döndün?
6 Ey dağlar, neden koçlar gibi,
ey küçük tepeler, neden kuzular gibi sıçradınız?
7 Titreyin, ey yeryüzü, Efendi'nin önünde,
Yakov'un Tanrısı'nın huzurunda,
8 O'dur kayayı su havuzuna,
çakmaktaşını su pınarına çeviren.

115

1 Bize değil, ey Yahve, bize değil.
Ama sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin uğruna,
kendi adına yücelik ver.
2 Neden uluslar:
"Şimdi, onların Tanrısı nerede?" desin.
3 Ama Tanrımız göklerdedir.
Ne isterse onu yapar.
4 Onların putları gümüş ve altındır,
insan ellerinin işi.
5 Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
6 Kulakları var ama duymazlar.
Burunları var ama koku almazlar.
7 Elleri var ama hissetmezler.
Ayakları var ama yürümezler,
boğazlarıyla da konuşmazlar.
8 Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
onlar gibi olacak.
9 Ey İsrael, Yahve'ye güven!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
10 Ey Aron Evi, Yahve'ye güvenin!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
11 Ey sizler Yahve'den korkanlar, Yahve'ye güvenin!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
12 Yahve bizi hatırlar. O bizi kutsayacak.
İsrael'in evini kutsayacak.

Aron'un evini kutsayacak.
13 Yahve'den korkanları,
küçüğü de büyüğü de kutsayacak.
14 Yahve sizi,
sizi ve çocuklarınızı fazlasıyla artırsın.
15 Göğü ve yeri yaratan Yahve
sizi kutsasın.
16 Gökler Yahve'nin gökleridir,
ama yeryüzünü insanoğullarına verdi.
17 Ölüler, sessizliğin içine inenler,
Yah'ı övmezler.
18 Ama biz şimdiden sonsuza dek,
Yah'ı öveceğiz,
Yah'ı övün!

116

1 Yahve'yi seviyorum,
çünkü sesimi, feryadımı merhametiyle duyar.
2 Kulağını bana döndürdüğü için,
yaşadığım sürece O'nu çağıracağım.
3 Ölüm ipleri çevremi sarmıştı,
Şeol'ün* acıları beni ele geçirmişti.
Sıkıntı ve keder buldum.
4 O zaman Yahve'nin adını çağırdım:
"Ey Yahve, sana yalvarıyorum, canımı kurtar."
5 Yahve lütufkâr ve doğrudur.
Merhametlidir Tanrımız.
6 Yahve saf insanı korur.
Alçaltılmıştım ve O beni kurtardı.
7 Ey canım, rahatına dön,
çünkü Yahve sana cömertçe davrandı.
8 Çünkü canımı ölümden,
gözlerimi gözyaşından,
ayaklarımı düşmekten kurtardın.
9 Yaşayanlar diyarında
Yahve'nin önünde yürüyeceğim.
10 İman ettim, bu nedenle şöyle dedim:
"Çok acı çektim."
11 Telaşla şöyle dedim:
"Bütün insanlar yalancıdır."
12 Bana yönelik tüm iyiliklerine karşılık
Yahve'ye ne vereyim?
13 Kurtuluş kâsesini alıp
Yahve'nin adını çağıracağım.
14 Bütün halkının önünde,
Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim.
15 Yahve'nin gözünde
kutsallarının ölümü değerlidir.
16 Ey Yahve, gerçekten ben senin hizmetkârınım.

* **116:3** Şeol ölüler diyarıdır.

Hizmetkârın, hizmetçi kızın oğluyum.
Zincirlerimden beni sen serbest bıraktın.
17 Sana şükran kurbanını sunacağım,
Yahve'nin adını çağıracağım.
18 Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim,
bütün halkının önünde,
19 Yahve'nin evinin avlularında,
senin ortanda, ey Yeruşalem.
Yah'ı övün!

117

1 Ey bütün uluslar, Yahve'yi övün!
O'nu övün, ey bütün halklar!
2 Çünkü bize olan sevgi dolu iyiliği büyüktür.
Yahve'nin sadakati sonsuza dek sürer.
Yah'ı övün!

118

1 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Şimdi İsrael,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
3 Şimdi Aron'un evi,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
4 Şimdi Yahve'den korkanlar,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
5 Sıkıntı içinde Yah'a seslendim.
Yah özgürlükle bana yanıt verdi.
6 Yahve benden yanadır. Korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
7 Bana yardım edenlerin arasında
Yahve benden yanadır.
Bu nedenle benden nefret edenlere zaferle bakacağım.
8 Yahve'ye sığınmak,
insana güvenmekten iyidir.
9 Yahve'ye sığınmak,
beylere güvenmekten iyidir.
10 Bütün uluslar çevremi sardı,
ama Yahve'nin adıyla kopardım onları.
11 Çevremi sardılar, evet çevremi sardılar.
Yahve'nin adıyla gerçekten kopardım onları.
12 Arılar gibi çevremi sardılar.
Diken ateşi gibi söndüler.
Yahve'nin adıyla kopardım onları.
13 Düşeyim diye beni şiddetle geri ittin,
ama Yahve bana yardım etti.
14 Yah benim gücüm ve ezgimdir.
O benim kurtuluşum oldu.
15 Sevinç ve kurtuluş sesi doğruların çadırlarındadır.
"Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder.
16 Yahve'nin sağ eli yücedir!
Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder!"

17 Ölmeyeceğim, yaşayacağım,
Yah'ın işlerini ilan edeceğim.
18 Yah beni ciddi bir şekilde cezalandırdı,
ama beni ölüme teslim etmedi.
19 Bana doğruluğun kapılarını aç.
Onların içine gireyim.
Yah'a şükürler sunayım.
20 Yahve'nin kapısı işte budur;
doğrular oraya girer.
21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
benim kurtuluşum oldun.
22 Yapıcıların reddettiği taş
köşe taşı* oldu.
23 Bu Yahve'nin işidir.
Gözümüzde şaşılacak bir iş.
24 Yahve'nin yarattığı gün bu gündür.
İçinde sevinip coşalım!
25 Bizi şimdi kurtar, ey Yahve, sana yalvarırız!
Sana yalvarırız, ey Yahve, şimdi bolluk gönder.
26 Kutsansın Yahve'nin adıyla gelen!
Yahve'nin evinden seni kutsarız.
27 Yahve Tanrı'dır ve bize ışık verdi.
Kurbanınızı sunağın boynuzlarına kadar iplerle bağlayın.
28 Sen benim Tanrım'sın, sana şükrederim.
Sen benim Tanrım'sın, seni yüceltirim.
29 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

119

א ALEF
1 Ne mutlu yolları kusursuz olanlara,
Yahve'nin yasasına göre yürüyenlere.
2 Ne mutlu O'nun kurallarına uyanlara,
O'nu tüm yüreğiyle arayanlara.
3 Evet, onlar hiç haksızlık etmezler.
O'nun yolunda yürürler.
4 Onlara tamamen uyalım diye,
ilkelerini buyurdun.
5 Keşke yollarım sağlam olsaydı
yasalarına itaat etmek için!
6 O zaman hayal kırıklığına uğramazdım,
bütün buyruklarını göz önünde bulundurdukça.
7 Sana dürüst bir yürekle şükredeceğim,
doğru hükümlerini öğrendikçe.
8 Kurallarına uyacağım.
Beni bütünüyle terk etme.
ב BEYT
9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutabilir?
Sözüne göre yaşamakla.
10 Bütün yüreğimle seni aradım.

* **118:22** Kelimenin tam anlamıyla köşenin başı

Buyruklarından sapmama izin verme.
11 Sözünü yüreğimde sakladım,
sana karşı günah işlememek için.
12 Övgüler olsun sana, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.
13 Dudaklarımla,
ağzından çıkan bütün hükümlerini ilan ederim.
14 Senin tanıklıkların yolunda,
tüm zenginlikler benimmiş gibi sevindim.
15 Senin ilkelerin üzerinde
derin derin düşüneceğim,
yollarını göz önünde bulunduracağım.
16 Senin kurallarından zevk alırım.
Sözünü unutmam.
ג GİMEL
17 Hizmetkârına iyilik et de yaşayayım,
sözüne uyayım.
18 Gözlerimi aç da
yasandaki şaşılası şeyleri göreyim.
19 Ben yeryüzünde bir yabancıyım.
Buyruklarını benden saklama.
20 Canım her zaman senin hükümlerinin özlemiyle
yanıp tutuşuyor.
21 Senin buyruklarından sapan
lanetli küstahları azarladın.
22 Utancı ve hakareti benden uzaklaştır,
çünkü senin hükümlerini tuttum.
23 Beyler oturup bana iftira etse bile,
hizmetkârın senin ilkelerinin üzerinde
derin derin düşünecek.
24 Gerçekten de senin ilkelerin benim zevkimdir,
danışmanlarımdır.
ד DALET
25 Canım toprağa serildi.
Sözün uyarınca dirilt beni!
26 Yollarımı açıkladım, bana yanıt verdin.
Bana kurallarını öğret.
27 İlkelerindeki öğretiyi anlamamı sağla!
O zaman senin şaşılası işlerinin
üzerinde derin derin düşünürüm.
28 Canım kederden bitkin,
sözün uyarınca güçlendir beni.
29 Beni yalan yolundan uzak tut.
Yasanı bana lütufla bağışla!
30 Ben gerçeğin yolunu seçtim.
Hükümlerini önüme koydum.
31 Senin kurallarına sarıldım, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni.
32 Buyruklarının yolunda koşuyorum,
çünkü yüreğimi özgür kıldın.
ה HE

33 Ey Yahve, bana yasalarının yolunu öğret.
Onları sonuna dek tutayım.
34 Bana anlayış ver, yasana uyayım.
Evet, ona tüm yüreğimle itaat edeyim.
35 Buyruklarının yolunda bana yol göster,
çünkü onlardan zevk alırım.
36 Yüreğimi bencil kazanca değil,
senin kurallarına yönelt.
37 Gözlerimi değersiz şeylere bakmaktan çevir.
Beni kendi yollarınla canlandır.
38 Hizmetkârına verdiğin sözü yerine getir ki,
senden korkulsun.
39 Korktuğum hakareti benden uzaklaştır,
çünkü senin hükümlerin iyidir.
40 İşte, senin ilkelerini özlüyorum!
Beni doğruluğunun içinde dirilt.

ו VAV

41 Sözün uyarınca, ey Yahve,
sevgi dolu iyiliğin, kurtarışın da bana gelsin.
42 Böylece bana hakaret edene bir yanıtım olsun,
çünkü senin sözüne güveniyorum.
43 Gerçeğin sözünü ağzımdan düşürme,
çünkü senin hükümlerine umut bağladım ben.
44 Bu yüzden yasana sürekli,
sonsuza dek uyacağım.
45 Özgürce yürüyeceğim,
çünkü senin ilkelerini aradım.
46 Kralların önünde de senin kuralların hakkında konuşacak,
hayal kırıklığına uğramayacağım.
47 Buyruklarından zevk alırım,
çünkü onları severim.
48 Sevdiğim buyruklarına ellerimi kaldırırım.
Senin kurallarının üzerinde derin derin düşüneyim.

ז ZAYİN

49 Hizmetkârına verdiğin sözü hatırla,
çünkü bana umut verdin.
50 Sıkıntımda tesellim budur,
çünkü senin sözün beni diriltti.
51 Küstahlar benimle çok alay ettiler,
ama senin yasandan sapmadım.
52 Eski hükümlerini hatırlarım, ey Yahve,
kendimi teselli ettim.
53 Öfke beni ele geçirdi,
yasanı terk eden kötüler yüzünden.
54 Senin kuralların yaşadığım evde
benim ezgilerim oldu.
55 Gece adını hatırladım, ey Yahve,
yasana uyarım.
56 Benim yolum budur;
senin ilkelerini tutmak.

ח HET

57 Benim payım Yahve'dir.
Sözlerine uyacağıma söz verdim.
58 Bütün yüreğimle lütfunu aradım.
Sözün uyarınca bana merhamet et.
59 Yollarımı düşündüm,
adımlarımı senin hükümlerine yönelttim.
60 Senin buyruklarını tutmak için
acele ettim, geç kalmadım.
61 Kötülerin ipleri beni bağladı,
ama yasanı unutmadım.
62 Doğru hükümlerin için
gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
63 Senden korkan, ilkelerine uyan herkesin,
dostuyum ben.
64 Yeryüzü sevgi dolu iyiliğinle dolu, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.
ט TET
65 Sözün uyarınca
hizmetkârına iyilik ettin, ey Yahve.
66 Bana sağduyu ve bilgi öğret,
çünkü senin buyruklarına inanıyorum.
67 Acı çekmeden önce yoldan sapmıştım,
ama şimdi sözüne uyuyorum.
68 Sen iyisin ve iyilik edersin.
Bana kurallarını öğret.
69 Küstahlar yalanla bana kara çaldılar.
Ben bütün yüreğimle ilkelerini tutarım.
70 Onların yürekleri yağ gibi katılaştı,
bense yasandan zevk alırım.
71 Acı çekmem benim için iyi oldu,
ta ki, kurallarını öğreneyim.
72 Senin ağzının yasası
benim için binlerce altın ve gümüşten daha iyidir.
י YOD
73 Senin ellerin beni yarattı ve biçim verdi.
Bana anlayış ver ki, buyruklarını öğrenebileyim.
74 Senden korkanlar beni görecek ve sevinecek,
çünkü ben umudumu senin sözüne bağladım.
75 Ey Yahve, yargılarının doğru olduğunu bilirim,
sadakatinde bana acı verdin.
76 Hizmetkârına olan sözün uyarınca,
lütfen sevgi dolu iyiliğin bana teselli olsun.
77 Senin şefkatli merhametlerin bana gelsin, yaşayayım,
çünkü yasan benim zevkimdir.
78 Küstahlar hayal kırıklığına uğrasın,
çünkü haksız yere beni düşürdüler.
Ben senin ilkelerinin üzerinde
derin derin düşüneceğim.
79 Senden korkanlar bana dönsünler.
Yasalarını bilecekler.
80 Yüreğim senin hükümlerine karşı suçsuz olsun ki,

hayal kırıklığına uğramayayım.
כ KAF
81 Canım senin kurtarışın için bitkin durumda.
Senin sözüne umut bağladım.
82 Gözlerim senin sözün için sönüyor.
"Beni ne zaman teselli edeceksin?" diyorum.
83 Çünkü dumanda kalmış şarap tulumu gibi oldum.
Senin kurallarını unutmuyorum.
84 Hizmetkârının günleri ne kadardır?
Bana zulmedenleri ne zaman yargılayacaksın?
85 Yasana aykırı olarak
küstahlar benim için çukur kazdılar.
86 Buyruklarının tümü sadakattir.
Bana haksız yere zulmediyorlar.
Yardım et bana!
87 Neredeyse beni yeryüzünden sileceklerdi,
ama ben senin ilkelerini bırakmadım.
88 Sevgi dolu iyiliğin uyarınca koru canımı,
böylece ağzının kurallarını tutayım.
ל LAMED
89 Ey Yahve, sözün
Göklerde sonsuza dek kalıcıdır.
90 Sadakatin tüm kuşakları kapsar.
Yeryüzünü kurdun ve o duruyor.
91 Yasaların bugüne dek duruyor,
çünkü her şey sana hizmet eder.
92 Eğer yasan benim zevkim olmasaydı,
acım yüzünden yok olurdum.
93 İlkelerini asla unutmayacağım,
çünkü onlarla beni dirilttin.
94 Ben seninim.
Kurtar beni, çünkü senin ilkelerini aradım.
95 Kötüler beni yok etmek için beklediler.
Ben senin kurallarını dikkate alıyorum.
96 Her kusursuzluğun bir sınırını gördüm,
ama senin buyrukların sınırsızdır.
מ MEM
97 Yasanı ne kadar severim!
Bütün gün düşüncem odur.
98 Buyrukların beni düşmanlarımdan daha bilge kılar,
çünkü buyrukların her zaman benimledir.
99 Bütün öğretmenlerimden daha anlayışlıyım,
çünkü tanıklıkların benim düşüncemdir.
100 Yaşlılardan daha iyi anlarım,
çünkü senin ilkelerine uydum.
101 Ayaklarımı her kötü yoldan uzak tuttum,
senin sözüne uymak için.
102 Senin hükümlerinden ayrılmadım,
çünkü bana sen öğrettin.
103 Vaatlerin damağıma ne tatlıdır,
ağzım için baldan tatlıdır!

104 İlkelerin sayesinde anlayış kazanıyorum,
bunun için her yanlış yoldan nefret ediyorum.
נ NUN
105 Sözün ayaklarım için bir fener,
yolum için bir ışıktır.
106 Senin doğru hükümlerini yerine getireyim diye
ant içtim, andımı pekiştirdim.
107 Çok acı çekiyorum.
Sözün uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
108 Yalvarırım sana, ağzımın gönüllü sunularını kabul et.
Ey Yahve, bana hükümlerini öğret.
109 Canım sürekli elimdedir,
yine de yasanı unutmam.
110 Kötüler bana tuzak kurdu,
yine de senin ilkelerinden sapmadım.
111 Senin tanıklıklarını sonsuza dek miras olarak aldım,
çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
112 Kurallarını uygulamaya yüreğimi koydum,
ta sonuna, sonsuza dek.
ס SAMEH
113 Çift fikirli insanlardan nefret ederim
ama senin yasanı severim.
114 Saklanacak yerim ve kalkanım sensin.
Senin sözüne umut bağlarım.
115 Uzak durun benden,
ey siz kötülük edenler.
Ta ki, Tanrım'ın buyruklarını tutabileyim.
116 Sözün uyarınca bana destek ol ki, yaşayayım.
Umudumdan utanmayayım.
117 Beni tutup kaldır, güvende olurum,
senin kurallarına daima saygı duyarım.
118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
çünkü onların hilesi boşunadır.
119 Yeryüzünün bütün kötülerini
süprüntü gibi bir kenara attın.
Bunun için tanıklıklarını severim.
120 Senin korkundan bedenim titrer.
Yargılarından korkarım.
ע AYİN
121 Adil ve doğru olanı yaptım.
Beni zalimlerin eline bırakma.
122 Hizmetkârının mutluluğunu güven altına al.
Küstahların beni ezmesine izin verme.
123 Gözlerim senin kurtarışını ve doğru sözünü,
aramayı bırakıyor.
124 Hizmetkârına sevgi dolu iyiliğine göre davran.
Bana kurallarını öğret.
125 Ben senin hizmetkârınım. Bana anlayış ver de
senin tanıklıklarını bileyim.
126 Harekete geçme zamanıdır, ey Yahve,
çünkü yasanı çiğniyorlar.

127 Bunun için senin buyruklarını,
altından, saf altından daha çok severim.
128 Bu nedenle tüm ilkelerini doğru sayarım.
Her yanlış yoldan nefret ediyorum.
פ PE
129 Tanıklıkların harikadır,
bunun için canım onlara uyuyor.
130 Sözlerinin açılışı ışık verir,
saf insana anlayış.
131 Ağzımı genişçe açtım ve hasret kaldım.
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
132 Bana yönel ve bana merhamet et,
adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
133 Adımlarımı sözünde pekiştir.
Hiçbir kötülük bana hakim olmasın.
134 Beni insanların baskısından kurtar da
ilkelerine uyayım.
135 Yüzünü hizmetkârının üzerinde parlat.
Bana kurallarını öğret.
136 Gözlerimden oluk oluk yaşlar akıyor,
çünkü yasana uymuyorlar.
צ TSADE
137 Sen doğrusun, ey Yahve.
Yargıların dosdoğrudur.
138 Kurallarını doğrulukla buyurdun.
Onlar tamamen güvenilirdir.
139 Gayretim beni tüketti,
çünkü düşmanlarım
senin sözlerini görmezden geliyor.
140 Vaatlerin tümüyle sınandı,
hizmetkârın onları sever.
141 Ben küçük ve hor görülen biriyim.
Senin ilkelerini unutmuyorum.
142 Senin doğruluğun sonsuz bir doğruluktur.
Yasan gerçektir.
143 Sıkıntı ve ıstırap beni ele geçirdi.
Buyrukların benim zevkimdir.
144 Tanıklıkların daima doğrudur.
Bana anlayış ver ki, yaşayayım.
ק KOF
145 Tüm yüreğimle çağırdım.
Yanıt ver bana, ey Yahve!
Senin kurallarını tutacağım.
146 Seni çağırdım. Kurtar beni!
Senin kurallarına uyacağım.
147 Şafaktan önce kalkıyorum
ve yardım için yakarıyorum.
Umudumu senin sözlerine bağladım.
148 Gece nöbetleri boyunca gözlerim açık kalıyor,
senin sözünü düşüneyim diye.
149 Sevgi dolu iyiliğine göre sesimi duy.

Hükümlerin uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
150 Kötülüğün ardına düşenler yaklaşıyor.
Onlar senin yasandan uzaklar.
151 Sen yakınsın, ey Yahve.
Buyruklarının tümü gerçektir.
152 Eskiden beri tanıklıklarından bilirim ki,
sen onları sonsuza dek kurdun.
ר REŞ
153 Çektiğim sıkıntıyı gör ve kurtar beni,
çünkü senin yasanı unutmuyorum.
154 Davamı savun ve kurtar beni!
Sözün uyarınca beni dirilt.
155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
çünkü senin hükümlerini aramıyorlar.
156 Senin sevecen merhametlerin ne büyüktür, ey Yahve.
Beni hükümlerine göre dirilt.
157 Bana zulmedenler ve düşmanlarım çoktur.
Ben senin tanıklıklarından sapmadım.
158 Hainlere nefretle bakarım,
çünkü onlar senin sözünü tutmuyorlar.
159 İlkelerini ne kadar sevdiğimi gör.
Sevgi dolu iyiliğine göre beni dirilt, ey Yahve.
160 Bütün sözlerin doğrudur.
Her doğru hükmün sonsuza dek durur.
שׁ SİN ve ŞİN
161 Beyler yok yere bana zulmettiler,
ama yüreğim sözlerine hayran kalır.
162 Büyük ganimet bulan biri gibi,
ben senin sözünde sevinirim.
163 Yalandan nefret ederim ve tiksinirim.
Yasanı severim.
164 Doğru hükümlerin için,
günde yedi kez seni överim.
165 Yasanı sevenler büyük esenliğe sahip olurlar.
Hiçbir şey onları tökezletemez.
166 Kurtarışına umut bağladım, ey Yahve.
Buyruklarını yerine getirdim.
167 Canım senin tanıklıklarını tuttu.
Onları fazlasıyla severim.
168 İlkelerine ve tanıklıklarına uydum,
çünkü bütün yollarım senin önündedir.
ת TAV
169 Feryadım önüne gelsin, ey Yahve.
Sözün uyarınca bana anlayış ver.
170 Yalvarışım senin önüne gelsin.
Sözün uyarınca kurtar beni.
171 Dudaklarım övsün,
çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
172 Dilim senin sözünü ezgiye çevirsin,
çünkü bütün buyrukların doğruluktur.
173 Elin bana yardım etmeye hazır olsun,

çünkü ben senin ilkelerini seçtim.
174 Senin kurtarışını özledim, ey Yahve.
Yasan benim zevkimdir.
175 Canımı yaşat ki, seni öveyim.
Senin hükümlerin bana yardım etsin.
176 Kaybolmuş bir koyun gibi yoldan saptım.
Hizmetkârını ara,
çünkü ben senin buyruklarını unutmam.

120

1 Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım.
Bana yanıt verdi.
2 Ey Yahve, canımı yalancı dudaklardan,
aldatıcı dilden kurtar.
3 Ey aldatıcı dil,
sana ne verilecek,
senin için daha çok ne yapılacak?
4 Güçlünün sivri oklarıyla,
ardıç kömürü.
5 Vay halime, Meşek'te yaşadığım,
Kedar'ın çadırları arasında oturduğum için!
6 Canım uzun zamandır
esenlikten nefret edenle mesken tutuyor.
7 Ben esenlikten yanayım,
ama ben konuşunca, onlar savaştan yana.

121

Hagga ilahisi
1 Gözlerimi tepelere kaldırıyorum.
Yardımım nereden gelecek?
2 Yardımım yeri ve göğü yaratan
Yahve'den gelecek.
3 O ayaklarının sarsılmasına izin vermez.
Seni koruyan uyuklamaz.
4 İşte İsrael'i koruyan
ne uyur, ne de uyuklar.
5 Senin koruyucun Yahve'dir.
Sağ yanında Yahve sana gölgedir.
6 Gündüz güneş,
gece ay sana zarar vermez.
7 Yahve seni her kötülükten korur.
O senin canını korur.
8 Şimdiden sonsuza dek,
Yahve senin gidişini gelişini koruyacak.

122

David'in hagga ilahisi
1 Bana, "Hadi Yahve'nin evine gidelim!"
dediklerinde sevindim.
2 Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,
ey Yeruşalem,

3 bitişik kurulmuş bir kenttir Yeruşalem,
4 oymaklar, Yah'ın oymakları,
İsrael için olan kural uyarınca,
Yahve'nin adına şükretmek için oraya çıkarlar.
5 Çünkü yargı için kurulmuş tahtlar,
David'in evinin tahtları vardır.
6 Yeruşalem'in esenliği için dua edin.
Seni sevenler bolluğa kavuşur.
7 Surlarının içinde esenlik,
saraylarında bolluk olsun.
8 Kardeşlerim ve dostlarım için,
şimdi "Sende esenlik olsun" derim.
9 Tanrımız Yahve'nin evi için,
senin iyiliğini ararım.

123

Hagga ilahisi
1 Ey göklerde oturan,
gözlerimi sana kaldırıyorum
2 Hizmetkârların gözleri efendilerinin eline,
hizmetçinin gözleri hanımının eline baktığı gibi,
işte, bizim gözlerimiz de Tanrımız Yahve'ye öyle bakar,
O bize merhamet edene kadar.
3 Bize merhamet et, ey Yahve, bize merhamet et,
çünkü fazlasıyla aşağılanmaya katlandık.
4 Canımız rahat olanların alaylarına,
küstahların küçümsemesine,
fazlasıyla doydu.

124

David'in hagga ilahisi
1 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
desin şimdi İsrael:
2 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
insanlar bize karşı çıktığında,
3 öfkeleri bize karşı alevlendiğinde,
o vakit bizi diri diri yutarlardı.
4 O vakit sular bizi boğardı,
sel canımızı aşardı,
5 O vakit gururlu sular canımızı aşardı.
6 Övgüler olsun,
bizi onların dişlerine yem etmeyen Yahve'ye.
7 Canımız kuş avcısının tuzağından
bir kuş gibi kurtuldu.
Tuzak kırıldı, biz kurtulduk.
8 Yeri göğü yaratan
Yahve'nin adı yardımcımızdır.

125

Hagga ilahisi
1 Yahve'ye güvenenler Siyon Dağı gibidir,

sarsılmaz, sonsuza dek kalır.
2 Dağlar Yeruşalem'i nasıl sarmışsa,
Yahve de halkını
Şimdiden sonsuza dek öyle sarmıştır.
3 Çünkü kötülüğün asası
doğruların payında kalmayacak,
öyle ki, doğrular ellerini
kötülük yapmak için kullanmasınlar.
4 İyilere, yüreği dürüst olanlara,
iyilik et, ey Yahve.
5 Ama kendi eğri yollarına sapanlara gelince,
Yahve onları kötülüğün işçileriyle birlikte uzaklaştıracak.
Esenlik İsrael'in üzerinde olsun.

126

Hagga ilahisi
1 Yahve Siyon'a dönenleri geri getirdiğinde,
düş görenler gibiydik.
2 O zaman ağzımız kahkahalarla,
dilimiz ezgiyle doldu.
O zaman uluslar arasında şöyle dediler:
"Yahve onlar için büyük şeyler yaptı."
3 Yahve bizim için büyük şeyler yaptı,
bunun için sevinçliyiz.
4 Eski bolluk günlerimize geri döndür, ey Yahve,
Negev'deki dereler gibi.
5 Gözyaşları içinde ekenler,
sevinçle biçecekler.
6 Ağlayarak ekilecek tohumu taşıyıp dışarı çıkan,
elbette sevinçle demetleri taşıyarak geri gelecektir.

127

Solomon'un hagga ilahisi
1 Evi Yahve yapmazsa,
yapıcılar boşuna çalışır.
Kente Yahve göz kulak olmazsa,
bekçi boşuna nöbet tutar.
2 Boşunadır sizin için erken kalkıp geç yatmanız,
ey zahmet ekmeği yiyenler.
Çünkü O sevdiklerine uyku verir.
3 İşte çocuklar Yahve'nin mirasıdır.
Rahmin ürünü, onun ödülüdür.
4 Yiğidin elindeki oklar gibi,
gençlik çocukları da böyledir.
5 Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu.
Düşmanlarıyla kapıda konuşurken, hayal kırıklığına uğramazlar.

128

Hagga ilahisi
1 Ne mutlu Yahve'den korkan,
O'nun yolunda yürüyen herkese.

2 Çünkü ellerinin emeğini yiyeceksin.
Mutlu olacaksın ve senin için iyi olacak.
3 Eşin evinin içinde verimli bir asma gibi olacak,
çocukların sofranın etrafındaki zeytin filizleri gibi.
4 İşte, Yahve'den korkan adam böyle kutsanır.
5 Yahve seni Siyon'dan kutsasın,
yaşamının bütün günlerinde
Yeruşalem'in iyiliğini göresin.
6 Evet, çocuklarının çocuklarını göresin.
Esenlik İsrael'in üzerinde olsun.

129

Hagga ilahisi
1 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler.
Şimdi İsrael desin:
2 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler,
yine de bana karşı galip gelemediler.
3 Çiftçiler sırtımda saban sürdüler.
Saban izlerini uzun bıraktılar.
4 Yahve doğrudur.
Kötülerin bağlarını kopardı.
5 Hayal kırıklığına uğrayıp geri dönsünler,
Siyon'dan nefret edenlerin hepsi.
6 Büyümeden önce kuruyan,
damlardaki ot gibi olsunlar.
7 Onunla orakçı elini,
demetçi kucağını doldurmaz.
8 Oradan geçenler de,
"Yahve'nin kutsaması üzerinize olsun.
Sizi Yahve'nin adıyla kutsuyoruz" demezler.

130

Hagga ilahisi
1 Derinliklerden seni çağırdım, ey Yahve.
2 Ey Efendim, sesimi duy.
Dikkatli olsun kulakların
dileklerimin sesine.
3 Ey Yah, sen eğer günahların kaydını tutarsan,
kim ayakta durabilir, ey Efendim?
4 Ama sende bağışlanma var,
bunun için senden korkulsun.
5 Yahve'yi bekliyorum.
Canım bekliyor.
O'nun sözüne umut bağlıyorum.
6 Bekçilerin sabahı özlemesinden daha çok,
sabah bekçilerinden daha çok,
canım Efendi'yi özlüyor.
7 Ey İsrael, Yahve'ye umut bağla,
çünkü Yahve'nin sevgi dolu iyiliği vardır.
O'nda bol kurtuluş vardır.
8 İsrael'i bütün günahlarından O kurtaracaktır.

131

David’in hagga ilahisi

1 Ey Yahve, yüreğim gururlu,
gözlerim yükseklerde değil,
ne büyük meselelerle,
ne de benim için fazlasıyla harika olan
şeylerle ilgilenmiyorum.
2 Ana kucağında sütten kesilmiş bir çocuk gibi
gerçekten canımı sakinleştirip susturdum,
canım sütten kesilmiş bir çocuk gibi.
3 Ey İsrael, Yahve’ye umut bağla,
şimdiden sonsuza dek.

132

Hagga ilahisi

1 Ey Yahve, David’i ve bütün sıkıntılarını hatırla,
2 Yahve’ye nasıl ant içtiğini,
Yakov'un Güçlüsü’ne olan adağını:
3 “Gerçekten evimin içine girmeyeceğim,
yatağıma çıkmayacağım,
4 Gözlerime uyku,
göz kapaklarıma uyuklama vermeyeceğim;
5 Yahve’ye bir yer,
Yakov'un Güçlüsü'ne bir mesken bulana dek.”
6 İşte onun Efrata'da olduğunu duyduk.
Onu Yaar kırında bulduk:
7 “O’nun meskenine gidelim.
O’nun ayağının taburesinde tapınalım.
8 Sen ve gücünün sandığı, ey Yahve,
kendi dinlenme yerine çık,
9 kâhinleriniz doğrulukla giyinsin.
Kutsallarınız sevinçle haykırsın!”
10 Hizmetkârın David'in hatırı için,
meshetmiş olduğuna yüz çevirme.
11 Yahve David'e gerçekle ant içti.
Ondan geri dönmez:
“Senin bedeninin ürününü tahtına oturtacağım.
12 Eğer çocukların antlaşmamı,
onlara öğreteceğim tanıklığımı tutarsa,
onların çocukları da daima
senin tahtında oturacaklar.”
13 Çünkü Yahve Siyon'u seçti.
Kendine mesken olarak onu arzu etti.
14 “Burası benim sonsuza dek dinlenme yerimdir.
Burada yaşayacağım çünkü bunu ben arzuladım.
15 Onun erzağını bol bol bereketleyeceğim.
Yoksulunu ekmekle doyuracağım.
16 Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim.
Kutsalları sevinç içinde yüksek sesle haykıracaklar.
17 Orada David'in boynuzunu yeşerteceğim.
Meshedilmişim için bir kandil atadım.

18 Düşmanlarını utançla örteceğim
ama kendi üzerindeki tacı parlayacak.”

133

Davidʼin hagga ilahisi
1 Bakın, ne iyi, ne hoştur
kardeşlerin beraberce birlik içinde yaşaması!
2 Başta ki değerli yağ gibi,
sakaldan, Aronʼun sakalından akan,
kaftanlarının yakasına dek inen yağ gibi.
3 Siyon tepelerine inen,
Hermonʼun çiyi gibidir,
çünkü Yahve orada bereketi,
sonsuz yaşamı verdi.

134

Hagga ilahisi
1 Bakın! Ey sizler Yahveʼnin bütün hizmetkârları,
geceyi Yahve'nin evinde geçirenler,
Yahveʼyi övün!
2 Kutsal yerde ellerinizi kaldırın.
Yahveʼyi övün!
3 Göğü ve yeri yapan Yahve
sizi Siyon'dan kutsasın.

135

1 Yahʼı övün!
Yahveʼnin adını övün!
Ey Yahve'nin hizmetkârları, O'nu övün,
2 ey sizler Yahveʼnin evinde,
Tanrımızʼın evinin avlularında duranlar.
3 Yahveʼyi övün, çünkü Yahve iyidir.
Adını ezgilerle övün, çünkü bu hoştur.
4 Çünkü Yahve kendisi için Yakov'u,
kendi mülkü olarak İsrailʼi seçti.
5 Çünkü bilirim ki Yahve büyüktür,
Efendimiz bütün ilâhlardan üstündür.
6 Yahve ne dilediyse onu yaptı,
gökte, yeryüzünde, denizlerde ve tüm derinliklerde.
7 Yeryüzünün uçlarından bulutları yükseltir.
Yağmurla birlikte şimşekler yapar.
Rüzgârı hazinelerinden çıkarır.
8 Hem insanı hem hayvanı,
Mısırʼın ilk doğanlarını vurdu,
9 senin orta yerinde, ey Mısır,
Firavun'nun ve onun bütün hizmetkârlarının üzerine,
belirtiler ve harikalar gönderdi.
10 Birçok ulusu vurdu,
güçlü kralları öldürdü,
11 Amorlular'ın kralı Sihonʼu,
Başan Kralı Ogʼu,

Kenan'ın bütün krallıklarını.
12 Onların topraklarını mülk olarak,
kendi halkı İsrael'e miras olarak verdi.
13 Adın, ey Yahve, sonsuza dek durur,
ünün, ey Yahve, tüm kuşaklar boyuncadır.
14 Çünkü Yahve halkını yargılar,
hizmetkârlarına merhamet gösterir.
15 Ulusların putları gümüş ve altındır,
insan ellerinin işi.
16 Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
17 Kulakları var ama duymazlar.
Ağızlarında hiç soluk bulunmaz.
18 Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
onlar gibi olacak.
19 Ey İsrael evi, Yahve'yi övün!
Ey Aron evi, Yahve'yi övün!
20 Ey Levi evi, Yahve'yi övün!
Ey Yahve'den korkanlar,
Yahve'yi övün!
21 Yeruşalem'de oturan Yahve
Siyon'dan övülsün.
Yah'ı övün!

136

1 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Tanrılar Tanrısı'na şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
3 Efendilerin Efendisi'ne şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
5 Gökleri anlayışla yapana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
6 Yeryüzünü suların üzerine yayana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
7 Büyük ışıklar yapana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
8 Gündüze hükmetsin diye güneşi,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
9 Geceye hükmetmek için ayı ve yıldızları,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
10 Mısır'ın ilk doğanını vurana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
11 İsrael'i aralarından çıkarana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
12 Güçlü eli ve uzanmış koluyla;
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
13 Kızıldeniz'i ikiye bölene;
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

14 İsrael'i ortasından geçirene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
15 Firavun'la ordusunu
Kızıldeniz'de bozguna uğratana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
16 Halkına çölde öncülük edene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
17 Büyük kralları vurana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
18 Güçlü kralları öldürene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
19 Amorluları'ın kralı Sihon'u,
çünkü sevgi dolu iyiliği Sonsuza dek sürer.
20 Başan Kralı Og'u,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
21 Topraklarını mülk olarak,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
22 Hizmetkârı İsrael'e miras olarak verene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
23 Düşkünlüğümüzde bizi hatırlayana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
24 Bizi düşmanlarımızdan kurtarana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
25 Her yaratığa yiyecek verene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
26 Göklerin Tanrısı'na şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

137

1 Babil ırmakları kıyısında,
orada oturduk.
Siyon'u hatırladığımızda, evet ağladık.
2 O diyardaki söğütlere,
arplarımızı astık.
3 Çünkü orada bizi tutsak edenler
bizden ezgiler.
Bize eziyet edenler
sevinç ezgileri istediler:
"Bize Siyon ezgilerinden birini söyleyin!" dediler.
4 Yahve'nin ezgisini
yabancı bir diyarda nasıl söyleriz?
5 Eğer seni unutursam, ey Yeruşalem,
sağ elim becerisini unutsun.
6 Eğer seni hatırlamazsam
eğer Yeruşalem'i baş sevincimden üstün tutmazsam,
dilim damağıma yapışsın,
7 Yeruşalem gününde,
"Yıkın! Onu temeline kadar yıkın!" diyen
Edom'un çocuklarına karşı,
hatırla, ey Yahve.
8 Ey sen, yıkıma mahkûmsun ey Babil kızı,

bize yaptığının karşılığını,
sana ödetecek olana ne mutlu.
9 Senin yavrularını alıp
kayaya çarpacak olana ne mutlu!

138

David'in mezmuru
1 Bütün yüreğimle sana şükrederim.
İlahlar* önünde seni ilahilerle överim.
2 Kutsal tapınağına doğru eğilirim,
sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin için
adına şükrederim;
çünkü Adını ve Sözü'nü her şeyin üstünde yücelttin.
3 Çağırdığım gün bana yanıt verdin.
Canımdaki güçle beni cesaretlendirdin.
4 Yeryüzünün bütün kralları sana şükredecek, ey Yahve,
çünkü ağzının sözlerini işittiler.
5 Yahve'nin yollarını, evet, ezgilere dökecekler,
çünkü Yahve'nin yüceliği büyüktür!
6 Çünkü Yahve yükseklerde ise de,
alçakgönüllülerle ilgilenir,
ama kibirliyi uzaktan tanır.
7 Sıkıntının ortasında yürüsem bile,
sen beni canlandırırsın.
Düşmanlarımın gazabına karşı elini uzatırsın.
Sağ elin beni kurtaracak.
8 Yahve beni endişelendiren şeyi tamam eder.
Sevgi dolu iyiliğin sonsuza dek sürer, ey Yahve.
Kendi ellerinin işlerini bırakma.

139

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Yahve, sen beni yokladın ve tanıdın.
2 Oturuşumu ve kalkışımı bilirsin.
Düşüncelerimi uzaktan sezersin.
3 Yolumu ve yatışımı araştırırsın,
bütün yollarımı bilirsin.
4 Çünkü dilimde tek söz yokken,
işte, ey Yahve, sen bunun hepsini bilirsin.
5 Beni arkadan ve önden kuşattın.
Elini üzerime koydun.
6 Bu bilgi beni aşıyor, yüce, ona erişemem.
7 Senin Ruhun'dan nereye gidebilirim?
Ya da senin varlığından nereye kaçabilirim?
8 Göğe çıksam oradasın.
Yatağımı Şeol'e* sersem, işte oradasın!
9 Şafağın kanatlarını alsam,
denizin en uzak uçlarına konsam,

---

* **138:1** Burada kullanılan elohim kelimesi genellikle "Tanrı" anlamına gelir ama aynı zamanda "ilâhlar", "beyler" veya "melekler" anlamına da gelebilir. * **139:8** Şeol ölüler diyarıdır.

10 orada bile elin bana yol gösterir,
sağ elin beni tutar.
11 Desem ki, “Karanlık beni mutlaka örter,
çevremdeki ışık gece olsun.”
12 Karanlık bile senden gizlenemez,
gece gündüz gibi parlar.
Karanlık senin için ışık gibidir.
13 Çünkü benim iç varlığımı sen biçimlendirdin.
Annemin rahminde beni sen ördün.
14 Sana şükürler sunarım,
çünkü saygın ve harika yapılmışım.
Senin işlerin harikadır.
Canım bunu çok iyi bilir.
15 Gizlide yapıldığımda,
yeryüzünün derinliklerinde örüldüğümde,
bedenim senden gizli değildi.
16 Gözlerin bedenimi gördü.
Benim için tayin edilen günlerin,
henüz hiçbiri yokken,
hepsi senin kitabında yazılmıştı.
17 Düşüncelerin benim için ne değerlidir, ey Tanrı!
Onların hesabı uçsuz bucaksızdır!
18 Onları saysam, sayıları kumdan çoktur.
Uyandığımda yine seninleyim.
19 Keşke sen, ey Tanrı, kötüleri öldürsen.
Uzak durun benden, siz kana susamış insanlar!
20 Çünkü onlar sana karşı kötü konuşuyorlar.
Düşmanların adını boş yere anıyorlar.
21 Ey Yahve, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?
Sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?
22 Onlardan katıksızca nefret ederim.
Onlar benim düşmanım oldular.
23 Beni yokla, ey Tanrı, yüreğimi bil.
Beni dene ve düşüncelerimi öğren.
24 Bak, içimde kötü bir yol var mı,
sonsuzluk yolunda bana öncülük et.

140

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Ey Yahve, kurtar beni kötü insanlardan.
Koru beni zalimden.
2 Onlar, yüreklerinde kötülük tasarlar,
sürekli savaş için toplanırlar.
3 Dillerini yılan gibi keskinleştirdiler.
Engerek zehri dudaklarının altındadır. Selah.
4 Ey Yahve, koru beni kötülerin elinden.
Ayaklarıma çelme takmaya kararlı
zalim insanlardan koru beni.
5 Küstahlar bana tuzak kurdular,
yol kenarına ağ gerdiler.
Benim için kapan yerleştirdiler. Selah.
6 Yahve’ye, “Sen benim Tanrım’sın” dedim.

Dileklerimin feryadını dinle, ey Yahve.
7 Kurtuluşumun gücü, ey Efendi Yahve,
savaş gününde başımı örttün.
8 Ey Yahve, kötülerin dileklerini verme.
Kötü planları başarıya ulaşmasın,
yoksa gurura kapılırlar. Selah.
9 Beni kuşatanların başına gelince,
kendi dudaklarının kötülüğü onları kaplasın.
10 Üzerlerine kızgın korlar yağsın.
Ateşe atılsınlar,
asla çıkamayacakları
çamurlu çukurlara.
11 Kötülük konuşan yeryüzünde tutunamasın.
Kötülük, zalimi yıkmak için onu avlasın.
12 Bilirim ki, Yahve dertlinin davasına bakar,
muhtacı haklı çıkarır.
13 Gerçekten doğrular senin adına şükredecekler.
Doğrular senin huzurunda oturur.

141

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, seni çağırdım.
Bana tez gel!
Seni çağırdığımda sesimi dinle.
2 Duam buhur gibi,
el kaldırışım akşam kurbanı gibi
senin önünde dursun.
3 Ey Yahve, ağzıma bekçi koy.
Dudaklarımın kapısını koru.
4 Yüreğimi kötülüğe meyletme,
kötülük yapan adamlarla fesat işlemeyeyim.
Onların lezzetlerinden yemeyeyim.
5 Doğru bana vursun, iyiliktir bu,
azarlasın beni, başa sürülen yağ gibidir,
başım onu reddetmesin,
ama benim duam hep kötü işlere karşıdır.
6 Onların yargıçları kayanın yanına atıldı.
Sözlerimi duyacaklar,
çünkü yerinde söylenmiştir.
7 "Nasıl biri toprağı sürüp yararsa,
kemiklerimiz de Şeol'ün* ağzında
öyle dağılmış durumda."
8 Çünkü gözlerim senin üzerinde,
ey Efendimiz Yahve.
Sana sığınıyorum.
Canımı yoksul bırakma.
9 Bana kurdukları tuzaktan,
kötülük işçilerinin kapanlarından koru beni.
10 Ben geçip giderken,
kötüler hep birlikte kendi ağlarına düşsünler.

* **141:7** Şeol ölüler diyarıdır.

142

David'in Maskili - Mağaradayken ettiği dua

1 Sesimle Yahve'ye yakarıyorum.
Sesimle Yahve'den merhamet diliyorum.
2 Yakınmamı O'nun önünde döküyorum.
O'na dertlerimi anlatıyorum.
3 Ruhum içimde bunaldığında,
sen yolumu bilirsin.
Yürüdüğüm yolda,
bana tuzak kurdular.
4 Sağıma bak da gör,
çünkü beni düşünen kimse yok.
Sığınacak yer benden kaçtı.
Kimse canımı umursamıyor.
5 Sana feryat ettim, ey Yahve.
"Sen benim sığınağımsın" dedim.
"Yaşayanlar diyarından benim payımsın."
6 Feryadımı dinle,
çünkü çok çaresizim.
Kurtar beni bana zulmedenlerden,
çünkü onlar benden güçlüdür.
7 Canımı zindandan çıkar da,
adına şükredeyim.
Doğrular çevremi saracak,
çünkü bana iyilik edeceksin.

143

David'in mezmuru

1 Duamı duy, ey Yahve.
Dileklerimi dinle.
Sadakatin ve doğruluğunla beni rahatlat.
2 Hizmetkârınla yargıya girme,
çünkü senin önünde
yaşayanlardan hiçbiri doğru değildir.
3 Çünkü düşman canımın peşinde.
Hayatımı yerle bir etti.
Çoktan ölmüş olanlar gibi
beni karanlık yerlerde yaşattı.
4 Bunun için ruhum içimde bunalmış durumda.
İçimde yüreğim kimsesiz.
5 Eski günleri hatırlıyorum.
Yaptıklarının tümü üzerinde derin derin düşünüyorum.
Ellerinin işi üzerinde düşünceye dalıyorum.
6 Ellerimi sana açıyorum.
Kurak toprak gibi canım sana susamış. Selah.
7 Bana tez yanıt ver, ey Yahve.
Ruhum tükeniyor.
Yüzünü benden gizleme,
yoksa çukura inenler gibi olurum.
8 Sabahleyin sevgi dolu iyiliğini duyur,
çünkü sana güveniyorum.

Yürümem gereken yolu bana bildir,
çünkü canımı sana kaldırıyorum.
9 Ey Yahve, kurtar beni düşmanlarımdan.
Beni saklaman için sana kaçıyorum.
10 İsteğini yapmayı bana öğret,
çünkü sen benim Tanrım'sın.
Senin Ruh'un iyidir.
Doğruluk diyarında bana öncülük et.
11 Ey Yahve, adın uğruna beni dirilt.
Doğruluğunla canımı sıkıntıdan kurtar.
12 Sevgi dolu iyiliğinle düşmanlarımı yok et,
canıma eziyet eden herkesi yok et,
çünkü ben senin hizmetkârınım.

144

David'in mezmuru
1 Ellerime savaşmayı,
parmaklarıma mücadeleyi öğreten
kayam Yahve'ye övgüler olsun.
2 O'dur sevgi dolu iyiliğim, kalem,
yüksek kulem, kurtarıcım,
kalkanım ve kendisine sığındığım;
halkımı bana boyun eğdiren.
3 Ey Yahve, insan nedir ki, ona değer veresin?
Ya da insanoğlu nedir ki, onu düşünesin?
4 İnsan soluğa benzer.
Günleri, geçip giden gölge gibidir.
5 Ey Yahve, gökleri yar ve aşağı in.
Dağlara dokun da tütsünler.
6 Şimşek çaktır, onları dağıt.
Oklarını gönder de onları bozguna uğrat.
7 Yukarıdan elini uzat,
kurtar beni.
beni büyük sulardan,
yabancıların elinden özgür kıl.
8 Ağızları hile söyler,
onların sağ eli yalanın sağ elidir.
9 Sana yeni bir ezgi söyleyeyim, ey Tanrı.
On telli lirle sana ezgiler söyleyeyim.
10 Krallara kurtuluş veren,
hizmetkârı David'i
ölümcül kılıçtan kurtaran sensin.
11 Beni kurtar, yabancıların elinden özgür kıl,
onların ağızları yalan söyler,
onların sağ eli yalanın sağ elidir.
12 O zaman oğullarımız iyi yetişmiş fidanlar gibi,
kızlarımız sarayın oymalı sütunları gibi olacak.
13 Ambarlarımız her türlü erzakla dolu.
otlaklarımızda koyunlarımız binlerce,
on binlerce yavru verecek.
14 Öküzlerimiz bol yük çekecek.

Saldırı ve sürgün,
sokaklarımızda çığlık olmayacak.
15 Ne mutlu bu durumda olan halka.
Ne mutlu Tanrısı Yahve olan halka.

145

David'in övgü mezmuru*
1 Seni yüceltеceğim, ey Tanrım, ey Kral.
Adını daima öveceğim.
2 Her gün seni öveceğim.
Adını daima yüceltеceğim.
3 Yahve büyüktür, övgüye çok layıktır!
O'nun büyüklüğü keşfedilemez.
4 Senin işlerini bir kuşak öbür kuşağa methedecek,
kudretli işlerini bildirecek.
5 Saygınlığının yüce heybeti,
şaşılası işlerinin üzerinde
derin derin düşüneceğim.
6 İnsanlar müthiş işlerinin gücünden söz edecekler.
Senin büyüklüğünü ilan edeceğim.
7 Senin büyük iyiliğinin anısını dile getirecekler,
doğruluğunu ezgiyle söyleyecekler.
8 Yahve lütufkârdır, merhametlidir,
yavaş öfkelenir, sevgi dolu iyiliği büyüktür.
9 Yahve herkese iyidir.
O'nun sevecen merhametleri
bütün işlerinin üzerindedir.
10 Bütün işlerin sana şükreder, ey Yahve.
Kutsalların seni yüceltir.
11 Krallığının görkeminden söz eder,
gücün hakkında konuşur,
12 insanoğlu O'nun güçlü işlerini,
krallığının yüce heybetini bilsin diye.
13 Senin krallığın sonsuz bir krallıktır.
Hakimiyetin tüm kuşaklar boyunca sürer.
Yahve bütün sözlerinde sadıktır,
tüm işlerinde sevgi doludur.†
14 Yahve düşen herkese destek olur,
eğilenlerin hepsini doğrultur.
15 Hepsinin gözleri seni bekler.
Onlara yiyeceklerini mevsiminde verirsin.
16 Elini açarsın,
her canlıyı dilediğince doyurursun.
17 Yahve bütün yollarında doğrudur,
tüm işlerinde lütufkârdır.
18 Yahve kendisini çağıranların hepsine,
kendisini içtenlikle çağıran herkese yakındır.
19 Kendisinden korkanların dileklerini yerine getirir.

* **145:** Bu, her dizesi (13. dizenin ikinci yarısı da dahil) İbranice alfabesinin ardışık bir harfiyle başlayan bir akrostiş mezmurdur. † **145:13** Bazı yazmalarda bu son iki satır atlanmıştır.

Onların feryadını işitir ve onları kurtarır.
20 Yahve kendisini seven herkesi korur,
ama kötülerin hepsini yok eder.
21 Ağzım Yahve'yi över.
Bütün canlılar O'nun kutsal adını,
daima övsün.

146

1 Yah'ı övün!
Ey canım, Yahve'yi öv.
2 Yaşadıkça Yahve'yi öveceğim.
Var oldukça Tanrım'a ezgiler söyleyeceğim.
3 Beylere,
kendisinde yardım olmayan
insanoğluna güvenmeyin.
4 Ruhu ayrılır, kendisi toprağa döner.
O gün fikirleri yok olur.
5 Ne mutlu yardımcısı Yakov'un Tanrısı olana,
umudu Tanrısı Yahve olana:
6 O'dur göğü ve yeri,
denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
gerçeği sonsuza dek koruyan,
7 Ezilenlere adalet sağlayan,
açlara yemek veren.
Yahve tutsakları özgür kılar.
8 Yahve körlerin gözlerini açar.
Yahve eğilmiş olanları doğrultur.
Yahve doğruları sever.
9 Yahve yabancıları korur.
Yetime ve dul kadına destek olur,
kötülerin yolunuysa altüst eder.
10 Yahve sonsuza dek,
ey Siyon, senin Tanrın tüm kuşaklar boyunca
hüküm sürecektir.
Yah'ı övün!

147

1 Yah'ı övün,
çünkü Tanrımız'a ilahiler söylemek iyidir;
çünkü O'nu övmek hoş ve yerindedir.
2 Yahve Yeruşalem'i bina ediyor.
İsrael'in sürgünlerini bir araya topluyor.
3 O, kırık yürekleri iyileştirir,
yaralarını sarar.
4 Yıldızların sayısını sayar.
Hepsini adlarıyla çağırır.
5 Efendimiz büyüktür, güçte muazzamdır.
Anlayışı sonsuzdur.
6 Yahve alçakgönüllülere destek olur.
Kötüleri yere çalar.
7 Yahve'ye şükranla ilahi söyleyin.

Arpla, Tanrımız'a ezgiler söyleyin,
8 O'dur gökyüzünü bulutlarla kaplayan,
yeryüzü için yağmuru hazırlayan,
dağlarda ot bitiren.
9 O, hayvanlara yiyecek sağlar,
bağrışan kuzgun yavrularına.
10 Atın gücünden zevk almaz.
İnsanın bacaklarından memnun olmaz.
11 Yahve kendisinden korkanlardan,
sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanlardan hoşlanır.
12 Ey Yeruşalem, Yahve'yi öv!
Ey Siyon, Tanrın'ı yücelt!
13 Çünkü kapılarınızın sürgülerini güçlendirdi.
İçindeki çocuklarını kutsadı.
14 Sınırlarında esenlik sağlar.
Seni buğdayın en iyisiyle doyurur.
15 Buyruğunu yeryüzüne gönderir.
Sözü çok hızlı gider.
16 Yapağı gibi kar verir,
kırağıyı kül gibi saçar.
17 Doluyu çakıl taşları gibi yağdırır.
Kim O'nun soğuğuna dayanabilir?
18 Sözünü gönderir ve onları eritir.
Rüzgârını estirir, sular akar.
19 Sözünü Yakov'a,
kurallarını ve hükümlerini İsrael'e gösterir.
20 Bunu hiçbir ulus için yapmadı.
Onlar O'nun hükümlerini bilmezler.
Yah'ı övün!

148

1 Yah'ı övün!
Yahve'yi göklerden övün!
O'nu yücelerde övün!
2 O'nu, övün, ey bütün melekleri!
O'nu övün, ey bütün ordusu!
3 O'nu övün, ey güneş ve ay!
O'nu övün, ey bütün parlayan yıldızlar!
4 O'nu övün, ey göklerin gökleri,
göklerin üstündeki sular.
5 Yahve'nin adını övsünler,
çünkü O buyurdu ve yaratıldılar.
6 Onları sonsuza dek yerleştirdi.
Bozulmayacak bir hüküm koydu.
7 Yeryüzünden Yahve'yi övün,
ey büyük deniz yaratıkları ve tüm derinlikler,
8 şimşek ve dolu, kar ve bulutlar,
O'nun sözünü yerine getiren kasırga,
9 dağlar ve bütün tepeler;
meyve ağaçları ve bütün sedirler,
10 yabanıl ve evcil bütün hayvanlar,

küçük yaratıklar ve uçan kuşlar,
11 yeryüzünün kralları ve bütün halklar,
beyler ve bütün dünya hakimleri,
12 delikanlılar ve genç kızlar,
yaşlılar ve çocuklar,
13 Yahve'nin adını övsünler,
çünkü yalnızca O'nun adı yücedir.
O'nun görkemi yeryüzünün ve göklerin üstündedir.
14 Halkının boynuzunu yükseltti,
tüm kutsallarını,
kendisine yakın olan halkı,
İsrael'in çocuklarını methettirdi.
Yah'ı övün!

149

1 Yahve'yi övün!
Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
kutsallar topluluğunda övgüsünü sunun.
2 İsrael kendisini yapanla sevinsin.
Siyon çocukları Kralları'yla coşsun.
3 Dans ederek O'nun adını övsünler!
Tef ve arp çalarak O'nu ilahilerle yüceltsinler!
4 Çünkü Yahve halkından hoşlanır.
Alçakgönüllüleri kurtuluşla taçlandırır.
5 Kutsallar onur içinde sevinsinler.
Yataklarında sevinçle ezgi söylesinler.
6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
ellerinde iki ağızlı kılıçla,
7 uluslardan öç alsınlar,
halkları cezalandırsınlar,
8 kralların zincirlerle,
soylularını demir prangalarla bağlasınlar,
9 ta ki, yazılı hükmü
onlara karşı yerine getirsinler.
O'nun bütün kutsalları bu onuru taşır.
Yah'ı övün!

150

1 Yah'ı övün!
Kutsal yerinde Tanrı'yı övün!
Güçlü işleri için O'nu göklerde övün!
2 Güçlü işlerinden ötürü O'nu övün!
Harika büyüklüğüne yaraşır biçimde
O'nu övün!
3 Boru çalarak O'nu övün!
Arp ve lirle O'nu övün!
4 Tefle, dansla O'nu övün!
Yaylı çalgılar ve flütle O'nu övün!
5 Yüksek ses çıkaran zillerle O'nu övün!
Çınlayan zillerle O'nu övün!
6 Nefesi olan her şey Yah'ı övsün!
Yah'ı övün!

ÖZDEYİŞLER

1 İsrael Kralı David oğlu Solomon'un özdeyişleri:
2 Bilgeliği ve terbiyeyi bilmek,
anlayış sözlerini fark etmek,
3 bilgece hareket etmek, terbiye edinip doğru,
haklı ve adil olanı yapmak,
4 saf insana sağduyu,
genç insana bilgi ve sağgörü vermek,
5 böylece sağlam öğüde ulaşabilmek için bilge kişi işitsin,
bilgisini artırsın,
6 özdeyişi ve benzetmeyi, bilgelerin sözlerini
ve bilmecelerini anlasın.
7 Yahve* korkusu bilginin başlangıcıdır,
ama akılsızlar bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
8 Oğlum, babanın uyarısını dinle,
annenin öğretisini bırakma.
9 Çünkü bunlar başını süsleyecek bir çelenk,
boynun için zincir olacaktır.
10 Oğlum, eğer günahkârlar seni ayartmaya kalkarsa
razı olma.
11 Eğer derlerse, "Bizimle gel, kan için pusuya yatalım,
sebepsiz yere masumları gizlice bekleyelim,
12 onları Şeol† gibi diri diri, çukura inenler gibi
bütün olarak yutalım.
13 Her türden değerli mal bulur,
evlerimizi ganimetle doldururuz.
14 Aramızda senin de payın olsun.
Tek bir kesemiz olacak."
15 Oğlum yolda onlarla yürüme.
Ayağını onların yolundan uzak tut.
16 Çünkü onların ayakları kötülüğe koşar.
Kan dökmek için acele ederler.
17 Ağ kuşun gözü önünde boşuna serilir,
18 bunların yatıp beklemesi kendi kanları içindir.
Gizlice pusuya yatmaları kendi yaşamları içindir.
19 Kazanca düşkün olan herkesin yolları böyledir.
Sahiplerinin canını alır.
20 Bilgelik yüksek sesle sokaktan çağırıyor.
Meydanlardan ses veriyor.
21 Gürültülü yerlerin başından çağırıyor.
Kent kapılarının girişinde sözlerini dile getiriyor:
22 "Ey saf adamlar, saflığı ne zamana dek seveceksiniz?
Alaycılar ne zamana dek alaycılıktan zevk alacak,
akılsızlar bilgelikten nefret edecek?

* **1:7** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:12** Şeol ölüler diyarıdır.

23 Azarladığımda geri dönün. İşte,‡ Ruhumu üzerinize dökeceğim.
Size sözlerimi bildireceğim.
24 Çünkü sizi çağırdım ve siz reddettiniz,
elimi size uzattım ve kimse dikkate almadı,
25 ama bütün öğütlerimi görmezden geldiniz,
uyarılarımın hiçbirini istemediniz.
26 Ben de felaketinize güleceğim.
Bela sizi yakaladığında,
27 fırtına gibi bela sizi yakaladığında,
felaket kasırga gibi üzerinize geldiğinde,
sıkıntı ve endişe üzerinize indiğinde, sizinle alay edeceğim.
28 O zaman beni çağıracaksınız,
ama yanıtlamayacağım.
Beni canla başla arayacaksınız,
ama bulamayacaksınız,
29 Çünkü bilgiden nefret ettiler,
Yahve korkusunu seçmediler.
30 Hiçbir öğüdümü istemediler.
Bütün uyarılarımı küçümsediler.
31 Bu nedenle kendi yollarının ürününü yiyecekler,
kendi entrikalarına doyacaklar.
32 Çünkü saf insanların yoldan sapmaları
onları öldürecek.
Akılsızların dikkatsiz rahatlığı onları yok edecektir.
33 Ama kim beni dinlerse güvenlik içinde oturacak,
zarar görme korkusu duymadan rahat edecektir.”

2

1 Oğlum, eğer sözlerimi kabul edersen,
buyruklarımı içinde saklarsan,
2 kulağını bilgeliğe çevirirsen,
yüreğini anlayışa yöneltirsen,
3 evet, ayırt etmeyi çağırırsan,
anlayış için sesini yükseltirsen,
4 eğer onu gümüş arar gibi ararsan,
saklı hazineler gibi onu araştırırsan,
5 o zaman Yahve korkusunu anlayacak,
Tanrı* bilgisini bulacaksın.
6 Çünkü Yahve bilgelik verir.
O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
7 O doğrular için sağlam bilgelik saklar.
O dürüstçe yürüyenlere kalkandır,
8 ta ki, adalet yollarına bekçilik etsin,
Kutsallarının yolunu korusun.
9 O zaman doğruluk ve adaleti,
hakkı ve her iyi yolu anlarsın.
10 Çünkü bilgelik yüreğine girecek.
Bilgi canına tatlı gelecek.

‡ **1:23** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **2:5** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir.

11 Sağgörü sana göz kulak olacak.
Anlayış seni koruyacak,
12 Kötülük yolundan,
sapık şeyler konuşan adamlardan,
13 Onlar ki, karanlığın yollarında yürümek için
doğruluk yolundan ayrılır,
14 Kötülük yapmaktan sevinç duyar,
kötülüğün sapkınlığından zevk alırlar,
15 yollarında eğri,
kendi patikalarında dik başlıdırlar.
16 Seni yabancı kadınlardan,
sözleriyle yaltaklanan,
o yabancı kadınlardan kurtaracak.
17 O ki, gençlik dostunu bırakan,
Tanrısı'nın antlaşmasını unutandır,
18 çünkü o kadının evi ölüme,
yolları göçüp gitmiş olan ruhlara götürür.
19 Ona giden hiç kimse geri dönmez,
yaşam yollarına ulaşamazlar.
20 Bu nedenle iyilerin yolunda yürü,
doğruların yollarını koru.
21 Çünkü ülkede doğrular oturacak.
Kusursuzlar orada kalacak.
22 Kötüler ülkeden kesilip atılacak.
Hainler ülkeden sökülecek.

3

1 Oğlum unutma öğrettiğimi,
yüreğin buyruklarımı tutsun,
2 çünkü bunlar günlerine uzunluk,
ömrüne yıllar ve esenlik katacak.
3 İyilik ve gerçeğin seni bırakmasına
izin verme.
Onları boynuna bağla.
Yüreğinin levhasına yaz.
4 Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde
lütuf ve iyi anlayış bulacaksın.
5 Bütün yüreğinle Yahve'ye güven,
kendi anlayışına dayanma.
6 Bütün yollarında O'nu tanı,
O senin yollarını düz edecektir.
7 Kendi gözünde bilge olma.
Yahve'den kork, kötülükten uzaklaş.
8 Bu, bedenin için şifa,
kemiklerine gıda olacaktır.
9 Malınla, bütün artışının ilk ürünüyle
Yahve'yi onurlandır,
10 Böylece ambarların bollukla dolar,
teknelerin yeni şarapla taşar.
11 Oğlum Yahve'nin terbiye edişini küçümseme,
yola getirmesinden usanma,

12 çünkü memnun olduğu oğlunu azarlayan bir baba gibi,
Yahve sevdiğini yola getirir.
13 Ne mutlu bilgelik bulan adama,
anlayış kazanan insana.
14 Onun iyi kazancı gümüş kazanmaktan daha iyidir,
getirisi saf altından daha iyidir.
15 O yakutlardan daha değerlidir.
Arzu edebileceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
16 Günlerinin uzunluğu onun sağ elindedir.
Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
17 Yolları tatlılık yollarıdır.
Bütün yolları esenliktir.
18 Onu tutanlar için yaşam ağacıdır.
Ne mutlu onu sıkı tutanlara.
19 Yahve bilgelikle kurdu yeryüzünü.
Anlayışla gökleri yerleştirdi.
20 O'nun bilgisiyle derinlikler yarıldı,
gökler çiğ damlattı.
21 Oğlum, onları gözünden ayırma.
Sağlam bilgeliği ve sağgörüyü koru,
22 böylece onlar canına yaşam,
boynun için zarafet olacak.
23 O zaman yolunda güvenlik içinde yürüyeceksin.
Ayağın tökezlemeyecek.
24 Yattığın zaman korkmayacaksın.
Evet, yatacaksın, uykun tatlı olacak.
25 Ani korkudan,
ya da kötülerin başına gelen yıkımdan korkma,
26 çünkü Yahve güvenin olacak,
ayağını tutulmaktan koruyacak.
27 İyilik yapmak elindeyken,
iyiliğe hakkı olanlardan esirgeme.
28 Yanında varken komşuna,
"Git de tekrar gel, yarın vereyim" deme.
29 Yanında güvenle oturan komşuna karşı
kötülük tasarlama.
30 Eğer sana zararı dokunmamışsa,
bir adamla sebepsiz yere çekişme.
31 Zorba insana imrenme.
Onun yollarından hiçbirini seçme.
32 Çünkü sapkın kişi Yahve'ye iğrençtir,
ama O'nun dostluğu doğrularladır.
33 Yahve'nin laneti kötülerin evindedir,
ama doğruların oturduğu yeri kutsar.
34 Gerçekten O alaycılarla alay eder,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.
35 Bilgeler yüceliği miras alacak,
ama akılsızların terfisi utanç olacak.

4

1 Oğullarım, babanızın uyarılarına kulak verin.

Dikkat edin ve anlayışı bilin,
2 çünkü size sağlam eğitim veriyorum.
Yasamı bırakmayın.
3 Ben babamın oğluydum,
annemin gözünde narin ve tek çocuğuydum.
4 Bana öğretti ve şöyle dedi:
"Yüreğin sözlerimi sıkı tutsun,
buyruklarımı tut ve yaşa.
5 Bilgelik kazan.
Anlayış edin.
Unutma ve ağzımın sözlerinden sapma.
6 Ondan ayrılma, o da seni koruyacaktır.
Onu sev, o da sana gözkulak olacaktır.
7 Bilgelik yücedir. Bilgelik kazan.
Evet, tüm malına mal olsa da anlayış kazan.
8 Onu yüksek tut, o da seni yükseltecektir.
Onu kucakladığında sana saygınlık getirecektir.
9 Başına zarif bir çelenk verecektir.
Sana ihtişam tacı sunacaktır."
10 Dinle oğlum,
sözlerimi kabul et.
Ömrünün yılları uzun olsun.
11 Seni bilgeliğin yolunda eğittim.
Seni doğru yollara yönelttim.
12 Gittiğinde adımların takılmayacak.
Koştuğunda tökezlemeyeceksin.
13 Uyarıya sıkı tutun.
Bırakma onu.
Onu koru, çünkü o senin yaşamındır.
14 Kötülerin yoluna girme.
Kötü kişilerin yolunda yürüme.
15 Ondan sakın, yanından geçme.
Yönünü çevir ve geç.
16 Çünkü onlar kötülük etmedikçe uyumaz.
Birisini düşürmedikçe uykuları kaçar.
17 Çünkü onlar kötülük ekmeği yerler,
zorbalık şarabından içerler.
18 Ama doğruların yolu şafak ışığı gibidir,
gün tamamına erene dek gitgide parlar.
19 Kötülerin yolu karanlık gibidir,
neye takıldıklarını bilmezler.
20 Oğlum sözlerime dikkatini ver,
dediklerime kulağını çevir.
21 Bunları gözünden ayırma.
Yüreğinin merkezinde koru onları.
22 Çünkü onları bulanlar için yaşam,
bütün bedenleri için sağlıktır.
23 Yüreğini tam bir özenle koru,
çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
24 Sapık ağzı kendinden uzaklaştır.
Bozuk dudakları kendinden uzak tut.

25 Gözlerin dosdoğru ileriye baksın.
Bakışını doğru önüne sabitle.
26 Ayaklarının yolunu düzle.
Bütün yolların sağlam olsun.
27 Ne sağa sap, ne sola.
Ayağını kötülükten çek.

5

1 Oğlum, bilgeliğime dikkat et.
Anlayışıma kulağını çevir,
2 böylelikle sağgörüyü tutasın,
dudaklarınla bilgiyi koruyasın.
3 Zina eden kadının dudakları bal damlatır.
Ağzı yağdan yumuşaktır,
4 ama sonu pelin otu kadar acıdır,
iki ağızlı kılıç kadar keskindir.
5 Ayakları ölüme iner.
Adımları doğrudan Şeol'e* götürür.
6 Yaşam yolunu düşünmez.
Yolları çarpıktır ve bunu bilmez.
7 Şimdi oğullarım, beni dinleyin.
Ağzımın sözlerinden ayrılmayın.
8 Yolunuzu o kadından uzaklaştırın.
Evinin kapısına yaklaşmayın,
9 yoksa onurunuzu başkalarına,
yıllarınızı da zalime verirsiniz,
10 yoksa yabancılar servetinizle ziyafet çekerler,
emekleriniz başka bir adamın evini zengin eder.
11 Sonunda, etin ve bedenin tükendiğinde,
inlersin,
12 ve şöyle dersin,
“Uyarıdan ne kadar da nefret ettim,
yüreğim azarlanmayı küçümsedi.
13 Öğretmenlerimin sesini dinlemedim,
ne de beni eğitenlere kulağımı çevirdim.
14 Halkın ve topluluğun arasında
tam bir yıkımın eşiğine geldim.”
15 Suyu kendi sarnıcından,
akan suyu kendi kuyundan iç.
16 Pınarların sokaklara,
akarsuların meydanlara mı taşsın?
17 Onlar seninle birlikte yabancılar için değil,
yalnız senin için olsunlar.
18 Pınarın kutsansın.
Gençliğinin karısıyla sevin.
19 Sevimli geyik, zarif bir ceylan gibi,
onun memeleri seni daima doyursun.
Hep onun sevgisiyle cezbedil.
20 Oğlum, neden zina eden bir kadınla büyülenesin,
başka birini kucaklayasın?

* **5:5** Şeol ölüler diyarıdır.

21 Çünkü insanın yolları Yahve'nin gözü önündedir.
O onun bütün yollarını sınar.
22 Kötülerin kötü işleri kendini tuzağa düşürür.
Kendi günahının ipleri onu sımsıkı tutar.
23 Eğitim eksikliğinden ölecek,
ahmaklığının büyüklüğünden yoldan sapacak.

6

1 Oğlum, eğer komşuna kefil oldunsa,
eğer bir yabancıya ellerini rehin olarak verdinse,
2 ağzının sözleriyle tuzağa düştün,
ağzının sözleriyle yakalandın.
3 Komşunun eline düştüğüne göre,
oğlum, şimdi şunu yap ve kendini kurtar.
Git, kendini alçalt. Komşuna yalvar yakar.
4 Gözlerine uyku,
göz kapaklarına uyuklama verme.
5 Avcının elinden ceylan gibi,
kuş avcısının elinden kuş gibi kurtar kendini.
6 Ey tembel, karıncaya git.
Onun yollarını düşün de bilge ol.
7 Üzerinde baş, gözetmen ya da hükümdar yokken,
8 yazın ekmeğini karşılar,
hasatta yiyeceğini toplar.
9 Ey tembel, daha ne kadar uyuyacaksın?
Uykundan ne zaman kalkacaksın?
10 Biraz uyku, biraz uyuklama,
biraz elleri kavuşturup uyumak derken,
11 yoksulluk bir soyguncu,
kıtlık silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelecektir.
12 Sapık ağızla yürüyen kişi,
değersiz ve kötü birisidir,
13 gözlerini kırpar, ayaklarıyla işaret verir,
parmaklarıyla hareket eder,
14 sapkın yüreğinde sürekli kötülük tasarlar,
her zaman anlaşmazlık eker.
15 Bunun için onun felaketi ansızın gelecektir.
Birdenbire kırılacak, çare yok.
16 Yahve'nin nefret ettiği altı şey vardır,
evet, O'na iğrenç gelen yedi şey:
17 Kibirli gözler, yalancı dil,
suçsuz kanı döken eller,
18 kötü düzenler kuran yürek,
kötülüğe çabuk koşan ayaklar,
19 yalan söyleyen yalancı tanık,
kardeşler arasında anlaşmazlık eken kişi.
20 Oğlum, babanın buyruklarını tut,
annenin öğretisini bırakma.
21 Onları sürekli yüreğinin üzerine bağla.
Onları boynuna tak.

22 Yürüdüğünde, o sana yol gösterecektir.
Uyuduğunda, o sana göz kulak olacaktır.
Uyandığında o seninle konuşacaktır.
23 Çünkü buyruk bir kandil, yasa ışıktır.
Uyarı azarlamaları yaşam yoludur,
24 seni ahlaksız kadından,
dik başlı kadının yaltaklanan dilinden korumak için.
25 Onun güzelliğine yüreğinde tutku duyma,
göz kapakları seni büyülemesin.
26 Çünkü fahişe seni bir parça ekmeğe düşürür.
Zina eden kadın senin değerli yaşamını avlar.
27 Bir adam kucağına ateş koyar da,
giysileri yanmaz mı?
28 Ya da bir adam kızgın korlar üzerinde yürür de,
ayakları kavrulmaz mı?
29 Komşusunun karısının yanına giren de öyledir.
Ona dokunan hiç kimse cezasız kalmaz.
30 Açken karnını doyurmak için çalan bir hırsızı
kimse küçümsemez,
31 ama onu bulurlarsa, yedi katını geri öder.
Evinin bütün malını verir.
32 Bir kadınla zina eden kişi anlayıştan yoksundur.
Bunu yapan kendi canını yok eder.
33 Yaralanır ve onurunu kaybeder.
Utancı silinmez.
34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini uyandırır.
Öç alma gününde esirgemez.
35 Hiçbir fidyeye bakmaz,
bir sürü armağan versen de,
razı olmaz.

7

1 Oğlum, sözlerimi tut.
Buyruklarımı içinde sakla.
2 Buyruklarımı tut ve yaşa!
Öğretimi göz bebeğin gibi koru.
3 Onları parmaklarına bağla.
Onları yüreğinin levhasının üzerine yaz.
4 Bilgeliğe, “Sen benim kız kardeşimsin” de.
Anlayışa akrabam diye çağır,
5 ta ki seni yabancı kadından,
sözleriyle yaltaklanan yabancıdan korusun.
6 Çünkü evimin penceresinde,
kafesimden dışarı baktım.
7 Safların arasında birini gördüm.
Gençlerin arasında anlayıştan yoksun bir genci fark ettim.
8 O kadının köşesine yakın bir sokaktan geçiyordu,
onun evinin yolunu tuttu,
9 Alaca karanlıkta, günün akşamında,
gece yarısı, karanlıkta.
10 İşte, orada fahişe kıyafetiyle,

sinsice onu bir kadın karşıladı.
11 Gürültücü ve dik başlı biridir.
Ayakları evinde durmaz.
12 Bir bakmışsın sokaklarda, bir bakmışsın meydanlardadır,
her köşede pusuda bekler.
13 Onu tuttu ve öptü.
Utanmaz bir yüzle ona şöyle dedi:
14 "Esenlik sunuları yanımdadır.
Bugün adaklarımı ödedim.
15 Bu nedenle, yüzünü özenle aramak için
seni karşılamaya çıktım ve seni buldum.
16 Yatağıma halılar,
Mısır ipliğinden çizgili örtü serdim.
17 Yatağıma mür,
sarısabır ve tarçın serptim.
18 Gel, sabaha kadar aşka doyalım.
Aşkla kendimizi avutalım.
19 Çünkü kocam evde değil.
Uzun bir yola gitti.
20 Yanına para kesesini aldı.
Eve dolunayda gelecek."
21 İkna edici sözlerle onu yoldan çıkardı.
Yaltaklanan dudaklarıyla onu baştan çıkardı.
22 Kesime giden bir öküz gibi,
tuzağa adımını atan bir budala gibi
hemen onun peşinden gitti.
23 Kapana koşan bir kuş gibi,
ta ki ciğerine ok saplanana dek,
ve bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.
24 Şimdi, oğullar, beni dinleyin.
Ağzımın sözlerine dikkat edin.
25 Yüreğin onun yollarına çevrilmesin.
Onun yollarında yoldan sapmayın.
26 Çünkü onun yere serdiği yaralılar çoktur.
Evet, öldürdükleri koca bir ordudur.
27 Onun evi Şeol'ün* yoludur,
ölüm odalarına iner.

8

1 Bilgelik çağırmıyor mu?
Anlayış sesini yükseltmiyor mu?
2 Yol kenarındaki yüksek yerlerin başında,
yolların buluştuğu yerde o duruyor.
3 Kapıların yanında, kentin girişinde,
giriş kapılarında yüksek sesle çağırıyor:
4 "Ey insanlar, sizi çağırıyorum!
Sesimi insanoğullarına gönderiyorum.
5 Ey saflar, sağduyuyu anlayın!
Ey akılsızlar anlayışlı bir yürek olun!
6 Dinleyin, harika şeyler söyleyeceğim.

* **7:27** Şeol ölüler diyarıdır.

Dudaklarımın açılışı doğru şeyler içindir.
7 Çünkü ağzım gerçeği söyler.
Kötülük dudaklarım için iğrençtir.
8 Ağzımın bütün sözleri doğruluktadır.
Onlarda çarpık ya da sapıklık bulunmaz.
9 Anlayana onların hepsi açıktır,
bilgiyi bulanlar için doğrudur.
10 Gümüş yerine terbiyeyi,
seçme altın yerine bilgiyi alın.
11 Çünkü bilgelik yakutlardan iyidir.
Arzu edilen bütün şeyler onunla kıyaslanamaz.”
12 “Ben bilgelik, sağduyuyu kendime mesken edindim.
Bilgi ve tedbiri öğrenin.
13 Yahve korkusu kötülükten nefret etmektir.
Kibirden, gururdan, kötülük yolundan,
sapık ağızdan nefret ederim.
14 Öğüt ve sağlam bilgi benimdir.
Ben anlayışa ve güce sahibim.
15 Benim aracılığımla krallar hüküm sürer,
beyler adalet buyurur.
16 Beyler, soylular ve dünyanın adil hükümdarları
benim sayemde hüküm sürer.
17 Beni sevenleri ben severim.
Özenle arayanlar beni bulur.
18 Zenginlik, onur,
kalıcı zenginlik ve bolluk benimledir.
19 Meyvem altından, evet, saf altından,
ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
20 Doğruluk yolunda,
adalet yollarının ortasında yürürüm,
21 böylelikle beni sevenlere servet veririm.
Hazinelerini doldururum.”
22 “Yahve, işinin başlangıcında,
kadim işlerinden önce beni tuttu.
23 Yeryüzü var olmadan önce,
sonsuzluktan beri, başlangıçta ben kuruldum.
24 Derinlikler yokken,
bol suyla dolu pınarlar yokken,
ben doğdum.
25 Dağlar yerine yerleştirilmeden,
tepelerden önce ben doğdum,
26 henüz O, ne yeryüzünü, ne kırları,
ne de dünya toprağının başlangıcını yapmamıştı.
27 Gökleri kurduğunda, ben oradaydım.
Derinliğin yüzü üzerine çember koyduğunda,
28 bulutları yukarıya yerleştirdiğinde,
derinliklerin kaynaklarını kuvvetlendirdiğinde,
29 Sular O'nun buyruğunu çiğnemesin diye,
denize sınırlarını verdiğinde,
yeryüzünün temellerini işaretlediğinde,

30 O'nun yanındaki usta bendim.
Her gün seviniyor, O'nun önünde hep coşuyordum,
31 O'nun tüm dünyasında coşku duyuyordum.
Benim sevincim insanoğulları ile idi."
32 "Şimdi, oğullarım, beni dinleyin,
çünkü ne mutlu yollarımı tutanlara.
33 Uyarımı duyun ve bilge olun.
Reddetmeyin.
34 Ne mutlu beni duyan,
her gün kapılarımı gözleyen,
kapımın sövelerinde bekleyen insana.
35 Çünkü beni bulan yaşam bulur,
Yahve'nin iyiliğini kazanır.
36 Bana karşı günah işleyen kendi canına haksızlık eder.
Benden nefret edenlerin hepsi ölümü severler."

9

1 Bilgelik evini yaptı.
Yedi sütununu oydu.
2 Etini hazırladı.
Şarabını karıştırdı.
Sofrasını da kurdu.
3 Genç kızlarını gönderdi.
Kentin en yüksek yerlerinden çağırıyor:
4 "Saf olan kimse, buraya gelsin!"
Anlayıştan yoksun olana şöyle diyor:
5 "Gel, ekmeğinden biraz ye,
karıştırdığım şaraptan biraz iç!
6 Saflık yollarını bırakın da yaşayın.
Anlayış yolunda yürüyün."
7 Alaycıyı düzelten
aşağılanmaya davetiye çıkarır.
Kötü kişiyi azarlayan
hakarete davetiye çıkarır.
8 Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder.
Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9 Bilge kişiyi eğit, daha da bilge olur.
Doğru insana öğret, öğrenmesi çoğalır.
10 Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
Kutsal Olan'ın bilgisi anlayıştır.
11 Benim sayemde günlerin katlanacak.
Yaşamının yılları artacak.
12 Eğer bilgeysen, kendin için bilgesin.
Eğer alay edersen, bunu yalnız kendin çekersin.
13 Akılsız kadın gürültücüdür,
düzensizdir ve bir şey bilmez.
14 Evinin kapısında,
kentin yüksek yerlerinde bir sandalyede oturur,
15 yoldan geçenlere,
kendi yollarına doğru gidenlere çağırmak için,

16 “Saf olan buraya gelsin.”
anlayıştan yoksun olan insana şöyle der:
17 “Çalıntı su tatlıdır.
Gizlice yenilen yemek hoştur.”
18 Ama o kişi, göçüp giden ruhların orada olduğunu bilmez,
kadının konukları Şeol'ün* derinliklerindedir.

10

1 Solomon'un özdeyişleri.
Bilge oğul babasını sevindirir,
ama akılsız oğul annesine keder getirir.
2 Kötülüğün hazineleri hiçbir işe yaramaz,
ama doğruluk ölümden kurtarır.
3 Yahve doğruların canının aç kalmasına izin vermez,
ama kötülerin dileğini iter.
4 Tembel elle çalışan yoksullaşır,
ama özenle çalışanın eli servet getirir.
5 Yazın toplayan bilge oğuldur,
hasatta uyuyan oğul utanç getirir.
6 Bereket doğru insanın başı üzerindedir,
ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
7 Doğruların anısı kutsanır,
ama kötülerin adı çürür.
8 Yüreğinde bilge olan buyrukları kabul eder,
ama gevezelik eden budala düşer.
9 Kusursuzca yürüyen emin yürür,
ama yolları sapkın olan belli olur.
10 Göz kırpan kedere neden olur,
gevezelik eden budala düşer.
11 Doğrunun ağzı yaşam pınarıdır,
ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
12 Nefret çekişmeyi körükler,
ama sevgi tüm hataları örter.
13 Bilgelik sezgiye sahip olanın dudaklarında bulunur,
ama değnek anlayıştan yoksun olanın sırtı içindir.
14 Bilge kişi bilgi biriktirir,
ama akılsızın ağzı yıkıma yakındır.
15 Zenginin serveti onun güçlü kentidir.
Fakirin yoksulluğu onun yıkımıdır.
16 Doğrunun emeği yaşama yol açar.
Kötünün geliri günaha yol açar.
17 Düzeltilmeyi önemseyen kişi yaşam yolundadır,
ama azarı terk eden başkalarını saptırır.
18 Nefreti gizleyen insanın yalancı dudakları vardır.
İftira atan budaladır.
19 Sözlerin çokluğunda itaatsizlik eksik olmaz,
ama dudaklarını tutan bilgece davranır.
20 Doğru insanın dili seçme gümüş gibidir.
Kötülerin yüreğinin değeri azdır.

* **9:18** Şeol ölüler diyarıdır.

21 Doğruların dudakları birçok kişiyi besler,
ama budalalar anlayış yoksunluğundan ölür.
22 Yahve'nin bereketi servet getirir,
ve O buna hiç dert katmaz.
23 Kötülük yapmak akılsızın zevkidir,
ama bilgelik de anlayışlı adamın zevkidir.
24 Kötünün korkusu başına gelir,
ama doğruların dileği kabul edilir.
25 Kasırga geçtiği zaman kötü kişi kalmaz,
ama doğrular daima sağlam durur.
26 Dişler için sirke, gözler için duman neyse,
kendisini gönderenler için tembel de öyledir.
27 Yahve korkusu günleri uzatır,
ama kötülerin günleri kısalır.
28 Doğruların umudu sevinçtir,
ama kötülerin umudu yok olur.
29 Yahve'nin yolu doğrular için kaledir,
ama kötülüğün işçileri için yıkımdır.
30 Doğrular asla ortadan kaldırılmaz,
ama kötüler ülkede oturamaz.
31 Doğrunun ağzı bilgelik üretir,
ama sapık dil kesilecektir.
32 Doğrunun dudakları neyin uygun olduğunu bilir,
ama kötülerin ağzı sapkındır.

11

1 Hileli terazi Yahve için iğrençtir,
ama doğru tartı O'nun sevincidir.
2 Gurur gelince ardından utanç gelir,
ama alçakgönüllülükle bilgelik gelir.
3 Doğruların dürüstlüğü onlara yol gösterir,
ama hainlerin sapkınlığı onları yok eder.
4 Gazap gününde zenginlik fayda getirmez,
ama doğruluk ölümden kurtarır.
5 Masumun doğruluğu ona yol gösterir,
ama kötü kişi kendi kötülüğüyle düşer.
6 Doğruların dürüstlüğü onları kurtarır,
ama sadık olmayan kişi kötü arzular tarafından tuzağa düşürülür.
7 Kötü kişi öldüğünde umut yok olur,
güç beklentisi ise boşa çıkar.
8 Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur,
onun yerini kötüler alır.
9 Tanrısız kişi ağzıyla komşusunu yok eder,
ama doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
10 Doğruların işi yolunda gittiğinde kent sevinir.
Kötüler yok edilince bağrış vardır.
11 Dürüstlerin bereketiyle kent yükselir,
ama kötülerin ağzıyla kent yıkılır.
12 Komşusunu küçümseyen bilgelikten yoksundur,
anlayışlı kişi esenliğini korur.
13 Dedikodu getiren kişi güvene ihanet eder,

güvenilir ruhlu kişi sır saklayandır.
14 Bilgece rehberliğin olmadığı yerde ulus düşer,
ama öğüt verenlerin çokluğunda zafer vardır.
15 Yabancı birine kefil olan kişi bunun acısını çeker,
teminat vermeyi reddeden kişi güvendedir.
16 Merhametli kadın onur kazanır,
ama zorba erkekler zenginlik kazanır.
17 Merhametli kişi kendi canına iyilik eder,
ama gaddar olan kendi bedenine sıkıntı verir.
18 Kötü kişi aldatıcı ücret kazanır,
ama doğruluk eken sağlam bir ödül biçer.
19 İçtenlikle doğru olan yaşam elde eder.
Kötülüğün peşinde olan ölüm elde eder.
20 Yürekte sapkın olanlar Yahve için iğrençtir,
ama yolları kusursuz olanlar O'nun sevincidir.
21 Kesinlikle kötü kişi cezasız kalmaz,
ama doğruların soyu* kurtulur.
22 Domuzun burnunda altın halka neyse,
sağduyudan yoksun olan güzel kadın da öyledir.
23 Doğru insanın dileği yalnızca iyiliktir.
Kötülerin beklentisi gazaptır.
24 Dağıtan ve daha da artıran birisi vardır.
Uygun olandan fazlasını alıkoyan ama yoksullaşan birisi vardır.
25 Özgür can semiz olur.
Sulayanın kendisi de sulanacaktır.
26 Halk buğday alıkoyanı lanetler,
ama kutsama onu satanın başı üzerindedir.
27 İyiliği özenle arayan lütuf arar,
ama kötülüğü araştıranın kendisine kötülük gelir.
28 Zenginliğine güvenen düşer,
ama doğrular yeşil yaprak gibi gelişir.
29 Kendi evini sıkıntıya sokanın mirası yeldir.
Akılsız kişi yüreği bilge olanın hizmetkârı olur.
30 Doğrunun meyvesi yaşam ağacıdır.
Bilge kişi canlar kazanır.
31 İşte, yeryüzünde doğrulardan hesabı soruluyor,
kötülerle günahkarlardan ne kadar daha çok sorulacak!

12

1 Düzeltilmeyi seven bilgiyi sever,
ama azarlanmaktan nefret eden ahmaktır.
2 İyi insan Yahve'den lütuf bulur,
ama O, kötü niyetleri olan insanı mahkûm eder.
3 İnsan kötülükle sağlamlaşmaz,
ama doğruların kökü sarsılmaz.
4 Değerli kadın kocasının tacıdır,
ama utandıran kadın onun kemiklerindeki çürük gibidir.
5 Doğruların düşünceleri adildir,

* **11:21** veya tohum

ama kötülerin öğüdü aldatıcıdır.
6 Kötülerin sözleri kan için pusuya yatmaktır,
ama doğruların konuşması onları kurtarır.
7 Kötüler yıkılır ve yok olur,
ama doğruların evi ayakta kalır.
8 İnsan bilgeliğine göre övülür,
ama çarpık zihne sahip kişi küçümsenir.
9 Az tanınan ve bir hizmetçisi olan kişi,
kendini onurlandıran ve ekmeği olmayandan daha iyidir.
10 Doğru kişi hayvanının hayatına saygı duyar,
ama kötünün sevecen merhameti zalimdir.
11 Toprağını işleyenin bol ekmeği olur,
ama hayaller peşinde koşan anlayıştan yoksundur.
12 Kötüler kötülerin ganimetini arzular,
ama doğruların kökü gelişir.
13 Kötü kişi dudaklarının günahıyla kapana kıstırılır,
ama doğru kişi sıkıntıdan kurtulur.
14 İnsan ağzının meyvesiyle iyiliğe doyar.
Ellerinin işine göre insan ödüllendirilir.
15 Akılsızın yolu kendi gözünde doğrudur,
ama bilge kişi öğüdü dinler.
16 Akılsız öfkesini aynı gün belli eder,
ama hakareti görmezden gelen kişi sağduyuludur.
17 Doğru sözlü dürüstçe tanıklık eder,
ama yalancı tanık yalan söyler.
18 İnsan var ki, düşünmeden delip geçen kılıç gibi konuşur,
ama bilgelerin dili şifa verir.
19 Gerçeğin dudakları daima durur,
ama yalancı dil yalnızca geçicidir.
20 Hile kötülük tasarlayanların yüreğindedir,
ama esenliği destekleyene sevinç gelir.
21 Doğruya hiç zarar gelmez,
ama kötüler kötülükle dolar.
22 Yalancı dudaklar Yahve için iğrençtir,
ama gerçeğe uyanlar O'nun sevincidir.
23 Sağduyulu kişi bilgisini korur,
ama akılsızların yürekleri ahmaklıklarını beyan eder.
24 Çalışkanların elleri yönetir,
ama tembellik kölelikle sonuçlanır.
25 Yüreğindeki kaygı insanı çökertir,
ama hoş söz onun yüreğini sevindirir.
26 Doğru kişi dostluk konusunda dikkatlidir,
ama kötülerin yolu onları saptırır.
27 Tembel kişi avını pişirmez,
ama çalışkanların malları değerlidir.
28 Doğruluğun yolu yaşamdır,
onun yolunda ölüm yoktur.

13

1 Bilge oğul babasının öğrettiğini dinler,
ama alaycı azarı dinlemez.

2 Dudaklarının meyvesiyle insan iyi şeylerden zevk alır,
ama sadakatsizler zorbalığa can atar.
3 Ağzını tutan canını korur.
Dudaklarını geniş açan mahvolur.
4 Tembelin canı çeker ve hiçbir şeyi yoktur,
ama çalışkanın arzusu tümüyle karşılanır.
5 Doğru kişi yalandan nefret eder,
ama kötü kişi utanç ve rezalet getirir.
6 Doğruluk dürüstlüğün yolunu korur,
ama kötülük günahkârı alaşağı eder.
7 Bazıları var ki, hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir,
Bazıları var ki, çok malı varken kendini yoksul gösterir.
8 Bir insanın hayatının fidyesi zenginliğidir,
ama yoksul tehditleri duymaz.
9 Doğruların ışığı parlak yanar,
ama kötülerin kandili söner.
10 Kibir yalnızca kavga doğurur,
ama bilgelik öğüt alan insanlarladır.
11 Dürüstçe kazanılmayan servet azalır,
ama elle toplayan çoğaltır.
12 Ertelenen umut yüreği hasta eder,
ama hasret giderildiğinde yaşam ağacıdır.
13 Uyarıyı küçümseyen bedelini öder,
ama buyruğa uyan ödüllendirilir.
14 Ölüm tuzaklarından uzaklaştırmak için,
bilgelerin öğretisi yaşam pınarıdır.
15 İyi anlayış lütuf verir,
ama sadakatsizlerin yolu zorludur.
16 Her tedbirli insan bilgiyle hareket eder,
ama akılsız ahmaklığını sergiler.
17 Kötü haberci belaya düşer,
ama güvenilir elçi şifa kazanır.
18 Terbiyeyi reddeden insana yoksulluk ve utanç gelir,
ama düzeltilmeyi önemseyen onurlandırılır.
19 Yerine getirilen dilek cana tatlıdır,
ama akılsızlar kötülükten dönmekten nefret eder.
20 Bilgelerle yürüyen bilgelikte büyür,
ama akılsızların arkadaşı zarar görür.
21 Felaket günahkârları kovalar,
ama bolluk doğruları ödüllendirir.
22 İyi insan çocuklarının çocuklarına miras bırakır,
ama günahkârın serveti doğrular için saklanır.
23 Yoksulların tarlasında bol yiyecek vardır,
ama adaletsizlik onu süpürüp atar.
24 Değneği esirgeyen, oğlundan nefret eder,
ama onu seven terbiye etmeye dikkat eder.
25 Doğru kişi canı doyana kadar yer,
ama kötünün karnı aç kalır.

14

1 Her bilge kadın kendi evini yapar,
ama ahmak kadın onu kendi elleriyle yıkar.
2 Doğruluğunda yürüyen kişi Yahve'den korkar,
ama yollarında sapkın olan kişi O'nu küçümser.
3 Ahmağın konuşması sırtına değnek getirir,
ama bilgelerin dudakları kendilerini korur.
4 Öküzlerin olmadığı yerde, yemlik temizdir,
ama bol artış öküzün gücündendir.
5 Doğru tanık yalan söylemez,
ama yalancı tanık yalan saçar.
6 Alaycı bilgelik arar ve bulamaz,
ama bilgi anlayışlı insana kolaylıkla gelir.
7 Akılsız kişiden uzak dur,
çünkü onun dudaklarında bilgi bulamazsın.
8 Tedbirli insanın bilgeliği kendi yolu hakkında düşünmektir,
ama akılsızların ahmaklığı hiledir.
9 Akılsızlar günahların kefaretiyle alay ederler,
ama doğruların arasında iyi niyet vardır.
10 Yürek kendi acısını ve sevincini bilir,
bunları bir yabancıyla paylaşmaz.
11 Kötülerin evi yıkılacak, Ama doğruların çadırı gelişip güçlenecek.
12 Öyle yol vardır ki, insana doğru görünür,
ama sonu ölüme götürür.
13 Gülerken bile yürek kederli olabilir,
neşenin sonu kasvet olabilir.
14 Sadakatsiz kendi yollarının karşılığını alacaktır,
aynı şekilde iyi insan kendi yolları için ödüllendirilecektir.
15 Saf kişi her şeye inanır,
ama tedbirli kişi kendi yollarını dikkatle düşünür.
16 Bilge kişi kötülükten korkar ve sakınır,
ama akılsız kişi sinirli ve düşüncesizdir.
17 Çabuk öfkelenen kişi akılsızlık eder,
kurnaz kişiden nefret edilir.
18 Saf insanlar akılsızlığı miras alır,
ama tedbirli olanlar bilgiyle taçlanır.
19 Kötüler iyilerin önünde,
aşağılık olanlar da doğruların kapılarında eğilir.
20 Yoksulun kendi komşusu bile ondan uzak durur,
ama zenginin dostları çoktur.
21 Komşusunu küçümseyen günah işler,
ama yoksula acıyan kutsanır.
22 Kötülük tasarlayanlar yoldan çıkmaz mı?
Ama sevgi ve sadakat iyilik tasarlayanlarındır.
23 Her ağır işte kazanç vardır,
ama dudakların konuşması yalnızca yoksulluğa götürür.
24 Bilgelerin tacı onların zenginliğidir,
ama akılsızların ahmaklığı onları ahmaklıkla taçlandırır.
25 Doğru tanık canlar kurtarır,
ama yalancı tanık aldatıcıdır.

26 Yahve korkusunun içi güvenli bir kaledir,
O, onun çocuklarına da sığınak olur.
27 Yahve korkusu yaşam pınarıdır,
insanları ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
28 Kralın yüceliği halkın çokluğundadır,
ama halkın yokluğunda beyin yıkımı olur.
29 Geç öfkelenen insanın anlayışı büyüktür,
ama çabuk öfkelenen kişi akılsızlık gösterir.
30 Bedenin yaşamı esenlik içindeki yürektedir,
ama kıskançlık kemikleri çürütür.
31 Yoksulu ezen onu Yaradanı aşağılar,
ama muhtaca iyilik eden O'na saygı gösterir.
32 Kötü kişi kendi felaketiyle yıkılır,
ama ölümde doğrunun sığınacak yeri vardır.
33 Bilgelik anlayışlı insanın yüreğinde durur,
hatta kendini akılsızların arasında bile bildirir.
34 Doğruluk bir ulusu yüceltir,
ama günah herhangi bir halk için utançtır.
35 Kralın lütfu akıllıca davranan hizmetkârı içindir,
ama öfkesi utanca neden olana karşıdır.

15

1 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,
ama sert söz öfkeyi alevlendirir.
2 Bilgelerin dili bilgiyi över,
ama akılsızların ağzından ahmaklık fışkırır.
3 Yahve'nin gözleri her yerdedir,
iyiyi de kötüyü de gözetler.
4 Yumuşak dil yaşam ağacıdır,
ama dilin içindeki hile ruhu ezer.
5 Akılsız kişi babasının uyarısını küçümser,
ama azarlamaya kulak veren sağduyu gösterir.
6 Doğrunun evinde çok hazine vardır,
ama kötülerin geliri sıkıntı getirir.
7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
akılsızların yüreği öyle değildir.
8 Kötülerin kurbanı Yahve için iğrençtir,
ama doğruların duası O'nun sevincidir.
9 Yahve kötü insanın yolundan iğrenir,
ama doğruluğun ardından gideni sever.
10 Yolu bırakan kişi için katı bir terbiye vardır.
Azarlanmaktan nefret eden ölür.
11 Şeol* ve Avadon† Yahve'nin önündedir,
nerede kaldı ki, insanoğullarının yürekleri!
12 Alaycı azarlanmayı sevmez,
bilgenin yanına gitmez.
13 Sevinçli yürek yüzü neşelendirir,
ama acılı yürek ruhu kırar.
14 Anlayışlı insanın yüreği bilgi arar,
ama akılsızların ağzı ahmaklıktan beslenir.

* **15:11** Şeol ölüler diyarıdır. † **15:11** Avadon yıkım diyarıdır.

15 Dertlinin bütün günleri kötüdür,
ama neşeli yüreğe sahip olan sürekli ziyafet çeker.
16 Yahve korkusuyla olan az şey,
sıkıntılı büyük hazineden iyidir.
17 Sevginin olduğu yerde sebzeli akşam yemeği,
düşmanlığın olduğu yerdeki besili danadan iyidir.
18 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır,
ama yavaş öfkelenen kavgayı yatıştırır.
19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
ama doğruların yolu ana yoldur.
20 Bilge oğul babasını sevindirir,
ahmak kişi annesini küçümser.
21 Bilgelikten yoksun olan için ahmaklık neşedir,
ama anlayışlı kişi yolunu doğru tutar.
22 Öğüdün olmadığı yerde planlar başarısız olur,
ama danışmanların çokluğu ile onlar pekiştirilir.
23 Sevinç insana ağzının yanıtıyla gelir,
doğru zamanda edilen söz ne kadar güzeldir!
24 Şeol'e‡ inmesin diye,
yaşam yolu bilge kişiyi yukarıya doğru götürür.
25 Yahve kibirlinin evini kökünden söker,
ama dul kadının sınırlarına dokundurmaz.
26 Yahve kötülerin düşüncelerinden iğrenir,
ama pak olanların düşüncelerinden hoşnuttur.
27 Kazanca düşkün kişi kendi evini sıkıntıya sokar,
ama rüşvetten nefret eden yaşar.
28 Doğru insanın yüreği yanıtları tartar,
ama kötünün ağzı kötülük fışkırtır.
29 Yahve kötülükten uzaktır,
ama doğruların duasını işitir.
30 Gözlerin ışığı yüreği sevindirir.
İyi haber kemiklere sağlık verir.
31 Yaşam terbiyesini dinleyen kulak,
bilgelerin arasında oturur.
32 Düzeltilmeyi reddeden kendi canını küçümser,
ama azarlamayı dinleyen anlayış kazanır.
33 Yahve korkusu bilgelik öğretir.
Onurdan önce alçakgönüllülük gelir.

16

1 Yüreğin tasarıları insana aittir,
ama dilin yanıtı Yahve'dendir.
2 İnsanın tüm yolları kendi gözünde temizdir,
ama niyetleri tartan Yahve'dir.
3 İşlerini Yahve'ye teslim et,
o zaman tasarıların başarıya ulaşır.
4 Yahve her şeyi amacına göre yaptı,
evet, kötü kişiyi de kötü gün için.

‡ **15:24** Şeol ölüler diyarıdır.

5 Yüreği kibirli olan herkes Yahve için iğrençtir,
kesinlikle cezasız kalmaz.
6 Kötülüğün kefareti merhamet ve gerçektir.
İnsan Yahve korkusuyla kötülükten ayrılır.
7 Bir insanın yolları Yahve'yi hoşnut ettiğinde,
düşmanlarını bile onunla barıştırır.
8 Doğrulukla azıcık,
haksız çok gelirden iyidir.
9 İnsanın yüreği gideceği yolu tasarlar,
ama adımlarını Yahve yönlendirir.
10 Esinlenen hükümler kralın dudaklarındadır.
O kendi ağzına ihanet etmez.
11 Doğru terazi ve ölçekler Yahve'nindir,
torbadaki bütün ağırlıklar O'nun yapıtlarıdır.
12 Kralların haksızlık etmesi iğrençtir,
çünkü taht doğrulukla kurulur.
13 Doğru dudaklar kralların sevincidir,
doğru konuşan insana değer verirler.
14 Kralın öfkesi ölümün habercisidir,
ama bilge kişi onu sakinleştirir.
15 Kralın yüzünün ışıltısı yaşamdır.
Onun lütfu bahar yağmurunun bulutu gibidir.
16 Bilgelik kazanmak altından ne kadar daha iyidir!
Evet, anlayış edinmek seçme gümüşten üstün tutulmalıdır.
17 Doğruların ana yolu kötülükten ayrılmaktır.
Yolunu koruyan kişi canını korur.
18 Gurur yıkımdan önce gelir,
düşüşten önce de kibirli ruh.
19 Kibirlilerle birlikte ganimet paylaşmaktansa,
Yoksullarla birlikte alçakgönüllü olmak daha iyidir.
20 Söze kulak veren bolluk bulur,
Yahve'ye güvenen kutsanır.
21 Yürekte bilge olana sağduyulu denir.
Dudakların hoşluğu eğitimi teşvik eder.
22 Anlayış, ona sahip olan için yaşam kaynağıdır,
ama akılsızların cezası ahmaklıklarıdır.
23 Bilgenin yüreği ağzına öğretir,
dudaklarına da bilgi katar.
24 Hoş sözler bal peteğidir,
cana tatlı, kemiklere sağlıktır.
25 Öyle yol var ki, insana doğru görünür,
ama sonu ölüme götürür.
26 İşçinin iştahı onun için çalışır,
boğazı onu sıkıştırır.
27 Yaramaz kişi kötülük tasarlar.
Konuşması kavurucu ateş gibidir.
28 Sapık kişi kavgayı kışkırtır.
Fısıltıcı yakın dostları ayırır.
29 Zorba adam komşusunu ayartır,
onu iyi olmayan bir yola götürür.

30 Sapıklık yapmak için göz kırpan ve
dudaklarını bastıran kişi kötülüğe yatkındır.
31 Ağarmış saç yücelik tacıdır.
Doğru bir yaşamla erişilir.
32 Yavaş öfkelenen kişi yiğitten iyidir,
kendi ruhuna hükmeden de kent ele geçirenden iyidir.
33 Kura kucağa atılır,
ama onun her kararı Yahve'dendir.

17

1 Huzurlu kuru bir lokma,
kavgayla ziyafet dolu bir evden iyidir.
2 Bilgece davranan hizmetçi,
utanç getiren oğula hükmeder,
kardeşler arasında mirastan pay alır.
3 Arıtma potası gümüş içindir, fırın da altın için,
ama yürekleri Yahve sınar.
4 Kötülük eden biri kötü dudakları dinler,
yalancı zararlı dile kulak verir.
5 Yoksulu aşağılayan onu Yaradanı kınamış olur.
Felakete sevinen cezasız kalmaz.
6 Çocukların çocukları yaşlıların tacıdır,
çocukların görkemi anne babalarıdır.
7 Harika konuşma bir ahmağa yakışmaz,
yalan söyleyen dudaklar da bir beye hiç yakışmaz.
8 Rüşvet onu verenin gözünde değerli bir taştır,
nereye dönerse dönsün başarılı olur.
9 Suçu örten kişi sevgiyi teşvik eder,
ama konuyu tekrarlayıp duran can dostlarını ayırır.
10 Anlayışlı insana bir azar,
akılsıza yüz vuruştan daha derin etki eder.
11 Kötü kişi yalnızca isyan arar,
bundan ötürü ona zorba bir haberci gönderilir.
12 İnsan ahmaklığı üzerinde bir akılsız yerine,
yavrularından edilmiş bir ayı ile karşılaşsın.
13 Kim iyiliğe kötülükle karşılık verirse,
evinden kötülük ayrılmaz.
14 Kavganın başlangıcı barajda gedik açmak gibidir,
bu nedenle kavga çıkmadan çekişmeyi bırak.
15 Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de,
Yahve için iğrençtir.
16 Akılsızın elinde bilgelik satın almak için neden para var?
Zaten hiç anlayışı yok.
17 Dost her zaman sever,
ama sıkıntı için kardeş doğmuştur.
18 Anlayışı olmayan kişi el vuruşturur,
komşusunun önünde kefil olur.
19 Başkaldırıyı seven çekişmeyi sever.
Yüksek kapı yapan yıkım arar.
20 Yüreği sapık olan bolluk bulamaz,
aldatıcı dile sahip olan da sıkıntıya düşer.

21 Akılsızın babası üzülür,
ahmağın babası tümüyle sevinçten yoksundur.
22 Neşeli yürek iyi ilaçtır,
ama ezilmiş bir yürek kemikleri kurutur.
23 Kötü kişi adaletin yollarını saptırmak için
gizlice rüşvet alır.
24 Bilgelik anlayışlı adamın yüzünün önündedir,
ama akılsızın gözleri dünyanın uçlarına doğru gezinir.
25 Akılsız oğul babasına dert,
onu taşıyan kadına acılık getirir.
26 Ne doğruyu cezalandırmak,
ne de görevlileri dürüstlükleri için dövmek iyi değildir.
27 Sözünü esirgeyenin bilgisi vardır,
öfkesi dengeli kişi anlayışlıdır.
28 Akılsız bile sessiz kaldığında bilge sayılır.
Dudaklarını kapattığında anlayışlı diye düşünülür.

18

1 Kendini soyutlayan kişi bencillik peşindedir,
her türlü sağduyuya karşı gelir.
2 Akılsız anlayıştan hoşlanmaz,
yalnızca kendi fikrini açığa vurmaktan hoşlanır.
3 Kötülük gelince aşağılanma da gelir,
utançla birlikte rezillik gelir.
4 İnsanın ağzının sözleri derin sular gibidir.
Bilgelik pınarı akan bir ırmak gibidir.
5 Kötülerin yüzüne karşı taraf tutmak da,
suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
6 Akılsızın dudakları kavgaya girer,
ağzı da dayağı davet eder.
7 Akılsızın ağzı kendisini yok eder,
dudakları da canına tuzaktır.
8 Dedikodu sözleri tatlı lokma gibidir,
insanın en derinliklerine kadar iner.
9 İşinde gevşek olan kişi,
yıkım ustasına kardeştir.
10 Yahve'nin adı güçlü kuledir,
doğrular O'na koşar ve güvende olur.
11 Zengin insanın serveti onun güçlü kentidir,
kendi hayalinde aşılmaz bir sur gibidir.
12 Yıkımdan önce insanın yüreği gururlanır,
ama onurdan önce alçakgönüllülük gelir.
13 Dinlemeden yanıt vermek,
insan için ahmaklık ve utançtır.
14 Hastalıkta insanın ruhu ona destek olur,
ama ezilmiş ruha kim dayanabilir?
15 Akıllı insanın yüreği bilgi edinir,
bilgelerin kulağı bilgi arar.
16 İnsanın armağanı ona yer açar,
onu büyüklerin önüne getirir.
17 Davasını ilk savunan haklı görünür,

ta ki başkası gelip onu sorgulayana dek.
18 Kura anlaşmazlıkları çözer,
güçlüleri ayırır.
19 Kırgın kardeş surlu kentten daha zordur.
Çekişmeler kale sürgüleri gibidir.
20 İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,
dudaklarının ürünüyle doyar.
21 Ölüm ve yaşam dilin gücündedir,
onu sevenler onun ürününü yiyecekler.
22 Eş bulan iyilik bulur,
ve Yahve'nin lütfunu erer.
23 Yoksul merhamet diler,
zengin sert yanıt verir.
24 Çok dostu olan kişi mahvolabilir,
ama kardeşten daha yakın olan dost vardır.

19

1 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
akılsız olup da dudakları sapık olandan iyidir.
2 Bilgisiz heves de,
aceleci ayaklarla yolu kaçırmak da iyi değildir.
3 İnsanın akılsızlığı kendi yolunu yıkar,
yüreği Yahve'ye karşı öfkelenir.
4 Servet birçok dost ekler,
ama yoksul dostundan ayrılır.
5 Yalancı tanık cezasız kalmaz,
yalanlar saçan özgür kalmaz.
6 Birçokları hükümdarın lütfunu diler,
herkes hediye verenin dostudur.
7 Yoksulun bütün akrabaları ondan uzak durur,
dostları ne kadar daha uzak duracaktır!
Yalvarışlarla peşlerinden koşar, ama onlar gitmiştir.
8 Bilgelik edinen kendi canını sever.
Anlayışı tutan iyilik bulur.
9 Yalancı tanık cezasız kalmaz.
Yalan söyleyen yok olur.
10 İnce bir yaşam akılsıza yakışmaz,
hizmetçinin beylere hükmetmesi de hiç yakışmaz.
11 Sağduyu insanı yavaş öfkelendirir.
Suçu görmezden gelmek onun yüceliğidir.
12 Kralın öfkesi aslanın kükremesine benzer,
ama lütfu çayır üzerindeki çiğ gibidir.
13 Akılsız bir oğul babasının felaketidir.
Bir kadının ağız kavgası kesintisiz bir damladır.
14 Ev ve zenginlik babalardan mirastır,
ama sağduyulu kadın Yahve'dendir.
15 Tembellik derin bir uyku içine atar.
Avare can açlık çeker.
16 Buyruğu tutan canını korur,
ama kendi yollarını küçümseyen ölür.
17 Yoksula acıyan Yahve'ye ödünç verir,

O da onu ödüllendirir.
18 Oğlunu terbiye et, çünkü umut var,
onun ölümüne gönüllü ortak olma.
19 Öfkeli kişi cezasını çekmelidir,
çünkü onu kurtarırsan, bunu tekrar yapman gerekir.
20 Öğüdü dinle, terbiyeyi kabul et ki,
kendi sonunda bilge olasın.
21 İnsanın yüreğinde çok tasarılar vardır,
ama Yahve'nin öğüdü galip gelir.
22 Kişiyi arzu edilir kılan şey iyiliğidir.
Yoksul biri yalancıdan iyidir.
23 Yahve korkusu yaşama, ardından doygunluğa götürür,
o kişi dinlenir ve sıkıntı ona dokunmaz.
24 Tembel elini tabağa sokar,
onu ağzına geri getirmek bile istemez.
25 Alaycıyı döv saf kişi sağduyu öğrenir,
anlayışlı kişiyi azarla bilgi kazanır.
26 Babasını soyan ve annesini kovan kişi,
utanca neden olan ve yüz karası getiren bir oğuldur.
27 Eğer öğüt dinlemeyi bırakırsan oğlum,
Bilgi sözlerinden saparsın.
28 Bozuk tanık adaletle alay eder,
kötülerin ağzı kötülük yutar.
29 Alaycılar için cezalar,
akılsızların sırtı için dayaklar hazırdır.

20

1 Şarap alaycı, içki kavgacıdır.
Onlar tarafından baştan çıkarılan bilge değildir.
2 Kralın dehşeti aslanın kükremesi gibidir.
Onu öfkelendiren kendi yaşamını kaybeder.
3 Kavgadan uzak durmak insan için onurdur,
her ahmak kavga eder.
4 Tembel kış diye çift sürmez,
bu nedenle hasatta dilenir ve hiçbir şeyi olmaz.
5 İnsanın yüreğindeki niyet derin su gibidir,
ama anlayışlı kişi onu çekip çıkarır.
6 Birçok insan sevgisinin güvenilir olduğunu iddia eder,
ama sadık birini kim bulabilir?
7 Doğru kişi dürüstlük içinde yürür,
ne mutlu kendisinden sonraki çocuklarına.
8 Yargı tahtında oturan kral,
gözleriyle tüm kötülükleri dağıtır.
9 Kim, "Yüreğimi pak kıldım.
Temiz ve günahsızım" diyebilir?
10 Ağırlıkların ve ölçülerin farklı olması,
ikisi de Yahve için iğrençtir.
11 Çocuk bile yaptığı işin temiz ve doğru olup olmadığını,
eylemleriyle belli eder.
12 İşiten kulağı ve gören gözü,

ikisini de Yahve yapmıştır.
13 Uykuyu sevme, yoksa yoksullaşırsın.
Gözlerini aç, ekmeğe doyarsın.
14 Alıcı, "İyi değil, iyi değil" der,
ama kendi yoluna gidince övünür.
15 Altın ve bolca yakut vardır,
ama bilginin dudakları nadir bulunan mücevherdir.
16 Yabancıya kefil olanın giysilerini al,
onu aksi bir kadın için rehin olarak tut.
17 Hileli yiyecek insana tatlı gelir,
ama sonradan ağzı çakılla dolar.
18 Tasarılar öğütle kurulur,
bilge yol gösterişle savaşı sürdür!
19 Laf taşıyan kişi sırları açığa vurur,
bu nedenle dudaklarını geniş açanla arkadaşlık etme.
20 Kim babasına ya da annesine lanet ederse,
onun kandili koyu karanlıkta söndürülür.
21 Başlangıçta çabuk kazanılan miras,
sonunda bereketli olmaz.
22 "Kötülüğün karşılığını vereceğim" deme,
Yahve'yi bekle, O seni kurtarır.
23 Yahve farklılık gösteren ağırlıklardan nefret eder,
dürüst olmayan terazi hoş değildir.
24 İnsanın adımları Yahve'dendir.
O zaman insan kendi yollarını nasıl anlayabilir?
25 Kendini aceleyle adamak,
sonradan antlarını düşünmemek insan için bir tuzaktır.
26 Bilge kral kötüleri ayıklar,
harman döveni onların üzerine sürer.
27 İnsanın ruhu Yahve'nin kandilidir,
insanın en derin yerlerini araştırır.
28 Sevgi ve sadakat kralı güvende tutar.
Onun tahtını sevgi destekler.
29 Gençlerin görkemi onların gücüdür.
Yaşlıların ihtişamı ak saçlarıdır.
30 Yaralayıcı darbeler kötülüğü temizler,
dayak en derin yerleri arındırır.

21

1 Kralın yüreği dereler gibi Yahve'nin elindedir.
Onu dilediği yere çevirir.
2 İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur,
ama yürekleri tartan Yahve'dir.
3 Doğruluk ve adaleti yerine getirmek,
Yahve için kurbandan daha kabule layıktır.
4 Yüksekten bakmak ve gururlu yürek,
kötülerin kandili, günahtır.
5 Çalışkanın tasarıları mutlaka kazanca götürür,
acele eden herkes kesin olarak yoksulluğa koşar.
6 Yalancı dille hazineler edinmek,

ölümü arayanlar için geçici bir buğudur.
7 Kötülerin zorbalığı onları kovar,
çünkü doğru olanı yapmayı reddederler.
8 Suçlunun yolu dolambaçlı,
ama masumun davranışı doğrudur.
9 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
damın köşesinde oturmak daha iyidir.
10 Kötünün canı kötülük çeker,
komşusu onun gözünde hiç merhamet bulmaz.
11 Alaycı cezalandırıldığında saf kişi bilgelik kazanır.
Bilge kişi öğretildiğinde bilgi alır.
12 Adil Olan, kötülerin evini göz önünde bulundurur,
kötüleri yıkıma uğratır.
13 Kim yoksulların feryadına kulaklarını tıkarsa,
o da feryat edecek ama duyulmayacaktır.
14 Gizlide verilen armağan öfkeyi,
örtülü rüşvet şiddetli gazabı yatıştırır.
15 Doğru insan için adaleti yerine getirmek sevinçtir,
ama bu, kötülüğün işçileri için yıkımdır.
16 Anlayış yolundan ayrılan insan,
göçüp gitmiş olan ruhlar topluluğunda dinlenir.
17 Zevki seven yoksul olur,
şarap ve yağ seven zengin olmaz.
18 Kötü insan doğru insanın fidyesidir,
hain de dürüstün.
19 Kavgacı ve huysuz bir kadınla oturmaktansa,
çölde oturmak daha iyidir.
20 Bilgenin oturduğu yerde değerli hazine ve yağ vardır,
ama akılsız kişi onu yutar.
21 Doğruluğun, iyiliğin ardından giden,
yaşam, doğruluk ve onur bulur.
22 Bilge adam güçlülerin kentine tırmanır,
onun güvendiği şeyin gücünü indirir.
23 Ağzına ve diline bekçilik eden,
canını sıkıntılardan korur.
24 Gururlu ve kibirli adamın adı, "Alaycıdır",
gururun kibrinde çalışır.
25 Tembelin isteği onu öldürür,
çünkü elleri çalışmayı reddeder.
26 Gün boyu açgözlülükle imrenenler vardır,
ama doğrular verir ve esirgemez.
27 Kötünün kurbanı iğrençtir,
hele onu kötü düşünceyle getirince!
28 Yalancı tanık yok olur.
Dinleyen kişi sonsuzluğa konuşur.
29 Kötü kişi yüzünü sertleştirir,
ama dürüst insan yollarını pekiştirir.
30 Yahve'ye karşı ne bilgelik,
ne anlayış, ne de öğüt vardır.
31 At savaş günü için hazırlanır,
ama zafer Yahve'yledir.

22

1 İyi ad büyük zenginlikten daha beğenilirdir,
sevgi dolu iyilik gümüş ve altından daha iyidir.
2 Zenginle yoksulun ortak yanı şu:
Hepsini yapan Yahve'dir.
3 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve saklanır,
ama saf kişi geçip gider ve bunun acısını çeker.
4 Alçakgönüllülüğün ve Yahve korkusunun sonucu,
servet, onur ve yaşamdır.
5 Dikenler ve tuzaklar kötülerin yolundadır,
canını koruyan onlardan uzak durur.
6 Çocuğu gitmesi gereken yola göre eğit,
yaşlandığında da o yoldan ayrılmaz.
7 Zenginler yoksullara hükmeder.
Borç alan borç verenin hizmetkârıdır.
8 Kötülük eken bela biçer,
öfkesinin değneği yok olur.
9 Gözü cömert olan kutsanır,
çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
10 Alaycıyı kov, kavga sona erer,
evet, çekişmeler ve hakaretler son bulur.
11 Yürek paklığını seven,
lütufkâr konuşan kişi,
kralın dostudur.
12 Yahve'nin gözleri bilgiyi korur,
ama sadakatsizin sözlerini boşa çıkarır.
13 Tembel, "Dışarıda aslan var!
Sokaklarda öldürülürüm!" der.
14 Zina eden kadının ağzı derin bir çukurdur.
Yahve'nin gazabı altında olan kişi oraya düşer.
15 Akılsızlık çocuğun yüreğinde bağlıdır,
terbiye değneği onu ondan uzaklaştırır.
16 Kendi artışı için yoksulu ezen ve zengine veren kişi,
ikisi de yoksullaşır.
17 Kulağını çevir ve bilgelerin sözlerini dinle.
Yüreğin öğrettiklerimi uygulasın.
18 Çünkü onları içinde saklarsan,
eğer hepsi dudaklarında hazırsa hoştur bu.
19 Bugün sana, evet, sana öğretiyorum,
öyle ki güvenin Yahve'de olsun.
20 Sana öğüt ve bilgi içeren
otuz harika söz yazmadım mı?
21 Sana gerçeği, güvenilir sözleri öğretmek
ve seni gönderenlere sağlam yanıtlar veresin diye.
22 Yoksulu yoksul olduğu için sömürme,
muhtacı mahkemede ezme.
23 Çünkü Yahve onların davasını savunur,
onları soyanların canlarını soyar.
24 Öfkeli kişiyle arkadaşlık etme,
hiddet barındıranla takılma.
25 Yoksa onun yollarını öğrenir,

canını tuzağa düşürürsün.
26 El vuruşturanlardan,
borca kefil olanlardan olma.
27 Eğer borcunu ödeyecek varlığın yoksa,
neden altındaki yatağını alsın?
28 Atalarının diktiği eski sınır taşını
yerinden oynatma.
29 İşinde usta birini görüyor musun?
o krallara hizmet eder.
Tanınmayan insanlara hizmet etmez.

23

1 Bir hükümdarla yemeğe oturduğunda,
önünde olanı dikkatle düşün.
2 Eğer iştahlı biriysen,
kendi boğazına bıçağı yerleştir.
3 Onun lezzetli yemeklerine heveslenme,
çünkü onlar hileli yemeklerdir.
4 Zengin olmak için kendini yorma.
Bilgeliğinle kendini dizginle.
5 Olmayan şeye neden göz dikiyorsun?
Çünkü zenginlik mutlaka kanatlanır, kartal gibi gökyüzüne uçar.
6 Gözü cimri olanın yemeğini yeme,
onun lezzetlerini de canın çekmesin,
7 çünkü adam nasıl hesap ederse, kendisi öyledir.
Sana, "Ye, iç!" der. Ama yüreği seninle değildir.
8 Yediğin lokmayı kusarsın,
hoş sözlerini de boşa harcarsın.
9 Akılsızın kulağına konuşma,
çünkü sözlerindeki bilgeliği küçümser.
10 Eski sınır taşını yerinden oynatma,
yetimlerin tarlalarına el sürme.
11 Çünkü onların Koruyucu'su güçlüdür.
Davalarını sana karşı savunur.
12 Yüreğini terbiyeye,
kulaklarını bilgi sözlerine ver.
13 Terbiyeyi çocuktan esirgeme.
Eğer onu değnekle döversen ölmez.
14 Onu değnekle döversen,
canını da Şeol'den* kurtarırsın.
15 Oğlum, eğer yüreğin bilgeyse,
o zaman yüreğim, evet, yüreğim sevinir.
16 Evet, yüreğim sevinecek,
dudakların doğru olanı konuştuğunda.
17 Yüreğin günahkârlara imrenmesin,
aksine gün boyu Yahve'den kork.
18 Gerçekten de geleceğe dair bir umut vardır,
umudun da yok edilemez.
19 Oğlum, dinle ve bilge ol,

* **23:14** Şeol ölüler diyarıdır.

yüreğini doğru yolda tut.
20 Çok fazla şarap içenlerle,
ya da ete düşkün oburların arasında bulunma.
21 Çünkü sarhoşlar ve oburlar yoksullaşır,
uyuşukluk onlara paçavra giydirir.
22 Sana yaşam veren babanın sözünü dinle,
yaşlandığı zaman anneni küçümseme.
23 Gerçeği satın al ve onu satma.
Bilgelik, terbiye ve anlayış edin.
24 Doğrunun babası büyük sevinç duyar.
Bilge çocuğun babası onunla sevinir.
25 Babanla annen sevinsin!
Seni doğuran sevinsin!
26 Oğlum, yüreğini bana ver,
gözlerin yollarımda olsun.
27 Fahişe için derin bir çukur vardır,
dik başlı kadın dar bir kuyudur.
28 Evet, bir haydut gibi pusuda yatar,
insanlar arasında sadık olmayanları çoğaltır.
29 Ah çeken kim?
Kim kederli?
Kim kavgalı?
Kimin yakınmaları var?
Kim boşuna yaralandı?
Kimin gözleri kan çanağı?
30 Şarabın başında uzun süre kalanlar, Karışık şarap aramaya gidenlerdir.
31 Şarabın kızıl olmasına,
kadehte ışıldamasına,
kolayca aşağı inivermesine bakma.
32 Sonunda yılan gibi ısırır,
engerek gibi zehirler.
33 Gözlerin tuhaf şeyler görür,
aklın da kafa karıştırıcı şeyler hayal eder.
34 Evet, denizin ortasında yatan,
ya da gemi direğinin başında yatan biri gibi olursun.
35 Bana vurdular ama yaralanmadım!
Beni dövdüler ama hissetmedim!
Ne zaman ayılacağım?
Tekrar yapabilir, daha fazlasını ararım.

24

1 Kötü kişilere imrenme,
ne de onlarla birlikte olmayı dile.
2 Çünkü onların yürekleri zorbalık tasarlar,
dudakları kötülük hakkında konuşur.
3 Ev bilgelikle yapılır,
anlayışla kurulur,
4 bilgi sayesinde odaları
her çeşit nadir ve güzel hazineyle dolar.
5 Bilge adamın büyük gücü vardır.
Anlayışlı adam gücünü artırır,

6 çünkü bilgece rehberlikle savaşını yürütürsün,
zafer birçok danışmanla kazanılır.
7 Bilgelik akılsız için çok yüksektir.
Kent kapısında ağzını açmaz.
8 Kötülük tasarlayana
düzenbaz denir.
9 Akılsızın entrikaları günahtır.
Alaycıdan insanlar nefret eder.
10 Sıkıntı zamanında yalpalarsan,
gücün azdır.
11 Ölüme götürülenleri kurtar!
Kıyıma sendeleyerek gidenleri durdur.
12 "Bak, bunu bilmiyorduk" dersen,
yürekleri tartan bunu görmez mi?
Senin canını koruyan, bunu bilmez mi?
Herkese işine göre geri vermez mi?
13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir,
süzme bal damağına tatlıdır.
14 Bilgeliği bilmek de canın için öyledir.
Eğer onu bulduysan, ödülü de vardır,
umudun kesilmez.
15 Ey kötü kişi, doğruların konutuna karşı pusuya yatma.
Onun dinlenme yerini yok etme.
16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşer ve yeniden kalkar,
ama kötüler felaketle çöker.
17 Düşmanın düştüğünde sevinme.
O yıkılınca yüreğin memnun olmasın,
18 yoksa Yahve bunu görür ve hoşuna gitmez,
ve gazabını ondan çevirir.
19 Kötülük edenler yüzünden kendini üzme,
ne de kötülere imren,
20 Çünkü kötü insana ödül verilmeyecek.
Kötülerin kandili sönecek.
21 Oğlum Yahve'den ve kraldan kork.
Başkaldıranlara katılma.
22 Çünkü onların felaketi ansızın gelir.
Her ikisinden de nasıl bir yıkım geleceğini kim bilir?
23 Bunlar da bilgelerin sözleridir:
Yargıda taraf tutmak iyi değildir.
24 Kötüye, "Sen doğrusun" diyeni,
halklar lanetler ve uluslar ondan tiksinir,
25 ama suçluyu mahkûm edenlerin durumu iyidir,
üstlerine zengin bereket gelir.
26 Dürüst bir yanıt
dudakları öpmek gibidir.
27 Dışardaki işini hazırla,
tarlalarını hazır duruma getir.
Ondan sonra evini yap.
28 Komşuna karşı nedensiz yere tanıklık etme.
Dudaklarınla aldatma.
29 "Bana yaptığının aynısını ben de ona yapacağım.

Adama işine göre karşılık vereceğim” deme.
30 Tembelin tarlasından,
anlayışsız insanın bağından geçtim.
31 İşte, her yanında dikenler büyümüş,
üstü ısırganlarla kaplanmış,
taş duvarı da yıkılmıştı.
32 O zaman gördüm, iyice düşündüm.
Baktım ve ders aldım:
33 Biraz uyku, biraz uyuklama,
Uyumak için biraz elleri kavuşturma,
34 yoksulluğun da bir haydut gibi,
yokluğun silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelir.

25

1 Bunlar da Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamlarının derlediği,
Solomon'un özdeyişleridir.
2 Bir şeyi gizlemek Tanrı'nın yüceliğidir,
ama kralların yüceliği bir şeyi açığa çıkarmaktır.
3 Göklerin yüksekliği ve yerin derinliği neyse,
kralların yürekleri de araştırılamaz.
4 Cürufu gümüşten ayır,
işlenecek madde ortaya çıkar.
5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştır,
böylece onun tahtı doğrulukta pekişir.
6 Kralın önünde kendini yüceltme,
ya da büyüklerin arasında yer talep etme,
7 çünkü gözlerinle gördüğün beyin önünde
aşağı indirilmendense,
sana, “Buraya çık” denmesi daha iyidir.
8 Suçlamalarını mahkemeye getirmekte acele etme.
Komşun seni utandırınca, sonunda ne yapacaksın?
9 Davanı komşunla tartış,
ama başkasının güvenine ihanet etme.
10 Yoksa bunu duyan seni utandırır,
kötü ünün senden bir daha ayrılmaz.
11 Yerinde söylenen söz,
gümüş içinde dizilmiş altın elmalar gibidir.
12 Altın küpe, saf altından süs neyse,
bilgenin azarı da söz dinleyen kulak için öyledir.
13 Hasat zamanında karın soğuğu neyse,
sadık bir haberci de kendisini gönderenlere öyledir,
çünkü efendilerinin canını tazeler.
14 Yağmursuz bulutlar ve rüzgâr neyse,
yalan armağanlarla övünen kişi de öyledir.
15 Hükümdar sabırla ikna edilir.
Yumuşak dil kemiği kırar.
16 Bal buldun mu?
Kendine yetecek kadar ye,
yoksa çok yersen kusarsın.
17 Komşunun evinde ayağın seyrek bulunsun,
yoksa bıkar ve senden nefret eder.

18 Komşusuna karşı yalancı tanıklık eden kişi,
sopa, kılıç ya da sivri ok gibidir.
19 Sıkıntı zamanında sadakatsiz birine güvenmek,
çürük dişe ya da topal ayağa benzer.
20 Soğuk havada giysilerini alan
ya da sodaya sirke neyse,
yüreği ağır olana ezgiler söyleyen kişi de öyledir.
21 Düşmanın acıkmışsa,
yemesi için ona yiyecek ver.
Susamışsa içmesi için ona su ver.
22 Çünkü onun başına korlar yığarsın,
Yahve de seni ödüllendirir.
23 Kuzey rüzgârı yağmur getirir,
iftiracı dil de yüzü öfkelendirir.
24 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
damın köşesinde oturmak daha iyidir.
25 Susamış cana soğuk su nasılsa,
uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
26 Bulandırılmış pınar ve kirletilmiş kuyu nasılsa,
kötünün önünde çöken doğru kişi de öyledir.
27 Çok bal yemek iyi değildir,
insanın kendi saygınlığını araması da onurlu değildir.
28 Ruhunu dizginlemeyen kişi,
yıkılmış sursuz kent gibidir.

26

1 Yazın kar, hasatta yağmur gibi,
onur da akılsıza yakışmaz.
2 Öteye beriye uçan serçe gibi,
ok gibi fırlayan kırlangıç gibi,
hak edilmemiş lanet de yer bulmaz.
3 Ata kırbaç, eşeğe gem,
akılsızların sırtına da değnek!
4 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt verme,
yoksa sen de onun gibi olursun.
5 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt ver,
yoksa kendi gözünde bilge olur.
6 Akılsız biriyle haber gönderen kişi,
kendi ayaklarını keser ve şiddet içer.
7 Topalın sarkık bacakları neyse,
akılsızların ağzındaki benzetme de öyledir.
8 Taşı sapana bağlayan biri neyse,
akılsızı da onurlandıran öyledir.
9 Sarhoşun elindeki dikenli çalı neyse,
akılsızların ağzındaki benzetme öyledir.
10 Herkesi yaralayan okçu neyse,
akılsızı ya da yoldan geçenleri
ücretle tutan kişi de öyledir.
11 Kusmuğuna dönen köpek neyse,
ahmaklığını tekrarlayan akılsız da öyledir.
12 Kendi gözünde bilge olan bir kişiyi gördün mü?

Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
13 Tembel, “Yolda aslan var!
Vahşi bir aslan sokaklarda dolaşıyor!” der.
14 Kapının kendi menteşeleri üzerinde döndüğü gibi,
tembel de yatağında öyle döner.
15 Tembel elini tabağa daldırır.
Onu tekrar ağzına götüremeyecek kadar tembeldir.
16 Tembel kendi gözünde,
akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilgedir.
17 Yoldan geçen köpeğin kulaklarından yakalayan biri neyse,
kendine ait olmayan kavgaya karışan da öyledir.
18 Meşaleler, oklar ve ölüm saçan bir deli neyse,
19 komşusunu aldatıp da,
“Şaka yapıyordum” diyen biri de öyledir.
20 Odun olmadığında ateş söner.
Dedikodu olmadığında kavga biter.
21 Kor için kömür, ateş için odun neyse,
kavgacı adam da çekişmeyi alevlendirmek için öyledir.
22 Fısıltıcının sözleri tatlı lokmalar gibidir,
en derin yerlere kadar iner.
23 Kötü yürekli hararetli insanın dudakları,
toprak kap üstündeki gümüş cürufa benzer.
24 Kötü kişi dudaklarıyla kendini gizler,
ama yüreğinde kötülük barındırır.
25 Konuşması hoş olduğunda ona inanma,
çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
26 Kötülüğü hileyle gizlenmiş olabilir,
ama kötülüğü toplulukta meydana çıkar.
27 Çukur kazan içine düşer,
taş yuvarlayana taş geri döner.
28 Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder,
yaltaklanan ağız da harap eder.

27

1 Yarınla övünme,
çünkü günün ne getireceğini bilemezsin.
2 Seni kendi ağzın değil,
bir başkası övsün.
3 Taş ağırdır, kum yüktür,
ama akılsızın kışkırtması ikisinden de ağırdır.
4 Öfke acımasızdır, hiddet dayanılmazdır,
ama kıskançlığın karşısında kim durabilir?
5 Açık azarlama,
gizli sevgiden daha iyidir.
6 Düşmanın öpücükleri bol olsa da,
dostun yaralamaları sadıktır.
7 Tok can petek balından tiksinir,
aç cana her acı şey tatlı gelir.
8 Yuvasından uzak kalan kuş neyse,
evinden uzak kalan insan da öyledir.
9 Güzel koku ve buhur yüreği sevindirir,

bir adamın dostunun samimi öğüdü de öyle.
10 Kendi dostunu, babanın dostunu da bırakma.
Felaket gününde kardeşinin evine gitme.
Yakın komşu uzak kardeşten iyidir.
11 Bilge ol, oğlum,
yüreğime sevinç getir,
o zaman bana eziyet edene yanıt verebilirim.
12 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve sığınır,
ama akılsız devam eder ve acısını çeker.
13 Yabancıya kefil olanın elbisesini al.
Onu dikbaşlı kadın için tut.
14 Sabah erkenden komşusunu yüksek sesle kutsayan kişi,
bu onun tarafından lanet sayılır.
15 Yağmurlu günde dinmeyen damlayla
kavgacı kadın birbirine benzer.
16 Onu dizginlemek rüzgârı dizginlemeye,
ya da yağı sağ elinde tutmaya benzer.
17 Demir demiri biler,
insan da dostunun yüzünü öyle biler.
18 İncir ağacını budayan meyvesini yer.
Efendisine göz kulak olan kişi onurlandırılır.
19 Suyun yüzü yansıttığı gibi,
insanın yüreği de insanı yansıtır.
20 Şeol* ve Avadon† asla doymaz,
insanın gözü de asla doymaz.
21 Pota gümüş içindir,
ocak da altın için,
ama insanı arıtan onun övgüsüdür.
22 Akılsızı havanda tahılla birlikte tokmakla dövsen de,
ahmaklığı ondan çıkmaz.
23 Sürünün durumunu iyi bil,
sığırlarına da dikkat et.
24 Çünkü zenginlik daimi değildir,
taç da tüm kuşaklar boyunca durur mu?
25 Saman kaldırılır, yeni ürün görünür,
tepelerin otları toplanır.
26 Kuzular senin giysin için,
keçiler de tarlanın ücreti.
27 Senin yiyeceğin için,
ailenin yiyeceği ve hizmetçi kızların beslenmesi için
bol miktarda keçilerin sütü vardır.

28

1 Kötü kişi kovalayan olmasa da kaçar,
ama doğrular aslan gibi cesurdur.
2 Ayaklanmada, ülkenin çok önderi olur,
ama düzen anlayışlı ve bilgili bir kişi tarafından sağlanır.
3 Yoksula zulmeden muhtaç kişi,
geride ürün bırakmayan sağanak yağmur gibidir.

* **27:20** Şeol ölüler diyarıdır. † **27:20** Avadon yıkım diyarıdır.

4 Yasayı terk edenler kötüyü överler,
ama yasayı tutanlar onlarla uğraşırlar.
5 Kötüler adaletten anlamazlar,
ama Yahve'yi arayanlar onu tümüyle anlarlar.
6 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
zengin olup da kendi sapkın yollarında yürüyenden iyidir.
7 Yasayı tutan bilge oğuldur,
ama oburlarla arkadaşlık eden babasını utandırır.
8 Servetini aşırı faizle artıran,
onu yoksullara acıyan biri için toplar.
9 Yasayı duymaktan kulağını çevirenin,
duası bile iğrençtir.
10 Kim doğruları kötü yola saptırırsa,
o kişi kendi tuzağına düşer,
ama suçsuzlar iyiliği miras alacak.
11 Zengin kişi kendi gözünde bilgedir,
ama anlayışlı yoksul onun içini görür.
12 Doğrular kazandığında büyük coşku olur,
ama kötüler yükseldiğinde insanlar saklanır.
13 Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
ama onları itiraf edip bırakan merhamet bulur.
14 Ne mutlu her zaman korkan insana,
ama yüreğini katılaştıran belaya düşer.
15 Kükreyen aslan ya da saldırgan ayı neyse,
çaresiz halk üzerindeki kötü hükümdar da öyledir.
16 Zalim hükümdar sağduyudan yoksundur.
Haksız kazançtan nefret edenin günleri uzun olur.
17 Kan suçundan dolayı azap çeken adam,
ölene dek kaçak kalır.
Kimse ona destek çıkmaz.
18 Suçsuzca yürüyen güvenlikte olur,
sapık yolları olan ansızın düşer.
19 Toprağını işleyenin yiyeceği bol olur,
ama hayaller peşinde koşan yoksulluğa doyar.
20 Sadık insanın bereketleri boldur,
ama zengin olmaya heveslenen cezasız kalmaz.
21 Taraf tutmak iyi değildir,
insan bir parça ekmek için suç işler.
22 Cimri kişi zenginliğin peşinde koşar,
yoksulluğun kendisini beklediğini bilmez.
23 Bir kişiyi azarlayan sonunda
diliyle pohpohlayandan daha çok lütuf bulur.
24 Kim babasını ya da annesini soyar ve,
"Yanlış değil" derse,
yok ediciyle ortaktır.
25 Açgözlü kişi çekişmeyi kışkırtır,
ama Yahve'ye güvenen başarılı olur.
26 Kendine güvenen akılsızdır,
ama bilgelikte yürüyen güvenlikte olur.
27 Yoksula verenin eksiği olmaz,

ama gözünü kapatanın laneti çok olur.
28 Kötüler yükselince insanlar saklanır,
ama onlar yok olunca doğrular dallanıp budaklanır.

29

1 Çok kez azarlanan ve ensesini sertleştiren kişi,
ansızın mahvolacak, çare yok.
2 Doğrular dallanıp budaklanınca halk sevinir,
ama kötüler hükmedince halk inler.
3 Bilgeliği seven babasına sevinç getirir,
fahişelerle dostluk eden servetini çarçur eder.
4 Kral adaletle ülkeyi sağlamlaştırır,
ama rüşvet alan onu yerle bir eder.
5 Komşusunu pohpohlayan kişi,
onun ayakları için ağ serer.
6 Kötü kişi kendi günahı tarafından tuzağa düşürülür,
ama doğru kişi şarkı söyleyip sevinebilir.
7 Doğru kişi yoksullar için adalete önem verir.
Kötüler bilgiyle ilgilenmezler.
8 Alaycılar kenti karıştırır,
ama bilgeler öfkeyi yatıştırır.
9 Eğer akıllı biri bir akılsızla mahkemeye giderse,
akılsız hiddetlenir ya da alay eder ve barış olmaz.
10 Kana susamışlar, dürüst kişiden nefret ederler,
ve onlar doğrunun hayatının peşindedirler.
11 Akılsız bütün öfkesini açığa vurur,
ama bilge kişi kendini denetler.
12 Eğer bir hükümdar yalanları dinlerse,
onun tüm görevlileri kötüdür.
13 Yoksulla zalimin ortak yanı şudur:
İkisinin de gözünü açan Yahve'dir.
14 Yoksulları adaletle yargılayan kralın tahtı
Daima pekişir.
15 Terbiye değneği bilgelik verir,
ama kendi başına bırakılan çocuk annesini utandırır.
16 Kötüler çoğalınca günah çoğalır,
ama doğrular onların düşüşünü görecektir.
17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecektir,
evet, canına sevinç getirecektir.
18 Esin olmadığında halk dizginleri çıkarıp atar,
ama yasayı tutan kutsanır.
19 Hizmetçi sözlerle terbiye edilmez,
anlasa da yanıt vermez.
20 Sözlerinde aceleci birini görüyor musun?
Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
21 Hizmetçisini çocukluğundan beri şımartan,
sonunda o kendisine bir oğul olur.
22 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır.
Hiddetli insanın de günahı bol olur.
23 İnsanın gururu onu alçaltır,

ama alçalmış ruh onur kazanır.
24 Hırsızla ortak olan kendi canına düşmandır.
Ant içer ama tanıklık etmeye cesaret etmez.
25 İnsan korkusu tuzaktır,
ama güvenini Yahve'ye bağlayan emniyette olur.
26 Birçokları hükümdarın lütfunu arar,
ama insanın adaleti Yahve'den gelir.
27 Dürüst olmayan kişi doğru kişiden nefret eder,
kendi yollarında doğru olanlar kötülerden nefret eder.

30

1 Yake oğlu Agur'un sözleri; Vahiy:
Adam İtiel'e, İtiel'e ve Ukal'a şöyle diyor:
2 "Gerçekten ben en cahil insanım,
ben de insan anlayışı yok.
3 Ben bilgeliği öğrenmedim,
ne de Kutsal Olan'ın bilgisine sahibim.
4 Kim göğe çıkıp indi? Rüzgârı kim avuçlarında topladı?
Giysileriyle suları kim sınırlandırdı?
Dünyanın uçlarını kim kurdu?
Eğer biliyorsan, adı nedir, oğlunun adı nedir?"
5 "Tanrı'nın her sözü kusursuzdur.
Kendisine sığınanlara kalkandır.
6 O'nun sözlerine bir şey katma,
yoksa seni azarlar, sen de yalancı çıkarsın."
7 "Senden iki şey istedim.
Ben ölmeden onları benden yoksun bırakma.
8 Sahtekârlığı ve yalanları benden uzaklaştır.
Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver.
İhtiyacım olan yiyecekle beni besle,
9 yoksa doyup da seni inkâr eder,
'Yahve kimdir?' derim,
ya da yoksul olup hırsızlık yapar,
Tanrı'mın adını lekelerim."
10 "Hizmetkârı efendisine kötüleme,
yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.
11 Babalarına lanet eden,
annelerini kutsamayan bir nesil var.
12 Kendi gözlerinde temiz,
pisliğinden yıkanmamış bir nesil.
13 O nesil ki, gözleri ne yüksekte!
Göz kapakları yukarı kalkıktır.
14 Yeryüzünden yoksulları,
insanlar arasındaki muhtaçları yutmak için,
dişleri kılıç gibi, çeneleri bıçak gibi olan bir nesildir."
15 "Sülüğün iki kızı vardır:
'Ver, ver'dir."
"Asla doymayan üç şey,
'Yeter! demeyen dört şey:

16 Şeol,*
kısır rahim, suya doymayan toprak,
'Yeter!' demeyen ateş."
17 "Babasıyla alay eden,
annesine itaati küçümseyen gözü,
vadideki kargalar ayıracak,
kartal yavruları yiyecek."
18 "Benim için hayret verici üç şey var,
anlamadığım dört şey:
19 Kartalın havadaki yolu,
yılanın kaya üzerindeki yolu,
denizin ortasında geminin yolu
ve bir erkeğin bir kızla olan yolu."
20 "Zina eden kadının yolu da öyledir:
Yer, ağzını siler,
ve 'Ben yanlış bir şey yapmadım' der."
21 "Yeryüzü üç şey yüzünden sarsılır,
dört şeyin altında dayanamaz:
22 Hizmetçi kral olduğunda,
akılsız yiyeceğe doyduğunda.
23 Sevilmeyen kadın evlendiğinde,
hizmetçisi hanımının yerine geçtiğinde."
24 "Yeryüzünde dört küçük şey vardır,
ama onlar son derece bilgedir:
25 Karıncalar güçlü bir halk değildir,
yine de yiyeceklerini yazın sağlarlar.
26 Kaya tavşanları zayıf bir halktır,
ama yine de yuvalarını kayalara yaparlar.
27 Çekirgelerin kralı yoktur,
ama sıralar halinde ilerlerler.
28 Kertenkeleyi elle yakalayabilirsin,
ama o kralların saraylarındadır."
29 "Yürüyüşte muhteşem üç şey var,
gidişi görkemli dört şey:
30 Hayvanlar arasında en güçlü olan
ve hiçbir şekilde geri dönmeyen aslan,
31 tazı, teke
ve kendisine karşı hiç başkaldırının olmadığı kral."
32 "Eğer kendini yükselterek akılsızlık ettiysen,
ya da kötülük düşündüysen, Elini ağzının üzerine koy.
33 Çünkü sütü çalkalayınca yağ,
burnu sıkınca kan çıktığı gibi,
öfkeyi, zorlayınca da kavga çıkar."

31

1 Kral Lamuel'in sözleri— annesinin ona öğrettiği vahiy.
2 "Oğlum!
Rahmimin oğlu!
Adaklarımın oğlu!
3 Gücünü kadınlara,

* **30:16** Şeol ölüler diyarıdır.

yollarını kralları yok eden şeylere verme.
4 Krallar için değildir,
ey Lemuel, şarap içmek krallar için değildir,
ne de beylere, 'Ağır içki nerede?' demek olmaz.
5 Yoksa içerler yasayı unuturlar,
adaleti de düşkünler için saptırırlar.
6 Ağır içkiyi ölmeye yakın olana,
şarabı canında acılık bulunanlara verin.
7 Bırak içsin, yoksulluğunu unutsun,
artık sefaletini de hatırlamasın.
8 Ağzını dilsiz için,
bütün kimsesizlerin davası için aç.
9 Ağzını aç, doğrulukla yargıla,
yoksullara ve muhtaçlara adalet ver."
10 *Değerli bir kadını kim bulabilir?
Onun değeri yakutların çok üstündedir.
11 Kocasının yüreği ona güvenir.
Adamın kazancı eksik olmaz.
12 Kadın ona kötülük değil,
yaşamının tüm günlerinde iyilik eder.
13 Yün ve keten arar,
istekli bir şekilde elleriyle çalışır.
14 Ticaret gemileri gibidir.
Ekmeğini uzaktan getirir.
15 Daha geceyken kalkar,
ev halkına yiyecek,
hizmetçi kızlarına paylarını verir.
16 Bir tarlayı gözüne kestirir ve satın alır.
Ellerinin ürünüyle bağ diker.
17 Belini güçle kuşatır,
ellerini güçlendirir.
18 Ticaretinin kazançlı olduğunun farkındadır.
Geceleyin kandili sönmez.
19 Ellerini örekeye koyar,
elleri iği tutar.
20 Yoksullara kollarını açar,
evet, muhtaca ellerini uzatır.
21 Ev halkı için kardan korkmaz,
çünkü bütün ev halkı kırmızıyla kuşanmıştır.
22 Kendisine halılar yapar,
giysileri ince keten ve mordur.
23 Kocası ülkenin ihtiyarları arasında otururken,
kent kapısında saygı görür.
24 Keten giysiler yapar ve satar,
tüccara kuşaklar teslim eder.
25 Güç ve saygınlık onun giysisidir.
Geleceğe güler.
26 Ağzını bilgelikle açar.
Hoş öğüt onun dilindedir.

* **31:10** Solomon'un Özdeyişleri 31:10-31, her bir dizenin İbranice alfabesinin her harfiyle sırayla başladığı bir akrostiş oluşturur.

27 Ev halkının işlerine iyi bakar,
tembellik ekmeği yemez.
28 Çocukları ayağa kalkar ve ona kutsanmış der.
Kocası da onu över:
29 “Birçok kadın soylu işler yapar,
ama sen hepsinden üstünsün.”
30 Çekicilik aldatıcıdır, güzellik de boştur,
ama Yahve'den korkan kadın övülür.
31 Ellerinin ürününden ona verin!
İşleri onu kent kapısında övsün!

VAİz

1 Yeruşalem'de kral olan David oğlu Vaiz'in sözleri:
2 Vaiz, “Boşların boşu,” diyor; “Boşların boşu, her şey boştur.”
3 İnsanın güneş altında uğraştığı bütün emeğinden kazancı nedir?
4 Bir kuşak geçer, öbür kuşak gelir; ama yeryüzü daima durur.
5 Güneş doğar, güneş batar ve doğduğu yere koşar.
6 Rüzgâr güneye doğru gider, kuzeye döner. Döne döne gider ve rüzgâr yine kendi yollarına döner.
7 Bütün ırmaklar denize akar, ama deniz dolmaz. Irmaklar aktığı yere, yine oraya akarlar.
8 Her şey dile getirilemeyecek kadar yorgunlukla dolu. Göz görmekle doymaz, kulak duymakla dolmaz.
9 Ne olduysa, olacak olan odur, ne yapıldıysa, yapılacak olan da odur; güneş altında yeni bir şey yok.
10 “İşte* bu yeni” denebilecek bir şey var mı? Çok eskiden, bizden önceki çağlarda olmuştur.
11 Öncekinin anısı yok, kendilerinden sonra gelecek olanlar arasında sonrakinin de anısı olmayacak.
12 Ben, Vaiz, Yeruşalem'de İsrael üzerinde kraldım.
13 Göklerin altında yapılmakta olan her şey hakkında bilgelikle araştırmak ve soruşturmak için yüreğimi verdim. Tanrı'nın† insanoğullarına sıkıntı çekmeleri için verdiği ağır bir yüktür bu.
14 Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; ve işte, hepsi boş ve rüzgârı kovalamaktır.
15 Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
16 Kendi kendime, “İşte, Yeruşalem'de benden önce olanların hepsinden daha büyük bilgelik edindim. Evet, yüreğim bilgelik ve bilgi konusunda çok şey deneyimledi.” dedim.
17 Yüreğimi bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı bilmeye adadım. Anladım ki, bu da rüzgârı kovalamakmış.
18 Çünkü çok bilgelikte çok keder var; bilgi artıran da acıyı artırır.

2

1 Yüreğimde, “Hadi, seni neşeyle sınayacağım; bu yüzden zevk al” dedim; ve işte, bu da boştur.
2 Gülmek için, “Bu akılsızlıktır” neşe için de, “Bu ne işe yarar?” dedim.
3 Yüreğim bana bilgelikle yol gösterirken, bedenimi şarapla nasıl neşelendireceğimi, akılsızlığı da nasıl ele geçireceğimi yüreğimde araştırdım; ta ki, insanoğullarının yaşamlarının bütün günlerinde gök altında yapmaları gereken iyiliği görene kadar.
4 Büyük işler yaptım. Kendime evler yaptım. Kendim için bağlar diktim.
5 Kendime bahçeler ve parklar yaptım ve onlarda her türlü meyve ağaçları diktim.

---

* **1:10** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:13** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir.

6 Ağaçların yetiştiği ormanı sulamak için kendim için su havuzları yaptım.
7 Erkek ve kadın hizmetçiler satın aldım ve evimde doğan hizmetçilerim oldu. Yeruşalem'de de benden önce olanların hepsinden daha çok sığır ve koyun malım vardı.
8 Kendim için gümüş ve altın, kralların ve illerin hazinesini de topladım. Kendime erkek ve kadın şarkıcılar ve insanoğullarının zevklerini, her çeşit çalgıyı edindim.
9 Böylece büyük oldum ve Yeruşalem'de benden önce olanların hepsinden daha çok büyüdüm. Bilgeliğim de bende kaldı.
10 Gözlerimin arzuladığı her şeyi onlardan esirgemedim. Yüreğimi hiçbir sevinçten alıkoymadım, çünkü yüreğim bütün emeğimden ötürü sevinçliydi, bütün emeğimden payım da buydu.
11 Sonra ellerimin yaptığı bütün işlere, yapmak için çektiğim emeğe baktım; ve işte, hepsi boştu ve rüzgârı kovalamaktı, ve güneşin altında hiçbir kazanç yoktu.

12 Kendimi bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı düşünmeye çevirdim; çünkü kralın yerine geçecek olan ne yapabilir? Çoktan yapılmış olanı.
13 Sonra ışığın karanlığa üstün geldiği gibi, bilgeliğin de akılsızlığa üstün geldiğini gördüm.
14 Bilgenin gözleri başındadır, akılsız karanlıkta yürür. Ama hepsinin başına aynı olayın geldiğini gördüm.
15 Sonra yüreğimde, "Akılsızın başına gelen benim de başıma gelecek. Öyleyse ben neden daha bilgeyim?" dedim. Sonra içimden, bu da boştur dedim.
16 Çünkü akıllının da akılsızın da sonsuza dek anısı yoktur. Çünkü gelecek günlerde her şey çoktan unutulmuş olacaktır. Gerçekten de akıllı adam da akılsız gibi ölmelidir!

17 Bu yüzden hayattan nefret ettim. Çünkü güneş altında yapılan iş bana ağır geldi. Çünkü her şey boş ve rüzgârı kovalamaktır.
18 Güneşin altında çektiğim bütün emeğimden nefret ettim. Çünkü onu benden sonra gelecek adama bırakmak zorundayım.
19 Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Ama çektiğim ve kendimi güneş altında bilge gösterdiğim bütün emeğim üzerinde hüküm sürecek. Bu da boştur.

20 Bu yüzden güneşin altında çektiğim bütün emekten dolayı yüreğimi umutsuzluğa sevketmeye başladım.
21 Çünkü emeği bilgelikle, bilgiyle ve beceriklilikle olan bir adam vardır; ama onu emek vermemiş olan bir adama pay olarak bırakır. Bu da boş ve büyük bir kötülüktür.
22 Çünkü insanın güneşin altında çektiği bütün emeğinden ve yüreğinin çabasından ne kazancı var?
23 Çünkü bütün günleri üzüntüdür, emeği de kederdir; evet, gece bile yüreği rahat etmez. Bu da boştur.
24 İnsan için yemekten, içmekten ve emeğiyle canını sevindirmekten daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'nın elindendir.
25 Çünkü benden daha çok kim yiyebilir ya da kim zevk alabilir?
26 Çünkü Tanrı, bilgeliği, bilgiyi ve sevinci kendisini hoşnut eden insana verir; ancak Tanrı kendisini hoşnut edene versin diye, toplama ve yığma zahmetini günahkâra verir. Bu da boş ve rüzgârı kovalamaktır.

3

1 Her şeyin bir mevsimi, gökler altında her işin bir zamanı vardır.
2 Doğmanın zamanı var,
ölmenin de zamanı var;
dikmenin zamanı var,
dikilmiş olanı sökmenin de zamanı var;
3 öldürmenin zamanı var,
İyileştirmenin de zamanı var;
yıkmanın zamanı var,
bina etmenin de zamanı var;
4 ağlamanın zamanı var,
gülmenin de zamanı var;
yas tutmanın zamanı var,
oynamanın da zamanı var;
5 taşları atmanın zamanı var,
taşları toplamanın da zamanı var;
kucaklaşmanın zamanı var,
kucaklaşmaktan kaçınmanın da zamanı var;
6 aramanın zamanı var,
kaybetmenin de zamanı var;
tutmanın zamanı var,
atmanın da zamanı var;
7 yırtmanın zamanı var,
dikmenin de zamanı var;
susmanın zamanı var,
konuşmanın da zamanı var;
8 sevmenin zamanı var,
nefret etmenin de zamanı var;
savaşmanın zamanı var,
barışın da zamanı var.
9 Çalışanın emek çektiği işten ne kazancı var?
10 Tanrı'nın insanoğullarına sıkıntı çekmeleri için verdiği yükü gördüm.
11 Tanrı her şeyi zamanında güzel yaptı. Onların yüreklerine de sonsuzluğu koydu, ancak insan Tanrı'nın başlangıçtan sona dek yaptığı işi bulup çıkaramaz.
12 Onlar için sevinmekten ve yaşadıkları sürece iyilik yapmaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum.
13 Her insanın yiyip içmesi ve bütün emeğinde iyilikten zevk alması da Tanrı'nın armağanıdır.
14 Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona hiçbir şey eklenemez, ondan bir şey çıkarılamaz. Tanrı bunu, insanların kendi önünde korkmaları için yaptı.
15 Olan çok eskiden olmuştur, olacak olan da çok eskiden olmuştur. Tanrı geçmiş olanı yine arıyor.
16 Dahası güneşin altında, adaletin yerinde kötülük olduğunu gördüm; ve doğruluğun yerinde, o kötülük oradaydı.
17 Yüreğimde dedim ki, "Tanrı doğruları ve kötüleri yargılayacak; çünkü orada her amaç ve her iş için bir zaman vardır."
18 Yüreğimde dedim ki, "İnsanoğullarına gelince, Tanrı onları sınar, öyle ki, kendilerinin de hayvanlar gibi olduklarını görsünler.

19 Çünkü insanoğullarının başına gelen hayvanların başına da geliyor.
Başlarına gelen şey birdir. Biri öldüğü gibi, öbürü de ölüyor. Evet, hepsinin
bir soluğu var; ve insanın hayvana üstünlüğü yoktur, çünkü hepsi boş.
20 Hepsi bir yere gidiyor. Hepsi topraktandır ve hepsi yine toprağa
dönüyor.
21 İnsan ruhunun yukarıya gittiğini, hayvan ruhunun aşağıya, yere indiğini
kim biliyor?"
22 Bu yüzden gördüm ki, bir adamın kendi işlerinde sevinmesinden daha iyi
bir şey yoktur, çünkü bu onun payıdır; çünkü kendisinden sonra ne olacağını
görmeye onu kim geri getirebilir?

4

1 Sonra döndüm ve güneş altında yapılan bütün baskıları gördüm. İşte,
ezilenlerin gözyaşları ve onları teselli eden yoktu. Ve onları ezenlerin
yanında güç vardı; ama onları avutan yoktu.
2 Bu yüzden, çoktan ölmüş olan ölüleri, hâlâ yaşayanlardan daha çok övdüm.
3 Evet, ikisinden de daha iyi olan, henüz var olmamış olan, güneş altında
yapılan kötü işi görmemiş olandır.
4 Sonra bir adamın komşusunun kıskançlığı olan bütün emeği ve başarıyı
gördüm. Bu da boştur ve rüzgârı kovalamaktır.
5 Akılsız ellerini kavuşturup kendini mahveder.
6 Sakinlikle bir avuç dolusu, emekle ve rüzgârı kovalamakla iki avuç
dolusundan daha iyidir.
7 Sonra döndüm ve güneş altında boşluk gördüm.
8 Tek başına olan biri var, ne oğlu, ne de kardeşi var. Bütün emeğinin sonu
yok, gözleri de servete doymuyor. "Öyleyse kimin için çalışıp canımı zevkten
mahrum ediyorum?" Bu da boşunadır. Evet, bu sefil bir iştir.
9 İki kişi bir kişiden iyidir, çünkü emeklerinin karşılığını iyi alırlar.
10 Çünkü düşerlerse, biri arkadaşını kaldırır; ama düştüğünde yalnız olup
da onu kaldıracak kimsesi olmayanın vay haline.
11 Yine, iki kişi birlikte yatarsa, ısınırlar; ama tek başına biri nasıl ısınabilir?
12 Bir adam yalnız olana üstün gelirse, iki kişi ona karşı koyar; üç kat iplik
de çabucak kopmaz.
13 Yoksul ve akıllı bir genç, artık öğüt almayı bilmeyen yaşlı ve akılsız bir
kraldan daha iyidir.
14 Çünkü hapisten kral olmak için çıktı; evet, kendi krallığında bile yoksul
doğmuştu.
15 Güneşin altında yürüyen bütün yaşayanları gördüm, onun yerine geçen
öteki gençle birlikteydiler.
16 Bütün halkın, üzerinde olduğu bütün insanların sonu yoktu; ama ondan
sonra gelenler onda sevinç duymayacaklardır. Gerçi bu da boş ve rüzgârı
kovalamaktır.

5

1 Tanrı'nın evine gittiğinde adımlarına dikkat et; çünkü dinlemek için
yaklaşmak, akılsızların kurbanını vermekten daha iyidir, çünkü onlar
kötülük yaptıklarını bilmezler.
2 Ağzınla acele etme, yüreğin Tanrı'nın önünde bir şey söylemek için acele
etmesin; çünkü Tanrı göklerde, sen ise yerdesin. Bu yüzden sözlerin az olsun.

3 Çünkü bir düşün çok kaygıyla gelmesi gibi, aptalın konuşması da çok sözle gelir.
4 Tanrı'ya adak adayınca, onu ödemeyi geciktirme; çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını öde.
5 Adayıp ödememektense, adamaman daha iyidir.
6 Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Habercinin önünde bu bir hataydı diyerek itiraz etme. Tanrı neden sözüne kızsın ve ellerinin işini mahvetsin?
7 Çünkü çok düşte olduğu gibi, çok sözde de boş şeyler vardır; ama Tanrı'dan korkmalısınız.
8 Eğer bir bölgede yoksulların ezildiğini, adaletin ve doğruluğun zorla ortadan kaldırıldığını görürsen, bu şeye şaşma. Çünkü bir görevliyi, daha üstü gözetler, onların da üzerinde görevliler vardır.
9 Yeryüzünün kazancı da herkes içindir. Kral tarladan kazanç sağlar.
10 Gümüşü seven gümüşe, bolluğu seven de artışa doymaz. Bu da boştur.
11 Mal çoğalınca, onu yiyen de çoğalır; sahibine, gözleriyle ziyafet çekmekten başka ne faydası olur?
12 Çalışanın uykusu, az yese de çok yese de tatlıdır. Ama zenginin bolluğu onu uyutmaz.
13 Güneşin altında gördüğüm ağır bir kötülük var: Sahibinin kendi zararına sakladığı servet.
14 Bu servetler felaketle yok olur, eğer bir oğul babası olsa da, elinde bir şey yoktur.
15 Annesinin rahminden çıktığı gibi, geldiği gibi çıplak olarak dönecek ve onu elinde götürsün diye, emeğinin karşılığında hiçbir şey almayacak.
16 Bu da ağır bir kötülüktür, her halde nasıl geldi ise, öyle gidecektir. Rüzgâr için çalışanın ne kazancı var?
17 Bütün günlerinde karanlıkta yer, bitkin düşer, hastalanır ve öfkelenir.
18 İşte, iyi ve uygun gördüğüm şey, Tanrı'nın kendisine verdiği ömrünün bütün günlerinde insanın yemesi, içmesi ve güneşin altında çalıştığı bütün emeğinde, iyiliğin tadını çıkarmasıdır; çünkü bu onun payıdır.
19 Tanrı'nın kendisine zenginlik ve servet verdiği, ondan yemesi, payını alması ve emeğinden sevinç duyması için ona güç verdiği her adam için de Tanrı'nın armağanı budur.
20 Çünkü Tanrı onu yüreğinin sevinciyle meşgul ettiği için, yaşamının günlerini pek düşünmez.

6

1 Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var, insanlara da ağır geliyor:
2 Tanrı'nın kendisine zenginlik, servet ve saygınlık verdiği, böylece canının arzuladığı hiçbir şeyden yoksun kalmadığı, ancak Tanrı'nın ona yemesi için bir güç vermediği ve onu bir yabancının yediği bir adam. Bu boş ve kötü bir hastalıktır.
3 Bir adam yüz çocuk babası olsa da, uzun yıllar yaşasa da, yıllarının günleri çok olsa da, ama canı iyiliğe doymamışsa ve dahası gömülmemişse, derim ki, ölü doğmuş bir çocuk ondan iyidir;
4 çünkü o boşlukta gelir, ve karanlıkta gider, adı da karanlıkla örtülür.
5 Dahası güneşi görmemiş ve onu tanımamıştır. Bu, öbüründen daha rahattır.
6 Evet, iki kez bin yıl yaşasa da yine de iyilikten zevk almasa, hepsi bir yere gitmiyor mu?

7 İnsanın bütün emeği ağzı içindir, yine de iştahı doymaz.
8 Akıllının akılsızdan ne üstünlüğü vardır? Yaşayanların önünde yürümeyi
bilen yoksula ne var?
9 Gözlerin görmesi, arzunun gezinmesinden daha iyidir. Bu da boştur ve
rüzgârı kovalamaktır.
10 Ne olmuşsa, onun adı çoktan konmuştur; insanın da ne olduğu bilinir; ve
kendisinden daha güçlü olanla çekişemez.
11 Çünkü boşluk yaratan çok söz vardır. Bunun insana ne yararı var?
12 Çünkü gölge gibi geçirdiği boş ömrünün bütün günlerinde, insan için neyin
iyi olduğunu kim bilebilir? Çünkü bir insana kendisinden sonra güneş
altında ne olacağını kim söyleyebilir?

7

1 İyi ad hoş kokudan iyidir; ölüm günü de birinin doğum gününden iyidir.
2 Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir; çünkü bütün insanların
sonu budur ve yaşayanlar bunu yüreğine koymalıdır.
3 Üzüntü gülmekten iyidir; çünkü yüzün hüznüyle yürek iyi olur.
4 Bilgenin yüreği yas evindedir; ama akılsızın yüreği neşe evindedir.
5 Bir adamın akılsızların şarkısını duymasından ziyade, bilgenin azarını
işitmesi daha iyidir.
6 Çünkü kazan altındaki dikenlerin çıtırtısı nasılsa, akılsızın gülmesi de
öyledir. Bu da boştur.
7 Gerçekten haraç bilge adamı akılsızlaştırır, rüşvet de anlayışı yok eder.
8 Bir şeyin sonu başlangıcından iyidir.
Ruhta sabırlı olan, ruhta kibirli olandan iyidir.
9 Öfkelenmekte ruhun acele etmesin, çünkü öfke akılsızların koynunda yatar.
10 “Geçmiş günler neden bunlardan daha iyiydi?” deme. Çünkü bunun
hakkındaki sorgun bilgece değildir.
11 Bilgelik miras kadar iyidir. Evet, güneşi görenler için daha üstündür.
12 Çünkü bilgelik bir siperdir, paranın da siper olduğu gibi; ama bilginin
üstünlüğü, bilgeliğin ona sahip olanın yaşamını korumasıdır.
13 Tanrı'nın işini düşünün, çünkü O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir?
14 İyilik gününde sevinin, sıkıntı gününde düşünün; evet, Tanrı ikisini yan
yana yaptı, öyle ki, insan kendisinden sonra olacak şeyi bulmasın.
15 Bütün bunları boş günlerimde gördüm: Doğruluğunun içinde yok olan
doğru adam vardı, kendi kötülüğünün içinde de uzun yaşayan kötü adam
vardır.
16 Ne çok doğru ol, ne de çok bilge. Neden kendini mahvedesin?
17 Ne çok kötü ol, ne de akılsız. Neden zamanından önce ölesin?
18 Bunu tutman iyi olur. Evet, elini ondan da çekme; çünkü Tanrı'dan
korkan, bunların hepsinin arasından çıkar.
19 Bilgelik, bilge kişiyi, kentte bulunan on yöneticiden daha güçlü kılar.
20 Yeryüzünde iyilik yapan ve günah işlemeyen doğru adam yoktur.
21 Söylenen her söze de aldırma, yoksa hizmetkârının seni lanetlediğini
duyarsın.
22 Çünkü kendi yüreğin de biliyor ki, sen kendin de çok kereler başkalarına
sövdün.
23 Bütün bunları bilgelikle denedim. “Bilge olacağım” dedim; ama benden
çok uzaktı.
24 Olan şey, uzakta ve çok derin. Onu kim bulabilir?

25 Döndüm, bilmek ve ortaya çıkarmak, bilgeliği ve şeylerin düzenini
aramak, kötülüğün aptallık olduğunu, akılsızlığın da delilik olduğunu bilmek
için yüreğim de aradı.
26 Yüreği tuzaklar ve kapanlar, elleri zincirler olan kadını ölümden daha
acı buldum. Tanrı'yı hoşnut eden ondan kaçacaktır; ama günâhkar onun
tarafından tuzağa düşürülecektir.
27 Vaiz, "İşte, bunu buldum" diyor, "Birer birer, bir açıklama bulmak için
28 canım hâlâ onu aramakta, ama bulamadım. Binde bir erkek buldum,
ama bunların hepsinin arasında bir kadın bulmadım.
29 İşte, yalnızca şunu buldum: Tanrı insanı doğru yarattı; ama onlar çok
icatlar arıyorlar."

8

1 Bilge kişi gibi kim var? Ve bir şeyin yorumunu kim bilir? Bir adamın
bilgeliği yüzünü aydınlatır ve yüzünün sertliği değişir.
2 Tanrı'ya ant içtiği için, "Kralın buyruğunu tut!" diyorum.
3 Onun önüne çıkmakta acele etme. Kötü bir şeyde ısrar etme, çünkü o ne
dilerse onu yapar.
4 Çünkü kralın sözü en üstündür. Kim ona, "Ne yapıyorsun?" diyebilir?
5 Buyruğu tutan zarar görmez ve bilge yüreği zamanı ve yöntemi bilir.
6 Çünkü her işin bir zamanı ve yöntemi vardır, ama insanın sıkıntısı
kendine ağır gelir.
7 Çünkü ne olacağını bilmez; çünkü ona nasıl olacağını kim söyleyebilir?
8 Ruhu tutmak için, ruh üzerinde kimsenin hakimiyeti yoktur; ölüm günü
üzerinde de hakimiyeti olan yoktur. Savaşta terhis yoktur; kötülük de onu
yapanı kurtarmayacak.

9 Bütün bunları gördüm ve güneş altında yapılan her işe aklımı verdim. Öyle
zaman vardır ki, bir adamın diğeri üzerine hakimiyeti kendi zararınadır.
10 Böylece kötülerin gömüldüğünü gördüm. Gerçekten onlar da kutsallıktan
geldiler. Bunu yapmış oldukları kentten gittiler ve unutuldular. Bu da
boştur.
11 Çünkü kötü işe karşı verilen ceza çabuk yerine gelmiyor, bu yüzden
insanoğullarının yüreği kötülük yapmaya tamamen meyillidir.
12 Günahkâr yüz kere suç işlese ve uzun yaşasa bile, Tanrı'dan korkan,
O'nun önünde saygılı olanlara daha iyi olacağını kesin olarak biliyorum.
13 Ama kötüye iyilik olmayacak, gölge gibi olan günleri uzamayacak, çünkü
Tanrı'dan korkmaz.
14 Yeryüzünde yapılan bir şey var: Doğrular var ki, onların başına gelen
kötülerin işine göredir; yine kötüler var ki, onların başına gelen doğruların
işine göredir. Bu da boştur dedim.
15 O zaman neşeyi övdüm, çünkü insanın güneş altında yemekten, içmekten
ve sevinçli olmaktan daha iyi bir şeyi yoktur: Çünkü bu, Tanrı'nın kendisine
güneş altında verdiği ömrünün bütün günlerinde ona eşlik edecektir.
16 Yüreğimi bilgeliği anlamaya ve yeryüzünde yapılan işi görmeye
adadığımda (gözler gece gündüz uyumasa bile),
17 Tanrı'nın bütün işini gördüm ki, insan güneş altında yapılan işi bulup
çıkaramaz, çünkü insan onu aramak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, yine de
bulamaz. Evet, bilge adam onu kavrayabileceğini sansa bile, onu bulamaz.

9

1 Çünkü bunun tümünü araştırmak için hepsini yüreğime koydum: Doğrular, bilgeler ve onların işleri Tanrı'nın elindedir; sevgi mi, nefret mi, insan bunu bilmez; hepsi onların önündedir.
2 Herkesin başına gelen her şey benzerdir. Doğruyla kötünün, iyinin ve temizin, kirlinin, kurban kesenle kesmeyenin başına gelen olay birdir. İyi nasılsa, günahkâr da öyledir; ant içen de anttan korkan gibidir.
3 Güneş altında yapılan her şeyde bir kötülük vardır ki, herkesin başına gelen olay birdir. Evet, insanoğullarının yüreği kötülükle doludur ve yaşarken yüreklerinde delilik vardır ve ondan sonra ölülere giderler.
4 Çünkü bütün yaşayanlarla bağı olan için umut vardır; çünkü yaşayan köpek ölü aslandan iyidir.
5 Çünkü yaşayanlar öleceklerini bilirler; ama ölüler bir şey bilmezler, artık onlar için bir ödül de yoktur; çünkü onların anısı unutulmuştur.
6 Onların sevgileri, nefretleri ve kıskançlıkları da çoktan yok olmuştur; ve güneş altında yapılan bir şeyde artık onlar için sonsuza dek pay yoktur.
7 Git, ekmeğini sevinçle ye, şarabını neşeli bir yürekle iç; çünkü Tanrı senin işlerini çoktan kabul etmiştir.
8 Giysilerin her zaman beyaz olsun, ve başında yağ eksik olmasın.
9 Güneşin altında sana vermiş olduğu ömrünün bütün günlerinde, bütün boş günlerinde sevdiğin karınla sevinçle yaşa; çünkü hayattan, güneşin altındaki çektiğin emekten payın budur.
10 Elin işlemek için ne iş bulursa onu gücünle işle; çünkü gitmekte olduğun Şeol'de* iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.
11 Döndüm ve güneşin altında gördüm ki, yarış hızlı olanın, savaş güçlünün, ekmek bilgenin, zenginlik anlayışlıların, lütuf da beceriklilerin değildir; ama zaman ve şans hepsinin başına gelir.
12 Çünkü insan da zamanını bilmez. Kötü bir ağa yakalanan balıklar gibi, tuzağa düşen kuşlar gibi, insanoğulları da ansızın üzerlerine düştüğünde kötü bir zamana yakalanırlar.
13 Güneşin altında bilgeliği de bu şekilde gördüm ve bana büyük göründü.
14 Küçük bir kent vardı ve içinde az sayıda insan vardı; ve büyük bir kral ona karşı geldi, onu kuşattı ve ona karşı büyük rampalar yaptı.
15 Ve orada yoksul bir bilge adam bulundu ve bilgeliğiyle kenti kurtardı; ama hiç kimse o yoksul adamı hatırlamadı.
16 O zaman dedim ki, "Bilgelik güçten iyidir." Ama yoksulun hikmeti hor görülür, ve onun sözleri duyulmaz.
17 Sessizce duyulan bilgelerin sözleri, akılsızlar arasında hükmedenin bağırışından daha iyidir.
18 Bilgelik savaş silahlarından daha iyidir, ama bir günahkâr çok iyiliği yok eder.

10

1 Ölü sinekler attarın yağını kötü kokutur;
Böylece biraz akılsızlık bilgelikten ve saygınlıktan daha ağır basar.
2 Akıllının yüreği sağındadır, ama akılsızın yüreği solundadır.
3 Akılsız yolda yürürken de anlayışı eksiktir ve herkese kendisinin bir akılsız olduğunu söyler.

* **9:10** Şeol ölüler diyarıdır.

4 Eğer yöneticinin ruhu sana karşı yükselirse, yerinden ayrılma; çünkü
yumuşak huyluluk büyük suçları yatıştırır.
5 Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var, yöneticiden kaynaklanan bir tür
yanlış.
6 Akılsızlık büyük makamda yer alıyor, zenginler de alçak yerde oturuyor.
7 Hizmetkârların atlar üzerinde, beylerin de yerde hizmetkârlar gibi
yürüdüğünü gördüm.
8 Çukur kazan, içine düşebilir; duvarı delen de yılan tarafından sokulabilir.
9 Taş yontan, onlardan yaralanabilir. Odun yaran onunla tehlikeye
düşebilir.
10 Balta körse ve ağzı bilenmezse, daha çok güç kullanmak gerekir; ama
ustalık başarı getirir.
11 Eğer yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, büyü yapanın dilinin yararı
olmaz.
12 Akıllının ağzından çıkan sözler hoştur; ama akılsızı yutan kendi
dudaklarıdır.
13 Ağzının sözlerinin başlangıcı akılsızlıktır; konuşmasının sonu da kötü
deliliktir.
14 Akılsız da sözlerini çoğaltır.
İnsan ne olacağını bilmez; kendisinden sonra da ne olacağını ona kim
söyleyebilir?
15 Akılsızların emeği kendilerini yorar; çünkü kente nasıl gideceğini bilmez.
16 Ey ülke, kralın çocuk olduğunda,
beylerin de sabahleyin yemek yediklerinde, vay haline!
17 Ey ülke, kralın soyluların oğlu olduğunda,
beylerin de sarhoşluk için değil, güç için zamanında yemek yediğinde ne
mutlu sana!
18 Tembellikten çatı çöker;
ellerin tembelliğinden de ev akar.
19 Ziyafet gülmek için yapılır,
şarap hayatı sevindirir;
para da her şeyin yanıtıdır.
20 Krala lanet etme, düşüncelerinde bile;
yatak odanda zenginlere lanet etme,
çünkü göğün bir kuşu sesi taşıyabilir
kanatları olan meseleyi anlatabilir.

11

1 Ekmeğini sulara at; çünkü çok günler sonra onu bulacaksın.
2 Yedi kişiye, hatta sekiz kişiye pay ver;
çünkü yeryüzünde ne kötülük olacağını bilmiyorsun.
3 Eğer bulutlar yağmurla doluysa, kendilerini yeryüzüne boşaltırlar;
eğer bir ağaç da güneye veya kuzeye doğru devrilirse,
O ağaç düştüğü yerde, orada olur.
4 Rüzgârı gözeten ekmez,
bulutlara bakan da biçmez.
5 Rüzgârın yolunu ve gebe kadının rahmindeki kemiklerin nasıl
büyüdüğünü bilmediğin gibi,
her şeyi yapan Tanrı'nın işini de bilmezsin.
6 Sabah tohumunu ek,
akşam da elini çekme;

çünkü hangisinin başarılı olacağını, bunun mu yoksa şunun mu,
yoksa ikisinin de eşit derecede iyi olup olmayacağını bilmezsin.
7 Gerçekten ışık tatlıdır,
gözler için de güneşi görmek hoş bir şeydir.
8 Evet, eğer bir adam çok yıllar yaşarsa, hepsinde sevinsin;
ama karanlık günleri hatırlasın, çünkü çok olacaklar.
Gelen her şey boştur.
9 Ey genç adam, gençliğinde sevin, yüreğin de seni gençliğinin günlerinde neşelendirsin,
yüreğinin yollarında ve gözlerinin gördüklerinde yürü;
ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.
10 Bu yüzden yüreğinden kederi çıkar,
kötülüğü de bedeninden uzaklaştır;
çünkü gençlik ve yaşamın şafağı boştur.

12

1 Kötü günler gelmeden,
"Onlardan zevk almıyorum" diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
2 güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan
ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,
gençliğinin günlerinde seni Yaratanı hatırla;
3 o gün evi bekleyenler titreyecek,
güçlü adamlar eğilecek,
öğütücüler az olduğu için duracak,
pencerelerden bakanlar kararacak,
4 değirmen sesi alçalınca,
sokak kapıları kapanacak,
biri kuş sesine kalkacak,
bütün müzik kızlarının sesi kesilecek;
5 evet, yükseklerden korkacaklar
yolda dehşetler olacak;
badem ağacı çiçek açacak,
çekirge yük olacak,
arzu zayıflayacak;
çünkü insan kendi ebedî evine gidiyor,
yas tutanlar da sokaklarda dolaşacak;
6 gümüş kordon kopmadan,
ya da altın tas kırılmadan,
ya da testi pınarda parçalanmadan,
ya da sarnıçta makara kırılmadan,
7 toprak yere, eski haline dönmeden
ve ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden,
seni yaratanı hatırla.
8 "Boşların boşu. Her şey boş!" diyor Vaiz.

9 Üstelik, Vaiz bilge olduğu için halka hâlâ bilgi öğretti. Evet, düşündü, araştırdı ve birçok özdeyişleri sıraya koydu.
10 Vaiz, uygun sözleri ve kusursuzca yazılmış olanı, gerçeğin sözlerini bulmaya çalıştı.
11 Bilgelerin sözleri üvendire gibidir; topluluk ustalarının sözleri iyi çakılmış çiviler gibidir, bir Çoban tarafından verilmişlerdir.
12 Üstelik, oğlum, sakın: Çok kitap yapmanın sonu yoktur; çok okuma beden yorgunluğudur.

13 İşte meselenin hepsi budur. Her şey duyuldu. Tanrı'dan kork ve
buyruklarını tut; çünkü insanın bütün görevi budur.
14 Çünkü Tanrı her gizli şeyle birlikte her işi, ister iyi olsun, ister kötü
olsun, yargıya getirecektir.

SOLOMON'UN EZGİSİ

1 Ezgiler ezgisi, Solomon'undur.

Sevgili

2 Ağzının öpüşleriyle beni öpsün;
çünkü senin sevgin şaraptan daha iyidir.
3 Esansının kokusu hoştur.
Senin adın dökülmüş esanstır,
bu yüzden kızlar seni seviyor.
4 Beni seninle birlikte al götür.
Haydi koşalım.
Kral beni odalarına götürdü.

Dostlar

Sende sevineceğiz ve coşacağız.
Senin sevgini şaraptan daha çok öveceğiz!

Sevgili

Seni sevmekte haklılar.
5 Ben esmerim, ama güzelim,
ey Yeruşalem kızları,
kedar çadırları gibi,
Solomon'un perdeleri gibi.
6 Esmer olduğuma bakmayın,
çünkü beni güneş yaktı.
Annemin oğulları bana kızdılar.
Beni bağlara bekçi yaptılar.
Kendi bağıma bakmadım.
7 Söyle bana, ey sen, canımın sevdiği,
sürünü nerede otlatıyorsun,
öğleyin onları nerede yatırıyorsun?
Çünkü neden arkadaşlarının sürülerinin yanında
Örtünen biri gibi olayım?

Seven

8 Eğer bilmiyorsan, kadınların en güzeli,
koyun izlerini takip et.
Oğlaklarını çoban çadırlarının yanında otlat.
9 Seni, sevgilim,
Firavun'un arabalarındaki bir ata benzetirim.
10 Yanakların küpelerle,
boynun mücevher dizileriyle ne güzel.

Dostlar

11 Sana altın küpeler yapacağız,
gümüş düğmelerle.

Sevgili

12 Kral sofrasında otururken,
benim kokum güzel kokusunu yaydı.
13 Sevgilim benim için memelerimin
arasında yatan bir mür kesesidir.
14 Sevgilim benim için En Gedi bağlarında
bir salkım kına çiçeğidir.

Seven

15 İşte,* güzelsin, sevgilim.
İşte, güzelsin.
Gözlerin güvercinler gibi.
Sevgili
16 İşte, güzelsin, sevgilim, evet, hoşsun;
ve yatağımız yemyeşil.
Seven
17 Evimizin kirişleri sedirlerdir.
Tavanlarımız köknarlardır.

2

Sevgili
1 Ben Şaron gülüyüm,
vadilerin zambağıyım.
Seven
2 Dikenler arasında zambak nasılsa,
kızlar arasında sevgilim öyledir.
Sevgili
3 Orman ağaçları arasında elma ağacı nasılsa,
oğlanlar arasında sevgilim öyledir.
Onun gölgesinde büyük bir zevkle oturdum,
meyvesi damağıma tatlı geldi.
4 Beni ziyafet salonuna götürdü.
Onun üzerimdeki sancağı sevgidir.
5 Beni kuru üzümle güçlendirin,
elmayla beni canlandırın;
çünkü ben aşktan bitkinim.
6 Sol eli başımın altında olsun.
Sağ eli beni kucaklasın.
7 Ey Yeruşalem kızları,
dişi ceylanlar ve kırın dişi geyikleri üzerine
size ant ettiriyorum ki,
sevgiyi ayıltmayın ve uyandırmayın,
ta ki o arzu edene kadar.
8 Sevgilimin sesi!
İşte geliyor,
dağların üzerinden sekerek,
tepelerin üzerinden sıçrayarak.
9 Sevgilim bir ceylan ya da geyik yavrusuna benzer.
İşte, duvarımızın arkasında duruyor!
Pencerelerden içeri bakıyor.
Kafeslerden bakış atıyor.
10 Sevgilim konuşup bana şöyle dedi,
"Sevgilim, güzelim, kalk da gel."
11 "Çünkü işte, kış geçti.
Yağmurlar geçip gitti.
12 Yerde çiçekler görünüyor.
Ezgi söyleme zamanı geldi,

* **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

ve diyarımızda kumru sesi duyuldu.
13 İncir ağacı ham incirlerini yetiştirmekte.
Asmalar çiçek açtı.
Güzel kokular yaymaktalar.
Sevgilim, güzelim, kalk da gel."
Seven
14 Kaya kovuklarındaki,
dağ yamaçlarının gizli yerlerindeki güvercinim,
yüzünü bana göster.
Sesini bana duyur;
çünkü sesin tatlı, yüzün güzeldir.
15 Bizim için tilkileri,
bağları yağmalayan küçük tilkileri yakalayın;
çünkü bağlarımız çiçek açtı.
Sevgili
16 Sevgilim benimdir, ben de onun.
Zambakların arasında gezinir.
17 Gün serinleyip gölgeler kaçıncaya dek,
dön, sevgilim,
yarılmış dağlar üzerinde ceylan ya da geyik yavrusu gibi ol.

3

1 Geceleyin yatağımın üzerinde,
onu, canımın sevdiğini aradım.
Aradım, ama onu bulamadım.
2 Şimdi kalkıp kenti dolaşayım;
sokaklarda ve meydanlarda
onu, canımın sevdiğini arayayım.
Aradım, ama onu bulamadım.
3 Kentte dolaşan bekçiler beni buldular;
"Onu, canımın sevdiğini gördünüz mü?"
4 Onlardan ayrılır ayrılmaz,
onu, canımın sevdiğini buldum.
Onu tuttum ve bırakmadım;
ta ki onu annemin evine,
bana gebe kalan kadının odasına götürene dek.
5 Ey Yeruşalem kızları,
dişi ceylanlar ve kırın dişi geyikleri üzerine
size ant ettiriyorum ki,
sevgiyi ayıltmayın ve uyandırmayın,
ta ki o arzu edene kadar.
6 Duman sütunları gibi çölden çıkan,
mür ve günlükle,
tüccarın bütün baharatlarıyla
kokulandırılmış olan bu kimdir?
7 İşte, Solomon'un arabası!
İsrael'in yiğitlerinden,
altmış yiğit onun çevresinde.
8 Hepsi kılıç kullanır ve savaşta ustadır.
Gecenin dehşetinden,
her birinin kılıcı belindedir.
9 Kral Solomon,

kendine Lübnan ağacından bir araba yaptı.
10 Sütunlarını gümüşten,
tabanını altından,
koltuğunu mordan yaptı,
içi Yeruşalem kızlarından sevgiyle döşendi.
11 Ey Siyon kızları, çıkın,
Kral Solomon'u, düğünü gününde,
yüreğinin sevinci gününde,
annesinin ona giydirdiği taçla görün.

4

1 Ah, ne güzelsin, sevgilim.
Ah, ne güzelsin.
Gözlerin peçenin ardındaki güvercinler gibi.
Saçların Gilad Dağı'ndan inen keçi sürüsü gibi.
2 Dişlerin yıkanmaktan çıkmış,
yeni kırkılmış bir sürüye benzer.
Her birinin ikizi var.
Aralarında yavrusuz olan yok.
3 Dudakların al iplik gibi.
Ağzın ne güzel.
Yanakların peçenin ardındaki nar parçası gibi.
4 Boynun David'in silah evi için yapılmış kulesine benzer,
üzerine bin kalkan asılmış,
hepsi yiğit kalkanları.
5 İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu,
zambaklar arasında otlayan,
ikiz ceylan yavrusu.
6 Gün serinleyince, gölgeler kaçıp gidinceye dek,
mür dağına,
günnük tepesine gideceğim.
7 Tümüyle güzelsin, sevgilim.
Sende hiç kusur yok.
8 Lübnan'dan benimle gel,
ey gelinim, benimle Lübnan'dan.
Amana Tepesi'nden,
senir ve Hermon'un tepelerinden,
aslanların inlerinden,
parsların dağlarından bak.
9 Yüreğimi çaldın, kız kardeşim, gelinim.
Bir bakışınla, boynunun bir zinciriyle yüreğimi çaldın.
10 Sevgin ne kadar güzel, kız kardeşim, gelinim!
Sevgin şaraptan ne kadar daha hoş,
esansının kokusu her türlü baharattan daha güzel!
11 Ey gelinim, bal damlatır dudakların.
Balla süt dilinin altındadır.
Giysilerinin kokusu sanki Lübnan kokusu.
12 Kız kardeşim, gelinim, kapalı bir bahçedir;
kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınardır.
13 Fidanların nar bahçesidir,
değerli meyvelerle, kına ve nardin fidanlarıyla,
14 nardin ve safran,

kamış ve tarçın, her türlü günnük ağacıyla,
mür ve öd ağacı, en iyisinden her çeşit baharatlarla,
15 Bahçelerin pınarı,
diri suların kuyusu,
Lübnan'dan akan dereler.
Sevgili
16 Uyan, ey kuzey rüzgârı,
sen de gel, ey güney!
Bahçeme es de, onun baharatları aksın.
Sevgilim bahçesine gelsin,
ve değerli meyvelerini tatsın.

5

Sevgili
1 Bahçeme girdim, kız kardeşim, gelinim.
Baharatımla mürümü topladım;
balımla peteğimi yedim;
sütümle şarabımı içtim.
Dostlar
Yiyin, ey dostlar! İçin, evet, bol bol için, ey sevgililer.
Sevgili
2 Uyuyordum, ama yüreğim uyanıktı.
Kapıyı çalan sevgilimin sesi:
"Aç bana, kız kardeşim, aşkım, güvercinim, lekesizim;
çünkü başım çiyle dolu,
saçlarım da gecenin nemiyle."
3 Entarimi çıkardım. Gerçekten giymeli miyim?
Ayaklarımı yıkadım. Gerçekten onları kirletmeli miyim?
4 Sevgilim elini sürgü deliğinden içeri uzattı.
Kalbim onun için çarpıyordu.
5 Sevgilime kapıyı açmak için kalktım.
Ellerimden mür damladı,
parmaklarımdan aktı,
sürgü tokmakları üzerine.
6 Sevgilime açtım;
ama sevgilim ayrılıp gitmişti.
O konuşurken ben kendimden geçmiştim.
Onu aradım, ama bulamadım.
Onu çağırdım, ama o yanıt vermedi.
7 Kentte dolaşan bekçiler beni buldular.
Beni dövdüler,
beni yaraladılar.
Sur bekçileri üzerimden şalımı alıp götürdüler.
8 Size ant içiriyorum, ey Yeruşalem kızları,
eğer sevgilimi bulursanız,
ona aşktan bitkin olduğumu söyleyin.
Dostlar
9 Kadınların en güzeli,
senin sevgilin öteki sevgililerden nasıl daha iyidir?
Senin sevgilin öteki sevgililerden nasıl daha iyidir ki,
bize böyle ant içiriyorsun?
Sevgili

10 Sevgilim beyaz ve kızıldır.
On binler arasında en iyisidir.
11 Başı en saf altına benzer.
Saçları gür, kuzgun gibi siyahtır.
12 Gözleri akarsu kenarındaki güvercinler gibidir,
sütle yıkanmış, mücevher gibi takılmış.
13 Yanakları güzel kokulu çiçeklik gibidir,
güzel kokular yığınlarıyla.
Dudakları zambaklar gibidir, mür yağı damlatır.
14 Elleri beril kakmalı altın yüzükler gibidir.
Gövdesi safirlerle kaplı fildişi işi gibidir.
15 Bacakları saf altın ayaklıklar üzerine yerleştirilmiş
mermer sütunlar gibidir.
Görünüşü Lübnan gibidir,
sedirler kadar harikadır.
16 Ağzı tatlıdır; evet, her yönüyle sevimlidir.
Bu benim sevgilimdir ve bu benim dostumdur,
ey Yeruşalem kızları.

6

Dostlar
1 Ey kadınların en güzeli, sevgilin nereye gitti?
Sevgilin nereye döndü ki, onu seninle birlikte arayalım?
Sevgili
2 Bahçelerde sürüsünü otlatmak ve zambak toplamak için,
sevgilim bahçesine,
güzel kokulu çiçekliklerine indi.
3 Sevgilim benimdir, ben de sevgilimin.
Zambaklar arasında geziniyor.
Seven
4 Sen güzelsin, sevgilim, Tirtsa kadar güzelsin,
Yeruşalem kadar sevimlisin,
sancak açmış bir ordu kadar muhteşemsin.
5 Gözlerini benden çevir,
çünkü onlar bana galip geldiler.
Saçların Gilad yamacında yatan keçi sürüsü gibi.
6 Dişlerin yıkanmaktan yeni çıkmış koyun sürüsü gibi,
her birinin ikizi var;
aralarında yavrularını yitiren yoktur.
7 Yanakların peçenin ardındaki nar parçası gibi.
8 Altmış kraliçe, seksen cariye,
ve sayısız el değmemiş kız var.
9 Kusursuz güvercinim, eşsizdir.
Annesinin biricik kızıdır.
Kendisini doğuranın gözdesidir.
Kızlar onu gördüler ve ona mutlu dediler.
Kraliçeler ve cariyeler onu gördüler ve onu övdüler.
10 Görünüşü sabah gibi,
ay kadar güzel, güneş kadar parlak,
ve sancak açmış ordu kadar muhteşem olan bu kadın kimdir?
11 Vadinin yeşil fidanlarını görmek,
asma tomurcuklandı mı, narlar çiçek açtı mı diye görmek için,

ceviz bahçesine indim.
12 Farkına varmadan,
arzum beni soylu halkımın arabalarıyla oturttu.
Dostlar
13 Geri dön, geri dön, ey Şulamlı!
Geri dön, geri dön de sana bakalım.
Seven
Neden Şulamlı'ya, Mahanaim dansına bakar gibi bakmak istiyorsun?

7

1 Sandaletler içinde ayakların ne güzel, ey bey kızı!
Yuvarlak kalçaların mücevher gibi,
usta ellerinin işi.
2 Vücudun yuvarlak bir kadeh gibi,
karışık şaraptan yoksun değil.
Belin zambaklarla süslenmiş bir buğday yığını gibi.
3 İki memen sanki bir çift geyik vayrusu,
ikiz ceylan yavrusu.
4 Boynun fildişi kulesine benzer.
Gözlerin Batrabbim Kapısı yanındaki Heşbon havuzları gibi.
Burnun Damaskus'a bakan Lübnan Kulesi gibi.
5 Üzerindeki başın Karmel gibi.
Başındaki saçlar mora çalıyor.
Kral senin kaküllerine tutsak oldu.
6 Zevkler için,
sen ne güzelsin, ne hoşsun, ey aşk!
7 Bu senin boyun palmiye ağacına benzer,
memelerin onun meyvesi gibi.
8 "Hurma ağacına çıkayım, meyvesini tutayım." dedim.
Memelerin asma salkımları gibi olsun,
soluğunun kokusu da elma gibi.
9 Ağzın en iyi şarap gibi,
sevgilim için kolayca akan,
uyuyanların dudaklarından kayan.
Sevgili
10 Ben sevgiliminim.
Onun arzusu banadır.
11 Gel, sevgilim! Kıra çıkalım.
Köylerde geceleyelim.
12 Sabahleyin erkenden bağlara çıkalım.
Asma tomurcuk verdi mi,
çiçeği açtı mı,
narlar çiçeklendi mi görelim.
Orada sana sevgimi vereceğim.
13 Adamotları hoş koku saçıyor.
Kapılarımızın önünde
Taze ve kuru her çeşit değerli meyve var,
onları senin için sakladım, ey sevgilim.

8

1 Ah, keşke sen annemin memelerinden süt emmiş kardeşim gibi olsaydın!
Seni dışarıda bulsam, öperdim;

kimse de beni kınamazdı.
2 Sana yol gösterir,
beni eğiten annemin evine götürürdüm.
Sana baharatlı şaraptan,
narımın suyundan içirirdim.
3 Sol eli başımın altında olurdu.
Sağ eli beni kucaklardı.
4 Size ant içiriyorum, ey Yeruşalem kızları,
sevgiyi ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
ta ki öyle arzu edene kadar.

Dostlar

5 Sevgilisine yaslanarak çölden çıkan bu kimdir?

Sevgili,

Elma ağacının altında seni uyandırdım.
Orada annen sana gebe kaldı.
Orada doğum sancıları çekti ve seni doğurdu.
6 Beni yüreğine bir mühür,
kolunun üzerine bir mühür gibi koy;
çünkü sevgi ölüm kadar güçlüdür.
Kıskançlık Şeol* kadar zalimdir.
Onun ışıltıları ateş ışıltılarıdır,
Yah'ın† gerçek alevidir.
7 Büyük sular sevgiyi söndüremez,
seller de onu boğamaz.
Bir adam sevgisi için evinin bütün servetini verse,
tümüyle hor görülür.

Kardeşler

8 Küçük bir kız kardeşimiz var.
Onun daha memeleri yok.
Onun için söz söyleneceği gün,
kız kardeşimiz için ne yapacağız?
9 Eğer o bir duvarsa,
üzerine gümüş bir kule yaparız.
Eğer bir kapıysa,
onu sedir tahtalarıyla kapatırız.

Sevgili

10 Ben bir duvarım, memelerim de kuleler gibi,
o zaman onun gözünde esenlik bulan biri gibi oldum.
11 Solomon'un Baal Hamon'da bir bağı vardı.
Bağı tutanlara kiraladı.
Her biri ürünü için bin şekel‡ gümüş getirirdi.
12 Benim kendi bağım önümdedir.
Bini senin olsun, ey Solomon,
iki yüzü de ürününe bakanların olsun.

Seven

13 Bahçelerde oturan,
dostlarınla birlikte hazır bulunan ey sen,

---

* **8:6** Şeol ölüler diyarıdır. † **8:6** "Yah", Tanrı'nın özel ismi olan "Yahve"nin kısaltılmış halidir ve diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harfle) olarak çevrilir. ‡ **8:11** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1000 şekel yaklaşık 10 kilogram veya 22 pounddur.

sesini duyur bana!
Sevgili
14 Kaç gel, sevgilim!
Hoş kokulu dağların üzerinde,
bir ceylan gibi, ya da geyik yavrusu gibi ol!

YEŞAYA

1 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda kralları Uzziah, Yotam, Ahaz ve
Hizkiya'nın günlerinde Yahuda ve Yeruşalem ile ilgili gördüğü görüm.
2 Ey gökler, dinleyin ve ey yer dinleyin;
çünkü Yahve* şunları söyledi:
"Çocuklar besleyip büyüttüm, onlar da bana isyan ettiler.
3 Öküz sahibini, eşek de efendisinin yemliğini bilir;
ama İsrael bilmiyor. Benim halkım dikkate almıyor."
4 Ah günahkâr bir ulus,
kötülükle dolu bir halk, kötülük yapanların soyu,† çürük davranan
çocuklar!
Yahve'yi terk ettiler. İsrael'in Kutsalı'nı küçümsediler.
Yabancılaştılar ve gerilediler.
5 Neden isyanını daha çok artırarak daha çok dövülesin?
Baş tümüyle hasta, yürek de tümüyle baygın.
6 Ayak tabanından başa kadar kendisinde hiç sağlık yok;
yalnızca yaralar, bereler ve açık yaralar var.
Onlar kapatılmamış, sarılmamışlar,
ya da yağla yumuşatılmamışlar.
7 Ülkeniz ıssız. Kentleriniz ateşle yanmış.
Yabancılar önünüzde ülkenizi yiyip bitiriyor,
ıssız bırakılmış, yabancılar tarafından yıkılmış sanki.
8 Siyon kızı bağdaki barınak gibi,
kavun tarlasındaki kulübe gibi,
kuşatılmış bir kent gibi bırakıldı.
9 Ordular Yahvesi bize çok küçük bir kalıntı bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olurduk. Gomora'ya benzerdik.
10 Ey Sodom yöneticileri,
Yahve'nin sözünü dinleyin!
Ey Gomora halkı, Tanrımız'ın‡ yasasını dinleyin!
11 "Kurbanlarınız çokmuş, bana ne?" diyor Yahve.
"Yakmalık koç sunularınız ve besili hayvanlarınızın yağları yetti bana.
Boğaların, kuzuların ya da tekelerin kanından hoşlanmıyorum.
12 Önüme görünmeye geldiğinizde,
elinizden bunu kim istedi de, avlularımı çiğniyorsunuz?
13 Artık boş sunu getirmeyin. Buhur bana iğrençtir.
Yeni Aylar, Şabat'lar ve toplantı çağrıları: Kötülük toplanmalarına
katlanamıyorum.
14 Canım Yeni Aylar'ınızdan ve belirlenmiş bayramlarınızdan nefret ediyor.
Onlar bana yüktür. Bunları taşımaktan yoruldum.
15 Ellerini açtığında gözlerimi sizden gizleyeceğim.
Evet, çok dua ettiğinizde duymayacağım. Elleriniz kanla dolu.
16 Kendinizi yıkayın. Kendinizi temizleyin.
Yaptığınız kötülükleri gözümün önünden atın.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:4** veya tohum ‡ **1:10** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Kötülük yapmaktan vazgeçin.
17 İyilik etmeyi öğrenin. Adaleti arayın.
Ezilmişleri rahatlatın. Yetimleri savunun.
Dul kadının davasına bakın.”
18 “Gelin şimdi, birlikte çözelim” diyor Yahve:
“Günahlarınız kıpkırmızı olsa da, kar gibi beyaz olacak.
Koyu kırmızı gibi kızıl olsalar da yapağı gibi olacaklar.
19 Eğer istekli ve itaatkar olursanız,
ülkenin iyi ürününü yiyeceksiniz;
20 ama eğer reddeder ve isyan ederseniz,
kılıçla yiyip bitirileceksiniz; çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi.”
21 Sadık kent nasıl fahişe oldu! O, adaletle doluydu.
Doğruluk ona yerleşmişti, şimdiyse katiller.
22 Gümüşünüz süprüntü oldu, şarabınız suyla karıştırıldı.
23 Beyleriniz asi ve hırsızların yoldaşlarıdır.
Herkes rüşveti sever ve ödül peşindeler.
Onlar yetimleri savunmuyorlar, dul kadının davası da onlara gelmiyor.
24 Bu nedenle Efendi,§ Ordular Yahvesi İsrael'in Güçlüsü, şöyle diyor:
“Ah, hasımlarımdan rahat bulacağım ve düşmanlarımdan öç alacağım.
25 Elimi sana çevireceğim, süprüntünü tamamen temizleyeceğim,
bütün kalayını* kaldıracağım.
26 Önceden olduğu gibi hakimlerini,
başlangıçta olduğu gibi danışmanlarını eski durumuna döndüreceğim.
Bundan sonra sana 'Doğruluk kenti, sadık kent' denecek.
27 Siyon adaletle, onun tövbe edenleri de doğrulukla kurtarılacak.
28 Ama suçlularla günahkarların yok edilişi birlikte olacak,
Yahve'yi bırakanlar yok olacaklar.
29 Çünkü onlar arzuladığınız meşe ağaçlarından utanacaklar,
siz de seçmiş olduğunuz bahçelerden dolayı utanacaksınız.
30 Çünkü siz yaprağı solan meşe ağacı gibi,
suyu olmayan bahçe gibi olacaksınız.
31 Güçlü olan kav gibi, işi ise kıvılcım gibi olacaktır.
İkisi birlikte yanacak ve kimse onları söndüremeyecek.”

2

1 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda'yla ve Yeruşalem'le ilgili gördüğü şey budur.
2 Son günlerde öyle olacak ki, Yahve'nin Evi'nin dağı dağların doruğuna
kurulacak ve tepelerin üzerine yükseltilecek;
bütün uluslar ona akın edecek.
3 Birçok halk gidip şöyle diyecek:
“Gelin, Yahve'nin dağına, Yakov'un Tanrısı'nın Evi'ne çıkalım;
O bize kendi yollarını öğretecek ve biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz.”
Çünkü yasa Siyon'dan, Yahve'nin sözü Yeruşalem'den çıkacak.
4 Uluslar arasında yargıçlık edecek ve birçok halk hakkında karar verecek.
Kılıçlarını dövüp saban demirlerine, mızraklarını da bağcı bıçaklarına
çevirecekler.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, artık savaşı öğrenmeyecekler.
5 Ey Yakov Evi, gelin de Yahve'nin ışığında yürüyelim.

§ **1:24** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır. * **1:25** Kalay, inceltme ve saflaştırma işlemi sırasında gümüşten ayrılan bir metaldir.

6 Çünkü kendi halkını, Yakov'un evini terk ettin,
çünkü orası doğuyla dolu, Filistliler gibi kehanet yapanlarla,
yabancıların çocuklarıyla el sıkışıyorlar.
7 Ülkeleri gümüş ve altınla dolu, hazinelerinin sonu yoktur.
Onların diyarı da atlarla dolu, savaş arabalarının da sonu yoktur.
8 Onların ülkesi de putlarla dolu. Kendi parmaklarının yaptığı,
kendi elleriyle yaptıkları işe tapıyorlar.
9 İnsan alçaltılır, insan yola da getirilir; bu yüzden onları bağışlama.
10 Yahve'nin dehşetinden, heybetinin görkeminden kayaya girin ve toza
toprağa saklanın.
11 O gün insanın kibirli bakışları alçaltılacak,
gururu eğdirilecek ve yalnızca Yahve yüceltilecek.
12 Çünkü bütün kibirli ve küstah olanlar için,
yukarı kaldırılmış her şey için, alçaltılacaktır da;
13 Lübnan'ın yüksek ve yukarı kaldırılmış tüm sedir ağaçları için,
Başan'ın bütün meşeleri için,
14 bütün yüksek dağlar için, yukarı kaldırılmış bütün tepeler için,
15 her yüksek kule için, her sur için,
16 Tarşiş'in bütün gemileri için ve bütün hoş tasvirler için,
Ordular Yahvesi'nin bir günü olacaktır.
17 İnsanın kibri eğdirilecek ve insanın küstahlığı alçaltılacaktır;
o gün yalnızca Yahve yüceltilecek.
18 Putlar tamamen ortadan kalkacak.
19 Yahve yeryüzünü kudretle sarsmak için kalktığı zaman,
İnsanlar, Yahve'nin dehşetinden ve heybetinin yüceliğinden,
Kayalık mağaralara ve yerin çukurlarına girecekler.
20 O gün insanlar tapınmak için kendilerine yapmış oldukları gümüş,
ve altından putlarını köstebeklere ve yarasalara atacaklar,
21 yeryüzünü kudretle sarsmak için Yahve kalktığı zaman,
heybetinin yüceliğinden ve dehşetinin önünden kayaların oyuklarına ve
pütürlü kayaların yarıklarına girecekler.
22 Soluğu burnunda olan insana güvenmeyi bırakın;
onun değeri nedir ki?

3

1 Çünkü işte,* Ordular Yahve'si olan Efendi, Yeruşalem'den ve
Yahuda'dan erzağı ve desteği, bütün ekmek erzağını, bütün su erzağını,
kaldırıyor;
2 yiğidi,
savaşçıyı,
hakimi,
peygamberi,
falcıyı,
ihtiyarı,
3 elli başıyı,
saygın adamı,
danışmanı,
hünerli işçiyi,

* **3:1** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

becerikli büyücüyü.
4 Gençleri onlara bey olarak vereceğim,
çocuklar da onları yönetecek.
5 Halk, karşılıklı birbirine,
herkes komşusuna baskı yapacak.
Çocuk yaşlı adama karşı, kötü adam da saygın adama karşı gururla
davranacak.
6 Gerçekten bir adam, babasının evinde kardeşini tutup şöyle diyecek:
"Giysilerin var, hükümdarımız sen ol ve bu yıkım senin elinin altında
olsun."
7 Adam, o gün şöyle haykıracak: "Ben şifacı olmayacağım;
çünkü evimde ne ekmek ne de giyecek var.
Beni halkın hükümdarı yapmayacaksınız."
8 Çünkü Yeruşalem harabe oldu, Yahuda düştü;
çünkü O'nun yüceliğinin gözlerini öfkelendirmek için
onların dilleri ve işleri Yahve'ye karşıdır.
9 Yüzlerinin görünüşü onlara karşı tanıklık ediyor.
Günahlarını Sodom gibi sergiliyorlar.
Bunu gizlemiyorlar.
Yazıklar olsun onların canlarına!
Çünkü kendi üzerlerine felaket getirdiler.
10 Doğruya, onlar için iyi olacağını söyle;
çünkü onlar işlerinin ürününü yiyecekler.
11 Yazıklar olsun kötülere! Felaket onların üzerinedir;
çünkü kendi elleriyle yaptıklarının karşılığı onlara ödenecektir.
12 Benim halkıma gelince, çocuklar onlara zulmetmektedir,
ve kadınlar onlara hükmetmektedir.
Halkım, sana yol gösterenler seni saptırıyorlar,
patikalarının yolunu bozuyorlar.
13 Yahve çekişmek için ayağa kalkıyor,
halkları yargılamak için duruyor.
14 Yahve halkının ihtiyarları ve önderleriyle yargıya girecek:
"Bağı yiyip bitiren sizsiniz. Yoksulun yağması evlerinizdedir.
15 Halkımı ezmekle,
yoksulların yüzünü övütmekle ne demek istiyorsunuz?" diyor
Ordular Yahve'si Efendi.
16 Dahası Yahve şöyle dedi:
"Çünkü Siyon kızları kibirlidirler, boyunlarını uzatıp göz kırparak zarif
adımlarla yürüyorlar,
ayaklarındaki halkaları şıngırdatıyorlar;
17 bu yüzden Efendi Siyon kadınlarının başlarının tepesinde yaralar açacak,
Yahve onların kafa derilerini de kel edecek."
18 O gün Yahve onların halhallarını, baş çatlığı, hilal kolyelerini,
19 küpelerini, bileziklerini, peçelerini,
20 baş örtülerini, ayak zincirlerini, kuşaklarını, koku şişelerini, nazarlıklarını,
21 mühürlerini, yüzüklerini, burun halkalarını,
22 güzel kaftanlarını, örtülerini, şallarını, keselerini,
23 el aynalarını, ince keten giysilerini, taçlarını ve atkılarını o gün kaldırıp
atacak.
24 Öyle olacak ki, hoş koku yerine çürük koku;
kemer yerine ip; biçimli saç yerine kellik;

kaftan yerine çul; ve güzellik yerine dağlanma olacak.
25 Adamlarınız kılıçla,
güçlüleriniz de savaşta düşecek.
26 Siyon'un kapıları yas tutacak, ağıt tutacak.
O, ıssız kalıp yere oturacak.

4

1 O gün yedi kadın bir erkeği tutup şöyle diyecek: "Kendi ekmeğimizi
yiyeceğiz, kendi giysilerimizi de giyeceğiz. Yeter ki, senin adınla çağrılalım.
Utancımızı kaldır."
2 O gün Yahve'nin dalı güzel ve görkemli olacak, ülkenin ürünü de İsrael'in
sağ kalanlarının güzelliği ve görkemi olacak.
3 Efendi, Siyon kızlarının pisliğini yıkayınca, Yeruşalem'in kanını içinden
adalet ruhuyla ve yakma ruhuyla temizleyince,
4 öyle olacak ki, Siyon'da kalana ve Yeruşalem'de bırakılana, Yeruşalem'de
yaşayanlar arasında yazılı olan herkese kutsal denilecek.
5 Yahve, Siyon Dağı'ndaki bütün yerleşimin ve onun toplulukları üzerinde
gündüzleri bir bulut ve duman, geceleri ise alevli ateş ışıltısı yaratacak,
çünkü görkemin tamamı üzerinde örtü olacak.
6 Gündüz sıcaktan gölge, fırtınadan ve yağmurdan sığınacak yer ve barınak için
bir çardak olacak.

5

1 Sevgilime, sevgilimin bağıyla ilgili bir ezgi söyleyeyim.
Çok verimli bir tepede sevgilimin bir bağı vardı.
2 Onu kazdı, taşlarını topladı, en seçkin asmayı dikti,
ortasında bir kule bina etti, bir de içinde üzüm sıkma kuyusu kazdı.
Üzüm versin diye aradı ama o yaban üzümü verdi.
3 "Şimdi, ey Yeruşalem sakinleri ve Yahudalılar,
lütfen benimle bağım arasında hüküm verin.
4 Bağıma benim yapmadığımdan ona daha fazla ne yapılabilirdi?
Neden üzüm vermesi için aradığımda yaban üzümü verdi?
5 Şimdi size bağıma ne yapacağımı söyleyeyim.
Onun çitini kaldıracağım ve onu yiyip bitirecekler.
Onun duvarını yıkacağım, o da ayak altında çiğnenecek.
6 Onu çorak bir araziye çevireceğim.
Budanmayacak ya da çapalanmayacak ama çalılar ve dikenler büyüyecek.
Bulutlara da üzerine yağmur yağdırmamalarını buyuracağım."
7 Çünkü Ordular Yahvesi'nin bağı İsrael'in evidir,
Yahuda halkı da O'nun hoş fidanıdır.
Adaleti aradı ama işte, zorbalık, doğruluğu aradı ama işte, sıkıntı feryadı.
8 Yer kalmayıncaya kadar eve ev katanların,
tarlaya tarla ekleyenlerin ve ülkenin ortasında kendini yalnız oturtan
sizin vay haline!
9 Ordular Yahvesi kulaklarıma şöyle diyor:
"Gerçekten çok evler ıssız kalacak, büyük ve güzel olsa da
oturulmayacak.

10 Çünkü on dönümlük* bağ bir bat,†
bir homer‡ tohum da bir efa§ ürün verecek."
11 Sabah erkenden kalkıp ağır içki peşinden koşanların,
geceleyin geç vakte, şarap onları alevlendirinceye kadar kalanların vay haline!
12 Onların şölenleri şarapla birlikte arp, lir, tef ve flüttür;
ama Yahve'nin işine saygı duymazlar, ne de O'nun ellerinin işleyişini düşündüler.
13 Bu nedenle halkım bilgi eksikliğinden dolayı sürgüne gidiyor.
Saygın adamları açlıktan ölmekte, onların kalabalıkları da susuzluktan kavrulmakta.
14 Bu nedenle Şeol* arzusunu genişletti,
ölçüsüzce ağzını açtı; ve onların görkemi, kalabalıkları,
tantanası ve onların arasında sevinip coşan oraya inmekte.
15 Böylece insan alçaltılır, insan yola getirilir,
küstahların gözleri de utandırılır;
16 ama Ordular Yahvesi adalet içinde yüceltilir,
Kutsal Olan Tanrı doğruluk içinde kutsal kılındı.
17 O zaman kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacaklar,
yabancılar zenginlerin yıkıntılarını yiyecekler.
18 Vay haline haksızlığı yalan ipleriyle,
kötülüğü araba urganıyla çekenlerin,
19 "Acele etsin, işini çabuklaştırsın da biz görelim;
İsrael'in Kutsalı'nın öğüdü yaklaşsın ve gelsin ki,
onu görelim!" diyenlerin.
20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin;
karanlığı ışık yerine, ışığı karanlık yerine koyanların;
acıyı tatlı yerine, tatlıyı acı yerine koyanların vay haline!
21 Kendi gözlerinde bilge olanların,
kendilerini sağduyulu görenlerin vay haline!
22 Şarap içmekte güçlü olanların,
ağır içkileri karıştırmakta da önde gidenlerin;
23 rüşvet için suçluyu suçsuz çıkaranların,
ama masumların hakkını inkar edenlerin vay haline!
24 Bu nedenle, ateşin dili anızı nasıl yiyip bitirirse ve kuru ot alevde nasıl dibe çökerse,
onların kökü de öyle çürüyecek ve çiçekleri toz gibi havaya kalkacak;
çünkü Ordular Yahvesi'nin yasasını reddettiler, İsrael'in Kutsalı'nın sözünü küçümsediler.
25 Bu nedenle Yahve'nin öfkesi halkına karşı alevlendi;
elini onlara karşı uzatıp onları vurdu. Dağlar titriyor ve onların cesetleri sokakların ortasında gübre gibi duruyor.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
26 Uzaklardan uluslara bir sancak kaldıracak,
yeryüzünün öbür ucundan onlar için ıslık çalacak.

---

* **5:10** Kelimenin tam anlamıyla on boyunduruk, ya da on çift öküzün bir günde sürebileceği arazi miktarı, ki bu da yaklaşık 10 dönüm ya da 4 hektardır. † **5:10** 1 bat yaklaşık 22 litre veya 5,8 galondur
‡ **5:10** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kileye eşittir § **5:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya 0,6 kile veya yaklaşık 2 hektardır; ekilenin sadece onda biridir. * **5:14** Şeol ölüler diyarıdır.

İşte, hızla ve çabucak gelecekler.
27 Onların arasında kimse yorulmayacak, tökezlemeyecek;
hiç kimse ne uyuyacak, ne de uyuklayacak, ne bellerinin kuşağı
çözülecek,
ne de çarıklarının kayışı kopacak,
28 okları sivri, yayları da gerilidir, atlarının nalları çakmaktaşı gibi,
tekerlekleri de kasırga gibi olacak.
29 Onların kükremesi dişi aslanınki gibi olacak.
Genç aslanlar gibi kükreyecekler.
Evet, kükreyecekler, avlarını yakalayıp götürecekler ve kurtaracak kimse
olmayacak.
30 O gün denizin uğultusu gibi onlara karşı kükreyecekler.
Bir kimse toprağa baktığında işte, karanlık ve sıkıntı.
Bulutlarındaki ışık kararmıştır.

6

1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl, Efendi'yi yüce ve yüksek bir taht üzerinde
oturmakta gördüm; ve etekleri tapınağı dolduruyordu.
2 O'nun üzerinde Seraflar duruyordu. Her birinin altı kanadı vardı. İkisiyle
yüzünü örtüyordu. İkisiyle ayaklarını örtüyordu. İkisiyle uçuyordu.
3 Biri diğerine seslenip şöyle dedi:
“Ordular Yahvesi kutsal, kutsal, kutsaldır!
Bütün yeryüzü O'nun görkemiyle dolu!”
4 Çağıranın sesinden eşiklerin temelleri sarsıldı ve ev dumanla doldu.
5 O zaman şöyle dedim: “Vay başıma! Çünkü mahvoldum, çünkü dudakları
kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halk arasında yaşıyorum; çünkü
gözlerim Kral'ı, Ordular Yahvesi'ni gördü!"
6 Bunun üzerine Seraflar'dan biri, elinde maşayla sunaktan aldığı canlı
korla yanıma uçtu.
7 Onu ağzıma dokundurup şöyle dedi: “İşte, bu senin dudaklarına
dokundu; ve kötülüğün ortadan kalktı, günahın da bağışlandı.”
8 Efendi'nin, “Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek?” diyen sesini
duydum.
O zaman ben, “İşte buradayım” dedim. “Beni gönder!”
9 O şöyle dedi: “Git ve bu halka şunu söyle:
'Gerçekten duymaktasın
ama anlamıyorsun.
Gerçekten görmektesin
ama kavramıyorsun.'
10 Bu halkın yüreğini yağ bağlat.
Kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat;
gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar,
dönüp de şifa bulmasınlar.”
11 O zaman, “Efendi, ne kadar süre?” dedim.
Şöyle yanıt verdi:
“Kentler oturan olmadan ıssız kalana,
evler insansız kalana,
ülke tamamen ıssız olana kadar,
12 ve Yahve insanları uzaklara götürecek,
ülkenin içinde terk edilmiş yerler çok olacak.

13 Eğer onda biri kalırsa, o da tüketilecektir;
sakız ağacı gibi, kesildiğinde kütüğü kalan meşe ağacı gibi;
böylece kutsal tohum onun kütüğüdür."

7

1 Yahuda Kralı Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz'ın günlerinde, Suriye Kralı Rezin ve İsrael Kralı Remalya oğlu Pekah, Yeruşalem'e karşı savaşmak için çıktılar, ama onu yenemediler.
2 David evine, "Suriye'nin Efraim'le müttefik olduğu" söylendi. Orman ağaçları rüzgârda nasıl titrerse onun ve halkının yüreği de öyle titredi.
3 Bunun üzerine Yahve Yeşaya'ya şöyle dedi: "Şimdi sen ve oğlun Şearyaşuv'la Ahaz'ı karşılamak için yukarı havuzun su yolu sonunda, çırpıcı tarlası caddesine çık.
4 Ona, 'Dikkatli ol ve sakin ol' deyin. 'Korkma, dumanı tüten bu iki meşale kuyruğundan, Resin ile Suriye'nin ve Remalya oğlunun kızgın öfkesinden yüreğin bayılmasın.
5 Çünkü Suriye, Efraim ve Remalya oğlu, şöyle diyerek sana karşı kötülük tasarladılar,
6 "Yahuda'ya karşı çıkalım, onu parçalayalım, onu kendi aramızda bölelim ve oraya bir kral koyalım; Tabeel'in oğlunu."
7 Efendi Yahve şöyle diyor: "Bu durmayacak, ne de bu olacak."
8 Çünkü Suriye'nin başı Damaskus'tur, Damaskus'un başı da Resin'dir. Altmış beş yıl içinde Efraim parçalanacak ve artık bir halk olmayacaktır.
9 Efraim'in başı Samariya'dır, Samariya'nın başı da Remalya'nın oğludur. Eğer inanmazsanız, kesinlikle pekişmezsiniz.'"
10 Yahve tekrar Ahaz'la konuşup şöyle dedi:
11 "Tanrın Yahve'den bir belirti iste; ya derinlerde olsun, ya da yukarıdaki yükseklerde olsun."
12 Ama Ahaz, "İstemem" dedi. "Yahve'yi denemem."
13 "Şimdi dinle, David evi" dedi. "İnsanların sabrını sınamak sana yetmezmiş gibi, Tanrım'ın sabrını da sınayacaksın?
14 Bu nedenle Efendi'nin kendisi size bir belirti verecek. İşte, bakire kız gebe kalacak, bir oğul doğuracak ve adını İmmanuel* koyacak.
15 Kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bildiği zaman tereyağı ve bal yiyecek.
16 Çünkü çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bilmeden önce, kendilerinden nefret ettiğiniz iki kralın ülkesi terk edilecek.
17 Yahve, Efraim'in Yahuda'dan ayrıldığı günden bu yana, senin, halkının ve babanın evinin başına henüz gelmemiş günleri getirecek, Aşur Kralı'nı.
18 O gün Yahve Mısır ırmaklarının en uçlarındaki sinek ve Aşur diyarındaki arı için ıslık çalacak.
19 Gelecekler ve hepsi ıssız vadilerde, kayaların yarıklarında, bütün dikenli çitlerde ve bütün otlaklarda dinlenecekler.
20 O gün Yahve, Aşur Kralı'nın başını ve ayaklarının kıllarını, Irmağın ötesinde kiralanmış bir usturayla tıraş edecek; ve sakalı da tüketecek.
21 Öyle olacak ki, o gün bir adam bir genç ineği ve iki koyunu yaşatacak.
22 Öyle olacak ki, verecekleri sütün bolluğundan tereyağı yiyecek; çünkü ülkede kalan tereyağı ve balı herkes yiyecek.

* **7:14** "İmmanuel" "Tanrı bizimledir" anlamına gelir.

23 Öyle olacak ki, o gün, bin gümüş şekel† değerinde bin asmanın bulunduğu
her yer çalılık ve dikenlik olacak.
24 İnsanlar oraya oklarla ve yaylarla gidecekler, çünkü bütün ülke çalılık ve
dikenlik olacak.
25 Çapayla işlenen bütün tepelere, çalı ve diken korkusundan oraya
gelmeyeceksin; ama öküzlerin gönderilmesi ve koyunların ayağı altında
kalması için olacak."

8

1 Yahve bana şöyle dedi: "Büyük bir levha al ve üzerine insan kalemiyle
'Maher Şalal Haş Baz* için' yaz;
2 ben de tanıklık etsinler diye sadık tanıkları kendime alacağım: Kâhin
Uriya ve Yeverekya oğlu Zekariya."
3 Kadın peygamberin yanına girdim, o hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.
Bunun üzerine Yahve bana şöyle dedi: "Onun adını 'Maher Şalal Haş Baz' koy.
4 Çünkü çocuk 'Babam' ve 'Annem' demeyi öğrenmeden Damaskus'un
zenginlikleri ve Samariya'nın çapul malı Aşur Kralı tarafından götürülecektir."
5 Yahve yine benimle konuşup şöyle dedi,
6 "Çünkü bu halk yumuşakça akan Şiloah sularını reddetti ve Resin ile
Remalya'nın oğluyla seviniyor;
7 bu nedenle şimdi Efendi, Nehrin güçlü tufan sularını, Aşur Kralı'nı ve
onun tüm görkemini onların üzerine getiriyor. Bütün kanallarından çıkacak ve
bütün kıyıları üzerinden taşacak.
8 Yahuda'ya doğru basacak. Taşıp içinden geçecek. Boynuna kadar ulaşacak.
Kanatlarının gerilmesi senin topraklarının genişliğini dolduracak, ey
İmmanuel.
9 Ey halklar, uğultu yapın ve paramparça olun! Dinleyin, ey hepiniz uzak
ülkelerde olanlar: Savaş için kuşanın ve paramparça olun! Savaş için kuşanın
ve paramparça olun!
10 Birbirinize danışın, sonucu da boşa çıkacaktır; Bir söz söyleyin,
durmayacaktır, çünkü Tanrı bizimledir."
11 Çünkü Yahve bunu bana güçlü bir şekilde söyledi ve bana bu halkın
yolunda yürümememi buyurdu ve şöyle dedi,
12 "Bu halkın entrika dediği şeylere siz entrika demeyin. Onların
tehditlerinden korkmayın ya da dehşete düşmeyin.
13 Ordular Yahvesi, kutsal saymanız gereken O'dur. Korkmanız gereken
O'dur. Çekinmeniz gereken O'dur.
14 O, tapınak olacak, ama İsrael'in iki evi için de tökezleme taşı ve onları
düşüren bir kaya olacak. Yeruşalem halkı için bir kapan ve tuzak olacak.
15 Birçokları ona takılıp düşecek, kırılacak, tuzağa düşüp yakalanacak."
16 Antlaşmayı bağla. Öğrencilerim arasında yasayı mühürle.
17 Yüzünü Yakov'un evinden gizleyen Yahve'yi bekleyeceğim ve O'nu
arayacağım.
18 İşte, ben ve Yahve'nin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda oturan
Ordular Yahvesi'nin İsrael'deki belirtileri ve harikaları içiniz.

† **7:23** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1000 şekel yaklaşık 10 kilogramdır.
* **8:1** "Maher Şalal Haş Baz", "çabuk yağmalayan, avına çabuk ulaşan".

19 Size, “Fısıldayan ve mırıldanan ruh çağıranlara ve büyücülere danışın”
dediklerinde, bir halkın Tanrısı'na danışması gerekmez mi? Yaşayanlar için
ölülere mi danışılır?
20 Yasaya ve antlaşmaya dönün! Eğer bu söze göre konuşmazlarsa, kesinlikle
onlar için sabah olmaz.
21 İçinden çok sıkıntılı ve aç olarak geçecekler. Öyle olacak ki, acıktıklarında
kaygı çekecekler, kralları na ve Tanrıları'na lanet edecekler. Yüzlerini yukarıya
çevirecekler,
22 sonra yeryüzüne bakacaklar ve sıkıntıyı, karanlığı ve ızdırap kasvetini
görecekler. Koyu karanlığın içine sürülecekler.

9

1 Ama acı çekmiş olana artık kasvet olmayacak. Eskiden Zevulun ülkesini ve
Naftali ülkesini alçaltmıştı; ama son zamanda, deniz yolunda,
Yarden'in ötesinde, ulusların Galilesi'ni görkemli kıldı.
2 Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü.
Ölüm gölgesi diyarında yaşayanların üzerine ışık parladı.
3 Ulusu çoğalttın.
Sevincini artırdın.
İnsanlar ganimet paylaştıklarında nasıl sevinirlerse, onlar da senin önünde,
hasattaki sevince göre sevinirler.
4 Onun yükünün boyunduruğunu, sırtının değneğini, zulmünün sopasını,
Midyan gününde olduğu gibi kırdın.
5 Çünkü gürültülü savaşta zırhlı adamın bütün zırhları ve kana bulanmış
giysileri yakılacak, ateşe yakıt olacak.
6 Çünkü bize bir çocuk doğdu. Bize bir oğul verildi; yönetim onun
omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba,
Esenlik Hükümdarı olacak.
7 David'in tahtı üzerinde ve onun krallığı üzerinde, o zamandan sonsuza
dek onu adaletle ve doğrulukla kurmak ve sürdürmek için, onun yönetiminin
ve esenliğin artmasının sonu olmayacak. Ordular Yahvesi'nin gayreti bunu
gerçekleştirecek.
8 Efendi, Yakov içine bir söz gönderdi,
ve İsrael'in üzerine indi.
9 Bütün halk, Efraim ve Samariyalılar da dahil olmak üzere,
gururla ve yürek kibiri ile şöyle diyenleri bilecek,
10 “Tuğlalar düştü, ama biz kesme taştan yapacağız.
Yabanıl incir ağaçları kesildi ama yerine sedir koyacağız.”
11 Bunun için Yahve, Resin'in düşmanlarını ona karşı yükseltecek,
onun düşmanlarını da ayağa kaldıracak,
12 Önde Suriyeliler, arkada Filistliler;
İsrael'i ağızları açık yiyip bitirecekler.
Bütün bunlara rağmen öfkesi dönmedi,
ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
13 Ancak halk kendilerini vurana dönmedi,
Ordular Yahvesi'ni aramadı.
14 Bu nedenle Yahve İsrael'den başı, kuyruğu,
palmiye dalını ve kamışı bir günde kesip atacak.
15 Yaşlı ve saygın adam baştır,
yalan öğreten peygamber de kuyruktur.

16 Çünkü bu halka yol gösterenler onları saptırıyorlar;
onların yol gösterdiği insanlar da mahvoluyor.
17 Bu nedenle Efendi onların gençleri için sevinmeyecek,
onların yetimlerine ve dul kadınlarına da acımayacak;
çünkü herkes saygısız ve kötülük yapıyor ve her ağız delice konuşuyor.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
18 Çünkü kötülük ateş gibi yakar.
Çalıları ve dikenleri yiyip bitirir;
evet, ormanın sık yerlerini tutuşturur,
bir duman sütununda buram buram yükselir.
19 Ordular Yahvesi'nin gazabıyla ülke yandı;
halk da ateş için yakıttır.
Kimse kardeşini esirgemiyor.
20 Biri sağ tarafta yalayıp yutacak ve aç kalacak;
sol taraftan yiyecek, onlar da doymayacaklar.
Herkes kendi kolunun etini yiyecek;
21 Manaşşe Efraim'i, Efraim Manaşşe'yi yiyecek;
onlar ikisi birlikte Yahuda'ya karşı olacaklar.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

10

1 Yoksulları adaletten yoksun bırakmak ve halkım arasındaki yoksulların
haklarını gasp etmek; dul kadınları kendileri için yağmalamak ve yetimleri
kendilerine av yapmak için,
2 haksız hükümler buyuranların ve ağır hükümler çıkaran yazıcıların vay
haline!
3 Yoklama gününde ve uzaklardan gelecek ıssızlıkta ne yapacaksınız?
Yardım için kime kaçacaksınız? Servetinizi nereye bırakacaksınız?
4 Onlar ancak esirlerin altında eğilecekler,
öldürülenlerin altında düşecekler.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi,
ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
5 Ey Aşurlu, öfkemin değneği, kızgınlığımın elinde olduğu değnek!
6 Onu putperest bir ulusun üzerine göndereceğim, beni öfkelendiren halkın
üzerine, çapulu alması, avı yakalaması ve onları sokakların çamuru gibi
çiğnemesi için ona buyuracağım.
7 Ancak o öyle demek istemiyor, yüreği de öyle düşünmüyor; ama pek çok
ulusu yok etmek ve ortadan kaldırmak onun yüreğindedir.
8 Çünkü şöyle diyor: "Beylerimin hepsi kral değil mi?
9 Kalno Karkamış gibi değil mi? Hamat Arpad gibi değil mi? Samariya
Damaskus gibi değil mi?"
10 Oyma putları Yeruşalem'in ve Samariya'nınkinden daha iyi olan putların
krallıklarını nasıl elim bulduysa,
11 Samariya'ya ve onun putlarına yaptığım gibi, Yeruşalem'e ve onun
putlarına da yapmayacak mıyım?
12 Bu yüzden öyle olacak ki, Efendi Siyon Dağı ve Yeruşalem'deki bütün işini
yapınca, Aşur Kralı'nın inatçı gururlu yüreğinin ürününü ve kibirli
bakışlarının küstahlığını cezalandıracağım.

13 Çünkü şöyle dedi: “Bunu elimin gücüyle, bilgeliğimle yaptım, çünkü
anlayışlıyım. Halkların sınırlarını kaldırdım, hazinelerini yağmaladım. Yiğit
bir adam gibi hükümdarlarını devirdim.
14 Elim bir yuva gibi halkların zenginliklerini buldu ve terk edilmiş
yumurtaları toplayan biri gibi, ben de bütün yeryüzünü topladım. Kanadını
hareket ettiren, ağzını açan, cıvıldayan kimse yoktu.”
15 Baltayla kesen adama karşı balta övünmeli mi? Testere, testereyle
kesenden kendisini daha mı yüceltmeli? Sanki sopa kendini kaldıranı
kaldırıyormuş gibi, ya da sopa odun olmayan insanı kaldırıyormuş gibi.
16 Bu nedenle Efendi, Ordular Yahvesi, semizlerin arasına verimsizlik
gönderecek; ve onun görkemi altında ateş yanar gibi yangın tutuşacak.
17 İsrael'in ışığı ateş, Kutsalı da alev olacak; ve onun dikenlerini ve
çalılarını bir günde yakacak ve yiyip bitirecek.
18 Ormanının ve verimli tarlasının görkemini, hem canı hem de bedeni
tüketecek. Bu, bir sancaktarın bayılması gibi olacak.
19 Ormanının geri kalan ağaçları az olacak, öyle ki, bir çocuk onların
sayısını yazabilir.
20 O gün öyle olacak ki, İsrael'in geri kalanları ve Yakov'un evinden
kaçanlar artık kendilerini vurana değil, gerçekte İsrael'in Kutsalı Yahve'ye
güvenecekler.
21 Geriye kalanlar, Yakov'dan artakalanlar, güçlü Tanrı'ya dönecek.
22 Çünkü halkın İsrael denizin kumu gibi olsa da, onlardan yalnızca küçük
bir kısmı geri dönecek. Doğrulukla dolup taşan bir yıkım kararlaştırıldı.
23 Çünkü Efendi, Ordular Yahvesi, yeryüzünün tümünde tam bir son
yapacaktır, bu da kararlaştırıldı.
24 Bu nedenle Efendi, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Siyon'da oturan ey
halkım, Mısır'ın yaptığı gibi sana değnekle vursa da, sopasını sana karşı
kaldırsa da, Aşurlu'dan korkma.
25 Çok kısa bir süre sonra sana olan kızgınlığım sona erecek ve öfkem onun
yok edilmesine yönelecek."
26 Ordular Yahvesi, Orev Kayası'nda Midyan'ın kılıçtan geçirilmesinde
olduğu gibi, ona karşı kırbaçı ayağa kaldıracak. O'nun asası denizin üzerinde
olacak ve Mısır'a yaptığı gibi onu da kaldıracak.
27 O gün öyle olacak ki, onun yükü senin omuzlarından, boyunduruğu
senin boynundan ayrılacak, mesh yağı nedeniyle de boyunduruk yok
edilecek.
28 Ayyat'a geldi. Migron'dan geçti. Yükünü Mikmaş'ta depoluyor.
29 Geçitten geçtiler. Geva'da konakladılar. Rama titriyor. Saul'un Giva'sı
kaçtı.
30 Yüksek sesle bağır, ey Gallim kızı! Dinle, Laişa! Seni zavallı Anatot!
31 Madmena bir kaçaktır. Gevim sakinleri güvenlik için kaçıyor.
32 Tam da bugün Nov'da duracak. Yeruşalem'in tepesi Siyon kızının
dağında elini sallıyor.
33 İşte, Efendi, Ordular Yahvesi, dalları dehşetle budayacak. Uzunlar
kısaltılacak, yüksekler alçaltılacak.
34 Ormanın sık yerlerini demirle kesecek ve Lübnan Güçlü Olan'ın eliyle
düşecek.

11

1 Yişay'ın kütüğünden bir filiz çıkacak,

onun köklerinden bir dal ürün verecek.
2 Yahve'nin Ruhu,
bilgelik ve anlayış ruhu,
öğüt ve güç ruhu,
bilgi ve Yahve korkusu ruhu,
onun üzerinde duracak.
3 Onun zevki Yahve korkusunda olacak.
Gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak,
kulaklarının duymasına göre karar vermeyecek;
4 ama yoksulları doğrulukla yargılayacak,
yeryüzünün alçakgönüllüleri için adaletle karar verecek.
Ağzının değneğiyle yeryüzüne vuracak;
kötüleri dudaklarının nefesiyle öldürecek.
5 Belini çevreleyen kuşak doğruluk,
belini çevreleyen kemer sadakat olacak.
6 Kurt kuzuyla birlikte yaşayacak,
leopar da oğlakla birlikte yatacak,
buzağı, genç aslan da besili buzağıyla birlikte;
küçük bir çocuk onları güdecek.
7 İnek ve ayı otlayacak.
Yavruları birlikte yatacaklar.
Aslan da öküz gibi saman yiyecek.
8 Emzikteki çocuk kobra deliğinin yanında oynayacak,
sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna koyacak.
9 Kutsal dağımın hiçbir yerinde zarar vermeyecekler ve yok etmeyecekler;
çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, yeryüzü de Yahve'nin bilgisiyle dolu olacak.
10 O gün öyle olacak ki, uluslar, halklara sancak olan Yişay'ın kökünü arayacaklar; onun dinlenme yeri de muhteşem olacak.
11 O gün öyle olacak ki, Aşur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve denizin adalarından halkının geride kalanlarını kurtarmak için Efendi yine ikinci kez elini uzatacak.
12 Uluslar için bir sancak dikecek, İsrael'in sürgünlerini bir araya toplayacak ve dünyanın dört bir köşesinden Yahuda'nın dağılmışlarını bir araya toplayacak.
13 Efraim'in kıskançlığı da gidecek, Yahuda'ya zulmedenler kesilip atılacaklar. Efraim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efraim'e zulmetmeyecek.
14 Batıya doğru Filistliler'in omuzlarına uçup atılacaklar. Birlikte doğunun çocuklarını yağmalayacaklar. Güçlerini Edom ve Moav'ın üzerine genişletecekler, Ammon'un çocukları da onlara itaat edecek.
15 Yahve Mısır Denizi'nin dilini tümüyle yok edecek; ve kavurucu rüzgârıyla elini Irmak üzerinde sallayacak, onu yedi kola ayıracak ve insanları çarıklarla yürütecek.
16 Mısır diyarından çıktığı gün İsrael için olduğu gibi, halkının Aşur'dan artakalanları için de bir ana yol olacak.

12

1 O gün diyeceksiniz, “Sana şükredeceğim, ey Yahve; çünkü bana kızmış olsan da öfken döndü ve beni avuttun.

2 İşte, Tanrı benim kurtuluşumdur. Güveneceğim ve korkmayacağım; çünkü
Yah, Yahve benim gücüm ve ezgimdir; O benim kurtuluşum oldu."
3 Bu nedenle kurtuluş kuyularından sevinçle su çekeceksiniz.
4 O gün, "Yahve'ye şükredin!" diyeceksiniz. O'nun adını çağırın! Yaptıklarını
halklar arasında duyurun! O'nun adının yüce olduğunu ilan edin!
5 Yahve'ye ezgiler söyleyin, çünkü O harika işler yaptı! Bütün yeryüzünde
bu bilinsin!
6 Ey, Siyon'da oturanlar, yüksek sesle haykırın ve bağırın; çünkü aranızda
olan İsrael'in Kutsalı büyüktür!"

13

1 Amots'un oğlu Yeşaya'nın gördüğü Babil'in yükü.
2 Çıplak dağ üzerinde sancak dikin! Onlara sesinizi yükseltin! Elinizi
sallayın da, soylularınız kapılarından içeri girebilsin.
3 Kutsanmış olanlarıma buyurdum; evet, öfkem için güçlü yiğitlerimi,
büyüklüğümle coşanları çağırdım.
4 Kalabalığın gürültüsü, büyük bir halk gibi dağlarda; uluslar krallıklarının
kargaşalık gürültüsü bir araya toplandı! Ordular Yahvesi savaş için orduyu
topluyor.
5 Uzak bir ülkeden, göğün en ucundan, Yahve ve öfkesinin silahları, tüm
ülkeyi yok etmek için geliyorlar.
6 Uluyun, çünkü Yahve'nin günü yakındır! Her Şeye Gücü Yeten'den bir
yıkım gibi geliyor.
7 Bu nedenle bütün eller gevşeyecek ve herkesin yüreği eriyecek.
8 Dehşete düşecekler. Sancılar ve acılar onları yakalayacak. Doğum yapan
kadın gibi ağrı çekecekler. Şaşkınlıkla birbirlerine bakacaklar. Yüzleri alev
yüzü olacak.
9 İşte, diyarı ıssız bırakmak ve günahkarlarını ondan yok etmek için,
Yahve'nin Günü acımasız, gazap ve kızgın öfkeyle geliyor.
10 Çünkü gökyüzünün yıldızları ve onların yıldız kümeleri ışıklarını
vermeyecek. Güneş doğunca kararacak, ay da ışığını ışıldatmayacak.
11 Dünyayı kötülükleri için, kötüleri de suçları için cezalandıracağım.
Gururluların kibirini sona erdireceğim ve korkunç olanların gururunu
alçaltacağım.
12 Tek bir insanı saf altından, insanları da Ofir'in saf altınında nadir
yapacağım.
13 Bu yüzden gökleri titreteceğim, yeryüzü de Ordular Yahvesi'nin
gazabından, kızgın öfkesi gününde yerinden oynayacak.
14 Öyle olacak ki, avlanan bir ceylan gibi ve kimsenin toplamadığı
koyunlar gibi, her biri kendi halkına dönecek ve her biri kendi ülkesine
kaçacak.
15 Bulunan herkes delik deşik edilecek. Yakalanan herkes kılıçla düşecek.
16 Bebekleri de gözlerinin önünde parçalara ayrılacaklar. Evleri yağmalanacak
ve eşlerine tecavüz edilecek.
17 İşte, gümüşe değer vermeyen Medler'i onlara karşı harekete geçireceğim
ve altına gelince, ondan zevk almazlar.
18 Yayları genç adamları parçalara ayıracak; rahmin ürününe de
acımayacaklar. Gözleri çocukları esirgemeyecek.
19 Tanrı Sodom ve Gomora'yı yıktığı gibi, krallıkların ihtişamı,
Keldaniler'in gururunun güzelliği olan Babil de öyle olacaktır.

20 Onda asla oturulmayacak, ne de içinde bir daha kuşaktan kuşağa
yaşanacak. Arap orada çadır kurmayacak, ne de çobanlar sürülerini orada
yatıracaklar.
21 Ama çölün yaban hayvanları orada yatacak, evleri de çakallarla dolacak.
Devekuşları orada oturacak, yaban keçileri de orada oynaşacaklar.
22 Sırtlanlar kalelerinde uluyacak, hoş saraylarında da çakallar. Onun
vaktinin gelişi yakındır, günleri de uzamayacaktır.

14

1 Çünkü Yahve Yakov'a acıyacak ve yine İsrael'i seçip onları kendi
topraklarına yerleştirecek. Yabancı onlara katılacak, onlar da Yakov'un
eviyle birleşecekler.
2 Halklar onları alıp yerlerine getirecekler. İsrael evi, Yahve'nin diyarında
onları erkek hizmetçiler ve kadın hizmetçiler olarak sahiplenecekler.
Kendilerini esir alanları esir alacaklar; kendilerini ezenlere de
hükmedecekler.
3 Öyle olacak ki, Yahve seni kederinden, sıkıntından, sana ettirdikleri ağır
hizmetten dinlendirdiği gün,
4 Babil Kralı'na karşı bu benzetmeyi söyleyip diyeceksin: "Zalimin nasıl da
sonu geldi! Altın kent son buldu!
5 Yahve kötülerin asasını, hükümdarların asasını kırdı,
6 o asa ki, gazapla halkları sürekli darbeyle vurdu, ulusları öfkeyle,
kimsenin engelleyemediği bir zulümle hükmetti.
7 Bütün yeryüzü dinlenmekte ve sessizlik içinde. Ezgiyle coşarlar.
8 Evet, selvi ağaçları, Lübnan sedirleriyle birlikte, "Sen alçaltıldığından beri
hiçbir oduncu bize karşı çıkmadı" diyerek seninle seviniyorlar.
9 Şeol* senin gelişini karşılamak üzere aşağıdan harekete geçti. Senin için
göçüp gitmiş olan ruhları, yeryüzünün bütün hükümdarlarını harekete
geçiriyor. Ulusların bütün krallarını tahtlarından ayağa kaldırdı.
10 Hepsi sana şöyle yanıt verecek: "Sen de bizim kadar güçsüz mü oldun?
Sen de bizim gibi oldun mu?"
11 Yaylı çalgılarının sesiyle ihtişamın Şeol'e† indirilecek. Altına kurtlar
serildi ve üstünü solucanlar kaplıyor.
12 Sen nasıl da gökten düştün, parlak olan, ey şafağın oğlu! Ulusları yere
seren, sen nasıl da yerle bir oldun!
13 Yüreğinde şöyle dedin, "Göğün içinde yükseleceğim! Tahtımı Tanrı'nın
yıldızları üzerine yükselteceğim. En kuzeyde, Topluluk Dağı üzerinde
oturacağım!"
14 "Bulutların yükseklerine çıkacağım! Kendimi En Yüce Olan gibi
yapacağım!"
15 Ama Şeol'e,‡ çukurun derinliklerine indirileceksin.
16 Seni görenler gözlerini sana dikecekler. Düşünüp diyecekler, "Yeryüzünü
titreten, krallıkları sarsan,
17 dünyayı çöle çeviren, kentleri yerle bir eden, esirlerini evlerine
salıvermeyen adam bu mu?"
18 Ulusların bütün kralları, hepsi kendi evinde, görkem içinde uyuyor.
19 Ama sen, iğrenç bir dal gibi mezarından dışarı, uzağa atıldın, çukurun
taşlarına inen kılıçla delinmiş ölülerle giydirilmişsin; ayak altında çiğnenen
ceset gibisin.

---

* **14:9** Şeol ölüler diyarıdır. † **14:11** Şeol ölüler diyarıdır. ‡ **14:15** Şeol ölüler diyarıdır.

20 Diyarını yok ettiğin için gömülmede onlarla birleşmeyeceksin. Kendi
halkını öldürdün. Kötülük yapanların soyu sonsuza dek anılmayacaktır.
21 Atalarının suçu yüzünden onun çocuklarını katletmeye hazırlanın da,
kalkıp yeryüzünü ele geçirmesinler ve dünya yüzeyini kentlerle
doldurmasınlar.
22 "Onlara karşı kalkacağım" diyor Ordular Yahvesi, "adı, artakalanı,
oğulu ve torunu da Babil'den kesip atacağım" diyor Yahve.
23 "Orayı kirpilere mülk edeceğim ve su birikintilerine. Onu yıkım
süpürgesiyle süpüreceğim" diyor Ordular Yahvesi.
24 Ordular Yahvesi ant içerek şöyle dedi: "Kesinlikle düşündüğüm gibi
olacak; ve tasarladığım gibi duracak;
25 Aşurlu'yu ülkemde kıracağım ve onu dağlarımda ayak altında çiğneyeceğim.
O zaman boyunduruğu onları bırakacak, yükü de omuzlarından ayrılacak.
26 Bütün yeryüzü için belirlenen tasarı budur. Bu, bütün uluslara uzanan
eldir.
27 Çünkü Ordular Yahvesi tasarladı, bunu kim durdurabilir? Eli uzanmış
durumda, onu kim geri döndürebilir?"
28 Bu yük Kral Ahaz'ın öldüğü yıldaydı.
29 Ey Filist, seni vuran değnek kırıldı diye hepiniz sevinmeyin; çünkü
yılanın kökünden engerek çıkacak ve onun ürünü ateşli, uçan yılan olacak.
30 Yoksulların ilk doğanları yiyecek, muhtaçlar güvenlik içinde yatacak;
senin kökünü de kıtlıkla öldüreceğim, artakalanın da öldürülecek.
31 Ulu, ey kapı! Feryat et ey kent! Ey Filist, hepiniz eriyip gittiniz; çünkü
kuzeyden duman çıkıyor ve onun saflarında boşluk yoktur.
32 Ulusun habercilerine ne yanıt verecekler? Yahve'nin Siyon'u
kurduğunu ve halkının mazlumlarının ona sığınacağını.

15

1 Moav'ın yükü. Çünkü bir gecede, Moav'ın Ar'ı çöp oldu, yok oldu. Çünkü
bir gecede, Moav'ın Kir'i çöp oldu, yok oldu.
2 Onlar Bayit'e ve Divon'a, yüksek yerlere, ağlamaya çıktılar. Moav, Nebo ve
Medeva için ağıt yakıyor. Kellik başının her yanında. Her sakal kesildi.
3 Sokaklarında kendilerini çul içinde kuşandırdılar. Sokaklarında ve
damların üzerinde, bol gözyaşı dökerek herkes ağıt yakıyor.
4 Heşbon Eleale ile feryat ediyor. Sesleri Yahas'dan bile duyuluyor. Bu
nedenle Moav'ın silahlı adamları yüksek sesle bağırıyorlar. Canları içlerinde
titriyor.
5 Yüreğim Moav için haykırıyor! Soyluları Soar'a, Eglat Şelişiya'ya kaçıyorlar;
çünkü Luhit yokuşundan ağlayarak çıkıyorlar; Horonaim yolunda yıkım çığlığı
yükseltiyorlar.
6 Nimrim suları çöl olacak; çünkü çayır kurudu, taze çayır tükendi, yeşil bir
şey kalmadı.
7 Bu nedenle, edindikleri bolluğu ve biriktirdiklerini, Söğüt Vadi'si
üzerinden taşıyıp götürecekler.
8 Feryat, Moav sınırlarını sardı, onun ağıdı Eglaim'e kadar, onun ağıdı Beer
Elim'e kadar vardı.
9 Dimon suları kanla dolu; çünkü Dimon'a daha fazlasını, Moav'ın
kaçanları üzerine, ülkenin artakalanı üzerine bir aslan getireceğim.

16

1 Ülkenin hükümdarı için kuzuları Sela'dan çöle, Siyon kızının dağına
gönderin.
2 Çünkü Moav kızları Arnon geçitlerinde gezgin kuşlar gibi dağılmış bir
yuva gibi olacaklar.
3 Öğüt ver! Adaleti yerine getir! Öğle ortasında kendi gölgeni gece gibi yap!
Sürgünleri gizle! Kaçaklara ihanet etme!
4 Sürgünlerim sizinle birlikte otursunlar! Moav'a gelince, yok edicinin
karşısında ona saklanacak yer ol. Çünkü zorba yok oldu. Yıkım duruyor.
Zalimler ülkeden tükenip gidiyor.
5 Taht sevgi dolu iyilik üzerine kurulacak. Biri David'in çadırında, gerçekle
onun üzerine oturacak, yargılarken adaleti arayacak, doğruluğu hızlı yerine
getirecek.
6 Moav'ın gururlu olduğunu, çok kabarmış olduğunu; kibrini, övüncünü ve
gazabını duyduk. Onun övünmeleri bir hiçtir.
7 Bu nedenle Moav, Moav için yas tutacak. Herkes yas tutacak. Kir
Hareset'in kuru üzümlü pideleri için derin kederle ağlayacaksın.
8 Çünkü Heşbon tarlaları, Sivma'nın asması kurudu. Ulusların efendileri,
çölde dolaşan Yazer'e kadar uzanan seçkin dallarını kırdılar. Filizleri yayıldı.
Denizi aşmıştı.
9 Bu nedenle Sivma asması için Yazer'in ağlayışıyla ağlayacağım. Seni
gözyaşlarımla sulayacağım, ey Heşbon ve ey Eleale; çünkü yaz meyvelerinin
üzerine ve hasadının üzerine savaş narası düştü.
10 Sevinç ortadan kalktı, verimli tarladan coşku da; bağlarda ne şarkı
söylenecek, ne de neşeli ses çıkacak. Hiç kimse üzüm sıkma çukurlarında üzüm
çiğnemeyecek. Bağrışı durdurdum.
11 Bu nedenle yüreğim Moav için, içim de Kir Heres için arp gibi inliyor.
12 Öyle olacak ki, Moav yüksek yerinde görünüp yorgun düştüğünde, dua
etmek için tapınağına geldiğinde, galip gelemeyecek.
13 Bu, Yahve'nin geçmiş zamanda Moav hakkında söylediği sözdür.
14 Ama şimdi Yahve söyleyip dedi: "Anlaşmaya bağlı bir işçinin sayacağı üç
yıl içinde, Moav'ın görkemi, bütün büyük kalabalığıyla birlikte küçük
düşürülecek; geriye kalan da çok küçük ve zayıf olacak."

17

1 Damaskus'un yükü. "İşte, Damaskus kent olmaktan çıkarıldı, yıkık bir
yığın olacak.
2 Aroer kentleri terk edildi. Bunlar sürülerin yatacak yeri için olacak ve
kimse onları korkutmayacak.
3 Efraim'de kale, Damaskus'da ve Suriye'nin geri kalanında krallık
kalmayacak. Onlar İsrael'in çocuklarının görkemi gibi olacaklar" diyor
Ordular Yahvesi.
4 "O gün öyle olacak ki, Yakov'un görkemi zayıflayacak, etinin yağı da
zayıflayacak.
5 Bu, hasatçının buğdayı topladığı ve koluyla tahıl biçtiği zamanki gibi
olacak. Evet, Refaim Vadisi'nde tahıl toplayan biri gibi olacak.
6 Ama orada artakalanlar zeytin ağacının silkelenmesi gibi olacak; en üst
dalın ucunda iki ya da üç zeytin, verimli ağacın dalları ucunda dört ya da
beş tane." diyor İsrael'in Tanrısı Yahve.

7 O gün insanlar kendilerini yaratana bakacak, gözleri de İsrael'in
Kutsalı'na saygı duyacak.
8 Ellerinin işi olan sunaklara bakmayacaklar; ne de parmaklarıyla
yaptıkları Aşera direklerine ya da buhur sunaklarına saygı gösterecekler.
9 O gün onların güçlü kentleri, İsrael'in çocuklarının önünde terkedilmiş,
ormanda ve dağ başında terkedilmiş yerler gibi olacak; ıssız kalacak.
10 Çünkü kurtuluşunun Tanrısı'nı unuttun ve gücünün kayasını
hatırlamadın. Bu yüzden hoş fidanlar dikiyorsun, yabancı fideler dikiyorsun.
11 Ektiğiniz gün onu çitle çevirirsin. Sabahleyin tohumunu çiçeklendirirsin,
ama keder ve umutsuz dert gününde hasat uçup gider.
12 Ah, denizlerin kükremesi gibi kükreyen birçok halkın gürültüsü; ve
kudretli suların akıntısı gibi akan milletlerin akını!
13 Uluslar akıp giden çok sular gibi akacaklar, ama O onları azarlayacak,
onlar da uzaklara kaçacaklar; yelin önünde dağlardaki saman çöpü gibi, fırtına
önünde dönen toz gibi kovalanacaklar.
14 Akşamleyin, işte dehşet! Sabah olmadan yok oldular. Bizi yağmalayanların
payı, bizi soyanların hissesi budur.

18

1 Ah, Etiyopya ırmaklarının ötesinde, kanat hışırtıları diyarı;
2 deniz yoluyla, sular üzerinde papirüs kayıklar içinde elçiler gönderir; ve
diyor, "Ey siz hızlı ulaklar, memleketini ırmakların böldüğü, uzun ve pürüzsüz
ulusa, başlangıçtan beri heybetli olan halka, çok güçlü ve ezici ulusa gidin!"
3 Ey siz dünya sakinleri, yeryüzünde oturanlar, dağlarda sancak
kaldırıldığında bakın! Boru çalındığı zaman dinleyin!
4 Çünkü Yahve bana şöyle dedi: "Güneş ışığındaki berrak sıcaklık gibi, hasat
sıcağındaki çiy bulutu gibi durgun olacağım ve konutumdan göreceğim."
5 Çünkü hasattan önce, çiçek geçince, çiçek de olgunlaşıp koruk olunca,
budama bıçaklarıyla dalları kesecek, yayılan dalları kesip götürecek.
6 Hepsi birlikte dağların yırtıcı kuşlarına, yeryüzünün hayvanlarına
bırakılacaklar. Yazın yırtıcı kuşlar onları yiyecek, kışın da yeryüzünün bütün
hayvanları onları yiyecek.
7 O zaman, Ordular Yahvesi'ne memleketini ırmakların böldüğü, uzun ve
pürüssüz halktan, başlangıçtan beri heybetli olan halktan, çok güçlü ve ezici
ulustan Ordular Yahvesi'nin adının yerine, Siyon Dağı'na, bir armağan
getirilecek.

19

1 Mısır'ın yükü. "İşte, Yahve hızlı bir buluta binmiş Mısır'a geliyor. Mısır'ın
putları O'nun önünde titreyecekler; ve Mısır'ın yüreği içinden eriyecek.
2 Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayağa kaldıracağım; herkes kardeşine, herkes
komşusuna karşı; kent kente karşı, krallık krallığa karşı savaşacaklar.
3 Mısırlılar'ın ruhu içlerinde tükenecek. Onların öğütlerini yok edeceğim.
Putları, sihirbazları, ruh çağıranları ve büyücüleri arayacaklar.
4 Mısırlılar'ı zalim bir efendinin eline teslim edeceğim. Onlara sert bir kral
hükmedecek." diyor Ordular Yahvesi Efendi.
5 Denizin suları kesilecek, ırmak boşalıp kuruyacak.
6 Irmaklar kokacak. Mısır'ın kaynakları azalıp kuruyacak. Sazlıklar ve
kamışlar kalmayacak.

7 Nil kıyısındaki, Nil yanındaki çayırlar ve Nil'in bütün ekili tarlaları
kuruyacak, atılıp yok olacaklar.
8 Balıkçılar yas tutacak, Nil'de balık tutanların hepsi ağlayacak, suya ağ
atanlar da perişan olacaklar.
9 Dahası taranmış keten işleyenler ve beyaz kumaş dokuyanlar da şaşkına
dönecek.
10 Sütunlar parçalanacak. Ücretli çalışanların hepsinin canı kederlenecek.
11 Soan beyleri hepten akılsızdırlar. Firavun'un en bilge danışmanlarının
öğütleri budalalık oldu. Firavun'a, "Ben bilgelerin oğluyum, eski kralların
oğluyum" nasıl dersiniz?
12 Peki bilge adamlarınız nerede? Şimdi sana söylesinler; ve Ordular
Yahvesi'nin Mısır'la ilgili ne tasarladığını bilsinler.
13 Soan beyleri akılsız oldular. Memfis beyleri aldandılar. Mısır boylarının
temel taşı olan insanları onu saptırdılar.
14 Yahve onun ortasına bir sapıklık ruhu karıştırdı; sarhoşun kusmuğunda
sendelemesi gibi, Mısır'ı da bütün işlerinde saptırdılar.
15 Mısır için başın ya da kuyruğun, palmiye dalının ya da sazın
yapabileceği hiçbir iş kalmayacak.
16 O gün Mısırlılar kadınlar gibi olacaklar. Ordular Yahvesi'nin üzerlerine
salladığı elinin sallanmasından dolayı titreyecekler ve korkacaklar.
17 Yahuda diyarı Mısır'a dehşet salacak. Ordular Yahvesi'nin ona karşı
belirlediği tasarılardan dolayı, kendisine bundan söz edilen herkes
korkacaktır.
18 O gün Mısır diyarında Kenan dilini konuşan ve Ordular Yahvesi'ne ant
içen beş kent olacak. Bunlardan birine "Yıkım Kenti" denilecek.
19 O gün Mısır ülkesinin ortasında Yahve'ye bir sunak, sınırında da Yahve'ye
bir sütun olacak.
20 Bu, Mısır diyarında Ordular Yahvesi'ne bir belirti ve tanık olacak; çünkü
zalimler yüzünden Yahve'ye feryat edecekler, O da onlara bir kurtarıcı ve
koruyucu gönderecek ve onları kurtaracak.
21 Yahve kendini Mısır'a tanıtacak, Mısırlılar da o gün Yahve'yi tanıyacaklar.
Evet, kurban ve sunuyla tapınacaklar, Yahve'ye adak adayıp bunu yerine
getirecekler.
22 Yahve Mısır'ı vuracak, vuracak ve iyileştirecek. Yahve'ye dönecekler,
O'na yalvaracaklar ve onları iyileştirecek.
23 O gün Mısır'dan Aşur'a giden bir ana yol olacak; Aşurlular Mısır'a,
Mısırlılar da Aşur'a girecek; Mısırlılar da Aşurlular'la birlikte tapınacaklar.
24 O gün İsrael Mısır ve Aşur'la birlikte üçüncü olacak; yeryüzünün içinde
bereket olacak;
25 çünkü Ordular Yahvesi, "Halkım Mısır, ellerimin işi Aşur ve mirasım
İsrael kutsansın" diyerek onları kutsadı.

20

1 Tartan'ın Aşdod'a geldiği yıl, Aşur Kralı Sargon onu gönderip Aşdod'a karşı
savaşıp ele geçirdiği zaman;
2 o sırada Yahve, Amots'un oğlu Yeşaya aracılığıyla söyleyip dedi: "Git,
belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar." O da öyle yaptı, çıplak ve yalınayak
yürüdü.
3 Yahve şöyle dedi: "Hizmetkârım Yeşaya, Mısır ve Etiyopya ile ilgili bir
belirti ve harika olmak üzere nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak yürüdüyse,

4 Aşur kralı da, Mısır tutsaklarını ve Etiyopya sürgünlerini genç, yaşlı, çıplak
olarak, Mısır'ı utandıracak şekilde yalınayak, mahrem yerleri açık öyle
götürecektir.
5 Umut ettikleri Etiyopya'dan ve yücelikleri Mısır'dan ötürü dehşete
düşecekler ve şaşkına dönecekler.
6 O gün bu kıyı ülkesi sakinleri şöyle diyecekler: 'İşte, Aşur Kralı'ndan
kurtulmak üzere yardım için kaçtığımız yer, umudumuz buydu. Peki biz
nasıl kaçacağız?'"

21

1 Deniz çölünün yükü.
Güneydeki kasırgalar nasıl süpürürse, çölden, korkunç ülkeden, o da öyle
geliyor.
2 Bana acı bir görüm bildirildi. Hain kişi hainlik etmekte, yok edici de yok
etmekte. Çık Elam; saldır! Medya'nın iniltilerinin tümünü durdurdum.
3 Bu yüzden kalçalarım acıyla dolu. Doğum yapan bir kadının sancıları gibi
ağrılar beni ele geçirdi. O kadar çok acı çekiyorum ki, duyamıyorum. O kadar
korkuyorum ki, göremiyorum.
4 Kalbim çarpıntı içinde. Dehşet beni korkuttu. Arzu ettiğim alacakaranlık
benim için titremeye döndü.
5 Sofrayı hazırlıyorlar. Nöbeti belirliyorlar. Yiyorlar içiyorlar. Kalkın siz ey
beyler, kalkanı yağlayın!
6 Çünkü Efendi bana, "Git, gözcü dik" dedi. Gördüğünü bildirsin.
7 Bir bölük, çift çift atlılar, bir eşek sürüsü, bir deve sürüsü gördüğünde,
büyük bir dikkatle dinlesin."
8 Aslan gibi bağırdı: "Ey Efendi, gündüzleri sürekli gözetleme kulesinin
üzerinde duruyorum, geceleri de nöbet yerimde kalıyorum.
9 İşte, çifter çifter atlılardan oluşan bir bölük geliyor." Şöyle yanıt verdi:
"Düştü, düştü Babil; ilâhlarının bütün oyma suretleri de parçalandı.
10 Sen benim harmanımsın, zeminimin de buğdayı!" İsrael'in Tanrısı,
Ordular Yahvesi'nden duyduğumu size bildirdim.
11 Duma'nın yükü. Seir'den biri bana sesleniyor: "Gözcü, geceden ne var?
Gözcü, geceden ne var?"
12 Gözcü şöyle dedi: "Sabah geliyor, gece de. Eğer sormak istiyorsanız
sorun. Tekrar geri gelin."
13 Arabistan'ın yükü. Ey Dedan kervanları, Arabistan'ın çalılıklarında
konaklayacaksınız.
14 Susamış olana su getirdiler. Tema ülkesinin sakinleri kaçakları
ekmekleriyle karşıladılar.
15 Çünkü kılıçlardan, çekilmiş kılıçtan, gerilmiş yaydan, savaşın
hararetinden kaçtılar.
16 Çünkü Efendi bana şöyle dedi, "Ücretli bir işçinin saydığı gibi, bir yıl
içinde Kedar'ın tüm görkemi sona erecek;
17 ve Kedar çocuklarının yiğitleri olan okçuların sayısından arta kalanlar az
olacak; çünkü bunu İsrael'in Tanrısı Yahve söyledi."

22

1 Görüm Vadisi'nin yükü.
Şimdi sizi ne rahatsız etmekte de hepiniz damlara çıktınız?

2 Ey bağırışlarla dolu, gürültülü kent, neşeli şehir, öldürülenleriniz kılıçla
öldürülmedi, savaşta da ölmediler.
3 Yöneticilerinizin tümü birlikte kaçtı. Okçular tarafından bağlandılar. Sende
bulunanların hepsi birbirine bağlanmıştı. Çok uzaklara kaçtılar.
4 Bu nedenle, "Gözünüzü benden uzaklaştırın" dedim. "Acı acı
ağlayacağım. Halkımın kızının yıkımından dolayı beni avutmaya çalışmayın.
5 Çünkü bu, Efendi'nin, Ordular Yahvesi'nin, Görüm Vadisi'nde şaşkınlık,
çiğneme ve kafa karışıklığı, duvarların yıkılacağı ve dağlara feryat edileceği
gündür."
6 Elam, adamla dolu savaş arabaları ve atlılarla birlikte ok kılıfını
taşıyordu; Kir de kalkanı ortaya çıkardı.
7 En seçkin vadileriniz savaş arabalarıyla doldu ve atlılar kapıda sıraya
dizildi.
8 Yahuda'nın örtüsünü kaldırdı; ve sen o gün orman evindeki zırha baktın.
9 David'in kentindeki gediklerin çok olduğunu gördün; aşağı havuzun
sularını da bir araya topladınız.
10 Yeruşalem'deki evleri saydınız, surları güçlendirmek için evleri yıktınız.
11 Eski havuzun suyu için de iki duvar arasına bir su deposu yaptınız. Ama
bunu yapana bakmadınız, bunu uzun zaman önce tasarlayanı da
saymadınız.
12 O gün Efendi, Ordular Yahvesi ağlayışa, yasa, kelliğe ve çul giyinmeye
çağırdı;
13 ve işte, sığırları ve koyunları kesmek, et yemek ve şarap içmek sevinç ve
mutluluktur: "Yiyelim, içelim, çünkü yarın öleceğiz."
14 Ordular Yahvesi, kulaklarımda kendini açıkladı: "Kesinlikle bu suçunuz,
ölene dek bağışlanmayacaktır" diyor Ordular Yahvesi Efendi.
15 Ordular Yahvesi Efendi şöyle diyor: "Git, evin başındaki bu saymana,
Şevna'ya git ve de ki:
16 'Burada ne yapıyorsun? Burada kimin var ki, bu yerde mezar kazdın?'
Yüksekte kendine bir mezar kesiyor, kayada kendine bir mesken oyuyor!"
17 İşte, Yahve senin hakkından gelecek ve seni şiddetle fırlatıp atacak. Evet,
seni sıkıca kavrayacaktır.
18 Seni kesinlikle döndürüp döndürüp, top gibi geniş bir ülkeye atacak.
Orada öleceksin ve görkeminin savaş arabaları orada olacak, ey sen,
efendisinin evinin utancı.
19 Seni makamından atacağım. Görev yerinden aşağı çekileceksin.
20 O gün öyle olacak ki, Hilkiya oğlu hizmetkârım Elyakim'i çağıracağım,
21 ve ona senin kaftanını giydireceğim, senin kuşağınla onu
güçlendireceğim. Senin yönetimini onun eline teslim edeceğim; ve o,
Yeruşalem'de oturanlara ve Yahuda evine baba olacak.
22 David'in evinin anahtarını onun omzuna koyacağım. O açacak ve kimse
kapamayacak. O kapayacak ve kimse açmayacak.
23 Onu emin bir yere çivi gibi tutturacağım. Babasının evi için görkemli bir
taht olacak.
24 Babasının evinin bütün görkemini, soyunu ve çocuklarını, taslardan
bütün testilere kadar her küçük kabı onun üzerine asacaklar.
25 Ordular Yahvesi, "O gün, emin yere tutturulan çivi yerinden çıkacak"
diyor. "Kesilecek ve düşecek. Onun üzerindeki yük kesilip atılacak, çünkü
bunu Yahve söyledi."

23

1 Sur'un yükü. Uluyun, siz ey Tarşiş gemileri! Çünkü orası harap oldu, ne
ev kaldı, ne de girilecek yer. Onlara Kittim diyarından açıklandı.
2 Ey kıyı sakinleri, denizin ötesinden geçen Saydalı tüccarların doldurduğu
sizler, sakin olun.
3 Büyük sularda, Nil'in hasatı olan Şihor'un tohumu onun geliriydi. O,
ulusların pazarıydı.
4 Utan, Sayda; çünkü deniz, denizin kalesi konuştu ve şöyle dedi: "Doğum
sancısı çekmedim, doğurmadım, gençleri beslemedim, el değmemiş kızlar
yetiştirmedim."
5 Haber Mısır'a ulaştığında, Sur'un haberi yüzünden acı çekecekler.
6 Tarşiş'e geçin! Ey kıyı sakinleri uluyun!
7 Eskiliği eski günlere dayanan, ayakları onu yolculuk için uzaklara taşıyan
neşeli kentiniz bu mu?
8 Taçlar veren, tüccarları beyler olan, tüccarları yeryüzünün saygınları olan
Sur'a karşı bunu kim tasarladı?
9 Ordular Yahvesi bunu, her türlü görkemin gururunu lekelemek,
yeryüzünün bütün saygınlarını aşağılamak için tasarladı.
10 Tarşiş'in kızı Nil Nehri gibi diyarından geç. Artık alıkoyan yok.
11 Elini denizin üzerine uzattı. Krallıkları sarstı. Yahve, Kenan'ın
kalelerinin yok edilmesini buyurdu.
12 "Artık sevinmeyeceksin" dedi, "Ey sen, Sayda'nın kirletilmiş el
değmemiş kızı. Kalk, Kittim'e geç. Orada bile dinlenmeyeceksin."
13 İşte, Keldaniler'in ülkesi. Bu halk yok oldu. Aşurlular onu çölde oturanlar
için kurdular. Kulelerini diktiler. Saraylarını yıktılar. Burayı harabeye
çevirdiler.
14 Uluyun, ey Tarşiş gemileri, çünkü kaleniz harap oldu!
15 O gün öyle olacak ki Sur, bir kralın günlerine göre yetmiş yıl unutulacak.
Yetmiş yılın sonunda fahişenin şarkısındaki gibi Sur'a öyle olacak.
16 Bir arp al; kentte dolaş, ey sen, unutulmuş fahişe. Hoş nağme yap. Çok
şarkı söyle ki, hatırlanabilesin.
17 Öyle olacak ki, yetmiş yılın sonunda Yahve Sur'u ziyaret edecek. Kent
ücretine geri dönecek ve yeryüzü üzerindeki dünyanın bütün krallıklarıyla
fahişelik edecek.
18 Onun malı ve ücreti Yahve'ye kutsal olacak. Hazineye koyulmayacak ve
saklanmayacak; çünkü onun malı Yahve'nin önünde oturanların yeterince
yemesi ve dayanıklı giysiler için olacak.

24

1 İşte, Yahve dünyayı boşaltıp harap ediyor, altını üstüne getiriyor ve içinde
yaşayanları dağıtıyor.
2 Halk nasılsa, kâhin de öyle olacak; hizmetçi nasılsa efendisi de öyle; kadın
hizmetçi nasılsa, hanımı da öyle; alıcı nasılsa satıcı da öyle; alacaklı nasılsa
borçlu da öyle; faiz alan nasılsa faiz veren de öyle.
3 Yeryüzü tamamen boşalacak ve tamamen harap olacak; çünkü Yahve bu
sözü söyledi.
4 Yeryüzü yas tutuyor ve unutulup gidiyor. Dünya zayıflıyor ve unutulup
gidiyor. Dünyanın yüksek halkları zayıflıyor.
5 Yeryüzü üstünde oturanların altında kirlendi; çünkü onlar yasayı
çiğnediler, kuralları ihlal ettiler ve sonsuz antlaşmayı bozdular.

6 Bu nedenle lanet yeryüzünü yuttu ve orada oturanlar suçlu bulundu. Bu
nedenle yeryüzünde yaşayanlar yandı ve geriye çok az insan kaldı.
7 Yeni şarap yas tutuyor. Asma zayıflıyor. Bütün neşeli yürekler inliyor.
8 Teflerin neşesi kesildi. Sevinenlerin sesi sona erdi. Arpın neşesi kesildi.
9 Şarkı eşliğinde şarap içmeyecekler. Ağır içki, onu içenlere acı gelecek.
10 Karışıklık içindeki kent yıkıldı. Kimse içeri girmesin diye her ev kapandı.
11 Şarap yüzünden sokaklarda ağlama sesleri duyuluyor. Bütün sevinçler
karardı. Memleketin neşesi gitti.
12 Kent ıssız kaldı, kapı da vuruşla yıkıldı.
13 Çünkü zeytin ağacının silkelenmesi gibi, bağ bozumu bittiğinde geride
kalan gibi, yeryüzünün ortasındaki halklar arasında öyle olacak.
14 Bunlar seslerini yükseltecekler. Yahve'nin görkeminden ötürü
haykıracaklar. Denizden yüksek sesle bağırıyorlar.
15 Bu nedenle doğuda Yahve'yi, denizdeki adalarda İsrael'in Tanrısı
Yahve'nin adını yüceltin!
16 Dünyanın en uzak yerinden ezgiler duyduk.
Doğruya yücelik olsun!
Ama dedim ki, "Tükendim! Tükendim! Vay halime!" Hainler hainlik etti.
Evet hainler çok hainlik ettiler.
17 Ey sen, yeryüzünde oturan, korku, çukur ve tuzak senin üzerinde.
18 Öyle olacak ki, korkunun patırtısından kaçan, çukura düşecek; çukurun
ortasından çıkan tuzağa yakalanacak. Çünkü yüksekteki pencereler açıldı,
dünyanın temelleri de titriyor.
19 Yeryüzü tümüyle parçalandı. Yeryüzü parçalandı. Yer şiddetle sarsılıyor.
20 Yeryüzü sarhoş biri gibi sendeleyecek, hamak gibi ileri geri sallanacak.
İsyanı ona ağır gelecek, düşecek ve bir daha kalkmayacak.
21 Öyle olacak ki, o gün Yahve yüksekte olanların ordusunu yüksekte ve
yeryüzünün krallarını yeryüzünde cezalandıracak.
22 Mahkumlar çukurda toplandıkları gibi, onlar da bir araya toplanıp
zindana kapatılacaklar; çok günler sonra da ziyaret edilecekler.
23 O zaman ay şaşkına dönecek, güneş utanacak; çünkü Ordular Yahvesi
Siyon Dağı'nda ve Yeruşalem'de hüküm sürecek; görkem de O'nun
ihtiyarlarının önünde olacak.

25

1 Ey Yahve, sen benim Tanrım'sın. Seni yüceltеceğim! Adını öveceğim, çünkü
harika şeyler yaptın, eskiden beri tasarlanmış olan şeyleri tam bir sadakat ve
doğrulukla yaptın.
2 Çünkü sen bir kenti yığın yaptın, surlu bir şehri harabeye çevirdin,
yabancıların sarayını kent olmaktan çıkardın. Asla onarılmayacaktır.
3 Bu nedenle güçlü bir halk seni yüceltecek. Korkunç uluslardan oluşan bir
kent senden korkacak.
4 Çünkü korkunç adamların köpürmesi, duvara vuran güçlü esinti gibi
olduğunda, sen yoksullara kale, sıkıntı içindeki yoksullara kale, güçlü
esintiye karşı sığınak, sıcaktan gölge oldun.
5 Kurak yerdeki sıcak gibi, yabancıların gürültüsünü de bastıracaksın; bulut
gölgesindeki sıcaklık gibi, korkunç adamların şarkısı da kısılacak.
6 Ordular Yahvesi bu dağda bütün halklara seçkin etlerden bir ziyafet,
seçkin şaraplardan, ilikle dolu seçkin etlerden,* iyice süzülmüş seçkin

* **25:6** kelimenin tam anlamıyla, besili şeyler

şaraplardan bir ziyafet verecek.
7 Bu dağda bütün halkları örten örtüyü ve bütün ulusların üzerine serilmiş
olan peçeyi yok edecek.
8 Ölümü sonsuza dek yuttu! Efendi Yahve bütün yüzlerden gözyaşlarını
silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak, çünkü bunu Yahve
söyledi.
9 O gün şöyle denecek: "İşte, bu bizim Tanrımız'dır! Biz O'nu bekledik, O
bizi kurtaracak! Bu Yahve'dir! O'nu bekledik. O'nun kurtarışıyla sevinip
coşacağız!"
10 Çünkü Yahve'nin eli bu dağda kalacak.
Gübre yığınının suyunda saman çiğnendiği gibi, Moav da olduğu yerde
çiğnenecek.
11 Yüzen birinin yüzmek için ellerini uzatması gibi, onun ortasında ellerini
uzatacak, ama ellerinin ustalığıyla birlikte onun gururu da alçaltılacak.
12 Duvarlarınızın yüksek kalesini yıktı, alçalttı ve yerle bir etti.

26

1 O gün Yahuda diyarında şu ezgi söylenecek:
"Güçlü bir kentimiz var.
Tanrı, kurtuluşu duvarlar ve siperler için tayin ediyor.
2 Kapıları açın ki,
imanını koruyan doğru ulus girebilsin.
3 Sana güvendiği için,
aklı kararlı olan kişiyi
tam bir esenlik içinde tutacaksın.
4 Yahve'ye daima güvenin;
çünkü Yah'da, Yahve sonsuz bir Kaya'dır.
5 Çünkü yüksekte oturanları, yüce kenti alaşağı etti.
Onu alçalttı. Yere kadar alçalttı.
Onu toza kadar indirdi.
6 Ayak altında,
yoksulların ayakları,
muhtaçların adımları altında çiğnenecek."
7 Adil olanın yolu doğruluktur.
Doğru olan sizler, doğrunun yolunu düzlersiniz.
8 Evet, senin hükümlerinin yolunda,
ey Yahve, seni bekledik. Adın ve ünün canımızın arzusudur.
9 Gece canımla seni arzuladım.
Evet, içimdeki ruhumla seni gayretle arayacağım;
çünkü senin hükümlerin yeryüzünde olduğunda,
dünyada yaşayanlar doğruluğu öğrenirler.
10 Kötülere lütuf gösterilsin, yine o doğruluğu öğrenmez.
Doğruluk diyarında o haksızlık edecek ve Yahve'nin heybetini
görmeyecektir.
11 Ey Yahve, elin yükseldi, ama görmüyorlar;
ama onlar halk için olan gayretini görecekler ve düş kırıklığına
uğrayacaklar.
Evet, ateş düşmanlarını yiyip bitirecek.
12 Ey Yahve, bize esenliği sen sağlayacaksın,
çünkü bizim için bütün işlerimizi de sen yaptın.
13 Tanrımız ey Yahve,

senin dışında başka efendiler de üzerimizde egemenlik sürdüler,
ama biz yalnızca senin adını anacağız.
14 Ölüler yaşamayacaklar. Göçüp giden ruhlar kalmayacaklar.
Bu nedenle onları ziyaret edip helâk ettin,
onların tüm anılarını yok ettin.
15 Ulusu çoğalttın, ey Yahve. Ulusu çoğalttın!
Sen yüceltildin!
Ülkenin bütün sınırlarını genişlettin.
16 Yahve, sıkıntı içinde seni ziyaret ettiler.
Senin yola getirişin üzerlerindeyken onlar yakardılar.
17 Doğum zamanı yaklaşan gebe kadın nasıl acı çekiyor,
ağrılar içinde bağırıyorsa,
biz de senin önünde öyle olduk, ey Yahve.
18 Gebe kaldık. Ağrı çekiyorduk.
Öyle görünüyor ki, yalnızca rüzgâr doğurduk.
Biz ne yeryüzünde bir kurtuluş gerçekleştirdik;
ne de dünyada yaşayanlar düştüler.
19 Ölüleriniz yaşayacaklar.
Onların cesetleri kalkacaklar. Ey toprakta oturanlar, uyanın ve ezgi söyleyin;
çünkü sizin çiyiniz otların çiyi gibidir,
yer göçüp giden ruhları dışarı atacaktır.
20 Gelin halkım, odalarınıza girin,
kapılarınızı arkanızdan kapatın.
Öfke geçene dek kısa bir süreliğine kendinizi saklayın.
21 Çünkü işte, Yahve yeryüzünde yaşayanları kötülüklerinden dolayı cezalandırmak için yerinden çıkıyor.
Yeryüzü de onun kanını açığa çıkaracak ve artık öldürülenlerini örtmeyecek.

27

1 O gün Yahve sert, büyük ve güçlü kılıcıyla Levyatan'ı, kaçan yılanı ve Levyatan'ı, kıvrık yılanı cezalandıracak; ve denizdeki ejderhayı öldürecek.
2 O gün ona şu ezgiyi söyleyin: “Hoş bir bağ!
3 Ben Yahve, onun koruyucusuyum. Her an onu sulayacağım. Kimse ona zarar vermesin diye, onu gece gündüz koruyacağım.
4 Bende gazap yok; ama çalılar ve dikenler bulmuş olsaydım savaşırdım!
Üzerlerine yürür ve onları birlikte yakardım.
5 Ya da gücüme tutunsun da benimle barışsın. Benimle barışsın.”
6 Gelecek günlerde Yakov kök salacak. İsrael çiçeklenip tomurcuklanacak.
Dünyanın üzerini meyvelerle dolduracaklar.
7 Kendilerini vuranlara vurduğu gibi onlara da vurdu mu? Ya da kendilerini öldürenlerin öldürüldüğü gibi öldürüldüler mi?
8 Onları kovduğun zaman, ölçü ile onlarla çekişirsin. Doğu rüzgârının estiği günde kendi sert yeliyle onları uzaklaştırdı.
9 Bu nedenle Yakov'un suçu bununla bağışlanacak ve onun günahının ortadan kaldırılmasının tam meyvesi de şudur: “Sunağın bütün taşlarını dövülmüş tebeşir taşları parça parça edecek; öyle ki, Aşera direkleri ve buhur sunakları artık dikilmeyecekler.”

10 Çünkü surlu kent ıssız, çöl gibi bırakılmış ve kimsesiz bir yerleşim olmuş.
Buzağı orada otlayacak, orada yatacak ve onun dallarını yiyip bitirecek.
11 Dalları kuruduğunda kırılacaklar. Kadınlar gelip onları ateşe verecekler;
çünkü onlar anlayışsız bir halktır. Bu nedenle onları yaratan onlara
acımayacak, onlara şekil veren de onlara lütfetmeyecek.
12 O gün öyle olacak ki, Yahve Fırat'ın akan çayını Mısır Irmağı'na kadar
harman gibi dövecek; ve siz, ey İsrael'in çocukları, teker teker toplanacaksınız.
13 O gün öyle olacak ki, büyük bir boru çalınacak; Aşur diyarında yok
olmaya hazır olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelecek; ve
Yeruşalem'deki kutsal dağda Yahve'ye tapınacaklar.

28

1 Yazıklar olsun Efraim'deki sarhoşların gurur tacına ve şarapla
yenilenlerin verimli vadisinin başındaki onun muhteşem güzelliğinin
solmakta olan çiçeğine!
2 İşte, Yahve'nin güçlü ve kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, yok
edici bir fırtına gibi ve taşan güçlü suların fırtınası gibi, onları eliyle
yeryüzüne fırlatacak.
3 Efraim'in sarhoşlarının gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.
4 Verimli vadinin başındaki muhteşem güzelliğinin solan çiçeği, yazdan önce
olgunlaşan, birinin görür görmez toplayıp yiyeceği ilk incir gibi olacak.
5 O gün, Ordular Yahvesi, halkının geri kalanı için bir görkem tacı ve
güzellik tacı olacak;
6 ve yargıda oturana adalet ruhu ve kapıdaki savaşı geri döndürenlere güç
olacak.
7 Şarapla da sersemler ve ağır içkiyle sendelerler. Kâhin ve peygamber ağır
içkiyle sendeliyor. Şaraba yutuldular. Ağır içkiyle sendeliyorlar. Görümde
yanılıyorlar. Yargıda tökezliyorlar.
8 Çünkü bütün sofralar pis kusmuk ve pislikle dolu.
9 Kime bilgi öğretecek? Haberi kime açıklayacak? Sütten kesilip göğüslerden
çekilenlere mi?
10 Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; yöntem üstüne yöntem,
yöntem üstüne yöntem; biraz burada, biraz şurada.
11 Ama o bu ulusa kekeleyen dudaklarla ve başka bir dilde konuşacak,
12 ona şöyle diyecek, "Burası dinlenme yeridir. Yorgunları dinlendirin."
ve "Canlanma budur"; yine de duymadılar.
13 Bu nedenle Yahve'nin sözü onlara kural üstüne kural, kural üstüne
kural olacak; yöntem üstüne yöntem, yöntem üstüne yöntem; biraz burada,
biraz şurada; öyle ki, gitsinler, sırt üstüne düşsünler, kırılsınlar, tuzağa düşüp
yakalansınlar.
14 Bu nedenle, Yeruşalem'de bu halkı yöneten siz alaycılar, Yahve'nin şu
sözünü dinleyin:
15 "Çünkü 'Ölümle antlaşma yaptık, Şeol* ile de anlaştık' dediniz. 'Taşkın
bela geçerken, bize gelmeyecek; çünkü yalanı kendimize sığınak yaptık ve
kendimizi yalanın altına gizledik.'"
16 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, Siyon'da temel olarak bir
taş, denenmiş bir taş, sağlam temelin değerli köşe taşını koydum. İman eden
aceleci davranmayacak.

* **28:15** Şeol ölüler diyarıdır.

17 Adaleti ölçü ipi, doğruluğu da çekül ipi yapacağım. Dolu, yalan sığınağını
silip süpürecek, sular saklandığı yerin üzerinden taşacak.
18 Ölümle yaptığınız antlaşma bozulacak ve Şeol† ile yaptığınız antlaşma
yerinde durmayacak. Taşkın bela geçerken, o zaman onunla çiğneneceksiniz.
19 Geçtiği her sefer sizi yakalayacak; çünkü sabahtan sabaha, gece gündüz
geçecek; haberini bilmek de dehşet verici olacak."
20 Çünkü yatak uzanılmayacak kadar kısa, battaniye de sarınamayacak kadar
dar.
21 Çünkü Yahve Perasim Dağı'ndaki gibi yükselecek. Givon Vadisi'ndeki gibi
öfkelenecek; ta ki, işini, alışılmadık işini yapsın ve eylemini, olağanüstü
eylemini gerçekleştirsin.
22 Şimdi alaycı olmayın, yoksa zincirleriniz güçlendirilir; çünkü Ordular
Yahvesi Efendi'den bütün dünyayı yok etme kararını duydum.
23 Kulak verin ve sesimi duyun! Dinleyin ve konuşmamı dinleyin!
24 Ekmek için saban süren, sürekli saban sürer mi? Toprağı çevirip kesekleri
parçalamaya devam eder mi?
25 Onun yüzünü düzeltince dereotu ekmez, kimyon tohumunu saçmaz mı,
buğdayı sıralarına, arpayı belirlenen yere, kızıl buğdayı da yerine koymaz mı?
26 Çünkü Tanrısı ona doğru hükmü öğretir ve onu bilgilendirir.
27 Çünkü dereotu keskin bir aletle dövülmez, kimyonun üzerinde de araba
tekerleği döndürülmez; ama dereotu çubukla, kimyon da bir değnekle dövülür.
28 Ekmek ununun öğütülmesi gerekir; bu yüzden onu her zaman dövmez.
Harman arabasının tekerleğini onun üzerinden sürmesine rağmen atları onu
öğütmez.
29 Bu da öğütleri harika, bilgeliği kusursuz olan Ordular Yahvesi'nden
geliyor.

29

1 Yazıklar olsun Ariel'e! Ariel, David'in ordugâh kurduğu kent! Yıla yıl
katın; bayramlar gelsin;
2 o zaman Ariel'i sıkıntıya sokacağım, yas tutulacak, ağıt yakılacak. O
benim için bir sunak ocağı* gibi olacak.
3 Çepeçevre sana karşı ordugâh kuracağım ve nöbetçi askerlerle seni
kuşatacağım. Sana karşı kuşatma rampaları dikeceğim.
4 Alçaltılacaksın ve topraktan konuşacaksın. Konuşman tozun içinden
mırıldanarak gelecek. Sesin yerden ruh çağıran birinin sesi gibi olacak ve
konuşman tozdan fısıltı gibi çıkacak.
5 Ama düşmanlarının çokluğu ince toz gibi olacak, acımasızların çokluğu da
uçup giden saman çöpü gibi olacak. Evet, bir anda, ansızın olacak.
6 Ordular Yahvesi gök gürültüsüyle, depremle, büyük gürültüyle, kasırgayla,
fırtınayla, yiyip bitiren ateşin aleviyle onu ziyaret edecek.
7 Ariel'e karşı savaşan bütün ulusların kalabalığı, ona ve kalesine karşı
savaşan ve ona sıkıntı verenlerin hepsi bir rüya, bir gece görümü gibi olacak.
8 Aç bir adamın rüya görmesi gibi olacak; işte o yer, uyanır ve doymamıştır;
ya da susamış bir adamın rüya görmesi gibi olacak; işte, o içer, uyanır, işte
baygındır ve hâlâ susuzdur. Siyon Dağı'na karşı savaşan bütün ulusların
kalabalığı böyle olacak.
9 Duraksayın ve şaşırın! Kendinizi kör edin ve kör olun! Sarhoşlar ama
şarapla değil; sendeliyorlar ama ağır içkiden değil.

† **28:18** Şeol ölüler diyarıdır. * **29:2** veya Ariel

10 Çünkü Yahve üzerinize derin uyku ruhu döktü ve gözlerinizi kapadı;
peygamberlerin ve Görenler'in başlarını örttü.
11 Bütün görüm sizin için, insanların eğitimli birine, “Lütfen bunu oku”
diyerek teslim ettiği mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu; ve o, “Okuyamam,
çünkü mühürlü” diyor;
12 kitap eğitimsiz birine, “Lütfen bunu oku” denilerek teslim ediliyor, o da,
“Okuyamam” diyor.
13 Efendi şöyle dedi: “Çünkü bu halk ağızlarıyla yaklaşıyor ve dudaklarıyla
beni sayıyor, ama yüreklerini benden uzaklaştırdılar ve benden korkmaları
öğretilmiş olan insan buyruğudur;
14 bu nedenle işte, bu halk arasında harika bir iş, harika bir iş ve şaşılacak
bir şey yapmaya devam edeceğim; ve onların bilge adamlarının bilgeliği yok
olacak ve onların sağduyulu adamlarının anlayışı gizlenecek.”
15 Vay haline, öğütlerini Yahve'den derince gizleyenlerin, işleri karanlıkta
olanların ve “Bizi kim görüyor?” ve “Bizi kim biliyor?” diyenlerin.
16 Her şeyi alt üst ediyorsunuz! Çömlekçi balçıkla bir düşünülür mü ki,
yapılan kendini yapan hakkında “Beni o yapmadı” desin; kendine biçim
verilen, onu biçimlendiren hakkında “Onun anlayışı yoktur” desin?
17 Çok az zaman kalmadı mı, Lübnan'ın verimli bir tarlaya döndürülmesine,
verimli tarlanın da orman sayılmasına?
18 O gün sağırlar kitabın sözlerini duyacak, körlerin gözleri bilinmezlik ve
karanlık içinden görecek.
19 Alçakgönüllüler Yahve'de olan sevinçlerini artıracaklar, yoksullar da
İsrael'in Kutsalı'yla sevinecekler.
20 Çünkü acımasızlar yok oldu, alaycılar sona erdi ve kötülük yapmaya
hazır olanların hepsi kesilip atıldı;
21 onlar ki, bir kişiyi bir sözle dava açarlar, ve kapıda azarlayana tuzak
kurarlar. Yalancı tanıklıkla masumu adaletten yoksun bırakırlar.
22 Bu nedenle Avraham'ı kurtaran Yahve, Yakov'un evi hakkında şöyle
diyor: “Yakov artık utanmayacak, yüzü de solmayacak.
23 Ama ellerimin eseri olan çocuklarını kendi ortasında görünce adımı
kutsayacaklar. Evet, Yakov'un Kutsalı'nı kutsayacaklar ve İsrael'in Tanrısı'na
saygı duyacaklar.
24 Ruhta sapmış olanlar da anlayışa kavuşacaklar, homurdananlar bilgiyi
kabul edecekler.”

30

1 “O asi çocukların vay haline” diyor Yahve, “Öğüt alıyorlar ama benden
değil; günaha günah katmak için de ittifak kuruyorlar, ama benim Ruhum'la
değil;
2 Firavun'un gücüyle güçlenmek ve Mısır'ın gölgesine sığınmak için benim
öğüdümü sormadan Mısır'a inmek için yola çıkanlar onlardır!
3 Bu nedenle Firavun'un gücü sizin utancınız, Mısır'ın gölgesine sığınmak
ise şaşkınlığınız olacak.
4 Çünkü onların beyleri Soan'da, elçileri de Hanes'e geldi.
5 Kendilerine yarar sağlayamayan halk yüzünden hepsi utanacaklar, o halk
ne yardım ne yarardır, yalnızca utanç ve rezalettir."
6 Güney hayvanların yükü.

Dişi ve erkek aslanın, engerek ve ateşli uçan yılanın yaşadığı sıkıntı ve ıstırap diyarı içinden, zenginliklerini genç eşeklerin omuzlarında, hazinelerini de develerin hörgücünde, yararsız bir halka taşıyorlar.
7 Çünkü Mısır'ın yardımı boş ve hiçtir; bu yüzden ona durgun oturan Rahav adını verdim.
8 Şimdi git, bunu onların önünde bir levha üzerine yaz ve bunu bir kitaba kaydet; böylece gelecekte, daima dursun.
9 Çünkü o asi bir halk, yalancı çocuklar, Yahve'nin yasasını dinlemeyen çocuklardır;
10 görenlere, "Görmeyin!" ve peygamberlere, "Bize doğru şeyleri peygamberlik etmeyin" diyorlar. "Bize hoş şeyler söyleyin. Peygamberlik aldatmacaları.
11 Yoldan çekilin. Yoldan sapın. İsrael'in Kutsalı'nı önümüzden kaldırın."
12 Bu nedenle İsrael'in Kutsalı şöyle diyor: "Madem bu sözü küçümsediniz, baskı ve sapkınlığa güvendiniz ve ona bel bağladınız,
13 bu nedenle bu kötülük sizin için yıkılmaya hazır bir yarık gibi olacak, yüksek duvarda dışa doğru kabarmış, yıkılışı birden ve ansızın olur.
14 O da onu çömlekçi kabının kırılması gibi kıracak; öyle ki, kırık parçalar arasında ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya yetecek kadar iyi bir parça bulunmasın diye, esirgemeden parçalara ayıracak."
15 İsrael'in Kutsalı Efendi Yahve şöyle diyor: "Dönmekle ve rahat etmekle kurtulacaksınız. Gücünüz sessizlikte ve güvende olacaktır." Reddettiniz,
16 ama siz, "Hayır, at sırtında kaçacağız" dediniz; bu yüzden kaçacaksınız; ve "Hızlı olanlarına bineceğiz"; bu yüzden seni kovalayanlar hızlı olacak.
17 Bir insanın tehdidinden bin kişi kaçacak. Beş insanın tehdidiyle, siz dağın tepesinde bir fener gibi, tepede bir sancak gibi kalıncaya dek kaçacaksınız.
18 Bu nedenle Yahve size lütufta bulunmak için bekleyecek; ve bundan ötürü size merhamet etmek için yüceltilecektir; çünkü Yahve adalet Tanrısı'dır. O'nu bekleyenlere ne mutlu.
19 Çünkü halk Yeruşalem'deki Siyon'da oturacaktır. Artık ağlamayacaksın. Feryadının sesi üzerine kesinlikle size lütufta bulunacaktır. Seni duyduğunda sana yanıt verecektir.
20 Her ne kadar Efendi size sıkıntı ekmeğini ve sıkıntı suyunu verse de, öğretmenleriniz artık gizlenmeyecek, gözlerin öğretmenlerini görecek;
21 siz sağa ve sola sapınca, arkandan kulakların şöyle bir ses duyacak: "Yol budur. İçinde yürüyün."
22 Gümüş kaplı oyma putlarınızı, altın kaplanmış dökme putlarınızı kirleteceksin. Onları kirli bir şeymiş gibi atacaksın. Ona, "Git buradan!" diyeceksin.
23 Toprağı ekeceğin tohumun için yağmuru verecek; ve toprağın ürünü ekmeğin zengin ve bol olacak. O gün hayvanların geniş otlaklarda otlayacak.
24 Toprağı işleyen öküzlerle genç eşekler, kürekle ve yabayla savrulan tuzlu yemi yiyecekler.
25 Büyük kıyım gününde, kuleler yıkıldığında, her yüksek dağın üzerinde, her yüksek tepenin üzerinde, dereler ve su akıntıları olacak.
26 Dahası Yahve'nin halkının kırığını sardığı, vuruldukları yarayı iyileştirdiği gün, ayın ışığı güneşin ışığı gibi olacak ve güneşin ışığı yedi günün ışığı gibi yedi kat daha parlak olacak.

27 İşte, Yahve'nin adı uzaklardan geliyor, yükselen koyu duman içinde
öfkesiyle yanıyor. Dudakları kızgınlık dolu. Dili, yiyip bitiren ateş gibidir.
28 O'nun soluğu, ulusları yıkım eleğiyle elemek için boyuna kadar varan
taşkın bir sel gibidir. Felakete götüren dizgin halkların ağzında olacaktır.
29 Kutsal bayramın tutulduğu gecede olduğu gibi bir ilahiniz olacak ve
Yahve'nin dağına, İsrael'in Kayası'na flütle gelen biri gibi yüreğiniz sevinçli
olacak.
30 Yahve görkemli sesini duyuracak, öfkesinin kızgınlığıyla, yiyip bitiren
ateşin aleviyle, patlamayla, fırtınayla, dolu taneleriyle kolunun inişini
gösterecek.
31 Çünkü Yahve'nin sesiyle Aşurlu dehşete düşecek. Ona sopasıyla vuracak.
32 Yahve'nin onun üzerine koyacağı ceza değneğinin her vuruşu, tef ve çenk
sesleriyle birlikte olacak. Silahlarını savurarak onlarla savaşlarda savaşacak.
33 Çünkü onun yakılacağı yer çoktan hazırlandı. Evet, kral için hazırlanıyor.
Onun odun yığınını ateş ve bol odunla derin ve geniş yaptı. Yahve'nin
soluğu kükürt seli gibi onu tutuşturuyor.

31

1 Vay haline, yardım için Mısır'a inenlerin,
atlara güvenenlerin, sayıları çok olduğu için savaş arabalarına,
çok güçlü oldukları için atlılara güvenenlerin,
ama İsrael'in Kutsalı'na güvenmeyenlerin, Yahve'yi aramayanların!
2 Ama aynı zamanda O bilgedir ve felaket getirecektir,
sözlerini geri çağırmayacak, kötülük yapanların evine karşı,
kötülük yapanların yardımına karşı kalkacaktır.
3 Mısırlılar insandır, Tanrı değil;
atları da ruh değil, ettir. Yahve elini uzatınca, yardım eden de
tökezleyecek, yardım edilen de düşecek,
hepsi birlikte tükenecektir.
4 Çünkü Yahve bana şöyle diyor:
"Avının üzerinde hırlayan aslan ve genç aslan gibi,
kendisine karşı çobanlar topluluğu bir araya çağrılsa,
onların sesinden yılmayacak, gürültülerinden dolayı kendini
alçaltmayacak,
öyle ki, Ordular Yahvesi Siyon Dağı'na ve onun tepelerine savaşmak için
inecek.
5 Kanat açmış kuşlar gibi, Ordular Yahvesi de Yeruşalem'i öyle koruyacak.
Onu koruyacak ve kurtaracaktır.
O geçip gidecek ve onu muhafaza edecektir."
6 Ey İsrael'in çocukları, derinden başkaldırdığınız kişiye geri dönün.
7 Çünkü o gün herkes günah olmak üzere kendi ellerinin senin için yaptığı
gümüş putlarını ve altın putlarını atacak.
8 "Aşurlu insan tarafından değil kılıçla düşecek;
onu insan değil kılıç yiyip bitirecek. Kılıçtan kaçacak ve gençleri
angaryaya tabi olacaklar.
9 Onun kayası dehşetten yok olacak,
beyleri sancaktan korkacaklar."
diyor ateşi Siyon'da, ocağı Yeruşalem'de olan Yahve.

32

1 İşte, bir kral doğrulukla hüküm sürecek,

beyler de adaletle yönetecektir.
2 İnsan rüzgârdan saklanacak bir yer gibi,
fırtınadan korunacak bir örtü gibi,
kurak yerdeki akarsular gibi,
yorucu diyardaki büyük kaya gölgesi gibi olacak.
3 Görenlerin gözleri kararmayacak,
işitenlerin kulakları da dinleyecek.
4 Acelecinin yüreği bilgiyi anlayacak,
kekemelerin dili de açıkça konuşmaya hazır olacak.
5 Artık ahmağa soylu denilmeyecek,
alçağa da saygı gösterilmeyecek.
6 Çünkü ahmak kötülük yapmak,
Yahve'ye karşı sapık sözler söylemek,
aç olanın canını boşaltmak,
susayanın içeceğini bozmak için ahmakça konuşacak,
yüreği de kötülük işleyecek.
7 Alçağın yolları kötüdür.
Yoksul doğru konuşsa bile,
alçakgönüllüleri yalan sözlerle yok etmek için
kötü düzenler tasarlar.
8 Ama asil kişi asil şeyler tasarlar,
asil şeyleri sürdürür.
9 Ayağa kalkın, ey rahat kadınlar! Sesimi duyun!
Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
10 Ey kaygısız kadınlar, günler bir yılı aşınca sıkıntı çekeceksiniz;
çünkü bağbozumu boşa çıkacak. Hasat gelmeyecek.
11 Titreyin, ey siz rahat kadınlar!
Sıkıntı çekin, ey kaygısızlar! Kendinizi soyun,
kendinizi çıplak edin, belinize çul sarının.
12 Hoş tarlalar için ve verimli asma için
göğsünüzü dövün.
13 Halkımın toprağı üzerinde,
evet, neşeli kentin bütün neşe evleri üzerinde dikenler ve çalılar çıkacak.
14 Çünkü saray terk edilecek.
Kalabalık kent ıssız kalacak. Tepe ve gözetleme kulesi sonsuza dek inler,
yaban eşekleri için bir eğlence, sürüler için otlak olacak,
15 ta ki Ruh üzerimize yukarıdan dökülünceye,
çöl verimli tarla haline gelinceye,
verimli tarla da orman sayılana dek.
16 O zaman adalet çölde oturacak;
doğruluk da verimli tarlada kalacaktır.
17 Doğruluğun işi esenlik olacak,
doğruluğun sonucu da sonsuz sakinlik ve güven olacaktır.
18 Halkım huzurlu yerleşimlerde,
güvenli meskenlerde,
sakin rahat yerlerde yaşayacak.
19 Ama dolu ormanı dümdüz edecek,
kent de tamamen yerle bir olacak.
20 Ne mutlu size, bütün suların yanında tohum ekenlere,
öküzle eşeğin ayaklarını salanlara.

33

1 Vay sana, ey harap eden, ama sen harap edilmedin,
ey ihanet eden, ama sen kimse tarafından ihanete uğramadın!
Harap etmeyi bitirince sen de harap edileceksin;
ihanetin sona erdiğinde de ihanete uğrayacaksın.
2 Yahve, bize lütfet. Seni bekledik.
Her sabah gücümüz ol,
sıkıntı anında da kurtuluşumuz ol.
3 Gök gürültüsünden halklar kaçtı.
Kendini yükselttiğinde uluslar dağılır.
4 Tırtılın topladığı gibi, ganimetiniz de öyle toplanacak.
İnsanlar da çekirgelerin sıçradığı gibi üzerine atlayacak.
5 Yahve yücedir, çünkü O yüksekte oturur.
O, Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurdu.
6 Senin zamanlarında, bolluk, kurtuluş, bilgelik ve bilgi olacak.
Yahve korkusu senin hazinendir.
7 İşte, onların yiğitleri dışarıda feryat ediyor;
barış elçileri acı acı ağlıyor.
8 Ana yolları ıssız.
Gezen kimse kalmadı.
Antlaşma bozuldu.
Kentleri küçümsedi.
İnsana saygı duymadı.
9 Ülke yas tutuyor ve zayıflıyor.
Lübnan şaşkına döndü ve sönüp gitti.
Şaron çöle benziyor,
başan ile Karmel çıplak kaldı.
10 "Şimdi kalkacağım" diyor Yahve.
"Şimdi kendimi yukarı kaldıracağım. Artık yüceleceğim.
11 Samana gebe kalacaksınız.
Anız doğuracaksınız.
Kendi soluğunuz sizi yiyip bitirecek bir ateştir.
12 Halklar yanan kireç gibi,
kesilip ateşte yakılan dikenler gibi olacaklar.
13 Ey uzakta olanlar, yaptıklarımı duyun;
yakınlardaki sizler de kudretimi tanıyın."
14 Siyon'daki günahkârlar korkuyor.
Tanrısızları titreme sardı.
Aramızdan kim yiyip bitiren ateşle yaşayabilir?
Aramızda kim sonsuz yanmayla yaşayabilir?
15 Doğrulukla yürüyen
suçsuz da konuşan,
baskıyla elde edilen kazancı küçümseyen,
ellerini silken, rüşvet almayı reddeden,
kan dökmeyi duymamak için kulaklarını tıkayan,
kötülüğü görmemek için gözlerini kapatan kişi,
16 yüksekte oturacak.
Onun savunma yeri kayalardan kaleler olacak.
Ekmeği sağlanacak.
Suları emin olacak.
17 Gözlerin kralı güzelliğinde görecek.

Onlar uzak bir diyarı görecekler.
18 Yüreğin dehşeti düşünecek.
Hani sayan nerede?
Hani tartan nerede?
Hani kuleleri sayan nerede?
19 Kavrayamadığın karışık konuşması olan halkı,
anlayamadığın tuhaf bir dille konuşan o sert halkı artık görmeyeceksin.
20 Belli bayramlarımızın kenti Siyon'a bak.
Gözlerin, sakin bir yerleşim yeri,
yerinden kaldırılmayacak bir çadır olan Yeruşalem'i görecek.
Onun kazıkları asla sökülmeyecek,
hiçbir ipi de kopmayacak.
21 Ama Yahve orada,
geniş ırmakların ve derelerin olduğu,
hiçbir kürekli geminin gitmeyeceği,
hiçbir güçlü geminin geçmeyeceği bir yerde
görkemiyle bizimle birlikte olacak.
22 Çünkü Yahve bizim yargıcımızdır.
Yahve bizim yasa koyucumuzdur.
Yahve bizim Kralımız'dır.
Bizi O kurtaracak.
23 İplerin çözüldü.
Direklerinin ayağını güçlendiremediler.
Yelkeni açamadılar.
O zaman büyük bir ganimet avı paylaşıldı.
Topallar avı aldı.
24 Orada oturan, “Hastayım” demeyecek.
Orada oturan halkın suçu bağışlanacak.

34

1 Ey uluslar, duymak için yaklaşın!
Dinleyin ey halklar.
Yeryüzü ve içindekilerin tümü,
dünya ve ondan gelen her şey işitsin.
2 Çünkü Yahve bütün uluslara karşı kızgın,
onların bütün ordularına öfkeli.
Onları tümüyle yok etti.
Onları boğazlanmak üzere teslim etti.
3 Onların öldürülenleri de dışarı atılacak,
cesetlerinin pis kokusu da ortaya çıkacak.
Dağlar onların kanında eriyecek.
4 Gökyüzünün ordusunun tümü eriyecek.
Gökyüzü bir tomar gibi dürülecek,
asma ya da incir ağacı yaprağın solması gibi
onun bütün orduları gözden kaybolacak.
5 Çünkü kılıcım gökte doyasıya içti.
İşte, hüküm için Edom'un ve lanet ettiğim halkın üzerine inecek.
6 Yahve'nin kılıcı kanla dolu.
Yağla, kuzuların ve keçilerin kanıyla, koç böbreklerinin yağıyla kaplıdır;
çünkü Yahve'nin Bosra'da bir kurbanı,
Edom diyarında da büyük bir kıyımı var.

7 Yaban öküzleri ve güçlü boğalarla birlikte genç boğalar da onlarla birlikte inecek;
ülkeleri kanla sarhoş olacak,
toprağı da yağdan yağlanacak.
8 Çünkü Yahve'nin bir öç alma günü,
Siyon davasının karşılığının bir yılı vardır.
9 Onun dereleri zift,
tozu kükürt,
diyarı yanan zift olacak.
10 Gece gündüz sönmeyecek.
Dumanı sonsuza dek tütecektir.
Kuşaktan kuşağa ıssız kalacak.
Hiç kimse sonsuza dek içinden geçmeyecek.
11 Ama onu pelikan ve kirpi mülk edinecektir.
Baykuş ve karga orada oturacak.
Onun üzerine şaşkınlık ipi ve boşluk çekülü gerecek.
12 Onun soylularını krallığa çağıracaklar,
ama orada kimse olmayacak;
onun bütün beyleri de bir hiç olacaklar.
13 Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırgan ve deve dikenleri bitecek;
çakalların meskeni, deve kuşlarının avlusu olacak.
14 Çölün vahşi hayvanları kurtlarla buluşacak,
yaban keçisi hemcinsine bağıracak.
Evet, gece yaratığı* oraya yerleşecek,
kendine de bir dinlenme yeri bulacak.
15 Ok yılanı orada yuvasını yapacak,
yumurtlayacak, yavrularını çıkaracak ve kendi gölgesinde toplayacak.
Evet çaylaklar orada,
her biri kendi eşiyle toplanacaklar.
16 Yahve'nin kitabında araştırın ve okuyun:
Bunlardan hiçbiri eksik kalmayacak.
Hiçbiri eşinden yoksun kalmayacak.
Çünkü ağzım buyurdu,
O'nun Ruhu da onları topladı.
17 Onlar için kura çekti,
eli bir ölçü ipiyle kurayı onlara böldü.
Sonsuza dek onu mülk edinecekler.
Kuşaktan kuşağa orada oturacaklar.

35

1 Çöl ve kurak toprak sevinecek.
Çöl sevinecek ve gül gibi çiçek açacak.
2 Bol bol çiçeklenecek,
sevinçle ezgi söyleyerek coşacak.
Lübnan'ın görkemi, Karmel ve Şaron'un üstünlüğü ona verilecek.
Yahve'nin yüceliğini, Tanrımız'ın üstünlüğünü görecekler.
3 Zayıf elleri güçlendirin,
güçsüz dizleri sağlamlaştırın.
4 Yüreği korkak olanlara şunu söyleyin:
"Güçlü ol! Korkma!

* **34:14** kelimenin tam anlamıyla, gece iblisi veya gece canavarı da olabilen lilit

İşte, sizin Tanrınız öç almak için, Tanrı'nın misillemesiyle gelecek.
O gelip sizi kurtaracak.
5 O zaman körlerin gözleri açılacak,
sağırların kulakları açılacak.
6 O zaman topal kişi geyik gibi sıçrayacak,
dilsizin dili de ezgi söyleyecek;
çünkü çölde sular, bozkırda dereler fışkıracak.
7 Kızgın kum havuza,
susuz toprak su pınarlarına dönecek.
Çakalların mesken tuttuğu yerde kamış,
sazlıkla çayır olacak.
8 Orada bir anayol, bir yol olacak,
ona 'Kutsal Yol' denecek. Kirli kişi oradan geçmeyecek,
ancak Yol'da yürüyenler için olacak.
Aşağılık ahmaklar oraya gitmeyecekler.
9 Orada aslan olmayacak,
yırtıcı hayvan onun üzerine çıkmayacak.
Onlar orada bulunmayacaklar;
ancak kurtulmuş olanlar orada yürüyecekler.
10 O zaman Yahve'nin fidye ile kurtardıkları dönecek,
ezgilerle Siyon'a gelecekler;
başlarında da sonsuz sevinç olacak.
Sevinç ve neşe bulacaklar, üzüntü ve inilti kaçıp gidecek."

36

1 Kral Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Aşur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerinin tümüne saldırıp onları ele geçirdi.
2 Aşur Kralı Rabşake'yi büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalem'e, Kral Hizkiya'nın yanına gönderdi. Çırpıcı tarlası ana yolunda, üst havuzun su kemerinin yanında durdu.
3 Bunun üzerine kral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, Yazıcı Şevna ve Kâtip Asaf oğlu Yoah onun yanına çıktılar.
4 Rabşake onlara şöyle dedi: "Şimdi Hizkiya'ya şunu söyleyin: 'Büyük kral, Aşur Kralı diyor ki, 'Güvendiğin şey nedir ki, ona güveniyorsun?
5 Senin öğüdün ve savaş için olan gücün yalnızca boş sözler olduğunu söylüyorum. Şimdi kime güveniyorsun da bana karşı isyan ettin?
6 İşte, Mısır'da şu çürük kamışın asasına güveniyorsunuz; biri ona yaslanırsa eline batacak ve onu delecek. Kendisine güvenen herkes için Mısır Kralı Firavun da öyledir.
7 Ama eğer bana, 'Tanrımız Yahve'ye güveniyoruz' derseniz, Hizkiya'nın yüksek yerlerini ve sunaklarını ortadan kaldırdığı Yahuda ve Yeruşalem'e, 'Bu sunağın önünde tapınacaksınız' dediği Tanrı değil mi bu?"
8 Şimdi lütfen efendim Aşur Kralı'na bir söz ver; eğer kendi tarafından onlara binici koyabilirsen, sana iki bin at vereceğim.
9 Öyleyse efendimin en küçük hizmetkârlarından bir komutanının yüzünü nasıl çevirip savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a güvenebilirsin?
10 Şimdi Yahve olmadan bu ülkeyi yok etmek için mi ona karşı çıktım? Yahve bana, "Bu ülkeye karşı çık ve onu harap et" dedi.'"

11 Bunun üzerine Eliakim, Şevna ve Yoah, Rabşake'ye şöyle dediler: “Lütfen
hizmetkârlarınla Aramice konuş, çünkü biz bunu anlarız. Duvardaki
insanların duyacağı şekilde bizimle Yahudi diliyle konuşma.”
12 Ama Rabşake şöyle dedi: “Efendim beni, bu sözleri söylemek için yalnızca
efendinize ve size mi gönderdi, yoksa sizinle birlikte kendi gübrelerini
yiyecek ve kendi idrarlarını içecek olan duvarda oturan adamlara da değil
mi?”
13 Bunun üzerine Rabşake ayağa kalktı ve Yahudi diliyle yüksek sesle şöyle
seslendi: “Aşur Kralı'nın, büyük kralın sözlerini işitin!
14 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın; çünkü o sizi kurtaramayacak.
15 Hizkiya, “Yahve bizi kesinlikle kurtaracak. Bu kent Aşur Kralı'nın eline
verilmeyecek.” diyerek sizi Yahve'ye güvendirmesin.'
16 Hizkiya'yı dinlemeyin, çünkü Aşur Kralı şöyle diyor: 'Benimle barışın ve
yanıma çıkın; ve her biriniz kendi asmasından, her biriniz kendi incir
ağacından yesin ve her biriniz kendi sarnıcının sularından içsin;
17 ta ki ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye, tahıl ve yeni şarap
ülkesine, ekmek ve üzüm bağları ülkesine götürene kadar.
18 Hizkiya'nın, “Yahve bizi kurtaracak” diyerek sizi kandırmasından
sakının. Ulusların ilâhlarından herhangi biri kendi ülkelerini Aşur Kralı'nın
elinden kurtardı mı?
19 Hamat'ın ve Arpad'ın ilâhları nerede? Sefarvaim'in ilâhları nerede?
Samiriye'yi benim elimden kurtardılar mı?
20 Bu ülkelerin ilâhları arasında kendi ülkelerini elimden kurtaran kimler ki,
Yeruşalem'i Yahve elimden kurtarsın?'”
21 Ama sessiz kaldılar ve yanıt vermediler; çünkü kralın buyruğu, “Ona
yanıt vermeyin” idi.
22 Bunun üzerine kral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, Yazıcı Şevna
ve kâtip Asaf'ın oğlu Yoah giysileri yırtılmış biçimde Hizkiya'nın yanına gelip
ona Rabşake'nin sözlerini bildirdiler.

37

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula sarındı ve Yahve'nin
evine girdi.
2 Kral evi üzerinde olan Elyakim'i, Yazıcı Şevna'yı ve kâhinlerin ihtiyarlarını
çula sarılı olarak Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi.
3 Ona şöyle dediler: “Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azarlama ve
reddedilme günüdür; çünkü çocuklar doğmak üzereler ve doğuracak güç yok.
4 Belki Tanrın Yahve, efendisi Aşur Kralı'nın, yaşayan Tanrı'ya meydan
okumak için gönderdiği Rabşake'nin sözlerini duyar ve Tanrın Yahve duyduğu
o sözlerden ötürü azarlar. Bu nedenle geri kalanlar için duanı yükselt.' ”
5 Böylece Kral Hizkiya'nın hizmetkârları Yeşaya'nın yanına geldiler.
6 Yeşaya onlara şöyle dedi: “Efendinize deyin ki, 'Yahve şöyle diyor: Aşur
Kralı'nın hizmetkârlarının bana küfrettiğini duyduğunuz o sözlerden
korkmayın.
7 İşte, içine bir ruh koyacağım, o da bir haber duyacak ve kendi ülkesine
dönecek. Onu kendi ülkesinde kılıçla düşüreceğim.'”
8 Böylece Rabşake geri döndü ve Aşur Kralı'nı Livna'ya karşı savaşırken
buldu; çünkü onun Lakiş'ten ayrıldığını duymuştu.
9 Etiyopya Kralı Tirhakah'la ilgili şöyle bir haber duydu: “Sana karşı
savaşmak için çıktı.” Bunu duyunca Hizkiya'ya ulaklar göndererek şöyle dedi:

10 "Yahuda Kralı Hizkiya'yla şöyle konuşacaksın: 'Güvendiğin Tanrın,
'Yeruşalem Aşur Kralı'nın eline verilmeyecek' diyerek seni aldatmasın.
11 İşte, Aşur krallarının bütün ülkeleri tümüyle yok ederek onlara neler
yaptığını duydunuz. Sen kurtulacak mısın?
12 Ulusların ilâhları, atalarımın yok ettiği Gozan'ı, Haran'ı, Retef'i ve
Telassar'daki Aden çocuklarını kurtardılar mı?
13 Hamat'ın Kralı, Arpad'ın Kralı, Sefarvaim kentinin, Hena'nın ve İvva'nın
kralı nerede?'"
14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okudu. Sonra Hizkiya
Yahve'nin evine çıktı ve mektubu Yahve'nin önünde yaydı.
15 Hizkiya Yahve'ye şöyle dua etti:
16 "Ey Keruvlar arasında tahtta oturan Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı,
yeryüzünün bütün krallıklarının Tanrısı sensin, yalnız sensin. Göğü ve yeri
sen yarattın.
17 Ey Yahve, kulağını çevir ve duy. Ey Yahve, gözlerini aç ve gör. Sanherib'in
yaşayan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği bütün o sözlerini duy.
18 Ey Yahve, Aşur kralları gerçekten de bütün ülkeleri ve onların diyarlarını
harap etti,
19 ilâhlarını ateşe attı; çünkü onlar ilâh değildi, insan ellerinin işi, ağaç ve
taşdılar; bu yüzden onları harap ettiler.
20 Şimdi, ey Tanrımız Yahve, bizi onun elinden kurtar ki, yeryüzünün
bütün krallıkları senin, yalnızca senin Yahve olduğunu bilsinler."
21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya gönderip şöyle dedi:
"İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Aşur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettiğin
için,
22 onun hakkında Yahve'nin söylediği söz şudur: Siyon'un el değmemiş kızı,
seni küçümsedi ve seninle alay etti. Yeruşalem kızı sana başını salladı.
23 Kime meydan okudun ve küfrettin? Kime karşı sesini yükselttin, gözlerini
yukarı kaldırdın? İsrael'in Kutsalı'na karşı.
24 Hizmetkârlarınla Efendi'ye meydan okudun ve şöyle dedin: "Çok sayıda
savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın en içlerine kadar çıktım. Onun
uzun sedirlerini ve seçkin selvi ağaçlarını keseceğim. Onun en yüksek
zirvesine, verimli tarlasının ormanına gireceğim.
25 Kazdım, su içtim, ayak tabanımla da Mısır'ın bütün ırmaklarını
kurutacağım.'"
26 "'Uzun zaman önce bunu nasıl yaptığımı, eski çağlarda ona nasıl biçim
verdiğimi duymadın mı? Şimdi, surlu kentleri yıkıp onları yıkıntı yığınlarına
çevirmenin senin işin olmasını ben sağladım.
27 Bu nedenle onlarda yaşayanların pek az gücü vardı. Dehşete düşmüş ve
şaşkındılar. Onlar kırın çayırına, yeşil otlara, damların otuna ve ürünü henüz
yetişmemiş tarlaya benziyordu.
28 Ama senin oturuşunu, dışarı çıkışını, içeri girişini ve bana karşı hiddetini
biliyorum.
29 Bana karşı duyduğun hiddetten ve kibrin kulaklarıma ulaştığından,
kancamı burnuna, dizginimi dudaklarına takacağım ve seni geldiğin yoldan
geri döndüreceğim.'"
30 "'Senin için belirti şu olacak: Bu yıl kendiliğinden yetişeni, ikinci yıl da
ondan yetişeni yiyeceksin; ve üçüncü yılda eker, biçer, bağlar diker ve
meyvesini yersin.

31 Yahuda evinden kurtulanların geri kalanı yine aşağıya doğru kök
salacak ve yukarıya doğru meyve verecek.
32 Çünkü geride kalanlar Yeruşalem'den çıkacak ve hayatta kalanlar Siyon
Dağı'ndan kaçacak. Ordular Yahvesi'nin gayreti bunu gerçekleştirecektir.'"
33 "Bu nedenle Yahve Aşur Kralı için şöyle diyor: 'Bu kente gelmeyecek,
orada ok atmayacak, önüne kalkanla gelmeyecek, ona karşı rampa
kurmayacak.
34 Geldiği yere dönecek ve bu kente gelmeyecek' diyor Yahve.
35 'Kendim ve hizmetkârım David'in hatırı için kurtarayım diye bu kenti
koruyacağım.'"
36 Bunun üzerine Yahve'nin meleği çıktı ve Aşur ordugâhında yüz seksen
beş bin kişiyi vurdu. Erkekler sabah erkenden kalktıklarında, bunların
hepsinin ceset olduğunu gördüler.
37 Bunun üzerine Aşur Kralı Sanherib yola çıktı, Ninova'ya döndü ve orada
kaldı.
38 Kendi ilâhı Nisrok'un evinde tapınırken oğulları Adrammelek ile Şareser
ona kılıçla vurdular; ve Ararat diyarına kaçtılar. Onun yerine oğlu Esar
Haddon kral oldu.

38

1 O günlerde Hizkiya hastaydı ve ölmek üzereydi. Amots'un oğlu Peygamber
Yeşaya onun yanına gelip şöyle dedi: "Yahve, 'Evini düzene koy, çünkü
öleceksin, yaşamayacaksın' diyor."
2 Bunun üzerine Hizkiya yüzünü duvara çevirdi ve Yahve'ye şöyle dua etti,
3 "Ey Yahve, sana yalvarırım, senin önünde nasıl doğrulukla, kusursuz bir
yürekle yürüdüğümü, gözünde iyi olanı yaptığımı şimdi hatırla." Bunun üzerine
Hizkiya acı acı ağladı.
4 Bunun üzerine Yahve'nin sözü Yeşaya'ya geldi:
5 "Git ve Hizkiya'ya de ki: 'Baban David'in Tanrısı Yahve şöyle diyor:
Duanı işittim. Gözyaşlarını gördüm. İşte, ömrüne on beş yıl katacağım.
6 Seni ve bu kenti Aşur Kralı'nın elinden kurtaracağım ve bu kenti
savunacağım.
7 Yahve'nin söylemiş olduğu bu şeyi yapacağına ilişkin Yahve tarafından
senin için belirti şu olacak.
8 İşte, Ahaz'ın güneş saatine göre güneşle birlikte inen güneş saatinin
gölgesini on adım geriye döndüreceğim.'" Böylece güneş, üzerine indiği güneş
saatine göre on adım geri döndü.
9 Yahuda Kralı Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğinde yazdığı yazı:

10 Dedim ki, "Hayatımın ortasında Şeol'ün* kapılarından giriyorum.
Yıllarımın geriye kalanından yoksun bırakıldım."
11 Dedim ki, "Yaşayanlar diyarında Yah'ı, Yah'ı görmeyeceğim.
İnsanı artık dünya sakinleriyle görmeyeceğim.
12 Oturduğum yer bir çoban çadırı gibi benden alınıp göçürülüyor.
Hayatımı bir dokumacı gibi dürdüm.
Beni tezgahtan kesip ayıracak.
Gündüzden geceye kadar sonumu getireceksin.
13 Sabaha dek sabırla bekledim.
Aslan gibi bütün kemiklerimi kırıyor.
Gündüzden geceye kadar sonumu getireceksin.

* **38:10** Şeol ölüler diyarıdır.

14 Kırlangıç ya da turna kuşu gibi cıvıldaştım.
Kumru gibi inledim.
Gözlerim yukarıya bakmaktan zayıflıyor.
Efendim, baskı altındayım. Kefilim ol."
15 Ne diyeyim? Hem bana söyledi hem de bunu kendisi yaptı.
Canımın acısından dolayı bütün yıllarımca dikkatli yürüyeceğim.
16 Ey Efendim, insanlar bunlarla yaşarlar; ruhum da hepsinde hayat bulur.
Beni iyi et de beni yaşat.
17 İşte, esenlik için büyük acılar çektim,
ama sen canımı sevdiğin için çürüme çukurundan kurtardın;
çünkü bütün günahlarımı arkana attın.
18 Çünkü Şeol† seni övemez.
Ölüm seni anamaz.
Çukura inenler senin gerçeğini umut edemezler.
19 Diri olan, diri olan, benim bugün yaptığım gibi, seni o övecek.
Baba senin gerçeğini çocuklara bildirecek.
20 Yahve beni kurtaracak.
Bu nedenle yaşamımızın bütün günlerinde,
Yahve'nin evinde, ezgilerimi yaylı çalgılarla söyleyeceğiz.
21 Yeşaya şöyle demişti: "Bir parça incir topağı alıp lapa olarak çıban üzerine koysunlar, o iyileşecektir."
22 Ayrıca Hizkiya, "Yahve'nin evine çıkacağımı gösteren belirti nedir?" demişti.

39

1 O sırada Babil Kralı Baladan oğlu Merodak Baladan, Hizkiya'nın hasta olduğunu ve iyileştiğini duyunca ona mektuplar ve hediye gönderdi.
2 Hizkiya onlardan memnun kaldı ve onlara değerli eşyalarının bulunduğu evi, gümüşü, altını, baharatları, değerli yağı, bütün silah evini ve hazinelerinde bulunan her şeyi gösterdi. Ne evinde, ne de ülkesinde Hizkiya'nın onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
3 Bunun üzerine Peygamber Yeşaya, Kral Hizkiya'nın yanına gelip sordu: "Bu adamlar ne dediler? Sana nereden geldiler?"
Hizkiya, "Onlar bana, Babil'den, uzak bir ülkeden geldiler" dedi.
4 Sonra, "Evinde ne gördüler?" diye sordu. Hizkiya şöyle yanıt verdi: "Evimdeki her şeyi gördüler. Hazinelerim arasında onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı."
5 Bunun üzerine Yeşaya, Hizkiya'ya şöyle dedi: "Ordular Yahvesi'nin sözünü dinle:
6 'İşte, evinde olan her şeyin ve ataların bugüne kadar biriktirdiklerinin Babil'e taşınacağı günler geliyor. Hiçbir şey kalmayacak.' diyor Yahve.
7 'Senden çıkacak, sana doğacak oğullarını alıp götürecekler ve onlar Babil Kralı'nın sarayında hadım olacaklar.'"
8 Bunun üzerine Hizkiya Yeşaya'ya şöyle dedi: "Yahve'nin söylediği söz iyidir." Dahası, "Çünkü benim günlerimde barış ve doğruluk olacak" dedi.

40

1 "Avutun, halkımı avutun" diyor Tanrınız.

† **38:18** Şeol ölüler diyarıdır.

2 “Yeruşalem'e rahatlatıp söyleyin ve ona, savaşının tamamlandığını,
suçunun bağışlandığını, bütün günahlarına karşılık Yahve'nin elinden iki kat
karşılık aldığını haykırın.”
3 Çağıranın sesi şöyle diyor,
“Çölde Yahve'nin yolunu hazırlayın!
Tanrımız için bozkırda düz ana yol yapın.
4 Her vadi yükseltilecek,
her dağ ve tepe alçaltılacak.
Engebeli yerler düz, sarp yerler de ova edilecek.
5 Yahve'nin görkemi ortaya çıkacak,
bütün insanlık onu hep birlikte görecekler;
çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi.”
6 Birinin sesi “Bağır!” diyor.
Biri “Ne bağırayım?” dedi.
“Bütün insanlık ot gibidir,
onun bütün yüceliği de kır çiçeğine benzer.
7 Ot kurur, çiçek solar, çünkü üzerine Yahve'nin soluğu eser.
Kuşkusuz insanlar ot gibidir.
8 Ot kurur, çiçek solar;
ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur.”
9 Ey Siyon'a müjde veren, yüksek dağa çık.
Ey Yeruşalem'e müjde veren, sesini kuvvetle yükselt!
Yükselt! Korkma! Yahuda kentlerine,
“İşte, Tanrınız!” de.
10 İşte, Efendi Yahve yiğit biri gibi gelecek,
O'nun kolu da kendisi için hüküm sürecek.
İşte, karşılığı kendi yanındadır,
ödülü de kendi önündedir.
11 Sürüsünü bir çoban gibi güdecek.
Kuzuları kollarına alacak,
bağrında taşıyacak onları.
Yavrularını usul usul güdecek.
12 Avucunun içiyle suları ölçen,
karışıyla gökyüzünü işaretleyen,
ölçü sepetinde yerin tozunu hesaplayan,
dağları kantarla, tepeleri teraziyle tartan kimdir?
13 Yahve'nin Ruhu'nu kim yönlendirdi,
ya da öğütçüsü olup O'na öğretti?
14 Kime danıştı da O'nu bilgilendirdi,
O'nu adalet yolunda eğitti,
O'na bilgiyi öğretti,
O'na anlayış yolunu gösterdi?
15 İşte uluslar kovadaki bir damla gibidir,
terazideki toz zerresi gibi sayılır.
İşte, adaları küçücük bir şeymiş gibi havaya kaldırır.
16 Lübnan yakmak için yetmez,
onun hayvanları da yakmalık sunu için yetmez.
17 O'nun önünde bütün uluslar bir hiç gibidir.
O'nun için hiçten aşağı ve boş sayılır.
18 Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz?

Ya da hangi benzerliği O'na kıyas tutacaksınız?
19 Bir işçi bir suret yaptı,
kuyumcu onu altınla kapladı,
ona gümüş zincirler döktü.
20 Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi,
çürümez bir ağaç seçer.
Kendisi için yerinden oynamayacak oyma bir suret diksin diye usta işçi arar.
21 Bilmediniz mi?
Duymadınız mı?
Başlangıçtan beri size söylenmedi mi?
Dünyanın temellerinden anlamadınız mı?
22 Yeryüzü dairesi üzerinde oturan O'dur,
onun sakinleri de çekirge gibidirler;
gökleri bir perde gibi geren,
onları içinde oturulacak bir çadır gibi yayan da O'dur,
23 beyleri bir hiç eden,
yeryüzü hakimlerini boş kılan O'dur.
24 Neredeyse hiç dikilmemişler.
Neredeyse hiç ekilmemişler.
Kütükleri neredeyse hiç kök salmamış.
Sadece üzerlerine üflüyor ve kuruyorlar,
kasırga da onları anız gibi alıp götürüyor.
25 "Öyleyse beni kime benzeteceksin?
Benim eşitim kim?" diyor Kutsal Olan.
26 Gözlerinizi yukarı kaldırın da bunları kimin yarattığını,
ordularını sayıca çıkaranın kim olduğunu görün.
Hepsini adlarıyla çağırır. Kudretinin büyüklüğü sayesinde,
güçte kudretli olduğu için onlardan biri bile eksilmez.
27 Neden, ey Yakov, ey İsrael,
"Yolumu Yahve görmüyor,
Tanrım hakkımı saymadı?" diye, konuşuyorsun?"
28 Bilmedin mi?
Duymadın mı?
Dünyanın uçlarının Yaratıcısı,
sonsuz Tanrı Yahve zayıflamaz.
O yorulmaz.
O'nun anlayışı incelenemez.
29 Zayıflara güç verir.
Gücü olmayanın gücünü artırır.
30 Gençler bile zayıflar ve bitkin düşer,
gençler tümüyle düşerler;
31 ama Yahve'yi bekleyenler güçlerini tazeleyecekler.
Kartal gibi kanatlarla yükselecekler.
Koşacaklar ve yorulmayacaklar.
Yürüyecekler ve zayıflamayacaklar.

41

1 "Ey adalar, önümde sessiz olun da halklar güçlerini tazelesin.
Yaklaşsınlar,
sonra konuşsunlar.
Yargı için bir araya gelelim.

2 Doğudan birini kim yükseltti?
Kim onu doğrulukla ayağa kaldırdı?
Ulusları ona teslim eder ve krallara hükmetmesini sağlar.
Onları toz gibi onun kılıcına,
rüzgârın sürdüğü anız gibi onun yayına veriyor.
3 Onları kovalıyor,
hiç ayak basmamış olduğu bir yoldan da sağ salim geçiyor.
4 Başlangıçtan beri kuşakları çağırarak bunu kim işledi ve yaptı?
Ben, Yahve, birinci ve sonuncularla birlikteyim,
Ben O'yum."
5 Adalar gördü ve korktu.
Yeryüzünün uçları titriyor.
Onlar yaklaşıp geliyorlar.
6 Herkes komşusuna yardım ediyor.
Kardeşlerine "Güçlü ol!" diyor.
7 Böylece marangoz kuyumcuyu teşvik ediyor.
Çekiçle düzelten, örse vuranı lehim için,
"İyi oldu" diyerek cesaretlendiriyor;
sarsılmasın diye onu çivilerle de sabitliyor.
8 "Ama sen, ey hizmetkârım İsrael,
seçtiğim Yakov,
dostum Avraham'ın soyu,
9 Seni dünyanın uçlarından tutup köşelerinden çağırdım,
sana şöyle dedim,
'Sen benim hizmetkârımsın.
Ben seni seçtim ve seni bir kenara atmadım.'
10 Korkma, çünkü ben seninleyim.
Korkma, çünkü ben senin Tanrın'ım.
Seni güçlendireceğim.
Evet sana yardım edeceğim.
Evet, doğruluğumun sağ eliyle sana destek olacağım.
11 İşte, sana öfkelenenlerin hepsi hayal kırıklığına uğrayacak ve şaşkına dönecek.
Seninle uğraşanlar bir hiç gibi olacaklar ve yok olacaklar.
12 Onları, seninle çekişenleri arayacaksın ama bulamayacaksın.
Sana karşı savaşanlar bir hiç gibi,
hiç varolmamış gibi olacaklar.
13 Çünkü ben, Tanrın Yahve,
sağ elinden tutup sana, 'Korkma' diyeceğim.
'Ben sana yardım edeceğim.'
14 Korkma, ey Yakov,
toprak kurdu ve siz İsraelliler.
Ben sana yardım edeceğim" diyor Yahve.
"Kurtarıcınız İsrael'in Kutsalı'dır.
15 İşte, seni yeni, dişli, keskin bir harman döveni yaptım.
Dağları dövecek, onları ufalayacak,
tepeleri saman gibi edeceksin.
16 Onları savuracaksın,
rüzgâr onları götürecek, kasırga onları dağıtacak.
Sen Yahve ile sevineceksin.
İsrael'in Kutsalı'yla övüneceksin.

17 Yoksullar ve muhtaçlar su arıyor ama yok.
Susuzluktan dilleri kuruyor.
Ben, Yahve onlara yanıt vereceğim.
Ben, İsrael'in Tanrısı, onları bırakmayacağım.
18 Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar,
vadilerin ortasında pınarlar açacağım.
Çölü su havuzu, kuru toprakları su pınarları yapacağım.
19 Çölde sedir, akasya, mersin ve zeytin ağaçları koyacağım.
Bozkırda selvi, çam ve şimşir ağaçlarını birlikte dikeceğim;
20 ta ki, bunu Yahve'nin elinin yaptığını,
bunu İsrael'in Kutsalı'nın yarattığını görebilsinler,
bilsinler, düşünsünler ve birlikte anlasınlar.
21 Davanızı ortaya koyun" diyor Yahve.
"Güçlü delillerinizi ortaya çıkarın!"
Yakov'un Kralı diyor.
22 "Ne olacağını bize duyursunlar ve bildirsinler!
Önceki şeylerin ne olduğunu açıklayın,
onları düşünelim de sonlarını bilelim;
ya da bize gelecek şeyleri gösterin.
23 Bundan sonra olacak şeyleri bildirin ki,
sizin ilâhlar olduğunuzu bilelim.
Evet, iyilik yapın ya da kötülük yapın ki,
dehşete düşelim de bunu birlikte görelim.
24 İşte, siz bir hiçsiniz,
işiniz de bir hiçtir.
Sizi seçen iğrençtir.
25 "Kuzeyden birini yükselttim o da gün doğusundan geldi;
adımı çağıran biri;
o, çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi,
çamur üzerindeymiş gibi hükümdarların üzerine gelecek.
26 Bilmemiz için bunu başlangıçtan kim bildirdi,
öncesinden ki, 'O haklı' diyebilelim?
Gerçekten bildiren kimse yok.
Gerçekten gösteren kimse yok.
Gerçekten senin sözlerini duyan kimse yok.
27 Siyon'a, 'İşte, onlara bak' diyen ilk benim;
ve Yeruşalem'e müjde getireni ben vereceğim.
28 Baktığımda, kimse yok,
sorduğumda bir söz yanıt verebilecek aralarında bir öğütçü yok.
29 İşte onların bütün yaptıkları boştur ve hiçtir.
Dökme suretleri rüzgâr ve karışıklıktır."

42

1 "İşte, destek olduğum, canımın hoşnut olduğu seçilmiş hizmetkârım;
onun üzerine Ruhu'mu koydum. Uluslara adaleti getirecek.
2 Bağırmayacak, sesini yükseltmeyecek,
sokakta işittirmeyecek.
3 O, ezilmiş kamışı kırmayacak.
Tüten fitili söndürmeyecek.
Adaleti sadakatle getirecektir.

4 Yeryüzünde adaleti yerleştirene,
adalar onun yasasını bekleyene dek bırakmayacak,
cesareti kırılmayacaktır.”
5 Gökleri yaratan ve onları geren,
yeryüzünü ve ondan çıkanları yayan,
halkına soluk ve onda yürüyenlere ruh veren
Tanrı Yahve şöyle diyor:
6 “Ben Yahve, seni doğrulukla çağırdım.
Elini tutacağım.
Seni koruyacağım,
7 kör gözleri açman, mahkûmları zindandan,
karanlıkta oturanları zindandan çıkarman için
seni halk için bir antlaşma,
uluslara ışık yapacağım.”
8 “Ben Yahve'yim. Adım budur.
Yüceliğimi bir başkasına, övgümü de oyma suretlere vermeyeceğim.
9 İşte, eski şeyler oldu ve ben yeni şeyler bildiriyorum.
Onlar olmadan önce size söylüyorum.”
10 Ey denize inenler ve ondaki her şey,
adalar ve orada yaşayanlar,
Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
dünyanın öbür ucundan da O'na övgüler sunun.
11 Çöl ve onun kentleri,
Kedar'ın sakinleri köyleriyle birlikte seslerini yükseltsinler.
Sela sakinleri ezgi söylesin.
Dağların tepesinden bağırsınlar!
12 Yahve'ye yücelik versinler,
adalarda da O'nun övgüsünü bildirsinler.
13 Yahve güçlü bir yiğit gibi çıkacak.
Bir savaş adamı gibi gayretini uyandıracak.
Savaş çığlığı atacak.
Evet, yüksek sesle bağıracak.
Düşmanlarına karşı zafer kazanacaktır.
14 “Uzun zamandır sessizdim.
Sessiz kaldım ve kendimi tuttum.
Şimdi doğum yapan bir kadın gibi feryat edeceğim.
Hem nefesimi tutacağım, hem kesik kesik soluyacağım.
15 Dağları, tepeleri harap edeceğim,
onların bütün otlarını kurutacağım.
Irmakları ada yapacağım, havuzları kurutacağım.
16 Körleri bilmedikleri bir yoldan getireceğim.
Onlara bilmedikleri yollarda öncülük edeceğim.
Önlerindeki karanlığı ışık, eğri yerleri düz edeceğim.
Bunları yapacağım ve onları bırakmayacağım.”
17 “Oyma suretlere güvenenler,
dökme suretlere 'Siz bizim ilâhlarımızsınız' diyenler geri döndürülecek.
Tümüyle hayal kırıklığına uğrayacaklar.”
18 “Duyun, ey sağırlar,
bakın, ey körler, ki göresiniz.
19 Benim hizmetkârımdan başka kör olan kimdir?
Ya da gönderdiğim ulağım kadar sağır olan kimdir?

Kim esenlik içinde olan kadar kör,
Yahve'nin hizmetkârı kadar kör olan kimdir?
20 Çok şey görüyorsun ama farketmiyorsun.
Kulakları açık ama dinlemiyor.
21 Kendi doğruluğu uğruna yasayı büyütmek,
onu saygın kılmak Yahve'yi hoşnut etti.
22 Ama bu soyulmuş ve talan edilmiş bir halktır.
Hepsi çukurlar tarafından yakalanmış, zindanlarda kapanmışlardır.
Tutsak oldular, kurtaran yok, yağmalandılar ve kimse,
'Onları geri verin!' demiyor.
23 Aranızda buna kulak verecek kim var?
Gelecek zamanı kim dinleyecek ve duyacak?
24 Yakov'u yağma olarak, İsrael'i soyguncular kim verdi?
Kendisine karşı günah işlediğimiz Yahve değil mi?
Çünkü O'nun yollarında yürümediler,
O'nun yasasına da itaatsizlik ettiler.
25 Bu nedenle öfkesinin kızgınlığını ve savaşın gücünü onun üzerine döktü.
Her tarafı ateşe verdi ama o bilmiyordu.
Onu yaktı ama o bunu yüreğine koymadı."

43

1 Ama şimdi ey Yakov, seni yaratan, ey İsrael,
sana biçim veren Yahve şöyle diyor:
"Korkma, çünkü seni kurtardım.
Seni adınla çağırdım.
Sen benimsin.
2 Sulardan geçtiğinde ben seninle olacağım,
ırmakların içinden geçerken senin üzerine taşmayacak.
Ateşin içinden yürürken yanmayacaksın,
alev de seni yakmayacak.
3 Çünkü ben senin Tanrın Yahve'yim,
İsrael'in Kutsalı, senin Kurtarıcın.
Fidye olarak Mısır'ı,
senin yerine Etiyopya'yı ve Seva'yı verdim.
4 Gözümde değerli ve saygın olduğun ve seni sevdiğim için,
senin yerine insanları, yaşamının yerine ulusları vereceğim.
5 Korkma, çünkü ben seninleyim.
Senin soyunu doğudan getirip seni batıdan toplayacağım.
6 Kuzeye, 'Onları bırak'
güneye de, 'Onları alıkoyma!' diyeceğim.
'Oğullarımı uzaklardan,
kızlarımı da yeryüzünün uçlarından,
7 Adımla çağırılan ve yüceliğim için yarattığım,
kendisine biçim verdiğim,
evet yarattığım herkesi getir'" diyeceğim.
8 Gözleri olan kör halkı,
kulakları olan sağırları dışarı çıkar.
9 Bütün uluslar bir araya toplansın,
halklar da toplansın.
İçlerinden kim bunu bildirebilir,
bize eski şeyleri gösterebilir?

Tanıklarını getirsinler ki, haklı çıksınlar,
ya da duysunlar da “Bu doğrudur” desinler.
10 “Sizler benim tanıklarımsınız” diyor Yahve,
“Seçmiş olduğum hizmetkârımla birlikte;
ta ki beni tanıyıp da inanasınız
ve benim O olduğumu anlayasınız.
Benden önce Tanrı yoktu,
benden sonra da olmayacaktır.
11 Ben kendim Yahve'yim.
Benden başka kurtarıcı yok.
12 Ben bildirdim, ben kurtardım ve ben gösterdim;
aranızda yabancı bir ilâh yoktur.
Bu nedenle sizler benim tanıklarımsınız” diyor Yahve,
“Ve ben Tanrı'yım.
13 Evet, gün gün olduğundan beri ben O'yum.
Elimden kurtarabilecek kimse yok.
Ben işleyeceğim ve buna kim engel olabilir?”
14 Kurtarıcınız, İsrael'in Kutsalı Yahve şöyle diyor: “Sizin uğrunuza Babil'e gönderdim, Keldaniler'i, sevinç duydukları gemilerinde kaçak olarak, onların hepsini indireceğim.
15 Kutsalınız, İsrael'in Yaratıcısı, Kralınız Yahve benim.”
16 Denizde yol, ve güçlü sularda yol açan,
17 savaş arabasını ve atı,
orduyu ve yiğidi ortaya çıkaran (onlar birlikte yatıyorlar,
kalkmayacaklar; onlar söndüler, fitil gibi söndüler) Yahve şöyle diyor:
18 “Geçmiş şeyleri anmayın,
eski şeyleri düşünmeyin.
19 İşte yeni bir şey yapacağım.
Artık ortaya çıkıyor.
Bilmiyor musunuz?
Hatta çölde yol, bozkırda ırmaklar yapacağım.
20 Kır hayvanları, çakallar ve devekuşları beni sayacaklar;
çünkü halkıma, seçtiklerime içirmesi için çölde su,
bozkırda da ırmaklar veriyorum,
21 o halk ki, övgülerimi ilan etsinler diye,
ona kendim için biçim verdim.
22 Yine de beni çağırmadın ey Yakov;
ama sen benden usandın ey İsrael.
23 Yakmalık sunular olarak bana koyunlarından birini getirmedin,
kurbanlarınla da beni onurlandırmadın.
Ben sana sunularla yük olmadım,
günnükle de seni usandırmadım.
24 Bana parayla şeker kamışı almadın,
kurbanlarının yağıyla da beni doyurmadın, ama günahlarını sırtıma yükledin.
Kötülüklerinle beni usandırdın.
25 Ben kendi uğruma suçlarınızı silen benim;
senin günahlarını da hatırlamayacağım.
26 Bana hatırlat. Gelin hep birlikte itiraz edelim.
Davanı açıkla ki, haklı çıkasın.

27 İlk atan günah işledi,
öğretmenlerin bana karşı suç işledi.
28 Bu yüzden kutsal yerin beylerini kirleteceğim; ve Yakov'u lanete, İsrael'i de
aşağılanmaya döndüreceğim.”

44

1 Ama şimdi dinle, hizmetkârım Yakov,
seçtiğim İsrael.
2 Seni yaratan, rahimden sana biçim veren,
sana yardım edecek olan Yahve şöyle diyor:
“Korkma, ey hizmetkârım Yakov;
ve sen, ey seçtiğim Yeşurun.
3 Çünkü susamış olanın üzerine su,
kuru toprağın üzerine dereler dökeceğim.
Ruhumu senin soyunun üzerine,
bereketimi senin yavrularının üzerine dökeceğim;
4 ve onlar akarsu kenarlarındaki söğüt ağaçları gibi
Otlar arasında bitecekler.
5 Biri, 'Ben Yahve'ye aitim' diyecek.
Bir diğeri Yakov'un adıyla çağrılacak;
bir başkası eline 'Yahve için' yazacak ve İsrael'in adını yüceltecek.”
6 İsrael Kralı Yahve ve onun Kurtarıcısı Ordular Yahvesi şöyle diyor:
“İlk benim, son da benim;
benden başka Tanrı da yoktur.
7 Kim bana benziyor?
Eski halkı kurduğumdan beri,
kim çağıracak,
bunu ilan edecek,
ve benim için düzene koyacak?
Gelecek şeyleri ve olacak şeyleri hadi bildirsin.
8 Çekinme, korkma.
Bunu sana çok önceden bildirip göstermemiş miydim?
Sizler benim tanıklarımsınız.
Benden başka Tanrı var mı?
Gerçekten yok.
Ben başka bir Kaya bilmiyorum.”
9 Oyma suret yapan herkes boştur.
Zevk buldukları şeyler fayda getirmez.
Kendi tanıkları bile onların hayal kırıklığına uğrayabileceklerini
görmezler ve bilmezler.
10 Kim bir ilâha şekil verdi,
ya da hiçbir yararı olmayan bir suret döktü?
11 İşte, onun bütün arkadaşları hayal kırıklığına uğrayacak;
işçiler yalnızca insandır.
Hepsi bir araya toplansın.
Onlar ayağa kalksınlar.
Korkacaklar.
Birlikte utandırılacaklar.
12 Demirci bir balta alır,
korla işler,
onu çekiçlerle şekillendirir ve güçlü koluyla onu işler.

Acıkır ve gücü tükenir;
su içmez ve bitkin düşer.
13 Marangoz bir ip uzatır.
Kalemle işaretler.
Raspayla şekillendirir.
Pergelle işaretleyip, evde otursun diye,
onu insan güzelliğinde, insan biçiminde yapar.
14 Kendisi için sedir ağaçlarını keser,
selvi ve meşe ağaçlarını alır,
orman ağaçları arasında birini kendisi için güçlendirir.
Bir selvi ağacı diker ve yağmur onu besler.
15 O zaman insana yakacak olur;
bir kısmını alıp kendini ısıtır.
Evet onu yakar ve ekmek pişirir.
Evet, bir ilâh yapar ve ona tapar;
onu oyma bir suret yapar, önünde de kapanır.
16 Bir kısmını ateşte yakar.
Bir kısmıyla da et yer.
Kızartmalığı kızartır ve doyar.
Evet, ısınır ve şöyle der:
"Oh! Isındım. Ateş gördüm."
17 Geri kalanını bir ilâh, kendine bir oyma suret yapar.
Ona eğilir, tapınır, dua eder ve şöyle der:
"Kurtar beni, çünkü sen benim ilâhımsın!"
18 Bilmezler ve düşünmezler;
çünkü O, onların göremeyen gözlerini,
onların anlayamayan yüreklerini kapatmıştır.
19 Kimsede bilgi ve anlayış yok ki, düşünüp desin,
"Bir kısmını ateşte yaktım.
Evet, közleri üzerinde ekmek de pişirdim.
Eti kızartıp yedim.
Geri kalanını iğrenç bir şey mi yapayım?
Bir ağaç gövdesinin önünde eğileyim mi?"
20 Külle beslenir.
Aldanmış yürek onu saptırdı;
canını kurtaramıyor,
"Sağ elimde yalan yok mu?" diyemiyor.
21 Ey Yakov ve ey İsrael, bu şeyleri hatırla;
çünkü sen benim hizmetkârımsın.
Ben sana biçim verdim.
Sen benim hizmetkârımsın.
İsrael, benim tarafımdan unutulmayacaksın.
22 Koyu bulut gibi günahlarını,
bulut gibi suçlarını sildim.
Bana dön, çünkü seni fidye ile kurtardım.
23 Ezgi söyleyin, ey gökler, çünkü bunu Yahve yaptı!
Bağırın, ey siz, yeryüzünün aşağı kısımları!
Ey dağlar, ey orman, bütün ağaçlarınız ezgi söylemeye başlayın,
çünkü Yahve Yakov'u fidye ile kurtardı ve İsrael'de kendini yüceltecektir.
24 Seni fidye ile kurtaran,
sana rahimde biçim veren Yahve şöyle diyor:

“Ben her şeyi yaratan, gökleri tek başına geren,
yeryüzünü kendi kendime seren;
25 yalancıların belirtilerini boşa çıkaran,
falcıları çılgına çeviren;
bilgeleri geri döndüren,
bilgilerini saçmalık eden;
26 hizmetkârının sözünü doğrulayan,
ulakların öğütlerini yerine getiren;
Yeruşalem için, 'Onda oturulacak',
Yahuda kentleri için de, 'Onlar bina olacaklar,
onun yıkık yerlerini ayağa kaldıracağım' diyen;
27 derinliğe 'Kuru,
senin ırmaklarını da kurutacağım' diyen,
28 Koreş için, 'O benim çobanımdır,
benim bütün arzumu yerine getirecektir' diyen,
Yeruşalem için de 'O bina edilecektir',
tapınak için 'Temelin atılacaktır' diyen Yahve benim.”

45

1 Önündeki ulusları boyun eğdirmek ve kralların zırhlarını çıkarmak ve
kapılar kapanmasın diye önündeki kapıları açmak için sağ elinden tuttuğum
Koreş'e, meshedilmişine, Yahve şöyle diyor:
2 “Senin önünden gideceğim,
engebeli yerleri düz edeceğim.
Tunç kapıları parçalayacağım,
demir sürgüleri kıracağım.
3 Sana karanlığın hazinelerini,
gizli yerlerin saklı zenginliklerini vereceğim;
öyle ki, seni adınla çağıranın ben, Yahve,
İsrael'in Tanrısı olduğumu bilesin.
4 Hizmetkârım Yakov ve seçtiğim İsrael uğruna,
seni adınla çağırdım.
Beni tanımadığın halde sana bir ünvan verdim.
5 Ben Yahve'yim ve başka biri yok.
Benden başka Tanrı yoktur.
Beni tanımadığın halde seni güçlendireceğim;*
6 ta ki, gün doğusundan ve batıdan olanlar,
benden başka kimsenin olmadığını bilsinler.
Ben Yahve'yim ve başka kimse yok.
7 Işığı ben biçimlendiririm ve karanlığı yaratırım.
Ben barışı yaparım ve felaketi yaratırım.
Bütün bunları yapan Yahve benim.
8 Ey gökler, yukarıdan yağmur yağdırın,
gökyüzünden doğruluk yağsın.
Yeryüzü açılsın ki, kurtuluş üretsin,
onunla birlikte doğruluk türetsin.
Ben, Yahve, onu yarattım.
9 Vay haline, yerin toprak çömleklerinin arasında bir toprak çömlek olup da
Yaratıcısı'yla çekişen adamın! Balçık kendisini yapana 'Ne yapıyorsun'
ya da elinin işi sana 'Onun elleri yok' der mi?

* **45:5** veya donatmak

10 Babasına, 'Neyin babası oldun?' ya da annesine,
'Ne doğurdun?' diyenin vay haline."
11 İsrael'in Kutsalı ve Yaratıcısı Yahve şöyle diyor:
"Oğullarımla ilgili olacak şeyleri bana sorun,
ellerimin işini bana buyurun!
12 Ben yeryüzünü yarattım,
onun üzerinde insanı yarattım.
Benim ellerim gökleri gerdi.
Onların bütün ordularına ben buyruk verdim.
13 Ben onu doğrulukla yükselttim,
onun bütün yollarını düz edeceğim.
Kentimi o bina edecek,
sürgünlerimi bedel ya da ödül karşılığı olmadan,
salıverecek" diyor Ordular Yahvesi.
14 Yahve şöyle diyor: "Mısır'ın emeği,
Etiyopya'nın malı ve uzun boylu Sabalılar yanınıza gelecek,
onlar sizin olacak. Senin peşinden gidecekler.
Zincirlere vurularak gelecekler.
Size boyun eğecekler.
Sana şöyle yalvaracaklar:
'Gerçekten Tanrı sendedir;
başka kimse yok. Başka ilâh yok.
15 Sen kesinlikle kendini gizleyen bir Tanrı'sın,
İsrael'in Tanrısı, Kurtarıcı.'"
16 Hepsi hayal kırıklığına uğrayacak,
evet, şaşkına dönecekler.
Put yapıcılar hep birlikte şaşkınlığa düşecekler.
17 İsrael, Yahve tarafından sonsuz bir kurtuluşla kurtarılacak.
Sonsuz çağlar boyunca hayal kırıklığına uğramayacaksınız,
şaşkına dönmeyeceksiniz.
18 Gökleri yaratan Yahve,
yeryüzüne biçim veren ve onu yaratan,
onu kuran ve onu ıssız bırakmak için yaratmayan,
üzerinde oturulsun diye biçim veren Tanrı şöyle diyor:
"Ben Yahve'yim. Başkası yok.
19 Ben karanlık diyarın bir yerinde gizlice konuşmadım.
Yakov'un soyuna, 'Beni boşuna arayın' demedim.
Ben, Yahve, doğruluk konuşuyorum.
Doğru olan şeyleri bildiriyorum."
20 "Toplanın da gelin.
Ey uluslardan kaçmış olan sizler, bir arada yaklaşın.
Oyma suret odununu taşıyanların,
kurtaramayan bir ilâha dua edenlerin bilgisi yoktur.
21 Bunu bildirin ve sunun.
Evet, birlikte öğüt alsınlar.
Bunu çok eski zamanlardan kim gösterdi?
Kim bunu eski zamandan bildirdi? Ben, Yahve, değil miyim?
Benden başka Tanrı, adil Tanrı, Kurtarıcı yoktur.
Benim dışında kimse yok."
22 "Ey dünya uçları, bana bakın kurtulun;
çünkü ben Tanrı'yım ve başkası yok.

23 Kendimle ant içtim.
Söz ağzımdan doğrulukla çıktı ve geri alınmayacak;
her diz önümde çökecek, her dil bana ant içecek.
24 Benim için, 'Doğruluk ve güç yalnızca Yahve'de vardır' diyecekler."
İnsanlar O'na gelecekler.
O'na karşı hiddetlenenlerin hepsi hayal kırıklığına uğrayacak.
25 İsrael'in bütün soyu Yahve'de aklanacak ve sevinecekler!

46

1 Bel alçalıyor. Nebo eğiliyor.
Putları hayvanlar ve büyükbaş hayvanların üzerinde taşınıyor.
Taşıdığınız şeyler ağır yüklerdir, yorgunlara yüktür.
2 Eğiliyorlar ve birlikte alçalıyorlar.
Yükü kurtaramadılar,
ama esaret altına gittiler.
3 "Ey Yakov evi,
İsrael evinin bütün artakalanları,
doğumlarından beri,
rahimden beri taşımakta olduğum sizler,
beni dinleyin.
4 Yaşlılığınıza kadar da ben O'yum,
saçlarınız ağardığında bile sizi ben taşıyacağım.
Ben yaptım ve katlanacağım.
Evet ben taşıyacağım ve kurtaracağım."
5 "Beni kiminle kıyaslayacaksınız,
bana eşit sayacaksınız,
sanki aynıymışız gibi beni karşılaştıracaksınız?
6 Bazıları keseden altın döküp gümüşü terazide tartıyorlar.
Bir kuyumcu tutarlar ve o da onu ilâh yapar.
Yere kapanırlar, evet tapınırlar.
7 Onu omuzlarında taşırlar.
Onu götürürler, yerine koyarlar, o da orada durur.
Bulunduğu yerden kımıldamaz.
Evet, biri ona feryat edebilir ama o yanıt veremez.
Onu sıkıntısından kurtaramaz".
8 "Bunu hatırlayın da adam olduğunuzu gösterin.
Bunu tekrar aklınızda tutun, ey siz suçlular.
9 Eskinin geçmiş şeylerini hatırla;
çünkü ben Tanrı'yım ve başkası yok.
Ben Tanrı'yım ve benim gibisi yok.
10 Sonu baştan, henüz olmamış şeyleri çok eski zamanlardan bildiririm.
Derim ki: Öğüdüm yerinde duracak,
ve ne dilersem onu yapacağım.
11 Doğudan yırtıcı bir kuşu,
uzak ülkeden öğüdümün adamını çağıran benim.
Evet söyledim.
Onu da yerine getireceğim.
Ben tasarladım. Onu da yapacağım.
12 Dinleyin beni, ey inatçı yürekliler,
doğruluktan uzak olanlar!

13 Ben doğruluğumu yaklaştırıyorum.
Uzakta değil, kurtarışım da beklemeyecek.
Yüceliğim olan İsrael için Siyon'a kurtuluş vereceğim."

47

1 "Ey Babil'in el değmemiş kızı, aşağı in de toza otur.
Keldaniler'in kızı, tahtsız yere otur.
Çünkü sana artık nazik ve narin denmeyecek.
2 Değirmen taşlarını al da un öğüt.
Peçeni çıkar, eteğini kaldır,
bacaklarını aç da ırmaklardan yürü.
3 Çıplaklığın açılacak.
Evet, utancın görülecek.
Ben öç alacağım,
kimseyi de esirgemeyeceğim."
4 Kurtarıcımız,
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı,
İsrael'in Kutsalı'dır.
5 "Sessizce otur ve karanlığa gir,
ey Keldaniler'in kızı.
Çünkü sana artık krallıklar hanımı denmeyecek.
6 Halkıma kızgındım.
Mirasımı kirlettim ve onları senin eline verdim.
Sen onlara hiç merhamet göstermedin.
Yaşlıların üzerine çok ağır bir boyunduruk yükledin.
7 Sen, 'Sonsuza dek kraliçe olacağım' dedin,
bu şeyleri yüreğine koymadın,
sonuçlarını da düşünmedin."
8 "Ey zevk düşkünü, güvenlik içinde oturan,
yüreğinde, 'Ben varım ve benden başka kimse yok' diyen
sen, şimdi şunu dinle.
'Dul bir kadın olarak oturmayacağım, evlatlar kaybını da
bilmeyeceğim.'
9 Ama şu iki şey başına bir günde, bir anda gelecektir:
Evlatlar kaybı ve dulluk.
Büyücülüğünün çokluğuna,
büyülerinin bolluğuna rağmen üzerine gelecekler.
10 Çünkü sen kendi kötülüğüne güvendin.
'Beni kimse görmüyor' dedin.
Bilgeliğin ve bilgin seni saptırdı.
Yüreğinden, 'Ben varım,
benden başka kimse yok' dedin.
11 Bu yüzden başına felaket gelecek."
Onun ne zaman doğacağını bilemezsin.
Fesat senin üzerine düşecek.
Onu bir kenara koyamayacaksın.
Bilmediğin ıssızlık ansızın üzerine gelecek.
12 "Şimdi, gençliğinden beri emek verdiğin büyücülüğünle,
bol büyülerinle,
sanki yarar görebilecekmişsin gibi,
sanki galip gelecekmişsin gibi dur.

13 Öğütlerinin çokluğundan yoruldun.
Şimdi astrologlar, yıldızlara bakanlar, aylık kehanetçiler ayağa kalkıp
başına gelecek şeylerden seni kurtarsınlar.
14 İşte, onlar anıza benziyorlar.
Ateş onları yakacak.
Kendilerini alevin gücünden kurtaramayacaklar.
O ne ısınacak bir kor,
ne de yanında oturulacak bir ateş olacak.
15 Emek verdiğin şeyler şöyle olacak:
Gençliğinden beri seninle ticaret yapanların her biri
Kendi yolunda dolaşacak. Seni kurtaracak kimse olmayacak."

48

1 "Ey Yakov evi,
İsrael adıyla çağrılan ve Yahuda sularından çıkan sizler,
şunu dinleyin.
Yahve'nin adıyla ant içersiniz,
İsrael'in Tanrısı'ndan söz edersiniz,
ama gerçekte ya da doğrulukta değil.
2 Çünkü onlar kendilerini kutsal kentin yurttaşlarıyız derler,
İsrael'in Tanrısı'na güvenirler;
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
3 Eskiden beri geçmişin şeylerini bildirdim.
Evet, bunlar ağzımdan çıktı, ben de onları ortaya çıkardım.
Bunları ansızın yaptım ve oldular.
4 Çünkü inatçı olduğunu,
boynunun demirden sinir, alnının da tunç olduğunu biliyordum;
5 bu nedenle bunu sana eskiden beri bildirdim;
olmadan önce sana gösterdim;
öyle ki, 'Onları benim putum yaptı.
Oyulmuş suretim ve dökme suretim onları buyurdu' demeyesin.
6 Bunu duydun.
Şimdi bütün bunlara bak.
Peki sen bunu bildirmeyecek misin?"
"Şimdiden sana yeni şeyler gösterdim, hatta bilmediğin gizli şeyleri bile.
7 Onlar eskiden değil, şimdi yaratıldılar.
'İşte, onları biliyordum' demeyesin diye
bugünden önce onları duymadın.
8 Evet, duymadın.
Evet bilmedin.
Evet, eskiden beri kulağın açılmadı,
çünkü çok hain davrandığını,
ana rahminden sana günahkâr dendiğini biliyordum.
9 Adım uğruna öfkemi geciktireceğim,
övgümden dolayı, seni kesip atmayayım diye,
onu senin için geri tutacağım.
10 İşte, seni arıttım ama gümüş gibi değil.
Ben seni ızdırap ocağında seçtim.
11 Kendim için, kendi hatırım için bunu yapacağım;
adıma nasıl leke sürülür?
Yüceliğimi bir başkasına vermeyeceğim."

12 “Dinle beni, ey Yakov ve çağırdığım İsrael:
İlk benim.
Son da benim.
13 Evet, elim yeryüzünün temelini attı,
sağ elim de gökleri yaydı.
Ben onları çağırdığımda, hep birlikte ayağa kalkarlar.”
14 “Hepiniz toplanın ve dinleyin!
Onların arasında kim bu şeyleri bildirdi?
Yahve'nin sevdiği kişi O'nun istediğini Babil'e yapacak,
kolu Keldaniler'e karşı olacaktır.
15 Ben, ben söyledim.
Evet, onu çağırdım.
Ben onu getirdim,
o yolunda başarılı olacak.”
16 “Yanıma gelin ve şunu dinleyin:
Başlangıçtan beri gizlice söylemedim;
gerçekleştiği zamandan beri oradaydım.”
Şimdi Efendi Yahve beni Ruhu'yla gönderdi.
17 Kurtarıcın, İsrael'in Kutsalı
Yahve şöyle diyor:
“Yararlı olanı sana öğreten,
gitmen gereken yolda sana öncülük eden,
ben Tanrın Yahve'yim.
18 Keşke buyruklarımı dinleseydin!
O zaman esenliğin ırmak gibi,
doğruluğun da denizin dalgaları gibi olurdu.
19 Soyun da kum gibi,
bedeninden çıkan torunların da onun taneleri gibi olurdu.
Onun adı benden kesilip atılmazdı, önümden yok olmazdı.”
20 Babil'i terk edin!
Keldaniler'den kaçın!
Sevinç haykırışlarıyla bunu duyurun,
dünyanın öbür ucuna kadar anlatın;
“Yahve hizmetkârı Yakov'u fidye ile kurtardı!” deyin.
21 Onları çöllerde götürürken susamadılar.
Onlar için kayadan sular akıttı.
Kayayı da yardı, sular da fışkırdı.
22 Yahve, “Kötüler için esenlik yoktur” diyor.

49

1 Ey adalar, beni dinleyin.
Ey uzaktaki halklar, dinleyin: Yahve beni ana rahminden çağırdı;
annemin içinden benim adımı andı.
2 Ağzımı keskin bir kılıç gibi yaptı.
Beni elinin gölgesine sakladı.
Beni cilalı bir ok yaptı.
Kendi okluğunda beni sakladı.
3 Bana, “Sen benim kendisinde yüceltileceğim
hizmetkârım İsrael'sin” dedi.
4 Ama ben şöyle dedim: “Boşuna emek verdim.
Gücümü hiç için boşuna harcadım;

ama kesin olarak hakkım olan adalet Yahve'nin yanındadır,
karşılığı Tanrım'ın yanındadır."
5 Şimdi, rahimden bana hizmetkârı olmak için biçim veren Yahve,
Yakov'u yeniden kendisine getirmemi ve İsrael'i de O'nun yanında
toplamamı söylüyor;
çünkü ben Yahve'nin gözünde saygınım,
Tanrı da benim gücüm oldu.
6 Gerçekten de şöyle diyor:
"Yakov'un oymaklarını yükseltmek,
İsrael'in korunmuş olanlarını geri getirmek üzere benim hizmetkârım
olman çok hafif bir şey.
Üstelik seni uluslara ışık olarak vereceğim ki,
dünyanın ucuna kadar benim kurtarışım olasın."
7 İsrael'in Kurtarıcısı ve Kutsalı Yahve,
insanın küçümsediği kişiye, ulusun nefret ettiği kişiye, hükümdarların
hizmetçisine şöyle diyor:
"Sadık olan Yahve'den, seni seçmiş olan İsrael'in Kutsalı'ndan dolayı
krallar görüp ayağa kalkacaklar, beyler görecekler ve tapınacaklar."
8 Yahve şöyle diyor: "Kabul görme zamanında sana yanıt verdim.
Kurtuluş gününde sana yardım ettim.
Ülkeyi yükseltmek, ıssız mirası onlara mülk edindirmek için
seni koruyacağım ve seni halka bir antlaşma olarak vereceğim;
9 bağlı olanlara, 'Çıkın!';
karanlıkta olanlara, 'Kendinizi gösterin!' diyesin."
"Onlar yollarda otlayacaklar,
bütün çıplak tepelerde otlakları olacak.
10 Aç kalmayacaklar,
susamayacaklar;
onlara ne sıcak ne de güneş çarpacak;
çünkü onlara merhamet eden, onlara önderlik edecektir.
Onları su pınarları yanına götürecektir.
11 Bütün dağlarımı yol yapacağım,
ana yollarım da yükseltilecek.
12 İşte, bunlar uzaktan gelecek;
işte, bunlar da kuzeyden ve batıdan,
bunlar da Sinim diyarından gelecek."
13 Ey gökler, ezgi söyleyin, ey yeryüzü sevinçle coş!
Ey dağlar, ezgi söylemeye başlayın!
Çünkü Yahve halkını avuttu,
kederli olanlarına da acıyacak.
14 Ama Siyon, "Yahve beni terk etti,
Efendi de beni unuttu" dedi.
15 "Bir kadın, emzikteki çocuğunu unutabilir mi ki,
kendi rahminin oğluna acımasın?
Evet bunlar unutabilir,
Ama ben seni unutmayacağım!
16 İşte, seni avuçlarıma kazıdım.
Duvarların sürekli karşımda.
17 Çocukların acele ediyor.
Yok edicilerin ve seni harap edenler senden ayrılıyor.

18 Çepeçevre gözlerini kaldır da bak;
bunların hepsi toplanıp da sana geliyor.
Varlığım hakkı için." diyor Yahve, "Gerçekten bunların hepsini bir süs gibi takınacaksın,
bir gelin gibi onları giyeceksin."
19 "Çünkü çorak yerlerine, ıssız yerlerine
ve harap olmuş diyarına gelince,
o diyar artık sakinleri için gerçekten çok dar olacak,
seni yutanlar çok uzakta olacaklar.
20 Yitik çocukların kulaklarına şöyle diyecekler:
'Burası benim için çok dar. Bana yaşayacak bir yer ver.'
21 O zaman yüreğinden şöyle diyeceksin,
'Ben çocuklarımı yitirdiğim, yalnız, sürgünde ve oradan oraya dolaştığım halde bunlara benim için kim gebe kaldı?
Bunları kim büyüttü?
İşte, yalnız kalmıştım. Bunlar neredeydi?'"
22 Efendi Yahve şöyle diyor:
"İşte, uluslara elimi kaldıracağım,
halklara sancağımı kaldıracağım.
Senin oğullarını kucaklarında getirecekler,
senin kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.
23 Krallar sana süt baba,
onların kraliçeleri de sana sütanne olacaklar.
Yüzleri yere doğru önünde eğilip
ayaklarının tozunu yalayacaklar.
O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin;
beni bekleyenler de hayal kırıklığına uğramayacaklar."
24 Güçlüden ganimet alınacak mı,
ya da yasal tutsaklar kurtarılacak mı?
25 Ama Yahve şöyle diyor:
"Güçlünün de tutsakları alınacak,
ganimet de zalimden geri alınacak;
çünkü seninle çekişenle ben çekişeceğim
ve senin çocuklarını kurtaracağım.
26 Sana zulmedenleri kendi etleriyle doyuracağım;
tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar.
O zaman bütün insanlık bilecek ki, ben Yahve, senin Kurtarıcın,
seni fidye ile kurtaran, Yakov'un Güçlüsü'yüm."

50

1 Yahve şöyle diyor: "Annenizi onunla boşanma belgesi nerede?
Ya da sizi alacaklılarımdan hangisine sattım?
İşte, kötülükleriniz nedeniyle satıldınız,
anneniz de suçlarınız yüzünden bırakıldı.
2 Ben geldiğim zaman neden kimse yoktu?
Çağırdığımda neden yanıt verecek kimse yoktu?
Elim, fidye ile kurtaramayacak kadar kısa mı? Ya da kurtaracak gücüm yok mu?
İşte, azarlamamla denizi kuruturum.
Irmakları çöle çeviririm. Balıkları su olmadığı için kokar ve susuzluktan ölür.
3 Gökleri karanlıkla kaplarım.

Ben onların örtüsünü çul ederim.”
4 Efendi Yahve bana eğitilenlerin dilini verdi,
öyle ki, yorgun olana sözlerle nasıl destek olacağımı bileyim.
O, her sabah uyandırır,
eğitilenler gibi duysun diye kulağımı uyandırır.
5 Efendi Yahve kulağımı açtı.
Ben isyankâr değildim.
Geri dönmedim.
6 Beni dövenlere sırtımı,
saçımı yolanlara yanaklarımı verdim.
Utançtan ve tükürükten yüzümü gizlemedim.
7 Çünkü Efendi Yahve bana yardım edecek.
Bu nedenle şaşkın değilim.
Bu yüzden yüzümü çakmaktaşı gibi ettim,
hayal kırıklığına uğramayacağımı da biliyorum.
8 Beni aklayan yakındır.
Kim bana karşı suçlamada bulunacak?
Gelin birlikte ayağa kalkalım.
Düşmanım kim?
O bana yaklaşsın.
9 İşte, Efendi Yahve bana yardım edecek!
Beni suçlu çıkaracak olan kimdir?
İşte onların hepsi bir elbise gibi eskiyecekler.
Güveler onları yiyip bitirecek.
10 Aranızda Yahve'den korkan,
Hizmetkârının sözünü dinleyen kimdir?
Karanlıkta yürüyen ve ışığı olmayan kişi,
Yahve'nin adına güvensin ve Tanrısı'na güvensin.
11 İşte, ateş tutuşturanlar,
etrafındaki meşalelerle kendini süsleyen sizler,
hepiniz ateşinizin alevinde,
ve tutuşturduğunuz meşalelerin arasında yürüyün.
Bunu elimden alacaksınız:
Acı içinde yatacaksınız.

51

1 “Ey doğruluk peşinden gidenler,
Yahve'yi arayanlar, beni dinleyin.
Kesildiğin kayaya, kazıldığın taş ocağına bak.
2 Atanız Avraham'a, sizi doğuran Sarah'a bakın;
çünkü daha bir kişiyken onu çağırdım,
onu kutsadım ve çoğalttım.
3 Çünkü Yahve Siyon'u avuttu.
Onun bütün ıssız yerlerini teselli etti,
onun çölünü Aden gibi,
bozkırını da Yahve'nin bahçesi gibi yaptı.
Onlarda neşe ve sevinç,
şükran ve nağme sesi bulunacak.”
4 “Dinle beni, ey halkım;
duy beni, ey ulusum,
çünkü benden yasa çıkacak,
halklara ışık olmak üzere adaletimi yerleştireceğim.

5 Doğruluğum yakındır.
Kurtarışım dışarı çıktı,
kollarım da halkları yargılayacak.
Adalar beni bekleyecek,
onlar da benim koluma güvenecekler.
6 Gözlerinizi göklere kaldırın,
aşağıdaki yeryüzüne bakın;
çünkü gökler duman gibi dağılacak,
yeryüzü de elbise gibi eskiyecek.
Onun sakinleri de aynı şekilde ölecekler
ama benim kurtarışım sonsuz olacak,
doğruluğum da ortadan kalkmayacak.”
7 “Ey doğruluğu bilen sizler,
yüreğinde yasam bulunan halk, beni dinleyin.
İnsanların hakaretlerinden korkmayın,
onların sövmelerinden yılmayın.
8 Çünkü güve onları giysi gibi yiyip bitirecek,
kurt da yün gibi yiyecek;
ama doğruluğum sonsuz,
ve kurtarışım tüm kuşaklara olacak.”
9 Uyan, uyan, gücü kuşan, ey Yahve'nin kolu!
Uyan, eski günlerde,
çok eski zaman kuşaklarında olduğu gibi.
Rahav'ı parçalayan,
canavarı delen sen değil misin?
10 Denizi, büyük derinliğin sularını kurutan
Sen değil misin?
Fidye ile kurtarılanların geçmesi için
denizin derinliklerini kim yol yaptı?
11 Yahve'nin fidyeyle kurtardıkları geri dönecek,
ezgi söyleyerek Siyon'a gelecekler.
Başları üzerinde sonsuz sevinç olacak.
Sevinç ve neşe bulacaklar.
Keder ve inilti kaçıp gidecek.
12 “Benim, seni avutan benim.
Sen kimsin ki ölecek insandan,
ot gibi olacak insanoğlundan korkuyorsun?
13 Gökleri geren ve yeryüzünün temellerini atan
Yaratıcın Yahve'yi unuttun mu?
Zorba, yok etmek için hazırlanırken
hiddetinden ötürü bütün gün sürekli korku içinde mi yaşıyorsun?
Zorbanın hiddeti nerede?
14 Sürgündeki tutsak hızla serbest bırakılacak.
Ölmeyecek ve çukura inmeyecek.
Ekmeği tükenmeyecek.
15 Çünkü ben onun dalgaları kükresin diye,
denizi karıştıran senin Tanrın Yahve'yim.
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
16 Gökleri dikmek, yeryüzünün temellerini atmak,
Siyon'a, 'Sen benim halkımsın' demek için sözlerimi ağzına koydum,
seni elimin gölgesiyle örttüm.”
17 Uyan, uyan!

Ayağa kalk, ey Yeruşalem,
Yahve'nin gazabının kâsesini elinden içmiş olan sizler.
Sersemlik kâsesini içtin ve onu boşalttın.
18 Doğurduğu bütün oğulları arasında ona yol gösteren kimse yok;
yetiştirdiği bütün oğulları arasında onun elinden tutan kimse yok.
19 Başına bu iki şey geldi;
kim seninle birlikte üzülecek?
Issızlık ve yıkım,
kıtlık ve kılıç;
seni nasıl avutayım?
20 Oğulların bitkin düştü.
Ağa takılan geyik gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar.
Onlar Yahve'nin gazabıyla,
Tanrın'ın azarıyla dolu.
21 Ey dertli, sarhoşsun, ama şarapla değil,
bu nedenle şimdi şunu dinle;
22 Efendin Yahve,
halkının davasını savunan Tanrın şöyle diyor:
"İşte, elinden sersemlik kâsesini,
gazabımın kâsesini aldım.
Artık bir daha onu içmeyeceksin.
23 Onu sana eziyet edenlerin, canına,
'Eğil de senin üzerinden yürüyelim' diyenlerin eline vereceğim;
sen de sırtını toprak gibi, sokak gibi üzerinde yürüyenlere serdin."

52

1 Uyan, uyan! Gücünü kuşan ey Siyon.
Güzel giysilerini giyin, kutsal kent Yeruşalem;
çünkü bundan böyle sünnetsiz ve kirli olanlar artık sana girmeyecek.
2 Kendini tozdan silkele!
Kalk, otur, Yeruşalem!
Kendini boynunun bağlarından kurtar, Siyon'un sürgün kızı!
3 Çünkü Yahve şöyle diyor: "Hiçe satıldınız;
parasız olarak da kurtarılacaksınız."
4 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
"Halkım ilk başta orada yaşamak için Mısır'a indi;
Aşurlular da onlara nedensiz yere zulmettiler."
5 "Halkımın bir hiç uğruna götürüldüğünü görünce
şimdi ben burada ne yapayım" diyor Yahve.
"Onlara hükmedenler alay ediyor" diyor Yahve,
"Gün boyu sürekli adıma küfrediliyor.
6 Bu nedenle halkım adımı bilecek.
Bu yüzden o gün konuşanın ben olduğumu anlayacaklar.
İşte, O benim."
7 Müjde getirenin,
esenliği duyuranın,
iyi haberi getirenin,
kurtuluşu ilan edenin,
Siyon'a, "Tanrın hüküm sürüyor!" diyenin
dağlar üzerindeki ayakları ne güzeldir.
8 Nöbetçilerin seslerini yükseltiyor.

Birlikte ezgi söylüyorlar;
çünkü Yahve Siyon'a döndüğünde onlar göz göze görecekler.
9 Sevinmeye başlayın!
Birlikte ezgi söyleyin, ey Yeruşalem'in yıkık yerleri;
çünkü Yahve halkını avuttu.
Yeruşalem'i fidyeyle kurtardı.
10 Yahve bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu apaçık gösterdi.
Yeryüzünün bütün uçları Tanrımız'ın kurtarışını gördü.
11 Ayrılın! Ayrılın! Çıkın oradan! Kirli olan hiçbir şeye dokunmayın!
Onun içinden çıkın!
Ey Yahve'nin kaplarını taşıyanlar, kendinizi arındırın.
12 Çünkü aceleyle çıkmayacaksınız,
kaçarak da gitmeyeceksiniz;
çünkü Yahve önünüzden gidecek
ve İsrael'in Tanrısı ardınızda korumanız olacak.
13 İşte, hizmetkârım akıllıca davranacak.
O, yüceltilecek, yükseltilecek,
ve çok yüce olacaktır.
14 Birçokları sana nasıl hayret ettiyse,
onun görünüşü herkesten daha çok, biçimi de insanoğullarından daha çok bozulmuştu;
15 O da birçok ulusu temizleyecek.*
Krallar onun önünde ağızlarını kapatacaklar;
çünkü kendilerine söylenmemiş olanı görecekler,
duymadıklarını da anlayacaklar.

53

1 Haberimize kim inandı?
Yahve'nin kolu kime açıklandı?
2 Çünkü o, onun önünde körpe bir fidan gibi,
kuru topraktan bir kök gibi büyüdü.
Ne güzelliği ne de heybeti vardı.
Ona baktığımızda onu arzulayalım diye hiçbir güzellik yoktu.
3 O, insanlar tarafından hor görüldü ve reddedildi;
hastalıkları yakından tanıyan acılar adamıydı.
İnsanların kendisinden yüzlerini gizledikleri biri gibi hor görüldü;
ve biz ona saygı duymadık.
4 Kesin olarak hastalıklarımızı o üstlendi,
acılarımızı da o taşıdı;
bizse onun cezalandırıldığını,
Tanrı tarafından vurulup acı çektiğini düşündük.
5 Ama bizim suçlarımız yüzünden o yaralandı.
Bizim kötülüklerimiz için o ezildi.
Esenliğimizi getiren ceza onun üzerindeydi;
ve onun yaralarıyla biz iyileştik.
6 Koyunlar gibi hepimiz yoldan saptık.
Herkes kendi yoluna döndü;
Yahve de hepimizin kötülüğünü onun üzerine koydu.
7 O zulme uğrayıp,
ezildiyse de ağzını açmadı.

* **52:15** veya serpmek

Kesime götürülen kuzu gibi,
kırkıcıların önünde sessiz duran koyun gibi,
ağzını açmadı.
8 Zulüm ve yargı yüzünden götürüldü.
Onun kuşağına gelince,
yaşayanlar diyarından kesilip atılmasının,
vurulmasının halkımın başkaldırısı yüzünden olduğunu kim düşündü?
9 Onun mezarını kötülerle birlikte yaptılar,
ölümünde zengin adamla birlikteydi,
oysa o hiç şiddete başvurmamıştı,
ağzında da hiç hile yoktu.
10 Yine de onu ezmek Yahve'yi hoşnut etti.
Ona acı çektirdi.
Onun canını günah sunusu yaptığında,
kendi soyunu görecektir.
Günlerini uzatacak,
Yahve'nin isteği de onun elinde başaracaktır.
11 Canının çektiği acılardan sonra ışığı* görecek ve hoşnut olacak.
Doğru hizmetkârım, kendi bilgisiyle birçoklarını aklayacaktır;
onların kötülüklerini de o üstlenecek.
12 Bu nedenle ona büyüklerle birlikte pay vereceğim.
Ganimeti güçlülerle birlikte paylaşacak,
çünkü canını ölüme döktü
ve suçlularla sayıldı;
yine de birçoklarının günahını o üstlendi
ve günahkarlar için aracılık etti.

54

1 "Ey sen, doğurmamış olan kısır, ezgi söyle!
Ey doğum sancısı çekmemiş olan, ezgi söylemeye başla ve yüksek sesle haykır!
Çünkü terkedilmiş olanın çocukları evli kadının çocuklarından çoktur"
diyor Yahve.
2 "Çadırının yerini genişlet,
konutlarının perdelerini gersinler;
esirgeme; iplerini uzat ve kazıklarını güçlendir.
3 Çünkü sağa ve sola yayılacaksın;
senin soyun ulusları mülk edinecek,
ve ıssız kentlere yerleşecek."
4 "Korkma, çünkü utanmayacaksın.
Şaşırma, çünkü hayal kırıklığına uğramayacaksın.
Çünkü gençliğinin utancını unutacaksınız.
Artık dul kalmanın ayıbını hatırlamayacaksın.
5 Çünkü Yaratıcın senin kocandır; Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
İsrael'in Kutsalı seni fidye ile kurtarandır.
O'na bütün yeryüzünün Tanrısı denecektir.
6 Çünkü Yahve seni terk edilmiş ve ruhu kederli bir eş,
gençliğinde atılmış bir eş gibi çağırdı" diyor Tanrın.
7 "Kısa bir an için seni bıraktım,
ama büyük merhametlerle seni toplayacağım.

* **53:11** Bu yüzden Ölü Deniz Tomarları'nı ve Septuagint'i okuyun. Masoretik Metin "ışığı" atlar.

8 Taşkın gazapla yüzümü bir anlığına senden gizledim,
ama sonsuz sevgi dolu iyiliğimle sana merhamet edeceğim" diyor seni
fidye ile kurtaran Yahve.
9 "Çünkü bu benim için Noa'nın suları gibidir;
çünkü Noa'nın suları artık yeryüzünden aşmayacak diye nasıl ant içtimse,
sana kızmayacağıma ve seni azarlamayacağıma da öyle ant içtim.
10 Çünkü dağlar yerinden kalkabilir,
tepeler taşınabilir,
ama sevgi dolu iyiliğim senden ayrılmayacak,
esenlik antlaşmam ortadan kalkmayacak" diyor
sana merhamet eden Yahve.
11 "Ey, fırtınalarla savrulmuş ve avutulmamış, sarsılmış sen,
işte, taşlarını güzel renklerle yerine koyacağım,
temellerini de safirlerle atacağım.
12 Kale burçlarını yakutlardan,
kapılarını parlak mücevherlerden,
bütün duvarlarını değerli taşlardan yapacağım.
13 Bütün çocuklarınız Yahve tarafından eğitilecek,
ve çocuklarının esenliği büyük olacak.
14 Doğruluk içinde sabitleneceksiniz.
Baskıdan uzak olacaksın çünkü korkmayacaksın;
dehşetten uzak olacaksın çünkü sana yaklaşmayacak.
15 İşte, onlar toplanabilirler ama benden değil.
Sana karşı kim toplanırsa senden dolayı düşecektir."
16 "İşte, kömürleri alev içine üfleyen,
işi için silah döven demirciyi ben yarattım;
yok ediciyi yok etmesi için de ben yarattım.
17 Sana karşı düzenlenen hiçbir silah galip gelmeyecek;
yargıda sana karşı çıkan her dili de suçlu çıkaracaksın.
Bu, Yahve hizmetkârlarının mirasıdır,
onların doğruluğu da bendendir" diyor Yahve.

55

1 "Ey sizler, susayan herkes sulara gelsin!
Parası olmayanlar, alın ve yiyin!
Evet gelin, şarap ve sütü parasız ve bedelsiz alın.
2 Neden paranızı ekmek olmayana,
emeğinizi doyurmayan şeye harcıyorsunuz?
Beni özenle dinleyin de iyi olanı yiyesiniz,
canınız da zenginlikte keyif alsın.
3 Kulağınızı çevirin de bana gelin.
Duyun ve canınız yaşayacak.
Sizinle David'in emin merhametlerini, sonsuza dek sürecek bir
antlaşma yapacağım.
4 İşte onu halklara tanık,
halklara önder ve komutan olarak verdim.
5 İşte, bilmediğin bir ulusu çağıracaksın;
ve seni bilmeyen bir ulus, Tanrın Yahve'den ve İsrael'in Kutsalı'ndan
dolayı sana koşacak;
çünkü O seni yüceltti."
6 Bulunabilirken Yahve'yi arayın.

Yakındayken O'nu çağırın.
7 Kötü kişi kendi yolunu, haksız kişi kendi düşüncelerini bıraksın.
Yahve'ye, Tanrımız'a dönsün, O da ona merhamet eder;
çünkü O serbestçe bağışlayacaktır.
8 "Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil,
sizin yollarınız da benim yollarım değil" diyor Yahve.
9 "Çünkü gökler yeryüzünden nasıl yüksekse,
yollarım da sizin yollarınızdan,
düşüncelerim de sizin düşüncelerinizden öyle yüksektir.
10 Çünkü yağmur ve kar nasıl gökten iner,
oraya geri dönmezlerse, ama yeryüzünü sular,
onu büyütür, tomurcuklandırır,
ekene tohum, yiyene ekmek verirse;
11 ağzımdan çıkan sözüm de öyledir:
Bana boş dönmeyecek, ama dilediğim şeyi yerine getirecek,
yapması için gönderdiğim işte başarılı olacaktır.
12 Çünkü sevinçle çıkacak ve esenlikle götürüleceksiniz.
Dağlar ve tepeler önünüzde ezgi söylemeye başlayacaklar;
kırlardaki bütün ağaçlar da el çırpacaklar.
13 Diken yerine selvi ağacı çıkacak;
çalı yerine mersin ağacı çıkacak.
Bu, Yahve'ye bir ün olmak üzere,
hiç kesilip atılmayacak sonsuz bir belirti olmak üzere olacaktır."

56

1 Yahve şöyle diyor:
"Adaleti koruyun
ve doğru olanı yapın;
çünkü kurtarışım yakındır,
doğruluğum da yakında meydana çıkacaktır.
2 Bunu yapan insana,
onu sımsıkı tutan insanoğluna ne mutlu;
o, Şabat'ı kirletmeden tutar,
elini her türlü kötülükten de alıkoyar."
3 Yahve'ye bağlanan hiçbir yabancı,
"Yahve beni halkından kesin olarak ayıracak" diye konuşmasın.
Hadım, "İşte ben kuru bir ağacım" demesin.
4 Çünkü Yahve şöyle diyor: "Şabatlar'ı tutan,
beni hoşnut eden şeyleri seçen
ve antlaşmama sıkı sıkıya bağlı kalan hadımlara,
5 evimde ve duvarlarımın içinde onlara oğullardan ve kızlardan daha iyi bir
anıt ve bir ad vereceğim.
Onlara, kesilip atılmayacak, sonsuz bir ad vereceğim.
6 Üstelik, O'na hizmet etmek, Yahve'nin adını sevmek, O'nun hizmetkârları
olmak için Yahve'ye bağlanan yabancıları,
Şabat'ı kirletmemek için onu tutan ve antlaşmama sıkı sıkıya bağlı kalan
herkesi,
7 onları kutsal dağıma getireceğim,
ve onları dua evimde sevindireceğim.
Onların yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul edilecek;
çünkü evime bütün halkların dua evi denecek."

8 İsrael'in sürgünlerini toplayan Efendi Yahve şöyle diyor:
“Toplanılmışlarına ek olarak
başkalarını da onun yanına toplayacağım.”
9 Ey kır hayvanları, ormandaki bütün hayvanlar, yiyip bitirmeye gelin.
10 Onun bekçileri kördür.
Hepsi bilgisizdir.
Onların hepsi dilsiz köpeklerdir.
Havlayamazlar;
rüya görüp uzanırlar, uyuklamayı severler.
11 Evet, köpekler açgözlüdür.
Asla yeterincesine sahip olamazlar.
Onlar anlayamayan çobanlardır.
Her taraftan, her biri kendi kazancına,
hepsi kendi yollarına döndüler.
12 “Gelin” diyorlar, “Şarap alayım,
ağır içkiye doyalım;
yarın da bugünkü gibi, haddinden fazla iyi olacak.”

57

1 Doğru kişi yok oluyor,
ama kimse bunu yüreğine koymuyor.
Merhametliler alınıp götürülüyor,
ama kimse doğrunun kötülüğün önünden alınıp götürüldüğünü görmüyor.
2 O esenliğe giriyor.
Doğrulukla yürüyenler, yataklarında dinleniyorlar.
3 Ama buraya yaklaşın, ey büyücünün oğulları,
ey zina edenlerin ve fahişelerin soyu.
4 Kiminle alay ediyorsunuz?
Ağzınızı kime açıyorsunuz ve dil çıkarıyorsunuz?
Siz başkaldırı çocukları ve yalanın soyu değil misiniz?
5 Siz ki, meşelerin arasında, her yeşil ağacın altında kendinizi kızıştırır,
vadilerde, kayaların kovukları altında çocukları öldürürsünüz.
6 Vadinin düzgün taşları arasında senin payın var.
Onlar, onlar senin hissendir.
Onlara dökmelik sunu bile döktün.
Sunu sundun.
Bu şeylerden ötürü yatışacak mıyım?
7 Yüksek ve yüce bir dağa yatağını yerleştirdin.
Kurban sunmak için de oraya çıktın.
8 Kapıların ve sövelerinin arkasına kendi anıtını koydun,
çünkü kendini benden başkasına soydun ve yukarı çıktın.
Yatağını genişlettin ve onlarla bir antlaşma yaptın.
Onların yatağında gördüklerini sevdin.
9 Krala güzel kokulu yağla gittin, güzel kokularını çoğalttın,
elçilerini uzaklara gönderdin ve kendini Şeol'e* kadar alçalttın.
10 Yollarının uzunluğundan yoruldun;
yine de, 'Boşuna' demedin.
Gücünün canlanmasını buldun;
bu yüzden bitkin düşmedin.
11 “Kimden korktun ve çekindin ki,

* **57:9** Şeol ölüler diyarıdır.

yalan söylüyorsun,
beni anmadın ve kendi yüreğine bunu koymadın?
Uzun zamandır suskun kalmadım mı,
benden de korkmuyor musun?
12 Doğruluğunu ilan edeceğim,
ama işlerine gelince, onlar sana yarar sağlamayacak.
13 Feryat ettiğin zaman,
şu topladıkların seni kurtarsın,
ama rüzgâr onları alıp götürecek.
Bir soluk hepsini alıp götürecek,
ama bana sığınan ülkeyi mülk edinecek,
kutsal dağımı da miras alacak."
14 "Kur, kur, yolu hazırla!
Halkımın yolundan tökezleme taşını kaldır." diyecek.
15 Çünkü yüce ve ulu Olan, sonsuzlukta yaşayan,
adı Kutsal olan şöyle diyor:
"Ben yüksek ve kutsal yerde otururum,
alçakgönüllülerin ruhunu canlandırmak,
ve ezilmişlerin yüreğini canlandırmak için
ezilmiş ve alçakgönüllü ruhlu olanla da birlikteyim.
16 Çünkü daima çekişmeyeceğim, sürekli öfkeli de olmayacağım;
çünkü yarattığım canlar ve ruh benim önümde hali bayılırdı.
17 Onun açgözlülüğünün kötülüğünden ötürü öfkelendim ve onu vurdum.
Kendimi gizledim ve öfkelendim;
ve o yüreğinin yolunda döneklik etmeye devam etti.
18 Onun yollarını gördüm ve onu iyileştireceğim.
Ona öncülük edeceğim,
ve ona ve yas tutanlarına avunmalarını geri vereceğim.
19 Dudakların ürününü yaratıyorum:
Esenlik, esenlik, uzakta olana ve yakında olana"
diyor Yahve;
ve onları iyileştireceğim."
20 Ama kötüler çalkantılı deniz gibidir;
çünkü rahat duramaz ve suları pislik ve çamur atar.
21 "Kötülere esenlik yoktur" diyor Tanrım.

58

1 "Yüksek sesle bağır! Esirgeme! Boru gibi sesini yükselt!
Halkıma itaatsizliklerini, Yakov evine de günahlarını bildir.
2 Her gün beni arıyorlar, yollarımı bilmekten zevk alıyorlarmış.
Doğru olanı yapan ve
Tanrıları'nın buyruklarını terk etmeyen bir ulus olarak,
benden doğru yargılar istiyorlar.
Tanrı'ya yaklaşmaktan zevk alıyorlar.
3 'Neden oruç tuttuk da görmüyorsun?' diyorlar,
'neden canımızı ezdik de fark etmiyorsun?'"
"İşte oruç tuttuğun gün zevk alıyorsun,
bütün işçilerine de baskı yapıyorsun.
4 İşte, siz kavga ve çekişme için,
kötülüğün yumruğuyla vurmak için oruç tutuyorsunuz.
Bugün sesinin yüksekte duyulması için oruç tutmuyorsunuz.

5 Benim seçtiğim oruç bu mu?
İnsanın canını alçaltma günü mü?
Başını saz gibi eğmek,
altına çul ve kül sermek mi?
Buna mı oruç ve Yahve'ye uygun gün diyeceksin?"
6 "Benim seçtiğim oruç, bu değil mi:
Kötülüğün bağlarını çözmek,
boyunduruğun kayışlarını açmak,
ezilenleri serbest bırakmak,
ve her boyunduruğu kırmak?
7 Aç olanla ekmeğini paylaşmak,
sürgün edilmiş yoksulu evine getirmek,
çıplak gördüğün zaman onu örtmek,
kendi etinden kaçınmamak değil mi?
8 O zaman ışığın sabah gibi parlayacak,
şifan hemen görünecek;
doğruluğun önünden gidecek,
Yahve'nin görkemi ardında koruman olacak.
9 O zaman çağıracaksın ve Yahve yanıt verecek.
Yardım için feryat edeceksin ve O, 'İşte buradayım' diyecek."
"Eğer aranızdan boyunduruğu,
parmak uzatmayı ve
kötü konuşmayı kaldırırsan;
10 ve eğer canını aç olana dökersen,
dertli canı doyurursan,
o zaman ışığın karanlıkta yükselir,
karanlığın da öğle vakti gibi olur;
11 ve Yahve sana durmadan yol gösterecek,
kurak yerlerde canını doyuracak ve kemiklerini güçlendirecek.
Sulanmış bir bahçe gibi,
suları hiç tükenmeyen bir su kaynağı gibi olacaksın.
12 Senden olanlar eski harap yerleri yeniden kuracaklar.
Çok kuşakların temellerini yeniden kuracaksın.
Sana Gedik Onarıcı,
meskenlerle Yolları Yeniden Canlandıran denecek."
13 "Eğer ayağını Şabat'ta, kutsal günümde
kendi zevkini yapmaktan çevirirsen,
Şabat'ı zevk, Yahve'nin kutsalını onurlu sayarsan,
onu da onurlandırırsan,
kendi yollarını yapmaz,
kendi zevkini aramaz,
kendi sözlerini söylemezsen,
14 o zaman Yahve'de zevk bulacaksın,
seni yeryüzünün yüksek yerlerine bindireceğim,
atan Yakov'un mirasıyla da seni besleyeceğim."
Çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi.

59

1 İşte, Yahve'nin eli kısalmadı ki, kurtaramasın;
kulağı ağırlaşmadı ki, duymasın.
2 Ama suçlarınız sizi ve Tanrınız'ı ayırdı,
günahlarınız O'nun yüzünü sizden gizledi,

böylece duymayacak.
3 Çünkü elleriniz kanla kirlendi,
parmaklarınız da kötülükle.
Dudaklarınız yalan söyledi,
diliniz kötülük fısıldıyor.
4 Hiç kimse doğrulukla dava açmıyor,
kimse de gerçeği savunmuyor.
Boşluğa güveniyorlar ve yalan söylüyorlar.
Kötülüğe gebe kalıyorlar,
ve kötülük doğuruyorlar.
5 Engereğin yumurtalarını çatlatıyorlar,
ve örümcek ağı dokuyorlar.
Onların yumurtalarından yiyen ölür;
kırılanından da engerek çıkar.
6 Ağlarından giysi olmayacak,
kendilerini işleriyle örtmeyecekler.
Onların işleri kötülük işleridir
zorbalık eylemleri de onların ellerindedir.
7 Ayakları kötülüğe koşar,
masum kanı dökmek için de acele ederler.
Düşünceleri kötülük düşünceleridir.
Yollarında harap ve yıkım vardır.
8 Esenlik yolunu bilmezler,
yollarında da adalet yoktur.
kendilerine eğri yollar yaptılar;
onlarda yürüyenlerin hiçbiri esenliği bilmez.
9 Bu yüzden adalet bizden uzaktır,
ve doğruluk da bize yetişmiyor.
Işık arıyoruz, ama karanlık görüyoruz;
parıltı arıyoruz, ama karanlıkta yürüyoruz.
10 Körler gibi duvarı el yordamıyla arıyoruz.
Evet, gözleri olmayanlar gibi yokluyoruz.
Öğle vakti alacakaranlıktaymış gibi tökezliyoruz.
Güçlüler arasında ölüler gibiyiz.
11 Hepimiz ayılar gibi homurdanıyoruz,
güvercinler gibi de hüzünle inliyoruz.
Adalet arıyoruz, ama yok;
kurtuluş arıyoruz, ama bizden uzak.
12 Çünkü suçlarımız senin önünde çoğaldı,
günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor;
çünkü suçlarımız bizimle birlikte,
kötülüklerimiz ise, onları biliyoruz:
13 Çünkü günah işleyip Yahve'yi inkâr ettik,
Tanrımız'ın yolundan saptık,
zorbalık ve isyan dedik,
yürekten yalan sözler tasarlayıp söyledik.
14 Adalet tersine döndü,
doğruluk uzakta duruyor;
çünkü gerçek sokakta düştü,
doğruluk da içeri giremiyor.
15 Evet, gerçek eksik;

kötülükten uzak duran da kendini av yapıyor.
Yahve bunu gördü,
adaletin olmamasından da hoşnutsuzdu.
16 Hiçbir insanın olmadığını gördü,
aracılık edecek birinin de olmamasına şaştı.
Bu yüzden kendi kolu ona kurtuluş getirdi;
doğruluğu kendisine destek oldu.
17 Doğruluğu zırh gibi üzerine,
kurtuluş miğferini de başına giydi.
Öç alma giysilerini kuşandı,
gayreti de kaftan gibi sarındı.
18 Yaptıklarına göre,
uygun karşılık verecek,
hasımlarına gazap,
düşmanlarına ceza.
Adalara hak ettiklerini ödeyecek.
19 Böylece batıdan olanlar Yahve'nin adından,
gün doğumundakiler de görkeminden korkacaklar;
çünkü Yahve'nin soluğunun önüne kattığı,
coşkun bir ırmak gibi o gelecek.
20 "Fidye ile Kurtarıcı Siyon'a,
Yakov'daki itaatsizlikten dönenlere gelecek" diyor Yahve.
21 "Benim için, bu benim onlarla yaptığım antlaşmadır" diyor Yahve.
"Üzerinde olan Ruhum ve ağzına koymuş olduğum sözlerim, şimdiden sonsuza
dek ağzından, soyunun ağzından, soyunun soyunun ağzından ayrılmayacak"
diyor Yahve.

60

1 "Kalk, parla; çünkü ışığın geldi,
ve Yahve'nin görkemi senin üzerine doğdu!
2 Çünkü işte, karanlık yeryüzünü,
ve koyu karanlık halkları örtecek;
ama Yahve senin üzerine doğacak,
ve görkemi senin üzerinde görülecek.
3 Uluslar senin ışığına,
krallar da senin doğuşunun parlaklığına gelecekler."
4 "Gözlerini her yana kaldır ve bak:
Hepsi bir araya toplanıyor.
Sana geliyorlar.
Oğulların uzaktan gelecek, kızların da kucakta taşınacak.
5 O zaman göreceksin ve parlayacaksın,
ve yüreğin heyecanlanacak ve genişleyecek;
çünkü denizin bolluğu sana döndürülecek.
Ulusların zenginliği sana gelecek.
6 Midyan ve Efa'nın hecin develeri sürüsü seni kaplayacak.
Hepsi Şeba'dan gelecek.
Altın ve günnük getirecekler,
Yahve'nin de övgülerini ilan edecekler.
7 Kedar'ın bütün sürüleri sana toplanacak.
Nevayot'un koçları sana hizmet edecek.
Sunağımın üzerinde onlar sunular olarak kabul görecekler,
görkemli evimi de süsleyeceğim."

8 “Bulut gibi,
pencerelerine uçan kumrular gibi,
bu uçanlar kimlerdir?
9 Kesinlikle adalar beni bekleyecekler,
ta ki, önce de Tarşiş gemileri,
oğullarını uzaktan, gümüşleri ve altınlarıyla birlikte,
Tanrın Yahve'nin adı ve İsrael'in Kutsalı için getirsinler,
çünkü o seni yüceltti.”
10 “Yabancılar duvarlarını bina edecekler,
kralları da sana hizmet edecekler;
çünkü gazabımla seni vurdum,
ama lütfumla sana merhamet ettim.
11 Kapıların da sürekli açık olacak; gece gündüz kapanmayacaklar ki, insanlar
ulusların servetini ve onların tutsak edilmiş krallarını sana getirsin.
12 Çünkü sana hizmet etmeyen ulus ve krallık yok olacak, evet, o uluslar
tümüyle harap olacak.”
13 “Lübnan'ın görkemi, selvi ağacı, çam ve şimşir ağacı birlikte, konutumu
süslemek için sana gelecekler. Ayaklarımın yerini görkemli kılacağım.
14 Seni ezenlerin oğulları sana eğilerek gelecekler.
Seni hor görenlerin hepsi ayak tabanlarına eğilecekler.
Sana Yahve'nin Kenti,
İsrael'in Kutsalı'nın Siyonu diyecekler.”
15 “Terk edilmiş ve nefret edilmişken,
senin içinden kimse geçmemişken,
seni sonsuz bir övünç, çok kuşakların sevinci yapacağım.
16 Ulusların sütünü de içeceksin,
ve kraliyet memelerinden emeceksin.
O zaman ben, Yahve'nin Kurtarıcın,
fidye ile Kurtarıcın olan,
Yakov'un Güçlüsü olduğumu bileceksin.
17 Tunç yerine altın,
demir yerine gümüş,
ağaç yerine tunç,
taş yerine demir getireceğim.
Esenliği valin, doğruluğu da yöneticin yapacağım.
18 Ülkende zorbalık,
sınırlarının içinde yıkım ve haraplık duyulmayacak.
Ama surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü diyeceksin.
19 Güneş artık senin gündüz ışığın olmayacak,
Ay'ın parlaklığı da sana ışık vermeyecek.
Ama Yahve senin sonsuz ışığın olacak,
Tanrın da senin görkemin olacak.
20 Güneşin artık batmayacak,
Ay'ın da çekilmeyecek.
Çünkü Yahve senin sonsuz ışığın olacak,
ve yas günlerin sona erecek.
21 O zaman senin halkının hepsi doğru olacak.
Onlar ben yüceltileyim diye,
diktiğim fidan, ellerimin işidirler,
ülkeyi sonsuza dek mülk edinecekler.
22 Küçüğü bin,
azı güçlü bir ulus olacak.

Ben, Yahve, bunu zamanında çabucak yapacağım.”

61

1 Efendi Yahve'nin Ruhu benim üzerimdedir,
çünkü Yahve alçakgönüllülere müjdeyi duyurmak için beni meshetti.
Kırık yüreklileri sarmak,
tutsaklara özgürlük,
bağlı olanlara serbest bırakılacaklarını* ilan etmek için,
2 Yahve'nin lütuf yılını,
Tanrımız'ın öç gününü ilan etmek,
yas tutanların tümünü avutmak için,
3 Siyon'da yas tutanlara sağlamak üzere,
küller yerine çelenk,
yas yerine sevinç yağı,
ağırlık ruhu yerine övgü giysisi vermek için beni gönderdi.
Öyle ki, onlara doğruluk ağaçları,
Yahve'nin kendisinin yücelmesi için diktiği denilsin.
4 Eski yıkıntıları yeniden bina edecekler.
Eskiden harap olmuş yerleri yeniden kuracaklar.
Çok kuşaklardır harap olmuş yıkık kentleri onaracaklar.
5 Yabancılar durup sürülerinizi otlatacaklar.
Yabancılar tarlalarınızda ve bağlarınızda çalışacaklar.
6 Ama size Yahve'nin kâhinleri denilecek.
İnsanlar size Tanrımız'ın hizmetkârları diyecekler.
Ulusların servetini yiyeceksiniz.
Onların görkemiyle övüneceksiniz.
7 Utancınıza karşılık iki katı olacak.
Aşağılanmaya karşılık onlar paylarıyla sevinecekler.
Bu nedenle kendi topraklarında iki kat mülk edinecekler.
Onlara sonsuz sevinç olacak.
8 “Çünkü ben, Yahve, adaleti severim.
Soygundan ve haksızlıktan nefret ederim.
Onlara gerçekte ödüllerini vereceğim ve onlarla sonsuz bir antlaşma yapacağım.
9 Soyları uluslar arasında,
onların soyları da halklar arasında bilinecek.
Onları gören herkes,
Yahve'nin kutsadığı soy olduklarını kabul edecek.”
10 Yahve'de çok sevineceğim!
Canım Tanrım'da sevinç duyacak,
çünkü O beni kurtuluş giysisiyle sardı.
Damadın çelenkle süslenmesi gibi,
gelinin de mücevherleriyle süslenmesi gibi,
doğruluk kaftanıyla beni örttü.
11 Çünkü yeryüzü nasıl filiz verirse,
bahçe de içine ekilen şeyleri nasıl yetiştirirse,
Efendi Yahve de bütün ulusların önünde doğruluk ve övgüyü öyle yetiştirecektir.

* **61:1** LXX ve DSS şunu ekliyor: Körlerin gözünün açılması

62

1 Siyon uğruna susmayacağım,
Yeruşalem uğruna dinlenmeyeceğim,
ta ki doğruluğu şafak gibi,
kurtuluşu yanan bir kandil gibi parlayıncaya dek.
2 Uluslar senin doğruluğunu,
bütün krallar da senin görkemini görecek.
Yahve'nin ağzının vereceği yeni bir adla çağırılacaksın.
3 Yahve'nin elinde güzellik tacı,
Tanrı'nın elinde kraliyet tacı olacaksın.
4 Artık sana Terk Edilmiş denmeyecek,
ülkene de artık Harap denmeyecek.
Ama sana Heftsiva,*
ülkene Beula† denecek.
Çünkü Yahve senden hoşnut olacak,
ülken de evli olacak.
5 Çünkü bir genç el değmemiş bir kızla nasıl evlenirse,
oğulların da seninle öyle evlenecek.
Damat gelini için nasıl sevinirse,
Tanrın da senin için öyle sevinecek.
6 Surlarına bekçiler yerleştirdim, ey Yeruşalem.
Gece gündüz susmayacaklar.
Ey Yahve'yi çağıranlar, dinlenmeyin,
7 Yeruşalem'i pekiştirinceye dek,
yeryüzünde onu övünç yapıncaya dek,
O'na da rahat vermeyin.
8 Yahve sağ eliyle ve güçlü koluyla ant içti:
"Artık tahılını kesinlikle düşmanlarına yiyecek olarak vermeyeceğim,
yabancılar da emek verdiğin yeni şarabını içmeyecekler.
9 Ama onu biçenler onu yiyecek,
ve Yahve'yi övecekler.
Onu toplayanlar onu kutsal yerimin avlularında içecekler."
10 Geçin, kapılardan geçin!
Halkın yolunu hazırlayın!
Yapın, ana yolu yapın!
Taşları toplayın!
Halklar için bir sancak kaldırın.
11 İşte, Yahve yeryüzünün sonuna dek duyurdu:
"Siyon kızına de ki,
'İşte, kurtuluşun geldi!
İşte, ödülü onunla birlikte, karşılığı da önündedir!' "
12 Onlara "Kutsal Halk, Yahve'nin fidye ile Kurtardıkları" diyecekler.
Sana, "Aranan, Terk Edilmemiş Kent" denecek.

63

1 Bosra'dan boyalı giysilerle
Edom'dan gelen bu kimdir?
Giysilerinde görkemli, gücünün büyüklüğü içinde
bu yürüyen kimdir?

---

* **62:4** Heftsiva, "Ondan hoşlanıyorum" anlamına gelir. † **62:4** Beula "evli" anlamına gelir.

“O, doğrulukla konuşan,
kurtarmakta kudretli olan benim.”
2 Neden giysilerin kırmızı,
giysilerin de üzüm teknesini çiğneyeninki gibi?
3 “Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim.
Halklardan kimse yanımda değildi.
Evet, onları öfkemle çiğnedim, gazabımla da ezdim.
Kanı giysilerime sıçradı,
ve bütün giysilerimi kirlettim.
4 Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi,
fidye ile kurtardıklarımın yılı da gelmişti.
5 Baktım ve yardım edecek kimse yoktu;
destek olacak kimsenin olmayışına da şaştım.
Bu yüzden kendi kolum bana kurtuluş getirdi.
Kendi öfkem bana destek oldu.
6 Öfkemle halkları çiğnedim,
gazabımla da onları sarhoş ettim.
Kanlarını yeryüzüne döktüm.”
7 Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerini,
övgülerini, Yahve'nin bize verdiği her şeye,
İsrael evine olan büyük iyiliğine,
merhametlerine ve sevgi dolu iyiliklerinin çokluğuna göre anlatacağım.
8 Çünkü, “Gerçekten onlar benim halkım,
hile yapmayacak çocuklardır” dedi;
böylece onların Kurtarıcısı oldu.
9 Bütün sıkıntılarında O sıkıntı çekti,
ve huzurunda duran melek onları kurtardı.
Sevgisiyle ve acımasıyla onları fidye ile kurtardı.
Onları taşıdı, eskiden beri de onları taşıdı.
10 Ama isyan ettiler,
Kutsal Ruhu'nu da kederlendirdiler.
Bu yüzden döndü ve onların düşmanı oldu,
ve kendisi onlara karşı savaştı.
11 Sonra eski günleri,
Moşe'yi ve halkını anımsadı ve şöyle dedi:
“Onları sürüsünün çobanlarıyla birlikte denizden çıkaran nerede?
Kutsal Ruhu'nu aralarına koyan nerede?”
12 Görkemli kolunu Moşe'nin sağında kim durdurdu?
Kim önlerinde suları yararak kendisine sonsuz bir ad yaptı?
13 Onları bozkırdaki bir at gibi,
derinliklerden, tökezlemeden kim geçirdi?
14 Vadiye inen hayvanlar gibi,
Yahve'nin Ruhu onları dinlendirdi.
Böylece kendine görkemli bir ad yapmak için halkına yol gösterdin.
15 Gökten aşağı bak
ve kutsallığının ve görkeminin konutundan gör.
Gayretin ve kudretli işlerin nerede?
Yüreğinin hasreti ve şefkatin bana karşı kısıtlandı.
16 Çünkü sen bizim Babamız'sın,
Avraham bizi tanımasa da,
İsrael bizi kabul etmese de.
Sen, ey Yahve, bizim Babamız'sın.

Sonsuzluktan beri adın Kurtarıcımız'dır.
17 Ey Yahve, neden bizi yollarından saptırıyorsun,
ve yüreğimizi de korkundan katılaştırıyorsun?
Hizmetkârların uğruna,
mirasının oymakları uğruna geri dön.
18 Kutsal halkın onu kısa bir süre için mülk edindi.
Düşmanlarımız senin kutsal yerini çiğnediler.
19 Hiçbir zaman üzerlerinde hüküm sürmediğin,
adınla çağrılmamış olanlar gibi olduk.

64

1 Ah, keşke gökleri yarıp insen de,
dağlar senin huzurunda sarsılsalar;
2 ateşin çalıyı tutuşturduğu gibi,
ateşin suyu kaynattığı gibi.
Adını düşmanlarına duyur ki,
uluslar senin huzurunda titresinler!
3 Beklemediğimiz korkunç şeyler yaptığın zaman indin,
dağlar da senin huzurunda sarsıldı.
4 Çünkü eskiden beri insanlar duymadı,
kulak kavramadı,
göz de senden başka bir Tanrı görmedi,
o Tanrı ki, kendisini bekleyen için işler.
5 Sevinen ve doğru şeyler yapan kişiyi,
senin yollarında seni hatırlayanları karşılarsın.
İşte, öfkelendin, biz de günah işledik.
Uzun zamandır günah içindeyiz.
Kurtulacak mıyız biz?
6 Çünkü hepimiz kirli olana benzedik,
bütün doğruluğumuz da kirli bir giysi gibidir.
Hepimiz yaprak gibi soluyoruz;
suçlarımız da rüzgâr gibi, bizi alıp götürüyor.
7 Adını çağıran,
sana tutunmak için kendini teşvik eden yok;
çünkü yüzünü bizden sakladın,
suçlarımızla da bizi tükettin.
8 Ama şimdi, ey Yahve, sen bizim Babamız'sın.
Biz balçığız, sen de çömlekçimizsin.
Biz hepimiz senin elinin işiyiz.
9 Öfkelenme, ey Yahve.
Kötülüğü sonsuza dek anma.
Bak ve gör, sana yalvarıyoruz,
biz hepimiz senin halkınız.
10 Kutsal kentlerin çöl oldu.
Siyon çöl oldu,
Yeruşalem ıssız.
11 Atalarımızın seni övdüğü kutsal ve güzel evimiz
Ateşle yakıldı.
Bütün güzel yerlerimiz harap oldu.
12 Bunlar böyleyken kendini geri mi çekeceksin, ey Yahve?
Sessiz kalıp bizi ağır bir şekilde cezalandıracak mısın?

65

1 “Beni sormayanlar tarafından soruldum.
Beni aramayanlar tarafından bulundum.
Adımla çağırılmayan bir ulusa, ‘Beni görün, beni görün’ dedim.
2 Ellerimi bütün gün,
kendi düşünceleri ardınca, iyi olmayan bir yolda yürüyen
asi bir halka uzattım.
3 Bahçelerde kurban keserek,
tuğlalarda buhur yakarak
sürekli yüzüme karşı beni kışkırtan;
4 mezarların arasında oturan,
gizli yerlerde geceleyen,
domuz eti yiyen,
kaplarında da iğrenç şeylerin suyu bulunan;
5 ‘Yalnız kal, bana yaklaşma,
çünkü ben senden daha kutsalım’ diyen bir halk.
Bunlar burnumda duman, bütün gün yanan bir ateştir.”
6 “İşte, önümde yazılıdır:
Susmayacağım, ama ödeyeceğim,
evet, onların koynuna ödeyeceğim
7 kendi kötülüklerinizi ve atalarınızın kötülüklerini birlikte” diyor Yahve,
“Onlar dağlar üzerinde buhur yakanlar,
ve tepelerde bana küfür edenlerdir.
Bu yüzden önce onların işlerini koynuna ölçeceğim.”
8 Yahve diyor ki, “Yeni şarabın salkımda bulunduğu gibi,
birinin, ‘Onu yok etme, çünkü içinde bereket var’ dediği gibi;
ben de hepsini yok etmemek için,
hizmetkârlarım uğruna öyle yapacağım.
9 Yakov’dan bir soy,
Yahuda’dan da dağlarımın mirasçısını çıkaracağım.
Seçtiklerim onu miras alacak,
hizmetkârlarım da orada oturacaklar.
10 Beni arayan halkım için,
Şaron sürülerin ağılı,
Akor Vadisi de sürülerin yattığı yer olacak.”
11 “Ama siz, Yahve'yi terk edenler,
kutsal dağımı unutanlar,
talih için sofra hazırlayanlar,
kısmet için karışık şarap dolduranlar,
12 sizi kılıca kısmet edeceğim,
hepiniz boğazlanmak için eğileceksiniz;
çünkü sizi çağırdığım zaman yanıt vermediniz.
Konuştuğum zaman dinlemediniz;
ama gözümde kötü olanı yaptınız,
hoşlanmadığım şeyi seçtiniz.”
13 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
“İşte, hizmetkârlarım yiyecekler, ama siz aç kalacaksınız;
işte, hizmetkârlarım içecekler,
ama siz susuz kalacaksınız.
İşte, hizmetkârlarım sevinecekler,
ama siz hayal kırıklığına uğrayacaksınız.
14 İşte, hizmetkârlarım yüreklerinin sevincinden ezgi söyleyecekler,

ama siz yürek üzüntüsünden ağlayacak,
ruh sıkıntısından uluyacaksınız.
15 Adınızı seçilmişlerime lanet andı olarak bırakacaksınız,
Efendi Yahve de sizi öldürecek.
Hizmetkârlarını başka bir adla çağıracak,
16 böylece yeryüzünde kendisini kutsayan kişi, gerçeğin Tanrısı'nda kendisini kutsayacak;
yeryüzünde ant içen de, gerçeğin Tanrısı'yla ant içecek;
çünkü önceki sıkıntılar unutuldu ve gözlerimden gizlendi.”
17 “Çünkü işte, yeni gökler ve yeni bir yer yaratıyorum;
önceki şeyler de hatırlanmayacak, akla gelmeyecek.
18 Ama yaratmakta olduğumda sonsuza dek sevinin ve coşun;
çünkü işte, Yeruşalem'i zevk kaynağı,
ve halkını sevinç olarak yaratıyorum.
19 Yeruşalem'de sevineceğim,
halkımdan da hoşnut olacağım;
artık onda ağlayış sesi ve feryat sesi duyulmayacak.”
20 “Artık birkaç gün yaşayan bir bebek,
günlerini doldurmayan bir ihtiyar olmayacak.
Çünkü çocuk yüz yaşında ölecek,
yüz yaşında olan günahkâr da lanetli olacak.
21 Evler yapacaklar ve onda oturacaklar.
Bağlar dikecekler ve ürününü yiyecekler.
22 Onlar bina edip de başkası oturmayacak.
Onlar dikip de başkası yemeyecek.
Çünkü halkımın günleri ağacın günleri gibi olacak.
Seçtiklerim de kendi ellerinin işinden uzun süre zevk alacaklar.
23 Boşuna emek vermeyecekler, felaket için de doğurmayacaklar.
Çünkü onlar, kendileriyle birlikte torunları da,
Yahve'nin kutsanmışlarının soyudur.
24 Öyle olacak ki, onlar çağırmadan önce ben yanıt vereceğim;
ve onlar daha konuşurken ben işiteceğim.
25 Kurtla kuzu birlikte otlayacak.
Aslan öküz gibi saman yiyecek.
Toprak yılanın yemeği olacak.
Kutsal dağımın tümünde zarar vermeyecekler ve yok etmeyecekler.”
diyor Yahve.

66

1 Yahve şöyle diyor: “Gök benim tahtım, yeryüzü de ayaklarımın basamağıdır.
Bana nasıl bir ev yapacaksınız?
Nerede dinleneceğim?
2 Çünkü bütün bunları benim elim yaptı,
bütün bunlar da öylece var oldu.” diyor Yahve:
“Ama ben bu adama,
yoksula, ruhu kırık olana ve sözümden titreyen adama bakacağım.
3 Öküz öldüren, adam öldüren gibidir;
kuzu kurban eden, köpek boynu kıran gibidir;
sunu sunan, domuz kanı sunan gibidir;
günnük yakan, putu yücelten gibidir.

Evet, onlar kendi yollarını seçtiler,
canları da kendi iğrençliklerinden zevk alıyor.
4 Ben de onların kuruntularını seçeceğim,
korkularını üzerlerine getireceğim,
çünkü çağırdığım zaman kimse yanıt vermedi;
ben konuştuğum zaman dinlemediler,
ama gözümde kötü olanı yaptılar,
hoşlanmadığım şeyi yaptılar."
5 O'nun sözlerinden titreyenler,
Yahve'nin sözünü dinleyin:
"Sizden nefret eden, sizi adım uğruna kovan kardeşleriniz,
'Yahve yüceltilsin de sevincinizi görelim' dediler;
ama hayal kırıklığına uğrayacak olanlar kendileri olacak.
6 Kentten bir kargaşa sesi,
tapınaktan bir ses,
düşmanlarına hak ettiklerini ödeyen Yahve'nin sesi."
7 "Ağrı çekmeden önce doğurdu.
Ağrısı gelmeden önce bir oğul doğurdu.
8 Böyle bir şeyi kim duydu?
Böyle şeyleri kim gördü?
Bir ülke bir günde doğar mı?
Bir ulus birden doğar mı?
Çünkü Siyon ağrı çeker çekmez çocuklarını doğurdu.
9 Doğuma kadar getirir de
Doğurtmaz mıyım?" diyor Yahve.
"Doğurtmaya güç veren ben,
rahmi kapatır mıyım?" diyor Tanrın.
10 "Yeruşalem ile sevinin ve onun için coşun, ey onu sevenler.
Ey onun için yas tutanlar, onunla birlikte sevinçten coşun;
11 böylece onun avutucu memesinden emip doyasınız;
bol bol içip yüceliğinin bolluğundan zevk alasınız."
12 Çünkü Yahve diyor ki, "İşte, ırmak gibi esenliği,
ulusların yüceliğini de taşkın kaynak gibi ona salacağım,
ve ondan emeceksiniz.
Onun yanında taşınacaksınız,
dizleri üzerinde de sevileceksiniz.
13 Annesinin avuttuğu biri gibi,
ben de sizi avutacağım.
Yeruşalem'de avutulacaksınız."
14 Bunu göreceksiniz ve yüreğiniz sevinecek,
kemikleriniz körpe ot gibi gelişecek.
Yahve'nin eli hizmetkârları arasında bilinecek,
düşmanlarına karşı da öfkelenecek.
15 Çünkü işte, Yahve ateşle gelecek,
arabaları da kasırga gibi olacak;
öfkesini şiddetle, azarını da ateş alevleriyle verecek.
16 Çünkü Yahve bütün insanlığa ateşle ve kılıcıyla yargı verecek;
Yahve tarafından öldürülenler de çok olacak.
17 "Kendilerini kutsayanlar ve bahçelere gitmek için kendilerini
arındıranlar, ortada duranı izleyenler, domuz eti, iğrenç şeyler ve fare
yiyenler, hepsi birlikte yok olacaklar" diyor Yahve.

18 “Çünkü ben onların işlerini ve düşüncelerini biliyorum. Bütün ulusları ve
dilleri toplayacağım zaman geliyor, gelecekler ve benim yüceliğimi
görecekler.”
19 “Aralarında bir belirti koyacağım, onlardan kaçıp kurtulanları uluslara,
Tarşiş, Pul ve Lud'a, yay çekenlere, Tubal ve Yavan'a, ünümü duymamış,
görkemimi görmemiş uzak adalara göndereceğim. Uluslar arasında görkemimi
duyuracaklar.
20 İsrael'in çocuklarının temiz bir kapta Yahve'nin evine sundukları gibi,
onlar da, kardeşlerinizin hepsini, bütün uluslardan, atlarla, arabalarla,
tahtırevanlarla, katırlarla ve develerle, kutsal dağım Yeruşalem'e, Yahve'ye
sunu olarak getirecekler.
21 Onlardan kâhinler ve Levililer de seçeceğim.” diyor Yahve.
22 “Çünkü yapacağım yeni gökler ve yeni yeryüzü önümde nasıl duracaksa”
diyor Yahve, “Soyunuz ve adınız da öyle duracak.
23 Öyle olacak ki, Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat'tan Şabat'a bütün insanlık
önümde tapınmak için gelecek” diyor Yahve.
24 “Çıkıp bana karşı isyan etmiş olan adamların ölü bedenlerine
bakacaklar; çünkü onların kurtları ölmeyecek, onların ateşleri de sönmeyecek
ve onlar bütün insanlara iğrenç gelecekler.”

YEREMYA

1 Benyamin diyarında Anatot'ta bulunan kâhinlerden Hilkiya oğlu
Yeremya'nın sözleri.
2 Yahve'nin* sözü ona, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde,
krallığının on üçüncü yılında geldi.
3 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in günlerinde, Yahuda Kralı Yoşiya
oğlu Sidkiya'nın on birinci yılının sonuna kadar, beşinci ayda Yeruşalem'in
sürgüne götürülmesine kadar geldi.
4 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
5 "Seni ana rahminde biçimlendirmeden önce tanıdım.
Doğmadan önce seni kutsadım.
Seni uluslara peygamber olarak atadım."
6 O zaman, "Ah, ey Efendi† Yahve! İşte,‡ ben nasıl konuşacağımı
bilmiyorum, çünkü çocuğum." dedim.
7 Ama Yahve bana şöyle dedi, "'Ben çocuğum' deme; çünkü seni kime
gönderirsem gitmelisin ve sana buyurduğum her şeyi söylemelisin.
8 Onlar yüzünden korkma, çünkü seni kurtarmak için seninleyim." diyor
Yahve.
9 O zaman Yahve elini uzattı ve ağzıma dokundu. Sonra Yahve bana şöyle
dedi, "İşte, sözlerimi ağzına koydum.
10 Bak, bugün ulusların ve krallıkların üzerine, kökünden sökmek ve yıkmak
için, yok etmek ve devirmek için, bina etmek ve dikmek için seni koydum."
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi, "Yeremya, ne görüyorsun?"
Ben, "Bir badem ağacı dalı görüyorum." dedim.
12 O zaman Yahve bana şöyle dedi, "İyi gördün; çünkü sözümü yerine
getirmek için onu gözetliyorum."
13 Yahve'nin sözü bana ikinci kez geldi ve şöyle dedi: "Ne görüyorsun?"
Ben, "Kaynayan bir kazan görüyorum; kuzeyden akıp gidiyor" dedim.
14 O zaman Yahve bana, "Kuzeyden, ülkenin bütün sakinleri üzerine bela
patlayacak" dedi.
15 "Çünkü işte, kuzey krallıklarının bütün ailelerini çağıracağım" diyor
Yahve.
"Gelecekler ve her biri tahtını Yeruşalem kapılarının girişine,
çevresindeki bütün surlara ve Yahuda kentlerine karşı kuracak.
16 Onlara karşı bütün kötülükleri hakkında hükümlerimi bildireceğim;
çünkü beni bıraktılar, başka ilâhlara buhur yaktılar,
ve kendi ellerinin işlerine tapındılar."
17 "Bu yüzden sen kuşağını beline bağla, kalk ve sana buyurduğum her şeyi
onlara söyle. Onlardan yılma, yoksa seni onların önünde ben yıldırırım.
18 Çünkü işte, bugün seni bütün ülkeye karşı, Yahuda krallarına karşı, onun
beylerine karşı, kâhinlerine karşı ve ülke halkına karşı surlu bir kent, demir
bir direk ve tunç bir duvar yaptım.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **1:6** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

19 Sana karşı savaşacaklar, ama sana galip gelemeyecekler. Çünkü seni
kurtarmak için ben seninleyim." diyor Yahve.

2

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Git, Yeruşalem'e duyurup şöyle de, 'Yahve diyor ki,
'Gençliğindeki iyiliğini,
gelinliğindeki sevgini,
çölde, ekilmemiş bir ülkede ardımdan nasıl gittiğini hatırlıyorum.
3 İsrael, Yahve'ye kutsal,
ürününün ilk meyvesiydi.
Onu yiyen herkes suçlu tutulacak.
Üzerlerine bela gelecek' diyor Yahve."
4 Ey Yakov evi, İsrael evinin bütün boyları, Yahve'nin sözünü dinleyin!
5 Yahve şöyle diyor,
'Atalarınız bende ne haksızlık buldular da,
benden uzaklaştılar,
değersiz boşluğun ardından yürüdüler,
ve değersiz oldular?
6 "Bizi Mısır diyarından çıkaran,
çölde, bozkırlar ve çukurlar diyarında,
kuraklık ve ölüm gölgesi diyarında,
hiç kimsenin geçmediği ve hiç kimsenin yaşamadığı bir diyarda
bizi yürüten Yahve nerede?" demediler.
7 "Meyvesini ve iyiliğini yemeniz için
sizi bereketli bir diyara getirdim;
ama siz girince ülkemi kirlettiniz,
ve mirasımı iğrenç bir şey haline getirdiniz.
8 "Kâhinler, Yahve nerede?" demediler,
ve yasayı ellerinde tutanlar beni tanımadılar.
Yöneticiler de bana karşı suç işlediler,
ve peygamberler Baal ile peygamberlik ettiler,
ve yararsız şeylerin ardından gittiler.
9 "Bu yüzden sizinle daha çekişeceğim," diyor Yahve,
"Ve çocuklarınızın çocuklarıyla çekişeceğim.
10 Çünkü Kittim adalarına geçin ve görün.
Kedar'a gönderip dikkatle düşünün,
böyle bir şey olup olmadığını görün.
11 Bir millet hiç ilâhlarını değiştirdi mi?
Ki onlar zaten ilâhlar değildir.
Ama benim halkım,
yararsız olanla kendi görkemini değiştirdi.
12 "Ey gökler, buna şaşın ve dehşet içinde korkun.
Çok perişan olun," diyor Yahve.
13 "Çünkü halkım iki kötülük yaptı:
Beni, diri suların kaynağını bıraktı,
ve kendileri için sarnıçlar, su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.
14 İsrael köle mi?
Köle olarak mı doğdu?
Neden tutsak oldu?
15 Genç aslanlar ona kükredi ve seslerini yükselttiler.

Ülkesini harap ettiler.
Kentleri yakıldı, oturan kimse kalmadı.
16 Memfis ve Tahpanhes çocukları da
başının tacını kırdılar.
17 "Tanrın* Yahve seni yolda yürütürken,
O'nu bıraktığın için,
bunu başına kendin getirmedin mi?
18 Şimdi Şihor sularından içmek için Mısır'a gitmekle ne kazanıyorsun?
Ya da neden Irmak† sularından içmek için Aşur yoluna gidiyorsun?
19 "Seni kendi kötülüğün terbiye edecek
ve dönekliğin seni azarlayacak.
Öyleyse bil ve gör ki,
Tanrın Yahve'yi bırakman,
ve benden korkun olmaması kötü ve acı bir şeydir."
Diyor Efendi, Ordular Yahvesi.
20 "Çünkü boyunduruğunu uzun zaman önce kırdım,
bağlarını kopardım.
'Hizmet etmeyeceğim' dedin;
çünkü her yüksek tepenin üzerinde,
ve her yeşil ağacın altında eğilip fahişelik ettin.
21 Oysa seni asil bir asma,
saf ve sadık bir tohum dikmiştim.
Öyleyse nasıl oldu da,
bana yabancı bir asmanın yozlaşmış çubuklarına döndün?
22 Çünkü kendini kül suyuyla yıkasan,
ve çok sabun kullansan da,
yine suçun önümde belirgin duruyor." diyor Efendi Yahve.
23 "Nasıl, 'Ben kirlenmedim,
Baallar'ın peşinden gitmedim' diyebiliyorsun?
Vadideki yoluna bak da ne yaptığını bil.
Sen yollarını kat eden hızlı bir hecin devesisin,
24 çöle alışık, canı çektiğinde rüzgârı koklayan yaban eşeğisin.
Kızgınlık dönemindeyken onu kim geri çevirebilir?
Onu arayanların hiçbiri kendileri yorulmazlar.
Onun ayı gelince onu bulurlar."
25 "Ayaklarını çıplak, boğazını susuz bırakma.
Ama sen, 'Boşuna' dedin.
'Hayır, ben yabancıları sevdim,
ve onların peşinden gideceğim.'
26 Hırsız bulunduğunda nasıl utanırsa,
İsrael evi de kendileri,
kralları, beyleri, kâhinleri ve peygamberleri öyle utanıyorlar.
27 Ağaca, 'Sen babamsın,' taşa, 'Beni sen doğurdun' derler.
Çünkü sırtlarını bana döndürdüler, yüzlerini değil.
Sıkıntı zamanlarında, 'Kalk, bizi kurtar!' diyecekler."
28 "Ama kendine yaptığın ilâhların nerede?
Sıkıntılı zamanınızda sizi kurtarabilirlerse, kalksınlar.
Çünkü kentlerinin çokluğu kadar ilâhların var, Ey Yahuda."

* **2:17** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **2:18** yani Fırat Irmağı

29 “Neden benimle çekişiyorsunuz?
Hepiniz bana karşı suç işlediniz.” diyor Yahve.
30 “Çocuklarınızı boşuna vurdum.
Terbiyeyi kabul etmediler.
Kendi kılıcın peygamberlerini yiyip bitirdi,
yok edici bir aslan gibi.
31 Ey kuşak, Yahve'nin sözünü düşünün.
Ben İsrael'e çöl mü oldum?
Ya da koyu karanlık bir diyar?
Halkım neden, 'Çözülüp kaçtık, artık sana gelmeyeceğiz' diyor?”
32 “El değmemiş kız kendi süslerini,
gelin kendi giysisini unutabilir mi?
Ancak halkım beni sayısız günler boyunca unuttu.
33 Sevgi peşinde kendi yolunu ne de iyi hazırlıyorsun!
Bu yüzden kötü kadınlara bile kendi yollarını öğrettin.
34 Masum yoksulların canlarının kanı da senin eteklerinde bulunuyor.
Onları zorla içeri girerken bulmadın,
ama bu, bütün bu şeylerden dolayıdır.”
35 “Yine de, ‘Ben masumum’ dedin.
Kesin olarak öfkesi benden döndü.
“İşte, ‘Günah işlemedim’ dediğin için seni yargılayacağım.
36 Neden yollarını değiştirmek için bu kadar çok dolaşık gidiyorsun?
Aşur’dan utandığın gibi,
Mısır’dan da utanacaksın.
37 Ellerini başının üstüne koyarak oradan da ayrılacaksın;
çünkü Yahve senin güvendiklerini reddetti,
ve onlarla başarılı olmayacaksın.”

3

1 “Onlar diyorlar ki, ‘Bir adam karısını boşar, kadın ondan ayrılır ve başka bir adamın olursa, adam yine o kadına döner mi?’ O diyar çok kirlenmez mi? Ama sen birçok sevgiliyle fahişelik ettin; yine de bana dön.” diyor Yahve.
2 “Gözlerini çıplak tepelere kaldır da bak! Seninle nerede yatmadılar? Çöldeki Arap gibi yol kenarında oturup onları bekledin. Fahişeliğinle ve kötülüğünle ülkeyi kirlettin.
3 Bu yüzden sağanak yağışlar alıkoyuldu ve son yağmur olmadı; yine de fahişe alnına sahip oldun ve utanmayı reddettin.
4 Bundan böyle bana, ‘Baba, gençliğimden bana yol gösteren sensin!’ diye haykırmayacak mısın?”
5 “ ‘Öfkesini daima tutacak mı? Sonuna kadar saklayacak mı?’ İşte, konuştun, istediğin gibi kötülükler yaptın.”
6 Yahve, Kral Yoşiya günlerinde de bana şöyle dedi: “Dönek İsrael’in yaptığını gördün mü? Her yüksek dağın üzerine çıktı, her yeşil ağacın altına gidip orada fahişelik yaptı.
7 Bütün bunları yaptıktan sonra, ‘Bana dönecek’ dedim; ama dönmedi. Hain kız kardeşi Yahuda da bunu gördü.
8 Gördüm ki, o dönek İsrael’in zina etmiş olduğu için, onu boşayıp kendisine boşanma belgesi verdiğimde, hain kız kardeşi Yahuda hiç korkmadı, ama gidip o da fahişelik yaptı.
9 Fahişeliğini hafife aldığı için ülke kirlendi. Taşla, odunla zina etti.

10 Ama bütün bunlara rağmen hain kız kardeşi Yahuda bütün yüreğiyle
değil, yalnızca göstermelik olarak bana döndü." diyor Yahve.
11 Yahve bana şöyle dedi, "Dönek İsrael, hain Yahuda'dan daha doğru
olduğunu gösterdi.
12 Git, şu sözleri kuzeye doğru duyurup de, 'Ey dönek İsrael, geri dön' diyor
Yahve; 'Size öfkeyle bakmayacağım, çünkü merhametliyim' diyor Yahve.
'Öfkemi daima tutmam.
13 Ancak suçunu itiraf et, Tanrın Yahve'ye karşı geldin, yollarını her yeşil
ağacın altında yabancılara saçtın ve sözümü dinlemediniz.' diyor Yahve.
14 Yahve şöyle diyor, "Ey dönek çocuklar, geri dönün; çünkü ben size
kocayım. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp sizi Siyon'a getireceğim.
15 Size yüreğime göre çobanlar vereceğim, sizi bilgi ve anlayışla
besleyecekler.
16 Öyle olacak ki, siz diyarda çoğalıp arttığınız o günlerde," diyor Yahve,
"Artık 'Yahve'nin Antlaşma Sandığı!' demeyecekler. Akıllarına gelmeyecek,
onu hatırlamayacaklar. Onu özlemeyecekler, bir başkası da yapılmayacak.
17 O zaman Yeruşalem'e 'Yahve'nin Tahtı' diyecekler; bütün uluslar ona,
Yahve'nin adına, Yeruşalem'e toplanacaklar. Artık kötü yüreklerinin inatçılığı
ardından yürümeyecekler.
18 O günlerde Yahuda evi İsrael eviyle birlikte yürüyecek ve kuzey ülkesinden
atalarınıza miras olarak vermiş olduğum ülkeye birlikte gelecekler."
19 "Ama ben, 'Seni nasıl da çocukların arasına koymak ve sana hoş bir ülke,
uluslar ordularının güzel mirasını vermek istiyorum!' dedim ve, 'Bana
"Babam" diyeceksin ve benim ardımdan dönmeyeceksin' dedim."
20 "Gerçekten bir kadın nasıl hainlik ederek kocasından ayrılırsa, siz de
bana öyle hainlik ettiniz, ey İsrael evi" diyor Yahve.
21 Çıplak tepeler üzerinde bir ses duyuluyor, İsrael'in çocuklarının ağlayışı ve
yakarışları; çünkü yollarını saptırdılar, Tanrıları Yahve'yi unuttular.
22 Geri dönün, ey dönek çocuklar, ve ben sizin dönekliğinizi iyi edeceğim.
"İşte, biz sana geldik; çünkü sen Tanrımız Yahve'sin.
23 Gerçekten dağlardan gelen yardım, dağlardaki kargaşa boştur. Gerçekten
İsrael'in kurtuluşu Tanrımız Yahve'dedir.
24 Ama utanç verici şey gençliğimizden beri atalarımızın emeğini, sürülerini
ve sığırlarını, oğullarını ve kızlarını yiyip bitirdi.
25 Utancımız içinde yatalım ve rezilliğimiz bizi örtsün; çünkü gençliğimizden
bu güne dek biz ve atalarımız Tanrımız Yahve'ye karşı günah işledik. Tanrımız
Yahve'nin sözüne itaat etmedik."

4

1 "Eğer dönersen, ey İsrael," diyor Yahve, "eğer bana dönersen, ve
iğrençliklerini gözümün önünden kaldırırsan, o zaman yerinden
oynatılmayacaksın;
2 ve, 'Diri olan Yahve'nin hakkı için' diye ant içeceksin, gerçekle, adaletle ve
doğrulukla. Uluslar O'nda kendilerini kutsayacak ve O'nunla övünecekler."
3 Çünkü Yahve Yahuda halkına ve Yeruşalem'e şöyle diyor: "Nadasa
bırakılmış toprağınızı sürün ve dikenler arasına ekmeyin.
4 Ey Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri, Yahve için sünnet olun ve
yüreğinizin sünnet derilerini kaldırın; yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden
gazabım ateş gibi çıkıp yanacak ve onu söndürecek kimse olmaz.

5 Yahuda'da bildirin ve Yeruşalem'de duyurup deyin: 'Ülkede boru çalın!'
Yüksek sesle bağırıp söyleyin, 'Toplanın! Surlu kentlere girelim!'
6 Siyon'a doğru sancak dikin. Güvenlik için kaçın! Durmayın; çünkü ben
kuzeyden kötülük ve büyük yıkım getireceğim."

7 Aslan sık ağaçlıktan çıktı, ulusların yok edicisi de yola çıktı. Ülkeni
ıssızlaştırmak, kentlerini viran etmek, içinde oturan kimse kalmasın diye
yerinden çıktı.
8 Bunun için çul giyin, ağıt yak, dövün. Çünkü Yahve'nin kızgın öfkesi
bizden dönmedi.
9 Yahve şöyle diyor, "O gün öyle olacak ki, kralın yüreği de önderlerin yüreği
de tükenecek. Kâhinler şaşkına dönecek, peygamberler şaşacak."

10 O zaman dedim ki, "Ah, ey Efendi Yahve! 'Size esenlik olacak' diyerek
elbette bu halkı ve Yeruşalem'i çok aldattın; ama kılıç yüreğe ulaştı."

11 O zaman bu halka ve Yeruşalem'e denilecek, "Çöldeki çıplak tepelerden
halkımın kızına doğru sıcak bir rüzgâr esiyor, savurmak ya da temizlemek
için değil.
12 Bunlardan bana güçlü bir rüzgâr gelecek. Şimdi ben de onlara karşı
hükümlerimi söyleyeceğim."

13 İşte, bulutlar gibi çıkacak, onun savaş arabaları kasırga gibi olacak.
Atları kartallardan daha hızlı. Vay halimize! Çünkü mahvolduk.
14 Yeruşalem, yüreğini kötülükten yıka ki kurtulasın. Kötü düşüncelerin ne
zamana kadar içinde kalacak?
15 Çünkü Dan'dan bir ses bildiriyor, Efraim tepelerinden kötülük
duyuruyor:
16 "Uluslara söyle, işte, Yeruşalem'e karşı ilan etsinler, 'Uzak bir ülkeden
gözcüler geliyor ve Yahuda kentlerine karşı seslerini yükseltiyorlar.
17 Tarlanın bekçileri gibi, her yandan ona karşılar, çünkü bana karşı isyan
etti,'" diyor Yahve.
18 "Bunları sana kendi yolun ve yaptıkların getirdi. Bu senin kötülüğün,
çünkü acıdır, çünkü yüreğine ulaşıyor."

19 Izdırabım benim, ızdırabım! Yüreğimde acı çekiyorum! Yüreğim içimde
titriyor. Susamıyorum, çünkü ey canım, boru sesini, savaş dehşetini duydun.
20 Yıkım üstüne yıkım kararlaştırıldı, çünkü bütün ülke harap oldu.
Çadırlarım ansızın yıkıldı, perdelerim bir anda gitti.
21 Ne zamana dek bayrak göreceğim ve boru sesini ne zamana dek
duyacağım?

22 "Çünkü halkım akılsız. Beni bilmiyorlar. Akılsız çocuklardır, anlayışları da
yoktur. Kötülük yapmada ustadırlar, ama iyilik yapmayı bilmiyorlar."
23 Yeryüzünü gördüm ve işte, ıssız ve boştu, ve gökler, onların da ışıkları
yoktu.
24 Dağları gördüm ve işte, titriyor ve bütün tepeler ileri geri oynuyordu.
25 Gördüm, ve işte, insan yoktu ve göğün bütün kuşları kaçmıştı.
26 Gördüm, ve işte, verimli tarla çöl olmuştu ve bütün kentleri Yahve'nin
önünde, kızgın öfkesi karşısında yıkılmıştı.
27 Çünkü Yahve şöyle diyor, "Bütün ülke ıssız kalacak, ama ben tamamen
bitirmeyeceğim.
28 Bunun için yeryüzü yas tutacak, gökler yukarıda kararacak, çünkü ben
söyledim. Bunu ben tasarladım ve düşüncemi değiştirmedim, ondan da
dönmeyeceğim."

29 Atlıların ve okçuların gürültüsünden her kent kaçıyor. Sık ağaçlıklara girip
kayalara tırmanıyorlar. Her kent terk ediliyor, orada oturan kimse yok.
30 Sen, ıssız kaldığında ne yapacaksın? Al giysiler giysen de, altın süslerle
süslensen de, gözlerini sürmeyle büyütsen de, boşuna güzelleşiyorsun.
Sevgililerin seni hor görüyor, hayatının peşindeler.
31 Çünkü sanki doğum sancısı çeken bir kadının sesini, ilk çocuğunu doğuran
kadının acısını, soluk soluğa kalıp ellerini açarak, "Vay halime şimdi! Çünkü
adam öldürenlerin önünde canım tükeniyor." diyen Siyon kızının sesini
duydum.

5

1 "Yeruşalem sokaklarında ileri geri koşun, bakıp öğrenin, meydanlarında
arayın, eğer bir adam bulabilirseniz, eğer adil davranan, gerçeği arayan biri
varsa, ben de onu bağışlayacağım.
2 'Diri olan Yahve'nin hakkı için' deseler de, kesinlikle yalan yere ant
içerler."
3 Ey Yahve, gözlerin gerçeğin üzerine bakmıyor mu? Onları vurdun, ama
kederlenmediler. Onları tükettin, ama terbiyeyi kabul etmediler. Yüzlerini
kayadan daha sert yaptılar. Geri dönmeyi reddettiler.
4 O zaman şöyle dedim, "Gerçekten bunlar yoksuldur. Akılsızdırlar; çünkü
Yahve'nin yolunu ve Tanrıları'nın yasasını bilmiyorlar.
5 Büyük adamlara gidip onlara söyleyeceğim, çünkü Yahve'nin yolunu ve
Tanrıları'nın yasasını biliyorlar." Ama bunlar hep birlikte boyunduruğu
kırdılar, bağları da kopardılar.
6 Bu yüzden ormandan çıkan aslan onları öldürecek. Akşamın kurdu onları
yok edecek. Bir leopar kentlerine karşı gözcülük edecek. Oraya çıkan herkes
parçalanacak, çünkü isyanları çok ve döneklikleri arttı.
7 "Seni nasıl affedebilirim? Çocukların beni bıraktı ve ilâh olmayanlarla ant
içtiler. Onları doyurduğumda zina ettiler ve fahişelerin evlerinde bölük bölük
toplandılar.
8 Başıboş besili atlar gibi oldular. Herkes komşusunun karısına kişniyor.
9 Bunlardan dolayı onları cezalandırmaz mıyım?" diyor Yahve. "Böyle bir
ulustan canım öç almaz mı?"
10 "Onun duvarları üzerine çıkıp yok edin, ama tamamen yok etmeyin.
Dallarını koparın, çünkü onlar Yahve'nin değildir.
11 Çünkü İsrael evi ve Yahuda evi bana karşı çok hainlik etti." diyor Yahve.
12 Yahve'yi inkar ettiler ve, "O değil" dediler, "Bize kötülük gelmeyecek.
Kılıç ya da kıtlık görmeyeceğiz.
13 Peygamberler rüzgâr olacak ve söz onlarda değil. Onlara böyle
yapılacak."
14 Bu yüzden, Orduların Tanrısı Yahve şöyle diyor, "Mademki bu sözü
söylüyorsunuz, işte, ben sözlerimi senin ağzında ateş, bu halkı da odun
yapacağım ve onları yiyip bitirecek.
15 İşte, uzaklardan bir ulusu üzerinize getireceğim, ey İsrael evi." diyor
Yahve. "O güçlü bir ulustur. Eski bir ulustur, dilini bilmediğiniz ve ne
dediklerini anlamadığınız bir ulustur.
16 Onların ok kılıfı açık bir mezardır. Hepsi yiğitlerdir.
17 Oğullarının ve kızlarının yemesi gereken ekmeğini ve ürününü onlar
yiyecekler. Sürülerini ve sığırlarını yiyecekler. Bağlarınızı ve incir ağaçlarınızı
yiyecekler. Güvendiğiniz surlu kentlerini kılıçla yıkacaklar."

18 “Ama o günlerde bile,” diyor Yahve, “sizi tamamen bitirmeyeceğim.
19 Bu, 'Tanrımız Yahve bize neden bütün bunları yaptı?' diyeceğiniz
zaman olacak. O zaman onlara, 'Beni bırakıp ülkenizde yabancı ilâhlara
hizmet ettiğiniz gibi, size ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle hizmet
edeceksiniz' diyeceksiniz.”
20 “Bunu Yakov'un evine bildirin ve Yahuda’da duyurun,
21 'Şimdi dinleyin, gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da duymayan,
ey akılsız ve anlayışsız halk:
22 Benden korkmuyor musun?' diyor Yahve. 'Benim önümde titremeyecek
misin? Ben ki, kalıcı bir buyrukla denize sınır olarak kumu koydum, onu
geçemez. Dalgaları çalkalansa da, yine de üstün gelemezler. Kükreseler de,
yine de onu geçemezler.'"
23 “Ama bu halkın yüreği başkaldıran ve asi bir yürektir. Başkaldırıp gittiler.
24 Yüreklerinde, ‘Yağmuru, ilk ve sonuncusunu vaktinde veren, biçme
haftalarını bizim için koruyan Tanrımız Yahve'den şimdi korkalım’
demiyorlar.”
25 “Suçlarınız bunları geri çevirdi, günahlarınız sizden iyiliği esirgedi.
26 Çünkü halkımın arasında kötü adamlar bulunuyor. Kuşçuların pusuda
yattığı gibi gözetliyorlar. Tuzak kuruyorlar, insanları yakalıyorlar.
27 Kafesin kuşlarla dolu olduğu gibi, evleri de öyle hileyle doludur. Bu
yüzden büyüdüler ve zenginleştiler.
28 Şişmanladılar. Parlıyorlar, evet, kötülük işlerinde sivrildiler. Davayı,
yetimlerin davasını savunmuyorlar ki, başarılı olsunlar; ve yoksulların
haklarını savunmazlar.”
29 “Bunlardan dolayı onları cezalandırmaz mıyım?” diyor Yahve. “Böyle
bir ulustan canım öç almaz mı?”
30 “Ülkede şaşkınlık verici ve korkunç bir şey oldu.
31 Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, ve kâhinler kendi
yetkileriyle yönetiyor; ve halkım böyle olmasını seviyor. Bunun sonunda ne
yapacaksınız?”

6

1 “Ey Benyamin'in çocukları, Yeruşalem’in içinden kaçıp kurtulun! Tekoa’da
boru çalın, Beyt Hakerem’e işaret dikin, çünkü kuzeyden büyük bir yıkımla
kötülük gözetliyor.
2 Siyon kızını, güzel ve zarif kızı söküp atacağım.
3 Çobanlar sürüleriyle ona gelecekler. Her yanına çadırlarını ona karşı
kuracaklar. Herkes kendi yerinde otlatacak.”
4 “Ona karşı savaş hazırlayın! Kalkın! Öğleyin çıkalım. Vay halimize! Çünkü
gün batıyor, akşamın gölgeleri uzuyor.
5 Kalkın! Geceleyin çıkalım, onun saraylarını yıkalım.”
6 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle dedi: “Ağaçları kesin, Yeruşalem’e karşı
rampa kurun. Ziyaret edilecek kent burasıdır. Kendi içinde zulümle doludur.
7 Bir kuyu suyunu nasıl çıkarırsa, o da kötülüğünü öyle çıkarıyor. Onda
zorbalık ve yıkım duyuluyor. Hastalık ve yaralar sürekli önümde.
8 Ey Yeruşalem, ders al ki, canım senden ayrılmasın, yoksa seni ıssız,
oturulmaz bir diyar yaparım.”
9 Ordular Yahvesi şöyle diyor, “İsrael’in arta kalanını asma gibi tamamen
toplayacaklar. Elini üzüm toplayıcısı gibi sepetlere geri döndür.”

10 Kime konuşup tanıklık edeyim de duysunlar? İşte, kulakları sünnetsiz ve
dinleyemiyorlar. İşte, Yahve'nin sözü onlar için bir utanç oldu. Ondan
hoşlanmıyorlar.
11 Bu yüzden Yahve'nin gazabıyla doluyum. İçimde tutmaktan yoruldum.
"Sokaktaki çocukların üzerine,
gençler topluluğu üzerine dök;
çünkü kocayla karısı,
çok günler yaşamış olanla birlikte
yaşlı da alınacak.
12 Evleri başkalarına,
tarlaları ve karıları da birlikte verilecek;
çünkü elimi ülkenin sakinleri üzerine uzatacağım, diyor Yahve."
13 "Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi açgözlülüğe kapılmış.
Peygamberden kâhine kadar hepsi hile yapıyor.
14 Halkımın yaralarını da yüzeysel olarak iyileştirdiler,
Esenlik olmadığı halde, 'Esenlik, esenlik!' dediler.
15 İğrençlik yaptıklarında utandılar mı?
Hayır, hiç utanmadılar ve kızarmadılar.
Bu yüzden düşenlerin arasında onlar da düşecekler.
Onları ziyaret ettiğimde, aşağı atılacaklar." diyor Yahve.
16 Yahve şöyle diyor, "Yollarda durup bakın ve eski yolları sorun, 'İyi yol
nerede?' ve onda yürüyün, böylece canlarınız için rahat bulacaksınız. Ama
onlar dediler ki, 'Biz onda yürümeyeceğiz.'
17 Üzerinize bekçiler koydum, 'Boru sesini dinleyin!' dedim. Ama onlar
dediler ki, 'Dinlemeyeceğiz!'
18 Bu nedenle, ey uluslar, dinleyin ve ey topluluk, aralarında ne olduğunu
bilin.
19 Dinle, ey yeryüzü! İşte, bu halkın başına kötülük, kendi düşüncelerinin
ürününü getireceğim, çünkü sözlerimi dinlemediler; ve yasamı reddettiler.
20 Neden bana Saba'dan günnük, ve uzak bir ülkeden hoş kokulu kamış
geliyor? Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum, ve kurbanlarınız bana
hoş gelmiyor."
21 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, "İşte, bu halkın önüne tökezleme taşları
koyacağım. Babalar ve oğullar onlara takılıp birlikte tökezleyecekler. Komşu
dostuyla birlikte yok olacak."
22 Yahve şöyle diyor, "İşte, kuzey ülkesinden bir halk geliyor. Yeryüzünün en
uç noktalarından büyük bir ulus harekete geçirilecek.
23 Yay ve mızrak kuşanıyorlar. Zalimler ve merhametsizler. Sesleri deniz
gibi kükrüyor, atlara biniyorlar, hepsi savaşa hazır bir adam gibi, sana karşı
dizilmişler, ey Siyon kızı."
24 Onun haberini duyduk. Ellerimizin gücü kalmadı. Doğum ağrısı çeken
bir kadının sancıları gibi, sıkıntı bizi yakaladı.
25 Kıra çıkma, yolda yürüme; çünkü düşman kılıcı ve dehşet her yanda.
26 Ey halkımın kızı, çula sarın ve külde yuvarlan! Biricik oğul için yas tutar
gibi, en acı ağıtla dövün, çünkü yok edici ansızın üzerimize gelecek.
27 "Seni halkımın arasında madenlerin deneyicisi ve bir kale yaptım ki,
bilip onların yollarını deneyesin.
28 Hepsi de çok asi ve gezip dolaşan iftiracılardır. Bunlar tunç ve demirdir.
Bunların hepsi bozukturlar.

29 Körükler kızgınlıkla üfler. Kurşun ateşte tükenir. Boşuna arıtıp dururlar,
çünkü kötüler ayıklanmaz.
30 İnsanlar onlara reddedilmiş gümüş diyecekler, çünkü Yahve onları
reddetti."

7

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "Yahve'nin evinin kapısında dur, orada şu sözü ilan edip de, 'Ey bütün
Yahuda, Yahve'ye tapınmak için bu kapılardan girenler, Yahve'nin sözünü
dinleyin.' "
3 Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle diyor, "Yollarınızı ve işlerinizi
düzeltin, sizi bu yerde oturturum.
4 'Yahve'nin tapınağı, Yahve'nin tapınağı, Yahve'nin tapınağı bunlardır'
deyip, yalan sözlere güvenmeyin.
5 Çünkü yollarınızı ve işlerinizi tümüyle düzeltirseniz, bir adamla komşusu
arasında adaleti tümüyle yerine getirirseniz,
6 eğer yabancıya, yetime, dul kadına baskı yapmazsanız, bu yerde suçsuz
kanı dökmezseniz, kendi zararınıza başka ilâhların ardından yürümezseniz,
7 o zaman sizi bu yerde, ataларınıza ezelden beri verdiğim ülkede, daima
oturtacağım.
8 İşte, yararsız yalan sözlere güveniyorsunuz.
9 Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a buhur
yakmak, bilmediğiniz başka ilâhların ardından yürümek,
10 sonra da bütün bu iğrençlikleri yapmak için gelip, adımla çağırılan bu
evde önümde durup, 'Kurtulduk' diyorsunuz, öyle mi?
11 Adımla çağırılan bu ev, sizin gözünüzde haydutların ini mi oldu? İşte, ben
kendim gördüm." diyor Yahve.
12 "Şimdi Şilo'daki yerime gidin, ilk başta adımı oraya yerleştirmiştim ve
halkım İsrael'in kötülüğü için ona ne yaptığımı görün.
13 Şimdi, bütün bu şeyleri yaptın," diyor Yahve, "ve sana erken davranıp
konuştum, ama dinlemedin; ve seni çağırdım, ama yanıt vermedin;
14 bu yüzden adımla çağırılan, güvendiğiniz eve, sana ve ataларına verdiğim
yere, Şilo'ya yaptığım gibi yapacağım.
15 Seni önümden atacağım, tıpkı bütün kardeşlerini, Efraim'in bütün
soyunu* attığım gibi."
16 "Bu yüzden bu halk için dua etme. Onlar için bir feryat ya da dua
yükseltme ya da aracılık etme, çünkü seni dinlemeyeceğim.
17 Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında neler yaptıklarını
görmüyor musun?
18 Beni öfkelendirsinler diye, gökyüzünün kraliçesine pide pişirmek ve başka
ilâhlara dökme sunular dökmek için, çocuklar odun topluyor, babalar ateşi
yakıyor, kadınlar hamuru yoğuruyorlar.
19 Beni mi öfkelendiriyorlar?" diyor Yahve. "Kendi yüzlerinin utancı için
kendilerini değil mi?"
20 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, öfkem ve gazabım bu yerin
üzerine, insanın üzerine, hayvanın üzerine, kırın ağaçları üzerine ve toprağın
ürünü üzerine dökülecek; yanacak ve söndürülmeyecek."

* **7:15** veya tohum

21 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Yakmalık sunularınızı
kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin.
22 Çünkü Mısır'dan çıkardığım gün atalarınıza yakmalık sunular ya da
kurbanlar hakkında söylemedim ya da onlara buyurmadım;
23 ama onlara şunu buyurdum: 'Sözümü dinleyin, ben sizin Tanrınız
olacağım, siz de benim halkım olacaksınız. Size buyurduğum bütün yolda
yürüyün ki, sizin için iyilik olsun.'
24 Ama dinlemediler, kulaklarını çevirmediler, kendi öğütlerine ve kötü
yüreklerinin inatçılığına göre yürüdüler, ileri değil, geri gittiler.
25 Atalarınızın Mısır diyarından çıktığı günden bu yana, her gün erken
davranıp göndererek, size bütün hizmetkârlarımı, peygamberleri gönderdim.
26 Ama beni dinlemediler, kulaklarını eğmediler, enselerini sertleştirdiler.
Atalarından daha kötüsünü yaptılar.”
27 “Onlara bütün bu sözleri söyleyeceksin, ama seni dinlemeyecekler.
Onları çağıracaksın, ama sana yanıt vermeyecekler.
28 Onlara şöyle diyeceksin, 'Bu, kendi Tanrıları Yahve'nin sözünü
dinlemeyen, ders almayan ulustur. Gerçek yok oldu, ağızlarından kesildi.'
29 Saçlarını kes, at, çıplak tepeler üzerinde ağıt yak; çünkü Yahve gazabının
kuşağını reddetti ve bıraktı.'
30 Yahve şöyle diyor, “Çünkü Yahuda'nın çocukları gözümde kötü olanı
yaptılar. Adımla çağırılan evi kirletmek için kendi iğrençliklerini oraya
koydular.
31 Hinnomoğlu Vadisi'ndeki Tofet'te, oğullarını ve kızlarını ateşte yakmak
için yüksek yerler yaptılar. Bunu ben buyurmadım, aklıma da gelmedi.
32 Bu yüzden, Yahve şöyle diyor, “Artık ‘Tofet’ ya da ‘Hinnomoğlu Vadisi’
denmeyecek, ama ‘Kıyım Vadisi’ denileceği günler işte geliyor. Çünkü
gömecek yer kalmayana dek Tofet'te gömecekler.
33 Bu halkın cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına
yem olacak. Onları korkutup kaçıracak kimse olmayacak.
34 O zaman Yahuda kentlerinden ve Yeruşalem sokaklarından neşe sesini,
sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini sona erdireceğim; çünkü ülke harap
olacak.”

8

1 Yahve şöyle diyor, “O zaman Yahuda krallarının kemiklerini, beylerinin
kemiklerini, kâhinlerin kemiklerini, peygamberlerin kemiklerini ve
Yeruşalem sakinlerinin kemiklerini mezarlarından çıkaracaklar.
2 Bunları, sevdikleri, hizmet ettikleri, ardından gittikleri, aradıkları ve
taptıkları güneşin, ayın ve gökteki bütün ordunun önüne serecekler.
Toplanmayacaklar ve gömülmeyecekler. Yerin yüzünde gübre gibi olacaklar.
3 Bu kötü boyun geri kalanı, onları sürmüş olduğum bütün yerlerde
kalanlar, yaşamdan çok ölümü seçecekler.” diyor Ordular Yahvesi.
4 “Üstelik onlara diyeceksin, ‘Yahve şöyle diyor:

“‘İnsan düşer de kalkmaz mı?
Biri sapar da geri dönmez mi?
5 Öyleyse Yeruşalem halkı neden sürekli döneklikle geri düştü?
Hileye sarılıyorlar.
Geri dönmeyi reddediyorlar.
6 Dinledim ve duydum, ama doğru olanı söylemediler.
Kötülüğünden tövbe eden yok, kimse “Ne yaptım?” demiyor.

Herkes savaşta hızla koşan bir at gibi yoluna dönüyor.
7 Evet, gökyüzündeki leylek belli kendi zamanlarını biliyor.'"'"
Kumru, kırlangıç ve turna kendi geliş zamanlarını gözetiyor;
ama halkım Yahve'nin yasasını bilmiyor.
8 "'Nasıl diyorsunuz, "Biz bilgeyiz,
ve Yahve'nin yasası bizimledir?"
Ama işte, yazıcıların düzmece kalemi bunu yalana döndürdü.
9 Bilgeler hayal kırıklığına uğradı.
Korktular ve tuzağa düştüler.
İşte, Yahve'nin sözünü reddettiler.
İçlerinde nasıl bir bilgelik var?
10 Bu yüzden karılarını başkalarına, Tarlalarını da onları mülk edinecek olanlara vereceğim.
Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes açgözlülüğe kapılmış;
peygamberden kâhine kadar hepsi hileyle davranıyor.
11 Halkımın kızının yarasını, esenlik olmadığı halde,
"Esenlik, esenlik" diyerek üstten iyileştirdiler.
12 İğrençlik ettiklerinde utandılar mı?
Hayır, hiç utanmadılar.
Kızarmadılar.
Bu yüzden düşenlerin arasına onlar da düşecekler.
Ziyaret edildikleri zaman aşağı atılacaklar, diyor Yahve.'"
13 "Yahve şöyle diyor, 'Onları tümüyle bitireceğim.
Asmada üzüm olmayacak,
incir ağacında incir olmayacak,
yaprak da solacak.
Onlara verdiğim şeyler onlardan kaybolup gidecek.'"
14 "Neden oturup duruyoruz?
Toplanın!
Surlu kentlere girelim,
orada sessiz olalım;
çünkü Tanrımız Yahve bizi susturdu,
ve bize zehirli su içirdi,
çünkü Yahve'ye karşı günah işledik.
15 Esenlik bekledik, ama iyilik gelmedi;
ve şifa zamanı, ve işte, dehşet!
16 Atlarının horultusu Dan'dan duyuluyor.
Bütün diyar güçlülerinin kişnemesinden titriyor;
çünkü gelip ülkeyi ve içindeki her şeyi,
kenti ve içinde oturanları yiyip bitirdiler."
17 "Çünkü işte, aranıza yılanlar,
engerekler göndereceğim,
ki onlara büyü yapılmaz;
ve sizi sokacaklar." diyor Yahve.
18 Ah kedere karşı kendimi teselli edebilseydim!
Yüreğim içimde baygın.
19 İşte, halkımın kızının çok uzak bir ülkeden feryadının sesi:
"Yahve Siyon'da değil mi?
Kralı orada değil mi?"
"Neden oyma suretleriyle ve yabancı putlarla beni öfkelendirdiler?"
20 "Hasat geçti.

Yaz bitti ve kurtulmadık.”
21 Halkımın kızının yarasından yaralandım.
Yas tutuyorum.
Dehşet beni yakaladı.
22 Gilad'da merhem yok mu?
Orada hekim yok mu?
Öyleyse halkımın kızı neden iyileşmedi?

9

1 Keşke, başım sular,
gözlerim gözyaşı pınarı olsa da,
halkımın kızının öldürülmüş olanları için
gece gündüz ağlasam!
2 Keşke çölde konaklayacak bir yerim olsaydı da,
halkımı bırakıp da yanlarından gitsem!
Çünkü hepsi zina edici,
hain bir topluluk.
3 “Dillerini yaylarıymış gibi yalana eğiyorlar.
Ülkede güçlendiler, ama gerçek için değil;
çünkü kötülükten kötülüğe gidiyorlar,
Ve beni bilmiyorlar.” diyor Yahve.
4 “Herkes komşusundan sakınsın,
ve hiçbir kardeşe güvenmeyin;
çünkü her kardeş bütün bütün birbirinin ayağını kaydıracak,
her komşu iftiracı gibi dolaşacak.
5 Dostlar birbirini aldatır,
gerçeği söylemez.
Dillerini yalan söylemeyi öğrettiler.
Kötülük işleyerek kendilerini yoruyorlar.
6 Meskenin hilenin ortasındadır.
Hile yüzünden beni tanımayı reddediyorlar.” diyor Yahve.
7 Bu yüzden Ordular Yahvesi şöyle diyor,
“İşte onları eritip sınayacağım;
çünkü halkımın kızı yüzünden başka nasıl davranabilirdim?
8 Dilleri öldürücü bir oktur.
Hile konuşur.
Bir kimse komşusuna ağzıyla esenlik der,
ama yüreğinde onu pusuya düşürmeyi bekler.
9 Bunlardan dolayı onları cezalandırmam gerekmez mi?” diyor Yahve.
“Böyle bir ulustan canım öç almamalı mı?
10 Dağlar için ağlayıp yas tutacağım,
çölün otlakları için ağıt yakacağım,
çünkü yandılar, öyle ki kimse geçmiyor;
insanlar sürü sesini duyamıyor.
Hem gökyüzünün kuşları hem de hayvanlar kaçıp gittiler.”
11 “Yeruşalem'i taş yığınları,
çakal yeri yapacağım.
Yahuda kentlerini ıssız,
kimsesiz bırakacağım.”

12 Bunu anlayacak kadar bilge olan kimdir? Yahve'nin ağzının bunu
bildirmesi için konuştuğu kişi kimdir? Ülke neden mahvoldu ve çöl gibi
yandı, öyle ki içinden kimse geçmiyor?
13 Yahve şöyle diyor: "Çünkü önlerine koyduğum yasayı terk ettiler, sözümü
dinlemediler, yollarımda yürümediler,
14 ama kendi yüreklerinin inatçılığı ardından ve atalarının kendilerine
öğrettiği Baallar'ın peşinden gittiler."
15 Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: "İşte, bu halkı
pelin otu ile besleyeceğim, onlara zehirli su içireceğim.
16 Ayrıca, ne kendilerinin ne de atalarının bilmediği ulusların arasına da
dağıtacağım. Ben onları tüketinceye kadar peşlerinden kılıcı göndereceğim."
17 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
"Düşünün ve yas tutan kadınları çağırın da gelsinler.
Becerikli kadınları çağırtın da gelsinler.
18 Acele edip
bizim için ağıt yaksınlar da,
gözlerimiz yaşlar akıtsın,
göz kapaklarımız sularla fışkırsın.
19 Çünkü Siyon'dan bir ağıt sesi duyuluyor:
'Nasıl da mahvolduk!
Çok utandık çünkü ülkeyi terk ettik,
çünkü evlerimizi yıktılar.'"
20 Ancak, ey kadınlar, Yahve'nin sözünü dinleyin.
Kulağınız O'nun ağzının sözünü kabul etsin.
Kızlarınıza yas tutmayı öğretin.
Herkes komşusuna ağıt öğretsin.
21 Çünkü ölüm pencerelerimize çıktı,
çocukları dışarıdan,
gençleri sokaklardan kesip atmak için
saraylarımıza girdi.
22 Söyle, "Yahve şöyle diyor,
'İnsanların cesetleri açık kır üzerinde gübre gibi,
orakçının ardından düşen demet gibi düşecek.
Onları kimse toplamayacak.' "
23 Yahve şöyle diyor,
"Bilge adam bilgeliğiyle övünmesin.
Güçlü adam gücüyle övünmesin.
Zengin adam zenginliğiyle övünmesin.
24 Ama övünen bununla övünsün,
anlayışa sahip olmakla,
ve yeryüzünde sevgi dolu iyilik, adalet ve doğruluk yapanın
ben Yahve olduğumu bilmekle övünsün,
çünkü ben bunlardan hoşlanırım." diyor Yahve.
25 "İşte, günler geliyor," diyor Yahve, "yalnız bedenen sünnetli olanların
hepsini cezalandıracağım:
26 Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'un çocuklarını, Moav'ı ve çölde
oturan saçlarının köşeleri kesilmiş olanların hepsini. Çünkü bütün uluslar
sünnetsizdir ve bütün İsrael evi yürekte sünnetsizdir."

10

1 Ey İsrael evi, Yahve'nin size söylediği sözü dinleyin!
2 Yahve şöyle diyor:
“Ulusların yolunu öğrenmeyin,
gökyüzü belirtilerinden korkmayın;
çünkü uluslar onlardan korkar.
3 Çünkü halkların gelenekleri boştur;
çünkü biri ormandan bir ağaç keser,
baltayla usta eli işidir.
4 Onu gümüşle ve altınla süslerler.
Çivilerle ve çekiçlerle sabitlerler,
böylece yerinden oynamaz.
5 Onlar tornacı işi palmiye ağacı gibidirler, ve konuşmazlar.
Taşınmaları gerekir,
çünkü hareket etmezler.
Onlardan korkmayın;
çünkü kötülük yapamazlar,
onlarda iyilik yapmak da yoktur.”
6 Senin gibisi yoktur, ey Yahve.
Sen büyüksün,
ve adın kudretinde büyüktür.
7 Senden kim korkmaz,
ey ulusların kralı?
Çünkü bu sana aittir.
Çünkü ulusların bütün bilgeleri
ve bütün krallıkları arasında,
senin gibisi yoktur.
8 Ama onlar hem budala hem de akılsızdır, putlar tarafından eğitilmişlerdir!
O yalnızca odundur.
9 Tarşiş'ten dövülmüş gümüş levhalar,
ve Ufaz'dan altın getirilir,
oymacı ve kuyumcu eli işidir.
Giysileri mavi ve mordur.
Hepsi usta adamların işidir.
10 Ama gerçek Tanrı Yahve'dir.
O diri Tanrı ve ebedi Kral'dır.
Gazabından yeryüzü titrer.
Uluslar O'nun öfkesine dayanamazlar.
11 “Onlara şöyle diyeceksin: ‘Gökleri ve yeri yaratmayan ilâhlar, yerden ve göklerin altından yok olacaklar.’ ”
12 Tanrı, yeryüzünü kudretiyle yarattı.
Dünyayı bilgeliğiyle kurdu,
ve anlayışıyla gökleri gerdi.
13 O ses verince göklerdeki sular gürler,
ve buharları yeryüzünün uçlarından yükseltir.
Yağmur için şimşekler yapar,
ve hazinelerinden rüzgâr çıkarır.
14 Herkes budala ve bilgisiz oldu.
Her kuyumcu oyma suretinden dolayı hayal kırıklığına uğradı;
çünkü dökme putu yalandır,
ve onlarda soluk yoktur.
15 Onlar boştur, aldatıcı bir iştir.

Ziyaret edildikleri zaman yok olacaklar.
16 Yakov'un payı bunlara benzemez;
çünkü her şeyin yapıcısı O'dur;
ve İsrael O'nun mirasının boyudur.
Adı Ordular Yahvesi'dir.
17 Ey kuşatma altında yaşayanlar,
mallarınızı ülkeden toplayın.
18 Çünkü Yahve şöyle diyor,
"İşte, bu zamanda ülkenin sakinlerini sapanla atacağım,
ve onları sıkıntıya sokacağım, böylece hissedecekler."
19 Yaram yüzünden vay halime!
Yaram ciddi;
ama dedim ki,
"Gerçekten bu benim kederim ve buna katlanmalıyım."
20 Çadırım yıkıldı,
ve bütün iplerim koptu.
Çocuklarım benden uzaklaştı ve artık yoklar.
Artık çadırımı gerecek, perdelerimi dikecek kimse yok.
21 Çobanların hepsi budala oldu,
ve Yahve'ye danışmadılar.
Bu yüzden başarılı olmadılar ve bütün sürüleri dağıldı.
22 İşte haber sesi geliyor,
ve kuzey ülkesinden büyük bir kargaşalık,
Yahuda kentlerini ıssız bırakmak,
çakalların yurdu yapmak için.
23 Ey Yahve, bilirim ki, insanın yolu kendi elinde değildir.
Adımlarını doğrultmak yürüyen insanın elinde değildir.
24 Ey Yahve, beni düzelt, ama yumuşak bir şekilde;
öfkenle değil, yoksa beni hiçe indirirsin.
25 Gazabını seni bilmeyen ulusların,
ve adını çağırmayan boyların üzerine dök;
çünkü Yakov'u onlar yediler,
evet, onu yiyip tükettiler,
ve onun yurdunu harap ettiler.

11

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "Bu antlaşmanın sözlerini dinleyin, Yahuda halkına ve Yeruşalem sakinlerine söyleyin.
3 Onlara de ki, İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Bu antlaşmanın sözlerini dinlemeyen kişi lanetlidir.
4 Bu antlaşmayı, Mısır diyarından, demir ocağından çıkardığım gün atalarınıza buyurup dedim, 'Sözümü dinleyin ve size buyurduğum her şeye göre yapın. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum;
5 böylece atalarınıza, bugün olduğu gibi, süt ve bal akan diyarı vereceğime dair ant içtiğim sözü yerine getiririm.' " O zaman ben yanıt verip, "Amin, Yahve!" dedim.
6 Yahve bana şöyle dedi, "Bütün bu sözleri Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında duyur: 'Bu antlaşmanın sözlerini işitin ve onları yapın.

7 Çünkü Mısır diyarından çıkardığım gün atalarınıza karşı ciddiyetle karşı
çıktım, bugün bile erken davranıp, "Sözümü dinleyin" diyerek karşı çıktım.
8 Ama dinlemediler, kulaklarını çevirmediler, ama hepsi kötü yüreklerinin
inatçılığı içinde yürüdü. Bu yüzden, yapmalarını buyurduğum bu antlaşmanın
bütün sözlerini onların üzerlerine getirdim, ama yapmadılar.' "
9 Yahve bana şöyle dedi, "Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri arasında bir
düzen kurulduğu bulundu.
10 Sözlerimi dinlemeyi reddeden atalarının suçlarına geri döndüler. Başka
ilâhlara hizmet etmek için onların ardından gittiler. İsrael evi ve Yahuda evi,
atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdular.
11 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, 'İşte, onların üzerine kaçıp
kurtulamayacakları bir kötülük getireceğim; bana feryat edecekler, ama
ben onları dinlemeyeceğim.
12 O zaman Yahuda kentleri ve Yeruşalem sakinleri gidip buhur yaktıkları
ilâhlara feryat edecekler, ama sıkıntı zamanlarında onları hiç
kurtarmayacaklar.
13 Çünkü kentlerinin sayısına göre ilâhları var, Yahuda; ve Yeruşalem
sokaklarının sayısına göre utanç verici şeylere sunaklar, Baal'a buhur
yakmak için sunaklar kurdunuz."'
14 "Bu yüzden bu halk için dua etmeyin, onlar için feryat ya da yakarış
yükseltmeyin; çünkü sıkıntılarından dolayı bana feryat ettikleri zaman onları
dinlemeyeceğim.
15 Sevgilimin evimde ne işi var?
Mademki birçoklarıyla edepsizlik etti,
ve kutsal beden senden geçti?
Kötülük yapınca seviniyorsun."
16 Yahve senin adını,
"Güzel, iyi meyveli yeşil zeytin ağacı" diye koydu.
Büyük bir kükreme sesiyle üzerinde ateş tutuşturdu,
ve dalları kırıldı.
17 Çünkü İsrael evi ve Yahuda evinin beni öfkelendirmek üzere Baal'a buhur
sunmakla kendilerine ettikleri kötülük yüzünden, seni dikmiş olan Ordular
Yahvesi sana karşı kötülük ilan etti.
18 Yahve bana bunu bildirdi, ben de bildim. O zaman bana onların
yaptıklarını gösterdin.
19 Ama ben kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana karşı düzen
kurduklarını bilmiyordum,
"Ağacı meyvesiyle birlikte yok edelim,
onu yaşayanlar diyarından kesip atalım ki,
adı bir daha hatırlanmasın" diyorlardı.
20 Ama doğrulukla yargılayan, yüreği ve düşünceyi sınayan ey Ordular Yahvesi,
onlardan alacağın öcü göreceğim;
çünkü davamı sana açıkladım.
21 "Bu nedenle Yahve, canını arayan Anatot halkı için şöyle diyor:
'Yahve'nin adıyla peygamberlik etmeyeceksin, yoksa bizim elimizle ölürsün.'
22 Bu nedenle Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'İşte ben onları
cezalandıracağım. Gençler kılıçla ölecek. Oğulları ve kızları kıtlıkla ölecekler.
23 Onlardan geriye hiçbir şey kalmayacak. Çünkü ziyaret edildikleri yılda,
Anatot halkının başına kötülük getireceğim.'"

12

1 Ne zaman seninle çekişsem,
sen haklısın, ey Yahve,
yine de seninle davamı savunmak istiyorum.
Kötülerin yolu neden başarılı oluyor?
Neden çok hainlik edenlerin hepsi rahat?
2 Onları sen diktin. Evet, kök saldılar.
Büyüdüler. Evet, ürün verdiler.
Ağızlarında yakınsın,
ve yüreklerinden uzaksın.
3 Ama sen, ey Yahve, beni biliyorsun.
Beni görüyorsun ve yüreğimi sana karşı sınıyorsun.
Onları kesim koyunları gibi çıkar,
ve onları kesim gününe hazırla.
4 Ülke ne zamana dek yas tutacak,
ve bütün ülkenin otları ne zamana dek solacak?
Orada oturanların kötülüğü yüzünden
hayvanlar ve kuşlar yok oldu;
çünkü onlar, "Bizim sonumuzu görmeyecek" dediler.
5 "Eğer yaya gidenlerle koştuysan,
ve seni yordularsa,
o zaman atlarla nasıl çekişebilirsin?
Esenlik ülkesinde güvende olsan da,
ama Yarden'in gururunda nasıl yapacaksın?
6 Çünkü kardeşlerin ve babanın evi bile,
sana hainlik ettiler!
Ardından yüksek sesle sana bağırdılar!
Sana güzel sözler söyleseler bile,
onlara inanma."
7 "Evimi terk ettim,
mirasımı reddettim.
Canımın sevdiğini düşmanlarının eline verdim.
8 Mirasım ormandaki aslan gibi oldu bana.
Bana karşı sesini yükseltti.
Bu yüzden ondan nefret ettim.
9 Mirasım bana benekli bir yırtıcı kuş gibi mi oldu?
Her yandan yırtıcı kuşlar ona karşı mı?
Git, kırın bütün hayvanlarını toplayın.
Yiyip bitirmek için onları getirin.
10 Birçok çoban bağımı mahvetti.
Payımı ayaklar altında çiğnediler.
Hoş payımı ıssız bir çöl ettiler.
11 Onlar onu perişan ettiler.
Kimsesiz karşımda yas tutuyor.
Bütün ülke ıssız oldu,
çünkü kimse aldırmıyor.
12 Yıkıcılar çöldeki bütün çıplak tepeler üzerine geldiler;
çünkü Yahve'nin kılıcı ülkenin bir ucundan öbür ucuna kadar yiyip bitiriyor.
Hiçbir bedenin esenliği yok.
13 Buğday ektiler,
ve diken biçtiler.

Kendilerini tükettiler ve hiçbir yarar sağlamadılar.
Yahve'nin kızgın öfkesi yüzünden
ürünlerinizden utanacaksınız."
14 Yahve şöyle diyor, "Halkım İsrael'e miras olarak verdiğim mirasa
dokunan bütün kötü komşularım için: İşte, onları toprakları ndan söküp
atacağım, Yahuda evini de aralarından söküp atacağım.
15 Öyle olacak ki, onları söküp attıktan sonra geri döneceğim ve onlara
acıyacağım. Herkesi kendi mirasına, herkesi kendi toprağına, onları geri
getireceğim.
16 Halkıma Baal üzerine ant içmeyi öğrettikleri gibi, onlar da halkımın
yollarını, 'Yahve'nin varlığı hakkı için' diye benim adımla ant içmeyi özenle
öğrenirlerse, o zaman halkımın ortasında güçlenecekler.
17 Ama dinlemezlerse, o ulusu söküp atacağım, söküp yok edeceğim." diyor
Yahve.

13

1 Yahve bana, "Git, kendine bir keten kuşak satın al, beline bağla ve onu
suya koyma" dedi.
2 Yahve'nin sözüne göre bir kuşak satın aldım, belime taktım.
3 Yahve'nin sözü ikinci kez bana geldi ve şöyle dedi:
4 "Belindeki satın aldığın kuşağı al, kalk, Fırat'a git, orada bir kaya
kovuğuna sakla."
5 Yahve'nin bana buyurduğu gibi gidip Fırat'ın yanında onu sakladım.
6 Çok günler sonra Yahve bana, "Kalk, Fırat'a git, sana orada saklamanı
buyurduğum kuşağı oradan al" dedi.
7 Fırat'a gittim, kazdım, kuşağı saklamış olduğum yerden çıkardım; ve işte,
kuşak mahvolmuştu. Hiçbir şeye yaramazdı.
8 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 "Yahve şöyle diyor, 'Yahuda'nın gururunu ve Yeruşalem'in büyük
gururunu böyle mahvedeceğim.
10 Sözlerimi dinlemeyi reddeden, yüreklerinin inatçılığı içinde yürüyen,
başka ilâhlara hizmet etmek ve onlara tapınmak için başka ilâhların ardınca
giden bu kötü halk, hiçbir işe yaramayan bu kuşak gibi olacak.
11 Çünkü kuşak bir adamın beline nasıl yapışırsa, ben de bütün İsrael evini
ve bütün Yahuda evini öyle kendime yapıştırdım.' diyor Yahve. 'Böylece
onlar benim için halk, ad, övgü ve yücelik olsunlar; ama onlar dinlemedi.'"
12 "Bu yüzden onlara şu sözü söyleyeceksin: 'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle
diyor, "Her tulum şarapla doldurulacak."' Onlar sana, 'Her tulumun şarapla
dolacağını kuşkusuz biz bilmiyor muyuz?' diyecekler.
13 O zaman onlara şöyle de, 'Yahve şöyle diyor, "İşte, ben bu ülkenin bütün
sakinlerini, David'in tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri ve
Yeruşalem'in bütün sakinlerini sarhoşlukla dolduracağım.
14 Babaları oğullarıyla birlikte, onları birbirlerine çarpacağım." diyor
Yahve. 'Acımayacağım, esirgemeyeceğim, onları yok etmekte merhamet
göstermeyeceğim.'"'
15 Dinleyin ve kulak verin.
Gururlanmayın,
çünkü Yahve söyledi.
16 Karanlığı çöktürmeden önce,
ayaklarınız karanlık dağlar üzerinde tökezlemeden önce,

ve siz ışık beklerken,
onu ölüm gölgesine çevirip koyu karanlığı bastırmadan önce,
Tanrınız Yahve'ye yücelik verin.
17 Ama eğer dinlemezseniz,
canım gururunuz için gizlice ağlayacak.
Gözüm acı acı ağlayacak,
ve gözyaşı dökecek,
çünkü Yahve'nin sürüsünü sürgün ettiler.
18 Krala ve kraliçe anaya deyin ki,
"Kendinizi alçaltın.
Oturun, çünkü taçlarınız,
yüceliğinizin tacı düştü.
19 Güney kentleri kapandı,
ve onları açacak kimse yok.
Bütün Yahuda sürüldü.
Tamamen sürüldüler.
20 Gözlerinizi kaldırın da kuzeyden gelenleri görün.
Sana verilen sürü, güzel sürün nerede?
21 Sana dost olmayı kendilerine öğrettiğin kişileri senin üzerine baş olarak
koyduğunda ne diyeceksin?
Doğuran kadın gibi, ağrılar seni ele geçirmeyecek mi?"
22 Yüreğinde, "Bunlar neden başıma geldi?" dersen,
suçunun büyüklüğünden eteklerin açıkta,
topukların zorlanıyor.
23 Etiyopyalı kendi derisini,
ya da leopar beneklerini değiştirebilir mi?
O zaman kötülük yapmaya alışmış olan sizler de
iyilik yapabilirsin.
24 "Bu yüzden onları
çöl rüzgârıyla savrulan anız gibi dağıtacağım.
25 Bu senin kuran,
benden sana biçilen paydır." diyor Yahve,
"Çünkü beni unuttun,
ve yalana güvendin."
26 "Bu yüzden senin yüzüne eteklerini açacağım,
ayıbın görünecek.
27 Kırdaki tepeler üzerinde iğrençliklerini, zinalarını,
ve kişnemelerini, fahişeliğinin arsızlığını gördüm.
Vay haline, ey Yeruşalem!
Temizlenmeyeceksin.
Daha ne vakte kadar?"

14

1 Kuraklık hakkında Yeremya'ya gelen Yahve'nin sözü şudur:
2 "Yahuda yas tutuyor,
ve kapıları solgun.
Yerde siyahlara bürünmüş oturuyorlar.
Yeruşalem'in feryadı yükseliyor.
3 Soyluları küçüklerini sulara gönderiyor.
Sarnıçlara geliyorlar,
ve su bulamıyorlar.
Kapları boş dönüyorlar.

Hayal kırıklığına uğruyorlar, şaşkına dönüp başlarını örtüyorlar.
4 Çatlamış toprak yüzünden,
ülkede yağmur yağmadığı için,
çiftçiler hayal kırıklığına uğruyor.
Başlarını örtüyorlar.
5 Evet, kırdaki dişi geyik de
yavrusunu doğurup bırakıyor,
çünkü ot yok.
6 Yaban eşekleri çıplak tepeler üzerinde duruyor.
Çakallar gibi havayı hızlı hızlı soluyorlar.
Gözleri sönüyor,
çünkü yeşillik yok.
7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de,
sen ey Yahve, kendi adın uğruna çalış;
çünkü isyanlarımız çoktur.
Sana karşı günah işledik.
8 Ey sen İsrael'in umudu,
sıkıntı zamanındaki onun Kurtarıcısı,
neden ülkede bir yabancı,
ve geceyi geçirmek için yolundan sapan bir yolcu gibi olasın?
9 Neden ürkmüş biri gibi,
kurtarmaya güce yetmeyen bir yiğit gibi olasın?
Oysa sen, ey Yahve, aramızdasın,
ve biz senin adınla çağırılıyoruz.
Bizi bırakma."
10 Yahve bu halka şöyle diyor:
"Böyle dolaşmayı sevdiler.
Ayaklarını alıkoymadılar.
Bu yüzden Yahve onları kabul etmiyor.
Şimdi suçlarını hatırlayacak,
ve günahları için onları cezalandıracak."
11 Yahve bana, "Bu halkın iyiliği için dua etme" dedi.
12 "Oruç tuttuklarında feryatlarını duymayacağım, yakmalık sunu ve tahıl sunusu sunduklarında onları kabul etmeyeceğim; ama onları kılıçla, kıtlıkla ve vebayla tüketeceğim."
13 O zaman şöyle dedim, "Ah, ey Efendi Yahve! İşte peygamberler onlara, 'Kılıcı görmeyeceksiniz, kıtlık da çekmeyeceksiniz. Ama bu yerde size kesin esenlik vereceğim.' diyor."
14 O zaman Yahve bana şöyle dedi, "Peygamberler benim adıma yalan peygamberlik ediyor. Onları ben göndermedim, onlara buyurmadım, onlara söylemedim. Size yalan bir görüm, falcılık, hiçlik ve kendi yüreklerinin aldatmacasını peygamberlik ediyorlar.
15 Bu yüzden Yahve, kendilerini göndermediğim halde benim adımla peygamberlik eden peygamberler hakkında şöyle diyor: 'Bu ülkede kılıç ve kıtlık olmayacak' diyorlar. Bu peygamberler kılıç ve kıtlıkla tükenecekler.
16 Peygamberlik ettikleri halk kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalem sokaklarına atılacak. Onları, kendilerini, karılarını, oğullarını ve kızlarını gömecek kimseleri olmayacak. Çünkü onların kötülüğünü kendi üzerlerine dökeceğim."
17 "Onlara şu sözü söyleyeceksin:
'"Gözlerim gece gündüz yaş akıtsın,

ve durmasın;
çünkü halkımın el değmemiş kızı büyük bir yarıkla,
çok ağır bir yarayla kırıldı.
18 Eğer kıra çıksam,
işte kılıçla öldürülenler!
Kente girsem,
işte kıtlıktan hasta olanlar!
Çünkü peygamber de kâhin de ülkede dolanıyor,
ama hiçbir şey bilmiyorlar.'"
19 Yahuda'yı bütünüyle reddettin mi?
Canın Siyon'dan tiksindi mi?
Neden bizi vurdun, bize şifa yok?
Esenliği bekledik, ama iyilik gelmedi;
ve şifa zamanı bekledik, işte, dehşet!
20 Ey Yahve, kötülüğümüzü,
ve atalarımızın suçunu kabul ediyoruz;
çünkü sana karşı günah işledik.
21 Adın uğruna bizden tiksinme.
Görkeminin tahtını utandırma.
Hatırla ve bizimle olan antlaşmanı bozma.
22 Ulusların boş şeyleri arasında yağmur yağdırabilen var mı?
Ya da gökyüzü sağanak verebilir mi?
Sen Tanrımız Yahve değil misin?
Bu yüzden seni bekleyeceğiz;
çünkü bütün bu şeyleri sen yaptın."

15

1 O zaman Yahve bana şöyle dedi, "Moşe ve Samuel önümde dursalar bile, yine düşüncem bu halka yönelmez. Onları önümden at da çıksınlar!
2 Öyle olacak ki, sana, 'Nereye çıkacağız?' diye sorduklarında, onlara şöyle diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor:
"Ölüm için olanlar ölüme,
kılıç için olanlar kılıca,
kıtlık için olanlar kıtlığa,
sürgün için olanlar sürgüne."'"
3 Yahve şöyle diyor, "Onların üzerine dört çeşidini atayacağım: Öldürmek için kılıcı, parçalamak için köpekleri, yiyip bitirmek ve yok etmek için gökyüzünün kuşlarını ve yeryüzünün hayvanlarını.
4 Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşe'nin Yeruşalem'de yaptığı şeyler yüzünden, onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya savuracağım.
5 Çünkü ey Yeruşalem, sana kim acıyacak?
Sana kim yas tutacak?
Halini sormaya kim gelecek?
6 Beni reddettin." diyor Yahve.
"Geri gittin.
Bu yüzden elimi sana karşı uzattım,
ve seni yok ettim.
Acımaktan yoruldum.
7 Ülkenin kapılarında onları yabayla savurdum.
Çocuksuz bıraktım.

Halkımı yok ettim.
Yollarından dönmediler.
8 Dul kadınları deniz kumundan daha çok çoğaldı.
Onlara, genç adamların anası üzerine öğleyin yok ediciyi getirdim.
Ansızın onun üzerine sıkıntı ve dehşetleri düşürdüm.
9 Yedi çocuk doğuran kadın cansızlaşıp,
ruhunu teslim etti.
Onun güneşi daha gündüzken battı.
Hayal kırıklığına uğradı ve utandı.
Geriye kalanlarını düşmanlarının önünde kılıca teslim edeceğim.” diyor Yahve.
10 Vay halime, ey anam!
Beni bütün dünya ile kavga ve çekişme adamı olarak doğurmuşsun!
Ben ödünç vermedim, kimse de bana ödünç vermedi;
yine de hepsi bana lanet ediyor.
11 Yahve şöyle dedi,
“Elbette seni iyilik için güçlendireceğim.
Kesinlikle düşmanın kötülük zamanında,
ve sıkıntı zamanında sana yalvarmasını sağlayacağım.
12 Bir kimse demiri,
kuzeyden gelen demiri ve tuncu kırabilir mi?
13 Malını ve hazinelerini bedelsiz olarak yağma edeceğim,
bunu da bütün günahların için, bütün sınırların boyunca.
14 Onları düşmanlarınla birlikte bilmediğin bir ülkeye geçireceğim;
çünkü öfkemde bir ateş tutuştu,
sizin üzerinizde yanacak.”
15 Ey Yahve, sen bilirsin.
Beni hatırla, beni ziyaret et,
ve zulmedenlerimden öcümü al.
Sen sabırlısın, bu yüzden beni kaptırma.
Senin uğruna hakarete uğradığımı bil.
16 Sözlerin bulundu,
ve onları yedim.
Sözlerin bana neşe ve yüreğime sevinç oldu,
çünkü senin adınla çağırılıyorum,
ey Ordular Tanrısı Yahve.
17 Sevinip coşanlar topluluğunda oturmadım.
Senin elinden ötürü tek başıma oturdum,
çünkü beni öfkeyle doldurdun.
18 Acım neden sürekli,
iyileşmek istemeyen yaram neden çaresiz?
Gerçekten de bana aldatıcı bir dere,
tükenen sular gibi mi olacaksın?
19 Bu yüzden Yahve şöyle diyor,
“Eğer dönersen, seni geri getireceğim,
ki önümde durasın;
ve eğer değerli olanı değersizden ayırırsan,
benim ağzımmış gibi olursun.
Onlar sana dönecekler,
ama sen onlara dönmeyeceksin.
20 Seni bu halka sağlam bir tunç duvar yapacağım.
Sana karşı savaşacaklar,

ama sana karşı galip gelemeyecekler;
çünkü seni kurtarmak ve seni özgür kılmak için ben seninleyim.” diyor
Yahve.
21 “Seni kötülerin elinden özgür kılacağım,
ve seni korkunçların elinden fidyeyle kurtaracağım.”

16

1 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Bu yerde karı alma, oğulların ya da kızların olmasın.”
3 Çünkü Yahve, bu yerde doğan oğullar ve kızlar, onları doğuran anaları ve
bu ülkede babaları olan babaları için şöyle diyor:
4 “Acıklı ölümlerle ölecekler. Onlar için ağıt yakılmayacak, gömülmeyecekler.
Toprağın yüzünde gübre gibi olacaklar. Kılıç ve kıtlık tarafından tüketilecekler.
Cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem olacak.”
5 Çünkü Yahve şöyle diyor, “Yas evine girme, ağıt yakmaya gitme. Onlar
için yas tutma. Çünkü bu halktan esenliğimi, sevgi dolu iyiliği ve sevecen
merhametlerimi kaldırdım.” diyor Yahve
6 “Bu ülkede büyük küçük herkes ölecek. Gömülmeyecekler. İnsanlar onlar
için ağıt yakmayacaklar, kendilerini yaralamayacaklar ya da onlar için saç
yolmayacaklar.
7 Ölü yüzünden onları teselli etmek için yas tutarken ekmek kırmayacaklar.
Babaları ya da analarına içsinler diye, insanlar onlara teselli kâsesi
vermeyecekler.”
8 “Onlarla birlikte oturup yiyip içmek için ziyafet evine girmeyeceksin.”
9 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, gözlerinizin
önünde ve sizin günlerinizde bu yerden neşe sesini, sevinç sesini, güvey sesini
ve gelin sesini sona erdireceğim.
10 Öyle olacak ki, bu halka bütün bu sözleri söylediğin zaman, sana, ‘Yahve
neden bize karşı bütün bu büyük kötülüğü söyledi?’ ya da, ‘Suçumuz nedir?’
ya da, ‘Tanrımız Yahve'ye karşı işlediğimiz günah nedir?’ diye sorunca,
11 o zaman onlara şöyle diyeceksin, ‘Çünkü atalarınız beni bıraktı,’ diyor
Yahve, ‘Başka ilâhların ardından yürüdüler, onlara hizmet ettiler, onlara
tapındılar, beni bırakıp yasamı tutmadılar.
12 Siz atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız, çünkü işte, siz de her biriniz
kendi kötü yüreğinin inatçılığı ardından yürüyorsunuz, onun için beni
dinlemiyorsunuz.
13 Bu yüzden sizi bu ülkeden, ne sizin ne de atalarınızın bilmediği bir ülkeye
atacağım. Orada gece gündüz başka ilâhlara hizmet edeceksiniz, çünkü size
lütfetmeyeceğim.’”
14 “Bundan dolayı, işte, günler geliyor,” diyor Yahve, “artık, ‘İsrael'in
çocuklarını Mısır diyarından çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için’
denilmeyecek,
15 ancak, ‘İsrael'in çocuklarını kuzey ülkesinden ve sürmüş olduğu bütün
ülkelerden çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için’ denilecek. Onları
atalarına vermiş olduğum topraklara geri getireceğim.
16 “İşte, ben birçok balıkçı göndereceğim,” diyor Yahve, “ve onları
tutacaklar. Sonra birçok avcı göndereceğim, ve her dağdan, her tepeden, kaya
kovuklarından onları avlayacaklar.
17 Çünkü gözlerim onların bütün yollarının üzerindedir. Onlar yüzümden
gizli değiller. Onların suçları gözümden gizli değil.

18 Önce suçlarının ve günahlarının iki kat karşılığını vereceğim, çünkü
tiksindirici leşleriyle ülkemi kirlettiler ve mirasımı iğrençlikleriyle
doldurdular.”
19 Yahve, gücüm, kalem,
ve sıkıntı gününde sığınağımdır,
uluslar dünyanın uçlarından sana gelecekler,
ve şöyle diyecekler,
“Atalarımız yalnızca yalanlar,
boş ve yararsız şeyler miras aldılar.
20 İnsan kendine,
ilâh olmayan ilâhlar yapar mı?”
21 “Bu yüzden işte, onlara bildireceğim,
bu kez onlara elimi ve gücümü bildireceğim.
O zaman adımın Yahve olduğunu bilecekler.”

17

1 “Yahuda’nın günahı demir kalemle,
elmas uçla yazıldı.
Yüreklerinin levhasına,
ve sunaklarının boynuzlarına kazındı.
2 Çocukları bile sunaklarını,
ve yüksek tepeler üzerindeki yeşil ağaçların yanındaki Aşera direklerini
hatırlıyorlar.
3 Ey kırdaki dağım,
senin sınırlarının hepsinde,
malını ve bütün hazinelerini,
ve yüksek yerlerini, günah yüzünden, yağmaya vereceğim.
4 Sen kendin, sana verdiğim mirasından vazgeçeceksin.
Sana bilmediğin ülkede düşmanlarına hizmet ettireceğim,
çünkü öfkemde daima yanacak ateş tutuşturdunuz.”
5 Yahve şöyle diyor:
“İnsana güvenen,
beden gücüne dayanan,
ve yüreği Yahve'den ayrılan kişi lanetlidir.
6 Çünkü o, çöldeki çalı gibidir;
iyilik geldiğinde görmeyecek,
ama çölün kurak yerlerinde,
kimsenin oturmadığı tuz diyarında oturacaktır.”
7 “Ne mutlu, Yahve'ye güvenen,
ve güveni Yahve'de olan insana.
8 Çünkü o, suların yanına dikilmiş,
köklerini ırmak kenarına yayan,
sıcak gelince korkmayan, ama yaprağı yeşil olan,
ve kuraklık yılında kaygılanmayan ağaca benzer.
Meyve vermekten geri kalmaz.
9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır,
ve fazlasıyla bozuktur.
Onu kim bilebilir?”
10 “Ben, Yahve, aklı araştırırım.
Her insana yollarına göre,
işlerinin meyvesine göre karşılık vermek için
yüreği sınarım.”

11 Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik gibi,
haksızlıkla zengin olan da öyledir.
Onlar onu günlerinin ortasında terk edecekler.
Sonu geldiğinde akılsız olacak.
12 Başlangıçtan yükseltilmiş görkemli taht,
tapınağımızın yeridir.
13 İsrael'in umudu ey Yahve,
seni bırakanların hepsi hayal kırıklığına uğrayacak.
Benden ayrılanlar yeryüzüne yazılacak,
çünkü diri suların kaynağı olan Yahve'yi bıraktılar.
14 Ey Yahve, beni iyileştir, iyileşirim.
Beni kurtar, kurtulurum;
çünkü sen benim övgümsün.
15 İşte bana,
"Yahve'nin sözü nerede?
Şimdi yerine gelsin." diye soruyorlar.
16 Ben ise senin ardından çoban olmakta acele etmedim.
Ben o kötü günü dilemedim. Biliyorsun.
Dudaklarımdan çıkanlar senin yüzünün önündeydi.
17 Benim için dehşet olma.
Kötü günde sığınağım sensin.
18 Bana zulmedenler hayal kırıklığına uğrasın,
ama beni hayal kırıklığına uğratma.
Onlar dehşete düşsün,
ama beni dehşete düşürme.
Kötü günü onların üzerine getir,
ve onları iki kat yıkımla yok et.
19 Yahve bana şöyle dedi: "Git ve Yahuda krallarının girip çıktıkları halkım çocuklarının kapısında, ve Yeruşalem'in bütün kapılarında dur.
20 Onlara şöyle de, 'Ey Yahuda kralları, bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinlerinin hepsi, bu kapılardan girenler, Yahve'nin sözünü dinleyin:
21 Yahve şöyle diyor, "Dikkatli olun, Şabat Günü yük taşımayın ve Yeruşalem kapılarından içeri getirmeyin.
22 Şabat Günü evlerinizden yük çıkarmayın. Hiçbir iş yapmayın, ama atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal kılın.
23 Ama dinlemediler. Kulaklarını döndürmediler, ama duymasınlar ve ders almasınlar diye enselerini sertleştirdiler.
24 Eğer beni dikkatle dinlerseniz," diyor Yahve, "Şabat Günü'nde bu kentin kapılarından hiçbir yük getirmeyerek, ama Şabat Günü'nü kutsal kılarak, içinde hiçbir iş yapmayarak; öyle olacak ki,
25 o zaman krallar ve beyler David'in tahtı üzerinde oturanlar, arabalara ve atlara binenler, kendileri ve beyleri, Yahuda adamları ve Yeruşalem sakinleri bu kentin kapılarından girecekler; ve bu kent daima kalacaktır.
26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalem çevresindeki yerlerden, Benyamin diyarından, ovadan, dağlık bölgeden ve Güney'den gelip, yakmalık sunular, kurbanlar, ekmek sunuları ve günnük ve şükran kurbanları getirerek Yahve'nin evine girecekler.
27 Ama eğer Şabat Günü'nü Yeruşalem kapılarından girmeyerek, yük taşımayarak Şabat Günü'nü kutsal kılmakta beni dinlemezseniz, o zaman onun kapılarında ateş tutuşturacağım ve Yeruşalem saraylarını yiyip bitirecek. Sönmeyecek.""

18

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "Kalk, çömlekçinin evine in, orada sana sözlerimi işittireceğim."
3 O zaman çömlekçinin evine indim, işte, çarklar üzerinde bir şey yapıyordu.
4 Çömlekçinin yaptığı kil kap çömlekçinin elinde bozulunca, çömlekçi hoşuna
giden ondan yeniden başka bir kap yaptı.
5 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
6 "Ey İsrael evi, size bu çömlekçinin yaptığı gibi yapamaz mıyım?" diyor
Yahve. "İşte, kil çömlekçinin elinde nasılsa, siz de benim elimde öylesiniz, ey
İsrael evi.
7 Bir ulustan ve bir krallıktan, onu söküp yıkmak ve yok etmek için söz
ettiğim anda,
8 eğer hakkında konuştuğum ulus kötülüğünden dönerse, onlara yapmayı
düşündüğüm kötülükten tövbe ederim.
9 Bir ulustan ve bir krallıktan, onu kurup dikmek için söz ettiğim anda,
10 eğer gözümde kötü olanı yaparlarsa, sözümü dinlemezlerse, onlara
iyilik edeceğimi söylediğim iyilikten tövbe ederim."
11 "Şimdi Yahuda halkına ve Yeruşalem sakinlerine söyleyip de, 'Yahve şöyle
diyor: "İşte, size kötülük tasarlıyorum, size karşı bir düzen kuruyorum. Şimdi
herkes kötü yolundan dönsün, yollarınızı ve işlerinizi düzeltin."'
12 Ama onlar, 'Boşuna,' diyorlar. 'Çünkü biz kendi tasarılarımızın ardından
yürüyeceğiz ve her birimiz yüreğimizin inatçılığının peşinden gideceğiz.'"
13 Bu yüzden Yahve şöyle diyor:
"Şimdi ulusların arasında sorun,
'Böyle şeyleri kim duymuştur?'
İsrael'in el değmemiş kızı çok korkunç bir şey yaptı.
14 Lübnan'ın karı kırın kayasından tükenecek mi?
Uzaktan akan soğuk sular kuruyacak mı?
15 Çünkü halkım beni unuttu.
Yalancı ilâhlara buhur yaktılar.
Yapılmamış, sapa yollarda yürümek üzere,
eski patikalarda, kendi yollarında tökezlettiler ki,
16 onların ülkesini şaşkınlık,
ve sürekli ıslık konusu yapsınlar.
Oradan geçen herkes şaşacak ve başını sallayacak.
17 Düşman önünde onları doğu rüzgârı gibi dağıtacağım.
Felaket gününde onlara yüz değil, arka göstereceğim.
18 O zaman şöyle dediler, "Gelin! Yeremya'ya karşı düzenler tasarlayalım;
çünkü yasa kâhinden, öğüt bilgeden, söz peygamberden kaybolmaz. Gelin,
onu dille vuralım, sözlerinden hiçbirine kulak vermeyelim."
19 Bana kulak ver, ey Yahve,
ve benimle çekişenlerin sözünü duy.
20 İyiliğe karşı kötülük mü verilmeli?
Çünkü canım için çukur kazdılar.
Senin gazabını onlardan döndürmek üzere
onlar için iyi söz söyleyeyim diye,
senin önünde nasıl durduğumu hatırla.
21 Bu yüzden çocuklarını kıtlığa teslim et,
ve onları kılıcın eline teslim et.
Karıları çocuksuz ve dul kalsın.

Erkekleri öldürülsün,
ve gençleri savaşta kılıçla vurulsun.
22 Sen üzerlerine ansızın bir ordu getirince,
evlerinden çığlık duyulsun;
çünkü beni tutmak için çukur kazdılar,
ve ayaklarım için gizli tuzaklar.
23 Ancak, ey Yahve, beni öldürmek için onların bana karşı olan bütün
niyetlerini biliyorsun.
Suçlarını bağışlama.
Önünde günahlarını silme,
önünde devrilsinler.
Öfken zamanında onlarla ilgilen.

19

1 Yahve şöyle dedi: “Git, bir çömlekçi kabı satın al, halkın ihtiyarlarından ve
kâhinlerin ihtiyarlarından birkaçını yanına al.
2 Harsit Kapısı'nın girişinde bulunan Hinnomoğlu Vadisi'ne çık, orada sana
söyleyeceğim sözleri duyur.
3 Şöyle de, ‘Yahve'nin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yeruşalem
sakinleri: İsrael’in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, “İşte, ben bu yerin
üzerine öyle bir kötülük getireceğim ki, her işitenin kulağı çınlayacak.
4 Çünkü beni terk ettiler, burayı kirlettiler, bilmedikleri başka ilâhlara
buhur yaktılar, ataları ve Yahuda kralları burayı suçsuzların kanıyla
doldurdular,
5 ve çocuklarını Baal'a yakmalık sunu olarak ateşte yakmak için Baal'ın
yüksek yerlerini yaptılar. Bunu ben buyurmadım, söylemedim, aklımdan bile
geçirmedim.
6 Bu yüzden, işte günler geliyor,” diyor Yahve, “Bu yer artık 'Tofet' ya da
'Hinnomoğlu Vadisi' olarak değil, ancak 'Kıyım Vadisi' olarak anılacak.”’”
7 ‘“‘“Yahuda ve Yeruşalem'in öğüdünü bu yerde boşa çıkaracağım. Onları
düşmanlarının önünde kılıçla, onların hayatlarına susayanların eline
düşüreceğim. Cesetlerini gökyüzünün kuşlarına, yeryüzünün hayvanlarına
yem olarak vereceğim.
8 Bu kenti şaşkınlık ve ıslık konusu yapacağım. Her geçen, başına gelen
bütün belalardan ötürü şaşıp ıslık çalacak.
9 Onlara oğullarının ve kızlarının etini yedireceğim. Düşmanlarının ve
hayatlarını arayanların kuşatması ve sıkıntısı içinde, her biri dostunun etini
yiyecek.”’”
10 “O zaman seninle birlikte giden adamların önünde kabı kıracaksın,
11 ve onlara şöyle diyeceksin, 'Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Bu halkı ve
bu kenti, nasıl ki, biri çömlekçi kabını kırar da bir daha bütünleşmez, ben de
öyle kıracağım. Gömecek yer kalmayana dek Tofet'e gömecekler.
12 Buraya ve sakinlerine şunu yapacağım,” diyor Yahve, “Bu kenti Tofet
gibi yapacağım.
13 Kirlenmiş olan Yeruşalem'in evleri ve Yahuda krallarının evleri, damları
üzerinde gökyüzü ordusunun tümüne buhur yakılmış ve başka ilâhlara dökme
sunusu dökülmüş olan o evlerin hepsi, Tofet yeri gibi olacaklar”’”
14 O zaman Yeremya, Yahve'nin kendisini peygamberlik etmesi için
gönderdiği Tofet'ten geldi. Yahve'nin evinin avlusunda durup bütün halka
şöyle dedi:

15 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'İşte, bu kente ve bütün
kasabalarına, ona karşı söylemiş olduğum bütün kötülüğü getireceğim.
Çünkü sözlerimi dinlemesinler diye enselerini sertleştirdiler.'"

20

1 Ve kâhin İmmer oğlu Paşhur, Yahve evinin baş görevlisi, Yeremya'nın bu
şeyleri peygamberlik ettiğini duydu.
2 O zaman Paşhur Peygamber Yeremya'yı dövdü ve Yahve'nin evinde
bulunan Benyamin'in yukarı kapısındaki tomruğa onu vurdu.
3 Ertesi gün Paşhur, Yeremya'yı tomruktan çıkardı. O zaman Yeremya ona,
"Yahve senin adını Paşhur değil, Magormissabib* koydu." dedi.
4 Çünkü Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben seni kendine ve bütün dostlarına
dehşet kılacağım. Onlar düşmanlarının kılıcıyla düşecekler ve gözlerin bunu
görecek. Bütün Yahuda'yı Babil Kralı'nın eline vereceğim ve onları Babil'e
sürecek ve kılıçla onları öldürecek.
5 Bu kentin bütün zenginliğini, bütün kazancını, bütün değerli şeylerini de
vereceğim, evet, Yahuda kralларının bütün hazinelerini düşmanlarının eline
vereceğim. Onları esir alacaklar, alıp Babil'e götürecekler.
6 Sen, Paşhur ve evinde oturanların hepsi sürgüne gideceksiniz. Sen ve
kendilerine yalancı peygamberlik ettiğin bütün dostların, Babil'e
geleceksin, orada öleceksin ve orada gömüleceksin.'"
7 Ey Yahve, beni kandırdın, ben de kandım.
Sen benden güçlüsün ve galip geldin.
Bütün gün alay konusu oldum.
Herkes benimle alay ediyor.
8 Çünkü ne zaman konuşsam, feryat ediyorum;
"Zorbalık ve yıkım!" diye bağırıyorum,
çünkü Yahve'nin sözü bütün gün bana utanç,
ve alay konusu oldu.
9 Eğer O'ndan söz etmeyeceğim
ya da artık O'nun adına söylemeyeceğim desem,
o zaman yüreğimde, kemiklerimin içine kapatılmış yanan bir ateş gibi olur.
İçimde tutmaktan yoruldum.
Yapamıyorum.
10 Çünkü birçoklarının çekiştirdiğini duydum:
"Her tarafta dehşet!
Düşmemi gözetleyen bütün yakın dostlarım,
"Kınayın, biz de onu kınayalım!" diyor.
"Belki kanar da ona galip geliriz,
ve ondan öcümüzü alırız."
11 Ama Yahve korkunç bir yiğit gibi benimle birliktedir.
Bu yüzden bana zulmedenler tökezleyecek ve galip gelmeyecekler.
Akıllıca davranmadıkları için,
asla unutulmayacak sonsuz bir rezaletle,
bütünüyle hayal kırıklığına uğrayacaklar.
12 Ama ey sen, doğruları sınayan,
yüreği ve düşünceyi gören Ordular Yahvesi,
onlardan alacağın öcü göreyim,
çünkü davamı sana açıkladım.

* **20:3** "Magormissabib" "dehşetle çevrili" anlamına geliyor

13 Yahve'ye ezgiler söyleyin!
Yahve'yi övün,
çünkü yoksulun canını kötülük edenlerin elinden kurtardı.
14 Doğduğum gün lanetli olsun.
Annemin beni doğurduğu gün kutsanmasın.
15 Babama, "Sana bir oğlan doğdu" diye haber getiren,
ve onu çok sevindiren adam lanetli olsun.
16 Bu adam, Yahve'nin tövbe etmeyerek yıktığı kentler gibi olsun.
Sabahleyin çığlık,
öğleyin de bağırış duysun.
17 Çünkü beni rahimde öldürmedi.
Böylece annem mezarım olurdu,
ve rahmi her zaman büyük kalırdı.
18 Günlerim utançla tükensin diye,
neden rahimden zahmet ve keder görmek için çıktım?

21

1 Kral Sidkiya'nın Malkiya oğlu Paşhur'u ve Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderdiği zaman, Yeremya'ya Yahve'den gelen söz şöyleydi:
2 "Lütfen bizim için Yahve'ye sor; çünkü Babil Kralı Nebukadnetsar bize karşı savaşıyor. Belki Yahve bizim için bütün şaşılası işlerine göre yapar da, o bizden çekilir."
3 O zaman Yeremya onlara şöyle dedi: "Sidkiya'ya söyleyin:
4 'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, "İşte, Babil Kralı'na ve sizi surların dışında kuşatmış olan Keldaniler'e karşı elinizdeki savaş silahlarını geri çevireceğim; onları bu kentin ortasına toplayacağım.
5 Ben kendim size karşı uzanmış elle ve güçlü kolla, öfkeyle, gazapla ve büyük bir kızgınlıkla savaşacağım.
6 Bu kentin sakinlerini, insanı da hayvanı da vuracağım. Büyük bir salgın hastalıktan ölecekler.
7 O zaman," diyor Yahve, "Yahuda Kralı Sidkiya'yı, hizmetkârlarını ve halkı salgın hastalıktan, kılıçtan ve kıtlıktan ve bu kentte kalanları Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline, düşmanlarının eline ve hayatlarını arayanların eline teslim edeceğim. Onları kılıçtan geçirecek. Onları esirgemeyecek, onlara acımayacak ve merhamet etmeyecek.'"'
8 "Bu halka diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor: "İşte, yaşam yolunu ve ölüm yolunu önünüze koyuyorum.
9 Bu kentte kalan kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla ölecek. Ama çıkıp sizi kuşatan Keldaniler'e geçen yaşayacak ve kaçıp hayatını kurtaracak.
10 Çünkü ben bu kente iyilik için değil, kötülük için yüzümü çevirdim." diyor Yahve. "Babil Kralı'nın eline verilecek ve onu ateşle yakacak.'"'
11 "Yahuda Kralı'nın evi için, Yahve'nin sözünü dinleyin:
12 Ey David evi, Yahve şöyle diyor,
'Sabahleyin adaleti yerine getirin,
soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın,
yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden öfkem ateş gibi çıkar,
ve onu söndürebilecek kimse olmaz.
13 İşte, ey sen vadide,
ovanın kayasında oturan,
ben sana karşıyım.' diyor Yahve.
'"Bize karşı kim inebilir?"

Ya da, “Evlerimize kim girebilir?” diyen sizler.
14 İşlerinizin ürününe göre sizi cezalandıracağım.' diyor Yahve.
'Ve onun ormanında ateş yakacağım,
ve etrafındaki her şeyi yiyip bitirecek.'”

22

1 Yahve şöyle dedi: “Yahuda Kralı'nın evine in ve orada şu sözü söyle:
2 'Ey Yahuda Kralı, David tahtı üzerinde oturan, sen, hizmetkârların ve bu
kapılardan giren halkın, Yahve'nin sözünü dinleyin.
3 Yahve şöyle diyor: “Adaleti ve doğruluğu yerine getirin, soyguna uğrayanı
zorbanın elinden kurtarın. Haksızlık yapmayın. Yabancıya, yetime ve dul
kadına zorbalık etmeyin. Bu yerde suçsuz kanı dökmeyin.
4 Çünkü eğer bunu gerçekten yaparsanız, o zaman David tahtı üzerinde
oturan krallar, savaş arabalarına ve atlarına binerek, hizmetkârlarıyla ve
halklarıyla birlikte bu evin kapılarından girecekler.
5 Ama eğer bu sözleri dinlemezseniz, kendi üzerime ant içerim ki,” diyor
Yahve, “bu ev harap olacak.”””
6 Çünkü Yahve, Yahuda Kralı'nın evi için şöyle diyor:
“Sen benim için Gilad'sın,
Lübnan'ın başı.
Ancak seni kesinlikle bir çöl,
içinde kimsenin oturmadığı kentler yapacağım.
7 Sana karşı, her biri silahlarıyla,
yok ediciler hazırlayacağım,
ve senin seçme sedirlerini kesecekler,
ve onları ateşe atacaklar.”
8 “Birçok ulus bu kentin yanından geçip her biri komşusuna, 'Yahve neden
bu büyük kente bunu yaptı?' diye soracak.
9 O zaman, 'Çünkü Tanrıları Yahve'nin antlaşmasını bıraktılar, başka ilâhlara
taptılar ve onlara hizmet ettiler' diye yanıt verecekler.”
10 Ölen için ağlamayın.
Onun için ağıt yakmayın;
ancak giden için acı acı ağlayın,
çünkü bir daha geri dönmeyecek,
ve memleketini görmeyecek.
11 Çünkü Yahve, babası Yoşiya yerine krallık yapan ve buradan çıkıp giden
Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Şallum hakkında şöyle diyor: “Bir daha oraya
dönmeyecek.
12 Ama kendisini sürgün götürmüş oldukları yerde ölecek. Bir daha bu
ülkeyi görmeyecek.”
13 “Evini haksızlıkla,
ve odalarını adaletsizlikle yapan,
komşusunu bedava çalıştırıp
ücretini ona vermeyen,
14 'Kendime geniş ev, ferah odalar yapacağım' deyip,
kendisine sedir kaplamalı ve kırmızıya boyanmış pencereler kesen
o adamın vay haline.”
15 “Sedirde üstün olmaya gayret ettiğin için mi krallık edeceksin?
Baban yiyip içmedi mi,
adalet ve doğruluk yapmadı mı?

O zaman kendisi için iyi oldu.
16 Yoksulun ve muhtacın davasını gördü,
bu yüzden iyi oldu.
Beni bilmek bu değil mi?"
diyor Yahve.
17 "Ama gözlerin ve yüreğin yalnızca açgözlülüğün,
suçsuz kan dökmek,
zulüm ve zorbalık yapmak içindir."
18 Bu nedenle Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim hakkında Yahve şöyle diyor:
"Onun için 'Ah kardeşim!'
Ya da 'Vah kız kardeşim!' diye ağıt yakmayacaklar.
Onun için 'Ah efendim!'
Ya da 'Vah onun görkemi!' diye ağıt yakmayacaklar.
19 Bir eşeğin gömüldüğü gibi gömülecek,
Yeruşalem kapılarının ötesine sürülüp atılacak."
20 "Lübnan'a çık da feryat et.
Başan'da sesini yükselt,
Avarim'den feryat et;
Çünkü bütün oynaşların mahvoldu.
21 Seninle bolluğunda konuştum,
ama sen, 'Dinlemeyeceğim' dedin.
Gençliğinden beri yolun bu oldu,
sözüme itaat etmedin.
22 Rüzgâr bütün çobanlarını besleyecek,
ve oynaşların sürgüne gidecek.
O zaman mutlaka bütün kötülüklerinden dolayı
utanacak ve aşağılanacaksın.
23 Yuvasını sedir ağaçlarında yapan,
ey Lübnan'da oturan sen,
doğum yapan kadının ağrısı gibi, sana sancılar geldiğinde,
ne kadar çok acınacak halde olacaksın!"
24 "Varlığım hakkı için," diyor Yahve, "Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Koniya sağ elimdeki mühür yüzüğü bile olsaydı, seni oradan yine de çıkarırdım.
25 Seni hayatını arayanların eline, korktuğun kişilerin eline, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın ve Keldaniler'in eline vereceğim.
26 Seni doğuran annenle birlikte, doğmadığınız başka bir ülkeye atacağım; ve orada öleceksiniz.
27 Ama oraya, canlarının dönmeyi özlediği ülkeye geri dönmeyecekler."
28 Bu adam Koniya hor görülen kırık bir kap mıdır?
Hiç kimsenin beğenmediği bir kap mıdır?
Neden kendisi ve soyu dışarı atıldı,
ve bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?
29 Ey yeryüzü, yeryüzü,
Yahve'nin sözünü dinle, ey yeryüzü!
30 Yahve şöyle diyor:
"Bu adamı çocuksuz,
kendi günlerinde başarılı olmayacak bir adam olarak kaydedin;
çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak,
David'in tahtı üzerinde oturup
Yahuda'da hüküm sürmeyecek."

23

1 “Otlağımın koyunlarını yok eden ve dağıtan çobanların vay haline!” diyor
Yahve.
2 Bu yüzden İsrael'in Tanrısı Yahve, halkımı güden çobanlara karşı şöyle
diyor: “Siz sürümü dağıttınız, onları kovdunuz ve onları ziyaret etmediniz.
İşte, işlerinizin kötülüğünü ziyaret edeceğim.” diyor Yahve.
3 “Kendilerini sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün arta kalanını
toplayacağım ve onları ağıllarına geri getireceğim; ve verimli olacaklar ve
çoğalacaklar.
4 Üzerlerine onları güdecek çobanlar koyacağım. Artık korkmayacaklar,
dehşete düşmeyecekler, hiçbiri eksilmeyecek.” diyor Yahve.
5 “İşte, günler geliyor,” diyor Yahve,
“David'e doğru bir Dal çıkaracağım;
ve kral olarak hüküm sürecek, bilgece davranacak,
ve ülkede adaleti ve doğruluğu yerine getirecek.
6 Onun günlerinde Yahuda kurtulacak,
ve İsrael güvenlik içinde oturacak.
Onu çağıracakları ad şudur:
Yahve doğruluğumuzdur.”
7 “Bu yüzden, işte, günler geliyor,” diyor Yahve, “artık, ‘İsrael'in çocuklarını
Mısır diyarından çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için’ demeyecekler;
8 ama, ‘İsrael evinin soyunu kuzey ülkesinden, kendilerini sürmüş olduğum
bütün ülkelerden çıkarmış ve getirmiş olan Yahve'nin varlığı hakkı için’
diyecekler. O zaman kendi topraklarında oturacaklar.”
9 Peygamberlere gelince:
İçimdeki yüreğim kırık.
Bütün kemiklerim titriyor.
Yahve yüzünden,
ve O'nun kutsal sözleri yüzünden
sarhoş ve şarabın yendiği bir adam gibiyim.
10 “Çünkü ülke zina edenlerle dolu;
çünkü lanet yüzünden ülke yas tutuyor.
Çölün otlakları kurudu.
Onların yolu kötü,
ve onların gücü doğru değil;
11 Çünkü peygamber de, kâhin de tanrısızdır.
Evet, evimde onların kötülüğünü buldum.” diyor Yahve.
12 “Bu yüzden onların yolu kendilerine karanlıkta kaygan yerler gibi olacak.
Kovulup orada düşecekler;
çünkü onların üzerine kötülük getireceğim.”
Onların ziyaret yılını getireceğim, diyor Yahve.
13 “Samariya peygamberlerinde delilik gördüm.
Baal adına peygamberlik ettiler,
ve halkım İsrael'i saptırdılar.
14 Yeruşalem peygamberlerinde de korkunç bir şey gördüm:
Zina ediyorlar ve yalanlar içinde yürüyorlar.
Kötülük yapanların ellerini güçlendiriyorlar,
öyle ki, kimse kötülüğünden dönmüyor.
Hepsi bana Sodom gibi,
onun sakinleri de Gomora gibi oldular.”
15 Bu nedenle, Ordular Yahvesi peygamberler hakkında şöyle diyor:

“İşte, onları pelin otu ile besleyeceğim,
ve onlara zehirli su içireceğim;
çünkü tanrısızlık Yeruşalem peygamberlerinden bütün ülkeye yayıldı.”
16 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
“Size peygamberlik eden peygamberlerin sözlerini dinlemeyin.
Size boş şeyler öğretiyorlar.
Yahve'nin ağzından değil,
kendi yüreklerinin görümünü söylüyorlar.
17 Beni hor görenlere durmadan,
'Yahve, “Size esenlik gelecek” dedi' diyorlar;
ve yüreğinin inatçılığında yürüyen herkese,
'Üzerinize kötülük gelmeyecek' diyorlar.
18 Çünkü Yahve'nin topluluğunda kim durdu ki,
sözünü fark edip duysun?
Sözümü kim dinledi de duydu?
19 İşte, Yahve'nin fırtınası, gazabı çıktı.
Evet, bir kasırga!
Kötülerin başına patlayacak.
20 Yahve'nin öfkesi, yüreğinin tasarılarını yerine getirip
onu gerçekleştirinceye kadar geri dönmeyecek.
Son günlerde bunu çok iyi anlayacaksın.
21 Ben bu peygamberleri göndermedim, yine de onlar koştular.
Onlara söylemedim, yine de onlar peygamberlik ettiler.
22 Ama topluluğumda durmuş olsalardı,
o zaman sözlerimi halkıma duyururlardı,
ve onları kötü yollarından,
ve işlerinin kötülüğünden döndürürlerdi.”
23 “Ben yakındaki Tanrı'yım da,
uzaktaki Tanrı değil miyim?” diyor Yahve.
24 “Gizli yerlerde kim saklanabilir ki,
ben onu göremeyeyim?” diyor Yahve.
“Ben göğü ve yeri doldurmuyor muyum?” diyor Yahve.
25 “Benim adımla yalan peygamberlik eden peygamberlerin, ‘Bir düş gördüm! Bir düş gördüm!’ dediklerini duydum.
26 Yalan peygamberlik eden peygamberlerin, kendi yüreklerinin aldatmacası olan bu şey, peygamberlerin yüreğinde ne zamana kadar olacak?
27 Her biri komşusuna anlattıkları düşlerle halkıma adımı unutturmak istiyorlar, tıpkı atalarının Baal yüzünden adımı unuttukları gibi.
28 Düşü olan peygamber düş anlatsın; sözüme sahip olan, sözümü sadakatle söylesin. Buğdayın yanında saman nedir?” diyor Yahve.
29 “Benim sözüm ateş gibi, kayayı parçalayan çekiç gibi değil mi?” diyor Yahve.
30 “Bu yüzden, işte, peygamberlere karşıyım,” diyor Yahve, “her biri sözlerimi komşusundan çalıyor.
31 İşte, ben peygamberlere karşıyım,” diyor Yahve, “kendi dillerini kullanıp, 'O diyor' diyenlere.
32 İşte, ben yalan düşler peygamberlik edenlere karşıyım,” diyor Yahve, “onları anlatıp yalanlarıyla ve boş övünmeleriyle halkımı saptırıyorlar; ama

ben onları göndermedim, ya da buyurmadım. Bu halka hiçbir yararları yok."
diyor Yahve.
33 "Bu halk, ya da peygamber, ya da kâhin sana, 'Yahve'den gelen haber
nedir?' diye sorduğunda, sen de onlara, "'Ne haberi? Sizi üstümden
atacağım," diyor Yahve.' diyeceksin.
34 'Yahve'den gelen haber' diyen peygambere, kâhine ve halka gelince,
ben o adamı ve onun ev halkını cezalandıracağım.
35 Herkes kendi komşusuna ve herkes kendi kardeşine, 'Yahve ne yanıt
verdi?' ve 'Yahve ne dedi?' diyecek.
36 Artık Yahve'den gelen haberi anmayacaksınız, çünkü herkesin sözü
kendi haberi olacak; çünkü siz diri Tanrı'nın, Ordular Yahvesi'nin sözlerini
çarpıttınız.
37 Peygambere, 'Yahve sana ne yanıt verdi?' ve 'Yahve ne söyledi?'
diyeceksiniz.
38 "Yahve'den gelen haber" deseniz de, bu yüzden Yahve şöyle diyor:
'Mademki siz bu söz, 'Yahve'den gelen haberdir' diyorsunuz ve ben sizi,
'Yahve'den gelen haber' dememenizi söyleyerek gönderdim.
39 Bu yüzden işte, sizi tümüyle unutacağım ve sizi, size ve atalarınıza
verdiğim kentle birlikte önümden atacağım.
40 Üzerinize sonsuz bir utanç ve unutulmayacak, sürekli aşağılanma
getireceğim.' "

24

1 Yahve bana gösterdi ve işte, Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda Kralı
Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Yahuda beylerini, zanaatkârları ve
demircileri Yeruşalem'den sürgün edip Babil'e götürdükten sonra, Yahve'nin
tapınağının önüne konmuş iki sepet incir vardı.
2 Bir sepette, ilk olgunlaşmış incirler gibi çok iyi incirler vardı; öbür
sepette ise yenmeyecek kadar kötü, çok kötü incirler vardı.
3 O zaman Yahve bana, "Ne görüyorsun, Yeremya?" diye sordu.
"İncirler" dedim. "İyi incirler çok iyi, kötüler ise yenmeyecek kadar çok
kötü."
4 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
5 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Bu iyi incirler gibi, bu yerden
Keldaniler ülkesine gönderdiğim Yahuda sürgünlerini de iyi sayacağım.
6 Çünkü gözlerim iyilik için onların üzerinde olacak ve onları bu ülkeye geri
getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım. Onları dikeceğim,
sökmeyeceğim.
7 Onlara, beni, Yahve olduğumu bilmeleri için yürek vereceğim. Onlar
benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün
yürekleriyle bana dönecekler."'
8 " 'Yenmeyecek kadar çok kötü olan incirler gibi,' muhakkak diyor Yahve,
'Yahuda Kralı Sidkiya'yı, onun beylerini, bu diyarda Yeruşalem'in kalanını
ve Mısır ülkesinde oturanları da öyle teslim edeceğim.
9 Kötülük için, onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya
savrulmaya, onları süreceğim her yerde utanç, özdeyiş, alay konusu ve
lanetlik olmaya teslim edeceğim.
10 Kendilerine ve atalarına verdiğim ülkeden yok olana dek onların arasına
kılıç, kıtlık ve salgın hastalık göndereceğim.'"

25

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında (bu, Babil Kralı
Nebukadnetsar'ın birinci yılıydı), Yahuda halkının tümü hakkında
Yeremya'ya gelen söz şudur:
2 Peygamber Yeremya bunu Yahuda halkının tümüne ve Yeruşalem
sakinlerinin tümüne söyledi:
3 Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın on üçüncü yılından bu yana, yani
yirmi üç yıldır, Yahve'nin sözü bana geldi, ve ben erken davranıp söyleyerek,
size söyledim; ama siz dinlemediniz.
4 Yahve bütün peygamber hizmetkârlarını erken davranıp onları size
gönderdi. Ama siz dinlemediniz ve duymak için kulak vermediniz.
5 Şöyle dedi: "Şimdi herkes kötü yolundan ve işlerinin kötülüğünden dönsün.
Yahve'nin size ve atalarınıza eskiden beri ve sonsuza dek verdiği ülkede
oturun.
6 Başka ilâhların ardınca gidip onlara hizmet etmeyin, onlara tapmayın.
Ellerinizin işiyle beni öfkelendirmeyin. O zaman size zarar vermem."
7 "Ancak ellerinizin işiyle, kendi zararınıza beni öfkelendirmek için beni
dinlemediniz" diyor Yahve.
8 Bu yüzden Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Sözlerimi dinlemediğiniz için,
9 işte, gönderip kuzeydeki bütün boyları alacağım," diyor Yahve, "ve
hizmetkârım Babil Kralı Nebukadnetsar'a gönderip onları bu ülkeye,
sakinlerine ve çevredeki bütün bu uluslara karşı getireceğim. Onları
tamamen yok edeceğim ve onları şaşılacak, ıslık çalınacak şey ve ebedi
harabeler edeceğim.
10 Ve onlardan neşe sesini ve sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini,
değirmen taşlarının sesini ve kandil ışığını alacağım.
11 Bütün bu ülke harabe ve şaşılacak yer olacak; ve bu uluslar Babil
Kralı'na yetmiş yıl hizmet edecekler."
12 "Yetmiş yıl tamamlanınca, Babil Kralı'nı ve o ulusu suçlarından ötürü
cezalandıracağım" diyor Yahve. "Keldaniler ülkesini sonsuza dek harabe
edeceğim.
13 O ülkenin üzerine, ona karşı söylediğim bütün sözlerimi, Yeremya'nın
bütün uluslara karşı peygamberlik ettiği bu kitapta yazılanların hepsini
getireceğim.
14 Çünkü birçok ulus ve büyük krallar onları, kendileri için onları köle
yapacaklar. Onlara yaptıklarına ve ellerinin işlerine göre karşılık vereceğim."
15 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve bana şöyle diyor: "Bu öfke şarabı kâsesini
elimden al ve seni göndereceğim bütün uluslara içir.
16 İçecekler, ileri geri sallanacaklar ve aralarına göndereceğim kılıç
yüzünden çıldıracaklar."
17 O zaman kâseyi Yahve'nin elinden aldım ve Yahve'nin beni gönderdiği
bütün uluslara içirdim:
18 Yeruşalem ve Yahuda kentlerine, krallarına ve beylerine, onları bugün
olduğu gibi bir harabe, şaşılacak, ıslık çalınacak şey ve lanetlik yapmak için;
19 Mısır Kralı Firavuna, hizmetkârlarına, beylerine ve bütün halkına;
20 ve bütün karışık halka, ve Uts diyarının bütün krallarına, Filistliler'in
bütün krallarına, Aşkelon'a, Gaza'ya, Ekron'a ve Aşdod'un artakalanına;
21 Edom'a, Moav'a ve Ammon'un çocuklarına;
22 ve bütün Sur krallarına, bütün Sayda krallarına ve denizin ötesindeki
adanın krallarına;

23 Dedan'a, Tema'ya, Buz'a ve sakallarının köşeleri kesilmiş olanların
hepsine;
24 ve bütün Arabistan krallarına, çölde oturan bütün karışık halkların
krallarına;
25 ve bütün Zimri krallarına, bütün Elam krallarına, bütün Med krallarına;
26 ve bütün kuzey krallarına, uzak ve yakın, sırayla; ve yeryüzünde bulunan
bütün dünya krallıklarına içirdim. Şeşak Kralı onların ardından içecektir.

27 "Onlara diyeceksin, 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle diyor: "İçin
de sarhoş olun, kusun ve aranıza göndereceğim kılıç yüzünden düşüp bir daha
kalkmayın.'"
28 Eğer elinizdeki kâseyi alıp içmek istemezlerse, o zaman onlara
diyeceksin, 'Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Kesinlikle içeceksiniz.
29 Çünkü işte, adımla çağırılan kentte kötülük yapmaya başlıyorum; ve siz
tamamen cezasız mı kalmalısınız? Cezasız kalmayacaksınız; çünkü
yeryüzünde oturanların hepsinin üzerine kılıç çağıracağım, diyor Ordular
Yahvesi.'"'"
30 "Bu yüzden onlara karşı bütün bu sözleri peygamberlik et ve onlara
şöyle de,

"'Yahve yüksekten kükreyecek,
kutsal meskeninden sesini duyuracak.
Ağılına karşı güçlü bir şekilde kükreyecek.
Üzüm çiğneyenler gibi,
yeryüzü sakinlerinin hepsine karşı bağıracak.
31 Gürültü yeryüzünün ucuna kadar varacak;
çünkü Yahve'nin uluslarla davası var.
Bütün insanlıkla yargıya girecek.
Kötülere gelince, onları kılıca verecek.'" diyor Yahve."
32 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
"İşte, kötülük ulustan ulusa çıkacak,
ve yeryüzünün uçlarından büyük bir kasırga kopacak."
33 O gün, Yahve'nin öldürdükleri yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna
kadar olacak. Onlar için ağıt yakılmayacak. Toplanmayacak ya da
gömülmeyecekler. Toprağın yüzeyinde gübre olacaklar.
34 Ey çobanlar, uluyun ve feryat edin.
Ey sürüye baş olanlar, tozda yuvarlanın;
çünkü kıyım ve dağılma günleriniz doldu,
ve güzel bir çömlek gibi düşeceksiniz.
35 Çobanlar kaçamayacak,
sürü önderi kaçıp kurtulamayacak.
36 Çobanların feryat sesi,
ve sürüye baş olanın uluması,
çünkü Yahve onların otlaklarını yok ediyor.
37 Yahve'nin kızgın öfkesi yüzünden
esenlik ağılları susturuldu.
38 Aslan gibi inini terk etti;
çünkü onların diyarı, zulmün şiddetinden ve öfkesinin kızgınlığından
dolayı,
şaşılacak bir duruma geldi.

26

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında,
Yahve'den şu söz geldi:
2 "Yahve şöyle diyor: 'Yahve'nin evinin avlusunda dur ve Yahve'nin
evinde tapınmak için gelen bütün Yahuda kentlerine, onlara söylemeni
buyurduğum bütün sözleri söyle. Tek söz eksiltme.
3 Belki dinlerler ve herkes kötü yolundan döner de, yaptıkları kötülük
yüzünden ben de kendilerine yapmayı tasarladığım kötülükten vazgeçerim.'"
4 Onlara diyeceksin: "Yahve şöyle diyor: 'Eğer beni dinlemez, önünüze
koyduğum yasamda yürümezseniz,
5 erken davranıp gönderdiğim, kendilerini size gönderdiğim peygamber
hizmetkârlarımın sözlerini dinlemezseniz—ama siz dinlemediniz—
6 o zaman bu evi Şilo gibi yapacağım, bu kenti yeryüzündeki bütün uluslar
için lanetlik yapacağım.'"
7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk, Yeremya'nın Yahve'nin evinde bu
sözleri söylediğini duydular.
8 Yeremya Yahve'nin kendisine bütün halka söylemesini buyurmuş olduğu
her şeyi bitirince, kâhinler, peygamberler ve bütün halk onu yakalayıp,
"Kesinlikle öleceksin!" dediler.
9 "Neden Yahve'nin adıyla, 'Bu ev Şilo gibi olacak, bu kent de harap olacak,
içinde oturan olmayacak' diye peygamberlik ettin?" Bütün halk Yahve'nin
evinde Yeremya'nın çevresinde toplandı.
10 Yahuda beyleri bunları duyunca, kral evinden Yahve'nin evine geldiler
ve Yahve'nin evinin Yeni Kapısı girişinde oturdular.
11 O zaman kâhinler ve peygamberler beylere ve bütün halka, "Bu adam
ölümü hak etti, çünkü kulaklarınızla duyduğunuz gibi bu kente karşı
peygamberlik etti" dediler.
12 O zaman Yeremya bütün beylere ve bütün halka söyleyip, "Yahve beni
bu eve karşı ve bu kente karşı duyduğunuz bütün sözleri peygamberlik
etmem için gönderdi" dedi.
13 "Şimdi bu yüzden yollarınızı ve işlerinizi düzeltin ve Tanrınız Yahve'nin
sözüne itaat edin; o zaman Yahve size karşı söylediği kötülükten vazgeçecek.
14 Ama bana gelince, işte, sizin elinizdeyim. Gözünüzde bana iyi ve doğru
olanı yapın.
15 Ancak şunu kesinlikle bilin ki, beni öldürürseniz, suçsuz kanını kendi
üzerinize, bu kentin ve onun sakinleri üzerine getirmiş olursunuz. Çünkü
gerçekte, Yahve beni size bütün bu sözleri kulağınıza söylemek için gönderdi."
16 O zaman beyler ve bütün halk kâhinlere ve peygamberlere, "Bu adam
ölüm cezasını hak etmiyor; çünkü Tanrımız Yahve'nin adıyla bizimle
konuştu" dediler.
17 O zaman ülkenin ihtiyarlarından bazıları kalkıp bütün halk topluluğuna
şöyle dediler:
18 "Moreşetli Mika, Yahuda Kralı Hizkiya zamanında peygamberlik etti;
bütün Yahuda halkına söyleyip dedi: 'Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"'Siyon tarla gibi sürülecek,
ve Yeruşalem taş yığınına dönecek,
evin bulunduğu dağ ormanın yüksek yerleri gibi olacak.'
19 Yahuda Kralı Hizkiya ve bütün Yahuda onu öldürdü mü? O, Yahve'den
korkmadı mı, Yahve'nin lütfunu dilemedi mi, Yahve onlara karşı söylediği
felaketten vazgeçmedi mi? Bu yolla kendi canlarımıza büyük kötülük yapmış
oluruz!'"'

20 Kiryat Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında Yahve'nin adıyla
peygamberlik eden bir adam daha vardı. Yeremya'nın bütün sözlerine göre
bu kente ve bu ülkeye karşı peygamberlik etti.
21 Kral Yehoyakim, bütün yiğitleri ve bütün beyleri onun sözlerini
duyunca, kral onu öldürmek istedi. Ama Uriya bunu işitince korkup kaçtı ve
Mısır'a gitti.
22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim, Akbor oğlu Elnatan'ı ve onunla birlikte
bazı adamları Mısır'a gönderdi.
23 Uriya'yı Mısır'dan alıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla
öldürdü ve cesedini sıradan insanların mezarlarına attı.
24 Ama, onu halkın eline verip öldürmesinler diye, Şafan oğlu Ahikam'ın eli
Yeremya'yla birlikteydi.

27

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında,
Yahve'den Yeremya'ya şu söz geldi,
2 Yahve bana şöyle diyor: “Bağlar ve boyunduruklar yap, onları boynuna
koy.
3 Sonra bunları Yeruşalem'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen habercilerin
eliyle Edom Kralı'na, Moav Kralı'na, Ammon'un çocuklarının Kralı'na, Sur
Kralı'na ve Sayda Kralı'na gönder.
4 Efendilerine şu buyruğu ver: 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle
diyor: “Efendilerinize şunu söyleyin:
5 'Yeryüzünü, yeryüzündeki insanları ve hayvanları büyük gücümle ve
uzanmış kolumla yarattım. Onu gözümde doğru olana veririm.
6 Şimdi bütün bu diyarları hizmetkârım Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline
verdim. Kır hayvanlarını da kendisine hizmet etsinler diye verdim.
7 Bütün uluslar, oğluna ve oğlunun oğluna, kendi ülkesinin zamanı gelinceye
kadar ona hizmet edecekler. O zaman birçok ulus ve büyük krallar onu
kendilerine köle yapacaklar.'”””
8 “'“'Öyle olacak ki, Babil Kralı Nebukadnetsar'a hizmet etmeyen,
boyunlarını Babil Kralı'nın boyunduruğu altına sokmayan ulusu ve krallığı,
ben onları onun eliyle bitirinceye kadar, kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla
cezalandıracağım' diyor Yahve.
9 'Ama siz, size, “Babil Kralı'na hizmet etmeyeceksiniz” diye söyleyen
peygamberlerinizi, falcılarınızı, düşlerinizi, medyumlarınızı ve büyücülerinizi
dinlemeyin.
10 Çünkü sizi ülkenizden uzaklaştırmak için, ve ben sizi süreyim ve yok
olasınız diye size yalan peygamberlik ediyorlar.
11 Ama boynunu Babil Kralı'nın boyunduruğu altına sokan ve ona hizmet
eden ulusu, işte o ulusu kendi ülkesinde bırakacağım.' diyor Yahve. 'Ve onu
işleyecek ve orada oturacaklardır.'”””
12 Bütün bu sözlere göre Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyleyip dedim,
“Boyunlarınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına sokun, ona ve halkına
hizmet edin ve yaşayın.
13 Sen ve halkın, Yahve'nin Babil Kralı'na hizmet etmeyen uluslar
hakkında söylediği gibi, kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla niçin ölesiniz?
14 Size, 'Babil Kralı'na hizmet etmeyeceksiniz' diye söyleyen
peygamberlerin sözlerini dinlemeyin; çünkü size yalan peygamberlik
ediyorlar.

15 Çünkü ben onları göndermedim," diyor Yahve, "ama sizi süreyim de, siz
ve size peygamberlik eden peygamberler yok olasınız diye, benim adımla
yalan peygamberlik ediyorlar."
16 Ve kâhinlere ve bütün bu halka söyleyip dedim, Yahve şöyle diyor, "Size
peygamberlik eden peygamberlerinizin sözlerini dinlemeyin. 'İşte,
Yahve'nin evinin kapları yakında Babil'den geri getirilecek' diyorlar. Çünkü
onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.
17 Onları dinlemeyin. Babil Kralı'na hizmet edin ve yaşayın. Bu kent
neden harap olsun?
18 Ama onlar eğer peygamberlerse ve Yahve'nin sözü onlarla ise, şimdi
Yahve'nin evinde, Yahuda Kralı'nın evinde ve Yeruşalem'de kalan kapların
Babil'e götürülmesin diye Ordular Yahvesi'ne yalvarsınlar.
19 Çünkü Ordular Yahvesi, direkler, deniz, ayaklıklar ve bu kentte kalan
diğer kaplar hakkında şöyle diyor:
20 Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve
Yahuda ve Yeruşalem'in bütün soylularını Yeruşalem'den Babil'e sürgün
ettiğinde almamış olduğu,
21 evet, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, Yahve'nin evinde, Yahuda
Kralı'nın evinde ve Yeruşalem'de kalan kaplar hakkında şöyle diyor:
22 Yahve, 'Bunlar Babil'e götürülecek ve ben onları ziyaret edeceğim güne
dek orada kalacaklar' diyor. 'O zaman onları çıkarıp buraya geri
getireceğim.'"

28

1 Aynı yıl, Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılın
beşinci ayında, Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya, Yahve'nin evinde,
kâhinlerin ve bütün halkın önünde bana şöyle dedi:
2 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'Babil Kralı'nın
boyunduruğunu kırdım.
3 İki bütün yıl içinde, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın buradan alıp Babil'e
götürmüş olduğu Yahve'nin evinin bütün kaplarını buraya geri getireceğim.
4 Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Babil'e giden bütün Yahuda
sürgünlerini buraya geri getireceğim,' diyor Yahve; 'çünkü Babil Kralı'nın
boyunduruğunu kıracağım.'"
5 O zaman Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve Yahve'nin evinde duran
bütün halkın önünde Peygamber Hananya'ya şöyle dedi:
6 Peygamber Yeremya da, "Amin! Yahve öyle yapsın! Yahve evinin
kaplarını, sürgündekilerin hepsini Babil'den buraya geri getirmek için
peygamberlik ettiğin sözleri Yahve yerine getirsin." dedi.
7 "Yine de şimdi, kulağına ve bütün halkın kulağına söylemekte olduğum şu
sözü dinle:
8 Benden ve senden önce olan peygamberler, eskiden birçok ülkeye ve
büyük krallıklara karşı savaş, kötülük ve salgın hastalık peygamberlik ettiler.
9 Esenliği peygamberlik eden peygambere gelince, peygamberin sözü
yerine gelince, o zaman Yahve'nin onu gerçekten göndermiş olduğu
bilinecektir."
10 O zaman Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynundaki
boyunduruğu alıp kırdı.

11 Hananya bütün halkın önünde söyleyip dedi: “Yahve şöyle diyor: 'Babil
Kralı Nebukadnetsar'ın boyunduruğunu iki bütün yıl içinde bütün ulusların
boynundan böyle kıracağım.'” Sonra Peygamber Yeremya yoluna gitti.
12 Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruğu kırdıktan
sonra, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
13 “Git, Hananya'ya söyleyip de, 'Yahve şöyle diyor, “Sen odun
boyunduruğu kırdın, ama onun yerine demir boyunduruk yaptın.”
14 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, “Babil Kralı
Nebukadnessar'a hizmet etsinler diye bütün bu ulusların boynuna demir
boyunduruk koydum; ve ona hizmet edecekler. Kır hayvanlarını da ona
verdim.”””
15 O zaman Peygamber Yeremya, Peygamber Hananya'ya şöyle dedi:
“Dinle, ey Hananya! Seni Yahve göndermedi, ama sen bu halkı bir yalana
güvendiriyorsun.
16 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, 'İşte, seni yeryüzünden kovacağım. Bu yıl
öleceksin, çünkü Yahve'ye karşı isyan konuştun.'”
17 Böylece Peygamber Hananya aynı yılın yedinci ayında öldü.

29

1 Şimdi Peygamber Yeremya'nın Yeruşalem'den sürgündeki ihtiyarların geri
kalanına, kâhinlere, peygamberlere ve Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'den
Babil'e sürmüş olduğu bütün halka gönderdiği mektubun sözleri şunlardır:
2 (Kral Yekonya, ana kraliçe, hadımlar, Yahuda ve Yeruşalem beyleri,
zanaatkârlar ve demirciler Yeruşalem'den ayrıldıktan sonra),
3 Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle (Yahuda Kralı Sidkiya'nın
Babil Kralı Nebukadnetsar'a gönderdiği) mektupta şöyle deniyordu:
4 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, Yeruşalem'den Babil'e sürmüş
olduğum bütün sürgünlere şöyle diyor:
5 “Evler yapın ve içlerinde oturun. Bahçeler dikin ve meyvesini yiyin.
6 Karılar alın, oğullarınız ve kızlarınız olsun. Oğullarınıza karılar alın,
kızlarınızı da kocaya verin ki, oğullar ve kızlar doğursunlar. Orada çoğalın,
azalmayın.
7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliğini arayın ve onun için Yahve'ye dua
edin; çünkü onun esenliğinde sizin de esenliğiniz olur.”
8 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Aranızdaki
peygamberleriniz ve falcılarınız sizi aldatmasın. Gördüğünüz düşlere kulak
vermeyin.
9 Çünkü onlar benim adımla size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları
ben göndermedim.” diyor Yahve.
10 Çünkü Yahve şöyle diyor, “Babil için yetmiş yıl tamamlandıktan sonra,
sizi ziyaret edeceğim ve sizi buraya geri döndürmekle size olan iyi sözümü
yerine getireceğim.
11 Çünkü sizin için düşündüğüm düşünceleri biliyorum,” diyor Yahve,
“kötü düşünceler değil, size umut ve gelecek vermek için esenlik düşünceleri.
12 Beni çağıracaksınız, ve gidip bana dua edeceksiniz, ben de sizi
dinleyeceğim.
13 Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle beni arayınca bulacaksınız.
14 Yahve şöyle diyor, “Kendimi size buldurtacağım, sizi sürgünden geri
getireceğim, sizi bütün uluslardan ve sürmüş olduğum bütün yerlerden
toplayacağım.” diyor Yahve. “Sizi sürgün ettirdiğim yere geri getireceğim.”

15 Çünkü siz, “Yahve bize Babil’de peygamberler çıkardı” dediniz.
16 Yahve, David’in tahtı üzerinde oturan kral ve bu kentte yaşayan, sizinle
birlikte sürgüne çıkmamış kardeşleriniz olan bütün halk için şöyle diyor,
17 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, onların üzerine kılıcı, kıtlığı ve
salgın hastalığı göndereceğim, çok kötüler, onları yenilemeyecek çürük
incirler gibi yapacağım.
18 Onların peşinden kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla kovalayacağım.
Onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya savrulmaya,
onları kovduğum bütün uluslar arasında dehşet, şaşkınlık, ıslık ve aşağılanma
konusu olmaya teslim edeceğim.
19 Çünkü sözlerimi dinlemediler.” diyor Yahve. “O sözler ki, erken
davranıp onlara peygamber hizmetkârlarımı onlarla gönderdim. Ama siz
dinlemediniz.” diyor Yahve.
20 Bu nedenle, Yeruşalem'den Babil'e gönderdiğim ey bütün sürgünler,
Yahve'nin sözünü dinleyin.
21 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, size benim adımla yalan
peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav ve Maaseya oğlu Sidkiya hakkında
şöyle diyor: “İşte onları Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline teslim edeceğim;
ve gözlerinizin önünde onları öldürecek.
22 Babil'de bulunan Yahuda'nın bütün sürgünleri onlar hakkında, 'Yahve
sizi Babil Kralı'nın ateşte yaktığı Sidkiya ve Ahav gibi yapsın' diye lanet
edecekler.
23 Çünkü İsrael'de akılsızca şeyler yaptılar, komşularının karılarıyla zina
ettiler, onlara buyurmadığım yalan sözleri benim adımla söylediler. Bilen ve
tanık olan benim.” diyor Yahve.
24 Nehelamlı Şemaya hakkında konuşup şöyle diyeceksin:
25 “İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, ‘Mademki sen,
Yeruşalem'de olan bütün halka, Maaseya oğlu kâhin Sefanya'ya ve bütün
kâhinlere kendi adına mektuplar gönderip dedin:
26 “Deli olup kendini peygamber ilan eden her adam için Yahve'nin
evinde görevliler olsun da sen onu tomruğa ve zincire vurasın diye Yahve
seni Kâhin Yehoyada'nın yerine kâhin yaptı.
27 Şimdi, kendini size peygamber ilan eden Anatotlu Yeremya'yı neden
azarlamadın?
28 Çünkü Babil'e, o bize mektup gönderip dedi, 'Sürgünlük uzun sürecek,
evler yapıp içlerinde oturun, bahçeler dikip meyvelerini yiyin.'”’”
29 Kâhin Sefanya bu mektubu Peygamber Yeremya dinlerken okudu.
30 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya’ya geldi ve şöyle dedi:
31 “Bütün sürgünlere haber gönderip şöyle de, ‘Yahve Nehelamlı Şemaya
hakkında şöyle diyor: “Mademki Şemaya, size peygamberlik etti ve ben onu
göndermedim ve sizi bir yalana güvendirdi.”
32 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: “İşte, Nehelamlı Şemaya’yı ve soyunu
cezalandıracağım. Bu halk arasında oturan kimsesi olmayacak. Halkıma
yapacak olduğum iyiliği o görmeyecek.” diyor Yahve, “Çünkü o Yahve'ye karşı
isyan konuştu.”’”

30

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:

2 “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Sana söylediğim bütün sözleri bir
kitaba yaz.
3 Çünkü Yahve şöyle diyor, “işte, halkım İsrael ve Yahuda'nın sürgününü geri
çevireceğim günler geliyor. 'Onları atalarına verdiğim ülkeye geri getireceğim
ve orayı mülk edinecekler.'”
4 Yahve'nin İsrael ve Yahuda hakkında söylediği sözler bunlardı.
5 Çünkü Yahve şöyle diyor:
“Titreme sesi duyduk;
korku sesi, esenlik sesi değil.
6 Şimdi sorun da görün, bir erkek doğum sancısı çeker mi?
Neden her erkeğin ellerini beline koyduğunu,
bütün yüzlerinin solduğunu,
doğum sancısı çeken bir kadın gibi görüyorum?
7 Ah, çünkü o gün öyle büyük ki, onun gibisi yoktur!
Yakov'un sıkıntı zamanıdır bu,
ama o bundan kurtulacaktır.
8 Ordular Yahvesi şöyle diyor, o gün öyle olacak ki, onun boyunduruğunu
senin boynundan kırıp çıkaracağım,
bağlarını koparacağım.
Yabancılar artık onları kendilerine köle yapmayacaklar;
9 ama Tanrıları Yahve'ye,
ve kendilerine çıkaracağım kralları David'e hizmet edecekler.
10 Bu yüzden korkma, ey hizmetkârım Yakov, diyor Yahve.
Yılma, ey İsrael.
Çünkü işte, seni uzaktan kurtaracağım,
ve soyunu sürgün ülkesinden kurtaracağım.
Yakov dönecek, sakin ve rahat olacak.
Onu kimse korkutmayacak.
11 Çünkü seni kurtarmak için, ben seninleyim, diyor Yahve;
çünkü seni dağıttığım bütün ulusların bütünüyle sonunu getireceğim,
ama senin bütünüyle sonunu getirmeyeceğim;
ama seni ölçüyle yola getireceğim,
seni kesinlikle cezasız bırakmayacağım.”
12 Çünkü Yahve şöyle diyor,
“Senin yaran tedavi edilemez.
Senin yaran ağır.
13 Davanı savunacak kimse yok ki,
sana sargı vurulsun.
Şifa verecek ilaçların yok.
14 Bütün sevgililerin seni unuttu,
seni aramıyorlar.
Çünkü suçunun büyüklüğü yüzünden seni düşman yarasıyla,
zalimin cezasıyla yaraladım,
çünkü günahların çoğaldı.
15 Neden yaran için feryat ediyorsun?
Ağrın tedavi edilemez.
Suçunun büyüklüğü yüzünden bunları sana yaptım,
çünkü günahların çoğaldı.
16 Bu yüzden seni yutanların hepsi yutulacak.
Bütün düşmanların, hepsi sürgüne gidecek.

Seni yağmalayanlar yağmalanacak.
Seni avlayanların hepsini av yapacağım.
17 Çünkü yine seni iyileştireceğim,
yaralarını iyileştireceğim.” diyor Yahve,
“Çünkü, 'O, hiç kimsenin aramadığı Siyon'dur’
diyerek senin adını sürgün koydular.”
18 Yahve şöyle diyor:
“İşte, Yakov’un çadırlarının sürgününü tersine çevireceğim,
onun meskenlerine acıyacağım.
Kent kendi tepesinde kurulacak,
saray da kendi yerinde duracak.
19 Şükran, neşelenenlerin sesiyle birlikte
onlardan yükselecek.
Onları çoğaltacağım,
az olmayacaklar;
onları yücelteceğim,
küçük olmayacaklar.
20 Çocukları da eskisi gibi olacak,
onların topluluğu önümde sağlamlaştırılacak.
Onlara baskı yapan herkesi cezalandıracağım.
21 Beyleri onlardan biri olacak,
yöneticileri onların arasından çıkacak.
Onu yaklaştıracağım,
bana yaklaşacak;
çünkü kimdir o, bana yaklaşmaya cesaret eden?” diyor Yahve.
22 “Siz benim halkım olacaksınız,
ben de sizin Tanrınız olacağım.
23 İşte, Yahve'nin kasırgası, gazabı çıktı,
süpürüp götüren bir kasırga;
kötülerin başına patlayacak.
24 Yahve'nin kızgın öfkesi, yüreğinin tasarılarını yerine getirinceye,
ve onu tamamlayıncaya dek geri dönmeyecek.
Son günlerde bunu anlayacaksınız.”

31

1 “O zaman,” diyor Yahve, “İsrael’in bütün boylarının Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacaklar.”
2 Yahve şöyle diyor, “Kılıçtan sağ kurtulan halk, İsrael, ben onu dinlendirmeye gittiğimde, çölde lütuf buldu.”
3 Yahve eskiden bana görünüp dedi,
“Evet, seni sonsuz bir sevgiyle sevdim,
bu yüzden seni sevgi dolu iyiliğimle kendime çektim.
4 Seni yeniden bina edeceğim,
ve bina edileceksin, ey İsrael'in el değmemiş kızı.
Yine teflerinle süsleneceksin,
ve eğlenenlerin oyunlarına katılacaksın.
5 Yine Samariya dağlarında bağlar dikeceksin.
Bağcılar dikecek,
ve meyvesini tadacaklar.
6 Çünkü Efraim tepelerindeki bekçilerin,

'Kalkın! Siyona'a, Tanrımız Yahve'ye çıkalım' diye bağıracakları bir gün olacak."
7 Çünkü Yahve şöyle diyor,
"Yakov için sevinçle ezgi söyleyin, ulusların başı için bağırın.
İlan edin, övün ve şöyle deyin,
'Ey Yahve, halkını,
İsrael'in kalıntılarını kurtar!'
8 İşte, ben onları kuzey ülkesinden getireceğim,
ve onları dünyanın uçlarından,
onlarla birlikte körü, topalı, gebe kadını ve doğuran kadını toplayacağım.
Büyük bir topluluk olarak dönecekler.
9 Ağlayarak gelecekler.
Yalvarışlarla onlara yol göstereceğim.
Onları su ırmakları boyunca,
tökezlemeyecekleri doğru yolda yürüteceğim.
Çünkü ben İsrael'in babasıyım.
Efraim ilk oğlumdur."
10 "Ey uluslar, Yahve'nin sözünü dinleyin,
ve uzak adalarda duyurup deyin,
'İsrael'i dağıtan onu toplayacak,
ve çoban sürüsünü nasıl korursa onu öyle koruyacak.'
11 Çünkü Yahve Yakov'u kurtardı,
ve onu kendisinden daha güçlü olanın elinden fidye ile kurtardı.
12 Siyon'un yüksek yerine gelip ezgi söyleyecekler,
ve Yahve'nin iyiliğine,
tahıla, yeni şaraba, yağa,
sürünün ve sığırın yavrularına akacaklar.
Canları sulanmış bir bahçe gibi olacak.
Artık hiç kederlenmeyecekler.
13 O zaman gençlerle yaşlılar birlikte,
el değmemiş kız oynayıp sevinecek;
çünkü onların yasını sevince çevireceğim,
onları teselli edeceğim,
ve kederlerinden dolayı onları sevindireceğim.
14 Kâhinlerin canını yağla doyuracağım,
ve halkım iyiliğimle doyacak." diyor Yahve.
15 Yahve şöyle diyor:
"Rama'da bir ses duyuluyor,
ağıt ve acı ağlama,
Rahel çocukları için ağlıyor.
Çocukları için teselli edilmeyi reddediyor,
çünkü onlar artık yok."
16 Yahve şöyle diyor:
"Sesini ağlamaktan,
gözlerini gözyaşından alıkoy,
çünkü emeğin ödüllendirilecek" diyor Yahve.
"Düşman ülkesinden geri gelecekler.
17 Sonun için umut var." diyor Yahve.
"Çocukların kendi topraklarına geri dönecekler."
18 "Efraim'in böyle üzüldüğünü kesinlikle duydum,
'Beni terbiye ettin,

ve terbiye edildim, terbiye edilmemiş bir dana gibi.
Beni döndür, ben de döneceğim,
çünkü Tanrım Yahve sensin.
19 Gerçekten ondan sonra döndüm.
Tövbe ettim.
Ondan sonra eğitildim.
Kalçamı vurdum.
Gençlik ayıbını taşıdığım için utandım,
rezil oldum.'
20 Efraim benim değerli oğlum değil mi?
Sevgili çocuk değil mi?
Çünkü ona karşı ne zaman konuşsam,
onu hâlâ içtenlikle hatırlıyorum.
Bu yüzden yüreğim onu özlüyor.
Ona kesinlikle merhamet edeceğim." diyor Yahve.
21 "Yol işaretleri dik.
İşaret direkleri yap.
Yüreğini ana yola,
gittiğin yola koy.
Dön, el değmemiş İsrael kızı.
Dön bu kendi kentlerine.
22 Ey dönek kız, ne zamana dek oradan oraya dolaşacaksın?
Çünkü Yahve yeryüzünde yeni bir şey yarattı:
Kadın erkeği koruyacak."

23 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Ben onların sürgünlerini geri döndürünce, Yahuda ülkesinde ve kentlerinde yine şu sözü söyleyecekler: 'Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ, Yahve seni kutsasın.'
24 Yahuda ve bütün kentleri, çiftçiler ve sürüleriyle birlikte göç edenler, orada birlikte oturacaklar.
25 Çünkü yorgun canı doyurdum, her kederli canı doldurdum."
26 Bunun üzerine uyandım ve baktım; uykum bana tatlı geldi.
27 "İşte, İsrael evini Yahuda evini insan tohumuyla ve hayvan tohumuyla ekeceğim günler geliyor" diyor Yahve.
28 "Onları söküp atmak, yıkmak, devirmek, yok etmek ve sıkıntıya sokmak için nasıl gözetlediysem, bina etmek ve dikmek için de öyle gözetleyeceğim" diyor Yahve.
29 "O günlerde artık,
'Babalar koruk yedi,
çocukların dişleri kamaştı' demeyecekler."
30 Ama herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyen herkesin kendi dişleri kamaşacak.
31 "İşte, İsrael evi ve Yahuda eviyle yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor" diyor Yahve.
32 "Bu, onları Mısır diyarından çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün atalarıyla yaptığım antlaşmaya benzemiyor. Gerçi ben onlara kocaydım, o antlaşmamı bozdular." diyor Yahve.
33 "Ama o günlerden sonra İsrael eviyle yapacağım antlaşma şudur" diyor Yahve:
"Yasamı içlerine koyacağım,
ve onu yüreklerine yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,

onlar da benim halkım olacaklar.
34 Artık hiçbiri komşusuna,
hiçbiri kardeşine, 'Yahve'yi bilin' diye öğretmeyecek.
Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar
onların hepsi beni bilecek" diyor Yahve,
"Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
ve günahlarını bir daha hatırlamayacağım."
35 Gündüzün ışığı olarak güneşi,
gecenin ışığı olarak ayın ve yıldızların yasalarını veren,
denizi çalkalayıp dalgalarını gürleten Yahve,
adı Ordular Yahvesi olan şöyle diyor:
36 "Eğer bu yasalar önümden kalkarsa," diyor Yahve,
"o zaman İsrael soyundan gelenler de sonsuza dek önümde ulus
olmaktan çıkacaktır."
37 Yahve şöyle diyor: "Eğer yukarıdaki gökler ölçülebilirse,
yeryüzünün altındaki temeller araştırılabilirse,
ben de o zaman İsrael soyundan gelenleri bütün yaptıkları yüzünden atarım"
diyor Yahve.
38 "İşte, Hananel Kulesi'nden köşe kapısına kadar kentin Yahve için
kurulacağı günler geliyor" diyor Yahve.
39 "Ölçü ipi, daha öteye, dosdoğru Gareb Tepesi'ne kadar uzanacak ve
Goah'a doğru dönecek.
40 Cesetler ve küller vadisinin tamamı ve Kidron Vadisi'ne kadar, doğuya
doğru At Kapısı'nın köşesine kadar bütün tarlalar Yahve için kutsal olacak.
Artık sonsuza dek sökülmeyecek veya yıkılmayacak."

32

1 Bu, Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu yılında, Nebukadnetsar'ın on
sekizinci yılında, Yahve'den Yeremya'ya gelen sözdür.
2 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalem'i kuşatıyordu. Peygamber
Yeremya, Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafız avlusunda tutukluydu.
3 Çünkü Yahuda Kralı Sidkiya onu tutuklayıp şöyle demişti: "Neden 'Yahve
diyor ki, "İşte bu kenti Babil Kralı'nın eline vereceğim, o da alacak;
4 Yahuda Kralı Sidkiya Keldaniler'in elinden kaçıp kurtulamayacak, ama
kesin olarak Babil Kralı'nın eline teslim edilecek, onunla ağız ağıza
konuşacak, gözleri onun gözlerini görecek;
5 ve Sidkiya'yı Babil'e götürecek ve ben onu ziyaret edinceye kadar orada
kalacak," diyor Yahve, "Keldaniler'le savaşsan bile, başarılı olamayacaksın"'
diye peygamberlik ediyorsun?"
6 Yeremya şöyle dedi, "Yahve'nin sözü bana gelip dedi:
7 "İşte, amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki tarlamı satın al;
çünkü onu satın almak için fidye hakkı senindir' diyecek."
8 "Böylece amcamın oğlu Hanamel, Yahve'nin sözüne göre muhafız
avlusunda yanıma geldi ve bana, 'Lütfen Benyamin diyarında bulunan
Anatot'taki tarlamı satın al; çünkü miras hakkı senindir, fidye hakkı da
senindir. Onu kendine satın al.' dedi.
"O zaman bunun Yahve'nin sözü olduğunu bildim.

9 Anatot'ta olan tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satın aldım ve ona
parayı tarttım, on yedi şekel* gümüş.
10 Senedi imzaladım, mühürledim, tanıklar çağırdım ve parayı terazide ona
tarttım.
11 Böylece hem şartları ve koşulları içeren mühürlenmiş olanı, hem de açık
olanı, satın alma senedini aldım.
12 Satın alma senedini, amcamın oğlu Hanamel'in ve satın alma senedini
imzalayan tanıkların önünde, muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in
önünde, Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruk'a teslim ettim.”
13 “Onların önünde Baruk’a şöyle buyurdum:
14 İsrael’in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Bu senetleri, mühürlenmiş
olan bu satın alma senedini ve açık olan bu senedi al ve bunları toprak bir
kaba koy ki, uzun süre dayansınlar.’
15 Çünkü İsrael’in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Bu ülkede yine
evler, tarlalar ve bağlar satın alınacak.'”
16 Satın alma senedini Neriya oğlu Baruk’a teslim ettikten sonra, Yahve'ye
dua edip dedim:
17 “Ah, ey Efendi Yahve! İşte, gökleri ve yeryüzünü büyük gücünle ve
uzanmış kolunla sen yarattın. Senin için zor olan hiçbir şey yoktur.
18 Binlerce insana sevgi dolu iyiliğini gösterirsin ve babaların suçunu,
kendilerinden sonraki çocuklarının bağrına ödersin. Büyük, kudretli Tanrı,
Ordular Yahvesi'dir senin adın:
19 Öğütte büyük, işlemekte kudretlisin. Herkese yollarına ve işlerinin
ürününe göre karşılık vermek için gözlerin insanoğullarının bütün yollarına
açıktır.
20 Mısır diyarında, İsrael'de ve diğer insanlar arasında bugüne dek belirtiler
ve harikalar yaratmış olan ve bugün olduğu gibi kendine ün kazandıran
sensin.
21 Halkın İsrael'i belirtilerle, harikalarla, güçlü elle, uzanmış kolla ve
büyük dehşetle Mısır diyarından çıkardın.
22 Atalarına vermek üzere ant içtiğin bu ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi onlara
verdin.
23 İçeri gelip onu mülk edindiler, ama senin sözüne itaat etmediler ve
yasanda yürümediler. Onlara yapmaları için buyurduğun bütün şeylerden hiç
birini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu kötülüğü onların başına getirdin.”
24 “İşte, kenti almak için ona karşı kuşatma rampaları yapıldı. Kent, kılıç,
kıtlık ve salgın hastalık yüzünden kendisine karşı savaşan Keldaniler'in
eline verildi. Söylediğin şey oldu. İşte, görüyorsun.
25 Ey Efendi Yahve, sen bana, ‘Tarlayı parayla satın al ve tanıklar çağır’
dedin; oysa kent Keldaniler'in eline verildi.”
26 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya’ya geldi ve şöyle dedi:
27 “İşte, ben bütün insanların Tanrısı Yahve'yim. Benim için çok zor olan
bir şey var mı?
28 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: İşte, bu kenti Keldaniler'in eline, ve Babil
Kralı Nebukadnetsar’ın eline vereceğim ve o alacak.
29 Bu kente karşı savaşan Keldaniler gelip bu kenti ateşe verecekler ve
onu, beni öfkelendirsinler diye damları üzerinde Baal'a buhur yaktıkları ve
başka ilâhlara dökmelik sunular döktükleri evlerle birlikte yakacaklar.”

* **32:9** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

30 “Çünkü İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları gençliklerinden beri
yalnızca gözümde kötü olanı yaptılar; İsrael'in çocukları ellerinin işiyle beni
öfkelendirmekten başka bir şey yapmadılar, diyor Yahve.
31 Çünkü bu kent, onu kurdukları günden bugüne dek öfkeme ve gazabıma
neden oldu;
32 çünkü İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları, kendileri, kralları,
beyleri, kâhinleri, peygamberleri, Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri beni
öfkelendirmek için yaptıkları bütün kötülükler yüzünden onu önümden kaldırıp
atacağım.
33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını döndürdüler. Onlara erken davranıp
öğrettiğim halde, yine de ders almak için dinlemediler.
34 Ama onu kirletmek için, iğrençliklerini adımla çağırılan eve koydular.
35 Oğullarını ve kızlarını Molek'e ateşten geçirmek için, Hinnom Oğlu
Vadisi'nde Baal'ın yüksek yerlerini bina ettiler, ben onlara bunu
buyurmadım. Yahuda'yı günah işletmek için bu iğrençliği yapmaları aklımdan
bile geçmedi.”
36 Şimdi İsrael'in Tanrısı Yahve, sizin, “Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil
Kralı'nın eline verildi” dediğiniz bu kent hakkında şöyle diyor:
37 İşte, onları öfkemle, gazabımla ve büyük kızgınlığımla sürmüş olduğum
bütün ülkelerden kendilerini toplayacağım; ve onları yine buraya
getireceğim. Onları güvenlik içinde oturtacağım.
38 O zaman onlar benim halkım olacak, ve ben de onların Tanrısı
olacağım.
39 Onlara tek yürek ve tek yol vereceğim, ta ki, hem kendi iyilikleri hem de
kendilerinden sonraki çocuklarının iyiliği için daima benden korksunlar.
40 Onlara iyilik etmek için onların ardından dönmeyeyim diye, kendileriyle
sonsuza dek sürecek bir antlaşma yapacağım; benden ayrılmasınlar diye,
yüreklerine korkumu koyacağım.
41 Evet, onlara iyilik etmekle sevineceğim ve onları kesinlikle bütün
yüreğimle ve bütün canımla bu ülkeye dikeceğim.”
42 Çünkü Yahve şöyle diyor: “Bu halkın başına bütün bu büyük kötülükleri
getirdiğim gibi, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de üzerlerine getireceğim.
43 ‘Issız, insansız ve hayvansız. Keldaniler'in eline verildi.’ dediğiniz bu
ülkede tarlalar satın alınacak.
44 Benyamin diyarında, Yeruşalem çevresindeki yerlerde, Yahuda
kentlerinde, dağlık bölgelerdeki kentlerde, ova kentlerinde ve Güney
kentlerinde insanlar parayla tarlalar satın alacak, senetleri imzalayacak,
mühürleyecek ve tanıklar çağıracaklar. Çünkü onların sürgünlüğünü geri
döndüreceğim.” diyor Yahve.

33

1 Ve Yeremya'ya henüz muhafız avlusunda kilitliyken, ikinci kez
Yahve'nin sözü geldi ve şöyle dedi:
2 “Bunu yapan Yahve, onu pekiştirmek için biçimlendiren Yahve, adı Yahve
olan şöyle diyor:
3 'Beni çağır da sana yanıt vereyim, bilmediğin büyük ve zor şeyleri sana
göstereyim.'
4 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve, kuşatma rampalarına ve kılıca karşı siper
olsun diye yıkılmış olan bu kentin evleri ve Yahuda kralларının evleri
hakkında şöyle diyor:

5 'Keldaniler'e karşı savaşmak için ve öfkemle ve gazabımla öldürdüğüm
insanların cesetleriyle o evleri doldurmak için geliyorlar, o insanlar ki,
kötülükleri yüzünden yüzümü bu kentten gizledim.
6 İşte, o kente sağlık ve şifa getireceğim, onları iyileştireceğim; ve onlara bol
miktarda esenlik ve gerçek göstereceğim.
7 Yahuda'yı ve İsrael'i eski bolluğuna geri döndüreceğim, onları önce olduğu
gibi bina edeceğim.
8 Onları bana karşı işledikleri bütün suçlarından temizleyeceğim. Bana
karşı işledikleri bütün suçlarını, bana karşı işledikleri bütün kötülüklerini
bağışlayacağım.
9 Bu kent, yeryüzündeki bütün ulusların önünde benim için sevinç, övgü ve
yücelik olacak. O uluslar, onlara yaptığım bütün iyilikleri işitecekler ve
sağladığım bütün iyilikler ve esenlik için korkacaklar ve titreyecekler.'"
10 Yahve şöyle diyor: " 'Issız, insansız ve hayvansız kalmış' dediğiniz bu
yerde, içinde oturanı kalmayan, insansız ve hayvansız çöl olmuş olan
Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında,
11 sevinç sesi ve neşe sesi, güvey sesi ve gelin sesi, 'Ordular Yahvesi'ne
şükredin, çünkü Yahve iyidir, çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek
sürer' diyenlerin sesi, Yahve'nin evine şükran getirenlerin sesi yine
duyulacak. Çünkü önceden olduğu gibi ülkenin sürgünlüğünü geri
döndüreceğim." diyor Yahve.
12 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Issız, insansız ve hayvansız kalan bu
yerde, onun bütün kentlerinde yine sürülerini yatıran çobanlar yurdu olacak.
13 Dağlık kentlerde, ova kentlerinde, Güney kentlerinde, Benyamin
diyarında, Yeruşalem çevresindeki yerlerde ve Yahuda kentlerinde sürüler
yine sayıcının elinden geçecek," diyor Yahve.
14 "İşte, İsrael evi ve Yahuda evi hakkında söylediğim iyi sözü yerine
getireceğim günler geliyor" diyor Yahve.
15 "O günlerde ve o zamanda,
David için bir doğruluk Dalı yetiştireceğim.
O, ülkede adil ve doğru olanı yapacak.
16 O günlerde Yahuda kurtulacak,
ve Yeruşalem güvenlik içinde oturacak.
O kent şu adla çağırılacak: Yahve doğruluğumuz."
17 Çünkü Yahve şöyle diyor: "David'in, İsrael evi tahtı üzerinde oturacak
adamı hiç eksik olmayacak.
18 Levili kâhinlerin önümde yakmalık sunular sunacak, ekmek sunuları
yakacak ve sürekli kurban kesecek adamı eksik olmayacak."
19 Yeremya'ya Yahve'nin şu sözü geldi:
20 "Yahve şöyle diyor: 'Eğer gündüzle gece vaktinde olmasın diye gündüz ve
geceyle olan antlaşmamı bozabilirsen,
21 o zaman kendi tahtı üzerinde krallık edecek bir oğlu olmasın diye
hizmetkârım David'le olan antlaşmam, hizmetkârlarım Levili kâhinlerle olan
antlaşmam da bozulabilir.
22 Gökyüzünün ordusu nasıl sayılamaz, denizin kumu ölçülemezse,
hizmetkârım David'in soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i öyle
çoğaltacağım.'"
23 Yahve'nin sözü Yeremya'ya gelip şöyle dedi:

24 “Bu halkın, 'Yahve seçtiği iki boyu reddetti?' diye ne söylediğini görmüyor
musun? Böylece halkımı karşılarında artık bir ulus saymayarak onu hor
görüyorlar.”
25 Yahve şöyle diyor: “Eğer gündüz ve geceyle olan antlaşmam bozulursa,
eğer göklerin ve yerin yasalarını saptamazsam,
26 o zaman Yakov'un soyunu ve hizmetkârım David'in soyunu da
reddeder; onun soyundan gelenleri Avraham, İshak ve Yakov soyuna
önderlik etmesi için almam. Çünkü sürgünlerini geri döndüreceğim ve onlara
merhamet edeceğim.”

34

1 Babil Kralı Nebukadnetsar, bütün ordusuyla, hakimiyeti altında bulunan
yeryüzündeki bütün krallıklarla ve bütün halklar Yeruşalem'e ve onun bütün
kentlerine karşı savaşırken, Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, ‘Git, Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyle ve
ona de, Yahve şöyle diyor, “İşte, ben bu kenti Babil Kralı'nın eline vereceğim
ve o da onu ateşe verecek.
3 Onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın, ama kesinlikle tutulup onun
eline teslim edileceksin. Gözlerin Babil Kralı'nın gözlerini görecek ve o seninle
ağız ağıza konuşacak. Babil'e gideceksin.”’”
4 “Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, Yahve'nin sözünü dinle. Yahve senin
için şöyle diyor: ‘Kılıçla ölmeyeceksin.
5 Esenlikle öleceksin; ve ataların için, senden önceki eski krallar için tütsü
yakıldığı gibi, senin için de yakacaklar; ve senin için, “Ah efendi!” diye ağıt
yakacaklar, çünkü sözü ben söyledim.' diyor Yahve.”
6 O zaman Peygamber Yeremya bütün bu sözleri Yeruşalem'de Yahuda
Kralı Sidkiya'ya söyledi.
7 Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalem'e ve geriye kalan bütün Yahuda
kentlerine, Lakiş'e ve Azeka'ya karşı savaşıyordu; çünkü Yahuda
kentlerinden surlu kentler olarak yalnızca bunlar kalmıştı.
8 Kral Sidkiya özgürlük ilan etmek için Yeruşalem'deki bütün halkla
antlaşma yaptıktan sonra, Yahve'den Yeremya'ya bir söz geldi:
9 Herkes İbrani erkek ve kadın hizmetçisini özgür bıraksın, hiç kimse onları
köle yapmasın, bir Yahudi kardeşini köleleştirmesin.
10 Herkes erkek hizmetçisini ve kadın hizmetçisini serbest bıraksın, artık
kimse onları köleleştirmesin diye antlaşmaya giren bütün beyler ve bütün
halk, itaat ettiler. İtaat edip onları serbest bıraktılar.
11 Ama sonra döndüler ve serbest bıraktıkları hizmetçileri ve cariyeleri geri
getirdiler ve onları hizmetçi ve cariye olarak boyun eğdirdiler.
12 Bu yüzden Yahve'nin sözü Yahve'den Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
13 “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: ‘Mısır diyarından, onları kölelik
evinden çıkardığım gün, atalarınızla antlaşma yaptım ve şöyle dedim:
14 Yedi yılın sonunda, her biriniz size satılan ve altı yıl size hizmet eden
İbrani kardeşini serbest bırakacak. Onu yanınızdan özgür bırakacaksınız. Ama
atalarınız beni dinlemediler ve kulak asmadılar.
15 Şimdi dönüp herkes komşusuna özgürlük ilan etmekle gözümde doğru
olanı yapmıştınız. Adımla çağırılan evde benim önümde antlaşma yapmıştınız.

16 Ama dönüp adımı lekelediniz, her biriniz kölesini ve her biriniz
cariyesini, kendi isteğine göre serbest bırakmış olduğu kişiyi geri çevirttiniz.
Onları size hizmetçi ve cariye olsunlar diye boyun eğdirdiniz.'"
17 Bu nedenle Yahve şöyle diyor: "Herkes kardeşine ve herkes komşusuna
özgürlük ilan etmek için beni dinlemediniz. İşte, kılıca, salgına ve kıtlığa sizin
için özgürlük ilan ediyorum." diyor Yahve. "Sizi yeryüzünün bütün krallıkları
arasında oradan oraya savuracağım.
18 Buzağıyı ikiye bölüp parçalarının arasından geçtikleri zaman önümde
yaptıkları antlaşmanın sözlerini yerine getirmeyerek antlaşmamı bozan
adamları:
19 Yahuda beylerini, Yeruşalem beylerini, hadımları, kâhinleri ve buzağının
parçalarının arasından geçen ülkenin bütün halkını ele vereceğim.
20 Onları düşmanlarının eline ve hayatlarının peşinden koşanların eline
vereceğim. Cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem
olacak."
21 "Yahuda Kralı Sidkiya'yı ve beylerini düşmanlarının eline, hayatlarının
peşinden koşanların eline ve Babil Kralı'nın üzerinizden çekilmiş olan
ordusunun eline vereceğim.
22 İşte, ben buyuracağım," diyor Yahve, "ve onları bu kente geri
getireceğim. Ona karşı savaşacaklar, onu alacaklar ve ateşe verecekler.
Yahuda kentlerini ıssız, kimsesiz bırakacağım."

35

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim zamanında, Yahve'den Yeremya'ya
şu söz geldi:
2 "Rekavlılar'ın evine git, onlarla konuş, onları Yahve'nin evine,
odalardan birine getir, onlara şarap içir."
3 Sonra Havassinya oğlu Yeremya oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün
oğullarını ve tüm Rekavlılar evini aldım;
4 ve onları Yahve'nin evine, Tanrı adamı İgdalya oğlu Hananoğulları'nın
odasına getirdim. Bu oda, Şallum oğlu eşik bekçisi Maaseya'nın odasının
üstünde, beylerin odasının yanındaydı.
5 Rekavlılar evi oğullarının önüne şarap dolu kâseler ve kadehler koydum.
Onlara, "Şarap için!" dedim.
6 Ama onlar şöyle dedi, "Şarap içmeyiz; çünkü atamız Rekav oğlu Yonadav
bize, 'Siz ve çocuklarınız sonsuza dek şarap içmeyeceksiniz' diye buyurdu.
7 'Ev yapmayacaksınız, tohum ekmeyeceksiniz, bağ dikmeyeceksiniz ve
bunların hiçbirine sahip olmayacaksınız; ama göçebe olarak yaşadığınız
ülkede çok günler yaşayasınız diye bütün günlerinizde çadırlarda oturacaksınız.'
8 Atamız Rekav oğlu Yonadav'ın bize buyurduğu her şeyde, biz, karılarımız,
oğullarımız ve kızlarımız bütün günlerimiz boyunca şarap içmeyelim,
9 ve içinde oturmak için kendimize evler yapmayalım diye sözünü
dinledik. Bağımız, tarlamız, tohumumuz da yoktur.
10 Ama çadırlarda yaşadık, itaat ettik ve atamız Yonadav'ın bize buyurduğu
her şeye göre yaptık.
11 Ama Babil Kralı Nebukadnetsar ülkeye çıkınca, 'Gelin! Keldaniler
ordusu korkusu yüzünden, Suriye ordusu korkusu yüzünden Yeruşalem'e
girelim; Yeruşalem'de oturalım.' dedik."
12 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:

13 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Git, Yahuda halkına ve
Yeruşalem sakinlerine söyle, "Sözlerimi dinlemek için ders almayacak
mısınız?" diyor Yahve.
14 "Rekav oğlu Yonadav'ın oğullarına şarap içmemelerini buyurduğu sözleri
yerine getirildi. Bugüne dek içmiyorlar, çünkü atalarının buyruğunu yerine
getiriyorlar. Ama ben erken davranıp sizinle konuşup söyledim, ama siz beni
dinlemediniz.
15 Bütün peygamber hizmetkârlarımı da erken davranıp gönderdim, size
gönderip şöyle dedim, 'Her biriniz kötü yolundan dönsün, işlerinizi düzeltin,
başka ilâhlara hizmet etmek için onların ardından gitmeyin. O zaman size ve
atalarınıza verdiğim diyarda oturacaksınız.' ama siz kulak asmadınız ve
beni dinlemediniz.
16 Rekav oğlu Yonadav'ın oğulları atalarının kendilerine verdiği buyruğu
yerine getirdiler, ama bu halk beni dinlemedi."'"

17 "Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'İşte,
Yahuda'nın ve Yeruşalem'in bütün sakinleri üzerine, kendilerine karşı
söylediğim bütün kötülüğü getireceğim. Çünkü onlara söyledim, ama
dinlemediler. Onları çağırdım, ama yanıt vermediler.'"

18 Yeremya Rekavlılar evine şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi
şöyle diyor: 'Atanız Yonadav'ın buyruğuna itaat ettiniz, bütün buyruklarını
tuttunuz ve size buyurduğu her şeye göre yaptınız,'

19 bu nedenle İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Rekav oğlu
Yonadav'ın sonsuza dek benim önümde duracak bir adamı eksik
olmayacaktır.' "

36

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Yahve'den
Yeremya'ya şu söz geldi:

2 "Bir kitap tomarı al ve İsrael'e, Yahuda'ya ve bütün uluslara karşı sana
söylediğim bütün sözleri, Yoşiya'nın günlerinden bugüne kadar sana söylediğim
bütün sözleri yaz.
3 Yahuda evi, kendilerine yapmayı düşündüğüm bütün kötülüğü belki
duyar, böylece her biri kötü yolundan döner; ben de suçlarını ve günahlarını
bağışlarım."

4 O zaman Yeremya, Neriya oğlu Baruk'u çağırdı; Baruk, Yahve'nin
kendisine söylediği bütün sözleri Yeremya'nın ağzından kitap tomarı üzerine
yazdı.
5 Yeremya Baruk'a, "Ben bağlıyım. Yahve'nin evine giremiyorum." diye
buyurdu.
6 "Bu yüzden sen git ve benim ağzımdan yazdığın tomardan, Yahve'nin
sözlerini, oruç gününde Yahve'nin evindeki halkın kulağına oku.
Kentlerinden çıkan bütün Yahuda'nın kulağına da okuyacaksın.
7 Belki yakarışlarını Yahve'nin önünde sunarlar ve her biri kendi kötü
yolundan döner; çünkü Yahve bu halka karşı büyük öfke ve gazap ilan etti."

8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine buyurduğu her
şeye göre yaptı ve Yahve'nin evinde Yahve'nin sözlerini kitaptan okudu.
9 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in beşinci yılında, dokuzuncu ayda,
Yeruşalem'deki bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yeruşalem'e gelen bütün
halk, Yahve'nin önünde oruç ilan ettiler.

10 O zaman Baruk, Yeremya'nın sözlerini kitaptan, Yahve'nin evinde, Şafan
oğlu Gemarya'nın odasında, üst avluda, Yahve'nin evinin Yeni Kapısı'nın
girişinde, bütün halkın kulağına okudu.
11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya, kitaptan Yahve'nin bütün sözlerini
işitince,
12 kralın evine, kâtibin odasına indi. İşte, bütün beyler orada
oturuyorlardı: Yazıcı Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan
oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve bütün beyler.
13 O zaman Mikaya, Baruk'un kitabı halkın kulağına okuduğu zaman
işittiği bütün sözleri onlara bildirdi.
14 Bunun üzerine bütün beyler, Şelemya oğlu Kuşi oğlu Netanya oğlu
Yehudi'yi Baruk'a gönderip, "Halkın kulağına okuduğun tomarı eline alıp gel"
dediler.
Bunun üzerine Neriya oğlu Baruk tomarı eline alıp yanlarına geldi.
15 Ona, "Şimdi otur, onu duyabileceğimiz şekilde oku" dediler. Böylece
Baruk onların duyabileceği şekilde okudu.
16 Bütün sözleri işitince, korkuyla birbirlerine döndüler ve Baruk'a, "Bütün
bu sözleri krala mutlaka bildireceğiz" dediler.
17 Baruk'a, "Şimdi bize söyle, bütün bu sözleri onun ağzından nasıl yazdın?"
diye sordular.
18 Bunun üzerine Baruk onlara, "Bütün bu sözleri ağzından bana yazdırdı,
ben de onları mürekkeple kitaba yazdım" diye karşılık verdi.
19 O zaman beyler Baruk'a, "Sen ve Yeremya saklanın" dediler. "Nerede
olduğunuzu kimse bilmesin."
20 Kralın yanına, avluya girdiler; ama tomarı kâtip Elişama'nın odasına
koymuşlardı. Sonra bütün sözleri kralın duyabileceği şekilde anlattılar.
21 Böylece Kral Yehudi'yi tomarı almaya gönderdi ve o da Kâtip Elişama'nın
odasından çıkardı. Yehudi tomarı kralın ve kralın yanında duran bütün
beylerin duyabileceği şekilde okudu.
22 Kral dokuzuncu ayda kış evinde oturuyordu. Önündeki mangalda ateş
yanıyordu.
23 Yehudi üç dört sütun okuduktan sonra kral çakıyla onu kesip
mangaldaki ateşe attı; ta ki bütün tomar mangaldaki ateşte yanıp kül olana
dek.
24 Bütün bu sözleri duyan kral ve hizmetkârları korkmadılar ve giysilerini
yırtmadılar.
25 Elnatan, Delaya ve Gemarya da kralın tomarı yakmaması için ona
yalvarmışlardı; ama kral onları dinlemedi.
26 Kral, kralın oğlu Yerahmeel'e, Azriel'in oğlu Seraya'ya ve Abdeel'in oğlu
Şelemya'ya, Yazıcı Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamalarını
buyurdu; ama Yahve onları gizledi.
27 Kral tomarı ve Baruk'un Yeremya'nın ağzından yazdığı sözleri yaktıktan
sonra, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
28 "Başka bir tomar daha al ve Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk
tomarda bulunan önceki sözlerin hepsini yaz.
29 Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyeceksin: 'Yahve şöyle diyor:
""'Babil Kralı kesinlikle gelip bu ülkeyi yok edecek ve oradan insanı ve
hayvanı yok edecek" diye neden oraya yazdın?' diye sorup tomarı yaktın."
30 Bu nedenle Yahve, Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: "David'in
tahtı üzerine oturacak kimsesi olmayacak. Onun cesedi gündüz sıcağa, gece
dona atılacak.

31 Onu, soyunu ve hizmetkârlarını suçlarından ötürü cezalandıracağım.
Yeruşalem sakinleri ve Yahuda halkı üzerine, kendilerine karşı söylediğim,
ama dinlemedikleri bütün kötülüğü getireceğim.'"'"
32 O zaman Yeremya başka bir tomar aldı ve onu Neriya oğlu Yazıcı
Baruk'a verdi. Baruk, Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşte yaktığı kitabın
bütün sözlerini Yeremya'nın ağzından ona yazdı; onlara birçok benzer söz
daha eklendi.

37

1 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın Yahuda ülkesinde kral yaptığı Yehoyakim
oğlu Konia'nın yerine Yoşiya oğlu Sidkiya kral oldu.
2 Ama ne kendisi, ne hizmetkârları, ne de ülke halkı, Peygamber Yeremya
aracılığıyla Yahve'nin söylediği sözleri dinlemediler.
3 Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'ı ve Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı
Peygamber Yeremya'ya gönderip, "Şimdi Tanrımız Yahve'ye bizim için dua
et" dedi.
4 Yeremya halkın arasına girip çıkıyordu, çünkü onu hapse koymamışlardı.
5 Firavun'un ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalem'i kuşatan Keldaniler
onların haberini duyunca Yeruşalem'den çekildiler.
6 O zaman Yahve'nin sözü Peygamber Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
7 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Seni bana sormak için göndermiş olan
Yahuda Kralı'na şunu söyleyeceksin: "İşte, size yardım etmek için çıkan
Firavun'un ordusu Mısır'a, kendi ülkesine dönecek.
8 Keldaniler yine gelip bu kente karşı savaşacak. Onu alıp yakacaklar."'"
9 "Yahve şöyle diyor, "'Keldaniler kesinlikle bizden ayrılacaklar" diye
kendinizi aldatmayın; çünkü ayrılmayacaklar.
10 Çünkü size karşı savaşan bütün Keldani ordusunu vurmuş olsanız ve
aralarında yalnız yaralılar kalmış olsa bile, yine her biri çadırında kalkıp bu
kenti ateşe verecek.'"
11 Keldani ordusu Firavun'un ordusundan korktuğu için Yeruşalem'den
çekilince,
12 Yeremya Yeruşalem'den çıkıp Benyamin diyarına gitti ve orada, halkın
arasında payını aldı.
13 O, Benyamin Kapısı'nda iken, Şelemya oğlu Hananya oğlu İriyah adlı
muhafız komutanı oradaydı. Peygamber Yeremya'yı tutup, "Sen
Keldaniler'e geçiyorsun!" dedi.
14 O zaman Yeremya, "Bu yalan! Ben Keldaniler'e geçmiyorum!" dedi.
Ama onu dinlemedi. Bunun üzerine İriyah, Yeremya'yı tutup onu beylere
getirdi.
15 Beyler Yeremya'ya öfkelendiler, onu dövdüler ve onu Kâtip Yonatan'ın
evine hapse koydular; çünkü orayı hapishane yapmışlardı.
16 Yeremya zindana ve hücrelere girdi ve Yeremya orada çok günler kaldı,
17 o zaman Kral Sidkiya adam gönderip onu dışarı çıkarttı. Kral gizlice
evinde ona, "Yahve'den bir söz var mı?" diye sordu. Yeremya, "Var" dedi.
"Babil Kralı'nın eline de teslim edileceksin" dedi.
18 Ve Yeremya Kral Sidkiya'ya, "Sana, hizmetkârlarına ya da bu halka karşı
nasıl günah işledim ki, beni hapse attın?" dedi.
19 "Şimdi sana, 'Babil Kralı sana ya da bu ülkeye saldırmayacak' diye
peygamberlik eden peygamberlerin nerede?
20 Şimdi lütfen dinle, efendim kral: Yalvarışım senin önüne gelsin, beni
Kâtip Yonatan'ın evine geri gönderme de, orada ölmeyeyim."

21 O zaman Kral Sidkiya buyurdu ve Yeremya'yı muhafız avlusuna
koydular. Kentteki bütün ekmek bitene kadar ona her gün fırıncılar
sokağından bir somun ekmek verdiler. Böylece Yeremya muhafız avlusunda
kaldı.

38

1 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yukal ve Malkiya
oğlu Paşhur, Yeremya'nın bütün halka söylediği şu sözleri duydular:
2 "Yahve şöyle diyor, 'Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan ve salgın hastalıktan
ölecek; ama Keldaniler'e çıkan yaşayacak. Hayatını kurtarıp yaşayacaktır.'
3 Yahve şöyle diyor, 'Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusunun eline
verilecek ve onu alacak.' "
4 Bunun üzerine beyler krala, "Lütfen bu adamı öldürsünler, çünkü onlara
böyle sözler söyleyerek bu kentte kalan savaşçıların ve bütün halkın ellerini
zayıflatıyor; çünkü bu adam bu halkın iyiliğini değil, zararını arıyor" dediler.
5 Kral Sidkiya, "İşte, o sizin elinizde; çünkü kral size karşı koyamaz" dedi.
6 O zaman Yeremya'yı alıp muhafız avlusunda bulunan kralın oğlu
Malkiya'nın zindanına attılar. Yeremya'yı iplerle sarkıttılar. Zindanda su
yoktu, sadece çamur vardı ve Yeremya çamura battı.
7 Kralın evinde bulunan Etiyopyalı hadım Ebedmelek, Yeremya'nın
zindana atıldığını duyunca (o sırada kral Benyamin Kapısı'nda oturuyordu),
8 Ebedmelek kralın evinden çıktı ve krala şöyle dedi:
9 "Efendim kral, bu adamlar Peygamber Yeremya'ya yaptıkları her şeyde
kötülük yaptılar; onu zindana attılar. Bulunduğu yerde açlıktan ölmesi
muhtemeldir; çünkü kentte artık ekmek kalmadı."
10 O zaman kral Etiyopyalı Ebedmelek'e, "Buradan yanına otuz adam al
ve Peygamber Yeremya'yı ölmeden önce zindandan çıkar" diye buyurdu .
11 Bunun üzerine Ebedmelek adamları yanına alıp hazine odasının
altındaki kral evine girdi ve oradan paçavralar ve eski giysiler alıp iplerle
zindana, Yeremya'ya sarkıttı.
12 Etiyopyalı Ebedmelek Yeremya'ya, "Şimdi bu paçavraları ve eski giysileri
iplerin altında koltuk altlarına koy" dedi.
Yeremya öyle yaptı.
13 Böylece Yeremya'yı iplerle kaldırıp zindandan çıkardılar. Yeremya
muhafız avlusunda kaldı.
14 O zaman Kral Sidkiya gönderdi ve Peygamber Yeremya'yı Yahve'nin
evindeki üçüncü girişe getirtti. Sonra kral Yeremya'ya, "Sana bir şey
soracağım. Benden bir şey saklama." dedi.
15 O zaman Yeremya Sidkiya'ya, "Sana bildirirsem beni kesinlikle
öldürmeyecek misin? Sana öğüt verirsem beni dinlemeyeceksin." dedi.
16 Bunun üzerine Kral Sidkiya gizlice Yeremya'ya ant içerek, "Canlarımızı
yaratan Yahve'nin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, hayatını arayan
bu adamların eline seni vermeyeceğim" dedi.
17 O zaman Yeremya Sidkiya'ya, "Ordular Tanrısı, İsrael'in Tanrısı Yahve
şöyle diyor: 'Babil Kralı'nın beylerine çıkarsan canın yaşar, bu kent de ateşe
verilmez. Sen de evin de yaşarsınız.
18 Ama Babil Kralı'nın beylerine çıkmazsan, bu kent Keldaniler'in eline
verilecek ve onu ateşe verecekler ve onların elinden kaçıp
kurtulamayacaksın.'"

19 Kral Sidkiya Yeremya'ya, “Keldaniler'e geçen Yahudiler'den
korkuyorum, yoksa beni onların eline teslim ederler ve benimle alay
ederler” dedi.
20 Ama Yeremya, “Seni vermeyecekler” dedi, “Rica ederim, Yahve'nin
sözüne, sana söylediğim söze itaat et; böylece sana iyilik olur ve canın yaşar.
21 Ama dışarı çıkmayı reddedersen, Yahve'nin bana gösterdiği söz şudur:
22 'İşte, Yahuda Kralı'nın evinde kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın
beylerine çıkarılacak ve o kadınlar,
“Yakın dostların sana sırt çevirdiler,
ve seni yendiler.
Senin ayakların çamura battı,
onlar senden uzaklaştılar.” diyecekler.
23 Bütün karılarını ve çocuklarını Keldaniler'e çıkaracaklar. Onların elinden
kaçıp kurtulamayacaksın, ama Babil Kralı'nın eli seni tutacak. Sen bu kenti
ateşle yaktıracaksın.'”
24 O zaman Sidkiya Yeremya'ya, “Bu sözleri kimse bilmesin, sen de
ölmeyeceksin” dedi.
25 “Ama beyler seninle konuştuğumu duyarlarsa ve sana gelip, ‘Krala
söylediklerini bize bildir, kral da sana ne dedi ise bize bildir, bizden saklama
ve seni öldürmeyiz derlerse,'
26 o zaman onlara, 'beni Yonatan'ın evine geri göndermesin, orada
ölmeyeyim diye, yalvarışımı kralın önüne getirdim' dersin.”
27 O zaman bütün beyler Yeremya'ya gelip ona sordular; o da kralın
buyurduğu bütün bu sözlere göre onlara anlattı. Böylece onunla konuşmayı
bıraktılar, çünkü mesele anlaşılmamıştı.
28 Böylece Yeremya, Yeruşalem'in alındığı güne kadar muhafız avlusunda
kaldı.

39

1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılında, onuncu ayda, Babil Kralı
Nebukadnetsar bütün ordusuyla Yeruşalem'e gelip kuşattı.
2 Sidkiya'nın on birinci yılında, dördüncü ayda, ayın dokuzuncu günü
kentte bir gedik açıldı.
3 Babil Kralı'nın bütün beyleri içeri gelip Orta Kapı'da oturdular: Nergal
Şarezer, Samgarnebo, Rabsari Sarsehim, Rabmag Nergal Şarezer ve Babil
Kralı'nın bütün diğer beyleri.
4 Yahuda Kralı Sidkiya ve bütün savaşçılar onları görünce kaçtılar ve
geceleyin Kral Bahçesi yolundan, iki duvar arasındaki kapıdan kentten
çıktılar; ve Arava'ya doğru çıktılar.
5 Ama Keldani ordusu onları kovaladı ve Yeriha ovalarında Sidkiya'ya
yetişti. Onu tutup Hamat ülkesindeki Rivla'ya, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın
yanına çıkardılar. O da onun hakkında hüküm verdi.
6 Babil Kralı, Sidkiya'nın oğullarını Rivla'da onun gözü önünde öldürdü.
Babil Kralı, Yahuda'nın bütün soylularını da öldürdü.
7 Üstelik Sidkiya'nın gözlerini oydu ve onu Babil'e götürmek üzere zincire
vurdu.
8 Keldaniler, kralın evini ve halkın evlerini ateşe verdiler ve Yeruşalem
surlarını yıktılar.
9 Muhafız komutanı Nebuzaradan, kentte kalan halkın geri kalanını,
kendi tarafına geçmiş olanları ve kalmış olan halkın geri kalanını Babil'e
sürdü.

10 Ama muhafız komutanı Nebuzaradan, hiçbir şeyi olmayan halkın
yoksullarını Yahuda ülkesinde bıraktı ve onlara o gün bağlar ve tarlalar verdi.
11 Babil Kralı Nebukadnetsar, muhafız komutanı Nebuzaradan'a Yeremya
hakkında şöyle buyurdu:
12 "Onu al ve ona iyi bak. Ona zarar verme; sana ne derse ona öyle yap."
13 Böylece muhafız komutanı Nebuzaradan, Nebuşaban, Rabsaris, Nergal
Şarezer, Rabmag ve Babil Kralı'nın bütün başkomutanları,
14 gönderip Yeremya'yı muhafız avlusundan alıp, onu eve götürsünler diye
Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'ya teslim ettiler. Böylece Yeremya halkın
arasında yaşadı.
15 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, Yahve'nin sözü Yeremya'ya
geldi:
16 "Git, Etiyopyalı Ebedmelek'e söyleyip de, 'İsrael'in Tanrısı, Ordular
Yahvesi şöyle diyor: "İşte, sözlerimi bu kente kötülük için getireceğim, iyilik
için değil; ve o gün senin önünde yerine getirilecekler.
17 Ama o gün seni kurtaracağım," diyor Yahve; "ve korktuğun adamların
eline verilmeyeceksin.
18 Çünkü seni kesinlikle kurtaracağım. Kılıçla düşmeyeceksin, ama hayatını
kurtaracaksın, çünkü bana güvendin." diyor Yahve.'"

40

1 Muhafız komutanı Nebuzaradan'ın, Babil'e sürgün götürülen bütün
Yeruşalem ve Yahuda sürgünleri arasında, zincire bağlı olan Yeremya'yı
Rama'dan salıvermesinden sonra, Yahve'den Yeremya'ya gelen söz.
2 Muhafız komutanı Yeremya'yı alıp ona dedi: "Tanrın Yahve bu yerin
üzerine bu kötülüğü ilan etti;
3 ve Yahve bunu getirdi ve söylediği gibi yaptı. Çünkü Yahve'ye karşı günah
işlediniz ve O'nun sözüne itaat etmediniz, bu yüzden bu şey başınıza geldi.
4 Şimdi, işte, bugün elindeki zincirlerden seni serbest bırakıyorum. Eğer
benimle birlikte Babil'e gelmek sana iyi görünüyorsa, gel, ben sana bakarım;
ama eğer benimle Babil'e gelmek sana kötü görünüyorsa, gelme. İşte, bütün
ülke senin önünde. Sana nereye gitmek iyi ve doğru görünüyorsa oraya git."
5 Yeremya henüz geri dönmemişken, "Geri dön, Şafan oğlu Ahikam oğlu
Gedalya'nın yanına dön; Babil Kralı onu Yahuda kentlerine vali olarak
atamıştı. Halkın arasında onunla birlikte otur; ya da sana uygun görünen
yere git." dedi.

Böylece muhafız komutanı ona yiyecek ve armağan verip serbest bıraktı.
6 O zaman Yeremya Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti ve
onunla birlikte ülkede kalan halkın arasında yaşadı.
7 Kırlarda bulunan bütün ordu komutanları, kendileri ve adamları, Babil
Kralı'nın Ahikam oğlu Gedalya'yı ülkeye vali atadığını ve Babil'e sürgün
edilmeyen ülkenin en yoksullarından erkekleri, kadınları, çocukları ve halkı
ona emanet ettiğini duyduklarında,
8 Netanya oğlu İşmael, Kareahoğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğlu
Seraya, Netofalı Efa'nın oğulları ve Maakalı oğlu Yezanya adamları ile
birlikte Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler.
9 Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek,
"Keldaniler'e hizmet etmekten korkmayın. Ülkede oturun ve Babil Kralı'na
hizmet edin, o zaman sizin için iyi olur." dedi.

10 “Bana gelince, işte, yanımıza gelecek olan Keldaniler'in önünde durmak
için ben Mispa'da oturacağım. Ama siz şarap, yaz meyveleri ve yağ toplayın,
kaplarınıza koyun ve aldığınız kentlerde oturun.”
11 Aynı şekilde, Moav'da, Ammon'un çocukları arasında, Edom'da ve bütün
ülkelerde bulunan bütün Yahudiler, Babil Kralı'nın Yahuda'dan bir kalıntı
bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı onların başına koyduğunu
duyduklarında,
12 o zaman Yahudiler'in hepsi sürülmüş oldukları bütün yerlerden geri
döndüler ve Yahuda diyarına, Gedalya'nın yanına, Mispa'ya geldiler ve çok
miktarda şarap ve yaz meyvesi topladılar.
13 Kareah oğlu Yohanan ve kırdaki bütün ordu komutanları, Mispa'ya,
Gedalya'nın yanına gelip,
14 ve ona, “Ammon'un çocuklarının Kralı Baalis'in, Netanya oğlu İşmael'i
senin hayatını alsın diye gönderdiğini biliyor musun?” diye sordular.
Ama Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı.
15 Kareah oğlu Yohanan, Mispa'da Gedalya'ya gizlice şöyle dedi: “Lütfen
bırak gideyim, Netanya oğlu İşmael'i öldüreyim ve kimse bunu bilmeyecek.
Neden senin hayatını alsın da, senin yanında toplanmış olan bütün
Yahudiler dağılsın ve Yahuda'nın kalanı yok olsun?”
16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, Kareah oğlu Yohanan'a, “Bunu
yapmayacaksın, çünkü İşmael hakkında yalan söylüyorsun” dedi.

41

1 Yedinci ayda, kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden bir olan Elişama
oğlu Netanya oğlu İşmael, on kişiyle birlikte Mispa'ya, Ahikam oğlu
Gedalya'nın yanına geldi; orada, Mispa'da birlikte yemek yediler.
2 Sonra Netanya oğlu İşmael ve onunla birlikte olan on kişi kalkıp, Babil
Kralı'nın ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla vurup
öldürdüler.
3 İşmael, Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve orada
bulunan Keldani savaşçılarını da öldürdü.
4 Gedalya'yı öldürdükten sonraki ikinci gün, bunu kimse bilmiyordu,
5 Şekem'den, Şilo'dan ve Samarya'dan, sakallarını tıraş etmiş, giysilerini
yırtmış, kendi bedenlerini yaralamış, Yahve'nin evine götürmek için
ellerinde ekmek sunuları ve günnük olan seksen kişi geldi.
6 Netanya oğlu İşmael, onları karşılamak için ağlaya ağlaya yürüyerek
Mispa'dan çıktı. Onları karşılayınca, “Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin” dedi.
7 Şehrin ortasına geldiklerinde, Netanya oğlu İşmael onları öldürdü ve
yanındaki adamlarla birlikte çukurun içine attı.
8 Ama onlar arasında bulunan on kişi İşmael'e, “Bizi öldürme, çünkü tarlada
saklı buğday, arpa, zeytinyağı ve bal depomuz var” dedi.
O da vazgeçti ve onları kardeşleriyle birlikte öldürmedi.
9 İşmael'in öldürdüğü adamların hepsinin cesetlerini Gedalya'nın yanına
attığı çukuru (bu, İsrael Kralı Baaşa'dan korktuğu için Kral Asa'nın yaptırdığı
çukurdu), Netanya oğlu İşmael öldürülmüş olanlarla doldurdu.
10 İşmael, Mispa'da kalan halkın hepsini, kralın kızlarını ve muhafız
komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'ya emanet ettiği Mispa'da
kalan halkın hepsini sürgün etti. Netanya oğlu İşmael onları sürgün etti ve
Ammon'un çocuklarına geçmek üzere yola çıktı.

11 Ama Kareah oğlu Yohanan ve onunla beraber olan bütün ordu komutanları, Netanya oğlu İşmael'in yaptığı bütün kötülükleri duyunca,
12 bütün adamları alıp Netanya oğlu İşmael'le savaşmaya gittiler ve onu Givon'daki büyük suların yanında buldular.
13 Ve İşmael'le beraber olan bütün halk Kareah oğlu Yohanan'ı ve onunla beraber olan bütün ordu komutanlarını görünce sevindiler.
14 Böylece İşmael'in Mispa'dan sürgün etmiş olduğu bütün halk geri dönüp Kareah oğlu Yohanan'ın yanına gittiler.
15 Ama Netanya oğlu İşmael sekiz adamla birlikte Yohanan'dan kaçıp kurtularak Ammon'un çocuklarının yanına gitti.
16 Kareah oğlu Yohanan ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanları, Netanya oğlu İşmael'in Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürdükten sonra Mispa'dan götürmüş olduğu halkın geri kalanını, yani Givon'dan geri getirdiği savaşçıları, kadınları, çocukları ve hadımları aldı.
17 Bunlar Keldaniler yüzünden Mısır'a girmek üzere ayrıldılar, Beytlehem yakınlarındaki Gerut Kimham'da yaşadılar.
18 Çünkü onlardan korkuyorlardı; çünkü Netanya oğlu İşmael, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42

1 O zaman bütün ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Yezanya ve küçüğünden büyüğüne kadar bütün halk yaklaştı,
2 ve Peygamber Yeremya'ya, "Lütfen yakarışımız senin önüne gelsin ve Tanrın Yahve'ye bizim için, bütün bu kalıntı için dua et. Çünkü senin gördüğün gibi, çok insandan geriye pek az kaldık.
3 Tanrın Yahve bize yürümemiz gereken yolu ve yapmamız gereken şeyleri göstersin."
4 O zaman Peygamber Yeremya onlara, "Sizi duydum" dedi, "İşte, Tanrınız Yahve'ye sözlerinize göre dua edeceğim. Yahve size ne yanıt verirse size bildireceğim. Sizden bir şey saklamayacağım."
5 O zaman Yeremya'ya, "Tanrın Yahve'nin bize bildirmek üzere sana göndereceği her söze göre yapmazsak, Yahve aramızda gerçek ve sadık bir tanık olsun" dediler.
6 "İster iyi, ister kötü olsun, seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız Yahve'nin sözüne itaat edeceğiz; ta ki, Tanrımız Yahve'nin sözüne itaat edince bize iyilik olsun."
7 On gün sonra, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi.
8 O zaman Kareah oğlu Yohanan'ı ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanlarını, küçüğünden büyüğüne kadar bütün halkı çağırdı.
9 Onlara, "Yakarışınızı kendisine sunmak için beni kendisine gönderdiğiniz İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor:
10 'Eğer bu ülkede yaşamaya devam ederseniz, sizi bina edeceğim, yıkmayacağım; sizi dikeceğim, sökmeyeceğim; çünkü üzerinize getirdiğim sıkıntıdan ötürü kederliyim.
11 Korkmakta olduğunuz Babil Kralı'ndan korkmayın. Ondan korkmayın.' diyor Yahve, 'Çünkü sizi kurtarmak ve onun elinden özgür kılmak için sizinle birlikteyim.
12 O size merhamet etsin de, sizi kendi ülkenize döndürsün diye, ben size merhamet edeceğim.'" dedi.

13 "'Ama eğer, 'Bu ülkede oturmayacağız" derseniz, Tanrınız Yahve'nin
sözüne itaat etmezseniz,
14 "Hayır, Mısır diyarına gireceğiz, orada savaş görmeyecek, boru sesi
duymayacağız, ekmek için açlık çekmeyeceğiz; orada oturacağız" derseniz;
15 bu yüzden, ey Yahuda'nın kalıntısı, şimdi Yahve'nin sözünü dinleyin!
İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Eğer gerçekten yüzünüzü
Mısır'a girmeye döndürürseniz ve oraya yerleşirseniz,
16 o zaman öyle olacak ki, korktuğunuz kılıç orada, Mısır diyarında size
yetişecek ve korktuğunuz kıtlık orada, Mısır'da, ardınızda yakın takipte olacak
ve orada öleceksiniz.
17 Mısır'a gidip orada yaşamaya yüzlerini dönen bütün adamlar da böyle
olacak. Kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla ölecekler. Onlardan hiçbiri
kalmayacak, üzerlerine getireceğim kötülükten kaçıp kurtulamayacak.'
18 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Öfkem ve gazabım
Yeruşalem sakinlerinin üzerine nasıl döküldü ise, Mısır'a girdiğinizde de
gazabım sizin üzerinize öyle dökülecek; dehşet, şaşkınlık, lanet ve aşağılanma
konusu olacaksınız; ve bu yeri bir daha görmeyeceksiniz.'"
19 "Ey Yahuda kalıntısı, Yahve sizin için, 'Mısır'a girmeyin!' dedi. Bugün
size tanıklık ettiğimi kesinlikle bilin.
20 Çünkü kendi canlarınıza karşı hile yaptınız; beni Tanrınız Yahve'ye
gönderip, 'Bizim için Tanrımız Yahve'ye dua et; Tanrımız Yahve'nin
söyleyeceği her şeye göre bize bildir, biz de yapacağız' dediniz.
21 Bugün size bildirdim; ama siz Tanrınız Yahve'nin beni size göndermiş
olduğu hiçbir konuda O'nun sözüne itaat etmediniz.
22 Bu yüzden şimdi bilin ki, yaşamak üzere gitmek istediğiniz yerde kılıçtan,
kıtlıktan ve salgın hastalıktan öleceksiniz."

43

1 Yeremya, Tanrıları Yahve'nin onlara bildirmek için Tanrıları Yahve'nin
kendisini göndermiş olduğu bu sözlerin hepsini bütün halka söylemeyi
bitirince,
2 Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün kibirli adamlar
Yeremya'ya, "Yalan söylüyorsun" dediler, "Tanrımız Yahve seni, 'Mısır'a gidip
orada yaşamayacaksın' demek için göndermedi.
3 Ama Neriya oğlu Baruk, bizi öldürsünler ya da bizi Babil'e sürsünler diye
bizi Keldaniler'in eline teslim etmek için seni bize karşı çevirdi."
4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve bütün halk,
Yahuda ülkesinde oturmak için Yahve'nin buyruğuna itaat etmediler.
5 Kareah oğlu Yohanan ve bütün ordu komutanları, sürüldükleri bütün
uluslardan geri dönüp Yahuda diyarına yerleşen Yahuda kalıntısının tümünü,
6 erkekleri, kadınları, çocukları, kralın kızlarını ve muhafız komutanı
Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına bırakmış olduğu
herkesi, Peygamber Yeremya'yı ve Neriya oğlu Baruk'u alıp götürdüler.
7 Mısır diyarına girdiler, çünkü Yahve'nin sözüne itaat etmediler; ve
Tahpanhes'e geldiler.
8 O zaman Yahve'nin sözü Tahpanhes'te Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
9 "Eline büyük taşlar al ve onları Tahpanhes'te Firavun'un evinin
girişindeki tuğlalıkta, Yahuda halkının gözü önünde harcın içine gizle.
10 Onlara de, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'İşte,
hizmetkârım Babil Kralı Nebukadnetsar'ı gönderip alacağım, gizlediğim bu

taşların üzerine onun tahtını kuracağım ve krallık çadırını onların üzerine kuracak.
11 Gelip Mısır ülkesini vuracak; ölüm için olanlar ölüme, sürgün için olanlar sürgüne, kılıç için olanlar kılıca verilecek.
12 Mısır ilâhlarının evlerinde ateş tutuşturacağım. Onları yakacak ve sürgüne götürecek. Çoban nasıl giysisini giyerse, o da Mısır ülkesine dizilecek ve oradan esenlikle çıkacak.
13 Mısır ülkesindeki Beyt Şemeş'in dikili taşlarını da kıracak ve Mısır ilâhlarının evlerini ateşe verecek.'"

44

1 Mısır ülkesinde, Migdol'da, Tahpanhes'te, Memfis'te ve Patros diyarında yaşayan bütün Yahudiler hakkında Yeremya'ya şu söz geldi,
2 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Yeruşalem üzerine ve Yahuda'nın bütün kentleri üzerine getirmiş olduğum bütün kötülüğü gördünüz;
3 çünkü onların, sizin ve atalarınızın bilmediği başka ilâhlara buhur yakmaya ve hizmet etmeye giderek beni öfkelendirmek için yapmış oldukları kötülükler yüzünden, işte, o kentler harap ve içlerinde kimse oturmuyor.
4 Ama ben bütün peygamber hizmetkârlarımı erken davranıp size göndererek şöyle dedim, "Ah, nefret ettiğim bu iğrenç şeyi yapmayın."
5 Ama onlar dinlemediler, kulak asmadılar. Başka ilâhlara buhur yakmayı bırakıp kötülüklerinden dönmediler.
6 Bu yüzden gazabım ve öfkem taşarak döküldü, Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında alevlendi. Bugün olduğu gibi harap olup ıssız kaldılar.'"
7 "Bu yüzden şimdi İsrael'in Tanrısı, Ordular Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Neden kendi canlarınıza karşı büyük kötülük yapıyorsunuz? Yahuda'nın içinden erkeği, kadını, çocuğu ve emzikte olanı kendinizden kesip atıyorsunuz. Kendinize kimseyi bırakmıyorsunuz.
8 Mısır'a gidip orada yaşadığınız yerde başka ilâhlara buhur yakarak ellerinizin işleriyle beni öfkelendiriyorsunuz. Böylece kesilip atılacaksınız, yeryüzündeki bütün uluslar arasında lanet ve utanç konusu olacaksınız.
9 Atalarınızın kötülüğünü, Yahuda krallarının kötülüğünü, karılarının kötülüğünü, kendi kötülüğünüzü ve karılarınızın Yahuda diyarında ve Yeruşalem sokaklarında yaptıkları kötülüğü unuttunuz mu?
10 Bugüne kadar kendilerini alçaltmadılar, korkmadılar, önünüze ve atalarınızın önüne koyduğum yasamda ve kurallarımda yürümediler.'"
11 "Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'İşte, bütün Yahuda'yı kesip atmak üzere yüzümü size karşı kötülük için çevireceğim.
12 Mısır diyarına gidip yaşamak için yüzlerini dönen Yahuda'nın kalıntısını alacağım ve hepsi yok olacak. Mısır diyarında düşecekler. Kılıç ve kıtlıkla tükenecekler. Küçüğünden büyüğüne kadar kılıç ve kıtlıkla ölecekler. Dehşet, şaşkınlık, lanet ve utanç konusu olacaklar.
13 Çünkü Yeruşalem'i kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla nasıl cezalandırdıysam, Mısır'da oturanları da öyle cezalandıracağım.
14 Mısır diyarında, yaşamak için oraya giden Yahuda'nın kalıntısından hiçbiri kaçıp kurtulmayacak, sağ kalıp da dönüp orada oturmak istedikleri Yahuda diyarına geri dönmeyecek. Çünkü kaçıp kurtulanlardan başka kimse geri dönmeyecek.'"

15 Karılarının başka ilâhlara buhur yaktığını bilen bütün erkekler, orada
duran bütün kadınlar, büyük bir topluluk, Mısır diyarında Patros'ta oturan
bütün halk, Yeremya'ya şöyle karşılık verdi:
16 "Yahve'nin adıyla bize söylediğin sözü dinlemeyeceğiz.
17 Ama gökyüzünün kraliçesine buhur yakıp ona dökmelik sunular dökmek
için ağzımızdan çıkan her sözü mutlaka yerine getireceğiz; tıpkı bizim ve
atalarımızın, krallarımızın ve beylerimizin Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem
sokaklarında yaptığımız gibi; çünkü o zaman bol yiyeceğimiz vardı ve iyiydik
ve hiçbir kötülük görmedik.
18 Ama gökyüzünün kraliçesine buhur yakmayı ve ona dökmelik sunuları
dökmeyi bıraktığımızdan beri her şeyden yoksun kaldık ve kılıçla ve kıtlıkla
telef olduk."
19 Kadınlar, "Biz gökyüzünün kraliçesine buhur yakıp ona dökmelik sunuları
dökerken, kocalarımız olmadan mı ona tapınmak için pideler yaptık ve ona
dökmelik sunuları döktük?" dediler.
20 O zaman Yeremya bütün halka, erkeklere ve kadınlara, kendisine yanıt
veren bütün halka şöyle dedi:
21 " Sizin ve atalarınızın, kralların ızın ve beylerinizin ve ülke halkının
Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında yaktığınız buhuru, Yahve
onları hatırlamadı mı, O'nun aklına gelmedi mi?
22 Böylece Yahve, işlerinizin kötülüğü ve işlediğiniz iğrençlikler yüzünden
artık dayanamadı. Bu yüzden ülkeniz bugün olduğu gibi ıssız, şaşılacak ve
lanetli, içinde oturanı olmayan bir yer oldu.
23 Mademki buhur yaktınız, mademki Yahve'ye karşı günah işlediniz,
Yahve'nin sözüne itaat etmediniz, yasasında, kurallarında ve tanıklıklarında
yürümediniz; bu yüzden bugün olduğu gibi bu kötülük başınıza geldi."
24 Yeremya bütün halka, bütün kadınlara şöyle dedi: "Mısır diyarında
bulunan bütün Yahuda halkı, Yahve'nin sözünü dinleyin!
25 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Siz ve karılarınız,
"Adaklarımızı yerine getireceğiz, gökyüzünün kraliçesine buhur yakacağız,
ona dökmelik sunuları dökeceğiz" diye ağzınızla söylediniz ve ellerinizle
yerine getirdiniz.'"
'"O zaman adaklarınızı tutun, adaklarınızı yerine getirin.'"
26 "Bu nedenle, Mısır'da oturan bütün Yahuda, Yahve'nin sözünü dinleyin:
'İşte, büyük adımla ant içtim,' diyor Yahve, 'Mısır'ın bütün ülkesinde, Yahuda
halkının ağzından bir daha "Efendi Yahve'nin hakkı için" diye adım
anılmayacak.
27 İşte, ben onları iyilik için değil, kötülük için gözlüyorum. Mısır diyarında
olan bütün Yahuda halkı hepsi tükeninceye kadar kılıçla ve kıtlıkla telef
olacaklar.
28 Kılıçtan kaçıp kurtulanlar, az sayıda kişi, Mısır diyarından Yahuda
diyarına dönecekler. Mısır diyarına yaşamak için giden Yahuda'nın bütün
kalıntısı, kimin sözünün duracağını, benimkinin mi, yoksa onlarınkinin mi
bilecekler.'"
29 "Yahve şöyle diyor, 'Bu size bir işaret olacak, sizi bu yerde
cezalandıracağım. Böylece sözlerimin kesinlikle size karşı kötülük için
duracağını bileceksiniz.'
30 Yahve şöyle diyor, 'İşte, Mısır Kralı Firavun Hofra'yı düşmanlarının eline
ve hayatını arayanların eline vereceğim. Tıpkı Yahuda Kralı Sidkiya'yı,
hayatını arayan ve düşmanı olan Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline
verdiğim gibi.' "

45

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Neriya oğlu
Baruk'a, Yeremya'nın ağzından bu sözleri bir kitaba yazdığında, Peygamber
Yeremya ona şu sözü söyledi:
2 "Ey Baruk, İsrael'in Tanrısı Yahve sana şöyle diyor,
3 'Sen, "Vay başıma! Çünkü Yahve acılarıma keder kattı! İniltimden
yoruldum ve rahat bulamıyorum" dedin.'"
4 "Ona şöyle diyeceksin, Yahve şöyle diyor, 'İşte, yaptığımı ben yıkacağım,
diktiğimi ben sökeceğim; hem de bütün ülkede.
5 Kendin için büyük şeyler mi arıyorsun? Onları arama; çünkü işte, bütün
insanların üzerine kötülük getireceğim,' diyor Yahve, 'ama nereye gidersen
git, hayatını kurtarıp kaçmanı sağlayacağım.' "

46

1 Yahve'nin Peygamber Yeremya'ya uluslar hakkında gelen sözü.
2 Mısır hakkında: Mısır Kralı Firavun Neko'nun Fırat Irmağı yanında
Karkemiş'te bulunan ordusu hakkında; Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda
Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında onu vurdu.
3 "Küçük kalkanı ve büyük kalkanı hazırlayın,
ve savaşa yaklaşın!
4 Atları koşun ve binin, ey atlılar,
miğferlerinizi takıp dikilin.
Mızraklarınızı parlatın,
zırhlarınızı giyin.
5 Bunu neden gördüm?
Şaşkına döndüler ve geri döndüler.
Yiğitleri yere çalındı,
aceleyle kaçtılar,
ve geriye bakmadılar.
Dehşet her yanda." diyor Yahve.
6 "Hızlı olan kaçmasın,
yiğit kaçıp kurtulmasın.
Kuzeyde, Fırat Irmağı yanında
tökezleyip düştüler."
7 "Nil gibi,
suları kabaran ırmaklar gibi yükselen bu kimdir?
8 Mısır, Nil gibi,
suları kabaran ırmaklar gibi yükseliyor.
'Yükseleceğim, yeryüzünü örteceğim.
Kentleri ve onların sakinlerini yok edeceğim.' diyor.
9 Ey atlar, şahlanın!
Öfkelenin, ey savaş arabaları!
Yiğitler:
Kalkanı kullanan Kuş ve Put;
yayı kullanan ve geren Ludim çıksınlar.
10 Çünkü o gün,
Ordular Yahvesi'nin, düşmanlarından öç alacağı
bir öç günüdür.
Kılıç onları yiyip bitirecek, doyacak,
ve kana kana onların kanından içecek.
Çünkü Ordular Yahvesi'nin,

Fırat Irmağı yanındaki kuzey ülkesinde bir kurbanı var.
11 Gilad'a çık da merhem al,
ey sen, Mısır'ın el değmemiş kızı.
Boşuna çok ilaç kullanıyorsun.
Senin için şifa yok.
12 Uluslar senin utancını duydular,
ve yeryüzü feryadınla doldu;
çünkü yiğit yiğide karşı tökezledi,
ikisi de birlikte düştüler."
13 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın gelip Mısır ülkesini vuracağına dair Yahve'nin Peygamber Yeremya'ya söylediği söz:
14 "Mısır'da ilan edin,
Migdol'da duyurun,
Memfis'te ve Tahpanhes'te duyurup şöyle deyin,
'Kalk ve hazırlan,
çünkü kılıç çevreni yiyip bitirdi.'
15 Güçlülerin neden süpürüldüler?
Ayakta durmadılar, çünkü Yahve onları itti.
16 Birçoğunu tökezletti.
Evet, birbirlerinin üzerine düştüler.
'Kalkın zalim kılıçtan halkımıza,
doğduğumuz diyara dönelim!' dediler.
17 Orada, 'Mısır Kralı Firavun sadece bir gürültüdür;
belirlenmiş zamanı kaçırdı' diye bağırdılar.
18 "Varlığımın hakkı için"
diyor adı Ordular Yahvesi olan Kral,
"Kesinlikle dağlar arasında Tabor,
ve deniz yanındaki Karmel gibi gelecektir.
19 Ey sen, Mısır'da oturan kız,
sürgüne gitmeye kendini hazırla;
çünkü Memfis harap olacak,
ve yakılıp yıkılacak,
içinde oturan kalmayacak."
20 "Mısır çok güzel bir düvedir;
ama kuzeyden yıkım geldi.
Geldi.
21 Onun içindeki ücretlileri de ahırdaki buzağılar gibidir,
çünkü onlar da geri döndüler.
Birlikte kaçtılar.
Ayakta durmadılar,
çünkü felaketlerinin günü, ziyaretlerinin vakti üzerlerine gelmişti.
22 Sesi yürüyen yılan gibi olacak,
çünkü bir orduyla yürüyecekler,
ve odun kesenler gibi, baltalarla ona karşı gelecekler.
23 Ağaçları sayılamasa da,
yine ormanını kesecekler," diyor Yahve;
"Çünkü çekirgelerden daha çoklar,
ve sayısızlar.
24 Mısır kızı hayal kırıklığına uğrayacak,
kuzey halkının eline teslim edilecek."

25 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, No'lu Amon'u,
Firavun'u, Mısır'ı, onun ilâhlarını ve krallarını, Firavun'u ve ona güvenenleri
cezalandıracağım.
26 Onları hayatlarını arayanların eline, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline
ve hizmetkârlarının eline teslim edeceğim. Ondan sonra eski günlerde olduğu
gibi orada oturulacak.” diyor Yahve.
27 “Ama korkma, ey hizmetkârım Yakov.
Yılma, ey İsrael.
Çünkü işte, seni uzaktan,
soyunu da sürgün edildikleri ülkeden ben kurtaracağım.
Yakov dönecek,
sakin ve rahat olacak.
Onu kimse korkutmayacak.
28 Korkma, ey hizmetkârım Yakov,” diyor Yahve,
“çünkü ben seninleyim.
Çünkü seni sürdüğüm bütün ulusların sonunu tamamen getireceğim,
ama senin tamamen sonunu getirmeyeceğim,
ama seni ölçüyle yola getireceğim,
ve seni hiç cezasız bırakmayacağım.”

47

1 Firavun Gaza'yı vurmadan önce, Peygamber Yeremya'ya Filistliler
hakkında gelen Yahve'nin sözü.
2 Yahve şöyle diyor:
“İşte, sular kuzeyden yükseliyor,
onlar taşkın bir sel olacak,
ülkeyi ve içindeki her şeyi, kenti ve içinde yaşayanları sular altında bırakacak.
İnsanlar bağıracak,
ve ülkenin bütün sakinleri feryat edecek.
3 Güçlülerinin nallarının sesinden,
savaş arabalarının vızıltısından,
tekerleklerinin gürültüsünden,
babalar dönüp çocuklarına bakmıyorlar,
çünkü elleri çok zayıf.
4 Çünkü Sur ve Sayda'dan kalan her yardımcıyı kesip atmak üzere
bütün Filistliler'i yok etme günü geliyor;
çünkü Yahve Filistliler'i,
Kaftor adasının kalıntısını yok edecek.
5 Gaza üzerine kellik geldi;
Aşkelon hiçe indirildi.
Ey vadilerinin kalıntısı,
kendini ne zamana dek keseceksin?”
6 “ ‘Ey Yahve'nin kılıcı,
ne zamana dek susmayacaksın?
Kendini kınına geri koy;
dinlen ve sakin ol.’”
7 “Yahve sana buyurmuşken,
nasıl sessiz kalabilirsin?
Onu Aşkelon'a ve deniz kıyısına karşı,
orası için saptadı.”

48

1 Moav hakkında. İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
“Vay başına Nevo!
Çünkü harap oldu.
Kiryatayim hayal kırıklığına uğradı.
Alındı.
Misgav* utandırıldı,
ve yıkıldı.
2 Moav'ın övgüsü artık yok.
Heşbon'da ona karşı kötülük tasarladılar:
'Gelin! Onu bir ulus olmaktan çıkaralım.'
Sen de, ey Madmen, susturulacaksın.
Seni kılıç kovalayacak.
3 Horonayim'den feryat sesi,
harabe ve büyük yıkım!
4 Moav yıkıldı.
Yavrularının feryadı duyuldu.
5 Çünkü Luhit yokuşundan ağlaya ağlaya çıkıyorlar.
Çünkü Horonayim'in inişinde yıkım çığlığının sıkıntısını duydular.
6 Kaçın! Hayatınızı kurtarın!
Çöldeki ardıç çalısı gibi olun.
7 Çünkü kendi işlerine ve hazinelerine güvendiğin için
sen de alınacaksın.
Kemoş, kâhinleri ve beyleri ile birlikte
Sürgüne çıkacak.
8 Yıkıcı her kentin üzerine gelecek,
ve hiçbir kent kaçıp kurtulmayacak;
vadi de yok olacak ve ova harap olacak,
Yahve'nin söylemiş olduğu gibi.
9 Moav'a kanat verin de
uçup kaçabilsin;
ve onun kentleri harap olacak,
içlerinde oturacak kimse kalmayacak.”
10 “Yahve'nin işini savsaklayarak yapana lanet olsun;
ve kılıcını kandan alıkoyana lanet olsun.”
11 “Moav gençliğinden beri rahattı,
ve tortusuna yerleşti,
ve kaptan kaba boşaltılmadı,
ve sürgüne gitmedi;
bu yüzden tadı onda kaldı,
ve kokusu değişmedi.
12 Bu yüzden işte,” diyor Yahve,
“ona dökenleri göndereceğim günler geliyor,
ve onu dökecekler; kaplarını boşaltacaklar,
ve kaplarını parçalayacaklar.
13 İsrael evi güvendikleri Beytel'den nasıl utandılarsa,
Moav da Kemoş'tan öyle utanacak.”
14 “Nasıl, ‘Biz yiğitleriz,
ve savaş için cesur adamlarız’ diyorsunuz?
15 Moav harap oldu,
ve kentlerine çıktılar,

* **48:1** veya kale

seçme gençleri boğazlanmak için indiler."
diyor adı Ordular Yahvesi olan Kral.
16 "Moav'ın felaketi yaklaşıyor,
ve sıkıntısı hızla geliyor.
17 Ey onun etrafındaki herkes,
ve onun adını bilenlerin hepsi, onun için ağıt yakın,
'Güçlü asa, güzel değnek nasıl da kırıldı!'"
18 "Ey sen, Divon'da oturan kız,
görkeminden aşağı in,
ve susuz yerde otur;
Çünkü Moav'ın yıkıcısı sana karşı çıktı.
Senin kalelerini yıktı.
19 Ey sen, Aroer'de oturan, yol kenarında dur da gözetle.
Kaçan adama ve kaçıp kurtulan kadına sor:
'Ne oldu?' de.
20 Moav hayal kırıklığına uğradı;
çünkü yıkıldı.
Ağla ve feryat et!
Arnon'un yanında Moav'ın harap olduğunu söyle.
21 Yargı ovaya geldi:
Holon'a, Yahzah'a, Mefaat'a,
22 Divon'a, Nevo'ya, Beyt Diblatayim'e,
23 Kiryatayim'e, Beyt Gamul'a, Beyt Meon'a,
24 Keriyot'a, Bosra'ya,
ve Moav ülkesinin uzak ya da yakın bütün kentlerine.
25 Moav'ın boynuzu kesildi,
kolu kırıldı," diyor Yahve.
26 "Onu sarhoş edin,
çünkü Yahve'ye karşı kendini yüceltti.
Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak,
ve o da alay konusu olacak.
27 Çünkü İsrael senin için alay konusu mu oldu?
Hırsızlar arasında mı bulundu?
Çünkü ondan söz ettikçe,
baş sallıyorsun.
28 Ey sizler, Moav sakinleri, kentleri terk edin de kayada oturun.
Uçurumun ağzında yuvasını yapan güvercin gibi olun."
29 "Moav'ın övüncünü duyduk.
Kendini beğenmişliğiyle, gururu, küstahlığı,
ve yüreğinin büyüklenmesi çok kibirli.
30 Onun gazabını bilirim," diyor Yahve, "bir hiçtir;
övünmeleri bir şey yapmadı.
31 Bu yüzden Moav için ağlayacağım.
Evet, bütün Moav için feryat edeceğim.
Kir Heres halkı için yas tutacaklar.
32 Senin için Yazer'in ağlayışından daha fazla ağlayacağım,
ey Sivma asması.
Dalların denizi aştı.
Yazer denizine kadar ulaştı.
Yok edici yaz meyvelerinin ve bağ bozumunun üzerine düştü.
33 Verimli tarladan ve Moav ülkesinden sevinç ve neşe kaldırıldı.

Üzüm sıkma çukurundan şarabı kestim.
Kimse bağırarak üzüm çiğnemeyecek.
O bağırış olmayacak.
34 Heşbon'un feryadından Elealeh'e, Yahaz'a kadar,
Tsoar'dan Horonayim'e, Eglat Şelişiya'ya kadar seslerini duyurdular;
çünkü Nimrim suları da harap olacak.
35 Üstelik Moav'da," diyor Yahve,
yüksek yerde kurban sunanı,
ve ilâhlarına buhur yakanı sona erdireceğim.
36 Bu yüzden yüreğim Moav için ney gibi inliyor,
yüreğim Kir Heresliler için ney gibi inliyor.
Bu yüzden kazandığı bolluk yok oldu.
37 Çünkü her baş kel,
her sakal kesilmiş.
Bütün ellerde kesikler,
belde çul var.
38 Moav'ın bütün damlarında,
ve sokaklarında her yerde ağıt var;
çünkü Moav'ı kimsenin beğenmediği bir kap gibi kırdım." diyor Yahve.
39 "Nasıl yıkıldı!
Nasıl da ağlıyorlar!
Moav utançtan nasıl da sırtını döndü!
Böylece Moav çevresindekilerin hepsine
alay konusu ve dehşet olacak."
40 Çünkü Yahve şöyle diyor: "İşte, kartal gibi uçacak,
ve kanatlarını Moav'a karşı gerecek.
41 Keriyot alındı,
kaleler ele geçirildi.
O gün Moav'ın yiğitlerinin yüreği,
sancı çeken bir kadının yüreği gibi olacak.
42 Moav, Yahve'ye karşı kendini yücelttiği için,
bir halk olmaktan çıkacak.
43 Ey Moav sakini,
dehşet, çukur ve tuzak senin üzerindedir." diyor Yahve.
44 "Dehşetten kaçan çukura düşecek;
çukurdan çıkan da tuzağa tutulacak,
çünkü onun üzerine, Moav'ın üzerine,
ziyaretleri yılını getireceğim" diyor Yahve.
45 "Kaçanlar Heşbon'un gölgesinde güçsüzce duruyorlar;
çünkü Heşbon'dan ateş çıktı,
Sihon'un ortasından alev,
Moav'ın köşesini ve gürültücülerin başlarının tepesini yiyip bitirdi.
46 Vay haline ey Moav!
Kemoş halkı mahvoldu;
çünkü oğulların sürgüne götürüldü,
kızların tutsaklığa gönderildi."
47 "Ama son günlerde Moav'ın sürgününü geri döndüreceğim"
diyor Yahve.
Moav'ın yargısı buraya kadardır.

49

1 Ammon'un çocukları hakkında. Yahve şöyle diyor:
“İsrael’in oğulları yok mu?
Mirasçısı yok mu?
Öyleyse Malkam neden Gad’ı mülk ediniyor,
ve halkı onun kentlerinde oturuyor?
2 Bu yüzden, işte günler geliyor,” diyor Yahve,
“Ammon'un çocuklarının Rabba’sına karşı savaş bağırışını işittireceğim,
ve orası ıssız bir yığın olacak ve onun kızları ateşle yakılacak;
o zaman İsrael kendisini mülk edinenleri mülk edinecek” diyor Yahve.
3 “Ağla, ey Heşbon, çünkü Ay yıkıldı!
Feryat edin, ey Rabba kızları!
Çul giyinin.
Ağıt yakın ve çitler arasında ileri geri koşun;
çünkü Malkam, kâhinleri ve beyleri sürgüne gidecek.
4 Ey dönek kız, neden vadilerde,
sulak vadinle övünüyorsun?
Hazinelerine güvenip,
‘Kim bana gelecek?’ diyordun.
5 İşte, senin üzerine çevrende bulunanların hepsinden
dehşet getireceğim,” diyor Ordular Efendisi Yahve,
hepiniz tamamen kovulacaksınız,
kaçakları toplayacak kimse olmayacak.”
6 “Ama ondan sonra Ammon'un çocuklarının sürgününü geri döndüreceğim,”
diyor Yahve.
7 Edom hakkında, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
“Teman’da bilgelik artık yok mu?
Akıllıların öğüdü tükendi mi?
Bilgelikleri yok mu oldu?
8 Kaçın! Geri dönün!
Derinliklerde oturun, ey Dedan sakinleri;
çünkü Esav’ın başına gelen felaketi onun başına getireceğim,
onu ziyaret ettiğimde.
9 Üzüm toplayıcılar size gelse,
biraz artakalan üzüm bırakmazlar mı?
Hırsızlar gece gelse,
yeteri kadar çalmazlar mı?
10 Ama Esav'ı ben soydum,
gizli yerlerini açtım, artık saklanamayacak.
Kardeşleri ve komşularıyla birlikte soyu da yok oldu;
artık yok.
11 Yetim çocuklarınızı bırakın.
Onları sağ bırakacağım.
Dulларınız bana güvensinler.”
12 Çünkü Yahve şöyle diyor: “İşte, kâseden içmeye layık olmayanlar kesinlikle içecek; ve sen tamamen cezasız kalacak olan mısın? Cezasız kalmayacaksın, kesinlikle içeceksin.
13 Çünkü kendi üzerime ant içtim,” diyor Yahve, “Bosra şaşılacak, utanılacak şey, çöl ve lanetlik olacak. Bütün kentleri ebedi harabeler olacak.”
14 Yahve'den bir haber işittim,

ve uluslar arasında bir elçi gönderildi,
“Bir araya toplanın!
Ona karşı gelin!
Savaşa kalkın!” dedi.
15 “Çünkü işte, uluslar arasında seni küçülttüm,
insanlar arasında hor gördüm.
16 Dehşetine gelince,
yüreğinin gururu seni aldattı,
ey kaya yarıklarında oturan,
tepenin doruğunu tutan,
yuvanı kartal kadar yüksek yapsan bile,
seni oradan indireceğim.” diyor Yahve.
17 “Edom şaşılacak bir şey olacak.
Oradan geçen herkes şaşacak,
ve bütün onun belalarına ıslık çalacak.
18 Sodom ve Gomora ve komşu kentlerinin yıkılışında olduğu gibi,” diyor Yahve,
“orada hiç kimse oturmayacak,
ve hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak.”
19 “İşte, güçlü yurda karşı Yarden'in gururundan aslan gibi çıkacak;
çünkü onları oradan ansızın kaçıracağım,
ve kim seçilirse,
onu onun üzerine koyacağım.
Benim gibi olan kimdir?
Bana vakit belirleyecek olan kimdir?
Önümde duracak çoban kimdir?”
20 Bu nedenle, Yahve'nin Edom'a karşı belirlemiş olduğu öğüdünü,
ve Teman sakinlerine karşı amaçlamış olduğu tasarıyı dinleyin:
Sürünün küçüklerini kesinlikle sürükleyecekler.
O, kesinlikle yurdunu üzerlerine yıkacak.
21 Yeryüzü onların düşüş sesinden titriyor;
Kızıldeniz'de duyulan çığlık, bir gürültü var.
22 İşte, kartal gibi yükselip uçacak,
ve kanatlarını Bosra'ya karşı gerecek.
O gün Edom'un yiğitlerinin yüreği, sancı çeken bir kadının yüreği gibi olacak.
23 Damaskus hakkında:
“Hamat ve Arpad utandılar,
Çünkü kötü haber duydular.
Eridiler.
Denizde keder var.
Sakin kalamaz.
24 Damaskus zayıfladı,
kaçmak için döndü,
onu titreme aldı.
Doğuran kadın gibi,
onu ağrı ve sıkıntılar tuttu.
25 Övgü kenti,
sevincimin kenti nasıl terk edilmez?
26 Bu yüzden gençleri sokaklarında düşecek,
ve bütün savaşçılar o gün susturalacak.”
diyor Ordular Yahvesi.

27 “Damaskus surlarında ateş tutuşturacağım,
ve Ben Hadad'ın saraylarını yiyip bitirecek.”
28 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın vurduğu Kedar,
Ve Hasor krallıkları hakkında Yahve şöyle diyor:
“Kalkın, Kedar'a çıkın,
ve doğunun çocuklarını yok edin.
29 Çadırlarını ve sürülerini alacaklar,
perdelerini, bütün kaplarını,
ve develerini kendileri için götürecekler;
ve onlara bağıracaklar, 'Her yanda dehşet!'
30 Kaçın!
Uzaklara gidin!
Ey Hasor sakinleri, derinliklerde oturun,” diyor Yahve;
“çünkü Babil Kralı Nebukadnetsar size karşı öğüt aldı,
ve size karşı bir tasarı düşündü.
31 Kalkın! Rahat olup
kaygısız oturan ulusun üzerine gidin,” diyor Yahve;
“onun kapıları ve sürgüleri yoktur,
tek başına oturur.
32 Develeri ganimet,
sürüleri yağma olacak.
Sakallarının köşeleri kesilmiş olanları her yana dağıtacağım,
felaketlerini her yandan getireceğim.”
diyor Yahve.
33 “Hasor çakalların meskeni,
sonsuza dek ıssız kalacak.
Orada kimse oturmayacak,
hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak.”
34 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, Peygamber Yeremya'ya Elam hakkında Yahve'nin şu sözü geldi:
35 “Ordular Yahvesi şöyle diyor:
'İşte, Elam'ın yayını,
güçlülerinin başını kıracağım.
36 Elam'ın üzerine gökyüzünün dört yanından dört rüzgârı getireceğim,
ve onları bütün o rüzgârlara dağıtacağım.
Elam'ın sürgünlerinin gelmediği hiçbir ulus kalmayacak.
37 Elam'ı düşmanlarının ve hayatlarını arayanların önünde
Dehşete düşüreceğim.
Onların üzerine kötülük, kızgın öfkemi getireceğim,' diyor Yahve;
've onları tüketinceye kadar arkalarından kılıç göndereceğim.
38 Elam'da tahtımı kuracağım,
ve oradan kral ve beyleri yok edeceğim.' diyor Yahve.
39 'Ama son günlerde
Elam'ın sürgünlüğünü geri döndüreceğim' diyor Yahve.”

50

1 Yahve'nin Babil hakkında, Keldaniler ülkesi hakkında Yeremya Peygamber aracılığıyla söylediği söz.
2 “Uluslar arasında duyurun, ilan edin,
bayrak dikin;
ilan edin, gizlemeyin; şöyle deyin,

‘Babil alındı,
Bel hayal kırıklığına uğradı,
Merodak dehşete düştü!
Onun suretleri hayal kırıklığına uğradı.
Onun putları dehşete düştü.’
3 Çünkü kuzeyden bir ulus ona karşı çıkıyor,
ülkesini ıssız bırakacak,
içinde kimse oturmayacak.
Kaçtılar.
İnsan da hayvan da gittiler.”
4 “O günlerde ve o zamanda,” diyor Yahve,
“İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları birlikte gelecekler;
ağlayarak yollarına devam edecekler,
ve Tanrıları Yahve'yi arayacaklar.
5 Yüzleri ona dönük olarak Siyon hakkında soracaklar ve,
'Gelin, unutulmayacak ebedi bir antlaşmayla
Yahve'yle birleşin' diyecekler.
6 Halkım kaybolmuş koyunlar oldu.
Çobanları onları saptırdı.
Onları dağlarda salıverdiler.
Dağdan tepeye gittiler.
Kendi dinlenme yerlerini unuttular.
7 Bulanların hepsi onları yedi.
Düşmanları, 'Biz suçlu değiliz,
çünkü onlar Yahve'ye karşı,
doğruluk yurduna,
atalarının umudu olan
Yahve'ye karşı günah işlediler' dediler.”
8 “Babil'in içinden kaçın!
Keldaniler ülkesinden çıkın,
ve sürülerin önündeki tekeler gibi olun.
9 Çünkü işte,
Kuzey ülkesinden büyük uluslardan oluşan bir topluluğu Babil'e karşı
kışkırtıp çıkaracağım;
ve ona karşı dizilecekler.
Oradan alınacak.
Okları usta bir yiğidin okları gibi olacak.
Hiçbiri boş dönmeyecek.
10 Keldan diyarı av olacak.
Onu avlayanların hepsi doyurulacak.” diyor Yahve.
11 “Mademki seviniyorsunuz,
mademki sevinçle coşuyorsunuz,
ey sizler, mirasımı yağma edenler,
mademki harman döven düve gibi sıçrıyorsunuz,
ve aygır gibi kişniyorsunuz,
12 Anneniz tümüyle hayal kırıklığına uğrayacak.
Sizi doğuran utanacak.
İşte, ulusların en küçüğü olacak,
çöl, kurak ve ıssız bir diyar olacak.
13 Yahve'nin gazabı yüzünden orada kimse oturmayacak,
ama tümüyle ıssız olacak.

Babil'in yanından geçen herkes şaşacak,
ve bütün belalarından dolayı ıslık çalacak.
14 Ey siz, bütün yay gerenler,
Babil'e karşı her yandan dizilin;
ona ok atın.
Okları esirgemeyin,
çünkü o, Yahve'ye karşı günah işledi.
15 Her yanından ona karşı bağırın.
Kendini teslim etti.
Surları yıkıldı.
Duvarları yıkıldı,
çünkü bu Yahve'nin öcüdür.
Ondan öç alın.
O ne yaptıysa ona öyle yapın.
16 Ekin ekeni,
ve hasat zamanında orak tutanı Babil'den kesip atın.
Zalim kılıcın korkusuyla,
her biri kendi halkına dönecek,
ve her biri kendi diyarına kaçacak."
17 "İsrael dağılmış koyundur.
Aslanlar onu kaçırttı.
Önce Aşur Kralı onu yedi,
şimdi de en sonunda Babil Kralı Nebukadnetsar onun kemiklerini kırdı."
18 Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"İşte, Babil Kralı'nı ve ülkesini,
Aşur Kralı'nı cezalandırdığım gibi cezalandıracağım.
19 İsrael'i tekrar kendi otlağına getireceğim,
Karmel ve Başan'da otlayacak.
Canı Efraim tepelerinde ve Gilad'da doyacak.
20 O günlerde ve o zamanda," diyor Yahve,
"İsrael'in suçları aranacak,
ve bulunmayacak,
Yahuda'nın günahları da bulunmayacak.
Çünkü kalıntı olarak bıraktıklarımı bağışlayacağım."
21 "Merataim ülkesine karşı,
ona ve Pekod sakinlerine karşı çık.
Öldür ve onları artlarından tamamen yok et," diyor Yahve,
"ve sana buyurduğum her şeye göre yap.
22 Ülkede savaş sesi,
ve büyük yıkım var.
23 Bütün yeryüzünün çekici nasıl parçalanıp kırıldı!
Babil uluslar arasında nasıl harap oldu!
24 Senin için tuzak kurdum,
ve sen de farkında olmadan ona tutuldun, ey Babil.
Bulundun,
ve yakalandın,
çünkü Yahve'ye karşı savaştın.
25 Yahve silahhanesini açtı,
ve öfkesinin silahlarını çıkardı;
çünkü Ordular Yahvesi'nin, Keldaniler ülkesinde yapacağı işi var.
26 En uzak sınırdan ona karşı gelin.

Ambarlarını açın.
Onu kümeler halinde yığın.
Onu tümüyle yok edin.
Ondan hiçbir şey kalmasın.
27 Bütün boğalarını öldürün.
Kesime insinler.
Vay başlarına! Çünkü onların günü,
onların ziyaret zamanı geldi.
28 Tanrımız Yahve'nin öcünü,
tapınağının öcünü Siyon'da ilan etmek için,
Babil diyarından kaçıp kurtulanları dinleyin."
29 "Okçuları, yay gerenlerin hepsini Babil'e karşı toplayın.
Ona karşı çepeçevre ordugâh kurun.
Hiçbiri ondan kaçıp kurtulmasın.
Ona yaptığı işe göre ödeyin.
Yaptığı her şeye göre ona aynısını yapın;
çünkü Yahve'ye,
İsrael'in Kutsal Olanı'na karşı gururlandı.
30 Bu yüzden gençleri sokaklarında düşecek.
Onun bütün savaşçıları o gün susturalacak." diyor Yahve.
31 "İşte, ey sen kibirli olan, ben sana karşıyım,"
diyor Efendi Ordular Yahvesi;
"çünkü senin günün,
seni ziyaret edeceğim zaman geldi.
32 Gururlu kişi tökezleyip düşecek,
ve onu kimse kaldıramayacak.
Onun kentlerinde ateş tutuşturacağım,
ve çevresinde olanların hepsini yiyip bitirecek."
33 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları birlikte eziliyor.
Onları sürgün edenlerin hepsi onları sıkı tutuyor,
salıvermeyi reddediyorlar.
34 Onların Kurtarıcısı güçlüdür.
Adı Ordular Yahvesi'dir.
Babil'in sakinlerine rahatsızlık verip
yeryüzüne rahat vermek için
onların davasını tümüyle görecektir."
35 Yahve, "Keldaniler'in üzerine, Babil sakinlerinin üzerine,
onun beylerinin üzerine,
ve onun bilge adamlarının üzerine kılıç" diyor.
36 "Övünenlerin üzerine kılıç,
ve onlar akılsız olacaklar.
Yiğitlerin üzerine kılıç,
Ve dehşete kapılacaklar.
37 Atları üzerine,
savaş arabaları üzerine,
ve içinde olan bütün karışık halk üzerine kılıç;
ve onlar kadın gibi olacaklar.
Hazineleri üzerine kılıç,
ve onlar soyulacaklar.
38 Suları üzerine kuraklık,

ve onlar kuruyacaklar;
çünkü orası oyma suretler ülkesidir,
ve putları yüzünden çıldırdılar.
39 Bu yüzden çölün vahşi hayvanları
Kurtlarla birlikte orada oturacak.
Deve kuşları orada oturacak.
Artık sonsuza dek orada oturulmayacak,
ve kuşaktan kuşağa içinde yaşanmayacak.
40 Tanrı Sodom ve Gomora'yı ve komşu kentlerini devirdiği zaman olduğu gibi," diyor Yahve,
"orada hiç kimse oturmayacak,
hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak."
41 "İşte, kuzeyden bir halk geliyor.
Yeryüzünün uçlarından büyük bir ulus ve birçok kral harekete geçirilecek.
42 Yay ve mızrak alıyorlar.
Zalimdirler ve merhametleri yoktur.
Sesleri deniz gibi kükrüyor.
Atlara binmişler,
her biri sana karşı dizilmiş,
bir savaşçı gibi, ey Babil kızı.
43 Babil Kralı onların haberini duydu,
ve elleri güçsüzleşti.
Onu sıkıntı,
doğuran kadın gibi ağrılar tuttu.
44 İşte, düşman Yarden çalılıklarından aslan gibi
güçlü yurda karşı çıkacak;
çünkü onları oradan ansızın kaçıracağım.
Kim seçilirse,
onu onun üzerine koyacağım,
Çünkü benim gibi olan kimdir?
Bana zaman tayin edecek olan kimdir?
Önümde durabilecek çoban kimdir?"
45 Bu yüzden, Babil'e karşı aldığı kararı,
ve Keldaniler ülkesine karşı düşündüğü tasarıyı işitin:
Elbette onları, sürünün küçüklerini sürükleyip götürecekler.
Elbette onların yurdunu üzerlerine yıkacaklar.
46 Babil'in alınmasının gürültüsünden yeryüzü titriyor.
Uluslar arasında feryat duyuluyor.

51

1 Yahve şöyle diyor:
"İşte, Babil'e ve Levkamay'da oturanlara karşı
yıkıcı bir rüzgâr kaldıracağım.
2 Babil'e yabancılar göndereceğim,
onu savuracaklar.
Ülkesini boşaltacaklar;
çünkü sıkıntı gününde her yandan ona karşı olacaklar.
3 Yay gerene karşı,
ve zırhı ile övünene karşı okçu yayını gersin;
gençlerini esirgemeyin!
Bütün ordusunu tümüyle yok edin!
4 Keldaniler ülkesinde öldürülüp

sokaklarında delinecekler.
5 Çünkü ülkeleri İsrael'in Kutsalı'na karşı suçla dolu olsa bile,
İsrael ve Yahuda,
Tanrısı Ordular Yahvesi tarafından terk edilmedi."
6 "Babil'in ortasından kaçın!
Herkes kendi hayatını kurtarsın!
Onun kötülüğü içinde yok olmayın,
çünkü bu, Yahve'nin öç alma zamanıdır.
Ona karşılığını verecektir.
7 Babil, bütün dünyayı sarhoş eden
Yahve'nin elinde altın bir kâsedir.
Uluslar onun şarabından içtiler;
bu yüzden çıldırdılar.
8 Babil ansızın düştü ve yıkıldı!
Onun için ağıt yakın!
Ağrısı için merhem alın.
Belki iyileşir."
9 "Babil'i iyileştirmek isterdik,
ama iyileşmedi.
Onu terk edin, gidelim,
her birimiz kendi ülkesine;
çünkü onun yargısı göğe erişiyor,
gökyüzüne kadar yükseliyor.
10 'Yahve doğruluğumuzu ortaya koydu.
Gelin, Tanrımız Yahve'nin işini Siyon'da duyuralım.'"
11 "Okları bileyin!
Kalkanları sıkıca tutun!
Yahve, Med krallarının ruhunu harekete geçirdi,
çünkü amacı Babil'e karşı, onu yok etmektir;
çünkü bu Yahve'nin öcü,
tapınağının öcüdür.
12 Babil surlarına karşı bayrak dikin!
Bekçileri güçlendirin!
Bekçileri dikin,
ve pusuları hazırlayın;
çünkü Yahve, Babil sakinleri için söylediğini
hem tasarladı hem de yaptı.
13 Ey sen, çok sular üzerine oturup bol hazineleri olan,
sonun geldi, açgözlülüğünün ölçeği doldu.
14 Ordular Yahvesi kendi üzerine ant içip şöyle dedi:
'Mutlaka seni çekirgelerle doldurur gibi insanlarla dolduracağım,
sana karşı seslerini yükseltecekler.
15 "Yeryüzünü gücüyle yarattı.
Dünyayı bilgeliğiyle kurdu.
Anlayışıyla gökleri gerdi.
16 Ses verince göklerde sular kükrer,
buharları yeryüzünün uçlarından yükseltir.
Yağmur için şimşek yapar,
hazinelerinden rüzgâr çıkarır."
17 "Herkes budala ve bilgisiz oldu.
Her kuyumcu kendi suretinden dolayı hayal kırıklığına uğradı,
çünkü dökme suretleri yalandır,

ve onlarda soluk yoktur.
18 Onlar boşunadır,
aldatıcılığın işidir.
Ziyaretleri zamanında yok olacaklardır.
19 Yakov'un payı bunlara benzemez,
çünkü mirasının oymağı da dahil olmak üzere
her şeye biçim veren O'dur.
Adı Ordular Yahvesi'dir."
20 "Sen benim savaş baltam ve savaş silahımsın.
Seninle ulusları parçalayacağım.
Seninle krallıkları yok edeceğim.
21 Seninle atı ve binicisini parçalayacağım.
22 Seninle savaş arabasını,
ve binicisini parçalayacağım.
Seninle erkeği,
ve kadını parçalayacağım.
Seninle yaşlıyı,
ve genci parçalayacağım.
Seninle genci,
ve el değmemiş kızı parçalayacağım.
23 Seninle çobanı ve sürüsünü parçalayacağım.
Seninle çiftçiyi ve boyunduruğunu parçalayacağım.
Seninle valileri ve kaymakamları parçalayacağım."
24 "Babil'e ve Keldani sakinlerinin hepsine, senin önünde Siyon'da
yaptıkları bütün kötülükleri geri vereceğim" diyor Yahve.
25 "İşte, sana karşıyım,
bütün yeryüzünü mahveden,
ey yıkıcı dağ" diyor Yahve.
"Elimi senin üzerine uzatacağım,
seni kayalardan aşağı yuvarlayacağım,
ve seni yanmış bir dağ yapacağım.
26 Senden köşe taşı,
temel taşı almayacaklar;
ama sonsuza dek ıssız kalacaksın." diyor Yahve.
27 "Ülkede bayrak dikin!
Uluslar arasında boru çalın!
Ulusları ona karşı hazırlayın!
Ararat, Minni ve Aşkenaz krallıklarını ona karşı çağırın!
Ona karşı başkomutan atayın!
Atları çekirge sürüsü gibi çıkarın!
28 Ulusları, Med kralларını, valilerini, ve bütün kaymakamlarını,
ve hakimiyetleri altındaki bütün diyarı ona karşı hazırlayın!
29 Ülke titriyor ve acı çekiyor;
çünkü Babil ülkesini ıssız, kimsesiz kılmak için
Yahve'nin Babil'e karşı olan tasarıları yerinde duruyor.
30 Babil'in yiğitleri savaşmayı bıraktılar,
kalelerinde kaldılar.
Güçleri tükendi.
Kadın gibi oldular.
Meskenleri ateşe verildi.
Kapı sürgüleri kırıldı.

31 Babil Kralı'na kentinin her taraftan alındığını göstermek için,
bir koşucu diğerine,
bir haberci diğerine koşacak.
32 Böylece geçitler tutuldu.
Kamışları ateşle yaktılar.
Savaşçılar korktular."
33 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Babil kızı, çiğnendiği zaman harman yerine benzer.
Biraz daha, onun da hasat zamanı gelecek."
34 "Babil Kralı Nebukadnetsar beni yedi,
beni ezdi,
Beni boş bir kap yaptı.
Bir canavar gibi beni yuttu.
Ağzını lezzetli yiyeceklerimle doldurdu.
Beni kovdu.
35 Bana ve bedenime yapılan zorbalık
Babil'in üzerinde olsun!" diyecek Siyon sakinleri;
ve "Kanım Keldaniler'in üzerinde olsun!" diyecek Yeruşalem.
36 Bu yüzden Yahve şöyle diyor:
"İşte, davanı ben göreceğim,
senin için öç alacağım.
Onun denizini kurutacağım,
ve pınarının suyunu keseceğim.
37 Babil oturanı olmayan,
taş yığınları,
çakalların yurdu,
şaşılacak ve ıslık çalınacak bir şey olacak.
38 Genç aslanlar gibi birlikte kükreyecekler.
Aslan yavruları gibi homurdanacaklar.
39 Kızıştıklarında,
şölenlerini ben yapacağım,
sevinsinler,
ve ebedi uykuya dalsınlar da uyanmasınlar diye,
onları sarhoş edeceğim." diyor Yahve.
40 "Onları kuzular gibi,
erkeçlerle koçlar gibi kesime indireceğim."
41 "Şeşak nasıl alındı!
Bütün dünyanın övgüsü nasıl ele geçirildi!
Babil uluslar arasında nasıl harabeye döndü!
42 Babil'i deniz bastı.
Dalgalarının çokluğuyla örtüldü.
43 Kentleri ıssız, kurak bir yer ve çöl,
kimsenin oturmadığı bir diyar oldu.
Hiçbir insan yanından geçmiyor.
44 Babil'de Bel'i yargılayacağım,
ve yuttuğunu ağzından çıkaracağım.
Uluslar artık ona akmayacak.
Evet, Babil'in duvarı düşecek."
45 "Halkım, onun içinden çık,
ve her biriniz kendinizi Yahve'nin kızgın öfkesinden kurtarın.
46 Yüreğiniz bayılmasın.

Ülkede duyulacak haberden korkmayın.
Çünkü bir yıl haber gelir,
ondan sonraki yıl başka bir haber gelir,
ve ülkede zorbalık, hükümdar hükümdara karşı.
47 Bu yüzden işte, Babil'in oyma suretlerini yargılayacağım günler geliyor;
ve bütün ülkesi utandırılacak.
Bütün öldürülmüşleri onun ortasında düşecek.
48 O zaman gökler, yeryüzü,
ve içindekilerin hepsi
Babil için sevinçle ezgi söyleyecek;
Çünkü yıkıcılar kuzeyden ona gelecekler." diyor Yahve.
49 "Babil İsrael'in öldürülmüşlerini düşürdüğü gibi,
ülkenin bütün öldürülmüşleri de Babil'de öyle düşecek.
50 Ey sizler, kılıçtan kaçıp kurtulanlar, gidin!
Durmayın!
Uzaktan Yahve'yi hatırlayın,
ve Yeruşalem aklınıza gelsin."
51 "Ayıplamalar işittiğimiz için utandık.
Yüzümüz şaşkınlıkla örtüldü,
çünkü yabancılar Yahve'nin evinin kutsal yerlerine girdi."
52 "Bu yüzden, işte, onun oyma suretlerini yargılayacağım günler geliyor"
diyor Yahve;
"Ve onun bütün ülkesinde yaralılar inleyecek.
53 Babil gökyüzüne de yükselse,
gücünün yüksekliğini de sağlamlaştırsa,
yine de benden ona yıkıcılar gelecek." diyor Yahve.
54 "Babil'den bir feryat,
ve Keldaniler ülkesinden büyük yıkım sesi geliyor!
55 Çünkü Yahve Babil'i harap ediyor,
ve içinden büyük sesi yok ediyor!
Onun dalgaları çok sular gibi kükrüyor.
Seslerinin gürültüsü çıkıyor.
56 Çünkü yıkıcı onun üzerine,
Babil'in üzerine geldi.
Yiğitleri alındı.
Yayları parçalandı,
çünkü Yahve karşılıklar Tanrısı'dır.
Kesinlikle karşılığını verecektir.
57 Onun beylerini, bilgelerini,
valilerini, kaymakamlarını ve yiğitlerini sarhoş edeceğim.
Ebedi uykuya dalacaklar ve uyanmayacaklar."
diyor Kral, adı Ordular Yahvesi olan.
58 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Babil'in geniş surları tamamen yıkılacak.
Yüksek kapıları ateşle yakılacak.
Halklar boşuna, uluslar ateş için çalışacak,
ve yorgun düşecekler."
59 Yahuda Kralı Sidkiya ile birlikte Babil'e gittiğinde, Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya'ya Peygamber Yeremya'nın buyurduğu söz. Seraya baş görevliydi.
60 Yeremya, Babil'e gelecek bütün kötülükleri, Babil hakkında yazılmış olan bütün bu sözleri bir kitaba yazdı.

61 Yeremya, Seraya'ya şöyle dedi: “Babil'e vardığında, o zaman bak, bütün
bu sözleri oku.
62 Ve de, 'Ey Yahve, bu yer hakkında, içinde hiç kimse, ne insan ne de
hayvan oturmayacak, sonsuza dek ıssız kalacak diye onu yok etmek üzere
sen söyledin.'
63 Bu kitabı okumayı bitirdiğinde, ona bir taş bağlayıp Fırat'ın ortasına
atacaksın.
64 O zaman, 'Babil böyle batacak ve onun başına getireceğim kötülük
yüzünden bir daha kalkamayacak; onlar yorgun düşecekler' diyeceksin.”
Yeremya'nın sözleri buraya kadardır.

52

1 Sidkiya krallığa başladığında yirmi bir yaşındaydı. Yeruşalem'de on bir yıl
krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
2 Yehoyakim'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı
yaptı.
3 Çünkü Yahve'nin öfkesi yüzünden, onları önünden atana dek Yeruşalem ve
Yahuda'da böyle oldu.
Sidkiya Babil Kralı'na karşı isyan etti.
4 Krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Babil
Kralı Nebukadnetsar, kendisi ve bütün ordusu Yeruşalem'in üzerine geldi ve
ona karşı ordugâh kurdu; ve etrafına kaleler inşa ettiler.
5 Böylece kent, Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatıldı.
6 Dördüncü ayda, ayın dokuzuncu günü, kentte kıtlık çok şiddetliydi; öyle ki,
ülke halkı için ekmek yoktu.
7 O zaman kentte bir gedik açıldı; ve bütün savaşçılar kaçtılar; ve geceleyin,
kral bahçesinin yanında olan iki duvar arasındaki kapı yolundan, kentten
çıktılar. Ve Keldaniler kentin her yanından kuşatmışlardı. Savaşçılar Arava'ya
doğru gittiler.
8 Fakat Keldaniler ordusu kralı kovaladılar ve Yeriha ovalarında
Sidkiya'ya yetiştiler; ve bütün ordusu yanından dağıldı.
9 O zaman kralı tuttular ve onu Hamat ülkesindeki Rivla'ya, Babil Kralı'nın
yanına çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi.
10 Babil Kralı Sidkiya'nın oğullarını onun gözleri önünde öldürdü. Rivla'da
Yahuda'nın bütün beylerini de öldürdü.
11 Sidkiya'nın gözlerini oydu; Babil Kralı onu zincire vurdu ve onu Babil'e
götürdü, ölümü gününe dek onu hapiste tuttu.
12 Beşinci ayda, ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın on
dokuzuncu yılında, Babil Kralı'nın önünde duran muhafız komutanı
Nebuzaradan Yeruşalem'e girdi.
13 Yahve'nin evini ve kralın evini yaktı; Yeruşalem'in bütün evlerini, her
büyük evi ateşe verdi.
14 Muhafız komutanıyla birlikte olan bütün Keldani ordusu çepeçevre
Yeruşalem'in bütün surlarını yıktı.
15 Muhafız komutanı Nebuzaradan halkın en yoksullarını, kentte kalmış
olan halkın geri kalanını, Babil Kralı tarafına geçmiş olan kaçakları ve
kalabalığın geri kalanını sürgün etti.
16 Ama muhafız komutanı Nebuzaradan ülkenin en yoksullarını bağcı ve
çiftçi olarak bıraktı.
17 Keldaniler, Yahve'nin evindeki tunç direkleri, Yahve'nin evindeki
ayaklıkları ve tunç denizi parçaladılar ve bütün tunçlarını Babil'e götürdüler.

18 Kazanları, kürekleri, maşaları, leğenleri, kaşıkları ve hizmette kullanılan
bütün tunç kapları da götürdüler.
19 Muhafız komutanı, kadehleri, tablaları, leğenleri, kazanları, şamdanları,
kaşıkları ve tasları, altından olanları altın, gümüşten olanları gümüş olarak
aldı.
20 İki direği, denizi ve Kral Solomon'un Yahve'nin evi için yaptırmış olduğu
ayaklıkların altındaki on iki tunç boğayı aldılar. Bütün bu kapların tunçları
tartıya gelmezdi.
21 Direklere gelince, bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı; on iki arşınlık*
bir çizgi onu çevreliyordu; kalınlığı dört parmaktı. İçi boştu.
22 Üzerinde tunçtan bir başlık vardı; bir başlığın yüksekliği beş arşındı;†
başlığın her yanında ağ ve nar motifleri vardı, hepsi tunçtandı. İkinci direk
ve narları da aynıydı.
23 Yanlarda doksan altı nar vardı; ağ üzerinde her yanında bütün narlar
yüz taneydi.
24 Muhafız komutanı, Başkâhin Seraya'yı, ikinci Kâhin Sefanya'yı ve eşiğin
üç bekçisini aldı,
25 ve kentten savaşçıların başında bulunan bir görevliyi ve kralın yüzünü
görenlerden kentte bulunan yedi kişiyi; ülke halkını askere yazan ordu
başkomutanının kâtibini; ve kent içinde bulunan ülke halkından altmış kişiyi
aldı.
26 Muhafız komutanı Nebuzaradan onları aldı ve Rivla'ya Babil Kralı'nın
yanına götürdü.
27 Babil Kralı onları vurdu ve Hamat ülkesindeki Rivla'da onları öldürdü.
Böylece Yahuda kendi ülkesinden sürgün edildi.
28 Nebukadnetsar'ın sürgün ettiği halkın sayısı şöyledir: Yedinci yılda üç
bin yirmi üç Yahudi;
29 Nebukadnetsar'ın on sekizinci yılında Yeruşalem'den sekiz yüz otuz iki
kişiyi sürgün etti;
30 Nebukadnetsar'ın yirmi üçüncü yılında muhafız komutanı
Nebuzaradan yedi yüz kırk beş kişiyi sürgün etti. Tüm halkın sayısı dört bin
altı yüzdü.
31 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgünlüğünün otuz yedinci yılında, on ikinci
ayın yirmi beşinci günü, Babil Kralı Evilmerodak, krallığının birinci yılında,
Yahuda Kralı Yehoyakin'in başını yükseltti ve onu zindandan salıverdi.
32 Ona güzel sözler söyledi ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte olan
kralların tahtının üstüne koydu.
33 Onun zindan giysilerini değiştirdi. Yehoyakin, yaşamının bütün
günlerinde sürekli olarak onun önünde ekmek yedi.
34 Babil Kralı tarafından sürekli bir ödenek; ölümü gününe dek, yaşamı
boyunca her gün kendisine ödenek olarak bir pay verildi.

* **52:21** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **52:22** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

AĞITLAR

1

1 İnsanlarla dolu olan kent,
nasıl da yapayalnız oturuyor!
Uluslar arasında büyük olan,
dul kadın gibi oldu!
Ülkeler arasında bey olan
Köle oldu!
2 Geceleyin acı acı ağlıyor.
Gözyaşları yanaklarında.
Bütün sevgilileri arasında
onu teselli eden yok.
Bütün dostları ona hainlik etti.
Ona düşman oldular.
3 Yahuda sıkıntı çekmek,
ve ağır kölelik etmek için sürgüne gitti.
Uluslar arasında oturuyor.
Rahat bulamıyor.
Sıkıntısında bütün zulmedenleri ona yetişti.
4 Siyon yolları yas tutuyor,
çünkü kimse kutsal toplantıya gelmiyor.
Bütün kapıları ıssız.
Kâhinleri inliyor.
El değmemiş kızları sıkıntıda,
kendisi de acı içinde.
5 Düşmanları baş oldu.
Düşmanlarının işi yolunda;
çünkü Yahve,* günahlarının çokluğu yüzünden onu sıkıntıya soktu.
Yavruları düşmanın önünde sürgüne gitti.
6 Siyon kızının bütün görkemi kendisinden ayrıldı.
Beyleri otlak bulamayan geyiklere döndüler.
Kovalayanın önünde güçsüz kaldılar.
7 Yeruşalem, sıkıntı ve sefalet günlerinde,
eski günlerindeki bütün güzel şeylerini hatırlıyor;
onun halkı düşmanın eline düştüğünde ve kimse ona yardım etmediğinde,
düşmanlar onu gördüler.
Onun kimsesizliğiyle alay ettiler.
8 Yeruşalem büyük günah işledi.
Bu yüzden kirli oldu.
Ona saygı gösterenlerin hepsi onu hor görüyor,
çünkü çıplaklığını gördüler.
Evet, inliyor ve arkasını dönüyor.
9 Kirliliği eteklerindeydi.
Kendi sonunu hatırlamadı.
Bu yüzden aşağı inmesi şaşılacak şeydi.
Teselli edeni yok.

---

* **1:5** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

“Ey Yahve, sıkıntımı gör;
çünkü düşman kendini yüceltti.”
10 Düşman elini onun bütün güzel şeyleri üzerine uzattı;
çünkü ulusların kendi kutsal yerine girdiğini gördü,
onlar hakkında senin topluluğuna girmesinler diye buyurmuştun.
11 Bütün halkı inliyor.
Ekmek arıyor.
Canlarını ferahlatmak için güzel şeylerini yiyecek için verdiler.
“Bak, ey Yahve, ve gör,
çünkü sefil oldum.”
12 “Sizin için önemsiz mi bu,
ey bütün sizler, yoldan geçenler?
Bakın ve görün, benim başıma gelen,
Yahve'nin kızgın öfkesi gününde beni sıkıntıya soktuğu sıkıntı gibi
bir sıkıntı var mı?”
13 “Yukarıdan kemiklerime ateş gönderdi,
ve onlara karşı galip geldi.
Ayaklarım için ağ serdi.
Beni geri çevirdi.
Beni harap etti ve bütün gün baygınım.”
14 “Günahlarımın boyunduruğu onun eliyle bağlandı.
Birbirine kenetlendiler.
Boynuma çıktılar.
Gücümü tüketti.
Karşı durmaya gücüm yetmeyenlerin ellerine Efendi† beni teslim etti.”
15 “Efendi içimdeki bütün yiğitlerimi hiçe saydı.
Gençlerimi kırıp geçirmek için bana karşı heybetli bir topluluk çağırdı.
Efendi, Yahuda'nın el değmemiş kızını üzüm sıkma teknesinde çiğnedi.”
16 “Bunlardan dolayı ağlıyorum.
Gözüm, gözüm yaşlar akıtıyor,
çünkü canımı ferahlatacak olan tesellici benden uzak.
Çocuklarım harap oldu,
çünkü düşman galip geldi.”
17 Siyon ellerini açtı.
Onu teselli eden yok.
Yahve, Yakov hakkında,
çevresindekiler ona düşman olsunlar diye buyurdu.
Yeruşalem onların arasında kirli bir şey oldu.
18 “Yahve adildir,
çünkü buyruğuna karşı isyan ettim.
Lütfen, ey bütün halklar,
dinleyin ve üzüntümü görün.
El değmemiş kızlarım ve gençlerim sürgüne gittiler.”
19 “Sevgililerimi çağırdım,
ama onlar beni aldattılar.
Canlarını tazelemek için kendilerine yiyecek ararken,
kâhinlerim ve ihtiyarlarım kentte ruhlarını teslim ettiler.”
20 “Bak, ey Yahve; çünkü sıkıntıdayım.
Yüreğim sıkılıyor.
Yüreğim içimde dönüyor,

† **1:14** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

çünkü ağır bir şekilde isyan ettim.
Dışarıda kılıç yoksun bırakmada.
Evde ölüm gibi."
21 "İnlediğimi duydular.
Beni teselli eden yok.
Bütün düşmanlarım sıkıntımı duydu.
Bunu yaptığın için seviniyorlar.
İlan ettiğin günü getireceksin,
ve onlar da benim gibi olacaklar."
22 "Onların bütün kötülükleri senin önüne gelsin.
Bütün günahlarım için bana yaptığını onlara da yap.
Çünkü iniltilerim çok,
yüreğim de baygın."

2

1 Yahve öfkesiyle Siyon kızını nasıl bir bulutla örttü!
İsrael'in güzelliğini gökten yeryüzüne indirdi,
öfkesi gününde ayağının taburesini hatırlamadı.
2 Yahve Yakov'un bütün yurtlarını acımadan yuttu.
Gazabıyla Yahuda kızının kalelerini yıktı,
onları yere kadar indirdi.
Krallığı ve beylerini bozdu.
3 İsrael'in bütün boynuzunu kızgın öfkeyle kesti.
Sağ elini düşmanın önünden geri çekti.
Yakov'u her tarafını yiyip bitiren alevli ateş gibi yaktı.
4 Düşman gibi yayını gerdi,
sağ eliyle düşman gibi dikildi.
Göze hoş gelenlerin tümünü öldürdü.
Siyon kızının çadırı üzerine ateş gibi gazabını döktü.
5 Efendi sanki bir düşman gibi oldu.
İsrael'i yuttu.
Bütün saraylarını yuttu.
Kalelerini yıktı.
Yahuda kızında yas ve ağıdı artırdı.
6 Kendi çardağını,
bahçe çardağıymış gibi söküp attı.
Toplantı yerini yıktı.
Yahve Siyon'da kutsal toplantıyı ve Şabat'ı unutturdu.
Şiddetli öfkesiyle kralı ve kâhini hor gördü.
7 Yahve sunağını kaldırıp attı.
Tapınağından nefret etti.
Yeruşalem saraylarının duvarlarını düşmanın eline verdi.
Yahve'nin evinde kutsal toplantı gününde olduğu gibi gürültü yaptılar.
8 Yahve Siyon kızının duvarını yıkmaya karar verdi.
İpi gerdi.
Elini yıkmaktan çekmedi;
siperlerle duvara ağıt yaktırdı. İkisi birlikte zayıfladılar.
9 Kapıları yere battı.
Kapı sürgülerini kırıp yok etti.
Kralı ve beyleri yasanın olmadığı uluslar arasındalar.
Evet, peygamberleri Yahve'den görüm bulmuyorlar.

10 Siyon kızının ihtiyarları yerde oturuyorlar.
Sessiz kalıyorlar.
Başları üzerine toprak attılar.
Çul giydiler.
Yeruşalem'in kızları başlarını yere eğdiler.
11 Yaş dökmekten gözlerim tükendi.
Yüreğim sıkıntılı.
Halkımın kızının yıkımı yüzünden
Ciğerim yere döküldü,
çünkü çocuklar ve emziktekiler kentin sokaklarında bayılmakta.
12 Kent sokaklarında yaralılar gibi bayılınca,
canları annelerinin koynuna döküldüğü zaman,
annelerine, "Buğday ve şarap nerede?" diye soruyorlar.
13 Sana ne tanıklık edeyim?
Ey Yeruşalem kızı, seni neye benzeteyim?
Neyi sana kıyas edeyim de,
teselli edeyim, ey Siyon'un el değmemiş kızı?
Çünkü sendeki gedik deniz kadar büyük.
Seni kim iyileştirebilir?
14 Peygamberlerin senin için sahte,
ve akılsızca görümler gördüler.
Senin suçunu açığa çıkarıp
sürgününü geri çevirmediler,
ama senin için sahte vahiyler ve sürgün nedenlerini gördüler.
15 Yoldan geçenlerin hepsi sana el çırpıyor.
Yeruşalem kızına baş sallayıp ıslık çalıyorlar,
"İnsanların 'Güzelliğin kusursuzluğu,
bütün dünyanın sevinci' dediği kent bu mu?" diyorlar.
16 Bütün düşmanların sana karşı ağızlarını kocaman açtılar.
Islık çalıp diş gıcırdatıyorlar.
Şöyle diyorlar, "Onu yuttuk. Gerçekten de beklediğimiz gün budur.
Onu bulduk.
Onu gördük."
17 Yahve tasarladığını yaptı.
Eski günlerde buyurduğu sözünü yerine getirdi.
Yıktı, acımadı.
Düşmanı senin için sevindirdi.
Düşmanlarının boynuzunu yükseltti.
18 Yürekleri Yahve'ye feryat etti.
Ey Siyon kızının duvarı,
gözyaşların gece gündüz ırmak gibi aksın.
Rahatlama.
Gözlerin dinlenmesin.
19 Kalk, geceleyin, nöbetlerin başında bağır!
Yahve'nin yüzü önünde yüreğini su gibi dök.
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının canı için
Ellerini O'na doğru kaldır.
20 "Bak, ey Yahve, ve kime böyle yaptığını gör!
Kadınlar yavrularını, dizleri üzerinde tutup oynattıkları çocuklarını mı yesinler?
Kâhin ve peygamber Efendi'nin tapınağında mı öldürülsünler?"
21 "Gençler ve yaşlılar sokaklarda yerde yatıyorlar.

El değmemiş kızlarımla gençlerim kılıçla düştüler.
Öfken gününde onları öldürdün.
Boğazladın, ama acımadın.”
22 “Kutsal toplantı gününde olduğu gibi, her yandan dehşetlerimi çağırdın.
Yahve'nin öfkesi gününde kaçıp kurtulan ya da geride kalan olmadı.
Düşmanım, bakıp büyüttüğüm çocuklarımı tüketti.”

3

1 Ben, O'nun gazabının değneğiyle
sıkıntı gören adamım.
2 Beni güttü, ışıkta değil,
karanlıkta yürüttü.
3 Gerçekten de bütün gün
elini bana karşı çevirip duruyor.
4 Etimi ve derimi yıprattı,
kemiklerimi kırdı.
5 Karşıma duvar yaptı,
beni acı ve sıkıntıyla kuşattı.
6 Uzun zamandır ölü olanlar gibi
beni karanlık yerlerde oturttu.
7 Çevreme duvar ördü, dışarı çıkamıyorum.
Zincirlerimi ağırlaştırdı.
8 Evet, feryat edip yardım çağırınca,
duama set çekiyor.
9 Yollarıma yontma taşlarla duvar ördü,
yollarımı eğri etti.
10 Benim için pusuda yatan bir ayı,
gizlenmiş bir aslandır.
11 Yolumu saptırdı,
ve beni paraladı.
Beni harap etti.
12 Yayını gerdi,
beni ok için hedef gibi dikti.
13 Kılıfındaki oklarını böbreklerime sapladı.
14 Halkımın tümüne alay konusu,
gün boyu onların türküsü oldum.
15 Beni acıyla doldurdu.
Beni pelinle doldurdu.
16 Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı.
Üzerimi külle örttü.
17 Canımı esenlikten uzaklaştırdın.
Bolluğu unuttum.
18 “Gücüm,
Yahve'den beklediğim umut da yok oldu” dedim.
19 Sıkıntımı, sefaletimi,
pelinle acıyı hatırla.
20 Canım onları hâlâ hatırlıyor,
ve içimde eğiliyor.
21 Bunu aklıma getiriyorum,
bu yüzden umudum var.
22 Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerinden ötürü tükenmedik,

çünkü merhametleri son bulmaz.
23 Onlar her sabah yenilenir.
Senin sadakatin büyüktür.
24 “Benim payım Yahve'dir” der canım.
“Bu yüzden O'na güvenirim.”
25 Yahve kendisini bekleyenlere,
kendisini arayan cana iyidir.
26 İnsanın umut etmesi,
ve Yahve'nin kurtarışını sessizce beklemesi iyidir.
27 İnsanın gençliğinde boyunduruğu taşıması iyidir.
28 Tek başına otursun da sussun,
çünkü üzerine onu koyan O'dur.
29 Ağzını toprağa koysun,
belki umut olur.
30 Kendisine vurana yanağını uzatsın.
Utanca doysun.
31 Çünkü Yahve sonsuza dek kendisinden atmaz.
32 Çünkü O, kederlendirse de,
sevgi dolu iyiliklerinin çokluğuna göre yine merhamet eder.
33 Çünkü O, isteyerek sıkıntı vermez,
insanoğullarını kederlendirmez.
34 Yeryüzünün bütün tutsaklarını ayak altında ezmeyi,
35 yüceler Yücesi'nin yüzü önünde insanın hakkını saptırmayı,
36 davasında insana haksızlık etmeyi, Efendi razı olmaz.
37 Efendi buyurmadıkça,
kim bir şey söyler de gerçekleşir?
38 Kötülük de iyilik de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?
39 İnsan, yaşayan insan,
neden günahlarının cezası için yakınır?
40 Yollarımızı araştıralım, deneyelim,
ve yine Yahve'ye dönelim.
41 Göklerdeki Tanrı'ya* ellerimizle birlikte yüreğimizi de yükseltelim.
42 “Suç işledik ve isyan ettik.
Sen bağışlamadın.”
43 “Bizi öfkeyle örttün ve bizi kovaladın.
Öldürdün. Acımadın.
44 Kendini bulutla örttün,
böylece hiçbir dua ondan geçemiyor.
45 Bizi halkların arasında pislik ve süprüntü yaptın.”
46 “Bütün düşmanlarımız bize karşı ağızlarını kocaman açtılar.
47 Dehşet ve çukur üzerimize geldi,
kırgın ve yıkım.”
48 Halkımın kızının yıkımı yüzünden,
gözüm su ırmaklarıyla akıyor.
49 Gözüm hiç ara vermeden,
durmadan akıyor.
50 Yahve aşağı bakıp
gökten görene kadar.

* **3:41** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir.

51 Kentimin bütün kızları yüzünden,
gözlerim canımı sarstı.
52 Sebepsiz yere bana düşman olanlar
bir kuş gibi beni acımasızca kovaladılar.
53 Hayatımı zindanda kesip kopardılar,
üzerime taş attılar.
54 Başımın üstünden sular aktı.
"Kesip koparıldım" dedim.
55 Zindanının dibinden adını çağırdım,
ey Yahve.
56 Sesimi duydun:
"Kulağını inlememden,
ve feryadımdan gizleme."
57 Seni çağırdığım gün yaklaştın.
"Korkma" dedin.
58 Ey Yahve, canımın davalarını sen gördün.
Hayatımı kurtardın.
59 Ey Yahve, bana olan haksızlığı gördün.
Davamı yargıla.
60 Bütün intikamlarını,
ve bana karşı yaptıkları bütün tasarıları gördün.
61 Ey Yahve, onların aşağılamasını,
ve bana karşı olan bütün tasarılarını,
62 bana karşı çıkanların dudaklarını,
ve bütün gün bana karşı kurdukları düzenlerini duydun.
63 Oturuşlarını ve kalkışlarını görüyorsun.
Ben onların türküsü oldum.
64 Onlara ellerinin işine göre karşılık vereceksin, ey Yahve.
65 Onlara yürek katılığı vereceksin,
lanetin onlara olsun.
66 Onları öfkeyle kovalayacak,
ve onları Yahve'nin göklerinin altından yok edeceksin.

4

1 Altın nasıl da donuklaştı!
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal yerin taşları
her sokak başına döküldü.
2 Saf altınla kıyaslanan,
Siyon'un değerli oğulları,
nasıl oldu da çömlekçi elinin işi,
toprak testiler gibi sayıldılar!
3 Çakallar bile memelerini verir,
yavrularını emzirirler.
Ama halkım kızı,
çöldeki devekuşları gibi acımasız oldu.
4 Emzikteki çocuğun dili susuzluktan damağına yapışıyor.
Küçük çocuklar ekmek istiyor,
kimse onlar için koparmıyor.
5 Lezzetli yiyecekler yiyenler sokaklarda perişan oldular.
Mor giysiler içinde büyütülenler gübre yığınlarını kucakladılar.

6 Çünkü halkım kızının suçu,
el değmeden bir anda yıkılan Sodom'un günahından daha büyüktür.
7 Soyluları kardan daha temizdi.
Sütten daha beyazdı.
Bedence yakuttan daha kırmızıydı.
Safir gibi parlıyordu.
8 Görünüşleri kömürden daha kara oldu.
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Derileri kemiklerine yapıştı.
Kurudular.
Odun gibi oldular.
9 Kılıçla öldürülenler kıtlığın öldürdüklerinden iyidir;
çünkü bunlar tarla ürünlerinin yokluğundan yıpranarak erimekteler.
10 Merhametli kadınların elleri kendi çocuklarını kaynattı.
Onlar halkım kızının yıkımında yiyecekleri oldular.
11 Yahve gazabını tamamladı.
Kızgın öfkesini döktü.
Siyon'da, onun temellerini yiyip bitiren bir ateş tutuşturdu.
12 Düşman ve hasım Yeruşalem kapılarından içeri girecek diye,
yeryüzü kralları ve dünya sakinlerinin hiçbiri inanmazdı.
13 Peygamberlerinin günahları,
ve kâhinlerinin suçları yüzünden bu,
çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar.
Kanla kirlenmişler,
Öyle ki, insanlar giysilerine dokunamaz oldu.
15 "Çekilin!" diye bağırdılar onlara.
"Kirli! Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!
Kaçıp başıboş dolaştıklarında, insanlar uluslar arasında."
"Artık burada yaşayamazlar" dediler.
16 Yahve'nin öfkesi onları dağıttı.
Artık onlara bakmayacak.
Kâhinlere saygı göstermediler.
Yaşlıları kayırmadılar.
17 Boş yere yardım beklerken,
artık gözlerimiz sönüyor,
bizi kurtaramayacak bir ulusu gözledikçe gözledik.
18 Adımlarımızı avlıyorlar,
sokaklarımızda gezemiyoruz.
Sonumuz yakın.
Günlerimiz doldu,
çünkü sonumuz geldi.
19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan daha hızlı.
Dağlarda bizi kovaladılar.
Çölde bize pusu kurdular.
20 Yaşam soluğumuz,
Yahve'nin meshedilmişi,
onların çukurlarında yakalandı;
hani onun için,
Uluslar arasında onun gölgesinde yaşayacağız dediğimiz.
21 Sevin ve coş, Uz diyarında oturan ey Edom kızı.

Kâse sana da geçecek.
Sarhoş olacaksın,
ve soyunacaksın.
22 Suçlarının cezası tamamlandı, ey Siyon kızı.
Artık seni sürgüne götürmeyecek.
Ey Edom kızı, senin suçlarını ziyaret edecek.
Senin günahlarını ortaya çıkaracak.

5

1 Ey Yahve, başımıza gelenleri hatırla.
Bak da utancımızı gör.
2 Mirasımız yabancılara,
evlerimiz ellere verildi.
3 Yetim ve babasız kaldık.
Annelerimiz dul kadınlar gibi.
4 Suyumuzu parayla içmek zorunda kaldık.
Odunumuz bize satılıyor.
5 Bizi kovalayanlar ensemizde.
Yorgunuz ve rahatımız yok.
6 Ekmekle doymak için ellerimizi
Mısırlılar'a ve Aşurlular'a verdik.
7 Atalarımız günah işledi, artık yoklar.
Onların suçlarını biz yüklendik.
8 Köleler bizi yönetiyor.
Onların elinden bizi kurtaracak kimse yok.
9 Çöldeki kılıç yüzünden
ekmeğimizi hayatımız pahasına kazanıyoruz.
10 Kıtlığın yakıcı sıcağından
derimiz fırın gibi karardı.
11 Siyon'daki kadınların,
Yahuda kentlerindeki el değmemiş kızların ırzına geçtiler.
12 Beyler ellerinden asıldı.
Yaşlıların yüzlerine saygı gösterilmedi.
13 Gençler değirmen taşı taşıdılar.
Çocuklar odun yükleri altında tökezledi.
14 Yaşlılar kent kapısından,
gençler de ezgilerinden kesildi.
15 Yüreğimizin sevinci kesildi.
Oyunumuz yasa dönüştü.
16 Başımızdan taç düştü.
Vay halimize, çünkü günah işledik!
17 Bu yüzden yüreğimiz baygın.
Bu şeylerden ötürü gözlerimiz karardı:
18 Siyon Dağı ıssız kalmış olduğu için,
onun üzerinde çakallar dolaşıyor.
19 Sen, ey Yahve, sonsuza dek kalırsın.
Tahtın kuşaktan kuşağa sürer.
20 Neden bizi daima unutuyorsun,
ve bizi bu kadar uzun bir süre bırakıyorsun?
21 Bizi kendine döndür, ey Yahve, ve biz dönelim.
Günlerimizi eskisi gibi yenile.

22 Ama sen bizi tümüyle reddettin.
Bize karşı çok öfkelisin.

HEZEKİEL

1 Otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci günü, ben Kevar Irmağı
kıyısındaki sürgünler arasındayken, gökler açıldı ve Tanrı'nın* görümlerini
gördüm.
2 Ayın beşinci günü, Kral Yehoyakin'in sürgünlüğünün beşinci yılında,
3 Keldaniler ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında, Buzi oğlu Kâhin Hezekiel'e
Yahve'nin† sözü geldi. Yahve'nin eli orada onun üzerindeydi.
4 Baktım, işte,‡ kuzeyden şiddetli bir rüzgâr çıktı: Şimşek çakan büyük bir
bulut, çevresinde parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıldayan maden.
5 Onun ortasından dört canlı yaratığa benzer bir şey çıktı. Görünüşleri
şöyleydi: İnsana benziyorlardı.
6 Her birinin dört yüzü, her birinin dört kanadı vardı.
7 Ayakları düzdü. Ayaklarının tabanı dana ayağının tabanı gibiydi ve
cilalanmış tunç gibi parlıyordu.
8 Dört yanlarında, kanatlarının altında insan elleri vardı. Dördünün de
yüzleri ve kanatları şöyleydi:
9 Kanatları birbirine bitişikti. Yürüdükleri zaman dönmüyorlardı. Her biri
dosdoğru ileri gidiyordu.
10 Yüzlerinin benzeyişi ise insan yüzüne benziyordu. Dördünün de sağ
tarafında aslan yüzü, dördünün sol tarafında öküz yüzü vardı. Dördünün de
kartal yüzü vardı.
11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıdan açılmıştı. Her birinin iki kanadı
birbirine değiyordu ve ikisi de bedenlerini örtüyordu.
12 Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhun gitmek istediği yere gidiyorlardı.
Giderken dönmüyorlardı.
13 Canlı yaratıkların görünümüne gelince, görünüşleri yanan ateş közleri,
meşalelerin görünümüne benziyordu. Ateş canlı yaratıkların arasında inip
çıkıyordu. Ateş parlaktı ve ateşten şimşek çıkıyordu.
14 Canlı yaratıklar şimşek çakması görünüşü gibi koşup geri dönüyorlardı.
15 Canlı yaratıklara bakarken, işte, canlı yaratıkların yanında, yeryüzünde,
dört yüzünün her biri için bir tekerlek vardı.
16 Tekerleklerin görünümü ve yapısı beril gibiydi. Dördünün de bir
benzeyişi birdi. Görünüşleri ve yapıları sanki bir tekerleğin içinde tekerlek
gibiydi.
17 Yürüdüklerinde, dört yöne gidiyorlardı. Gittiklerinde dönmüyorlardı.
18 Tekerleklerin çemberlerine gelince, yüksek ve korkunçtu; ve dördünün
çemberleri her tarafta gözlerle doluydu.
19 Canlı yaratıklar gittikçe, tekerlekler onların yanlarında gidiyordu. Canlı
yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de yükseliyordu.
20 Ruh nereye gitmek isterse oraya gidiyorlardı. Ruh oraya gidiyordu.
Tekerlekler yanlarında yükseliyordu; çünkü canlı yaratığın ruhu
tekerleklerdeydi.

---

* **1:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:4** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

21 Onlar gidince, bunlar da gidiyordu. Onlar durduğunda, bunlar da
duruyordu. Onlar yerden yükselince, tekerlekler de yanlarında yükseliyordu;
çünkü canlı yaratığın ruhu tekerleklerdeydi.

22 Canlı yaratığın başının üstünde, başlarının üzerine yayılmış, bakılışı
korkunç bir kristal gibi, boşluk benzeri bir şey vardı.
23 Boşluğun altında, kanatları birbirine doğru düzdü. Her birinin
bedenlerinin bu tarafını örten iki kanadı ve her birinin öbür tarafını örten
iki kanadı vardı.
24 Yürüdüklerinde, kanatlarının sesini, büyük suların sesi gibi, Yüceler
Yücesi'nin sesi gibi, bir kargaşalık sesi gibi, bir ordunun sesi gibi duydum.
Durdukları zaman, kanatlarını indiriyorlardı.

25 Başlarının üstündeki boşluğun üstünde bir ses vardı. Durdukları zaman
kanatlarını indiriyorlardı.

26 Başlarının üstündeki boşluğun üstünde, safir§ taşına benzeyen bir taht
benzeyişi vardı. Yukarıda tahtın benzeyişi üzerinde, insan görünüşünün
benzeyişi vardı.
27 Belinden yukarı görünüşü ışıldayan maden gibi gördüm, sanki içi
çepeçevre ateş görünüşü; ve belinden aşağı görünüşünü gördüm, sanki ateş
görünüşü ve çevresinde parıltı vardı.
28 Yağmur gününde buluttaki gökkuşağının görünüşü nasılsa, her yanında
parlaklığın görünüşü de öyleydi.

Bu, Yahve'nin görkeminin benzeyişinin görünüşüydü. Bunu gördüğüm
zaman, yüzüstü düştüm ve konuşan birinin sesini duydum.

2

1 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım."

2 Benimle konuşunca, Ruh içime girdi ve beni ayaklarımın üzerinde
durdurdu. Benimle konuşanı duydum.

3 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, seni İsrael'in çocuklarına, bana başkaldıran
asi bir ulusa gönderiyorum. Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı
geldiler.
4 Çocuklar küstah ve katı yüreklidir. Seni onlara gönderiyorum ve onlara,
'Efendi* Yahve şöyle diyor' diyeceksin.

5 İster dinlesinler, ister reddetsinler, çünkü asi bir evdir, yine de aralarında
bir peygamber olduğunu bilecekler.
6 Sen, ey insanoğlu, senin yanında dikenler ve çalılar olsa da, akrepler
arasında otursan da, onlardan korkma, sözlerinden de korkma. Onlar asi bir
ev olsa da, onların sözlerinden korkma, bakışlarından da yılma.
7 Sözlerimi onlara bildireceksin, ister dinlesinler, ister reddetsinler; çünkü
onlar çok isyankârdırlar.
8 Ama sen, ey insanoğlu, sana söylediğimi dinle. O asi ev gibi sen asi olma.
Ağzını aç ve sana verdiğimi ye."

9 Baktım, işte, bana bir el uzandı; ve işte, içinde bir kitap tomarı vardı.
10 Onu önüme açtı. İçine ve dışına yazılmıştı; ve üzerine ağıtlar, yas ve
figanlar yazılmıştı.

§ **1:26** veya lapis lazuli * **2:4** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

3

1 Bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, bulduğunu ye. Bu tomarı ye ve git, İsrael
evine söyle.”
2 Bunun üzerine ağzımı açtım ve tomarı bana yedirdi.
3 Bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, sana verdiğim bu tomarı ye ve karnını ve
bağırsaklarını onunla doldur.” O zaman yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı.
4 Bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, İsrael evine git ve sözlerimi onlara söyle.
5 Çünkü sen yabancı sözlü ve dili zor bir halka gönderilmiyorsun, ama İsrael
evine gönderiliyorsun,
6 sözlerini anlayamadığın yabancı sözlü ve dili zor olan birçok halka değil.
Seni onlara göndermiş olsaydım, seni dinlerlerdi.
7 Ama İsrael halkı seni dinlemeyecek, çünkü beni dinlemeyecekler; çünkü
bütün İsrael evi inatçı* ve katı yüreklidir.
8 İşte, senin yüzünü onların yüzlerine karşı sertleştirdim, senin alnını
onların alınlarına karşı sertleştirdim.
9 Senin alnını çakmak taşından daha sert elmas gibi yaptım. Asi bir ev
olsalar da, onlardan korkma, bakışlarından yılma.”
10 Ve bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, yüreğine al ve sana söylediğim bütün
sözlerimi kulaklarınla işit.
11 Sürgündekilere, halkının çocuklarına git ve onlara söyle, ‘Efendi Yahve
şöyle diyor’ de, ister dinlesinler, ister reddetsinler.”
12 O zaman Ruh beni kaldırdı ve arkamda büyük bir gürleme sesi duydum,
“Yahve'nin görkemi kendi yerinden kutsansın” diyordu.
13 Canlı yaratıkların kanatları birbirine dokundukça onların sesini ve
yanlarındaki tekerleklerin sesini, büyük gürleme sesini duydum.
14 Bunun üzerine Ruh beni kaldırdı ve alıp götürdü; ve acılık içinde,
ruhumun kızgınlığı içinde gittim; ve Yahve'nin eli üzerimde güçlüydü.
15 Sonra Kevar Irmağı'nın kıyısında oturan Tel Aviv'den olan sürgünlere ve
yaşadıkları yere geldim; ve orada yedi gün boyunca onların arasında şaşkın
bir şekilde oturdum.
16 Yedi günün sonunda, Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
17 “Ey insanoğlu, seni İsrael evine bekçi yaptım. Bu yüzden sözü ağzımdan
işit ve benim tarafımdan onları uyar.
18 Ben kötüye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğimde, ve sen onu uyarmaz, ya da
kötüyü kendi kötü yolu hakkında uyarmak için, hayatını kurtarmak için
konuşmazsan, o kötü adam kendi suçunda ölecek; ama onun kanını senin
elinden isteyeceğim.
19 Ama kötü adamı uyardığında, kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse,
kendi kötülüğünde ölecektir; ama sen canını kurtarmış olursun.”
20 “Yine, doğru adam doğruluğundan döner ve kötülük yaparsa, ve ben
onun önüne tökez koyarsam, o ölecektir. Çünkü sen onu uyarmadın,
günahında ölecek ve yaptığı doğru işler hatırlanmayacak; ama onun kanını
senin elinden isteyeceğim.
21 Ama doğru adam günah işlemesin diye doğru adamı uyarırsan, o da günah
işlemezse, kesin olarak yaşayacaktır, çünkü uyarıldı; sen de kendi canını
kurtarmış olursun.”

* **3:7** Kelimenin tam anlamıyla sert bir alna sahip olmak

22 Yahve'nin eli orada üzerimdeydi; ve bana şöyle dedi, “Kalk, ovaya çık, ve
orada seninle konuşacağım.”
23 O zaman kalktım ve ovaya çıktım ve işte, Yahve'nin görkemi, Kevar
Irmağı'nın yanında gördüğüm görkem gibi orada duruyordu. Sonra yüzüstü
düştüm.
24 O zaman Ruh içime girdi ve beni ayaklarımın üzerine durdurdu.
Benimle konuştu ve bana, “Git, evinin içine kapan” dedi.
25 “Ama sen, ey insanoğlu, işte, üzerine urganlar vuracaklar ve seni onlarla
bağlayacaklar, ve onların arasına çıkmayacaksın.
26 Dilini damağına yapıştıracağım, öyle ki dilsiz olacaksın ve onları
düzeltemeyeceksin, çünkü onlar asi bir evdir.
27 Ama seninle konuştuğum zaman, ağzını açacağım ve onlara, 'Efendi
Yahve şöyle diyor' diyeceksin. Dinleyen dinlesin, reddeden reddetsin,
çünkü onlar asi bir evdir.

4

1 “Sen de, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy ve üzerine bir kent,
Yeruşalem'i çiz.
2 Onu kuşat, ona karşı kaleler yap, ona karşı rampalar yığ. Ona karşı
ordugâhlar da kur ve çevresine koçbaşı kütükler yerleştir.
3 Kendine demir bir saç al ve demir bir duvar olsun diye kendinle kent
arasına onu yerleştir. Sonra yüzünü ona doğru çevir. Kuşatılacak ve sen onu
saracaksın. Bu, İsrael evi için bir belirti olacak.”
4 “Sol yanına yat ve İsrael evinin suçunu onun üzerine koy. Onun üzerinde
yatacağın günlerin sayısına göre, suçlarını yükleneceksin.
5 Çünkü onların suç yıllarını sana gün sayısı olarak belirledim, üç yüz
doksan gün. İsrael evinin suçunu böyle yükleneceksin.”
6 “Yine bunları tamamlayınca sağ yanına yatacaksın ve Yahuda evinin
suçunu taşıyacaksın. Sana kırk gün, her gün bir yıl olacak şekilde belirledim.
7 Yüzünü Yeruşalem kuşatmasına doğru döneceksin, kolun açık olacak ve ona
karşı peygamberlik edeceksin.
8 İşte, üzerine urganlar geçirdim ve senin kuşatma günlerini tamamlayıncaya
dek bir yandan öbür yana dönmeyeceksin.”
9 “Kendine buğday, arpa, fasulye, mercimek, darı ve çavdar da al ve
bunları bir kaba koy. Ondan ekmek yap. Yanına yattığın gün sayısına göre,
üç yüz doksan gün, ondan yiyeceksin.
10 Yiyeceğin yiyecek ağırlığına göre, günde yirmi şekel* olacak. Zaman
zaman yiyeceksin.
11 Suyu ölçüyle, bir hinin† altıda biri kadar içeceksin. Zaman zaman
içeceksin.
12 Arpa pidesi gibi yiyeceksin ve insandan çıkan dışkıyla onların gözü
önünde pişireceksin.”
13 Yahve şöyle dedi, “İsrael'in çocukları da kendilerini süreceğim ulusların
arasında ekmeklerini böyle kirli yiyecekler.”
14 O zaman şöyle dedim, “Ah, Efendi Yahve! İşte benim canım kirlenmedi;
çünkü gençliğimden bu yana kendiliğinden ölen ya da hayvan tarafından
parçalanan hiçbir şeyi yemedim. Ağzıma iğrenç bir et girmedi!”

* **4:10** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. † **4:11** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.

15 O zaman bana şöyle dedi, “İşte sana insan dışkısı yerine sığır tezeği
verdim, ekmeğini onun üzerinde hazırlayacaksın.”
16 Ve bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, işte, Yeruşalem'de ekmek desteğini
kıracağım. Ekmeği ölçüyle ve korkuyla yiyecekler. Ölçüyle ve dehşet içinde su
içecekler.
17 Böylece ekmek ve sudan yoksun kalacaklar, birbirlerini dehşete
düşürecekler ve suçları içinde eriyip gidecekler.”

5

1 “Sen, ey insanoğlu, keskin bir kılıç al. Onu kendine bir berber usturası
gibi alacaksın, başının ve sakalının üzerinden onu geçireceksin. Sonra
teraziler al, kılları tart ve ayır.
2 Kuşatma günleri tamamlanınca, kentin ortasındaki ateşte üçte birini
yakacaksın. Üçte birini alıp kılıçla çevresini vuracaksın. Üçte birini rüzgâra
savuracaksın; ben de onların ardından kılıç çekeceğim.
3 Bunlardan bir kaçını alıp giysinin kıvrımlarına bağlayacaksın.
4 Bunlardan yine alıp ateşin ortasına atacaksın ve onları ateşte
yakacaksın. Ondan bütün İsrael evine ateş çıkacak.
5 “Efendi Yahve şöyle diyor: ‘Burası Yeruşalem’dir. Onu ulusların,
çevresinde olan ülkelerin ortasına koydum.
6 Çevresindeki uluslardan daha çok kötülük yaparak ilkelerime karşı isyan
ettiler, ve çevresindeki ülkelerden daha çok kurallarıma karşı geldiler; çünkü
ilkelerimi reddettiler, ve kurallarıma gelince, onlarda yürümediler.’”
7 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki çevrenizdeki uluslardan
daha çok gürültücüsünüz, ve kurallarımda yürümediniz, ilkelerimi
tutmadınız, çevrenizdeki ulusların ilkelerini de izlemediniz;
8 bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben, ben de sana karşıyım; ve
ulusların gözü önünde içinde yargılar yürüteceğim.
9 Yapmadığımı ve bir daha onun gibisini yapmayacağım şeyi, bütün
iğrençliklerin yüzünden sende yapacağım.
10 Bu yüzden sendeki babalar oğullarını yiyecekler, oğullar da babalarını
yiyecekler. Senin üzerinde yargılar yürüteceğim; ve senden geri kalanların
tümünü her rüzgâra saçacağım.
11 Bundan dolayı', Efendi Yahve şöyle diyor, 'Varlığım hakkı için, kutsal
yerimi bütün tiksindirici şeylerinle ve bütün iğrençliklerinle kirlettiğin için,
ben de seni küçülteceğim. Gözüm esirgemeyecek, ben de acımayacağım.
12 Senden üçte biri veba ile ölecek, onlar da senin içinde kıtlıkla tükenecek.
Üçte biri çevrende kılıçla düşecek. Üçte birini her rüzgâra saçacağım,
arkalarından kılıç çekeceğim.'”
13 '“Öfkem böylece sona erecek, onlara olan gazabımı dindireceğim ve
teselli bulacağım. Onların üzerindeki gazabımı tamamlayınca bilecekler ki,
ben, Yahve, gayretimle söyledim.'”
14 '“Dahası çevrendeki uluslar arasında, yoldan geçen herkesin gözü önünde
seni perişan edecek ve utanç konusu yapacağım.
15 O zaman ki, öfkeyle, gazapla, gazap dolu azarlamalarla üzerine yargılar
yürüttüğümde, çevrenizdeki uluslar için utanç, alay, ders ve şaşkınlık konusu
olacaksın. Ben, Yahve, bunu söyledim.

16 O zaman ki, onların üzerine göndereceğim, sizi yok etsin diye yıkım için
olan kıtlığın kötü oklarını göndereceğim. Üzerinize kıtlığı artıracağım ve
ekmek desteğinizi kıracağım.
17 Üzerinize kıtlık ve kötü hayvanlar göndereceğim ve seni çocuklarından
edecekler. Veba ve kan senin içinden geçecek. Üzerine kılıç getireceğim. Ben,
Yahve, bunu söyledim.'"

6

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü İsrael dağlarına çevir ve onlara peygamberlik et.
3 Ve şöyle de, 'Ey İsrael dağları, Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin! Efendi
Yahve dağlara, tepelere, su yollarına ve vadilere şöyle diyor: "İşte, ben, evet
ben üzerinize kılıç getireceğim ve yüksek yerlerinizi yok edeceğim.
4 Sunaklarınız harap olacak, buhur sunaklarınız kırılacak. Öldürülmüş
olanlarınızı putlarınızın önüne düşüreceğim.
5 İsrael'in çocuklarının cesetlerini putlarının önüne koyacağım.
Kemiklerinizi sunaklarınızın etrafına saçacağım.
6 Sunaklarınız harap olup ıssız kalsın, putlarınız kırılıp yok olsun ve buhur
sunaklarınız kesilip işleriniz ortadan kalksın diye, oturduğunuz yerlerin
hepsinde kentler harap olacak, yüksek yerler ıssız kalacak.
7 Öldürülenler aranızda düşecek ve bileceksiniz ki, ben Yahve'yim."'"
8 " ' "Yine de ülkeler içinde dağıldığınız zaman, uluslar arasında kılıçtan
kaçıp kurtulanlarınız olsun diye bir kalıntı bırakacağım.
9 Sizden kaçıp kurtulanlar, sürgün edildikleri uluslar arasında beni,
benden ayrılan ahlaksız yüreklerinden ve putlarının ardından fahişelik eden
gözlerinden nasıl kırıldığımı hatırlayacaklar. O zaman bütün iğrençliklerinde
işledikleri kötülüklerden ötürü gözlerinde kendi kendilerinden tiksinecekler.
10 Bilecekler ki, ben Yahve'yim. Onlara bu kötülüğü yapacağımı boşuna
söylemedim."'"
11 "Efendi Yahve şöyle diyor: 'Elini çırp, ayağını yere vur ve İsrael evinin
bütün iğrenç kötülükleri yüzünden, "Eyvah!" de. Çünkü kılıçla, kıtlıkla ve
salgın hastalıkla düşecekler.
12 Uzakta olan salgın hastalıkla ölecek. Yakında olan kılıçla düşecek. Kuşatma
altında kalan kıtlıkla ölecek. Böylece gazabımı onların üzerinde tamama
erdireceğim.
13 Öldürülenleri sunaklarının çevresindeki putlarının arasında, her yüksek
tepede, bütün dağların tepelerinde, her yeşil ağacın altında ve her sık meşenin
altında, bütün putlarına hoş koku sundukları yerlerde olduklarında, benim
Yahve olduğumu bileceksiniz.
14 Elimi onların üzerine uzatacağım ve çölden Divla'ya kadar, bütün
oturdukları yerlerde, ülkeyi harap edip ıssız bırakacağım. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksiniz.'"

7

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi,
2 "Ey insanoğlu, Efendi Yahve İsrael ülkesine, 'Son! Ülkenin dört köşesine son
geldi.' diyor.
3 'Şimdi son senin üzerindedir; öfkemi üzerine göndereceğim, seni yollarına
göre yargılayacağım. Bütün iğrençliklerini senin üzerine getireceğim.

4 Gözüm seni esirgemeyecek, sana acımayacağım; ama kendi yollarını
senin üzerine getireceğim, iğrençliklerin senin içinde olacak. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksin.'
5 "'Efendi Yahve şöyle diyor: 'Bir felaket! Benzersiz bir felaket! İşte geliyor.
6 Bir son geldi. Son geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor.
7 Ey ülke sakini, yıkımın geldi! Zaman geldi! Gün yakın, dağlar üzerinde
sevinç çığlıkları değil, kargaşa günü.
8 Şimdi gazabımı üzerine, yakında boşaltacağım, sana karşı öfkemi tamam
edeceğim, kendi yollarına göre seni yargılayacağım. Bütün iğrençliklerini senin
üzerinize getireceğim.
9 Gözüm esirgemeyecek, acımayacağım. Kendi yollarına göre seni
cezalandıracağım. İğrençliklerin senin içinde olacak. O zaman bileceksin ki,
ben, Yahve vuruyorum.'"
10 "'İşte, o gün! İşte geliyor! Senin yıkımın geldi. Değnek çiçek açtı. Kibir
tomurcuklandı.
11 Zorbalık kalkıp kötülük sopasına dönüştü. Onlardan, kalabalıklarından
kimse, servetlerinden bir şey kalmayacak. Aralarında değerli hiçbir şey
kalmayacak.
12 Zaman geldi! O gün yaklaşıyor. Alan sevinmesin, satan da yas tutmasın;
çünkü gazap onun bütün kalabalığı üzerindedir.
13 Çünkü satıcı, sağ kalsa bile, satılana geri dönmeyecek; çünkü görüm onun
tüm kalabalığı içindir. Hiçbiri geri dönmeyecek. Hiçbiri hayatının kötülüğünde
kendini güçlendirmeyecek.
14 Boru çaldılar ve her şeyi hazırladılar; ama kimse savaşa gitmiyor, çünkü
gazabım onların bütün kalabalığı üzerindedir.'"
15 " 'Kılıç dışarıda, salgın hastalık ve kıtlık içeride. Kırda olan kılıçla ölecek.
Kentte olan kıtlık ve salgın hastalık tarafından yutulacak.
16 Ama onlardan kaçıp kurtulanlar kurtulacak ve vadilerin güvercinleri
gibi dağlarda olacaklar, herkes kendi kötülüğünde, hepsi inlemekte.
17 Bütün eller güçsüz olacak, bütün dizler su gibi zayıf olacak.
18 Ve çul kuşanacaklar ve dehşet onları kaplayacak. Bütün yüzlerde utanç ve
bütün başlarda saçlar yolunmuş olacak.
19 Gümüşlerini sokaklara atacaklar ve altınları kirli bir şey gibi olacak.
Gümüşleri ve altınları, Yahve'nin gazap gününde onları kurtaramayacak.
Canlarını doyurmayacak ve karınlarını doldurmayacak; çünkü bu, onların
suçlarının tökez taşı oldu.
20 Süsünün güzelliğine gelince, onu görkemli kıldı; ama iğrenç şeylerini ve
iğrenç suretlerini ondan yaptılar. Bu yüzden onu kendilerine kirli bir şey gibi
yaptım.
21 Onu ganimet olarak yabancıların eline, yağma olarak da yeryüzünün
kötülerinin eline vereceğim; ve onu kirletecekler.
22 Yüzümü de onlardan çevireceğim ve gizli yerimi kirletecekler. Hırsızlar
içeri girecek ve onu kirletecekler.'"
23 "'Zincirler yapın, çünkü ülke kanlı suçlarla dolu ve kent zorbalıkla dolu.
24 Bu yüzden ulusların en kötülerini getireceğim ve onların evlerini mülk
edinecekler. Güçlülerin övüncüne de son vereceğim . Onların kutsal yerleri
kirletilecek.
25 Yıkım geliyor! Esenlik arayacaklar, ama bulunmayacak.
26 Kötülük üstüne kötülük, söylenti üstüne söylenti gelecek. Peygamberden
görüm arayacaklar; ama kâhinde yasa, ihtiyarlarda öğüt kalmayacak.

27 Kral yas tutacak, bey perişanlığa bürünecek. Ülke halkının elleri
titreyecek. Onlara kendi yollarına göre yapacağım, kendi yargılarına göre
onları yargılayacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"

8

1 Altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci günü, evimde otururken ve
Yahuda'nın ihtiyarları önümde otururken, Efendi Yahve'nin eli orada
üzerime düştü.
2 O zaman baktım, ve işte, ateş görünüşü gibi bir benzeyiş; görünüşü,
belinden aşağısı ateş, belinden yukarısı parlak, sanki ışıldayan maden
gibiydi.
3 Bir el şekli uzattı ve başımın bir tutamından tuttu; ve Ruh beni yerle gök
arasına kaldırdı ve Tanrı'nın görümlerinde beni Yeruşalem'e, kuzeye bakan iç
avlunun kapısına girilecek yerine getirdi; orada kıskandıran kıskançlık
suretinin yeri vardı.
4 İşte, İsrael Tanrısı'nın görkemi, ovada gördüğüm görünüşe göre oradaydı.
5 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, şimdi gözlerini kuzeye doğru
kaldır."
Böylece gözlerimi kuzeye doğru kaldırdım ve sunağın kapısının kuzeyinde,
girişte kıskançlık suretinin olduğunu gördüm.
6 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun? Kutsal
yerimden uzaklaşayım diye İsrael evi burada büyük iğrençlikler yapıyor. Ama
sen yine başka büyük iğrençlikler göreceksin."
7 Beni avlunun kapısına getirdi; ve baktığımda, işte, duvarda bir delik
vardı.
8 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, şimdi duvarı del."
Duvarı deldiğimde bir kapı gördüm.
9 Bana, "İçeri gir ve burada yaptıkları kötü iğrenç şeyleri gör" dedi.
10 Bunun üzerine içeri girip baktım ve duvarda resmedilmiş her türlü
sürüngeni, iğrenç hayvanı ve İsrael evinin bütün putlarını gördüm.
11 İsrael evinin ihtiyarlarından yetmiş kişi onların önünde duruyordu. Şafan
oğlu Yaazanya onların ortasında duruyordu, her birinin buhurdanı
elindeydi; ve buhur bulutunun kokusu yükseliyordu.
12 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, İsrael evinin ihtiyarlarının
karanlıkta, her birinin kendi tasvirli odalarında ne yaptıklarını gördün mü?
Çünkü şöyle diyorlar, 'Yahve bizi görmüyor. Yahve ülkeyi terk etti.' "
13 Ve bana şöyle dedi, "Yine yapmakta oldukları büyük iğrenç şeylerden
daha fazlasını göreceksin."
14 O zaman beni Yahve'nin evinin kuzeye bakan kapısının girilecek
yerine getirdi; ve kadınların orada oturup Tammuz için ağladıklarını gördüm.
15 O zaman bana şöyle dedi, "Bunu gördün mü, ey insanoğlu? Yine
bunlardan daha büyük iğrençlikler göreceksin."
16 Beni Yahve'nin evinin iç avlusuna getirdi; Yahve'nin Tapınağı'nın
kapısında, eyvanla sunak arasında, sırtları Yahve'nin Tapınağı'na, yüzleri
doğuya dönük yirmi beş kadar adam gördüm. Güneşe doğuya doğru
tapınıyorlardı.
17 O zaman bana, "Ey insanoğlu, bunu gördün mü? Yahuda evi için burada
işlemekte oldukları iğrençlikleri yapmak hafif bir şey mi? Çünkü ülkeyi
zorbalıkla doldurdular ve beni öfkelendirmek için yine saptılar. İşte, dalı
burunlarına uzatıyorlar.

18 Bu yüzden ben de gazapla davranacağım. Gözüm esirgemeyecek,
acımayacağım. Kulağıma yüksek sesle seslenseler bile onları
dinlemeyeceğim." dedi.

9

1 O zaman kulağıma yüksek sesle şöyle bağırdı: "Kentin üzerinde konulmuş
olanları, her birinin elinde yıkım silahı ile yaklaştırın."
2 İşte, kuzeye doğru uzanan üst kapının yolundan altı adam geldi; her
birinin elinde katliam silahı vardı. Ortalarında keten giysili bir adam vardı
ve belinde kâtip diviti vardı. İçeri girip tunç sunağın yanında durdular.
3 İsrael Tanrısı'nın görkemi, üzerinde bulunduğu Keruv'dan evin eşiğine
kadar yükseldi; ve belinde kâtip dividi olan keten giysili adamı çağırdı.
4 Yahve ona, "Kentin ortasından, Yeruşalem'in ortasından geç ve onun içinde
yapılmakta olan bütün iğrençlikler için inleyen ve ağlayan adamların alınlarına
işaret koy" dedi.
5 Diğerlerine, benim duyabileceğim bir şekilde, "Onun ardından kente girin
ve vurun. Gözünüz esirgemesin, acımayın." dedi.
6 "Yaşlıyı, genci, el değmemiş kızı, çocukları ve kadınları tümüyle öldürün;
ama üzerinde işaret olan hiç kimseye yaklaşmayın. Tapınağımdan başlayın."
O zaman evin önündeki yaşlılardan başladılar.
7 Onlara, "Evi kirletin ve avluları öldürülenlerle doldurun. Çıkın!" dedi.
Çıktılar ve kentte vurdular.
8 Onlar öldürürken ben tek başıma kaldım, yüzüstü düşüp feryat ettim, "Ah,
Efendi Yahve! Yeruşalem üzerine gazabını dökerken İsrael'in geri kalanının
tümünü mü yok edeceksin?" dedim.
9 O zaman bana, "İsrael ve Yahuda evinin suçu çok büyük, ülke kanla dolu,
kent sapıklıkla dolu; çünkü onlar, 'Yahve ülkeyi bıraktı ve görmüyor' diyorlar.
10 Bana gelince de, gözüm esirgemeyecek, acımayacak, ama yollarını kendi
başlarına getireceğim." dedi.
11 İşte keten giysili, belinde kâtip diviti olan adam, durumu bildirdi ve,
"Bana buyurduğun gibi yaptım" dedi.

10

1 O zaman baktım ve gördüm, Keruvlar'ın başının üstündeki boşlukta, safir*
taşı gibi, bir taht benzeyişinin görünüşü gibi onların üstünde bir şey belirdi.
2 Keten giysili adama söyleyip dedi, "Dönen tekerleklerin arasına,
Keruvlar'ın altına gir ve iki avucunu Keruvlar'ın arasından ateş korlarıyla
doldur ve onları kentin üzerine saç."
Ben bakarken içeri girdi.
3 Adam içeri girdiğinde, Keruvlar evin sağ tarafında duruyordu; ve bulut iç
avluyu doldurdu.
4 Yahve'nin görkemi Keruv'un üzerinden yükselip evin eşiğinin üzerinde
durdu; ve ev bulutla doldu ve avlu Yahve'nin görkeminin parıltısıyla
doluydu.
5 Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avluya kadar duyuldu, Her Şeye Gücü
Yeten Tanrı'nın konuştuğu zamanki sesine benziyordu.

* **10:1** veya lapis lazuli

6 Öyle oldu ki, keten giysili adama, “Dönen tekerleklerin arasından, Keruvlar'ın arasından ateş al” diye buyurunca, adam girip bir tekerleğin yanında durdu.
7 O Keruv elini Keruvlar'ın arasından Keruvlar'ın arasındaki ateşe uzattı ve ondan biraz alıp keten giysili adamın ellerine koydu. O da alıp dışarı çıktı.
8 Burada, Keruvlar'ın kanatlarının altında, insan eli şekli belirdi.
9 Baktım ve işte, Keruvlar'ın yanında dört tekerlek, her Keruv'un yanında bir tekerlek, öbür Keruv'un yanında başka bir tekerlek vardı. Tekerleklerin görünüşü beril taşına benziyordu.
10 Görünüşlerine gelince, dördünün de benzeyişi birdi, sanki tekerleğin içinde tekerlek varmış gibi.
11 Yürüdüklerinde, dört yöne gidiyorlardı. Giderken dönmüyorlardı, ama baş nereye bakarsa onu izliyorlardı. Giderken dönmüyorlardı.
12 Bütün bedenleri, sırtları, elleri, kanatları ve tekerlekler, dördünün de tekerlekleri her yandan gözlerle doluydu.
13 Tekerleklere gelince, “dönen tekerlekler” dendiğini duydum.
14 Her birinin dört yüzü vardı. Birinci yüz, Keruv yüzüydü. İkinci yüz, insan yüzüydü. Üçüncü yüz, aslan yüzüydü. Dördüncü yüz, kartal yüzüydü.
15 Keruvlar yükseldi. Bu, Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm canlı yaratıktır.
16 Keruvlar gittiğinde, tekerlekler de yanlarında gidiyordu. Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını kaldırdığında, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu.
17 Onlar durduklarında, bunlar da duruyorlardı. Yükseldiklerinde, bunlar da onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü canlı yaratığın ruhu onlardaydı.
18 Yahve'nin görkemi evin eşiğinden çıktı ve Keruvlar'ın üzerinde durdu.
19 Keruvlar kanatlarını kaldırdılar ve dışarı çıktıklarında, tekerlekleri yanlarında olmak üzere, gözümün önünde yeryüzünden yükseldiler. O zaman Yahve'nin evinin doğu kapısına girilecek yerde durdular; ve İsrael Tanrısı'nın görkemi yukarıda onların üzerlerindeydi.
20 Bu, İsrael Tanrısı'nın altında Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm canlı yaratıktır; ve ben bunların Keruvlar olduğunu bildim.
21 Her birinin dört yüzü ve her birinin dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan ellerinin benzeyişi vardı.
22 Yüzlerinin benzeyişine gelince, görünüşleri ve kendileri, Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm yüzlerdi. Her biri dosdoğru ileri gidiyordu.

11

1 Ve Ruh beni kaldırdı ve beni Yahve'nin evinin doğuya bakan doğu kapısına getirdi. İşte, kapının girişinde yirmi beş adam vardı; ve onların arasında halkın beyleri Azzur oğlu Yaazanya ile Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm.
2 Bana şöyle dedi, “Ey insanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren adamlardır.
3 'Evler bina etme zamanı yakın değil. Bu kazan, biz de etiz' diyorlar.
4 Bu yüzden onlara karşı peygamberlik et. Peygamberlik et, ey insanoğlu.”
5 Yahve'nin Ruhu üzerime indi ve bana dedi, “Söyle, 'Yahve şöyle diyor: “Ey İsrael evi, siz böyle söylediniz; çünkü aklına gelen şeyleri ben biliyorum.
6 Bu kentte öldürdüklerinizi çoğalttınız ve sokaklarınızı öldürülenlerle doldurdunuz.”'”

7 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "Onun içine koyduğunuz
öldürülmüşlerin, onlar ettir ve bu da kazan; ama siz onun içinden
çıkarılacaksınız.
8 Siz kılıçtan korktunuz; ben de üzerinize kılıcı getireceğim." diyor Efendi
Yahve.
9 "Sizi onun içinden çıkaracağım ve sizi yabancıların eline teslim edeceğim
ve aranızda yargılar yürüteceğim.
10 Kılıçla düşeceksiniz. Sizi İsrael sınırında yargılayacağım. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksiniz.
11 Bu size kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi
İsrael sınırında yargılayacağım.
12 Benim Yahve olduğumu bileceksiniz, çünkü kurallarımda yürümediniz.
İlkelerimi yerine getirmediniz, ama çevrenizdeki ulusların ilkelerine göre
yaptınız."'"
13 Ben peygamberlik edince, Benaya oğlu Pelatya öldü. O zaman yüzüstü
yere kapandım, yüksek sesle feryat edip, "Ah, Efendi Yahve! İsrael'in
kalıntılarını tümüyle mi yok edeceksin?" dedim.
14 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
15 "Ey insanoğlu, kardeşlerin, senin kardeşlerin, akrabandan olan adamlar
ve bütün İsrael evi, onların hepsi, Yeruşalem sakinlerinin, 'Yahve'den uzak
durun. Bu ülke bize mülk olarak verildi' dedikleri kişilerdir."
16 "Bu nedenle de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Onları ulusların arasına
uzaklaştırdım, ülkeler arasına dağıttım, ama geldikleri ülkelerde kısa bir süre
için onlara kutsal yer olacağım."'"
17 "Bu nedenle de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Sizi halkların arasından
toplayacağım, dağılmış olduğunuz ülkelerden sizi toplayacağım ve size İsrael
ülkesini vereceğim."'"
18 "'Oraya gelecekler ve oradan onun bütün iğrenç şeylerini, onun bütün
iğrençliklerini kaldıracaklar.
19 Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. Taş
yüreğini bedenlerinden çıkaracağım ve onlara etten bir yürek vereceğim.
20 Öyle ki, kurallarımda yürüsünler, ilkelerimi tutsunlar ve onları yapsınlar.
Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
21 Ama yürekleri kendi iğrenç şeylerinin ve iğrençliklerinin ardından
gidenlere gelince, ben onların yolunu kendi başlarına getireceğim.' diyor
Efendi Yahve."
22 O zaman Keruvlar kanatlarını kaldırdılar, tekerlekler yanlarındaydı.
İsrael Tanrısı'nın görkemi yukarıda onların üzerindeydi.
23 Yahve'nin görkemi kentin ortasından yükseldi ve kentin doğusundaki
dağın üzerinde durdu.
24 Ruh beni kaldırdı ve Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla görümde beni
Keldaniler'e, sürgünlerin yanına getirdi.
Böylece gördüğüm görüm benden kalktı.
25 O zaman sürgünlere, Yahve'nin bana göstermiş olduğu her şeyi söyledim.

12

1 Yahve'nin şu sözü de bana geldi ve şöyle dedi:

2 “Ey insanoğlu, asi evin ortasında oturuyorsun. Görmek için gözleri var,
ama görmüyorlar, duymak için kulakları var, ama duymuyorlar. Çünkü onlar
asi bir evdir.
3 “Bu yüzden, ey insanoğlu, taşınmak için eşyalarını hazırla ve gündüzleri
onların gözü önünde göç et. Onların gözü önünde kendi yerinden başka bir
yere göç edeceksin. Asi bir ev olmalarına rağmen, belki düşünürler.
4 Gündüzleri eşyalarını onların gözü önünde, taşınma eşyası olarak
çıkaracaksın. Sürgüne çıkanlar nasılsa, sen de onların gözü önünde akşamları
öyle çıkacaksın.
5 Sen onların gözü önünde duvarı del ve eşyalarını oradan çıkar.
6 Onların gözü önünde onu omzunda taşıyacaksın ve karanlıkta çıkacaksın.
Yüzünü örteceksin ki, ülkeyi görmeyesin. Çünkü seni İsrael evine belirti olarak
koydum.”
7 Bana buyurulduğu gibi yaptım. Gündüzleri eşyamı, taşınma eşyası olarak
çıkardım ve akşamları elimle duvarı deldim. Karanlıkta çıkardım ve onların
gözü önünde omzumda taşıdım.
8 Sabahleyin, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 “Ey insanoğlu, asi İsrael evi sana, ‘Ne yapıyorsun?’ demedi mi?
10 “Onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Bu yük Yeruşalem'deki bey ve
aralarında bulundukları bütün İsrael evi içindir.”’”
11 “Söyle, ‘Ben sizin belirtinizim. Ben ne yaptıysam, onlara da öyle
yapılacak. Sürgüne, esarete gidecekler.’”
12 “'Aralarındaki bey, yükünü karanlıkta omzunda taşıyacak ve dışarı
çıkacak. O yoldan eşyalarını çıkarmak için duvarı delecekler. Yüzünü örtecek,
çünkü ülkeyi gözleriyle görmeyecek.
13 Üzerine ağımı atacağım, tuzağıma tutulacak. Onu Babil'e, Keldaniler
ülkesine getireceğim. Ama orayı görmeyecek, orada ölecek.
14 Çevresinde kendisine yardım edenlerin hepsini ve bütün askerlerini her
rüzgâra saçacağım. Arkalarından kılıç çekeceğim.'”
15 “'Onları ulusların arasına dağıttığımda, onları ülkelere saçtığımda, benim
Yahve olduğumu bilecekler.
16 Ama içlerinden birkaçını kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan bırakacağım.
Ta ki, geldikleri uluslar arasında bütün iğrençliklerini bildirsinler. O zaman
benim Yahve olduğumu bilecekler.’”
17 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
18 “Ey insanoğlu, ekmeğini titreyerek ye, suyunu titreme ve korkuyla iç.
19 Ülke halkına şöyle de, ‘Efendi Yahve, Yeruşalem sakinleri ve İsrael ülkesi
için şöyle diyor: “Ülkesi ve içindeki her şey, onda oturanların zorbalığı
yüzünden ıssız kalsın diye, ekmeklerini korkuyla yiyecekler, sularını dehşet
içinde içecekler.
20 İçinde oturulan kentler harap olacak, ülke ıssız kalacak. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksiniz.”’”
21 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
22 “Ey insanoğlu, İsrael ülkesinde, ‘Günler uzuyor, her görüm boşa çıkıyor’
diye söylediğiniz bu özdeyiş nedir?
23 Bu nedenle onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Bu özdeyişi sona
erdireceğim ve İsrael’de bir daha özdeyiş olarak kullanmayacaklar.’ ” Ama
onlara söyle, “'Günler de, her görümün gerçekleşmesi de yakındır.

24 Çünkü İsrael evi içinde artık hiç yalan görüm ya da dalkavukluk falcılığı olmayacak.
25 Çünkü ben Yahve'yim. Ben söyleyeceğim ve söyleyeceğim söz yerine getirilecek. Artık gecikmeyecek; çünkü ey asi ev, sözü sizin günlerinizde söyleyeceğim ve onu yerine getireceğim.” diyor Efendi Yahve.'”
26 Yine Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
27 “Ey insanoğlu, işte, İsrael evinden olanlar, 'Gördüğü görüm gelecek çok günler içindir, ve o uzakta olan zamanlar için peygamberlik ediyor' diyor.”
28 “Bu nedenle onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “Sözlerimden hiçbiri artık gecikmeyecek, ama söylediğim söz yerine getirilecek” diyor Efendi Yahve.'”

13

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, peygamberlik eden İsrael peygamberlerine karşı sen peygamberlik et ve kendi yüreklerinden peygamberlik edenlere, ‘Yahve'nin sözünü dinleyin’ de.
3 Efendi Yahve şöyle diyor: “Kendi ruhlarının ardından giden ve hiçbir şey görmeyen akılsız peygamberlerin vay haline!
4 Ey İsrael, peygamberlerin ıssız yerlerdeki tilkiler gibi oldu.
5 Gediklere çıkmadınız ve Yahve'nin gününde savaşta durmak için İsrael evi için duvar bina etmediniz.
6 ‘Yahve diyor’ diyenler, yalan ve yalan falcılık gördüler; ama Yahve onları göndermedi. Söz doğrulanacak diye insanlara umut verdiler.
7 Yalan görüm görmedin mi, yalan falcılık söylemedin mi? Bununla da, ‘Yahve diyor’ diyorsun; ama ben söylemedim.’””
8 '“Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki yalan şeyler söylediniz ve yalanlar gördünüz, işte size karşıyım” diyor Efendi Yahve.
9 “Elim, yalan görümler gören ve yalan falcılık yapan peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda olmayacaklar, İsrael evinin kütüğüne yazılmayacaklar, İsrael ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz.”””
10 “'Mademki, evet mademki halkımı baştan çıkardılar, “Esenlik” dediler; ama esenlik yok. Biri duvar yapınca, işte, onu çamurla sıvıyorlar.
11 Çamurla sıvayanlara söyle, yıkılacak. Taşkın bir sağanak olacak; ve ey siz, iri dolu taneleri, yağacaksınız. Fırtınalı bir rüzgâr onu yaracak.
12 İşte, duvar yıkılınca, size, “Sıvadığınız sıva nerede?” denmeyecek mi?”'
13 “'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Gazabımda onu fırtınalı bir rüzgârla yaracağım. Öfkemde taşkın sağanak ve onu tüketmek için iri dolu taneleri olacak.
14 Bu yüzden, çamurla sıvadığınız duvarı yıkacağım ve onu yere indireceğim, öyle ki temeli açığa çıkacak. O yıkılacak ve siz onun içinde tükeneceksiniz. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
15 Böylece gazabımı hem duvara, hem de onu çamurla sıvayanlara uygulayacağım. Size diyeceğim, 'Duvar kalmadı, onu sıvayanlar da,
16 onlar ki, Yeruşalem hakkında peygamberlik ediyorlar ve esenlik yokken, onun için esenlik görümleri görüyorlar'” diyor Efendi Yahve.'”
17 Sen, ey insanoğlu, kendi yüreklerinden peygamberlik eden halkının kızlarına karşı yüzünü çevir; onlara karşı peygamberlik et,

18 ve de, “Efendi Yahve şöyle diyor: 'Bütün dirseklere sihirli bağlar diken,
her boydaki insanın başına örtüler yapıp canları avlayan kadınların vay
haline! Halkımın canlarını mı avlıyorsunuz, kendi canlarınızı mı
kurtarıyorsunuz?
19 Yalan dinleyen halkıma yalan söyleyerek, ölmeyecek canları öldürmek,
yaşamayacak canları kurtarmak için, avuçlar dolusu arpa ve ekmek parçaları
için halkımın arasında beni küçük düşürdünüz.'”
20 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, canları avlayıp uçurduğunuz
sihirli bağlarınıza karşıyım. Onları kollarınızdan koparacağım. Canları, kuşlar
gibi tuzağa düşürdüğünüz canları serbest bırakacağım.
21 Ve örtülerinizi yırtıp halkımı elinizden kurtaracağım. Artık tuzağa
düşürülmek için elinizde olmayacaklar. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz.
22 Benim üzmediğim doğru insanın yüreğini mademki yalanlarla siz
kederlendirdiniz, hayatını kurtarmak için kötü yolundan dönmesin diye
kötü kişinin ellerini güçlendirdiniz.
23 Bu yüzden artık yalan görümler görmeyecek, falcılık yapmayacaksınız.
Halkımı sizin elinizden kurtaracağım. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz.'”

14

1 O zaman İsrael ihtiyarlarından bazıları yanıma gelip önüme oturdular.
2 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
3 “Ey insanoğlu, bu adamlar kendi putlarını yüreklerine aldılar, suçlarının
tökezini kendi yüzleri önüne koydular. Bana hiç danışmaları gerekir mi?
4 Bu yüzden onlara söyleyip de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “İsrael evinden
yüreğine putlarını alan ve suçlarının tökezini kendi yüzü önüne koyan ve
peygambere gelen herkese, ben Yahve, orada peygambere putlarının
çokluğuna göre yanıt vereyim de,
5 İsrael evini kendi yüreklerinde tutayım, çünkü hepsi putları yüzünden
bana yabancı oldular.”’”
6 “Bu yüzden İsrael evine söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Geri dönün ve
kendinizi putlarınızdan döndürün! Yüzlerinizi bütün iğrenç şeylerinizden
döndürün.”’”
7 “ ‘ “Çünkü İsrael evinden ya da İsrael'de yaşayan yabancılardan her biri,
benden ayrılır, putlarını yüreğine alır, suçunun tökezini kendi yüzü önüne
koyar ve peygambere gelip kendisi için bana sorarsa, ben Yahve, ona
kendim yanıt vereceğim.
8 Yüzümü o adama karşı çevireceğim ve onu belirti ve özdeyiş olarak
şaşılacak bir şey yapacağım ve onu halkımın arasından kesip atacağım. O
zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.”’”
9 “ ‘ “Eğer peygamber aldatılır ve bir söz söylerse, ben, Yahve, o
peygamberi aldatan benim ve elimi onun üzerine uzatacağım ve onu halkım
İsrael'in arasından yok edeceğim.
10 Onlar kendi suçlarını yüklenecekler. Peygamberin suçu, onu arayan
adamın suçu gibi olacaktır.
11 Böylece İsrael halkı bir daha benden sapmasınlar, bütün günahlarıyla bir
daha kendilerini kirletmesinler, ancak benim halkım olsunlar, ben de
onların Tanrısı olayım.” diyor Efendi Yahve.”'
12 Yahve'nin sözü bana geldi ve dedi:

13 “Ey insanoğlu, bir ülke bana karşı suç işleyerek günah işlerse, ben de elimi
onun üzerine uzatır, onun ekmek desteğini kırar, üzerine kıtlık gönderir, insanı
da hayvanı da kesip atarsam,
14 Noa, Daniel ve İyov, bu üç adam orada olsalar bile, doğruluklarıyla yalnız
kendi canlarını kurtarırlar” diyor Efendi Yahve.
15 “Eğer ülkenin içinden kötü hayvanları geçirirsem, onu harap edip ıssız
olursa, hayvanlar yüzünden kimse geçemezse,
16 varlığımın hakkı için bu üç adam orada olsa bile” diyor Efendi Yahve,
“Ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Yalnızca kendileri kurtulur,
ancak ülke harap olur.
17 “Ya da o ülkenin üzerine kılıç getirip, ‘Kılıç, ülkenin içinden geç, öyle ki
ondan insanı ve hayvanı da kesip atayım’ desem,
18 “Varlığımın hakkı için bu üç adam orada olsa bile,” diyor Efendi Yahve,
“Ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler, yalnızca kendileri kurtulur.”
19 “Ya da o diyara salgın hastalık gönderip, oradan insanı da ve hayvanı da
kesip atmak için kanla üzerine gazabımı dökersem,
20 varlığımın hakkı için, Noa, Daniel ve İyov orada olsalar bile” diyor
Efendi Yahve, “Ne oğlunu ne de kızını kurtarabilirlerdi; doğruluklarıyla
yalnızca kendi canlarını kurtarırlardı.”
21 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “İnsanı da hayvanı da kesip atmak için
kılıcı, kıtlığı, kötü hayvanları ve salgın hastalığı, dört ağır yargımı Yeruşalem
üzerine gönderdiğimde, daha neler neler olacak!
22 Ama işte, orada hem oğullardan hem kızlardan başaracak bir kalıntı
bırakılacak. İşte, onlar sizin yanınıza çıkacaklar ve onların yolunu ve
yaptıklarını göreceksiniz. O zaman Yeruşalem üzerine getirmiş olduğum
kötülük hakkında, üzerine getirmiş olduğum her şey hakkında teselli
bulacaksınız.
23 Onların yolunu ve yaptıklarını gördüğünüz zaman seni teselli edecekler;
o zaman, bütün yapmış olduklarımı boşuna yapmadığımı bileceksiniz.”
diyor Efendi Yahve.

15

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, asma ağacının, ormanın ağaçları arasında bulunan asma
dalının, herhangi bir ağaçtan fazlası nedir?
3 Ondan bir şey yapmak için odun alınır mı? Üzerine bir kap asmak için
ondan kazık çıkarılır mı?
4 İşte, yakacak olarak ateşe atılıyor; ateş iki ucunu yiyip bitiriyor, ortası da
kavruldu. O herhangi bir işe yarar mı?
5 İşte, tamken bir işe yaramıyordu. Ateş onu yiyip bitirdiğinde ve
kavrulduğunda, artık bir işe yarar mı?”
6 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: “Ormandaki ağaçlar arasında
yakacak olarak ateşe verdiğim asma odunu gibi, Yeruşalem sakinlerini de
öyle vereceğim.
7 Yüzümü onlara karşı çevireceğim. Ateşten çıkacaklar, ama ateş onları yine
yiyip bitirecek. Yüzümü onlara çevirdiğimde, o zaman benim Yahve
olduğumu bileceksiniz.
8 Ülkeyi ıssız bırakacağım, çünkü sadakatsizlik ettiler.” diyor Efendi Yahve.

16

1 Yine Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, Yeruşalem'e iğrençliklerini bildir;
3 ve söyle, 'Efendi Yahve Yeruşalem'e şöyle diyor: “Senin kökenin ve doğumun Kenan ülkesindendir. Baban Amorlu ve annen Hititli'ydi.
4 Doğumuna gelince, doğduğun gün göbeğin kesilmedi. Temizlemek için seni suyla yıkamadılar. Hiç tuzlanmadın ve kundakla sarılmadın.
5 Sana merhamet ederek bu şeylerden birini sana yapsın diye kimsenin gözü sana acımadı; ama doğduğun gün senden nefret ettikleri için açık kıra atıldın.'"”
6 “ ‘ “Senin yanından geçtiğimde, seni kanında yuvarlanırken gördüm. Sana, ‘Kanında olsan da yaşa!’ dedim. Evet, sana, ‘Kanında olsan da yaşa!’ dedim.
7 Seni tarlada biten şey gibi çoğalttım. Çok büyüdün, seçkin güzelliğe eriştin. Memelerin belirdi, saçların uzadı. Oysa açık ve çıplaktın.'"”
8 “ ‘ “Şimdi yanından geçtiğimde, sana baktım. İşte, zamanın sevgi zamanıydı. Üzerine giysimi serdim ve çıplaklığını örttüm. Evet, kendimi sana sözledim ve seninle bir antlaşma yaptım.” diyor Efendi Yahve, “Ve sen benim oldun.'"”
9 “ ‘ “Sonra seni suyla yıkadım. Evet, üzerinden kanını tümüyle yıkadım ve seni yağla meshettim.
10 Seni işlemeli giysilerle giydirdim ve ayağına deri çarıklar giydirdim. Seni ince ketenle giydirdim, ipekle örttüm.
11 Seni süslerle süsledim, ellerine bilezikler, boynun üzerine gerdanlık taktım.
12 Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına güzel bir taç taktım.
13 Böylece altın ve gümüşle süslendin. Giysilerin ince keten, ipek ve işleme işiydi. İnce un, bal ve yağ yedin. Çok çok güzeldin ve krallara layık konuma geldin.
14 Güzelliğin yüzünden uluslar arasında ünün yayıldı; çünkü üzerine koyduğum görkemimle güzelliğin kusursuzdu.” diyor Efendi Yahve.'"
15 “ ‘ “Ama sen güzelliğine güvendin, ününden dolayı fahişelik yaptın, fahişeliğini yoldan geçen herkesin üzerine döktün. Onun oldu.
16 Giysilerinden bazılarını aldın, kendine çeşitli renklerde yüksek yerler yaptın ve onların üzerinde fahişelik yaptın. Böyle olmamalı ve olmayacak da.
17 Sana verdiğim benim altınım ve gümüşümden güzel mücevherlerini de aldın, kendine insan suretleri yaptın ve onlarla fahişelik ettin.
18 İşlemeli giysilerini aldın, üzerlerine örttün, yağımı ve buhurumu onların önlerine koydun.
19 Sana verdiğim ekmeğimi, seni beslediğim ince unu, yağı ve balı, onu da hoş koku olsun diye onların önüne koydun; ve öyle oldu.” diyor Efendi Yahve.'"
20 “‘“Üstelik bana doğurduğun oğullarını ve kızlarını da aldın, yensinler diye bunları onlara kurban ettin. Fahişeliğin az bir şey mi ki,
21 çocuklarımı katledip, onları ateşten geçirerek onlara teslim ettin?
22 Bütün iğrençliklerinde ve fahişeliklerinde, çıplak ve açık olduğun, kanında yuvarlandığın gençlik günlerini hatırlamadın.'"”
23 “‘“Bütün kötülüklerinden sonra oldu bu, vay, vay haline!” diyor Efendi Yahve.
24 “Kendine mahzen yeri yaptın, her sokakta kendine yüksek bir yer yaptın.

25 Her yol başında kendi yüksek yerini yaptın, kendi güzelliğini iğrenç bir
şey yaptın, yoldan geçen herkese ayaklarını açtın ve fahişeliğini artırdın.
26 Etli butlu komşuların Mısırlılar'la da fuhuş yaptın, beni öfkelendirmek için
fahişeliğini artırdın.
27 İşte, elimi senin üzerine uzattım, payını küçülttüm, ve seni senden nefret
edenlerin, Filistli kızlarının dileğine bıraktım, onlar ki senin namussuzluk
yolundan utanıyorlar.
28 Aşurlular'la da fahişelik yaptın, çünkü doymak bilmiyordun; evet,
onlarla fahişelik yaptın, ve yine de doymadın.
29 Fahişeliğini tüccarlar diyarına, Keldaniler'e kadar çoğalttın; ve yine de
bununla doymadın.'"'
30 "'"Yüreğin ne kadar zayıf," diyor Efendi Yahve, "Bütün bu şeyleri,
utanmaz bir fahişenin işini yaptığın için;
31 her yolun başına kubbeli yer bina ediyorsun, ve her caddede yüksek
yerini yapıyorsun, fahişe gibi de olmadın, çünkü ücreti küçümsedin."'"
32 " ' "Kocası yerine yabancıları alan, zina eden kadınsın!
33 İnsanlar bütün fahişelere armağanlar verirler; ama sen armağanlarını
bütün sevgililerine veriyorsun ve fahişeliğin için her yandan sana gelsinler
diye onlara rüşvet veriyorsun.
34 Sen fahişeliğinde öbür kadınlardan farklısın, çünkü fahişelik yapmak için
seni izleyen kimse yok; ve ücret verdiğin halde sana ücret verilmiyor, bu
yüzden farklısın.'"'
35 "Bu yüzden, ey fahişe, Yahve'nin sözünü dinle:
36 'Efendi Yahve şöyle diyor, "Senin pisliğin döküldüğü ve oynaşlarınla
fahişelik ederek çıplaklığın açıldığı için; ve bütün iğrenç putların yüzünden ve
onlara verdiğin çocuklarının kanı yüzünden;
37 bu yüzden bak, zevk aldığın bütün oynaşlarını ve sevdiğin herkesi,
nefret ettiğin herkesle birlikte toplayacağım. Onları her yandan sana karşı
toplayacağım ve çıplaklığını onlara açacağım, öyle ki bütün çıplaklığını
görsünler.
38 Sana zina eden ve kan döken kadınlara yapıldığı gibi yargılayacağım; ve
üzerine gazap ve kıskançlık kanı getireceğim.
39 Ve seni onların eline vereceğim, ve kubbeli yerini yıkacaklar, ve yüksek
yerlerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak ve güzel mücevherlerini
alacaklar. Seni çıplak ve açık bırakacaklar.
40 Ve sana karşı bir topluluk çıkaracaklar, ve seni taşlarla taşlayacaklar, ve
kılıçlarıyla seni delecekler.
41 Evlerini ateşle yakacaklar, ve seni birçok kadının gözü önünde
yargılayacaklar. Seni fahişeliğine son vereceğim, ve bir daha ücret
vermeyeceksin.
42 Böylece sana olan gazabımı dindireceğim, ve kıskançlığım senden
ayrılacak. Susacağım ve bir daha öfkelenmeyeceğim.'"'
43 " "Gençliğinin günlerini hatırlamadığın için, ve bütün bu şeylerde bana
karşı öfkelendiğin için, işte, ben de yolunu senin başına getireceğim." diyor
Efendi Yahve: "Ve bütün iğrençliklerinle birlikte bu ahlaksızlığı
yapmayacaksın.'"'
44 " ' "İşte, özdeyiş söyleyen herkes sana karşı bu özdeyişi söyleyecek: 'Annesi
nasılsa, kızı da öyledir.'

45 Sen, kocasından ve çocuklarından nefret eden annenin kızısın;
kocalarından ve çocuklarından nefret eden kız kardeşlerinin kardeşisin.
Annen Hititli, baban ise Amorlu'ydu.
46 Ablan, kendisi ve kızları sol tarafında oturan Samariya'dır; sağ tarafında
oturan küçük kız kardeşin ise kızlarıyla birlikte Sodom'dur.
47 Sen yalnız onların yollarında yürümedin, onların iğrençliklerini
yapmadın; ama çok geçmeden bütün yollarında onlardan daha bozuk oldun.
48 Varlığımın hakkı için," diyor Efendi Yahve, kız kardeşin Sodom, ne
kendisi ne de kızları, senin ve kızlarının yaptığını yapmadı."'"
49 " ' "İşte, kız kardeşin Sodom'un suçu buydu: Kendisinde ve kızlarında
gurur, ekmek çokluğu ve rahatlık bolluğu vardı. Yoksulun ve muhtacın elini
de güçlendirmedi.
50 Küstah oldular ve önümde iğrençlik yaptılar. Bu yüzden bunu gördüğümde
onları ortadan kaldırdım.
51 Samariya senin günahlarının yarısını bile işlemedi; ama sen iğrençliklerini
onlardan daha çok çoğalttın ve yaptığın bütün iğrençliklerle kız kardeşlerini
haklı çıkardın.
52 Sen de kendi utancını taşı, çünkü kız kardeşlerine karşı hüküm verdin;
onlardan daha iğrenç işlemiş olduğun günahlarınla, onlar senden daha
doğrudur. Evet, sen de utan ve kendi utancını taşı, çünkü kız kardeşlerini
haklı çıkardın."'"
53 " "Ben onların sürgünlerini, Sodom ve kızlarının sürgünlerini, Samariya
ve kızlarının sürgünlerini ve onların arasında olan senin sürgünlerini geri
döndüreceğim;
54 böylece sen kendi utancını taşıyasın ve yaptığın her şeyden ötürü
utanasın, çünkü onlara teselli oldun.
55 Kız kardeşlerin, Sodom ve kızları eski durumlarına dönecekler; Samariya
ve kızları eski durumlarına dönecekler; sen ve kızların eski durumunuza
döneceksiniz.
56 Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururunun gününde kız kardeşin Sodom
senin ağzın tarafından anılmıyordu.
57 Suriye kızları ve bütün çevresinde olanların, seni her yandan hor gören
Filist kızlarının aşağılandığı zamanda olduğu gibi.
58 Kendi ahlaksızlığını ve iğrençliklerini taşıdın." diyor Yahve."'
59 "'Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: "Sen ki, antlaşmayı bozarak andı hor
gördün, sen nasıl yaptınsa ben de sana öyle yapacağım.
60 Yine de gençliğinin günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım
ve seninle ebedi bir antlaşma yapacağım.
61 O zaman kendi yollarını hatırlayacak ve kız kardeşlerini, büyük kız
kardeşlerini ve küçük kız kardeşlerini yanına aldığın zaman utanacaksın; ve
onları sana kızların olarak vereceğim, ama senin antlaşmana göre değil.
62 Antlaşmamı seninle yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksin;
63 böylece yaptığın her şeyi sana bağışladığım zaman, hatırlayıp
utanacaksın ve utancından bir daha ağzını açmayacaksın." diyor Efendi
Yahve."'

17

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, İsrael evine bir bilmece söyle ve bir benzetme anlat.

3 Ve de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Büyük kanatlı, uzun tüylü, üzeri renk
renk tüylerle dolu büyük bir kartal Lübnan'a geldi ve sedirin tepesini aldı.
4 Körpe dallarının en üstünü koparıp ticaret yapılan bir ülkeye götürdü ve
onu tüccarların kentine dikti.”’”
5 “ ‘ “O ülkenin tohumundan da alıp verimli toprağa ekti. Bol suların
yanına koydu. Söğüt ağacı gibi dikti.
6 Büyüdü ve dalları ona doğru dönen, kökleri de altında olan, alçak boylu,
yayılan bir asma oldu. Böylece bir asma oldu, dallar verdi ve filizler
çıkardı.”’”
7 “ ‘ “Büyük kanatlı, çok tüylü, başka bir büyük kartal daha vardı. İşte, bu
asma köklerini ona doğru eğdi ve sulasın diye dallarını dikildiği yerden ona
doğru uzattı.
8 Dal versin, meyve çıkarsın, iyi bir asma olsun diye, bol suların olduğu iyi
bir toprağa dikildi.”’”
9 “Söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Asma gelişecek mi? Kuruyup, taze
filizlenen bütün yaprakları solsun diye onun köklerini söküp onun
meyvesini koparmayacak mı? Güçlü bir kol ya da çok halk onu köklerinden
kaldıramaz.
10 Evet, işte, dikildikten sonra gelişecek mi? Doğu rüzgârı ona
dokunduğunda tümüyle kurumayacak mı? Evet büyüdüğü yerde
kuruyacak.”’”
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
12 “Şimdi o asi eve de, ‘Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?’
Onlara de, ‘İşte, Babil Kralı Yeruşalem'e geldi, onun kralını ve onun beylerini
alıp Babil'e, kendi yanına götürdü.
13 Kralın soyundan* birini alıp onunla bir antlaşma yaptı. Ona ant da içirip
ülkenin güçlü adamlarını götürdü.
14 Ta ki, krallık alçalsın, kendini yükseltmesin, ama antlaşmasını yerine
getirerek ayakta kalabilsin.
15 Ama kendisine atlar ve çok sayıda adam versinler diye elçilerini Mısır'a
göndererek ona isyan etti. Başarılı olacak mı? Bu şeyleri yapan kurtulur mu?
Antlaşmayı bozup da kurtulacak mı?”’
16 “‘Varlığımın hakkı için' diyor Efendi Yahve, 'Kesinlikle, kendisini kral
etmiş olan, andını hor görüp antlaşmasını bozduğu o kralın oturduğu yerde,
Babil'in içinde, onun yanında ölecek.
17 Birçok kişiyi yok etmek için rampalar kurup kaleler bina ettikleri
zaman, Firavun güçlü ordusu ve büyük topluluğuyla savaşta ona yardım
etmeyecek.
18 Çünkü andı hor gördü, antlaşmayı bozdu; ve işte, elini uzatmışken yine
bütün bu şeyleri yaptı. Kaçıp kurtulamayacak.”’
19 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Varlığımın hakkı için, kesinlikle
hor gördüğü andımı ve bozduğu antlaşmamı onun kendi başına getireceğim.
20 Ağımı onun üzerine atacağım, tuzağıma tutulacak. Onu Babil'e
getireceğim ve orada bana karşı işlediği suçtan ötürü onunla yargıya
gireceğim.
21 Onun bütün ordusu arasında kaçaklarının hepsi kılıçla düşecek, kalanlar
her rüzgâra dağılacak. O zaman bileceksiniz ki, ben, Yahve söyledim.”’

* **17:13** veya tohum

22 “Efendi Yahve şöyle diyor: 'Ben de sedirin yüksek tepesinden bir parça
alıp dikeceğim. Genç dallarının en tepesinden taze bir dal koparıp yüksek ve
yüce bir dağın üzerine dikeceğim.
23 Onu İsrael'in yüksek dağına dikeceğim; dal sürüp meyve verecek ve iyi
bir sedir olacak. Dallarının gölgesinde her çeşit kuş barınacak.
24 Kırdaki bütün ağaçlar, ben, Yahve'nin yüksek ağacı alçalttığımı, alçak ağacı
yükselttiğimi, yeşil ağacı kuruttuğumu ve kuru ağacı yeşerttiğimi bilecek.'”
“ ‘Ben, Yahve, söyledim ve yaptım.’ ”

18

1 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
2 “İsrael diyarı hakkında,
‘Babalar koruk yediler,
çocukların dişleri kamaştı’
diye bu özdeyişi söyleyerek ne demek istiyorsunuz?”
3 “Varlığımın hakkı için” diyor Efendi Yahve, “İsrael'de artık bu özdeyişi
söylemeyeceksiniz.
4 İşte, bütün canlar benimdir; babanın canı gibi, oğulun canı da benimdir.
Günah işleyen can, ölecek olan odur.”
5 “Ama eğer bir adam doğruysa,
ve adil ve doğru olanı yapıyorsa,
6 ve dağlarda yemek yememişse,
İsrael evinin putlarına gözlerini kaldırmamışsa,
komşusunun karısını kirletmemişse,
kadın murdarken ona yaklaşmamışsa,
7 ve kimseye haksızlık etmemişse,
ama borçluya rehinini geri vermişse,
soygunculuk etmemişse,
ekmeğini aç olana vermişse,
çıplağı giysiyle örtmüşse;
8 faizle borç vermemişse,
aşırı kâr almamışsa,
elini kötülükten çekmişse,
iki insan arasında gerçek adaleti yerine getirmişse,
9 kurallarımda yürümüşse,
doğru davranmak için ilkelerimi tutmuşsa,
o kişi doğrudur,
kesinlikle yaşayacaktır” diyor Efendi Yahve.
10 “Eğer bu adamın zorbalık eden, kan döken, ve bu şeylerden birini yapan
bir oğlu olur,
11 babası o şeylerden hiçbirini yapmazken,
oğul dağ tapınaklarında yemek yemişse,
ve komşusunun karısını kirletmişse,
12 yoksula ve muhtaç olana haksızlık etmişse,
soygunculuk etmişse,
rehinini geri vermemişse,
gözlerini putlara kaldırmışsa,
iğrenç şeyler yapmışsa,
13 faizle borç vermişse,
ve yoksuldan aşırı kâr almışsa,

o zaman o kişi yaşar mı? Yaşamaz. Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır. Kesinlikle
ölecektir. Kanı kendi üzerinde olacaktır."
14 "Şimdi, işte, eğer bunun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün
günahları görüp korkar ve aynı şekilde yapmazsa,
15 dağlarda yemek yememişse,
İsrael evinin putlarına gözlerini kaldırmamışsa,
komşusunun karısını kirletmemişse,
16 kimseye haksızlık etmemişse,
rehin almamışsa,
soygunculuk etmemişse,
ekmeğini aç olana vermişse,
çıplağı giysiyle örtmüşse,
17 yoksuldan elini çekmişse,
faiz ya da aşırı kâr almamışsa,
kurallarımı yerine getirmişse,
ilkelerimde yürümüşse;
babasının suçu yüzünden o ölmeyecek. Kesinlikle yaşayacaktır.
18 Babasına gelince, acımasızca baskı yaptığı, kardeşini soyduğu ve halkı
arasında iyi olmayanı yaptığı için, işte, kendi suçu içinde ölecektir."
19 "Yine de, 'Oğul neden babasının suçunu yüklenmiyor?' diyorsunuz. Oğul
adil ve doğru olanı yaptığı, bütün kurallarımı tuttuğu ve onları yerine
getirdiği zaman, kesinlikle yaşayacaktır.
20 Günah işleyen can ölecektir. Oğul babasının suçunu yüklenmeyecek, baba
da oğlunun suçunu yüklenmeyecektir. Doğrunun doğruluğu kendi üzerinde
olacak, kötünün kötülüğü de kendi üzerinde olacaktır."
21 "Ama kötü adam, işlemiş olduğu bütün günahlardan döner, bütün
kurallarımı tutar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacaktır.
Ölmeyecektir.
22 İşlemiş olduğu hiçbir suç kendisine karşı anılmayacaktır. Yaptığı
doğrulukta yaşayacaktır.
23 Ben kötü adamın ölümünden zevk alır mıyım?" diyor Efendi Yahve,
"Daha çok yolundan dönüp yaşamasından değil mi?"
24 "Ama doğru adam doğruluğundan döner, kötülük yapar ve kötü adamın
yaptığı bütün iğrençliklere göre yaparsa yaşar mı? Onun yapmış olduğu doğru
işlerden hiçbiri anılmayacak. İşlediği suçta, işlediği günahta, onlarda ölecektir."
25 "Yine de siz, 'Yahve'nin yolu denk değil' diyorsunuz. Şimdi dinleyin, ey
İsrael evi: Benim yolum mu denk değil? Denk olmayan sizi yollarınız değil
mi?"
26 Doğru adam doğruluğundan döner, kötülük yapar ve onun içinde ölürse,
işlemiş olduğu kötülükte ölür.
27 Yine kötü kişi işlemiş olduğu kötülükten döner ve adil ve doğru olanı
yaparsa, o adam canını kurtaracaktır.
28 Çünkü düşünüp işlemiş olduğu bütün günahlardan dönerse, kesinlikle
yaşayacaktır. Ölmeyecektir.
29 Ama İsrael evi, 'Efendi'nin yolu adil değil' diyor. Ey İsrael evi, benim
yollarım mı adil değil? Adil olmayan sizin yollarınız değil mi?
30 "Bu yüzden, ey İsrael evi, sizi, herkesi kendi yollarına göre
yargılayacağım" diyor Efendi Yahve. "Dönün ve kendinizi bütün suçlarınızdan
döndürün de, kötülük sizi mahvetmesin.

31 İşlemiş olduğunuz bütün suçları kendinizden atın ve kendinize yeni bir
yürek ve yeni bir ruh yapın. Çünkü neden ölesiniz, ey İsrael evi?
32 Çünkü ölen adamın ölümünden ben zevk almam" diyor Efendi Yahve.
"Bu nedenle dönün de yaşayın!"

19

1 "İsrael beyleri için de ağıt yak.
2 ve de,
'Annen neydi?
Dişi bir aslan.
Aslanlar arasında yatar,
genç aslanların ortasında yavrularını beslerdi.
3 Yavrularından birini büyüttü.
Genç bir aslan oldu.
Avını yakalamayı öğrendi.
İnsanları yedi.
4 Uluslar da onun hakkında duydu.
Onların çukurlarında tutuldu;
ve onu kancalarla Mısır diyarına getirdiler.'"
5 " 'Şimdi boş yere beklediğini,
ve umudunun kaybolduğunu görünce,
o zaman yavrularından birini daha aldı,
ve onu genç bir aslan yaptı.
6 Aslanlar arasında yukarı aşağı dolaştı.
Genç bir aslan oldu.
Avını yakalamayı öğrendi.
İnsanları yedi.
7 Onların saraylarını biliyordu,
ve kentlerini harap etti.
Kükremesinin gürültüsünden dolayı
ülke tümüyle ıssız kaldı.
8 O zaman uluslar illerden her yandan ona saldırdılar.
Onun üzerine ağlarını serptiler.
Onların çukurunda tutuldu.
9 Onu kancalı bir kafese koyup
Babil Kralı'na getirdiler.
İsrael dağlarında sesi bir daha duyulmasın diye
onu kalelerin içine getirdiler.'"
10 "'Annen kanında suların kıyısına dikilmiş bir asma gibiydi.
Bol sulardan dolayı verimli ve çok dallıydı.
11 Hükmedenlerin asaları için güçlü dalları vardı.
Boyları sık dallar arasında yükseliyordu.
Dallarının çokluğuyla kendi yüksekliğinde görünüyordu.
12 Ama öfkeyle söküldü.
Yere atıldı.
Ve doğu rüzgârı onun meyvesini kuruttu.
Güçlü dalları koparıldı ve kurudu.
Ateş onları yiyip bitirdi.
13 Şimdi çölde,
kurak ve susuz bir diyarda dikildi.
14 Ateş onun dallarından çıktı.

Meyvesini yedi,
öyle ki içinde hükmetmek için bir asa olacak güçlü bir dal kalmadı.'
Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır."

20

1 Yedinci yılda, beşinci ayda, ayın onuncu günü, İsrael ihtiyarlarından bazıları Yahve'ye danışmak için gelip önüme oturdular.

2 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

3 "Ey insanoğlu, İsrael ihtiyarlarına söyleyip onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Bana danışmak için mi geldiniz? Varlığımın hakkı için." diyor Efendi Yahve, "Kendimi size danıştırmayacağım."'"

4 "Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Onları yargılayacak mısın? Onlara atalarının iğrençliklerini bildir.

5 Onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İsrael'i seçtiğim, Yakov soyuna ant içtiğim ve Mısır diyarında kendimi onlara bildirdiğim, 'Ben Tanrınız Yahve'yim' diyerek ant içtiğim günde,

6 o gün onlara, onları Mısır diyarından çıkarıp, süt ve bal akan, bütün diyarların yüceliği olan, kendileri için araştırdığım diyara götüreceğime ant içtim.

7 Onlara, 'Her biriniz gözlerinin iğrenç şeylerini atsın. Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin. Ben Tanrınız Yahve'yim.' dedim.

8 "'"Ama bana karşı isyan ettiler ve beni dinlemediler. Hepsi gözlerinin iğrenç şeylerini atmadılar. Mısır putlarını da bırakmadılar. O zaman gazabımı üzerlerine dökeceğimi, Mısır diyarının içinde onlara karşı öfkemi gerçekleştireceğimi söyledim.

9 Ama aralarında bulundukları ulusların gözünde adım lekelenmesin diye kendi adım uğruna çalıştım; bu ulusların gözü önünde Mısır diyarından onları çıkarıp kendimi onlara bildirdim.

10 Böylece onları Mısır diyarından çıkardım ve çöle getirdim.

11 Onlara kurallarımı verdim ve ilkelerimi gösterdim; eğer biri bunları yaparsa, onlarda yaşar.

12 Onları kutsayanın ben Yahve olduğumu bilsinler diye, benimle onlar arasında bir belirti olmak üzere onlara Şabatlarımı da verdim."'"

13 " ' "Ama İsrael evi çölde bana isyan etti. Kurallarımda yürümediler ve ilkelerimi reddettiler; eğer biri bunları tutarsa, onlarda yaşar. Şabatlarımı çok kirlettiler. O zaman onları bitirmek için çölde üzerlerine gazabımı dökeceğimi söyledim.

14 Ama ulusların gözünde adım lekelenmesin diye, kendi adım uğruna çalıştım, bu ulusların gözü önünde onları çıkarmıştım.

15 Üstelik çölde onlara, süt ve bal akan, bütün ülkelerin yüceliği olan, kendilerine vermiş olduğum ülkeye onları getirmeyeceğime de ant içtim.

16 Çünkü onlar kurallarımı reddettiler, ilkelerimde yürümediler, Şabatlarımı lekelediler; çünkü yürekleri putlarının ardınca gidiyordu.

17 Ama gözüm onları esirgedi, onları yok etmedim. Çölde onları tümüyle sona erdirmedim.

18 Çölde çocuklarına, 'Atalarınızın kurallarında yürümeyin, ilkelerini tutmayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin.' dedim.

19 'Ben Tanrınız Yahve'yim. Kurallarımda yürüyün, ilkelerimi tutun ve onları yapın.

20 Şabatlarımı kutsal kılın. Benim Tanrınız Yahve olduğumu bilesiniz diye
onlar benimle sizin aranızda bir belirti olacak.'"'"
21 " ' "Ama çocuklar bana karşı isyan ettiler. Kurallarımda yürümediler ve
onları yapmak için ilkelerimi tutmadılar, eğer biri yaparsa, onlarda yaşar.
Şabatlarımı lekelediler. O zaman öfkemi çölde onlara karşı gerçekleştirmek için
gazabımı üzerlerine dökeceğimi söyledim.
22 Yine de ulusların gözünde adım lekelenmesin diye, elimi geri çektim ve
kendi adım uğruna çalıştım, bu ulusların gözü önünde onları çıkarmıştım.
23 Üstelik onları ulusların arasına dağıtacağım, ülkelere saçacağım diye, çölde
onlara ant içtim.
24 Çünkü kurallarımı yerine getirmediler, ilkelerimi reddettiler, Şabatlarımı
lekelediler ve gözleri babalarının putlarına yöneldi.
25 Ve ben de onlara iyi olmayan kurallar ve yaşayamayacakları ilkeler
verdim.
26 Onları harap edeyim de benim Yahve olduğumu bilsinler diye, rahmin
açtığı her şeyi ateşten geçirerek kendi armağanlarıyla onları kirlettim."'"
27 "Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrael evine söyle, onlara de, 'Efendi Yahve
şöyle diyor: "Bana karşı suç işleyerek atalarınız bana şununla da küfrettiler.
28 Çünkü onları kendilerine vermek üzere ant içmiş olduğum ülkeye
getirdiğimde, o zaman her yüksek tepeyi ve her sık ağacı gördüler ve orada
kurbanlarını sundular ve orada kışkırtma sunularından takdim ettiler.
Orada kendi hoş kokularını da yaptılar ve orada dökmelik sunularını
sundular.
29 O zaman onlara, 'Gittiğiniz yüksek yer ne anlama geliyor?' diye sordum.
Bu yüzden onun adı bugüne kadar Bama* diye anılır."'"
30 "Bu nedenle İsrael evine de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Atalarınızın
yolunda kendinizi mi kirletiyorsunuz? Onların iğrençliklerinin ardınca
fahişelik mi yapıyorsunuz?
31 Siz armağanlarınızı sunarken, oğullarınızı ateşten geçirirken, bugüne dek
bütün putlarınızla kendinizi kirletiyor musunuz? Ey İsrael evi, kendimi size
danıştırır mıyım? Varlığım hakkı için, diyor Efendi Yahve, kendimi size
danıştırmayacağım!"'"
32 " ' "Aklınızdan geçenlerin hiçbiri olmayacak, şöyle diyorsunuz: 'Ağaca ve
taşa hizmet ederek biz de uluslar gibi, ülkelerin boyları gibi olacağız.'
33 Varlığım hakkı için." diyor Efendi Yahve, "Kesinlikle güçlü elle, uzanmış
kolla ve taşkın gazapla üzerinizde kral olacağım.
34 Sizi halkların arasından çıkaracağım, dağılmış olduğunuz ülkelerden güçlü
elle, uzanmış kolla ve taşkın öfkeyle sizi toplayacağım.
35 Sizi halkların çölüne getireceğim, orada sizinle yüz yüze yargıya
gireceğim.
36 Atalarınızla Mısır diyarının çölünde yargıya girdiğim gibi, sizinle de
yargıya gireceğim." diyor Efendi Yahve.
37 "Sizi değneğin altından geçireceğim, sizi antlaşma bağı içine getireceğim.
38 Asileri ve bana itaat etmeyenleri aranızdan ayıracağım. Onları
yaşadıkları ülkeden çıkaracağım, ama İsrael ülkesine girmeyecekler. O zaman
benim Yahve olduğumu bileceksiniz."'"

* **20:29** "Bama" "Yüksek Yer" anlamına gelir.

39 "'Ey İsrael evi, Efendi Yahve şöyle diyor: "Gidin, herkes putlarına hizmet
etsin, ancak bundan sonra beni gerçekten dinleyeceksiniz; armağanlarınızla
ve putlarınızla kutsal adımı bir daha kirletmeyeceksiniz.
40 Çünkü kutsal dağımda," İsrael'in yüksek dağında, diyor Efendi Yahve,
"İsrael evinin tümü, orada hepsi bana ülkede hizmet edecekler. Onları orada
kabul edeceğim ve orada sunularınızı ve sunularınızın ilk ürünlerini, bütün
kutsal şeylerinizi arayacağım.
41 Sizi halkların arasından çıkardığımda ve dağıldığınız ülkelerden
topladığımda hoş bir koku olarak kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde
sizin içinizde kutsal kılınacağım.
42 Sizi İsrael ülkesine, atalarınıza vermeye ant içmiş olduğum ülkeye
getirdiğimde, benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
43 Orada yollarınızı ve kendinizi kirlettiğiniz bütün işlerinizi
hatırlayacaksınız. O zaman yapmış olduğunuz bütün kötülükler yüzünden
kendi gözünüzde kendinizden tiksineceksiniz.
44 Ey İsrael evi, kötü yollarınıza, ya da bozuk işlerinize göre değil, ancak
kendi adım uğruna ben size böyle davrandığım zaman, benim Yahve
olduğumu bileceksiniz." diyor Efendi Yahve."'
45 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
46 "Ey insanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye doğru duyur, güneydeki kır
ormanına karşı peygamberlik et.
47 Güney ormanına de, 'Yahve'nin sözünü dinle: Efendi Yahve şöyle diyor,
"İşte, ben senin içinde bir ateş tutuşturacağım, içinde bulunan her yeşil ağacı
ve her kuru ağacı yiyip bitirecek. Yanan alev sönmeyecek, güneyden kuzeye
kadar bütün yüzler onunla yanacak.
48 Bütün insanlar, ben Yahve'nin onu tutuşturduğunu görecek. O
sönmeyecek."'"
49 O zaman şöyle dedim, "Ah, ey Efendi Yahve! Benim için, 'Benzetmeler
konuşan adam bu değil mi?' diyorlar."

21

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalem'e çevir, kutsal yerlere doğru duyur, İsrael
ülkesine karşı peygamberlik et.
3 İsrael ülkesine de, 'Yahve şöyle diyor: "İşte, sana karşıyım, kılıcımı kınından
çıkaracağım, doğruyu da kötüyü de senden kesip atacağım.
4 Şimdi, doğruyu ve kötüyü senden kesip atacağım için, bu yüzden kılıcım
güneyden kuzeye kadar bütün insanlara karşı kınından çıkacak.
5 Bütün insanlar, kılıcımı kınından çıkaranın ben, Yahve olduğumu bilecek.
Bir daha geri dönmeyecek."'"
6 "Bu yüzden içini çek, ey insanoğlu. Onların gözleri önünde kırık bir yürekle*
ve acılıkla içini çekeceksin.
7 Onlar sana, 'Niçin içini çekiyorsun?' diye sorduklarında, 'Haber yüzünden,
çünkü geliyor!' diyeceksin. 'Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh
bayılacak ve her diz su gibi zayıf olacak. İşte geliyor ve gerçekleşecek, diyor
Efendi Yahve.'"
8 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 "Ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, 'Yahve şöyle diyor:

* **21:6** kelimenin tam anlamıyla uyluklarınızın kırılması

“Kılıç! Kılıç!
Bilendi,
ve hem de cilalandı.
10 Boğazlasın diye bilendi.
Şimşek gibi çaksın diye cilalandı.
Öyleyse sevinmeli miyiz?
Oğlumun asası her ağacı kınıyor.
11 Elde tutulsun diye
cilalanmaya verildi.
Kılıç bilendi.
Evet, öldürenin eline verilsin diye cilalandı.”"
12 Feryat et ve ağıt yak, ey insanoğlu;
çünkü bu benim halkımın üzerindedir.
İsrael'in bütün beylerinin üzerindedir.
Halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.
Bu nedenle kalçanı döv.
13 “Çünkü bir deneme var. Eğer kınayan asa da artık kalmazsa?” diyor Efendi Yahve.
14 “Bu nedenle, sen, ey insanoğlu, peygamberlik et,
ve ellerini çırp.
Ağır yaralanmış olanların kılıcı,
iki kez üç kez vursun.
Onların odalarına giren
ağır yaralı büyüğün kılıcıdır.
15 Yürekleri erisin ve tökezlemeleri çoğalsın diye,
bütün kapılarına tehdit kılıcını koydum.
Ah! Onu şimşek gibi yaptılar.
Boğazlasın diye sivrilttiler.
16 Bir araya gel.
Sağa git.
Sıraya gir.
Yüzünüzün döndüğü yere,
sola git.
17 Ben de ellerimi çırpacağım,
ve gazabımı dindireceğim.
Bunu ben, Yahve söyledim.”
18 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
19 “Ve sen ey insanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle. İkisi de aynı ülkeden çıkacak ve bir yere hedef koy. Kent yolunun başına hedef koy.
20 Kılıcın Ammon'un çocuklarının Rabba'sına ve surlu Yeruşalem'in içine Yahuda'ya gelsin diye bir yol belirle.
21 Çünkü Babil Kralı, fal bakmak için yolun ayrımında, iki yolun başında durdu. Okları ileri geri salladı. Terafime† danıştı. Karaciğere baktı.
22 Koçbaşlarını yerleştirmek, kıyımda ağzı açmak, yüksek sesle naralar atmak, kapılara karşı koçbaşlarını yerleştirmek, rampalar kurmak ve kaleler yapmak için sağ elinde Yeruşalem için kura vardı.
23 Bu, onlara ant içmiş olanların gözünde yalan bir fal gibi olacak. Ama o, tutulsunlar diye suçlarını anımsatıyor.”

† **21:21** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek aile putlarıydı.

24 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki suçlarınızı açığa
çıkararak, bütün işlerinizde günahlarınızı göstererek suçlarınızı hatırlattınız;
hatırlandığınız için, ele geçirileceksiniz.'”
25 “ ‘Ey sen, İsrael beyi, sonun kötülüğü zamanında günü gelmiş olan ağır
yaralı kötü adam,
26 Efendi Yahve şöyle diyor: “Sarığı çıkar, tacı kaldır. Eskisi gibi olmayacak.
Alçak olanı yükselt, yüksek olanı alçalt.
27 Devireceğim, devireceğim, onu devireceğim. Bu da, hakkı olan
gelinceye kadar, artık olmayacak; ve ben ona vereceğim.'”’
28 “Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, ‘Ammon'un çocukları ve
onların aşağılanmaları hakkında Efendi Yahve şöyle diyor:
“Kılıç! Kılıç çekildi!
Boğazlasın, yutsun,
ve şimşek gibi çaksın diye cilalandı;
29 sana yalan görümler görürken,
Sana yalan falcılık ederken,
ta ki, seni ağır yaralanmış olan kötülerin boyunları üzerine koysunlar,
o kötüler ki, sonun kötülüğü zamanında onların günü gelmiştir.
30 Onu kınına geri koy.
Yaratıldığın yerde,
doğduğun ülkede seni yargılayacağım.
31 Üzerine öfkemi dökeceğim.
Gazabımın ateşini üzerine üfleyeceğim.
Seni yok etmekte usta olan vahşi adamların eline teslim edeceğim.
32 Ateşe yakıt olacaksın.
Kanın memleketin ortasında olacak.
Bir daha hatırlanmayacaksın;
çünkü bunu ben, Yahve, söyledim.”’”

22

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi,
2 “Sen, ey insanoğlu, yargılayacak mısın? Kanlı kenti yargılayacak mısın?
Öyleyse ona bütün iğrençliklerini bildir.
3 Söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Zamanı gelsin diye, kendi içinde kan
döken kent ve kendisini kirletmek için kendisine karşı putlar yapan kent!
4 Döktüğün kanınla suçlu oldun, ve yaptığın putlarla kirlendin! Günlerini
yaklaştırdın, ve yıllarının sonuna geldin. Bu yüzden seni uluslara utanç ve
bütün ülkelere alay konusu ettim.
5 Yakındakiler de, senden uzak olanlar da seninle alay edecekler, ey adı
kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent.”’”
6 “ ‘ “İşte, İsrael beylerinin her biri gücüne göre senin içinde kan dökmek için
bulundular.
7 Sende baba ve anayı hor gördüler.* Senin içinde yabancıya zulmettiler.
Sende yetime ve dul kadına haksızlık ettiler.
8 Kutsal şeylerimi hor gördün, Şabatlarımı lekeledin.
9 Kan dökmek için iftiracılar senin içindeydiler. Senin içindekiler dağlarda
yemek yediler. Senin içindekiler ahlaksızlık ettiler.
10 Sende babalarının çıplaklığını açtılar. Kirli olan kadını, kirliliğinde iken
sende onu alçalttılar.

* **22:7** Kelimenin tam anlamıyla baba ve anneyi hafife almak.

11 Birisi komşusunun karısıyla iğrençlik etti, bir başkası gelinini ahlaksızca
kirletti. Bir başkası kız kardeşini, babasının kızını alçalttı.
12 Sende kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz ve tefecilik yaptın, komşundan
zorbalıkla haksız kazanç aldın ve beni unuttun." diyor Efendi Yahve."'
13 " ' "İşte, bu nedenle edindiğin haksız kazancına ve içinde dökülen kana
elimi vurdum.
14 Sizinle uğraşacağım günlerde yüreğiniz dayanabilir mi, elleriniz güçlü
olabilir mi? Ben, Yahve, bunu söyledim ve yapacağım.
15 Sizi ulusların arasına dağıtacağım, ülkelere saçacağım. Kirliliğinizi sizden
arındıracağım.
16 Ulusların gözünde sen kendiliğinden lekeleneceksin. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksin."""
17 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
18 "Ey insanoğlu, İsrael evi benim için cüruf oldu. Hepsi ocakta tunç, kalay,
demir ve kurşundur. Gümüş cürufudurlar.
19 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki hepiniz cüruf oldunuz,
bundan dolayı, işte, sizi Yeruşalem'in ortasına toplayacağım.
20 Gümüş, tunç, demir, kurşun ve kalay nasıl ocakta üzerine ateş üfleyip
eritmek için toplanırsa, ben de sizi öfkemle ve gazabımla öyle toplayacağım ve
sizi oraya koyup eriteceğim.
21 Evet, sizi toplayacağım ve üzerinize gazabımın ateşini üfleyeceğim ve siz
onun içinde eriyeceksiniz.
22 Gümüş ocak içinde nasıl erirse, siz de onun içinde öyle eriyeceksiniz; ve
bileceksiniz ki ben, Yahve gazabımı üzerinize döktüm."'
23 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
24 "Ey insanoğlu, ona de, 'Sen temizlenmemiş, öfke gününde yağmur
yağdırılmamış bir ülkesin.'
25 İçinde peygamberlerinin kurduğu bir düzen var, kükreyen bir aslan gibi
avını parçalıyor. Canları yediler. Hazineleri ve değerli şeyleri ele geçirdiler.
İçinde birçok kadını dul bıraktılar.
26 Kâhinleri yasamı çiğnediler, kutsal şeylerimi kirlettiler. Kutsalla bayağı
arasında ayrım yapmadılar, temiz ve kirliyi insanlara bildirmediler,
Şabatlarım'dan gözlerini kaçırdılar. Bu yüzden aralarında küçük düşürüldüm.
27 Onun içindeki beyleri, haksız kazanç elde etmek için kan dökmekte,
canları yok etmekte avını parçalayan kurtlar gibidir.
28 Peygamberleri yalan görümler görerek ve onlara yalan fal bakarak,
Yahve söylememişken 'Efendi Yahve şöyle diyor' diyerek onları çamurla
sıvadılar.
29 Ülke halkı zulmetti ve soygunculuk yaptı. Evet, yoksulu ve düşkünü
sıkıştırdılar ve yabancıya haksız yere zulmettiler."
30 "İçlerinde duvarı örecek ve önümde ülkeyi yıkmayayım diye gedikte
duracak bir adam aradım; ama kimseyi bulamadım.
31 Bu yüzden öfkemi üzerlerine döktüm. Gazabımın ateşiyle onları tükettim.
Kendi yollarını başlarına getirdim." diyor Efendi Yahve.

23

1 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, bir annenin kızları olan iki kadın vardı.

3 Mısır'da fahişelik yaptılar. Gençliklerinde fahişelik yaptılar. Onların
memeleri orada okşandı, onların el değmemişliklerine orada el sürüldü.
4 Adları, büyüğünün Ohola, kız kardeşinin Oholiva'ydı. Benim oldular ve
oğullar ve kızlar doğurdular. Adlarına gelince, Ohola Samariya'dır, Oholiva
Yeruşalem'dir."
5 "Ohola benim iken fahişelik yaptı. Oynaşlarına, komşuları Aşurlular'a
tutkundu.
6 Onlar lacivert giyinen valiler ve beyler, hepsi çekici genç adamlar,
atlılardı.
7 Kendini onlara fahişe olarak verdi, hepsi de Aşur'un seçkin adamlarıydı.
Kimi arzuladıysa, onların putlarıyla kendisini kirletti.
8 Mısır'dan ayrıldığından beri fahişeliğini bırakmadı; çünkü gençliğinde
onunla yattılar. El değmemişliğine el sürdüler ve fahişeliklerini üzerine
boşalttılar."
9 "Bu yüzden onu oynaşlarının eline, kendilerine tutkun olduğu Aşurlular'ın
eline teslim ettim.
10 Çıplaklığını açtılar. Oğullarını ve kızlarını aldılar ve onu kılıçla öldürdüler.
Kadınlar arasında o bir özdeyiş oldu; çünkü onun üzerinde hüküm verdiler."
11 "Kız kardeşi Oholiva bunu gördü, ancak şehvetinde ondan daha
yozlaşmıştı ve fahişeliğinde kız kardeşinin fahişeliğinden daha da yozlaşmıştı.
12 Aşurlular'a, valilere ve beylere, çok ihtişamla giyinmiş komşularına, atlara
binmiş atlılara, hepsi de çekici genç adamlara arzu duydu.
13 Onun kirlendiğini gördüm. İkisi de aynı yola gittiler."
14 "Fahişeliğini artırdı; çünkü duvarda çizilmiş insan resimleri gördü,
kırmızıyla çizilmiş Keldani resimleri,
15 bellerinde kuşaklar, başlarında geniş sarıklar vardı, hepsi de doğdukları
ülke olan Keldaniler'deki Babilliler'in benzeyişine göre beylere
benziyorlardı.
16 Onları görür görmez onlara arzu duydu ve Keldaniler'e ulaklar gönderdi.
17 Babilliler onun yanına oynaşma yatağı içine geldiler ve onu
fahişelikleriyle kirlettiler. Onlarla kirlendi ve canı onlardan soğudu.
18 Böylece fahişeliğini açtı ve çıplaklığını açtı. O zaman canım kız
kardeşinden nasıl soğuduysa, ondan da öyle soğudu.
19 Ancak gençliğinde Mısır diyarında fahişelik yaptığı günleri anımsayarak
fahişeliğini artırdı.
20 Eşek eti gibi etleri olan, atların akıntısı gibi akıntısı olan oynaşlarına arzu
duydu.
21 Böylece gençliğinin ahlaksızlığını geri çağırdın, el değmemişliğine el
sürmek için senin gençliğinin memelerini Mısırlı'lar okşamıştı."
22 "Bu nedenle, ey Oholiva, Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, canının
soğuduğu oynaşlarını sana karşı kaldıracağım, onları her yandan sana karşı
getireceğim:
23 Babilliler ve bütün Keldaniler, Pekodlular, Şoalılar, Koalılar ve onlarla
birlikte bütün Aşurlular; hepsi çekici gençler, valiler ve ileri gelenler, beyler
ve ünlü adamlar, hepsi atlara binenler.
24 Silahlarla, savaş arabalarıyla, arabalarla ve halklar topluluğuyla sana
karşı gelecekler. Büyük kalkanla, küçük kalkanla ve miğferle her yandan
sana karşı gelecekler. Yargıyı onlara vereceğim, onlar da seni kendi
yargılarına göre yargılayacaklar.

25 Kıskançlığımı sana karşı koyacağım, onlar da sana öfkeyle
davranacaklar. Burnunu ve kulaklarını kesecekler. Kalanların kılıçla
düşecekler. Oğullarını ve kızlarını alacaklar, geri kalanını da ateş yutacak.
26 Üstündeki giysileri de soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar.
27 Böylece ahlaksızlığını sende sona erdireceğim, Mısır diyarından olan
fahişeliğini kaldıracağım, öyle ki, onlara gözlerini kaldırmayacaksın, Mısır'ı bir
daha hatırlamayacaksın.'
28 "Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte seni nefret ettiğin kişilerin eline,
canının soğuduğu kişilerin eline teslim edeceğim.
29 Sana nefretle davranacaklar, bütün emeğini alacaklar, seni çıplak ve
açıkta bırakacaklar. Fahişeliğinin çıplaklığı, hem ahlaksızlığın hem de
fahişeliğin açığa çıkacak.
30 Bunlar sana yapılacak, çünkü ulusların peşinden fahişelik ettin ve onların
putlarıyla kirlendin.
31 Kız kardeşinin yolunda yürüdün; bu yüzden onun kâsesini eline
vereceğim.'
32 "Efendi Yahve şöyle diyor:
'Kız kardeşinin derin ve geniş
kâsesinden içeceksin.
Sana gülecekler ve seninle eğlenecekler.
O kâse çok şey alır.
33 Sarhoşluk ve kederle,
şaşkınlık ve yıkım kâsesiyle,
kız kardeşin Samariya'nın kâsesiyle dolacaksın.
34 Ve onu içeceksin,
ve onu sümüreceksin.
Kırıklarını kemireceksin,
ve göğüslerini parçalayacaksın;"
çünkü bunu ben söyledim.' diyor Efendi Yahve.
35 "Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Beni unuttuğun ve beni arkana
attığın için, sen de ahlaksızlığını ve fahişeliğini yüklen.' "
36 Ve Yahve bana şöyle dedi: "Ey insanoğlu, Ohola ve Oholiva'yı
yargılayacak mısın? O zaman onlara iğrençliklerini bildir.
37 Çünkü zina ettiler ve ellerinde kan var. Putlarıyla zina ettiler. Bana
doğurmuş oldukları oğullarını da yiyecek olsun diye onlara ateşten geçirdiler.
38 Bana şunu da yaptılar: Aynı gün tapınağımı kirlettiler ve Şabatlarımı
lekelediler.
39 Çünkü çocuklarını putlarına boğazladıktan sonra, aynı gün tapınağımı
kirletmek için içeri girdiler ve işte, evimin ortasında bunu yaptılar."
40 "Siz kız kardeşler, uzaklardan gelen adamları çağırdınız, kendilerine
ulak gönderilmiş olanlar da işte geldiler; onlar için kendini yıkadın, gözlerine
sürme çektin, süslerle süsledin,
41 ve muhteşem bir yatak üzerinde oturdun, ve onun önünde hazırlanmış
bir sofra vardı, üzerine buhurumu ve yağımı koydun."
42 "Onunla birlikte kaygısız bir kalabalığın sesi vardı. Sıradan adamlarla
çölden sarhoşlar getirildi; onların kollarına bilezikler, onların başlarına güzel
taçlar taktılar.
43 Sonra zinada eski olan kadın için, 'Şimdi onlar bu kadınla, o da onlarla
fahişelik yapacak' dedim.

44 Onun yanına, fahişeye girer gibi girdiler. Böylece Ohola ve Oholiva'nın
yanına, o ahlaksız kadınların yanına girdiler.
45 Doğru adamlar onları zina eden kadınların ve kan döken kadınların
yargısıyla yargılayacaklar. Çünkü onlar zina eden kadınlardır ve ellerinde kan
vardır."
46 "Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'Onlara karşı bir kalabalık çıkaracağım,
onları oradan oraya atılıp soyulsunlar diye vereceğim.
47 Topluluk onları taşlarla taşlayacak ve kılıçlarıyla onları kesip düşürecekler.
Oğullarını ve kızlarını öldürecekler, evlerini ateşle yakacaklar.'"
48 " 'Böylece ülkede ahlaksızlığı sona erdireceğim, ta ki bütün kadınlar sizin
gibi fuhuş yapmasınlar diye ders alsınlar.
49 Ahlaksızlığınızın karşılığını size ödeyecekler ve putlarınızın günahlarını
yükleneceksiniz. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz.' "

24

1 Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Yahve'nin
sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, bu günün, tam bu günün adını yaz. Babil Kralı tam bu gün
Yeruşalem'e yaklaştı.
3 Asi eve bir benzetme söyle ve onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor,
"Kazanı ateşe koy.
onu koy,
içine su da doldur.
4 Onun parçalarını içine topla,
her iyi parçayı:
Budu ve döşü.
İçini seçme kemiklerle doldur.
5 Sürünün seçme olanlarını,
ve kazan altına kemikler için de bir yığın odun al.
Onu iyice kaynat.
Evet, kemikleri içinde kaynatılsın.""'
6 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
"Kanlı kente,
içinde pası olan,
ve pası çıkmamış kazanın vay başına!
Onun için kura çekmeden,
ondan parça parça çıkarın.""'
7 ""'Çünkü döktüğü kan onun ortasındadır.
Onu çıplak kayanın üzerine koydu.
Onu tozla örtmek için
onu yere dökmedi.
8 Öç almak için gazabı çıkartsın diye,
kanını çıplak kayanın üzerine koydum ki,
örtülmesin.""'
9 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
"Kanlı kentin vay başına!
Ben de odun yığınını büyüteceğim.
10 Odunları yığ.
Ateşi kızdır.
Eti iyice kaynat.
Et suyunu koyulaştır,

kemikler de yansın.
11 O zaman onu boş olarak közlerin üzerine koy ki,
kızsın,
bakırı yansın,
ve içinde pisliği erisin,
ve pası tükensin.
12 Emekle kendini yordu,
ancak kalın pası,
pası ateşle çıkmıyor."""
13 “ ‘ “Senin kirliliğinde ahlaksızlık var. Çünkü seni temizledim ve sen temizlenmedin, sana olan gazabımı dindirinceye kadar bir daha kirliliğinden temizlenmeyeceksin."""
14 “ ‘ “Bunu ben, Yahve, söyledim. Olacaktır ve onu yapacağım. Geri dönmeyeceğim. Esirgemeyeceğim. Tövbe etmeyeceğim. Yollarına ve yaptıklarına göre seni yargılayacaklar.” diyor Efendi Yahve.'"
15 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
16 “Ey insanoğlu, işte, gözlerinin arzusunu bir vuruşta senden alacağım; ama ne yas tutacaksın, ne de ağlayacaksın, gözyaşların akmayacak.
17 İnle, ama yüksek sesle değil. Ölüler için yas tutma. Sarığını başına sar ve ayaklarına çarıklarını giy. Dudaklarını örtme ve yas ekmeği yeme.”
18 Böylece sabahleyin halka söyledim ve akşamleyin karım öldü. Sabahleyin bana buyrulduğu gibi yaptım.
19 Halk bana, “Böyle davranmanın bizim için ne anlama geldiğini bize söylemeyecek misin?” diye sordu.
20 O zaman onlara, “Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
21 'İsrael evine söyle, “Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, gücünüzün övüncünü, gözlerinizin arzusunu ve canınızın acıdığını, kutsal yerimi kirleteceğim; geride bıraktığınız oğullarınız ve kızlarınız kılıçla düşecekler.
22 Benim yaptığımı siz de yapacaksınız. Dudaklarınızı örtmeyecek ve yas ekmeği yemeyeceksiniz.
23 Başınızda sarıklarınız, ayaklarınızda çarıklarınız olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız; ama günahlarınız içinde eriyip gideceksiniz ve birbirinize inleyeceksiniz.
24 Böylece Hezekiel size bir belirti olacak; yaptığı her şeye göre siz de öyle yapacaksınız. Bu olduğunda, benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz."""
25 “Ey insanoğlu, onlardan güçlerini, görkemlerinin sevincini, gözlerinin arzusunu ve yüreklerini koydukları şeyi, oğullarını ve kızlarını aldığım gün,
26 O gün kaçıp kurtulan sana gelip, bunu kulaklarına duyurması olmayacak mı?
27 O gün ağzın kaçıp kurtulana açılacak, konuşacaksın ve artık suskun olmayacaksın. Böylece onlara bir belirti olacaksın. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”

25

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Ammon'un çocuklarına çevir ve onlara karşı peygamberlik et.
3 Ammon'un çocuklarına de, ‘Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin! Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki sen, kutsal yerim kirletildiğinde, İsrael ülkesi harap edildiğinde, Yahuda evi sürgüne gittiği zaman ona karşı 'Oh, oh' dedin.

4 Bu yüzden, işte, seni doğu çocuklarına mülk olarak teslim edeceğim. Onlar obalarını senin içinde kuracaklar, konutlarını senin içinde yapacaklar. Meyveni yiyecekler, sütünü içecekler.
5 Rabba'yı develer için ahır, Ammon'un çocuklarını da sürüler için dinlenme yeri yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz."
6 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: "Mademki ellerini çırptın, ayaklarını yere vurdun ve canının bütün hor görmesiyle İsrael ülkesine karşı sevindin.
7 Bu yüzden, işte elimi sana karşı uzattım, seni yağma edilmek üzere uluslara teslim edeceğim. Seni uluslar arasından söküp atacağım, memleketlerden yok edeceğim. Seni harap edeceğim. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.""'
8 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Mademki Moav ve Seir, 'İşte Yahuda evi bütün uluslar gibidir' diyorlar.
9 Bu yüzden, işte, sınırlarındaki kentlerinden, ülkenin görkemi olan Beyt Yeşimot'tan, Baal Meon'dan ve Kiryatayim'den,
10 Ammon'un çocuklarına karşı doğu çocuklarına Moav'ın böğrünü açacağım; ve uluslar arasında Ammon'un çocukları hatırlanmasınlar diye, onları mülk olarak vereceğim.
11 Moav'ı yargılayacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.""'
12 "'Efendi Yahve şöyle diyor: "Mademki Edom, Yahuda evine karşı öç alarak davrandı, büyük suç işledi ve onlardan öç aldı."
13 Bu nedenle, Efendi Yahve şöyle diyor: "Edom'un üzerine elimi uzatacağım, insanı da hayvanı da ondan kesip atacağım; ve Teman'dan onu harap edeceğim. Dedan'a kadar kılıçla düşüp yok olacaklar.
14 Halkım İsrael'in eliyle Edom'un üzerine öcümü yerleştireceğim. Edom'da öfkeme ve gazabıma göre yapacaklar. O zaman öcümü anlayacaklar." diyor Efendi Yahve."'
15 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Mademki Filistliler öç aldılar, ebedi düşmanlıkla yok etmek üzere canlarını hiçe sayıp öç aldılar."
16 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, elimi Filistliler üzerine uzatacağım, Keretiler'i kesip atacağım ve deniz kıyısındakilerin kalıntılarını yok edeceğim.
17 Onlardan gazap azarlarıyla büyük öç alacağım. O zaman ben onların üzerine öcümü yerleştirince, benim Yahve olduğumu bilecekler.""'

26

1 On birinci yılda, ayın birinde, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, mademki Sur, Yeruşalem'e karşı, 'Oh! Yıkıldı! Halkların kapısı olan kent bana geri döndü. Şimdi o yıkılmışken, ben doldurulacağım.' dedi.
3 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben sana karşıyım, ey Sur! Deniz dalgalarını nasıl kabartıyorsa, ben de sana karşı birçok ulusu öyle kabartacağım.
4 Sur'un duvarlarını harap edecekler, kulelerini yıkacaklar. Üzerinden toprağını da kazıyacağım ve onu çıplak bir kaya yapacağım.
5 Denizin ortasında ağların gerildiği bir yer olacak; çünkü ben söyledim.' diyor Efendi Yahve. 'Uluslar için yağma olacak.
6 Kırda olan onun kızları kılıçla öldürülecekler. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"

7 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, Babil Kralı, kralların kralı
Nebukadnetsar'ı kuzeyden atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla ve kalabalık
bir orduyla Sur üzerine getireceğim.
8 Onun kızlarını kırda kılıçla öldürecek. Sana karşı kaleler yapacak, sana
karşı rampa kuracak, sana karşı büyük kalkanı kaldıracak.
9 Senin duvarlarına karşı koçbaşı kütüklerini koyacak, baltalarıyla
kulelerini yıkacak.
10 Atlarının çokluğundan ötürü onların tozu seni örtecek. Surunda gedik
açılan bir kente nasıl girerlerse, senin kapılarına da öyle girdiği zaman,
atlıların, arabaların ve savaş arabalarının gürültüsünden surların sarsılacak.
11 Bütün sokaklarını atlarının toynaklarıyla çiğneyecek. Senin halkını kılıçla
öldürecek. Gücünün direkleri yere inecek.
12 Senin zenginliğini yağmalayacaklar, tüccar malını ganimet yapacaklar.
Surlarını yıkacaklar, güzel evlerini yıkacaklar. Taşlarını, kerestelerini ve
tozunu suların ortasına koyacaklar.
13 Ezgilerinin gürültüsünü sona erdireceğim. Çenklerinin sesi bir daha
duyulmayacak.
14 Seni çıplak bir kaya yapacağım. Ağların gerildiği bir yer olacaksın. Bir
daha bina edilmeyeceksin, çünkü bunu ben, Yahve söyledim.' diyor Efendi
Yahve.”
15 “Efendi Yahve Sur'a şöyle diyor: ‘İçinde kırgın olduğunda, yaralılar
inledikleri zaman, senin düşüşünün sesinden adalar sarsılmayacak mı?
16 O zaman denizin bütün beyleri tahtlarından inecek, kaftanlarını bir
kenara koyup işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Titremeye bürünecekler. Yerde
oturacaklar, her an titreyecekler ve sana şaşacaklar.
17 Senin için ağıt yakıp sana diyecekler,
“Nasıl yok oldun,
denizcilerin oturduğu,
denizde güçlü olan
ünlü kent,
o ve onun sakinleri,
orada yaşayan herkesin üzerine dehşet saçmıştınız!”
18 Şimdi adalar senin düşüşünün gününde titreyecekler.
Evet, denizdeki adalar senin gidişinden dehşete düşecekler.'”
19 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'Seni ıssız kentler gibi harap olmuş bir
kent yaptığımda, engini senin üzerine çıkardığımda ve büyük sular seni
örttüğünde,
20 o zaman seni çukura inenlerle birlikte eski zaman halkının yanına
indireceğim ve sende oturan olmasın diye seni çukura inenlerle birlikte
yeryüzünün derinliklerine, eski zamanda harap olan yerlere oturtacağım;
ve yaşayanlar diyarına yücelik koyacağım.
21 Seni dehşete düşüreceğim, bir daha var olmayacaksın. Aransan da bir
daha asla bulunmayacaksın.' diyor Efendi Yahve.”

27

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 “Sen, ey insanoğlu, Sur için ağıt yak.
3 Sur'a de, ‘Denizin girişinde oturan, çok adalara kadar halkların tüccarı
olan ey sen, Efendi Yahve şöyle diyor:
“Ey Sur,
‘Ben güzellikte kusursuzum’ dedin.

4 Senin sınırların denizlerin yüreğindedir.
Yapıcıların senin güzelliğini kusursuzlaştırdılar.
5 Senin bütün tahtalarını Senir selvilerinden yaptılar.
Sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir aldılar.
6 Küreklerini Başan meşelerinden yaptılar.
Sehpalarını Kittim adalarından selvi ağacına kakılmış fildişinden yaptılar.
7 Yelkenin, sana bayrak olsun diye, Mısır'dan işlemeli ince ketendi.
Elişa adalarından gelen mavi ve mor senin güverten oldu.
8 Sayda'da ve Arvad'da oturanlar senin kürekçilerindi.
Ey Sur, bilge adamların sendeydi.
Onlar senin kılavuzlarındı.
9 Geval'ın ihtiyarları,
ve onun bilge adamları senin gemi gediklerini onarıyorlardı.
Denizcileriyle birlikte denizin bütün gemileri
senin mallarını değiş tokuş etmek için sendeydi."'"
10 " ' "Pers, Lud ve Put senin ordundaydı,
senin savaş adamlarındı.
Kalkanı ve miğferi senin içinde astılar.
Senin güzelliğini gösterdiler.
11 Arvad adamları ve ordun senin surlarının üzerinde her taraftaydı,
cesur adamlar senin kulelerindeydi.
Kalkanlarını her taraftaki surlarına astılar.
Senin güzelliğini kusursuzlaştırdılar."'"
12 " ' "Tarşiş her türlü zenginliğin çokluğu nedeniyle senin tüccarındı.
Mallarını gümüş, demir, kalay ve kurşunla takas ettiler."'"
13 " ' "Yavan, Tuval ve Meşek senin tüccarlarındı. Senin malların
karşılığında insan canları ve tunç kaplar takas ederlerdi."'"
14 " ' "Togarma evinden olanlar senin malların karşılığında atlar, savaş
atları ve katırlar takas ederlerdi.
15 " ' "Dedan halkı seninle ticaret yaptı. Birçok ada senin elinin pazarıydı.
Sana karşılığında fildişi boynuzları ve abanoz getirirlerdi.
16 " ' "El işlerinin çokluğu nedeniyle Suriye senin tüccarındı. Senin malların
karşılığında zümrütler, mor, işlemeli işler, ince keten, mercan ve yakutlar
takas ederlerdi.
17 " ' "Yahuda ve İsrael ülkesi senin tüccarlarındı. Senin malların karşılığında
Minnit buğdayı, pideler, bal, yağ ve merhem takas ederlerdi.
18 " ' "Senin el işlerinin çokluğundan, her çeşit zenginliğin çokluğu nedeniyle
Damaskus, Helbon şarabı ve beyaz yünle, senin tüccarındı.
19 " ' "Vedan ve Yavan, senin malların için iplik takas ederlerdi; senin
malların arasında işlenmiş demir, tarçın ve kokulu kamış vardı.
20 " ' "Dedan, ata binmek için değerli eyer örtülerinde senin tüccarındı."'"
21 " ' "Arabistan ve Kedar'ın bütün beyleri, kuzuda, koçta ve keçide senin
gözde tüccarlarındı. Bunlarda senin tüccarlarındı."'"
22 " ' "Şeba ve Raama tüccarları senin tüccarlarındı. Senin malların için en
iyi baharatları, bütün değerli taşları ve altını takas ederlerdi."'"
23 " ' "Haran, Kanne, Eden, Şeba tüccarları, Aşur ve Kilmad senin
tüccarlarındı.
24 Bunlar, senin mallarının arasında, tüccarlarının seçme malları olarak,
mavi ve işlemeli kumaş topları ve iplerle sarılmış zengin giysilerin sedir
sandıkları vardı."'"
25 " ' "Tarşiş gemileri,
malların için kervanlarındı.

Seni doldurdular,
ve denizlerin yüreğinde çok görkemli oldun.
26 Kürekçilerin seni büyük sulara getirdi.
Doğu rüzgarı seni denizlerin yüreğinde kırdı.
27 Senin düşüş gününde, zenginliğin,
eşyaların, ticaret malların, denizcilerin,
kılavuzların, gemi gediği tamir edenlerin,
mallarının tüccarları ve sende olan bütün savaşçıların,
içinizdeki bütün topluluğunuzla birlikte,
denizlerin yüreğine düşecekler.
28 Dümencilerin feryadıyla otlaklar sarsılacak.
29 Kürekleri çekenlerin hepsi,
denizciler ve denizin bütün kılavuzları
gemilerinden inecekler.
Karada duracaklar.
30 Seslerini senin için duyuracaklar,
ve acı acı ağlayacaklar.
Başlarına toprak atacaklar.
Külde yuvarlanacaklar.
31 Senin için saçlarını yolacaklar,
ve çul kuşanacaklar.
Can acısıyla, acı bir yasla,
senin için ağlayacaklar.
32 İnlemelerinde senin için ağıt yakacaklar,
ve senin için yas tutup,
'Denizin ortasında susturulan
sur gibi kim var?' diyecekler.
33 Malların denizden çıktıkça
birçok halkı doyurdun.
Zenginliğinin ve mallarının çokluğuyla
yeryüzünün kralların zenginleştirdin.
34 Derin sularda denizler tarafından kırıldığın zaman,
malların ve bütün topluluğun senin içinde düştü.
35 Adaların bütün sakinleri sana şaştı,
ve kralları dehşet verici bir şekilde korktular.
Yüzlerinde sıkıntı var.
36 Halklar arasındaki tüccarlar sana ıslık çalıyorlar.
Korkunç bir sona geldin,
ve bir daha olmayacaksın."""

28

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, Sur hükümdarına de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Çünkü yüreğin yükseldi,
ve 'Ben ilâhım,
Tanrı'nın tahtında,
denizlerin ortasında oturuyorum' dedin;
ancak sen insansın, ilâh değilsin,
yüreğini bir ilâh yüreği gibi yapmış olsan da—
3 İşte, Daniel'den daha bilgesin.
Senden saklı hiçbir sır yoktur.

4 Bilgeliğin ve anlayışınla kendine servet kazandın,
hazinelerine altın ve gümüş koydun.
5 Büyük bilgeliğin
ve ticaretinle servetini artırdın,
zenginliğinden ötürü yüreğin yükseldi—”
6 “‘Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
“Çünkü yüreğini Tanrı'nın yüreği gibi yaptın,
7 bu yüzden, işte, yabancıları,
ulusların korkunçlarını senin üzerine getireceğim.
Bilgeliğinin güzelliğine karşı kılıçlarını çekecekler.
Senin parlaklığını kirletecekler.
8 Seni çukura indirecekler.
Denizlerin yüreğinde sen öldürülenlerin ölümüyle öleceksin.
9 Seni öldürenin önünde, ‘Ben Tanrı'yım’ mı diyeceksin?
Ama seni yaralayanın elinde,
sen insansın, Tanrı değil.
10 Yabancıların eliyle,
sünnetsizlerin ölümüyle öleceksin;
çünkü bunu ben söyledim.” diyor Efendi Yahve.'”
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
12 “Ey insanoğlu, Sur Kralı için ağıt yak ve ona de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
“Sen tam ölçünün mührüydün,
bilgelikle doluydun,
ve güzellikte kusursuzdun.
13 Sen Tanrı'nın bahçesinde,
Aden'deydin.
Seni yakut, topaz, zümrüt, sarı yakut, oniks,
yeşim, safir,* turkuaz ve beril gibi
her türlü değerli taş süslüyordu.
Teflerin ve kavalların altın işçiliği sendeydi.
Bunlar yaratıldığın gün hazırlandı.
14 Sen meshedilmiş koruyucu bir Keruv'dun.
O zaman seni Tanrı'nın kutsal dağına yerleştirdim.
Ateş taşlarının arasında aşağı yukarı yürüdün.
15 Yaratıldığın günden beri,
sende haksızlık bulunana dek yollarında kusursuzdun.
16 Ticaretinin bolluğundan dolayı,
için zorbalıkla doldu
ve günah işledin.
Bu yüzden kirli şey gibi seni Tanrı'nın dağından attım.
Ey koruyucu Keruv,
ateş taşlarının arasından seni harap ettim.
17 Güzelliğinden ötürü yüreğin yükseldi.
Parlaklığından ötürü bilgeliğini bozdun.
Seni yere attım.
Seni görsünler diye kralların önüne koydum.
18 Kötülüklerinin çokluğuyla,
ticaretinin haksızlığıyla,
kutsal yerlerini kirlettin.

* **28:13** veya lapis lazuli

Bu yüzden senin içinden ateş çıkardım.
Seni yiyip bitirdi.
Seni gören herkesin gözü önünde,
seni yeryüzünde küle çevirdim.
19 Halklar arasında seni tanıyanların hepsi sana şaşacak.
Sen bir dehşet oldun,
artık yok olacaksın.'"'"

20 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
21 "Ey insanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir ve ona karşı peygamberlik et.
22 Ve de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:

"İşte, sana karşıyım, ey Sayda.
Senin içinde yüceltileceğim.
O zaman, onun içinde yargılarımı yerine getirdiğimde,
ve onun içinde kutsal kılındığımda,
benim Yahve olduğumu bilecekler.
23 Çünkü onun içine salgın hastalık,
sokaklarına kan göndereceğim.
Her yanından onun üzerindeki kılıçla
Yaralılar içinde düşecek.
O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"'"

24 " ' "İsrael evinin çevrelerinde olup onları küçümseyenlerin hiç birinden bir daha onlara batan bir çalı ve acıtan bir diken kalmayacak. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bilecekler."'"

25 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İsrael evini, aralarına dağılmış oldukları halklardan topladığımda ve ulusların gözü önünde aralarında kutsallığımı gösterdiğimde, hizmetkârım Yakov'a vermiş olduğum kendi ülkelerinde oturacaklar.
26 Orada güvenlik içinde oturacaklar. Evet, evler bina edecekler, bağlar dikecekler ve etraflarında onları küçümseyenlerin hepsini cezalandırdığımda güvenlik içinde oturacaklar. O zaman benim Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler."'"

29

1 Onuncu yılda, onuncu ayda, ayın on ikinci günü, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü Mısır Kralı Firavun'a çevir, ona ve bütün Mısır'a karşı peygamberlik et.
3 Konuş ve de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:

"İşte, ben sana karşıyım, Mısır Kralı Firavun,
ırmaklarının ortasında yatan,
'Irmağım benimdir,
onu kendim için yaptım' diyen büyük canavar.
4 Çenelerine kancalar takacağım,
ırmaklarının balıklarını da pullarına yapıştıracağım.
Seni ırmaklarının içinden,
pullarına yapışmış olan bütün ırmak balıklarıyla birlikte çıkaracağım.
5 Seni ve ırmaklarının bütün balıklarını çöle atacağım.
Kırın üzerine düşeceksin.
Bir araya getirilmeyeceksin, toplanmayacaksın.
Seni yeryüzünün hayvanlarına,
ve gökyüzünün kuşlarına yem olarak verdim.'"'"

6 “‘“‘Mısır sakinlerinin hepsi benim Yahve olduğumu bilecekler, çünkü
onlar İsrael evine kamıştan bir değnek oldular.
7 Seni elinden tuttuklarında kırıldın, onların bütün omuzlarını yardın.
Sana yaslandıklarında kırıldın, bütün bellerini felç ettin.’”’
8 “ ‘Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben senin üzerine bir kılıç
getireceğim, insanı da hayvanı da senden kesip atacağım.
9 Mısır ülkesi ıssız ve çöl olacak. O zaman benim Yahve olduğumu
bilecekler.”’
“‘“Çünkü, ‘Irmak benimdir ve onu ben yaptım’ dedi,
10 bu yüzden işte, sana ve ırmaklarına karşıyım. Mısır ülkesini Sevene
Kulesi'nden Etiyopya sınırına kadar tümüyle çöl edip ıssız bırakacağım.
11 Onun içinden insan ayağı geçmeyecek, onun içinden hayvan ayağı
geçmeyecek. Kırk yıl orada kimse oturmayacak.
12 Mısır ülkesini ıssız kalmış ülkelerin arasında ıssız bırakacağım. Kentleri,
harap olmuş kentler arasında kırk yıl ıssız kalacak. Mısırlılar'ı ulusların
arasına dağıtacağım, onları ülkeler içine saçacağım.”’
13 “‘Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “Kırk yılın sonunda Mısırlılar'ı
dağılmış oldukları halklardan toplayacağım.
14 Mısır'ın sürgününü geri döndüreceğim, onları Patros ülkesine, doğdukları
ülkeye geri getireceğim. Orada düşük bir krallık olacaklar.
15 Krallıkların en düşüğü olacak. Artık ulusların üstüne yükselmeyecek.
Artık uluslar üzerinde hakimiyet sürmesinler diye onları küçülteceğim.
16 Artık onlar, İsrael evinin dönüp onlara baktıkça suçlarını hatırlatan
güvendikleri şey olmayacak. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu
bilecekler.”’
17 Yirmi yedinci yılda, birinci ayın birinci gününde, Yahve'nin sözü bana
geldi ve şöyle dedi:
18 “Ey insanoğlu, Babil Kralı Nebukadnetsar kendi ordusunu Sur’a karşı
büyük bir hizmet ettirdi. Her baş kel oldu, her omuz aşındı; ancak ne kendisi
ne de ordusu ona karşı yaptığı hizmetten ötürü Sur'dan bir ücreti olmadı.
19 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, Mısır ülkesini Babil Kralı
Nebukadnetsar’a vereceğim. Onun kalabalığını götürecek, ganimetini
alacak ve onu yağma edecek. Ordusunun ücreti bu olacak.
20 Mısır diyarını ettiği hizmet için ona verdim, çünkü onlar benim için
çalıştılar.' diyor Efendi Yahve.”
21 “O gün İsrael evi için bir boynuz çıkaracağım ve senin ağzını onların
arasında açacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”

30

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor:
“‘Ah o gün!' diye feryat edin.
3 Çünkü gün yakındır,
Yahve'nin günü yakındır.
Bulutlar günü,
ulusların zamanı olacak.
4 Mısır'ın üzerine kılıç gelecek,
ve Etiyopya'da sıkıntı olacak,
Mısır'da öldürülenler düştüğünde.
Onun kalabalığını alıp götürecekler,

ve onun temelleri yıkılacak."'"
5 "'"Onlarla birlikte Etiyopya, Put, Lud, bütün karışık halk, Kub ve onlarla
müttefik olan ülke çocukları kılıçla düşecekler."'"
6 " 'Yahve şöyle diyor:
"Mısır'ı destekleyenler de düşecek.
Gücünün övüngü aşağı inecek.
Sevene Kulesi'nden ötesi kılıçla düşecekler."
Diyor Efendi Yahve."'
7 "Issız kalmış ülkeler arasında ıssız kalacaklar.
Onun kentleri harap olmuş kentler arasında olacak.
8 Mısır'ı ateşe verdiğimde,
ve bütün yardımcıları yok olduğunda,
benim Yahve olduğumu bilecekler."
9 " ' "O gün, kaygısız Etiyopyalılar'ı korkutmak için gemilerle haberciler
önümden çıkacaklar. Mısır gününde olduğu gibi, üzerlerinde sıkıntı olacak;
çünkü işte, geliyor."'"
10 " 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Mısır'ın kalabalığını da
Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eliyle sona erdireceğim.
11 O ve onunla birlikte olan halkını,
ulusların korkunçları, ülkeyi yok etmek için getirilecek.
Mısır'a karşı kılıçlarını çekecekler,
ve ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.
12 Irmakları kurutacağım,
ve ülkeyi kötü adamların eline satacağım.
Yabancıların eliyle ülkeyi,
ve içindekilerin hepsini harap edeceğim.
Bunu ben, Yahve söyledim."'"
13 "'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Putları da yok edeceğim,
Memfis'ten suretleri de kaldırıp atacağım.
Mısır diyarından bir daha kimse bey olmayacak.
Mısır diyarına korku salacağım.
14 Patros'u harap edeceğim,
Soan'ı ateşe vereceğim,
No'yu cezalandıracağım.
15 Gazabımı Mısır'ın kalesi Sin'in üzerine dökeceğim.
No'nun kalabalığını kesip atacağım.
16 Mısır'ı ateşe vereceğim.
Sin büyük bir sıkıntı içinde olacak.
No yarılacak.
Memfis'in gündüzleri düşmanları olacak.
17 Aven ve Pibeset gençleri kılıçla düşecekler.
Onlar sürgüne gidecekler.
18 Tehafnehes'te de Mısır'ın boyunduruklarını kırdığım zaman,
orada gün geri çekilecek.
Gücünün övüncü onda sona erecek.
Ona gelince, onu bir bulut örtecek,
ve kızları sürgüne gidecek.
19 Böylece Mısır'ı cezalandıracağım.
O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."'"

20 On birinci yılda, birinci ayda, ayın yedinci gününde, Yahve'nin sözü
bana geldi ve şöyle dedi:
21 "Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun'un kolunu kırdım. İşte, ilaç sürülsün,
bağlamak için ona sargı sarılsın da kılıcı tutmak için güçlensin diye, onu
sarmadılar.
22 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben Mısır Kralı Firavun'a
karşıyım, kollarını, güçlü kolunu ve kırılmış olanı da kıracağım. Kılıcı elinden
düşüreceğim.
23 Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım ve onları ülkelere saçacağım.
24 Babil Kralı'nın kollarını güçlendireceğim, kılıcımı eline vereceğim; ve
Firavun'un kollarını kıracağım, ve o, ağır yaralı bir adam nasıl inlerse Babil
Kralı'nın önünde öyle inleyecek.
25 Babil Kralı'nın kollarını kaldıracağım, ama Firavun'un kolları düşecek. O
zaman, kılıcımı Babil Kralı'nın eline koyduğumda ve onu Mısır diyarı üzerine
uzattığında, benim Yahve olduğumu bilecekler.
26 Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım, onları ülkelere saçacağım. O
zaman, benim Yahve olduğumu bilecekler.'"

31

1 On birinci yılda, üçüncü ayda, ayın birinci günü, Yahve'nin sözü bana
geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun'a ve onun kalabalığına de:
'Büyüklüğünle kime benziyorsun?
3 İşte Aşur, Lübnan'da güzel dalları,
ve orman gibi gölgesi olan,
yüksek boylu bir sedirdi;
tepesi sık dalların arasındaydı.
4 Sular onu besledi,
derinlik onu büyüttü.
Irmakları ekili alanının çevresinde akıyordu.
Kanallarını kırın bütün ağaçlarına yaydı.
5 Böylece boyu kırın bütün ağaçlarından daha yükseldi;
dalları çoğaldı.
Dalları yayıldığı zaman, bol sular yüzünden uzadı.
6 Gökyüzünün bütün kuşları dallarında yuva yaptılar.
Kırın bütün hayvanları dallarının altında yavrularını doğurdular.
Bütün büyük uluslar onun gölgesinde yaşadılar.
7 Böylece büyüklüğüyle,
dallarının uzunluğuyla güzeldi;
çünkü kökü çok suların yanındaydı.
8 Tanrı'nın bahçesindeki sedirler onu gizleyemezdi.
Selvi ağaçları onun dalları gibi değildi.
Çam ağaçları onun dalları gibi değildi;
Tanrı'nın bahçesindeki hiçbir ağaç güzellikte onun gibi değildi.
9 Dallarının çokluğuyla onu güzelleştirdim;
öyle ki, Tanrı'nın bahçesindeki bütün Aden ağaçları
onu kıskandılar.'"
10 "Bu nedenle Efendi Yahve şöyle dedi: 'Çünkü boyu yükseldi, tepesini sık
dalların arasına koydu, yüreği yüksekliğiyle yükseldi,
11 onu ulusların güçlüsünün eline teslim edeceğim. O kesinlikle onunla
ilgilenecektir. Kötülüğünden dolayı onu kovdum.

12 Yabancılar, ulusların zorbaları onu kesip attılar ve onu bıraktılar. Dalları
dağların üzerine ve bütün vadilere düştü, dalları ülkenin bütün su yollarında
kırıldı. Yeryüzünün bütün halkları gölgesinden çekilip indiler ve onu terk
ettiler.
13 Gökyüzünün bütün kuşları onun yıkıntısında konaklayacak, kırın bütün
hayvanları dalları üzerinde olacak,
14 ta ki, suların kenarındaki bütün ağaçların hiçbiri kendi boylarınca
yükselmesinler, tepelerini kalın dalların arasına koymasınlar. Su içenlerin
hepsi, onların güçlüleri yüksekliklerinde durmasınlar; çünkü hepsi,
insanoğullarının arasında, çukura inenlerle birlikte yeryüzünün
derinliklerine, ölüme teslim edildi."'
15 "Efendi Yahve şöyle diyor: 'Şeol'e* indiği gün, yas tutturdum. Onun için
engini örttüm, onun ırmaklarını alıkoydum. Büyük sular durduruldu. Lübnan'ı
onun için yas tutturdum ve kırın bütün ağaçları onun için baygın düştü.
16 Onu çukura inenlerle birlikte Şeol'e† indirdiğimde, ulusları onun
düşüşünün sesinden titrettim. Lübnan'ın en seçme ve en iyi ağaçları, Aden'in
bütün ağaçları, su içenlerin hepsi, yeryüzünün alt kısımlarında teselli buldular.
17 Onlar da, evet, onun kolu olanlar, ulusların arasında onun gölgesinde
yaşayanlar, onunla birlikte Şeol'e, kılıçla öldürülmüş olanların yanına indiler."'
18 " 'Aden ağaçları arasında böyle görkem ve büyüklükte kime benziyorsun?
Yine de Aden ağaçlarıyla birlikte yeryüzünün alt kısımlarına indirileceksin.
Sünnetsizlerin arasında, kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte yatacaksın."'
" 'Bu Firavun ve onun bütün kalabalığıdır' diyor Efendi Yahve."

32

1 On ikinci yılda, on ikinci ayda, ayın birinci gününde, "Yahve'nin sözü
bana geldi ve şöyle dedi:
2 'Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun için ağıt yak ve ona de,
"Kendini ulusların genç aslanına benzettin;
ancak sen denizlerdeki canavar gibisin.
Irmaklarına saldırdın,
ve ayaklarınla suları çalkaladın,
ve onların ırmaklarını bulandırdın."'"
3 Efendi Yahve şöyle diyor:
"Ağımı çok halkların topluluğuyla birlikte senin üzerine sereceğim.
Seni benim ağımda dışarı çıkaracaklar.
4 Seni karada bırakacağım.
Seni açık kıra atacağım,
ve gökyüzünün bütün kuşlarını senin üzerine konduracağım.
Bütün yeryüzünün hayvanlarını seninle doyuracağım.
5 Etini dağların üzerine sereceğim,
ve vadileri senin yüksekliğinle dolduracağım.
6 Senin kanınla içinde yüzdüğün ülkeyi dağlara kadar sulayacağım.
Su yolları seninle dolacak.
7 Seni söndürdüğümde gökleri örteceğim,
ve onun yıldızlarını karartacağım.
Güneşi bulutla örteceğim,
ve ay kendi ışığını vermeyecek.
8 Gökyüzünün bütün parlak ışıklarını senin üzerinde karartacağım,
ve senin ülkenin üzerine karanlık koyacağım." diyor Efendi Yahve.

* **31:15** Şeol ölüler diyarı demektir. † **31:16** Şeol ölüler diyarı demektir.

9 “Yıkımının haberini ulusların arasına,
tanımadığın ülkelere eriştirince,
birçok halkın yüreğini de sıkıntıya sokacağım.
10 Evet, birçok halkı senin yüzünden şaşkına çevireceğim,
ve kralları, kılıcımı önlerinde salladığımda,
senin için dehşetle korkacaklar.
Düştüğün gün, her an,
her adam kendi canı için titreyecekler.”
11 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
“Babil Kralı'nın kılıcı senin üzerine gelecek.
12 Senin kalabalığını yiğitlerin kılıçlarıyla düşüreceğim.
Hepsi ulusların acımasızlarıdır.
Mısır'ın övüncünü hiçe indirecekler,
ve onun bütün kalabalığı yok olacak.
13 Çok sular yanından onun bütün hayvanlarını da yok edeceğim.
İnsan ayağı onları artık rahatsız etmeyecek,
hayvanların toynakları da onları rahatsız etmeyecek.
14 O zaman sularını berraklaştıracağım,
ve ırmaklarını yağ gibi akıtacağım.”
diyor Efendi Yahve.
15 “Mısır ülkesini ıssız ve harap ettiğimde,
doluluğunu boşalttığım zaman,
orada oturanların hepsini vurduğumda,
o zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”
16 “ ‘ “Yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bununla ağıt yakacaklar.
Mısır üzerine, onun bütün kalabalığı üzerine, bu ağıtı yakacaklar.” diyor
Efendi Yahve.”’
17 On ikinci yılda, ayın on beşinci günü, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle
dedi:
18 “Ey insanoğlu, Mısır kalabalığı için ağıt yak, onu ve ünlü ulusların
kızlarını da çukura inenlerle birlikte onları yeryüzünün derinliklerine at.
19 Güzellikte kimi geçiyorsun? Aşağı in ve sünnetsizlerle birlikte yat.
20 Kılıçla öldürülmüş olanların arasına düşecekler. Kılıca teslim edildi. Onu
bütün kalabalığıyla birlikte sürükleyin.
21 Yiğitler arasındaki güçlüler, ona yardım edenlerle birlikte Şeol'ün* içinden
onunla konuşacaklar. Aşağı indiler. Sünnetsizler, kılıçla öldürülmüş olanlar
yatıyorlar.”
22 “Aşur bütün topluluğuyla orada. Mezarları onun çevresinde. Hepsi kılıçla
düşmüş, öldürülmüşler.
23 Mezarları çukurun en uçlarına konulmuş, topluluğu onun mezarının
çevresinde. Hepsi kılıçla düşmüş, öldürülmüşler. Onlar ki, yaşayanlar diyarında
dehşet saçmışlardı.”
24 “Elam ve bütün kalabalığı orada, kendi mezarının çevresindeler; hepsi
öldürülmüş, kılıçla düşmüş, sünnetsiz olarak yeryüzünün derinliklerine
inmişler. Onlar ki, yaşayanlar diyarında dehşet saçmışlardı ve çukura inenlerle
birlikte utançlarını yüklendiler.
25 Elam'a bütün kalabalığıyla birlikte öldürülmüş olanların arasında bir
yatak yaptılar. Mezarları kendi çevresinde, hepsi kılıçla öldürülmüş,

* **32:21** Şeol ölüler diyarı demektir.

sünnetsizdir. Çünkü yaşayanlar diyarında dehşet saçmışlardı. Çukura inenlerle birlikte kendi utançlarını yüklendiler. Öldürülmüş olanların arasına konuldu."
26 "Meşek, Tuval ve onların bütün kalabalıkları orada. Mezarları onların çevresinde, hepsi sünnetsiz, kılıçla öldürülmüşler; çünkü yaşayanlar diyarında dehşet saçtılar.
27 Onlar sünnetsizlerden düşen güçlülerle birlikte yatmayacaklar, o yiğitler ki, savaş silahlarıyla Şeol'e inmişler ve kılıçlarını başlarının altına koymuşlar. Suçları kemikleri üzerindedir; çünkü yaşayanlar diyarında yiğitlerin dehşeti oldular."
28 "Ama sen sünnetsizler arasında kırılacaksın ve kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte yatacaksın."
29 "Edom, kralları ve bütün beyleri orada, güçlü oldukları halde kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte yatırıldılar. Sünnetsizlerle ve çukura inenlerle birlikte yatacaklar."
30 "Kuzey beyleri, hepsi ve bütün Saydalılar orada, öldürülenlerle birlikte aşağı indiler. Güçleriyle saçtıkları dehşet içinde utandılar. Kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte sünnetsiz olarak yatıyorlar ve utançlarını yüklendiler."
31 "Firavun onları görecek, kılıçla öldürülmüş olan Firavun ve bütün ordusu, bütün kalabalığı için teselli bulacak" diyor Efendi Yahve.
32 "Çünkü onun dehşetini yaşayanlar diyarına koydum. Firavun ve bütün kalabalığı, kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte sünnetsizlerin arasına, yatırılacak." diyor Efendi Yahve.

33

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, halkının çocuklarına söyle ve onlara de, 'Bir ülke üzerine kılıç getirdiğimde ve ülkenin halkı aralarından birini alıp kendileri için onu bekçi olarak koyduklarında,
3 eğer kılıcın ülke üzerine geldiğini görünce boru çalıp halkı uyarırsa,
4 o zaman boru sesini kim işitir de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç gelip onu alırsa, onun kanı kendi başı üzerinde olacaktır.
5 Boru sesini işitmiş ve uyarıyı dikkate almamıştır. Onun kanı kendi başı üzerinde olacaktır; oysa uyarıyı dikkate almış olsaydı, canını kurtarmış olurdu.
6 Ama eğer bekçi kılıcın geldiğini görüp de boruyu çalmazsa, halk uyarılmazsa ve kılıç gelip içlerinden birini alırsa, o kişi kendi suçu içinde alınır, ama onun kanını bekçinin elinden isteyeceğim.'"
7 "Böylece sen, ey insanoğlu, seni İsrael evine bekçi olarak atadım. Bu yüzden sözü ağzımdan işit ve onları benim tarafımdan uyar.
8 Kötüye, 'Ey kötü adam, kesinlikle öleceksin' dediğimde, ve sen kötü adamı yolundan uyarmak için konuşmadığında, o kötü adam kendi suçunda ölecek, ama onun kanını senin elinden isteyeceğim.
9 Ama, kötü adamı yolundan dönmesi için uyardığında ve yolundan dönmezse, o kendi kötülüğünde ölecek, ama sen canını kurtarmış olacaksın."
10 "Sen, ey insanoğlu, İsrael evine de: 'Siz şöyle diyorsunuz: "Suçlarımız ve günahlarımız üzerimizde ve biz bunlarda eriyip gidiyoruz. Öyleyse nasıl yaşayabiliriz?"'
11 Onlara de, "'Varlığım hakkı için" diyor Efendi Yahve, "Kötü adamın ölümünden değil, ancak kötü adamın yolundan dönüp yaşamasından zevk alırım. Dönün, kötü yollarınızdan dönün! Çünkü neden ölesiniz, ey İsrael evi?"'"

12 “Sen, ey insanoğlu, halkının çocuklarına de: ‘Doğru adamın doğruluğu,
itaatsizlik gününde onu kurtarmayacak. Kötü adamın kötülüğüne gelince,
kötülüğünden döndüğü gün bundan dolayı düşmeyecek; ve doğru adam günah
işlediği gün bundan dolayı yaşayamayacak.
13 Doğru adam için, elbette yaşayacaktır, dediğim zaman, eğer kendi
doğruluğuna güvenir ve kötülük yaparsa, yaptığı doğru işlerin hiç biri
hatırlanmayacak; ama işlediği suç içinde ölecektir.
14 Yine kötü adama, “Kesinlikle öleceksin” dediğimde, eğer günahından
döner ve doğru ve adil olanı yaparsa,
15 eğer kötü adam rehinini geri verir, soygunculukla aldığını geri verir,
yaşam kurallarına göre yürür ve hiçbir suç işlemezse, kesinlikle yaşayacaktır.
Ölmeyecektir.
16 İşlediği günahlardan hiçbiri kendisine karşı anılmayacaktır. O, doğru ve
adil olanı yapmıştır. Kesinlikle yaşayacaktır.’”
17 “ ‘Yine de halkının çocukları, “Efendinin yolu adil değil” diyorlar; ya
onlar, onların yolu adil değil.
18 Doğru adam doğruluğundan döner ve kötülük yaparsa, onda ölecektir.
19 Kötü adam kötülüğünden döner ve doğru ve adil olanı yaparsa, onun
sayesinde yaşayacaktır.
20 Ancak siz, “Efendinin yolu adil değil” diyorsunuz. İsrael evi, her birinizi
kendi yollarına göre yargılayacağım.’”
21 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılında, onuncu ayın beşinci günü,
Yeruşalem'den kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, “Kent yenildi!” dedi.
22 Akşamleyin, kaçak gelmeden önce, Yahve'nin eli benim üzerimdeydi.
Sabahleyin adam yanıma gelinceye kadar Yahve ağzımı açmıştı. Ağzım açıldı
ve artık dilsiz değildim.
23 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
24 “Ey insanoğlu, İsrael ülkesinin harap yerlerinde oturanlar, ‘Avraham tek
kişiydi, ülkeyi miras aldı; bizse kalabalığız. Ülke bize miras olarak verildi’
diye söylüyorlar.
25 Bu nedenle onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Kanla birlikte
yiyorsunuz, gözlerinizi putlarınıza kaldırıyorsunuz ve kan döküyorsunuz.
Öyleyse ülkeyi siz mi mülk edineceksiniz?
26 Kılıcının üzerinde duruyorsun, iğrençlik yapıyorsun ve her biriniz
komşusunun karısını kirletiyor. Öyleyse ülkeyi siz mi mülk edineceksiniz?”’”
27 “Onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “Varlığım hakkı için, kesinlikle
harap olmuş yerlerde olanlar kılıçla düşecekler. Açık kırda olanları yesinler
diye hayvanlara vereceğim, kalelerde ve mağaralarda olanlar salgın
hastalıktan ölecek.
28 Ülkeyi harabe ve şaşılacak bir yer edeceğim. Gücünün övünmesi sona
erecek. İsrael dağları ıssız kalacak, öyle ki onlardan kimse geçmeyecek.
29 O zaman, ülkeyi yaptıkları bütün iğrençlikler yüzünden ıssız bırakıp
şaşılacak bir yer ettiğimde, benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”
30 “Sen, ey insanoğlu, halkının çocukları senin hakkında duvarların önünde
ve evlerin kapılarında konuşuyorlar ve birbirlerine, herkes kendi kardeşine,
'Lütfen gelin ve Yahve tarafından çıkan sözü dinleyelim' diyorlar.
31 Onlar sana halk gibi gelirler, senin önünde benim halkım gibi otururlar
ve senin sözlerini duyarlar, ama onları yapmazlar; çünkü ağızlarıyla çok sevgi
gösterirler, ama yürekleri kendi kazançlarının peşindedir.

32 İşte, sen onlar için güzel sesli, iyi çalgı çalan birinin çok sevimli ezgisi
gibisin; çünkü senin sözlerini duyarlar, ama yapmazlar.”
33 “Bu gerçekleştiğinde, işte, gerçekleşiyor, o zaman aralarında bir
peygamber olduğunu bilecekler.”

34

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, İsrael çobanlarına karşı peygamberlik et. Peygamberlik et
ve onlara, o çobanlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Kendi kendilerini güden
İsrael çobanlarının vay haline! Çobanların gütmesi gereken koyunlar değil mi?
3 Yağı yiyor, yün giyiyorsunuz. Besili hayvanları kesiyorsunuz, ama
koyunları gütmüyorsunuz.
4 Hastaları güçlendirmediniz, hasta olanı iyileştirmediniz, kırık olanı
sarmadınız, sürülmüş olanı geri getirmediniz, kaybolanı aramadınız, ama
onlara zorla ve sertlikle hakim oldunuz.
5 Çoban olmadığı için dağıldılar. Kırın bütün hayvanlarına yem oldular ve
dağıldılar.
6 Koyunlarım bütün dağlarda, her yüksek tepede dolaştı. Evet, koyunlarım
yeryüzünün her yerine dağıldılar. Soran da arayan da kimse yok.”’”
7 “‘Bu nedenle, ey çobanlar, Yahve'nin sözünü dinleyin:
8 “Varlığım hakkı için” diyor Efendi Yahve, “Mademki çoban olmadığı için
koyunlarım kesin av oldu, koyunlarım kırın bütün hayvanlarına yem
oldular ve çobanlarım koyunlarımı aramadılar, çobanlar koyunlarımı
gütmediler ve kendi kendilerini güttüler;
9 bu nedenle, ey çobanlar, Yahve'nin sözünü dinleyin!”
10 Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben çobanlara karşıyım. Koyunlarımı
onların elinden isteyeceğim, onların koyunları gütmelerine son vereceğim.
Çobanlar artık kendi kendilerini gütmeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından
kurtaracağım, onlara yiyecek olmayacaklar.”’”
11 “‘Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben kendim koyunlarımı arayıp
soruşturacağım.
12 Bir çoban, dağılmış koyunlarının arasında olduğu gün sürüsünü nasıl
ararsa, ben de koyunlarımı öyle arayacağım. Bulutlu ve karanlık bir günde
dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.
13 Onları halklardan çıkaracağım, ülkelerden toplayacağım ve kendi
topraklarına getireceğim. Onları İsrael dağlarında, su yollarında ve ülkenin
bütün oturulan yerlerinde güdeceğim.
14 Onları iyi otlakta güdeceğim ve ağılları İsrael'in yüksek dağları üzerinde
olacak. Orada iyi bir ağılda yatacaklar. İsrael dağlarındaki verimli otlakta
otlayacaklar.
15 Ben kendim koyunlarımın çobanı olacağım ve onları yatıracağım.” diyor
Efendi Yahve.
16 “Kaybolanı arayacağım, sürülmüş olanı geri getireceğim, kırık olanı
saracağım, hasta olanı güçlendireceğim; ama semizi ve güçlüyü yok
edeceğim.”’”
17 “Size gelince, ey sürüm, Efendi Yahve şöyle diyor: ‘İşte, koyunla koyun
arasında, koçla teke arasında ben yargıçlık ediyorum.

18 İyi otlakta otlamış olmak size az mı geliyor da, otlağından arta kalanı
ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Ve berrak sulardan içmiş olmak size az mı
geliyor da artakalanı ayaklarınızla bulandırıyorsunuz?
19 Koyunlarıma gelince, ayaklarınızla çiğnediğinizi yiyorlar, ayaklarınızla
bulandırdığınızı içiyorlar.”'
20 “Bu yüzden Efendi Yahve onlara şöyle diyor: ‘İşte, ben, ben, semiz
koyunla zayıf koyun arasında yargıçlık edeceğim.
21 Çünkü böğürle ve omuzla itiyorsunuz, bütün hastaları dışarılara
dağıtıncaya kadar boynuzlarınızla kakıyorsunuz,
22 bu yüzden sürümü kurtaracağım, artık av olmayacaklar. Koyunla koyun
arasında ben yargıçlık yapacağım.
23 Onların üzerine tek çoban koyacağım, onları o güdecek, hizmetkârım
David'i koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak.
24 Ben, Yahve, onların Tanrısı olacağım, hizmetkârım David de aralarında
önder olacak. Bunu ben, Yahve, söyledim.”'
25 “'Onlarla esenlik antlaşması yapacağım, kötü hayvanları ülkede sona
erdireceğim. Çölde güvenlik içinde oturacaklar, ormanlarda uyuyacaklar.
26 Onları ve tepemin çevresindeki yerleri bereketli kılacağım. Sağanağı
zamanında yağdıracağım. Bereket sağanakları olacak.
27 Kırın ağacı meyvesini verecek, yer ürününü verecek, ülkelerinde güvenlik
içinde olacaklar. Onların boyunduruk bağlarını kırdığımda, onları
köleleştirenlerin elinden kurtardığımda, benim Yahve olduğumu bilecekler.
28 Artık uluslara av olmayacaklar, yeryüzünün hayvanları onları
yemeyecek; güvenlik içinde oturacaklar ve kimse onları korkutmayacak.
29 Onlara ün kazandıracak bir fidan çıkaracağım, artık ülkede kıtlıkla yok
olmayacaklar, ulusların utancını taşımayacaklar.
30 Ben, Tanrıları Yahve'nin onlarla birlikte olduğumu, İsrael evinin de
benim halkım olduğunu bilecekler, diyor Efendi Yahve.
31 Sizler benim koyunlarım, otlağımın koyunları, insansınız, ben de sizin
Tanrınız'ım.' diyor Efendi Yahve.”

35

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir ve ona karşı peygamberlik et.
3 Ve ona de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, sana karşıyım, ey Seir Dağı, ve
elimi sana karşı uzatacağım. Seni harabeye çevirip şaşılacak bir şey
yapacağım.
4 Kentlerini harap edeceğim, ve sen ıssız kalacaksın. O zaman benim
Yahve olduğumu bileceksin.”'"
5 “ ‘ “Çünkü sen sürekli düşmanlık ettin ve felaket zamanında, sonun
kötülüğü zamanında, İsrael'in çocuklarını kılıcın eline verdin,
6 bu nedenle, varlığım hakkı için,” diyor Efendi Yahve, “Seni kan için
hazırlayacağım ve kan seni kovalayacak. Kandan nefret etmediğin için, kan
seni kovalayacak.
7 Böylece Seir Dağı'nı şaşılacak bir şeye ve harabeye döndüreceğim. Oraya
gidip gelenin kökünü keseceğim.
8 Dağlarını öldürülmüşlerle dolduracağım. Kılıçla öldürülenler tepelerinde,
vadilerinde ve bütün su yollarında düşecek.
9 Seni ebediyen ıssız bırakacağım ve kentlerinde oturulmayacak. O zaman
benim Yahve olduğumu bileceksiniz.”'"

10 “‘“'Çünkü, ‘Bu iki ulus ve bu iki ülke benim olacak ve onları mülk
edineceğiz’ dedin, oysa Yahve oradaydı.
11 Bu nedenle, varlığım hakkı için” diyor Efendi Yahve, “Onlara karşı
nefretinden dolayı gösterdiğin öfkene ve kıskançlığına göre yapacağım; ve seni
yargıladığım zaman kendimi onların arasında tanıtacağım.
12 Ben, Yahve, İsrael dağlarına karşı, ‘Yıkıldılar. Yutalım diye bize verildi.’
diye söylediğin bütün hakaretleri duyduğumu bileceksin.
13 Ağzınızla bana karşı kendinizi büyüttün, Bana karşı sözlerini çoğalttınız.
Bunu duydum.”
14 Efendi Yahve şöyle diyor: “Bütün dünya sevinirken, seni ıssız
bırakacağım.
15 İsrael evinin mirası ıssız kaldığı için nasıl sevindiysen, sana da öyle
yapacağım. Sen tümüyle ıssız kalacaksın, ey Seir Dağı ve bütün Edom. O
zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”

36

1 Sen, ey insanoğlu, İsrael dağlarına peygamberlik et ve de: “Ey İsrael
dağları, Yahve'nin sözünü dinleyin.
2 Efendi Yahve şöyle diyor: 'Düşman size karşı, “Oh!” dedi ve, “Eski yüksek
yerler mülk olarak bizimdir!” dedi.'
3 Bu nedenle peygamberlik et ve de: 'Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki
sizi ıssız bıraktılar, ulusların geri kalanına mülk olasınız diye, sizi her yandan
yuttular ve konuşanların dudaklarına tutuldunuz, halkların dedikodusu
oldunuz.”
4 Bu nedenle, ey İsrael dağları, Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin: Efendi
Yahve dağlara, tepelere, su yollarına, vadilere, harap edilmiş ıssız yerlere ve
çevredeki ulusların geri kalanına av ve alay konusu olmuş terk edilmiş
kentlere şöyle diyor:
5 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: “Gerçekten kıskançlığımın ateşiyle,
ulusların geri kalanına ve bütün Edom'a karşı konuştum. Onlar, yüreklerinin
bütün sevinciyle, canlarının kiniyle, ülkemi ganimet olarak kapışmak için
kendilerine mülk edindiler.”’
6 Bu nedenle İsrael ülkesi hakkında peygamberlik et ve dağlara, tepelere, su
yollarına ve vadilere şunu söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: İşte, kıskançlığım
ve öfkemle konuştum, çünkü ulusların utancını siz yüklendiniz.”
7 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Ben ant içtim, 'Kesinlikle
çevrenizdeki uluslar kendi utançlarını yüklenecekler.”’”
8 “‘“'Ey siz İsrael dağları, dallarınızı sürecek ve meyvenizi halkım İsrael'e
vereceksiniz. Çünkü onlar gelmek üzeredir.
9 Çünkü işte, ben sizden yanayım ve size geleceğim. Siz de işlenip
ekileceksiniz.
10 Üzerinizde insanları, bütün İsrael evini, hepsini çoğaltacağım. Kentlerde
oturulacak ve harap yerler yeniden bina edilecek.
11 Üzerinizde insanı ve hayvanı çoğaltacağım. Çoğalacaklar ve verimli
olacaklar. Eskiden olduğunuz gibi sizde insanlar oturtacağım ve sizi
başlangıçtan daha iyi yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz.
12 Evet, üzerinizde insanları, halkım İsrael'i yürüteceğim. Seni mülk
edinecekler ve onların mirası olacaksın ve onları bir daha asla çocuklarından
mahrum bırakmayacaksın.”’”

13 “'Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki sana, 'Sen insanları yiyip bitiren,
ulusunu çocuklarından mahrum bırakansın' diyorlar.
14 Bu yüzden artık insanları yiyip bitirmeyeceksin ve ulusunu
çocuklarından mahrum bırakmayacaksın.” diyor Efendi Yahve.
15 “Ulusların utancını bir daha sana duyurmayacağım. Halkların
hakaretini artık yüklenmeyeceksin, artık kendi halkını tökezletmeyeceksin.”
diyor Efendi Yahve.”'

16 Ve Efendi Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

17 “Ey insanoğlu, İsrael evi kendi ülkelerinde yaşarken, yolları ve işleriyle onu
kirlettiler. Benim önümde onların yolu, kirliliği içindeki bir kadının
murdarlığı gibiydi.
18 Bu yüzden ülkeye döktükleri kan ve putlarıyla onu kirlettikleri için
gazabımı üzerlerine boşalttım.
19 Onları ulusların arasına dağıttım, ülkelere saçıldılar. Onları yollarına ve
işlerine göre yargıladım.
20 Gittikleri uluslara vardıklarında, kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar
için, ‘Bunlar Yahve'nin halkıdır ve O'nun ülkesini terk ettiler’ dediler.
21 Ama ben, İsrael evini gittikleri uluslar arasında kirlettiği kutsal adıma
saygı gösterdim.”

22 “Bu nedenle İsrael evine söyle, ‘Ey İsrael evi, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
“Bunu sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal
adım için yapıyorum.
23 Uluslar arasında kirletilen, sizin de onların arasında kirlettiğiniz büyük
adımı kutsallaştıracağım. O zaman uluslar, gözleri önünde kutsallığımı
kanıtladığımda, benim Yahve olduğumu bilecekler.” diyor Efendi Yahve.”'

24 “'“Çünkü sizi ulusların arasından alacağım, bütün ülkelerden
toplayacağım ve kendi ülkenize getireceğim.
25 Üzerinize temiz su serpeceğim ve temiz olacaksınız. Sizi bütün
kirliliğinizden ve bütün putlarınızdan temizleyeceğim.
26 Size yeni bir yürek vereceğim ve içinize yeni bir ruh koyacağım. Taş
yüreği bedeninizden çıkaracağım ve size etten bir yürek vereceğim.
27 Ruhumu içinize koyacağım ve kurallarımda yürüteceğim. İlkelerimi
tutacak ve onları yapacaksınız.
28 Atalarınıza verdiğim ülkede oturacaksınız. Siz benim halkım olacaksınız
ve ben de sizin Tanrınız olacağım.
29 Sizi bütün kirliliğinizden kurtaracağım. Buğdayı çağıracağım ve onu
çoğaltacağım, üzerinize kıtlık getirmeyeceğim.
30 Uluslar arasında bir daha kıtlık ayıbı çekmeyeceksiniz diye ağacın
meyvesini ve tarlanın ürününü çoğaltacağım.”'”

31 “ ‘ “O zaman kötü yollarınızı ve iyi olmayan işlerinizi hatırlayacaksınız; ve
suçlarınız ve iğrençlikleriniz yüzünden kendi gözlerinizde kendinizden
tiksineceksiniz.
32 Bunu sizin hatırınız için yapmıyorum.” diyor Efendi Yahve. “Bunu bilin.
Ey İsrael evi, yollarınızdan utanın ve sıkılın.”'”

33 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Sizi bütün kötülüklerinizden temizleyeceğim
gün, kentlerde insan oturtacağım ve harap yerler yeniden bina edilecek.
34 Issız kalmış olan ülke, gelip geçenlerin gözü önünde ıssız olmaktan çıkıp
işlenecek.

35 'Bu harabe ülke, Aden bahçesi gibi oldu. Yıkılmış, ıssız ve harap kentler surlarla çevrildi ve içinde oturuluyor.' diyecekler.
36 O zaman çevrenizde kalan uluslar, yıkık yerleri ben, Yahve'nin yaptığımı ve çöl olanı benim diktiğimi bilecekler. Ben, Yahve, bunu söyledim ve yapacağım."'"
37 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Bundan dolayı, onlar için bunu yapayım diye, İsrael evine yine kendimi aratacağım; onları sürü gibi insanlarla çoğaltacağım.
38 Kurbanlık sürüsü nasılsa, Yeruşalem'in belli bayramlarındaki sürüsü nasılsa, harap kentler de insan sürüleriyle öyle dolacak. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."'"

37

1 Yahve'nin eli üzerimdeydi ve Yahve'nin Ruhu'nda beni dışarı çıkardı ve beni vadinin ortasına koydu; ve vadi kemiklerle doluydu.
2 Beni onların her yanından geçirdi; ve işte, açık vadide çoktular ve işte, çok kuruydular.
3 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bu kemikler yaşayabilir mi?" Ben de, "Ey Efendim Yahve, sen bilirsin" dedim.
4 Yine bana dedi, "Bu kemikler üzerine peygamberlik et ve onlara söyle, 'Kuru kemikler, Yahve'nin sözünü dinleyin.
5 Efendi Yahve bu kemiklere şöyle diyor: "İşte, içinize soluk koyacağım ve yaşayacaksınız.
6 Üzerinize kaslar koyacağım ve üzerinizde et bitireceğim ve sizi deriyle örteceğim ve içinize soluk koyacağım ve yaşayacaksınız. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz."'"
7 Böylece bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim. Peygamberlik ettiğim sırada bir gürültü oldu ve işte, bir deprem oldu. Sonra kemikler, kemik kemiğine olmak üzere birbirine yaklaştı.
8 Baktım ve işte, üzerlerinde kaslar vardı ve et çıktı ve üstlerini deri kapladı; ama onlarda soluk yoktu.
9 Sonra bana şöyle dedi, "Rüzgâra peygamberlik et, peygamberlik et, ey insanoğlu, ve rüzgâra söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: Dört rüzgârdan gel, ey soluk ve bu öldürülmüşlerin üzerine üfle de yaşasınlar."'"
10 Böylece bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim ve soluk onların içine girdi ve canlandılar ve ayakları üzerinde dikildiler, çok büyük bir ordu.
11 Sonra bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bu kemikler bütün İsrael evidir. İşte onlar, şöyle diyorlar, 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz kayboldu. Tamamen yok olduk.'
12 Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, mezarlarınızı ben açacağım, mezarlarınızdan sizi çıkaracağım, ey halkım; ve sizi İsrael ülkesine getireceğim.
13 Mezarlarınızı açıp sizi mezarlarınızdan çıkardığım zaman, ey halkım, benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
14 Ruhumu içinize koyacağım, ve yaşayacaksınız. O zaman sizi kendi ülkenize yerleştireceğim; ve bunu ben, Yahve'nin söylediğini ve gerçekleştirdiğini bileceksiniz." diyor Yahve.'"
15 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:

16 “Sen, ey insanoğlu, bir değnek al ve üzerine, ‘Yahuda için ve yoldaşları
İsraelliler için’ diye yaz. Sonra başka bir değnek al ve üzerine, ‘Yosef için,
Efraim değneği ve yoldaşları bütün İsraelliler için’ diye yaz.
17 O zaman bunları kendin için bir değnek gibi birbirine birleştir, senin
elinde bir olsunlar.”
18 “Halkının çocukları sana, ‘Bunlarla ne demek istediğini bize
göstermeyecek misin?’ diye söyledikleri zaman,
19 onlara söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, Efraim'in elinde olan
Yosef'in değneğini ve yoldaşları İsrael oymaklarını alacağım; onları Yahuda
değneğine koyacağım, onları bir değnek yapacağım ve onlar benim elimde
bir olacaklar.
20 Üzerine yazdığın değnekler gözlerinin önünde senin elinde olacaklar.”’
21 Onlara söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben İsrael çocuklarını
gittikleri ulusların arasından alacağım, her yandan toplayacağım ve kendi
ülkelerine getireceğim.
22 Onları ülkede, İsrael dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin
kralı bir olacak. Artık iki ulus olmayacaklar. Artık bir daha iki krallığa
bölünmeyecekler.
23 Artık putlarıyla, iğrenç şeyleriyle, suçlarının hiç biriyle kendilerini
kirletmeyecekler. Onları oturdukları ve içinde günah işledikleri bütün
yerlerden kurtaracağım ve onları temizleyeceğim. Böylece onlar benim
halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım.”’”
24 “‘“Hizmetkârım David onların üzerinde kral olacak. Hepsinin bir çobanı
olacak. Kurallarımda da yürüyecekler, ilkelerimi tutacaklar ve onları
yapacaklar.
25 Hizmetkârım Yakov'a verdiğim, içinde ataların ızın yaşadığı ülkede
oturacaklar. Onlar, çocukları ve çocuklarının çocukları daima orada
oturacaklar. Hizmetkârım David sonsuza dek onların beyi olacak.
26 Onlarla esenlik antlaşması da yapacağım. Bu onlarla sonsuz bir
antlaşma olacak. Onları yerleştireceğim, çoğaltacağım ve kutsal yerimi
sonsuza dek aralarına koyacağım.
27 Çadırım da onlarla birlikte olacak. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar
da benim halkım olacak.
28 Kutsal yerim daima aralarında oldukça, uluslar benim İsrael'i kutsayan
Yahve olduğumu bilecekler.”’”

38

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden, Roş, Meşek ve Tuval Beyi Gog'a
doğru çevir ve ona karşı peygamberlik et.
3 Ve söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, sana karşıyım, ey Roş, Meşek ve
Tuval Beyi Gog.
4 Seni geri çevireceğim, çenelerine çengeller takacağım ve seni ve bütün
ordunu, atları ve atlılarını, hepsi tam zırh giyinmiş, büyük kalkanlı ve küçük
kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük bir topluluğu;
5 onlarla birlikte, hepsi kalkanlı ve miğferli Pers'i, Kuş'u ve Put'u,
6 Gomer ve bütün ordularını, kuzeyin en uç yerlerindeki Togarma evini
ve bütün ordularını, seninle birlikte birçok halkları çıkaracağım.”’”
7 “ ‘ “Hazır ol, evet, sen ve yanına toplanmış olan bütün birliklerin
kendinizi hazırlayın, ve onlara muhafız ol.

8 Çok günler sonra ziyaret edileceksin. Son yıllarda, kılıçtan geri getirilen,
birçok halktan İsrael dağlarına toplanmış olanlara, sürekli harap olmuş olan
ülkeye geleceksiniz; ama onlar halklardan çıkarılmış ve hepsi güvenlik içinde
oturacaklar.
9 Sen kalkacaksın. Bir fırtına gibi geleceksiniz. Ülkeyi örtmek için bir bulut
gibi olacaksın, sen ve bütün orduların ve seninle birlikte çok halklar."'"
10 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "O gün, aklına bazı şeyler gelecek ve kötü bir
plan tasarlayacaksın.
11 Şöyle diyeceksin, 'Sursuz köyler diyarına çıkacağım. Rahatta olanlara,
güvenlikte oturanlara gideyim, hepsi sursuz, sürgüsüz ve kapısız oturuyorlar.
12 Ganimet almak ve yağmalamak için; harabe olmuşken şimdi insan
oturmakta olan yerlere, uluslardan toplanmış olan halka karşı elini
döndürmek için çıkacaksın, o halk ki, hayvanlar ve mallar kazanmıştır,
yeryüzünün ortasında oturmaktadır.'
13 Şeva, Dedan ve Tarşiş tüccarları, bütün genç aslanlarıyla sana, 'Ganimet
almaya mı geldin? Yağmalamak, gümüş ve altın götürmek, hayvanları ve
malları alıp götürmek, büyük ganimet almak için mi topluluğunu topladın?'
diye soracaklar."'"
14 "Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de, 'Efendi Yahve
şöyle diyor: "Halkım İsrael güvenlik içinde oturduğu gün, sen bilmeyecek
misin?
15 Sen, kuzeyin en uçlarından, seninle birlikte birçok halk, hepsi at sırtında,
büyük bir topluluk ve güçlü bir ordu olarak kendi yerinden geleceksin.
16 Ülkeyi örten bir bulut gibi halkım İsrael'e karşı çıkacaksın. Son günlerde
ulusların gözü önünde sende kutsal kılındığımda, ey Gog, onlar beni tanısınlar
diye, seni ülkeme karşı getireceğim."'"
17 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Onlara karşı seni getireceğim diye o
günlerde yıllarca peygamberlik etmiş olan hizmetkârlarım İsrael
peygamberleri aracılığıyla eskiden kendisi hakkında söylemiş olduğum kişi
sen misin?
18 O gün, Gog İsrael ülkesine karşı geldiğinde" diyor Efendi Yahve, "gazabım
burnuma kadar yükselecek.
19 Çünkü kıskançlığımla ve gazabımın ateşiyle konuştum. Elbette o günlerde
İsrael diyarında büyük sarsıntı olacak,
20 denizdeki balıklar, gökyüzündeki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yeryüzünde
sürünen bütün yaratıklar ve yeryüzündeki bütün insanlar önümde
titreyecekler. O zaman dağlar yıkılacak, sarp yerler düşecek ve her duvar
yerle bir olacak.
21 Bütün dağlarıma ona karşı kılıç diye sesleneceğim." diyor Efendi Yahve.
"Herkesin kılıcı kardeşine karşı olacak.
22 Onunla salgın hastalıkla ve kanla yargıya gireceğim. Onun üzerine,
orduları üzerine ve onunla birlikte olan birçok halkın üzerine, sağanak
yağmur, büyük dolu, ateş ve kükürt yağdıracağım.
23 Kendimi büyük edeceğim ve kendimi kutsal kılacağım ve birçok ulusun
gözünde kendimi tanıtacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."'"

39

1 "Sen, ey insanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve de, 'Efendi Yahve
şöyle diyor: "İşte, sana karşıyım, ey Roş, Meşek ve Tuval Beyi Gog.

2 Seni geri çevireceğim, seni götüreceğim ve seni kuzeyin en uçlarından
çıkaracağım; ve seni İsrael dağları üzerine getireceğim.
3 Sol elinden yayını ve sağ elinden oklarını vurup düşüreceğim.
4 Sen ve bütün orduların ve seninle beraber olan halklar İsrael dağları
üzerinde düşeceksin. Seni her çeşit yırtıcı kuşa ve kırdaki hayvanlara yiyip
bitirsinler diye vereceğim.
5 Açık kırda düşeceksin, çünkü bunu ben söyledim." diyor Efendi Yahve.
6 "Magog üzerine ve adalarda güvenlik içinde oturanlar üzerine ateş
göndereceğim. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.""'

7 ""'Halkım İsrael arasında kutsal adımı tanıtacağım. Kutsal adımın bir daha
lekelenmesine izin vermeyeceğim. O zaman uluslar benim, İsrael'de Kutsal
Olan, Yahve olduğumu bilecekler.
8 İşte geliyor ve gerçekleşecek." diyor Efendi Yahve. "Bu, hakkında
söylediğim gündür."'"

9 ""'İsrael kentlerinde oturanlar dışarı çıkıp silahları ile ateş yakacaklar ve
onları, hem küçük kalkanları hem de büyük kalkanları, yayları ve okları,
savaş sopalarını ve mızrakları da yakacaklar ve bunlarla yedi yıl ateş
yakacaklar;
10 öyle ki kırdan odun almayacaklar, ormanlardan kesmeyecekler; çünkü
silahlarla ateş yakacaklar. Kendilerini yağmalamış olanları yağmalayacaklar
ve kendilerini soymuş olanları soyacaklar." diyor Efendi Yahve."'

11 " ' "O gün öyle olacak ki, İsrael'de Gog'a, denizin doğusunda Geçenler
Vadisi'nde bir gömülme yeri vereceğim; ve oradan geçenleri o durduracak.
Gog'u ve bütün kalabalığını oraya gömecekler ve oraya 'Hamon Gog Vadisi'
denilecek."'"
12 " ' "Ülkeyi temizlesinler diye İsrael evi onları yedi ay boyunca gömmeye
devam edecek.
13 Evet, ülkenin bütün halkı onları gömecek; ve yüceltileceğim günde onlara
ün olacak." diyor Efendi Yahve."'

14 " ' "Memleket içinden geçecek görevli adamlar ayıracaklar. Memleket
içinden geçenler, yerin yüzeyinde kalanları gömenlerle birlikte memleketi
temizlemek için gidecekler. Yedi ayın sonunda araştıracaklar.
15 Memleketi araştıranlar onun içinden geçecek; biri insan kemiği görünce,
gömecek olanlar onu Haman Gog Vadisi'ne gömene dek yanında bir nişan
koyacak.
16 Hamona da bir kent adı olacak. Böylece ülkeyi temizleyecekler."'"

17 "Sen, ey insanoğlu, Efendi Yahve şöyle diyor: 'Her çeşit kuşa ve kırın her
hayvanına söyle, "Toplanın da gelin; İsrael dağlarında sizin için keseceğim
büyük kurbana, her yandan toplanın da et yiyin, kan için.
18 Yiğitlerin etini yiyeceksiniz, yeryüzü beylerinin kanını, koçların,
kuzuların, keçilerin, boğaların kanını içeceksiniz, hepsi Başan'ın semiz
hayvanlarıdır.
19 Sizin için kestiğim kurbandan, doyuncaya dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş
oluncaya dek kan içeceksiniz.
20 Soframda atlara, savaş arabalarına, yiğitlere ve bütün savaşçılara
doyacaksınız." diyor Efendi Yahve."'

21 "Ben görkemimi uluslar arasına koyacağım. O zaman bütün uluslar
verdiğim cezayı ve üzerlerine koyduğum elimi görecekler.

22 Böylece İsrael evi o günden itibaren benim Tanrıları Yahve olduğumu
bilecekler.
23 Uluslar İsrael evinin kendi suçları yüzünden sürgüne gittiğini, çünkü bana
karşı suç işlediklerini ve yüzümü onlardan gizlediğimi bilecekler. Bu yüzden
onları düşmanlarının eline verdim ve hepsi kılıçla düştüler.
24 Onlara kirliliklerine ve suçlarına göre davrandım. Yüzümü onlardan
gizledim."
25 "Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Şimdi Yakov'un sürgününü geri
döndüreceğim ve bütün İsrael evine merhamet edeceğim. Kutsal adım için
kıskanç olacağım.
26 Ülkelerinde güven içinde oturduklarında, utançlarını ve bana karşı
işledikleri bütün suçları unutacaklar. Onları korkutan olmayacak.
27 Onları halklardan geri getirdiğimde, düşmanlarının ülkelerinden
topladığımda, birçok ulusun gözü önünde kutsallığım da görünecek.
28 Benim Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler, çünkü onları ulusların
arasına sürgüne ben gönderdim ve kendi ülkelerine ben topladım. O zaman
onlardan hiçbirini artık tutsak bırakmayacağım.
29 Onlardan yüzümü artık gizlemeyeceğim, çünkü Ruhum'u İsrael evinin
üzerine döktüm.' diyor Efendi Yahve."

40

1 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılında, yılın başında, ayın onuncu
gününde, kentin vurulmasından sonraki on dördüncü yılda, aynı günde,
Yahve'nin eli üzerimdeydi ve beni oraya götürdü.
2 Tanrı'nın görümlerinde beni İsrael ülkesine götürdü ve güneyde bir kent
yapısına benzeyen çok yüksek bir dağın üzerine koydu.
3 Beni oraya götürdü; ve işte, görünüşü tunç gibi görünümü olan, elinde
keten ip ve ölçü kamışı olan bir adam vardı; ve kapıda duruyordu.
4 Adam bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla duy ve
sana göstereceğim her şeye yüreğini koy; çünkü sana göstereyim diye buraya
getirildin. Gördüğün her şeyi İsrael evine bildir."
5 İşte, evin dışında çepeçevre bir duvar ve adamın elinde altı arşın*
uzunluğunda, her biri bir arşın ve bir el genişliğinde bir ölçü kamışı vardı. Ve
binanın kalınlığını bir kamış, yüksekliğini bir kamış olarak ölçtü.
6 O zaman doğuya bakan kapıya geldi ve basamaklarından çıktı. Kapının
eşiğini ölçtü, bir kamış enindeydi; ve öbür eşiği bir kamış enindeydi.
7 Her oda bir kamış uzunluğunda ve bir kamış enindeydi. Odalar arası beş
arşındı. Eve bakan eyvanın kapı eşiği bir kamıştı.
8 Kapı eyvanını eve doğru ölçtü, bir kamıştı.
9 O zaman kapının eyvanını ölçtü, sekiz arşındı; ve söveleri iki arşındı; ve
kapının eyvanı eve doğruydu.
10 Doğuya bakan kapının yan odaları bu tarafta üç, o tarafta üç idi. Üçünün
ölçüsü birdi. Bu yandan ve o yandan sövlelerinin ölçüsü birdi.
11 Kapıya girilecek yerin genişliğini ölçtü, on arşın, kapının uzunluğu on üç
arşındı,

---

* **40:5** Normal bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir el genişliği yaklaşık 4,3 inç veya 11 santimetredir, dolayısıyla burada açıklanan uzun arşın yaklaşık 22,3 inç veya 57 santimetre uzunluğunda olurdu. Bu nedenle, 6 uzun arşınlık bir kamış yaklaşık 3 yarda 26,6 inç veya yaklaşık 3,42 metre uzunluğunda olurdu.

12 ve odaların önünde, bu tarafta bir arşınlık bir kenar duvar, o tarafta bir
arşınlık bir kenar duvar vardı; odalar bu tarafta altı arşın, öbür tarafta altı
arşındı.
13 Kapıyı bir yan odanın damından öbür yan odanın damına kadar ölçtü,
kapı kapıya karşı yirmi beş arşın genişliğindeydi.
14 Altmış arşın direkler de yaptı; avlu kapının çevresinde direklere kadar
uzanıyordu.
15 Girişteki kapının ön cephesinden kapının iç eyvanının ön cephesine
kadar elli arşındı.
16 Kapının her tarafındaki yan odaların ve bölme duvarlarının da kafesli
pencereleri vardı. Pencereler içeriye doğru çevriliydi. Her bölme duvarı
üzerinde palmiye ağaçları vardı.
17 O zaman beni dış avluya götürdü. İşte, avlu için çepeçevre yapılmış taş
döşeme ve odalar vardı. Döşeme üzerinde otuz oda vardı.
18 Kapıların yanında olan döşeme, kapıların uzunluğuna, alt döşemeye
denkti.
19 O zaman alt kapının ön cephesinden dıştaki iç avlunun ön cephesine
kadar olan genişliği ölçtü, hem doğuda hem de kuzeyde yüz arşındı.
20 Kuzeye bakan dış avlunun kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü.
21 Bu tarafta üç, o tarafta üç oda vardı. Bölme duvarları ve eyvanı birinci
kapının ölçüsüne eşitti: Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
22 Pencereleri, eyvanları ve palmiye ağaçları doğuya bakan kapının
ölçüsüne eşitti. Ona yedi basamakla çıkılıyordu. Eyvanı onların önündeydi.
23 Kuzey kapısına ve doğu kapısına karşı iç avlunun birer kapısı vardı.
Kapıdan kapıya yüz arşın ölçtü.
24 Beni güneye doğru götürdü; ve işte güneye doğru bir kapı vardı. Onun
bölme duvarlarını ve eyvanını ölçtü, bu ölçülere göreydi.
25 Öteki pencereler gibi, içinde ve eyvanda her tarafta pencereler vardı:
Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
26 Ona çıkmak için yedi basamak vardı ve eyvanı onların önündeydi. Bölme
duvarları üzerinde biri bu tarafta, diğeri o tarafta palmiye ağaçları vardı.
27 Güney yönünde iç avlunun bir kapısı vardı. Kapıdan kapıya güneye doğru
ölçtü, yüz arşındı.
28 O zaman beni güney kapısından iç avluya getirdi. Güney kapısını ölçtü,
bu ölçülere göreydi;
29 onun odaları, bölme duvarları ve eyvanıyla birlikte, bu ölçülere göreydi.
İçinde ve onda ve eyvanda çepeçevre pencereler vardı. Uzunluğu elli,
genişliği yirmi beş arşındı.
30 Çevresinde yirmi beş arşın uzunluğunda ve beş arşın genişliğinde eyvan
vardı.
31 Eyvanı dış avluya doğruydu. Bölme duvarları üzerinde palmiye ağaçları
vardı. Ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
32 Beni doğuya doğru iç avluya getirdi. Kapıyı ölçtü, bu ölçülere göreydi;
33 odaları, bölme duvarları ve eyvanıyla birlikte, bu ölçülere göreydi. Onda
ve eyvanda çepeçevre pencereler vardı. Uzunluğu elli, genişliği yirmi beş
arşındı.
34 Onun eyvanları dış avluya doğruydu. Bu tarafta ve o tarafta bölme
duvarları üzerinde palmiye ağaçları vardı. Ona çıkmak için sekiz basamak
vardı.
35 Beni kuzey kapısına getirdi ve onu ölçtü, bu ölçülere göreydi:

36 Odaları, bölme duvarları ve onun eyvanları. Her tarafında pencereler
vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
37 Direkleri dış avluya doğruydu. Bu tarafta ve o tarafta bölme duvarları
üzerinde palmiye ağaçları vardı. Ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
38 Kapıların direkleri yanında kapısı olan bir oda vardı. Orada yakmalık
sunuyu yıkıyorlardı.
39 Kapı eyvanında bu tarafında iki masa, o tarafında iki masa vardı. Bunlar
yakmalık sunuyu, günah sunusunu ve suç sunusunu kesmek içindi.
40 Kuzey kapısına çıkılan yerde, dışarıdan bir tarafta iki masa vardı; ve kapı
eyvanı tarafındaki öte yanda iki masa vardı.
41 Kapının yanında, dört masa bir tarafta, dört masa öbür taraftaydı;
üzerlerinde kurban kestikleri sekiz masaydı.
42 Yakmalık sunu için bir buçuk arşın uzunluğunda, bir buçuk arşın
genişliğinde ve bir arşın yüksekliğinde dört tane yontma taş masa vardı.
Yakmalık sunuyu ve kurbanı kesmek için kullandıkları takımları bunların
üzerine koyarlardı.
43 Çengeller, her taraftan bir el genişliğinde tutturulmuştu. Sununun eti
masaların üzerindeydi.
44 İç kapının dışında, kuzey kapısının yanında bulunan iç avluda ezgiciler
için odalar vardı. Bunların yüzü güneye doğruydu. Biri, doğu kapısının
yanında, yüzü kuzeye doğruydu.
45 Bana, "Yüzü güneye doğru olan bu oda, evin nöbetini tutan kâhinler
içindir" dedi.
46 "Yüzü kuzeye doğru olan oda sunak nöbetini tutan kâhinler içindir.
Bunlar Levioğulları'ndan, Yahve'ye hizmet etmek için ona yaklaşan
Sadokoğulları'dır."
47 Avluyu ölçtü, yüz arşın uzunluğunda ve yüz arşın genişliğinde, kareydi.
Sunak evin önündeydi.
48 O zaman beni evin eyvanına getirdi ve eyvanın her sövesini ölçtü, bu
tarafta beş arşın, o tarafta beş arşındı. Kapının genişliği bu tarafta üç arşın, o
tarafta üç arşındı.
49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği ise on bir arşındı, ona
basamakla çıkılıyordu. Sövelerin yanında, biri bu tarafta, biri o tarafta olmak
üzere direkler vardı.

41

1 Beni tapınağa getirdi ve söveleri ölçtü, bir tarafta altı arşın, öbür tarafta
altı arşın genişliğindeydi; bu çadırın genişliğiydi.
2 Girişin genişliği on arşındı;* girişin yanları bir tarafta beş arşın, öbür
tarafta beş arşındı. Uzunluğunu kırk arşın, genişliğini yirmi arşın ölçtü.
3 Sonra içeri girip girişin her sövesini iki arşın, girişi altı arşın, girişin
genişliğini yedi arşın ölçtü.
4 Onun uzunluğunu yirmi arşın, tapınağın önündeki genişliğini yirmi arşın
ölçtü. Bana, "Bu En kutsal Yer'dir" dedi.
5 Sonra evin duvarını altı arşın, evin her yanında, her yan odanın
genişliğini dört arşın ölçtü.

* **41:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

6 Yan odalar üç katlıydı, üst üste ve her katta otuz. Evin yan odalarına ait
olan duvarın içine giriyorlardı, ta ki, destek olsunlar da evin duvarına
girmesinler.
7 Yan odalar yüksek katlarda daha genişti, çünkü duvarlar yüksek katlarda
daha dardı. Bu nedenle evin genişliği yukarıya doğru artıyordu; ve böylece en
alt kattan en üst kata orta kattan çıkılıyordu.

8 Evin çevresinde yükseltilmiş bir taban olduğunu da gördüm. Yan odaların
temelleri altı büyük arşınlık tam bir kamıştı.
9 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Geriye kalan, eve ait
olan yan odaların yeriydi.
10 Çepeçevre evin her yanında odalar arasında yirmi arşın genişlik vardı.
11 Yan odaların kapıları, kuzeye doğru bir kapı ve güneye doğru bir kapı
olmak üzere, kalan açık alana doğruydu. Açık alanın genişliği çepeçevre beş
arşındı.

12 Batıya doğru yan taraftaki ayrılmış yerin önündeki yapı yetmiş arşın
genişliğindeydi; yapının duvarı her yandan beş arşın kalınlığındaydı ve
uzunluğu doksan arşındı.

13 Böylece tapınağı ölçtü, yüz arşın uzunluğundaydı; ayrılmış yer ve yapı,
duvarlarıyla birlikte yüz arşın uzunluğundaydı;
14 tapınağın yüzünün ve doğuya doğru ayrılmış yerin genişliği de yüz
arşındı.

15 Arkasındaki ayrı yerin önündeki yapının uzunluğunu, bu yanda ve öbür
yanda olan koridorlarını, iç tapınak ve avlunun eyvanları ölçtü, yüz arşındı,
16 eşikleri, kafesli pencereleri ve eşiğin karşısındaki üç katlı çepeçevre onun
koridorları, her tarafta ahşap tavanlarla ve yerden pencerelere kadar
(pencereler kafesliydi),
17 kapının üstündeki boşluğa, iç eve kadar ve dışarıdan, bütün duvar
yanında içeriden ve dışarıdan, ölçüyle ölçtü.
18 Keruv ve palmiye ağaçlarından yapılmıştı. Keruv ve Keruv arasında bir
palmiye ağacı vardı ve her Keruv'un iki yüzü vardı.
19 Öyle ki, bir yanda palmiye ağacına doğru bir insan yüzü, öbür yanda
palmiye ağacına doğru genç bir aslan yüzü vardı. Bütün evin çevresinde böyle
yapılmıştı.
20 Yerden kapının üstüne kadar Keruvlar ve palmiye ağaçları yapılmıştı.
Tapınağın duvarı da böyleydi.

21 Tapınağın kapı söveleri kare şeklindeydi. Tapınağın yüzüne gelince, onun
görünüşü tapınağın görünüşüne benziyordu.
22 Sunak ağaçtandı, yüksekliği üç arşın, uzunluğu iki arşındı. Köşeleri, tabanı
ve duvarları ağaçtandı. Bana, "Bu, Yahve'nin önündeki masadır" dedi.
23 Tapınağın ve Kutsal Yer'in iki kapısı vardı.
24 Kapıların her birinin iki kanadı, iki dönen kanadı vardı: Bir kapı için iki,
öbür kapı için iki kanat.
25 Tapınağın kapılarına, onların üzerine, duvarlar üzerine yapılmış olduğu
gibi, Keruvlar ve palmiye ağaçları yapılmıştı. Dışarıdaki eyvanın önünde
tahtadan bir eşik vardı.
26 Bir tarafta kafesli pencereler ve palmiye ağaçları, diğer tarafta ise
eyvanın yanlarındaydı. Tapınağın yan odaları ve eşikleri böyle düzenlenmişti.

42

1 Sonra beni dış avluya, kuzeye doğru olan yola çıkardı. Ve beni ayrılmış
olan yerin karşısında, kuzeye doğru olan binanın karşısındaki odaya getirdi.
2 Yüz arşın* uzunluğa bakan kuzey kapısıydı, genişliği elli arşındı.
3 İç avluya ait olan yirmi arşının karşısında ve dış avluya ait olan
döşemenin karşısında, üç katta koridor koridora karşıydı.
4 Odaların önünde içeriye doğru on arşın genişliğinde bir yürüyüş yolu, bir
arşınlık bir yol vardı; ve kapıları kuzeye doğruydu.
5 Üst odalar daha dardı; çünkü koridorlar binadaki alt ve ortalardan daha
fazlasını alıyordu.
6 Çünkü üç katlıydılar ve avluların direkleri gibi direkleri yoktu. Bu
nedenle en üstteki, en alttakinden ve ortadakinden daha fazla geriye çekildi.
7 Dış avluya doğru odaların yanında, odaların önündeki, dışarıdaki duvarın
uzunluğu elli arşındı.
8 Çünkü dış avludaki odaların uzunluğu elli arşındı. İşte, tapınağa bakanlar
yüz arşındı.
9 Dış avludan girildiğinde, bu odaların altından doğu tarafında giriş vardı.
10 Doğuya doğru avlunun duvarının kalınlığı içinde, ayrılmış yerin önünde
ve yapının önünde odalar vardı.
11 Onların önündeki yol, kuzeye doğru olan odaların görünümüne
benziyordu. Uzunlukları ve genişlikleri aynıydı. Tüm çıkılacak yerlerinin
düzeni ve kapıları aynıydı.
12 Güneye doğru olan odaların kapıları gibi, yolun başında, duvarın önünde,
odalara girilirken, doğuya doğru olan yolun hemen önünde bir kapı vardı.
13 Sonra bana dedi, "Ayrılmış yerin karşısında olan kuzey odaları ve güney
odaları, kutsal odalardır. Yahve'ye yakın olan kâhinler orada en kutsal
şeyleri yiyecekler; en kutsal şeyleri, ekmek sunusu, günah sunusu ve suç
sunusu ile birlikte oraya koyacaklar; çünkü o yer kutsaldır.
14 Kâhinler içeri girdiklerinde, orada hizmet ettikleri giysilerini koyana
kadar kutsal yerden dış avluya çıkmayacaklar; çünkü kutsaldırlar. Sonra
başka giysiler giyecekler ve halk için olana yaklaşacaklar."
15 İç evi ölçmeyi bitirince, beni doğuya bakan kapının yolundan dışarı
çıkardı ve onun her tarafını ölçtü.
16 Ölçü kamışıyla doğu tarafını ölçtü, her yanı ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
17 Kuzey tarafını ölçtü, her tarafı ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
18 Güney tarafını ölçtü, ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
19 Batı tarafına döndü ve ölçü kamışıyla beş yüz kamış ölçtü.
20 Dört tarafını ölçtü. Kutsal olanı sıradan olandan ayırmak için etrafında
bir duvar vardı, uzunluğu beş yüz arşın, genişliği beş yüz arşındı.

43

1 Sonra beni kapıya, doğuya bakan kapıya getirdi.
2 İşte, İsrael Tanrısı'nın görkemi doğu yolundan geldi. Sesi, çok suların sesi
gibiydi ve yeryüzü görkemiyle aydınlandı.
3 Görmüş olduğum görümün görünümüne benziyordu, kenti yıkmak için
geldiğim zaman görmüş olduğum görüm gibiydi; ve görümler Kevar
Irmağı'nın yanında görmüş olduğum görüm gibiydi; ve yüzüstü düştüm.

* **42:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

4 Yahve'nin görkemi, doğuya bakan kapının yolundan eve girdi.
5 Ruh beni kaldırıp iç avluya getirdi; ve işte, Yahve'nin görkemi evi
dolduruyordu.
6 Evden birinin benimle konuştuğunu duydum ve bir adam yanımda
durdu.
7 Ve bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, burası tahtımın yeri ve ayaklarımın
tabanlarımın yeri, İsrael'in çocukları arasında sonsuza dek oturacağım yer.
İsrael evi, ne onlar, ne de kralları, fahişelikleriyle ve krallarının yüksek
yerlerdeki cesetleriyle kutsal adımı kirletmeyecekler;
8 eşiklerini eşiğimin yanına, kapı sövelerini kapı sövemin yanına
koymaktaydılar. Benimle onlar arasında bir duvar vardı; ve işledikleri
iğrençliklerle kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden onları öfkemle tükettim.
9 Şimdi fahişeliklerini ve krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar. O
zaman sonsuza dek aralarında otururum."
10 "Sen, ey insanoğlu, İsrael evine evi göster de, suçlarından utansınlar; ve
örneğini ölçsünler.
11 Eğer yaptıkları her şeyden utanıyorlarsa, onlara evin şeklini ve biçimini,
çıkışlarını, girişlerini, yapısını, bütün kurallarını, bütün biçimlerini ve bütün
yasalarını bildir; ve onların gözü önünde onu yaz da, onun bütün şeklini ve
bütün kurallarını tutsunlar ve onları yapsınlar."
12 "Evin yasası şudur: Dağın tepesinde, çevresindeki bütün sınır çok kutsal
olacak. İşte, evin yasası budur."
13 "Bunlar, sunağın arşınla ölçüleridir (arşın* bir arşın ve bir el
genişliğindedir): Tabanı bir arşın, genişliği bir arşın ve kenar pervazı
çepeçevre bir karış† olacak; ve bu, sunağın tabanı olacak.
14 Yerdeki dipten alt çıkıntıya kadar iki arşın, genişliği bir arşın; küçük
çıkıntıdan büyük çıkıntıya kadar dört arşın, genişliği bir arşın olacak.
15 Üst sunak dört arşın olacak; sunak ocağından yukarıya doğru dört
boynuz olacak.
16 Sunağın ocağı on iki arşın uzunluğunda, on iki arşın genişliğinde, dört
kenarı kare olacak.
17 Çıkıntının dört kenarı on dört arşın uzunluğunda, on dört arşın
genişliğinde; onun çevresindeki pervaz yarım arşın, tabanı çevresinde bir arşın
olacak. Basamakları doğuya bakacak."
18 Ve bana dedi, "Ey insanoğlu, Efendi Yahve şöyle diyor: 'Onu yaptıkları
günde, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmak ve üzerine kan serpmek
için kuralları şunlardır.
19 Bana hizmet etmek için bana yakın olan, Sadok soyundan Levili
kâhinlere günah sunusu olarak genç bir boğa vereceksin.' diyor Efendi
Yahve.
20 'Onun kanından alıp dört boynuzu üzerine, kenarın dört köşesi üzerine ve
çevresindeki pervazın üzerine süreceksin. Onu temizleyeceksin ve böylece
onun için kefaret edeceksin.
21 Günah sunusu boğasını da alacaksın ve kutsal yerin dışında, evin
belirlenmiş olan yerinde yakılacak."'

---

* **43:13** Normal bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir elin genişliği yaklaşık 4,3 inç veya 11 cm'dir.
† **43:13** Bir karış, bir insanın elini uzattığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın, veya 9 inç, veya 22,8 cm.)

22 “İkinci gün, günah sunusu olarak kusursuz bir erkeç sunacaksın; ve
sunağı boğa ile nasıl temiz kıldılarsa, öyle temiz kılacaklar.
23 Temiz kılma işini bitirince, kusursuz bir genç boğa ve sürüden kusursuz
bir koç sunacaksın.
24 Onları Yahve'ye yaklaştıracaksın; ve kâhinler onların üzerlerine tuz
serpecekler ve onları Yahve'ye yakmalık sunu olarak sunacaklar.”
25 “'Her gün günah sunusu olarak bir keçi hazırlayacaksın. Kusursuz bir
genç boğa da ve sürüden bir koç hazırlayacaklar.
26 Yedi gün sunak için kefaret edecekler ve onu temiz kılacaklar. Böylece
onu adayacaklar.
27 Günler tamamlandığında, sekizinci günden itibaren kâhinler yakmalık
sunularınızı ve esenlik sunularınızı sunakta sunacaklar. O zaman sizi kabul
edeceğim.' diyor Efendi Yahve.”

44

1 Sonra beni, doğuya bakan kutsal yerin dış kapısı yolundan geri getirdi;
ve kapı kapalıydı.
2 Yahve bana, “Bu kapı kapalı kalacak” dedi. “Açılmayacak, kimse ondan
içeri girmeyecek; çünkü İsrael’in Tanrısı Yahve ondan girmiştir. Bu yüzden
kapalı kalacak.
3 Bey ise, bey olduğu için Yahve'nin önünde ekmek yemek için orada
oturacak. Kapı eyvanı yolundan girecek ve aynı yoldan çıkacak.”
4 Sonra beni kuzey kapısı yolundan evin önüne getirdi; ve baktım ve işte,
Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini dolduruyordu; ve yüzüstü düştüm.
5 Yahve bana, “Ey insanoğlu, iyi bak, ve Yahve evinin bütün kuralları ve
bütün yasaları hakkında sana söylediğim her şeyi gözlerinle gör, ve
kulaklarınla işit; kutsal yerin her bir çıkılacak yeri ile eve girilecek yere iyi
bak.
6 O asilere, İsrael evine diyeceksin, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Ey İsrael evi,
bütün iğrençlikleriniz yeter,
7 ekmeğimi, yağı ve kanı sunarken, kutsal yerimde bulunmak, onu, evimi,
kirletmek üzere, yüreği sünnetsiz, bedeni sünnetsiz yabancıları içeri sokmakla,
bütün iğrençliklerinize ek olarak, antlaşmamı da onlar bozdular.
8 Kutsal şeylerimin görevini yerine getirmediniz; kutsal yerimde benim
işimi yerine getirecek olan adamları kendiniz için koydunuz.”
9 Efendi Yahve şöyle diyor: “Yüreği sünnetsiz, bedeni sünnetsiz hiçbir
yabancı, İsrael'in çocukları arasında olan hiçbir yabancı tapınağıma
girmeyecek.'”'
10 “ ‘ “Ama İsrael saptığında benden uzaklaşan, putlarının ardından giden
Levililer, kendi suçlarını yüklenecekler.
11 Ancak tapınağımda hizmetkâr olacaklar, evin kapılarında gözetmenlik
yapacaklar ve evde hizmet edecekler. Yakılan sunuyu ve halk için kurbanı
kesecekler ve onlara hizmet etmek üzere onların önünde duracaklar.
12 Çünkü putlarının önünde onlara hizmet ettiler ve İsrael evi için suç tökezi
oldular, bu yüzden elimi onlara karşı kaldırdım.” diyor Efendi Yahve, “Ve
suçlarını yüklenecekler.
13 Kutsal şeylerimden, en kutsal olan şeylerin birine yaklaşmak üzere,
kâhinlik görevini yerine getirmek için bana yaklaşmayacaklar; ama utançlarını
ve yaptıkları iğrençlikleri yüklenecekler.
14 Yine de onları evin her hizmeti için, onda yapılacak bütün işler için
onları görevlendireceğim.'”'

15 “ ‘ “Ama İsrael'in çocukları benden saptığında tapınağımın görevini yapan
Sadokoğulları Levili kâhinler bana hizmet etmek için onlar bana
yaklaşacaklar. Bana yağ ve kan sunmak için onlar önümde duracaklar.” diyor
Efendi Yahve.
16 “Kutsal yerime girecekler, bana hizmet için soframa onlar yaklaşacaklar
ve talimatlarımı tutacaklar.”"
17 “ ‘ “İç avlunun kapılarından girdiklerinde keten giysiler giyecekler. İç
avlunun kapılarında ve içeride hizmet ederken üzerlerinde yün
bulunmayacak.
18 Başlarında keten sarıklar, bellerinde keten don olacak. Terletici bir şey
giymeyecekler.
19 Dış avluya, halkın yanına dış avluya çıktıklarında, hizmet ettikleri
giysilerini çıkarıp onları kutsal odalara koyacaklar. Giysileriyle halkı
kutsamamak için başka giysiler giyecekler.”"
20 “‘“Başlarını tıraş etmeyecekler, saçlarını da uzatmayacaklar. Yalnızca
başlarının saçını kesecekler.
21 Kâhinlerden hiçbiri iç avluya girdiğinde şarap içmeyecek.
22 Dul ya da boşanmış bir kadını kendilerine karı olarak almayacaklar;
ancak İsrael evi soyundan gelen el değmemiş kızları ya da bir kâhinden dul
kalmış bir kadını alacaklar.
23 Halkıma kutsal ile sıradan arasındaki farkı öğretecekler ve kirli ile temiz
arasındaki farkı ayırt etmelerini sağlayacaklar.”"
24 “ “Bir anlaşmazlıkta hükmetmek için duracaklar. Bunu benim
kurallarıma göre yargılayacaklar. Yasalarımı ve kurallarımı bütün belli
bayramlarımda tutacaklar. Şabatlarımı kutsal kılacaklar.”"
25 “‘“Kendilerini kirletmemek için hiçbir ölünün yanına girmeyecekler;
ancak baba, anne, oğul, kız, erkek kardeş ya da kocası olmayan kız kardeş
için kendilerini kirletebilirler.
26 Temizlendikten sonra onun için yedi gün sayacaklar.
27 Kutsal yere, iç avluya, kutsal yerde hizmet etmek için girdiği gün, günah
sunusunu sunacaktır.” diyor Efendi Yahve.’"
28 “ ‘Onların bir mirası olacak: Ben onların mirasıyım; ve İsrael'de onlara
hiç mülk vermeyeceksiniz. Ben onların mülküyüm.
29 Ekmek sunusunu, günah sunusunu ve suç sunusunu onlar yiyecekler;
ve İsrael'de adanmış her şey onların olacaktır.
30 Her şeyin ilk ürünlerinin ilki ve her şeyin her sunusu, bütün sunularınız
kâhin için olacak. Bereketin evinizin üzerinde durması için hamurunuzun
ilkini kâhinlere vereceksiniz.
31 Kâhinler, ister kuş, ister hayvan olsun, kendiliğinden ölen ya da
parçalanmış hiçbir şeyden yemeyecekler.’"

45

1 “ ‘ “Miras için ülkeyi kura ile böldüğünüzde de, Yahve'ye bir sunu, ülkeden
kutsal bir pay sunacaksınız. Uzunluğu yirmi beş bin kamış uzunluğunda,
genişliği on bin kamış olacak. Çevresindeki onun bütün sınırları kutsal olacak.
2 Bundan kutsal yer için beş yüze beş yüz kare biçiminde olacak,
çevresindeki açık yeri için de elli arşın* olacak.

* **45:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

3 Bu ölçüden yirmi beş bin uzunluk ve on bin genişlik ölçeceksiniz. İçinde
çok kutsal olan kutsal yer olacak.
4 Bu, ülkenin kutsal payıdır; Yahve'ye hizmet etmek için yaklaşan kâhinler,
kutsal yer hizmetkârları için olacak. Onların evleri için bir yer ve tapınak için
kutsal bir yer olacaktır.
5 Yirmi beş bin arşın uzunluğunda ve on bin arşın genişliğinde, evin
hizmetkârları olan Levililer'e, yirmi oda için kendilerine ait bir mülk
olacak.'"'
6 " ' "Kentin mülkünü, kutsal payın sunusunun yanında, beş bin arşın
genişliğinde ve yirmi beş bin arşın uzunluğunda belirleyeceksiniz. Bu, bütün
İsrael evi için olacak.'"'
7 " ' "Kutsal payın ve kent mülkünün bir yanından ve öbür yanından, kutsal
pay sunusunun önünde ve kent mülkünün önünde, batı tarafından batıya
doğru ve doğu tarafından doğuya doğru olan yer beyin olacak; ve batı
sınırından doğu sınırına kadar paylardan birine karşılık gelen uzunlukta
olacak.
8 Ülkede İsrael'de mülk olarak ona ait olacak. Beylerim artık halkımı
ezmeyecek, ülkeyi boylarına göre İsrael evine verecekler.'"'
9 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Yeter artık, ey İsrael beyleri! Zorbalığı ve
yağmayı kaldırın, adaleti ve doğruluğu yerine getirin! Halkımı
mülksüzleştirmeyi bırakın!" diyor Efendi Yahve.
10 "Adil terazileriniz, adil efanız† ve adil batınız olacak.
11 Efa ve bat aynı ölçüde olacak, öyle ki bat homerin‡ onda birini, efa da
homerin onda birini içerecek. Ölçüsü homere göre aynı olacak.
12 Şekel§ yirmi gera* olacak. Yirmi şekel artı yirmi beş şekel artı on beş
şekel minanız† olacak.'"'
13 " ' "Sunacağınız sunu şudur: Bir homer buğdaydan efanın altıda birini,
bir homer arpadan efanın altıda birini vereceksiniz.
14 Ve yağın belirlenmiş payı, yağın batından, kordan‡ batın onda biri, o on
battır, yani bir homer (çünkü on bat bir homerdir),
15 ve İsrael'in iyi sulak otlaklarından, sürüden, iki yüzden bir kuzu, kendileri
için kefaret olmak üzere ekmek sunusu, yakmalık sunu ve esenlik sunuları
içindir." diyor Efendi Yahve.
16 "Ülkenin bütün halkı İsrael'deki beye bu sunuyu verecek.
17 İsrael evinin bütün belirlenmiş bayramlarında, bayramlarda, Yeni
Aylar'da ve Şabatlar'da yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve dökmelik
sunularını vermek beyin işi olacaktır; İsrael evi için kefaret etmek üzere
günah sunusunu, ekmek sunusunu, yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını
o hazırlayacaktır.'"'
18 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Birinci ayda, ayın birinci gününde
kusursuz bir genç boğa alacaksın ve kutsal yeri temiz kılacaksın.
19 Kâhin günah sunusunun kanından alıp evin kapı söveleri üzerine, sunağın
çıkıntısının dört köşesi üzerine ve iç avlunun kapı söveleri üzerine sürecek.

---

† **45:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür ‡ **45:11** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kiledir § **45:12** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **45:12** bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendira † **45:12** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur. ‡ **45:14** 1 kor, 1 homer'a eşit hacimde olup yaklaşık 211 litre, 55,9 galon veya 6 kileye eşittir.

20 Ayın yedinci günü, yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen herkes
için bunu yapacaksın. Böylece ev için kefaret edeceksin.'"'
21 " ' "Birinci ayda, ayın on dördüncü gününde, Pesah, yedi günlük bayram
olacak; mayasız ekmek yenilecek.
22 O gün, bey kendisi ve ülkenin bütün halkı için günah sunusu olarak bir
boğa hazırlayacak.
23 Bayramın yedi günü, her gün kusursuz yedi boğa ve yedi koç olmak
üzere Yahve'ye yakmalık sunu; günah sunusu olarak da her gün bir erkeç
hazırlayacak.
24 Ekmek sunusu olarak, bir boğa için bir efa§ , bir koç için bir efa ve bir
efa için bir hin* yağ hazırlayacak.'"'
25 " ' "Yedinci ayda, ayın on beşinci günü, bayram sırasında, yedi gün böyle
yapacak. Günah sunusu, yakmalık sunu, ekmek sunusu ve yağ için aynı şeyi
yapacak.'"'

46

1 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Doğuya bakan iç avlunun kapısı altı iş günü
kapalı kalacak; ama Şabat Günü açılacak ve Yeni Ay Günü açılacak.
2 Bey, dışarıdaki kapının eyvanı yolundan girecek ve kapı sövesinin yanında
duracak; ve kâhinler onun yakmalık sunusunu ve esenlik sunularını
hazırlayacaklar ve kapının eşiğinde tapınacak. Sonra dışarı çıkacak; ama kapı
akşama kadar kapanmayacak.
3 Ülke halkı, Şabatlar'da ve Yeni Aylar'da o kapının girişinde Yahve'nin
önünde tapınacaklar.
4 Şabat Günü beyin Yahve'ye sunacağı yakmalık sunu, kusursuz altı kuzu
ve kusursuz bir koç olacak;
5 ve koç için bir efa ekmek sunusu, kuzular için de elinden geldiğince
ekmek sunusu, ve bir efa* için bir hin† yağ olacak.
6 Yeni Ay Günü'nde kusursuz bir genç boğa, altı kuzu ve bir koç olacak.
Kusursuz olacaklar.
7 Ekmek sunusu hazırlayacak: Boğa için bir efa, koç için bir efa ve kuzular
için elinden geldiğince ekmek sunusu ve bir efa için bir hin yağ.
8 Bey içeri girdiğinde, kapı eyvanı yolundan girecek ve onun yolundan
çıkacak.'"'
9 " ' "Ama ülke halkı belli bayramlarda Yahve'nin önüne geldiğinde,
tapınmak için kuzey kapısı yolundan giren, güney kapısı yolundan çıkacak; ve
güney kapısı yolundan giren, kuzey kapısı yolundan çıkacak. Girdiği kapının
yolundan geri dönmeyecek, ama onun önünden doğruca çıkacak.
10 Onlar girdiğinde, bey de onlarla birlikte girecek. Onlar çıktığında, o da
çıkacak.'"'
11 " ' "Bayramlarda ve belli günlerde, ekmek sunusu, boğa için bir efa,‡ koç
için bir efa ve kuzular için elinden geldiğince, bir efa için bir hin yağ olacak.
12 Bey, Yahve'ye gönülden sunu, yakmalık sunu ya da esenlik sunuları
olarak gönülden bir sunu hazırladığında, doğuya bakan kapı kendisine
açılacak; ve yakmalık sunusunu ve esenlik sunularını, Şabat Günü'nde yaptığı
gibi hazırlayacak. Sonra çıkacak; ve çıktıktan sonra kapı kapanacak.'"'

---

§ **45:24** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **45:24** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. * **46:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **46:5** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. ‡ **46:11** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

13 “ ‘ “Her gün, Yahve'ye yakmalık sunu olarak kusursuz bir yıllık kuzu
hazırlayacaksın. Onu her sabah hazırlayacaksın.
14 Her sabah onunla birlikte efanın§ altıda biri, ince unu ıslatmak için bir
hin yağın üçte biri olmak üzere ekmek sunusu hazırlayacaksın; sürekli bir
kuralla Yahve'ye daimi ekmek sunusudur.
15 Böylece kuzuyu, ekmek sunusunu ve yağı her sabah, sürekli yakmalık
sunu olarak hazırlayacaklar."”'
16 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Eğer bey oğullarından birine armağan
verirse, bu onun mirasıdır. Oğullarına ait olacaktır. Miras yoluyla onların
mülküdür.
17 Ama mirasından hizmetkârlarından birine armağan verirse, özgürlük
yılına kadar onun olacaktır; sonra beye geri dönecektir; ama mirasına
gelince, oğullarının olacaktır.
18 Ve bey halkın mirasından alıp onları mülklerinden çıkarmayacaktır.
Oğullarına kendi mülkünden miras verecektir, öyle ki, halkım, hiçbiri, kendi
mülkünden dağılmasın."”'
19 Sonra beni kapının yanındaki girişten, kuzeye bakan kâhinlerin kutsal
odalarına getirdi. İşte, arka tarafta batıya doğru bir yer vardı.
20 Ve bana, “Bu, kâhinlerin suç sunusunu ve günah sunusunu
kaynatacakları ve ekmek sunusunu pişirecekleri yerdir; halkı kutsamamak
için bunları dış avluya çıkarmasınlar” dedi.
21 Sonra beni dış avluya çıkardı ve avlunun dört köşesinden beni geçirdi; ve
işte, avlunun her köşesinde bir avlu vardı.
22 Avlunun dört köşesinde kırk arşın* uzunluğunda ve otuz arşın
genişliğinde kapalı avlular vardı. Köşelerde dördünün de ölçüsü birdi.
23 Onların, dördünün de çevresinde duvar vardı ve duvarların altında
çepeçevre kaynatma yerleri yapılmıştı.
24 Sonra bana, “Bunlar kaynatma evleridir, evin hizmetkârları halkın
kurbanını orada kaynatacaklar” dedi.

47

1 Beni tapınağın kapısına geri getirdi; ve işte, tapınağın önü doğuya baktığı
için, tapınağın eşiğinin altından doğuya doğru sular çıkıyordu. Sular tapınağın
sağ tarafından, sunağın güneyinden, altından aşağı iniyordu.
2 Sonra beni kuzey kapısı yolundan çıkardı ve beni dışarıdaki yoldan,
doğuya bakan kapının yolundan dış kapıya kadar dolaştırdı. İşte, sular sağ
taraftan akıyordu.
3 Adam elinde iple doğuya doğru çıktığında, bin arşın* ölçtü ve beni ayak
bileklerine kadar gelen sulardan geçirdi.
4 Yine bin ölçtü ve beni dizlere kadar gelen sulardan geçirdi. Yine bin
ölçtü ve beni bele kadar gelen sulardan geçirdi.
5 Sonra bin ölçtü; ve içinden geçemediğim bir ırmaktı, çünkü sular
yükselmişti, içinde yüzülecek sular, içinde yürünemeyecek bir ırmaktı.
6 Ve bana dedi, “Ey insanoğlu, bunu gördün mü?” Sonra beni yine ırmağın
kıyısına getirdi.

---

§ **46:14** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **46:22** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. * **47:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

7 Ve geri döndüğümde, işte, ırmağın kıyısında, bir tarafta ve öbür tarafta çok ağaçlar vardı.
8 Ve bana dedi, "Bu sular doğu bölgesine doğru çıkıyor ve Arava'ya inecekler. Sonra denize doğru gidecekler ve çıkarılacak bu sular deniz içine akacaklar; ve sular iyileşecek.
9 Irmakların geldiği her yerde kaynaşan her canlı yaratık yaşayacak. O zaman pek çok balık olacak; çünkü bu sular oraya varınca, ve denizin suları iyileşecek ve ırmağın vardığı her yerde her şey yaşayacak.
10 Ve balıkçılar onun yanında duracaklar. En Gedi'den En Eglaim'e kadar ağların yayılacağı bir yer olacak. Balıkları büyük denizin balıkları gibi, türlerine göre çok olacak.
11 Ama çamur yerleri ve bataklıkları iyileşmeyecek. Tuza terk edilecekler.
12 Irmak kıyılarında, yanında, her iki tarafta, yaprağı solmayan, meyvesi tükenmeyen her yiyecek ağacı yetişecek. Her ay yeni meyve verecek, çünkü suları tapınaktan çıkıyor. Meyvesi yiyecek, yaprağı şifa olacak."
13 Efendi Yahve şöyle diyor: "Bu, İsrael'in on iki oymağına göre ülkeyi miras olarak böleceğiniz sınır olacak. Yosef'in iki payı olacak.
14 Her biriniz onu miras alacaksınız; çünkü onu atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size miras olarak düşecek."
15 "Ülkenin sınırı şu olacak: Kuzey tarafında, büyük denizden, Hetlon yoluyla, Zedad girişine kadar;
16 Hamat, Berota, Damaskus sınırı ile Hamat sınırı arasındaki Sivraim, Havran sınırı yanında olan Hazer-Hattikon'a kadar.
17 Denizden sınır, Damaskus sınırındaki Hazar Enon olacak; kuzeyde, kuzeye doğru Hamat sınırı olacak. Bu kuzey tarafıdır."
18 "Doğu tarafı, Havran, Damaskus, Gilad ve İsrael diyarı arasında Yarden olacak; kuzey sınırından doğu denizine kadar ölçeceksiniz. Bu doğu tarafıdır."
19 "Güney tarafı güneye doğru Tamar'dan Meribot Kadeş sularına kadar, dereye, büyük denize kadar olacak. Bu güney tarafı, güneye doğrudur."
20 "Batı tarafı büyük deniz olacak, güney sınırından Hamat girişinin karşısına kadar. Bu batı tarafıdır."
21 "Bu toprakları kendinize İsrael oymaklarına göre böleceksiniz.
22 Bunu kura ile kendinize ve aranızda yaşayan ve aranızda çocuk sahibi olacak yabancılara miras olarak böleceksiniz. O zaman onlar sizin için İsrael'in çocukları arasında yerli doğanlar gibi olacaklar. İsrael oymakları arasında sizinle birlikte mirasları olacak.
23 O yabancı hangi oymakta yaşıyorsa, mirasını orada vereceksiniz." diyor Efendi Yahve.

48

1 "Şimdi oymakların adları şunlardır: Kuzey ucundan, Hetlon yolu yanından Hamat girişine kadar, Damaskus sınırında Hazar Enan'a kadar, Hamat'ın yanında kuzeye doğru (ve doğu ve batı tarafları onun olacak), Dan, bir pay."
2 "Dan sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Aşer, bir pay."
3 "Aşer sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Naftali, bir pay."
4 "Naftali sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Manaşşe, bir pay."
5 "Manaşşe sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Efraim, bir pay."

6 “Efraim sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Ruven, bir pay.”
7 “Ruven sınırı yanında, doğudan batıya kadar, Yahuda, bir pay.”
8 “Sunacağınız sunu, Yahuda sınırı yanında olacak, doğu tarafından batı tarafına kadar, yirmi beş bin kamış genişliğinde ve uzunluğu doğu tarafından batı tarafına kadar, paylardan birine göre olacak; ve kutsal yer onun ortasında olacak.”
9 “Yahve'ye sunacağınız sunu, yirmi beş bin kamış uzunluğunda ve on bin genişliğinde olacak.
10 Çünkü kâhinler için kutsal sunu şunlar olacak: Kuzeye doğru yirmi beş bin uzunluğunda, ve batıya doğru on bin genişliğinde, ve doğuya doğru on bin genişliğinde, ve güneye doğru yirmi beş bin uzunluğunda; ve Yahve'nin Tapınağı onun ortasında olacak.
11 Bu, İsrael'in çocukları saptıkları zaman, Levililer'in saptığı gibi sapmamış olan, benim talimatımı tutan Sadokoğulları'ndan kutsanmış kâhinler için olacak.
12 Bu, Levililer sınırı yanında, ülkenin sunularından, onlar için çok kutsal bir şey olacak.”
13 “Kâhinlerin sınırı boyunca, Levililer yirmi beş bin arşın uzunluğa ve on bin arşın genişliğe sahip olacaklar. Bütün uzunluk yirmi beş bin, genişlik on bin olacak.
14 Ondan hiç satmayacaklar, takas etmeyecekler ve ülkenin ilk ürünleri başkasına geçmeyecek, çünkü o Yahve'ye kutsaldır.”
15 “Yirmi beş binin önünde, genişlikten kalan beş bin arşın, kent için, oturulacak yer için ve açık yerler için ortak kullanım için olacak; kent onun ortasında olacak.
16 Onun ölçüleri şöyle olacak: Kuzey tarafı dört bin beş yüz, güney tarafı dört bin beş yüz, doğu tarafı dört bin beş yüz, batı tarafı dört bin beş yüz.
17 Kentin açık yerleri olacak: Kuzeye doğru iki yüz elli, güneye doğru iki yüz elli, doğuya doğru iki yüz elli, batıya doğru iki yüz elli.
18 Kutsal sunun yanında olan uzunluğun geri kalanı doğuya doğru on bin, batıya doğru on bin olacak; kutsal sunun yanında olacak. Onun mahsulü kentte çalışanlar için yiyecek olacak.
19 İsrael'in bütün oymaklarından kentte çalışanlar o toprağı işleyecekler.
20 Bütün sunu yirmi beş bine, yirmi beş bin kare olacak. Bunu kentin mülküyle birlikte kutsal sunu olarak sunacaksınız.”
21 Kutsal sunu ve kentin mülkünün bir yanında ve öbür yanında kalan kısım beyin olacak; doğu sınırına doğru sunun yirmi beş bini önünde ve batı sınırı yanında, batıya doğru yirmi beş bini önünde, payların yanındaki yer, beyin olacak. Kutsal sunu ve evin kutsal yeri onun ortasında olacak.
22 Yahuda sınırı ile Benyamin sınırı arasında, beye ait olanın ortasındaki Levililer'in mülkünden ve kent mülkünden başkası, beyin olacak.”
23 “Diğer oymaklara gelince: Doğu tarafından batı tarafına kadar, Benyamin, bir pay.”
24 “Benyamin sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Şimon, bir pay.”
25 “Şimon sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, İssakar, bir pay.”
26 “İssakar sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Zevulun, bir pay.”

27 “Zevulun sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Gad, bir pay.”
28 “Gad sınırı yanında, güney tarafında güneye doğru, sınır Tamar'dan Meribat Kadeş sularına kadar, dereye ve büyük denize kadar olacak.”
29 “Bu, İsrael oymaklarına miras olarak kura ile böleceğiniz diyardır ve bunlar onların payları dır, diyor Efendi Yahve.”
30 “Kentin çıkışları şunlardır: Kuzey tarafında ölçüye göre dört bin beş yüz kamış;
31 ve kentin kapıları İsrael oymaklarının adlarına göre olacak, kuzeye doğru üç kapı: Ruven Kapısı, bir; Yahuda Kapısı, bir; Levi Kapısı, bir.”
32 “Doğu tarafında dört bin beş yüz kamış ve üç kapı: Yosef Kapısı, bir; Benyamin Kapısı, bir; Dan Kapısı, bir.”
33 “Güney tarafında ölçüye göre dört bin beş yüz kamış ve üç kapı: Şimon Kapısı, bir; İssakar Kapısı, bir; Zevulun Kapısı, bir.”
34 “Batı tarafında dört bin beş yüz kamış, üç kapısıyla birlikte: Gad Kapısı, bir; Aşer Kapısı, bir; Naftali Kapısı, bir.”
35 “Çevresi on sekiz bin kamış olacak. Kentin adı o günden itibaren ‘Yahve oradadır’ olacak.”

DANİEL

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında, Babil Kralı
Nebukadnetsar Yeruşalem'e gelip onu kuşattı.
2 Efendi,* Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın† evindeki kaplardan
bazılarını onun eline verdi. Bunları Şinar diyarına, ilâhının evine götürdü.
Kapları ilâhının hazine evine getirdi.
3 Kral, hadımlarının başı olan Aşpenaz'a, İsrael'in çocuklarından, kral
soyundan‡ ve soylulardan bazılarını getirmesini söyledi.
4 Bunlar hiçbir kusuru olmayan, ama yakışıklı, her türlü bilgelikte usta,
bilgili, bilimde anlayışlı, kralın sarayında durabilecek yetenekte olan
gençlerdi. Onlara Keldaniler'in öğretisini ve dilini öğretmesini söyledi.
5 Kral onlara kralın lezzetli yemeklerinden ve içtiği şaraptan üç yıl
boyunca beslenmeleri için günlük bir pay ayırdı; böylece sonunda kralın
önünde duracaklardı.
6 Onların arasında Yahuda'nın çocuklarından Daniel, Hananya, Mişael ve
Azarya da vardı.
7 Hadımlar beyi onlara adlar koydu: Daniel'e Belteşatsar, Hananya'ya
Şadrak, Mişael'e Meşak ve Azarya'ya Abednego adını verdi.
8 Ama Daniel kralın lezzetli yemekleriyle ve içtiği şarapla kendini
kirletmemeye yüreğine koydu. Bunun için, hadımlar beyinden kendini
kirletmemek için ricada bulundu.
9 Tanrı, Daniel'e hadımlar beyinin gözünde iyilik ve merhamet buldurdu.
10 Hadımlar beyi Daniel'e, "Yiyecek ve içeceğinizi tayin eden efendim
kraldan korkuyorum" dedi. "Çünkü neden sizin yüzlerinizi yaşıtlarınızdan
daha kötü görsün? O zaman başımı kralla tehlikeye atmış olursunuz."
11 O zaman Daniel, hadımlar beyinin Daniel'in, Hananya'nın, Mişael'in ve
Azarya'nın üzerine atadığı kâhyaya şöyle dedi:
12 "Lütfen hizmetkârlarınızı on gün dene; bize yemek için sebze ve içmek
için su versinler.
13 Sonra yüzlerimiz ve kralın lezzetli yemeklerinden yiyen gençlerin yüzleri
senin önünde yoklansın; gördüğüne göre de hizmetkârlarına davran."
14 Böylece onları bu konuda dinledi ve onları on gün denedi.
15 On günün sonunda onların yüzleri kralın lezzetli yemeklerinden yiyen
bütün gençlerden daha güzel ve daha beslenmiş göründü.
16 Bunun üzerine hizmetkâr onların lezzetli yiyeceklerini ve içecekleri
şarabı kaldırdı, onlara sebze verdi.
17 Bu dört gence gelince, her türlü öğrenme ve bilgelikte Tanrı onlara bilgi
ve beceri verdi. Daniel de her türlü görüm ve düşte anlayışa sahipti.
18 Kralın onların içeri alınması için belirlediği günlerin sonunda, hadımların
beyi onları içeriye, Nebukadnetsar'ın önüne getirdi.
19 Kral onlarla konuştu; ve aralarında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya
gibisi bulunamadı. Bu yüzden kralın önünde bunlar durdular.
20 Kralın onlara sorduğu her türlü bilgelik ve anlayış konusunda, onları
ülkesindeki bütün sihirbazlardan ve büyücülerden on kat daha iyi buldu.
21 Daniel, Kral Koreş'in birinci yılına kadar yerinde durdu.

---

* **1:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. † **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:3** veya tohum

2

1 Nebukadnetsar'ın krallığının ikinci yılında Nebukadnetsar düşler gördü;
ruhu sıkıldı ve uykusu kaçtı.
2 Sonra kral, kendisine düşlerini anlatsınlar diye büyücülerin, sihirbazların,
falcıların ve Keldaniler'in çağırılmasını buyurdu. Böylece içeri girip kralın
önünde durdular.
3 Kral onlara, "Bir düş gördüm ve o düşü bilmek için ruhum sıkılıyor" dedi.
4 Sonra Keldaniler krala Suriye dilinde, "Ey kral, daima yaşa!
Hizmetkârlarına düşü anlat da yorumunu gösterelim." dediler.
5 Kral Keldaniler'e, "Bu şey benden gitti" diye karşılık verdi, "Eğer düş ve
yorumunu bana bildirmezseniz, paramparça edileceksiniz ve evleriniz
çöplüğe çevrilecek.
6 Ama eğer düşü ve yorumunu gösterirseniz, benden armağanlar, ödüller ve
büyük onur alacaksınız. Bu yüzden düşü ve yorumunu bana gösterin."
7 İkinci kez yanıt verip, "Kral hizmetkârlarına düşü anlatsın, yorumunu
gösterelim" dediler.
8 Kral şöyle yanıt verdi, "Zaman kazanmaya çalıştığınızı kesinlikle
biliyorum, çünkü o şeyin benden gitmiş olduğunu görüyorsunuz.
9 Ama eğer düşü bana bildirmezseniz, sizin için tek bir yasa var; çünkü
durum değişene dek önümde söylemek için yalan ve bozuk sözler hazırladınız.
Bu yüzden bana düşü söyleyin de yorumunu bana gösterebileceğinizi bileyim."
10 Keldaniler krala yanıt verip, "Yeryüzünde kralın meselesini
gösterebilecek kimse yok, çünkü hiçbir kral, efendi ya da yönetici bir
büyücüden, falcıdan ya da Keldani'den böyle bir şey sormamıştır.
11 Kralın sorduğu bu şey nadirdir, meskeni insanlar arasında olmayan
ilâhlar dışında, kralın önünde bunu gösterebilecek kimse yoktur." dediler.
12 Bu yüzden kral kızdı ve çok hiddetlendi ve Babil'in bütün bilge
adamlarının öldürülmesini buyurdu.
13 Böylece ferman çıktı ve bilge adamlar öldürülecekti. Daniel'i ve
arkadaşlarını öldürmek için aradılar.
14 O zaman Daniel, Babil'in bilge adamlarını öldürmek için çıkan kralın
muhafız komutanı Aryok'a öğüt ve sağduyuyla yanıt verdi.
15 Kralın komutanı Aryok'a, "Kraldan bu ferman neden bu kadar acil?"
diye karşılık verdi. Sonra Aryok durumu Daniel'e bildirdi.
16 Daniel içeri girdi ve krala yorumu göstermek için kraldan kendisine bir
zaman vermesini istedi.
17 Sonra Daniel evine gitti ve arkadaşları Hananya, Mişael ve Azarya'ya
durumu bildirdi.
18 Öyle ki, Daniel ve arkadaşları Babil'in diğer bilge adamlarıyla birlikte
yok olmasınlar diye, bu sır konusunda göğün Tanrısı'nın merhametini
dileyeceklerdi.
19 O zaman sır Daniel'e geceleyin bir görümde açıklandı. Sonra Daniel
göğün Tanrısı'nı övdü.
20 Daniel şöyle yanıt verdi,
"Tanrı'nın adı daima ve hep yüceLsin;
çünkü bilgelik ve güç O'nundur.
21 Zamanları ve mevsimleri değiştiren O'dur.
O kralları indirir ve krallar diker.
Bilgelere bilgelik, anlayışlı olanlara bilgi verir.
22 Derin ve gizli şeyleri açığa O çıkarır.

Karanlıkta ne olduğunu bilir
Ve ışık O'nun yanında oturur.
23 Ey atalarımın Tanrısı,
bana bilgelik ve güç veren
ve şimdi senden istediğimiz şeyi bana bildiren sana
şükrederim ve seni överim;
çünkü kralın meselesini bize bildirdin."
24 Bunun üzerine Daniel, kralın Babil bilgelerini yok etmekle görevlendirmiş olduğu Aryok'un yanına gitti. Gidip ona şöyle dedi: "Babil bilgelerini yok etme. Beni kralın önüne götür, ben de krala yorumunu göstereyim."
25 Aryok, Daniel'i aceleyle kralın önüne getirdi ve şöyle dedi: "Yahuda sürgünlerinden krala yorumunu bildirecek bir adam buldum."
26 Kral, Belteşatsar adındaki Daniel'e, "Gördüğüm düşü ve yorumunu bana bildirebilir misin?" diye karşılık verdi.
27 Daniel kralın önünde şöyle yanıt verdi: "Kralın sorduğu sır, bilgeler, büyücüler, sihirbazlar ya da falcılar tarafından krala gösterilemez.
28 Ancak gökte sırları açan bir Tanrı var ve O, son günlerde ne olacağını Kral Nebukadnetsar'a bildirdi. Senin düşün, yatağının üzerinde başının görümleri şunlardır:
29 "Ey kral, bundan sonra ne olacak diye yatağında sana düşünceler geldi; ve sırları açan sana ne olacağını bildirdi.
30 Ama bana gelince, bu sır bana bütün yaşayanlardan daha bilge olduğum için değil, ama yorumun krala bildirilsin de, sen kendi yüreğinin düşüncelerini bilesin diye açıklandı."
31 "Sen, ey kral, gördün ve işte,* büyük bir suret. Güçlü ve parlaklığı olağanüstü olan bu suret senin önünde duruyordu; görünüşü de korkunçtu.
32 Bu suretin başı saf altından, göğsü ve kolları gümüşten, karnı ve kalçaları tunçtan,
33 bacakları demirden, ayaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kildendi.
34 Sen el değmeden kesilen bir taşın suretin demir ve kilden olan ayaklarını vurup parçaladığı o ana dek bakıyordun.
35 O zaman demir, kil, tunç, gümüş ve altın birlikte parçalandı ve yaz harman yerlerinin saman çöpü gibi oldular. Rüzgâr onları alıp götürdü, öyle ki, onlar için bir yer bulunamadı. Surete çarpan taş büyük bir dağ oldu ve bütün dünyayı doldurdu."
36 "Düş budur; ve yorumunu kralın önünde bildireceğiz.
37 Ey kral, sen kralların kralısın, göğün Tanrısı sana krallığı, gücü, kuvveti ve yüceliği verdi.
38 İnsan çocuklarının oturduğu her yerde, kır hayvanlarını ve gökyüzünün kuşlarını senin eline verdi ve seni onların hepsinin üzerinde hakim kıldı. Sen altından olan başsın."
39 "Senden sonra senden aşağı başka bir krallık çıkacak; ve bütün dünya üzerinde hüküm sürecek olan tunçtan başka üçüncü bir krallık çıkacak.
40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak, çünkü demir her şeyi kırar ve boyun eğdirir; ve bunların hepsini ezen demir gibi parçalayıp ezecektir.

* **2:31** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

41 Oysa ayakların ve parmakların bir kısmının çömlekçi kilinden, bir
kısmının demirden olduğunu gördün, bölünmüş bir krallık olacak; ama içinde
demirin gücü olacak, çünkü demiri kil çamuruyla karışık gördün.
42 Ayak parmaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kilden olduğu gibi,
krallığın bir kısmı güçlü, bir kısmı da kırılgan olacak.
43 Oysa demirin kil çamuruyla karışık olduğunu gördün, onlar insan
tohumuyla karışacaklar; ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da
birbirine yapışmayacaklar.”
44 “O kralların günlerinde göğün Tanrısı, asla yıkılmayacak, hâkimiyeti başka
bir halka bırakılmayacak bir krallık kuracak; ama o bütün bu krallıkları
parçalayacak ve tüketecek ve o kendisi sonsuza dek duracak.
45 Çünkü dağdan el değmeden bir taşın kesildiğini ve demiri, tuncu, kili,
gümüşü ve altını parçaladığını gördün; büyük Tanrı bundan sonra ne
olacağını krala bildirdi. Düş kesindir ve yorumu güvenilirdir.”
46 O zaman Kral Nebukadnetsar yüzüstü yere kapandı, Daniel'e tapındı ve
ona bir sunu ve güzel kokular sunmalarını buyurdu.
47 Kral Daniel'e karşılık verip dedi: “Gerçekten Tanrın, ilâhların Tanrısı,
kralların Efendisi ve sırları açıklayandır; çünkü bu sırrı açıklayabildin.”
48 Sonra kral Daniel'i yükseltti ve ona birçok büyük armağanlar verdi ve
onu bütün Babil eyaleti üzerine hâkim ve Babil'in bütün bilgelerinin üzerine
baş vali yaptı.
49 Daniel kraldan rica etti ve o da Şadrak, Meşak ve Abednego'yu Babil
eyaleti işleri üzerine atadı; ancak Daniel kralın kapısındaydı.

3

1 Kral Nebukadnetsar, yüksekliği altmış arşın,* genişliği altı arşın olan altın
bir suret yaptı. Onu Babil eyaletindeki Dura Ovası'na dikti.
2 Sonra Kral Nebukadnetsar, yerel valileri, vekilleri, valileri, hâkimleri,
haznedarları, danışmanları, güvenlik görevlilerini ve eyaletlerin bütün
yöneticilerini, Kral Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu suretin adanmasına
gelsinler diye toplanmaları için haber gönderdi.
3 O zaman yerel valiler, vekiller, valiler, hâkimler, haznedarlar,
danışmanlar, güvenlik görevlileri ve eyaletlerin bütün yöneticileri, Kral
Nebukadnetsar'ın diktiği heykelin adanması için toplandılar ve
Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu heykelin önünde durdular.
4 Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: “Ey halklar, uluslar ve diller, size
buyruldu ki,
5 boru, ney, lir, kanun, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyduğunuzda,
yere kapanıp Kral Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu altın heykele
tapacaksınız.
6 Kim yere kapanıp tapmazsa, hemen o saat yanan kızgın fırının içine
atılacaktır.”
7 Bunun üzerine o sırada bütün halklar, uluslar ve diller, boru, ney, lir,
kanun, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyduklarında, yere kapanıp Kral
Nebukadnetsar'ın diktiği altın heykele taptılar.
8 Bu nedenle, o sırada bazı Keldaniler yaklaşıp Yahudiler'e karşı suçlamada
bulundular.
9 Kral Nebukadnetsar'a, “Ey kral, daima yaşa!” diye karşılık verdiler.

* **3:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

10 “Ey kral, boru, ney, kanun, lir, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyan
her adam yere kapanıp altın heykele tapacak;
11 ve kim yere kapanıp tapmazsa, yanan kızgın fırının içine atılacak diye
buyruk çıkardın.
12 Babil eyalet işleri üzerine atamış olduğun bazı Yahudiler var: Şadrak,
Meşak ve Abednego. Ey kral, bu adamlar sana saygı göstermediler. Senin
ilâhlarına hizmet etmiyorlar ve dikmiş olduğun altın heykele tapmıyorlar.”
13 Bunun üzerine Nebukadnetsar öfkelenip hiddetlenerek Şadrak, Meşak ve
Abednego'nun getirilmesini buyurdu. Sonra bu adamlar kralın önüne
getirildi.
14 Nebukadnetsar onlara şöyle karşılık verdi: “Ey Şadrak, Meşak ve
Abednego, ilâhlarıma hizmet etmediğiniz ve dikmiş olduğum altın surete
tapmadığınız doğru mu?
15 Şimdi, boru, ney, lir, kanun, arp, kaval ve her türlü müzik aletinin sesini
duyduğunuzda, yere kapanıp yapmış olduğum surete tapmaya hazırsanız, iyi;
ama eğer tapmazsanız, aynı saatte yanan kızgın fırının içine atılacaksınız. Sizi
benim elimden kurtaracak ilâh kimdir?”
16 Şadrak, Meşak ve Abednego krala şöyle karşılık verdiler: “Ey
Nebukadnetsar, bu konuda sana yanıt vermemize gerek yok.
17 Eğer olursa, hizmet ettiğimiz Tanrımız bizi yanan kızgın fırından
kurtarabilir; ey kral, senin elinden de bizi kurtaracaktır.
18 Ama eğer öyle olmazsa, ey kral, şunu bilesin ki, senin ilâhlarına hizmet
etmeyiz, dikmiş olduğun altın surete tapmayız.”
19 Bunun üzerine Nebukadnetsar öfkeyle doldu ve yüzünün şekli Şadrak,
Meşak ve Abednego'ya karşı değişti. Söyleyip fırının her zamankinden yedi
kat daha fazla ısıtılmasını buyurdu.
20 Ordusunda bulunan bazı güçlü adamlara Şadrak, Meşak ve
Abednego'yu bağlamalarını ve onları yanan kızgın fırına atmalarını buyurdu.
21 Sonra bu adamlar şalvarları, gömlekleri, sarıkları ve öbür giysileri üzerinde
olarak bağlandılar ve yanan kızgın fırının içine atıldılar.
22 Bu nedenle, kralın buyruğu acil ve fırın çok sıcak olduğu için, ateşin alevi
Şadrak, Meşak ve Abednego'yu tutan adamları öldürdü.
23 Şu üç adam, Şadrak, Meşak ve Abednego, bağlı olarak yanan ateşli fırının
içine düştüler.
24 Bunun üzerine Kral Nebukadnetsar şaştı ve aceleyle ayağa kalktı.
Danışmanlarına, “Biz üç adamı bağlı olarak ateşin içine atmadık mı?” diye
sordu.
Onlar da krala, “Doğru, ey kral” diye karşılık verdiler.
25 Şöyle karşılık verdi: “Bakın, ben ateşin ortasında çözülmüş yürümekte
olan dört adam görüyorum ve zarar görmemişler. Dördüncünün görünüşü bir
ilâhlar oğluna† benziyor.”
26 Bunun üzerine Nebukadnetsar yanan kızgın fırının ağzına yaklaştı.
Söyleyip dedi: “Şadrak, Meşak ve Abednego, Yüce Tanrı’nın hizmetkârları,
dışarı çıkın ve buraya gelin!”
Sonra Şadrak, Meşak ve Abednego ateşin içinden çıktılar.
27 Yerel valiler, vekiller, valiler ve kralın danışmanları bir araya toplanmış
olarak bu adamların bedenleri üzerinde ateşin hiç gücünün olmadığını
gördüler. Başlarındaki saçlar kavrulmamıştı. Şalvarları değişmemişti. Hatta
üzerlerinde ateş kokusu bile yoktu.

† **3:25** Veya Tanrı Oğlu.

28 Nebukadnetsar söyleyip dedi: “Şadrak, Meşak ve Abednego’nun Tanrısı
övülsün. O, meleğini gönderip kendisine güvenen hizmetkârlarını kurtardı.
Kralın sözünü değiştirdiler ve kendi Tanrıları'ndan başka bir ilâha hizmet
etmemek ve tapmamak için kendi bedenlerini verdiler.
29 Bu nedenle, Şadrak, Meşak ve Abednego’nun Tanrısı’na karşı kötü söz
söyleyen her halkın, ulusun ve dilin parçalanması ve evlerinin çöplüğe
çevrilmesi için buyruk çıkarıyorum. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir ilâh
yoktur.”
30 O zaman kral, Şadrak, Meşak ve Abednego’yu Babil eyaletinde yükseltti.

4

1 Kral Nebukadnetsar, yeryüzünde oturan bütün halklara, uluslara ve
dillere:
Esenliğiniz çok olsun.
2 Yüce Tanrı'nın benim için yapmış olduğu
belirtileri ve harikaları göstermek bana iyi göründü.
3 Belirtileri ne büyüktür!
Harikaları ne güçlüdür!
Krallığı sonsuz bir krallıktır.
Hakimiyeti kuşaktan kuşağa sürer.
4 Ben, Nebukadnetsar, evimde rahat ve sarayımda refah içindeydim.
5 Beni korkutan bir düş gördüm; yatağımdaki düşünceler ve başımın
görümleri beni rahatsız etti.
6 Bu yüzden Babil'in bütün bilgelerinin önüme getirilmesi, bana bu
düşün yorumunu bildirmeleri için buyruk çıkardım.
7 O zaman büyücüler, sihirbazlar, Keldaniler ve falcılar içeri girdiler;
onlara düşü anlattım, ama yorumunu bana bildirmediler.
8 Ama sonunda ilâhımın adına göre adı Belteşatsar olan, kutsal ilâhların
ruhu kendisinde bulunan Daniel önüme geldi. Düşü ona söyledim ve dedim,
9 “Sihibazların efendisi ey Belteşatsar, kutsal ilâhların ruhunun sende
olduğunu ve hiçbir sırrın sana sıkıntı çıkarmadığını bildiğim için gördüğüm
düşün görümlerini ve yorumunu bana söyle.
10 Yatağımın üzerinde başımın görümleri şunlardı: Baktım ve işte,
yeryüzünün ortasında bir ağaç vardı; ve çok yüksekti.
11 Ağaç büyüdü ve güçlendi. Boyu göğe ulaştı ve bütün yeryüzünün
ucuna kadar görülüyordu.
12 Yaprakları güzeldi, meyvesi boldu ve onda herkes için yiyecek vardı.
Kır hayvanları altında gölgeleniyor, gökyüzünün kuşları dallarında yaşıyor ve
her canlı ondan besleniyordu.
13 “Yatağımda başımın görümlerini gördüm ve işte, gökyüzünden kutsal bir
gözcü indi.
14 Yüksek sesle çağırdı ve şöyle dedi: ‘Ağacı kesin ve dallarını koparın!
Yapraklarını silkeleyin ve meyvesini dağıtın! Hayvanlar altından ve kuşlar
dallarından kaçsın.
15 Ancak köklerinin kütüğünü, demir ve tunçla çevreleyip, kırın taze otu
içinde, yerde bırakın; gökyüzünün çiyiyle ıslansın. Onun payı, yeryüzünün
otunda hayvanlarla birlikte olsun.
16 Onun insan yüreği değiştirilsin ve ona bir hayvan yüreği verilsin.
Sonra üzerinden yedi vakit geçsin.'”

17 "Hüküm, gözcülerin kararıyla talep de, kutsalların sözüyle oldu; öyle ki,
yaşayanlar, Yüce Olan'ın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve
onu dilediğine verdiğini, onun üzerine insanların en aşağısını da diktiğini
bilsinler."
18 "Bu düşü ben, Kral Nebukadnetsar gördüm; ve sen, Belteşatsar,
yorumunu bildir, çünkü krallığımın bütün bilgeleri bana yorumu
bildiremiyorlar; ama sen bildirebilirsin, çünkü kutsal ilâhların ruhu
sendedir."
19 O zaman, adı Belteşatsar olan Daniel bir süre sessiz şaşkın kaldı ve
düşünceleri onu rahatsız etti. Kral, "Belteşatsar, düş ve yorum seni rahatsız
etmesin" diye karşılık verdi.
Belteşatsar, "Efendim, düş senden nefret edenler için, yorumu da
düşmanların için olsun" diye karşılık verdi.
20 Gördüğün o ağaç, büyüdü ve güçlendi, boyu gökyüzüne erişti, bütün
yeryüzünden görünüyordu,
21 yaprakları güzel, meyvesi boldu, onda herkes için yiyecek vardı, kırın
hayvanları onun altında yaşadılar, gökyüzünün kuşları onun dallarında
oturdular:
22 O ağaç sensin ey kral, sen büyüdün ve güçlendin. Çünkü büyüklüğün
arttı, gökyüzüne erişti, hakimiyetin yeryüzünün ucuna erişti."
23 "Mademki kral gökyüzünden inen kutsal bir gözcü gördü ve, 'Ağacı
kesin ve yok edin; ama köklerinin kütüğünü demir ve tunçla çemberleyip
yerde, kırın taze otu içinde bırakın, göğün çiyiyle ıslansın. Onun üzerinden
yedi vakit geçinceye dek, kırın hayvanları ile payı olsun' dedi."
24 "Ey kral, yorumu, efendim kralın üzerine gelen Yüce Olan'ın çıkardığı
buyruk budur:
25 İnsanlar arasından kovulacaksın ve kır hayvanlarıyla birlikte
oturacaksın. Öküz gibi ot yedirecekler ve gökyüzünün çiyiyle ıslanacaksın ve
Yüce Olan'ın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediğine
verdiğini bilene dek senin üzerinden yedi vakit geçecek.
26 Mademki ağacın köklerinin kütüğünün bırakılması buyruğu verildi, sen
göğün hüküm sürdüğünü bildikten sonra krallığın sana kesin olarak
verilecektir.
27 Bu nedenle, ey kral, öğüdüm senin tarafından kabul görsün ve
günahlarını doğrulukla, suçlarını da yoksullara merhamet göstermekle kırıp at.
Belki de rahatın uzatılır."
28 Bütün bunlar Kral Nebukadnetsar'ın başına geldi.
29 On iki ayın sonunda Babil'in krallık sarayında dolaşıyordu.
30 Kral söyleyip dedi, "Gücümün kudretiyle ve heybetimin yüceliği için
krallık konutu olsun diye yapmış olduğum büyük Babil bu değil mi?"
31 Söz daha kralın ağzındayken gökyüzünden bir ses geldi ve şöyle dedi:
"Ey Kral Nebukadnetsar, sana söyleniyor: 'Krallık senden gitti.
32 İnsanlar arasından kovulacaksın ve kırın hayvanlarıyla birlikte
oturacaksın, öküz gibi ot yedirecekler; Yüce Olan'ın insanların krallığı
üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediğine verdiğini anlayana dek, senin
üzerinden yedi vakit geçecek.'"
33 Bu şey aynı saatte Nebukadnetsar üzerinde, hemen yerine geldi.
İnsanlar arasından kovuldu ve öküz gibi ot yedi; saçları kartal tüyleri gibi,
tırnakları kuşların pençeleri gibi uzayana dek bedeni gökyüzünün çiyiyle
ıslandı.

34 O günlerin sonunda, ben, Nebukadnetsar, gözlerimi göğe kaldırdım ve
anlayışım bana geri döndü; ve Yüce Olan'ı övdüm ve sonsuza dek yaşayanı
övüp onurlandırdım,
Çünkü O'nun hakimiyeti sonsuz bir hakimiyettir,
Ve krallığı kuşaktan kuşağa sürer.
35 Yeryüzünün bütün sakinleri bir hiç olarak anılır;
ve O, gök ordusunda ve yeryüzünün sakinleri arasında dilediğine göre
yapar;
ve kimse O'nun elini durduramaz,
ya da O'na, "Ne yapıyorsun?" diye soramaz.
36 Aynı zamanda anlayışım bana geri döndü; ve krallığımın görkemi için,
heybetim ve ihtişamım bana geri döndü. Danışmanlarım ve beylerim beni
aradılar; ve krallığımda pekiştirildim, büyüklüğüme de büyüklük katıldı.
37 Şimdi ben, Nebukadnetsar, göğün Kralı'nı övüyor, yüceltiyor ve
onurlandırıyorum; çünkü O'nun bütün işleri gerçektir ve yolları adalettir; ve
kibir içinde yürüyenleri alçaltmaya gücü yeten O'dur.

5

1 Kral Belşatsar beylerinden binine büyük bir ziyafet verdi ve bin kişinin
önünde şarap içti.
2 Şaraptan tat alırken, babası Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan
çıkarmış olduğu altın ve gümüş kapların kendisine getirsinler ve böylece kral,
beyleri, karıları ve cariyeleri onlarla içsinler diye buyurdu.
3 O zaman Tanrı'nın Yeruşalem'deki tapınağından çıkarılmış olan altın
kapları getirdiler; kral, beyleri, karıları ve cariyeleri onlarla içtiler.
4 Şarap içip altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan ilâhları
övdüler.
5 Tam aynı saatte, bir insan elinin parmakları göründü ve şamdanın
yanında, kral sarayının duvarının sıvası üzerine yazdı. Kral yazan elin
parçasını gördü.
6 O zaman kralın yüzü değişti, düşünceleri onu rahatsız etti; uyluk
eklemleri çözüldü, dizleri birbirine çarptı.
7 Kral büyücüleri, Keldaniler'i ve falcıları getirsinler diye yüksek sesle
bağırdı. Kral Babil bilgelerine söyleyip şöyle dedi, "Bu yazıyı kim okur ve
yorumunu bana gösterirse, kendisine mor giydirilecek, boynuna altın zincir
takılacak ve krallığın üçüncü önderi olacak."
8 Sonra kralın bütün bilgeleri içeri girdi; ama yazıyı okuyamadılar ve
yorumu krala bildiremediler.
9 O zaman Kral Belşatsar çok sıkıldı, yüzü değişti, beyleri de şaştı.
10 Kraliçe, kralın ve beylerin sözleri yüzünden ziyafet evine geldi. Kraliçe
söyleyip dedi, "Ey kral, daima yaşa; düşüncelerin seni rahatsız etmesin, yüzün
değişmesin.
11 Krallığında kutsal ilâhların ruhu kendisinde olan bir adam var. Babanın
günlerinde onda ışık, anlayış ve ilâhların bilgeliği gibi bilgelik bulunmuştur.
Kral, baban Nebukadnetsar, evet kral, baban, onu büyücülerin,
sihirbazların, Keldaniler'in ve falcıların efendisi yaptı.
12 Çünkü kralın Belteşatsar adını verdiği aynı Daniel'de olağanüstü bir ruh,
bilgi, anlayış, düşleri yorumlama, karanlık cümleleri gösterme ve kuşkuları
giderme ruhu bulunmuştur. Şimdi Daniel çağrılsın, yorumu o gösterecektir."

13 O zaman Daniel kralın önüne getirildi. Kral konuşup Daniel'e şöyle dedi:
“Sen, babamın Yahuda'dan getirmiş olduğu Yahuda sürgünlerinden Daniel
misin?
14 İlâhların ruhunun sende olduğunu, ışığın, anlayışın ve olağanüstü
bilgeliğin sende bulunduğunu duydum.
15 Şimdi bilge adamlar, büyücüler bu yazıyı okusunlar ve bana yorumunu
bildirsinler diye önüme getirildiler; ama bu şeyin yorumunu gösteremediler.
16 Ama senin yorum yapabildiğini ve kuşkuları giderebildiğini duydum.
Şimdi yazıyı okuyabilir ve bana yorumunu bildirebilirsen, mor
giydirileceksin, boynuna altın zincir takılacak ve krallıkta üçüncü önder
olacaksın.”
17 O zaman Daniel kralın önünde şöyle karşılık verdi: “Armağanların senin
olsun, ödüllerini başkasına ver. Yine de yazıyı krala okuyacağım ve
yorumunu ona bildireceğim.”
18 “Ey kral, Yüce Tanrı baban Nebukadnetsar'a krallığı, büyüklüğü,
yüceliği ve heybeti verdi.
19 Ona verdiği büyüklük yüzünden, bütün halklar, uluslar ve diller onun
önünde titreyip korktular. Dilediğini öldürdü, dilediğini yaşattı. Dilediğini
yükseltti, dilediğini alçalttı.
20 Ama yüreği yükselip, ruhu katılaşınca, kibirlendi, krallık tahtından
indirildi ve yüceliği ondan alındı.
21 İnsanoğullarından kovuldu, yüreği hayvanlarınki gibi edildi, yaban
eşekleriyle birlikte oturdu. Öküz gibi otla beslendi, Yüce Tanrı'nın insanların
krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve dilediğini onun üzerine koyduğunu
anlayana dek, bedeni gökyüzünün çiyiyle ıslandı.”
22 “Sen, oğlu Belşatsar, bütün bunları bilmene rağmen yüreğini alçaltmadın.
23 Ama kendini göklerin Efendisi'ne karşı yükselttin; ve O'nun evinin
kaplarını önüne getirdiler ve sen ve beylerin, karıların ve cariyelerin
onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan ve bilmeyen gümüşten ve altından,
tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan ilâhları övdün; ve soluğun elinde olan,
bütün yollarının da sahibi olan Tanrı'yı yüceltmedin.
24 O zaman el parçası O'nun önünden gönderildi ve bu yazı yazıldı.”
25 “Yazılan yazı şudur: ‘MENE, MENE, TEKEL, UFARSİN.’ ”
26 “O şeyin yorumu şudur: MENE: Tanrı senin krallığını saydı ve onu sona
erdirdi.
27 TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.
28 PERES: Krallığın bölündü ve Medler ile Persler'e verildi.”
29 Bunun üzerine Belşatsar buyurdu ve Daniel'e mor giydirdiler, boynuna
altın bir zincir taktılar ve krallıkta üçüncü yönetici olacaktır diye onun
hakkında duyuru yaptılar.
30 O gece Keldani Kralı Belşatsar öldürüldü.
31 Medli Darius altmış iki yaşında iken krallığı aldı.

6

1 Darius, krallığın üzerine yüz yirmi yerel vali koymayı uygun gördü.
Bunlar bütün krallık içinde olacaktı.
2 Ve onların üzerine üç başkan koyacaktı. Bunlardan biri Daniel'di. Böylece
yerel valiler onlara hesap verecek ve kral hiç kayıp yaşamayacaktı.

3 O zaman bu Daniel başkanlardan ve yerel valilerden üstündü. Çünkü
kendisinde olağanüstü bir ruh vardı; kral da onu bütün krallığın üzerine
koymayı düşündü.
4 O zaman başkanlar ve yerel valiler Daniel'e karşı krallıkla ilgili bir durum
bulmaya çalıştılar. Ama Daniel'e karşı hiçbir durum veya kusur bulamadılar,
çünkü o sadıktı. Kendisinde hiçbir yanlış ya da kusur bulunmadı.
5 O zaman bu adamlar, "Bu Daniel'e karşı ancak Tanrısı'nın yasasıyla ilgili
bir durum bulmazsak, ona karşı hiçbir durum bulmayacağız" dediler.
6 Sonra bu başkanlar ve yerel valiler kralın yanına toplandılar ve ona, "Kral
Darius, daima yaşa!" dediler.
7 Ey kral, kim otuz gün içinde herhangi bir ilâhtan ya da insandan, senden
başkasından bir dilekte bulunursa aslanların inine atılsın diye, krallığın
bütün başkanları, vekilleri ve yerel valileri, danışmanları ve valileri, bir
krallık kanunu ve güçlü bir yasa çıkarmak için bir arada danıştılar.
8 Şimdi, ey kral, kararı koy ve yazıyı imzala ki, Medler ve Persler'in
değişmez kanununa göre değişmesin."
9 Bunun üzerine Kral Darius yazıyı ve yasayı imzaladı.
10 Daniel yazının imzalandığını bilince evine gitti (odasının pencereleri
Yeruşalem'e doğru açıktı) ve önceden yaptığı gibi günde üç kez diz çöküp dua
etti ve Tanrısı'nın önünde şükretti.
11 O zaman bu adamlar toplandılar ve Daniel'in Tanrısı'na dilekte
bulunup yakarmakta buldular.
12 Sonra yaklaşıp kralın önünde kralın fermanı hakkında konuştular: "Ey
kral, otuz gün içinde bir ilâhtan ya da insandan, senden başkasından bir şey
dileyen her adam aslanların çukuruna atılsın diye, sen bir yasa imzalamadın
mı?"
Kral, "Medler ve Persler yasasına göre bu doğrudur, değişmez" diye karşılık
verdi.
13 O zaman kralın önünde yanıt verip dediler: "Ey kral, Yahuda
sürgünlerinden olan Daniel, seni ve imzaladığın yasayı saymıyor, ama günde
üç kez dilekte bulunuyor."
14 Sonra kral bu sözleri duyunca çok öfkelendi ve Daniel'i kurtarmayı
yüreğine koydu; güneş batana dek onu kurtarmak için çalıştı.
15 O zaman bu adamlar kralın yanına toplandılar ve krala, "Ey kral, bil ki,
Medler ve Persler'in yasasıdır; kralın koyduğu hiçbir kanun ve yasa
değiştirilemez" dediler.
16 Sonra kral buyurdu ve Daniel'i getirip aslanların inine attılar. Kral
Daniel'e söyleyip dedi, "Durmadan hizmet ettiğin Tanrın seni O
kurtaracaktır."
17 Bir taş getirilip inin ağzına konuldu; Daniel ile ilgili hiçbir şey
değiştirilmesin diye, kral onu kendi mührüyle ve beylerinin mührüyle
mühürledi.
18 Sonra kral sarayına gitti ve geceyi oruçlu geçirdi. Önüne hiçbir çalgı
getirilmedi ve uykusu kaçtı.
19 O zaman kral sabah çok erken kalktı ve aceleyle aslanların inine gitti.
20 Daniel'in inine yaklaştığında, sıkıntılı bir sesle bağırdı. Kral konuşup
Daniel'e şöyle dedi, "Yaşayan Tanrı'nın hizmetkârı Daniel, durmadan hizmet
ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?"
21 Sonra Daniel krala, "Ey kral, daima yaşa!

22 Tanrım meleğini gönderdi ve aslanların ağızlarını kapattı, ve bana zarar
vermediler, çünkü onun önünde bende suç bulunmadı; ve senin önünde de,
ey kral, hiçbir kötülük yapmadım." dedi.
23 O zaman kral çok sevindi ve Daniel'i inden çıkarmalarını buyurdu.
Böylece Daniel inden çıkarıldı ve Tanrısı'na güvendiği için üzerinde hiçbir
hasar bulunmadı.
24 Kral buyurdu ve Daniel'i suçlayan adamları getirdiler ve onları,
çocuklarını ve karılarını aslanların inine attılar; ve aslanlar onları parçaladılar
ve inin dibine varmadan bütün kemiklerini kırdılar.
25 O zaman Kral Darius, yeryüzünde oturan bütün halklara, uluslara ve
dillere şöyle yazdı:
"Esenliğiniz çok olsun.
26 Krallığımın bütün diyarında,
insanların Daniel'in Tanrısı'nın önünde titreyip korkmaları için buyruk
çıkarıyorum.
Çünkü O, yaşayan Tanrı'dır ve sonsuza dek sarsılmaz.
O'nun krallığı yıkılmayacak olandır.
Hakimiyeti sona dek sürecektir.
27 O kurtarır ve yardım eder.
Gökte ve yerde belirtiler ve harikalarla işler,
Daniel'i aslanların gücünden O kurtarmıştır."
28 Böylece bu Daniel, Darius'un ve Persli Koreş'in krallığında başarılı oldu.

7

1 Babil Kralı Belşatsar'ın birinci yılında, Daniel yatağındayken bir düş ve
başında görümler gördü. Sonra düşü yazdı ve konuların özetini anlattı.
2 Daniel söyleyip dedi: "Geceleyin görümümde gördüm ve işte, gökyüzünün
dört rüzgârı büyük denize saldırdılar.
3 Denizden birbirinden farklı dört büyük hayvan çıktı.
4 "Birincisi aslana benziyordu ve kartal kanatları vardı. Kanatları
koparılıncaya ve yerden kaldırılıp insan gibi iki ayak üzerinde
durduruluncaya dek baktım. Ona bir insan yüreği verildi."
5 "İşte, ayıya benzeyen başka bir hayvan, bir ikincisi vardı. Bir yanı üzerine
kalktı ve ağzında dişlerinin arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona şöyle
dediler: 'Kalk! Çok et ye!' "
6 "Bundan sonra, işte, sırtında dört kuş kanadı olan bir leopara benzeyen
bir başkasını gördüm. O hayvanın da dört başı vardı ve ona hakimiyet
verildi."
7 "Bundan sonra gece görümlerini gördüm ve işte, dördüncü bir hayvan
vardı; korkunç, güçlü ve çok kudretliydi. Büyük demir dişleri vardı. Yutuyor,
parçalıyor ve kalanını ayaklarıyla eziyordu. Kendisinden önceki bütün
hayvanlardan farklıydı. On boynuzu vardı."
8 "Boynuzlara baktım ve işte, aralarından başka bir boynuz, küçük bir
boynuz çıktı, önceki boynuzlarından üçü onun önünden köklerinden söküldü;
ve işte, bu boynuzda insan gözlerine benzer gözler ve kibirle konuşan bir ağız
vardı."
9 "Tahtlar kuruluncaya ve Günleri Eski Olan oturuncaya dek bekledim.
Giysileri kar gibi beyazdı ve başının saçı saf yün gibiydi.
Tahtı ateşli alevlerdi ve tekerlekleri yanan ateşti.
10 Önünden bir ateş ırmağı çıkıyor ve akıyordu.
Binlerce binler O'na hizmet ediyorlardı.

On binlerce on binler önünde ayakta duruyordu.
Yargı kuruldu.
Kitaplar açıldı.”
11 “O sırada boynuzun söylediği kibirli sözlerin sesinden dolayı izliyordum.
Hayvan öldürülene, bedeni yok edilip ateşle yakılmak üzere verilene kadar
izledim.
12 Öteki hayvanlara gelince, hakimiyetleri ellerinden alındı; ancak
yaşamları bir vakit ve bir zaman için uzatıldı.”
13 “Gece görümlerinde gördüm ve işte, İnsanoğlu'na benzer biri gökyüzünün
bulutlarıyla geldi, Günleri Eski Olan'a doğru geldi ve kendisini O'nun yanına,
önüne getirdiler.
14 Bütün halklar, uluslar ve diller O'na hizmet etsinler diye, O'na
hakimiyet, yücelik ve krallık verildi; O'nun hakimiyeti, geçmeyecek sonsuz
bir hakimiyettir, krallığı da yıkılmayacak bir krallıktır.”
15 “Ben Daniel, ruhum bedenimin içinde kederlendi ve başımdaki görümler
beni rahatsız etti.
16 Ayakta duranlardan birine yaklaştım ve ona bütün bu şeylerle ilgili
gerçeği sordum.”
“Böylece bana anlattı ve o şeylerin yorumunu bana bildirdi.
17 'Bu dört büyük hayvan, yeryüzünden çıkacak dört kraldır.
18 Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak ve krallığı sonsuza dek,
sonsuzluklar boyunca sonsuza dek ellerinde tutacaklar.'”
19 “Sonra, hepsinden farklı, çok korkunç, dişleri demirden, tırnakları
tunçtan olan, yutup parçalayan ve kalanını ayaklarıyla ezen dördüncü
hayvanla ilgili,
20 ve başında bulunan on boynuz ve çıkan diğer boynuzla ilgili gerçeği
öğrenmek istedim. Bu boynuz önünde üç boynuz düşmüştü, gözleri ve kibirli
konuşan bir ağzı vardı, görünüşü diğerlerinden daha iriydi.
21 Baktım, o boynuz kutsallarla savaşıyordu,
22 Günleri Eski Olan gelene, Yüce Olan'ın kutsallarına hüküm verilene ve
kutsalların krallığı ellerinde tutacakları zaman gelene dek onları yendi.”
23 “Bunun üzerine şöyle dedi, ‘Dördüncü hayvan yeryüzünde dördüncü bir
krallık olacak, bütün krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyip
bitirecek, çiğneyip parçalayacak.
24 On boynuza gelince, bu krallıktan on kral çıkacak. Onlardan sonra bir
başkası çıkacak; öncekinden farklı olacak ve üç kralı devirecek.
25 Yüce Olan'a karşı sözler söyleyecek ve Yüce Olan'ın kutsallarını yıpratacak.
Zamanları ve yasayı değiştirmeyi tasarlayacak; bir vakte ve vakitlere ve
yarım vakte dek onun eline verilecektir.'”
26 “Ama yargı kurulacak ve hakimiyetini elinden alacaklar, onu tüketip
sonuna kadar yok edecekler.
27 Krallık, hakimiyet ve bütün gökyüzünün altındaki krallıkların büyüklüğü,
Yüce Olan'ın kutsallarının halkına verilecek. O'nun krallığı sonsuz bir
krallıktır ve bütün hakimiyetler O'na hizmet edecek ve itaat edecektir.
28 “İşte meselenin sonu. Bana gelince, Daniel, düşüncelerim beni çok
rahatsız etti ve yüzüm değişti; ama meseleyi yüreğimde sakladım.”

8

1 Kral Belşatsar'ın krallığının üçüncü yılında, bana, Daniel'e, ilk başta bana
görünenden sonra bir görüm göründü.

2 Görümü gördüm. Ve öyle oldu ki, gördüğümde, Elam eyaletindeki Susa
Kalesi'ndeydim. Görümde gördüm ve Ulay Irmağı'nın yanındaydım.
3 O zaman gözlerimi kaldırdım ve baktım, işte, iki boynuzu olan bir koç,
ırmağın önünde duruyordu. Bu iki boynuz yüksekti, ama biri diğerinden daha
yüksekti ve daha yüksek olanı sonradan çıktı.
4 Koçun batıya, kuzeye ve güneye doğru ittiğini gördüm. Hiçbir hayvan onun
önünde duramıyordu. Onun elinden kurtarabilecek kimse yoktu, ama
dilediğine göre yaptı ve kendini büyüttü.
5 Ben düşünürken, işte, batıdan bütün yeryüzünün üzerinden gelen ve yere
değmeyen bir teke vardı. Tekenin gözlerinin arasında belirgin bir boynuz
vardı.
6 Irmağın önünde durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koçun yanına geldi ve
kudretinin öfkesiyle ona doğru koştu.
7 Koçun yanına yaklaştığını gördüm ve ona karşı öfkelendi, koça vurdu ve
iki boynuzunu kırdı. Koçta onun önünde duracak güç yoktu; onu yere
devirdi ve çiğnedi. Koçu onun elinden kurtarabilecek kimse yoktu.
8 Teke kendini çok büyüttü. Güçlü olduğunda büyük boynuzu kırıldı; ve
onun yerine gökyüzünün dört rüzgârına doğru dört belirgin boynuz çıktı.
9 Bunlardan birinden güneye, doğuya ve görkemli ülkeye doğru çok büyüyen
küçük bir boynuz çıktı.
10 Gökyüzünün ordusuna kadar büyüdü; ordudan ve yıldızlardan bazılarını
yere düşürdü ve onları çiğnedi.
11 Evet, ordunun Hükümdarı'na kadar kendini büyüttü; ve ondan sürekli
yakmalık sunuyu çekip aldı ve kutsal yerinin yeri yıkıldı.
12 Ordu, itaatsizlik yüzünden sürekli yakılan kurbanla birlikte ona teslim
edildi. Gerçeği yere attı ve isteğini yaptı ve başarılı oldu.
13 O zaman kutsal birinin konuştuğunu duydum; ve o konuşana başka bir
kutsal kişi şöyle dedi, "Hem kutsal yeri hem de orduyu ayaklar altında
çiğnemeye vermek üzere, sürekli yakmalık sunu ve harap eden itaatsizlik
hakkında olan bu görüm ne zamana kadar?"
14 Bana, "İki bin üç yüz akşamla sabaha kadar. O zaman kutsal yer
temizlenecek" dedi.
15 Ben, ben Daniel, görümü gördüğümde, onu anlamaya çalıştım. O zaman
işte, önümde insana benzeyen biri duruyordu.
16 Ulay Kıyıları arasında bir adam sesi duydum. Adam, "Ey Gabriel, bu
adama görümü anlat" diye seslendi.
17 Böylece durduğum yere yaklaştı. Geldiğinde korktum ve yüzüstü düştüm.
Ama o bana, "İnsanoğlu, anla, çünkü bu görüm sonun zamanına aittir" dedi.
18 Benimle konuşurken, yüzüm yere doğru derin bir uykuya daldım. Ama o
bana dokundu ve beni doğrulttu.
19 Şöyle dedi: "İşte, sana gazabın son zamanlarında ne olacağını
bildireceğim. Çünkü bu, sonun belirlenmiş zamanına aittir.
20 Gördüğün iki boynuzu olan koç, Medya ve Pers krallarıdır.
21 Sert teke, Grek Kralı'dır. Gözlerinin arasındaki büyük boynuz, birinci
kraldır.
22 Kırılmış ve yerine dört boynuz çıkmış olana gelince, uluslardan dört
krallık yükselecek, ama onun gücüyle değil."
23 "Onların krallığının son zamanlarında, suçlular doruğa ulaşınca, sert
yüzlü ve bilmeceleri anlayan bir kral yükselecek.

24 Onun gücü büyük olacak, ama kendi gücüyle değil. Korkunç bir şekilde
yok edecek ve yaptıklarında başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok
edecek.
25 Siyasetiyle elinde hileyi başarılı kılacak. Yüreğinde kendini büyütecek ve
güvenlik içinde olan birçok kişiyi yok edecek. Ayrıca hükümdarların
Hükümdarı'na karşı ayaklanacak, ama insan eli olmadan kırılacak.”
26 “Anlatılmış olan bu akşam ve sabah görümü gerçektir; ama görümü
mühürle, çünkü çok günler sonrasına aittir.”
27 Ben Daniel, bitkin düştüm ve günlerce hasta kaldım. Sonra kalktım ve
kralın işini yaptım. Görüme şaştım, ama kimse anlamadı.

9

1 Medler soyundan Ahaşveroş oğlu Darius'un Keldaniler ülkesi üzerinde
kral atandığı birinci yılda,
2 hükmünün birinci yılında, ben Daniel, Yeruşalem'in ıssızlığının
tamamlanması için Yahve'nin* Peygamber Yeremya'ya sözü gelmiş olan
yılların sayısını kitaplardan anladım; yetmiş yıl.
3 Dua ve dileklerle, oruçla, çul ve külle arayım diye, yüzümü Yahve Tanrı'ya
çevirdim.
4 Tanrım Yahve'ye dua ettim, itiraf edip şöyle dedim,
“Ey Yahve, kendisini sevenlerle ve buyruklarını tutanlarla antlaşmasını
ve sevgisini sürdüren, büyük ve korkunç Tanrı,
5 günah işledik, sapkınlık ettik, kötülük yaptık, başkaldırdık,
buyruklarından ve ilkelerinden saptık.
6 Krallarımıza, beylerimize, atalarımıza ve ülkenin bütün halkına, senin
adınla konuşmuş olan hizmetkârların peygamberleri dinlemedik.”
7 “Ey Yahve, doğruluk sana aittir, ama bugün olduğu gibi, utanç yüzü
bize; Yahuda halkına, Yeruşalem sakinlerine ve sana karşı işlemiş
oldukları suçtan ötürü kendilerini sürmüş olduğun bütün ülkelerde,
yakında ve uzakta olan bütün İsrael'e.
8 Ey Yahve, utanç yüzü bizlere, krallarımıza, beylerimize ve atalarımıza
aittir, çünkü sana karşı günah işledik.
9 Merhametler ve bağışlanma Tanrımız Yahve'nindir, çünkü O'na isyan
ettik.
10 O'nun peygamber hizmetkârları aracılığıyla önümüze koyduğu
yasalarında yürümek üzere Tanrımız Yahve'nin sözüne itaat etmedik,
11 senin sözüne itaat etmesinler diye, evet, bütün İsrael saparak yasanı
çiğnedi.”
“Bu yüzden Tanrı hizmetkârı Moşe'nin Yasası'nda yazılmış olan ant ve
lanet üzerimize döküldü, çünkü O'na karşı günah işledik.
12 Üzerimize büyük bir kötülük getirerek, bize karşı ve bize hükmeden
hâkimlerimize karşı söylemiş olduğu sözleri doğruladı; çünkü bütün
gökyüzünün altında Yeruşalem'e yapılana benzer bir şey yapılmamıştır.
13 Moşe'nin Yasası'nda yazılmış olduğu gibi, bütün bu kötülük başımıza
geldi. Yine de suçlarımızdan dönelim ve senin gerçeğinde anlayışa sahip
olalım diye, Tanrımız Yahve'nin lütfunu dilemedik.

* **9:2** “Yahve” Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

14 Bu yüzden Yahve kötülüğü gözetledi ve onu başımıza getirdi; çünkü
Tanrımız Yahve yaptığı bütün işlerde adildir, biz de O'nun sözüne itaat
etmedik.”
15 “Şimdi, ey Tanrımız Yahve, halkını Mısır diyarından güçlü elle çıkaran
ve kendine ün kazandıran, bugün olduğu gibi, günah işledik. Kötülük yaptık.
16 Ey Yahve, bütün doğruluğuna göre, lütfen öfken ve gazabın kutsal
dağından, Yeruşalem kentinden dönsün; çünkü günahlarımız ve atalarımızın
suçları yüzünden Yeruşalem ve halkın çevremizdeki herkes için utanç kaynağı
oldu.”
17 “Şimdi, ey Tanrımız, hizmetkârının duasını ve dileklerini dinle de
yüzünü, ıssız olan kendi kutsal yerine, Efendimiz'in uğruna parlat.
18 Tanrım, kulağını çevir ve duy. Gözlerini aç ve ıssızlığımızı ve adınla
anılan kenti gör; çünkü dualarımızı doğruluğumuzdan ötürü değil, ama senin
büyük merhametin uğruna sunuyoruz.
19 Ey Efendimiz, dinle. Ey Efendimiz, bağışla; ey Efendimiz, dinle ve
yap; kendi uğrunda geciktirme, ey Tanrım, çünkü kendi kentin ve halkın
senin adınla çağırılıyor.”
20 Ben daha söylerken, dua ederken, günahımı ve halkım İsrael'in günahını
itiraf edip Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım Yahve'ye yalvarışımı sunarken,
21 evet, ben daha söyleyip dua ederken, başlangıçta görümde görmüş
olduğum Gabriel adlı adam, akşam sunusu vaktinde hızla uçup bana
dokundu.
22 Bana anlatıp söyledi ve şöyle dedi: “Daniel, sana bilgelik ve anlayış
vermek için geldim.
23 Dileklerinin başlangıcında buyruk çıktı, ben de sana bildirmeye geldim,
çünkü sen çok sevilensin. Bu nedenle meseleyi düşün ve görümü anla.”
24 “Halkına ve kutsal kentine, isyanı sona erdirmek, günahları bitirmek,
suç için barıştırmak, sonsuz doğruluğu getirmek, görüm ve peygamberliği
mühürlemek ve En Kutsal Olan'ı meshetmek için yetmiş hafta kararlaştırıldı.”
25 “Bu nedenle, Yeruşalem'i eski haline döndürmek ve bina etmek için
buyruğun çıkmasından Meshedilmiş Olan'a,† Hükümdar'a kadar yedi hafta ve
altmış iki hafta olacağını bil ve anla. Kent sıkıntı zamanlarında, sokakla ve
hendekle yeniden bina edilecek.
26 Altmış iki haftadan sonra Meshedilmiş Olan‡ kesilip atılacak ve hiçbir
şeyi olmayacak. Gelecek hükümdarın halkı kenti ve kutsal yeri yok edecek.
Onun sonu tufanla olacak ve sona dek savaş olacak. Yıkımlar belirlenmiştir.
27 Birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın
ortasında kurban ve sunuyu durduracak. İğrençliklerin kanadında, harap
eden biri gelecek; ve kararlaştırılmış olan tam sona dek, harap olanın
üzerine gazap dökülecektir.”

10

1 Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşatsar olan Daniel'e bir haber
açıklandı; ve haber gerçekti ve büyük bir savaştı. Haberi anladı ve o görümün
anlayışına sahipti.
2 O günlerde ben Daniel, üç hafta boyunca yas tutuyordum.
3 Güzel yemek yemedim, ağzıma et veya şarap girmedi. Üç hafta
tamamlanana dek hiç yağ sürünmedim.

† **9:25** “Meshedilmiş Olan” aynı zamanda “Mesih” olarak da tercüme edilebilir ‡ **9:26** “Meshedilmiş Olan” aynı zamanda “Mesih” olarak da tercüme edilebilir

4 Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, Hiddekel'in*
kıyısındayken,
5 gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, keten giyinmiş, beli Ufaz'ın saf altınıyla
süslenmiş bir adam vardı.
6 Bedeni de sarı yakut gibiydi, yüzü şimşek görünüşü gibi, gözleri alev alev
meşaleler gibiydi. Kolları ve ayakları cilalı tunç gibiydi. Sözlerinin sesi bir
kalabalığın sesine benziyordu.
7 Ben, Daniel, yalnız ben, görümü gördüm, çünkü yanımda olan adamlar
görümü görmediler, ama üzerlerine büyük bir titreme düştü ve saklanmak için
kaçtılar.
8 Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görümü gördüm. İçimde hiç güç
kalmadı; çünkü yüzüm ölümcül derecede solgunlaştı ve hiç gücümü
tutamadım.
9 Yine de sözlerinin sesini duydum. Sözlerinin sesini duyduğumda, yüzüm
yere dönük derin bir uykuya daldım.
10 İşte, bir el bana dokundu, beni dizlerimin ve ellerimin üzerine koydu.
11 Bana şöyle dedi, "Ey Daniel, çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri
anla ve ayağa kalk, çünkü şimdi sana gönderildim." Bana bu sözü söylediğinde
titreyerek ayakta durdum.
12 O zaman bana şöyle dedi, "Korkma, Daniel; çünkü yüreğini anlamaya ve
Tanrı'nın önünde kendini alçaltmaya koyduğun ilk günden sözlerin duyuldu.
Ben senin sözlerin uğruna geldim.
13 Ama Pers krallığının hükümdarı bana yirmi bir gün direndi; ama işte,
baş önderlerden biri olan Mikael, Pers kralları yla birlikte orada kaldığım için
bana yardım etmeye geldi.
14 Şimdi, son günlerde halkının başına ne geleceğini sana bildirmeye
geldim, çünkü görüm daha çok günler içindir."
15 Bu sözleri bana söyleyince, yüzümü yere çevirdim ve suskundum.
16 İşte, insanoğullarına benzeyen biri dudaklarıma dokundu. O zaman
ağzımı açtım ve konuştum ve önümde durana dedim ki, "Efendim, bu görüm
yüzünden üzüntülerim bana yetişti ve gücümü tutamıyorum.
17 Çünkü bu efendimin hizmetkârı nasıl bu efendimle konuşabilir? Çünkü
bana gelince, bende şimdiden güç kalmadı. İçimde soluk kalmadı."
18 Sonra insan görünümünde biri yine bana dokundu ve beni güçlendirdi.
19 Ve dedi, "Ey çok sevilen adam, korkma" dedi. "Sana esenlik olsun.
Güçlü ol. Evet, güçlü ol."
O benimle konuşunca güçlendim ve, "Efendim konuş, çünkü beni
güçlendirdin" dedim.
20 "Neden sana geldiğimi biliyor musun?" dedi. "Şimdi Pers hükümdarıyla
savaşmak için geri döneceğim. Çıktığımda, işte Grek hükümdarı gelecek.
21 Ama sana gerçeğin yazısında yazılmış olanı bildireceğim. Bunlara karşı
benimle birlikte duran, hükümdarınız Mikael'den başka kimse yok."

11

1 "Bana gelince, Med Darius'un birinci yılında, onu onaylamak ve
güçlendirmek için ayağa kalktım."
2 "Şimdi size gerçeği göstereceğim. İşte, Pers'te üç kral daha çıkacak.
Dördüncüsü hepsinden çok daha zengin olacak. Zenginliğiyle güçlenince,
Grek Krallığı'na karşı hepsini kışkırtacak.

* **10:4** veya Dicle Irmağı

3 Büyük bir hakimiyetle hüküm sürecek ve dilediğine göre yapacak yiğit bir
kral çıkacak.
4 Çıktığında, krallığı kırılacak ve gökyüzünün dört rüzgârına doğru bölünecek,
ama kendi soyuna ya da hükmettiği krallığına göre olmayacak; çünkü krallığı
sökülüp atılacak, onlardan olmayan başkalarının olacak."
5 "Güney Kralı güçlü olacak. Beylerinden biri ondan daha güçlü olacak ve
hüküm sürecek. Hakimiyeti büyük bir hakimiyet olacak.
6 Yılların sonunda birleşecekler; ve Güney Kralı'nın kızı, bir anlaşma
yapmak için Kuzey Kralı'na gelecek, ancak kolunun gücünü
koruyamayacak. O da, kolu da ayakta durmayacak; ama kadınla onu
getirmiş olanlar, babası da, kadına o vakitte destek olan da ele verilecekler."
7 "Ama onun yerine o kadının köklerinin filizinden, biri çıkacak, orduya
gelecek ve Kuzey Kralı'nın kalesine girecek, onlarla uğraşıp galip gelecek.
8 Dökme putlarıyla, gümüş ve altın güzel kaplarıyla birlikte ilâhlarını da
Mısır'a tutsak alıp götürecek. Kuzey Kralı'ndan birkaç yıl sakınacak.
9 Güney Kralı'nın ülkesine gelecek, ama kendi ülkesine dönecek.
10 Onun oğulları savaşacak ve gelip taşacak ve içinden geçecek büyük güçler
kalabalığı toplayacaklar. Geri dönecekler ve onun kalesine kadar
savaşacaklar."
11 "Güney Kralı öfkelenecek ve çıkıp onunla, Kuzey Kralı'yla savaşacak. O da
büyük bir kalabalık çıkaracak ve kalabalık onun eline teslim edilecek.
12 Kalabalık yok edilecek ve onun yüreği yükselecek. On binlerce kişiyi
devirecek, ama galip gelmeyecek.
13 Kuzey Kralı geri dönecek ve öncekinden daha büyük bir kalabalık
çıkaracak. Zamanların, yılların sonunda, büyük bir orduyla ve bol miktarda
erzakla gelecek."
14 "O zamanlarda birçokları Güney Kralı'na karşı duracak. Senin halkının
arasındaki zorba çocukları da, görümü yerine getirmek için kendilerini
kaldıracaklar, ama düşecekler.
15 Böylece Kuzey Kralı gelip bir höyük kuracak ve surlu kenti alacak.
Güneyin güçleri, seçme birlikleri de duramayacak ve ayakta duracak güçleri
olmayacak.
16 Ama ona karşı gelen kendi dileğine göre yapacak ve kimse onun önünde
duramayacak. Görkemli ülkede duracak ve yıkım onun elinde olacak.
17 Yüzünü krallığının bütün gücüyle gelmeye hazırlayacak ve onunla
birlikte adil koşullar olacak. Bunları yerine getirecek. Krallığı yıkmak için
ona kadınların kızını verecek, ama kız durmayacak ve onun olmayacak.
18 Bundan sonra yüzünü adalara çevirecek ve çoğunu alacak, ama bir
hükümdar onun ettiği hakareti sona erdirecek. Dahası hakaretini de kendi
üzerine döndürecek.
19 O zaman yüzünü kendi ülkesinin kalelerine çevirecek; ama tökezleyecek ve
düşecek ve bulunamayacak."
20 "O zaman krallığın görkemini korumak için vergi toplayanı krallığın
içinden geçiren biri onun yerinde kalkacak; ama birkaç gün içinde öfkeyle
değil, savaşta değil, yok edilecek."
21 "Onun yerine, krallık onurunu vermedikleri aşağılık biri kalkacak; ama
güvenlik zamanında gelecek ve yaltaklanarak krallığı elde edecek.
22 Hakim güçler onun önünden ezilecekler ve kırılacaklar. Antlaşma
hükümdarı da öyle.

23 Kendisiyle yapılan antlaşmadan sonra hile yapacak; çünkü çıkacak ve
küçük bir halkla güçlenecek.
24 Güvenlik zamanında, eyaletin en verimli yerlerine kadar gelecek.
Ataları ve atalarının ataları tarafından yapılmamış olan şeyi yapacak. Onlar
arasında yağma, çapul malı ve servet saçacak. Evet, kalelere karşı düzen
kuracak, ama yalnız bir süre için."
25 "Güç ve cesaretini büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı harekete
geçirecek; ve Güney Kralı çok büyük ve güçlü bir orduyla savaşa kalkacak,
ama ayakta duramayacak; çünkü ona karşı düzenler kuracaklar.
26 Evet, onun lezzetli yemeklerinden yiyenler onu yok edecek ve ordusu
süpürülecek. Birçoğu düşüp ölecekler.
27 Bu iki kralın da yürekleri kötülük tasarlayacak ve bir sofrada yalanlar
söyleyecekler; ama başarılı olmayacak, çünkü son ancak belirlenen zamanda
olacak.
28 Sonra büyük bir servetle kendi ülkesine dönecek. Yüreği kutsal
antlaşmaya karşı olacak. Harekete geçecek ve kendi ülkesine dönecek."
29 "Belirlenen zamanda geri dönecek ve güneye gelecek; ama son başlangıç
gibi olmayacak.
30 Çünkü Kittim gemileri ona karşı gelecek. Bu yüzden üzülecek ve geri
dönecek, kutsal antlaşmaya karşı öfkelenecek ve harekete geçecek. Geri
dönecek ve kutsal antlaşmayı terk edenlere saygı gösterecek."
31 "Onun tarafından güçler kutsal yeri, kaleyi kirletecek ve sürekli
yakmalık sunuyu kaldıracaklar. Sonra harap edici iğrenç şeyi kuracaklar.
32 Antlaşmaya karşı kötülük edenleri yaltaklanarak ayartacak; ama
Tanrıları'nı bilen halk güçlü olacak ve harekete geçecek."
33 "Halkın bilgeleri birçoklarını eğitecek; ama günlerce kılıçla ve alevle,
tutsaklıkla ve yağmayla düşecekler.
34 Şimdi düştüklerinde, onlara az bir yardımla yardım edilecek; ama
birçokları yaltaklanarak onlara katılacaklar.
35 Sonun vaktine kadar kendilerini arındırmak, temizlemek ve ağartmak
için bilge olanlardan bazıları düşecek; çünkü daha belirlenen zamana
kadardır."
36 "Kral dileğine göre yapacak. Kendini yükseltecek ve her ilâhtan daha
büyütecek ve ilâhların Tanrısı'na karşı şaşılacak şeyler söyleyecek. Öfke
tamamlanıncaya kadar başarılı olacak, çünkü kararlaştırılan şey yapılacaktır.
37 Atalarının ilâhlarına ya da kadının arzusuna ya da herhangi bir ilâha
saygı duymayacak; çünkü kendini hepsinden büyük edecek.
38 Ama onların yerine, kaleler ilâhını onurlandıracak. Atalarının
bilmedikleri bir ilâhı altınla, gümüşle, değerli taşlarla ve hoş şeylerle
onurlandıracak.
39 Yabancı bir ilâhın yardımıyla en güçlü kalelerle uğraşacak. Bu ilâhı
tanıyan herkesin yüceliğini artıracak. Onları bir çoklarının üzerinde hâkim
kılacak ve ülkeyi bir bedel karşılığında bölüştürecek."
40 "Sonun vaktinde Güney Kralı onunla çekişecek; Kuzey Kralı ise ona karşı
bir kasırga gibi, savaş arabalarıyla, atlılarla ve birçok gemilerle gelecek.
Ülkelere girecek, taşacak ve geçecek.
41 Görkemli ülkeye de girecek ve birçok ülke devrilecek; ama bunlar
elinden kurtarılacak: Edom, Moav ve Ammon'un çocuklarının önderleri.
42 Ülkelere de elini uzatacak. Mısır ülkesi kurtulamayacak.

43 Ama altın ve gümüş hazineleri ve Mısır'ın bütün değerli şeyleri üzerinde
güç sahibi olacak. Libyalılar ve Etiyopyalılar onun adımlarını izleyecekler.
44 Ama doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu rahatsız edecek; ve
büyük bir öfkeyle çıkıp birçoklarını yok edecek ve tamamen süpürüp atacak.
45 Sarayının çadırlarını denizle görkemli kutsal dağ arasına kuracak; ama
kendi sonuna gelecek ve ona yardım eden olmayacak."

12

1 "O zaman halkının çocukları için duran büyük önder Mikael ayağa
kalkacak; ve ulus var olduğundan beri o zamana dek hiç olmamış bir sıkıntı
zamanı olacak. O zaman senin halkın, kitapta yazılı bulunan herkes
kurtulacak.
2 Yerin toprağında uyuyanların çoğu uyanacak, kimisi sonsuz yaşama,
kimisi utanca ve sonsuz nefrete.
3 Bilge olanlar gök kubbenin parlaklığı gibi parlayacaklar. Birçoğunu
doğruluğa döndürenler sonsuza dek yıldızlar gibi, durmadan parlayacaklar.
4 Ama sen, ey Daniel, sonun vaktine dek, sözleri sakla ve kitabı mühürle.
Birçokları ileri geri koşacaklar ve bilgi artacak."
5 O zaman ben, Daniel, baktım ve işte, iki adam, biri ırmağın bu kıyısında,
diğeri ırmağın öbür kıyısında duruyordu.
6 Irmak suları üzerinde bulunan keten giyinmiş adama, "Bu harikaların
sonuna ne kadar zaman var?" diye sordu.
7 Irmak suları üzerinde bulunan keten giyinmiş adamın, sağ elini ve sol
elini göğe kaldırarak, sonsuza dek yaşayanın hakkı için ant içtiğini duydum;
bir vakit, vakitler, yarım vakit olacak; kutsal halkın gücünü kırmayı
bitirdikleri zaman, bütün bu şeyler bitecektir.
8 Duydum, ama anlamadım. O zaman, "Efendim, bu şeylerin sonu ne
olacak?" dedim.
9 "Git, Daniel, çünkü sözler son zamana kadar saklı ve mühürlüdür" dedi.
10 "Birçokları kendini temizleyecek, ağartacak ve arıtılacaklar, ama kötüler
kötülük yapacak; ve kötülerin hiçbiri anlamayacak, ama bilge olanlar
anlayacaklar."
11 "Sürekli yakılan kurban kaldırılıp harap edici iğrenç şey dikilinceye
kadar bin iki yüz doksan gün olacak.
12 Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne gelene ne mutlu."
13 "Ama sen sonuna kadar git; çünkü dinleneceksin ve günlerin sonunda
mirasında kalkacaksın."

HOŞEA

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın günlerinde ve İsrael
Kralı Yoaş oğlu Yarovam'ın günlerinde, Beeri oğlu Hoşea'ya gelen Yahve'nin*
sözü.
2 Yahve önce Hoşea aracılığıyla konuştuğunda, Yahve Hoşea'ya, "Git,
kendine fahişe bir kadın ve sadakatsizlik çocukları al; çünkü ülke Yahve'yi
terk ederek büyük zina ediyor" dedi.
3 Bunun üzerine gidip Divlaim'in kızı Gomer'i aldı; kadın gebe kaldı ve ona
bir oğul doğurdu.
4 Yahve ona, "Adını Yizreel koy" dedi, "Çünkü Yizreel'in kanının öcünü kısa
bir süre sonra Yehu evinden alacağım ve İsrael evi krallığının sonunu
getireceğim.
5 O gün Yizreel Vadisi'nde İsrael'in yayını kıracağım."
6 Kadın yine gebe kaldı ve bir kız doğurdu. O zaman ona, "Adını Lo
Ruhama† koy" dedi, "Çünkü artık İsrael evine acımayacağım ki, onları bir
şekilde bağışlayayım.
7 Ama Yahuda evine acıyacağım ve onları Tanrıları‡ Yahve aracılığıyla
kurtaracağım. Onları yayla, kılıçla, savaşla, atlarla ve atlılarla
kurtarmayacağım."
8 Kadın Lo Ruhama'yı sütten kesince gebe kaldı ve bir oğul doğurdu.
9 Kadın, "Adını Lo Ammi§ koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım değilsiniz,
ben de sizin Tanrınız olmayacağım.
10 Ama İsrael'in çocuklarının sayısı ölçülemeyen, sayılamayan deniz kumu
gibi olacak. Ve öyle olacak ki, onlara, 'Siz benim halkım değilsiniz' denilen
yerde, 'Yaşayan Tanrı'nın oğullarısınız' denilecek.
11 Yahuda'nın çocukları ve İsrael'in çocukları bir araya toplanacaklar,
kendilerine tek bir baş atayıp ülkeden çıkacaklar; çünkü Yizreel günü büyük
olacak."

2

1 "Erkek kardeşlerinize, 'Halkım!',*
kız kardeşlerinize, 'Sevdiğim!'† deyin.
2 Annenizle çekişin!
Çekişin, çünkü o benim karım değil,
ben de onun kocası değilim.
Yüzünden fuhuşunu,
zinalarını bağrından atsın.
3 Yoksa onu çırılçıplak soyarım,
doğduğu günde olduğu gibi yaparım,
onu çöl ederim,
ve onu kurak bir yere çeviririm,
onu susuzluktan öldürürüm.
4 Gerçekten onun çocuklarına merhamet etmeyeceğim,

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** Lo Ruhamah "sevilmeyen" anlamına gelir. ‡ **1:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. § **1:9** Lo-Ammi "benim halkım değil" anlamına gelir. * **2:1** İbranice'de 'Ammi' † **2:1** İbranice'de 'Ruhamah'

çünkü onlar sadakatsizliğin çocuklarıdır.
5 Çünkü anneleri fahişelik yaptı,
onlara gebe kalıp rezillik etti.
Çünkü dedi, 'Ekmeğimi, suyumu, yünümü,
ketenimi, yağımı ve içeceğimi bana veren
oynaşlarımın ardından gideceğim.'
6 Bu yüzden işte,‡ onun yoluna dikenlerle çit çekeceğim,
ve yolunu bulamasın diye ona karşı bir duvar öreceğim.
7 Oynaşlarının peşinden gidecek,
ama onlara yetişemeyecek;
ve onları arayacak, ama bulamayacak.
O zaman diyecek, 'Gidip ilk kocama döneyim,
çünkü o zaman durumum şimdikinden daha iyiydi.'
8 Çünkü ona buğdayı, yeni şarabı ve yağı verdiğimi,
ve Baal için kullandıkları gümüşü ve altını kendisine benim çoğalttığımı
bilmedi.
9 Bu yüzden buğdayımı zamanında,
yeni şarabımı mevsiminde geri alacağım,
ve onun çıplaklığını örten yünümü ve ketenimi çekip alacağım.
10 Şimdi oynaşlarının gözü önünde onun ahlaksızlığını açığa vuracağım,
ve kimse onu elimden kurtaramayacak.
11 Bütün kutlamalarını, bayramlarını, Yeni Aylar'ını, Şabatlar'ını,
ve bütün kutsal toplantılarını sona erdireceğim.
12 Asmalarını ve incir ağaçlarını harap edeceğim,
onlar hakkında, 'Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir' diyordu,
ve onları ormana çevireceğim,
ve kırın hayvanları onları yiyecek.
13 Kendilerine buhur yaktığı Baallar'ın günlerini onun üzerinde ziyaret
edeceğim,
o zaman ki, halkalarıyla ve mücevherleriyle süslenmiş,
ve oynaşlarının peşinden gitmiş,
ve beni unutmuştu." diyor Yahve.
14 "Bu yüzden işte, onu kandıracağım,
ve onu çöle getireceğim,
ve ona şefkatle konuşacağım.
15 Oradan onun bağlarını vereceğim,
Akor Vadisi'ni de umut kapısı olarak vereceğim.
Gençlik günlerinde olduğu gibi,
Mısır diyarından çıktığı günkü gibi karşılık verecek.
16 O gün" diyor Yahve,
"Bana 'kocam' diyeceksin,
ve artık bana 'efendim' demeyeceksin.
17 Çünkü Baallar'ın adlarını onun ağzından kaldıracağım,
ve artık adlarıyla anılmayacaklar.
18 O gün onlar için kırdaki hayvanlarla,
gökyüzündeki kuşlarla, yerde sürünen yaratıklarla bir antlaşma
yapacağım.
Ülkeden yayı, kılıcı ve savaşı kıracağım,
ve onları güvenlik içinde yatıracağım.

‡ **2:6** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

19 Seni sonsuza dek kendime nişanlayacağım.
Evet, seni doğruluk, adalet, sevgi dolu iyilikle ve merhametle kendime nişanlayacağım.
20 Seni sadakatle kendime nişanlayacağım,
ve Yahve'yi tanıyacaksın.
21 O gün yanıt vereceğim." diyor Yahve.
"Göklere yanıt vereceğim,
ve onlar da yere yanıt verecekler;
22 ve yer buğdaya, yeni şaraba ve yağa yanıt verecek;
onlar da Yizreel'e yanıt verecekler.
23 Onu kendim için, toprağa ekeceğim;
ve merhamet bulmamış olana merhamet edeceğim;
ve halkım olmayanlara, 'Halkımsın' diyeceğim;
onlar da bana, 'Tanrım!' diyecekler."

3

1 Yahve bana dedi, "İsrael'in çocukları başka ilâhlara yöneldikleri ve kuru üzüm pidelerini sevdikleri halde, tıpkı Yahve'nin onları sevdiği gibi, sen de yine git, başkasının sevdiği ve zina eden bir kadını sev."
2 Bunun üzerine onu kendime on beş gümüş ve bir homer* ve yarım arpaya satın aldım.
3 Ona şöyle dedim, "Çok günler yanımda kalacaksın. Fahişelik etmeyeceksin ve başka bir erkekle birlikte olmayacaksın. Ben de sana öyle olacağım."
4 Çünkü İsrael'in çocukları çok günler kralsız, beysiz, kurbansız, dikili taşsız, efodsuz ve putsuz yaşayacaklar.
5 Sonra İsrael'in çocukları dönüp Tanrıları Yahve'yi ve kralları David'i arayacaklar ve son günlerde titreyerek Yahve'ye ve O'nun bereketlerine gelecekler.

4

1 Ey İsrael'in çocukları, Yahve'nin sözünü dinleyin,
çünkü Yahve'nin ülkede yaşayanlara karşı davası var:
"Gerçekten ülkede gerçek, iyilik,
ve Tanrı bilgisi yok.
2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık ve zina var;
sınırları ihlal ediyorlar ve kan üstüne kan dökülüyor.
3 Bu yüzden ülke yas tutacak ve içinde oturan herkes,
ondaki bütün canlılarla birlikte yok olacak;
kırın hayvanları ve göğün kuşları bile;
evet, denizin balıkları da ölecek."
4 "Ancak hiç kimse çekişmesin, hiç kimse suçlamasın;
çünkü halkın kâhinle çekişenler gibidir.
5 Sen gündüz tökezleyeceksin,
peygamber de gece seninle birlikte tökezleyecek;
ve senin anneni mahvedeceğim.
6 Halkım bilgisizlik yüzünden mahvoldu.
Mademki sen bilgiyi reddettin, bana kâhin olmayasın diye ben de seni reddedeceğim.
Mademki sen Tanrı'nın Yasası'nı unuttun,

* **3:2** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kileye eşittir

ben de senin çocuklarını unutacağım.
7 Çoğaldıkça bana karşı günah işlediler.
Onların görkemini utanca çevireceğim.
8 Halkımın günahıyla besleniyorlar,
onların kötülüklerine yüreklerini veriyorlar.
9 Halk, nasılsa kâhin de öyle olacak,
ve onları yollarından ötürü cezalandıracağım,
ve işlerinin karşılığını onlara ödeyeceğim.
10 Yiyecekler ve doymayacaklar.
Fahişelik edecekler ve çoğalmayacaklar;
çünkü Yahve'yi dinlemeyi bıraktılar.
11 Fuhuş, şarap ve yeni şarap anlayışı ortadan kaldırır.
12 Halkım tahta puta danışıyor,
ve ağaçtan değnek ona yanıt veriyor.
Gerçekten fuhuş ruhu onları saptırdı,
ve kendi Tanrıları'na sadakatsiz oldular.
13 Dağların başlarında kurban kesiyorlar,
ve tepelerde, meşe, kavak ve meşeliklerin altında buhur yakıyorlar,
çünkü onun gölgesi iyidir.
Bu yüzden kızlarınız fahişelik yapıyor, gelinleriniz zina ediyor.
14 Kızlarınızı fahişelik yaptıklarında,
gelinlerinizi de zina ettiklerinde cezalandırmayacağım;
çünkü erkekler fahişelerle düşüp kalkıyor,
putperest tapınağının fahişeleriyle kurban kesiyorlar;
böylece anlayışsız halk yıkıma uğrayacak.”
15 “Sen, ey İsrael, fahişelik yapsan da,
Yahuda suç işlemese bari;
Gilgal'a gelmeyin,
Beyt Aven'e çıkmayın,
'Yaşayan Yahve'nin hakkı için' diye ant içmeyin.
16 Çünkü İsrael, inatçı bir düve gibi son derece inatçı davrandı.
Öyleyse Yahve onları çayırda kuzu gibi nasıl güdecek?
17 Efraim putlara bağlandı.
Bırak onu!
18 İçkileri ekşidi.
Sürekli fahişelik yapıyorlar.
Önderleri utanç verici yollarını çok seviyorlar.
19 Rüzgâr onu kanatlarıyla sardı;
ve kurbanları yüzünden hayal kırıklığına uğrayacaklar.”

5

1 “Ey kâhinler, dinleyin!
Ey İsrael evi, dinleyin ve kulak verin,
ey kral evi!
Çünkü yargı size karşıdır;
çünkü Mitspa'da tuzak,
Tavor'da serilmiş bir ağ oldunuz.
2 Başkaldıranlar öldürmekte derine indiler,
ama ben onların hepsini terbiye edeceğim.
3 Efraim'i tanıyorum,

ve İsrael benden gizli değil;
çünkü şimdi, ey Efraim, fahişelik yaptın.
İsrael kirlendi.
4 Yaptıkları iş Tanrıları'na dönmelerine izin vermiyor,
çünkü içlerinde fahişelik ruhu var,
ve Yahve'yi tanımıyorlar.
5 İsrael'in gururu kendi yüzüne tanıklık ediyor.
Bu yüzden İsrael ve Efraim suçlarında tökezleyecekler.
Yahuda da onlarla birlikte tökezleyecek.
6 Sürüleriyle ve sığırlarıyla Yahve'yi aramaya gidecekler,
ama O'nu bulamayacaklar.
O kendini onlardan geri çekti.
7 Yahve'ye sadakatsizdirler;
çünkü gayrimeşru çocuklar doğurdular.
Şimdi Yeni Ay onları tarlalarıyla birlikte yiyip bitirecek.”
8 “Giva'da boynuzu, Rama'da boruyu çalın!
Beyt Aven'de savaş narası atın, senin ardında, ey Benyamin!
9 Efraim azarlama gününde harap olacak.
İsrael oymaklar arasında, kesinlikle olacak olanı bildirdim.
10 Yahuda beyleri, sınır taşlarının yerini değiştirenlere benzer.
Gazabımı su gibi onların üzerine dökeceğim.
11 Efraim baskı altında,
yargıda eziliyor,
çünkü putların peşinde koşmaya kararlı.
12 Bu yüzden Efraim'e güve,
Yahuda evine ise çürüklük gibiyim.”
13 “Efraim hastalığını,
Yahuda yarasını görünce,
Efraim Aşur'a gitti,
Ve Kral Yareb'e haber gönderdi;
ama o size şifa veremez,
yaranızı da iyileştiremez.
14 Çünkü ben Efraim'e bir aslan,
Yahuda evine de genç bir aslan gibi olacağım.
Ben kendim parçalayıp gideceğim.
Alıp götüreceğim, kurtaracak kimse olmayacak.
15 Gidip yerime döneceğim,
ta ki suçlarını itiraf edip yüzümü arayıncaya dek.
Sıkıntılarında beni gayretle arayacaklar.”

6

1 “Gelin! Yahve'ye dönelim;
çünkü O parçaladı,
ve bizi O iyileştirecek;
O bizi yaraladı,
ve yaralarımızı O saracak.
2 İki gün sonra bizi diriltecek.
Üçüncü günde bizi ayağa kaldıracak,
ve O'nun önünde yaşayacağız.
3 Yahve'yi tanıyalım.

Yahve'yi tanımak için ilerleyelim.
Güneşin kesin doğuşu gibi,
Yahve de görünecektir.
Yağmur gibi,
toprağı sulayan ilkbahar yağmuru gibi bize gelecektir."
4 "Efraim, sana ne yapayım?
Yahuda, sana ne yapayım?
Çünkü sevgin sabah bulutu gibidir,
erkenden dağılan çiy gibidir.
5 Bu yüzden onları peygamberler aracılığıyla parçaladım,
ağzımın sözleriyle onları öldürdüm.
Yargıların şimşek çakması gibidir.
6 Çünkü ben kurban değil, merhamet isterim;
ve yakmalık sunulardan daha fazla Tanrı bilgisi.
7 Ama onlar, Adem gibi, antlaşmayı bozdular.
Orada bana sadakatsizlik ettiler.
8 Gilad, kötülük yapanların kentidir;
kanla lekelenmiştir.
9 Haydut çeteleri birini pusuya düşürmek için nasıl beklerse,
kâhinler takımı da Şekem yolunda öyle adam öldürüyor,
utanç verici suçlar işliyorlar.
10 İsrael evinde korkunç bir şey gördüm.
Efraim'de fuhuş var.
İsrael kirlendi."
11 "Ey Yahuda, halkımın durumunu düzelttiğim zaman,
senin için de atanmış bir hasat var."

7

1 Ben İsrael'i iyileştirmek isterken,
Efraim'in suçu, Samariya'nın kötülüğü meydana çıkıyor.
Çünkü hile yapıyorlar,
evlere hırsız giriyor,
haydut çeteleri de dışarıda talan ediyor.
2 Yüreklerinde bütün kötülüklerini hatırladığımı düşünmezler.
Şimdi kendi işleri onların çevresini sardı.
Yüzümün önündedirler.
3 Kralı kötülükleriyle,
ve beyleri yalanlarıyla sevindiriyorlar.
4 Hepsi zina yapanlardır.
Hamur yoğurulup mayalanana dek,
ateşi karıştırmayı bırakan fırıncının kızdırdığı fırın gibidirler.
5 Kralımızın gününde, beyler kendilerini şarap ateşinden hasta ettiler.
O da alaycılarla elini birleştirdi.
6 Çünkü yüreklerini bir fırın gibi hazırladılar,
pusuda beklerken.
Öfkeleri bütün gece için için yanar.
Sabahleyin alevli ateş gibi yanar.
7 Hepsi fırın gibi sıcaktır,
ve hâkimlerini yutarlar.
Bütün kralları düştü.
İçlerinden bana seslenen yok.

8 Efraim uluslarla karışıyor.
Efraim çevrilmeyen bir pidedir.
9 Yabancılar onun gücünü yediler ve o bunu fark etmiyor.
Gerçekten, saçına ak düştü ve o bunu fark etmiyor.
10 İsrael'in gururu kendi yüzüne tanıklık ediyor;
yine de Tanrıları Yahve'ye dönmediler,
ve bütün bunlara rağmen O'nu aramadılar.
11 "Efraim kolayca aldatılan bir güvercin gibidir, anlayışsızdır.
Mısır'ı çağırıyorlar.
Aşur'a gidiyorlar.
12 Giderken ağımı üzerlerine sereceğim.
Onları gökyüzünün kuşları gibi yere indireceğim.
Onların topluluklarının duyduğu gibi kendilerini cezalandıracağım.
13 Vay onların haline!
Çünkü benden uzaklaştılar.
Onlara yıkım!
Çünkü bana karşı suç işlediler.
Ben onları kurtarmak isterken,
onlar bana karşı yalan söylediler.
14 Yürekleriyle bana feryat etmediler,
yatakları üzerinde uluyorlar.
Buğday ve yeni şarap için toplanıyorlar.
Benden yüz çeviriyorlar.
15 Onları eğitip kollarını güçlendirdiğim halde,
bana karşı kötülük tasarlıyorlar.
16 Dönüyorlar, ama Yüce Olan'a değil.
Kusurlu yay gibiler.
Beyleri dillerinin hiddeti yüzünden kılıçla düşecek.
Mısır diyarında onların alay konusu bu olacak."

8

1 "Boruyu dudaklarına yerleştir!
Kartal gibi bir şey Yahve'nin evi üzerindedir,
çünkü antlaşmamı bozdular ve yasama karşı geldiler.
2 'Tanrım, biz İsrael, seni tanıyoruz!' diye bana feryat ediyorlar.
3 İsrael iyi olanı reddetti.
Düşman onu kovalayacak.
4 Krallar diktiler, ama benim aracılığımla değil.
Beyler yaptılar, ama ben onaylamadım.
Kesilip atılsınlar diye gümüşlerinden ve altınlarından
kendilerine putlar yaptılar.
5 Samariya onun buzağı putunu atsın!
Öfkem onlara karşı alevlendi!
Ne zamana dek temizliğe erişemeyecekler?
6 Çünkü bu İsrael'dendir!
Onu işçi yaptı, ve o Tanrı değildir;
gerçekten, Samariya'nın buzağısı parçalanacak.
7 Çünkü rüzgâr ekiyorlar,
ve kasırga biçecekler.
Ayakta duran buğdayı yok.
Sap baş vermeyecek.

Verse bile, yabancılar onu yutacak.
8 İsrael yutuldu.
Şimdi uluslar arasında değersiz bir şey gibiler.
9 Çünkü onlar yalnız başına dolaşan
yaban eşeği gibi Aşur'a çıktılar.
Efraim kendine ücretli sevgililer tuttu.
10 Ama uluslar arasında kendilerini satmış olsalar da,
şimdi onları toplayacağım;
ve güçlülerin kralının baskısından ötürü tükenmeye başlıyorlar.
11 Çünkü Efraim günah işlemek için sunakları çoğalttı,
onlar da onun için günah işlemek için sunaklar oldular.
12 Ona yasamın birçok şeyini yazdım,
ama bunlar garip bir şey gibi sayıldı.
13 Sunularımın kurbanlarına gelince,
et kurban edip onu yiyorlar,
ama Yahve onları kabul etmiyor.
Şimdi onların suçlarını hatırlayacak,
ve günahlarını cezalandıracak.
Onlar Mısır'a dönecekler.
14 Çünkü İsrael Yaratıcısı'nı unuttu ve saraylar yaptı;
Yahuda ise surlu kentleri çoğalttı;
ama ben onun kentleri üzerine ateş göndereceğim,
ve onun kalelerini yiyip bitirecek."

9

1 Ey İsrael, uluslar gibi sevinçle coşma;
çünkü sen Tanrın'a vefasızlık ettin.
Her harman yerinde fahişelik ücretini sevdin.
2 Harman yeri ve şarap teknesi onları doyurmayacak,
yeni şarap da onu yüzüstü bırakacak.
3 Yahve'nin ülkesinde oturmayacaklar;
ama Efraim Mısır'a dönecek,
ve Aşur'da kirli yiyecekler yiyecekler.
4 Yahve'ye şarap sunuları dökmeyecekler,
ve O'nu hoşnut etmeyecekler.
Kurbanları onlar için yas tutanların ekmeği gibi olacak;
ondan yiyenlerin hepsi kirli olacak;
çünkü ekmekleri kendi iştahları için olacak.
Yahve'nin evine girmeyecek.
5 Yahve'nin kutsal toplantı gününde,
ve Yahve'nin bayramı gününde ne yapacaksınız?
6 Çünkü işte, yıkımdan kaçtıkları zaman,
Mısır onları toplayacak.
Memfis onları gömecek.
Isırganlar onların gümüşten güzel şeylerini ele geçirecek.
Çadırlarında dikenler olacak.
7 Ziyaret günleri geldi.
Hesap günleri geldi.
Senin günahlarının çokluğundan,
ve düşmanlığın büyük olduğu için,
İsrael, peygamberi akılsız,

esin alan adamı deli sayacak.
8 Tanrım'la birlikte bir peygamber Efraim'i gözetiyor.
Onun bütün yollarında kuşçu tuzağı,
ve Tanrısı'nın evinde düşmanlık var.
9 Giva günlerinde olduğu gibi
kendilerini derinden bozdular.
Suçlarını hatırlayacak,
günahları için onları cezalandıracak.
10 İsrael'i çöldeki üzümler gibi buldum.
Atalarınızı incir ağacının ilk yılındaki turfandası gibi gördüm;
ama Baal Peor'a geldiler ve kendilerini utanç verici şeye adadılar,
ve sevdikleri şey gibi iğrenç oldular.
11 Efraim'e gelince, onların görkemi bir kuş gibi uçup gidecek.
Ne doğum, ne gebelik, ne de gebe kalma olacak.
12 Çocuklarını büyütseler bile,
onları çocuklarından edeceğim, öyle ki kimse kalmayacak.
Gerçekten, onlardan ayrıldığımda vay başlarına!
13 Efraim'i, Sur gibi, hoş bir yere dikilmiş gördüm;
ama Efraim çocuklarını caniye götürecek.
14 Onlara ver—ey Yahve, ne vereceksin?
Onlara düşük yapan bir rahim ve kuru memeler ver.
15 "Bütün kötülükleri Gilgal'dadır;
çünkü orada onlardan nefret ettim.
Çünkü işlerinin kötülüğü yüzünden onları evimden kovacağım!
Onları artık sevmeyeceğim.
Bütün beyleri asidir.
16 Efraim vuruldu.
Kökleri kurudu.
Meyve vermeyecekler.
Doğursalar bile, yine de rahimlerinin sevgililerini öldüreceğim."
17 Tanrım onları reddedecek, çünkü O'nu dinlemediler;
ve uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

10

1 İsrael meyvesini veren bereketli bir asmadır.
Meyvesinin bolluğuna göre sunaklarını çoğalttı.
Ülkeleri zenginleştikçe dikili taşlarını süslediler.
2 Yürekleri bölündü.
Şimdi suçlu bulunacaklar.
Sunaklarını yıkacak.
Dikili taşlarını yok edecek.
3 Gerçekten şimdi diyecekler, "Kralımız yok; çünkü Yahve'den korkmuyoruz;
ve kral, o bizim için ne yapabilir?"
4 Antlaşma yaparken yalan yere ant içerek söz veriyorlar.
Bu yüzden yargı, tarlanın karıklarında zehirli otlar gibi bitiyor.
5 Samariya sakinleri, Beyt Aven'in buzağıları yüzünden dehşete düşecek,
çünkü halkı, onun görkemi için onun hakkında sevinen kâhinleriyle birlikte,
ona yas tutacaklar, çünkü ondan ayrıldı.
6 Üstelik büyük krala armağan olarak Aşur'a götürülecek.
Efraim utanç duyacak,

ve İsrael kendi öğüdünden utanacak.
7 Samariya ve kralı suda bir dal gibi akıp gidecek.
8 İsrael'in günahı, Aven'in yüksek yerleri de yok olacak.
Onların sunakları üzerinde diken ve devedikeni çıkacak.
Dağlara, "Bizi örtün!" ve tepelere, "Üzerimize düşün!" diyecekler.
9 "Ey İsrael, Giva günlerinden beri günah işledin.
Orada kaldılar.
Kötülük çocuklarına karşı olan savaş Giva'da onları yakalamaz.
10 İstediğim zaman onları cezalandıracağım;
ve iki suçlarına bağlı oldukları zaman
uluslar onlara karşı toplanacak.
11 Efraim harman dövmeyi seven eğitilmiş bir düvedir,
bu yüzden güzel boynuna bir boyunduruk koyacağım.
Efraim üzerine bir adam bindireceğim.
Yahuda saban sürecek.
Yakov tırmık çekecek.
12 Doğrulukla kendinize ekin,
iyiliğe göre biçin.
Nadasa bırakılmış toprağınızı sürün,
çünkü Yahve'yi aramanın zamanıdır,
ta ki gelip üzerinize doğruluk yağdırana dek.
13 Kötülük sürdünüz,
haksızlık biçtiniz.
Yalanların meyvesini yediniz,
çünkü kendi yolunuza, yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.
14 Bu yüzden halkınızın arasında bir savaş kükremesi yükselecek,
ve bütün kaleleriniz yıkılacak,
tıpkı Şalman'ın savaş günü Beyt Arbel'i yıkması gibi.
Anne çocuklarıyla birlikte paramparça edildi.
15 Büyük kötülüğünüz yüzünden Beytel de size aynısını yapacak.
Şafak vakti İsrael Kralı yıkılacak."

11

1 "İsrael çocukken onu sevdim,
ve oğlumu Mısır'dan çağırdım.
2 Onları çağırdıkça, onlar uzaklaştı onlardan.
Baallar'a kurban kestiler,
ve oyma putlara buhur yaktılar.
3 Ancak Efraim'e yürümeyi ben öğrettim.
Onları kollarıma aldım,
ama onları iyileştirenin ben olduğumu bilmediler.
4 Onları insan ipleriyle, sevgi bağlarıyla çektim;
ve onlara boyunlarındaki boyunduruğu kaldıran biri gibi oldum;
ve eğilip onu besledim."
5 "Mısır diyarına dönmeyecekler;
ama Aşurlu onların kralı olacak,
çünkü tövbe etmeyi reddettiler.
6 Kılıç onların kentleri üzerine inecek,
ve kapılarının sürgülerini yok edecek,
ve onların tasarılarına son verecek.
7 Halkım benden dönmeye kararlı.

En Yüce Olan'a seslenseler bile,
kesinlikle onları yüceltmeyecek.”
8 “Ey Efraim, senden nasıl vazgeçerim?
Ey İsrael, seni nasıl teslim ederim?
Seni nasıl Adma gibi yaparım?
Seni nasıl Sevoim gibi yaparım?
Yüreğim döndü, acımam kabardı.
9 Öfkemin kızgınlığını yerine getirmeyeceğim.
Efraim'i yok etmek için geri dönmeyeceğim.
Çünkü ben Tanrı'yım, insan değilim;
aranızdaki Kutsal Olan'ım.
Gazapla gelmeyeceğim.
10 Aslan gibi kükreyen
Yahve'nin ardından yürüyecekler;
çünkü O kükreyecek ve çocuklar batıdan titreyerek gelecekler.
11 Mısır'dan bir kuş gibi,
Aşur ülkesinden bir güvercin gibi titreyerek gelecekler;
ve onları evlerine yerleştireceğim.” diyor Yahve.
12 Efraim yalanla,
İsrael evi de beni hileyle kuşattı.
Yahuda hâlâ Tanrı'dan sapıyor,
ve Kutsal Olan'a sadakatsizlik ediyor.

12

1 Efraim rüzgârı güdüyor,
doğu rüzgârını kovalıyor.
Sürekli yalanı ve yıkımı artırıyor.
Aşur'la antlaşma yapıyor,
ve yağ Mısır'a götürülüyor.
2 Yahve'nin de Yahuda'yla bir davası var,
ve Yakov'u kendi yollarına göre cezalandıracak,
işlerine göre ona karşılık verecektir.
3 Rahimde kardeşinin topuğundan tuttu,
ve yetişkinliğinde Tanrı'yla çekişti.
4 Gerçekten Melek'le mücadele etti ve galip geldi;
ağlayıp O'na yalvardı.
O'nu Beytel'de buldu ve O orada bizimle konuştu.
5 Ordular Tanrısı Yahve.
O Yahve diye anılır!
6 Bu yüzden Tanrın'a dön.
İyiliği ve adaleti koru,
ve sürekli Tanrın'ı bekle.
7 Bir tüccarın elinde hileli teraziler var.
O aldatmayı sever.
8 Efraim, “Gerçekten zengin oldum” dedi.
“Kendim için varlık buldum.
Bütün servetimde günah olan hiçbir suç bulmayacaklar.”
9 “Ama ben Mısır diyarından Tanrınız Yahve'yim.
Kutsal bayram günlerinde olduğu gibi.
Sizi yine çadırlarda oturtacağım,

10 peygamberlere de söyledim,
ve görümleri çoğalttım;
ve peygamberlerin hizmetiyle benzetmeler kullandım.
11 Gilad kötüyse,
kesinlikle onlar değersizdirler.
Gilgal'da boğalar kurban ediyorlar.
Gerçekten de sunakları tarlanın karıklarındaki yığınlar gibidir.
12 Yakov Aram ülkesine kaçtı.
İsrael bir karı edinmek için hizmet etti.
Bir karı için sürüleri ve sığırları güttü.
13 Yahve bir peygamber aracılığıyla İsrael'i Mısır'dan çıkardı,
ve bir peygamber aracılığıyla o korundu.
14 Efraim çok acı öfkelendirdi.
Bu yüzden kanı onun üzerinde kalacak,
ve Efendisi* onun aşağılamasını ödeyecek."

13

1 Efraim konuştuğunda titreme vardı.
İsrael'de kendini yüceltti,
ama Baal yüzünden suçlu olunca öldü.
2 Şimdi günahları daha da çok artırıyorlar,
ve kendi anlayışlarına göre gümüşlerinden dökme suretler yaptılar,
hepsi de usta işi.
Onlar için, "İnsan kurban ediyorlar,
ve buzağıları öpüyorlar" diyorlar.
3 Bu yüzden sabah sisi gibi,
erken eriyen çiy gibi,
harman yerinden kasırga ile savrulan saman çöpü gibi,
bacadan tüten duman gibi olacaklar.
4 "Ancak ben Mısır diyarından Tanrınız Yahve'yim;
ve benden başka tanrı tanımayacaksınız,
ve benden başka kurtarıcı yoktur.
5 Ben seni çölde,
büyük kuraklık diyarında bildim.
6 Otlaklarına göre doydular;
doydular ve yürekleri yükseldi.
Bu yüzden beni unuttular.
7 Bundan ötürü onlara bir aslan gibiyim.
Bir leopar gibi, yol kenarında pusuya yatacağım.
8 Yavrularından yoksun kalmış bir ayı gibi onlarla karşılaşacağım,
ve yüreklerinin zarını yırtacağım.
Onları orada dişi aslan gibi yiyip bitireceğim.
Yabanıl hayvan onları parçalayacak.
9 Yok oldun, ey İsrael, çünkü bana karşısın,
yardımcına karşısın.
10 Kralın şimdi nerede ki, bütün kentlerinde seni kurtarsın?
Ve hâkimlerin onlar hakkında, 'Bana bir kral ve beyler ver' demiştin?
11 Sana öfkemde bir kral verdim,
ve gazabımda onu aldım.

* **12:14** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

12 Efraim'in suçu birikti.
Günahı birikti.
13 Doğuran kadının ağrıları onun üzerine gelecek.
O akılsız bir oğuldur,
çünkü zamanı gelmişken, rahmin ağzına gelmiyor.
14 Onları Şeol'ün* elinden fidye ile kurtaracağım.
Onları ölümden kurtaracağım!
Ey ölüm, belaların nerede?
Ey Şeol, yıkımın nerede?"
"Gözlerimden acıma gizlenecek.
15 Kardeşleri arasında verimli olsa bile, doğu rüzgârı gelecek,
Yahve'nin soluğu çölden yükselecek;
onun kaynağı kesilecek,
ve pınarı kuruyacak.
Hazine ambarını yağmalayacak.
16 Samariya suçunu taşıyacak,
çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.
Kılıçla düşecekler.
Bebekleri parçalanacak,
ve gebe kadınların karnı yarılacak."

14

1 Ey İsrael, Tanrın Yahve'ye dön;
çünkü günahın yüzünden düştün.
2 Sözleri yanına al ve Yahve'ye dönün.
O'na deyin, "Bütün günahlarımızı bağışla,
ve iyi olanı kabul et;
öyle ki, dudaklarımızın adadığı gibi boğalar sunalım.
3 Aşur bizi kurtaramaz.
Atlar üzerine binmeyeceğiz;
ve ellerimizin işine artık 'İlâhlarımız!' demeyeceğiz.
Çünkü yetim sende merhamet bulur."
4 "Onların dönekliklerini iyileştireceğim.
Onları gönülden seveceğim;
çünkü öfkem onlardan döndü.
5 İsrael'e çiy gibi olacağım.
Zambak gibi çiçek açacak,
ve köklerini Lübnan gibi salacak.
6 Dalları yayılacak,
ve güzelliği zeytin ağacı gibi,
ve kokusu Lübnan gibi olacak.
7 İnsanlar onun gölgesinde oturacak.
Buğday gibi canlanacaklar,
asma gibi çiçek açacaklar.
Kokuları Lübnan şarabı gibi olacak.
8 Efraim diyecek putlarla ne işim var artık?
Ben yanıt veriyorum ve ona bakacağım.
Ben yeşil bir selvi gibiyim;
senin meyven benden olur."
9 Bu şeyleri anlamak için bilge olan kimdir?

* **13:14** Şeol ölüler diyarıdır.

Anlayışlı olan kimdir ki, bunları bilebilsin?
Çünkü Yahve'nin yolları doğrudur,
ve doğrular onlarda yürür,
ama başkaldıranlar onlarda tökezler.

YOEL

1 Petuel oğlu Yoel'e gelen Yahve'nin* sözü.
2 Ey ihtiyarlar,
duyun bunu, memleketin bütün sakinleri dinleyin!
Sizin günlerinizde ya da atalarınızın günlerinde
hiç böylesi oldu mu?
3 Çocuklarınıza bunu anlatın,
çocuklarınız kendi çocuklarına,
onların çocukları da başka kuşaklara anlatsınlar.
4 Çekirgenin bıraktığını büyük çekirge yedi.
Büyük çekirgenin bıraktığını küçük çekirge yedi.
Onun bıraktığını tırtıl yedi.
5 Ey sarhoşlar, ayılın da ağlayın!
Ey şarap içenler, hepiniz, tatlı şarap yüzünden yas tutun,
çünkü ağzınızdan kesildi.
6 Çünkü ülkemin üzerine güçlü ve sayılamaz bir ulus çıktı.
Onun dişleri aslan dişleri,
onda dişi aslan azı dişleri var.
7 Asmamı harap etti,
incir ağacımı soydu.
Kabuğunu soyup attı.
Dalları ağardı.
8 Gençliğinin kocası için çul giymiş
el değmemiş bir kız gibi yas tut!
9 Yahve'nin evinden ekmek sunusu ve dökmelik sunu kesildi.
Yahve'nin hizmetkârları olan kâhinler yas tutuyor.
10 Tarla harap oldu.
Toprak yas tutuyor, çünkü buğday yok oldu,
yeni şarap kurudu, yağ cılızlaştı.
11 Ey çiftçiler, utanın!
Ey bağcılar, buğday ve arpa için ağıt yakın;
çünkü tarlanın ürünü yok oldu.
12 Asma kurudu, incir ağacı kurudu;
nar ağacı, palmiye ağacı da, elma ağacı,
tarlanın bütün ağaçları kurudu;
çünkü sevinç insanoğullarından kayboldu.
13 Ey kâhinler, çul giyin ve yas tutun!
Ey sunak hizmetkârları, ağıt yakın.
Ey Tanrım'ın† hizmetkârları gelin, bütün gece çulda yatın,
çünkü Tanrınız'ın evinden ekmek sunusu ve dökmelik sunu kesildi.
14 Orucu kutsal sayın.
Toplantıya çağırın.
Yaşlıları ve ülkenin bütün sakinlerini Tanrınız Yahve'nin evine toplayın
da
Yahve'ye feryat edin.
15 Vay o güne!

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:13** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Çünkü Yahve'nin günü yakındır,
Her Şeye Gücü Yeten'den bir yıkım gelecek.
16 Gözlerimizin önünden yiyecek,
Tanrımız'ın evinden sevinç ve neşe kesilmedi mi?
17 Tohumlar toprak kesikleri altında çürüyor.
Tahıl ambarları boş kalıyor.
Ambarlar yıkılıyor, çünkü buğday kalmadı.
18 Hayvanlar nasıl inliyor!
Sığır sürüleri şaşkın, çünkü otlakları yok.
Koyun sürüleri de perişan oldu.
19 Ey Yahve, sana feryat ediyorum,
çünkü ateş çölün otlaklarını yiyip bitirdi,
alev de bütün kır ağaçlarını yaktı.
20 Evet, kırın hayvanları soluyarak sana sesleniyor,
çünkü derelerin suyu kurudu,
ateş de çölün otlaklarını yiyip bitirdi.

2

1 Siyon'da boru çalın,
kutsal dağımda uyarı sesi verin!
Ülkenin bütün sakinleri titresin,
çünkü Yahve'nin günü geliyor,
çünkü yakındır:
2 Karanlık ve kasvet günü, bulut ve koyu karanlık günü.
Dağlara yayılan şafak gibi, büyük ve güçlü bir halk;
benzeri hiç olmadı,
onlardan sonra da çok kuşakların yıllarında bir daha olmayacak.
3 Önlerinde ateş yiyip bitiriyor,
arkalarında alev yakıyor.
Ülke önlerinde Aden bahçesi gibi,
arkalarında ıssız bir çöl.
Evet, onlardan kaçıp kurtulan kimse de yok.
4 Görünüşleri atların görünümü gibi,
atlılar gibi de koşuyorlar.
5 Dağların tepelerinde savaş arabalarının gürültüsü gibi,
anızı yiyip bitiren ateş alevinin gürültüsü gibi,
savaş düzenine girmiş güçlü bir halk gibi sıçrıyorlar.
6 Onların karşısında halklar sıkıntı içindeler.
Bütün yüzler soluyor.
7 Yiğitler gibi koşuyorlar.
Savaşçılar gibi sura tırmanıyorlar.
Her biri kendi safında yürüyor ve sırasından sapmıyor.
8 Birbirini itmiyorlar.
Her biri kendi yolunda yürüyor.
Savunmaları deliyorlar,
ama saflarını bozmuyorlar.
9 Kente hücum ediyorlar.
Sur üzerinde koşuyorlar.
Evlerin içine tırmanıyorlar.
Hırsızlar gibi pencerelerden giriyorlar.
10 Yer önlerinde sarsılıyor.

Gökler titriyor.
Güneş ve ay kararıyor,
yıldızlar da ışıltılarını geri çekiyor.
11 Yahve ordusunun önünde sesiyle gürlüyor,
çünkü O'nun güçleri çok büyüktür;
çünkü O'nun buyruğuna uyan O, güçlüdür;
çünkü Yahve'nin günü büyük ve çok korkunçtur,
ve buna kim dayanabilir?
12 "Şimdi bile" diyor Yahve,
"Bütün yüreğinizle, oruçla, ağlayışla ve yasla bana dönün."
13 Giysilerinizi değil, yüreğinizi yırtın
ve Tanrınız Yahve'ye dönün;
çünkü O lütufkârdır, merhametlidir,
Öfkelenmekte yavaştır, sevgi dolu iyiliği boldur
ve felaket göndermekten vazgeçer.
14 Kim bilir? Belki döner de vazgeçer ve arkasında bereket,
Tanrınız Yahve için bir ekmek sunusu ve dökmelik sunu bırakır.
15 Siyon'da boru çalın!
Orucu kutsal kılın.
Toplantıya çağırın.
16 Halkı toplayın.
Toplantıyı kutsayın.
İhtiyarları toplayın.
Çocukları ve emzikte olanları toplayın.
Güvey odasından, gelin de gerdeğinden çıksın.
17 Yahve'nin hizmetkârları olan kâhinler, eyvanla sunak arasında ağlayıp
desinler,
"Ey Yahve, halkını esirge, kendi mirasını aşağılanmaya verme ki,
uluslar onlara hakim olmasın.
Halklar arasında neden 'Onların Tanrıları nerede?' denilsin?"
18 O zaman Yahve ülkesi için kıskanç oldu
ve halkına acıdı.
19 Yahve halkına yanıt verdi:
"İşte,* sana buğday, yeni şarap ve yağ göndereceğim,
onlarla doyacaksınız;
artık sizi uluslar arasında aşağılatmayacağım.
20 Ama kuzey ordusunu senden uzaklaştıracağım,
onu çorak ve ıssız bir ülkeye,
onun önünü doğu denizine,
onun arkasını batı denizine süreceğim;
ve pis kokusu yükselecek,
ve kötü kokusu yükselecek."
Gerçekten o, büyük işler yaptı.
21 Ey diyar, korkma.
Sevin ve coş, çünkü Yahve büyük işler yaptı.
22 Ey kır hayvanları, korkmayın;
çünkü çölün otlakları yeşeriyor,
ağaç meyvesini veriyor.

* **2:19** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

İncir ağacı ve asma gücünü veriyor.
23 Öyleyse sevinin, ey Siyon'un çocukları,
ve Tanrınız Yahve'yle coşun;
çünkü size ilk yağmuru tam ölçüsünde veriyor,
ve öncesinde olduğu gibi yağmuru,
ilk yağmuru ve son yağmuru sizin için yağdırıyor.
24 Harman yerleri buğdayla dolacak,
tekneler de yeni şarap ve yağla taşacak.
25 Size sürüyle uçan çekirgenin,
büyük çekirgenin, küçük çekirgenin ve tırtılın, aranıza gönderdiğim
büyük ordumun yediği yılları geri vereceğim.
26 Bolca yiyip doyacaksınız,
sizin için şaşılası şeyler yapan Tanrınız Yahve'nin adını öveceksiniz.
Halkım bir daha asla hayal kırıklığına uğramayacak.
27 Ben'im İsrael'in arasında olduğumu,
Tanrınız Yahve olduğumu,
ve başka kimsenin olmadığını bileceksiniz.
Halkım bir daha asla hayal kırıklığına uğramayacak.
28 Ondan sonra, Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim.
Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek.
Yaşlılarınız düşler görecek.
Gençleriniz görümler görecek.
29 Ve o günlerde erkek ve kadın hizmetçilerin üzerine de
Ruhum'u dökeceğim.
30 Göklerde ve yerde belirtiler göstereceğim:
Kan, ateş ve duman direkleri.
31 Yahve'nin büyük ve korkunç günü gelmeden önce
güneş karanlığa, ay kana dönecek.
32 Öyle olacak ki, her kim Yahve'nin adını çağırırsa kurtulacak;
çünkü Yahve'nin söylediği gibi,
Siyon Dağı'nda ve Yeruşalem'de kaçıp kurtulanlar,
geride kalanlar arasında Yahve'nin çağırdığı kimseler olacak.

3

1 "Çünkü işte, o günlerde ve o zamanda,
Yahuda ve Yeruşalem'in sürgünlerini geri getirdiğimde,
2 bütün ulusları toplayacağım,
ve onları Yehoşafat Vadisi'ne indireceğim;
ve orada halkım ve mirasım olan İsrael için, onu uluslar arasında
dağıttıkları için onları yargılayacağım.
Onlar ülkemi böldüler,
3 ve halkım için kura çektiler,
ve fahişeye ücreti için erkek çocuğu verdiler,
ve içebilsinler diye şarap karşılığında bir kız sattılar."
4 "Hem de siz benim için nesiniz,
ey Sur ve Sayda ve bütün Filist bölgeleri?
Siz bana karşılık mı ödeyeceksiniz?
Ve eğer bana karşılığını ödeyecek olursanız,
ben karşılığını hemen ve çabucak kendi başınıza döndüreceğim.
5 Çünkü gümüşümü ve altınımı aldın,

en değerli hazinelerimi tapınaklarına götürdün,
6 Yahuda'nın çocuklarını ve Yeruşalem'in çocuklarını
kendi sınırlarından uzaklaştırmak için
Grekler'in oğullarına sattınız.
7 İşte, onları sattığın yerden harekete geçireceğim,
karşılığını kendi başınıza ödeyeceğim;
8 oğullarını ve kızlarını Yahuda'nın çocuklarının eline satacağım,
onlar da onları uzak bir ulusa, Şevalılar'a satacaklar,
çünkü Yahve böyle söyledi."
9 Uluslar arasında şunu ilan edin:
"Savaşa hazırlanın!
Yiğitleri harekete geçirin.
Bütün savaşçılar yaklaşsın.
Yukarı çıksınlar.
10 Sabanlarınızı kılıçlara, bağcı bıçaklarınızı mızraklara döndürün.
Zayıf olan, 'Ben güçlüyüm' desin.
11 Çabuk gelin, ey çevredeki uluslar, toplanın."
Ey Yahve, yiğitlerini oraya indir.
12 "Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisi'ne çıksınlar;
çünkü orada oturup çevredeki bütün ulusları yargılayacağım.
13 Orağı sallayın,
çünkü hasat olgunlaştı.
Gelin, çiğneyin, çünkü şarap teknesi doldu, tekneler taşıyor,
çünkü kötülükleri büyüktür."
14 Kalabalıklar, Karar Vadisi'nde kalabalıklar!
Çünkü Karar Vadisi'nde Yahve'nin günü yakındır.
15 Güneş ve ay karardı,
yıldızlar da ışıltılarını geri çekti.
16 Yahve Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalem'den gürleyecek;
gökler de yeryüzü de sarsılacak;
ama Yahve, halkına sığınak, İsrael'in çocuklarına kale olacak.
17 "Böylece, kutsal dağım Siyon'da oturan
Tanrınız Yahve'nin Ben olduğumu bileceksiniz.
O zaman Yeruşalem kutsal olacak,
ve bir daha ondan yabancı geçmeyecek.
18 O gün dağlar tatlı şarap damlatacak,
tepeler süt akıtacak,
Yahuda'nın bütün derelerinde sular akacak;
Yahve'nin evinden bir kaynak çıkacak,
ve Şittim Vadisi'ni sulayacak.
19 Mısır ıssız kalacak,
Edom da Yahuda'nın çocuklarına yaptıkları zorbalık yüzünden
ıssız bir çöl olacak, çünkü ülkelerinde suçsuz kanı döktüler.
20 Ama Yahuda daima,
Yeruşalem de kuşaktan kuşağa oturulacak yer olacak.
21 Onların temizlemediğim kanlarını temizleyeceğim,
çünkü Yahve Siyon'da oturuyor."

AMOS

1 Tekoa çobanları arasında bulunan Amos'un sözleri, Yahuda Kralı
Uzziya'nın günlerinde ve İsrael Kralı Yoaş oğlu Yarovam'ın günlerinde,
depremden iki yıl önce İsrael hakkında gördü.
2 Şöyle dedi:
"Yahve* Siyon'dan kükreyecek,
ve Yeruşalem'den sesini duyuracak;
ve çobanların otlakları yas tutacak,
ve Karmel'in tepesi kuruyacak."
3 Yahve şöyle diyor:
"Damaskus'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Gilad'ı demirden dövenlerle dövdüler.
4 Ama Hazael'in evinin içine ateş göndereceğim,
ve Ben Hadad'ın saraylarını yiyip bitirecek.
5 Damaskus kapı sürgüsünü kıracağım,
ve Aven Vadisi'nden orada oturanı,
Aden evinden asa tutanı kesip atacağım;
ve Suriye halkı Kir'e sürülecek."
diyor Yahve.
6 Yahve şöyle diyor:
"Gaza'nın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim;
çünkü bütün topluluğu Edom'a teslim etmek için sürgün ettiler;
7 Gaza suru üzerine ateş göndereceğim,
ve onun saraylarını yiyip bitirecek.
8 Aşdod'dan orada oturanı,
Aşkelon'dan asa tutanı kesip atacağım;
ve elimi Ekron'a karşı çevireceğim;
ve Filistliler'in artakalanı yok olacak."
diyor Efendi† Yahve.
9 Yahve şöyle diyor:
"Sur'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim;
çünkü bütün topluluğu Edom'a teslim ettiler,
ve kardeşlik antlaşmasını hatırlamadılar.
10 Ama Sur'un suru üzerine ateş göndereceğim,
onun saraylarını yiyip bitirecek."
11 Yahve şöyle diyor:
"Edom'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü kardeşini kılıçla kovaladı,
ve bütün acımasını yitirdi,
ve öfkesi sürekli köpürdü,
ve gazabını daima korudu.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:8** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

12 Ama ben Teman üzerine ateş göndereceğim,
ve Bostra'nın saraylarını yiyip bitirecek."
13 Yahve şöyle diyor:
"Ammon'un çocuklarının üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü kendi sınırlarını genişletmek için
Gilad'ın gebe kadınlarının karınlarını yardılar.
14 Ama Rabba surunda ateş tutuşturacağım,
ve savaş gününde haykırışlarla,
kasırga gününde fırtınayla
onun saraylarını yiyip bitirecek.
15 Kralları ve beyleri
birlikte sürgüne gidecekler."
diyor Yahve.

2

1 Yahve şöyle diyor:
"Moav'ın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Edom Kralı'nın kemiklerini kireç edinceye dek yaktı.
2 Ama Moav'ın üzerine ateş göndereceğim,
ve Keriyot'un saraylarını yiyip bitirecek;
ve Moav kargaşayla, bağırışlarla ve boru sesiyle ölecek.
3 Onun içinden hâkimi söküp atacağım,
ve onunla birlikte bütün beylerini öldüreceğim."
diyor Yahve.
4 Yahve şöyle diyor:
"Yahuda'nın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Yahve'nin Yasası'nı reddettiler,
ve O'nun kurallarına uymadılar,
ve yalanları onları saptırdı,
ataları da o yalanların ardında yürümüştü.
5 Ama Yahuda'nın üzerine ateş göndereceğim,
ve Yeruşalem'in saraylarını yiyip bitirecek."
6 Yahve şöyle diyor:
"İsrael'in üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü doğru kişiyi gümüşe,
ve yoksulu bir çift çarığa sattılar.
7 Onlar yoksulun başını yerin tozunda çiğniyor,
ve ezileni haktan yoksun bırakıyorlar.
Bir adam ve babası aynı kızı kullanarak kutsal adımı kirletiyorlar.
8 Her sunağın yanında rehin alınan giysiler üzerinde yatıyorlar.
Tanrıları'nın* evinde cezaya çarptırılanların şarabını içiyorlar.
9 Ama onlardan önce Amorlular'ı yok ettim,
boyu sedirlerin yüksekliği gibiydi,
meşeler kadar da güçlüydü o;
yine de meyvesini yukarıdan,

* **2:8** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

ve kökünü aşağıdan yok ettim.
10 Sizi Mısır diyarından çıkardım,
ve Amorlular'ın diyarını mülk edinmeniz için
çölde size kırk yıl yol gösterdim.
11 Oğullarınızdan bazılarını peygamber,
gençlerinizden bazılarını da adanmış kişiler olarak yetiştirdim.
Ey İsrael'in çocukları,
bu doğru değil mi?" diyor Yahve.
12 "Ama siz adanmış olanlara şarap içirdiniz,
ve peygamberlere, 'Peygamberlik etmeyin!' diye buyurdunuz.
13 İşte,† buğday dolu bir araba nasıl ezerse,
ben de sizi yerinizde öyle ezeceğim.
14 Çabuk koşan kaçamayacak.
Güçlü olan kendi kuvvetini gösteremeyecek.
Yiğit olan kendini kurtaramayacak.
15 Yay çeken ayakta duramayacak.
Ayağı hızlı olan kaçamayacak.
At sırtında olan kendini kurtaramayacak.
16 Yiğitler arasında cesur olan
o gün çıplak kaçacak."
diyor Yahve.

3

1 Ey İsrael'in çocukları, Mısır diyarından çıkardığı bütün soya karşı,
Yahve'nin size karşı söylediği şu sözü dinleyin dedi:
2 "Yeryüzünün bütün soyları arasından yalnız sizi seçtim.
Bu yüzden bütün günahlarınızın cezasını vereceğim."
3 İki kişi anlaşmadan
birlikte yürürler mi?
4 Avı olmayan aslan
ormanda kükrer mi?
Genç aslan bir şey tutmadan
ininden sesini çıkarır mı?
5 Tuzak kurulmadan
yerdeki kapana kuş düşer mi?
Bir şey yakalanmadan,
yerden kapan fırlar mı?
6 Bir kentte boru çalınır da
halk korkmaz mı?
Bir kentin başına kötülük gelir de
Yahve onu yapmamış olur mu?
7 Gerçekten Efendi Yahve,
hizmetkârları peygamberlere sırrını açmadıkça hiçbir şey yapmaz.
8 Aslan kükrer de
kim korkmaz?
Efendi Yahve söyler de
kim peygamberlik etmez?
9 Aşdod saraylarında,

† **2:13** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

ve Mısır diyarındaki saraylarda duyurun,
ve deyin, “Samariya dağları üzerinde toplanın,
ve onun içindeki kargaşayı,
ve onların arasındaki baskıyı görün.”
10 Yahve şöyle diyor:
“Gerçekten de onlar,
saraylarında ganimet ve yağma biriktirenler doğru olanı yapmayı
bilmiyorlar.”
11 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
“Düşman ülkeyi istila edecek,
ve kalelerinizi yıkacak,
ve hisarlarınızı yağmalanacak.”
12 Yahve şöyle diyor:
“Çoban aslanın ağzından iki bacağı
ya da bir kulak parçasını nasıl kurtarırsa,
Samariya'da sedirin köşesinde ve yatağın ipekli yastıkları üzerinde oturan
İsrael'in çocukları da öyle kurtarılacak.”
13 “Dinleyin ve Yakov evine karşı tanıklık edin” diyor Ordular Tanrısı
Efendi Yahve.
14 “Çünkü İsrael'in suçlarını kendi üzerlerinde ziyaret ettiğim gün,
Beytel'in sunaklarını da ziyaret edeceğim;
ve sunağın boynuzları kesilecek,
ve yere düşecekler.
15 Kış evini yaz eviyle birlikte vuracağım;
ve fildişi evler yok olacak,
ve büyük evlerin sonu gelecek”
diyor Yahve.

4

1 Ey Samariya Dağı'nda bulunan Başan inekleri, yoksulları ezen,
muhtaçları sıkıştıran, kocalarına, “Bize içecek getirin!” diyenler, bu sözü
dinleyin.
2 Efendi Yahve kutsallığı üzerine ant içti:
“İşte, üzerinize o günler gelecek ki, sizi çengellerle,
en sonuncunuzu da balık oltalarıyla alıp götürecekler.
3 Surların gediklerinden çıkacaksınız,
her kadın tam kendi önünden;
ve kendinizi Harmon’a atacaksınız.” diyor Efendi.
4 “Beytel’e gidin ve günah işleyin;
Gilgal’a gidin ve daha çok günah işleyin.
Her sabah kurbanlarınızı,
her üç günde bir ondalıklarınızı getirin.
5 Mayalı şükran kurbanı sunun,
ve gönülden sunuları duyurun ve bunlarla övünün;
çünkü bu sizi hoşnut eder, ey İsrael'in çocukları.” diyor Efendi Yahve.
6 “Üstelik bütün kentlerinizde size diş temizliği,
her kentte ekmek kıtlığı verdim;
yine de bana dönmediniz” diyor Yahve.
7 “Hasada daha üç ay varken,
sizden yağmuru da esirgedim;
bir kentin üzerine yağmur yağdırdım,

öbür kentin üzerine yağdırmadım.
Bir tarlanın üzerine yağmur yağdı,
üzerine yağmur yağmayan tarla kurudu.
8 Böylece iki ya da üç kent su içmek için bir kentte sendeledi,
ve doymadılar;
yine de bana dönmediniz." diyor Yahve.
9 "Bahçelerinizde ve bağlarınızda sizi birçok kez samyeli ve küfle vurdum;
ve sürü halinde çekirgeler incir ağaçlarınızı ve zeytin ağaçlarınızı yedi;
yine de bana dönmediniz" diyor Yahve.
10 "Mısır'a yaptığım gibi aranıza veba gönderdim.
Gençlerinizi kılıçla öldürdüm,
ve atlarınızı alıp götürdüm.
Ordugâhınızın pis kokusunu burun deliklerinize doldurdum;
yine de bana dönmediniz." diyor Yahve.
11 "Tanrı Sodom ve Gomora'yı nasıl devirdiyse,
sizden bazılarınızı öyle devirdim,
ve ateşten çıkarılan yanmış bir odun gibiydiniz;
yine de bana dönmediniz" diyor Yahve.
12 "Bu yüzden size bunu yapacağım, ey İsrael;
mademki size bunu yapacağım,
Tanrın ile buluşmaya hazırlan, ey İsrael.
13 Çünkü işte, dağlara biçim veren, rüzgârı yaratan, insana ne düşündüğünü
bildiren,
sabah karanlığını yaratan ve yeryüzünün yüksek yerleri üzerine ayak
basan;
O'nun adı Ordular Tanrısı Yahve'dir."

5

1 Ey İsrael evi, sizin için ağıt olarak aldığım bu sözü dinleyin:
2 "İsrael'in el değmemiş kızı düştü;
bir daha kalkamayacak;
ülkesinde yıkılmış;
onu kaldıracak kimse yok."
3 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
"Bin kişi çıkan kentte yüz kişi kalacak,
ve yüz kişi çıkanın, İsrael evine on kişisi kalacak."
4 Çünkü Yahve İsrael evine şöyle diyor:
"Beni arayın, yaşayacaksınız;
5 ama Beytel'i aramayın,
Gilgal'e girmeyin,
ve Beerşeva'ya geçmeyin;
çünkü Gilgal mutlaka sürgüne gidecek,
ve Beytel bir hiç olacak.
6 Yahve'yi arayın, yaşayacaksınız;
yoksa Yosef'in evinde bir ateş çıkar,
ve onu yakıp yok eder ve Beytel'de onu söndürecek kimse olmaz.
7 Ey adaleti pelin otuna çevirenler,
ve doğruluğu yere atanlar!
8 Ülker ve Orion takımyıldızlarını yaratanı,
ve ölüm gölgesini sabaha çevireni,
ve gündüzü geceyle karartanı,

denizin sularını çağıranı,
ve onları yeryüzüne dökeni arayın; O'nun adı Yahve'dir,
9 Güçlüyü ansızın yıkar, ki kalenin üzerine yıkım gelir.
10 Kapıda azarlayandan nefret ederler,
ve doğrulukla konuşandan iğrenirler.
11 Bu yüzden, mademki yoksulu çiğneyip ondan buğday vergisi alıyorsunuz,
yontulmuş taştan evler yaptınız, ama onlarda oturmayacaksınız.
güzel bağlar diktiniz,
ama onların şarabını içmeyeceksiniz.
12 Çünkü suçlarınızın ne kadar çok olduğunu,
ve günahlarınızın ne kadar büyük olduğunu biliyorum;
ey doğru kişiyi ezenler,
rüşvet alanlar,
ve mahkemelerde yoksulu kovan sizler.
13 Bu nedenle akıllı kişi böyle zamanlarda sessiz kalır,
çünkü zaman kötüdür.
14 Kötülüğü değil, iyiliği arayın ki, yaşayasınız.
Ve böylece, söylediğiniz gibi,
Ordular Tanrısı Yahve sizinle birlikte olacaktır.
15 Kötülükten nefret edin,
ve iyiliği sevin ve mahkemelerde adaleti pekiştirin.
Belki Ordular Tanrısı Yahve, Yosef'in kalıntısına lütfeder."
16 Bu nedenle Ordular Tanrısı Efendi Yahve şöyle diyor:
"Bütün geniş yollarda ağıt yakılacak.
Bütün sokaklarda, 'Ah! Ah' diye inleyecekler!
Çiftçiyi yasa,
ve ağıt yakmada usta olanları da feryada çağıracaklar.
17 Bütün bağlarda ağıt yakılacak,
çünkü aranızdan geçeceğim." diyor Yahve.
18 "Yahve'nin gününü isteyenlerin vay haline!
Yahve'nin gününü neden özlüyorsunuz?
O karanlıktır,
ve ışık değil.
19 Nasıl bir adam aslandan kaçarken,
ayıyla karşılaşır;
ya da eve girip elini duvara dayar da yılan onu sokar.
20 Yahve'nin günü ışık değil, karanlık olmayacak mı?
Üstelik çok karanlık ve içinde hiç parıltı yok.
21 Bayramlarınızdan nefret ediyorum, onları hor görüyorum,
ve kutsal toplantılarınıza dayanamıyorum.
22 Evet, yakmalık sunularınızı ve ekmek sunularınızı bana sunsanız bile,
kabul etmeyeceğim;
ve besili hayvanlarınızdan esenlik sunularına bakmayacağım.
23 Benden ezgilerinizin gürültüsünü uzaklaştırın!
Arplarınızın müziğini dinlemeyeceğim.
24 Ama adalet ırmaklar gibi,
doğruluk da güçlü bir akarsu gibi aksın."
25 "Ey İsrael evi, çölde bana kırk yıl kurbanlar ve sunular mı getirdiniz?
26 Üstelik kralınızın çadırını, putlarınızın sandığını, kendiniz için yapmış
olduğunuz ilâhınızın yıldızını taşıdınız.

27 Bu yüzden sizi Damaskus'un ötesine sürgün edeceğim." diyor Yahve,
O'nun adı Ordular Tanrısı'dır.

6

1 Siyon'da kaygısız olanların,
ve Samariya Dağı'nda güvenlikte olanların,
ulusların başının ileri gelenlerinin,
İsrael evinin kendilerine geldiği o adamların vay haline!
2 Kalne'ye gidip görün.
Oradan büyük Hamat'a gidin.
Sonra Filistliler'in Gat'ına inin.
Onlar bu krallıklardan daha mı iyiler?
Sınırları sizin sınırınızdan daha mı büyük?
3 Kötü günü uzaklaştıranlar,
zorbalık kürsüsünü yaklaştıranlar,
4 fildişi yataklar üzerinde yatanlar,
ve sedirler üzerinde uzananlar,
ve sürüden kuzuları,
ve ahırın içinden buzağıları alıp yiyenler,
5 arpın tellerini tıngırdatanlar,
David gibi kendilerine müzik aletleri icat edenler,
6 kâselerde şarap içenler,
ve en iyi yağları sürünenler,
ama Yosef'in sıkıntısına üzülmeyen sizler vay halinize.
7 Bu yüzden şimdi sürgünlerin başında sürülecekler.
Ziyafet çekme ve uzanma sona erecek.
8 "Efendi Yahve kendi üzerine ant içti" diyor Ordular Tanrısı Yahve:
"Yakov'un gururundan nefret ediyorum,
ve kalelerinden tiksiniyorum.
Bu yüzden kenti ve içindeki her şeyi teslim edeceğim.
9 Eğer bir evde on kişi kalmışsa,
onlar da ölecekler."
10 "Bir adamın akrabası, onu yakan kişi, evden cesetleri çıkarmak için onu taşıdığında ve evin en iç tarafında olana, 'Yanında daha var mı?' diye sorduğunda ve o, 'Hayır' dediğinde; o zaman, 'Sus! Gerçekten de Yahve'nin adını anmamalıyız.' diyecek."
11 "Çünkü işte, Yahve buyuruyor, büyük ev ezilecek,
küçük ev de parçalanacak.
12 Atlar kayalıklar üzerinde koşar mı?
Orada öküzlerle çift süren var mı?
Ama siz adaleti zehire,
doğruluğun meyvesini de acılığa çevirdiniz.
13 Siz hiçe sevinenler,
'Kendi gücümüzle kendimize boynuz almadık mı?' diyen sizler.
14 Çünkü, işte, ben, İsrael evi, size karşı bir ulusu kaldıracağım."
diyor Ordular Tanrısı Yahve;
"Ve onlar Hamat'ın girişinden Arava Vadisi'ne kadar sizi ezecekler."

7

1 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, son sürgünün filiz vermesinin
başlangıcında çekirgeleri oluşturdu; ve işte, kralın hasadından sonraki son
sürgündü.
2 Onlar ülkenin otunu yemeyi bitirdiklerinde, ben, “Ey Efendi Yahve,
yalvarırım bağışla! Yakov nasıl dayanacak? Çünkü o küçüktür.” dedim.
3 Yahve bundan vazgeçti. “Bu olmayacak” diyor Yahve.

4 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, Efendi Yahve yargılamak için
ateşi çağırdı; ve ateş büyük derinliği kuruttu ve ülkeyi yutacaktı.
5 O zaman ben, “Ey Efendi Yahve, yalvarırım dur! Yakov nasıl dayanacak?
Çünkü o küçüktür.” dedim.
6 Yahve bundan vazgeçti. “Bu da olmayacak” diyor Efendi Yahve.

7 Böylece bana gösterdi: İşte, Efendi bir çekül ipiyle yapılmış bir duvarın
yanında duruyordu, elinde bir çekül ipi vardı.
8 Yahve bana, “Amos, ne görüyorsun?” dedi. “Bir çekül ipi” dedim.
O zaman Yahve, “İşte, halkım İsrael’in ortasına bir çekül ipi koyacağım”
dedi. “Bir daha yanlarından geçmeyeceğim.
9 İshak’ın yüksek yerleri ıssız kalacak, İsrael’in kutsal yerleri harap olacak;
ve ben Yarovam’ın evine karşı kılıçla çıkacağım.”
10 O zaman Beytel kâhini Amatsya, İsrael Kralı Yarovam’a haber gönderip,
“Amos İsrael evinin ortasında sana karşı düzen kurdu. Ülke onun bütün
sözlerini taşıyamaz.” dedi.
11 Çünkü Amos, 'Yarovoam kılıçla ölecek, İsrael kesinlikle kendi ülkesinden
sürülecek' diyor.” dedi.
12 Amatsya da Amos'a, “Ey Gören, git, Yahuda ülkesine kaç, orada ekmek
ye, orada peygamberlik et,
13 ama artık bir daha Beytel'de peygamberlik etme. Çünkü orası kralın
kutsal yeri ve kral evidir!” dedi.
14 Amos, Amatsya'ya, “Ben peygamber değildim, peygamber oğlu da
değildim, sığır çobanı ve incir ağacı çiftçisiydim;
15 ve Yahve beni sürünün ardından aldı ve Yahve bana, 'Git, halkım İsrael'e
peygamberlik et' dedi.
16 Şimdi Yahve'nin sözünü dinle: 'İsrael'e karşı peygamberlik etme, İshak'ın
evine karşı söz söyleme' diyorsun.
17 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: 'Senin karın kentte fahişe olacak, oğulların
ve kızların kılıçla düşecekler, ülken ölçü ipiyle bölünecek; sen de kirli bir ülkede
öleceksin ve İsrael kesinlikle ülkesinden sürülecektir.'”

8

1 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, bir sepet yaz meyvesi.
2 “Amos, ne görüyorsun?” dedi.
Ben de, “Bir sepet yaz meyvesi” dedim.
O zaman Yahve bana şöyle dedi,
“Halkım İsrael’in sonu geldi.
Bir daha onların yanından geçmeyeceğim.
3 O gün tapınağınızın ezgileri ağıta dönecek.” diyor Efendi Yahve.
“Cesetler çok olacak. Her yerde sessizce dışarı atılacaklar.
4 Dinleyin bunu, yoksulları yutmak,
ve ülkenin yoksullarını mahvetmek isteyen sizler,

5 şöyle diyorsunuz, ‘Ne zaman Yeni Ay geçecek de tahıl satacağız?
ve Şabat ne zaman geçecek ki, buğdayı pazara çıkaralım,
Efayı* küçültelim, şekeli† büyütelim, hileli terazilerle hileli işler yapalım
da,
6 yoksulları gümüşle,
ve muhtaçları bir çift çarıkla satın alalım,
ve süpürntüleri buğdayla birlikte satalım?'"
7 Yahve Yakov'un övüncü üzerine ant içti:
“Gerçekten onların işlerinden hiçbirini asla unutmayacağım.
8 Ülke bundan dolayı titremeyecek mi,
ve içinde oturan herkes yas tutmayacak mı?
Evet, ülke bütünüyle Irmak gibi yükselecek;
ve Mısır Irmağı gibi kabarıp yine inecek.
9 O gün öyle olacak ki” diyor Efendi Yahve,
“Öğleyin güneşi batıracağım,
ve güpegündüz yeryüzünü karartacağım.
10 Bayramlarınızı yasa,
ve bütün ezgilerinizi ağıta çevireceğim;
ve bütün bedenlerinize çul kuşandıracağım,
ve her başın saçını yolduracağım.
Onu biricik oğul için tutulan yas gibi,
ve sonunu acı bir gün gibi yapacağım.
11 İşte, günler geliyor” diyor Efendi Yahve,
“Ülkeye kıtlık göndereceğim;
ekmek kıtlığı değil,
ve suya susamışlık değil,
ancak Yahve'nin sözlerini duymak kıtlığı.
12 Denizden denize,
ve kuzeyden doğuya kadar dolaşacaklar;
Yahve'nin sözünü aramak için oradan oraya koşacaklar,
ve bulamayacaklar.
13 O gün el değmemiş güzel kızlar,
ve genç erkekler susuzluktan bayılacaklar.
14 Samariya günahı üzerine ant içenler,
'Ey Dan, senin ilâhının hayatı üzerine'
ve 'Beerşeva yolunun hayatı üzerine' diyenler
düşecek ve bir daha asla kalkamayacaklar.”

9

1 Efendi'nin sunağın yanında durduğunu gördüm; ve dedi, “Direklerin
başlarını vur da, eşikler sarsılsın. Hepsinin başı üzerine onları parçala.
Onların sonuncusunu kılıçla öldüreceğim. Hiçbiri kaçmayacak. Hiçbiri kaçıp
kurtulmayacak.
2 Şeol'u* kazsalar bile, elim onları oradan alacak; göklere çıksalar bile,
onları oradan indireceğim.
3 Karmel'in tepesinde saklansalar bile, onları oradan arayıp çıkaracağım;
denizin dibinde saklansalar gözümden uzak olsalar bile, orada yılana
buyuracağım, onları sokacak.

* **8:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **8:5** Normal bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **9:2** Şeol ölüler diyarıdır.

4 Düşmanlarının önünde sürgün gitseler bile, orada kılıca buyuracağım,
onları öldürecek. Onların üzerine iyilik için değil, kötülük için gözlerimi
dikeceğim.
5 Çünkü Efendi, Ordular Yahvesi, yere dokunan O'dur, yer erir ve içinde
oturanların hepsi yas tutacak; ve yer tümüyle Irmak gibi yükselecek ve Mısır
Irmağı gibi yine batacak.
6 Göklerde odalarını yapan, kubbesini yeryüzüne kuran, denizin sularını
çağıran ve onları yeryüzüne döken O'dur. Adı Yahve'dir.
7 Ey İsrael'in çocukları, siz bana Etiyopya'nın çocukları gibi değil misiniz?"
diyor Yahve. "İsrael'i Mısır diyarından, Filistliler'i Kaftor'dan, Suriyeliler'i
Kir'den ben çıkarmadım mı?
8 İşte, Efendi Yahve'nin gözleri günahkâr krallığın üzerindedir. Onu
yeryüzünden yok edeceğim, ancak Yakov'un evini tümüyle yok
etmeyeceğim." diyor Yahve
9 "Çünkü işte, ben buyuracağım ve İsrael evini bütün uluslar arasında
kalburda elenen buğday gibi eleyeceğim, en ufak bir tane bile yere
düşmeyecek.
10 Halkımın bütün günahkârları, 'Kötülük bize yetişmez, bize rastlamaz'
diyenler kılıçla ölecekler.
11 O gün yıkılmış olan David'in çardağını yeniden kaldıracağım, onun
gediklerini kapatacağım, yıkıntılarını yeniden bina edeceğim, eski günlerdeki
gibi yeniden yapacağım.
12 Öyle ki, Edom'un geri kalanını ve adımla çağırılan bütün ulusları mülk
edinsinler." diyor bunu yapan Yahve.
13 "İşte, günler geliyor" diyor Yahve,
"Çift süren orakçıya, üzüm ezen tohum ekene erişecek;
ve dağlar tatlı şarap damlatacak, tepelerden akacak.
14 Halkım İsrael'i sürgünden geri getireceğim;
ve yıkılmış kentleri yeniden kuracaklar, onlarda oturacaklar;
ve bağlar dikecekler, onların şaraplarını içecekler.
Bahçeler de yapacaklar,
ve onların meyvesini yiyecekler.
15 Onları kendi ülkelerine dikeceğim,
Ve kendilerine verdiğim topraklardan bir daha sökülmeyecekler."
diyor senin Tanrın Yahve.

OVADYA

1 Ovadya'nın görümü. Efendi* Yahve† Edom hakkında şöyle diyor.
Yahve'den haber aldık ve ulusların arasına bir elçi gönderildi, “Kalkın, ona
karşı savaş için kalkalım” dedi.
2 “İşte‡ , seni uluslar arasında küçük düşürdüm. Çok hor görülmektesin.
3 Ey sen, kaya yarıklarında oturan, evi yüksek olan, kendi yüreğinin gururu
seni aldattı, yüreğinde, 'Kim beni yere indirecek?' diyorsun.
4 Kartal gibi yükseklere çıksan da, yuvanı yıldızların arasına koysan da, seni
oradan indireceğim.” diyor Yahve.
5 “Eğer hırsızlar sana gelselerdi, gece haydutlar gelselerdi, yalnızca yetecek
kadar çalmazlar mı? Üzüm toplayıcıları sana gelselerdi, bir kaç salkım üzüm
bırakmazlar mıydı? Ah, seni ne felaket bekliyor.
6 Esav nasıl yağmalanacak! Gizli hazineleri nasıl aranacak!
7 Anlaşmış olduğun bütün adamlar seni sınırına kadar sürdüler. Seninle
barış içinde olan adamlar seni aldattı ve seni yendiler. Ekmeğini yiyen
dostlar sana tuzak kuruyorlar. Onda anlayış yok.”
8 “O gün” diyor Yahve, “Ben Edom'dan bilge adamları, Esav'ın dağından
anlayışı yok etmeyecek miyim?
9 Ey Teman, yiğitlerin öyle bir dehşete düşecek ki, Esav'ın dağındaki herkes
kıyımla kesilip atılacak.
10 Kardeşin Yakov'a yapılan zorbalık yüzünden seni utanç kaplayacak ve
sonsuza dek kesilip atılacaksın.
11 Öte tarafta dikildiğin gün, yabancıların onun malını alıp götürdüğü,
yabancıların kapılarına girip Yeruşalem için kura çektiği gün, sen de onlardan
biri oldun.
12 Ama kardeşinin felaket gününde onu küçümseme, ve Yahuda'nın
çocuklarının yıkım gününde üzerlerine sevinme. Sıkıntı gününde kibirle
konuşma.
13 Felaketleri gününde halkımın kapısından girme. Onların felaket gününde
onların sıkıntısını küçümseme ve onların felaket gününde onların malını
kapma.
14 Onun kaçıp kurtulanlarını kesip atmak için yol ağzında durma. Sıkıntılı
günde onun kalanlarını teslim etme.
15 Çünkü Yahve'nin günü bütün uluslar için yakındır. Sen ne yaptıysan sana
da öyle yapılacaktır. Yaptıkların kendi başına dönecek.
16 Çünkü siz kutsal dağımın üzerinde nasıl içtinizse, bütün uluslar da
durmadan öyle içecek. Evet, içip yutacaklar ve sanki hiç olmamış gibi
olacaklar.
17 Ama Siyon Dağı'nda kaçıp kurtulanlar olacak ve orası kutsal olacak.
Yakov'un soyu kendi mülklerini mülk edinecek.
18 Yakov'un evi ateş, Yosef'in evi alev, Esav'ın evi de anız olacak. Onları
yakacaklar ve onları yiyip bitirecekler. Esav'ın evinden kalan olmayacak.”
Gerçekten de Yahve söyledi.

---

* **1:1** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır. † **1:1** “Yahve” Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:2** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

19 Güneyliler Esav'ın dağını, ovadakiler Filistliler'i mülk edinecekler.
Efraim kırını ve Samariya kırını mülk edinecekler. Benyamin Gilad'ı mülk
edinecek.
20 Kenanlılar arasında bulunan bu İsrael'in çocukları ordusunun sürgünleri
Sarefat'a kadar mülk edinecekler; Sefarad'da bulunan Yeruşalem sürgünleri
ise Negev kentlerini mülk edinecekler.
21 Kurtarıcılar Esav'ın dağlarını yargılamak için Siyon Dağı'na çıkacaklar ve
krallık Yahve'nin olacak.

YONA

1 Ve Yahve'nin* şu sözü Amittay oğlu Yona'ya geldi:
2 "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve ona karşı duyur; çünkü onların
kötülükleri önüme kadar çıktı."
3 Ama Yona, Yahve'nin önünden Tarşiş'e kaçmak için kalktı. Yafa'ya indi ve
Tarşiş'e giden bir gemi buldu; ücretini ödedi ve Yahve'nin önünden uzağa,
Tarşiş'e onlarla birlikte gitmek için gemiye bindi.
4 Ama Yahve denizin üzerine büyük bir rüzgâr gönderdi ve denizde öyle
şiddetli bir fırtına oldu ki, gemi parçalanacaktı.
5 O zaman gemiciler korktular ve her adam kendi ilâhına feryat etti.
Gemiyi hafifletmek için gemideki yükü denize attılar. Ama Yona geminin en
iç kısmına inmişti, yatmış ve derin uykuya dalmıştı.
6 Gemi kaptanı yanına gelip, "Neyin var senin, ey uyuyan adam? Kalk,
Tanrın'a† feryat et! Belki senin Tanrın‡ bizi fark eder de yok olmayız." dedi.
7 Hepsi birbirlerine, "Hadi, kura çekelim, başımıza gelen bu belanın
sorumlusunu bilelim" dediler. Kura çektiler ve kura Yona'ya çıktı.
8 Sonra ona, "Lütfen söyle, başımıza gelen bu bela kimin yüzünden? Sen ne
iş yaparsın? Nereden geliyorsun? Ülken neresi? Hangi halktansın?" diye
sordular.
9 Onlara, "Ben İbrani'yim, denizi ve karayı yaratan göğün Tanrısı§
Yahve'den korkarım" dedi.
10 Adamlar çok korktular ve ona, "Ne yaptın?" dediler. Çünkü adamlar
onun Yahve'nin önünden kaçmakta olduğunu biliyorlardı, çünkü onlara
söylemişti.
11 O zaman ona, "Deniz bize karşı yatışsın diye sana ne yapalım?" dediler.
Çünkü deniz gittikçe daha çok fırtınalı oluyordu.
12 Onlara, "Beni kaldırın, denize atın" dedi. "O zaman deniz size karşı
yatışır; çünkü biliyorum ki, benim yüzümden bu büyük fırtına sizin
üzerinizdedir."
13 Yine de adamlar kendilerini karaya geri döndürmek için sıkı kürek
çektiler; ama yapamadılar, çünkü deniz onlara karşı gittikçe daha çok fırtınalı
oluyordu.
14 Bu yüzden Yahve'ye feryat edip, "Sana yalvarıyoruz, ey Yahve, sana
yalvarıyoruz, bu adamın canından dolayı ölmeyelim, suçsuz kanı üzerimize
yükleme; çünkü sen, ey Yahve, hoşnut olduğun gibi öyle yaptın" dediler.
15 Bunun üzerine Yona'yı tutup denize attılar; denizin hiddeti dindi.
16 O zaman adamlar Yahve'den çok korktular; ve Yahve'ye kurban kestiler
ve adaklar adadılar.
17 Yahve, Yona'yı yutmak için büyük bir balık hazırladı. Yona üç gün üç
gece bu balığın karnında kaldı.

2

1 O zaman Yona, balığın karnından Tanrısı Yahve'ye dua etti.
2 Ve dedi:
"Sıkıntımın içinden Yahve'yi çağırdım.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** veya ilahlar ‡ **1:6** veya ilahlar § **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Bana yanıt verdi.
Şeol'ün* karnından haykırdım.
Sen benim sesimi duydun.
3 Çünkü beni derinliklere,
denizlerin yüreğine attın.
Seller çevremi sardı.
Bütün dalgaların ve dev dalgaların üzerimden geçti.
4 'Senin gözünden kovuldum,
ama yine de kutsal tapınağına bakacağım' dedim.
5 Sular beni canıma kadar kuşattı.
Derinlik çevremi sardı.
Yosunlar başıma dolandı.
6 Dağların diplerine indim.
Yeryüzü bana sonsuza dek yasaklandı;
ama sen hayatımı çukurdan çıkardın, ey Tanrım Yahve."
7 "Canım içimde bayıldığında, Yahve'yi hatırladım.
Duam sana, kutsal tapınağına ulaştı.
8 Boş putlara bakanlar kendi merhametlerini terk ederler.
9 Ama ben sana şükran sesiyle kurban sunacağım.
Adamış olduğumu ödeyeceğim.
Kurtuluş Yahve'ye aittir."
10 O zaman Yahve balığa konuştu ve balık Yona'yı kuru toprağa kustu.

3

1 Yahve'nin sözü ikinci kez Yona'ya geldi ve dedi:
2 "Kalk, o büyük kent Ninova'ya git ve sana vereceğim sözü orada duyur."
3 Bunun üzerine Yona kalkıp, Yahve'nin sözü uyarınca Ninova'ya gitti.
Ninova çok büyük bir kentti, içinden geçmek üç günlük bir yoldu.
4 Yona bir günlük yolculukla kente girmeye başladı ve haykırıp, "Kırk gün içinde Ninova yıkılacak!" dedi.
5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı; oruç ilan ettiler ve büyüğünden küçüğüne kadar çula sarındılar.
6 Bu haber Ninova Kralı'na ulaştı; tahtından kalktı, kaftanını çıkardı, çula sarındı ve küle oturdu.
7 Kral ve ileri gelenlerinin buyruğuyla Ninova'da bir bildiri yayınladı ve şöyle dedi: "Ne insan ne de hayvan, ne sığır ne de koyun hiçbir şey tatmasın; ne otlasınlar, ne de su içsinler.
8 Ancak hem insan hem de hayvan, çul sarınıp Tanrı'ya güçlü bir şekilde feryat etsinler. Evet, herkes kötü yolundan ve ellerindeki zorbalıktan dönsün.
9 Kim bilir? Belki Tanrı döner ve vazgeçer, kızgın öfkesinden döner de, mahvolmayız."
10 Tanrı onların işlerini, kötü yollarından dönmüş olduklarını gördü. Tanrı onlara yapacağını söylediği felaketten vazgeçti ve onu yapmadı.

4

1 Ama bu Yona'nın çok hoşuna gitmedi ve öfkelendi.
2 Yahve'ye dua edip şöyle dedi: "Ah, ey Yahve, ben daha kendi ülkemdeyken bunu söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmak için acele ettim. Çünkü

* **2:2** Şeol ölüler diyarıdır.

senin lütufkâr ve merhametli, geç öfkelenen, sevgi dolu iyiliği bol ve kötülük
yapmaktan vazgeçen bir Tanrı olduğunu biliyordum.
3 Bu yüzden şimdi, ey Yahve, yalvarırım hayatımı benden al, çünkü benim
için ölmek yaşamaktan daha iyidir."
4 Yahve, "Öfkelenmen doğru mu?" dedi.
5 Yona kentten çıktı ve kentin doğu tarafında oturdu. Orada kendine bir
çardak yaptı ve kentin başına ne geleceğini görmek için gölgede oturdu.
6 Yahve Tanrı bir asma hazırladı ve onu Yona'nın üzerine çıkardı, ta ki,
başının üzerinde bir gölge olsun ve onu sıkıntısından kurtarsın. Böylece Yona
asma yüzünden çok sevindi.
7 Ama Tanrı ertesi gün şafak vakti bir kurt hazırladı ve asmayı çiğnedi, o da
kurudu.
8 Güneş doğduğunda, Tanrı sıcak bir doğu rüzgârı hazırladı; ve güneş
Yona'nın başına vurdu, öyle ki bayıldı ve kendisi için ölmeyi diledi.
"Yaşamaktansa ölmek benim için daha iyidir" dedi.
9 Tanrı Yona'ya, "Asma yüzünden öfkelenmen doğru mu?" dedi. "Ölüme
kadar öfkelenmekte haklıyım" dedi.
10 Yahve, "Sen emek vermediğin ve büyütmediğin asmayı düşünüyorsun; o
ki, bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu.
11 Ya ben içinde sağını solunu ayırt edemeyen yüz yirmi binden fazla
insanın bulunduğu, çok hayvanın da olduğu o büyük kent Ninova'yı
düşünmeyeyim mi?"

MİKA

1 Yahve'nin* Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya günlerinde Moraşet'li
Mika'ya gelen sözü, Samariya ve Yeruşalem hakkında gördü.
2 Dinleyin, ey halklar, hepiniz!
Ey yeryüzü ve içindekilerin hepsi, dinleyin.
Efendi† Yahve, Efendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık etsin.
3 Çünkü işte,‡ Yahve yerinden çıkıyor,
ve inip yeryüzünün yüksek yerlerine basacak.
4 Dağlar O'nun altında eriyor,
ve vadiler ateşin önündeki balmumu gibi,
dik yerden dökülen sular gibi yarılıyor.
5 "Bütün bunlar Yakov'un itaatsizliği,
ve İsrael evinin günahları yüzündendir.
Yakov'un itaatsizliği nedir?
Samariya değil mi?
Yahuda'nın yüksek yerleri nelerdir?
Yeruşalem değil mi?
6 Bu yüzden Samariya'yı tarlanın taş yığını,
bağ dikme yerleri gibi yapacağım;
ve onun taşlarını vadiye dökeceğim,
ve temellerini açığa çıkaracağım.
7 Bütün putları parça parça edilecek,
onun bütün tapınak armağanları ateşte yakılacak,
ve onun bütün suretlerini yok edeceğim;
çünkü onları fahişe ücretiyle topladı,
ve fahişe ücretine geri dönecekler."
8 Bundan ötürü ağıt yakıp dövüneceğim.
Soyunmuş ve çıplak olarak gideceğim.
Çakallar gibi uluyacağım,
ve devekuşları gibi yas tutacağım.
9 Çünkü onun yaraları şifa bulmaz;
çünkü Yahuda'ya kadar geldi.
Halkımın kapısına,
Yeruşalem'e kadar ulaşıyor.
10 Gat'ta söylemeyin bunu.
Hiç ağlamayın.
Kendimi Beyt Ofra'da§ toz içinde yuvarladım.
11 Ey sen, çıplaklık ve utanç içinde, Şafir'de oturan, geç git.
Zaanan'da oturan çıkmıyor.
Beyt Ezel'in ağıtı sizden korumasını alacak.
12 Çünkü Marot'ta oturan malını kaygıyla bekliyor,
çünkü Yahve'den kötülük Yeruşalem kapısına indi.
13 Lakiş'te oturan, hızlı atını arabaya koş.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **1:3** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:10** Beyt Ofra, tam anlamıyla "Toz Evi" anlamına gelir.

O, Siyon kızı için günahın başlangıcı oldu;
çünkü İsrael'in suçları sende bulundu.
14 Bu yüzden Moreşet Gat'a veda hediyesi vereceksin.
Akziv evleri İsrael kralları için aldatıcı bir şey olacak.
15 Ey Mareşah sakinleri, sizi ele geçirecek olanı üzerinize getireceğim.
İsrael'in görkemi Adullam'a gelecek.
16 Başlarınızı tıraş edin,
ve sevincinizin çocukları için saçlarınızı yolun.
Kel saçlarınızı akbaba gibi genişletin,
çünkü onlar senin yanından sürüldüler!

2

1 Kötülük tasarlayan,
ve yataklarında kötülük yapanların vay haline!
Sabahın ilk ışıklarıyla bunu yaparlar,
çünkü onların elinden gelir.
2 Tarlalara göz dikiyorlar ve onları ellerinden alıyorlar,
evlere de göz dikiyorlar, onları da ellerinden alıyorlar.
Bir adamı ve evini,
bir adamı ve mirasını sıkıştırıyorlar.
3 Bu nedenle Yahve şöyle diyor:
"İşte, bu halka karşı bir felaket tasarlıyorum;
ondan boyunlarınızı kaldırmayacaksınız,
ve kibirle yürümeyeceksiniz,
Çünkü bu kötü bir zamandır.
4 O gün size karşı bir benzetme söyleyecekler,
ve hüzünlü bir ağıtla ağıt yakacaklar,
'Tümüyle mahvolduk!
Halkımın mülkü paylaşıldı.
Gerçekten onu benden alıyor ve tarlalarımızı hainlere veriyor!'
diyecekler."
5 Bu nedenle, Yahve'nin topluluğunda ülkeyi kura ile bölen kimse olmayacak.
6 "Peygamberlik etmeyin!"—peygamberlik ediyorlar—
"Bu şeyler hakkında peygamberlik etmeyin.
Utanç bize erişmeyecek."
7 Ey Yakov evi denilen sen,
"Yahve'nin Ruhu öfkelendi mi?
Bunlar onun yaptıkları mı?
Sözlerim kusursuz yürüyene iyilik etmiyor mu?"
8 Ama son zamanlarda halkım düşman olarak ayaklandı.
Savaştan dönüp kaygısızca geçenlerin kaftanını ve giysilerini
soyuyorsunuz.
9 Halkımın kadınlarını güzel evlerinden kovuyorsunuz;
onların küçük çocuklarından sonsuza dek kutsamamı alıyorsunuz.
10 Kalkın ve gidin!
Çünkü burası sizin dinlenme yeriniz değil,
çünkü kirlilik yüzünden mahvolacak,
ağır bir yıkımla.
11 Eğer bir adam hile ruhu ile yürüyüp yalan söylerse,
"Ben sana şarap ve içki hakkında peygamberlik edeyim" derse,

o bu halkın peygamberi olacaktır.
12 Ey Yakov, hepinizi mutlaka toplayacağım.
İsrael'in arta kalanını mutlaka toplayacağım.
Onları Bostra koyunları gibi,
otlaklarının ortasındaki bir sürü gibi bir araya getireceğim.
İnsanlarla kaynaşacaklar.
13 Yolu açan önlerinden çıkıyor.
Onlar kapıyı delip çıkıyorlar.
Yahve başlarında olarak,
kralları önlerinden geçiyor.

3

1 Şöyle dedim,
"Ey Yakov önderleri,
İsrael evinin yöneticileri, lütfen dinleyin:
Adaleti bilmek size düşmez mi?
2 İyilikten nefret eden,
kötülüğü seven,
derilerini ve etlerini kemiklerinden sıyıran sizler,
3 halkımın etini yiyen,
ve derilerini sıyıran,
ve kemiklerini kıran,
ve tencere içinmiş gibi,
ve kazanda olan et gibi onları doğrayan sizlersiniz.
4 O zaman Yahve'ye feryat edecekler,
ama onlara yanıt vermeyecek.
Evet, o zaman yüzünü onlardan gizleyecek,
çünkü işlerini kötü yaptılar."
5 Halkımı saptıran peygamberler hakkında Yahve şöyle diyor: Dişlerini doyuranlara gelince, "Esenlik!" diye bağırırlar ve kim onlara boğazları için vermezse, ona karşı savaş açarlar:
6 Bu yüzden görümsüz gece üzerinizdedir,
ve falcılık yapmayasınız diye size karanlık olacak;
ve peygamberlerin üzerine güneş batacak,
ve gün üzerlerine kararacak.
7 Görenler hayal kırıklığına uğrayacak,
ve falcılar şaşkına dönecek.
Evet, hepsi dudaklarını örtecek,
Çünkü Tanrı'dan* bir yanıt yok."
8 Ama ben, Yakov'a itaatsizliğini,
ve İsrael'e günahını bildirmek için
Yahve'nin Ruhu ile güç,
ve yargı ve kudret ile doluyum.
9 Ey Yakov evinin önderleri,
ve İsrael evinin yöneticileri,
adaletten nefret eden,
ve her türlü tarafsızlığı bozan,
10 Siyon'u kanla,

* **3:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

ve Yeruşalem'i haksızlıkla kuran sizler,
lütfen bunu dinleyin.
11 Onun liderleri rüşvetle yargılıyor,
ve kâhinleri ücretle öğretiyor,
ve onun peygamberleri parayla fal bakıyorlar;
bununla birlikte Yahve'ye yaslanıp şöyle diyorlar,
"Yahve aramızda değil mi?
Başımıza felaket gelmeyecek."
12 Bundan ötürü Siyon senin yüzünden tarla gibi sürülecek,
ve Yeruşalem moloz yığınına,
tapınağın dağı da ormandaki yüksek yerler gibi olacak.

4

1 Ama son günlerde, Yahve'nin Tapınağı'nın dağı dağların tepesinde
pekiştirilecek,
ve tepelerden yukarı yükselecek,
ve halklar ona akın edecek.
2 Birçok ulus gidip,
"Hadi, Yahve'nin Dağı'na,
ve Yakov'un Tanrısı'nın evine çıkalım" diyecek.
O bize kendi yollarını öğretecek,
ve biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz.
Çünkü yasa Siyon'dan,
Yahve'nin sözü Yeruşalem'den çıkacak.
3 Çok halklar arasında yargıçlık edecek,
ve uzaktaki güçlü uluslar hakkında karar verecek.
Kılıçlarını saban demirleri,
ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
artık savaş eğitimi yapmayacaklar.
4 Ama herkes kendi asmasının, kendi incir ağacının altında oturacak. Kimse
onları korkutmayacak, Çünkü Ordular Yahvesi'nin ağzı söyledi.
5 Gerçekten bütün uluslar kendi ilâhlarının adıyla yürüyorlar,
Ama biz daima Tanrımız Yahve'nin adıyla yürüyeceğiz.
6 Yahve şöyle diyor,
"O gün, topalı toplayacağım,
ve sürülmüş olanı,
ve ezmiş olduğumu bir araya getireceğim.
7 Topalı bir kalıntı,
ve uzaklara atılmış olanı güçlü bir ulus yapacağım;
ve Yahve bundan böyle sonsuza dek Siyon Dağı'nda onların üzerinde
hüküm sürecek."
8 Sen, ey sürünün kulesi, Siyon kızının doruğu,
sana gelecek.
Evet, eski hâkimiyet,
Yeruşalem kızının krallığı gelecek.
9 Şimdi neden yüksek sesle bağırıyorsun?
Sende kral yok mu?
Senin öğütçün yok mu oldu da,
doğuran kadın gibi seni ağrılar tuttu?
10 Siyon kızı, ağrı çek, doğuran kadın gibi ağrı çek.
Çünkü şimdi kentten çıkacaksın,

ve kırda oturacaksın,
ve Babil'e kadar varacaksın.
Orada kurtarılacaksın.
Orada Yahve seni düşmanlarının elinden kurtaracak.
11 Şimdi sana karşı birçok ulus toplandı,
"O kirlensin,
ve gözlerimiz Siyon'u zevkle izlesin" diyorlar.
12 Ama Yahve'nin düşüncelerini bilmiyorlar,
O'nun tasarısını da anlamıyorlar.
Çünkü onları harman yerine demetler gibi topladı.
13 Kalk, harman döv, ey Siyon kızı,
çünkü boynuzunu demir yapacağım,
ve toynaklarını tunç yapacağım.
Birçok halkı ezeceksin.
Onların kazançlarını Yahve'ye,
ve mallarını da bütün yeryüzünün Efendisi'ne adayacağım.

5

1 Şimdi sen, ey ordular kızı,
ordu halinde toplanacaksın.
O, bize karşı kuşatma kurdu.
İsrael yargıcının yanağına değnekle vuracaklar.
2 Ama sen, Yahuda boyları arasında küçük olan Beytlehem Efrata,
İsrael'de hükümdar olacak kişi bana senden çıkacak;
onun çıkışları eskiden, kadim zamanlardandır.
3 Bu yüzden, doğum sancısı çeken kadın doğurana dek onları terk edecek.
O zaman kardeşlerinin geri kalanı İsrael'in çocuklarına dönecek.
4 Ayağa kalkacak ve Tanrısı Yahve'nin gücüyle,
Tanrısı Yahve'nin adının görkemiyle sürüsünü güdecek.
Onlar yaşayacaklar, çünkü o zaman yeryüzünün sonlarına kadar o büyük olacak.
5 Aşur ülkemize saldırdığında,
ve kalelerimize doğru ilerlediğinde,
o zaman ona karşı yedi çoban,
ve sekiz halk önderi dikeceğiz.
6 Kılıçla Aşur ülkesinde,
onun kapılarında Nimrod ülkesinde hüküm sürecekler.
Ülkemize saldırdığında ve sınırlarımızdan içeri girdiğinde,
bizi Aşur'dan o adam kurtaracak.
7 Yakov'un arta kalanı, birçok halkın arasında,
Yahve'nin çiği gibi,
insanı da insanoğullarını da beklemeyen
otların üzerine düşen sağanak yağmurlar gibi olacak.
8 Yakov'un arta kalanı, uluslar arasında,
birçok halkın ortasında,
orman hayvanları arasında aslan gibi,
koyun sürüleri arasında genç aslan gibi olacak.
Eğer o geçerse çiğneyip parçalayacak,
ve kurtaracak kimse olmayacak.
9 Elin hasımlarının üzerine kalksın,
ve bütün düşmanların kesilip atılsın.

10 Yahve şöyle diyor, “O gün öyle olacak ki,
senden atlarını söküp atacağım,
ve senin savaş arabalarını yok edeceğim.
11 Ülkenin kentlerini söküp atacağım,
senin bütün kalelerini yıkacağım.
12 Büyücülüğü elinden yok edeceğim.
Falcıların olmayacak.
13 Aranızdan oyma suretlerinizi ve dikili taşlarını söküp atacağım;
ve artık kendi ellerinin işine tapmayacaksın.
14 Senden Aşera direklerini söküp atacağım;
ve senin kentlerini harap edeceğim.
15 Söz dinlemeyen uluslardan öfke
ve gazapla öç alacağım.”

6

1 Şimdi Yahve'nin ne dediğini dinleyin:
“Kalk, davanı dağların önünde savun,
ve tepeler senin söyleyeceklerini duysun.
2 Ey dağlar, yeryüzünün sağlam temelleri,
Yahve'nin davasını dinleyin;
çünkü Yahve'nin halkına karşı davası var,
ve İsrael'le çekişecek.
3 Ey halkım, sana ne yaptım?
Sana nasıl yük oldum?
Bana yanıt ver!
4 Çünkü seni Mısır diyarından ben çıkardım,
ve seni kölelik evinden kurtardım.
Önünden Moşe'yi, Aron'u ve Miryam'ı gönderdim.
5 Ey halkım, Yahve'nin doğru işlerini bilesin diye,
şimdi Moav Kralı Balak'ın ne öğütlediğini,
ve Beor oğlu Balam'ın Şittim'den Gilgal'a kadar
ona ne yanıt verdiğini hatırla.”
6 Yahve'nin önüne nasıl çıkacağım,
ve yüce Tanrı'nın önünde nasıl eğileceğim?
O'nun önüne yakmalık sunularla mı,
bir yıllık buzağılarla mı çıkayım?
7 Yahve binlerce koçtan hoşnut olur mu?
On binlerce ırmak dolusu yağdan?
İlk doğanımı itaatsizliğim için,
canımın günahı için bedenimin ürününü mü vereyim?
8 Ey insan, O sana iyi olanı gösterdi.
Adil davranmandan, merhameti sevmenden ve Tanrın'la
alçakgönüllülükle yürümenden başka
Yahve senden ne ister?
9 Yahve'nin sesi kente sesleniyor,
ve bilgelik senin adından korkuyor,
“Değneği,
ve onu tayin edeni dinleyin.
10 Kötülük hazineleri,

ve lanetli eksik efa* hâlâ kötü insanın evinde mi?
11 Hileli terazilere,
hileli ağırlık torbalarına göz yumar mıyım?
12 Onun zenginleri zorbalıkla doludur,
onda oturanlar yalan söyler,
ve dilleri sözlerinde aldatıcıdır.
13 Bu yüzden seni de ağır bir yarayla vurdum.
Günahların yüzünden seni perişan ettim.
14 Yiyeceksin, ama doymayacaksın.
Açlığın içinde olacak.
Biriktireceksin, ama tutamayacaksın.
Biriktirdiğini de kılıca teslim edeceğim.
15 Ekeceksin, ama biçmeyeceksin.
Zeytinleri basacaksın, ama üzerine yağ sürünmeyeceksin;
ve üzümleri sıkacaksın, ama şarabı içmeyeceksin.
16 Çünkü Omri'nin kuralları,
ve Ahav'ın evinin bütün işleri tutuluyor.
Seni yıkıma uğratayım,
senin sakinlerine de ıslık çalsınlar diye
onların öğütlerinde yürüyorsunuz.
Halkımın utancını taşıyacaksınız."

7

1 Vay halime benim!
Gerçekten, ben yaz meyvelerini toplayan biri gibiyim, bağ bozumunun artakalanı gibi.
Yemek için bir salkım üzüm yok.
Canım turfanda incir arzuluyor.
2 Tanrısal adam yeryüzünden yok oldu,
ve insanlar arasında doğru kimse kalmadı.
Hepsi kan için pusuda bekliyor,
her adam kardeşini ağ ile avlıyor.
3 Elleri kötülük yapmak için gayretlidir.
Yönetici ve hâkim rüşvet istiyor.
Güçlü adam canının kötü arzusunu zorla kabul ettiriyor.
Böylece birlikte düzen kuruyorlar.
4 Onların en iyileri çalı gibidir.
En doğruları dikenli çitten daha kötüdür.
Senin bekçilerinin günü,
ziyaret günün geldi;
Şimdi onlar için şaşkınlık zamanıdır.
5 Komşuna güvenme.
Güvenini bir dosta bağlama.
Koynunda yatan kadından, ağzının sözlerine dikkat et!
6 Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor,
kız annesine karşı, gelin kaynanasına karşı çıkıyor;
bir adamın düşmanları kendi evinin adamlarıdır.
7 Ama ben Yahve'ye bakacağım.
Kurtuluşumun Tanrısı'nı bekleyeceğim.
Tanrım beni duyacak.

* **6:10** Bir efa, bir hacim ölçüsüdür (yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'ü) ve kısa bir efa, müşterileri aldatmak amacıyla tam bir efadan daha küçük yapılır.

8 Ey düşmanım, bana karşı sevinme. Ben düşersem kalkarım.
Karanlıkta otururs am, Yahve bana ışık olur.
9 Davamı savunana,
ve benim için yargılayana dek
Yahve'nin öfkesine katlanacağım,
çünkü O'na karşı günah işledim.
O beni ışığa çıkaracak.
O'nun doğruluğunu göreceğim.
10 O zaman düşmanım görecek ve bana,
"Tanrın Yahve nerede?" diyen onu utanç kaplayacak.
Gözlerim onu görecek.
Şimdi o, sokakların çamuru gibi çiğnenecek.
11 Duvarlarını bina etme günü!
O gün, sınırını genişletecek.
12 O gün Aşur'dan ve Mısır kentlerinden,
Mısır'dan Irmak'a,
Denizden denize,
ve dağdan dağa kadar sana gelecekler.
13 Yine de, içinde oturanlar yüzünden,
Yaptıklarının ürünü yüzünden ülke ıssız kalacak.
14 Halkını kendi değneğinle,
kendi başlarına ormanda oturan mirasının sürüsünü güt.
Eski günlerde olduğu gibi,
başan ve Gilad'da verimli otlakların ortasında otlasınlar.
15 "Mısır diyarından çıktığın günlerde olduğu gibi,
onlara şaşılacak şeyler göstereceğim."
16 Uluslar görüp bütün zorbalıklarından utanacaklar.
Ellerini ağızlarına koyacaklar.
Kulakları sağır olacak.
17 Yılan gibi toprak yalayacaklar.
Yerin sürüngenleri gibi, inlerinden titreyerek çıkacaklar.
Tanrımız Yahve'ye korkuyla gelecekler,
ve senden ötürü korkacaklar.
18 Suçları bağışlayan, mirasının kalanının itaatsizliğinin üzerinden geçen
senin gibi Tanrı kimdir?
Sonsuza dek öfkesini tutmaz,
çünkü sevgi dolu iyilikten hoşlanır.
19 Yine bize acıyacak.
Suçlarımızı ayaklar altına alacak.
Onların bütün günahlarını denizin derinliklerine atacaksın.
20 Eski günlerden beri atalarımıza ant içtiğin gibi,
Yakov'a sadakat,
Avraham'a da merhamet göstereceksin.

NAHUM

1 Ninova hakkında bir vahiy. Elkoşlu Nahum'un görümü kitabı.
2 Yahve* kıskanç bir Tanrı'dır† ve öç alır. Yahve öç alır ve gazapla doludur.
Yahve hasımlarından öç alır ve düşmanlarına karşı gazabını sürdürür.
3 Yahve öfkelenmekte yavaştır ve kuvvette büyüktür ve suçluyu asla cezasız
bırakmaz. Yahve'nin yolu kasırgada ve fırtınadadır ve bulutlar O'nun
ayaklarının tozudur.
4 Denizi azarlar ve kurutur ve bütün ırmakları kurutur. Başan ve Karmel
solar. Lübnan'ın çiçeği solar.
5 Dağlar O'nun önünde sarsılır ve tepeler erir. Yeryüzü, evet, dünya ve
içinde oturanların hepsi O'nun önünde titrer.
6 O'nun öfkesinin önünde kim durabilir? Öfkesinin şiddetine kim
dayanabilir? Gazabı ateş gibi dökülür, kayalar O'nun tarafından parçalanır.
7 Yahve iyidir, sıkıntı gününde kaledir; kendisine sığınanları bilir.
8 Ama taşkın selle onun yerini tümüyle yok edecek ve düşmanlarını
karanlığa kovacaktır.
9 Yahve'ye karşı ne tasarlıyorsunuz? O tümüyle yok edecek. Sıkıntı ikinci
kez ayaklanmayacak.
10 Çünkü dikenler gibi dolanmış, içkileriyle sarhoş olmuşken, kuru anız gibi
tümüyle yanıp kül oldular.
11 Senden Yahve'ye karşı kötülük tasarlayan, kötülük öğütleyen biri çıktı.
12 Yahve şöyle diyor: "Onlar güçte tam olsalar ve çok olsalar bile, yine de
kesilip yok olacaklar. Seni ezdimse de, seni bir daha ezmeyeceğim.
13 Şimdi onun boyunduruğunu senin üzerinden kıracağım ve senin bağlarını
koparacağım."
14 Yahve senin hakkında şöyle buyurdu: "Artık senin adını taşıyacak bir
kuşak olmayacak. Senin ilâhlarının evinden oyma sureti ve dökme sureti
kesip atacağım. Senin mezarını yapacağım, çünkü sen aşağılıksın."
15 İşte,‡ dağların üzerinde müjde getirenin, esenlik ilan edenin ayakları!
Bayramlarını tut, ey Yahuda! Adaklarını yerine getir, çünkü kötü olan artık
senin içinden geçmeyecek. O tümüyle kesilip atıldı.

2

1 Parça parça eden senin karşına çıktı. Kaleyi koru! Yolu gözet! Belini
güçlendir! Gücünü kuvvetlice sağlamlaştır!
2 Çünkü Yahve Yakov'un yüceliğini İsrael'in yüceliği gibi geri döndürüyor,
çünkü yok ediciler onları yok etti ve onların asma dallarını mahvettiler.
3 Yiğitlerin kalkanı kızıl edildi. Yiğit adamlar kırmızıya büründüler. Hazırlık
gününde savaş arabaları çelikle parlıyor ve çam mızrakları savruluyor.
4 Savaş arabaları sokaklarda hiddetlendi. Geniş yollarda ileri geri
koştular. Görünüşleri meşaleler gibiydi. Şimşekler gibi koşuyorlardı.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

5 Seçkin askerlerini çağırıyor. Onlar yollarında tökezliyorlar. Onun duvarına
koşuyorlar ve siper hazırlanıyor.
6 Irmakların kapıları açıldı ve saray dağıldı.
7 Karar verildi: Onu soyup götürdüler; hizmetkârları göğüslerini döverek
güvercinlerin sesi gibi inliyorlar.
8 Ama Ninova eskiden beri su havuzu gibidir, yine de kaçıp gidiyorlar.
"Durun! Durun!" diye bağırıyorlar, ama kimse geriye bakmıyor.
9 Gümüşü yağmalayın, altını yağmalayın, çünkü her değerli şeyin bolluğunda
hazinenin sonu yoktur.
10 Boş, faydasız ve haraptır. Yürek eriyor, dizler birbirine çarpıyor,
bedenleri ve yüzleri solmuş.
11 Aslanların ini ve genç aslanların avlarını yedikleri yer nerede? Aslan
ve dişi aslan orada aslan yavrularıyla dolaşırdı, ve onları korkutan kimse
yoktu?
12 Aslan yavrularına yetecek kadar parçaladı, ve dişi aslanları için avını
boğdu, ve mağaralarını öldürdükleriyle, ve inlerini avla doldurdu.
13 Ordular Yahvesi şöyle diyor: İşte, sana karşıyım; onun savaş arabalarını
duman içinde yakacağım; kılıç da genç aslanlarını yiyip bitirecek; senin
avını yeryüzünden kesip atacağım; ve senin elçilerinin sesi bir daha
duyulmayacak.

3

1 Vay haline kanlı kent! Her yanı yalan ve soygunla dolu, ganimetin sonu
yok.
2 Kırbaç sesleri, tekerlek takırtıları, dörtnala koşan atlar ve sıçrayan savaş
arabaları,
3 atlılar saldırıyor, kılıçlar çakıyor, mızraklar parlıyor, ölüler kalabalığı ve
büyük ceset yığını, cesetlerin sonu yok. Cesetlere ayakları takılıyor
4 çünkü o çekici fahişenin, büyücüler hanımının fahişeliğinin çokluğu
yüzündendir, fuhuşuyla ulusları, büyücülüğüyle aileleri satıyor.
5 Ordular Yahvesi şöyle diyor, "İşte sana karşıyım, eteklerini yüzüne
kaldıracağım. Çıplaklığını uluslara, ayıbını krallıklara göstereceğim.
6 Senin üzerine iğrenç pislikler atacağım, seni aşağılık yapacağım ve seni
seyirlik edeceğim.
7 Sana bakanların hepsi senden kaçacak ve, 'Ninova yıkıldı! Onun için kim
yas tutacak?' diyecek. Senin için nereden teselliciler arayayım?"
8 Sen, ırmakların* arasında bulunan, suları çevresinde olan, suru deniz,
duvarı denizden olan No Amon'dan† daha mı iyisin?
9 Kuş ve Mısır onun sınırsız gücüydü. Put ve Libya onun yardımcılarıydı.
10 Ama o sürüldü. Sürgüne gitti. Yavruları da bütün sokak başlarında
parçalandılar, onurlu adamları için kura çektiler, bütün büyük adamları
zincire vuruldular.
11 Sen de sarhoş olacaksın, saklanacaksın. Sen de düşman yüzünden
kendine bir kale arayacaksın.
12 Senin bütün kalelerin ilk turfandaları ile incir ağaçları gibi olacak. Eğer
silkelenirse, yiyenin ağzına düşecekler.
13 İşte, aranızdaki askerler kadınlardır. Ülkenizin kapıları düşmanlarınıza
ardına kadar açıktır. Ateş senin kapı sürgülerini yiyip bitirdi.

---

* **3:8** veya Nil † **3:8** veya Teb

14 Kuşatma için su çek. Kalelerini güçlendir. Kile girip balçığı çiğne. Tuğla
ocağını sağlamlaştır.
15 Orada ateş seni yiyip bitirecek. Kılıç seni kesip atacak. Çekirge gibi yiyip
bitirecek. Çekirgeler gibi çoğalın. Genç çekirge gibi çoğalın.
16 Kendi tüccarlarını gökteki yıldızlardan daha çok çoğalttın. Çekirge soyulur
ve kaçıp gider.
17 Senin muhafızların çekirgeler gibidir, memurların çekirge sürüleri gibidir.
Soğuk bir günde surlara konarlar, ama güneş çıkınca kaçarlar ve nerede
oldukları bilinmez.
18 Çobanların uyuyor, ey Aşur Kralı. Soyluların yatıyor. Halkın dağlar
üzerinde dağılmış, onları toplayacak kimse yok.
19 Yaraların şifa bulmuyor, çünkü yaraların ölümcül. Senin haberini duyan
herkes ellerini senin üzerine çırpıyor, çünkü senin sonsuz gaddarlığını kim
hissetmedi ki?

HABAKKUK

1 Peygamber Habakkuk'un görmüş olduğu vahiy.
2 Ey Yahve,* ne zamana kadar feryat edeceğim de sen duymayacaksın?
Sana "Zorbalık!" diye haykırıyorum ve sen kurtarmayacak mısın?
3 Neden bana kötülüğü gösteriyorsun ve sapıklığa bakıyorsun? Çünkü
önümde yıkım ve zorbalık var. Çekişme var ve kavga yükseliyor.
4 Bu yüzden yasa işlemez oldu ve adaletin hiç etkisi yok; çünkü kötüler
doğruları sarıyor; bu yüzden adalet çarpıtılmış olarak meydana çıkıyor.
5 "Uluslar arasında bakın, gözleyin ve hayretle şaşırın; çünkü sizin
günlerinizde ben bir iş yapıyorum ki, size söyleseler de inanmazsınız.
6 Çünkü işte,† kendilerine ait olmayan meskenleri mülk edinmek için
yeryüzünün genişliğinde yürüyen, o acımasız ve hızlı ulusu, Keldaniler'i ayağa
kaldırıyorum.
7 Onlardan korkulur ve ürkülür. Onların hükümleri ve asaletleri
kendilerinden kaynaklanır.
8 Atları da leoparlardan daha çevik, akşam kurtlarından daha vahşidir.
Atlıları gururla koşar. Evet, atlıları uzaktan geliyor. Yutmak için acele eden
kartal gibi uçuyorlar.
9 Hepsi zorbalık için geliyor. Onların kalabalıkları öne doğru bakıyor. Kum
gibi esir topluyorlar.
10 Evet, krallarla alay ediyorlar ve beyler onlar için gülünç bir şeydir. Her
kaleye gülüyorlar, çünkü topraktan rampa yapıyor ve onu alıyorlar.
11 O zaman rüzgâr gibi savrulup gidiyorlar. Gerçekten suçludurlar, gücü
kendi ilâhıdır."
12 Sen öncesizlikten değil misin, ey Tanrım Yahve, Kutsalım? Biz ölmeyeceğiz.
Ey Yahve, onları yargı için sen tayin ettin. Sen, ey Kaya, onu cezalandırmak
için pekiştirdin.
13 Ey sen, kötülüğe bakamayacak kadar saf gözlere sahip olan, ve sapıklığa
bakamayan, hainlik edenlere ve kötü adam kendisinden daha doğru olanı
yutunca neden sessiz kalıp hoş görüyorsun?
14 Neden insanları denizdeki balıklar gibi, üzerlerinde hükümdar olmayan
sürüngen yaratıklar gibi yapıyorsun?
15 Onların hepsini oltayla yakalıyor, ağıyla tutuyor ve onları ağında
topluyor. Bu yüzden sevinip coşuyor.
16 Bu yüzden ağına kurban kesiyor ve ağına buhur yakıyor, çünkü bunlar
sayesinde yaşamı rahat ve yiyeceği iyidir.
17 Bu yüzden ağını sürekli boşaltıp ulusları merhametsizce öldürecek mi?

2

1 Nöbet yerimde durup surların üzerinde dikileceğim ve bana ne
söyleyeceğini ve yakınmamla ilgili olarak ne yanıt vereceğimi görmek için
dışarı bakacağım.
2 Yahve bana yanıt verdi: "Görümü yaz ve levhalara açıkça yaz da, koşan
onu okusun.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

3 Çünkü daha görüm belirlenmiş zaman içindir ve sona doğru acele ediyor
ve yalan çıkmayacaktır. Zaman alsa da bekle, çünkü kesinlikle gelecektir.
Gecikmeyecektir.
4 İşte, canı övüngendir. İçinde doğru değildir, ancak doğru kişi kendi
imanıyla yaşayacaktır.
5 Evet, üstelik şarap aldatıcıdır: Yurdunda durmayan, arzusunu Şeol* gibi
genişleten kibirli adam; o ölüm gibidir ve doymaz, ancak bütün ulusları
kendi yanına toplar ve bütün halkları kendi yanına yığar.
6 Bunların hepsi kendisine karşı benzetme, alaycı özdeyiş olarak, 'Vay
haline kendisine ait olmayanı çoğaltan, haraçla zenginleşen! Ne zamana
dek?' demeyecekler mi?
7 Borçluların ansızın ayaklanıp seni titretenleri uyandırmayacaklar mı? Sen
de onların kurbanı olacaksın.
8 Mademki sen birçok ulusu yağmaladın, halkların geri kalanı da insan
kanı yüzünden, ülkeye, kente ve içinde oturan herkese yapılan zorbalık
yüzünden seni yağmalayacaklar.
9 Kötülüğün elinden kurtulmak üzere, yuvasını yüksek yere kurmak için,
evine kötü kazanç edinenin vay haline!
10 Birçok halkı kesip atarak kendi evine utanç getirdin ve kendi canına
karşı günah işledin.
11 Çünkü taş duvardan haykıracak ve kerestesinden kiriş ona yanıt
verecek.
12 Kanla kent yapanın, haksızlıkla kent kuranın vay haline!
13 İşte, Ordular Yahvesi'nden değil mi ki, halklar ateş için çalışıyor, uluslar
boşuna yoruluyor?
14 Çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, yeryüzü Yahve'nin görkeminin
bilgisiyle öyle dolacak.
15 "Komşusuna içki verip sarhoş olana dek coşturucu şarabını döken, böylece
onların çıplak bedenlerine bakacak olan adamın vay haline!
16 Utançla doldun, görkemle değil. İçip ifşa olacaksın! Yahve'nin sağ elinin
kâsesi dolaşıp sana gelecek ve senin görkemini rezalet örtecek.
17 Çünkü insan kanı ve ülkeye, her kente ve onlarda oturanlara yapılan
zorbalık yüzünden, Lübnan'a yapılan zorbalık seni alt edecek, hayvanların
telefi seni dehşete düşürecek."
18 "Oyma suretin ne değeri var ki, onu yapan onu oymuş; dökme suret,
yalanların öğretmeni, biçim veren dilsiz putlar yapıp onlara güvenir?
19 Oduna, 'Uyan!' ya da dilsiz taşa, 'Kalk!' diyenin vay haline! O öğretebilir
mi? İşte, altın ve gümüşle kaplanmıştır ve içinde hiç soluk yoktur.
20 Ama Yahve kutsal tapınağındadır. Bütün dünya O'nun önünde sussun!"

3

1 Peygamber Habakkuk'un zafer tınısına uyarlanmış duası.
2 Ey Yahve ününü duydum.
Ey Yahve, işlerinin karşısında hayrete düştüm.
Yılların ortasında kendi işini yenile.
Yılların ortasında bunu bildir.
Gazap içinde merhameti hatırla.
3 Tanrı Teman'dan,
Kutsal Olan Paran Dağı'ndan geldi. Selah.

* **2:5** Şeol ölüler diyarıdır.

Görkemi gökleri kapladı,
ve övgüsü yeryüzünü doldurdu.
4 İhtişamı gün doğumu gibidir.
Elinden ışınlar parlar, gücü orada gizlidir.
5 Önünden veba geçti,
ve ayaklarını salgın hastalık izledi.
6 O durdu ve yeryüzünü sarstı.
Baktı ve ulusları titretti.
Kadim dağlar yıkıldı.
Asırlık tepeler çöktü.
O'nun yolları ebedidir.
7 Kuşan çadırlarını sıkıntı içinde gördüm.
Midyan diyarının meskenleri titredi.
8 Yahve ırmaklardan mı hoşnutsuzdu?
Öfken ırmaklara karşı mı,
yoksa gazabın denize karşı mı ki,
atlarına, kurtuluş arabalarına bindin?
9 Yayını açtın.
Ant oklarını çağırdın. Selah.
Yeryüzünü ırmaklarla yardın.
10 Dağlar seni görüp korktular.
Sular fırtınası akıp geçti.
Engin kükredi ve ellerini yukarıya kaldırdı.
11 Güneş ve ay gökyüzünde yerlerinde durdular,
uçuşan oklarının ışığında,
ışıldayan mızrağının ışıltısında.
12 Ülke içinden gazapla yürüdün,
ulusları öfkeyle çiğnedin.
13 Halkının kurtuluşu için,
meshedilmiş olanın kurtuluşu için çıktın.
Kötülük diyarının başını ezdin.
Onları tepeden tırnağa soydun. Selah.
14 Onun savaşçılarının başlarını kendi mızraklarıyla deldin.
Beni dağıtmak için kasırga gibi gelmişlerdi,
sanki düşkünü gizlice yutacakmış gibi seviniyorlardı.
15 Atlarınla denizi çiğnedin,
güçlü suları çalkaladın.
16 Duydum ve bedenim titredi.
Dudaklarım sesten titredi.
Çürüklük kemiklerime girdi ve yerimde titriyorum,
çünkü sıkıntı gününü,
bizi istila edecek halkların çıkmasını sessizce beklemeliyim.
17 Çünkü incir ağacı çiçek açmasa,
asmalarda meyve olmasa,
zeytinin emeği boşa gitse,
tarlalar yiyecek vermese,
sürüler ağıldan kesilse,
ve ahırlarda sığır kalmasa da,
18 Ben yine Yahve'de sevineceğim.
Kurtuluşumun Tanrısı'nda coşacağım!

19 Yahve, Efendi* benim gücümdür.
O benim ayaklarımı geyik ayakları gibi yapar,
yüksek yerlere çıkmamı sağlar.
Telli çalgılarımda, müzik şefi için.

* **3:19** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

SEFANYA

1 Yahve'nin,* Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde, Kuşi oğlu,
Gedalya oğlu, Amarya oğlu, Hizkiya oğlu Sefanya'ya gelen sözü.
2 Yeryüzünden her şeyi tümüyle silip süpüreceğim, diyor Yahve.
3 İnsanı ve hayvanı silip süpüreceğim. Gökyüzünün kuşları, denizin balıkları
ve kötülerle birlikte moloz yığınlarını silip süpüreceğim. İnsanı yeryüzünden
kesip atacağım, diyor Yahve.
4 Yahuda'ya ve Yeruşalem'in bütün sakinlerine karşı elimi uzatacağım. Bu
yerden Baal'ın kalıntılarını, putperest ve putperest kâhinlerin adını,
5 damlar üzerinde gökyüzünün ordusuna tapınanları, Yahve'ye ant içip
Malkam üzerinde de ant içerek tapınanları,
6 Yahve'nin ardından geri dönenleri, Yahve'yi aramayanları ve O'na
danışmayanları bu yerden kesip atacağım.
7 Efendi† Yahve'nin önünde sessiz olun, çünkü Yahve'nin günü yakındır.
Çünkü Yahve bir kurban hazırladı, kendi konuklarını kutsadı.
8 Yahve'nin kurban günü, beyleri, kral oğullarını ve yabancı giysiler
giymiş olanların hepsini cezalandıracağım.
9 O gün, eşik üzerinden sıçrayanların hepsini, efendilerinin evini zorbalık ve
hileyle dolduranları cezalandıracağım.
10 O gün, diyor Yahve, Balık Kapısı'ndan çığlık gürültüsü, ikinci mahalleden
feryat, tepelerden büyük bir çatırtı olacak.
11 Yas tutun, ey sizler, Makteş sakinleri, çünkü Kenan halkının hepsi
mahvoldu! Gümüş yüklü olanların hepsi kesilip atıldı.
12 O zaman öyle olacak ki, Yeruşalem'i kandillerle arayacağım ve tortuları
üzerinde oturan, yüreklerinde, "Yahve iyilik de yapmaz, kötülük de yapmaz"
diyen adamları cezalandıracağım.
13 Zenginlikleri yağmalanacak, evleri ıssız kalacak. Evet, evler yapacaklar,
ama içlerinde oturmayacaklar. Bağlar dikecekler, ama şaraplarını içmeyecekler.
14 Yahve'nin büyük günü yakındır. Yakındır ve büyük bir hızla geliyor,
Yahve'nin gününün sesi. Yiğit orada acı acı bağırıyor.
15 O gün gazap günüdür, sıkıntı ve ızdırap günüdür, dert ve yıkım günüdür,
karanlık ve kasvet günüdür, bulutlar ve koyu karanlık günüdür,
16 surlu kentlere ve yüksek kulelere karşı boru ve nara günüdür.
17 İnsanların üzerine öyle bir sıkıntı getireceğim ki, körler gibi yürüyecekler,
çünkü Yahve'ye karşı günah işlediler. Kanları toz gibi, etleri gübre gibi
dökülecek.
18 Yahve'nin gazap gününde ne gümüşleri ne de altınları onları
kurtaramayacak, ama O'nun kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yiyip bitirecek;
çünkü ülkede oturanların hepsini sona erdirecek, hem de korkunç bir sona.

2

1 Toplanın, evet, ey utanmaz ulus,
2 gün saman çöpü gibi geçip gitmeden, tayin edilen zamandan önce,
Yahve'nin kızgın öfkesi üzerinize gelmeden önce, Yahve'nin öfkesi günü
üzerinize gelmeden önce toplanın.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:7** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

3 O'nun kurallarını tutmuş olan ey diyarın bütün alçakgönüllüleri, Yahve'yi
arayın. Doğruluğu arayın. Alçakgönüllülüğü arayın. Yahve'nin öfkesi gününde
belki saklı kalabilirsiniz.
4 Çünkü Gaza terk edilecek, Aşkelon ıssız kalacak. Öğleyin Aşdod sürülecek,
Ekron kökünden sökülecek.
5 Vay halinize deniz kıyısı sakini Keret ulusu! Yahve'nin sözü size karşı, ey
Filistliler ülkesi Kenan! Sende oturan kimse kalmayana dek seni yok
edeceğim.
6 Deniz kıyısı otlaklar olacak, çobanlar için kulübeler, sürüler için ağıllar
olacak.
7 Kıyı boyu Yahuda halkının kalanı için olacak. Otlak bulacaklar. Aşkelon
evlerinde akşamları yatacaklar, çünkü Tanrıları* Yahve onları ziyaret edecek
ve onları eski günlerine döndürecek.
8 Halkıma hakaret etmiş ve onların sınırına karşı kendilerini yüceltmiş olan
Moav'ın aşağılamasını ve Ammon'un çocuklarının hakaretlerini duydum.
9 Bu nedenle, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, varlığım hakkı
için kesinlikle Moav Sodom gibi olacak, Ammon'un çocukları da Gomora
gibi, ısırgan otu ve tuz çukurları ve ebedi ıssızlık mülkü olacak. Halkımın
kalanı onları yağmalayacak ve ulusumun sağ kalanları onları miras alacak.
10 Kibirlerinin karşılığı bu olacak, çünkü hakaret edip Ordular
Yahvesi'nin halkına karşı kendilerini yücelttiler.
11 Yahve onlara dehşet verecek, çünkü diyarın bütün ilâhlarını aç bırakacak.
İnsanlar O'na tapınacaklar, herkes kendi yerinden, ulusların bütün
kıyılarından.
12 Ey Kuşlular, siz de kılıcımla öldürüleceksiniz.
13 Elini kuzeye doğru uzatacak, Aşur'u yok edecek ve Ninova'yı çöl gibi
kurak bir virane yapacak.
14 Onun içinde sürüler yatacak, her çeşit hayvan. Pelikan da kirpi de
başlıklarında barınacak. Sesleri pencerelerden yankılanacak. Eşiklerde ıssızlık
olacak, çünkü sedir kirişlerini çıplak bıraktı.
15 Bu, kaygısızca yaşayan, yüreğinde, "Ben varım, benden başkası yok" diyen
neşeli kenttir. Nasıl da ıssız bir yer, içinde yaban hayvanların yattığı bir yer
oldu! Yanından geçen herkes ıslık çalacak ve ellerini sallayacak.

3

1 Asi ve kirli olan, o zalim kentin vay haline!
2 Söz dinlemedi. Ders almadı. Yahve'ye güvenmedi. Tanrısı'na yaklaşmadı.
3 İçindeki beyleri kükreyen aslanlardır. Hâkimleri akşam kurtlarıdır. Ertesi
güne hiçbir şey bırakmazlar.
4 Peygamberleri kibirli ve hain insanlardır. Kâhinleri kutsal yeri
kirlettiler. Yasayı zorladılar.
5 Doğru olan Yahve onun içindedir. O haksızlık etmez. Her sabah adaletini
ışığa çıkarır. O başarısız olmaz, ama haksız kişi utanma bilmez.
6 Ulusları kesip attım. Surları ıssız. Sokaklarını harap ettim, kimse
geçmiyor. Kentleri harap oldu, öyle ki insan yok, oturan yok.
7 "Benden kork" dedim. "Ders al"; ve onun için belirlediğim her şeye göre
meskeni kesilip atılmayacaktır. Ama onlar erken davranıp bütün işlerini
bozdular.

* **2:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

8 “Bu nedenle, av için kalkacağım güne dek beni bekleyin,” diyor Yahve,
“Çünkü niyetim ulusları toplamaktır, ta ki, krallıklar üzerine öfkemi, bütün
kızgın öfkemi dökmek için onları bir araya getireyim. Çünkü bütün dünya
kıskançlığımın ateşiyle yutulacaktır.
9 Çünkü o zaman halkların dudaklarını temizleyeceğim, öyle ki, hepsi
Yahve'nin adını çağırsınlar, omuz omuza O'na hizmet etsinler.
10 Kuş ırmaklarının ötesinden, tapınmacılarım, dağılmış halkımın kızı, bana
sunu getirecek.
11 O gün, bana karşı işlediğin bütün suçlardan ötürü utanmayacaksın; çünkü
o zaman senin içinden kibirli ve övünenleri uzaklaştıracağım, kutsal dağımda
artık kibirli olmayacaksın.
12 Ama aranızda yoksul ve düşkün bir halk bırakacağım, onlar Yahve'nin
adına sığınacaklar.
13 İsrael'in arta kalanı kötülük yapmayacak, yalan söylemeyecek, ağızlarında
hileli dil bulunmayacak, çünkü otlayacaklar ve yatacaklar, ve onları
korkutan olmayacak.”
14 Ey Siyon kızı, ezgi söyle! Ey İsrael, haykır! Ey Yeruşalem kızı, bütün
yüreğinle sevin ve coş.
15 Yahve senin yargılarını kaldırdı. Düşmanını kovdu. İsrael'in Kralı, Yahve,
senin içindedir. Artık kötülükten korkmayacaksın.
16 O gün Yeruşalem'e, “Korkma, Siyon. Ellerin zayıflamasın.” denecek.
17 Tanrınız Yahve, güçlü Kurtarıcı, senin içindedir. O sevinçle senin için
sevinecek. Sevgisinde seni sakinleştirecek. Ezgi söyleyerek senin için
coşacaktır.
18 Belli bayramlar için kederli olanları senden uzaklaştıracağım. Onlar
senin için yük ve utançtır.
19 İşte,* o zaman seni sıkıntıya sokanların hepsiyle ilgileneceğim; ve topal
olanları kurtaracağım, sürülmüş olanları toplayacağım. Onlara övgü ve
saygınlık vereceğim, utançları bütün yeryüzünde olanlara.
20 O zaman sizi içeri getireceğim ve o zaman sizi toplayacağım; çünkü
gözlerinizin önünde servetinizi geri verdiğim zaman, yeryüzünün bütün
halkları arasında size saygınlık ve övgü vereceğim, diyor Yahve.

* **3:19** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

HAGAY

1 Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayda, ayın birinci günü, Peygamber
Hagay aracılığıyla Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'e ve Yehosadak
oğlu Başkâhin Yeşu'ya Yahve'nin* şu sözü geldi:
2 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Bu halk, 'Yahve'nin evinin yapılması için
zaman henüz gelmedi' diyor."
3 O zaman Peygamber Hagay aracılığıyla Yahve'nin şu sözü geldi:
4 "Bu ev harap halde dururken, sizin kaplamalı evlerinizde oturmanızın
zamanı mı?
5 Şimdi, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Yollarınızı iyi düşünün.
6 Çok ektiniz, ama az getirdiniz. Yiyorsunuz, ama doymuyorsunuz.
İçiyorsunuz, ama onunla doyamıyorsunuz. Giyiniyorsunuz, ama ısınan yok,
ücret kazanan da delik keseye koymak için kazanıyor.'"
7 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Yollarınızı iyi düşünün.
8 Dağlara çıkın, ağaç getirin ve evi yapın. Ondan hoşnut olacağım ve
yüceltileceğim." diyor Yahve.
9 "Çok şey beklediniz ve işte,† az geldi; ve siz onu eve getirdiğinizde, ben
onu üfledim. Neden?" diyor Ordular Yahvesi, "Yıkık duran evim yüzünden,
oysa her biriniz kendi eviyle meşgul.
10 Bu yüzden gökler sizden çiyi, yer de ürününü alıkoyuyor.
11 Ben ülkenin üzerine, dağların üzerine, buğdayın üzerine, yeni şarabın
üzerine, yağın üzerine, toprağın verdiği şeyin üzerine, insanın üzerine,
hayvanın üzerine ve ellerinin bütün emeği üzerine kuraklığı çağırdım."
12 O zaman Şealtiel oğlu Zerubbabel, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve
halkın geri kalanının hepsi, Tanrıları‡ Yahve'nin sözüne ve Tanrıları
Yahve'nin gönderdiği Peygamber Hagay'ın sözlerine itaat ettiler. Halk da
Yahve'den korktu.
13 O zaman Yahve'nin habercisi Hagay, Yahve'nin bildirisini halka
söyleyip dedi: "Ben sizinle beraberim, diyor Yahve."
14 Yahve, Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'in, Yehosadak oğlu
Başkâhin Yeşu'nun ve halkın geri kalanının hepsinin ruhunu harekete geçirdi.
15 Ve gelip, Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü,
Tanrıları Ordular Yahvesi'nin evinde çalıştılar.

2

1 Yedinci ayda, ayın yirmi birinci günü, Yahve'nin sözü Peygamber Hagay
aracılığıyla geldi:
2 "Şimdi Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'e, Başkâhin Yehosadak oğlu
Yeşu'ya ve halkın geri kalanına söyleyip de:
3 'Bu evi eski görkemiyle görenlerden kim kaldı? Şimdi siz onu nasıl
görüyorsunuz? Gözlerinizde bir hiç gibi değil mi?

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:9** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ‡ **1:12** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

4 Ama şimdi güçlü ol, ey Zerubbabel.' diyor Yahve. 'Güçlü ol, ey Başkâhin
Yehosadak oğlu Yeşu. Ülkenin bütün halkı, güçlü olun.' diyor Yahve, 'Çalışın
çünkü ben sizinleyim' diyor Ordular Yahvesi.
5 Mısır'dan çıktığınızda, Ruhum aranızda dururken sizinle antlaşma
yaptığım söz budur. 'Korkmayın.'
6 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Bir kez daha, kısa bir zamanda,
gökleri, yeri, denizi ve karayı sarsacağım;
7 ve bütün ulusları sarsacağım. Bütün ulusların hazinesi gelecek ve bu evi
görkemle dolduracağım, diyor Ordular Yahvesi.
8 Gümüş benim, altın da benim.' diyor Ordular Yahvesi.
9 'Bu evin son görkemi öncekinden daha büyük olacak' diyor Ordular
Yahvesi; 'Ve bu yerde esenlik vereceğim' diyor Ordular Yahvesi.
10 Darius'un ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü günü,
Peygamber Hagay aracılığıyla Yahve'nin şu sözü geldi:
11 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Şimdi kâhinlere yasa hakkında sor ve de,
12 'Bir kimse giysisinin kıvrımında kutsal et taşır ve kıvrımıyla ekmeğe,
çorbaya, şaraba, yağa ya da herhangi bir yiyeceğe dokunursa, o kutsal olur
mu?'"
Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar.
13 Hagay, "Ölü bir beden yüzünden kirli olan biri bunlardan birine
dokunursa, o kirli olur mu?" diye sordu. Kâhinler, "Kirli olur" diye
yanıtladılar.
14 O zaman Hagay şöyle karşılık verdi: '"Bu halk ve önümde bu ulus
böyledir' diyor Yahve; 'Ve ellerinin her işi böyledir. Orada sundukları şey
kirlidir.
15 Şimdi, lütfen bugünden geriye doğru, Yahve'nin tapınağında taş üstüne taş
konulmadan önce düşünün.
16 Bütün o zaman boyunca, biri yirmi ölçeklik bir yığına geldiğinde, on
ölçeklik bir yığın olurdu. Biri şarap teknesinden elli kap çıkarmaya geldiğinde,
yirmi kap şarap olurdu.
17 Ellerinizin bütün işlerinde sizi sam yeli, küf ve dolu ile vurdum; yine de
bana dönmediniz' diyor Yahve.
18 'Lütfen iyi düşünün, bugünden geriye doğru, Yahve'nin tapınağının
temelinin atıldığı günden bu yana, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü
gününden itibaren iyi düşünün.
19 Tohum hâlâ ambarda mı? Evet, asma, incir ağacı, nar ağacı ve zeytin
ağacı ürün vermedi. Bugünden sizi kutsayacağım.'"
20 Yahve'nin şu sözü ikinci kez ayın yirmi dördüncü günü Hagay'a geldi:
21 "Yahuda Valisi Zerubbabel'e söyle, 'Ben gökleri ve yeri sarsacağım.
22 Krallıkların tahtını devireceğim. Ulusların krallıklarının gücünü yok
edeceğim. Savaş arabalarını ve binicilerini devireceğim. Atlar ve binicileri
düşecek, herkes kardeşinin kılıcıyla düşecek.
23 O gün, diyor Ordular Yahvesi, ey hizmetkârım Şealtiel oğlu Zerubbabel,
seni alacağım.' diyor Yahve, 'Ve seni bir mühür yüzüğü gibi yapacağım,
çünkü seni seçtim.' diyor Ordular Yahvesi."

ZEKARİYA

1 Darius'un ikinci yılında, sekizinci ayda, İddo oğlu Berekya oğlu
Peygamber Zekariya'ya Yahve'nin* şu sözü geldi:
2 "Yahve atalarınızdan çok hoşnutsuzdu.
3 Bu nedenle onlara söyle, Ordular Yahvesi şöyle diyor: Ordular Yahvesi
diyor ki, 'Bana dönün, ben de size dönerim,' diyor Ordular Yahvesi.
4 Atalarınız gibi olmayın. Önceki peygamberler onlara bildirip dediler,
'Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'Kötü yollarınızdan ve kötü işlerinizden dönün'.
Ama onlar bana kulak vermediler ve dinlemediler, diyor Yahve.
5 Atalarınız, onlar nerede? Peygamberler, onlar sonsuza dek yaşar mı?
6 Ama peygamber hizmetkârlarıma buyurduğum sözlerim ve kurallarım
atalarınıza ulaşmadı mı?
"O zaman tövbe edip, 'Ordular Yahvesi, yollarımıza ve uygulamalarımıza
göre bize nasıl davranmayı kararlaştırdıysa, bize öyle davrandı' dediler."
7 Darius'un ikinci yılında, Şevat ayının on birinci ayının yirmi dördüncü
günü, Yahve'nin şu sözü İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekariya'ya
geldi:
8 "Geceleyin bir görüm gördüm ve işte,† kızıl ata binmiş bir adam, vadide
bulunan mersin ağaçlarının arasında duruyordu. Arkasında kızıl, kahverengi
ve beyaz atlar vardı.
9 O zaman, 'Efendim, bunlar ne?' diye sordum."
Benimle konuşan melek, "Bunlar ne, sana göstereyim" dedi.
10 Mersin ağaçlarının arasında duran adam, "Onlar Yahve'nin yeryüzünde
gidip gelmek üzere gönderdikleridir" diye yanıtladı.
11 Mersin ağaçlarının arasında duran Yahve'nin meleğine, "Yeryüzünde
dolaştık, işte bütün yeryüzü rahat ve esenlik içinde" dediler.
12 O zaman Yahve'nin meleği, "Ey Ordular Yahvesi, bu yetmiş yıldır
öfkelenmiş olduğun Yeruşalem'e ve Yahuda kentlerine ne zamana dek
merhamet etmeyeceksin?" diye karşılık verdi.
13 Yahve, benimle konuşan meleğe hoş ve avutucu sözlerle karşılık verdi.
14 Bunun üzerine benimle konuşan melek, "Şunu duyur" dedi: "Ordular
Yahvesi şöyle diyor: Yeruşalem ve Siyon için büyük bir kıskançlıkla
kıskanıyorum.
15 Kaygısız olan uluslara çok öfkeleyim; çünkü ben birazcık hoşnutsuzdum,
ama onlar felakete katkıda bulundular."
16 Bu nedenle Yahve, "Yeruşalem'e merhametle döndüm" diyor. "Evim
orada yapılacak," diyor Ordular Yahvesi, "Ve Yeruşalem'in üzerine ölçü ipi
çekilecektir."
17 "Dahası şunu duyurup söyle, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Kentlerim
yine bollukla taşacak ve Yahve Siyon'u yine avutacak ve Yeruşalem'i yine
seçecek.' "
18 Gözlerimi kaldırıp baktım ve işte dört boynuz.
19 Benimle konuşan meleğe, "Bunlar ne?" diye sordum.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:8** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

Bana, “Bunlar Yahuda’yı, İsrael’i ve Yeruşalem’i dağıtmış olan
boynuzlardır.” diye yanıt verdi.
20 Yahve bana dört usta gösterdi.
21 O zaman, “Bunlar ne yapmaya geliyor?” diye sordum. “Bunlar
Yahuda’yı dağıtmış olan boynuzlardır; öyle ki, kimse başını kaldırmadı; ama
bunlar onları dehşete düşürmek, Yahuda ülkesini dağıtmak için boynuzlarını
kaldıran ulusların boynuzlarını yere çalmak için geldiler.” dedi.

2

1 Gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi olan bir adam vardı.
2 O zaman, “Nereye gidiyorsun?” diye sordum. Bana, “Yeruşalem’i
ölçmeye, genişliğinin ve uzunluğunun ne olduğunu görmeye” dedi.
3 İşte, benimle konuşan melek dışarı çıktı, başka bir melek de onu
karşılamaya çıktı.
4 Ona, “Koş, şu gence söyle, ‘Yeruşalem, içinde insan ve hayvan çokluğu
yüzünden, surları olmayan köylerde oturulduğu gibi olacak.
5 Çünkü ben,’ diyor Yahve, ‘Çünkü ben onun çevresinde ateşten bir duvar
olacağım, onun içinde de yücelik ben olacağım.
6 Gelin! Gelin! Kuzey ülkesinden kaçın,’ diyor Yahve, ‘Çünkü sizi
gökyüzünün dört rüzgârı gibi dağıttım,’ diyor Yahve.
7 ‘Gel, ey Siyon! Babil kızıyla birlikte oturan sen, kaçıp kurtul!'
8 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Saygınlık için beni sizi yağmalamış
olan uluslara gönderdi; çünkü size dokunan O'nun gözbebeğine dokunmuş
olur.
9 Çünkü işte, elimi onların üzerine sallayacağım, kendilerine hizmet etmiş
olanlara yağma olacaklar; ve beni Ordular Yahvesi'nin gönderdiğini
bileceksiniz.
10 Ey Siyon kızı, ezgi söyle ve sevin! Çünkü işte, ben geliyorum ve senin
içinde oturacağım,' diyor Yahve.
11 O gün birçok ulus Yahve'ye bağlanacak, ve benim halkım olacaklar; ve
ben senin içinde oturacağım, ve beni Ordular Yahvesi'nin sana gönderdiğini
bileceksin.
12 Yahve kutsal diyarda Yahuda'yı kendi payı olarak miras alacak ve
Yeruşalem'i yine seçecek.
13 Ey bütün insanlar, Yahve'nin önünde sessiz olun, çünkü O kutsal
meskeninden uyanıp kalktı!'

3

1 Bana, Yahve'nin meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onun
sağında düşmanı olmak için duran Şeytan'ı gösterdi.
2 Yahve Şeytan'a, “Yahve seni azarlasın, ey Şeytan! Evet, Yeruşalem'i seçmiş
olan Yahve seni azarlasın! Bu, ateşten çıkarılmış yanmış bir odun parçası
değil midir?” dedi.
3 Yeşu ise kirli giysiler giymişti ve meleğin önünde duruyordu.
4 Önünde duranlara karşılık verip, “Üzerinden kirli giysilerini çıkarın” dedi.
Ona, “İşte senin suçunu senden kaldırdım ve seni zengin giysilerle
giydireceğim” dedi.
5 “Başına temiz sarık koysunlar” dedim. Başına temiz bir sarık koyup onu
giydirdiler. Yahve'nin meleği de yanında duruyordu.
6 Yahve'nin meleği Yeşu'ya ciddiyetle güvence verip şöyle dedi:

7 “Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Eğer benim yollarımda yürürsen ve
öğrettiklerimi yerine getirirsen, o zaman da evime sen hükmedeceksin ve
avlularımı da sen koruyacaksın ve bu duranların arasında sana içeri girme
serbestliği vereceğim.
8 Şimdi dinleyin, Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan arkadaşların, çünkü
onlar belirti olan adamlardır; çünkü işte, hizmetkârım olan Dal'ı ortaya
çıkaracağım.
9 Çünkü işte, Yeşu'nun önüne koyduğum taş: Üzerinde yedi gözü olan tek taş;
işte, onun yazısını ben kazıyacağım,' diyor Ordular Yahvesi, 've o ülkenin
suçunu bir günde ortadan kaldıracağım.
10 O gün,' diyor Ordular Yahvesi, 'herkes asma altına ve incir ağacı altına
komşusunu çağıracak.'”

4

1 Benimle konuşan melek yine geldi ve beni uykusundan uyandırılan bir
adam gibi uyandırdı.
2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi.

“Gördüm” dedim. “İşte, tümüyle altından bir şamdan, tepesinde kendi yağ
kabı ve üzerinde yedi kandili var; ve tepesindeki her kandil için yedi boru
var.
3 Yanında, biri yağ kabının sağında, öbürü solunda olmak üzere iki zeytin
ağacı var.”
4 Benimle konuşan meleğe yanıt verip, “Bunlar nedir, efendim?” dedim.
5 O zaman benimle konuşan melek bana yanıt verip, “Bunların ne
olduğunu bilmiyor musun?” dedi.

“Hayır, efendim” dedim.
6 O zaman yanıt verip bana şöyle dedi: “Bu, Yahve'nin Zerubbabel’e
söylediği sözdür: ‘Güçle, kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la’ diyor
Ordular Yahvesi.
7 Sen kimsin, ey koca dağ? Zerubbabel'in önünde sen bir ovasın; ve 'Lütuf,
lütuf, ona!' diye bağrışlar arasında tepe taşını o çıkaracak.”
8 Ve bana Yahve'nin şu sözü geldi,
9 “Zerubbabel'in elleri bu evin temelini attı. Onun elleri de onu
bitirecektir; ve beni Ordular Yahvesi'nin size gönderdiğini bileceksin.
10 Gerçekten, küçük şeyler gününü kim hor görür? Çünkü bu yediler
sevinecek ve Zerubbabel'in elindeki çekülü görecekler. Bunlar, Yahve'nin
bütün yeryüzünde gezinen gözleridir.”
11 O zaman ona, “Şamdanın sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı
nedir?” diye sordum.
12 Ona ikinci kez, “Altın gibi yağ kendiliğinden akıtan iki altın oluğun
yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?” diye sordum.
13 Bana, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” diye karşılık verdi.

Ben, “Hayır, efendim” dedim.
14 Sonra, “Bunlar, bütün yeryüzünün Efendisi'nin* yanında duran iki
meshedilmiş kişidir” dedi.

5

1 O zaman gözlerimi tekrar kaldırdım ve gördüm, ve işte, uçan bir tomar.
2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi.

* **4:14** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

Ben, “Uçan bir tomar görüyorum; uzunluğu yirmi arşın,* genişliği on arşın” diye karşılık verdim.
3 O zaman bana, “Bu, bütün ülkenin yüzüne çıkan lanettir” dedi. “Çünkü her çalan bir yandan onun gibi kesilip atılacak; ve yalan yere ant içen herkes öbür yandan onun gibi kesilip atılacak.
4 Ordular Yahvesi şöyle diyor, “Onu çıkaracağım ve hırsızın evine ve adımla yalan yere ant içenin evine girecek; ve ev içinde duracak ve evi kerestesiyle taşlarıyla birlikte yok edecek.”
5 O zaman benimle konuşan melek öne çıktı ve bana, “Şimdi gözlerini kaldır ve görünen şeyin ne olduğunu gör” dedi.
6 Ben, “Bu nedir?” dedim.
O, “Bu, beliren efa† sepetidir” dedi. Ve söyleyip, “Bütün ülkedeki görünümleri budur” dedi.
7 İşte, bir talant ağırlığında kurşun bir kapak kaldırıldı ve efa sepetinin içinde oturan bir kadın vardı.
8 “Bu Kötülüktür” dedi ve kadını efa sepetinin içine itti; ve kurşun tartıyı sepetin ağzına attı.
9 O zaman gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, iki kadın vardı; ve rüzgâr onların kanatlarındaydı. Ve leylek kanatları gibi kanatları vardı ve efa sepetini yer ile gökyüzü arasına kaldırdılar.
10 Sonra benimle konuşan meleğe, “Bu efa sepetini nereye taşıyorlar?” dedim.
11 Bana, “Şinar ülkesinde o kadına bir ev yapmak için” dedi. Hazırlanınca kadın oraya kendi yerine konulacak.”

6

1 Yine gözlerimi kaldırdım ve gördüm, ve işte, iki dağın arasından dört savaş arabası çıktı; ve dağlar tunç dağlardı.
2 Birinci arabada kızıl atlar vardı. İkinci arabada siyah atlar vardı.
3 Üçüncü arabada beyaz atlar vardı. Dördüncü arabada benekli atlar vardı, hepsi güçlüydü.
4 O zaman benimle konuşan meleğe, “Bunlar nedir, efendim?” diye sordum.
5 Melek bana yanıt verip, “Bunlar, bütün yeryüzünün Yahve'nin önünde durdukları yerden çıkan gökyüzünün dört rüzgârıdır” dedi.
6 Siyah atlı olan araba kuzeye doğru çıkıyor; beyaz atlar da onların ardından çıktılar; benekli olanlar da güneye doğru çıktılar.”
7 Güçlüler dışarı çıktılar ve yeryüzünde dolaşmak için gitmek istediler. O, “Yeryüzünde dolaşın!” dedi. Böylece yeryüzünde dolaştılar.
8 Sonra beni çağırdı ve bana şöyle dedi: “İşte, kuzeye gidenler kuzey ülkesinde ruhumu yatıştırdılar.”
9 Yahve’nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
10 “Sürgündekilerden, Babil’den gelen Helday, Toviya ve Yedaya’dan al; ve aynı gün gel ve Sefanya oğlu Yoşiya’nın evine gir.
11 Evet, gümüş ve altın al, taçlar yap ve bunları Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu’nun başına koy;

---

* **5:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **5:6** Bir efa, yaklaşık 22 litre, 5,8 galon veya bir kilenin yaklaşık 2/3'ü kadar bir hacim ölçüsüdür.

12 ve ona söyleyip de, 'Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'İşte, Dal adındaki adam!
O yerinden büyüyecek ve Yahve'nin tapınağını yapacaktır.
13 Yahve'nin tapınağını yapacak. Görkemi o taşıyacak, tahtında oturup
hüküm sürecek. Tahtında kâhin olacak. Esenlik öğüdü ikisi arasında olacak.
14 Taçlar Helem'e, Toviya'ya, Yedaya'ya ve Sefanya oğlu Hen'e, bir anılma
olsun diye Yahve'nin tapınağında bulunacak.
15 Uzaktakiler gelip Yahve'nin tapınağında işçilik edecekler; ve beni
Ordular Yahvesi'nin size gönderdiğini bileceksiniz. Eğer Tanrınız* Yahve'nin
sözüne gayretle itaat ederseniz, bu gerçekleşecektir.

7

1 Kral Darius'un dördüncü yılında, dokuzuncu ayın dördüncü günü, Kislev
ayında, Yahve'nin sözü Zekariya'ya geldi.
2 Beytel halkı, Şerezer'i, Regem Melek'i ve adamlarını Yahve'nin lütfunu
dilemek için gönderdi.
3 Ve Ordular Yahvesi'nin evinin kâhinlerine ve peygamberlere, "Bunca
yıldır yaptığım gibi, beşinci ayda da kendimi ayırarak ağlamalı mıyım?" diye
sordular.
4 O zaman Ordular Yahvesi'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
5 "Ülkenin bütün halkına ve kâhinlere söyleyip de, 'Bu yetmiş yıl boyunca
beşinci ve yedinci ayda oruç tutup yas tuttuğunuzda, benim için mi, gerçekten
bana mı oruç tuttunuz?
6 Yiyip içtiğinizde, kendiniz için yiyip içmiyor musunuz?
7 Yeruşalem'de oturulurken ve bolluk içindeyken, onun çevresindeki
kentlerde, güneyde ve ovada oturulurken, Yahve'nin önceki peygamberler
aracılığıyla ilan ettiği sözler bunlar değil midir?'"
8 Yahve'nin sözü Zekariya'ya geldi ve şöyle dedi:
9 "Ordular Yahvesi şöyle dedi: 'Doğru hükmedin ve herkes kardeşine karşı
iyilik ve merhamet göstersin.
10 Dulu, yetimi, yabancı ve yoksulu ezmeyin ve kimse yüreğinde kardeşine
karşı kötülük tasarlamasın.'
11 Ama onlar dinlemek istemediler, sırtlarını döndüler ve duymamak için
kulaklarını tıkadılar.
12 Evet, yüreklerini çakmak taşı gibi sertleştirdiler, böylece yasayı ve Ordular
Yahvesi'nin Ruhu aracılığıyla önceki peygamberler aracılığıyla gönderdiği
sözleri duymasınlar. Bu yüzden Ordular Yahvesi'nden büyük gazap geldi.
13 Nasıl O çağırdığında onlar dinlemedilerse, onlar da çağıracak ve ben de
onları dinlemeyeceğim," dedi Ordular Yahvesi;
14 "ama onları tanımadıkları bütün ulusların arasına kasırga ile dağıtacağım.
Böylece ülke onlardan sonra ıssız kaldı, öyle ki, içinden geçen ve geri dönen
kimse olmadı; çünkü onlar güzel ülkeyi ıssız bıraktılar."

8

1 Ordular Yahvesi'nin şu sözü bana geldi.
2 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Siyon'u büyük bir kıskançlıkla kıskanıyorum,
ve onu büyük gazapla kıskanıyorum."
3 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Siyon'a döndüm ve Yeruşalem'in içinde
oturacağım. Yeruşalem'e 'Doğruluk Kenti' denecek; Ordular Yahvesi'nin
dağına ise 'Kutsal Dağ' denecek."

* **6:15** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

4 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Her insan yaşlılığı yüzünden elinde
asasıyla, kocamış erkekler ve kocamış kadınlar yine Yeruşalem sokaklarında
oturacaklar.
5 Kentin sokakları sokaklarında oynayan erkek ve kız çocuklarıyla dolacak.”
6 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Eğer bu, o günlerde bu halkın arta
kalanının gözünde şaşılacak bir şey olursa, benim gözümde de şaşılacak bir şey
olmalı mı?” diyor Ordular Yahvesi.
7 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, ben halkımı doğu ülkesinden ve batı
ülkesinden kurtaracağım.
8 Onları getireceğim ve Yeruşalem içinde oturacaklar. Onlar benim halkım
olacak, ben de doğruluk ve adaletle onların Tanrısı olacağım.”
9 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Bu günlerde, Ordular Yahvesi'nin evinin,
tapınağın temelinin atıldığı gün, orada bulunan peygamberlerin ağzından
çıkan bu sözleri duyan sizler, elleriniz güçlü olsun.
10 Çünkü o günlerden önce, insan için ücret, hayvan için ücret yoktu; düşman
yüzünden, içeri giren ve çıkan kimseye esenlik yoktu. Çünkü her insanı kendi
komşusuna karşı diktim.
11 Ama şimdi, bu halkın kalanı için eskiden olduğum gibi olmayacağım,”
diyor Ordular Yahvesi.
12 “Çünkü esenlik tohumu ve asma meyvesini verecek, toprak ürününü
verecek, gökler çiğini verecek. Bu halkın artakalanına bütün bunları mülk
olarak vereceğim.
13 Ey Yahuda evi ve İsrael evi, siz nasıl uluslar arasında lanet oldunuzsa,
sizi öyle kurtaracağım ve bir bereket olacaksınız. Korkmayın. Elleriniz güçlü
olsun.”
14 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Atalarınız beni öfkelendirdiğinde
size kötülük yapmayı nasıl düşündüm ve vazgeçmedimse,” diyor Ordular
Yahvesi, “
15 bu günlerde Yeruşalem'e ve Yahuda evine yine öyle iyilik yapmayı
düşündüm. Korkmayın.
16 Yapacağınız şeyler şunlardır: Herkes komşusuna doğruyu söylesin.
Kapılarınızda doğruluğun ve esenliğin hükmünü uygulayın.
17 Hiçbiriniz komşusuna karşı yüreğinde kötülük tasarlamasın ve yalan andı
sevmeyin. Çünkü bunların hepsi benim nefret ettiğim şeylerdir,” diyor Yahve.
18 Ordular Yahvesi'nin şu sözü bana geldi.
19 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu
ayların oruçları Yahuda evi için sevinç, coşku ve neşeli bayramlar olacak. Bu
nedenle doğruluğu ve esenliği sevin.”
20 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Daha birçok halk ve birçok kentin
sakinleri gelecek.
21 Birinin sakinleri öbürüne gidip, “Hadi, Yahve'nin lütfunu dilemek ve
Yahve'yi aramak için hemen gidelim, ben de gideceğim” diyecekler.
22 Evet, birçok halk ve güçlü uluslar Yeruşalem'e gelip Ordular Yahvesi'ni
arayacak ve Yahve'nin lütfunu dileyecekler.”
23 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “O günlerde, bütün ulusların her çeşit
dillerinden on kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, 'Biz de seninle gideceğiz,
çünkü Tanrı'nın sizinle birlikte olduğunu duyduk' diyecekler.”

9

1 Vahiy.

Yahve'nin sözü Hadrak diyarına yöneliktir,
ve Damaskus'un üzerinde duracaktır;
çünkü insanların,
ve İsrael'in bütün oymaklarının gözü Yahve'ye dönüktür;
2 bu vahiy onun sınırında olan Hamat'a da,
Sur ve Sayda'ya yöneliktir, çünkü onlar çok bilgedirler.
3 Sur kendine bir kale yaptı,
ve toz gibi gümüş,
ve sokakların çamuru gibi saf altın yığdı.
4 İşte, Efendi onu mülksüz bırakacak,
ve denizde onun gücünü vuracak;
ve o, ateşle yutulacaktır.
5 Aşkelon bunu görüp korkacak;
Gaza da acı içinde kıvranacak;
Ekron da öyle, çünkü beklentisi boşa çıkacak;
ve kral Gaza'dan yok olacak,
ve Aşkelon'da oturan olmayacak.
6 Yabancılar Aşdod'da oturacaklar,
ve Filistliler'in gururunu kıracağım.
7 Ağzından kanını, dişlerinin arasından iğrençliklerini alacağım;
ve o da Tanrımız için bir kalıntı olacak;
ve Yahuda'da bir bey gibi,
Ekron'da da bir Yevuslu gibi olacak.
8 Orduya karşı evimin etrafında ordugâh kuracağım,
öyle ki kimse geçip gitmesin, geri dönmesin;
ve bir daha hiçbir zalim onların içinden geçmeyecek;
çünkü şimdi kendi gözlerimle gördüm.
9 Büyük sevinçle coş, ey Siyon kızı!
Bağır, ey Yeruşalem kızı!
İşte, Kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.
Eşeğe, evet, bir eşek yavrusu sıpaya binmiş sana geliyor.
10 Efraim'den savaş arabasını,
ve Yeruşalem'den atı kesip atacağım.
Savaş yayı kesilip atılacak;
O, uluslara esenlik sözü konuşacak.
Hâkimiyeti denizden denize,
ırmaktan yeryüzünün uçlarına kadar olacak.
11 Sana gelince,
antlaşmanın kanı yüzünden,
senin tutsaklarını susuz çukurdan kurtardım.
12 Ey siz umut tutsakları, kaleye dönün!
Tam bugün size iki katını geri vereceğimi ilan ediyorum.
13 Çünkü ben Yahuda'yı kendim için bir yay gibi gerdim.
Yayı Efraim'le doldurdum.
Ey Siyon, senin oğullarını harekete geçireceğim,
ey Yunan diyarı, senin oğullarına karşı,
ve seni bir yiğit kılıcı gibi yapacağım.
14 Yahve onların üzerinde görünecek.
Oku şimşek gibi çakacak.
Efendi Yahve boruyu çalacak,
ve güneyin kasırgalarıyla gidecek.

15 Ordular Yahvesi onları koruyacak.
Sapan taşlarıyla yıkıp yenecekler.
İçecekler ve şarap içmiş gibi gürleyecekler.
Leğenler gibi,
sunağın köşeleri gibi dolacaklar.
16 Tanrıları Yahve, o gün onları halkının sürüsü olarak kurtaracak;
çünkü onlar,
O'nun ülkesi üzerinde yükselen bir tacın mücevherleri gibidirler.
17 Çünkü O'nun iyiliği ne büyük, O'nun güzelliği ne büyük!
Gençleri buğdayla,
el değmemiş kızları da yeni şarapla güzelleşecek.

10

1 Baharda yağmur dileyin Yahve'den,
fırtına bulutları yaratan,
ve tarladaki bitkiler için herkese sağanak yağmurlar veren Yahve'dir.
2 Çünkü terafim* boş şeyler söyledi,
ve falcılar yalan gördü,
ve yalan düşler anlattı.
Boşuna avutuyorlar.
Bu yüzden koyun gibi yollarına gidiyorlar.
Eziliyorlar, çünkü çoban yok.
3 Öfkem çobanlara karşı alevlendi,
ve tekeleri cezalandıracağım,
çünkü Ordular Yahvesi kendi sürüsünü, Yahuda evini ziyaret etti,
ve savaşta onları kendi görkemli atı gibi yapacak.
4 Ondan köşe taşı,
ondan çadır kazığı,
ondan savaş yayı,
hüküm sahiplerinin hepsi birlikte ondan çıkacak.
5 Savaşta çamurlu yolları çiğneyen yiğitler gibi olacaklar.
Savaşacaklar, çünkü Yahve onlarla birliktedir.
Atlı biniciler şaşkına dönecekler.
6 "Yahuda evini güçlendireceğim,
Ve Yosef evini kurtaracağım.
Onları geri getireceğim,
çünkü onlara merhamet ettim.
Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar,
çünkü ben onların Tanrısı Yahve'yim,
ve onları duyacağım.
7 Efraim yiğit gibi olacak,
ve yürekleri şarap içmiş gibi sevinecek.
Evet, çocukları bunu görüp sevinecek.
Yürekleri Yahve'de sevinç bulacak.
8 Onlara işaret verip toplayacağım,
çünkü onları fidye ile kurtardım.
Eskiden olduğu gibi çoğalacaklar.
9 Onları halkların arasına ekeceğim.
Uzak ülkelerde beni hatırlayacaklar.
Çocuklarıyla birlikte yaşayacaklar ve geri dönecekler.

* **10:2** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek aile putlarıydı..

10 Onları Mısır diyarından yine geri getireceğim,
ve Aşur'dan onları toplayacağım.
Onları Gilad diyarına ve Lübnan'a getireceğim;
ve onlar için yeterince yer bulunmayacak.
11 Sıkıntı denizinden geçecek,
ve denizde dalgaları vuracak,
ve Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak;
ve Aşur'un gururu yıkılacak,
ve Mısır'ın asası elden gidecek.
12 Onları Yahve'de güçlendireceğim.
O'nun adıyla dolaşacaklar," diyor Yahve.

11

1 Ey Lübnan, aç kapılarını da,
ateş sedirlerini yiyip bitirsin.
2 Ağla, ey selvi ağacı, çünkü sedir düştü,
çünkü heybetli olanlar yok oldu.
Yas tutun, Başan meşeleri,
çünkü güçlü orman yıkıldı.
3 Çobanların yas sesi!
Çünkü onların görkemi yok edildi, genç aslanların kükremesi sesi!
Çünkü Yarden'in gururu harap edildi.
4 Tanrım Yahve şöyle diyor: "Boğazlanacak olan sürüyü güt.
5 Alıcıları onları kesiyor ve cezasız kalıyor. Onları satanlar, 'Yahve kutsansın, çünkü zenginim' diyorlar; ve kendi çobanları onlara acımıyor.
6 Çünkü artık ülkede oturanlara acımayacağım," diyor Yahve, "Ama işte, her adamı komşusunun eline ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi vuracaklar, ve onları ellerinden kurtarmayacağım."
7 Bunun üzerine boğazlanacak sürüyü, özellikle sürünün ezilenlerini güttüm. Kendime iki değnek aldım. Birine "Lütuf", diğerine "Birlik" adını verdim ve sürüyü güttüm.
8 Bir ayda üç çobanı kesip attım; çünkü canım onlardan bıktı, onların canları da benden tiksindi.
9 O zaman şöyle dedim, "Sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün; kesilecek olan kesilsin; kalanlar da birbirlerinin etini yesinler."
10 Lütuf değneğimi aldım ve onu kırdım, ta ki bütün halklarla yaptığım antlaşmayı bozayım.
11 Antlaşma o gün bozuldu; ve böylece beni dinleyen sürünün yoksulları bunun Yahve'nin sözü olduğunu bildiler.
12 Onlara dedim, "Eğer uygun görürseniz, ücretimi verin; eğer değilse onu tutun. Bunun üzerine ücretim olarak otuz parça gümüş tarttılar.
13 Yahve bana, "Çömlekçiye at, onlar tarafından bana biçilen o yüksek ücreti!" dedi. Otuz gümüşü alıp Yahve'nin evinde çömlekçiye attım.
14 O zaman Yahuda ile İsrael arasındaki kardeşliği bozmak için diğer değneğimi, Birlik olanı kırdım.
15 Yahve bana, "Yine kendine akılsız bir çoban takımı al" dedi.
16 Çünkü işte, ülkede öyle bir çoban çıkaracağım ki, kesilip atılmış olanları ziyaret etmeyecek, dağılmış olanları aramayacak, kırığı olanı iyileştirmeyecek, sağlam olanı beslemeyecek; ama semiz koyunların etini yiyecek ve toynaklarını parçalayacak.

17 Sürüyü bırakan değersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunu ve sağ gözünü
vuracak. Kolu tamamen kuruyacak ve sağ gözü tamamen kör olacak!"

12

1 İsrael hakkında Yahve sözünün vahyi: Gökleri geren, yeryüzünün
temellerini atan ve insanın içindeki ruhu biçimlendiren Yahve şöyle diyor:
2 "İşte, Yeruşalem'i çevredeki bütün halklar için sersemleten bir kâse
yapacağım ve aynı şey Yeruşalem'e karşı kuşatmada Yahuda için de geçerli
olacak.
3 O gün Yeruşalem'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu
yüklenenlerin hepsi ağır yaralanacak ve yeryüzünün bütün ulusları ona karşı
toplanacak.
4 O gün, diyor Yahve, her atı dehşetle, binicisini delilikle vuracağım.
Yahuda evi üzerine gözlerimi açacağım ve halkların her atını körlükle
vuracağım.
5 Yahuda beyleri yüreklerinden şöyle diyecekler: 'Yeruşalem sakinleri,
Tanrıları Ordular Yahvesi ile, benim gücümdür.'
6 O gün Yahuda beylerini odunlar arasında yanan bir mangal gibi,
demetler arasında alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda ve solda
çevredeki bütün halkları yiyip bitirecekler. Yeruşalem'den olanlar yine kendi
yerinde, Yeruşalem'de oturacaklar.
7 Yahve önce Yahuda çadırlarını kurtaracak ki, David'in evinin görkemi ve
Yeruşalem sakinlerinin görkemi Yahuda'nın üstüne çıkmasın.
8 O gün Yahve Yeruşalem sakinlerini koruyacak. O gün onlar arasında
güçsüz olan David gibi olacak, David'in evi de Tanrı gibi, onların önünde
Yahve'nin meleği gibi olacak.
9 O gün Yeruşalem'e karşı gelen bütün ulusların yıkımını arayacağım.
10 David evi üzerine ve Yeruşalem sakinleri üzerine lütuf ve yakarış ruhunu
dökeceğim. Delmiş oldukları kişiye, bana* bakacaklar; ve biricik oğlu için yas
tutan biri gibi onun için yas tutacaklar, ve ilk oğlu için yas tutan biri gibi
onun için acı acı kederlenecekler.
11 O gün Yeruşalem'de, Megiddo Vadisi'ndeki Hadadrimmon yası gibi
büyük bir yas olacak.
12 Ülke yas tutacak, her boy ayrı; David evi boyu ayrı ve karıları ayrı;
Natan evi boyu ayrı ve karıları ayrı;
13 Levi evi boyu ayrı ve karıları ayrı; Şimi boyu ayrı ve karıları ayrı;
14 geride kalan bütün boylar, her boy ayrı ve karıları ayrı yas tutacaklar.

13

1 "O gün David'in evine ve Yeruşalem sakinlerine günah ve kirlilik için bir
pınar açılacak.
2 Ordular Yahvesi şöyle diyor, putların adlarını ülkeden kesip atacağım, bir
daha hatırlanmayacaklar. Peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden yok
edeceğim.
3 Bir kimse hâlâ peygamberlik ederse, onu doğuran annesiyle babası,
'Öleceksin, çünkü Yahve adına yalan söylüyorsun' diyecekler. Peygamberlik
ettiğinde de onu doğuran annesiyle babası onun bedenini deşecekler.

---

* **12:10** "Ben"den sonra İbranicede "Alef Tav" (İbrani alfabesinin ilk ve son harfleri) harfi gelir. Bu, bir kelime olarak değil, bir dilbilgisi işareti olarak kullanılır.

4 O gün peygamberlik eden peygamberlerin her biri gördüğü görümlerden
utanacak, aldatmak için çul giysi giymeyecekler.
5 Ama o, 'Ben peygamber değilim, toprak işçisiyim; çünkü gençliğimden beri
hizmetçiyim' diyecek.
6 Birisi ona, 'Kollarının arasındaki bu yaralar ne?' diyecek. O da,
'Dostlarımın evinde aldığım yaralar' diye karşılık verecek.
7 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
'Uyan, ey kılıç! Çobanıma ve yakınıma karşı uyan.
Çobanı vur da, koyunlar dağılsın.
Ben de elimi küçüklere karşı döndüreceğim.
8 Bütün ülkede, diyor Yahve,
iki parçası kesilip atılacak ve ölecek.
Üçüncüsü ise orada kalacak.
9 Üçüncü parçayı ateşe götüreceğim,
ve gümüşün arıtıldığı gibi onları arıtacağım.
Ve altının sınandığı gibi onları sınayacağım.
Onlar benim adımı çağıracaklar, ben de onları işiteceğim.
'Halkım odur' diyeceğim.
Onlar da, 'Tanrım Yahve'dir' diyecekler.'

14

1 İşte, Yahve'nin günü geliyor, senin ganimetini senin içinde bölecekler.
2 Çünkü bütün ulusları Yeruşalem'e karşı savaşa çağıracağım; kent alınacak,
evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentin yarısı sürgüne
gönderilecek, halkın geri kalanı kentten kesilip atılmayacak.
3 O zaman Yahve, savaş gününde savaştığı gibi çıkıp o uluslara karşı
savaşacak.
4 O gün ayakları, Yeruşalem'in doğusunda bulunan Zeytin Dağı'nın üzerinde
duracak; Zeytin Dağı doğudan batıya ikiye yarılacak ve çok büyük bir vadi
oluşacak. Dağın yarısı kuzeye doğru, yarısı da güneye doğru hareket edecek.
5 Dağlarımın vadisinden kaçacaksınız, çünkü dağların vadisi Atsel'e kadar
uzanacak. Evet, tıpkı Yahuda Kralı Uzziya'nın günlerinde depremden
kaçtığınız gibi kaçacaksınız. Bütün kutsallarla birlikte Tanrım Yahve seninle*
gelecek.
6 O gün ne ışık, ne soğuk, ne de don olacak.
7 Yahve'nin bildiği bir gün olacak; ne gündüz, ne de gece; ama akşam vakti
ışık olacak.
8 O gün Yeruşalem'den diri sular çıkacak, yarısı doğu denizine doğru, yarısı
batı denizine doğru akacak. Bu, yaz ve kış böyle olacak.
9 Yahve bütün yeryüzünün kralı olacak. O gün Yahve tek, adı tek olacak.
10 Bütün ülke Geva'dan Yeruşalem'in güneyindeki Rimmon'a kadar Arava
gibi olacak. Yeruşalem yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan birinci kapının
yerine, köşe kapısına ve Hananel Kulesi'nden kralın üzüm sıkma çukurlarına
kadar kendi yerinde oturacak.
11 İnsanlar orada oturacaklar ve artık lanet olmayacak; ama Yeruşalem
güvenlik içinde oturacak.
12 Bu, Yahve'nin Yeruşalem'e karşı savaşan bütün halklara vuracağı
beladır: Ayakta dururken etleri eriyecek, gözleri yuvaları içinde eriyecek ve
dilleri ağızlarında eriyecek.

* **14:5** Septuagint "sen" yerine "onu" okur.

13 O gün Yahve'nin büyük dehşeti onların arasında olacak; ve her biri
komşusunun elini yakalayacak ve eli komşusunun eline karşı kalkacak.
14 Yahuda da Yeruşalem'de savaşacak; ve bütün çevre ulusların serveti,
altın, gümüş ve giysi bol miktarda toplanacak.
15 Atın, katırın, devenin, eşeğin ve o ordugâhlarda bulunacak bütün
hayvanların üzerine böyle bir bela düşecek.
16 Yeruşalem'e karşı gelmiş olan bütün uluslardan arta kalan herkes,
yıldan yıla Ordular Yahvesi'ne, Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı tutmak
için çıkacak.
17 Yeryüzünün bütün boylarından kim Yeruşalem'e çıkıp Ordular
Yahvesi'ne, Kral'a tapınmazsa, onların üzerine yağmur yağmayacak.
18 Eğer Mısır boyu çıkıp gelmezse, onların üzerine yağmur yağmayacak. Bu,
Çardak Bayramı'nı tutmak için çıkmayan ulusları Yahve'nin vuracağı bela
olacak.
19 Mısır'ın cezası ve Çardak Bayramı'nı tutmak için çıkmayan bütün
ulusların cezası bu olacak.
20 O gün atların çıngırakları üzerine, "YAHVE'YE KUTSALDIR" diye yazılacak.
Yahve'nin evindeki kazanlar, sunağın önündeki leğenler gibi olacak.
21 Evet, Yeruşalem'de ve Yahuda'da her kazan Ordular Yahvesi'ne kutsal
olacak; ve kurban kesenlerin hepsi gelip onlardan alacak ve onlarda
pişirecekler. O gün Ordular Yahvesi'nin evinde artık Kenanlı† bulunmayacak.

† **14:21** veya tüccar

MALAKİ

1 Yahve'nin* Malaki aracılığıyla vahyi, İsrael'e sözü.
2 "Sizi sevdim" diyor Yahve.
Oysa siz, "Bizi nasıl sevdin?" diyorsunuz.
"Esav Yakov'un kardeşi değil miydi?" diyor Yahve, "Yine de Yakov'u sevdim;
3 ama Esav'dan nefret ettim, dağlarını ıssız bıraktım ve onun mirasını çölün çakallarına verdim."
4 Mademki, Edom, "Biz ezildik, ama geri dönüp harap yerleri yeniden bina edeceğiz" diyor, Ordular Yahvesi diyor ki, "Onlar bina edecekler, ama ben yıkacağım; ve insanlar onlara 'Kötülük Diyarı', Yahve'nin daima öfkelendiği halk diyecekler."
5 Gözlerin görecek ve siz, "İsrael sınırlarının ötesinde bile Yahve büyüktür!" diyeceksiniz."
6 "Oğul babasını sayar, hizmetkâr da efendisini. Eğer ben babaysam, o zaman onurum nerede? Ve eğer ben efendiysem, bana saygı nerede?" diyor Ordular Yahvesi siz adımı hor gören kâhinlere. " 'Siz adını nasıl hor gördük?' diyorsunuz.
7 Sunağımda kirli ekmek sunuyorsunuz. 'Seni nasıl kirlettik?' diyorsunuz, 'Yahve'nin sofrası küçümsenir' demenizle.
8 Kurban için kör hayvanı sunduğunuzda, bu kötülük değil midir? Topalı ve hastayı kurban olarak sunduğunuzda, bu kötülük değil midir? Şimdi önderinize sunun! Sizden hoşnut olur mu? Ya da sizi kabul eder mi?" diyor Ordular Yahvesi.
9 "Şimdi, Tanrı'nın† lütfunu dileyin ki, bize lütfetsin. Bununla sizden kimseyi kabul eder mi?" diyor Ordular Yahvesi.
10 "Keşke içinizden biri sunağımın üzerinde boş yere ateş yakmamanız için kapıları kapatsa!" diyor Ordular Yahvesi, "Sizden hoşnut değilim, elinizden sunu kabul etmeyeceğim.
11 Çünkü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar adım uluslar arasında yücedir; her yerde adıma buhur ve temiz sunu sunulacaktır; çünkü adım ulusların arasında yücedir." diyor Ordular Yahvesi.
12 "Ama siz, 'Yahve'nin sofrası kirli, meyvesi, yemeği küçümsenir' diyerek onu kirletiyorsunuz.
13 Üstelik, 'İşte,‡ ne yorucu!' diyorsunuz ve ona burun kıvırıyorsunuz." diyor Ordular Yahvesi; "ve zorla alınanı, topalı ve hastayı getirdiniz; böyle sunu getiriyorsunuz. Bunu elinizden kabul edeyim mi?" diyor Yahve.
14 "Ama sürüsünde erkek hayvan varken, Efendi'ye§ kusurlu bir şey adayıp kurban eden aldatıcı lanetli olsun. Çünkü ben büyük bir Kralım" diyor Ordular Yahvesi, "Ve adım uluslar arasında korkunçtur."

2

1 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:13** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:14** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

2 Eğer dinlemezseniz ve benim adıma yücelik vermeyi yüreğinize
koymazsanız" diyor Ordular Yahvesi, "o zaman üzerinize lanet göndereceğim
ve bereketlerinizi lanetleyeceğim. Onları zaten lanetledim, çünkü onu
yüreğinize koymuyorsunuz.
3 İşte, soyunuzdan* olanları azarlayacağım, yüzlerinize gübre,
bayramlarınızın gübresini dökeceğim; ve onunla götürüleceksiniz.
4 Bu buyruğu size gönderdiğimi bileceksiniz, böylece antlaşmam Levi'yle
olsun." diyor Ordular Yahvesi.
5 "Benim antlaşmam onunla yaşam ve esenlikti; ve bunları ona verdim ki,
bana karşı saygılı olsun; ve bana karşı saygılı oldu, adımdan da korktu.
6 Doğruluk yasası onun ağzındaydı ve dudaklarında haksızlık bulunmadı. O,
benimle barış ve doğruluk içinde yürüdü ve birçoğunu kötülükten döndürdü.
7 Çünkü kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve onlar onun ağzından yasayı
aramalılar; çünkü o, Ordular Yahvesi'nin habercisidir.
8 Ama siz yoldan saptınız. Yasada birçoğunu tökezlettiniz. Levi'nin
antlaşmasını bozdunuz." diyor Ordular Yahvesi.
9 "Benim yollarımı tutmamanıza ve yasada kişilere hatır gözetmenize göre,
ben de sizi bütün halkın önünde aşağılık ve kötü kıldım.
10 Hepimizin bir babası yok mu? Bizi bir Tanrı yaratmadı mı? Neden her
adam kardeşine ihanet ediyor, atalarımızın antlaşmasını bozuyoruz?
11 Yahuda ihanet etti ve İsrael'de ve Yeruşalem'de iğrenç bir şey işlendi;
çünkü Yahuda sevdiği Yahve'nin kutsallığını kirletti ve yabancı bir ilâhın
kızıyla evlendi.
12 Yakov'un çadırlarından bunu yapanı, uyanık olup yanıt vereni, Ordular
Yahvesi'ne sunu sunanı Yahve kesip atacaktır.
13 Yine şunu yapıyorsunuz: Yahve'nin sunağını gözyaşlarıyla, ağlayışla ve
inlemeyle örtüyorsunuz, çünkü O artık sunuya bakmıyor ve elinden
hoşnutlukla kabul etmiyor.
14 Yine de, 'Neden?' diyorsunuz. Çünkü Yahve gençliğinin karısı ile senin
aranda tanık oldu, ona ihanet ettin, oysa o senin yoldaşın ve antlaşmanın
karısıdır.
15 Ruhu'nun kalanına sahip olduğu halde seni bir yapmadı mı? Neden
bir? Tanrısal bir soy aradı. Bu yüzden ruhuna dikkat et ve hiç kimse
gençliğinin karısına ihanet etmesin.
16 İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, "Ben boşanmadan ve giysisini zorbalıkla
örtenden nefret ederim!" Ordular Yahvesi şöyle diyor. "Bu yüzden ruhunuza
dikkat edin ki, sadakatsiz olmayın.
17 Sözlerinizle Yahve'yi yordunuz. 'Onu nasıl yorduk?' diyorsunuz.
'Kötülük yapan herkes Yahve'nin gözünde iyidir ve onlardan hoşlanır' ya da
'Adalet Tanrısı nerede?' demenizle."

3

1 "İşte, habercimi gönderiyorum, ve önümde yolu hazırlayacak! Aradığınız
Efendi, ansızın tapınağına gelecek. İşte, arzuladığınız antlaşma habercisi
geliyor!" diyor Ordular Yahvesi.
2 "Ama onun geldiği güne kim dayanabilir? Ve göründüğünde kim ayakta
durabilir? Çünkü O, arıtıcının ateşi ve çamaşırcıların sabunu gibidir;
3 ve gümüşü arıtan ve temizleyen biri gibi oturacak, Levi oğullarını
arındıracak ve onları altın ve gümüş gibi arıtacak; onlar da doğruluk içinde
Yahve'ye sunular sunacaklar.

* **2:3** veya tohum

4 O zaman Yahuda ve Yeruşalem'in sunusu, eski günlerde ve eski yıllarda
olduğu gibi Yahve'ye hoş gelecek.
5 Yargı için size yaklaşacağım. Ben büyücülere, zina edenlere, yalan yere
ant içenlere, ücretinde ücretliye, dul kadına ve yetime gaddarlık edenlere,
yabancının hakkını gasp edenlere ve benden korkmayanlara karşı hızlı
tanık olacağım" diyor Ordular Yahvesi.
6 "Çünkü ben, Yahve, değişmem; bu yüzden siz, ey Yakov oğulları,
tükenmediniz.
7 Atalarınızın günlerinden beri kurallarımdan saptınız ve onları tutmadınız.
Bana dönün, ben de size dönerim." diyor Ordular Yahvesi. "Ama siz, 'Nasıl
döneceğiz?' diyorsunuz.
8 İnsan Tanrı'yı soyar mı? Oysa siz beni soyuyorsunuz! 'Seni nasıl
soyduk?' diyorsunuz. Ondalıklarda ve sunularda.
9 Siz lanetle lanetlendiniz; çünkü siz, bütün bu ulus, beni soymaktasınız.
10 Bütün ondalığı ambara getirin ki, evimde yiyecek olsun ve beni şimdi
bununla sınayın." diyor Ordular Yahvesi, "Göklerin pencerelerini açmayacak
mıyım, yer kalmayacak kadar size bol bol bereket dökmeyecek miyim?
11 Yiyip bitireni sizin hatırınıza azarlayacağım, toprağınızın ürününü
mahvetmeyecek, kırda asmanız da vaktinden önce ürününü vermeyecek."
diyor Ordular Yahvesi.
12 "Bütün uluslar sizi kutsanmış diyecekler, çünkü hoş bir ülke
olacaksınız." diyor Ordular Yahvesi.
13 "Bana karşı sözleriniz sertti" diyor Yahve. "Ama siz, 'Sana karşı ne
söyledik?'
14 'Tanrı'ya hizmet etmek boşuna' dediniz, 'O'nun buyruklarını izleyip,
Ordular Yahvesi'nin önünde yas tutarak yürümemizin bize ne yararı oldu?
15 Şimdi kibirlilere mutlu diyoruz; evet, kötülük işleyenler gelişiyor; evet,
Tanrı'yı deniyorlar ve kaçıyorlar.' dediniz.
16 O zaman Yahve'den korkanlar birbirleriyle konuştular; Yahve de
dinledi ve duydu ve Yahve'den korkanlar ve adını onurlandıranlar için
O'nun önünde bir anı kitabı yazıldı.
17 Ordular Yahvesi, "Onlar benim olacaklar." diyor. "Yaptığım günde kendi
malım olacaklar. Bir adamın kendisine hizmet eden kendi oğlunu
esirgemesi gibi, onları esirgeyeceğim.
18 O zaman döneceksiniz ve doğruyla kötüyü, Tanrı'ya hizmet edenle
etmeyeni ayırt edeceksiniz."

4

1 "Çünkü işte, fırın gibi yanan gün geliyor. O gün, bütün kibirliler ve
kötülük yapanların hepsi anız olacaklar. O gün onları yakıp yok edecek"
diyor Ordular Yahvesi, "Öyle ki, onlarda ne kök ne de dal bırakmayacak.
2 Ama size, adımdan korkanlara, kanatlarında şifa olarak doğruluk güneşi
doğacak. Çıkıp ahırdaki buzağılar gibi sıçrayacaksınız.
3 Kötüleri çiğneyeceksiniz. Çünkü yapmakta olduğum o günde, sizin
ayaklarınızın altında kül olacaklar" diyor Ordular Yahvesi.
4 "Hizmetkârım Moşe'nin yasasını, bütün İsrael için Horev'de kendisine
buyurduğum kuralları ve ilkeleri hatırlayın.
5 İşte, Yahve'nin büyük ve korkunç günü gelmeden önce, size Peygamber
Eliya'yı göndereceğim.

6 Babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini de babalarına
döndürecek. Öyle ki, gelip yeryüzünü lanetle vurmayayım."

MATTA

1 Avraham oğlu, David oğlu Yeşua Mesih'in* soyağacı kitabıdır.
2 Avraham İshak'ın babasıydı, İshak Yakov'un babasıydı, Yakov Yahuda ve
kardeşlerinin babasıydı,
3 Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hetsron'un
babasıydı. Hetsron Ram'ın babasıydı,
4 Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı,
Nahşon Salmon'un babasıydı,
5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in
babasıydı. Ovet Yişay'ın babasıydı.
6 Yişay Kral David'in babasıydı. David, Uriya'nın karısından doğan
Solomon'un babasıydı.
7 Solomon Rehovam'ın babasıydı. Rehovam Aviya'nın babasıydı. Aviya
Asa'nın babasıydı.
8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram
Uzziya'nın babasıydı.
9 Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın
babasıydı.
10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon
Yoşiya'nın babasıydı.
11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin ve kardeşlerinin
babasıydı.
12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı. Şealtiel
Zerubbabil'in babasıydı.
13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı. Avihut Elyakim'in babasıydı. Elyakim
Azor'un babasıydı.
14 Azor Sadok'un babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihut'un
babasıydı.
15 Elihut Eleazar'ın babasıydı. Eleazar Mattan'ın babasıydı, Mattan
Yakov'un babasıydı,
16 Yakov Mariyam'ın kocası olan Yosef'in babasıydı. Mariyam'dan Mesih
denilen Yeşua† doğdu.
17 Böylece Avraham'dan David'e kadar toplam on dört kuşak, David'den
Babil'e sürgüne kadar on dört kuşak, Babil'e sürgünden Mesih'e kadar on
dört kuşaktır.
18 Şimdi Yeşua Mesih'in doğumu şöyleydi: Annesi Mariyam, Yosef'e
nişanlandıktan sonra, onlar henüz bir araya gelmeden önce, Mariyam'ın
Kutsal Ruh'tan gebe olduğu ortaya çıktı.
19 Nişanlısı Yosef, doğru biri olduğundan ve onu halkın önünde utandırmak
istemediğinden, ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi.
20 Ama o bu şeyler hakkında düşünürken, işte,‡ Efendi'nin bir meleği rüyada
ona görünerek şöyle dedi: "David oğlu Yosef, Mariyam'ı kendine eş olarak
almaktan korkma, çünkü onda oluşan Kutsal Ruh'tandır.

---

* **1:1** Mesih (İbranice) ve (Grekçe) her ikisi de "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir † **1:16** "Yeşua" "Kurtuluş" anlamına gelir. ‡ **1:20** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

21 O, bir oğul doğuracak ve adını Yeşua§ koyacaksın. Çünkü halkını
günahlarından kurtaracak olan O'dur."
22 Şimdi bütün bu olanlar, Efendi'nin peygamber aracılığıyla söylediği şu
söz yerine gelsin diye oldu:
23 "İşte, bir bakire gebe kalacak,
ve bir oğul doğuracak.
Adını İmmanuel koyacaklar,"
bu da, "Tanrı bizimledir"✡ diye tercüme edilir.
24 Yosef uykusundan kalktı, Efendi'nin meleğinin kendisine buyurduğu
gibi yaptı ve Mariyam'ı karısı olarak kendine aldı.
25 Ancak Yosef, ilk oğlunu doğurana dek onu bilmedi; ve çocuğa Yeşua adını
verdi.

2

1 Yeşua, Kral Hirodes'in günlerinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde
doğduğunda, işte, doğudan yıldızbilimciler* Yeruşalem'e gelip şöyle dediler:
2 "Yahudilerin Kralı olarak doğan O nerede? Çünkü doğuda O'nun yıldızını
gördük ve O'na tapınmaya geldik."
3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalem halkı da
rahatsız oldu.
4 Halkın bütün başkâhinlerini ve yazıcılarını bir araya toplayarak onlara
Mesih'in nerede doğacağını sordu.
5 Ona, "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber
aracılığıyla bu yazılmıştır:
6 'Ey Beytlehem, Yahuda diyarı,
Yahuda beyleri arasında hiç de en önemsizi değilsin!
Çünkü halkım İsrael'i güdecek önder senden çıkacak.' "✡
7 Sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırıp onlardan yıldızın tam olarak
ne zaman göründüğünü öğrendi.
8 Onları Beytlehem'e gönderip, "Gidin ve çocuğu dikkatlice arayın" dedi.
"Onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki ben de gelip O'na tapınayım."
9 Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra kendi yollarına gittiler. İşte, doğuda
gördükleri yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durana dek önlerinden
gitti.
10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinçle doldular.
11 Eve girdiler ve çocuğu annesi Mariyam'la gördüler. Yere kapanıp O'na
tapındılar. Hazinelerini açıp O'na hediye olarak altın, günnük ve mür
sundular.
12 Bir rüyada Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka
bir yoldan gittiler.
13 Onlar ayrıldıktan sonra, işte, Efendi'nin bir meleği rüyada Yosef'e
görünerek şöyle dedi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç ve ben sana
söyleyinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu arayacak."
14 Bunun üzerine Yosef kalktı. Çocukla annesini alıp geceleyin Mısır'a gitti,
15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Efendi'nin peygamber
aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:
"Oğlumu Mısır'dan çağırdım."✡

---

§ **1:21** "Yeşua" "Kurtuluş" anlamına gelir. ✡ **1:23** YEŞAYA 7:14 * **2:1** "Yıldızbilimciler" (magoi) kelimesi aynı zamanda öğretmenler, bilim insanları, hekimler, astrologlar, kahinler, rüya tabircileri veya büyücüler anlamına da gelebilir. ✡ **2:6** MİKA 5:2 ✡ **2:15** HOŞEA 11:1

16 O zaman Hirodes, yıldızbilimcilerin kendisini kandırdığını görünce çok
öfkelendi. Onlardan öğrendiği zamanı göz önünde bulundurarak Beytlehem
ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların
hepsini öldürttü.
17 O zaman Peygamber Yeremya tarafından bildirilen şu söz yerine gelmiş
oldu:
18 "Rama'da bir ses duyuldu,
ağıt, ağlayış ve büyük yas,
Rahel çocukları için ağlıyor;
avutulmak istemiyor,
çünkü onlar yok artık!"✡
19 Hirodes öldükten sonra, işte, Efendi'nin bir meleği, Mısır'da Yosef'e
rüyada görünerek şöyle dedi:
20 "Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrael diyarına geri dön. Çünkü çocuğun
yaşamını isteyenler öldü."
21 Yosef kalktı, çocukla annesini alıp İsrael diyarına geldi.
22 Ama Arhelas'ın, babası Hirodes'in yerine Yahudiye'de hüküm
sürdüğünü duyunca oraya gitmekten korktu. Bir rüyada uyarılması üzerine
Galile bölgesine çekildi.
23 Orada Nasıra adlı kentte yaşadı. Bu, peygamberler aracılığıyla
bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3

1 O günlerde Vaftizci Yuhanna Yahudiye Çölü'ne gelerek şu çağrıda
bulundu:
2 "Tövbe edin, çünkü Göğün Krallığı yakındır!"
3 Çünkü Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi budur ve şöyle
demişti:
"Çölde yükselen ses,
'Efendi'nin yolunu hazırlayın!
O'nun patikalarını düz edin' diyor."✡
4 Yuhanna'nın deve tüyünden yapılmış giysisi ve belinde deri bir kuşağı
vardı. Yiyeceği çekirge ve yaban balıydı.
5 O zaman Yeruşalem, bütün Yahudiye ve Yarden yöresinin halkı ona
çıkıyordu.
6 Halk günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden'de vaftiz
ediliyordu.
7 Ama Yuhanna, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz için geldiklerini
görünce onlara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız
için sizi kim uyardı?
8 Bu nedenle tövbeye layık meyveler verin!
9 Kendi kendinize, 'Biz Avraham'ın çocuklarıyız' diye düşünmeyin. Size şunu
söyleyeyim: Tanrı, Avraham'a şu taşlardan da çocuk yetiştirebilir.
10 Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi
meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.
11 "Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra
gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını taşımaya layık değilim. O
sizi Kutsal Ruh'la* vaftiz edecek.

✡ **2:18** YEREMYA 31:15 ✡ **3:3** YEŞAYA 40:3 * **3:11** TR ve NU "ve ateşle" ekler

12 Yabası elindedir. Harman yerini iyice temizleyip buğdayını ambarda
toplayacak, samanı ise sönmez ateşte yakacaktır."
13 O zaman Yeşua, Yuhanna tarafından vaftiz edilmek üzere Galile'den
Yarden'e,† Yuhanna'nın yanına geldi.
14 Ama Yuhanna, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen
mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.
15 Ama Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Şimdi buna razı ol! Çünkü her
doğruluğu bu şekilde yerine getirmek bizim için uygun olanıdır." O zaman
Yuhanna O'na razı oldu.
16 Yeşua vaftiz olur olmaz sudan çıktı. İşte, gökler O'na açıldı. Yeşua,
Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine geldiğini gördü.
17 Göklerden gelen bir ses, "İşte, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum
budur" dedi.

4

1 O zaman Yeşua, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle
götürüldü.
2 Kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.
3 Ayartıcı gelip O'na, "Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşlara ekmek
olmasını buyur" dedi.
4 Yeşua ona şöyle yanıt verdi: " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama
Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır." ✡
5 Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. O'nu tapınağın tepesine koyup,
6 "Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle
yazılmıştır:
'Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.'
'Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "✡
7 Yeşua İblis'e şöyle dedi: "Yine, 'Tanrın Efendi'yi denemeyeceksin' diye
yazılmıştır." ✡
8 Yine İblis O'nu çok yüksek bir dağa götürdü. O'na dünyanın bütün
krallıklarını ve görkemini gösterdi.
9 "Eğer yere kapanıp bana taparsan, bunların hepsini sana vereceğim"
dedi.
10 Sonra Yeşua ona, "Çekil Şeytan! Çünkü; 'Tanrın Efendi'ye tapınacaksın ve
yalnız O'na hizmet edeceksin' diye yazılmıştır."✡
11 Sonra İblis Yeşua'yı bırakıp gitti, melekler gelip O'na hizmet ettiler.
12 Yeşua, Yuhanna'nın teslim edildiğini duyunca Galile'ye çekildi.
13 Nasıra'dan ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, Galile Gölü kıyısındaki
Kefarnahum'da yaşadı.
14 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye
oldu:
15 "Zevulun ve Naftali diyarı,
Yarden'in ötesinde, denize doğru,
ulusların Galilesi,
16 karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü.
Ölümün gölgelediği diyarda yaşayanlara
Işık doğdu."✡

† **3:13** yani Yarden Irmağı ✡ **4:4** YASA'NIN TEKRARI 8:3 ✡ **4:6** MEZMURLAR 91:11-12 ✡ **4:7** YASA'NIN TEKRARI 6:16 ✡ **4:10** YASA'NIN TEKRARI 6:13 ✡ **4:16** YEŞAYA 9:1-2

17 O zamandan itibaren Yeşua şu çağrıda bulunmaya başladı: “Tövbe edin!
Çünkü Göğün Krallığı yakındır.”
18 Yeşua, Galile Gölü kıyısında yürürken iki kardeşi gördü; Petrus denilen
Simon ve kardeşi Andreas denize ağ atıyordu; çünkü onlar balıkçıydı.
19 Onlara, “Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım” dedi.
20 Hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler.
21 Oradan giderken, diğer iki kardeşi, Zebedi’nin oğulları Yakov ve kardeşi
Yuhanna’yı gördü. Babaları Zebedi’yle birlikte teknede ağlarını
onarıyorlardı. Onları çağırdı.
22 Onlar hemen tekneyi ve babalarını bırakıp Yeşua’nın ardından gittiler.
23 Yeşua, havralarda öğreterek, krallığın Müjdesi’ni duyurarak, halk
arasındaki her hastalığı, her illeti iyileştirerek bütün Galile’yi dolaştı.
24 O’nunla ilgili haber bütün Suriye’ye yayıldı. Türlü hastalıklara
yakalanmış bütün hastaları, eziyet çekenleri, iblise tutulmuş olanları,
saralıları, felçlileri O’na getirdiler; onları iyileştirdi.
25 Galile, Dekapolis, Yeruşalem, Yahudiye ve Yarden'in ötesinden gelen
büyük kalabalıklar O’nu izliyordu.

5

1 Yeşua kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.
2 Ağzını açıp onlara öğretip dedi:
3 “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara,
çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.✡
4 Ne mutlu yas tutanlara,
çünkü onlar teselli edilecekler.✡
5 Ne mutlu yumuşak huylulara,
çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.*✡
6 Ne mutlu doğruluk için acıkıp susayanlara,
çünkü onlar doyurulacaklar.
7 Ne mutlu merhametli olanlara,
çünkü onlar merhamete kavuşacaklar.
8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara,
çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.
9 Ne mutlu barış yapıcılarına,
çünkü onlara Tanrı’nın çocukları denilecek.
10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara,
çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.
11 Benim uğruma insanlar size sövüp zulmettiğinde, yalan yere size karşı
her türlü kötü sözü söylediklerinde ne mutlu size.
12 Sevinin, fazlasıyla sevinç duyun! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür.
Sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.
13 Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, onu neyle
tuzlayacaksınız? Artık dışarı atılıp insanların ayakları altında çiğnenmekten
başka hiçbir işe yaramaz.
14 Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepede bulunan kent gizlenemez.
15 Kandili yakıp tahıl ölçeğinin altına koyarmı sınız? Tersine, kandilliğe
koyulur ve böylece evde bulunan herkese parlar.

✡ **5:3** YEŞAYA 57:15; YEŞAYA 66:2 ✡ **5:4** YEŞAYA 61:2; YEŞAYA 66:10,13 * **5:5** veya diyarı. ✡ **5:5** MEZMURLAR 37:11

16 Işığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görüp gökteki
Babanız'ı yüceltsinler.
17 Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini yıkmak için geldiğimi sanmayın.
Ben yıkmaya değil, tamamlamaya geldim.
18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök geçip gitmeden, her şey yerine
gelmeden, Kutsal Yasa'dan küçücük bir harf† ya da bir nokta bile yok
olmayacaktır.
19 Bu nedenle, kim bu en küçük buyruklardan birini çiğner ve başkalarına
bunu yapmayı öğretirse, Göğün Krallığı'nda en küçük olarak anılacak ama bu
buyrukları kim yerine getirir ve öğretirse, Göğün Krallığı'nda büyük olarak
anılacak.
20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz yazıcılarınkini ve Ferisiler'inkini
geçmezse, Cennetin Krallığı'na hiç giremeyeceksiniz!
21 Eskiden olanlara, 'Öldürmeyeceksin, ✡ adam öldüren yargılanacak'
dendiğini duydunuz.
22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine nedensiz yere ‡ öfkelenen herkes
yargılanacaktır. Kim kardeşine 'Raka!' § derse, Kurul'da yargılanacaktır. Kim
ahmak derse Gehenna * ateşiyle karşı karşıya kalacaktır.
23 Bu nedenle sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şeyi
olduğunu hatırlarsan,
24 adağını orada sunağın önünde bırak ve git. Önce kardeşinle barış, sonra
gel adağını sun.
25 Davacınla daha yoldayken hemen anlaş. Yoksa davacı seni yargıca
teslim eder, yargıç da gardiyana teslim eder; ve zindana atılırsın.
26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu † ödeyene kadar
oradan hiç çıkamazsın.
27 'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz. ✡
28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, onunla
zaten yüreğinde zina etmiş olur.
29 Eğer sağ gözün tökezlemene neden oluyorsa, onu çıkar ve kendinden at.
Çünkü senin bir azanın yok olması, bütün bedenin Gehenna'ya ‡
atılmasından iyidir.
30 Sağ elin tökezlemene neden oluyorsa, onu kes ve kendinden at. Çünkü
bütün bedeninin Gehenna'ya § atılmasındansa, senin bir azanın yok olması
daha iyidir.
31 Ayrıca, 'Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin' denilmiştir. ✡
32 Ama ben size diyorum ki, kim karısını zina dışında bir nedenle boşarsa,
onu zinacı eder; kim boşanmış kadınla evlenirse, zina eder.
33 Yine eskiden olanlara, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Efendi'nin
önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dendiğini duydunuz, ✡
34 ama ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası
Tanrı'nın tahtıdır;

---

† **5:18** kelimenin tam anlamıyla zerre ✡ **5:21** ÇIKIŞ 20:13 ‡ **5:22** NU "nedensiz" ifadesini atlıyor. § **5:22** "Raka" kelimesi Aramice'de "boş" kelimesiyle ilişkili bir hakaret olup, boş kafalılık fikrini aktarır. * **5:22** veya Cehennem † **5:26** tam anlamıyla, kodrantes. Bir kodrantes, yaklaşık 2 lepta değerinde küçük bir bakır paraydı—bir şey satın almaya yetecek kadar değildi. ✡ **5:27** ÇIKIŞ 20:14 ‡ **5:29** veya Cehennem § **5:30** veya Cehennem ✡ **5:31** YASA'NIN TEKRARI 24:1 ✡ **5:33** SAYILAR 30:2; YASA'NIN TEKRARI 23:21; VAİZ 5:4

35 ne de yer üzerine, çünkü orası Tanrı'nın ayaklarının taburesidir; ne de
Yeruşalem üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir.
36 Başınızın üzerine de ant içmeyeceksiniz, çünkü saçınızın tek telini ak ya da
kara edemezsiniz.
37 'Evet'iniz 'evet' ve 'hayır'ınız 'hayır' olsun. Bunlardan fazlası
Şeytan'dandır.
38 'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz. ✡
39 Ama ben size diyorum ki, kötü olan insana karşı direnmeyin; sağ
yanağınıza vurana, ötekini de çevirin.
40 Biri gömleğinizi almak için size karşı dava açarsa, ceketinizi de verin.
41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla siz iki bin adım yürüyün.
42 Sizden dileyenlere verin, ödünç isteyeni geri çevirmeyin.
43 'Komşunu seveceksin ✡ ve düşmanından nefret edeceksin' dendiğini
duydunuz. *
44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri siz
kutsayın. Sizden nefret edenlere siz iyilik edin. Size haksızlık edenler için ve
zulmedenler için dua edin.
45 Öyle ki gökteki Babanız'ın çocukları olasınız. Çünkü O, güneşini hem
kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmuru hem doğruların hem doğru
olmayanların üzerine gönderir.
46 Eğer yalnızca sizi sevenleri severseniz, ödülünüz ne olur? Vergi
görevlileri bile aynısını yapmıyor mu?
47 Eğer yalnızca dostlarınıza selam verirseniz, fazladan ne yapmış
olursunuz? Vergi görevlileri bile aynısını yapmıyor mu?
48 Bu nedenle, gökteki Babanız kusursuz olduğu gibi, siz de kusursuz
olacaksınız."

6

1 "İyilik yaparken * insanlar tarafından görülsün diye yapmaktan kaçının,
yoksa gökteki Babanız'ın ödülünden yoksun kalırsınız.
2 Bu nedenle, merhamet işleri yaptığınızda, önünüzde boru çalmayın.
İkiyüzlüler insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda
böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini aldılar.
3 Ama siz merhamet işleri yaparken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını
bilmesin,
4 öyle ki, merhamet işleriniz gizli olsun. Gizlide gören Babanız sizi açıkça
ödüllendirecektir."
5 "Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar insanlar
kendilerini görsünler diye, havralarda ve sokakların köşe başlarında durup
dua etmeyi severler. Size doğrusunu söylerim ki, onlar ödüllerini aldılar.
6 Ama siz dua ettiğinizde iç odanıza girin ve kapınızı kapayarak gizlide
olan Babanız'a dua edin. Gizlide gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir.
7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş tekrarlar yapmayın. Çünkü onlar
çok söylemekle duyulacaklarını sanırlar.
8 Bu nedenle siz onlar gibi olmayın. Çünkü Babanız nelere ihtiyacınız
olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.
9 Böyle dua edin:

✡ **5:38** ÇIKIŞ 21:24; LEVİLİLER 24:20; YASA'NIN TEKRARI 19:21 ✡ **5:43** LEVİLİLER 19:18 * **5:43** Kutsal Kitap'da yok, ancak Kumran El Yazmaları Düzeni Ix, 21-26'ya Bkz. * **6:1** NU, "İyilik yapmak" yerine "doğruluk eylemleri" ifadesini kullanır

“ ‘Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.
10 Krallığın gelsin.
Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin olsun.
11 Bugün bize günlük ekmeğimizi ver.
12 Bize borçlu olanları bağışladığımız gibi,
Sen de bizim borçlarımızı bağışla.
13 Bizi denenme içine götürme,
ama bizi kötü olandan kurtar.
Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir! Amin.” †
14 “Çünkü insanlara suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin
suçlarınızı bağışlar.
15 Ama siz insanlara suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı
bağışlamaz.”
16 “Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Çünkü
onlar oruçlu oldukları insanlar tarafından görülsün diye kendilerine perişan
bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini aldılar.
17 Ama siz, oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın,
18 öyle ki, orucunuz insanlar tarafından değil, gizlide olan Babanız
tarafından görülsün; gizlide gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”
19 “Kendinize, güve ve pasın yiyip bitirdiği, hırsızların girip çaldığı,
yeryüzünde hazineler biriktirmeyin;
20 ama kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas yiyip
bitirir ne de hırsızlar girip çalar.
21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”
22 “Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz
ışıkla dolu olur.
23 Ama gözünüz kötüyse, bütün bedeniniz karanlıkla dolu olur. Buna göre,
içinizdeki ışık karanlıksa, ne büyüktür o karanlık!”
24 “Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip
diğerini sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı’ya, hem
de mamona hizmet edemezsiniz.
25 Bu nedenle size derim ki: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye yaşamınız için, ‘Ne
giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Yaşam yemekten daha fazlası,
beden de giyinmekten daha fazlası değil mi?
26 Bakın gökyüzünde uçan kuşlar ne ekerler ne biçerler ne de ambarda
yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha
değerli değil misiniz?”
27 “Hanginiz kaygılanmakla ömrüne bir an ‡ ekleyebilir?
28 Giyim konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının, nasıl
büyüdüğünü bir düşünün. Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler.
29 Yine de size şunu söyleyeyim, Solomon bile bütün görkemine karşın
bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
30 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle
giydiren Tanrı, sizi daha çok giydirmeyecek mi?”
31 “Bunun için, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Neyle giyineceğiz?’
diyerek kaygılanmayın.
32 Çünkü uluslar hep bu şeyleri ararlar, çünkü göksel Babanız bütün bu
şeylere ihtiyacınız olduğunu bilir.

† **6:13** NU, “Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin.” ifadesini atlıyor. ‡ **6:27** kelimenin tam anlamıyla, arşın

33 Siz ilk olarak Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu arayın, o zaman
bütün bu şeyler de size verilecektir.
34 Bu nedenle yarın için kaygılanmayın, çünkü yarın kendisi için kaygı
çekecektir. Her günün derdi kendine yeter."

7

1 "Yargılamayın ki, yargılanmayasınız.
2 Çünkü hangi yargıyla yargılarsanız onunla yargılanacaksınız; ve hangi
ölçekle ölçerseniz onunla size ölçülecektir.
3 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki direği
düşünmezsin?
4 Ya da işte, kendi gözünde direk varken kardeşine nasıl olur da 'İzin ver
gözündeki çöpü çıkarayım' dersin?
5 Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki direği çıkar ki, o zaman kardeşinin
gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin."
6 "Kutsal olanı köpeklere vermeyin, incilerinizi de domuzların önüne
atmayın. Yoksa onları ayakları altında çiğnerler ve dönüp sizi paramparça
ederler."
7 "Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın size
açılacaktır.
8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılacaktır.
9 Ya da aranızda hangi biriniz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?
10 Ya da balık isterse, ona yılan verir?
11 Eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız,
gökteki Babanız kendisinden dileyenlere ne kadar daha çok iyi şeyler
verecektir?
12 Bu nedenle, insanların size ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara
öyle yapın. Çünkü Kutsal Yasa budur, peygamberler de."
13 "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir.
Ondan girenler çoktur.
14 Yaşama götüren kapı ne denli * dar, yol da ne denli kısıtlıdır! Onu
bulanlar azdır."
15 "Kuzu postuna bürünerek size gelen sahte peygamberlerden sakının.
Onlar içte avcı kurtlardır.
16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Siz dikenli bitkilerden üzüm,
devedikenlerinden incir toplar mısınız?
17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, çürük ağaç ise kötü meyve verir.
18 İyi ağaç kötü meyve, çürük ağaç da iyi meyve veremez.
19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
20 Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız."
21 "Bana, 'Efendim, Efendim' diyen herkes Cennetin Krallığı'na
girmeyecek, ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir.
22 O gün birçokları bana, 'Efendim, Efendim! Biz senin adınla
peygamberlik etmedik mi? Senin adınla iblisleri kovmadık mı? Ve senin
adınla pek çok büyük işler yapmadık mı?' diyecekler.
23 O zaman ben de onlara, 'Ben sizi hiç tanımadım. Benden ayrılın siz ey
kötülük yapanlar!' diyeceğim."
24 "Bu nedenle benim bu sözlerimi duyup yapan herkes, evini kaya üzerine
kuran bilge adama benzer.

---

* **7:14** TR "Ne denli" yerine "Çünkü" der

25 Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve saldırdı; ve ev yıkılmadı,
çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
26 Benim bu sözlerimi duyup da yapmayan herkes, evini kum üzerine
kuran budala adama benzer.
27 Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve saldırdı; ve ev yıkıldı, onun
yıkımı büyük oldu."
28 Yeşua bu şeyleri söylemeyi bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı.
29 Çünkü onlara kendi yazıcıları gibi değil, yetkiyle öğretiyordu.

8

1 Yeşua dağdan indiğinde, büyük bir kalabalık O'nu izledi.
2 İşte, cüzamlı bir adam yanına gelip, "Efendim, istersen beni temiz
yapabilirsin" diyerek O'na tapındı.
3 Yeşua elini uzatıp ona dokunarak, "İsterim, temiz ol" dedi. Adam hemen
cüzamdan temizlendi.
4 Yeşua ona, "Bak, kimseye söyleme; ama git, kendini kâhine göster ve
onlara tanıklık için Moşe'nin buyurduğu sunuyu sun" dedi.
5 Yeşua Kafernahum'a girdiği zaman, bir yüzbaşı O'nun yanına geldi,
6 "Efendim, uşağım evde felçli, acı içinde yatıyor" diyerek yardım istedi.
7 Yeşua, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.
8 Yüzbaşı, "Efendim, çatımın altına girmene layık değilim" diye yanıt verdi.
"Sadece bir söz söyle uşağım iyileşir.
9 Çünkü ben de yetki altında bir adamım, altımda askerlerim var. Birine
'Git' derim, gider; diğerine 'Gel' derim, gelir; hizmetçime 'Şunu yap' derim, o
da yapar."
10 Yeşua bunu duyunca şaştı ve ardından gelenlere şöyle dedi: "Size
doğrusunu söyleyeyim, ben İsrael'de bile böyle büyük bir iman bulmadım.
11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçokları gelecek ve
Avraham'la, İshak'la ve Yakov'la Cennetin Krallığı'nda oturacaklar.
12 Ama bu Krallığın çocukları dış karanlığa atılacaklar. Orada ağlayış ve diş
gıcırtısı olacak."
13 Yeşua yüzbaşıya, "Yoluna git. Sana inandığın gibi olsun" dedi. Ve uşak o
saatte iyileşti.
14 Yeşua Petrus'un evine geldiğinde, onun kaynanasının ateş içinde
yattığını gördü.
15 Eline dokunduğunda ateş onu terk etti. Böylece kadın kalkıp Yeşua'ya
hizmet etti.
16 Akşam olunca, iblise tutulmuş birçok kişileri O'na getirdiler. Ruhları tek
sözle kovdu ve hasta olanların hepsini iyileştirdi.
17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye
oldu: "Zayıflıklarımızı O aldı, hastalıklarımızı yüklendi."✡
18 Yeşua, çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı tarafa geçilmesini
buyurdu.
19 Yazıcılardan birisi gelip O'na, "Öğretmenim, nereye gidersen peşinden
geleceğim" dedi.
20 Yeşua ona, "Tilkilerin inleri, gökyüzü kuşların yuvaları var, ama
İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

✡ **8:17** YEŞAYA 53:4

21 Öğrencilerinden bir başkası O'na, "Efendim, önce gidip babamı gömmeme
izin ver" dedi.
22 Ama Yeşua ona, "Ardımdan gel! Ölüleri bırak, kendi ölülerini gömsünler"
dedi.
23 Yeşua tekneye binince öğrencileri de O'nu izledi.
24 İşte, denizde ansızın şiddetli bir fırtına koptu. Öyle ki, tekne dalgalarla
örtüldü; Yeşua ise uyuyordu.
25 Öğrencileri yanına gelip O'nu uyandırarak, "Efendimiz kurtar bizi,
ölüyoruz!" dediler.
26 Onlara, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalktı,
rüzgârı ve denizi azarladı ve büyük bir sakinlik oldu.
27 Öğrenciler hayret içinde kaldılar. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da deniz
de O'na itaat ediyor?" dediler.
28 Yeşua karşı yakadaki Gadaralılar'ın* memleketine geldiği zaman, orada
O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iblislere tutsak iki kişi karşıladı, öyle
azgınlardı ki, o yoldan kimse geçemiyordu.
29 İşte, onlar, "Ey Tanrı'nın Oğlu Yeşua, bizden sana ne?" diye bağırdılar.
"Buraya, vaktinden önce bize eziyet etmek için mi geldin?"
30 İşte, onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
31 İblisler, "Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gitmemize izin ver"
diyerek O'na yalvardılar.
32 Onlara, "Gidin!" dedi.
Onlar çıkıp domuz sürüsünün içine girdiler. İşte, bütün sürü uçurumdan
denize atlayarak boğuldu.
33 Onları güdenler kaçıp kente gittiler. İblise tutulmuş adamlara olanları da
dahil, her şeyi anlattılar.
34 İşte, bütün kent Yeşua'yı karşılamaya çıktı. O'nu gördüklerinde
sınırlarından ayrılması için yalvardılar.

9

1 Yeşua bir tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi.
2 İşte, O'na döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Onların imanını gören
Yeşua felçliye, "Oğul cesur ol! Günahların bağışlandı" dedi.
3 İşte, bazı yazıcılar kendi kendilerine, "Bu adam küfrediyor" dediler.
4 Onların düşüncelerini bilen Yeşua şöyle dedi, "Neden yüreğinizde kötülük
düşünüyorsunuz?
5 Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü'
demek mi?
6 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip
olduğunu bilesiniz diye." Sonra felçliye, "Kalk, döşeğini kaldır ve evine git"
dedi.
7 O da kalkıp evine gitti.
8 Halk bunu görünce hayret içinde kaldı. İnsana böyle bir yetki vermiş olan
Tanrı'yı yücelttiler.
9 Yeşua oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir
adam gördü. Ona "Ardımdan gel" dedi. O da kalkıp Yeşua'nın ardından gitti.

* **8:28** NU "Gadarenes" der

10 Yeşua onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr
gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.
11 Ferisiler bunu görünce öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi
görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" dediler.
12 Yeşua bunu duyunca onlara, "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime
ihtiyacı var" dedi.
13 "Siz gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: 'Ben kurban değil,
merhamet isterim', ✡ çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye
çağırmaya geldim." *
14 O sırada Yuhanna'nın öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Biz ve Ferisiler sık sık
oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" dediler.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: "Güvey yanlarındayken arkadaşları yas tutabilir
mi? Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve o zaman oruç
tutacaklar.
16 Hiç kimse eski bir giysi üzerine yeni bir kumaş koymaz. Çünkü yeni
kumaş çeker, yama giysiden kopar ve delik daha kötü olur.
17 İnsanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar, yoksa tulumlar patlar,
şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Hayır, yeni şarabı yeni tulumlara
koyarlar ve her ikisi de korunmuş olur."
18 Yeşua bunları onlara anlatırken, bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde
tapınarak, "Kızım az önce öldü, ama gelip elini onun üzerine koy, o da
yaşayacaktır" dedi.
19 Yeşua kalkıp öğrencileriyle birlikte onun ardından gitti.
20 İşte, on iki yıldır kanaması olan bir kadın Yeşua'nın ardından gelip
giysisinin saçağına† dokundu;
21 çünkü içinden, "Giysisine bir dokunsam, iyi olacağım" diyordu.
22 Yeşua ardına dönüp onu görünce, "Kızım, cesur ol! İmanın seni iyi etti"
dedi. Ve kadın o saatte iyi oldu.
23 Yeşua, yöneticinin evine girip kaval çalanları ve kargaşa içindeki gürültülü
kalabalığı görünce,
24 onlara, "Çekilin, kız ölmedi, ancak uyuyor" dedi.
Onlar O'nunla alay ettiler.
25 Kalabalık dışarı çıkarıldıktan sonra, Yeşua içeri girdi. Kızın elinden tuttu
ve kız ayağa kalktı.
26 Bu haber bütün o diyara yayıldı.
27 Yeşua oradan geçerken, iki kör, "Bize merhamet et, ey David Oğlu!" diye
haykırıp O'nun ardından gittiler.
28 Eve girince körler yanına geldi. Yeşua onlara, "Bunu yapabileceğime
inanıyor musunuz?" dedi.
O'na, "Evet, Efendimiz" dediler.
29 Sonra gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi.
30 O zaman körlerin gözleri açıldı. Yeşua, "Sakın, bunu kimse bilmesin"
diyerek onlara sıkı buyruk verdi.
31 Ama onlar çıkıp O'nun ününü bütün diyara yaydılar.
32 Onlar dışarı çıkarken, işte, Yeşua'ya iblise tutulmuş dilsiz bir adam
getirdiler.
33 İblis kovulduğunda dilsiz adam konuştu. Kalabalık hayret içindeydi,
"İsrael'de böyle bir şey hiç görülmemiştir!" diyordu.

✡ **9:13** HOŞEA 6:6 * **9:13** NU "tövbeye" ifadesini atlar † **9:20** veya püskül

34 Ama Ferisiler, “İblisleri iblislerin önderiyle kovuyor” diyorlardı.
35 Yeşua bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel
krallığın Müjdesi’ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her illeti
iyileştiriyordu.
36 Ancak Yeşua kalabalıkları görünce, onlara acıdı. Bitkin ve dağılmış,
çobansız koyunlar gibiydiler.
37 O zaman öğrencilerine, “Gerçi hasat bol ama işçiler az.
38 Bu nedenle, hasatın Efendisi’ne hasadına işçiler göndersin diye dua
edin.” dedi.

10

1 Yeşua on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kirli ruhlar üzerinde yetki
verdi. Onlar kirli ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştirecekti.
2 Bu on iki öğrencinin adları şunlardır; Birincisi, Petrus denilen Simon,
kardeşi Andreas, Zebedi’nin oğulları Yakov ve Yuhanna,
3 Filipus; Bartalmay; Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakov ve
Taday diye de anılan* Lebbaeus,
4 Yurtsever Simon ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.
5 Yeşua bu on iki öğrencisini gönderdi, onlara buyurup dedi: “Öteki ulusların
arasına girmeyin. Samariyalılar’ın hiçbir kentine de girmeyin.
6 Bunun yerine, İsrael evinin kaybolmuş koyunlarına gidin.
7 Gittiğinizde, ‘Cennetin Krallığı'nın yaklaştığını duyurun.
8 Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin ve iblisleri kovun. Bedelsiz
aldınız, öyleyse bedelsizce verin.
9 Para kuşaklarınıza altın, gümüş ya da bakır koymayın.
10 Yolculuğunuz için ne torba ne yedek kıyafet ne çarık ne de değnek alın.
Çünkü işçi yemeğini hak eder.
11 Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygın birini arayın ve yola
çıkana dek orada kalın.
12 Ev halkının yanına girerken evi selamlayın
13 Ev halkı buna layıksa esenliğiniz onun üzerine gelsin; eğer layık
değillerse, esenliğiniz size geri dönsün.
14 Her kim sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezse o evden ya da o
kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde, Sodom ve Gomora diyarı o
kentten daha katlanılır olacaktır.
16 “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Bu nedenle
yılanlar gibi akıllı, güvercinler gibi saf olun.
17 Ama insanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere teslim edecekler,
havralarında kırbaçlayacaklar.
18 Evet benim yüzümden, valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece
onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz.
19 Ama sizi teslim ettiklerinde neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek
kaygılanmayın. Çünkü ne söyleyeceğiniz o saatte size verilecektir.
20 Çünkü konuşan siz değil, sizde konuşan Babanız’ın Ruhu olacaktır.”
21 “Kardeş, kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne
babalarına başkaldıracak ve onları öldürtecek.

* **10:3** NU, “diye de anılan” “Lebbaeus” ifadesini atlar

22 Benim adımdan ötürü insanların tümü sizden nefret edecek. Ama
sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır.
23 Ama size bu kentte zulmettiklerinde, öbürüne kaçın. Çünkü size
doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrael kentlerinin tümünü
dolaşmış olmayacaksınız."
24 "Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr da efendisinden üstün değildir.
25 Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir.
Eğer insanlar evin efendisine Beelzevul † dedilerse, O'nun ev halkına neler
demezler!
26 Bu nedenle onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa
çıkarılmayacak gizli olup bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
27 Size karanlıkta bildirdiklerimi, siz ışıkta söyleyin. Kulağınıza fısıldananları
damlardan duyurun.
28 Bedeni öldürüp de canı öldüremeyenlerden korkmayın. Bunun yerine
hem canı hem de bedeni Gehenna'da ‡ mahvedebilen Tanrı'dan korkun."
29 "İki serçe bir madeni paraya § satılmıyor mu? Babanız'ın iradesi
olmadan bunlardan hiçbiri yere düşmez.
30 Ama başınızdaki bütün saçlar sayılıdır.
31 Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
32 Beni insanların önünde kabullenen herkesi, ben de gökteki Babam'ın
önünde kabulleneceğim.
33 Ama kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki
Babam'ın önünde inkâr edeceğim."
34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç
getirmeye geldim.
35 Çünkü ben adamla babasının, kızla annesinin, gelinle kaynanasının
arasına ayrılık koymaya geldim.
36 İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacaktır. ✡
37 Babasını ya da annesini benden daha çok seven bana layık değildir.
Oğlunu ya da kızını benden daha çok seven bana layık değildir.
38 Çarmıhını alıp ardım sıra gelmeyen bana layık değildir.
39 Hayatını arayan onu kaybedecek; hayatını benim uğruma kaybeden ise
onu bulacaktır."
40 "Sizi kabul eden beni kabul eder. Beni kabul eden de beni göndereni
kabul eder.
41 Bir peygamberi peygamber olarak kabul eden, peygambere göre ödül
alacaktır. Doğru bir adamı doğru biri olarak kabul eden, doğru adama göre
bir ödül alacaktır.
42 Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su
verirse, size doğrusunu söyleyeyim, kesinlikle ödülünü kaybetmeyecektir."

11

1 Yeşua on iki öğrencisine buyruk vermeyi bitirince, onların kentlerinde
öğretmek ve sözü duyurmak üzere oradan ayrıldı.
2 Zindanda bulunan Yuhanna, Mesih'in yapmış olduğu işleri duyunca, iki
öğrencisini gönderip O'na dedi,

---

† **10:25** Kelimenin tam anlamıyla Sineklerin Tanrısı veya şeytan ‡ **10:28** veya Cehennem. § **10:29** Bir assarion, bir drahminin onda biri veya bir denariusun on altıda biri değerinde küçük bir madeni paradır. Bir assarion, yaklaşık olarak yarım saatlik tarım işi ücretidir. ✡ **10:36** MİKA 7:6

3 "Gelecek olan sen misin, yoksa başka birisini mi arayalım?"
4 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Gidin, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri
Yuhanna'ya bildirin.
5 Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar
duyuyor, ✡ ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ✡
6 Ne mutlu tökezlemek için bende neden bulmayanlara!"
7 Yuhanna'nın öğrencileri kendi yollarına giderken, Yeşua Yuhanna
hakkında konuşmaya başladı. "Çöle ne görmek için gittiniz? Rüzgârla sallanan
bir kamış mı?
8 Ama ne görmeye gittiniz? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? Bakın,
yumuşak giysiler giyinenler kral saraylarında bulunur.
9 Ama neden gittiniz? Bir peygamber görmek için mi? Evet, size derim, bir
peygamberden fazlasıdır.
10 Çünkü, 'İşte, senin yüzünün önünde habercimi gönderiyorum; o senin
önünde yolunu hazırlayacaktır' diye kendisi için yazılmış olan kişi budur. ✡
11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci
Yuhanna'dan daha büyüğü çıkmamıştır. Ama yine de Göğün Krallığı'nın en
küçük olanı ondan daha büyüktür.
12 Vaftizci Yuhanna'nın günlerinden şimdiye dek, Göğün Krallığı şiddete
maruz kalıyor, zorlu kişiler onu güçle ele geçiriyor.*
13 Çünkü bütün peygamberler ve Yasa, Yuhanna'ya dek peygamberlik etti.
14 Eğer kabul etmek isterseniz gelecek olan Eliya odur.
15 İşitecek kulağı olan işitsin."
16 "Bu kuşağı neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup
arkadaşlarına,
17 'Biz size, kaval çaldık, siz oynamadınız; biz yas tuttuk siz dövünmediniz'
diyen çocuklara benzerler.
18 Çünkü Yuhanna geldiğinde yemedi, içmedi ve ona 'iblise tutulmuş'
diyorlar.
19 İnsanoğlu yiyip içerek geldi ve O'na, 'Obur ve ayyaş bir adam! Şuna bakın
vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu!' diyorlar. Ancak bilgelik kendi
çocuklarıyla doğrulanır." †
20 O zaman, Yeşua büyük işlerinin çoğunu gerçekleştirmiş olduğu kentleri
tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı.
21 "Vay sana, Horazin! Vay sana Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük
işler Sur'da ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul kuşanıp ve kül
içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.
22 Ama size şunu söyleyeyim, yargı gününde Sur ve Sayda sizden daha
katlanılır olacaktır.
23 Ve sen, Kafernahum göğe mi yükseleceksin? Hades'e ‡ ineceksin. Sende
yapılmış olan büyük işler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek dururdu.
24 Ama sana şunu söyleyeyim, yargı günü Sodom diyarı senden daha
katlanılır olacaktır."
25 Ardından Yeşua şöyle dedi: "Baba, göğün ve yerin Efendisi! Bunları bilge
ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum.
26 Evet Baba, çünkü bu sana hoş göründü.

✡ **11:5** YEŞAYA 35:5 ✡ **11:5** YEŞAYA 61:1-4 ✡ **11:10** MALAKİ 3:1 * **11:12** veya yağmalayın.
† **11:19** NU, "çocuklar" yerine "eylemler" der ‡ **11:23** veya Cehennem

27 Her şey bana Babam tarafından teslim edildi. Oğul'u Baba'dan başka
kimse bilmez; Baba'yı, Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden
başkası bilmez."
28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size
dinlenme veririm.
29 Boyunduruğumu takının ve benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu
ve alçakgönüllüyüm. Ve böylece canlarınız rahat bulur.
30 Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir."

12

1 O sıralarda, Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri açtı
ve başakları koparıp yemeye başladılar.
2 Ferisiler bunu görünce Yeşua'ya, "İşte, öğrencilerin Şabat'ta yasaya aykırı
olanı yapıyorlar" dediler.
3 Yeşua onlara, "David'in acıktığı zaman beraberindekilerle birlikte ne
yaptığını okumadınız mı?" dedi.
4 "Tanrı'nın evine girip kendisinin ve beraberindekilerin yemesi yasak
olan, yalnızca kâhinlerin yiyebileceği sergi ekmeklerini yedi. ✡
5 Ya da kâhinlerin, Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnerken suçlu
sayılmadıklarını Yasa'da okumadınız mı?
6 Size şunu söyleyeyim, tapınaktan daha büyük olan buradadır.
7 Ama siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' ✡ sözünün ne anlama
geldiğini bilseydiniz, suçsuzları mahkûm etmezdiniz.
8 Çünkü İnsanoğlu Şabat'ın Efendisi'dir."
9 Yeşua oradan ayrılıp onların havrasına girdi.
10 Ve işte, orada eli sakat bir adam vardı. Yeşua'yı suçlamak için kendisine,
'Şabat Günü şifa vermenin uygun olup olmadığını' sordular.
11 Yeşua onlara şöyle dedi: "Sizden hangi biriniz bir koyunu Şabat Günü
çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?
12 İnsan koyundan ne kadar daha değerlidir! Bu nedenle Şabat Günü iyilik
yapmak Yasa'ya uygundur."
13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı ve öteki gibi eski
haline geldi.
14 Ancak Ferisiler dışarı çıktılar, O'nu ortadan nasıl kaldırabilecekleri
konusunda O'na karşı düzen kurdular.
15 Yeşua bunu anlayarak oradan çekildi. Büyük kalabalıklar O'nun ardından
gitti, O da hepsini iyileştirdi.
16 Kendini bildirmesinler diye onları uyardı.
17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla önceden bildirilen şu söz yerine gelsin
diye oldu:

18 "İşte, benim seçtiğim Hizmetkârım,
canımın kendisinden hoşnut olduğu sevgili.
Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım,
O, adaleti uluslara duyuracaktır.
19 Çekişip bağırmayacak,
kimse sesini sokaklarda duymayacaktır.
20 Adaleti zafere ulaştırana dek,
ezilmiş kamışı kırmayacak,

✡ **12:4** I. SAMUEL 21:3-6 ✡ **12:7** HOŞEA 6:6

tüten fitili söndürmeyecek.
21 Uluslar O'nun adına umut bağlayacaklar."✡
22 Sonra iblise tutulmuş kör ve dilsiz birini O'na getirdiler. Yeşua onu
iyileştirdi. Böylece kör ve dilsiz adam hem gördü hem de konuştu.
23 Kalabalık şaşkınlık içindeydi. "Bu, David Oğlu olabilir mi?" diyorlardı.
24 Ama Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam, iblisleri ibslislerin başı olan
Baalzevul ile kovuyor" dediler.
25 Yeşua düşüncelerini bilerek onlara şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen her
krallık çöle döner, yine kendi içinde bölünmüş her kent ya da ev ayakta
kalamaz.
26 Şeytan, Şeytan'ı kovarsa kendi içinde bölünmüştür. O zaman onun krallığı
nasıl ayakta kalır?
27 Eğer ben iblisleri Baalzevul ile kovuyorsam, çocuklarınız kiminle
kovuyor? Bu nedenle onlar sizin hâkimleriniz olacaklardır.
28 Ama ben iblisleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, o zaman Tanrı'nın
Krallığı üzerinize gelmiştir.
29 Bir kimse güçlü adamı bağlamadan nasıl evine girip malını çalabilir? Önce
bağlar ardından evini soyar."
30 "Benimle birlikte olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan
dağıtır.
31 Bu nedenle size diyorum ki, insanların her günahı ve her küfrü
bağışlanacak; ama Ruh'a karşı edilen küfür bağışlanmayacaktır.
32 Kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylerse, kendisi bağışlanacaktır; ama kim
Kutsal Ruh'a karşı konuşursa, ne bu çağda ne de gelecekte kendisine
bağışlanmayacaktır."
33 "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi yapın, ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü
yapın. Çünkü ağaç meyvesinden tanınır.
34 Ey engerek soyu! Siz kötü olup da nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü
ağız, yüreğin taşmasından konuşur.
35 İyi insan iyi hazinesinden * iyi şeyler çıkarır, kötü insan da kötü
hazinesinden kötü şeyler çıkarır.
36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş sözden ötürü, yargı
gününde hesap verecekler.
37 Çünkü kendi sözlerinizle aklanacaksınız ve kendi sözlerinizle suçlu
çıkarılacaksınız."
38 Bunun üzerine yazıcılardan ve Ferisiler'den bazıları, "Öğretmen, senden
bir belirti görmek isteriz" diye yanıt verdiler.
39 Ama Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Kötü ve sadakatsiz kuşak bir
belirti arıyor! Ona Yona'nın belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.
40 Çünkü Yona nasıl üç gün üç gece iri balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu
da üç gün üç gece yerin göbeğinde kalacaktır.
41 Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp onu
yargılayacaktır. Çünkü onlar Yona'nın bildirisiyle tövbe ettiler. İşte Yona'dan
daha büyük olan buradadır.
42 Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp onu
yargılayacaktır. Çünkü o, Solomon'un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür
uçlarından geldi. Solomon'dan daha büyük olan buradadır.

✡ **12:21** YEŞAYA 42:1-4 * **12:35** TR "yüreğinde" ekler

43 Kirli ruh insandan çıktığı zaman, susuz yerlerden geçerek dinlenme
arar, ama bulamaz.
44 O zaman, 'Çıktığım eve, kendi evime geri döneyim' der. Döndüğünde onu
boş, süpürülmüş ve düzene konmuş bulur.
45 Sonra gidip yanına, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve
birlikte içeri girip otururlar. O adamın son durumu ilkinden beter olur. Bu
kötü kuşağa da böyle olacaktır."
46 Yeşua kalabalığa konuşmasını sürdürürken, işte, annesi ve kardeşleri
O'nunla konuşmak isteyerek dışarıda durdular.
47 Biri O'na, "İşte, annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle
konuşmak istiyorlar" dedi.
48 Yeşua kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: "Kimdir annem, kimdir
kardeşlerim?"
49 Elini öğrencilerine doğru uzatarak, "İşte, annem ve kardeşlerim!
50 Çünkü gökteki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, o kişi benim
kardeşim, kız kardeşim ve annemdir."

13

1 O gün Yeşua evden çıkıp göl kıyısında oturdu.
2 Yanında büyük bir kalabalık toplandığı için, Yeşua bir tekneye bindi ve
oturdu. Kalabalığın tümü kıyıda duruyordu.
3 Onlara benzetmelerle çok şeyler söyleyip dedi. "İşte, çiftçinin biri tohum
ekmek için çıktı"
4 "Ekerken bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yuttu.
5 Diğerleri, toprağı az olan kayalık yere düştü ve toprağın derinliği
olmadığından hemen filizlendiler.
6 Güneş doğunca kavruldular. Kökleri olmadığı için kurudular.
7 Diğerleri dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü ve onları boğdu.
8 Diğerleri iyi toprağa düştü. Kimi yüz kat, kimi altmış kat kimi de otuz kat
ürün verdi.
9 İşitecek kulağı olan işitsin."
10 Öğrencileri gelip Yeşua'ya, "Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?"
diye sordular.
11 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Cennetin Krallığı'nın sırlarını bilme
sizlere verildi, ama onlara verilmedi.
12 Kimde varsa, ona verilecek ve bolca sahip olacak. Ama kimde yoksa,
kendisinde olan da ondan alınacak.
13 Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum. Çünkü onlar bakar
ama görmezler, işitir ama duymazlar ve anlamazlar.
14 Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözleri onlar için yerine gelmiş oldu:
'Duymasına duyacaksınız,
ama hiç anlamayacaksınız;
görmesine göreceksiniz,
ama hiç fark etmeyeceksiniz;
15 çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
kulakları işitmekte ağırlaştı,
gözlerini de kapadılar.
Belki de gözleri ile fark ederler, kulakları ile duyarlar,
yürekleri ile anlarlar da tekrar dönerler,

ben de onlara şifa verirdim. ✡
16 “Ama ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar, kulaklarınıza, çünkü
duyuyorlar!
17 Size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin
gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. İşittiklerinizi duymak
istediler ama duyamadılar.
18 “Şimdi çiftçi benzetmesini dinleyin.
19 Bir kimse Krallık'la ilgili sözü duyup anlamadığında, kötü olan gelir ve
onun yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilmiş olan budur.
20 Kayalık yerlere ekilen ise, sözü duyan ve hemen sevinçle kabul edendir,
21 ama kendisinde kök yoktur, ancak bir süre dayanır; sözden dolayı baskı
ya da zulüm olduğunda hemen tökezler.
22 Dikenler arasına ekilen kişi budur: Sözü duyar ama bu çağın kaygıları
ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve o kişi verimsiz olur.
23 İyi toprağa ekilenler, sözü duyup anlayanlardır. Böyleleri kesinlikle ürün
verir, kimi yüz kat, kimi altmış, kimi otuz kat.”
24 Yeşua onların önüne başka bir benzetme koyup dedi: “Göğün Krallığı
tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer.
25 Ama insanlar uykudayken, düşmanı gelip buğdayın arasına delice *
tohumları ekip gitti.
26 Ama buğday büyüyüp başak verdiğinde, deliceler de ortaya çıktı.
27 Mal sahibinin hizmetkârları gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen
tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler de nereden geldi?’
28 Adam, ‘Bunu bir düşman yaptı’ dedi.
Hizmetkârları ona, ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye
sordular.
29 O ise ‘Hayır’ dedi. ‘Yoksa deliceleri toplarken onlarla birlikte buğdayı da
sökersiniz.
30 Bırakın hasata kadar her ikisi birlikte büyüsünler. Hasat vaktinde
orakçılara önce deliceleri toplayın diyeceğim, onları yakmak için demet
yapın. Buğdayı ise toplayarak ambarıma koyun.”
31 Yeşua onların önüne başka bir benzetme koyup dedi, “Göğün Krallığı, bir
adamın alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer”
32 “Gerçi o tohumların en küçüğüdür. Ancak büyüdüğü zaman bahçe
bitkilerinden daha büyüktür ve ağaç olur. Öyle ki, göğün kuşları gelip
dallarına yerleşirler.”
33 Onlara başka bir benzetme söyledi: “Göğün Krallığı, tümü mayalanıncaya
dek, bir kadının alıp üç ölçek † una sakladığı mayaya benzer.”
34 Yeşua bütün bu şeyleri kalabalıklara benzetmelerle söyledi; benzetme
olmadan onlara konuşmazdı.
35 Bu, peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:
“Ağzımı benzetmelerle açacağım,
dünyanın kuruluşundan beri saklı kalmış sırları dile getireceğim.”✡
36 Sonra Yeşua kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri O’na gelip, “Tarla
deliceleri benzetmesini bize açıkla” dediler.

✡ **13:15** YEŞAYA 6:9-10 * **13:25** delice, olgunlaşana kadar buğdaya çok benzeyen bir ot türüdür (muhtemelen püsküllü delice veya lolium temulentum), olgunlaştığında ise farkı çok belirgin hale gelir. † **13:33** tam anlamıyla, üç sata. Üç sata yaklaşık 39 litre veya bir kileden biraz daha fazladır ✡ **13:35** MEZMURLAR 78:2

37 Onlara şöyle yanıt verdi: “İyi tohumu eken İnsanoğlu’dur.
38 Tarla da dünyadır. İyi tohumlar, göksel krallığın çocukları, deliceler de
kötü olanın çocuklarıdır.
39 Deliceleri eken düşman, İblis’tir. Hasat çağın sonudur; orakçılar da
meleklerdir.
40 Böylece delicelerin ateşte yakıldığı gibi, bu çağın sonunda da öyle
olacaktır.
41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da tökezlemeye neden olan her
şeyi, kötülük yapan herkesi, O’nun krallığından toplayarak ateşe atacaktır.
42 Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
43 O zaman doğrular, Babaları’nın krallığında güneş gibi parlayacaklar.
İşitecek kulağı olan, işitsin.”
44 “Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı olan bir hazineye benzer. Onu bir
adam bulup sakladı, sevinçle koşup gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o tarlayı
satın aldı.”
45 “Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.
46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o
inciyi satın aldı.”
47 “Yine Göğün Krallığı, denize atılan ve her çeşit balığı denizden toplayan
bir ağa benzer.
48 Ağ dolduğunda balıkçılar onu kıyıya çekti. Oturup iyi olanları kaplara işe
yaramayanları çöpe attılar.
49 Dünyanın sonunda da böyle olacaktır. ‡ Melekler gelip kötüleri
doğrulardan ayıracaklar.
50 Ardından onları fırın ateşine atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı
olacaktır.”
51 Yeşua onlara, “Bütün bu şeyleri anladınız mı?” diye sordu.
O’na, “Evet, Efendimiz” dediler.
52 Onlara, “Bu nedenle Göklerin Krallığı’nda öğrenci olan her yazıcı,
hazinesinden eski ve yeni şeyler çıkaran mal sahibi bir adama benzer” dedi.
53 Yeşua tüm bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı.
54 Kendi memleketine geldi ve onların havrasında öğretti. Halk şaşkınlık
içinde kaldı. “Bu adam bu bilgeliği ve büyük işleri nereden elde etti?” dediler.
55 Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Mariyam, kardeşleri
Yakov, Yosef, Simon ve Yahuda değil mi?§
56 Kızkardeşlerinin hepsi bizimle değil mi? O zaman bu adam bütün bu
şeyleri nereden elde etti?”
57 O'nun vasıtasıyla tökezlediler.
Ama Yeşua onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden
başka yerde itibarsız değildir” dedi.
58 İmansızlıklarından dolayı Yeşua orada çok büyük işler yapmadı.

14

1 O günlerde, bölge kralı olan Hirodes, Yeşua’yla ilgili haberi duydu.
2 Hizmetkârlarına, “Bu, Vaftizci Yuhanna’dır” dedi. “Ölümden dirildiği için
bu güçler onda işlemektedir.”
3 Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya’nın hatırına, Yuhanna’yı
tutuklatmış, bağlatmış ve zindana atmıştı.

‡ **13:49** veya çağın sonunda. § **13:55** veya Yahuda

4 Çünkü Yuhanna Hirodes'e, "O kadınla evlenmen Yasa'ya uygun değildir" demişti.
5 Hirodes onu öldürtmek istediyse de halktan korktu. Çünkü halk Yuhanna'yı bir peygamber sayıyordu.
6 Hirodes'in doğum günü gelince, Hirodiya'nın kızı ortalarında dans etti ve Hirodes'in hoşuna gitti.
7 Hirodes kendisinden her ne dilerse ant içip kıza söz verdi.
8 Kız, annesinin kışkırtması üzerine, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepsi üzerinde bana ver" dedi.
9 Kral buna üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği antlardan dolayı verilmesini buyurdu.
10 Adam gönderdi ve Yuhanna'nın başını kestirdi.
11 Yuhanna'nın kesik başı tepsi üzerinde genç kıza verildi. Kız da onu annesine götürdü.
12 Yuhanna'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip Yeşua'ya anlattılar.
13 Yeşua bunu duyunca, oradan ayrılıp tek başına bir tekneyle ıssız bir yere çekildi. Kalabalıklar bunu duyunca, kentlerden yaya olarak yola çıktılar ve O'nu takip ettiler.
14 Yeşua çıktı ve büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.
15 Akşam olunca öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Efendimiz burası ıssız bir yer, vakitte geç oldu. Halkı gönder de köylere gitsinler ve kendilerine yiyecek satın alsınlar" dediler.
16 Yeşua onlara, "Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin" dedi.
17 O'na, "Burada yalnızca beş ekmekle iki balığımız var" dediler.
18 Yeşua, "Onları buraya, bana getirin" dedi.
19 Kalabalığa çayır üzerine oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı eline aldı ve göğe bakarak kutsadı; ekmekleri böldü ve öğrencilerine verdi, onlar da halka verdiler.
20 Hepsi yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu kaldırdılar.
21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında, yaklaşık beş bin erkekti.
22 Yeşua, kalabalıkları gönderirken, öğrencileri hemen tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya gitmeye zorladı.
23 Yeşua kalabalıkları gönderdikten sonra, dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olunca, orada yalnızdı.
24 O sırada tekne denizin ortasında dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgâr onlara tersti.
25 Gecenin dördüncü nöbetinde,* sabaha karşı Yeşua denizin üzerinden yürüyerek onlara doğru geldi.✡
26 O'nun denizin üzerinde yürüdüğünü gören öğrenciler sıkıntı içinde kaldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağrıştılar.
27 Ama Yeşua hemen onlara konuşup şöyle dedi: "Cesur olun! Benim! † Korkmayın!"
28 Petrus O'na, "Efendimiz, eğer sen isen, suların üzerinden yürüyerek sana gelmem için bana buyruk ver" diye yanıt verdi.
29 Yeşua, "Gel!" dedi.

---

* **14:25** Gece eşit olarak dört vardiyaya bölünmüştür, dolayısıyla dördüncü vardiya yaklaşık olarak sabah 3'ten gün doğumuna kadardır. ✡ **14:25** İYOV 9:8 † **14:27** veya BEN'İM!

Petrus tekneden indi ve Yeşua'ya gelmek için suların üzerinde yürüdü.
30 Ama rüzgârın güçlü olduğunu görünce korktu ve batmaya başladı.
“Efendimiz, beni kurtar!” diye bağırdı.
31 Yeşua hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, “Ey kıt imanlı, neden şüphe
ettin?” dedi.
32 Tekneye bindiklerinde rüzgâr kesildi.
33 Teknedekiler gelip, “Sen gerçekten Tanrı’nın Oğlu’sun!” diyerek O’na
tapındılar.
34 Karşıya geçtiklerinde Ginnesar diyarına geldiler.
35 O yerin halkı Yeşua’yı tanıyınca, çevredeki bütün o bölgeye haber
gönderdiler. Hasta olanların hepsini O’na getirdiler.
36 Giysisinin saçağına‡ dokunmak için O’na yalvardılar. Dokunanların
hepsi iyileşti.

15

1 Bunun üzerine Yeruşalem’den Ferisiler ve yazıcılar Yeşua’ya gelip şöyle
dediler:
2 “Öğrencilerin neden atalarımızın geleneğine karşı geliyor? Çünkü yemek
yerken ellerini yıkamıyorlar?”
3 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Peki siz, neden töreniz uğruna Tanrı
sözüne karşı geliyorsunuz?
4 Çünkü Tanrı, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin’ ✡ diye buyurdu ve
‘Babasına ya da annesine kötü konuşan, öldürülsün.’ ✡
5 Ama siz, ‘Kim babasına ya da annesine, benden alacağın bütün yardım
Tanrı’ya adanmıştır derse, babasına ya da annesine saygı göstermeyecektir’
diyorsunuz.
6 Böylece töreniz uğruna Tanrı sözünü geçersiz sayıyorsunuz.
7 Ey ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda iyi peygamberlik etmiştir:
8 ‘Bu halk ağızlarıyla bana yaklaşırlar,
dudaklarıyla da beni sayarlar;
ama yürekleri benden uzaktır.
9 Bana boşuna tapınırlar.
Öğreti kuralları olarak öğrettikleri, insan yapıtıdır.’ ” ✡
10 Yeşua halkı yanına çağırdı ve onlara, “Dinleyin ve anlayın” dedi.
11 “Ağıza giren insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır.”
12 Sonra öğrencileri O’na gelip, “Biliyor musun? Bu sözü duyunca Ferisiler
alındılar” dediler.
13 Yeşua, “Göksel Babam’ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.
14 Bırakın onları; onlar körlerin kör rehberleridir. Kör köre yol göstermeye
kalkışırsa ikisi de çukura düşer” dedi.
15 Petrus O’na, “Bize bu benzetmeyi açıkla” dedi.
16 Bunun üzerine Yeşua, “Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?
17 Ağıza girenin önce mideye sonra vücuttan dışarıya atıldığını bilmiyor
musunuz?
18 Oysa ağızdan çıkan şeyler yürekten gelir ve insanı bunlar kirletir.
19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık
ve küfür yürekten gelir.

‡ **14:36** veya püskül ✡ **15:4** ÇIKIŞ 20:12; YASA'NIN TEKRARI 5:16 ✡ **15:4** ÇIKIŞ 21:17; LEVİLİLER 20:9 ✡ **15:9** YEŞAYA 29:13

20 İnsanı kirleten yıkanmamış eller değil, bu şeylerdir" dedi.
21 Yeşua oradan çıkıp Sur ve Sayda bölgesine çekildi.
22 O sırırlardan, işte, Kenanlı bir kadın Yeşua'ya gelip feryat ederek şöyle
dedi: "Ey David Oğlu, Efendimiz! Bana merhamet et! Kızım bir iblis
tarafından kötü biçimde tutsak alındı!"
23 Yeşua kadına tek söz yanıt vermedi.
Öğrencileri gelip O'na yalvardılar: "Gönder onu, çünkü arkamızdan
bağırıyor."
24 Yeşua, "Ben İsrael'in kayıp koyunlarından başkasına gönderilmedim" diye
yanıtladı.
25 Kadın gelip Yeşua'ya tapındı ve "Efendimiz, bana yardım et" dedi.
26 Yeşua ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun olmaz" dedi.
27 Kadın, "Doğru söylüyorsun, Efendimiz" dedi. "Ama köpekler de
efendilerinin masasından yere düşen kırıntıları yerler".
28 O zaman Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Sana
istediğin gibi olsun." Ve kadının kızı işte o saatte iyileşti.
29 Yeşua oradan ayrıldı. Galile Gölü'nün yakınına geldi; dağın üzerine çıkıp
orada oturdu.
30 Yanına büyük kalabalıklar geldi. Yanlarında topal, kör, dilsiz, sakat ve
daha birçok hastalar vardı. Onları Yeşua'nın ayaklarının önüne koydular. O
da onları iyileştirdi.
31 Halk dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, topalların
yürüdüğünü, körlerin gördüğünü görünce şaşırdı ve İsrael'in Tanrısı'nı yüceltti.
32 Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp: "Bu kalabalığa acıyorum" dedi. "Üç
gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç karınla
evlerine göndermek istemiyorum, yoksa yolda bayılabilirler."
33 Öğrencileri O'na şöyle yanıt verdiler: "Böylesine ıssız bir yerde bu kadar
büyük kalabalığa doyuracak kadar ekmek nereden bulabiliriz?"
34 Yeşua onlara, "Kaç ekmeğiniz var?" dedi.
"Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler.
35 Yeşua kalabalıklara yere oturmalarını buyurdu;
36 yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükredip onları böldü ve öğrencilere verdi.
Öğrenciler de kalabalıklara verdi.
37 Hepsi yedi ve doydu. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu
kaldırdılar.
38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında dört bin erkekti.
39 Yeşua, kalabalıkları gönderip tekneye bindi ve Magadan sınırlarına geldi.

16

1 Ferisiler ve Sadukiler Yeşua'ya gelip O'nu deneyerek kendilerine gökten
bir belirti göstermesini istediler.
2 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Akşam olunca, 'Gökyüzü kızıl olduğu için
hava güzel olacak' dersiniz.
3 Sabah, 'Bugün hava bozacak, çünkü gökyüzü kızıl ve endişe verici'
dersiniz. Ey ikiyüzlüler, gökyüzünün görünüşünü ayırt etmeyi biliyor da
zamanın belirtilerini ayırt edemiyor musunuz?
4 Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor! Ama ona Peygamber
Yona'nın belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir."
Yeşua onları bırakıp gitti.

5 Öğrenciler gölün karşı tarafından geldiler ve ekmek almayı unutmuşlardı.
6 Yeşua onlara, “Dikkat edin, Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından
sakının” dedi.
7 Onlarsa, “Ekmek getirmediğimiz için” diyerek aralarında tartıştılar.
8 Yeşua bunu bilerek, “Ey kıt imanlılar, ekmeğiniz yok diye aranızda neden
tartışıyorsunuz?” dedi.
9 “Beş bin kişinin beş ekmeğini, kaç küfe kaldırdığınızı hâlâ fark etmiyor ve
hatırlamıyor musunuz?
10 Ya da dört bin kişinin yedi ekmeğini, kaç küfe yiyecek kaldırdığınızı fark
etmiyor ve hatırlamıyor musunuz?
11 Benim size ekmek hakkında konuşmadığımı nasıl olur da
anlamıyorsunuz? Ancak Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından sakının.”
12 O zaman, Yeşua’nın kendilerine ekmek mayasından değil, ama
Ferisiler’in ve Sadukiler’in öğretisinden sakının dediğini anladılar.
13 Yeşua, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, “İnsanlar, ben
İnsanoğlu'nun kim olduğumu söylüyor?” dedi.
14 Öğrencileri şöyle dedi: “Bazıları Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliya, ötekiler
de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.”
15 Yeşua onlara, “Ya siz, ben kimim dersiniz?” dedi.
16 Simon Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih’sin” diye yanıtladı.
17 Yeşua ona, “Ne mutlu sana, Yona oğlu Simon! Çünkü bunu sana açan et
ve kan değil, gökteki Babam’dır.
18 Ben de sana derim ki, sen Petrus’sun * ve kilisemi bu kayanın †üzerine
kuracağım. Hades'in ‡ kapıları ona karşı galip gelmeyecektir.
19 Göğün Krallığı'nın anahtarlarını sana vereceğim ve yeryüzünde
bağladığın her şey gökte de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey
gökte de çözülmüş olacaktır” dedi.
20 Sonra Yeşua, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini
buyurdu.
21 O andan itibaren Yeşua, kendisinin Yeruşalem’e gitmesi, ileri gelenler,
başkâhinler ve yazıcıların elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün
dirilmesi gerektiğini öğrencilerine göstermeye başladı.
22 Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Bu senden uzak
olsun, Efendimiz! Bu sana asla olmayacak” dedi.
23 Ama Yeşua Petrus’a dönerek, “Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin.
Çünkü düşünceni Tanrı’nın şeyleri üzerine değil, insanın şeyleri üzerine
dikiyorsun” dedi.
24 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Bir kimse ardımdan gelmek isterse,
kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
25 Çünkü hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, hayatını benim
uğruma yitiren ise onu bulacaktır.
26 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse bunun
kendisine ne faydası olur? Ya da bir insan hayatına karşılık ne verebilir?
27 Çünkü İnsanoğlu, Babası’nın görkemi içinde melekleriyle birlikte gelecek
ve o zaman herkese yaptığının karşılığını verecektir.

---

* **16:18** Petrus'un adı, Grekçe'de Petrus olup, belirli bir kaya veya taş için kullanılan bir kelimedir.
† **16:18** Grekçe, petra, kaya kütlesi veya temel kaya. ‡ **16:18** veya Cehennem

28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlu'nun
kendi krallığı içinde geldiğini görmeden ölümü hiç tatmayacak olanlar var."

17

1 Altı gün sonra Yeşua, yalnız Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi
Yuhanna'yı yanına alarak yüksek bir dağa çıktı.
2 Onların önünde Yeşua'nın görünümü değişti.* Yüzü güneş gibi parladı,
giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.
3 İşte, Moşe'yle Eliya onlara göründü, Yeşua'yla konuşuyorlardı.
4 Petrus Yeşua'ya yanıt verip şöyle dedi: "Efendimiz, bizim için burada
olmak iyidir. İstersen buraya üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri
de Eliya'ya."
5 O daha konuşurken, işte, parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan
gelen bir ses, "Bu benim sevgili Oğlum'dur, O'ndan hoşnudum. O'nu
dinleyin!" dedi.
6 Öğrenciler bu sesi duyunca, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.
7 Yeşua gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi.
8 Başlarını kaldırdıklarında geride yalnız Yeşua'nın dışında kimseyi
görmediler.
9 Dağdan inerlerken Yeşua onlara, "İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek, bu
gördüğünüzden kimseye söz etmeyin" diye buyurdu.
10 Öğrencileri O'na sorup, "Öyleyse yazıcılar neden Eliya'nın önce gelmesi
gerektiğini söylüyorlar?" dediler.
11 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Eliya gerçekten önce gelecek ve her şeyi
yerine koyacak.
12 Ama size şunu söyleyeyim, Eliya çoktan geldi ve onu tanımadılar, ona her
istediklerini yaptılar. Aynı biçimde, İnsanoğlu da onlardan acı çekecektir."
13 O zaman öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine Vaftizci Yuhanna'dan söz
ettiğini anladılar.
14 Kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam Yeşua'ya yaklaşarak önünde
diz çöktü.
15 "Efendimiz, oğluma merhamet et!" dedi. "Çünkü sarası var ve çok acı
çekiyor. Sık sık ateşe ve suya düşüyor.
16 Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler."
17 Yeşua, "Ey imansız ve yoldan çıkmış kuşak! Ne zamana dek sizinle
birlikte olacağım? Size daha ne vakte kadar katlanacağım? Onu buraya
bana getirin" dedi.
18 Yeşua iblisi azarlayınca iblis çocuktan çıktı ve çocuk o saatte iyileşti.
19 Sonra öğrenciler yalnız olarak Yeşua'ya gelip, "Biz neden iblisi
kovamadık?" dediler.
20 Onlara, "İnançsızlığınızdan ötürü" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim,
hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya taşın' derseniz,
taşınır; sizin için imkânsız hiçbir şey olmayacaktır.
21 Ama bu tür, dua ve oruç dışında çıkmaz." †
22 Galile'de kalırken Yeşua öğrencilerine, "İnsanoğlu insanların eline teslim
edilmek üzere,
23 O'nu öldürecekler ama O üçüncü gün dirilecektir" dedi.
Öğrencileri buna çok kederlendiler.

* **17:2** veya dönüştü † **17:21** NU 21. ayeti atlar.

24 Kafernahum'a geldiklerinde, iki dirahmilik‡ tapınak vergisini
toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?"
dediler.
25 Petrus onlara "Evet" dedi.
Petrus eve girdiğinde, daha bir şey söylemeden Yeşua ona şöyle dedi: "Dünya
kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Bu konuda ne düşünüyorsun
Simon?" dedi. "Kendi çocuklarından mı, yoksa yabancılardan mı?"
26 Petrus O'na, "Yabancılardan" dedi.
Bunu söylemesi üzerine Yeşua ona, "O zaman çocuklar muaftır.
27 Ama biz onların tökezlemesine neden olmayalım. Denize gidip oltanı at.
Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını açtığında dört dirahmilik bir para §
bulacaksın. Onu al, benim ve kendin için onlara ver." dedi.

18

1 O saatte öğrenciler Yeşua'ya gelip, "Göğün Krallığı'nda en büyük kimdir?"
dediler.
2 Yeşua yanına küçük bir çocuk çağırdı ve onu orta yere dikti.
3 "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi. "Dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız,
Cennetin Krallığı'na asla giremezsiniz.
4 Bu nedenle, her kim bu küçük çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göğün
Krallığı'nda en büyük odur.
5 Böyle bir küçük çocuğu benim adıma kabul eden beni kabul eder.
6 Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birinin tökezlemesine neden
olursa, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması
kendisi için daha iyi olur."
7 "Tökezleme ortamları yüzünden dünyanın vay haline! Tökezleme
ortamlarının gelmesi gerekir. Ama o ortama aracılık eden o kişinin vay
haline!
8 Elin ya da ayağın tökezlemene neden olursa, onu kes ve kendinden at.
Senin için çolak ve topal olarak yaşama girmek, iki el, iki ayakla ebedi ateşe
atılmaktan daha iyidir.
9 Gözün tökezlemene neden olursa, onu çıkar ve kendinden at. Senin için
tek gözle yaşama girmek, iki gözle Gehenna* ateşine atılmaktan daha iyidir.
10 Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının! Çünkü size derim ki,
onların gökteki melekleri, gökteki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.
11 Çünkü İnsanoğlu kaybolmuş olanı kurtarmak için geldi." †
12 "Siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın yüz koyunu olup da onlardan biri
yolundan sapsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolundan sapmış olanı
aramaya gitmez mi?
13 Size doğrusunu söyleyeyim, onu bulursa, yolundan sapmamış doksan
dokuz koyundan daha çok onun için sevinir.
14 Bu nedenle, bu küçüklerden birinin yok olması gökteki Babanız'ın isteği
değildir."

---

‡ **17:24** Didrahmi, 2 dirahmi değerinde, yaklaşık 2 Roma denariisi veya yaklaşık 2 günlük ücrete eşit olan bir Yunan gümüş sikkesidir. Genellikle yarım şekel tapınak vergisini ödemek için kullanılırdı, çünkü 2 drahmi yarım şekel gümüşe eşitti. Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. § **17:27** Stater, dört Attika veya iki İskenderiye drahmisi veya bir Yahudi şekeline eşdeğer bir gümüş sikkedir: iki kişi için yarım şekellik tapınak vergisini karşılamaya tam olarak yeter. Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 ons olup genellikle gümüş sikke biçimindedir. * **18:9** veya Cehennem † **18:11** NU 11. ayeti atlar

15 “Kardeşin sana karşı günah işlerse, git, yalnızca onunla senin arasında
suçunu ona göster. Seni dinlerse, kardeşini geri kazanmış olursun.
16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, her söz iki ya da üç
tanık ağzıyla kanıtlansın. ✡
17 Onları da dinlemeyi reddederse bunu topluluğa söyleyin. Topluluğu da
dinlemeyi reddederse, o sana Tanrı tanımaz gibi ya da vergi görevlisi gibi
olsun.
18 Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde her ne bağlarsanız gökte de
bağlanmış olacak ve yeryüzünde her ne çözerseniz gökte de çözülmüş olacak.
19 Yine, size kesin olarak derim ki, yeryüzünde aranızdan iki kişi,
dileyecekleri bir şey hakkında anlaşırlarsa, gökteki Babam tarafından
kendilerine olacaktır.
20 Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de onların
ortasındayım.”
21 Sonra Petrus Yeşua’ya gelip, “Efendimiz, kardeşim bana karşı kaç kez
günah işlerse onu bağışlayayım? Yedi kereye kadar mı?” dedi.
22 Yeşua ona, “Sana yedi kereye kadar değil, ben sana yetmiş kere yedi kez
derim.
23 Bu nedenle Göğün Krallığı, hizmetkârlarıyla hesaplaşmak isteyen bir
krala benzer.
24 Kral hesaplaşmaya başladığı zaman, kendisine on bin talant ‡ borcu
olan biri getirildi.
25 Ama adam ödeyemediğinden efendisi onun, karısının, çocuklarının ve
sahip olduğu bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.
26 Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp, önünde eğilerek, ‘Efendimiz,
bana karşı sabırlı ol, borcumun hepsini ödeyeceğim!’ dedi.
27 O hizmetkârın efendisi ona acıdı. Onu özgür bıraktı ve borcunu
kendisine bağışladı.”
28 “Ama o hizmetkâr dışarı çıktı ve kendisine yüz dinar § borcu olan başka
bir hizmetkâr arkadaşını buldu. Onu yakalayıp, ‘Bana borcunu öde!’
diyerek boğazına yapıştı.”
29 “Bunun üzerine hizmetkâr arkadaşı onun ayaklarına kapandı ve ‘Bana
karşı sabırlı ol, borcumu sana ödeyeceğim’ diyerek ona yalvardı.
30 Ama o istemedi. Gitti, borcunu ödeyene dek adamı zindana attı.
31 Yapılanı gören öteki hizmetkâr arkadaşları çok üzüldüler. Efendilerine
gidip bütün olup biteni anlattılar.
32 O zaman efendisi onu yanına çağırdı. Ona, ‘Ey kötü hizmetkâr! Bana
yalvarınca bütün borcunu sana bağışladım.
33 Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkâr arkadaşına
merhamet etmen gerekmez miydi?’
34 Efendisi öfkelendi ve borcunu ödeyene dek onu işkencecilere teslim etti.
35 Eğer her biriniz kardeşinizi suçları için yürekten bağışlamazsanız, göksel
Babam da size öyle yapacaktır.”

19

1 Yeşua bu sözleri bitirince, Galile’den ayrıldı ve Yarden ötesinde Yahudiye
sınırlarına geldi.

✡ **18:16** YASA'NIN TEKRARI 19:15 ‡ **18:24** On bin talant (yaklaşık 300 ton gümüş) son derece büyük bir para miktarını temsil ediyor ve yaklaşık 60.000.000 denariiye eşdeğerdi; burada bir denarius, tarım işçilerinin bir günlük ücretine eşitti. § **18:28** 100 dinar bir talantın altmışta biri veya yaklaşık 500 gram (1,1 pound) gümüşe denk gelirdi.

2 Büyük kalabalıklar O'nu izledi, O da onları orada iyileştirdi.
3 Ferisiler Yeşua'ya geldiler, O'nu sınayarak, "Erkeğin herhangi bir nedenle karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?" dediler.
4 O şöyle yanıt verdi: " 'Başlangıçta Yaradan'ın onları erkek ve kadın ✡ olarak yarattığını,
5 ve 'Bu nedenle adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak, ikisi bir beden olacak' dendiğini okumadınız mı? ✡
6 Öyle ki artık onlar iki değil, ama bir bedendirler. Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."
7 O'na, "Öyleyse Moşe neden erkeğin kadına boşanma belgesi vererek onu boşayabileceğini buyurdu?" diye sordular.
8 Yeşua onlara, "Moşe, yüreklerinizin katılığından dolayı karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta böyle değildi.
9 Size derim ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."
10 Öğrencileri Yeşua'ya, "Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse evlenmemek daha iyi!" dediler.
11 Ama Yeşua onlara, "Bu sözü herkes kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar bunu kabul edebilir.
12 Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, bazıları insanlar tarafından hadım edilir, bazıları da Göğün Krallığı uğruna kendini hadım eder. Bunu kabul edebilen kabul etsin!" dedi.
13 O zaman, ellerini üzerlerine koyup dua etmesi için O'na küçük çocukları getirdiler. Öğrenciler onları azarladı.
14 Ama Yeşua, "Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel olmayın" dedi. "Çünkü Cennetin Krallığı böylelerinindir."
15 Ellerini onların üzerine koydu ve oradan ayrıldı.
16 İşte, adamın biri Yeşua'ya gelip, "İyi öğretmen, sonsuz yaşama sahip olmak için ne iyilik yapmalıyım?" diye sordu.
17 Ona, "Bana neden iyi diyorsun? * İyi olan yalnızca biri var, O da Tanrı'dır. Yaşama girmek istiyorsan buyrukları tut" dedi.
18 Adam Yeşua'ya, "Hangilerini?" diye sordu.
Yeşua şöyle dedi: " 'Öldürmeyeceksin.' 'Zina etmeyeceksin.' 'Çalmayacaksın.' 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin.'
19 'Babana ve annene ✡ saygı göstereceksin.' Ve, 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' " ✡
20 Genç adam Yeşua'ya, "Bütün bunları gençliğimden beri tuttum. Hâlâ ne eksiğim var ki?" dedi.
21 Yeşua ona, "Eğer kusursuz olmak istiyorsan, git, neyin varsa sat, yoksullara ver; o zaman göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi.
22 Ancak genç adam bunu duyunca üzüntüyle gitti. Çünkü çok malı vardı.
23 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam Cennetin Krallığı'na zorlukla girecek.
24 Size yine derim ki, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı'nın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır."

✡ **19:4** YARATILIŞ 1:27 ✡ **19:5** YARATILIŞ 2:24 * **19:17** MT ve TR. NU, "Bana neyin iyi olduğunu neden soruyorsun?" der. ✡ **19:19** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20 ✡ **19:19** LEVİLİLER 19:18

25 Öğrenciler bunu duyunca çok şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye
sordular.
26 Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı'yla her
şey mümkündür” dedi.
27 Sonra Petrus, “İşte, her şeyi bıraktık ve seni izliyoruz. O zaman bizim
neyimiz olacak?” diye yanıtladı.
28 Yeşua öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim, her şey yenilendiğinde,
İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, benim ardımdan gelen sizler de, on
iki tahtta oturup İsrael’in on iki oymağına hükmedeceksiniz.
29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, babasını ya da annesini,
karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakan herkes, bunların yüz katını alacak
ve sonsuz yaşamı miras alacaktır.
30 Ama birincilerin çoğu sonuncu, sonuncular da birinci olacaklardır”
dedi.

20

1 “Çünkü Göğün Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak işçiler tutmak
için dışarı çıkan ev sahibi bir adama benzer.
2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara * anlaşıp onları bağına gönderdi.
3 Adam yaklaşık üçüncü vakitte † çıktı, çarşı meydanında boş duran
başkalarını gördü.
4 Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınız neyse veririm’ dedi. Böylece onlar da
yollarına gittiler.
5 Yine yaklaşık altıncı, dokuzuncu vakitte ‡ çıktı ve aynı şekilde yaptı.
6 Yaklaşık onbirinci vakitte § çıktı ve boş duran başkalarını buldu. Onlara,
‘Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ dedi.”
7 “O’na, ‘Çünkü bizi kimse işe almadı’ dediler.” “Onlara, ‘Siz de bağa gidin,
hakkınız neyse alacaksınız’ dedi.”
8 “Akşam olunca, bağın efendisi kâhyasına, ‘İşçileri çağır ve sonunculardan
başlayarak birincilere doğru ücretlerini öde’ dedi.
9 Yaklaşık onbirinci vakitte işe alınanlar gelince, her biri bir dinar aldılar.
10 Birinciler gelince, daha fazlasını alacaklarını sandılar; onlar da her biri
bir dinar aldılar.
11 Paralarını aldıktan sonra ev sahibine karşı homurdanıp dediler:
12 ‘Bu sonuncular bir saat çalıştı’ dediler. ‘Onları günün sıcağını ve yükünü
taşıyan bizlerle bir tuttun!’ ”
13 “Adam onlardan birine şöyle yanıt verdi, ‘Arkadaş, sana haksızlık
etmiyorum. Benimle sen bir dinara anlaşmadın mı?
14 Kendinin olanı al ve yoluna git. Sana verdiğim kadarını sonuncuya da
vermek istiyorum.
15 Kendim için malımla dilediğimi yapmak yasal değil mi? Yoksa ben
iyiyim de, gözün mü kötü?’
16 Böylece, sonuncular birinciler, birinciler de sonuncular olacak. Çünkü
çağırılanlar çoktur, ama seçilenler azdır.”
17 Yeşua Yeruşalem’e doğru çıkarken, yolda on iki öğrencisini bir kenara çekip
onlara şöyle dedi:

---

* **20:2** Bir dinar, bir Roma aureus'unun 1/25'i değerinde bir gümüş Roma sikkesidir. Bu, bir günlük çiftlik işçiliği için yaygın bir ücretti. † **20:3** Zaman gün doğumundan gün batımına kadar ölçüldüğünden, üçüncü vakit yaklaşık olarak sabah 9:00'a denk gelir. ‡ **20:5** öğlen ve 15:00. § **20:6** Saat 17:00

18 “İşte, Yeruşalem’e çıkıyoruz ve İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılara teslim
edilecek. Onlar O’nu ölüme mahkûm edecekler.
19 Ve O’nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O’nu öteki
ulusların eline teslim edecekler. Ama üçüncü gün O dirilecektir.”
20 O sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte O’nun yanına geldi.
Önünde diz çöküp O'ndan bir şey diledi.
21 Yeşua ona, “Ne istiyorsun?” dedi.
O’na, “Buyruk ver ki, bu iki oğlum, senin krallığında biri sağında, diğeri
solunda otursun” dedi.
22 Ama Yeşua “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içmek üzere
olduğum kâseden içebilir misiniz, benim edilmek üzre olduğum vaftizle vaftiz
edilebilir misiniz?” dedi.
O'na, “Yapabiliriz” dediler.
23 Yeşua onlara, “Tabii ki benim kâsemden içeceksiniz ve benim edildiğim
vaftizle vaftiz edileceksiniz; ama sağımda ve solumda oturmayı vermek
benim elimde değil, ancak Babam tarafından hazırlanmış olanlar içindir.”
dedi.
24 On öğrenci bunu duyunca, iki kardeşe öfkelendiler.
25 Ama Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların
önderleri onlara efendi kesilir, büyükleri de üzerlerinde hüküm sürer.
26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda kim büyük olmak isterse,
hizmetkâr olsun.
27 Aranızda kim birinci olmak isterse, diğerlerinin hizmetçisi olsun.
28 Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını
birçokları için fidye olarak vermeye geldi.”
29 Yeriha’dan çıkarlarken büyük bir kalabalık Yeşua’nın ardınca gitti.
30 İşte, yol kenarında oturan iki kör, Yeşua’nın geçtiğini duyunca,
“Efendimiz, ey David Oğlu bize merhamet et!” diye bağırdılar.
31 Kalabalık, susmaları için onları azarladıysa da onlar, “Efendimiz, ey
David Oğlu, bize merhamet et!” diye daha da çok bağırdılar.
32 Yeşua durdu ve onları yanına çağırdı ve “Sizin için ne yapmamı
istiyorsunuz?” diye sordu.
33 O’na, “Efendimiz, gözlerimiz açılsın” dediler.
34 Yeşua acıyarak onların gözlerine dokundu. Gözleri hemen açıldı ve O’nun
ardından gittiler.

21

1 Yeruşalem’e yaklaşıp Zeytin Dağı’na, Beytfaci’ye geldiklerinde, Yeşua iki
öğrencisini gönderdi.
2 Onlara, “Karşınızdaki köye gidin, hemen orada bağlı bir eşekle yanında bir
sıpa bulacaksınız” dedi. “Onları çözerek bana getirin.
3 Eğer biri size bir şey derse, ‘Efendi’nin onlara ihtiyacı var hemen geri
gönderecek’ diyeceksiniz.”
4 Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye
oldu:
5 “Siyon kızına de ki,
işte, alçakgönüllü Kralın sana geliyor,
eşek üzerine, sıpaya,
eşek yavrusu üzerine binmiş sana geliyor.”✡

✡ **21:5** ZEKARİYA 9:9

6 Öğrenciler gidip Yeşua'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.
7 Eşekle sıpayı getirip giysilerini üzerine koydular. Yeşua üzerine oturdu.
8 Çok büyük bir kalabalık, giysilerini yola serdi. Ötekiler de ağaç dalları kesip yola serdi.
9 Önünde giden kalabalık ve arkadan gelenler, "David Oğlu'na Hozana!* Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun! Hozana en yücelerde!" diye bağırıyordu.✡
10 Yeşua Yeruşalem'e girince, bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek heyecanlandı.
11 Kalabalıklar, "Bu, Galile'nin Nasıra kentinden Peygamber Yeşua'dır" diyordu.
12 Yeşua Tanrı'nın tapınağına girdi ve tapınaktaki alıp satanların tümünü kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların sehpalarını devirdi.
13 Onlara, "'Benim evime dua evi denecek' ✡ diye yazılmıştır" dedi. "Ama siz onu haydut ini yaptınız!" ✡
14 Yeşua tapınaktayken kendisine gelen topalları ve körleri iyileştirdi.
15 Ama başkâhinler ve yazıcılar onun yaptığı harikaları ve tapınakta, "David Oğlu'na hozana!" diye bağıran çocukları gördüklerinde öfkelendiler,
16 ve Yeşua'ya, "Bunların ne dediğini duyuyor musun?" dediler.
Yeşua onlara, "Evet. Peki siz, 'Çocukların ve emzikteki bebeklerin ağzından övgüyü tamam ettin' diyen sözü hiç okumadınız mı?" ✡
17 Yeşua onları bırakıp kentten, Beytanya'ya çıktı ve orada konakladı.
18 Yeşua sabah kente döndüğünde acıkmıştı.
19 Yol kenarında bir incir ağacı görüp yanına geldi. Ağaçta yapraklardan başka bir şey bulmadı. Yeşua ağaca, "Sonsuza dek senden bir daha meyve çıkmasın!" dedi.
İncir ağacı hemen kurudu.
20 Öğrenciler bunu görünce, "İncir ağacı hemen nasıl da kurudu?" diyerek hayret ettiler.
21 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılanı yapmakla kalmaz, şu dağa, 'Yerinden kalk, denize atıl' derseniz, olacaktır.
22 Duada inanarak her ne dilerseniz, alacaksınız."
23 Yeşua tapınağa girmiş öğretirken, başkâhinler ve halkın ihtiyarları O'na gelip, "Bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi kim verdi?" dediler.
24 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Ben de size bir soru soracağım; eğer bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim.
25 Yuhanna'nın vaftizi neredendi? Gökten mi, yoksa insanlardan mı?"
Bunu kendi aralarında tartışıp, " 'Gökten dersek, bize, 'Öyleyse ona neden inanmadınız?' diye soracaktır.
26 Ama, 'İnsandan' dersek, kalabalıktan korkarız; çünkü halk Yuhanna'yı peygamber sayıyor."
27 Yeşua'ya yanıt verip, "Bilmiyoruz" dediler.
Yeşua onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

---

* **21:9** "Hozana" "bizi kurtar" veya "bize yardım et, dua ediyoruz" anlamına gelir". ✡ **21:9** MEZMURLAR 118:26 ✡ **21:13** YEŞAYA 56:7 ✡ **21:13** YEREMYA 7:11 ✡ **21:16** MEZMURLAR 8:2

28 “Ama şununla ilgili ne düşünüyorsunuz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam
birincisine gidip, ‘Oğlum, git bugün bağımda çalış’ dedi.
29 Oğlu, ‘Gitmeyeceğim!’ diye yanıt verdi. Sonra fikrini değiştirip gitti.
30 İkincisine geldi ve adam aynı şeyi söyledi. ‘Gidiyorum efendim’ dedi ama
gitmedi.
31 İkisinden hangisi babasının isteğini yapmış oldu?”
O’na, “Birincisi” dediler.
Yeşua onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu derim ki, vergi görevlileri ve
fahişeler Tanrı'nın Krallığı'na sizden önce giriyorlar.
32 Çünkü Yuhanna size doğruluk yoluyla geldi ve siz ona inanmadınız.
Ama vergi görevlileri ve fahişeler ona inandılar. Bunu görmenize rağmen ona
iman etmek için sonradan hâlâ tövbe etmediniz.”
33 “Başka bir benzetme dinleyin: Ev sahibi bir adam vardı, bağ dikti,
çevresine çit çekti, içine üzüm sıkma çukuru kazdı, bir bekçi kulesi yaptı. Onu
çiftçilere kiraya verip başka bir ülkeye gitti.
34 Ürün zamanı yaklaşınca, ürününü almak için hizmetkârlarını çiftçilere
gönderdi.
35 Çiftçiler adamın hizmetkârlarını yakalayıp, birini dövdü, birini öldürdü,
diğerini de taşa tuttu.
36 Adam bu kez ilkinden daha fazla hizmetkâr gönderdi; Çiftçiler onlara da
aynı şeyi yaptılar.
37 Adam bundan sonra, ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek onlara oğlunu gönderdi.
38 Ama kiracılar adamın oğlunu görünce kendi aralarında, ‘Bu varis; gelin
onu öldürelim ve mirasına el koyalım’ dediler.
39 Böylece onu alıp bağdan dışarı attılar ve sonra onu öldürdüler.
40 Buna göre bağın efendisi geldiğinde, o çiftçilere ne yapacak?”
41 Yeşua’ya şöyle dedi: “Bu sefil adamları sefil bir şekilde yok edecek; bağını
ürününü kendisine mevsiminde verecek olan başka çiftçilere kiralayacak.”
42 Yeşua onlara, “Kutsal Yazılar’da geçen şu sözü hiç okumadınız mı?
‘Yapıcıların reddettiği taş,
Köşenin baş taşı oldu. Bu, Efendi’den oldu,
gözümüzde şaşılacak bir iş?’ ” ✡
43 “Bunun için size derim ki, Tanrı’nın Krallığı sizden alınacak ve ürünlerini
yetiştiren başka bir ulusa verilecektir.
44 Bu taşın üzerine düşen parçalanacak; o da kimin üzerine düşerse onu ezip
toz gibi dağıtacaktır.”
45 Başkâhinler ve Ferisiler, Yeşua’nın benzetmelerini duyunca, O'nun
kendilerinden söz ettiğini anladılar.
46 O’nu yakalamak istediler ama halktan çekindiler. Çünkü halk O’nu bir
peygamber olarak görüyordu.

22

1 Yeşua onlara yine benzetmelerle söyleyip dedi,
2 “Cennetin Krallığı, oğluna düğün ziyafeti veren bir krala benzer.
3 Kral ziyafete davet edilenleri çağırmak için hizmetkârlarını gönderdi, ama
onlar gelmek istemedi.
4 Yine kral başka hizmetkârlarını gönderip onlara, ‘Davet edilenlere şunu
söyleyin: İşte, yemeğimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi.
Her şey hazır. Düğün ziyafetine gelin!’

✡ **21:42** MEZMURLAR 118:22-23

5 Ama onlar buna aldırış etmedi. Biri tarlasına, biri ticaretine, kendi
yollarına gittiler.
6 Geri kalanlar da kralın hizmetkârlarını yakalayıp, hakaret ettiler ve
öldürdüler.
7 Kral bunu duyunca öfkelendi. Ordularını göndererek, o katilleri yok etti,
kentlerini ateşe verdi.”
8 “Sonra hizmetkârlarına, ‘Düğün ziyafeti hazır, ama davet edilenler buna
layık değilmiş’ dedi.
9 ‘Bu nedenle gidin, ana yolların kavşaklarında bulabildiğiniz herkesi
düğün ziyafetine davet edin.’
10 Bu hizmetkârlar ana yollara çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa topladılar.
Düğün konuklarla doldu.
11 “Ama kral konukları görmeye geldiğinde, orada üzerinde düğün giysisi
olmayan bir adam gördü.
12 Ona, ‘Arkadaş, buraya düğün giysisi giymeden nasıl girdin?’ dedi.
Adamın dili tutuldu.
13 Bunun üzerine kral, hizmetkârlara, ‘Onun elini ayağını bağlayın, götürün
ve dış karanlığa atın’ dedi. ‘Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.’
14 Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”
15 Sonra Ferisiler çıkıp gittiler. Yeşua’yı kendi sözüyle nasıl tuzağa
düşürebilirler diye öğütleştiler.
16 Hirodes yanlılarıyla birlikte kendi öğrencilerini O'na gönderdiler ve şöyle
dediler: “Öğretmen, senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe
öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanlar arasında
taraf tutmazsın.
17 Öyleyse bize ne düşündüğünü söyler misin? Sezar’a vergi ödememiz
Yasa’ya uygun mu, değil mi?”
18 Ama Yeşua onların kötülüğünü anlayıp şöyle dedi: “Neden beni
sınıyorsunuz, ey ikiyüzlüler?
19 Bana vergi parasını gösterin.”
O’na bir dinar getirdiler.
20 Onlara, “Bu suret ve yazı kimin?” diye sordu.
21 Onlar, “Sezar’ın” dediler.
Sonra onlara, “Öyleyse Sezar’ın şeylerini Sezar’a, Tanrı’nın şeylerini
Tanrı’ya verin” dedi.
22 Bunu duyunca hayret içinde kaldılar, Yeşua’yı bırakıp gittiler.
23 O gün ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler Yeşua’ya gelip
şunu sordular:
24 “Öğretmen, Moşe şöyle demiştir: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan
ölürse, kardeşi onun karısıyla evlensin, kardeşi için soy* yetiştirsin.
25 Şimdi aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü ve çocuğu
olmadığı için karısını kardeşine bıraktı.
26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar aynı şey oldu.
27 Hepsinden sonra kadın öldü.
28 Buna göre, dirilişte kadın bu yediden hangisinin karısı olacak? Çünkü
kadın hepsinin oldu.”
29 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: “Siz Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü
bilmediğiniz için yanılıyorsunuz.

* **22:24** veya tohum

30 Dirilişte insanlar artık ne evlenir ne de evlendirilir, ancak Tanrı'nın
gökteki melekleri gibidirler.
31 Ama ölülerin dirilişiyle ilgili olarak, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü
okumadınız mı?
32 'Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım'.✡
Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısı'dır."
33 Bunu duyan kalabalık, Yeşua'nın öğretişine şaşakaldılar.
34 Ama Ferisiler, Yeşua'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca toplandılar.
35 İçlerinden biri, bir Yasa uzmanı, O'nu sınayarak şöyle bir soru sordu.
36 "Öğretmen, Yasa'daki en büyük buyruk hangisidir?"
37 Yeşua ona, "'Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün
aklınla seveceksin' dedi. ✡
38 Bu ilk ve büyük buyruktur.
39 Aynı şekilde ikincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'✡
40 Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa bağlıdır."
41 Ferisiler toplu olarak bir araya gelmişken, Yeşua onlara şu soruyu sorup
dedi:
42 "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?"
O'na, "David'in" dediler.
43 Yeşua onlara şöyle dedi: "Öyleyse David Ruh'ta nasıl O'ndan Efendi diye
söz ediyor? Şöyle diyor:
44 'Efendi, Efendim'e dedi ki,
düşmanlarını ayakların için tabure yapana dek,
sağımda otur ✡.
45 "Eğer David O'na Efendi diyorsa, O nasıl onun Oğlu olur?"
46 Hiç kimse O'na tek kelime yanıt veremedi. O günden sonra artık hiç
kimse O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

1 O zaman Yeşua kalabalığa ve öğrencilerine konuşup şöyle dedi:
2 "Yazıcılar ve Ferisiler Moşe'nin kürsüsünde otururlar.
3 Bu nedenle, size söylediklerinin hepsini tutun ve yapın, ama onların
işlerini yapmayın. Çünkü onlar söyler ama yapmazlar.
4 Çünkü ağır ve taşınması zor yükleri bağlayıp insanların sırtına yüklerler,
ama kendileri onlara yardım etmek için parmaklarını bile oynatmazlar.
5 Ama onlar bütün işlerini insanlara görünmek için yaparlar. Hamaillerini
* geniş ve giysilerinin saçaklarını † uzun yaparlar.
6 Ziyafetlerde başköşeyi, havralardaki en iyi yerleri,
7 çarşı meydanlarında selamlanmayı ve insanlar tarafından kendilerine
'Rabbuni, Rabbuni' ‡ diye seslenilmesini severler.
8 Ama siz 'Rabbuni' diye çağrılmayın. Çünkü sizin öğretmeniniz birdir,
Mesih'tir ve hepiniz kardeşsiniz.
9 Yeryüzünde kimseye babanız diye çağırmayın. Çünkü Babanız birdir, O da
göktedir.
10 Ne de efendiler diye çağırılın. Çünkü efendiniz birdir, Mesih'tir.

✡ **22:32** ÇIKIŞ 3:6 ✡ **22:37** YASA'NIN TEKRARI 6:5 ✡ **22:39** LEVİLİLER 19:18 ✡ **22:44** MEZMURLAR 110:1 * **23:5** Hamail (İbranice'de tefillin) bazı Yahudi erkeklerin dua ederken alınlarına ve kollarına taktıkları küçük deri keselerdir. Bunlar, içinde bazı Kutsal Yazılar bulunan küçük bir tomar taşımak için kullanılır. YASA'NIN TEKRARI 6:8'e Bkz. † **23:5** veya püsküller ‡ **23:7** NU ikinci "Rabuni"'yi atlıyor.

11 Aranızda en büyük olan hizmetkârınız olacak.
12 Her kim kendini yükseltirse alçaltılacak ve her kim kendini alçaltırsa
yükseltilecektir.”
13 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz gösteriş için uzun
dualar ederken, dulların evlerini yutarsınız. Bu nedenle siz daha büyük
yargıya uğrayacaksınız.”
14 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göğün Krallığı'nı insanlara
kapatıyorsunuz; ne kendiniz giriyor ne de girmek için girenlere izin
veriyorsunuz.§
15 Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi inancınıza
döndürmek için denizi, karayı dolaşırsınız. İnancınıza döneni de kendinizden
iki kat Gehenna * oğlu yaparsınız.”
16 “Vay size, ey kör rehberler, ‘Her kim tapınak üzerine ant içerse andı bir
hiçtir, ama her kim tapınağın altını üzerine ant içerse, o kişi zorundadır’
diyorsunuz.
17 Ey kör budalalar! Hangisi daha büyük, altın mı yoksa altını kutsal kılan
tapınak mı?
18 Ve yine, ‘Her kim sunak üzerine ant içerse, andı bir hiçtir, ama sunaktaki
sunu üzerine ant içerse, o kişi zorundadır’ diyorsunuz.
19 Ey körler! Hangisi daha büyük, sunu mu, yoksa sunuyu kutsal kılan
sunak mı?
20 Bu nedenle, sunak üzerine ant içen, sunak ve üzerindeki her şeyin üzerine
ant içer.
21 Tapınak üzerine ant içen, hem tapınak hem de tapınakta yaşamakta † olan
O'nun üzerine ant içer.
22 Gök üzerine ant içen, Tanrı’nın tahtı ve onda oturanın üzerine ant içer.”
23 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü nanenin,
dereotunun ve kimyonun ‡ ondalığını verirsiniz, Yasa’nın daha ağır
meseleleri: adaleti, merhameti ve imanı eksik bırakırsınız. Ötekileri eksik
bırakmadan, bunları yapmalıydınız.
24 Ey kör rehberler! Küçük sineği süzüp ayırırken, diğer yandan deveyi
yutarsınız.”
25 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü kâsenin ve tabağın
dışını temizlersiniz, ama içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur.
26 Ey kör Ferisi, sen önce kâsenin ve tabağın içini temizle ki, dışı da temiz
olsun.”.
27 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz dıştan güzel
görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlar
gibisiniz.
28 Sizler de böylece dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte
ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.”
29 “Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü peygamberlerin
mezarlarını yaparsınız ve doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz.
30 ‘Atalarımızın günlerinde yaşamış olsaydık, onlarla peygamberlerin
kanına girmezdik diyorsunuz.

---

§ **23:14** Bazı Grekçe metinler 13. ve 14. ayetlerin sırasını tersine çevirir, bazıları ise 13. ayeti çıkarıp 14. ayeti 13 olarak numaralandırır. NU ise 14. ayeti çıkarır. * **23:15** veya Cehennem † **23:21** NU “yaşayan”ı okur ‡ **23:23** kimyon, Cuminum cyminum'dan elde edilen aromatik bir tohumdur, lezzet ve görünüm olarak kimyona benzer. Baharat olarak kullanılır.

31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin çocukları olduğunuza kendiniz
tanıklık ediyorsunuz.
32 Öyleyse atalarınızın ölçeğini doldurun.
33 Ey yılanlar, ey engereklerin soyu! Gehenna§ yargısından nasıl
kaçacaksınız?
34 Bu nedenle, işte, size peygamberler, bilge kişiler ve yazıcıları
gönderiyorum. Bazılarını öldürecek ve çarmıha gereceksiniz. Bazılarını
havralarınızda kırbaçlayacak, kentten kente onlara zulmedeceksiniz.
35 Öyle ki, doğru kişi Habel'in kanından, tapınakla sunak arasında
öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekariya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen
bütün doğruların kanı üzerinize gelsin.
36 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bu şeyler bu kuşağın üzerine gelecektir."
37 "Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa
tutan Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatlarının altına toplaması gibi,
ben de senin çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz istemediniz!
38 İşte, eviniz size ıssız bırakılacak.
39 Size şunu söyleyeyim: 'Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz
zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz." ✡

24

1 Yeşua tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na
göstermek için yanına geldiler.
2 Yeşua onlara yanıt verip, "Tüm bu şeyleri görüyor musunuz? Size
doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde yıkılmadık tek taş kalmayacak!"
dedi.
3 Yeşua Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri özel olarak O'na gelip, "Söyle
bize, bu şeyler ne zaman olacak?" dediler. "Gelişini ve çağın sonunu gösteren
işaret ne olacak?"
4 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın.
5 Çünkü birçokları, 'Mesih benim' diyerek benim adımla gelip birçoklarını
saptıracaklar.
6 Savaşları ve savaş söylentilerini duyacaksınız. Sakın endişelenmeyin,
çünkü tüm bunların olması gerek, ama henüz daha son değildir.
7 Çünkü ulus ulusa, krallık krallığa karşı gelecek, yer yer kıtlıklar, salgın
hastalıklar ve depremler olacak.
8 Bütün bu şeyler doğum sancılarının başlangıcıdır."
9 "Sonra sizi sıkıntıya teslim edecekler, öldürecekler. Adımdan ötürü bütün
uluslar sizden nefret edecek.
10 O zaman birçok kişi tökezleyecek, birbirini teslim edecek, birbirlerinden
nefret edecek.
11 Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını saptıracak.
12 Kötülük artacağı için, birçoklarının sevgisi soğuyacak.
13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
14 Göksel krallığın bu Müjdesi uluslara tanıklık için tüm dünyada
duyurulacak ve son o zaman gelecektir."
15 "Bu nedenle, Peygamber Daniel'in bildirdiği yıkıcı iğrenç şeyin ✡ kutsal
yerde dikildiğini gördüğünüzde -okuyan anlasın-

§ **23:33** veya Cehennem ✡ **23:39** MEZMURLAR 118:26 ✡ **24:15** DANİEL 9:27; 11:31; 12:11

16 o zaman Yahudiye'de bulunanlar dağa kaçsın.
17 Damda olan, evindeki eşyaları çıkarmak için aşağı inmesin.
18 Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin.
19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren annelerin vay haline!
20 Dua edin ki, kaçışınız kışın ya da bir Şabat'ta olmasın,
21 çünkü o dönemde büyük bir sıkıntı * olacak ki, dünyanın başlangıcından şimdiye dek böylesi olmamıştır, bundan sonra da hiç olmayacaktır.
22 O günler kısaltılmasaydı, hiçbir beden kurtulamazdı. Ama seçilmişlerin hatırına o günler kısaltılacaktır."
23 "Eğer o zaman, biri size, 'İşte, Mesih burada!' ya da 'İşte şurada!' derse, buna inanmayın.
24 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve insanları saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler. Mümkün olsa seçilmiş olanları bile saptıracaklar."
25 "İşte, size önceden söylüyorum."
26 "Bunun için size, 'İşte, Mesih çölde' derlerse, çıkmayın; ya da 'İşte, iç odalarda' derlerse inanmayın.
27 Çünkü şimşek doğudan çakıp batıya kadar bile göründüğü gibi, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır.
28 Çünkü leş neredeyse, akbabalar † orada toplanacak."
29 "O günlerin sıkıntısından‡ hemen sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak.✡
30 Sonra İnsanoğlu'nun işareti gökte görünecek. O zaman yeryüzündeki bütün halklar yas tutacak. İnsanoğlu'nun göğün bulutları üzerinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler.
31 Büyük bir boru sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dört rüzgârdan toplayacaklar."
32 "Şimdi, incir ağacıyla ilgili şu benzetmeyi öğrenin! Dalları yumuşayıp yaprak verdiğinde, yazın yakın olduğunu bilirsiniz.
33 Siz de bütün bu şeyleri gördüğünüzde, İnsanoğlu'nun yakın olduğunu, hatta kapıda olduğunu bilin.
34 Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak§ bütün bunlar gerçekleşmeden geçmeyecektir.
35 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim geçmeyecektir."
36 "Ama o günü ve saati, gökteki melekler bile bilmez, * yalnız Babam'dan başka kimse bilmez.
37 Nuh'un günlerinde nasıl idiyse, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır.
38 Çünkü, Nuh'un gemiye girdiği güne dek, tufandan önceki günlerde, insanlar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı.
39 Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek bilmiyorlardı. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.
40 O zaman tarlada iki adam olacak: Biri alınacak, diğeri bırakılacak.
41 Değirmende öğüten iki kadın olacak: Biri alınacak, diğeri bırakılacak.

---

* **24:21** veya baskı † **24:28** veya kartallar ‡ **24:29** veya baskı ✡ **24:29** YEŞAYA 13:10; 34:4
§ **24:34** "Kuşak" (genea) kelimesi aynı zamanda "ırk" olarak da tercüme edilebilir. * **24:36** NU "ne de oğul" ekler

42 O halde uyanık kalın! Efendiniz'in hangi saatte geleceğini bilemezsiniz.
43 Ama şunu bilin ki, evin sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini
bilseydi, uyanık kalır ve evinin soyulmasına izin vermezdi.
44 Bu nedenle siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte
gelecektir."
45 "Efendisinin, onlara yiyeceklerini zamanında vermek için kendi evinin
üzerine koyduğu sadık ve bilge hizmetkâr kimdir?
46 Efendisinin geldiği zaman böyle yapmakta bulduğu o hizmetkâra ne
mutlu!
47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi sahip olduğu her şeyin üzerine onu
koyacaktır.
48 Ama o kötü hizmetkâr içinden, 'Efendim'in gelişi gecikiyor' deyip,
49 öteki hizmetkâr arkadaşlarını dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip
içerse,
50 o hizmetkârın efendisi beklemediği bir saatte ve bilmediği bir günde
gelecek.
51 onu parça parça edecek ve onun payını ikiyüzlülerle atayacaktır. Orada
ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."

25

1 "O zaman Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan el
değmemiş on kız gibi olacak.
2 Bu kızların beşi akılsız, beşi akıllıydı.
3 Akılsızlar kandillerini aldıklarında yanlarına yağ almadılar.
4 Ama akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar.
5 Güvey geç kalınca, hepsini uyku bastı ve uyudular.
6 Ancak gece yarısı, 'İşte! güvey geliyor! Onu karşılamaya çıkın!' diyen bir
bağrış oldu.
7 O zaman bütün el değmemiş kızlar kalkıp kandillerini tazelediler.*
8 Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz sönüyor, bize biraz yağınızdan verin'
dedi.
9 Ama akıllılar onlara şöyle dediler: 'Ya size ve bize yetmezse? Siz en iyisi
satıcılara gidip kendiniz için satın alın.'
10 Onlar almaya giderken güvey geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün
ziyafetine girdiler ve kapı kapandı.
11 Sonra diğer el değmemiş kızlar da gelip, 'Efendimiz, efendimiz, bize
kapıyı aç' dediler.
12 Ama güvey, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' diye yanıtladı.
13 Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu'nun geleceği o günü ve saati
bilmiyorsunuz."
14 "Çünkü bu, başka bir ülkeye giden bir adamın, hizmetkârlarını çağırıp
mallarını onlara emanet etmesine benzer.
15 Adam, her birine kendi yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine bir
talant† verdi. Sonra yolculuğa çıktı.

---

* **25:7** Bir yağ lambasının fitilinin ucu, karbon birikintileriyle tıkanmasını önlemek için periyodik olarak kesilmelidir. Fitil yüksekliği ayrıca alevin eşit şekilde yanması ve çok fazla duman üretmeden iyi ışık vermesi için ayarlanır. † **25:15** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur (aksi belirtilmediği takdirde genellikle gümüşü tartmak için kullanılır)

16 Beş talant alan hemen gidip onlarla ticaret yaptı ve beş talant daha
kazandı.
17 Aynı şekilde, iki alan da iki talant daha kazandı.
18 Ama bir talant alan gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı."

19 "Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri döndü, onlarla
hesaplaştı.
20 Beş talant alan beş talant daha getirip, 'Efendim, bana beş talant teslim
etmiştin; işte, beş talant daha kazandım.' dedi."

21 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr' dedi. Sen az şeyde sadık
olduğunu gösterdin, ben de seni çok şeyin üzerine koyacağım. Efendinin
şenliğine gir.' "

22 "İki talant alan da geldi ve 'Efendim, bana iki talant teslim etmiştin; işte,
iki talant daha kazandım' dedi."

23 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr' dedi. Sen az şeyde sadık
olduğunu gösterdin, ben de seni büyük şeylerin üzerine koyacağım. Efendinin
şenliğine gir.' "

24 "Sonra bir talant alan da geldi. 'Efendimiz, senin sert bir adam
olduğunu, ekmediğin yerden biçtiğini, harman savurmadığın yerden
devşirdiğini biliyordum.
25 Korktum, gidip verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, senin olan sende'
dedi."

26 "Ancak efendisi ona yanıt verip dedi, 'Seni kötü ve tembel hizmetkâr.
Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi
biliyordun.
27 Bu nedenle, paramı bankacılara yatırmalıydın, geldiğimde kendiminkini
faiziyle geri alırdım.
28 Bu nedenle, elindeki talantı alın ve on talantı olana verin.
29 Çünkü kimde varsa ona verilecek bolluk içinde olacak. Ama kimde
yoksa, elindeki de alınacaktır.
30 Şu yararsız köleyi, ağlayış ve diş gıcırtısının olduğu, dış karanlığa atın.' "

31 "Ancak İnsanoğlu görkem içinde bütün kutsal melekleriyle birlikte
geldiğinde, o zaman görkemli tahtına oturacak.
32 Bütün uluslar O'nun önünde toplanacak. O da koyunları keçilerden
ayıran bir çoban gibi, onları birbirinden ayıracak.
33 Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak.
34 O zaman Kral sağındakilere, 'Gelin, Babam'ın kutsadıkları, dünya
kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın.
35 Çünkü acıkmıştım bana yiyecek verdiniz. Susamıştım bana içecek
verdiniz. Yabancıydım beni içeri aldınız.
36 Çıplaktım beni giydirdiniz. Hastaydım beni ziyaret ettiniz. Hapisteydim
yanıma geldiniz' diyecek."

37 "O zaman doğru kişiler, 'Efendimiz, ne zaman seni aç görüp doyurduk,
ya da susuz görüp su içirdik?
38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplaktın giydirdik?
39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?' deyip
yanıtlayacaklar."

40 “Kral onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, çünkü bu
kardeşlerimin ‡ en küçüklerinden birisi için yaptınız, benim için yapmış
oldunuz.’
41 O zaman solundakilere şöyle diyecek: ‘Benim yanımdan Şeytan ve
melekleri için hazırlanmış olan ebedi ateşe gidin ey lanetliler.
42 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım bana içecek
vermediniz.
43 Yabancıydım, beni içeri almadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz.
Hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.’ ”
44 “O zaman onlar da, ‘Efendimiz, biz seni ne zaman aç, susuz, yabancı,
çıplak, hasta ya da zindanda gördük de sana yardım etmedik?’ diye yanıt
verecekler.”
45 “O zaman onlara yanıt verip diyecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, çünkü
bu en küçüklerinden birisi için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış
oldunuz.
46 Bunlar ebedi azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.”

26

1 Yeşua bütün bu sözleri bitirdikten sonra öğrencilerine,
2 “İki gün sonra Pesah geliyor ve İnsanoğlu’nun çarmıha gerilmek üzere ele
verileceğini biliyorsunuz” dedi.
3 O zaman başkâhinler, yazıcılar ve halkın ihtiyarları, Kayafa denen
başkâhinin avlusunda toplandılar.
4 Yeşua’yı hileyle tutuklayıp öldürmek için birlikte öğütleştiler.
5 Ama, “Halk arasında bir kargaşa çıkmasın diye bayramda olmasın”
dediler.
6 Yeşua Beytanya’da, cüzamlı Simon’un evindeyken,
7 yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli,
güzel kokulu bir yağ getirmişti. Yeşua sofrada otururken, kadın bu yağı
O’nun başına döktü.
8 Ama öğrencileri bunu görünce kızdılar, “Nedir bu israf?” dediler.
9 “Çünkü bu yağ çok pahalıya satılıp, parası yoksullara verilebilirdi.”
10 Ancak Yeşua bunu bilerek onlara, “Kadını neden rahatsız ediyorsunuz?
Benim için iyi bir iş yaptı.
11 Çünkü yoksullar hep sizinle birlikteler, ama ben hep yanınızda değilim.
12 Çünkü kadın, bu değerli yağı bedenimin üzerine dökerek, beni gömülmeye
hazırlamak için bunu yaptı.
13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa,
bu kadının yaptığı da onun anısına söylenecektir.”
14 O zaman Onikiler’den biri -adı Yahuda İskariyot olan- başkâhinlere gitti.
15 “Eğer O'nu size teslim edersem bana ne verirsiniz?” dedi. Böylece onun
için otuz gümüş tarttılar.
16 O zamandan itibaren Yeşua’ya ihanet etmek için fırsat arıyordu.
17 Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk günü, öğrenciler Yeşua’ya gelip, “Pesah'ı
yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” dediler.
18 Yeşua, “Kentte girip şu kişiye gidin ve ona şöyle deyin, ‘Öğretmen diyor ki,
zamanım yaklaştı. Pesah'ı öğrencilerimle birlikte senin evinde tutacağım.’ ”

‡ **25:40** Burada “kardeşler” için kullanılan kelime aynı zamanda “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

19 Öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar ve Pesah'ı
hazırladılar.
20 Akşam olunca, Yeşua on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu.
21 Yemek yerlerken, "Size doğrusunu derim ki, sizden biri bana ihanet
edecek" dedi.
22 Bunu duyduklarına çok kederlendiler ve her biri O'na, "Ben değilim
değil mi, Efendimiz?" diye sormaya başladılar.
23 Yeşua, "Benimle birlikte elini tabağa daldıran bana ihanet edecektir"
dedi.
24 "İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama
İnsanoğlu'na kendisi aracılığıyla ihanet eden o adamın vay haline! O adam
hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."
25 Ona ihanet eden Yahuda, "Ben miyim, Rabbuni?" diye yanıt verdi. Ona,
"Sen söyledin" dedi.
26 Onlar yemek yerken Yeşua eline ekmek aldı, onun için şükredip ekmeği
parçaladı. Öğrencilerine verip şöyle dedi: "Alın, yiyin; bu benim bedenimdir."
27 Kâseyi aldı, şükredip onlara vererek, "Hepiniz bundan için.
28 Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Yeni
Antlaşma kanıdır.
29 Ama size şunu söyleyeyim, Babam'ın Krallığı'nda sizinle birlikte taze
olarak içeceğim o güne dek asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim" dedi.
30 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.
31 O zaman Yeşua onlara: "Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip
düşeceksiniz" dedi. "Çünkü 'Çobanı vuracağım ve sürünün koyunları dağılacak'
yazılmıştır.✡
32 Ama ben diriltildikten sonra, sizden önce Galile'ye gideceğim."
33 Ama Petrus O'na yanıt verip, "Senin yüzünden herkes tökezlese bile, ben
asla tökezlemem" dedi.
34 Yeşua ona, "Sana doğrusu söyleyeyim, bu gece horoz ötmeden beni üç kez
inkâr edeceksin" dedi.
35 Petrus O'na, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni inkâr
etmeyeceğim" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
36 O zaman Yeşua öğrencileriyle birlikte Getsemani adlı bir yere geldi.
Öğrencilerine, "Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun" dedi.
37 Petrus'u ve Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir
sıkıntı duymaya başladı.
38 Sonra onlara, "Canım ölüm derecesinde çok kederli. Burada kalın ve
benimle birlikte uyanık durun" dedi.
39 Biraz ileri gidip, yüzüstü yere kapandı. Şöyle dua etti: "Baba, mümkünse
bu kâse benden geçsin. Yine de, benim isteğim değil, senin isteğin olsun."
40 Öğrencilerine geldi ve onları uyurken buldu. Petrus'a, "Benimle birlikte
bir saat bile uyanık duramadınız mı?
41 Uyanık durup dua edin ki, ayartıya düşmeyesiniz. Gerçi Ruh isteklidir,
ama beden zayıftır" dedi.
42 Yeşua ikinci kez gidip şöyle dua etti: "Baba, eğer ben içmeden bu kâse
benden geçemeyecek ise, senin isteğin olsun."
43 Yine geldi ve onları uyurken buldu. Gözleri ağırlaşmıştı.

✡ **26:31** ZEKARİYA 13:7

44 Onların yanlarından yine ayrıldı, aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua
etti.
45 O zaman öğrencilerin yanına gelerek, "Hâlâ uyuyor ve dinleniyor
musunuz? İşte, saat yaklaştı ve İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
46 Kalkın, gidelim. İşte, bana ihanet eden yaklaştı."
47 O daha konuşurken, işte, Onikiler'den biri olan Yahuda gedi. Onunla
birlikte başkâhinler, halkın ihtiyarları, kılıçlarla sopalarla büyük bir
kalabalık da geldi.
48 Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, Yeşua O'dur. O'nu
tutuklayın" diye onlara işaret vermişti.
49 Hemen Yeşua'ya gelip, "Selam, Rabbuni!" dedi ve O'nu öptü.
50 Yeşua ona, "Arkadaş, neden buradasın?" dedi.
O zaman onlar gelip Yeşua'nın üzerine elllerini koydular ve O'nu tuttular.
51 İşte, Yeşua'yla birlikte olanlardan biri, elini uzatıp kılıcını çekti ve
başkâhinin hizmetkârının kulağını kesti.
52 Sonra Yeşua ona, "Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç tutanların hepsi kılıçla
ölecek.
53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? O da bana on
iki tümenden fazla melekleri şimdi bile gönderirdi.
54 O zaman böyle olması gerekir diyen Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?"
dedi.
55 O saatte Yeşua kalabalığa şöyle dedi: "Bir hayduta karşıymış gibi
kılıçlarla ve sopalarla beni yakalamaya mı geldiniz? Her gün tapınakta
oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız.
56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu."
O zaman bütün öğrenciler Yeşua'yı bırakıp kaçtı.
57 Yeşua'yı tutmuş olanlar, O'nu yazıcılar ve ihtiyarların da toplanmış
oldukları Başkâhin Kayafa'ya götürdüler.
58 Ama Petrus başkâhinin avlusuna kadar Yeşua'yı uzaktan takip etti.
Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerle birlikte oturdu.
59 Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürebilmek için O'na
karşı yalancı tanık aradılar.
60 Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık öne çıkmasına rağmen
bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık öne çıktı.
61 Onlar şöyle dedi: "Bu adam, 'Tanrı'nın tapınağını yıkıp üç günde onu
yeniden yapabilirim' dedi."
62 Başkâhin ayağa kalkıp Yeşua'ya, "Hiç yanıtın yok mu? Nedir bunların
sana karşı ettikleri bu tanıklıklar?"
63 Yeşua sessiz kaldı. Başkâhin ise O'na, "Yaşayan Tanrı aracılığıyla sana ant
içtiriyorum, söyle bize, sen Tanrı'nın Oğlu Mesih misin?"
64 Yeşua ona, "Sen söylemiş oldun. Yine de size şunu söyleyeyim, bundan
sonra İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları
üzerinde geldiğini göreceksiniz."
65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: "Küfretti! Artık
daha fazla tanıklara niye ihtiyacımız olsun? İşte, O'nun küfrünü duyduk.
66 Buna ne dersiniz?"
"Ölümü hakketti!" diye yanıtladılar.
67 O zaman yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Kimileri de O'nu
tokatlayıp,

68 “Haydi, bize peygamberlik et ey Mesih! Sana kim vurdu?” dediler.
69 Petrus dışarıda avluda oturuyordu ve bir hizmetçi kız ona gelip, “Sen de Galileli Yeşua'yla birlikteydin!” dedi.
70 Ama Petrus onların önünde, “Neden bahsettiğini bilmiyorum” diyerek bunu inkâr etti.
71 Avlu kapısının önüne çıktığında, başka biri orada bulunanlara, “Bu adam da Nasıralı Yeşua'yla birlikteydi” dedi.
72 Yine Petrus, “Bu adamı tanımıyorum” diye ant içerek inkâr etti.
73 Kısa bir süre sonra yanında duranlar gelip Petrus'a, “Gerçekten sen de onlardansın, çünkü konuşman seni tanıtıyor” dediler.
74 O zaman Petrus lanet ederek, “Bu adamı tanımıyorum!” diye ant içmeye başladı.
Hemen horoz öttü.
75 Petrus, Yeşua'nın kendisine söylemiş olduğu şu sözü hatırladı: “Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin.” O zaman dışarı çıktı ve acı acı ağladı.

27

1 Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ihtiyarları Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı öğütleştiler.
2 O'nu bağladılar, götürüp Vali Pontius Pilatus'a teslim ettiler.
3 O zaman Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu ve otuz parça gümüşü başkâhinlere ve ihtiyarlara geri getirip şöyle dedi,
4 “Ben suçsuz kana ihanet ederek günah işledim.”
Ama onlar, “Bundan bize ne? Bunu sen düşün” dediler.
5 Yahuda gümüş paraları tapınağın içine atıp gitti. Sonra da gidip kendini astı.
6 Başkâhinler gümüş paraları alıp, “Kan bedeli olduğu için bunları tapınak hazinesine koymak yasaya uygun değildir” dediler.
7 Öğütleşip yabancıları içine gömmek üzere bunlarla Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar.
8 Bu nedenle o tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir.
9 O zaman Peygamber Yeremya* aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:
“İsrael'in çocuklarından bazılarının
O'na biçtikleri değerin bedeli olarak
onlar otuz parça gümüşü aldılar,
10 Efendi'nin bana buyurduğu gibi,
çömlekçi Tarlası için verdiler.”✡
11 Yeşua valinin önünde durdu. Vali O'na “Yahudilerin Kralı sen misin?” diye sordu.
Yeşua ona, “Söylediğin gibidir” dedi.
12 Başkâhinler ve ihtiyarlar O'nu suçlayınca hiç yanıt vermedi.
13 O zaman Pilatus O'na, “Sana karşı yapılan bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi.
14 Yeşua bir söz bile, hiç yanıt vermedi. Vali buna çokça hayret etti.
15 Her Pesah'ta vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.

---

* **27:9** bazı el yazmalarında “Yeremya” kelimesi atlanmıştır ✡ **27:10** ZEKARİYA 11:12-13; YEREMYA 19:1-13; 32:6-9

16 Barabba adında herkes tarafından bilinen bir tutuklu vardı.
17 Bu nedenle halk toplandığında Pilatus onlara, “Kimi salıvermemi
istersiniz? Barabba’yı mı, yoksa Mesih denen Yeşua’yı mı?” dedi.
18 Çünkü O’nu kıskançlık nedeniyle kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
19 Pilatus, yargı kürsüsünde otururken, karısı haber gönderip, “O doğru
adamla bir işin olmasın. Çünkü bugün rüyamda O’ndan ötürü çok sıkıntı
çektim” dedi.
20 Başkâhinler ve ihtiyarlar, Barabba’yı isteyip, Yeşua’yı mahvetmek için
halkın aklını çeldiler.
21 Ama Vali onlara, “İkisinden hangisini size salıvermemi istersiniz?” diye
sordu.
“Barabba!” dediler.
22 Pilatus onlara, “Öyleyse Mesih denilen Yeşua’yı ne yapayım?” dedi.
Hepsi ona, “Çarmıha gerilsin!” dediler.
23 Vali, “Neden? O ne kötülük yaptı ki?” dedi.
Ama onlar, daha da çok, “Çarmıha gerilsin!” diyerek bağırdılar.
24 Pilatus, yapılacak bir şey olmadığını, tam tersine bir kargaşanın
başladığını görünce su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi:
“Bu doğru kişinin kanından ben suçsuzum. Buna siz kendiniz bakın!”
25 Bütün halk, “O’nun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!” diye
karşılık verdi.
26 O zaman Pilatus, onlar için Barabba’yı serbest bıraktı. Yeşua’yı ise
kamçılattı ve çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
27 Sonra valinin askerleri Yeşua’yı Pretoryum adı verilen vali konağına
götürüp bütün taburu başına topladılar.
28 O’nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.
29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış
tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyerek
O’nunla alay ettiler.
30 Üzerine tükürdüler, kamış alıp başına vurdular.
31 O’nunla alay ettikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp, kendi giysilerini
üzerine giydirdiler ve çarmıha gerilmek üzere O’nu götürdüler.
32 Dışarı çıktıklarında, Simon adında Kireneli bir adam buldular. Yeşua’nın
çarmıhını taşısın diye yanlarında onu zorla götürdüler.
33 “Golgota”, yani Kafatası denilen yere geldiklerinde,
34 içmesi için Yeşua’ya ödle† karıştırılmış ekşi şarap‡ verdiler. Yeşua tadınca
onu içmek istemedi.
35 O’nu çarmıha gerdikten sonra, askerler kura çekerek giysilerini kendi
aralarında paylaştılar.§
36 Ve oturup başında nöbet tuttular.
37 Başının üzerine, “BU, YAHUDİLER’İN KRALI YEŞUA’DIR” yazan bir suç
yaftası koydular.
38 O zaman O’nunla birlikte biri sağında, biri solunda olmak üzere iki
haydut çarmıha gerildi.
39 Oradan geçenler, başlarını sallayarak Yeşua’ya sövdüler,

† **27:34** Safra, pelin otu bitkisinden elde edilen, tadı acı, koyu yeşil renkli, alkol etkisi olan bir yağdır.

‡ **27:34** veya sirke § **27:35** TR, “Peygamberin söylediği şu söz yerine gelsin diye: ‘Giysilerimi
aralarında paylaştılar, elbisem için kura çektiler’ ” diye ekler [bkz. Mezmur 22:18 ve Yuhanna 19:24]

40 “Ey sen, tapınağı yıkan ve onu üç günde yapan, kurtar kendini! Tanrı’nın
Oğlu’ysan çarmıhtan in!” diyorlardı.
41 Aynı şekilde başkâhinler, yazıcılar, Ferisilerle* ve ihtiyarlar da alay
ederek şöyle dediler:
42 “Başkalarını kurtardı, ama kendini kurtaramıyor. Eğer O İsrael’in
Kralı’ysa, şimdi çarmıhtan insin de, O’na iman edelim.
43 Tanrı’ya güveniyor. ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ diyordu. Eğer Tanrı O’nu
istiyorsa şimdi kurtarsın.”
44 O’nunla çarmıha gerilmiş olan haydutlar da aynı şekilde O’na hakaret
ettiler.
45 Altıncı vakitten† dokuzuncu vakite‡ kadar bütün ülkenin üzerine
karanlık çöktü.
46 Dokuzuncu vakite doğru Yeşua yüksek sesle, “Eli, Eli, lama Şevaktani?”
yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden bıraktın?” ✡ diye bağırdı.
47 Orada duranlardan bazıları bunu duyduğunda, “Bu adam Eliya’yı
çağırıyor” dediler.
48 İçlerinden biri hemen koşup bir süngер aldı, onu sirke ile doldurup bir
kamışın üzerine takıp Yeşua’ya içirdi.
49 Diğerleri, “Dur bakalım, Eliya O’nu kurtarmaya gelecek mi görelim”
dediler.
50 Yeşua yine yüksek sesle bağırdı ve ruhunu verdi.
51 İşte, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru ikiye ayrıldı. Yer sarsıldı
ve kayalar yarıldı.
52 Mezarlar açıldı ve uyumuş olan birçok kutsalın cesetleri dirildi;
53 Yeşua’nın dirilişinden sonra bu kişiler mezarlardan çıkıp kutsal kente
girdiler ve birçok insana göründüler.
54 Yeşua’yı bekleyen yüzbaşı ve onunla birlikte olanlar, depremi ve diğer
olanları görünce, “Gerçekten bu, Tanrı’nın Oğlu’ydu!” diyerek dehşete
kapıldılar.
55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar,
Galile’den Yeşua’nın ardından gelip O’na hizmet etmişlerdi.
56 Aralarında Magdalalı Mariyam, Yakov ile Yosef’in annesi Mariyam ve
Zebedi oğullarının annesi de vardı.
57 Akşam olunca, kendisi de Yeşua’nın öğrencisi olan Yosef adında,
Aramatyalı zengin bir adam geldi.
58 Bu adam Pilatus’a gidip Yeşua’nın cesedini istedi. O zaman Pilatus
cesedin verilmesini buyurdu.
59 Yosef cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayaya oydurmuş
olduğu kendi yeni mezarına onu yatırdı.
60 Sonra mezarın kapısına karşı büyük bir taş yuvarladı ve ayrıldı.
61 Magdalalı Mariyam oradaydı ve diğer Mariyam ise mezarın karşısında
oturuyordu.
62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü’nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler
Pilatus’un yanında toplandılar.
63 “Efendim, o aldatıcının daha hayattayken ne dediğini hatırlıyoruz. ‘Üç
gün sonra tekrar dirileceğim’ dedi.

* **27:41** TR “Ferisiler”i atlar † **27:45** öğleyin ‡ **27:45** 15:00 ✡ **27:46** MEZMURLAR 22:1

64 Bu nedenle, mezarın üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını
buyruk verin. Yoksa öğrencileri gece gelip cesedi çalar ve halka, 'Ölümden
dirildi' derler. Ve böylece son aldatmaca ilkinden beter olur" dediler.
65 Pilatus onlara, "Sizin nöbetçiniz var, gidip mezarı yapabildiğiniz gibi
güvenlik altına alın" dedi.
66 Böylece onlar nöbetçiyle birlikte gittiler ve mezarı güvenlik altına alıp taşı
mühürlediler.

28

1 Şabat'ın ardından, haftanın ilk günü şafak sökerken, Magdalalı Mariyam ve
diğer Mariyam mezarı görmeye geldiler.
2 İşte, büyük bir deprem oldu. Çünkü Efendi'nin bir meleği gökten indi ve
gelip taşı kapıdan yuvarlayarak üzerine oturdu.
3 Görünüşü şimşek gibi, giysisi de kar gibi beyazdı.
4 Onun korkusundan nöbetçiler sarsıldılar ve ölü gibi oldular.
5 Melek kadınlara şöyle yanıt verdi: "Korkmayın, çarmıha gerilmiş Yeşua'yı
aradığınızı biliyorum.
6 O burada değil, çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Efendi'nin
yattığı yeri görün.
7 Çabuk gidin ve öğrencilerine şöyle deyin: 'O ölümden dirildi. İşte, sizden
önce Galile'ye gidiyor; orada O'nu göreceksiniz.' İşte, size söyledim."
8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hızla mezardan ayrıldılar. Yeşua'nın
öğrencilerine haberi duyurmak için koştular.
9 Öğrencilerine haber vermeye giderlerken, işte, Yeşua karşılarına çıktı ve
onlara, "Sevinin!" dedi.
Yeşua'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.
10 Sonra Yeşua onlara, "Korkmayın. Gidip kardeşlerime * haber verin,
Galile'ye gitmelerini söyleyin, beni orada görecekler" dedi.
11 Kadınlar yolda giderken, işte, nöbetçilerden bazıları kente giderek olan
şeyleri başkâhinlere bildirdiler.
12 Onlar ihtiyarlarla birlikte öğütleştikten sonra sonra askerlere yüklü
gümüş vererek şöyle dediler:
13 "Öğrencileri geceleyin gelip biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler
diyeceksiniz.
14 Bu, valinin kulağına gidecek olursa, onu biz ikna eder ve sizi
kaygılandırmayız."
15 Böylece parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti
bugüne dek Yahudiler arasında yayılmıştır.
16 On bir öğrenci Galile'ye, Yeşua'nın kendilerini gönderdiği dağa gittiler.
17 Yeşua'yı gördüklerinde O'nun önünde eğildiler. Ama bazıları şüphe
içindeydi.
18 Yeşua yanlarına geldi ve onlara söyleyip dedi: "Gökte ve yerde bütün
yetki bana verildi.
19 †Gidin ve bütün ulusları öğrenci yapın; onları Baba, Oğul ve Kutsal
Ruh'un adıyla vaftiz edin;

---

* **28:10** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir. † **28:19** TR ve NU "bu nedenle" ekler

20 size buyurduğum her şeyi tutmalarını onlara öğretin. İşte ben, çağın
sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim.” Amin.

MARKOS

1 Tanrı Oğlu Yeşua Mesih'in Müjdesi'nin başlangıcı.
2 Peygamberlerde yazılı olduğu gibi,
"İşte,* habercimi senin önünden gönderiyorum;
o senin önünde yolumu hazırlayacak."✡
3 "Çölde haykıranın sesi,
'Efendi'nin yolunu hazırlayın!
O'nun patikalarını düzleyin' diyor."✡
4 Yuhanna çölde vaftiz ederek† geldi ve günahların bağışı için tövbe vaftizini duyuruyordu.
5 Bütün Yahudiye ülkesi ve Yeruşalemliler'in hepsi ona çıkıyorlardı. Günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz ediliyorlardı.
6 Yuhanna deve tüyü giyinmişti, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi.
7 Şunu duyurup diyordu: "Benden sonra, benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye ben layık değilim.
8 Ben sizi su içinde‡ vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."
9 O günlerde Yeşua, Galile'nin Nasıra Kenti'nden geldi ve Yuhanna tarafından Yarden'de vaftiz edildi.
10 Hemen sudan çıkarak, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü.
11 Gökyüzünden, "Sen benim, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum'sun" diyen bir ses geldi.
12 Ruh O'nu hemen çöle çıkardı.
13 Çölde kırk gün kaldı ve Şeytan tarafından denendi. Vahşi hayvanlarla birlikteydi ve melekler O'na hizmet ediyordu.
14 Yuhanna tutuklandıktan sonra Yeşua, Tanrı Krallığı'nın Müjdesi'ni duyurarak Galile'ye geldi.
15 "Zaman doldu. Tanrı'nın Krallığı yakındır! Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin" diyordu.
16 Galile Denizi'nin kıyısından geçerken, Simon ile kardeşi Andreas'ı denize ağ atarken gördü. Çünkü onlar balıkçıydı.
17 Yeşua onlara, "Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım" dedi.
18 Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.
19 Yeşua oradan biraz ilerleyince, Zebedi'nin oğulları Yakov ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.
20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler.
21 Kafernahum'a gittiler ve Şabat Günü Yeşua hemen havraya girip öğretmeye başladı.

---

* **1:2** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **1:2** MALAKİ 3:1 ✡ **1:3** YEŞAYA 40:3 † **1:4** veya daldırmak ‡ **1:8** Burada "içinde" olarak çevrilen Grekçe(en) sözcüğü bazı bağlamlarda "ile" olarak da çevrilebilir.

22 O'nun öğretisine şaştılar. Çünkü onlara yazıcılar gibi değil, yetki sahibi
biri gibi öğretiyordu.
23 O anda havralarında bulunan kirli ruhu olan bir adam, "Ey Nasıralı
Yeşua, bizden ne istiyorsun?" diyerek bağırdı.
24 "Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: Sen
Tanrı'nın Kutsalı'sın!"
25 Yeşua, "Sessiz ol, adamdan çık!" diyerek onu azarladı.
26 Kirli ruh adamı sarsıp yüksek sesle bağırarak ondan çıktı.
27 Hepsi şaştılar ve kendi aralarında, "Bu nedir? Yeni bir öğreti mi? Kirli
ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da itaat ediyor!" dediler.
28 Onunla ilgili haber her yere, Galile'nin bütün bölgelerine ve çevresine
yayıldı.
29 Havradan çıkınca, Yakov ve Yuhanna'yla birlikte hemen Simon ve
Andreas'ın evine geldiler.
30 Simon'un kaynanası ateş içinde yatıyordu. Ondan Yeşua'ya hemen söz
ettiler.
31 O da gelip kadını elinden tutup kaldırdı. Ateş hemen§ kadını terk etti,
kadın da onlara hizmet etti.
32 Akşam üzeri, güneş battığında, hastaları ve iblise tutulmuş olanları O'na
getirdiler.
33 Bütün kent halkı kapıda toplanmıştı.
34 Çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi ve birçok iblisi
kovdu. İblislerin konuşmasına izin vermedi çünkü O'nu tanıyorlardı.
35 Sabah erkenden, hava daha aydınlanmadan Yeşua kalkıp dışarı çıktı. Issız
bir yere gidip orada dua etti.
36 Simon ve yanındakiler O'nu aradılar.
37 O'nu bulduklarında, "Herkes seni arıyor" dediler.
38 Yeşua onlara, "Başka yakındaki kasabalara gidelim, oralarda da
duyurayım" dedi. "Çünkü ben bunun için çıktım."
39 Müjde'yi havralarında duyurarak, iblisleri kovarak bütün Galile
bölgesini dolaştı.
40 Yeşua'ya cüzamlı biri geldi. Önünde diz çökerek, "İstersen beni
temizleyebilirsin" diye yalvardı.
41 O da acıyarak elini uzatıp adama dokundu, "İsterim. Temiz ol!" dedi.
42 Bunu söyleyince, cüzam hemen ondan ayrıldı ve temiz oldu.
43 Yeşua onu sıkıca uyararak hemen yanından gönderdi.
44 "Sakın kimseye bir şey söyleme! Git, kendini kâhine göster ve onlara
tanıklık olsun diye, temizliğin için Moşe'nin buyurduğu şeyleri sun" dedi.
45 Ama o dışarı çıkıp, çok şey duyurmaya, bu meseleyi yaymaya başladı.
Öyle ki, Yeşua artık bir kente açıktan giremez oldu, dışarıda ıssız yerlerdeydi.
Halk her yerden O'na geliyordu.

2

1 Birkaç gün sonra Yeşua tekrar Kafernahum'a geldiğinde evde olduğu
duyuldu.
2 Bir anda o kadar çok insan toplandı ki, kapı çevresi bile kapanmıştı,
onlara Tanrı sözünü söylüyordu.
3 O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.

§ **1:31** NU "hemen" ifadesini atlar.

4 Kalabalık nedeniyle O'na yaklaşamayınca, bulunduğu yerin çatısını
açtılar. Çatıyı bozduktan sonra üstünde felçlinin yattığı yatağı indirdiler.
5 Yeşua onların imanını görüp felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.
6 Ama orada oturan yazıcılardan bazıları yüreklerinde şöyle düşündüler:
7 "Bu adam neden böyle konuşup küfrediyor? Günahları yalnız Tanrı'dan
başka kim bağışlayabilir?"
8 İçlerinden geçen bu düşünceleri hemen ruhunda sezen Yeşua onlara,
"Yüreğinizde neden bu şeyleri düşünüyorsunuz?
9 Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa
'Kalk, yatağını topla ve yürü' demek mi?
10 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip
olduğunu bilesiniz diye" Felçliye dedi,
11 "Sana söylüyorum, kalk yatağını topla, evine git"
12 Adam kalktı, yatağını hemen topladı ve hepsinin önünde çıktı. Herkes
şaşkınlık içindeydi. Tanrı'yı yücelterek, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.
13 Yeşua yine deniz kıyısına gitti. Bütün kalabalıklar O'na geliyor, O da
onlara öğretiyordu.
14 Oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü.
Ona "Ardımdan gel" dedi. O da kalkıp O'nun ardından gitti.
15 Onun evinde sofrada oturuyordu, birçok vergi görevlisi ve günahkâr
Yeşua'yla ve öğrencileriyle sofraya oturmuştu. Çünkü çok kişi vardı, O'nun
ardınca gidiyorlardı.
16 Yazıcılar ve Ferisiler, O'nun günahkârlarla ve vergi görevlileriyle birlikte
yemek yediğini görünce, öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla
birlikte yiyip içiyor?" dediler.
17 Yeşua bunu duyunca onlara şöyle dedi: "Sağlamların değil, hastaların
hekime ihtiyacı var. Ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya
geldim."
18 Yuhanna'nın öğrencileri ve Ferisiler oruç tutuyorlardı. Onlar Yeşua'ya
gelip, "Yuhanna'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutarken neden senin
öğrencilerin oruç tutmuyor?" diye sordular.
19 Yeşua onlara, "Güvey yanlarındayken davetliler oruç tutabilirler mi?"
dedi. "Güvey yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar!
20 Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek ve onlar o zaman, o gün
oruç tutacaklar.
21 Hiç kimse eski bir giysiye yeni kumaş parçası dikmez. Yoksa yama
çeker, yenisi eskisinden kopar, yırtık daha beter olur.
22 Hiç kimse yeni şarabı eski şarap tulumlarına koymaz; yoksa şarap
tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarabı ancak yeni
şarap tulumlarına koyarlar"
23 Bir Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri giderken
başakları koparmaya başladılar.
24 Ferisiler Yeşua'ya, "Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?"
dediler.
25 Yeşua onlara, "David'le yanındakiler aç ve muhtaç kaldıklarında, David'in
ne yaptığını, hiç okumadınız mı?" dedi.
26 "Başkâhin Aviyatar'ın zamanında David Tanrı'nın evine nasıl girdi?
Kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan sergi ekmeklerini yedi ve
yanındakilere de verdi."

27 Onlara şöyle dedi: “İnsan Şabat için değil, Şabat insan için yapıldı.
28 Bu nedenle İnsanoğlu Şabat'ın da Efendisi'dir.”

3

1 Yeşua yine havraya girdi ve orada eli sakat bir adam vardı.
2 Bazıları O’nu suçlamak için Şabat Günü hastayı iyileştirip
iyileştirmeyeceğini gözlüyorlardı.
3 Yeşua eli sakat olan adama, “Ayağa kalk” dedi.
4 Orada bulunanlara şöyle dedi: “Şabat Günü iyilik yapmak mı yoksa
kötülük yapmak mı yasaya uygundur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek
mi?”
Ama onlar sessiz kaldılar.
5 Onlara öfkeyle baktı. Çünkü yüreklerinin katılığı O’nu kederlendirmişti.
Adama, “Elini uzat” dedi. Uzattı ve eli eski haline dönüp diğer eli gibi sağlam
oldu.
6 Ferisiler dışarı çıktı ve Hirodes yanlılarıyla O’nu hemen nasıl yok
edebilecekleri üzerine gizlice anlaştılar.
7 Yeşua, öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi; Galile’den,
Yahudiye’den,
8 Yeruşalem’den, İdumeya’dan, Yarden'in ötesinden ve Sur ve Sayda
çevresinden büyük bir kalabalık O’nun ardından gitti. Yaptığı büyük işleri
duyanlar O’na geldi.
9 Yeşua, kalabalıktan dolayı kendisini sıkıştırmasınlar diye, öğrencilerine
kendi yanında küçük bir tekne bekletmelerini söyledi.
10 Çünkü birçoklarını iyileştirmiş olduğu için türlü türlü hastalıklara
yakalanmış olanlar O’na dokunmak için akın ediyorlardı.
11 Kirli ruhlar O’nu gördüklerinde önünde yere kapanıp, “Sen Tanrı’nın
Oğlu’sun!” diye haykırıyorlardı.
12 Yeşua kendisini belli etmesinler diye onları sıkı sıkıya uyardı.
13 Yeşua dağa çıktı ve istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.
14 Kendisiyle birlikte olsunlar, onları sözü duyurmaya göndersin,
15 hastalıkları iyileştirme ve iblisleri kovma yetkisine sahip olsunlar diye
on iki kişiyi atadı:
16 Petrus adını verdiği Simon,
17 Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi’nin oğulları Yakov ve
Yuhanna,
18 Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Taday,
Yurtsever Simon,
19 ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.
Yeşua sonra bir eve girdi.
20 Öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, Yeşua’yla öğrencileri yemek bile
yiyemediler.
21 Arkadaşları bunu duyunca, “O çıldırmış” diyerek O’nu tutmaya geldiler.
22 Yeruşalem’den gelen yazıcılar, “O’nda Baalzevul var” dediler, “İblisleri
iblislerin önderiyle kovuyor.”
23 Yeşua yazıcıları yanına çağırıp onlara benzetmelerle şöyle dedi: “Şeytan,
Şeytan’ı nasıl kovar?
24 Bir krallık kendi içinde bölünürse, o krallık ayakta kalamaz.
25 Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.

26 Şeytan da kendine başkaldırmış ve bölünmüşse, artık ayakta kalamaz;
sonu gelmiştir.
27 Önce güçlü adamı bağlamadan, hiç kimse güçlü adamın evini soymak
için içeri giremez. Bağladıktan sonra evini soyar.”
28 “Size doğrusunu söyleyeyim, insan soyunun bütün günahları ve ettiği
bütün küfürler bağışlanacaktır.
29 Ama her kim Kutsal Ruh’a küfrederse asla bağışlanmayacak, ebedi
mahkumiyete uğrayacaktır.”
30 Çünkü onlar, “O'nda kirli bir ruh var” demişlerdi.
31 Annesiyle kardeşleri geldi, dışarıda durup O’nu çağırmaları için haber
gönderdiler.
32 Kalabalık çevresinde oturuyordu ve ona, “İşte, annen, erkek kardeşlerin
ve kız kardeşlerin* dışarıda seni arıyorlar” dediler.
33 Yeşua onlara, “Kimdir annem ve erkek kardeşlerim?” diye karşılık verdi.
34 Etrafında oturanlara bakarak, “İşte, annem ve erkek kardeşlerim!
35 Çünkü Tanrı’nın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız
kardeşim ve annem odur” dedi.

4

1 Yeşua yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Büyük bir kalabalık
çevresinde toplandı. Bu nedenle denizde bir tekneye binip oturdu. Bütün
kalabalık deniz kıyısında karadaydı.
2 Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Öğretirken şöyle dedi:
3 “Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmek için dışarı çıktı.
4 Ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar * gelip onları
yuttular.
5 Diğerleri, toprağı az kayalık yere düştü. Toprak derin olmadığı için
hemen filizlendi.
6 Ancak güneş doğduğunda kavruldular ve kök salamadıkları için kuruyup
gittiler.
7 Bazıları dikenler arasına düştü. Dikenler büyüyüp filizleri boğdu ve ürün
vermedi.
8 Diğerleri iyi toprağa düştü. Büyüyüp çoğalarak ürün verdi. Kimisi otuz,
kimisi altmış, kimisi de yüz kat ürün verdi.
9 İşitecek kulağı olan işitsin” dedi.
10 Onikiler’le birlikte olan çevresindekiler Yeşua’yla yalnız kalınca, O’na
benzetmelerin anlamını sordular.
11 Onlara şöyle dedi: “Size Tanrı Krallığı’nın sırrı verildi, ama dışarıdakilere
her şey benzetmelerle olur.
12 Şöyle ki, ‘Baksınlar ama görmesinler, duysunlar ama anlamasınlar, öyle ki,
dönüp bağışlanmasınlar.’ ” ✡
13 Onlara, “Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? O zaman bütün
benzetmeleri nasıl anlayacaksınız?
14 Çiftçi sözü eker.
15 Sözün ekildiği yerde, yol kenarında olanlar şunlardır; duydukları zaman
Şeytan hemen gelir, onlarda ekilmiş olan sözü alıp götürür.

* **3:32** TR “kız kardeşlerini” atlar * **4:4** TR “göğün” kelimesini ekler ✡ **4:12** YEŞAYA 6:9-10

16 Aynı şekilde, kayalık yerlere ekilenler şunlardır, sözü duydukları zaman
onu hemen sevinçle kabul ederler.
17 Kendilerinde kök yoktur, ancak kısa ömürlüdürler. Sözden dolayı sıkıntı
yada zulüm olunca hemen tökezlerler.
18 Diğerleri dikenler arasına ekilen tohumlardır. Sözü işitmesine işitirler.
19 Ancak bu çağın kaygıları, zenginliğin aldatıcılığı ve diğer şeylerin
arzuları araya girip sözü boğar ve ürün vermesine engel olur.
20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işitip kabul eden, kimi otuz, kimi altmış,
kimi yüz kat ürün verenlerdir."
21 Onlara şöyle dedi: "Kandil, sepetin † ya da yatağın altına koymak için mi
getirilir? Kandilliğe koymak için değil mi?
22 Çünkü gizli olan ne varsa bilinmek üzere gizlenmiştir; saklı olan ne
varsa ışığa getirilmek üzere saklanmıştır.
23 İşitecek kulağı olan işitsin."
24 Onlara, "İşittiklerinize dikkat edin. Hangi ölçekle ölçerseniz, o ölçekle
ölçüleceksiniz. İşitene daha çok verilecektir.
25 Çünkü kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve kimde yoksa, sahip
olduğu bile kendisinden alınacaktır" dedi.
26 "Tanrı'nın Krallığı, toprağa tohum saçan bir adama benzer.
27 Gece olunca uyur gündüz olunca kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez,
tohum filizlenir ve büyür" dedi.
28 "Çünkü toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonra
başağı dolduran taneyi verir.
29 Ürün olgunlaşınca hemen orağı vurur, çünkü hasat gelmiştir."
30 "Tanrı'nın Krallığı'nı neye benzetelim, ya da hangi benzetmeyle örnek
verelim?
31 Hardal tohumuna benzer, hardal tohumu yeryüzünde toprağa ekilen en
küçük tohum olmasına karşın,
32 ekildikten sonra büyür, bütün sebzelerden daha büyük olur, büyük
dallar salar; öyle ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilir."
33 Bu gibi birçok benzetmelerle duyabilecekleri kadar sözü onlara söylerdi.
34 Benzetme olmadan onlara söylemezdi. Ama kendi öğrencilerine ayrı
olarak her şeyi açıklardı.
35 O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı tarafa geçelim" dedi.
36 Onlar kalabalığı bırakıp Yeşua'yı olduğu gibi tekneye aldılar. Yanında
başka küçük tekneler de vardı.
37 Büyük bir fırtına çıktı. Dalgalar tekneye o kadar çok vurdu ki, tekne
neredeyse suyla dolmuştu.
38 Yeşua teknenin arka tarafında bir yastık üzerinde uyuyordu. O'nu
uyandırıp, "Öğretmenimiz, ölüyoruz umursamıyor musun?" diye sordular.
39 Yeşua kalkıp rüzgârı azarladı ve denize, "Sus! Sakin ol!" dedi. Rüzgâr
durdu ve büyük bir sakinlik oldu.
40 Onlara, "Neden bu kadar çok korkuyorsunuz? Nasıl oluyor da hiç
imanınız yok?" dedi.
41 Onlar çok korkmuş birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgâr ve deniz bile
O'na itaat ediyor?" dediler.

† **4:21** kelimenin tam anlamıyla bir modion, yaklaşık bir ölçek (yaklaşık 9 litre) içeren kuru bir ölçüm sepeti

5

1 Denizin karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine geldiler.
2 Yeşua tekneden inince, kirli ruhu olan bir adam mezarlık mağaralardan
çıkıp hemen O'nu karşıladı.
3 Adam mezarda yaşıyordu. Kimse onu zincirle bile bağlayamıyordu.
4 Çünkü sık sık pranga ve zincirlerle bağlanmasına karşın pranga ve
zincirleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu.
5 Daima, gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıyor ve kendini taşlarla
yaralıyordu.
6 Yeşua'yı uzaktan görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı.
7 Yüksek sesle haykırıp, "Ey Yeşua, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benim seninle ne
işim var? Tanrı aracılığıyla sana yalvarırım, bana işkence etme!" dedi.
8 Çünkü ona, "Bu adamdan çık, ey kirli ruh!" demişti.
9 Yeşua ona, "Adın ne?" diye sordu.
O'na, "Benim adım Tümen, çünkü çoğuz" dedi.
10 Kendilerini o diyarın dışına göndermemesi için O'na çok yalvardılar.
11 Orada dağın yanında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
12 İblisler, "Bizi şu domuzların içine gönder de onların içine girelim" diyerek
O'na yalvardılar.
13 Yeşua onlara izin verdi. Kirli ruhlar çıkıp domuzların içine girdiler. İki
bin kadar olan o sürü, sarp yamaçtan aşağı denize atıldı, denizde boğuldu.
14 Domuzları güdenler kaçtılar, ve kentte ve diyarda olanları anlattılar.
İnsanlar olup biteni görmek için geldi.
15 Yeşua'nın yanına geldiklerinde, bir tümen iblise tutulmuş olan adamı
giyinmiş, aklı başında, otururken görünce korktular.
16 Görenler, iblise tutulmuş adama olanları ve domuzların başına gelenleri
anlattılar.
17 Bölgelerinden ayrılması için Yeşua'ya yalvarmaya başladılar.
18 Yeşua tekneye girerken, önceden iblise tutulmuş olan adam kendisiyle
birlikte kalmak için ona yalvardı.
19 Yeşua adama izin vermedi. Ona, "Evine, dostlarının yanına geri dön"
dedi. "Efendi'nin senin için ne büyük şeyler yaptığını ve sana nasıl acıdığını
onlara anlat."
20 Adam kendi yoluna gitti ve Dekapolis'te Yeşua'nın kendisi için nasıl
büyük şeyler yaptığını duyurmaya başladı. Herkes hayret içinde kaldı.
21 Yeşua teknede karşı kıyıya geçtiğinde, büyük bir kalabalık çevresinde
toplandı. Kendisi deniz kıyısındaydı.
22 İşte, havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. Yeşua'yı görünce
ayaklarına kapandı.
23 O'na "Kızım ölmek üzere. Lütfen gelip ellerini onun üzerine koy ki
iyileşsin ve yaşasın!" diyerek çok yalvardı.
24 Yeşua onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor ve
O'nu her yönden sıkıştırıyordu.
25 On iki yıldır kanaması olan bir kadın,
26 birçok hekimin elinden çok şeyler çekmiş, varını yoğunu harcamış,
iyileşeceğine daha da kötü olmuştu.
27 Kadın Yeşua hakkında anlatılanları duymuştu, kalabalığın içinde arkadan
gelip Yeşua'nın giysisine dokundu.
28 Çünkü, "Yalnız giysisine dokunsam, iyileşeceğim" dedi.

29 Hemen kadının kan akıntısı kurudu. Kadın bedenindeki ızdırabından
kurtulduğunu hissetti.
30 Yeşua, kendisinden bir gücün çıktığını hemen anladı. Kalabalığın içinde
dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.
31 Öğrencileri O'na, "Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun! 'Bana kim
dokundu mu?' diyorsun" dediler.
32 Yeşua bunu kimin yaptığını görmek için etrafına bakındı.
33 Kadın, kendisine ne olduğunun farkında olarak korkuyla titreyerek
geldi. Yeşua'nın önünde yere kapandı ve O'na tüm gerçeği anlattı.
34 Ona, "Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlik içinde git ve hastalığından
şifa bul" dedi.
35 Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden insanlar gelip,
"Kızın öldü. Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" dediler.
36 Ama Yeşua, söylenen sözü duyunca, hemen havra yöneticisine, "Korkma,
yalnızca iman et" dedi.
37 Yeşua, Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna dışında kimsenin
ardından gelmesine izin vermedi.
38 Yeşua havra yöneticisinin evine geldi ve gürültüyü, ağlayanları, yüksek
sesle feryat edenleri gördü.
39 İçeri girince onlara, "Niçin gürültü yapıp ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi,
uyuyor" dedi.
40 Onlar O'nunla alay ettiler. Ama Yeşua hepsini dışarı çıkardıktan sonra
çocuğun babasını, annesini ve yanında olanları alıp çocuğun yattığı yere girdi.
41 Çocuğun elinden tutup, "Talita kumi!" dedi. Bunun tercümesi, "Kızım,
sana söylüyorum, kalk!" demektir.
42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı ve yürüdü. Oradakiler büyük
hayret içinde kaldı.
43 Yeşua, "Bunu kimse bilmesin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. Kıza
yiyecek bir şeyler verilmesini buyurdu.

6

1 Yeşua oradan çıkıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de O'nun
ardından gittiler.
2 Şabat geldiğinde, Yeşua havrada öğretmeye başladı. O'nu duyan birçok kişi
şaşıp kaldı. "Bu adam bu şeyleri nereden aldı?" diye soruyorlardı. "Bu
adama verilen bilgelik nedir, O'nun ellerinden nasıl böyle büyük işler
çıkıyor?
3 Mariyam'ın oğlu, Yakov, Yose, Yahuda ve Simon'un erkek kardeşi olan
marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri burada bizimle değil mi?" Bu nedenle
O'na gücendiler.
4 Yeşua onlara, "Bir peygamber, kendi ülkesinde, kendi akrabaları arasında
ve kendi evinden başka yerde itibarsız değildir" dedi.
5 Orada birkaç hastayı, ellerini üzerine koyup iyileştirmek dışında başka
büyük iş yapamadı.
6 Onların inançsızlıklarına hayret etti.
Yeşua köyleri dolaşıp öğretiyordu.
7 Onikiler'i yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halkın arasına göndermeye
başladı. Onlara kirli ruhlar üzerinde yetki verdi.

8 Onlara yolculukları için yalnızca bir değnek dışında hiçbir şey
almamalarını buyurdu: Yanlarına ekmek, torba, keselerinde para
almayacaklardı.
9 Onlara çarık giymelerini söyledi. "İki gömlek giyinmeyin" dedi.
10 Onlara, "Her nerede bir eve girerseniz, oradan ayrılıncaya kadar orada
kalın" dedi.
11 "Her kim sizi kabul etmez ve dinlemezse, oradan ayrılırken onlara
uyarı olsun diye ayaklarınızın altındaki tozu silkin! Size doğrusunu
söyleyeyim, yargı gününde Sodom ve Gomora'nın hali o kentten daha
katlanılabilir olacak!"
12 Onlar da çıkıp insanlar tövbe etsinler diye sözü duyurdular.
13 Birçok iblis kovdular ve birçok hastayı yağla meshederek iyileştirdiler.
14 Kral Hirodes bunu duydu, çünkü O'nun adı tanınır olmuştu. Hirodes,
"Vaftizci Yuhanna ölümden dirildi. Bu nedenle bu güçler onda işlemektedir"
diyordu.
15 Diğerleri, "O Eliya'dır" diyordu. Ötekiler de, "O, peygamberlerden biri
gibi bir peygamberdir" diyordu.
16 Ama Hirodes bunu duyunca, "Bu, başını kestirdiğim Yuhanna'dır" dedi.
"Ölümden dirildi."
17 Hirodes, adam gönderip Yuhanna'yı tutuklatmış ve erkek kardeşi
Filipus'un karısı Hirodiya'nın hatırına onu zindana atıp bağlamıştı.
18 Çünkü Yuhanna Hirodes'e, "Kardeşinin karısı ile evlenmen Yasa'ya
aykırıdır" demişti.
19 Hirodiya bu nedenle Yuhanna'ya karşı kin besliyor; onu öldürmek
istiyor ama yapamıyordu.
20 Hirodes, Yuhanna'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiği için
ondan korkuyor ve onu koruyordu. Onu dinlediği zaman çok şey yapardı ve
onu memnuniyetle dinlerdi.
21 Hirodes'in doğum gününde soylular, komutanlar ve Galile'nin ileri
gelenleri için verdiği şölende uygun gün gelmişti.
22 Hirodiya'nın kızı gelip dans ettiğinde, Hirodes'in ve yanında oturanların
hoşuna gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen sana vereceğim" dedi.
23 Ona, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı bile olsa sana vereceğim"
diye ant içti.
24 Dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyim?" diye sordu. Annesi de, "Vaftizci
Yuhanna'nın başını" dedi.
25 Kız hemen kralın yanına gelip, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepside
hemen bana vermeni istiyorum" diye dileğini söyledi.
26 Kral buna çok üzüldüyse de kendi antlarından ve sofrada kendisiyle
oturanlardan dolayı kızı reddetmek istemedi.
27 Kral hemen muhafız askerlerinden birini gönderip Yuhanna'nın başını
getirmesini buyurdu. Asker gidip zindanda Yuhanna'nın başını kesti.
28 Başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi. Genç kız da annesine
verdi.
29 Yuhanna'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini aldılar ve mezara
koydular.
30 Elçiler, Yeşua'nın yanına dönüp yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na
anlattılar.
31 Yeşua onlara, "Gelin yalnız olarak sakin bir yere çekilin de biraz
dinlenin" dedi. Çünkü gelip giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile
vakitleri yoktu.

32 Tekne ile sakin bir yere doğru tek başlarına gittiler.
33 Halk onların gittiğini gördü ve birçoğu O'nu tanıdı, bütün kentlerden de
yürüyerek oraya koştular. Onlardan önce vardılar ve O'nun yanına
toplandılar.
34 Yeşua çıkınca büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı çünkü çobansız
koyunlar gibiydiler ve onlara birçok şey öğretmeye başladı.
35 Vakit geç olunca öğrencileri Yeşua'nın yanına gelip, "Burası ıssız bir yer,
vakit de geç oldu" dediler.
36 "Onları gönder de çevredeki çiftlik ve köylere gitsinler ve kendilerine
ekmek satın alsınlar, çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok."
37 Yeşua öğrencilere, "Onlara siz yiyecek bir şeyler verin" diye yanıt verdi.
O'na, "Gidip iki yüz dinarlık* ekmek alıp da onlara yiyecek bir şey mi
verelim?" diye sordular.
38 Yeşua onlara, "Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın" dedi. Öğrenip, "Beş
ekmek ile iki balık" dediler.
39 Herkesin gruplar halinde yeşil çayıra oturmasını buyurdu.
40 Onlar da yüzer, ellişer kişilik gruplar halinde oturdular.
41 Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakıp kutsadı; ekmekleri böldü ve
önlerine koymak için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında
paylaştırdı.
42 Hepsi yediler ve doydular.
43 Artakalan parçalardan ve balıktan on iki sepet dolusu kaldırdılar.
44 Yemek yiyenler† beş bin erkekti.
45 Yeşua hemen öğrencilerine tekneye binip kendisinden önce karşı yakada
bulunan Beytsayda'ya gönderdi. Kendisi de kalabalığı gönderecekti.
46 Onları gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı.
47 Akşam olunca tekne denizin ortasındaydı. Yeşua yalnız başına karadaydı.
48 Öğrencilerinin kürek çekerken sıkıntı yaşadıklarını gördü. Çünkü rüzgâr
onlara karşıydı. Gecenin dördüncü nöbetine doğru Yeşua denizin üstünde
yürüyerek✡ onlara doğru geldi. Yanlarından geçip gidecekti.
49 Ama onlar, denizde yürüdüğünü görünce O'nun hayalet olduğunu sanıp
bağrıştılar.
50 Çünkü hepsi O'nu görüp sıkıntıya düşmüştü. Ama Yeşua hemen onlara
seslenip, "Cesur olun, benim ‡ korkmayın!" dedi.
51 Tekneye yanlarına bindi, rüzgâr da dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık ve
hayret içindeydi.
52 Çünkü ekmek hakkında anlamamışlardı; yürekleri katılaşmıştı.
53 Karşıya geçtiklerinde Ginnesar'da karaya çıkıp kıyıya demirlediler.
54 Tekneden çıktıklarında, halk Yeşua'yı hemen tanıyıp
55 koşarak bütün yöreyi dolaştılar. Yeşua'nın bulunduğu yeri duyup,
hastaları döşekleriyle oraya götürmeye başladılar.
56 Köylerde, kentlerde ya da diyarda Yeşua'nın gittiği her yerde, hastaları
meydanlara yatırıyorlar, giysisinin saçağına§ dokunsunlar diye O'na
yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

---

* **6:37** 200 dinar bir tarım işçisinin yaklaşık 7-8 aylık ücretine denk gelirdi. † **6:44** TR "yaklaşık" ekler
✡ **6:48** İYOV 9:8 ‡ **6:50** or, "BEN'İM!" § **6:56** veya püskül

7

1 Yeruşalem'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar, Yeşua'nın yanında
toplandılar.
2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek
yediğini görünce, kusur buldular.
3 Çünkü Ferisiler ve Yahudiler, atalarının töresini tutarlar ellerini ve
kollarını yıkamadan yemek yemezler.
4 Çarşıdan geldiklerinde yıkanmadıkça yemek yemezler. Bunun yanı sıra
kâselerin, testilerin, bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreyi de
tutmayı kabul etmişlerdir.
5 Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine
göre yürümüyorlar? Murdar ellerle neden yemek yiyorlar?" diye sordular.
6 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Yeşaya siz ikiyüzlüler hakkında iyi
peygamberlik etmiştir! Yazılmış olduğu gibi,
'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, ama yürekleri benden uzaktır.
7 Ama bana boşuna taparlar, çünkü öğreti olarak öğrettikleri, insan
buyruklarıdır.' " ✡
8 "Çünkü siz Tanrı'nın buyruğunu bir yana koyuyor, insanların töresini
sıkıca tutuyorsunuz; kâselerin, kapların yıkanması ve bunun gibi daha birçok
şey yapıyorsunuz."
9 Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz kendi törenizi tutmak için Tanrı buyruğunu
ne güzel reddediyorsunuz?
10 Çünkü Moşe, 'Babana ve annene saygı göstereceksin' ✡ ve 'Babasına ya da
annesine söven öldürülsün' demiştir. ✡
11 Ama siz, 'Bir adam babasına ya da annesine, benden sana yararlı
olacak şey kurbandır, * yani Tanrı'ya adanmıştır derse,
12 o zaman artık babasına ya da annesine hiçbir şey yapmasın' diyorsunuz.
13 Böylece aktardığınız törenizle Tanrı'nın sözünü hükümsüz kılmış
oluyorsunuz. Bunun gibi çok şeyler yapıyorsunuz."
14 Yeşua halkı yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu
anlayın" dedi.
15 "İnsanın dışından, içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten,
insanın içinden çıkan şeylerdir.
16 İşitecek kulağı olan, işitsin!" †
17 Yeşua kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrenciler O'na bu benzetmeyi
sordular.
18 Onlara, "Siz de mi anlayışsızsınız? İnsana dışarıdan giren hiçbir şeyin onu
kirletemeyeceğini anlamıyor musunuz?
19 Çünkü o yüreğine değil, midesine gider, sonra da helaya atılır, bütün
yiyecekler temiz yapılmaz mı?" ‡
20 Yeşua şöyle dedi: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.
21 Çünkü kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, hırsızlık,
22 açgözlülük, kötülük, hile, şehvet dolu düşünceler, kötü gözle bakmak,
küfür, kibir ve akılsızlık içerden, insanın yüreğinden çıkar.
23 Bütün bu kötü şeyler içten gelir ve insanı kirletir."

✡ **7:7** YEŞAYA 29:13 ✡ **7:10** ÇIKIŞ 20:12; YASA'NIN TEKRARI 5:16 ✡ **7:10** ÇIKIŞ 21:17; LEVİLİLER 20:9

* **7:11** Korban, Tanrı'ya adanan adak anlamına gelen İbranice bir kelimedir. † **7:16** NU 16. ayeti atlar ‡ **7:19** NU, Yeşua'nın doğrudan alıntısını ve sorusunu "hela"dan sonra bitirir ve ayeti "Böylece bütün yiyeceklerin temiz olduğunu ilan etti." sözleriyle bitirir.

24 Yeşua oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti. Bir eve girdi ve
kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama halkın dikkatinden kaçmadı.
25 Çünkü küçük kızında kirli ruh olan bir kadın, Yeşua'yla ilgili haberi
duydu ve geldi. O'nun ayaklarına kapandı.
26 Yahudi olmayan bu kadın Yunanlı olup Suriye-Fenike ırkındandı. İblisi
kızından kovması için yalvardı.
27 Ama Yeşua ona, "Önce çocuklar doysun, çünkü çocukların ekmeğini alıp
köpeklere atmak uygun değildir" dedi.
28 Ama kadın O'na, "Evet, Efendimiz" dedi. "Köpekler de masanın altında
çocukların kırıntılarını yer."
29 Yeşua ona, "Bu sözden dolayı yoluna git. İblis kızından çıktı." dedi.
30 Kadın evine vardığında, iblis çıkmış durumda, çocuğunu yatakta yatar
buldu.
31 Yeşua Sur ve Sayda sınırlarından ayrılıp Dekapolis bölgesinin ortasından
geçerek yine Galile Denizi'ne geldi.
32 O'na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Elini üzerine koyması için
yalvardılar.
33 Yeşua onu kalabalığın arasından ayrıca bir yana çıkardı. Parmaklarını
adamın kulaklarına soktu, tükürüp diline dokundu.
34 Göğe bakarak içini çekti ve adama, "Effata!", yani "Açıl!" dedi.
35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde
konuşmaya başladı.
36 Yeşua oradakilere bundan kimseye söz etmemelerini buyurdu. Ama
onları ne kadar buyurursa onlar o kadar çok haberi yaydılar.
37 Halk büyük bir şaşkınlık içindeydi. "O'nun yaptığı her şey iyi.
Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri bile konuşturuyor!" diyorlardı.

8

1 O günlerde, çok büyük bir kalabalık vardı. Yiyecek hiçbir şeyleri
olmadığından Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi,
2 "Halka acıyorum. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri
yok.
3 Onları aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Aralarında bazıları uzun
yoldan geldiler."
4 Öğrencileri O'na, "Burası ıssız bir yer, insan bu kadar insanı ekmekle
nereden doyurabilir?" diye yanıtladılar.
5 Yeşua onlara, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu.
"Yedi" dediler.
6 Yeşua kalabalığa yere oturmalarını buyurdu. Ardından yedi ekmeği aldı.
Şükrettikten sonra onları böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar
da halka dağıttılar.
7 Birkaç küçük balıkları da vardı. Yeşua onları da kutsadıktan sonra
öğrencilerine dağıtmalarını söyledi.
8 Herkes yedi ve doydu. Arta kalan parçalardan yedi sepet dolusu
kaldırdılar.
9 Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra Yeşua onları gönderdi.
10 Yeşua hemen öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta
bölgesine geçti.
11 Ferisiler gelip Yeşua'yla çekişmeye başladılar, O'nu sınamak amacıyla
ondan gökten bir belirti istediler.

12 Yeşua derin bir iç çekerek şöyle dedi: “Bu kuşak * neden bir belirti
istiyor? Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti verilmeyecektir.”
13 Onlardan ayrıldı ve yeniden tekneye binip karşı yakaya geçti.
14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede yanlarında yalnızca bir
ekmek vardı.
15 Onlara, “Dikkat edin, Ferisiler’in mayasından ve Hirodes’in mayasından
sakının” diyerek uyardı.
16 Onlar “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” diyerek kendi aralarında
tartıştılar.
17 Bunu anlayan Yeşua, “Ekmeğiniz yok diye neden böyle tartışıyorsunuz?
Hâlâ fark etmiyor, anlamıyor musunuz? Yüreğiniz hâlâ katı mı?
18 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde
duymuyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz?
19 Beş ekmeği beş bin kişiye parçaladığımda, kaç sepet dolusu parçalar
kaldırdınız?”
Yeşua’ya, “On iki” dediler.
20 “Yedi ekmek dört bin kişiyi doyurduğunda, kaç sepet dolusu parçalar
kaldırdınız?”
O’na “Yedi” dediler.
21 Yeşua onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” diye sordu.
22 Yeşua Beytsayda’ya geldi. O’na kör bir adam getirip ona dokunması için
yalvardılar.
23 Yeşua körü elinden tutup köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini
üzerine koyduğunda, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu.
24 Adam başını kaldırıp şöyle dedi: “İnsanlar görüyorum. Ama onları
yürüyen ağaçlar gibi görüyorum.”
25 O zaman Yeşua yine ellerini onun gözlerinin üzerine koydu. Adam
gözlerini açıp dikkatle baktı, gözleri iyileşmişti ve artık her şeyi açık seçik
gördü.
26 Yeşua, “Köye girme, köyde kimseye bir şey söyleme” diyerek onu evine
gönderdi.
27 Yeşua, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi’nde bulunan köylere gitti.
Yolda öğrencilerine, “İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.
28 O’na, “Vaftizci Yuhanna, diğerleri Eliya, ötekiler de peygamberlerden
biri” diyorlar.
29 Onlara, “Ama siz benim kim olduğumu söylüyorsunuz?” diye sordu.
Petrus, “Sen Mesih’sin” diye yanıtladı.
30 Yeşua kendi hakkında kimseye söz etmemelerini buyurdu.
31 Onlara İnsanoğlu’nun çok şeyler çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve
yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi
gerektiğini onlara anlatmaya başladı.
32 Onlarla açıkça konuştu. Petrus O’nu tutup azarlamaya başladı.
33 Ama Yeşua dönüp diğer öğrencilerine baktı; Petrus’u azarlayarak, “Çekil
önümden Şeytan! Çünkü düşündüklerin Tanrı’nın değil, insanın şeyleridir” dedi.
34 Öğrencileri ile birlikte kalabalığı da yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi:
“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni
izlesin.

* **8:12** Burada “kuşak” olarak tercüme edilen sözcük (genea), aynı zamanda “insanlar”, “ırk” veya “aile” olarak da tercüme edilebilir.

35 Hayatını kurtarmak isteyen onu kaybedecek; kim benim ve Müjde
uğruna hayatını kaybederse onu kurtaracaktır.
36 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse, ne kazancı
olur?
37 İnsan kendi hayatına karşılık ne verebilir?
38 Çünkü bu sadakatsiz ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve
sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu da Babası'nın görkemi içinde kutsal
meleklerle geldiğinde ondan utanacaktır."

9

1 Yeşua onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan, Tanrı
Krallığı'nın güçle geldiğini görmeden ölümü hiç tatmayacak olanlar var" dedi.
2 Bundan altı gün sonra Yeşua, yanına yalnız Petrus, Yakov ve Yuhanna'yı
alıp onları yüksek bir dağa çıkardı. Onların önünde Yeşua başka bir biçime
büründü.
3 Giysileri kar gibi bembeyaz, ışıl ışıl oldu; yeryüzündeki hiçbir çamaşırcı
onları öylesine beyazlatamazdı.
4 Eliya ve Moşe onlara göründü. Yeşua'yla konuşuyorlardı.
5 Petrus Yeşua'ya, "Rabbuni, burada bulunmamız bizim için ne iyi oldu.
Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri Eliya'ya."
6 Ne dediğini kendi de bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.
7 Bir bulut inip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum
budur. O'nu dinleyin!" dedi.
8 Birden etraflarına baktıklarında, yanlarında yalnızca Yeşua'dan başka artık
kimseyi göremediler.
9 Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilmeden önce bu gördüklerinizi
kimseye söylemeyin diye, Yeşua onlara buyruk verdi.
10 Öğrenciler bu sözü tuttular. "Ölümden dirilmenin" ne anlama geldiğini
kendi aralarında tartışıp durdular.
11 Onlar O'na, "Yazıcılar neden Eliya'nın önce gelmesi gerektiğini
söylüyor?" diye sordular.
12 Yeşua, "Evet" dedi. "Gerçekten önce Eliya gelir ve her şeyi yerine koyar.
Nasıl oluyor da İnsanoğlu hakkında çok acı çekmesi ve hor görülmesi gerektiği
yazılmıştır?
13 Ama ben size Eliya'nın geldiğini, hem de onun hakkında yazılmış olduğu
gibi her istediklerini de ona yaptıklarını söylüyorum."
14 Öğrencilerin yanına geldiklerinde, onların çevresinde büyük bir
kalabalığın olduğunu ve bazı yazıcıların onlarla çekiştiğini gördü.
15 Bütün kalabalık Yeşua'yı görünce çok şaşırdılar ve hemen koşup O'nu
selamladılar.
16 Yeşua yazıcılara, "Onlara ne soruyorsunuz?" diye sordu.
17 Kalabalıktan biri, "Öğretmenim, ben dilsiz ruhu olan oğlumu sana
getirdim.
18 Ruh onu nerede yakalarsa, yere çarpıyor. Ağzından köpükler geliyor,
dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Öğrencilerinden ruhu çıkarmalarını
istedim, ama yapamadılar."
19 Yeşua, "Ey inançsız kuşak! Daha ne kadar sizinle birlikte olacağım? Size
daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin" dedi.

20 Çocuğu Yeşua'ya getirdiler. Ruh Yeşua'yı görünce hemen çocuğu sarstı.
Çocuk yere düştü, köpürerek yuvarlanıyordu.
21 Yeşua babasına, "Bu durum ne zamandan beri başına geliyor?" diye
sordu.
"Küçüklüğünden beri" dedi.
22 "Onu öldürmek için birçok kez ateşe ve suya attı. Ama eğer bir şey
yapabilirsen, halimize acı, bize yardım et!" dedi.
23 Yeşua ona, "Eğer inanabilirsen, inanan biri için her şey mümkündür!"
dedi.
24 Çocuğun babası hemen gözyaşlarıyla, "İman ediyorum. İnançsızlığıma
yardım et!" diye feryat etti.
25 Yeşua kalabalığın koşuşarak geldiğini görünce, kirli ruhu azarlayarak,
"Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum, ondan çık, bir daha da ona
girme!" dedi.
26 Kirli ruh çığlık atıp onu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi oldu. Öyle
ki, çoğu, "Öldü" dedi.
27 Ama Yeşua onu elinden tutup kaldırdı; o da kalktı.
28 Yeşua eve geldiğinde öğrencileri özel olarak kendisine, "Biz neden onu
çıkaramadık?" diye sordular.
29 Onlara, "Bu tür, duadan ve oruçtan başka bir şeyle çıkmaz" dedi.
30 Oradan ayrılıp Galile bölgesine geçiyorlardı. Yeşua bunu kimsenin
bilmesini istemiyordu.
31 Çünkü öğrencilerine öğretiyordu. Onlara şöyle dedi: "İnsanoğlu insanların
ellerine verilecek ve O'nu öldürecekler, ama öldürüldükten üç gün sonra
dirilecek."
32 Ne var ki onlar bu sözü anlamadılar ama Yeşua'ya soru sormaya da
korktular.
33 Kafernahum'a geldiler. Evdeyken Yeşua onlara, "Yolda kendi aranızda
ne tartışıyordunuz?" diye sordu.
34 Sessiz kaldılar, çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğu hakkında
tartışmışlardı.
35 Yeşua oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara, "Eğer bir kimse birinci
olmak isterse, hepinizin sonuncusu ve herkesin hizmetkârı olsun" dedi.
36 Sonra küçük bir çocuğu alıp onların ortasına koydu. Onu kollarına alıp
onlara şöyle dedi:
37 "Benim adımla böyle bir çocuğu kabul eden, beni kabul eder. Beni kabul
eden de beni değil, beni göndereni kabul eder."
38 Yuhanna O'na, "Öğretmenim, bizi takip etmeyen birinin senin adınla
iblisleri kovduğunu gördük, bizi izlemediği için ona engel olduk."
39 Ama Yeşua, "Ona engel olmayın!" dedi. "Çünkü benim adımla büyük iş
yapıp da hakkımda hemen kötü sözler söyleyebilecek kimse yoktur" dedi.
40 "Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır.
41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için, size bir bardak su
veren kesinlikle ödülsüz kalmayacaktır.
42 Kim bana iman eden bu küçüklerden birini tökezletirse, boynuna büyük
bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir.
43 Eğer elin tökezlemene neden olursa, onu kes! Çolak olarak yaşama
girmen, iki elle sönmez ateşe, Gehenna'ya * atılmandan iyidir.

* **9:43** veya Cehennem

44 Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez.✡†
45 Eğer ayağın tökezlemene neden oluyorsa, onu kes! Tek ayakla yaşama girmen, iki ayakla Gehenna'ya ‡atılmandan iyidir.
46 Orada onların kurtları ölmez, ateş de hiç sözmez. §
47 Eğer gözün tökezlemene neden oluyorsa, onu çıkar at. Çünkü Tanrı'nın Krallığı'na tek gözle girmen, iki gözle Gehenna'ya *atılmandan iyidir. ✡
48 Oradaki kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez.
49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. Her kurban tuzla tatlandırılacak.
50 Tuz iyidir. Ama tuz tuzluluğunu kaybederse, ona yeniden neyle tat verilir? İçinizde tuz bulunsun ve birbirinizle esenlik içinde olun."

10

1 Yeşua oradan kalkıp Yahudiye sınırlarına ve Yarden'in ötesine geldi. Kalabalıklar yine çevresinde toplanmıştı ve her zaman olduğu gibi yine onlara öğretiyordu.
2 Ferisiler yanına gelip O'nu sınamak için, "Bir erkeğin, karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.
3 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Moşe size ne buyurdu?"
4 Onlar, "Moşe, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi" dediler.
5 Yeşua onlara, "Yüreğinizin katılığından dolayı size bu buyruğu yazdı" dedi.
6 "Ancak yaratılışın başlangıcında Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı. ✡
7 Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacaktır.
8 İkisi tek beden ✡olacak. Öyle ki onlar artık iki değil, tek beden olsunlar.
9 Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."
10 Evde öğrencileri bu konu üzerinde O'na yine sorular sordular.
11 Onlara şöyle dedi: "Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur.
12 Kadın da kocasını boşayıp bir başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur."
13 Onlara dokunsun diye kendisine küçük çocuklar getiriyorlardı, ama öğrencileri çocukları getirenleri azarladılar.
14 Ama Yeşua bunu görünce öfkelendi. Onlara, "Bırakın çocuklar bana gelsin!" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerine aittir.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, kim Tanrı'nın Krallığı'nı bir çocuk gibi kabul etmezse, ona hiçbir şekilde giremeyecektir."
16 Çocukları kollarına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.
17 Yeşua yola çıkarken biri koşup O'nun önünde diz çöktü ve "İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?" diye sordu.
18 Yeşua ona, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "Tanrı'dan başka kimse iyi değildir.
19 Buyrukları biliyorsun: 'Öldürmeyeceksin', 'Zina etmeyeceksin', 'Çalmayacaksın', 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin', 'Kimsenin hakkını yemeyeceksin', 'Babana ve annene saygı göstereceksin.' " ✡

✡ **9:44** YEŞAYA 66:24 † **9:44** NU 44. ayeti atlar ‡ **9:45** veya Cehennem § **9:46** NU 46. ayeti atlar
* **9:47** veya Cehennem ✡ **9:47** YEŞAYA 66:24 ✡ **10:6** YARATILIŞ 1:27 ✡ **10:8** YARATILIŞ 2:24
✡ **10:19** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20

20 Adam O'na, "Öğretmenim, bütün bunları gençliğimden beri tutuyorum" dedi.
21 Yeşua ona sevgiyle bakarak, "Bir eksiğin var" dedi. "Git, neyin varsa sat, yoksullara dağıt; ve cennette hazinen olacaktır. Sonra da çarmıhını yüklenip ardımdan gel."
22 Ancak bu söz üzerine adamın yüzü asıldı, kederli bir biçimde oradan uzaklaştı. Çünkü çok varlıklıydı.
23 Yeşua etrafına baktı ve öğrencilerine, "Zengin olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor olacak!" dedi.
24 Öğrenciler O'nun bu sözlerine şaşırdılar. Ama Yeşua yine, "Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar güçtür!
25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır."
26 Öğrenciler hepten şaşırmışlardı. Birbirlerine, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.
27 Yeşua onlara bakarak, "İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için değil, çünkü Tanrı için her şey mümkündür" dedi.
28 Petrus, "İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.
29 Yeşua, "Size doğrusunu söyleyeyim, benim ve Müjde'nin uğruna evini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakıp da
30 şimdi, bu zamanda çekeceği sıkıntılarla birlikte yüz kat daha fazla eve, erkek kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.
31 Ancak birincilerin çoğu sonuncu, sonuncular da birinci olacak" dedi.
32 Yeruşalem'e çıkan yoldaydılar. Yeşua önlerinden gidiyordu. Öğrenciler şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler korkuyordu. Yeşua Onikiler'i yine bir kenara çekip başına gelecek şeyleri onlara anlatmaya başladı:
33 "İşte, Yeruşalem'e çıkıyoruz. İnsanoğlu başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek. O'nu ölüme mahkûm edecekler ve öteki ulusların eline teslim edecekler.
34 O'nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, O'nu kırbaçlayıp öldürecekler. Üçüncü gün dirilecek" dedi.
35 Zebedi'nin oğulları Yakov'la Yuhanna O'na yaklaşıp, "Öğretmenimiz, senden her ne dilersek bizim için yapmanı istiyoruz" dediler.
36 Yeşua onlara, "Sizin için ne yapmamı istersiniz?" dedi.
37 O'na, "Senin yüceliğinde birimiz sağında, ötekimiz solunda oturma lütfunu bize bağışla" dediler.
38 Yeşua onlara, "Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâseden içebilir ve benim vaftiz olacağım vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?" dedi.
39 O'na, "Olabiliriz" dediler.
Yeşua onlara, "Gerçekten benim içtiğim kâseden siz de içeceksiniz, benim olacağım vaftizle siz de vaftiz olacaksınız.
40 Ama sağımda ve solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değildir, ancak kimler için hazırlanmışsa, onlar içindir."
41 On öğrenci bunları duyunca, Yakov ve Yuhanna'ya kızmaya başladılar.
42 Yeşua onları çağırıp şöyle dedi: "Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen olurlar, onların büyükleri üzerlerinde ağırlıklarını hissettirirler.

43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Ama kim büyük olmak isterse,
hizmetkârınız olsun.
44 Aranızda birinci olmak isteyen hepinizin hizmetçisi olsun.
45 Çünkü İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını
birçokları için fidye olarak vermeye geldi."
46 Yeriha kentine geldiler. Yeşua, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla
Yeriha'dan çıkarken, Timay oğlu Bartimay adlı kör bir dilenci yol kenarında
oturuyordu.
47 O'nun Nasıralı Yeşua olduğunu duyunca, "Ey David Oğlu Yeşua, halime
acı!" diye bağırmaya başladı.
48 Birçok kişi onu azarlayarak susturmaya çalıştıysa da o, "Ey David Oğlu,
halime acı!" diye daha çok bağırdı.
49 Yeşua durdu, "Onu çağırın" dedi.
Kör adama seslenip, "Cesur ol! Kalk seni çağırıyor!" dediler.
50 Adam cüppesini atıp sıçrayarak Yeşua'nın yanına geldi.
51 Yeşua ona, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. Kör adam
O'na, "Rabbuni,* yeniden göreyim" dedi.
52 Yeşua ona, "Yoluna git, imanın seni iyileştirdi" dedi. Hemen gözleri gördü
ve yol boyunca Yeşua'nın peşinden gitti.

11

1 Yeruşalem'e yaklaştıklarında Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci'ye ve
Beytanya'ya ulaştılar. Yeşua iki öğrencisini gönderip dedi,
2 "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen oraya girince, üzerine daha hiç
kimsenin binmediği, bağlı bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp getirin.
3 Eğer biri size, 'Bunu neden yapıyorsunuz?' diye sorarsa, 'Efendi'nin ona
ihtiyacı var, hemen onu buraya geri gönderecek' deyin."
4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısında bağlı bir sıpa buldular ve
onu çözdüler.
5 Orada duranlardan bazıları, "Sıpayı çözüp ne yapıyorsunuz?" diye
sordular.
6 Öğrenciler de Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi onlara söylediler,
adamlar onları bıraktılar.
7 Sıpayı Yeşua'ya getirip kendi giysilerini üzerine serdiler. Yeşua sıpaya
bindi.
8 Birçok kişi giysilerini yola serdi, bazıları da ağaçlardan dallar kesip yola
yaydı.
9 Önden gidenler ve ardından gelenler şöyle bağırıyordu, "Hozana!*
Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun!✡
10 Atamız David'in gelen krallığı kutlu olsun! En yücelerde Hozana!"
11 Yeşua Yeruşalem'deki tapınağa girdi. Her şeye baktıktan sonra, zaten
akşam vakti olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya döndü.
12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında Yeşua acıkmıştı.
13 Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Üzerinde belki bir şey
bulurum diye geldi. Ağaca vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı.
Çünkü incir mevsimi değildi.

---

* **10:51** Rabbuni, İbranice'de "büyük öğretmen" anlamına gelen kelimenin harf tercümesidir. * **11:9** "Hozana" "bizi kurtar" veya "bize yardım et, dua ediyoruz" anlamına gelir. ✡ **11:9** MEZMURLAR 118:25-26

14 Yeşua ona, “Bir daha kimse senden meyve yemesin!” dedi. Öğrencileri
bu sözü duydu.
15 Yeruşalem’e geldiler. Yeşua tapınağa girdi ve oradaki alıcı ve satıcıları
dışarı attı. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını
devirdi.
16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınaktan geçmesine izin vermedi.
17 Onlara öğretirken şöyle dedi: “‘Benim evime bütün ulusların dua evi
denecek’ ✡diye yazılmamış mıdır? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!” ✡
18 Başkâhinlerle yazıcılar bunu duydular, O’nu nasıl yok edebileceklerinin
yolunu araştırıyorlardı. O’ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün kalabalık O’nun
öğretisine şaştılar.
19 Akşam olunca kentten çıktı.
20 Sabahleyin geçerken incir ağacının köklerinden kurumuş olduğunu
gördüler.
21 Petrus hatırlayıp, “Rabbuni, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!”
dedi.
22 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Tanrı’ya iman edin.
23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Kalk denize atıl’ derse ve
yüreğinde kuşku duymadan, ancak söylediklerinin gerçekleşmekte olduğuna
inanırsa, ne söylerse sahip olacaktır.
24 Bu nedenle size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi almış olduğunuza
inanın. Onlara sahip olacaksınız.
25 Duaya durduğunuz zaman, birine karşı bir şeyiniz varsa onu bağışlayın
ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.
26 Ama siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.”†
27 Yine Yeruşalem’e geldiler. Yeşua tapınakta dolaşırken, başkâhinler,
yazıcılar ve ihtiyarlar O’na geldiler.
28 O’na, “Bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da bunları yapma
yetkisini sana kim verdi?” demeye başladılar.
29 Yeşua onlara, “Size bir soru soracağım. Bana yanıt verin, ben de size bu
şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim” dedi.
30 “Yuhanna’nın vaftizi gökten mi, yoksa insandan mıydı? Bana yanıt
verin.”
31 Kendi aralarında tartışıp dediler: “ ‘Gökten’ dersek, ‘Öyleyse ona neden
inanmadınız?’ diyecek.
32 ‘İnsandan’ dersek...’ ” Halktan korkuyorlardı. Çünkü herkes Yuhanna’yı
gerçekten peygamber sayıyordu.
33 Yeşua’ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler.

Yeşua onlara, “Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı
söylemeyeceğim” dedi.

12

1 Yeşua onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti,
etrafını çitle çevirdi, üzüm sıkmak için çukur kazdı ve bir kule yaptı. Onu
çiftçilere kiralayıp başka bir ülkeye gitti.
2 Zamanı gelince bağın ürününden payına düşeni almak için çiftçilere bir
hizmetkârını gönderdi.
3 Kiracılar onu tutup dövdüler ve boş gönderdiler.

✡ **11:17** YEŞAYA 56:7 ✡ **11:17** YEREMYA 7:11 † **11:26** NU 26. ayeti atlar.

4 Adam yine onlara başka bir hizmetkâr gönderdi. Onu da taşladılar,
başından yaraladılar, aşağılayıp gönderdiler.
5 Yine başka birini gönderdi. Onu öldürdüler. Bunun gibi daha birçok kişi
gönderdi, bazılarını dövdüler bazılarını öldürdüler.
6 Adamın yanında tek biri, sevgili oğlu vardı. 'Oğluma sayarlar' deyip en
son onu gönderdi.
7 Ama çiftçiler kendi aralarında, 'Mirasçı budur' dediler. 'Gelin onu
öldürelim, miras da bizim olur.'
8 Böylece onu tutup öldürdüler ve bağın dışına attılar.
9 Buna göre bağın efendisi ne yapacak? Gelip çiftçileri yok edecek ve bağı
başkalarına verecek.
10 Şu Kutsal Yazı'yı da okumadınız mı?
'Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.
11 Bu Efendi'den oldu,
gözümüzde harika bir iş!' " ✡
12 Yeşua'yı tutmaya çalıştılarsa da kalabalıktan korktular. Çünkü bu
benzetmeyi kendilerine karşı söylemiş olduğunu anlamışlardı. O'nu bırakıp
gittiler.
13 Sonra O'nu sözle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes
yanlılarından bazı kişileri O'na gönderdiler.
14 Onlar geldikleri zaman Yeşua'ya, "Öğretmenimiz, senin dürüst biri
olduğunu biliyoruz, kimseyi kayırmadığını, kimsenin arasında ayrım
yapmadığını, Tanrı yolunu doğrulukla öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi
vermek Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?"
15 Yeşua onların ikiyüzlülüğün bildiğinden, "Beni neden sınıyorsunuz? Bana
bir dinar getirin, göreyim" dedi.
16 Parayı getirdiler.
Onlara, "Bu suret ve yazı kimin?" dedi. O'na, "Sezar'ın" dediler.
17 Yeşua onlara, "Sezar'ın şeylerini Sezar'a, Tanrı'nın şeylerini Tanrı'ya
verin" diye yanıtladı.
Onlar O'na çok hayret ettiler.
18 Diriliş olmadığını söyleyen bazı Sadukiler Yeşua'ya geldiler. O'na sorup
dediler:
19 "Öğretmenimiz, Moşe bize şöyle yazmıştır: 'Bir adamın kardeşi ölür,
arkasında eşini bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi kadınla evlenip
kardeşine soy yetiştirsin.'
20 Yedi kardeş vardı. İlki kadını aldı ve çocuk bırakmadan öldü.
21 İkincisi de kadını aldı, o da ardında çocuk bırakmadan öldü. Üçüncüsü de
öyle.
22 Yedisi de kadını aldı çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.
23 Dirilişte, kalktıklarında kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü
yedisi de onu kendisine eş olarak aldı."
24 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Yanılmanızın nedeni, Kutsal Yazılar'ı ve
Tanrı'nın gücünü bilmemeniz değil mi?
25 İnsanlar ölümden kalktıklarında ne evlenirler ne de evlendirilirler, gökteki
melekler gibidirler.
26 Ölüler ve diriliş hakkında, Moşe'nin Kitabı'nda, yanan çalı konusunda
Tanrı'nın, 'Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım'
dediğini okumadınız mı? ✡

✡ **12:11** MEZMURLAR 118:22-23 ✡ **12:26** ÇIKIŞ 3:6

27 Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısı'dır. Bu nedenle siz fena halde
yanılıyorsunuz."
28 Bu sorgulamayı dinleyen ve Yeşua'nın onlara iyi yanıt verdiğini bilen
bir yazıcı gelip O'na, "Buyrukların en büyüğü hangisidir?" diye sordu.
29 Yeşua şöyle yanıt verdi: "En büyüğü, 'Dinle, ey İsrael, Tanrımız Efendi,
tek Efendi'dir:
30 Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün
gücünle seveceksin ✡.' İlk buyruk budur.
31 İkincisi de bunun gibi: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'✡ Bunlardan
daha büyük bir buyruk yoktur."
32 Yazıcı O'na, "İyi söyledin öğretmenim" dedi. " 'Tanrı tektir ve O'ndan
başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin.
33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla, bütün canı ve bütün
gücüyle sevmesi, komşusunu da kendisi gibi sevmesi, bütün yakmalık
sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir."
34 Yeşua onun bilgece yanıt verdiğini görünce, "Sen Tanrı'nın Krallığı'ndan
uzak değilsin" dedi.
Ondan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.
35 Yeşua tapınakta öğretirken şöyle yanıt verdi: "Nasıl oluyor da yazıcılar,
Mesih'in David'in oğlu olduğunu söylüyorlar?
36 Çünkü David'in kendisi Kutsal Ruh'ta şöyle demişti:
'Efendi Efendim'e dedi ki,
düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek, sağımda otur.'✡
37 Öyleyse David'in kendisi O'na Efendi diye sesleniyorsa, O nasıl David'in
Oğlu olabilir?"
Oradaki sıradan halk O'nu sevinçle dinliyordu.
38 Yeşua öğretirken şunları söyledi: "Uzun kaftanlar içinde gezmekten, çarşı
meydanlarında selamlanmaktan,
39 havralarda en iyi yerlere, ziyafetlerde başköşelere kurulmaktan
hoşlanan yazıcılardan sakının.
40 Dulların evlerini yutan, gösteriş için uzun uzun dua eden bunlar daha
büyük mahkumiyete uğrayacaklar."
41 Yeşua tapınaktaki hazine karşısında oturmuş, halkın hazineye nasıl para
attığına bakıyordu. Zengin olan birçok kişi çok attılar.
42 Yoksul bir dul kadın geldi ve birkaç kuruş* değerinde iki küçük bakır
para† attı.
43 Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu
yoksul dul kadın hazineye veren herkesten çok para verdi.
44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı verdiler. Ama o,
yoksulluğundan, geçinmek için elinde ne varsa, her şeyini verdi."

13

1 Tapınaktan ayrılırken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim, bak, ne biçim
taşlar ve ne biçim binalar!" dedi.

✡ **12:30** YASA'NIN TEKRARI 6:4-5 ✡ **12:31** LEVİLİLER 19:18 ✡ **12:36** MEZMURLAR 110:1 * **12:42** tam anlamıyla, lepta (veya dulun bakır paraları). Lepta, her biri yarım quadran değerinde olan çok küçük pirinç paralardır, bu da bakır assarionun dörtte biridir. Lepta, bir tarım işçisinin günlük ücretinin %1'inden daha az değere sahiptir. † **12:42** Bir quadrans, bir dinarın yaklaşık 1/64'ü değerinde bir madeni paradır. Bir denarius, bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretidir.

2 Yeşua ona, “Bu büyük binaları görüyor musun? Burada taş üstünde
yıkılmadık tek taş kalmayacak.” dedi.
3 Yeşua tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı’nda otururken Petrus, Yakov,
Yuhanna ve Andreas O’na ayrı olarak şunu sordular:
4 “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek
üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?”
5 Yeşua yanıt verip onlara şöyle anlatmaya başladı: “Dikkat edin, kimse
sizi saptırmasın.
6 Çünkü birçokları, ‘O benim!’ *diyerek benim adımla gelecek ve
birçoklarını saptıracaklar.”
7 “Savaş ve savaş söylentileri duyduğunuzda telaşlanmayın. Bunların olması
gerekiyor, ama daha son değildir.
8 Çünkü ulus ulusa karşı, krallık krallığa karşı ayaklanacak. Çeşitli
yerlerde depremler olacak. Kıtlıklar ve sıkıntılar olacak. Bu şeyler doğum
sancılarının başlangıcıdır.
9 Kendinize dikkat edin! Çünkü sizi meclislere teslim edecekler.
Havralarda dövecekler. Benim adım uğruna, onlara tanıklık etmek üzere
yöneticilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız.
10 Öncelikle Müjde’nin bütün uluslara duyurulması gerekir.
11 Sizi götürüp teslim ettiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden
kaygılanmayın. O saatte size ne verilirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz
değil, Kutsal Ruh olacak.”
12 “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne
babalarına başkaldırıp onların öldürülmesine neden olacak.
13 Benim adım uğruna herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna dek
dayanan kurtulacaktır.
14 Yıkıcı iğrenç şeyin ✡ bulunmaması gereken yerde olduğunu
gördüğünüzde, —okuyan anlasın— o zaman Yahudiye’de olanlar dağlara
kaçsın.
15 Damda olan evinden bir şey almak için inip içeri girmesin.
16 Tarlada olan, ceketini almak için geri dönmesin.
17 Ama o günlerde gebe olan ve çocuk emzirenlerin vay haline!
18 Dua edin ki, kaçışınız kışta olmasın.
19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı yaratılışının
başlangıcından beri böylesi olmamış, olmayacaktır da.
20 Efendi o günleri kısaltmamış olsaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Ama
Efendi kendi seçtiği, seçilmişleri uğruna o günleri kısaltmıştır.
21 O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ derse, buna
inanmayın.
22 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak. Öyle ki,
gösterecekleri belirtilerle ve harikalarla mümkün olsa seçilmiş olanları
saptıracaklar.
23 Ama siz sakının! İşte size her şeyi önceden söyledim.
24 Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, ‘Güneş kararacak, ay ışığını
vermeyecek.
25 Yıldızlar gökten düşecek ve göklerdeki güçler sarsılacak. ✡

* **13:6** veya BEN'İM!” ✡ **13:14** DANİEL 9:17; 11:31; 12:11 ✡ **13:25** YEŞAYA 13:10; 34:4

26 O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle
geldiğini görecekler.
27 Sonra meleklerini gönderecek ve seçilmişlerini, yerin bir ucundan
gökyüzünün öbür ucuna dek, yeryüzünün dört rüzgârından toplayacak."
28 "Şimdi incir ağacından bu benzetmeyi öğrenin. Dalı yumuşayıp,
yaprakları yeşerince, yaz mevsiminin yakın olduğunu bilirsiniz.
29 Bunun gibi, siz de, bu şeylerin olduğunu gördüğünüzde, bilin ki, bu
yakındır, kapılardadır.
30 Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak †bütün bunlar olmadan
geçmeyecektir.
31 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim geçmeyecektir.
32 Ama o günü ve o saati ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir, yalnızca Baba
bilir.
33 Dikkat edin, uyanık kalıp dua edin. Çünkü o zamanı bilemezsiniz."
34 "Bu, başka bir ülkeye gitmek için yola çıkan adama benzer. Evinden
ayrılırken hizmetkârlarına yetki ve her birine iş verdi, kapıdaki bekçiye de
uyanık kalmasını buyurdu.
35 Bu nedenle, uyanık kalın. Çünkü evin efendisinin, akşam mı, gece yarısı
mı, horoz öttüğü zaman mı, yoksa sabah mı, ne zaman geleceğini
bilemezsiniz.
36 Ansızın gelip sizi uyurken bulmasın.
37 Sizlere söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

14

1 Pesah ve Mayasız Ekmek Bayramı'ndan iki gün önceydi. Başkâhinlerle
yazıcılar Yeşua'yı hileyle nasıl tutuklayıp öldüreceklerini araştırıyorlardı.
2 "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir" diyorlardı.
3 Yeşua Beytanya'da cüzamlı Simon'un evindeydi. Sofrada otururken, bir
kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağıyla
geldi. Kabı kırdı ve yağı Yeşua'nın başına döktü.
4 Ama içlerinden bazıları, "Bu yağ neden böyle boş yere harcandı?
5 Üç yüz dinardan* fazlaya satılıp parası yoksullara dağıtılabilirdi" diyerek
kadına karşı homurdandılar.
6 Ama Yeşua, "Kadını bırakın. Neden onu rahatsız ediyorsunuz? Benim için
iyi bir iş yaptı.
7 Yoksullar her zaman yanınızdadır, dilediğiniz zaman onlara iyilik
yapabilirsiniz; ama ben her zaman yanınızda olmayacağım.
8 O elinden geleni yaptı. Gömülmem için bedenimi önceden meshetti.
9 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu
kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır."
10 Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, Yeşua'yı ele vermek için
başkâhinlerin yanına gitti.
11 Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda'ya para verme vaadinde
bulundular. O da Yeşua'yı ele vermek için fırsat aramaktaydı.
12 Pesah kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk gününde,
öğrencileri Yeşua'ya, "Pesah'ı yemek için nereye gidip hazırlık yapmamızı
istersin?" diye sordular.

---

† **13:30** "Kuşak" olarak tercüme edilen sözcük (genea), aynı zamanda "ırk", "aile" veya "halk" olarak da tercüme edilebilir. * **14:5** 300 dinar bir tarım işçisinin bir yıllık ücreti kadardı.

13 Öğrencilerinden ikisini gönderip onlara şöyle dedi, “Kente gidin, orada su
testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onun ardından gidin.
14 Nereye girerse, evin efendisine, ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Pesah'ı
yiyeceğim misafir odası nerede? diye soruyor’ deyin.
15 O size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. Orada bizim için hazır
edin.”
16 Öğrencileri çıkıp kente geldiler ve orada her şeyi kendilerine söylenmiş
olduğu gibi buldular. Pesah'ı hazırladılar.
17 Akşam olunca Yeşua Onikiler’le birlikte geldi.
18 Oturup yemek yerlerken Yeşua, “Size doğrusunu söyleyeyim, benimle
yemek yiyen sizden biri bana ihanet edecek” dedi.
19 Onlar üzüntü içinde teker teker O’na, “Kesinlikle ben değil, değil mi?”
Öteki de, “Kesinlikle ben değil, değil mi?” diyerek sormaya başladılar.
20 Yeşua onlara yanıt verip, “Onikiler’den biridir, ekmeği benimle birlikte
tabağa daldırandır” dedi.
21 “İnsanoğlu kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama
İnsanoğlu’na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış
olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”
22 Yemek yerken Yeşua eline ekmeği alıp kutsadı. Sonra kırıp onlara verdi.
“Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi.
23 Ardından bir kâse aldı. Şükrettikten sonra onlara verdi. Hepsi ondan içti.
24 Onlara, “Bu, birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma kanıdır.
25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı’nın Krallığı'nda yeniden içeceğim o güne
dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”
26 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı’na çıktılar.
27 Sonra Yeşua onlara, “Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip
düşeceksiniz. Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak’ diye yazılmıştır
✡.
28 Ama ölümden dirildikten sonra sizden önce Galile’ye gideceğim.”
29 Ama Petrus O’na, “Herkes tökezleyip düşse bile ben düşmem” dedi.
30 Yeşua ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hatta bu gece, horoz iki
kere ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin” dedi.
31 Ama Petrus daha da üsteleyerek, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile
seni inkâr etmeyeceğim” dedi. Hepsi aynı şeyi söyledi.
32 Getsemani adlı bir yere geldiler. Öğrencilerine, “Ben dua ederken siz
burada oturun” dedi.
33 Petrus’u, Yakov’u ve Yuhanna’yı yanına aldı. Kederlenmeye ve ağır bir
sıkıntı duymaya başladı.
34 Onlara şöyle dedi: “Canım çok kederli, ölesiye kederli. Burada bekleyin,
uyanık durun.”
35 Biraz ilerledi ve yere kapandı. Eğer mümkünse bu saat kendisinden
geçsin diye dua etti.
36 “Abba, †Baba, senin için her şey mümkün” dedi. “Lütfen bu kaseyi
benden uzaklaştır. Ancak benim isteğim değil, senin isteğin gerçekleşsin.”
37 Geldi ve onları uyurken buldu. Petrus’a şöyle dedi, “Simon, uyuyor
musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?

✡ **14:27** ZEKARİYA 13:7 † **14:36** Abba, Aramice'de “Baba” veya “Babacığım” anlamına gelen kelimenin Grekçe yazılışıdır ve samimi, saygılı ve sevgi dolu bir şekilde kullanılır.

38 Uyanık kalıp dua edin ki, ayartıya düşmeyesiniz. Gerçi ruh isteklidir, ama
beden zayıftır."
39 Yine uzaklaştı ve aynı sözlerle dua etti.
40 Geri döndüğünde yine onları uyurken buldu. Çünkü göz kapakları
ağırlaşmıştı. O'na ne yanıt vereceklerini bilemediler.
41 Üçüncü kez geri gelip onlara, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi.
"Yeter, artık saat geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor.
42 Kalkın! Haydi gidelim. Bakın bana ihanet eden yaklaşıyor."
43 Hemen, Yeşua daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi.
Onunla birlikte başkâhinler, yazıcılar ve ihtiyarlar tarafından gönderilmiş
kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı.
44 O'na ihanet eden, "Ben kimi öpersem, O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik
altına alın ve götürün" diye onlara bir işaret vermişti.
45 Gelince, hemen Yeşua'nın yanına yaklaştı. "Rabbuni, Rabbuni!" diyerek
O'nu öptü.
46 O'nun üzerine ellerine koyup O'nu tuttular.
47 Ama yanında duranlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin uşağının
kulağını vurup kesti.
48 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi, "Bir hayduta karşıymış gibi beni kılıç
ve sopalarla tutmaya mı çıktınız?
49 Her gün tapınakta aranızda öğretiyordum ve beni tutuklamadınız. Ama
bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu."
50 Hepsi O'nu bırakıp kaçtı.
51 Çıplak bedenine keten bir bez sarınmış bir genç O'nun ardından
gidiyordu. Onu yakaladılar.
52 Ama o keten bezi bırakıp çıplak olarak onlardan kaçtı.
53 Yeşua'yı başkâhinin yanına götürdüler. Bütün başkâhinler, ihtiyarlar ve
yazıcılar orada toplanmıştı.
54 Petrus, Yeşua'yı başkâhinin avlusuna gelinceye dek O'nu uzaktan takip
etti. Görevlilerle birlikte oturup ateşin önünde ısınıyordu.
55 Şimdi başkâhinler ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı tanık
aradılar ve bulamadılar.
56 Çünkü birçok kişi O'na karşı yalancı tanıklık ettiyse de, tanıklıkları
birbirini tutmadı.
57 Bunun üzerine bazıları ayağa kalkıp O'na karşı yalancı tanıklık ettiler.
58 "O'nun, 'Elle yapılan bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle
yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini duyduk" dediler.
59 Buna rağmen tanıklıkları birbirini tutmadı.
60 Başkâhin ayağa kalkıp ortada durdu ve Yeşua'ya, "Hiç yanıtın yok mu?
Bunların sana karşı etmekte oldukları tanıklık nedir?" diye sordu.
61 Yeşua sessiz kaldı ve hiç yanıt vermedi. Başkâhin yine O'na, "Yüce
Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu.
62 Yeşua, "Benim" dedi. "İnsanoğlu'nun Kudretli'nin sağında oturduğunu ve
göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."
63 Başkâhin giysilerini yırtıp, "Artık daha fazla tanıklara ne ihtiyacımız var?
64 Küfürü duydunuz! Daha ne düşünüyorsunuz?" Hepsi ölümü hakettiğine
hükmettiler.
65 Bazıları üzerine tükürmeye başladı. Yüzünü kapatıp yumrukladılar.
"Peygamberlik et bakalım!" dediler. Görevliler O'nu tokatladılar.
66 Petrus aşağıdaki avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi.

67 Petrus'un ısındığını görünce ona bakıp, "Sen de Nasıralı Yeşua'yla
birlikteydin!" dedi.
68 Ama o bunu inkâr edip, "Neden söz ettiğini bilmiyorum ve seni
anlamıyorum" dedi. Dış kapıya çıktı ve horoz öttü.
69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce orada duranlara tekrar, "Bu onlardan
biri" demeye başladı.
70 Petrus yine inkâr etti. Kısa bir süre sonra orada duranlar Petrus'a, "Sen
gerçekten onlardan birisisin. Galileli'sin çünkü konuşman gösteriyor" dediler.
71 Ama Petrus lanet edip, "O adamı tanımıyorum" diyerek ant içti.
72 Horoz ikinci kez öttü. Petrus, Yeşua'nın kendisine, "Horoz iki kez
ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı. Bunu düşündüğünde
ağladı.

15

1 Sabahleyin hemen başkâhinler, ileri gelenler, yazıcılar ve bütün kurul bir
danışma toplantısı düzenledi. Yeşua'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim
ettiler.
2 Pilatus O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.
"Söylediğin gibidir" diye yanıt verdi.
3 Başkâhinler O'nu birçok şeyle suçladılar.
4 Pilatus O'na yeniden sordu, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Bak, birçok
şeyle sana karşı tanıklık ediyorlar!" dedi.
5 Ama Yeşua artık yanıt vermedi. Pilatus buna hayret etti.
6 Pilatus, bayramda kendisinden istedikleri bir tutukluyu salıverirdi.
7 Barabba adında biri vardı, ayaklanma sırasında adam öldürmüş
isyancılara bağlı bir adamdı.
8 Kalabalık, ondan her zamanki gibi kendileri için birinin salıverilmesini
yüksek sesle istemeye başladı.
9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister
misiniz?" dedi.
10 Çünkü başkâhinlerin O'nu kıskançlıktan dolayı kendisine teslim
ettiklerinin farkındaydı.
11 Ama başkâhinler, O'nun yerine Barabba'nın salıverilmesi için kalabalığı
kışkırttılar.
12 Pilatus yine onlara, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiyi ne
yapayım?" diye sordu.
13 Tekrar "Onu çarmıha ger!" diye bağırdılar.
14 Pilatus onlara, "Neden, O ne kötülük yaptı ki?" dedi.
Onlar ise seslerini daha da yükselterek, "O'nu çarmıha ger!" diyerek
bağrıştılar.
15 Kalabalığı memnun etmek isteyen Pilatus, Barabba'yı onlar için
salıverdi. Yeşua'yı kırbaçlattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
16 Askerler O'nu Pretorium denilen iç avluya götürdüler. Bütün taburu da
orada topladılar.
17 O'na mor bir giysi giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına taktılar.
18 O'nu, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek selamlamaya başladılar.
19 Başına bir kamışla vurup, O'na tükürdüler. Diz çöküp önünde eğildiler.
20 O'nunla alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi
giysilerini giydirdiler. O'nu çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar.

21 Kırdan dönen Simon adında Kireneli bir adam geçiyordu. İskender ve
Rufus'un babası olan bu adama, Yeşua'nın çarmıhını zorla taşıttılar.
22 Yeşua'yı Golgota denilen yere getirdiler, ki tercümesi "Kafatası Yeri"
demektir.
23 O'na mürle karıştırılmış şarap verdiler, ama O almadı.
24 Yeşua'yı çarmıha gerdiler. Kime ne düşecek diye giysilerini kendi
aralarında paylaşmak için kura çektiler.
25 O'nu çarmıha gerdiklerinde üçüncü* vakitti.
26 Üzerindeki suç yaftasında, "YAHUDİLER'İN KRALI" yazılıydı.
27 O'nunla birlikte biri sağında biri solunda duran iki haydudu da çarmıha
gerdiler.
28 "O, suçlularla birlikte sayıldı"† diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.
29 Oradan geçenler başlarını sallayarak Yeşua'ya sövüyorlardı! O'na, "Hani!
Ey sen, tapınağı yıkıp üç günde kuran,
30 çarmıhtan aşağıya in de kendini kurtar!" diyorlardı.
31 Aynı şekilde, yazıcılarla başkâhinler de O'nunla alay edip kendi
aralarında, "Başkalarını kurtardı. Kendini kurtaramıyor" diyorlardı.
32 "İsrael'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan aşağı insin de, görüp O'na‡
inanalım." O'nunla birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O'nu aşağıladılar.
33 Altıncı vakit§ olunca, dokuzuncu vakte* kadar bütün ülke üzerine
karanlık çöktü.
34 Dokuzuncu vakitte Yeşua yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lama şevaktani?"
tercümesi şöyledir, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"✡ diye bağırdı.
35 Yanında duranlardan bazıları bunu duyunca, "İşte, Eliya'yı çağırıyor"
dediler.
36 Biri koşup bir süngeri sirkeyle doldurdu, bir kamışın ucuna takarak
Yeşua'ya içirdi. "Durun bakalım, Eliya gelip O'nu aşağı indirecek mi?" dedi.
37 Yeşua yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti.
38 Tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye ayrıldı.
39 Karşısında duran yüzbaşı O'nun böyle bağırıp son nefesini verdiğini
görünce, "Gerçekten bu adam Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dedi.
40 Olup bitenleri uzaktan izleyen kadınlar vardı. Magdalalı Mariyam,
küçük Yakov'un ve Yose'nin annesi Mariyam ve Salome bunların
arasındaydı.
41 Yeşua Galile'deyken O'nun ardından gitmişler ve kendisine hizmet
etmişlerdi. Yeşua'yla birlikte Yeruşalem'e gelen daha birçok kadın vardı.
42 Akşam oluyordu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki
gündü.
43 Tanrı'nın Krallığı'nı bekleyen ve Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olan
Aramatyalı Yosef geldi. Yosef cesaretle Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini
istedi.
44 Pilatus Yeşua'nın çoktan ölmüş olmasına şaşırdı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Yeşua
öleli çok oldu mu?" diye sordu.
45 Yüzbaşıdan durumu öğrendikten sonra cesedi Yosef'e verdi.
46 Yosef keten bir bez satın aldı. Yeşua'nın cesedini çarmıhtan aşağı indirip
keten beze sardı. Cesedi kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Mezarın
girişine bir taş yuvarladı.

---

* **15:25** saat 9:00 † **15:28** NU 28. ayeti atlar. ‡ **15:32** TR "onu" atlar § **15:33** veya öğleyin
* **15:33** 15:00 ✡ **15:34** MEZMURLAR 22:1

47 Magdalalı Mariyam ve Yose'nin annesi Mariyam O'nun nereye
yatırıldığını gördüler.

16

1 Şabat geçtiğinde, Magdalalı Mariyam, Yakov'un annesi Mariyam ve
Salome, gidip O'na sürmek üzere baharatlar satın aldılar.
2 Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğarken mezara geldiler.
3 Aralarında, "Mezarın giriş kapısındaki taşı bizim için kim yuvarlayacak?"
diyorlardı,
4 çünkü taş çok büyüktü. Yukarıya baktıklarında taşın yuvarlanmış
olduğunu gördüler.
5 Mezara girdiklerinde, sağ tarafta beyaz bir kaftan giymiş genç bir
adamın oturduğunu gördüler. Kadınlar şaşkınlık içinde kaldılar.
6 Genç adam onlara, "Şaşırmayın. Çarmıha gerilmiş olan Nasıralı Yeşua'yı
arıyorsunuz. O dirildi! O burada değil. İşte O'nu yatırdıkları yer!
7 Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'O sizden önce Galile'ye
gidiyor. Size bildirdiği gibi O'nu orada göreceksiniz.' "
8 Kadınlar mezardan çıkıp* kaçtılar. Çünkü üzerlerine bir titreme ve
şaşkınlık gelmişti. Korkudan kimseye bir şey söylemediler.†
9 ‡Şimdi Yeşua haftanın ilk gününün sabahı dirilince, ilk olarak
kendisinden yedi iblis kovmuş olduğu Magdalalı Mariyam'a göründü.
10 Mariyam gidip Yeşua'nın yas tutup ağlayan, O'nunla birlikte bulunmuş
olan öğrencilerine haberi verdi.
11 Yeşua'nın yaşadığını ve Mariyam'a göründüğünü duymalarına rağmen
inanmadılar.
12 Bu şeylerden sonra, Yeşua kent dışında kırlarda yürümekte olan iki
öğrencisine başka bir biçimde göründü.
13 Gidip diğerlerine haber verdiler. Onlara da inanmadılar.
14 Yeşua bundan sonra, sofrada otururken, Onbirler'e göründü. Onları
imansızlıkları ve yüreklerinin katılığından dolayı azarladı. Çünkü kendisini
dirilmiş olarak görenlere inanmamışlardı.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: "Bütün dünyaya gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa
duyurun.
16 İman edip vaftiz olan kurtulacak; ama iman etmeyen hüküm giyecek.
17 İman edenlere şu belirtiler eşlik edecektir: Benim adımla iblisleri
kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar.
18 Yılanları tutup kaldıracaklar. Öldürücü bir şey içseler bile, bu onlara hiçbir
şekilde zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar
iyileşecek."
19 Efendi,§ onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağına
oturdu.

---

* **16:8** TR "hızlıca" ekler † **16:8** İzole edilmiş bir el yazması 9-20. ayetleri atlar ancak 8. ayetin sonuna bu "Markos'un kısa sonunu" ekler: Kendilerine buyurulan her şeyi Petrus'un etrafındakilere kısaca anlattılar. Bundan sonra Yeşau onları doğudan batıya, kutsal ve yok edilemez ebedi kurtuluş duyurusuyla gönderdi. ‡ **16:9** NU, 9-20 ayetlerinin metnini içerir, ancak bir dipnotta birkaç el yazmasının bunu atladığını belirtir. World English Bible'ın tercümanları, Markos 16:9-20'yi, yalnızca yetkili Grekçe Çoğunluk Metni Yeni Antlaşma değil, aynı zamanda TR ve NU metninde atıfta bulunulan el yazmalarının çoğu da dahil olmak üzere, metinsel kanıtların ezici çoğunluğuna dayanarak güvenilir olarak kabul eder. § **16:19** NU "Yeşua"yı ekler

20 Onlar da çıkıp sözü her yerde duyurdular. Efendi onlarla birlikte
çalışıyor ve takip eden belirtilerle sözü doğruluyordu. Amin.

LUKA

1 Saygıdeğer Teofilos,
Birçokları aramızda gerçekleşmiş olan olayların tarihçesini düzene koymaya girişti̇klerinden,
2 başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olanlar bunları
bize ilettikleri gibi,
3 ben de baştan beri her şeyin seyrini titizlikle araştırdıktan sonra, sana
sırasıyla yazmayı uygun gördüm.
4 Öyle ki, sana iletilen bu şeylerin kesinliğinden emin olabilesin.
5 Yahudiye Kralı Hirodes günlerinde, Aviya bölüğünden Zekariya adında bir
kâhin vardı. Aron kızlarından gelen karısının adı Elizabet'ti.
6 Her ikisi de Tanrı önünde doğru kişilerdi, Efendi'nin bütün buyrukları ve
kurallarında kusursuzca yürümekteydiler.
7 Ancak çocukları yoktu. Çünkü Elizabet kısırdı ve ikisinin de yaşı oldukça
ilerlemişti.
8 Zekariya kendi bölüğünün sırasında Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine
getirirken,
9 kâhinlik geleneği uyarınca Efendi'nin Tapınağı'na girip buhur yakma
kurası ona düştü.
10 Buhur saatinde bütün halk kalabalığı dışarıda dua ediyordu.
11 Efendi'nin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durup ona göründü.
12 Zekariya onu görünce şaştı ve üzerine korku çöktü.
13 Ama melek ona, "Korkma Zekariya, çünkü dileğin işitildi. Karın Elizabet
sana bir oğul doğuracak ve adını Yuhanna koyacaksın.
14 Sana sevinç ve coşku verecek ve birçokları onun doğumuna sevinecek.
15 Çünkü o Efendi'nin önünde büyük biri olacak. 'Hiç şarap ve içki
içmeyecek', daha annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolacak.
16 İsrael'in çocuklarından birçoğunu Tanrıları Efendi'ye döndürecek.
17 Babaların yüreklerini çocuklara,✡ söz dinlemeyenleri doğruların
bilgeliğine döndürmek, Efendi'ye hazırlanmış bir halk hazırlamak için
Eliya'nın ruhu ve gücüyle Efendi'nin önünden gidecek" dedi.
18 Zekariya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir
adamım ve karımın yaşı da oldukça ilerledi" dedi.
19 Melek ona, "Ben Tanrı'nın önünde duran Gabriel'im. Seninle konuşmak
ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20 İşte,* dilin tutulacak ve bu şeyler olana dek konuşamayacaksın, Çünkü
uygun zamanda yerine gelecek olan bu sözlerime inanmadın."
21 Halk Zekariya'yı bekliyordu. Tapınakta gecikmesine şaşmışlardı.
22 Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. Onlar da tapınakta bir görüm
gördüğünü anladılar. Onlara işaretler yapıyordu ama dili tutuk kalmıştı.
23 Görev günleri dolunca Zekariya evine geri döndü.
24 O günlerden sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.
25 "Efendi halimi gördü, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana
böyle yaptı" dedi.

✡ **1:17** MALAKİ 4:6 * **1:20** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

26 Tanrı, altıncı ayda, Melek Gabriel'i, Galile'de bulunan Nasıra Kenti'ne,
27 David'in evinden Yosef adlı bir adamla nişanlı olan el değmemiş bir kıza
gönderdi. Bakirenin adı Mariyam'dı.
28 Melek içeri girdikten sonra ona, "Sevin, ey çok lütfedilmiş olan! Efendi
seninledir. Kadınlar arasında ne mutlu sana!" dedi.
29 Ne var ki Mariyam onu görünce, bu sözlere çok şaşırdı, bu nasıl bir selam
diye düşündü.
30 Melek ona, "Korkma Mariyam, çünkü Tanrı'da lütuf buldun" dedi.
31 İşte, gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını 'Yeşua' koyacaksın.
32 O büyük olacak ve kendisine En Yüce Olan'ın Oğlu denecek. Efendi
Tanrı O'na atası David'in tahtını verecek.
33 O, Yakov'un evi üzerinde sonsuza dek hüküm sürecek, O'nun krallığının
sonu olmayacak."
34 Mariyam meleğe, "Ben bakire olduğum halde, bu nasıl olabilir?" dedi.
35 Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh üzerine gelecek ve Yüce Olan'ın
gücü üzerine gölge salacak. Bu nedenle, senden doğacak olan kutsal Olan'a,
Tanrı'nın Oğlu denecek.
36 İşte, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır denilen
bu kadın altıncı ayındadır.
37 Çünkü Tanrı'nın söylediği hiçbir şey imkânsız değildir."†
38 Mariyam, "İşte, Efendi'nin hizmetkârı. Bana dediğin gibi olsun" dedi.
Bunun üzerine melek onun yanından ayrıldı.
39 Mariyam o günlerde Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitmek
üzere aceleyle gitti.
40 Zekariya'nın evine girip Elizabet'i selamladı.
41 Elizabet Mariyam'ın selamını duyar duymaz, karnındaki bebek sıçradı.
Elizabet Kutsal Ruh'la doldu.
42 Yüksek sesle seslenip dedi, "Sen kadınlar arasında kutsanmış olansın,
rahminin ürünü de kutsanmıştır!
43 Efendim'in annesinin yanıma gelme lütfu bana neden böyle bağışlandı?
44 İşte, senin selamının sesi kulağıma ulaştığında, karnımdaki çocuk sevinçle
sıçradı!
45 Efendi'nin kendisine söylemiş olduğu sözlerin gerçekleşeceğine iman
eden kadına ne mutlu!"
46 Mariyam şöyle dedi: "Canım Efendi'yi yüceltir.
47 Ruhum,
Kurtarıcım Tanrı'da sevinç bulur,
48 çünkü O, hizmetkârının sıradan olan durumunu gördü.
Çünkü işte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecekler.
49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.
50 O'nun merhameti, kuşaklar boyunca kendisinden korkanların
üzerindedir.
51 Koluyla kuvvetini gösterdi.
Gururluları yüreklerinin kuruntusunda dağıttı.
52 Hükümdarları tahtlarından indirdi,
sıradan insanları yükseltti.
53 Açları iyi şeylerle doyurdu.
Zenginleri boş gönderdi.
54 Atalarımıza, Avraham'a ve soyuna‡ sonsuza dek söz verdiği gibi,

† **1:37** veya, "Çünkü Tanrı'nın söylediği her şey mümkündür." ‡ **1:54** veya tohum

55 merhamet etmeyi hatırlayarak hizmetkârı İsrael'e yardım etti."
56 Mariyam yaklaşık üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra evine
döndü.
57 Elizabet'in doğurma vakti gelince, bir oğul doğurdu.
58 Komşuları ve akrabaları, Efendi'nin ona büyük merhamet ettiğini
duydular ve onunla birlikte sevindiler.
59 Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babası Zekariya'nın
adını vermek istediler.
60 Annesi, "Hayır, adı Yuhanna olacak" dedi.
61 Ona, "Akrabalarından bu adla kimse yok" dediler.
62 Bunun üzerine, çocuğa hangi adı koymak istediğini babasına işaretle
sordular.
63 Zekariya bir yazı levhası istedi ve "Adı Yuhanna'dır" diye yazdı.
Herkes şaştı.
64 Hemen Zekariya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı yücelten sözler
söyledi.
65 Çevrede bulunanların hepsinin üzerine korku geldi. Bütün bu sözler
Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yerinde konuşuldu.
66 Bunları duyanların hepsi, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diye yüreklerinde
biriktirdiler. Çünkü Efendi'nin eli onunla birlikteydi.
67 Babası Zekariya Kutsal Ruh'la doldu ve peygamberlik edip şöyle dedi:
68 "İsrael'in Tanrısı Efendi'ye övgüler olsun,
çünkü halkını ziyaret ederek fidyeyle kurtarmaya geldi.
69 Hizmetkârı David'in soyundan bizim için kurtuluş boynuzu çıkardı.
70 Eski zamanlardan beri kutsal peygamberlerin ağzından söylediği gibi,
71 bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.
72 Atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.
73 Atamız Avraham'a ant içerek,
74 düşmanlarımızın elinden kurtaracağına, ömrümüzün bütün günlerinde,
75 O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde,
korkmadan O'na hizmet edeceğimize söz vermişti.
76 Ve sen, ey çocuk, En Yüce Olan'ın peygamberi olarak anılacaksın.
Çünkü Efendi'nin önünden O'nun yollarını hazırlamak için gideceksin,
77 ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarının bilgisini
vereceksin.
78 Tanrımız'ın şefkatli merhameti sayesinde,
yücelerden doğan güneş bizi ziyaret edecek.
79 Karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanların üzerine parlayacak,
ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek."
80 Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyordu. İsrael'de görüneceği güne dek ıssız
yerlerde kaldı.

2

1 O günlerde, Sezar Augustus'tan bütün dünyanın kaydı yapılsın diye bir
buyruk çıktı.
2 Bu ilk kayıt, Kirinius'un Suriye valisi olduğu zaman yapıldı.
3 Herkes kayıt olmak için kendi kentine gitti.
4 Yosef de David'in aile evinden olduğu için Galile'nin Nasıra kentinden
Yahudiye'ye, David'in kenti Beytlehem'e gitti.
5 Orada, gebe olan nişanlısı Mariyam'la birlikte kayıt olacaktı.

6 Onlar oradayken, Mariyam'ın doğurma günü geldi.
7 İlk oğlunu doğurdu. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü onlar için handa yer yoktu.
8 Aynı yörede, sürülerinin başında nöbet tutarak geceleyin kırda kalan çobanlar vardı.
9 İşte, Efendi'nin bir meleği onların yanında durdu ve Efendi'nin görkemi çevrelerini aydınlattı. Dehşete kapıldılar.
10 Melek onlara, "Korkmayın, çünkü işte, size tüm insanlığı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum" dedi.
11 "Bugün size, David'in kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Efendi olan Mesih'tir*.
12 İşte size işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."
13 Ansızın melekle birlikte kalabalık bir göksel ordu Tanrı'yı överek şöyle dediler:
14 "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde esenlik, insanlara iyilik olsun."
15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekilince, çobanlar birbirlerine, "Haydi, şimdi Beytlehem'e gidelim ve Efendi'nin bize bildirdiği olup biten bu şeyi görelim" dediler.
16 Koşarak geldiler. Mariyam'ı Yosef'i ve yemlikte yatan bebeği buldular.
17 Bunu gördüklerinde, çocuk hakkında kendilerine anlatılanları etrafa yaydılar.
18 Bunu duyanların hepsi çobanların kendilerine söylediklerine şaştılar.
19 Ama Mariyam bütün bu sözleri yüreğinde saklıyor, üzerinde derin derin düşünüyordu.
20 Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler.
21 Sekizinci gün, çocuğun sünnet zamanı dolunca, anne rahmine düşmeden meleğin söylemiş olduğu gibi, O'na Yeşua adı verildi.
22 Moşe'nin Yasası'na göre arınma günleri dolunca, Yosef'le Mariyam çocuğu Efendi'ye sunmak için Yeruşalem'e,
23 Yasa'da yazıldığı gibi, "Rahmi açan her erkek çocuk Efendi'ye kutsal sayılacak,"✡
24 ve Yasa'da da denildiği gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin"✡ sunmaya götürdüler.
25 İşte o sırada, Yeruşalem'de Şimon adında bir adam vardı. Şimon doğru ve inançlı biriydi. İsrael'in teselli bulmasını bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.
26 Efendi'nin Mesih'ini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine açıklanmıştı.†
27 Şimon Ruh'da tapınağın içine geldi. Yosef'le Mariyam, Yasa'ya göre adet olanı ailesi O'nun için yapmak üzere küçük Yeşua'yı tapınağa getirdiklerinde,
28 Şimon O'nu kucağına aldı. Tanrı'yı yücelterek şunları söyledi:
29 "Ey Efendim, sözüne göre,
artık esenlik içinde hizmetkarını bırakıyorsun,
30 çünkü gözlerim kurtarışını gördü,

---

* **2:11** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. ✡ **2:23** ÇIKIŞ 13:2,12 ✡ **2:24** LEVİLİLER 12:8 † **2:26** "Mesih" (Grekçe) ve "Mesih" (İbranice) her ikisi de "Meshedilmiş Kişi" anlamına gelir

31 bütün halkların önünde hazırladığın;
32 ulusları aydınlatıp,
halkın İsrael'in yüceliği olan ışığı gördüm."
33 Yosef'le annesi O'nun hakkında söylenen şeylere şaştılar.
34 Şimon onları kutsadı ve annesi Mariyam'a şöyle dedi: "İşte, bu çocuk İsrael'de birçoklarının düşmesi ve kalkması için atanmıştır. Hem de karşı konuşulacak bir belirtidir.
35 Birçoklarının yüreğindeki düşünceleri açığa çıkarırken, senin kendi canını da bir kılıç delecek."
36 Aşer oymağından Fanuel'in kızı Anna adında çok yaşlı bir peygamber vardı. Kızlığından sonra kocasıyla yedi yıl yaşamıştı.
37 Seksen dört yıldır duldu. Tapınaktan ayrılmaz, gece gündüz oruçla, duayla tapınırdı.
38 Tam o saatte çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalem'in kurtuluşunu bekleyen herkese Yeşua'dan söz etmeye başladı.
39 Efendi'nin Yasası uyarınca gereken her şeyi tamamladıktan sonra Yosef'le Mariyam Galile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler.
40 Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyor, bilgelikle doluyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.
41 Anne babası her yıl Pesah Bayramı'nda Yeruşalem'e giderdi.
42 Yeşua on iki yaşındayken, bayram geleneği uyarınca Yeruşalem'e çıktılar.
43 Bayram günleri doldurup eve dönerlerken küçük Yeşua Yeruşalem'de geride kaldı. Mariyam'la Yosef bunu bilmiyordu.
44 O'nun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu düşünerek bir günlük yol mesafesi gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve tanıdıklar arasında aradılar.
45 O'nu bulamayınca, O'nu arayarak Yeruşalem'e döndüler.
46 Üç gün sonra O'nu tapınakta, öğretmenler arasında otururken buldular. Onları dinliyor, sorular soruyordu.
47 O'nu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyorlardı.
48 Mariyam ve Yosef O'nu görünce şaşırdılar. O'na, "Oğlum, bize neden böyle davrandın? İşte, babanla ben kaygı içinde seni arıyorduk" dedi.
49 Onlara, "Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" dedi.
50 Onlar kendilerine söylemiş olduğu O'nun bu sözünü anlamadılar.
51 Yeşua onlarla birlikte yola koyulup Nasıra'ya geldi. Onlara itaat ederdi. Annesi bütün bu sözleri yüreğinde sakladı.
52 Yeşua, bilgelikte ve boyda büyüyordu, Tanrı'nın ve insanların beğenisininde de öyle.

3

1 Sezar Tiberius'un hükmünün on beşinci yılında, Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi. Galile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini, Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanias yönetiyordu.
2 Hanan ile Kayafa'nın başkâhinliği döneminde, Zekariya oğlu Yuhanna'ya çölde Tanrı sözü geldi.
3 Yuhanna Yarden çevresindeki bütün bölgeyi, günahların bağışlanması için tövbe vaftizini duyurarak geldi.
4 Peygamber Yeşaya'nın sözleri kitabında yazıldığı gibi,

“Çölde çağıranın sesi,
‘Efendi’nin yolunu hazırlayın.
O'nun yollarını düzleyin’ diyor.
5 ‘Her vadi doldurulacak.
Her dağ ve tepe alçaltılacaktır.
Eğri olan doğrultulacak,
sarp yollar düzleştirilecek.
6 Bütün insanlık Tanrı’nın kurtarışını görecektir.’ ”✡
7 Yuhanna, kendisi tarafından vaftiz edilmek üzere çıkıp gelen kalabalıklara şöyle dedi: “Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! Kendi aranızda, ‘Biz Avraham’ın soyundanız’ demeye başlamayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı Avraham’a şu taşlardan çocuk yetiştirebilir!
9 Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmıştır. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.”
10 Kalabalık O’na, “Öyleyse ne yapmalıyız?” diye sordu.
11 Onlara şu karşılığı verdi: “İki ceketi olan, olmayana versin. Kimin yiyeceği varsa, o da öyle yapsın.”
12 Vergi görevlileri de vaftiz olmaya geldiler ve ona, “Öğretmenimiz, biz ne yapmalıyız?” dediler.
13 Onlara, “Size belirlenmiş olandan fazlasını toplamayın” dedi.
14 Askerler de, “Ya biz, biz ne yapalım?” diye sordular.
Onlara, “Kimseyi sıkıştırıp soymayın, yalan yere kimseyi suçlamayın. Aldığınız maaşla yetinin” dedi.
15 Halk umut içinde bekliyordu. Yuhanna hakkında, “Acaba Mesih o mu?” diye herkes yüreğinde düşünüyordu.
16 Yuhanna onların hepsine şu yanıtı verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O’nun çarıklarının bağını çözmeye layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek.
17 Yabası elindedir, harman yerini tamamen temizleyecek ve buğdayı ambarına toplayacak. Samanı ise sönmez ateşte yakacaktır.”
18 Yuhanna daha birçok konuda uyarıyor, Müjde’yi halka duyuruyordu.
19 Ne var ki Tetrark* Hirodes, kardeşinin† karısı Hirodiya ile ilgili olarak ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükler nedeniyle Yuhanna tarafından kınanıyordu.
20 Hirodes kötülüklerine bir yenisini ekleyerek Yuhanna’yı zindana attırdı.
21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra, Yeşua da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı.
22 Kutsal Ruh, fiziksel görünümde, güvercin gibi Yeşua’nın üzerine indi. Gökten, “Sen benim sevgili Oğlum’sun. Senden hoşnudum” diyen bir ses geldi.
23 Yeşua öğretmeye başladığında otuz yaşlarındaydı. Yosef’in oğlu sanılıyordu. Yosef de Eli oğlu,
24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yosef oğlu,
25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,
26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,
27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

---

✡ **3:6** YEŞAYA 40:3-5 * **3:19** tetrark, bir vilayetin dört valisinden biridir † **3:19** TR, “kardeşin” yerine “kardeşi Filip’in” der

28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,
29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,
30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yosef oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,
31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, David oğlu,
32 Yişay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,
33 Amminadav oğlu, Aram‡ oğlu, Hetsron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,
34 Yakov oğlu, İshak oğlu, Avraham oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,
36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Noa oğlu, Lemek oğlu,
37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,
38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

4

1 Kutsal Ruh'la dolu olarak Yarden'den dönen Yeşua, Ruh tarafından çöle
yöneltildi.
2 Kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi.
Sonra onlar tamamlanınca, acıktı.
3 İblis O'na, "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa ekmek olsun diye buyur"
dedi.
4 Yeşua ona karşılık verip şöyle dedi, " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama
Tanrı'nın her sözüyle yaşar' ✡diye yazılmıştır"
5 İblis Yeşua'yı yüksek bir dağa çıkardı. O'na bir anda dünyanın bütün
krallıklarını gösterdi.
6 O'na, "Bütün bunların yönetimini ve onların görkemini sana vereceğim"
dedi. "Çünkü bunlar bana teslim edildi ve ben dilediğime veririm.
7 Bu nedenle bana taparsan, hepsi senin olacak" dedi.
8 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Çekil önümden Şeytan! Çünkü şöyle
yazılmıştır:
'Tanrın Efendi'ye tapacak ve yalnız O'na hizmet edeceksin.' " ✡
9 İblis O'nu Yeruşalem'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. O'na şöyle dedi:
"Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at.
10 Çünkü şöyle yazılmıştır:
'Tanrı seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.'
11 Ve,
'Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "✡
12 Yeşua ona şöyle karşılık verdi: "'Tanrın Efendi'yi denemeyeceksin' diye
buyurulmuştur." ✡
13 İblis her sınanmayı tamamladıktan sonra bir süreliğine O'nun yanından
ayrıldı.
14 Yeşua, Ruh'un gücüyle Galile'ye döndü. O'nunla ilgili haberler bütün
bölgeye yayıldı.
15 Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.
16 Yeşua büyüdüğü Nasıra kentine geldi. Şabat Günü her zaman olduğu gibi
havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalktı.
17 O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı
olduğu yeri buldu:

---

‡ **3:33** NU, "Aram" yerine "Arni'nin oğlu Admin" der ✡ **4:4** YASA'NIN TEKRARI 8:3 ✡ **4:8** YASA'NIN TEKRARI 6:13 ✡ **4:11** MEZMURLAR 91:11-12 ✡ **4:12** YASA'NIN TEKRARI 6:16

18 “Efendi’nin Ruhu üzerimdedir.
Çünkü O, yoksullara Müjde’yi duyurmak için beni meshetti.
Kırık yüreklileri iyileştirmek, *
tutsakların salıverileceklerini,
körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için,
ezilenleri kurtarmak,
19 ve Efendi’nin uygun yılını ilan etmek için beni gönderdi.” ✡
20 Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi
gözlerini O’na dikti.
21 Yeşua onlara, “Duyduğunuz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” diye
anlatmaya başladı.
22 Herkes O’nun hakkında tanıklık etti ve ağzından çıkan lütufkâr sözlere
şaştı. Kendi aralarında, “Yosef’in oğlu değil mi bu?” diyorlardı.
23 Onlara şöyle dedi: “Şüphesiz bana şu özdeyişi diyeceksiniz: ‘Ey hekim,
kendini iyileştir! Kafernahum’da yapıldığını duyduğumuz şeyleri, burada
kendi memleketinde de yap.’ ”
24 Yeşua şöyle devam etti: “Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber
kendi memleketinde kabul görmez.
25 Ama size doğrusunu söyleyeyim, Eliya'nın günlerinde İsrael'de bir çok dul
kadın vardı; göğün üç yıl altı ay kapandığı ve bütün ülkede büyük kıtlık
olduğu zaman,
26 Eliya bunlardan hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesinin Sarefat
Kenti’nde bulunan bir dul kadına gönderildi.
27 Peygamber Elişa’nın zamanında İsrael’de pek çok cüzamlı vardı. Ama
yalnız Suriyeli Naaman dışında bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi.”
28 Havradakiler bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle doldular.
29 Ayağa kalkıp O’nu kentten dışarı çıkardılar. O’nu uçurumdan aşağı atmak
için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.
30 Ama Yeşua aralarından geçip gitti.
31 Yeşua Galile’nin bir kenti olan Kafernahum’a geldi. Şabat Günü onlara
öğretiyordu.
32 Sözlerinde yetki olduğu için öğretişine şaştılar.
33 Havrada bir adam vardı, kendisinde kirli bir iblis ruhu vardı.
34 Yüksek sesle, “Ey Nasıralı Yeşua! Seninle ne işimiz var? Bizi yok etmek
için mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın!” diye
bağırdı.
35 Yeşua, “Sessiz ol, ondan çık!” diyerek onu azarladı. İblis adamı onların
ortasında yere vurup, ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı.
36 Herkesin üzerine bir şaşkınlık geldi. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve
yetkiyle kirli ruhlara buyruk veriyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı.
37 Yeşua’yla ilgili haberler bütün yöreye yayıldı.
38 Yeşua havradan çıkıp Simon’un evine gitti. Simon’un kayınvalidesi
yüksek ateş içinde hastaydı. Ona yardım etmesi için kendisine yalvardılar.
39 Yeşua kadının başucunda durup ateşi azarladı, ateş de kadını terk etti.
Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etti.
40 Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsini O’na
getirdiler. Yeşua ellerini onların her birinin üzerine koydu ve onları
iyileştirdi.

---

* **4:18** NU “kırık kalpleri iyileştirmek” ifadesini atlar ✡ **4:19** YEŞAYA 61:1-2

41 İblisler de, “Sen Tanrı’nın Oğlu Mesih'sin!” diyerek çığlık atarak
birçoklarının içinden çıkıyordu. Ama Yeşua onları azarlayarak konuşmalarına
izin vermiyordu. Çünkü O’nun Mesih olduğunu biliyorlardı.
42 Gün ağarınca Yeşua oradan ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Kalabalıklar O’nu
arıyordu. O’na geldiklerinde yanlarından ayrılmasın diye O’nu tutmak
istediler.
43 Yeşua onlara, “Tanrı’nın Krallığı'yla ilgili Müjde’yi başka kentlerde de
duyurmam gerek. Bu nedenle gönderildim” dedi.
44 Galile’deki havralarda Müjde’yi duyuruyordu.

5

1 Yeşua Ginnesar Gölü’nün kıyısında duruyordu. Kalabalık Tanrı sözünü
dinlemek için O’nun çevresine üşüşmüştü.
2 Yeşua deniz kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden
inmiş ağlarını yıkıyorlardı.
3 Yeşua teknelerden birisine bindi, o da Simon'undu. Ondan kıyıdan biraz
açılmasını istedi. Oturup halka tekneden öğretti.
4 Konuşmasını bitirince Simon’a, “Derinlere açılın, balık tutmak için
ağlarınızı atın” dedi.
5 Simon O’na şöyle yanıt verdi: “Efendim, bütün gece çabaladık, hiçbir şey
tutamadık; ama senin sözün uyarınca ağları salacağım.”
6 Bunu yaptıklarında o kadar çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılıyordu.
7 Gelip kendilerine yardım etmeleri için öteki teknedeki ortaklarına işaret
ettiler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi de balıkla doldurdular. Öyle ki,
tekneler batmaya başladı.
8 Ama Simon Petrus bunu görünce Yeşua’nın dizlerine kapanıp,
“Efendimiz benden uzak dur, çünkü ben günahkâr bir adamım” dedi.
9 Çünkü kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların şaşkınlığı
içindeydiler.
10 Simon’un ortakları olan Zebedi oğulları Yakov ve Yuhanna da öyle.
Yeşua, Simon’a, “Korkma. Bundan böyle canlı insan tutacaksın.” dedi.
11 Teknelerini kıyıya çektiler. Her şeyi bırakıp O'nun ardından gittiler.
12 Yeşua kentlerden birindeyken, işte, cüzamla dolu bir adam geldi. Adam
Yeşua’yı görünce yüzüstü yere kapandı. O’na, “Efendimiz, istersen beni
temiz kılabilirsin” diyerek yalvardı.
13 Yeşua elini uzattı ve ona dokunup, “İsterim. Temiz ol!” dedi.
Hemen cüzam onu terk etti.
14 Yeşua ona kimseye söyleme diye buyurdu. “Git kendini kâhine göster ve
temizliğin hakkında onlara tanıklık olsun diye, Moşe’nin buyurduğu
sunuları sun” dedi.
15 Ama Yeşua’yla ilgili haber daha çok çevreye yayıldı. O’nu dinlemek,
hastalıklarından iyileştirilmek için büyük kalabalıklar toplanıyordu.
16 Ama kendisi ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.
17 O günlerden birinde Yeşua öğretirken, Galile’nin ve Yahudiye’nin bütün
köylerinden ve Yeruşalem’den gelen Ferisiler ve Kutsal Yasa öğretmenleri
O’nun çevresinde oturuyordu. Efendi’nin gücü onları iyileştirmek için
O'nunla birlikteydi.
18 İşte, adamlar döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Felçli adamı içeri
sokup Yeşua’nın önüne yatırmaya çalışıyorlardı.

19 Ama kalabalık nedeniyle onu içeri sokmanın bir yolunu bulamayınca
dama çıktılar. Çatıyı kaldırıp yatağıyla birlikte onu Yeşua'nın önüne sarkıttılar.
20 Yeşua onların imanını görünce, "Ey adam, günahların bağışlandı" dedi.
21 Yazıcılar ve Ferisiler tartışmaya başlayıp, "Küfreden bu adam da kim?
Tanrı dışında günahları kim bağışlayabilir?" dediler.
22 Onların ne düşündüğünü bilen Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Neden
yüreğinizde böyle düşünüyorsunuz?
23 Hangisi daha kolay, 'Günahların sana bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk
ve yürü' demek mi?
24 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkisi olduğunu
bilesiniz diye," felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, döşeğini toplayıp evine git!"
dedi.
25 Adam onların önünde hemen ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği
kaldırdı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti.
26 Herkesi şaşkınlık sardı. Tanrı'yı yücelttiler. Korku içinde, "Bugün garip
şeyler gördük" dediler.
27 Bu şeylerden sonra Yeşua çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında
bir vergi görevlisini gördü. Ona, "Ardımdan gel!" dedi.
28 O da her şeyi bırakıp, Yeşua'nın ardından gitti.
29 Levi Yeşua için evinde büyük bir şölen düzenledi. Bir çok vergi
görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte
sofradaydı.
30 Yazıcılar ve Ferisiler, öğrencilerine karşı, "Niçin vergi görevlileriyle ve
günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" diye homurdandılar.
31 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Sağlamların değil, hastaların hekime
ihtiyacı vardır.
32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."
33 O'na, "Neden Yuhanna'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar?
Aynı şekilde Ferisiler'in öğrencileri de. Ama seninkiler yiyip içiyorlar!" dediler.
34 Onlara, "Güvey aralarındayken konukları hiç oruç tutturabilir misiniz?"
dedi.
35 "Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek. O zaman onlar o
günlerde oruç tutacaklar."
36 Yeşua onlara bir de benzetme anlattı. "Hiç kimse yeni bir giysiden bir
parçayı yırtıp eski bir giysinin üzerine yamamaz. Yoksa hem yeni giysi
yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisiyle uyuşmaz.
37 Hiç kimse eski şarap tulumlarına yeni şarap koymaz. Yoksa yeni şarap
tulumları patlatır, şarap da dökülür, tulumlar da mahvolur.
38 Yeni şarabı taze tulumlara koymak gerek. Böylece ikisi de korunabilir.
39 Hiç kimse eski şarabı içtikten sonra hemen yenisini istemez. Çünkü
'Eskisi daha iyi' der."

6

1 Yeşua birinciden sonraki ikinci Şabat'ta buğday tarlalarından geçiyordu.
Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.
2 Ama Ferisiler'den bazıları onlara, "Şabat Günü Yasa'ya uygun olmayanı
neden yapıyorsunuz?" dediler.
3 Yeşua onlara karşılık verip dedi: "David'le yanındakiler acıkınca ne
yaptığını hiç okumadınız mı?

4 Tanrı'nın evine girdi, yalnızca kâhinler dışında yemesi yasak olan sergi
ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi."
5 Onlara, "İnsanoğlu Şabat'ın Efendisi'dir" dedi.
6 Başka bir Şabat'ta da Yeşua havraya girip öğretti. Orada sağ eli kurumuş
bir adam vardı.
7 Yeşua'yı suçlu çıkaracak bir neden bulabilmek için yazıcılarla Ferisiler,
Şabat'ta iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmek için O'nu gözlüyorlardı.
8 Ne var ki, Yeşua onların düşüncelerini biliyordu. Eli sakat adama, "Kalk,
orta yerde dur" dedi. O da kalkıp durdu.
9 Sonra Yeşua onlara, "Söyleyin" dedi. "Size bir şey soracağım, Yasa'ya göre
Şabat'ta iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat
kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?"
10 Etrafındakilerin hepsine baktıktan sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam
elini uzattı ve öteki gibi eli eski haline döndü.
11 Onlar ise öfkeyle doldular. Kendi aralarında Yeşua'ya ne
yapabileceklerini konuşuyorlardı.
12 Yeşua o günlerde dua etmek için bir dağa çıktı. Bütün geceyi Tanrı'ya dua
ederek geçirdi.
13 Gündüz olunca öğrencilerini yanına çağırdı, içlerinden on ikisini seçti.
Onlara elçiler adını verdi.
14 Petrus adını da verdiği Simon, onun kardeşi Andreas, Yakov, Yuhanna,
Filipus, Bartalmay,
15 Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever diye tanınan Simon,
16 Yakov oğlu Yahuda ve hain olan Yahuda İskariot.
17 Yeşua onlarla birlikte aşağıya inip düzlük bir yerde durdu.
Öğrencilerinden oluşan bir kalabalık ve bütün Yahudiye ve Yeruşalem'den ve
Sur ve Sayda kıyılarından O'nu dinlemeye ve hastalıklarından iyileştirilmeye
gelen çok sayıda insan da oradaydı.
18 Kirli ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.
19 Kalabalıktaki herkes O'na dokunmaya çalışıyordu. Çünkü O'ndan çıkan
bir güç herkesi iyileştiriyordu.
20 Yeşua gözlerini öğrencilerine kaldırdı ve şöyle söyledi:
"Ne mutlu yoksul olanlara,
çünkü Tanrı'nın Krallığı sizindir.
21 Ne mutlu şimdi aç olanlara,
çünkü doyurulacaksınız.
Ne mutlu şimdi ağlayanlara,
çünkü güleceksiniz.
22 İnsanoğlu uğruna,
insanlar sizden nefret ettikleri, dışlayıp aşağıladıkları, ve adınızı
kötüledikleri zaman
ne mutlu size.
23 O gün sevinin ve coşkuyla sıçrayın,
çünkü işte, gökteki ödülünüz büyüktür.
Onların da ataları peygamberlere aynı şeyi yaptılar.
24 Ama vay halinize ey zenginler!
Çünkü tesellinizi aldınız.
25 Vay halinize, ey şimdi tok olanlar,
çünkü aç kalacaksınız.
Vay halinize, şimdi gülenler,

çünkü yas tutup ağlayacaksınız.
26 İnsanlar sizin hakkınızda iyi konuştukları zaman vay halinize, çünkü
onların ataları da sahte peygamberlere aynı şeyi yaptılar."
27 "Ama siz beni dinleyenlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin,
sizden nefret edenlere iyilik yapın.
28 Size lanet edenleri kutsayın ve size kötü davrananlar için dua edin.
29 Bir yanağınıza vurana öbürünü de çevirin. Ceketinizi alandan,
gömleğinizi de esirgemeyin.
30 Sizden dileyen herkese verin, malınızı alandan geri istemeyin."
31 "İnsanların size nasıl yapmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın.
32 Eğer sizi sevenleri seversenız, bu size ne kazandırır? Çünkü günahkârlar
bile kendilerini sevenleri severler.
33 Eğer size iyilik edenlere iyilik ederseniz, bu size ne kazandırır ? Çünkü
günahkârlar bile aynısını yapar.
34 Eğer geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, bu size ne
kazandırır? Günahkârlar bile geri almayı umarak günahkârlara ödünç
verirler.
35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve ödünç verin, hiçbir şey
beklemeden; ödülünüz büyük olacak ve En Yüce Olan'ın çocukları olacaksınız;
çünkü O nankörlere ve kötülere karşı şefkatlidir.
36 Bu nedenle Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun."
37 "Yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.
Suçlamayın ki, siz de suçlanmayasınız.
Serbest bırakın ki, siz de serbest bırakılasınız.
38 Verin, size de verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşkın, dolu
bir ölçekle size verilecektir. * Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, o ölçekle size
ölçülecektir."
39 Yeşua onlara bir benzetme söyledi: "Kör köre yol gösterebilir mi? İkisi de
çukura düşmez mi?
40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ancak eğitimini tamamlayan her
öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.
41 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki direği
düşünmezsin?
42 Ya da kendi gözündeki direği kendin görmezken, kardeşine nasıl olur da,
'Kardeş, izin ver gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Ey ikiyüzlü! Önce kendi
gözündeki direği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha
iyi görebilirsin.
43 Çünkü iyi ağaç yoktur ki, kötü meyve versin, ya da yine kötü ağaç
yoktur ki, iyi meyve versin.
44 Her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Çünkü dikenli bitkilerden incir
toplamazlar, çalıdan da üzüm toplamazlar.
45 İyi insan yüreğindeki iyi hazinesinden iyilik, kötü insan yüreğindeki kötü
hazinesinden kötülük çıkarır. Çünkü yürekten taşanı ağzı söyler."
46 "Neden bana 'Efendi, Efendi' diyorsunuz da, söylediğim şeyleri
yapmıyorsunuz?
47 Bana gelen, sözlerimi duyan ve onları yapan her insanın kime
benzediğini size göstereyim.

* **6:38** kelimenin tam anlamıyla, koynuna.

48 O kişi, ev yaparken toprağı derin kazıp, temelini kaya üzerine atan
adama benzer. Sel gelince kabaran ırmak o eve saldırdı ama onu sarsamadı.
Çünkü ev kaya üzerinde kurulmuştu.
49 Ama sözlerimi duyup da yapmayan kişi, evini toprak üzerine temelsiz
kurmuş adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. O evin
yıkılışı da büyük oldu."

7

1 Yeşua, halkın önünde konuşmasını bitirdikten sonra Kafernahum'a gitti.
2 Bir yüzbaşının çok sevdiği hizmetkârı hastalanmış ve ölüm döşeğindeydi.
3 Yüzbaşı Yeşua hakkında duyunca, gelip hizmetkârını kurtarsın diye rica
için Yahudiler'in ihtiyarlarını O'na gönderdi.
4 Onlar da gelip ciddiyetle Yeşua'ya yalvardılar. O'na, "Bu adam senin
bunu yapmana layıktır" dediler.
5 "Çünkü ulusumuzu seviyor ve havramızı yaptıran odur."
6 Yeşua onlarla birlikte gitti. Evin yakınına vardığında, yüzbaşı bazı
dostlarını yollayıp O'na şöyle dedi: "Efendim, zahmet etme; çatımın altına
girmene layık değilim.
7 Bu nedenle, sana gelmeye de kendimi layık görmedim; yalnızca bir söz
söyle, hizmetkârım iyileşecektir.
8 Çünkü ben de buyruk altında bulunan bir adamım. Altımda askerler var.
Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir. Hizmetkârıma, 'Şunu yap'
derim, yapar."
9 Yeşua bu şeyleri duyunca, ona şaştı. Sonra dönüp kendisini izleyen
kalabalığa şöyle dedi: "Size şunu söyleyeyim, İsrael'de bile böyle büyük bir
iman bulmadım."
10 Gönderilenler eve döndüklerinde hasta olan hizmetkârı iyileşmiş buldular.
11 Yeşua bundan kısa bir süre sonra Nain adlı bir kente gitti.
Öğrencilerinden birçoğu büyük bir kalabalıkla O'nunla birlikte gitti.
12 Kentin kapısına yaklaştıklarında işte, ölmüş olan biri çıkarılıyordu;
annesinin tek doğan* oğluydu, kadın da bir duldu. Kent halkından büyük bir
kalabalık kadınla birlikteydi.
13 Efendi kadını görünce ona acıdı. Ona, "Ağlama" dedi.
14 Yaklaşıp tabuta dokununca cenazeyi taşıyanlar durdu. "Genç adam,
sana söylüyorum, kalk!" dedi.
15 Ölmüş olan kalkıp oturdu ve konuşmaya başladı. Yeşua onu annesine
geri verdi.
16 Herkesi korku sardı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!"
diyerek Tanrı'yı yücelttiler. "Tanrı, halkını ziyarete geldi!" diyorlardı.
17 Yeşua'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve bütün çevre bölgelere
yayıldı.
18 Yuhanna'nın öğrencileri bütün bu şeyleri ona anlattılar.
19 Yuhanna, öğrencilerinden ikisini yanına çağırıp, "Gelecek Olan sen misin,
yoksa başka birini mi arayalım?" diyerek onları Yeşua'ya gönderdi.
20 Adamlar Yeşua'nın yanına gelip, "Vaftizci Yuhanna, 'Gelecek Olan sen
misin, yoksa başka birini mi arayalım?' demek için bizi sana gönderdi
dediler."

---

* **7:12** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir.

21 O saatte Yeşua, bir çok hastalıklardan, dertlerden ve kötü ruhlardan
birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözlerini açtı.
22 Yeşua yanıt verip onlara, “Gidin gördüklerinizi, duyduklarınızı
Yuhanna’ya bildirin” dedi. “Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar
temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve yoksullara Müjde
duyuruluyor.
23 Ne mutlu bende tökezlemek için bir neden bulmayana!”
24 Yuhanna’nın ulakları gittikten sonra Yeşua kalabalığa Yuhanna’dan söz
etmeye başladı. “Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârla sallanan bir kamış mı?
25 O zaman ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı?
İşte, zarif giysiler kuşanıp bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında olur.
26 Öyleyse ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size şunu
söyleyeyim, peygamberden daha fazlasıdır.
27 ‘İşte, habercimi önünden gönderiyorum; senin önünde yolunu
hazırlayacak’ ✡ diye hakkında yazılmış olan budur” dedi.
28 “Size derim ki, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna’dan daha
büyük bir peygamber yoktur, ancak Tanrı’nın Krallığı'nda en küçük olan
ondan daha büyüktür.”
29 Yuhanna tarafından vaftiz edilen bütün halk ve vergi görevlileri bunu
duyunca Tanrı’nın adil olduğunu ilan ettiler.
30 Ama kendileri Yuhanna tarafından vaftiz edilmemiş olan Ferisiler ve
Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı’nın öğüdünü reddetmiş oldular.
31 Yeşua konuşmasını şöyle sürdürdü: “Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye
benzeteyim? Onlar neye benzerler?
32 Çarşı meydanında oturup birbirine şöyle çağıran çocuklara benziyorlar:
‘Size kaval çaldık, ama oynamadınız! Ağıt yaktık, ama ağlamadınız’.
33 Vaftizci Yuhanna geldiğinde oruç tutup şarap içmedi. Ama siz ona, ‘onda
iblis var’ diyorsunuz.
34 İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti. ‘İşte, obur ve ayyaş adam, vergi
görevlileriyle günahkârların dostu!’
35 Ancak bilgelik, bilgeliğin kendi çocukları tarafından doğrulanır.”
36 Ferisiler’den biri Yeşua’yı yemeğe davet etti. Yeşua Ferisi’nin evine girdi
ve sofrada oturdu.
37 İşte, o kentte günahkâr bir kadın vardı. Yeşua’nın Ferisi’nin evinde
sofrada oturduğunu öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu
bir yağ getirdi.
38 O'nun ayaklarının yanında arkada durdu, ağlayarak gözyaşlarıyla
ayaklarını ıslatmaya başladı. Başının saçıyla ayaklarını sildi, ayaklarını öptü
ve üzerine güzel kokulu yağ ile meshetti.
39 Kendisini davet eden Ferisi bunu görünce kendi kendine, “Bu adam
peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın
olduğunu, onun bir günahkâr olduğunu bilirdi” dedi.
40 Yeşua ona, “Simon, sana söyleyecek bir şeyim var” dedi. O da,
“Öğretmenim söyle” dedi.
41 “Bir alacaklının iki borçlusu vardı. Birinin borcu beş yüz dinar, diğerinin
borcu elli dinardı.
42 Ödeyecek güçleri olmadığından, adam ikisini de bağışladı. Bunlardan
hangisi onu daha çok sevecektir?”

✡ **7:27** MALAKİ 3:1

43 Simon, “Sanırım daha çok bağışlanan” diye yanıtladı.
Yeşua ona, “Doğru hükmettin” dedi.
44 Sonra kadına dönüp Simon’a, “Bu kadını görüyor musun? Ben evine girdim, ayaklarım için bana su vermedin. Ama o gözyaşlarıyla ayaklarımı ıslattı, saçlarıyla da sildi.
45 Sen beni öpmedin. Ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.
46 Sen başıma yağla meshetmedin, ama o ayaklarımı güzel kokulu yağla meshetti.
47 Bu nedenle sana derim ki, onun çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevmesinin nedeni budur. Ama az bağışlanan, az sever” dedi.
48 Yeşua kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.
49 O’nunla birlikte sofrada oturanlar kendi kendilerine, “Günahları bile bağışlayan bu adam kim?” diye konuşmaya başladılar.
50 Kadına, “İmanın seni kurtardı, esenlik içinde git” dedi.

8

1 Kısa bir süre sonra, Yeşua köy kent dolaşarak Tanrı Krallığı'nın müjdesini duyuruyor ve onu getiriyordu. Onikiler de kendisiyle birlikteydi.
2 Kötü ruhlardan ve hastalıklarından kurtulmuş olan bazı kadınlar vardı: Kendisinden yedi iblis çıkmış olan Magdalalı denilen Mariyam,
3 Hirodes’in kâhyası Kuza’nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçok kadın Yeşua’yla birlikteydi, bunlar, mallarıyla onlara* hizmet ediyorlardı.
4 Büyük bir kalabalık toplanıp her kentten insanlar O'na geldiklerinde Yeşua bir benzetmeyle şöyle dedi:
5 “Çiftçinin biri tohum ekmeye çıktı. Ekerken bazıları yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip göğün kuşları onu yuttu.
6 Bazı tohumlar kaya üzerine düştü, filizlendiğinde susuzluktan kuruyup gitti.
7 Bazıları dikenlerin arasına düştü. Dikenler onunla büyüdü ve onu boğdu.
8 Bazıları iyi toprağa düştü ve büyüyüp yüz kat ürün verdi.” Bu şeyleri söyledikten sonra, yüksek sesle, “İşitecek kulağı olan işitsin!” dedi.
9 Sonra öğrencileri O’na, “Bu benzetme ne anlama geliyor?” diye sordular.
10 Yeşua, “Tanrı Krallığı'nın sırlarını bilmek size verildi, ama başkalarına benzetmelerle verilir. Öyle ki, ‘Baktıkları halde görmesinler, işittikleri halde anlamasınlar.’✡
11 Benzetme şudur: Tohum Tanrı sözüdür.
12 Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir, o zaman İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür.
13 Kaya üzerindekiler, işitince sözü sevinçle kabul edenlerdir; ama kökleri yoktur. Bir süre inanırlar ve sınanma zamanında saparlar.
14 Dikenler arasına düşenler, sözü işitenlerdir. Ama bunlar yollarına giderken yaşamın kaygılarıyla, zenginlikleriyle ve zevkleriyle boğulur ve olgunlaşıp ürün vermezler.
15 İyi topraktakiler, dürüst ve iyi yürekli olup, sözü duymuş, onu sıkıca tutan ve sabırla ürün verenlerdir.”
16 “Hiç kimse kandil yaktığı zaman onu bir kapla örtmez ya da yatağın altına koymaz; ama içeri girenler ışığı görsün diye onu kandilliğe koyar.

* **8:3** TR “onlar” yerine “onu” okur ✡ **8:10** YEŞAYA 6:9

17 Çünkü açığa çıkmayacak gizli bir şey yoktur. Ne de bilinmeyecek,
aydınlığa çıkarılmayacak saklı bir şey vardır.
18 Bu nedenle, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa ona daha
fazlası verilecek. Ama kimde yoksa, sahip olduğunu sandığı bile ondan
alınacaktır."
19 Annesi ve kardeşleri O'nun yanına geldiler. Ama kalabalık yüzünden
kendisine yaklaşamadılar.
20 Bazıları O'na, "Annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seni görmek
istiyorlar" diye Yeşua'ya bildirdiler.
21 Ama O, onlara şu karşılığı verdi: "Annem ve kardeşlerim, Tanrı'nın
sözünü işitip onu uygulayanlardır."
22 O günlerin birinde kendisi öğrencileriyle birlikte bir tekneye bindi.
Onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.
23 Tekne yol alırken Yeşua uykuya daldı. Gölün üzerine bir fırtına indi. Ciddi
bir biçimde su almaya başladılar.
24 Yanına gelip, "Efendimiz, efendimiz, ölüyoruz!" diyerek O'nu
uyandırdılar. Yeşua kalkıp rüzgârı ve suyun hiddetini azarladı. Sular
duruldu, ortalık sütliman oldu.✡
25 Onlara, "İmanınız nerede?" dedi. Onlar korkup şaşmışlardı. Birbirlerine,
"Bu adam kim ki, rüzgârlara ve suya buyruk veriyor, onlar da O'na itaat
ediyor!" dediler.
26 Sonra Galile'nin karşısındaki Gerasalılar'ın ülkesine vardılar.
27 Yeşua kıyıya ayak basınca, kentten kendisinde iblisler bulunan bir adam
O'nu karşıladı. Uzun zamandır sırtına bir şey giymeyen bu adam evde değil,
mezarlıklarda yaşıyordu.
28 Yeşua'yı görünce bağırıp O'nun önünde yere kapandı. Yüksek sesle,
"Yeşua, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benim seninle ne işim olsun? Yalvarırım bana
eziyet etme!" dedi.
29 Çünkü Yeşua, kirli ruha adamdan çıkmasını buyurmuştu. Kirli ruh sık sık
adamı tutuyordu. Adam zincir ve prangaya bağlanarak gözetim altında
tutulmasına karşın bağlarını koparıp iblis tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.
30 Yeşua ona, "Adın ne?" diye sordu.
"Tümen" dedi. Çünkü adamın içine birçok iblis girmişti.
31 İblisler kendilerini dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye
Yeşua'ya yalvardılar.
32 Oradaki bayırda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. İblisler
domuzların içine girmelerine izin vermesi için Yeşua'ya yalvardılar. O da
onlara izin verdi.
33 İblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Sürü uçurumdan aşağı
koşup denize atlayıp boğuldu.
34 Ne olduğunu gören domuz çobanları kaçıp kentte ve köylerde bunu
anlattılar.
35 Halk olanları görmek için çıktı. Yeşua'nın yanına geldiklerinde,
iblislerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başında, Yeşua'nın ayakları
dibinde otururken buldular ve korktular.
36 Bunu görmüş olanlar, iblise tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu onlara
anlattılar.

✡ **8:24** MEZMURLAR 107:29

37 Gerasa yöresinden gelen bütün halk Yeşua'nın yanlarından ayrılması için
O'na yalvardılar. Çünkü çok fazla korkuyorlardı. O da tekneye binip geri
döndü.
38 İblislerden kurtulan adam Yeşua'yla birlikte gitmek için O'na yalvardı.
39 Ama Yeşua, "Evine dön ve Tanrı'nın senin için ne büyük şeyler yaptığını
anlat" diyerek onu gönderdi. O da gidip, Yeşua'nın kendisi için ne büyük
şeyler yaptığını bütün kentte duyurdu.
40 Yeşua karşı tarafa vardığında kalabalık O'nu hoş karşıladı. Çünkü herkes
O'nu bekliyordu.
41 O sırada havra yöneticisi Yair adında bir adam geldi. Yeşua'nın ayaklarına
kapanıp evine gelmesi için yalvardı.
42 Çünkü on iki yaşındaki kızı, tek doğanı† ölmek üzereydi. Yeşua yola çıkmış
giderken, kalabalık O'nu sıkıştırıyordu.
43 On iki yıldan beri kanaması olup, varını yoğunu hekimlere harcamış,
ama hiçbirinin iyi edemediği bir kadın,
44 Yeşua'nın arkasından gelip giysisinin saçağına‡ dokundu ve hemen
kanaması durdu.
45 Yeşua, "Bana kim dokundu?" dedi.
Herkes bunu yadsıyınca, Petrus ve yanındakiler, "Efendimiz, kalabalık seni
itiyor ve sıkıştırıyor ve sen, 'Bana kim dokundu?' diyorsun" dediler.
46 Ama Yeşua, "Birisi bana dokundu, çünkü içimden bir gücün çıkıp gittiğini
anladım" dedi.
47 Gizli kalamadığını gören kadın titreyerek geldi ve Yeşua'nın ayaklarına
kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve hemen nasıl
iyileştiğini anlattı.
48 Yeşua ona, "Kızım, cesur ol! İmanın seni iyi etti. Esenlik içinde git" dedi.
49 Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, "Kızın
öldü. Artık öğretmeni rahatsız etme" dedi.
50 Yeşua bunu duyunca ona, "Korkma. Yalnızca iman et ve kızın iyi olacak"
dedi.
51 Yeşua adamın evine vardığında, Petrus, Yuhanna, Yakov ve çocuğun
babası ve annesi dışında kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin
vermedi.
52 Herkes ağlıyor ve kızın yasını tutuyordu. Yeşua, "Ağlamayın" dedi. "Kız
ölmedi, uyuyor."
53 Kızın öldüğünü bildikleri için O'nunla alay ettiler.
54 Yeşua hepsini dışarı çıkardı. Kızın elinden tutup yüksek sesle, "Kızım,
kalk!" diye seslendi.
55 Ruhu geri dönünce kız hemen ayağa kalktı. Yeşua, ona yiyecek bir şeyler
verilmesini buyurdu.
56 Kızın anne ve babası şaştılar, ancak Yeşua onlara, bu yapılanları kimseye
söylememelerini buyurdu.

9

1 Yeşua Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün iblislerin üzerinde ve
hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.
2 Onları Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye
gönderdi.

† **8:42** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe"μονογενη" kelimesinden gelir. ‡ **8:44** veya püskül * **9:1** TR, "on iki" yerine "on iki öğrencisi" der

3 Onlara, “Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba,
ne ekmek, ne de para, ne de yedek giysi.
4 Hangi eve girerseniz, orada kalın ve oradan ayrılın.
5 Kimler sizi kabul etmezlerse, o kentten ayrılırken onlara uyarı olsun
diye ayaklarınızın tozunu silkin” dedi.
6 Öğrenciler çıkıp köy köy dolaşarak her yerde Müjde’yi duyurup hastaları
iyileştirdiler.
7 Ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, O'nun tarafından bütün yapılanları
duydu ve şaşkınlık içindeydi. Bazıları, “Yuhanna ölüler arasından dirildi”,
8 bazıları, “Eliya göründü!” ve bazıları da “Eski peygamberlerden biri
dirildi” diyordu.
9 Hirodes, “Yuhanna’nın başını ben kestirdim, ama hakkında böyle şeyler
duyduğum bu adam kim?” diyor, Yeşua’yı görmek istiyordu.
10 Elçiler döndüklerinde, yaptıkları her şeyi Yeşua’ya anlattılar.
Yeşua onları ayrı olarak yanına alıp Beytsayda kentinin ıssız bir bölgesine†
çekildi.
11 Bunu anlayan kalabalıklar O’nun peşinden gitti. Yeşua onları iyi
karşıladı, onlara Tanrı’nın Krallığı'ndan söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları
iyileştirdi.
12 Günbatımına doğru Onikiler gelip Yeşua’ya, “Kalabalığı gönder. Çevredeki
köylere ve çiftliklere gitsinler. Orada kendilerine kalacak yer ve yiyecek
bulsunlar. Çünkü burada ıssız bir yerdeyiz” dediler.
13 Yeşua, “Onlara siz yiyecek bir şeyler verin” dedi.
“Eğer bunca insan için gidip yiyecek satın almazsak, yanımızda beş
ekmekle iki balıktan başka bir şey yok” dediler.
14 Çünkü yaklaşık beş bin kişiydiler.
Öğrencilerine, “Halkı ellişer kişilik gruplar halinde oturtun” dedi.
15 Öyle yaptılar ve hepsini oturttular.
16 Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakıp onları kutsadı, kırdı ve
kalabalığın önüne koymaları için öğrencilerine verdi.
17 Herkes yiyip doydu. Arta kalan parçalardan on iki sepet dolusu
kaldırdılar.
18 Yeşua yalnız başına dua ederken, öğrencileri yakınındaydı. Onlara,
“Kalabalıklar benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.
19 Öğrenciler, “Vaftizci Yuhanna, ama bazıları Eliya, ötekiler de eski
peygamberlerden biri dirilmiş, diyor” dediler.
20 Yeşua onlara, “Ya siz ben kimim dersiniz?” dedi. Petrus, “Sen Tanrı’nın
Mesihi’sin” diye yanıtladı.
21 Yeşua onları uyarıp bunu kimseye söylememelerini buyurdu.
22 Onlara, “İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve yazıcılar
tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gereklidir”
dedi.
23 Hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını‡
yüklenip beni izlesin.
24 Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, ama kim hayatını benim
uğruma yitirirse onu kurtaracaktır.
25 İnsan tüm dünyayı kazanıp da kendi öz varlığını kaybeder ya da zarar
ederse bunun kendisine ne faydası olur?

† **9:10** NU “çöl bölgesi” ifadesini atlar. ‡ **9:23** TR, NU “günlük” ekler

26 Çünkü kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendi görkemiyle,
Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemiyle geldiğinde ondan utanacaktır.
27 Ama size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın
Krallığı'nı görmeden hiç ölümü tatmayacak olanlar var."
28 Yeşua bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus, Yuhanna ve
Yakov'u yanına alarak dua etmek için dağa çıktı.
29 Yeşua dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysisi göz kamaştırıcı bir
beyazlığa büründü.
30 İşte, iki kişi O'nunla konuşuyordu. Bunlar Moşe'yle Eliya'ydı.
31 Görkem içinde beliren bu iki kişi, Yeşua'nın yakında Yeruşalem'de
gerçekleşecek olan ayrılışını§ konuşuyorlardı.
32 Petrus ve onunla birlikte olanların üzerine uyku çökmüştü. İyice
uyandıkları zaman Yeşua'nın görkemini ve yanında duran iki adamı gördüler.
33 Onlar Yeşua'nın yanından ayrılırken Petrus Yeşua'ya, "Efendimiz, bizim
için burada bulunmak iyidir!" dedi. "Üç çardak kuralım: Biri sana, biri
Moşe'ye, biri de Eliya'ya" dedi. Ne dediğini bilmiyordu.
34 Petrus bunları söylerken, bir bulut geldi ve onlara gölge saldı. Buluta
girerken onlar korktular.
35 Buluttan gelen bir ses, "Bu benim sevgili Oğlum'dur. O'nu dinleyin!"
dedi.
36 Ses geldiğinde, Yeşua yalnız bulundu. Onlar sustular ve o günlerde
görmüş oldukları bu şeylerden kimseye söz etmediler.
37 Ertesi gün, dağdan indiklerinde, Yeşua'yı büyük bir kalabalık karşıladı.
38 İşte, kalabalığın içinden bir adam bağırıp, "Öğretmenim, yalvarırım
oğluma bir bak!" dedi. "Kendisi benim tek doğan* çocuğumdur.
39 İşte, bir ruh onu tutuyor, birdenbire bağırıyor, onu öyle sarsıyor ki,
köpürüyor; ve ondan güçlükle ayrılıp şiddetli bir biçimde onu yaralıyor.
40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama yapamadılar."
41 Yeşua, "Ey imansız ve sapmış kuşak! Ne zamana dek sizinle olup size
katlanacağım? Oğlunu buraya getir" dedi.
42 Çocuk Yeşua'ya yaklaşırken iblis onu yere çalıp şiddetle sarstı. Ama Yeşua
kirli ruhu azarladı. Çocuğu iyileştirip babasına geri verdi.
43 Tanrı'nın yüceliği karşısında hepsi şaşkınlık içinde kaldı.
Herkes Yeşua'nın yaptığı işlerin şaşkınlığı içindeyken, Yeşua öğrencilerine,
şöyle dedi:
44 "Şu sözlerimi kulaklarınızda yer edin. Çünkü İnsanoğlu insanların eline
teslim edilecek" dedi.
45 Ama onlar bu sözü anlamadılar. Çünkü sözün anlamı onlardan
gizlenmişti. Yeşua'ya bu söz hakkında soru sormaya da korkuyorlardı.
46 Aralarında içlerinde kimin en üstün olduğu hakkında bir tartışma çıktı.
47 Yeşua, yüreklerinden geçeni biliyordu. Bir çocuğu aldı ve yanına koydu.
48 Onlara, "Kim bu çocuğu benim adımla kabul ederse, beni kabul etmiş
olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Hepinizin arasında
en küçük olan, o büyük olacaktır" dedi.
49 Yuhanna, "Öğretmenimiz, senin adınla iblis kovan birini gördük. Bizimle
birlikte senin ardınca gelmediği için ona engel olduk" diye karşılık verdi.

§ **9:31** kelimenin tam anlamıyla "çıkış" * **9:38** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir.

50 Yeşua ona, “Ona engel olmayın! Bize karşı olmayan bizden yanadır” dedi.
51 O'nun alınacağı günler yaklaşınca, gitmek üzere yüzünü kararlı bir biçimde Yeruşalem'e doğru çevirdi,
52 ve önünden haberciler gönderdi. Onlar da Yeşua için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp Samariyalılar'ın bir köyüne girdiler.
53 Yeşua Yeruşalem'e yöneldiği için Samariyalılar O'nu kabul etmediler.
54 Öğrencileri Yakov ve Yuhanna bunu görünce, “Efendimiz, Eliya'nın yaptığı gibi bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.
55 Ama Yeşua dönüp onları azarladı ve şöyle dedi, “Siz hangi ruhtan olduğunuzu bilmiyorsunuz.
56 Çünkü İnsanoğlu, insanları yok etmeye değil, ama kurtarmaya geldi.”
Başka bir köye gittiler.
57 Yolda giderlerken, biri Yeşua'ya, “Nereye gidersen git, ardından gelmek istiyorum Efendimiz” dedi.
58 Yeşua ona, “Tilkilerin inleri, gökyüzünün kuşlarının yuvaları var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.
59 Bir başkasına, “Ardımdan gel!” dedi.
Ama o, “Efendimiz, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.
60 Yeşua ona, “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Ama sen git ve Tanrı'nın Krallığı'nı duyur” dedi.
61 Bir başkası da, “Efendimiz, senin ardından gelmek istiyorum. Ama önce izin ver, evimdekilerle vedalaşayım” dedi.
62 Ama Yeşua ona, “Sabana elini koyup da arkasına bakan biri Tanrı'nın Krallığı'na yakışmaz” dedi.

10

1 Bu şeylerden sonra Efendi başka yetmiş kişi daha görevlendirdi. Onları ikişer ikişer, kendisinin gitmek üzere olduğu her kente ve yere kendi önünden* gönderdi.
2 O zaman onlara, “Gerçekten hasat bol, ama işçiler az. Bu nedenle, hasadın sahibi Efendi'ye dua edin de hasadına işçiler göndersin” dedi.
3 “Gidin! İşte sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.
4 Yanınıza ne para kesesi, ne torba, ne de çarık alın. Yolda giderken kimseyle selamlaşmayın.
5 Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun’ deyin.
6 Orada esenlik oğlu varsa, sizin esenliğiniz onun üstünde kalacaktır. Yoksa, size geri dönecektir.
7 Aynı evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretine layıktır. Evden eve dolaşmayın.
8 Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulan şeyleri yiyin.
9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı'nın Krallığı size yaklaştı’ deyin.
10 Ama bir kentte sizi kabul etmezlerse, caddelerine çıkın ve şöyle deyin:
11 ‘Şunu bilin ki, Tanrı'nın Krallığı size yaklaştı. Kentinizin ayaklarımıza yapışan tozunu bile size karşı silkiyoruz.’

* **10:1** kelimenin tam anlamıyla, “yüzünün önünde

12 Size şunu söyleyeyim, O gün Sodom kentinin durumu o kentten daha
katlanılır olacaktır.
13 "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü sizde yapılan
büyük işler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde
oturmuş, tövbe etmiş olurlardı.
14 Ama yargı gününde Sur'un ve Sayda'nın durumu sizinkinden daha
katlanılır olacaktır.
15 Ya sen, ey Kafernahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, Hades'e
†indirileceksin.
16 Kim sizi dinlerse beni dinlemiş olur, kim sizi reddederse beni
reddetmiş olur. Kim beni reddederse de beni göndereni reddetmiş olur."
17 Yetmişler sevinçle döndüler. "Efendimiz senin adında iblisler bile bize
boyun eğiyor!" dediler.
18 Yeşua onlara şöyle dedi: "Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.
19 İşte, size yılanları ve akrepleri ve düşmanın tüm gücünü ayak altında
ezmek için yetki verdim. Hiçbir şey size, hiçbir şekilde zarar vermeyecek.
20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın
gökte yazılmış olmasına sevinin."
21 O saatte Yeşua Kutsal Ruh'ta coşarak şöyle dedi: "Baba, göğün ve yerin
Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın
için sana şükrediyorum. Evet Baba, sana hoş gelen buydu."
22 Öğrencilerine dönüp, "Bana her şey Babam tarafından teslim edildi.
Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilemez. Baba'nın kim
olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu açığa vurmak istediği kişilerden
başkası bilemez" dedi.
23 Yine öğrencilerine dönerek özel olarak, "Sizin gördüklerinizi gören gözlere
ne mutlu!
24 Size şunu söyleyeyim, çok peygamberler, krallar sizin gördüklerinizi
görmek istediler, ama görmediler. Sizin duyduklarınızı duymak istediler, ama
duymadılar" dedi.
25 Bir Kutsal Yasa uzmanı Yeşua'yı sınamak amacıyla, "Öğretmenim, sonsuz
yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?" dedi.
26 Yeşua ona, "Yasa'da ne yazılmıştır? Sen onu nasıl okuyorsun?"
27 Kutsal Yasa uzmanı şöyle yanıt verdi: "Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle,
bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin✡ ve komşunu
kendin gibi seveceksin."✡
28 Ona, "Doğru yanıtladın. Bunu yap ve yaşayacaksın" dedi.
29 Ama kendini haklı çıkarmak isteyerek Yeşua'ya, "Komşum kim benim?"
diye sordu.
30 Yeşua şöyle yanıt verdi: "Bir adam Yeruşalem'den Yeriha'ya iniyordu.
Haydutların arasına düştü. Adamı soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.
31 Rastlantı sonucu o yoldan bir kâhin iniyordu. Adamı görünce öbür
yandan gelip geçti.
32 Aynı şekilde bir Levili de adamı görünce öbür yandan gelip geçti.
33 Ama bir Samariyalı yolculuk ederken onun olduğu yere geldi. Onu
görünce ona acıdı.
34 Adamın yanına geldi, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü. Onu kendi
hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.

---

† **10:15** Hades, ölülerin alt alemi veya Cehennem'dir. ✡ **10:27** YASA'NIN TEKRARI 6:5 ✡ **10:27** LEVİLİLER 19:18

35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar çıkarıp hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi.
‘Bundan fazla ne harcarsan, döndüğümde sana geri öderim.’
36 Şimdi, bu üçünden hangisi haydutların arasına düşen bu adama komşu
gibi oldu?”
37 Yasa uzmanı, “Ona acıyan” dedi. Sonra Yeşua ona, “Git sen de aynı
şekilde yap” dedi.
38 Yola devam ederlerken, Yeşua bir köye girdi. Marta adında bir kadın
O’nu evine kabul etti.
39 Marta’nın Mariyam adında bir kız kardeşi vardı. Mariyam Efendi’nin
ayaklarının dibine oturmuş O’nun sözünü dinliyordu.
40 Marta ise işlerin çokluğundan ötürü dalgındı. Yeşua’nın yanına gelip,
“Efendimiz, kız kardeşimin beni hizmette yalnız bırakmasını umursamıyor
musun? Söyle de bana yardım etsin” dedi.
41 Yeşua ona, “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp dertleniyorsun.
42 Oysa gerekli olan bir şey vardır. Mariyam, kendisinden geri alınmayacak
olan iyi payı seçti” dedi.

11

1 Yeşua bir yerde duasını bitirince öğrencilerinden biri O’na, “Efendimiz,
Yuhanna’nın öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret” dedi.
2 Yeşua onlara, “Dua ettiğinizde şöyle deyin” dedi:
“Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.
Krallığın gelsin.
Gökte olduğu gibi yeryüzünde de
senin isteğin gerçekleşsin.
3 Günlük ekmeğimizi bize günden güne ver.
4 Günahlarımızı bağışla,
çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz.
Bizi ayartı içine götürme,
ama bizi kötü olandan kurtar.”
5 Onlara şöyle dedi: “Hangi biriniz gece yarısı bir arkadaşına gidip,
‘Arkadaşım, bana üç somun ödünç ekmek ver.
6 Çünkü bir arkadaşım yoldan geldi ve önüne koyacak bir şeyim yok’.
7 Öbürü de içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı şimdi kapalı, çocuklarım da
yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem’ derdi?
8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşı olduğu için kalkıp ona istediğini vermese
bile, adamın ısrarcılığından ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verecektir.”
9 “Size diyorum ki, dilemeye devam edin, size verilecektir. Aramayı
sürdürün, bulacaksınız. Kapıyı çalmaya devam edin, size açılacaktır.
10 Her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.”
11 “İçinizden hangi baba, kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya
da balık isterse ona balık yerine yılan verir?
12 Ya da yumurta isterse akrep verir?
13 Sizler kötü olduğunuz halde çocuklarınıza nasıl güzel armağanlar vermeyi
biliyorsanız, göksel Babanız’ın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u ne
kadar daha verecektir?”
14 Yeşua adamın birisinden dilsiz bir iblisi kovuyordu. İblis çıkınca dilsiz
adam konuştu. Kalabalık şaştı.
15 Ama içlerinden bazıları, “İblisleri iblislerin önderi Baalzevul aracılığıyla
kovuyor” dediler.

16 Ötekiler de O'nu sınamak amacıyla kendisinden gökten bir belirti
istediler.
17 Onların düşüncelerini bilen Yeşua, "Kendine karşı bölünen her krallık çöl
olur. Kendine karşı bölünen ev çöker.
18 Eğer Şeytan da kendine karşı bölünmüşse, krallığı nasıl ayakta kalır?
Çünkü siz diyorsunuz ki, ben iblisleri Baalzevul'un aracılığıyla kovuyorum.
19 Eğer ben iblisleri Baalzevul aracılığıyla kovuyorsam, sizin çocuklarınız
kimin aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle onlar sizin yargıçlarınız olacak.
20 Ama ben iblisleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Krallığı size
kadar gelmiştir."
21 "Tamamen silahlanmış güçlü bir adam, kendi meskenini koruyorsa,
malları güvendedir.
22 Ama daha güçlü biri ona saldırıp onu yendiğinde, güvendiği bütün
silahlarını ondan alır ve yağmaladıklarını bölüştürür."
23 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle toplamayan dağıtır.
24 Kirli ruh, insandan çıkınca, rahatlamak için kurak yerlerde dolaşır. Ama
bir şey bulamaz. 'Çıktığım eve geri döneyim' der.
25 Döndüğünde, onu süpürülmüş ve düzene koyulmuş bulur.
26 Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır. Hep birlikte
içeri girip yerleşirler. O adamın son durumu ilkinden beter olur."
27 Yeşua bunları söylerken, kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip
O'na, "Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" dedi.
28 Yeşua, "Tersine, ne mutlu Tanrı'nın sözünü duyup tutanlara!" dedi.
29 Kalabalık çevresinde toplanınca Yeşua konuşmaya başladı. "Bu kuşak kötü
bir kuşaktır. Doğaüstü belirti peşindedir. Ama onlara Yona Peygamberin
belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.
30 Yona nasıl Ninovalılar için bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için
öyle olacaktır.
31 Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkıp onları
mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Solomon'un bilgeliğini duymak için
dünyanın öbür ucundan kalkıp geldi. İşte, Solomon'dan daha büyük olan
buradadır.
32 Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı mahkûm
edecek. Çünkü onlar, Yona'nın çağrısı üzerine tövbe ettiler. İşte, Yona'dan
daha büyük olan buradadır."
33 "Hiç kimse kandil yakıp onu bodruma ya da sepetin altına koymaz.
Ama içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
34 Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözün iyiyse, bütün bedenin de ışıkla
dolu olur. Ama kötüyse, bedenin de karanlıkla dolu olur.
35 Bu nedenle, içinizdeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat edin.
36 Eğer bütün bedenin ışıkla doluysa, hiçbir yanında karanlık yoksa,
kandilin parıltısıyla seni aydınlattığı gibi, bedenin tamamen ışıkla dolu
olacaktır."
37 Yeşua konuşurken, bir Ferisi O'nu evine yemeğe davet etti. O da içeri
girip sofraya oturdu.
38 Ferisi Yeşua'nın yemekten önce ellerini yıkamadığını görünce şaştı.
39 Efendi ona şöyle dedi: "Siz Ferisiler kâsenin ve tabağın dışını
temizlersiniz, ama içiniz soygunculuk ve kötülükle doludur.
40 Ey akılsızlar, dışını yapan içi de yapmadı mı?

41 Ama içte bulunanlardan yoksullara verin. İşte, o zaman her şey sizin
için temiz olacaktır.
42 Ama vay halinize Ferisiler! Çünkü nanenin, sedef otunun ve her tür
sebzenin ondalığını verirsiniz ama adaleti ve Tanrı'nın sevgisini atlarsınız.
Ötekini bırakmadan bunları da yapmanız gerekmez miydi?
43 Vay halinize ey Ferisiler! Çünkü havralarda en iyi yerleri, çarşı
meydanlarında da selamlanmayı seversiniz.
44 Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz, üzerinde
yürüyenin bilmediği, saklı mezarlar gibisiniz."
45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri, "Öğretmenim" dedi. "Bunları söyleyerek
bize de hakaret ediyorsun" dedi.
46 "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları! Çünkü insanlara taşınması
zor yükler yüklüyorsunuz, kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile
kaldırmıyorsunuz.
47 Vay halinize! Çünkü peygamberlerin anıt mezarlarını yapıyorsunuz ve
onları atalarınız öldürdü.
48 Böylece atalarınızın işlerine tanıklık ediyor, onları da onaylamış
oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de onların anıt
mezarlarını yapıyorsunuz.
49 Bu nedenle, Tanrı'nın bilgeliği de şöyle demiştir, 'Onlara peygamberler
ve elçiler göndereceğim. Bazılarını öldürecekler, bazılarına da zulmedecekler.'
50 Bu nedenle, dünyanın kuruluşundan bu yana akıtılan bütün
peygamberlerin kanı bu kuşaktan sorulacaktır.
51 Habel'in kanından, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekariya'nın
kanına dek. Evet, size söylüyorum, bu kuşaktan sorulacaktır.
52 Vay size ey Yasa uzmanları! Çünkü bilgi anahtarını kaldırdınız.
Kendiniz içeri girmediğiniz gibi, girenleri de engellediniz."
53 Yeşua bu şeyleri onlara söyledikten sonra, yazıcılarla Ferisiler, O'na karşı
öfkeyle dolmaya başladılar. Bir sürü şeyle ağzını aradılar.
54 Söyleyeceği bir sözle yakalayıp O'nu suçlu çıkarabilmek için pusuya yattılar.

12

1 Bu arada, halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanıyordu.
Yeşua hepsinden önce kendi öğrencilerine şunları anlatmaya başladı:
"Ferisiler'in mayasından, yani ikiyüzlülükten sakının.
2 Üstü kapalı olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir
şey yoktur.
3 Bu nedenle karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta duyulacak. İç
odalarda kulağa söylediğiniz damlardan duyurulacak."
4 "Size söylüyorum dostlarım, bedeni öldüren, ama bundan daha fazlasını
yapamayanlardan korkmayın.
5 Ama kimden korkmanız gerektiğini size haber vereyim. Öldürdükten
sonra Gehenna'ya* atma gücüne sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size
söylüyorum, O'ndan korkun.
6 "Beş serçe iki assarya† parasına satılmıyor mu? Bunlardan hiçbiri Tanrı
tarafından unutulmuş değildir.

---

* **12:5** veya Cehennem † **12:6** Assarion, bir tarım işçisinin yaklaşık bir saatlik ücretine denk gelen küçük bir bakır paraydı.

7 Ama başınızdaki saçların bile tamamı sayılıdır. Bu nedenle korkmayın.
Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
8 "Size söylüyorum, insanların önünde beni açıkça kabullenen herkesi,
İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabullenecektir.
9 Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, Tanrı'nın melekleri
önünde inkâr edilecektir.
10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a
küfredenler bağışlanmayacaktır.
11 Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, nasıl ve
ne yanıt vereceğiz ya da ne söyleyeceğiz diye kaygılanmayın.
12 Çünkü Kutsal Ruh o saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir."
13 Kalabalıktan biri Yeşua'ya, "Öğretmenim, kardeşime mirası benimle
paylaşmasını söyle" dedi.
14 Ama Yeşua ona, "Ey adam! Beni üzerinize kim yargıç ya da hakem
yaptı?" dedi.
15 Onlara, "Dikkat edin! Açgözlülükten sakının. Çünkü bir insanın hayatı,
sahip olduğu şeylerin bolluğundan oluşmaz."
16 Yeşua onlara bir benzetme anlattı: "Zengin bir adamın toprağı bol ürün
verdi.
17 Adam içinden, 'Ne yapacağım? Çünkü ürünlerimi koyacak yerim yok'
dedi.
18 Adam, 'Şunu yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini
yapacağım ve bütün tahılımı ve malımı oraya depolayacağım.
19 Canıma da, 'Ey canım yıllarca yetecek kadar bol malın var' diyeceğim.
'Rahatına bak, ye, iç ve tadını çıkar.' "
20 "Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız! Bu gece canın senden istenecek' dedi.
'Hazırladığın bu şeyler kimin olacak?'
21 Kendisi için hazine biriktiren ve Tanrı önünde zengin olmayan kişi
böyledir."
22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi, "Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğiz
diye hayatınız için, ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın.
23 Hayat yiyecekten, beden ise giyecekten daha fazlasıdır.
24 Kargalara bakın. Ne eker, ne biçerler. Ne kilerleri, ne de ambarları
vardır. Tanrı onları doyurur. Siz kuşlardan ne kadar daha değerlisiniz!
25 Hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın‡ ekleyebilir?
26 O zaman bu en ufak şeyi bile yapamıyorsanız, neden geri kalanlar için
kaygılanıyorsunuz?
27 Zambakların, nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.
Yine de size derim ki, tüm görkemiyle Solomon bile bunlardan biri gibi
giyinmiş değildi.
28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle
giydiren Tanrı, sizi ne kadar daha giydirecektir?
29 Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi aramayın, ne de kaygılanın.
30 Çünkü dünya ulusları hep bu şeyleri ararlar. Ama Babanız sizin bu
şeylere ihtiyacınız olduğunu bilir.
31 Siz Tanrı'nın Krallığı'nı arayın, o zaman tüm bu şeyler de size katılacaktır.
32 Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Krallığı size vermek, Babanız'ın kendi
iyi arzusuydu.

‡ **12:25** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

33 Sahip olduklarınızı satın, muhtaçlara verin. Kendinize eskimeyen
keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine biriktirin. Orada hırsız yaklaşmaz,
güve de yok etmez.
34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."
35 "Kuşaklarınız belinizde bağlı kandilleriniz de yanar olsun.
36 Düğün şöleninden döndüğünde efendilerini hazır bekleyen hizmetkârlar
gibi olun. Efendi gelip kapıyı çaldığında, O'na hemen kapıyı açsınlar.
37 Efendi geldiğinde uyanık bulacağı hizmetkârlara ne mutlu! Size
doğrusunu söyleyeyim, kendisi giyinecek, onları sofraya oturtacak ve gelip
onlara hizmet edecektir.
38 Eğer ikinci vakitte ya da üçüncü vakitte gelir, onları böyle bulursa, o
hizmetkârlara ne mutlu!
39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi,
gözetler ve evinin soyulmasına izin vermezdi.
40 Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu O'nu hiç beklemediğiniz
bir saatte gelecektir."
41 Petrus O'na, "Efendimiz, bu benzetmeyi bize mi yoksa herkese mi
anlatıyorsun?" dedi.
42 Efendi şöyle dedi: "O halde efendinin, ev halkına zamanında yiyecek
vermesi için başlarına atadığı sadık ve bilge kâhya kimdir?
43 Efendisi eve döndüğünde öyle yaparken bulacağı o hizmetkâra ne
mutlu!
44 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerine koyacaktır.
45 Ama eğer o hizmetkâr yüreğinden, 'Efendimin gelişi gecikiyor' der kadın
ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa,
46 o hizmetkârın efendisi, onun beklemediği günde ve bilmediği bir saatte
gelecek, onu iki parça edip sadakatsizlerle payını verecektir.
47 Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve isteğini yerine
getirmeyen hizmetkâr çok dayak yiyecektir.
48 Ama bilmeden dayağı hak eden şeyler yapan kişi, az dayak yiyecek.
Kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir ve kime çok emanet edilmişse,
kendisinden daha fazla istenecektir."
49 "Ben yeryüzüne ateş atmaya geldim. Keşke o şimdiden tutuşmuş olsaydı.
50 Ama vaftiz olmam gereken bir vaftizim var. Bu gerçekleşinceye kadar
ne kadar da sıkıntı çekiyorum!
51 Yeryüzüne barış vermeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır
diyorum, tam tersine bölmeye geldim.
52 Şu andan itibaren, bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı
bölünecek.
53 Baba oğula, oğul da babaya karşı bölünecek. Anne kızına, kızı da
annesine karşı, kaynana gelinine, gelini de kaynanasına karşı olacaktır." ✡
54 Yeşua kalabalığa şunu da dedi: "Batıdan yükselen bir bulut gördüğünüzde,
hemen, 'Sağanak geliyor' dersiniz, öyle de olur.
55 Güney rüzgârı estiğinde, 'Çok sıcak olacak' dersiniz, öyle de olur.
56 Sizi ikiyüzlüler! Yerin ve göğün görünümünü nasıl yorumlayacağınızı
bildiğinize göre nasıl oluyor da bu zamanı yorumlayamıyorsunuz?
57 Neden neyin doğru olduğuna kendiniz hükmetmiyorsunuz?

✡ **12:53** MİKA 7:6

58 Çünkü davacınızla yargıca giderken, yolda ondan gayretle kurtulmaya
çalış. Yoksa seni yargıcın önüne sürükler, yargıç da memura teslim eder,
memur da seni zindana atar.
59 Sana söylüyorum, borcunun son kuruşunu §ödemeden oradan asla
çıkamayacaksın."

13

1 O sırada orada bulunanlardan bazıları, Pilatus'un Galileliler'in kanlarını
kendi kurbanlarının kanıyla karıştırdığını O'na bildirdiler.
2 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Sizce böyle acı çeken bu Galileliler'in
öteki Galileliler'den daha günahkâr olduğunu mu sanıyorsunuz?
3 Size hayır diyorum, ama eğer tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok
olacaksınız.
4 Ya da Şiloah'taki kulenin üzerlerine düştüğü ve öldürdüğü on sekiz
insanın, Yeruşalem'de oturan öbür insanların tümünden daha kötü suçlu
olduğunu mu sanıyorsunuz?
5 Size hayır diyorum, ama eğer tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok
olacaksınız."
6 Yeşua şu benzetmeyi anlattı: "Bir adamın bağında incir ağacı dikiliydi.
Adam gelip ürün aramış, ama bir şey bulamamış.
7 Bağcıya, 'Bak, bu üç yıldır bu incir ağacında ürün aramaya geliyorum,
ama hiç bulmadım' dedi. Ağacı kes. Toprağı neden boşa harcasın?'
8 Bağcı, 'Efendim, ben etrafını kazıyıp gübreleyene dek, bu yıl da bırak' dedi.
9 'Ürün verirse ne iyi, vermezse, onu kesersin.' "
10 Yeşua Şabat Günü havralardan birinde öğretiyordu.
11 İşte, on sekiz yıldır kendisinde hastalık ruhu bulunan bir kadın
oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiçbir şekilde doğrultamıyordu.
12 Yeşua onu görünce çağırdı ve ona, "Kadın, hastalığından kurtuldun" dedi.
13 Ellerini onun üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltti.
14 Yeşua'nın Şabat'ta iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa şöyle
dedi: "İnsanların çalışması gereken gün sayısı altıdır. Bu nedenle o günlerden
birinde gelip şifa bulun, Şabat Günü değil!"
15 Bu nedenle Efendi ona şu karşılığı verdi: "Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz
Şabat'ta öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez misiniz?
16 Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, Avraham'ın kızı olan bu kadın,
Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?"
17 O bu şeyleri söyleyince, kendisine karşı gelenlerin hepsi utandı.
Kalabalığın hepsi ise O'nun gerçekleştirdiği harika şeyler için sevinç
duyuyordu.
18 Yeşua, "Tanrı'nın Krallığı neye benzer?" dedi. "Onu neye benzeteyim?
19 Bir adamın kendi bahçesine alıp ektiği hardal tohumuna benzer. O
büyüyüp iri bir ağaç oldu. Göğün kuşları onun dallarında yaşadılar."
20 Yeşua yine, "Tanrı'nın Krallığı neye benzer?
21 Bir kadının alıp hepsi mayalanana dek üç ölçek * unun içine sakladığı
mayaya benzer."

---

§ **12:59** kelimenin tam anlamıyla, lepton. Bir lepton, her biri yarım Roma quadran değerinde olan çok küçük bir pirinç Yahudi parasıdır ve bakır assarionun dörtte biri değerindedir. Leptalar bir tarım işçisinin günlük ücretinin %1'inden daha az değerlidir. * **13:21** tam anlamıyla üç sata. 3 sata yaklaşık 39 litre veya bir kileden biraz daha fazladır.

22 Yeşua köy kent dolaşarak Yeruşalem'e doğru yol alıyordu.
23 Biri ona, "Efendimiz, kurtulanlar az mı olacak?" dedi.
Yeşua onlara şöyle dedi:
24 "Dar kapıdan girmeye çalışın, size şunu söyleyeyim, birçokları girmeye
çalışacak, ama giremeyecek.
25 Ev sahibi bir kez kalkıp kapıyı kapattıktan sonra siz dışarıdakiler kapıyı
çalmaya başlayıp, 'Efendimiz, bize aç!' diyeceksiniz. O da size şöyle yanıt
verecek, 'Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum.'
26 O zaman, 'Senin önünde yedik, içtik, bizim sokaklarımızda öğrettin'
demeye başlayacaksınız.
27 O da size şöyle diyecek, 'Nereden geldiğinizi bilmiyorum. Benden uzak
durun, ey kötülük yapanlar!'
28 Avraham'ı, İshak'ı, Yakov'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın
Krallığı'nda, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, orada ağlayış ve diş
gıcırtısı olacak.
29 Doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecekler ve Tanrı'nın
Krallığı'nda sofraya oturacaklar.
30 İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu
olacak."
31 Aynı gün bazı Ferisiler gelip O'na, "Buradan uzaklaş, başka yere git.
Çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor" dediler.
32 Onlara, "Gidin ve o tilkiye söyleyin, 'İşte, bugün ve yarın iblisleri kovup
hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün görevimi tamamlayacağım.'
33 Yine de bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir
peygamberin Yeruşalem dışında ölmesi olamaz."
34 "Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa
tutan Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatları altına toplaması gibi,
ben de kaç kez senin çocuklarını öyle toplamak istedim ve sen reddettin!
35 İşte, eviniz ıssız kalacak. Size şunu söyleyeyim, 'Efendi'nin adıyla gelene
övgüler olsun!' ✡ deyinceye dek beni görmeyeceksiniz."

14

1 Bir Şabat'da Yeşua Ferisiler'in önderlerinden birinin evine ekmek yemeye
gitti, onlar O'nu gözlüyorlardı.
2 İşte, vücudu su toplamış bir adam önündeydi.
3 Yeşua Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, "Şabat'da iyileştirmek
Yasa'ya uygun mudur?" diye konuştu.
4 Onlar sessiz kaldılar.
Yeşua onu alıp iyileştirdi ve gönderdi.
5 Yeşua onlara, "Hanginizin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü
onu hemen oradan çıkarmaz?" dedi.
6 Bu şeyler için O'na yanıt veremediler.
7 Yeşua yemeğe çağrılanların en iyi yerleri nasıl seçtiklerini görünce, onlara
şu benzetmeyi anlattı:
8 "Biri seni düğün ziyafetine davet ettiğinde, en iyi yere oturma. Olur ya
belki senden daha saygın birini de davet etmiştir.
9 İkinizi de davet eden gelip sana, 'Bu adama yer ver' diyebilir. O zaman
sen de utançla alt yerde oturmaya başlarsın

✡ **13:35** MEZMURLAR 118:26

10 Tersine davet edildiğinde, git en alt yere otur. Öyle ki, seni davet eden
geldiğinde, 'Dostum, yukarı çıkmaz mısın?' desin. O zaman, seninle sofrada
oturanların hepsinin önünde onurlandırılmış olursun.
11 Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan da yüceltilecektir."
12 Yeşua kendisini davet edene de şöyle dedi, "Bir yemek ya da ziyafet
düzenlediğin zaman, arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin
komşularını çağırma" dedi. "Yoksa onlar da seni çağırıp iyiliğinin karşılığını
verirler.
13 Bir ziyafet verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır.
14 Böylece mutlu olursun. Çünkü onların senin iyiliğine karşılık verecek
durumları yoktur. Doğru kişiler dirildiğinde sana karşılığı ödenecektir."
15 O'nunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca, "Tanrı
Krallığı'nda ekmek yiyecek insana ne mutlu!" dedi.
16 Ama Yeşua ona, "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok insanı
davet etti.
17 Şölen vakti geldiğinde, 'Gelin, her şey hazır' demesi için davetlilere
hizmetkârını gönderdi.
18 Hepsi birden özür dilemeye başladı.
Birincisi, 'Bir tarla satın aldım, gidip bir bakmalıyım' dedi. 'Lütfen beni
hoş gör' dedi.
19 Bir diğeri, 'Beş çift öküz aldım, gidip onları denemeliyim' dedi. 'Lütfen
beni hoş gör' dedi.
20 "Yine bir diğeri, 'Ben evlendim, bu nedenle gelemem' dedi.
21 "Hizmetkâr efendisine gelip bu şeyleri bildirdi. Sonra evin efendisi
öfkeyle hizmetkârına, 'Çabuk kentin meydanlarına ve sokaklarına çık!
Yoksulları, sakatları, körleri ve topalları buraya getir' dedi.
22 Hizmetkâr, 'Efendim, buyurduğun gibi yaptım ama hâlâ boş yer var'
dedi.
23 Efendisi hizmetkârına, 'Yollara, çitlere koş! Bulduklarını gelmeye zorla,
öyle ki evim dolsun' dedi.
24 'Çünkü size şunu söyleyeyim, davet edilen o kişilerin hiçbiri benim
yemeğimi tatmayacak. Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır. *' "
25 Büyük bir kalabalık Yeşua'yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle
dedi:
26 "Eğer biri bana gelip de babasının, annesinin, eşinin, çocuklarının, erkek
ve kız kardeşlerinin, hatta kendi hayatını bile hiçe saymazsa †benim
öğrencim olamaz.
27 Kim çarmıhını yüklenip ardımdan gelmezse, benim öğrencim olamaz.
28 İçinizden hanginiz bir kule yapmak ister de, onu tamamlayacak kadar
parasının olup olmadığını önce oturup hesabını yapmaz?
29 Yoksa temel atıp bitiremediğini görenler,
30 'Bu adam bina etmeye başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla alay
etmeye başlar.
31 Ya da hangi kral başka bir kralla savaşta karşı karşıya geldiğinde, önüne
yirmi bin askerle çıkan düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye
önce oturup düşünmez?
32 Yoksa diğeri daha çok uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar.

---

* **14:24** RP MT son cümleyi içerir. TR, NU ve FH MT şunları içermez: Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır. † **14:26** veya nefret etmek

33 Bu nedenle, içinizden kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz.
34 Tuz iyidir, ancak tuz tatsızlaşmışsa, ona neyle tat verilebilir?
35 Ne toprağa, ne de gübre yığınına uygundur. Dışarı atılır. İşitecek kulakları olan işitsin.”

15

1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar Yeşua’yı dinlemek için O’na yaklaşıyorlardı.
2 Ferisiler ve yazıcılar, “Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyorlardı.
3 Yeşua onlara bir benzetme anlattı:
4 “İçinizden hanginizin, yüz koyunu olur da, bunlardan bir tekini kaybettiğinde, doksan dokuzunu kırda bırakıp kaybolanı buluncaya dek peşine düşmez?
5 Onu bulunca, sevinçle omuzlarında taşır.
6 Eve döndüğünde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum!’ der.
7 Size şunu söyleyeyim, bunun gibi gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbe ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha çok sevinç duyulur.
8 Ya da hangi kadının, on drahmi *parası olur da birini kaybettiğinde, kandil yakıp evi süpürüp onu buluncaya dek gayretle aramaz?
9 Onu bulunca, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum’ der.
10 Yine size şunu söyleyeyim, bunun gibi Tanrı’nın melekleri önünde de tövbe eden bir günahkâr için sevinç olur.”
11 Yeşua, “Bir adamın iki oğlu varmış” dedi.
12 “İçlerinden küçüğü babasına, ‘Baba, malından payıma düşeni bana ver’ dedi. Baba da varını iki oğlu arasında paylaştırdı.
13 Birkaç gün sonra, küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.
14 Hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık oldu. O da yoksulluk çekmeye başladı.
15 Gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere tarlalarına gönderdi.
16 O, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmak istiyordu, ama kimse ona bir şey vermedi.
17 Kendine gelince şöyle dedi, ‘Babamın ücretli hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var ve ben burada açlıktan ölüyorum!’ dedi.
18 Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona, ‘Baba, göğe karşı ve senin gözünde günah işledim.
19 Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni ücretli hizmetkârından biri gibi yap’ diyeceğim.”
20 “Kalkıp babasının yanına vardı. Ama o daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
21 Oğul ona, ‘Baba, göğe karşı ve senin gözünde günah işledim’ dedi. ‘Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ ”

* **15:8** Bir drahmi sikkesi bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretine denk geliyordu.

22 “Ama baba hizmetkârlarına, ‘En iyi giysiyi çıkarıp ona giydirin’ dedi.
‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin.
23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.
24 Bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü. Kaybolmuştu, bulundu.’ Onlar
eğlenmeye başladılar.”
25 “Büyük oğlu tarladaydı. Eve yaklaştığında, müzik ve oyun sesleri duydu.
26 Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu.
27 Ona, ‘Kardeşin geldi. Baban da sağ salim ona kavuştuğu için besili
danayı kesti’ dedi.
28 Büyük oğul öfkelendi ve içeri de girmek istemedi. Bunun üzerine babası
dışarı çıkıp ona yalvardı.
29 Ama o, babasına, ‘İşte, bunca yıldır sana hizmet ettim. Hiçbir zaman
buyruğundan çıkmadım. Ama sen arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir oğlak
vermedin.
30 Oysa malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlun gelince, onun için besili
danayı kestin.’ ”
31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen hep yanımdasın, benim olan her şey senindir’
dedi.
32 ‘Ama sevinip eğlenmek uygun olandı. Çünkü senin bu kardeşin ölmüştü,
yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

16

1 Yeşua öğrencilerine şunları da söyledi: “Zengin bir adamın bir kâhyası
vardı. Efendisine malını bu adam çarçur ediyor diye şikayet ettiler.
2 Efendisi kâhyayı yanına çağırıp, ‘Senin hakkında duyduğum bu nedir?
Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.
3 “Kâhya kendi kendine, ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor, ne yapacağım
ben? Toprak kazmaya gücüm yok. Dilenmekten de utanırım.
4 Kâhyalıktan kovulduktan sonra insanların beni evlerine kabul etmeleri
için ne yapacağımı biliyorum’ dedi.
5 Sonra efendisine borcu olanları her birini yanına çağırdı. Birincisine,
‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi.
6 Adam, ‘Yüz batos *yağ’ dedi. Kâhya ona, ‘Borç senedini al, hemen otur ve
elli yaz’ dedi.
7 Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi. ‘Yüz kor† buğday’
dedi. ‘Senedini al ve seksen yaz’ dedi.
8 “Efendisi, bilgece davrandığı için dürüst olmayan bu kâhyayı övdü. Çünkü
bu dünyanın çocukları kendi kuşağında ışığın çocuklarından daha akıllıdır.
9 Size şunu söyleyeyim, haksızlık mamonu ile kendinize dostlar edinin. Öyle
ki, o yok olduğunda sizi ebedi meskenlere kabul etsinler.
10 Çok azda sadık olan, çokta da sadık olur. Çok azda dürüst olmayan, çokta
da dürüst olmaz.
11 Bu nedenle, eğer haksızlık mamonunda sadık olmamışsanız, gerçek
zenginliği size kim emanet eder?
12 Başkasının şeylerinde sadık olmadıysanız, kendinizin olsun diye kim size
verir?

---

* **16:6** 100 batos yaklaşık 395 litre veya 104 galondur. † **16:7** 100 kor = yaklaşık 2.110 litre veya 600 kiledir.

13 Hiçbir hizmetkâr iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret
edip diğerini sever, ya da birini tutup diğerini hor görür. Hem Tanrı'ya, hem
de Mamon'a ‡hizmet edemezsiniz."
14 Parayı seven Ferisiler de bütün bu şeyleri duyunca Yeşua'yla alay ettiler.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz, kendini insanların gözünde doğru
çıkaranlardansınız, ama Tanrı yüreklerinizi biliyor. Çünkü insanların arasında
yüceltilen şeyler, Tanrı gözünde iğrençtir.
16 Kutsal Yasa ve peygamberler Yuhanna'ya kadardı. O zamandan beri,
Tanrı'nın Krallığı müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.
17 Ama yerin ve göğün geçmesi, Yasa'nın ufak bir noktasının düşmesinden
daha kolaydır.
18 Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen adam zina eder. Kocasından
boşanmış bir kadınla evlenen de zina eder."
19 "Varlıklı bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, zevk içinde her
gün yaşardı.
20 Bedeni yaralarla dolu olan Lazar adında yoksul bir adamı onun
kapısının önüne götürürlerdi.
21 Lazar adamın masasından düşen kırıntılarla karnını doyurmak isterdi.
Köpekler de gelip onun yaralarını yalardı.
22 Dilenci öldü ve melekler tarafından Avraham'ın kucağına götürüldü.
Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.
23 Hades'te, §ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta Avraham'ı
ve kucağında duran Lazar'ı gördü.
24 'Ey Avraham baba, bana merhamet et!' diye feryat etti. 'Lazar'ı gönder
de, parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin! Çünkü bu alevin içinde
azap çekiyorum.' "
25 "Ama Avraham, 'Oğlum, hayatın boyunca senin iyi şeyler, Lazar'ın da
aynı şekilde kötü şeyler aldığını hatırla. Şimdi o burada teselli ediliyor, sen de
azap çekiyorsun.
26 Bunların hepsinin dışında, aramızda öyle büyük bir uçurum koyulmuş ki,
ne buradan oraya, ne de oradan buraya kimse gelebilir' dedi."
27 "Zengin adam, 'O zaman baba, senden Lazar'ı babamın evine
göndermeni rica ediyorum.
28 Çünkü beş kardeşim var, Lazar onlara tanıklık etsin ki, onlar da bu
işkence yerine gelmesinler.' "
29 "Ama Avraham ona, 'Moşe ve peygamberlere sahipler' dedi. 'Onları
dinlesinler.' "
30 " 'Hayır, Avraham baba, ama ölülerden birisi onlara giderse, tövbe
ederler' dedi."
31 "Avraham da ona, 'Eğer Moşe'yi ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler
arasından biri dirilse bile yine ikna olmazlar' dedi."

17

1 Yeşua öğrencilerine, "Tökezlerin hiç gelmemesi olanaksızdır; ama gelişine
aracılık edenin vay haline!" dedi.
2 Bu küçüklerden birini tökezletmektense, boynuna bir değirmen taşı takılıp
denize atılması kendisi için daha iyi olur.
3 Dikkatli olun! Kardeşin sana karşı günah işlerse, onu azarla. Eğer tövbe
ederse onu bağışla.

‡ **16:13** "Mammon" zenginlik veya sahte servet ilahını ifade eder. § **16:23** veya Cehennem

4 Sana karşı günde yedi kez günah işler ve yedi kez gelip, 'Tövbe ediyorum' derse onu bağışlayacaksın."
5 Elçiler Efendi'ye, "İmanımızı artır" dediler.
6 Efendi şöyle dedi: "Eğer bir hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, şu incir ağacına, 'Kökünden sökülüp denize dikil' deseydiniz, o da size itaat ederdi.
7 Ama içinizden hanginiz çift süren ya da sürüleri güden bir hizmetkârı olur da, tarladan geldiğinde ona, 'Hemen gel, sofraya otur' der?
8 Bunun yerine ona, 'Yemeğimi hazırla, güzelce giyin, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin' demez mi?
9 Hizmetkârına buyurduğu şeyleri yaptığı için ona teşekkür eder mi? Düşüncem hayır.
10 Siz de aynı şekilde, size buyrulan her şeyi yaptığınız zaman, 'Biz değersiz hizmetkârlarız. Biz görevimizi yaptık' deyin."
11 Yeşua Yeruşalem'e doğru giderken Samariya ve Galile sınırlarından geçiyordu.
12 Bir köye girdiğinde uzakta duran on cüzamlı O'nu karşıladı.
13 "Efendimiz, Yeşua, bize acı!" diye bağırdılar.
14 Yeşua onları görünce, "Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin" dedi. Adamlar giderken temizlendiler.
15 İçlerinden biri iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü.
16 Yüzüstü Yeşua'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. O bir Samariyalı'ydı.
17 Yeşua, "On kişi temizlenmedi mi? Ama dokuzu nerede?" diye karşılık verdi.
18 "Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?"
19 Sonra ona, "Kalk, yoluna git, imanın seni iyileştirdi" dedi.
20 "Ferisiler Tanrı'nın Krallığı ne zaman gelecek?" diye sordular. Yeşua onlara, "Tanrı'nın Krallığı gözle görünür biçimde gelmez" dedi.
21 "İnsanlar da bak, 'Burada!' ya da 'Bak şurada!' diyemezler. Çünkü Tanrı'nın Krallığı içinizdedir."
22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi dileyeceğiniz günler gelecek, ama görmeyeceksiniz.
23 Onlar size, 'Bakın, burada!' ya da 'Bakın şurada!' diyecekler. Gitmeyin, peşlerine düşmeyin.
24 Çünkü göğün altında, şimşek çaktığında göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır.
25 Ama önce O'nun çok şeyler çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekiyor.
26 Noa'nın günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak.
27 Noa'nın gemiye bindiği güne dek onlar yiyor, içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu; ve tufan gelip hepsini yok etti.
28 Lut'un günlerinde öyle oldu. Onlar yiyip içiyor, satın alıyor, tohum ekiyor, bina ediyorlardı.
29 Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30 İnsanoğlu'nun görüneceği gün de aynı olacaktır.
31 O gün damda olup da malları evde bulunan, onları almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin.

32 Lut'un karısını hatırlayın!
33 Hayatını kurtarmaya çalışan onu yitirecek, hayatını yitiren ise onu
koruyacaktır.
34 Size şunu söyleyeyim, o gece bir yatakta iki kişi bulunacak; biri alınacak,
öteki bırakılacak.
35 Değirmende birlikte buğday öğüten iki kişi olacak. Biri alınacak ve diğeri
bırakılacak."
36 *
37 Öğrenciler karşılık verip O'na, "Nerede, Efendimiz?" diye sordular.
Yeşua, "Leş neredeyse, akbabalar da orada toplanacaklar" dedi.

18

1 Yeşua öğrencilerine, hiç vazgeçmeden, sürekli dua etmeleri gerektiğine dair
şu benzetmeyi de anlattı:
2 "Bir kentte Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç
vardı.
3 O kentte yaşayan dul bir kadın vardı. Sık sık yargıca gelip, 'Davalımdan
hakkımı al!' diyordu.
4 Yargıç bir süre istemedi, ancak sonra kendi kendine, 'Her ne kadar
Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymasam da,
5 yine bu dul kadın beni rahatsız ettiği için onun hakkını alacağım. Yoksa
sürekli gelip beni yıpratacak' dedi."
6 Efendi şöyle dedi: "Adaletsiz yargıcın ne dediğini dinleyin.
7 Tanrı onlar için sabırlı olsa da, gece gündüz kendisine yakaran
seçilmişlerinin öcünü almayacak mı?
8 Size şunu söyleyeyim, onların öcünü çarçabuk alacaktır. Yine de İnsanoğlu
geldiği zaman, acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"
9 Yeşua şu benzetmeyi de kendi doğruluklarına güvenip diğerlerini hor gören
bazı kişilere söyledi:
10 "İki adam dua etmek için tapınağa çıktı. Bunlardan biri Ferisi, diğeri ise
vergi görevlisiydi.
11 Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, diğer insanlar-
soyguncular, hak yiyenler, zina edenler- şu vergi görevlisi gibi olmadığım için
sana şükrediyorum.
12 Haftada iki gün oruç tutuyor, tüm kazancımın ondalığını veriyorum.'
13 Ama vergi görevlisi, uzakta durup gözlerini bile göğe kaldırmak istemedi.
'Tanrım, ben günahkâra, merhamet et!' diyerek göğsünü dövdü.
14 Size şunu söyleyeyim, bu adam ötekinden daha aklanmış olarak evine
indi. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise
yüceltilecektir."
15 Yeşua'nın yanına dokunması için bebekleri bile getiriyorlardı. Ama
öğrenciler bunu görünce onları azarladılar.
16 Yeşua onları çağırıp dedi, "Bırakın çocukları, bana gelsinler, onlara engel
olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerinindir.
17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı küçük bir çocuk gibi
kabul etmeyen, ona asla girmeyecektir."
18 Önderlerden birisi Yeşua'ya, "İyi Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak
için ne yapmalıyım?" diye sordu.

* **17:36** Bazı Grekçe elyazmalarında şunlar eklenir: "Tarlada iki kişi olacak: Biri alınacak, biri bırakılacak.

19 Yeşua ona şunu sordu, “Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var,
O da Tanrı’dır.
20 Buyrukları biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Adam öldürmeyeceksin’,
‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı
göstereceksin’ ” ✡
21 “Tüm bunları gençliğimden beri tutuyorum” dedi.
22 Yeşua bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var. Sahip olduğun her şeyi
sat, yoksullara dağıt. O zaman gökte hazinen olur. Sonra gel, beni takip et”
dedi.
23 Adam bu şeyleri duyunca çok üzüldü, çünkü çok zengindi.
24 Yeşua onun çok üzüldüğünü görünce, “Serveti olanların Tanrı Krallığı'na
girmesi ne kadar zor!
25 Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı
Krallığı'na girmesinden daha kolaydır” dedi.
26 Bunu duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.
27 Yeşua, “İnsanlar için mümkün olmayan şeyler, Tanrı için mümkündür”
dedi.
28 Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.
29 Onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı’nın Krallığı uğruna
evini, karısını, kardeşlerini, ana-babasını ya da çocuklarını bırakıp da
30 bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek dünyada sonsuz yaşama
kavuşmayacak hiç kimse yoktur” dedi.
31 Yeşua Onikiler’i bir kenara çekip onlara şöyle dedi: “İşte, Yeruşalem’e
çıkıyoruz. Peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılanların hepsi
tamamlanacak.
32 Çünkü O, öteki ulusların eline teslim edilecek. O’nunla alay edip
aşağılayacaklar, üzerine tükürecekler.
33 O’nu kırbaçlayıp öldürecekler. O üçüncü gün dirilecektir.”
34 Onlar bu şeylerin ne anlama geldiğini anlamadılar. Bu sözün anlamı
onlardan gizlenmiş olduğu için söylenenleri anlamadılar.
35 Yeşua Yeriha’ya yaklaşırken, kör bir adam yol kenarında oturmuş
dileniyordu.
36 Yanından geçen kalabalığın sesini duyunca, “Bunun anlamı nedir?” diye
sordu.
37 Ona Nasıralı Yeşua’nın geçtiğini bildirdiler.
38 Adam, “Ey David Oğlu Yeşua, bana acı!” diye bağırdı.
39 Önden gidenler sussun diye onu azarladılar. Ama o daha da çok, “Ey
David Oğlu, halime acı!” diyerek bağırdı.
40 Yeşua durdu ve adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam
yaklaşınca Yeşua,
41 “Ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.
O da, “Efendimiz, gözlerim yeniden görsün” dedi.
42 Yeşua ona, “Gözlerin görsün. İmanın seni iyileştirdi” dedi.
43 Adam hemen gördü ve Tanrı’yı yücelterek Yeşua’nın ardından gitti. Bunu
görünce bütün halk Tanrı’yı yüceltti.

19

1 Yeşua Yeriha’ya girip geçiyordu.

✡ **18:20** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20

2 Zakkay adında bir adam vardı. Kendisi vergi görevlilerinin başıydı ve
zengindi.
3 Zakkay, Yeşua'nın nasıl biri olduğunu görmek istiyor, ama kısa boylu
olduğu için kalabalıktan dolayı göremiyordu.
4 Yeşua'yı görebilmek için önden koşup bir incir ağacına tırmandı. Çünkü
Yeşua o yoldan geçecekti.
5 Yeşua o yere geldiğinde yukarı bakıp onu gördü. Ona, "Zakkay, acele et
aşağıya in! Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dedi.
6 Zakkay aceleyle aşağı indi ve sevinçle Yeşua'yı evine kabul etti.
7 Bunu gören herkes söylenmeye başladı: "Gidip bir günahkâra konuk oldu!"
dediler.
8 Zakkay ayağa kalkıp Efendi'ye şöyle dedi: "İşte, Efendimiz, malımın
yarısını yoksullara veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldıysam, dört
katını geri veririm."
9 Yeşua ona, "Bugün bu eve kurtuluş geldi. Çünkü o da Avraham'ın oğludur.
10 Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi" dedi.
11 Onlar bu şeyleri dinlerken, Yeşua bir benzetmeyle konuşmasını
sürdürdü. Çünkü Yeruşalem'e yakın olduklarından onlar Tanrı'nın Krallığı'nın
hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı.
12 Bu nedenle Yeşua şöyle dedi: "Soylu bir adam, krallık alıp dönmek için
uzak bir ülkeye gitti.
13 On hizmetkârını çağırıp onlara birer mina *para verdi. 'Ben geri gelene
dek bu paraları işletin' dedi.
14 Ama ülke halkı adamdan nefret ediyordu. Peşinden elçiler gönderip, 'Biz
bu adamın üzerimizde hüküm sürmesini istemiyoruz' dediler.
15 "Krallığı alıp geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu bu
hizmetkârlarının yanına çağrılmasını buyurdu, parasıyla ne kazandıklarını
bilmek istedi.
16 Birincisi, 'Efendimiz, senin bir minan on mina daha kazandı' diyerek
önüne geldi."
17 "Ona, 'Aferin, iyi hizmetkâr! Çok azında sadık bulunduğun için, on kent
üzerinde yetkili olacaksın.' "
18 "İkincisi, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı' diyerek
efendisinin önüne geldi."
19 "O da ona, 'Sen de beş kent üzerinde yetkili olacaksın.'
20 Diğeri gelip, 'Efendimiz, işte, mendile sarıp sakladığım minan.
21 Çünkü senden korktum. Zira sert bir adamsın. Sen koymadığını kaldırır,
ekmediğini biçersin.' "
22 "Efendisi ona, 'Ey kötü hizmetkâr, seni kendi ağzınla yargılayacağım!
Benim koymadığımı toplayan, ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu
biliyordun.
23 O halde neden paramı bankaya vermedin? Geldiğimde onu faiziyle
alırdım.'
24 Yanında duranlara, 'Elindeki minayı ondan alın ve on minası olana
verin' dedi."
25 "Ona, 'Efendimiz, onun on minası var' dediler.
26 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde
yoksa, elindeki bile alınacaktır.

* **19:13** 10 mina bir tarım işçisinin 3 yıllık ücretinden fazlaydı.

27 Ama üzerlerinde hüküm sürmemi istemeyen şu düşmanlarımı buraya
getirin ve önümde öldürün.' "
28 Yeşua bunları söyledikten sonra ilerleyip Yeruşalem'e çıktı.
29 Yeşua, Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında, zeytinlik denilen dağda,
iki öğrencisini gönderdi.
30 Onlara, "Karşı taraftaki köye gidin, oraya girince üzerine henüz hiç
kimsenin binmediği, bağlı bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp getirin.
31 Eğer biri size, 'Onu neden çözüyorsun?' diye sorarsa, 'Efendi'nin ihtiyacı
var' deyin" dedi.
32 Gönderilenler gittiler ve Yeşua'nın kendilerine söylediği gibi buldular.
33 Sıpayı çözerken, sahipleri onlara, "Sıpayı neden çözüyorsunuz?" dediler.
34 Onlar da, "Efendi'nin ona ihtiyacı var" dediler.
35 Sonra sıpayı alıp Yeşua'ya getirdiler. Kendi giysilerini sıpanın üzerine
attılar Yeşua'yı üstüne bindirdiler.
36 Yeşua giderken, onlar giysilerini yola serdi.
37 Yeşua Zeytin Dağı'nın alt yamacına yaklaştığında, öğrencilerin tümü,
görmüş oldukları büyük işlerden dolayı, sevinip yüksek sesle Tanrı'ya övgüler
sunmaya başladılar.
38 "Efendi'nin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!✡ Gökte esenlik, en
yücelerde yücelik olsun!" dediler.
39 Kalabalıktan bazı Ferisiler Yeşua'ya, "Öğretmen, öğrencilerini azarla!"
dediler.
40 Yeşua onlara, "Size şunu söyleyeyim, eğer bunlar susarsa, taşlar
bağıracaktır!" diye karşılık verdi.
41 Yeşua yaklaşıp kenti gördü ve onun için ağlayıp dedi,
42 "Eğer sen, evet sen bugün esenliğine ait olan şeyleri bilseydin! Ama şimdi
onlar senin gözlerine saklıdır.
43 Çünkü senin üzerine günler gelecek ki, düşmanların çevrende siper kurup
seni kuşatacaklar, her yandan sıkıştıracaklar.
44 Seni de çocuklarını de yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş
bırakmayacaklar. Çünkü kendi ziyaret vaktini bilmedin."
45 Yeşua tapınağa girip oradaki alıp satanları kovmaya başladı.
46 Onlara şöyle dedi, "'Evim dua evidir'✡ diye yazılmıştır, ama siz onu
haydut ini yaptınız!" ✡
47 Yeşua her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri
gelenleri ise O'nu yok etmenin yolunu arıyordu.
48 Ne yapacaklarını bulamıyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun söylemiş
olduğu her söze tutulmuştu.

20

1 O günlerden birinde, Yeşua tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken,
kâhinler* ve yazıcılar, ihtiyarlarla birlikte O'na geldiler.
2 O'na, "Söyle bize, bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana
kim verdi?" diye sordular.
3 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Ben de size bir soru soracağım.
Söyleyin bana,
4 Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi gökten mi, yoksa insanlardan mıydı?"

✡ **19:38** MEZMURLAR 118:26 ✡ **19:46** YEŞAYA 56:7 ✡ **19:46** YEREMYA 7:11 * **20:1** TR "baş" kelimesini ekler

5 Kendi aralarında şöyle tartıştılar: “ ‘Gökten’ dersek, ‘Ona neden
inanmadınız?’ diyecek.
6 Ama ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yuhanna’nın
peygamber olduğuna kanmışlardır.”
7 Nereden olduğunu bilmiyoruz diye yanıt verdiler.
8 Yeşua onlara, “Öyleyse ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı
söylemeyeceğim” dedi.
9 Yeşua halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı. “Bir adam† bir bağ dikti
ve onu çiftçilere kiralayıp uzun bir süreliğine başka bir ülkeye gitti.
10 Mevsiminde bağın ürününden payına düşeni alması için çiftçilere bir
hizmetkârını gönderdi. Ama çiftçiler onu dövüp boş gönderdiler.
11 Adam başka bir hizmetkâr daha gönderdi. Onu da aynı şekilde dövdüler,
aşağıladılar ve boş gönderdiler.
12 Adam bir üçüncüsünü daha gönderdi. Onlar onu da yaralayıp dışarı
attılar.
13 Bağın efendisi, ‘Ne yapayım? Sevgili oğlumu göndereyim. Belki ona saygı
gösterirler’ dedi.”
14 “Ama çiftçiler onu görünce kendi aralarında, ‘Mirasçı budur. Gelin onu
öldürelim de mirası bizim olsun’ dediler.
15 Sonra onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. Öyleyse bağın efendisi şimdi
onlara ne yapacak?
16 Gelip bu çiftçileri yok edecek ve bağı da başkalarına verecek.”
Bunu duyanlar, “Asla, Tanrı korusun!” dediler.
17 Yeşua onlara baktı ve şöyle dedi: “Öyleyse yazılmış olan bu nedir?
‘Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.’ ✡
18 O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak.
Ancak taş kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek.”
19 Yeşua’nın bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini bilen başkâhinler
ve yazıcılar tam o sırada O’nun üzerine ellerini koymak istediler ama halktan
korktular.
20 Yeşua’yı gözlüyorlardı. O’nu kendi sözüyle tuzağa düşürüp valinin yetki
ve yargısına teslim edebilmek için kendilerini dürüstmüş gibi gösteren bazı
muhbirler gönderdiler.
21 Bunlar Yeşua’ya, “Öğretmenimiz, senin doğruyu söyleyip öğrettiğini,
kimseyi kayırmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz.
22 Sezar’a vergi vermemiz Yasa’ya uygun mudur, değil midir?” diye
sordular.
23 Ama onların kurnazlığını anlayan Yeşua, “Beni neden sınıyorsunuz?
24 Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin sureti ve yazısı var?” dedi.
“Sezar’ın” diye yanıtladılar.
25 Bunun üzerine Yeşua, “Öyleyse Sezar’ın şeylerini Sezar’a, Tanrı’nın
şeylerini Tanrı’ya verin” dedi.
26 O’nu halkın önünde kendi sözleriyle tuzağa düşüremediler. Yeşua’nın
vermiş olduğu yanıt onları şaşırtmış ve susturmuştu.
27 Ölümden sonra dirilişi inkâr eden Sadukiler’den bazıları Yeşua’ya geldi.
28 O’na şunu sordular: “Öğretmenimiz, Moşe bize, ‘bir adamın evli kardeşi
çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp kardeşine soy yetiştirsin’ diye
yazmıştır.

† **20:9** NU (parantez içinde) ve TR “kesin” ekler ✡ **20:17** MEZMURLAR 118:22

29 Bu nedenle yedi kardeş vardı. İlki kadını aldı ve çocuksuz öldü.
30 İkincisi de kadını aldı ve çocuksuz öldü.
31 Üçüncüsü de onu aldı ve aynı şekilde kardeşlerin yedisi de çocuk
bırakmadan öldü.
32 Daha sonra kadın da öldü.
33 Dirilişte bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu aldı."
34 Yeşua onlara şöyle dedi: "Bu çağın çocukları evlenir ve evlendirilir.
35 Ama o çağda ve ölülerin dirilişine layık görülenler ne evlenirler, ne de
evlendirilirler.
36 Artık bir daha ölemezler. Çünkü melekler gibidirler ve dirilişin çocukları
olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar.
37 Ama Moşe bile çalı olayında, 'Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve
Yakov'un Tanrısı' ✡diye çağırarak ölülerin dirileceğini göstermiştir.
38 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır, çünkü hepsi O'na diridirler."
39 Yazıcılardan bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuştun" diye yanıtladı.
40 Bundan sonra O'na daha fazla soru sormaya cesaret edemediler.
41 Yeşua onlara şöyle dedi: "Neden Mesih için David'in Oğlu olduğunu
söylüyorlar?
42 Çünkü David'in kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:
'Efendi Efendim'e dedi ki, sağımda otur,
43 ta ki düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek.' "✡
44 "David O'na Efendi diyorsa, O nasıl David'in Oğlu olabilir?"
45 Bütün halk dinlerken Yeşua öğrencilerine şöyle dedi:
46 "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, çarşı meydanlarında
selamlanmayı, havralarda en iyi yerleri oturup ziyafetlerde baş yerleri
seven yazıcılardan sakının.
47 Onlar dul kadınların evlerini yutarlar, gösteriş için uzun dualar ederler.
Bunların mahkûmiyeti daha büyük olacaktır."

21

1 Yeşua başını kaldırdı ve hazineye hediyelerini koyan zenginleri gördü.
2 Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para* attığını gördü.
3 Yeşua, "Size gerçeği söyleyeyim, bu yoksul dul kadın herkesten daha çok
koydu.
4 Çünkü bunların hepsi Tanrı için bolluklarından artanı koydular" dedi.
"Ama kadın ise yoksulluğundan yaşamak için elinde ne varsa onu koydu."
5 Bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve sunularla süslenmiş olduğundan
söz ediyordu.
6 Yeşua, "Gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, burada
yıkılmadık taş üstünde taş bırakılmayacak." dedi.
7 Kendisine, "Öğretmenimiz, bu şeyler ne zaman olacak?" diye sordular.
"Bu şeyler olmak üzereyken, işaret ne olacak?"
8 Yeşua, "Dikkat edin, saptırılmayasınız!" dedi. "Çünkü birçokları, 'Ben
O'yum †' ve 'Zamanı geldi' diyerek benim adımla gelecekler. Bu nedenle
onların peşinden gitmeyin.
9 Savaş ve kargaşa haberleri duyduğunuzda korkmayın. Çünkü önce
bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek."

✡ **20:37** ÇIKIŞ 3:6 ✡ **20:43** MEZMURLAR 110:1 * **21:2** Kelimenin tam anlamıyla "iki lepta". 2 lepta, bir tarım işçisinin günlük ücretinin yaklaşık %1'iydi. † **21:8** veya BEN'İM

10 Sonra onlara, “Ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak.
11 Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak.
Gökte korkunç şeyler, büyük belirtiler olacak.
12 Ama bütün bu şeylerden önce, ellerini üzerinize koyup, size
zulmedecekler. Sizi havralara teslim edip zindanlara atacaklar. Benim
adımdan ötürü sizi kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar.
13 Bu size tanıklık olacaktır.
14 Bu nedenle, nasıl yanıt vereceğinizi önceden düşünmemeye yüreğinize
koyun.
15 Çünkü ben size, size karşı çıkanların hiçbirinin karşı koyamayacağı ya da
aksini söyleyemeyeceği bir ağız ve bilgelik vereceğim.
16 Anne babanız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve dostlarınız tarafından bile
ele verileceksiniz. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar.
17 Benim adımdan dolayı herkes sizden nefret edecek.
18 Başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.”
19 “Dayanmakla hayatınızı kazanacaksınız.”
20 “Ama Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin
ki, onun yıkımı yakındır.
21 O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar
çıksın. Kırdakiler oraya girmesin.
22 Çünkü o günler, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği öç alma günleridir.
23 O günlerde gebe olan, çocuk emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede
büyük sıkıntı olacak ve bu halka gazap gelecektir.
24 Kılıçtan geçirilip, bütün uluslara tutsak olarak sürülecekler. Yeruşalem,
öteki ulusların zamanları doluncaya dek, öteki uluslar tarafından
çiğnenecektir.
25 Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak. Yeryüzündeki uluslar
denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönüp sıkıntı içinde kalacak.
26 Dünyanın başına gelecek şeyleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak.
Çünkü göklerin güçleri sarsılacak.
27 O zaman İnsanoğlu’nun bulut içinde güç ve büyük görkemle geldiğini
görecekler.
28 Ama bu şeyler olmaya başlayınca, yukarı bakın ve başınızı kaldırın,
çünkü kurtuluşunuz yakındır.”
29 Yeşua onlara bir benzetme söyledi: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın.
30 Tomurcuklandıklarında, yazın yakın olduğunu kendiliğinizden bilirsiniz.
31 Böylece, siz de bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı’nın
Krallığı'nın yakın olduğunu bilin.
32 Size doğrusunu söyleyeyim, bu şeylerin tümü yerine gelinceye dek bu
kuşak geçmeyecektir.
33 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim hiçbir şekilde geçmeyecektir.”
34 “Öyleyse dikkat edin! Yoksa yüreğiniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın
kaygılarıyla ağırlaşır ve o gün ansızın üzerinize gelir.
35 Çünkü o gün yeryüzünde oturan herkesin üzerine bir tuzak gibi
gelecektir.
36 Bu nedenle, gerçekleşecek bütün bu şeylerden kaçabilmek ve
İnsanoğlu’nun önünde durabilmek için her an uyanık kalıp dua edin.”
37 Yeşua gündüzleri tapınakta öğretiyor, geceleri Zeytinlik denilen dağa
çekilip orada geceliyordu.

38 Bütün halk sabah erkenden O'nu dinlemek için tapınağa geliyordu.

22

1 Pesah denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu.
2 Başkâhinlerle yazıcılar, Yeşua'yı öldürmenin bir yolunu arıyor ama halktan da korkuyorlardı.
3 Şeytan, Onikiler'den sayılan İskariot denilen Yahuda'nın içine girdi.
4 O gidip başkâhinlerle ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla Yeşua'yı nasıl onların eline teslim edeceğini konuştu.
5 Onlar memnun oldular ve kendisine para vermek için anlaştılar.
6 Bunu kabul eden Yahuda, halkın yokluğunda Yeşua'yı onların eline teslim etmek için fırsat arıyordu.
7 Pesah kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.
8 Yeşua, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin Pesah'ı yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek gönderdi.
9 O'na, "Nerede hazırlamamızı istersin?" dediler.
10 Onlara şöyle dedi: "Kente girdiğinizde, testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Adamın gireceği eve onun ardından girin.
11 Evin efendisine şöyle deyin: 'Öğretmen size, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede? diyor.'
12 Size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Hazırlığı orada yapın."
13 Onlar gittiler, Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Pesah'ı hazırladılar.
14 Saat gelince Yeşua on iki elçisiyle birlikte oturdu.
15 Yeşua onlara, "Ben acı çekmeden önce bu Pesah yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim" dedi.
16 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda tamamlanıncaya dek, ondan bir daha hiçbir şekilde yemeyeceğim."
17 Sonra bir kâse aldı ve şükrettikten sonra, "Bunu alın ve aranızda paylaşın" dedi.
18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı gelene dek asmanın ürününden bir daha hiç içmeyeceğim."
19 Sonra eline ekmek aldı. Şükrettikten sonra böldü ve onlara verip, "Bu sizin için verilen benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın" dedi.
20 Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse sizin için dökülen kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
21 Ama işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır.
22 Gerçi İnsanoğlu, belirlendiği gibi gidiyor. Ama vay o adamın haline ki, kendisi aracılığıyla O'na ihanet ediliyor!"
23 Kendilerinden bu şeyi kim yapacak diye aralarında sorgulamaya başladılar.
24 Aralarında en büyük hangisinin olduğu konusunda da bir anlaşmazlık çıktı.
25 Yeşua onlara şöyle dedi: "Ulusların kralları onların üzerinde efendilik ederler, üzerlerindeki hüküm sahiplerine iyiliksever denilir.
26 Ama sizin için böyle olmasın. Aranızda büyük olan, en küçük gibi olsun. Yöneten de hizmet eden gibi olsun.
27 Kim daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Ama ben sizin aranızda hizmet eden biri gibiyim.

28 Sizler denendiğim zamanlarda benimle birlikte dayanmış olanlarsınız.
29 Babam'ın bana verdiği gibi ben de size bir krallık veriyorum.
30 Öyle ki, krallığımda soframda yiyip içesiniz. Tahtlarda oturup İsrael'in on
iki oymağını yargılayasınız."
31 Efendi şöyle dedi: "Simon, Simon, işte, Şeytan buğday gibi kalburdan
geçireyim diye sizin hepinizi istedi.
32 Ben imanın tükenmesin diye senin için dua ettim. Sen de geri
döndüğünde kardeşlerini pekiştir." *
33 Simon Yeşua'ya, "Efendimiz, seninle birlikte zindana da, ölüme de
hazırım" dedi.
34 Yeşua, "Sana şunu söyleyeyim, Petrus, beni tanıdığını üç kez inkâr
etmeden, bugün horoz kesinlikle ötmeyecek" dedi.
35 Onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğimde, bir eksiğiniz
var mıydı?" diye sordu.
"Hiçbir şey" dediler.
36 Sonra onlara, "Ama şimdi para kesesi olan onu alsın, torbası olan da
alsın. Olmayan giysisini satıp bir kılıç alsın.
37 Çünkü size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün bende yerine gelmesi
gerekiyor: 'O, suçlularla bir sayıldı.' ✡Çünkü benim hakkında olan yerine
geliyor." dedi.
38 "Efendimiz, işte, burada iki kılıç" dediler.
O da onlara, "Yeter!" dedi.
39 Yeşua çıktı, her zaman olduğu gibi Zeytin Dağı'na gitti.
Öğrencileri de O'nu izledi.
40 Oraya varınca onlara, "Dua edin ki, ayartı içine girmeyesiniz" dedi.
41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Orada diz çöküp dua etti.
42 "Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim
değil, seninki olsun" dedi.
43 Gökten bir melek Yeşua'ya görünerek O'nu güçlendirdi.
44 Derin bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti. Teri yere düşen
iri kan damlaları gibi toprağa düşüyordu.
45 Yeşua duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldi. Onları kederden uyumuş
buldu.
46 Onlara, "Niçin uyuyorsunuz? Kalkıp dua edin ki, ayartı içine
girmeyesiniz" dedi.
47 O daha konuşurken bir kalabalık belirdi. Onikiler'den biri, Yahuda
onlara öncülük ediyordu. Yahuda öpmek için Yeşua'ya yaklaştı.
48 Ancak Yeşua ona, "Yahuda, İnsanoğlu'nu bir öpücükle mi ihanet
ediyorsun?" dedi.
49 Yeşua'nın yanındakiler olacakları görünce, "Efendimiz, kılıçla vuralım
mı?" dediler.
50 Onlardan biri başkâhinin hizmetkârına vurduğu gibi sağ kulağını kesti.
51 Ama Yeşua, "Bırakın en azından şunu yapayım" dedi ve hizmetkârın
kulağına dokunup onu iyileştirdi.
52 Yeşua kendisini yakalamaya gelen başkâhinlere, tapınak görevlileri ve
ihtiyarlara şöyle dedi: "Bir hayduta karşıymış gibi kılıç ve sopalarla çıktınız?

---

* **22:32** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir. ✡ **22:37** YEŞAYA 53:12

53 Her gün tapınakta sizinleyken, bana karşı elinizi uzatmadınız. Ama bu,
sizin saatinizdir ve karanlığın gücüdür."
54 Yeşua'yı yakalayıp götürdüler, O'nu başkâhinin evine getirdiler. Ama
Petrus uzaktan takip ediyordu.
55 Avlunun ortasında ateş yakıp birlikte oturduklarında, Petrus da onların
arasında oturdu.
56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatlice
bakıp, "Bu adam da O'nunla birlikteydi" dedi
57 Ama Petrus, "Kadın, O'nu tanımıyorum" diyerek Yeşua'yı inkâr etti.
58 Kısa bir süre sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardan birisin!" dedi.
Ama Petrus, "Değilim, be adam!" dedi.
59 Yaklaşık bir saat geçtikten sonra, bir başkası emin bir şekilde, "Gerçekten
bu adam da O'nunla birlikteydi. Çünkü o bir Galileli!" dedi.
60 Ama Petrus, "Be adam, neden söz ettiğini bilmiyorum!" dedi. Petrus
daha konuşurken hemen horoz öttü.
61 Efendi dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus Efendi'nin kendisine,
"Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediği sözü hatırladı.
62 Dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63 Yeşua'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay edip O'nu dövdüler.
64 Gözlerini bağlayıp yüzüne vurdular ve O'na, "Peygamberlik et! Sana
vuran kimdir?" diye sordular.
65 O'nu aşağılayıp, O'na karşı başka çok şeyler söylediler.
66 Gündüz olunca, başkâhinler, yazıcılar ve halkın ihtiyarları toplandılar.
Yeşua'yı Kurul'un önüne götürüp,
67 "Eğer sen Mesih isen, söyle bize" dediler.
Ama Yeşua onlara, "Eğer size söylersem inanmayacaksınız.
68 Eğer size sorsam, kesin olarak yanıtlamayacak, beni bırakmayacaksınız.
69 Bundan böyle İnsanoğlu, Tanrı'nın gücünün sağında oturacaktır" dedi.
70 Hepsi, "Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?" dediler. Onlara,
"Söylediğiniz gibi, Ben'im" dedi.
71 "Artık neden daha fazla tanığa ihtiyacımız olsun ki! Çünkü biz kendimiz
O'nun kendi ağzından duyduk!" dediler.

23

1 Onların bütün topluluğu kalkıp Yeşua'yı Pilatus'un önüne götürdüler.
2 Şöyle deyip O'nu suçlamaya başladılar, "Bu adamın ulusumuzu
saptırdığını, Sezar'a vergi ödenmesini yasakladığını, kendisinin de Mesih, bir
kral olduğunu söylediğini keşfettik."
3 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.
"Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.
4 Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa, "Bu adamı suçlamak için hiçbir neden
bulmuyorum" dedi.
5 Ama onlar ısrar edip, "Halkı kışkırtıyor. Galile'den başlayıp hatta buraya
kadar bütün Yahudiye'de öğretiyor" dediler.
6 Pilatus, Galile dendiğini duyunca, "Bu adam Galileli mi?" diye sordu.
7 Yeşua'nın Hirodes'in yetki alanındaki bölgeden olduğunu öğrenince, O'nu o
günlerde Yeruşalem'de bulunan Hirodes'e gönderdi.
8 Hirodes Yeşua'yı görünce çok sevindi. Çünkü uzun zamandır O'nu görmek
istiyordu, çünkü O'nun hakkında çok şey duymuştu. O'nun tarafından
yapılacak bir mucizeyi görmeyi umuyordu.

9 Yeşua'yı çok sözlerle sorguya çekti. Ama O hiç yanıt vermedi.
10 Başkâhinlerle yazıcılar ayağa kalkıp Yeşua'yı sert sözlerle suçladı.
11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp O'nunla alay etti.
Hirodes O'na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus'a geri gönderdi.
12 Önceden birbirlerine düşman olan Hirodes ve Pilatus o günde
birbirleriyle dost oldular.
13 Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı.
14 Onlara, "Bu adam halkı yoldan saptırıyor diye bana getirdiniz. İşte, ben
de O'nu sizin önünüzde sorguya çektim ve bu adama karşı O'nu suçladığınız
şeylerle ilgili hiçbir neden bulmadım.
15 Hirodes de bir suç bulamamış, çünkü O'nu bize geri gönderdi. O'nun
tarafından ölüm cezasını gerektirecek hiçbir şey yapılmamıştır.
16 Bu nedenle O'nu döveceğim ve salıvereceğim" dedi.
17 Pilatus'un bayramda onlara bir kişiyi salıvermesi gerekiyordu.*
18 Ama onlar hep bir ağızdan, "Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba'yı
salıver!" diye bağırdılar.
19 Barabba kentte çıkan bir isyandan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.
20 Sonra Yeşua'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.
21 Ama onlar ise, "Çarmıha ger! Onu çarmıha ger!" diye bağırdılar.
22 Üçüncü kez onlara, "Neden? Bu adam ne kötülük yaptı? Ben O'nda ölüm
cezasını gerektiren bir suç bulmadım. Bu nedenle O'nu döveceğim serbest
bırakacağım" dedi.
23 Ama onlar çarmıha gerilmesini isteyerek yüksek sesle ısrar ettiler. Halkın
ve başkâhinlerin sesleri üstün geldi.
24 Pilatus, istediklerinin yapılmasına karar verdi.
25 İsyan ve adam öldürmekten hapse atılan, onların istediği kişiyi salıverdi.
Ama Yeşua'yı onların isteğine bıraktı.
26 Yeşua'yı götürürken, Kireneli Simon adında bir adam kırdan geliyordu.
Onu Yeşua'nın çarmıhını taşıması için yakaladılar. Yeşua'nın ardından çarmıhı
ona yüklediler.
27 Halktan büyük bir kalabalık Yeşua'nın ardından gidiyordu. Yas tutan ve
O'nun için ağıt yakan kadınlar da bunların arasındaydı.
28 Yeşua onlara dönerek, "Ey Yeruşalem kızları, benim için ağlamayın,
kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29 Çünkü işte, günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere,
emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.
30 O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün' ve tepelere, 'Bizi örtün' demeye
başlayacaklar. ✡
31 Eğer bu şeyleri yaş ağaca yaparlarsa, kuruya neler yapmazlar?" dedi.
32 Yeşua'yla birlikte idam edilmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu.
33 "Kafatası" denilen yere geldiklerinde Yeşua'yı, biri sağında diğeri
solunda olmak üzere iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.
34 Yeşua, "Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" dedi.
Kura çekip O'nun giysilerini aralarında paylaştılar.
35 Halk durmuş izliyordu. Yanlarındaki yöneticiler de O'nunla alay edip,
"Başkalarını kurtardı. Eğer gerçekten Tanrı'nın Mesih'i, O'nun seçilmişi ise
kendini kurtarsın!" diyorlardı.
36 Askerler de O'nunla alay ettiler, yanına gelip sirke verdiler.

---

* **23:17** NU 17. ayeti atlar ✡ **23:30** HOŞEA 10:8

37 “Eğer Yahudiler’in Kralı isen, kendini kurtar!” dediler.
38 Başının üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta
vardı: “YAHUDİLER’İN KRALI BUDUR.”
39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Eğer Mesih isen, kendini de bizi de
kurtar!” diyerek O’na hakaret etti.
40 Ama diğer suçlu karşılık verip onu azarladı. “Sen Tanrı'dan korkmuyor
musun? Sen de aynı cezayı çekiyorsun.
41 Biz gerçekten haklı olarak, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu
adam hiçbir kötülük yapmadı” dedi.
42 Sonra Yeşua’ya, “Efendimiz, krallığına girdiğinde beni hatırla” dedi.
43 Yeşua ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle birlikte
cennette olacaksın” dedi.
44 Altıncı vakit† sıralarıydı, dokuzuncu vakte‡ kadar bütün ülkenin üzerine
karanlık çöktü.
45 Güneş karardı, tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı.
46 Yeşua yüksek sesle, “Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!”
diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.
47 Olanı gören yüzbaşı Tanrı’yı yücelterek, “Hiç kuşkusuz, bu adam doğru
biriydi” dedi.
48 Bunu görmek için toplanan kalabalığın tümü olup bitenleri görünce
göğüslerini döverek eve döndüler.
49 Yeşua’nın bütün tanıdıkları ve O’nunla birlikte Galile’den gelmiş olan
kadınlar uzakta durmuş, bu şeyleri izliyorlardı.
50 İşte, Yüksek Kurul üyesi Yosef adında iyi ve doğru bir adam vardı.
51 Yosef Kurul’un kararını ve işini kabul etmemişti. Tanrı’nın Krallığı'nı
bekleyen bir Yahudi olan Yosef Aramatya Kenti’ndendi.
52 Bu adam Pilatus’a gidip Yeşua’nın cesedini istedi.
53 Cesedi indirip keten bir beze sardı ve O’nu daha önce kimsenin
yatırılmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.
54 Hazırlık Günü’ydü ve Şabat yaklaşıyordu.
55 Galile’den Yeşua’yla birlikte gelen kadınlar peşinden gittiler ve mezarı ve
cesedinin nereye yatırıldığını gördüler.
56 Sonra geri dönüp baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat'da
buyruğa göre dinlendiler.

24

1 Onlar ve bazıları ise haftanın ilk gününde, şafak vaktinde, hazırladıkları
baharatları yanlarına alıp mezara geldiler.
2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.
3 İçeri girdiklerinde Efendi Yeşua’nın cesedini bulamadılar.
4 Onlar bunun şaşkınlığı içindeyken, işte, parlak giysilerle iki adam
yanlarında durdu.
5 Kadınlar korkup yüzlerini yere eğdiler.
Adamlar ise, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?
6 O burada değil, dirildi. Daha Galile’deyken size neler söylediğini
hatırlayın.
7 İnsanoğlu’nun günahkâr insanların eline teslim edilmesi, çarmıha
gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti” dedi.

† **23:44** Zaman güneşin doğuşundan itibaren sayıldığından altıncı saat öğle civarına denk gelirdi.
‡ **23:44** 15:00.

8 Kadınlar Yeşua'nın sözlerini hatırladılar.
9 Mezardan geri dönüp bütün bu şeyleri Onbirler'e ve diğerlerine anlattılar.
10 Bunları elçilere bildirenler, Magdalalı Mariyam, Yohanna, Yakov'un annesi Mariyam ve onlarla birlikte olan diğer kadınlardı.
11 Bu sözler elçilere saçma geldi ve onlara inanmadılar.
12 Ama Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında orada duran keten bezlerin yalnız durduğunu gördü, olan şeye şaşarak evine gitti.

13 O gün onlardan ikisi, Yeruşalem'den altmış stadia* uzaklıkta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı.
14 Olan bütün bu şeyleri birbirleriyle konuşuyorlardı.
15 Birlikte konuşup sorgularken, Yeşua'nın kendisi yaklaştı ve onlarla birlikte gitti.
16 Ancak onların gözleri O'nu tanımaktan alıkoyulmuştu.
17 Yeşua onlara, "Yolda yürürken neden söz ediyordunuz ve neden üzgünsünüz?" dedi.

18 İçlerinden Kleopas adında olan O'na, "Bu günlerde Yeruşalem'de olup da orada olan şeyleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye yanıtladı.
19 Onlara, "Hangi şeyler?" dedi.
O'na, "Nasıralı Yeşua'yla ilgili şeyler" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde hem işte hem de sözde güçlü bir peygamberdi.
20 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nun ölüme mahkûm edilmesi ve çarmıha gerilmesi için O'nu nasıl da teslim ettiler.
21 Ama biz İsrael'i kurtaracak kişinin O olacağını ummuştuk. Evet, tüm bunlarla birlikte üç gün sonra,
22 aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Sabah erkenden mezara varmışlar.
23 Cesedini bulamayınca, O'nun yaşadığını bildiren meleklerle ilgili bir de görüm gördüklerini söylemek için geldiler.
24 Bazılarımız mezara gitti ve tıpkı kadınların söylediği gibi mezarı buldular. Ama O'nu görmemişler."
25 Yeşua onlara, "Sizi akılsızlar, peygamberlerin bütün söylediklerine yürekleri geç inananlar!
26 Mesih'in bu şeyleri çekmesi ve kendi yüceliğine girmesi gerekmiyor muydu?" dedi.
27 Moşe ve bütün peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı.
28 Gidecekleri köye yaklaştıklarında Yeşua daha ileri gidecekmiş gibi davrandı.
29 Ama onlar, "Bizimle kal, çünkü neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar.
Yeşua onlarla kalmak için içeri girdi.
30 Onlarla birlikte sofrada otururken, Yeşua ekmeği alıp şükretti. Ekmeği kırıp onlara verdi.
31 Onların gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar. O zaman Yeşua gözlerinin önünden kayboldu.
32 Birbirlerine, "Yol boyunca bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açarken yüreklerimiz yanmıyor muydu?" dediler.

* **24:13** 60 stadia = yaklaşık 11 kilometre veya yaklaşık 7 mil.

33 Tam o saatte kalkıp Yeruşalem'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte
olanları toplanmış buldular.
34 Bunlar, "Efendi gerçekten dirildi ve Simon'a göründü!" diyorlardı.
35 Onlar da yolda olanları, ekmeği kırdığı zaman Yeşua'yı nasıl
tanıdıklarını anlattılar.
36 Onlar bu şeyleri konuşurken, Yeşua'nın kendisi aralarında durup onlara,
"Size esenlik olsun" dedi.
37 Ama onlar dehşete kapıldılar, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuyla
doldular.
38 Onlara, "Neden sıkıntı duyuyorsunuz? Yüreğinizde neden kuşkular
yükseliyor?
39 Ellerime ve ayaklarıma bakın, gerçekten benim. Bana dokunun ve
görün. Çünkü hayaletin eti ve kemiği yoktur, gördüğünüz gibi benim var"
dedi.
40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
41 Öğrenciler sevinçten inanmayıp hâlâ şaşkınlık içindeyken onlara, "Burada
yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sordu.
42 O'na bir parça kızarmış balık ve biraz bal peteği verdiler.
43 Onları alıp önlerinde yedi.
44 Yeşua onlara, "Daha sizinle birlikteyken, Moşe'nin Yasası'nda,
peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olan
her şeyin yerine gelmesi gerektiğini söylemiş olduğum sözler bunlardır" dedi.
45 Sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilsinler diye zihinlerini açtı.
46 Onlara şöyle dedi: "Şöyle yazılmıştır: Mesih'in acı çekmesi ve üçüncü gün
ölümden dirilmesi gerekir.
47 Böylece tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalem'den başlayarak bütün
uluslara O'nun adında duyurulacaktır.
48 Siz bu şeylerin tanıklarısınız.
49 İşte, ben de Babam'ın vaadini size göndereceğim. Ama yücelerden güçle
giyinene dek Yeruşalem Kenti'nde bekleyin."
50 Yeşua onları Beytanya'ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı.
51 Onları kutsarken onlardan çekildi, göğe alındı.
52 O'na tapındılar ve büyük bir sevinçle Yeruşalem'e döndüler.
53 Sürekli tapınakta Tanrı'yı övüyor, yüceltiyorlardı. Amin.

YUHANNA

1 Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.
2 O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi.
3 Her şey O'nun aracılığıyla oldu. Olmuş olanların hiçbiri O'nsuz olmadı.
4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.
5 Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu yenemedi.
6 Tanrı tarafından gönderilen Yuhanna adlı bir adam geldi.
7 O tanıklık amacıyla, ışık hakkında tanıklık edip herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.
8 Kendisi ışık değildi, ama ışık hakkında tanıklık etsin diye gönderildi.
9 Herkesi aydınlatan gerçek ışık dünyaya geldi.
10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya O'nu tanımadı.
11 Kendininkilere geldi, ama kendininkiler O'nu kabul etmedi.
12 Ancak kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.
13 Onlar ne kandan, ne bedenin isteğinden ne de insan isteğinden değil, ama Tanrı'dan doğdular.
14 Söz beden olup aramızda yaşadı. Biz O'nun yüceliğini, Baba'nın, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğlu'un yüceliğini gördük.
15 Yuhanna O'nun hakkında tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: " 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur."
16 O'nun doluluğundan hepimiz lütuf üzerine lütuf aldık.
17 Çünkü Yasa Moşe aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek Yeşua Mesih aracılığıyla gerçekleşti.
18 Tanrı'yı hiç kimse hiçbir zaman görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul O'nu ilan etti.
19 Yahudiler Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak için Yeruşalem'den kâhinlerle Levililer'i gönderdiklerinde Yuhanna'nın tanıklığı şöyleydi.
20 İnkâr etmeden açıkça, "Ben Mesih değilim" dedi.
21 "Öyleyse kimsin? Eliya mısın?" diye sordular
o da, "Değilim" dedi.
"Sen o peygamber misin?"
"Hayır" diye karşılık verdi.
22 Bunun üzerine ona, "Sen kimsin? Bizi gönderenlere geri götürebileceğimiz bir yanıt ver. Kendin hakkında ne diyorsun?" dediler.
23 Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Efendi'nin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.
24 Gönderilenler Ferisiler'dendi.
25 Ona, "Eğer Mesih, Eliya ya da o peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?" diye sordular.
26 Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.
27 Benden sonra gelen, benden üstündür. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye layık değilim."

28 Bu şeyler, Yuhanna'nın vaftiz ettiği Yarden'in ötesindeki Beytanya'da oldu.
29 Yuhanna ertesi gün Yeşua'nın kendisine doğru geldiğini gördü ve şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!
30 Kendisi için, 'Benden sonra benden üstün biri geliyor, çünkü O benden önce vardı' diye bildirdiğim kişi budur.
31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrael'in O'nu tanıması için suyla vaftiz ederek geldim."
32 Yuhanna tanıklık edip dedi: "Ruh'un gökten güvercin gibi indiğini ve O'nun üzerinde durduğunu gördüm.
33 Ben O'nu tanımıyordum, ama suyla vaftiz etmem için beni gönderen bana, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'ta vaftiz eden O'dur' dedi.
34 Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ediyorum."
35 Yine ertesi gün Yuhanna iki öğrencisiyle birlikte ayakta duruyordu.
36 Yeşua yürürken Yuhanna O'na bakıp, "İşte, Tanrı Kuzusu!" dedi.
37 Onun söylediğini duyan iki öğrenci Yeşua'nın ardından gittiler.
38 Yeşua dönüp onların ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" dedi.
O'na, "Rabbuni, nerede kalıyorsun?" dediler. 'Rabbuni' öğretmenim diye tercüme edilir.
39 Onlara, "Gelin ve görün" dedi.
Gelip O'nun nerede kaldığını gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Yaklaşık onuncu vakitti.*
40 Yuhanna'yı duyup Yeşua'nın ardından giden iki kişiden biri Simon Petrus'un kardeşi Andreas'tı.
41 Andreas ilkin kendi kardeşi Simon'u buldu ve ona, "Mesih'i bulduk!" dedi. Mesih,† meshedilmiş diye tercüme edilir.
42 Onu Yeşua'ya götürdü. Yeşua ona baktı, "Sen Yuhanna oğlu Simon'sun. Adın Kefas olacak" dedi. Kefas kaya diye tercüme edilir.‡
43 Yeşua, ertesi gün Galile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi.
44 Filipus, Andreas ve Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.
45 Filipus, Natanel'i buldu ve ona, "Moşe'nin Yasa'da bildirdiği ve peygamberlerin de hakkında yazdığı kişiyi, Yosef oğlu Nasıralı Yeşua'yı bulduk" dedi.
46 Natanel ona, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" dedi.
Filipus ona, "Gel de gör" dedi.
47 Yeşua, Natanel'in kendisine doğru geldiğini gördü ve onun hakkında, "İşte, kendisinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!" dedi.
48 Natanel O'na, "Beni nereden tanıyorsun?" dedi.
Yeşua ona, "Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındayken seni gördüm" dedi.
49 Natanael O'na, "Rabbuni, sen Tanrı'nın Oğlu'sun! Sen İsrael'in Kralı'sın!" dedi.
50 Yeşua ona, "Sana, 'Seni incir ağacının altında gördüm' dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!" dedi.

* **1:39** 16:00. † **1:41** "Mesih" (İbranice) ve "Mesih" (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.. ‡ **1:42** "Kefas" (Aramice) ve "Petrus" (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de "Kaya" anlamına gelir.

51 Ona, “Size doğrusunu söyleyeyim, bundan sonra göğün açıldığını ve
Tanrı’nın meleklerinin İnsanoğlu’nun üzerine yükselip indiklerini
göreceksiniz” dedi.

2

1 Üçüncü gün, Galile’nin Kana Kenti'nde bir düğün vardı. Yeşua’nın annesi
de oradaydı.
2 Yeşua da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti.
3 Şarap tükenince Yeşua’nın annesi O’na, “Şarapları yok” dedi.
4 Yeşua ona, “Kadın, bunun seninle benimle ne ilgisi var? Benim saatim
henüz gelmedi” dedi.
5 Annesi hizmetkârlara, “Size ne derse onu yapın” dedi.
6 Orada Yahudiler’in geleneksel temizliği için koyulmuş, her biri seksen
ile yüz yirmi litre su alan altı taş küp vardı.
7 Yeşua onlara, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Böylece küpleri ağzına kadar
doldurdular.
8 Onlara, “Şimdi biraz çıkarıp şölen başkanına götürün” dedi. Onlar da
götürdüler.
9 Şölen başkanı, şarap olmuş suyu tattığı zaman, bunun nereden geldiğini
bilmiyordu ama suyu çıkarmış olan hizmetkârlar biliyordu.
Şölen başkanı güveyi çağırdı.
10 Ona, “Herkes önce iyi şarabı sunar, konuklar bol bol içtikten sonra da
kötü olanı. Ama sen iyi şarabı şu ana dek sakladın!” dedi.
11 Yeşua, bu ilk belirtisini Galile’nin Kana Kenti'nde yaptı ve yüceliğini
gösterdi. Öğrencileri de O’na iman ettiler.
12 Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kafernahum’a
gidip orada birkaç gün kaldılar.
13 Yahudiler’in Pesah'ı yakındı ve Yeşua Yeruşalem’e çıktı.
14 Yeşua sığır, koyun, güvercin satanları ve para bozanları tapınakta
otururken buldu.
15 İpten bir kamçı yaparak koyunları da sığırları da, hepsini tapınaktan
kovdu. Para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.
16 Güvercinleri satanlara, “Bunları buradan çıkarın! Babam’ın evini pazar
yeri yapmayın!” dedi.
17 Öğrencileri, “Senin evinin gayreti beni yiyip bitirecek”✡ diye yazılmış
olduğunu hatırladılar.
18 Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Bunları yaptığına göre bize nasıl bir
belirti göstereceksin?” diye sordular.
19 Yeşua onlara, “Bu tapınağı yıkın, üç gün içinde onu ayağa kaldıracağım”
diye yanıtladı.
20 Bunun üzerine Yahudiler, “Bu tapınağı bina etmek kırk altı yıl sürdü! Sen
onu üç günde mi ayağa kaldıracaksın?”
21 Oysa Yeşua beden tapınağı için söylemişti.
22 Bu nedenle Yeşua ölümden diriltildiğinde, öğrencileri O’nun bunu
söylemiş olduğunu hatırladılar. Kutsal Yazı’ya ve Yeşua’nın söylemiş olduğu
söze iman ettiler.
23 Pesah'da, bayram sırasında, Yeruşalem’deyken, Yeşua’nın yaptığı
belirtileri gören birçok kişi O’nun adına iman etti.
24 Ama Yeşua bütün insanları bildiği için kendisi onlara güvenmiyordu.

✡ **2:17** MEZMURLAR 69:9

25 İnsana ilişkin kimsenin O'na tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu. Çünkü
insanda ne olduğunu O kendisi biliyordu.

3

1 Yahudiler'in Ferisiler'den olan Nikodim adında bir önderi vardı.
2 Geceleyin Yeşua'ya gelip, "Rabbuni, senin Tanrı'dan gelen bir öğretmen
olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse
senin yaptığın bu belirtileri yapamaz" dedi.
3 Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden *doğmadıkça,
Tanrı'nın Krallığı'nı göremez" dedi.
4 Nikodim O'na, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine
ikinci kez girip doğabilir mi?" dedi.
5 Yeşua şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve
Ruh'tan doğmadıkça, Tanrı'nın Krallığı'na giremez.
6 Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan ruhtur.
7 Sana, 'Yeniden doğmalısın' dediğime şaşma.
8 Rüzgâr † dilediği yerde eser, sesini duyarsın, ama nereden gelip nereye
gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes de böyledir."
9 Nikodim Yeşua'ya, "Bu şeyler nasıl olabilir?" diye karşılık verdi.
10 Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrael'in öğretmeniyken bu şeyleri
anlamıyor musun?
11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze
tanıklık ediyoruz ve siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.
12 Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri
söylediğimde nasıl inanacaksınız?
13 Gökten inmiş olan, İnsanoğlu'ndan başka kimse göğe çıkmamıştır; O ki,
göktedir.
14 Moşe çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu da öyle yukarı
kaldırılmalıdır.
15 Öyle ki, O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, ancak sonsuz yaşama
sahip olsun.
16 Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik ‡Oğlu'nu verdi. Öyle ki,
O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, ancak sonsuz yaşama sahip olsun.
17 Çünkü Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi. Dünya
O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.
18 O'na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü
Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.
19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışıktan çok karanlığı
sevdiler. Çünkü işleri kötüydü.
20 Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa
çıkmasın diye ışığa gelmez.
21 Ama gerçeği yerine getiren kişi, işlerinin Tanrı'da yapıldığı ortaya çıksın
diye ışığa gelir."
22 Bundan sonra Yeşua, öğrencileriyle birlikte Yahudiye diyarına geldi.
Orada onlarla kaldı ve vaftiz etti.

---

* **3:3** Burada ve Grekçe 3:7'de "yeniden" olarak tercüme edilen sözcük (ἄνωθεν) aynı zamanda "yeniden" ve "yukarıdan" anlamına gelir. † **3:8** Aynı Grekçe kelime (πνεῦμα) rüzgâr, nefes ve ruh anlamına gelir. ‡ **3:16** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir.

23 Yuhanna da Salim yakınlarındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü
orada çok su vardı. Birçokları gelip vaftiz oldular.
24 Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.
25 Yuhanna'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında temizlenme
konusunda bir tartışma çıktı.
26 Onlar Yuhanna'ya gelip ona şöyle dediler: "Rabbuni, Yarden'in ötesinde
birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin kişi, işte, O vaftiz ediyor ve
herkes O'na gidiyor."
27 Yuhanna şöyle yanıt verdi: "İnsan kendisine gökten verilmedikçe hiçbir
şey alamaz.
28 'Ben Mesih değilim, O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz
kendiniz tanıksınız.
29 Gelin kiminse güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen
dostu, güveyin sesinden çok sevinir. Böylece benim sevincim tamam oldu.
30 O yükselmeli, bense küçülmeliyim.
31 Yukarıdan gelen herkesten üstündür. Yeryüzünden gelen, yeryüzüne
aittir ve yeryüzünden söz eder. Gökten gelen herkesten üstündür.
32 Gördüğüne, duyduğuna tanıklık eder; ama hiç kimse O'nun tanıklığını
kabul etmez.
33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü
basmıştır.
34 Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı,
Ruh'u ölçüsüz verir.
35 Baba Oğul'u sever ve her şeyi O'nun eline vermiştir.
36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözüne itaat
etmeyen§ yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı ise onun üzerinde kalır."

4

1 Efendi, Ferisiler'in, Yeşua'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci topladığını
ve vaftiz ettiğini duyduğunu öğrendi.
2 Oysa Yeşua'nın kendisi değil, ama öğrencileri vaftiz ediyorlardı.
3 Yeşua Yahudiye'den ayrılıp Galile'ye gitti.
4 Samariya'dan geçmesi gerekiyordu.
5 Böylece Samariya'nın Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakov'un kendi
oğlu Yosef'e vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.
6 Yakov'un kuyusu oradaydı. Yolculuktan yorulmuş olan Yeşua kuyunun
yanına oturdu. Altıncı vakit* sularıydı.
7 Samariyalı bir kadın su çekmeye geldi. Yeşua ona, "Bana su ver içeyim"
dedi.
8 Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişti.
9 Samariyalı kadın O'na, "Sen bir Yahudi'sin. Nasıl olur da benden,
Samariyalı bir kadından su istersin?" dedi. Yahudiler'in Samariyalılar'la
ilişkileri yoktur.
10 Yeşua ona, "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim'
diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan isterdin, O da sana yaşam
suyunu verirdi" dedi.

§ **3:36** Aynı kelime bu bağlamda "söz dinlememek" veya "inanmamak" olarak da çevrilebilir. * **4:6** öğlen

11 Kadın O'na, "Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin" dedi.
"Peki bu yaşam suyunu nereden bulacaksın?
12 Sen, bu kuyuyu bize veren, kendisi, çocukları ve sığırları ondan içmiş
olan atamız Yakov'tan daha mı büyüksün?"
13 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Bu sudan her içen yine susar.
14 Ama benim vereceğim sudan içen bir daha asla susamaz. Benim
vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir kaynak olacak."
15 Kadın O'na, "Efendim, bu suyu bana ver ki, bir daha susamayayım, ne
de buraya kadar su çekmeye geleyim" dedi.
16 Yeşua ona, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.
17 Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı.
Yeşua ona, "Kocam yok demekle iyi söyledin.
18 Çünkü beş kocaya vardın ve şimdi sende olan kocan değildir. Bununla
gerçeği söyledin" dedi.
19 Kadın O'na, "Efendim, anlıyorum ki, sen bir peygambersin.
20 Atalarımız bu dağda tapındılar ve siz Yahudiler, tapınılması gereken
yerin Yeruşalem'de olduğunu söylüyorsunuz."
21 Yeşua ona şöyle dedi: "Kadın, inan bana, öyle bir vakit geliyor ki,
Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalem'de tapınacaksınız!
22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz. Biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş
Yahudiler'dendir.
23 Ama doğru tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat
geliyor ve şimdidir. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor.
24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmaları gerektir."
25 Kadın O'na, "Mesih[†] denen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum"
dedi. "Geldiği zaman bize her şeyi bildirecek."
26 Yeşua ona, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.
27 Bunun üzerine öğrencileri geldi. Bir kadınla konuşmakta olmasına şaştılar.
Yine de hiçbiri "Ne arıyordun?" ya da "Neden o kadınla konuşuyordun?" diye
sormadı.
28 Böylece kadın su testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi:
29 "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba bu Mesih
olabilir mi?"
30 Onlar da kentten çıkıp Yeşua'ya geliyordu.
31 Bu arada öğrenciler, "Rabbuni, ye" diye ısrar ettiler.
32 Ama O onlara, "Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi.
33 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, "Acaba biri O'na yiyecek mi
getirdi?" dediler.
34 Yeşua onlara, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek
ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.
35 " 'Hasata daha dört ay var' demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum,
gözlerinizi kaldırın da hasat için çoktan ağarmış olan tarlalara bakın.
36 Biçen ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, eken de,
biçen de birlikte sevinsinler.
37 Çünkü, 'Biri eker, diğeri biçer' sözü bunda doğrudur.
38 Ben sizi, emek vermediğiniz şeyi biçmeye gönderdim. Başkaları emek
verdiler, siz de onların emeğine girdiniz."

[†] **4:25** "Mesih" (İbranice) ve "Mesih" (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

39 O kentten birçok Samariyalı, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye
tanıklık eden kadının sözünden dolayı O’na iman etti.
40 Samariyalılar yanına gelip yanlarında kalması için O’na yalvardılar. O da
orada iki gün kaldı.
41 Daha birçokları O’nun sözünden dolayı iman ettiler.
42 Kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin konuşman değil”
dediler. “Çünkü kendimiz duyduk ve gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan
Mesih'in bu olduğunu biliyoruz.”
43 İki gün sonra Yeşua oradan çıkıp Galile’ye gitti.
44 Çünkü Yeşua’nın kendisi, bir peygamberin kendi ülkesinde saygınlığı
olmadığına tanıklık etmişti.
45 Böylece Galile’ye geldiğinde, bayramda Yeruşalem’de yaptığı her şeyi
gören Galileliler O’nu kabul ettiler. Çünkü onlar da bayrama gitmişlerdi.
46 Yeşua, suyu şarap yaptığı Galile’nin Kana Kenti'ne yeniden geldi. Oğlu
Kafernahum’da hasta olan soylu bir adam vardı.
47 Adam Yeşua’nın Yahudiye’den Galile’ye geldiğini duyunca yanına gitti.
Ölüm döşeğinde yatan oğlunu inip iyileştirmesi için O’na yalvardı.
48 Yeşua ona, “Belirtiler ve harikalar görmedikçe, asla iman
etmeyeceksiniz” dedi.
49 Soylu adam O’na, “Efendim, çocuğum ölmeden in” dedi.
50 Yeşua ona, “Yoluna git, oğlun yaşıyor” dedi. Adam, Yeşua’nın kendisine
söylediği söze inandı ve yoluna gitti.
51 O daha yoldan inerken, hizmetkârları onu karşıladılar ve “Çocuğun
yaşıyor!” dediler.
52 Oğlunun iyileşmeye başladığı saati onlara sordu. “Dün yedinci vakitte‡
ateş onu bıraktı” dediler.
53 O zaman baba bunun, Yeşua’nın kendisine, “Oğlun yaşıyor” dediği saat
olduğunu anladı. Kendisi ve tüm ev halkı iman etti.
54 Bu, Yeşua’nın Yahudiye’den Galile’ye gelişinde yaptığı ikinci belirtiydi.

5

1 Bu şeylerden sonra Yahudiler’in bir bayramı vardı ve Yeşua Yeruşalem’e
çıktı.
2 Yeruşalem’de Koyun Kapısı’nın yanında, İbranice'de Beytesta denilen, beş
verandası olan bir havuz vardı.
3 Bunların içinde, suyun çalkalanmasını bekleyen hasta, kör, topal ya da
felçli çok sayıda insan yatardı.
4 Çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı.
Suyun çalkalanmasından sonra havuza ilk giren hastalığı ne olursa olsun
iyileşirdi.*
5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.
6 Yeşua onu orada yatmakta görünce, uzun zamandır hasta olduğunu da
bilerek ona, “İyileşmek ister misin?” diye sordu.
7 Hasta adam O'na, “Efendim, su çalkalandığında beni havuza indirecek
kimsem yok, ben gelmekte iken başka biri benden önce iniyor” dedi.
8 Yeşua ona, “Kalk, yatağını topla ve yürü” dedi.
9 Adam hemen iyileşti ve yatağını kaldırıp yürüdü.

‡ **4:52** 13:00 * **5:4** NU, 3. ayetteki “bekleme” kelimesini 4. ayetin sonuna kadar atlar.

O gün Şabat'dı.
10 Yahudiler iyileşen adama, “Bugün Şabat” dediler. “Yatağını toplaman
Yasa’ya uygun değil.”
11 Adam onlara şu karşılığı verdi: “Beni iyileştiren, bana, ‘Yatağını topla ve
yürü’ dedi.”
12 Sonra ona, “Sana, ‘Yatağını topla ve yürü’ diyen adam kim?” diye
sordular.
13 Ama iyileşen adam O’nun kim olduğunu bilmiyordu. Bulunduğu yer
kalabalıktı, Yeşua da çekilmişti.
14 Sonra Yeşua adamı tapınakta buldu. Ona, “İşte, iyileştin. Daha fazla
günah işleme de, sana daha kötü bir şey olmasın” dedi.
15 Adam gidip kendisini iyileştirenin Yeşua olduğunu Yahudi yetkililere
bildirdi.
16 Bu nedenle Yahudi yetkililer Yeşua’ya zulmettiler ve O’nu öldürmenin
bir yolunu aradılar. Çünkü Şabat'da bu şeyleri yapıyordu.
17 Ama Yeşua onlara, “Babam hâlâ çalışıyor, bu yüzden ben de çalışıyorum”
dedi.
18 Bu nedenle Yahudi yetkililer O’nu daha da çok öldürmek istediler. Çünkü
yalnızca Şabat’ı bozmakla kalmamış, Tanrı’nın kendi Babası olduğunu da
söyleyerek kendisini Tanrı’yla bir tutmuştu.
19 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul,
kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Ancak Baba’nın yaptıklarını görüp onları
yapar. Baba ne şeyler yaparsa Oğul da bunların aynısını yapar.
20 Çünkü Baba, Oğul’u sever ve kendisinin yaptığı her şeyi O’na gösterir.
Şaşasınız diye O’na bunlardan daha büyük işler gösterecektir.
21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediklerine
yaşam verir.
22 Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, ama bütün yargıyı Oğul’a vermiştir.
23 Öyle ki, herkes Baba’ya saygı duyduğu gibi, Oğul’a da saygı duysun.
Oğul’a saygı duymayan, O’nu gönderen Baba’ya da saygı duymaz.”
24 “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin
sonsuz yaşamı vardır ve yargı içine girmez, ama ölümden yaşama geçmiştir.
25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu’nun sesini duyacakları ve
duyanların yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.
26 Baba’nın kendisinde yaşam olduğu gibi, böylece kendisinde yaşam
olmasını Oğul'a da verdi.
27 O, İnsanoğlu olduğu için O’na yargılama yetkisi de verdi.
28 Buna şaşmayın, çünkü mezarlarda olanların hepsinin O’nun sesini
duyacakları saat geliyor.
29 İyilik yapanlar yaşamak için dirilişe, kötülük yapanlar yargıya
çıkacaklardır.
30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Duyduğum gibi yargılarım ve
yargım doğrudur. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam’ın
isteğini ararım.
31 “Kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.
32 Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. O’nun benim
hakkımdaki tanıklığının doğru olduğunu bilirim.
33 Yuhanna’ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.
34 Ama benim almış olduğum tanıklık insandan değil. Ancak bunları siz
kurtulasınız diye söylüyorum.

35 O, yanan ve parlayan bir kandildi ve sizler bir süre onun ışığında
sevinmek istediniz.
36 Ama benim tanıklığım Yuhanna'nınkinden daha üstündür. Çünkü
Baba'nın tamamlamam için bana verdiği işler, yaptığım şu işler, beni
Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor.
37 Beni gönderen Baba'nın kendisi benim için tanıklık etti. Hiçbir zaman ne
O'nun sesini duydunuz ne de biçimini gördünüz.
38 O'nun sözü içinizde yaşamıyor. Çünkü gönderdiği kişiye iman
etmiyorsunuz."
39 "Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü sonsuz yaşamınızın onlarda
olduğunu sanıyorsunuz. Benim hakkımda tanıklık eden de onlardır.
40 Yine de yaşam bulmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
41 İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.
42 Ama sizi tanıyorum ve kendinizde Tanrı sevgisi yoktur.
43 Babam'ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri
kendi adıyla gelse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden övgüler kabul eden ve tek olan Tanrı'nın övgüsünü
aramayan sizler bana nasıl iman edebilirsiniz?"
45 "Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut
bağladığınız Moşe'dir.
46 Moşe'ye iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim
hakkımda yazmıştır.
47 Ama onun yazdıklarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman
edeceksiniz?"

6

1 Bu şeylerden sonra Yeşua, Taberiye Denizi olarak da adlandırılan Galile
Denizi'nin karşı yakasına gitti.
2 Büyük bir kalabalık O'nu izliyordu. Çünkü O'nun hastalar üzerinde
yapmış olduğu belirtileri görmüşlerdi.
3 Yeşua dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Yahudiler'in Pesah Bayramı yakındı.
5 Bu nedenle Yeşua gözlerini kaldırıp büyük bir topluluğun kendisine doğru
geldiğini görünce Filipus'a, "Bunlar yesin diye nereden ekmek satın alalım?"
dedi.
6 Bunu onu sınamak için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.
7 Filipus O'na, "Her biri biraz alsın diye iki yüz dinarlık* ekmek bile
onlara yetmez" diye yanıt verdi.
8 Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas O'na şöyle dedi:
9 "Burada beş arpa ekmeği ve iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar
çok insana bunlar nedir?"
10 Yeşua, "İnsanları yere oturtun" dedi. O yerde bol çayır vardı. Böylece
insanlar yere oturdu, yaklaşık beş bin erkek vardı.
11 Yeşua ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı ve öğrenciler
de halka dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi.
12 Onlar doyduktan sonra Yeşua öğrencilerine, "Artakalan parçaları
toplayın, hiçbir şey kaybolmasın" dedi.

---

* **6:7** Bir dinar, bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretine denk gelen bir gümüş sikkeydi, dolayısıyla 200 dinar, bir işçinin 6 ila 7 aylık ücretine denk gelirdi.

13 Böylece onları topladılar. Beş arpa ekmeği yiyenlerden artakalan
parçalarla on iki sepet doldurdular.
14 Bu nedenle halk, Yeşua'nın yapmış olduğu belirtiyi görünce, "Gerçekten
dünyaya gelecek olan peygamber budur" dediler.
15 Bu nedenle Yeşua, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla
götüreceklerini bildiği için yalnız başına yine dağa çekildi.
16 Akşam olunca öğrencileri denize indiler.
17 Bir tekneye girip denizin karşı yakasındaki Kafernahum'a gidiyorlardı.
Artık hava kararmış, Yeşua henüz yanlarına gelmemişti.
18 Büyük bir rüzgârdan deniz kabardı.
19 Böylece öğrenciler yirmi beş ya da otuz stadia† kadar kürek çektikten
sonra, Yeşua'nın denizin üstünde yürüyerek✡ tekneye yaklaştığını gördüler.
Korkuya kapıldılar.
20 Ama onlara, "Benim, ‡ korkmayın" dedi.
21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. Tekne hemen gitmekte
oldukları karaya ulaştı.
22 Ertesi gün denizin öbür kıyısında duran kalabalık, orada öğrencilerinin
bindiği tekneden başka tekne olmadığını ve Yeşua'nın öğrencileriyle birlikte
tekneye girmediğini gördü. Öğrenciler ise yalnız gitmişlerdi.
23 Ancak Efendi'nin şükretmesinden sonra halkın yemek yediği yerin
yakınına Taberiye'den tekneler geldi.
24 Kalabalık, Yeşua'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce,
teknelere binip Yeşua'yı aramak için Kafernahum'a geldiler.
25 O'nu denizin karşı yakasında bulduklarında, "Rabbuni, buraya ne
zaman geldin?" diye sordular.
26 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, beni
belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için
arıyorsunuz.
27 Çürüyen yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşam
boyunca kalan yiyecek için çalışın. Çünkü Baba Tanrı O'na mührünü
basmıştır."
28 Bu nedenle O'na, "Tanrı'nın işlerini işlemek için ne yapmalıyız?" dediler.
29 Yeşua onlara, "Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir"
diye yanıtladı.
30 Bunun üzerine O'na, "Öyleyse görüp sana iman edelim diye nasıl bir
belirti yapacaksın? Ne iş yapacaksın?" dediler.
31 "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara
gökten§ ekmek verdi.' "✡
32 Yeşua bunun üzerine onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, size
gökten ekmeği Moşe vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verdi.
33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir."
34 Bunun üzerine O'na, "Efendimiz, bu ekmeği bize her zaman ver" dediler.
35 Yeşua onlara, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen acıkmaz ve bana iman
eden asla susamaz" dedi.
36 "Beni gördüğünüzü söyledim ama yine de iman etmiyorsunuz.

---

† **6:19** 25 ila 30 stadia yaklaşık 5 ila 6 kilometre veya yaklaşık 3 ila 4 mildir ✡ **6:19** İYOV 9:8 ‡ **6:20** veya BEN'İM § **6:31** Grekçe ve İbranicede "gök", "gökler", "gökyüzü" ve "hava" için aynı kelime kullanılır. ✡ **6:31** ÇIKIŞ 16:4; NEHEMYA 9:15; MEZMURLAR 78:24-25

37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni, hiçbir
zaman dışarı atmam.
38 Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yapmak için
gökten indim.
39 Beni gönderen Babam'ın isteği şudur ki, bana verdiklerinden hiçbirini
kaybetmeyeyim, son günde hepsini dirilteyim.
40 Beni gönderenin isteği şudur, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin
sonsuz yaşamı olsun. Ben de onu son günde dirilteceğim."
41 Bunun üzerine Yahudiler, "Gökten inen ekmek Ben'im" dediği için
Yeşua'ya karşı söylenip dediler.
42 "Babasını ve annesini tanıdığımız, Yosef'in oğlu Yeşua değil mi bu? O
zaman nasıl oluyor da 'Gökten indim' diyor?"
43 Bu nedenle Yeşua onlara, "Aranızda söylenmeyin.
44 Beni gönderen Babam bir kimseyi bana çekmedikçe kimse bana gelemez.
Ben de o kişiyi son günde dirilteceğim.
45 Peygamberlerde, 'Hepsi Tanrı tarafından eğitilecek'✡ diye yazılıdır. Bu
nedenle, Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir.
46 Baba'yı kimse görmüş demek değildir, Baba'yı yalnızca Tanrı'dan olan
görmüştür.
47 Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
48 Yaşam ekmeği Ben'im.
49 Atalarınız çölde man yediler ve öldüler.
50 İşte, ondan yiyenler ölmesin diye gökten inmiş olan yaşam ekmeği budur.
51 Gökten inmiş olan diri ekmek benim. Kim bu ekmekten yerse, sonsuza
dek yaşayacak. Evet, dünyanın yaşamı için vereceğim ekmek benim
bedenimdir" dedi.
52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl
verebilir?" diyerek birbirleriyle çekiştiler.
53 Yeşua bunun için onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim,
İnsanoğlu'nun bedenini yiyip O'nun kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz.
54 Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır, ben de onu son
günde dirilteceğim.
55 Çünkü benim bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.
56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.
57 Diri olan Baba'nın beni gönderdiği, benim de O'nun sayesinde yaşadığım
gibi, beni yiyen de benim sayemde yaşayacaktır.
58 Gökten inen ekmek budur. Atalarınızın yiyip öldüğü man gibi değildir.
Bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar."
59 Yeşua bunları Kafernahum'da havrada öğretirken söyledi.
60 Bunun üzerine öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, "Bu söz ağırdır!
Onu kim duyabilir?" dediler.
61 Yeşua içinden öğrencilerinin buna söylendiklerini bilerek, onlara şöyle dedi,
"Bu sizin tökezlemenize mi neden oluyor?" dedi.
62 "Ya eğer İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseydiniz?
63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden hiçbir fayda sağlamaz. Size söylediğim sözler
ruhtur ve yaşamdır.
64 Ama içinizde iman etmeyenler de var." Çünkü Yeşua, iman etmeyenlerin
ve kendisine ihanet edecek olanın kim olduğunu başından beri biliyordu.

✡ **6:45** YEŞAYA 54:13

65 "Bu nedenle size demiştim, Baba'dan kendisine verilmedikçe hiç kimse
bana gelemez" dedi.
66 Bunun üzerine öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık O'nunla yürümez
oldu.
67 Yeşua bu nedenle Onikiler'e, "Siz de mi gitmek istiyorsunuz?" dedi.
68 Simon Petrus O'na, "Efendimiz, kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri
sendedir.
69 Senin diri Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz"
diye karşılık verdi.
70 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Siz Onikiler'i ben seçmedim mi? Yine de
biriniz iblis değil mi?"
71 Simon İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü kendisine
ihanet edecek olan Onikiler'den birisi oydu.

7

1 Bu şeylerden sonra Yeşua Galile'de dolaşıyordu. Çünkü Yahudiler O'nu
öldürmeye çalıştıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.
2 O sırada Yahudiler'in Çardak Bayramı yakındı.
3 Bu nedenle kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl ve Yahudiye'ye git,
öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler" dediler.
4 "Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen biri gizlice yapmaz. Eğer bu
şeyleri yapıyorsan kendini dünyaya göster."
5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyordu.
6 Bu nedenle Yeşua onlara, "Benim zamanım daha gelmedi, ama sizin için
zaman hep uygundur" dedi.
7 "Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü ben
dünya hakkında, işlerinin kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8 Siz bayrama çıkın. Ben henüz çıkmayacağım. Çünkü zamanım henüz
dolmadı."
9 Yeşua bunları onlara söyledikten sonra Galile'de kaldı.
10 Ama kardeşleri bayrama çıkınca, O da çıktı. Ama açıkça değil, gizlice idi.
11 Bu nedenle Yahudiler bayramda O'nu arayıp, "Nerede O?" diyorlardı.
12 Kalabalıklar arasında O'nun hakkında çok söylenti vardı. Bazıları, "O iyi
bir adamdır" diyordu. Bazıları ise, "Öyle değil, ama halkı saptırıyor"
diyorlardı.
13 Yine de Yahudiler'den korktukları için kimse O'nun hakkında açıkça
konuşmuyordu.
14 Artık Bayramın ortası olunca, Yeşua tapınağa çıkıp öğretiyordu.
15 Bunun üzerine Yahudiler, "Hiç eğitim görmemiş bu adam, yazıları nasıl
biliyor?" diyerek şaştılar.
16 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Benim öğretim benim değil, beni
gönderenindir.
17 Kim Tanrı'nın isteğini yerine getirmek isterse, öğretimin Tanrı'dan mı
olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir.
18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar, ama kendisini göndereni
yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur.
19 Moşe size Yasa'yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa'yı tutmuyorsunuz.
Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz?"
20 Kalabalık, "Sende iblis var! Kim seni öldürmeye çalışıyor?" diye karşılık
verdi.

21 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Ben bir iş yaptım, hepiniz onun
yüzünden şaştınız.
22 Moşe size sünneti verdi - ki Moşe’den değil, atalardandır - Şabat'da bir
erkek çocuğu sünnet ediyorsunuz.
23 Madem Moşe’nin Yasası bozulmasın diye Şabat'da bir erkek çocuğu
sünnet ediyorsunuz da, Şabat'da bir adamı tamamen sağlıklı ettim diye bana
neden kızıyorsunuz?
24 Dış görünüşe göre yargılamayın, ama doğru yargılayın.”
25 Bunun üzerine Yeruşalem’den bazıları, “Öldürmeye çalıştıkları adam bu
değil mi?” dediler.
26 “İşte, açıkça konuşuyor ve O’na hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa önderler
O’nun gerçekten Mesih olduğunu bildiler mi?
27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde
kimse O’nun nereden geldiğini bilmeyecek.”
28 Yeşua bunun üzerine tapınakta yüksek sesle öğretip şöyle söyledi: “Hem
beni tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben
kendiliğimden gelmedim. Ama beni gönderen gerçektir. Siz O’nu
tanımıyorsunuz.
29 Ben O’nu tanıyorum, çünkü ben O’ndanım ve beni O gönderdi.”
30 Bunun üzerine Yeşua’yı tutmak istediler, ama saati henüz gelmediği için
kimse O’na el sürmedi.
31 Kalabalıktan birçok kişi O’na iman etti. “Mesih geldiği zaman, bu
adamın yaptığı belirtilerden daha fazlasını mı yapacak?” diyorlardı.
32 Ferisiler, kalabalığın Yeşua hakkında bu şekilde fısıldaştıklarını duydular.
Başkâhinlerle Ferisiler O’nu tutuklamak için görevliler gönderdiler.
33 O zaman Yeşua, “Bir süre daha sizinleyim, sonra beni gönderene
gideceğim” dedi.
34 “Beni arayacaksınız, bulmayacaksınız. Benim olduğum yere siz
gelemezsiniz.”
35 Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında, “Bu adam nereye gidecek de
O’nu bulamayacağız?” dediler. “Grekler arasına dağılmış olanlara mı gidip
Greklere mi öğretecek?
36 ‘Beni arayacaksınız, bulmayacaksınız’ ve ‘olduğum yere siz
gelemezsiniz’ dediği bu söz nedir?”
37 Bayramın son ve en büyük gününde, Yeşua ayağa kalkıp yüksek sesle,
“Eğer bir kimse susadıysa, bana gelsin ve içsin!
38 Kutsal Yazı’nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları
akacaktır” dedi.
39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh’la ilgili olarak söylüyordu.
Çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Çünkü Yeşua henüz yüceltilmemişti.
40 Bunun üzerine kalabalığın çoğu bu sözleri duyunca, “Gerçekten bu o
peygamberdir” dedi.
41 Başkaları, “Bu Mesih’tir” diyordu. Ama bazıları, “Ne! Mesih Galile’den
mi çıkacak?” dediler.
42 “Kutsal Yazı, Mesih’in David’in soyundan,* David’in✡ köyü
Beytlehem’den✡ gelecek demedi mi?”
43 Böylece Yeşua’nın yüzünden halk arasında ayrılık doğdu.
44 Bazıları O’nu yakalamak istediler, ama kimse O’na el sürmedi.

* **7:42** veya tohum ✡ **7:42** 2. SAMUEL 7:12 ✡ **7:42** MİKA 5:2

45 Bunun üzerine, görevliler geri gelince, başkâhinlerle Ferisiler onlara,
"O'nu neden getirmediniz?" dediler.
46 Görevliler, "Hiç kimse bu adam gibi konuşmamıştır!" diye karşılık
verdiler.
47 Bunun üzerine Ferisiler onlara, "Siz de mi yoldan saptınız?
48 Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç?
49 Yasa'yı bilmeyen bu kalabalık lanetlidir" diye karşılık verdiler.
50 Onlardan biri olup geceleyin ve Yeşua'ya gelmiş olan Nikodim onlara,
51 "Yasamız, önce kendisini dinleyip ne yaptığını bilmedikçe, bir kişiyi
yargılar mı?" dedi.
52 Ona, "Sen de mi Galilelisin? Araştır bak, Galile'den hiç peygamber
çıkmaz" diye karşılık verdiler.✡
53 Herkes kendi evine gitti.

8

1 Yeşua, Zeytin Dağı'na gitti.
2 Sabah çok erkenden yine tapınağa geldi. Bütün halk O'na geliyordu.
Oturup onlara öğretti.
3 Yazıcılar ve Ferisiler zinada tutulmuş bir kadını getirdiler.
4 Kadını orta yere dikip, "Öğretmen, bu kadını tam zina ederken bulduk"
dediler.
5 "Yasa'da Moşe bize böyle kadınların taşlanmasını buyurmuştur.✡ Bu kadın
hakkında sen ne diyorsun?"
6 Bunu, Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için, O'nu denemek amacıyla söylediler.
Ama Yeşua yere eğilmiş parmağıyla yere yazı yazıyordu.
7 Ama onlar kendisine sormayı sürdürmeleri üzerine doğrulup onlara,
"İçinizde günahsız olan, ilk taşı ona atsın" dedi.
8 Yine eğildi ve parmağıyla yere yazı yazdı.
9 Bunu duydukları zaman, vicdanları tarafından mahkûm edilmiş olarak,
en yaşlısından başlayarak en sonuncusuna kadar birer birer dışarı çıktılar.
Yeşua'yı yalnız bıraktılar, kadın da bulunduğu yerde, ortadaydı.
10 Yeşua doğrulunca kadını gördü ve ona "Kadın, seni suçlayanlar nerede?
Kimse seni yargılamadı mı?" dedi.
11 O, "Hiç kimse, Efendimiz" dedi.
Yeşua, "Ben de seni yargılamıyorum. Yoluna git. Bundan böyle, artık günah
işleme!" * dedi.
12 Bundan sonra Yeşua yine onlara şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım.✡
Benim ardımdan gelen karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur."
13 Bunun üzerine Ferisiler O'na, "Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun.
Tanıklığın geçerli değil" dediler.
14 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Kendim hakkında tanıklık etsem bile,
tanıklığım doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum.
Ama siz nereden geldiğimi, nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.
15 Siz bedene göre yargıda bulunuyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.
16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, beni
gönderen Baba ile birlikteyim.

✡ **7:52** YEŞAYA 9:1; MATTA 4:13-16 ✡ **8:5** LEVİLİLER 20:10; YASA'NIN TEKRARI 22:22 * **8:11** NU, Yuhanna 7: 53 - Yuhanna 8:11 içerir, ancak metin eleştirmenlerinin bunun orijinal olduğuna daha az güven duyduğunu belirtmek için etrafına parantez koyar. ✡ **8:12** YEŞAYA 60:1

17 Yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu yazılıdır. ✡
18 Bir ben kendim için tanıklık ediyorum, beni gönderen Baba da benim
için tanıklık ediyor."
19 Bunun üzerine O'na, "Baban nerede?" dediler.
Yeşua onlara, "Siz ne beni ne de Babam'ı bilirsiniz. Eğer beni bilseydiniz,
Babam'ı da bilirdiniz" dedi.
20 Yeşua bu sözleri tapınakta öğretirken, hazinede söyledi. Yine de kimse
O'nu tutuklamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.
21 Bundan sonra Yeşua yine onlara, "Ben gidiyorum, beni arayacaksınız ve
günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz" dedi.
22 Bunun üzerine Yahudiler, "'Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz' diyor.
Yoksa kendini mi öldürecek?" dediler.
23 Yeşua onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız,
ben bu dünyadan değilim.
24 Bu nedenle size günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü benim† O
olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz" dedi.
25 Bunun üzerine O'na, "Sen kimsin?" dediler.
Yeşua onlara, "Başlangıçtan beri size söylüyorum.
26 Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Ancak beni
gönderen gerçektir ve ben O'ndan duyduklarımı dünyaya söylüyorum" dedi.
27 Onlara Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.
28 Bu nedenle Yeşua onlara, "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman,
benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ancak Babam'ın
bana öğrettiği gibi bu şeyleri söylediğimi bileceksiniz.
29 Beni gönderen benimledir. Baba beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her
zaman O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyorum" dedi.
30 Yeşua bu şeyleri söylerken birçokları O'na iman etti.
31 Yeşua, kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e şöyle dedi: "Eğer benim
sözümde kalırsanız, gerçekten benim öğrencilerim olursunuz.
32 Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacaktır." ✡
33 O'na, "Biz Avraham'ın soyundanız ve hiçbir zaman kimseye kölelik
etmedik" diye karşılık verdiler. Nasıl olur da sen bize, 'Özgür kılınacaksınız'
diyorsun?"
34 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen
herkes günahın kölesidir.
35 Hizmetçi daima evde yaşamaz. Ama oğul daima durur.
36 Bu nedenle Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
37 Avraham'ın soyundan olduğunuzu biliyorum. Buna karşın beni
öldürmeye çalışıyorsunuz. Çünkü benim sözüm sizde yer bulmuyor.
38 Ben Babam'la gördüğüm şeyleri söylüyorum, siz de babanızla
gördüklerinizi yapıyorsunuz."
39 O'na, "Bizim babamız Avraham'dır" diye yanıt verdiler.
Yeşua onlara, "Eğer Avraham'ın çocukları olsaydınız, Avraham'ın işlerini
yapardınız.
40 Ama şimdi beni, Tanrı'dan duyduğum gerçeği size bildiren adamı
öldürmeye çalışıyorsunuz. Avraham bunu yapmadı.
41 Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz" dedi.

✡ **8:17** YASA'NIN TEKRARI 17:6; 19:15 † **8:24** veya BEN'İM ✡ **8:32** MEZMURLAR 119:45

O'na "Biz zinadan doğmadık. Bizim bir Babamız var, O da Tanrı'dır" dediler.
42 Bunun üzerine Yeşua onlara, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Çünkü kendiliğimden gelmedim, ama beni O gönderdi.
43 Söylediğimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü dinleyemiyorsunuz.
44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın isteklerini yapmak istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçekte durmadı, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendininkinden söyler. Çünkü o yalancıdır ve yalanların babasıdır.
45 Ama ben gerçeği söylediğim için bana inanmıyorsunuz.
46 Hangi biriniz beni günahla suçluyor? Eğer gerçeği söylüyorsam, neden bana iman etmiyorsunuz?
47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini duyar. Bunun için siz duymuyorsunuz, çünkü siz Tanrı'dan değilsiniz" dedi.
48 Bunun üzerine Yahudiler O'na, "Sen bir Samariyalı'sın ve sende iblis var demekle iyi dememiş miyiz?" dediler.
49 Yeşua, "Bende iblis yok" dedi. "Ancak ben Babam'ı onurlandırıyorum ve siz beni aşağılıyorsunuz.
50 Ben kendi yüceliğimi aramıyorum, ama bunu arayan ve yargılayan biri var.
51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir."
52 O zaman Yahudiler O'na, "Şimdi sende iblis olduğunu biliyoruz" dediler. "Avraham da öldü, peygamberler de öyle ve sen diyorsun ki, 'Bir kişi sözümü tutarsa, ölümü asla tatmayacak'.
53 Yoksa sen, ölmüş olan babamız Avraham'dan daha mı büyüksün? Peygamberler öldü. Sen kendini kim sayıyorsun?"
54 Yeşua şöyle yanıt verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim bir hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' dediğiniz Babam'dır.
55 Siz O'nu bilmiyorsunuz, ama ben O'nu biliyorum. 'O'nu bilmiyorum' dersem sizin gibi yalancı olurum. Ama O'nu biliyor ve sözünü tutuyorum.
56 Babanız Avraham benim günümü göreceği için sevinmişti. Gördü ve sevindi."
57 Bunun üzerine Yahudiler, "Sen henüz elli yaşında bile değilsin! Avraham'ı da mı gördün?" dediler.
58 Yeşua onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, Avraham var olmadan önce 'BEN VARIM ✡' " dedi.
59 Bunun üzerine O'nu taşlamak için yerden taş aldılar. Yeşua kendini gizledi; ortalarından gelip geçerek tapınaktan çıktı.

9

1 Yeşua geçerken doğuştan kör bir adam gördü.
2 Öğrencileri O'na, "Rabbuni, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular.
3 Yeşua, "Ne o günah işledi, ne de anne babası" diye yanıtladı. "Tanrı'nın işleri onda açığa çıksın diye oldu.
4 Beni gönderenin işlerini gündüzken yapmalıyım. Kimsenin çalışamayacağı, gece geliyor.

✡ **8:58** ÇIKIŞ 3:14

5 Ben dünyada oldukça, dünyanın Işığı'yım."
6 Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve körün
gözlerine sürdü.
7 Ona, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah gönderilmiş anlamına
gelir. Böylece adam gidip yıkandı ve gözleri açılmış olarak geri döndü.
8 Bunun üzerine komşuları ve onun daha önceden kör olduğunu görenler,
"Oturup dilenen adam bu değil mi?" dediler.
9 Bazıları, "Bu odur" diyordu. Bazıları da, "Hayır ona benziyor" diyordu.
Adam, "Ben oyum" dedi.
10 Bu nedenle ona, "Gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.
11 O, "Yeşua adında bir adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah
Havuzu'na gidip yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı" dedi.
12 Sonra ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.
13 Önceden kör olan adamı Ferisiler'e getirdiler.
14 Yeşua'nın çamur yapıp gözlerini açtığı gün Şabat'dı.
15 Bu nedenle Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını yine sordular.
Onlara, "Yeşua gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve görüyorum" dedi.
16 Bu nedenle Ferisiler'den bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değil, çünkü
Şabat'ı tutmuyor" dediler. Diğerleri, "Günahkâr bir adam nasıl böyle belirtiler
yapabilir?" dediler. Bu nedenle aralarında ayrılık oldu.
17 Bu yüzden köre tekrar sordular: "Gözlerini açan bu adam için sen ne
diyorsun?"
"O bir peygamberdir" dedi.
18 Bu nedenle Yahudi yetkililer, ta ki gözleri açılan adamın annesiyle
babasını çağırana dek, onun önceden kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına
inanmadılar.
19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? O halde şimdi nasıl
görüyor?" diye sordular.
20 Annesiyle babası onlara, "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve doğuştan
kör olduğunu biliyoruz.
21 Ama şimdi nasıl gördüğünü ve gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz.
Kendisi yaşını almıştır, ona sorun. Kendisi için konuşsun" diye karşılık
verdiler.
22 Annesiyle babası Yahudiler'den korktukları için bu şeyleri söylediler.
Çünkü Yahudiler, her kim Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça söylerse, havra
dışı edilecek diye anlaşmışlardı.
23 Bu nedenle adamın anne babası, "Yaşını almıştır, kendisine sorun"
demişlerdi.
24 Böylece önceden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı'yı yücelt. Bu
adamın bir günahkâr olduğunu biz biliyoruz" dediler.
25 Bunun üzerine adam, "Günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim
bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum" dedi.
26 Ona yine, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.
27 Onlara şu karşılığı verdi: "Size zaten söyledim, ama dinlemiyorsunuz.
Neden tekrar duymak istiyorsunuz? Siz de mi O'nun öğrencisi olmak
istiyorsunuz?"
28 Onu aşağılayarak, "Sen O'nun öğrencisisin, biz Moşe'nin öğrencileriyiz"
dediler.
29 "Tanrı'nın Moşe ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adama gelince,
O'nun nereden geldiğini bilmiyoruz."

30 Adam onlara, “Ne kadar hayret verici! Nereden geldiğini
bilmiyorsunuz ama gözlerimi O açtı.
31 Tanrı’nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz. Tanrı kendisine tapan
ve isteğini yerine getiren insanı dinler.✡
32 Dünya var olduğundan beri, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin
gözlerini açtığı hiç duyulmamıştır.
33 Bu adam Tanrı’dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı” dedi.
34 Ona, “Tamamen günah içinde doğmuş birisin, sen mi bize öğreteceksin?”
diye karşılık verdiler. Sonra onu dışarı attılar.
35 Yeşua, adamı dışarı attıklarını duydu. Onu bulup, “Tanrı’nın Oğlu’na
iman ediyor musun?” diye sordu.
36 Adam, “Ey Efendimiz, O kimdir ki, kendisine iman edeyim” diye
yanıtladı.
37 Yeşua ona, “Hem O’nu gördün, hem de seninle konuşan O’dur” dedi.
38 “Efendimiz, iman ediyorum!” dedi. Ve Yeşua’ya tapındı.
39 Yeşua, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere
bu dünyaya geldim” dedi.
40 Yanında duran Ferisiler'den olanlar bunu duyunca, “Yoksa biz de mi
körüz?” dediler.
41 Yeşua onlara, “Eğer kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi
‘Görüyoruz’ dediğiniz için günahınız yerinde duruyor” dedi.

10

1 “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip de başka
yoldan tırmanan kişi hırsız ve hayduttur.
2 Ama kapıdan giren koyunların çobanıdır.
3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar ve koyunlar onun sesini dinler. Kendi
koyunlarını adıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır.
4 Kendi koyunlarını dışarı çıkardığında önlerinden gider ve koyunları onu
izler. Çünkü onun sesini bilirler.
5 Hiçbir şekilde bir yabancının ardından gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü
yabancıların sesini tanımazlar.”
6 Yeşua bu benzetmeyi onlara söyledi, ama onlar O’nun kendilerine ne
söylediğini anlamadılar.
7 Bunun üzerine Yeşua yine onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Ben
koyunların kapısıyım.
8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları
dinlemedi.
9 Ben kapıyım. Eğer bir kişi benim aracılığımla girerse kurtulur. Girer, çıkar
ve otlak bulur.
10 Hırsız yalnızca çalıp, öldürmek ve yok etmek için gelir. Ben insanlar
yaşama, bolca yaşama sahip olsunlar diye geldim.
11 Ben iyi çobanım.✡ İyi çoban koyunları için hayatını verir.
12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini
görünce, koyunları bırakıp kaçar. Kurt, koyunları kapar ve onları dağıtır.
13 Ücretli adam kaçar, çünkü ücretlidir ve koyunları umursamaz.
14 Ben iyi çobanım. Benimkileri bilirim, benimkiler de beni bilir.

✡ **9:31** MEZMURLAR 66:18; ÖZDEYİŞLER 15:29; 28:9 ✡ **10:11** YEŞAYA 40:11; HEZEKİEL 34:11-12,15,22

15 Baba'nın beni bildiği, benim de Baba'yı bildiğim gibi. Koyunlarım için
yaşamımı veririm.
16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var.✡ Onları da getirmeliyim.
Sesimi işitecekler, böylece tek çobanla tek sürü olacaklar.
17 Yaşamımı, yeniden geri almak üzere veririm. ✡ Bunun için Baba beni
sever.
18 Onu kimse benden almaz, ama onu ben kendim veririm. Onu vermeye
de yeniden geri almaya da gücüm var. Bu buyruğu Babam'dan aldım."
19 Bunun üzerine, bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.
20 Birçoğu, "O'nda iblis var, delidir" dedi. "Neden O'nu dinliyorsunuz?"
21 Başkaları ise, "Bunlar iblise tutulmuş bir adamın sözleri değil" dedi.
"İblis, körlerin gözlerini açabilir mi hiç?"✡
22 Yeruşalem'de Adama Bayramı'ydı*.
23 Mevsim kıştı. Yeşua tapınakta Solomon'un Eyvanı'nda yürüyordu.
24 Bunun üzerine Yahudiler O'nun çevresini sardılar ve O'na, "Bizi daha ne
kadar kuşku içinde bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle" dediler.
25 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama inanmıyorsunuz.
Babam'ın adıyla yaptığım işler benim hakkımda tanıklık ediyor.
26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü size söylediğim gibi benim
koyunlarımdan değilsiniz.
27 Koyunlarım sesimi işitir, ben onları bilirim, onlar da ardımdan gelir.
28 Onlara sonsuz yaşam veririm. Asla mahvolmayacaklar ve hiç kimse
onları elimden kapamaz.
29 Onları bana veren Babam her şeyden büyüktür. Onları Babam'ın
elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.
30 Ben ve Baba biriz."
31 Bunun üzerine Yahudiler O'nu taşlamak için yine yerden taş kaldırdılar.
32 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size Babam'dan birçok iyi işler
gösterdim. Bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?"
33 Yahudiler O'na, "Seni iyi işlerden dolayı değil, ettiğin küfür için taşlıyoruz.
Çünkü insanken kendini Tanrı yaptın" dediler.
34 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: " 'Siz ilâhlarsınız dedim' diye yasanızda
yazılı değil mi?✡
35 Eğer O, kendilerine Tanrı'nın sözü gelenlere, ilâhlar dediyse ve Kutsal
Yazı bozulamaz,
36 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için, Baba'nın ayırıp dünyaya gönderdiği
kişiye mi, 'Küfrediyorsun' diyorsunuz?
37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38 Yok eğer yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yapılan işlere inanın.
Öyle ki Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilip iman edesiniz."
39 O'nu yine yakalamaya çalıştılar. Ama Yeşua onların elinden çıkıp gitti.
40 Yine Yarden'in ötesine, Yuhanna'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve
orada kaldı.
41 Birçokları O'na geldi. "Gerçi Yuhanna hiç belirti yapmadı. Ama
Yuhanna'nın bu adam hakkında söylediği her şey doğru" diyorlardı.
42 Orada birçokları O'na iman etti.

✡ **10:16** YEŞAYA 56:8 ✡ **10:17** YEŞAYA 53:7-8 ✡ **10:21** ÇIKIŞ 4:11 * **10:22** "Adama Bayramı", tapınağın yeniden yapılanmasının bir kutlaması olan "Hanuka" için Grekçe adıdır. ✡ **10:34** MEZMURLAR 82:6

11

1 Mariyam ve kız kardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında
bir adam hastaydı.
2 Hasta olan Lazar, Efendi'ye güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla ayaklarını
silen Mariyam'ın kardeşiydi.
3 Bunun üzerine kız kardeşler, "Efendimiz, çok sevdiğin kişi hasta" diyerek
Yeşua'ya haber gönderdiler.
4 Yeşua bunu duyunca, "Bu hastalık ölüm için değil; Tanrı Oğlu bununla
yücelsin diye, Tanrı'nın yüceliği içindir." dedi.
5 Yeşua Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi.
6 Öyleyken hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı.
7 Bundan sonra öğrencilerine, "Yine Yahudiye'ye gidelim" dedi.
8 Öğrencileri O'na, "Rabbuni, Yahudiler seni taşlamaya kalkıştılar. Yine mi
oraya gidiyorsun?" diye sordular.
9 Yeşua onlara, "Gün ışığının on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen
sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10 Ama gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur."
11 Bunları söyledikten sonra onlara şöyle dedi, "Dostumuz Lazar uyudu,
ama ben onu uykudan uyandırmaya gidiyorum."
12 Bunun üzerine öğrenciler, "Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir" dediler.
13 Yeşua onun ölümünden söz etmişti. Ama onlar uykuda dinlendiğinden
söz ettiğini sandılar.
14 O zaman Yeşua onlara açıkça, "Lazar öldü" dedi.
15 "İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin adınıza seviniyorum.
Yine de, şimdi ona gidelim."
16 Bunun üzerine Didimos* diye anılan Tomas diğer öğrencilere, "Biz de
gidelim, onunla birlikte ölelim" dedi.
17 Böylece Yeşua geldiğinde, Lazar'ın dört gündür mezarda yatmakta buldu.
18 Beytanya Yeruşalem yakınlarında, yaklaşık on beş stadia† uzaklıktaydı.
19 Yahudiler'den birçoğu, erkek kardeşleri için Marta ile Mariyam'ı
avutmaya gelmişti.
20 O zaman Marta Yeşua'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, ama
Mariyam evde kaldı.
21 Marta Yeşua'ya, "Efendimiz, sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi"
dedi.
22 "Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen, Tanrı'nın sana vereceğini biliyorum."
23 Yeşua ona, "Kardeşin dirilecek" dedi.
24 Marta O'na, "Son gün, dirilişte onun yeniden dirileceğini biliyorum"
dedi.
25 Yeşua ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse bile
yaşayacaktır.
26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"
27 Marta O'na, "Evet, Efendimiz" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan
Tanrı'nın
Oğlu Mesih olduğuna iman ettim."
28 Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Mariyam'ı gizlice çağırdı.
"Öğretmen burada, seni çağırıyor" dedi.

---

* **11:16** "Didimos" "İkiz" anlamına gelir. † **11:18** 15 stadia yaklaşık 2,8 kilometre veya 1,7 mildir

29 Mariyam bunu duyunca hemen kalkıp Yeşua'nın yanına gitti.
30 Yeşua henüz köye gelmemişti, hala Marta'nın O'nu karşıladığı yerdeydi.
31 Mariyam'la birlikte evde bulunan ve onu avutan Yahudiler,
Mariyam'ın hızlıca kalkıp dışarı çıktığını görünce, "Orada ağlamak için mezara
gidiyor" diyerek onun peşinden gittiler.
32 Mariyam, Yeşua'nın bulunduğu yere gelince O'nu gördü ve ayaklarına
kapanıp O'na, "Efendimiz, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi" dedi.
33 Yeşua, Mariyam'ın ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını görünce,
ruhunda inledi ve sıkıntı çekti.
34 "Onu nereye yatırdınız?" dedi.
O'na, "Efendimiz, gel de gör" dediler.
35 Yeşua ağladı.
36 Bunun üzerine Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.
37 Bazıları, "Körün gözlerini açan bu adam, Lazar'ın ölmesine de engel
olamaz mıydı?" dediler.
38 Bunun üzerine Yeşua yine içinden inleyerek mezara geldi. Mezar bir
mağaraydı ve önünde bir taş duruyordu.
39 Yeşua, "Taşı kaldırın" dedi.
Ölmüş olanın kız kardeşi Marta, "Efendimiz, bu zamana dek artık
kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi.
40 Yeşua ona, "Eğer iman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceğini sana
söylemedim mi?" dedi.
41 Böylece ölünün yattığı yerden‡ taşı kaldırdılar. Yeşua gözlerini kaldırıp,
"Baba, beni dinlediğin için sana şükrediyorum.
42 Beni her zaman dinlediğini biliyorum. Ama bunu etrafımda duran
kalabalık için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim" dedi.
43 Bunu söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı gel!" diye bağırdı.
44 Ölmüş olan dışarı çıktı. Eli ve ayağı sargılarla bağlı ve yüzü bir bezle
sarılıydı.
Yeşua onlara, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.
45 Bunun üzerine, Mariyam'a gelip Yeşua'nın yaptıklarını gören
Yahudiler'den birçoğu O'na iman etti.
46 Ama onlardan bazıları Ferisiler'e gidip Yeşua'nın yaptıklarını onlara
anlattı.
47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Yüksek Kurul'u toplayıp, "Ne
yapacağız? Bu adam birçok belirti gerçekleştiriyor" dediler.
48 "O'nu böylece bırakırsak, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip
hem yerimizi hem de ulusumuzu kaldıracaklar."
49 Ama içlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey
bilmiyorsunuz" dedi.
50 "Bütün ulus yok olmasın diye halk için bir adamın ölmesi bizim
yararımıza olduğunu görmüyor musunuz?"
51 Bunu kendiliğinden söylememişti. O yılın başkâhini olarak, Yeşua'nın ulus
için,
52 Yalnızca ulus için değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını bir araya toplamak
için de öleceğini peygamberlik etti.
53 O günden itibaren O'nu öldürmek için öğütleştiler.

‡ **11:41** NU, "ölnün yattığı yerden" ifadesini atlar."

54 Bu nedenle Yeşua artık Yahudiler arasında açıktan dolaşamaz oldu. Oradan çöle yakın bir yere, Efraim adlı kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.
55 Yahudiler'in Pesah'ı yakındı. Taşradan birçok kişi kendilerini arındırmak üzere Pesah'dan önce Yeruşalem'e çıktılar.
56 Sonra Yeşua'yı aradılar, tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye konuşuyorlardı.
57 Başkâhinler ve Ferisiler, O'nun nerede olduğunu bilen varsa haber versin diye buyurmuşlardı. Öyle ki, O'nu yakalayabilsinler.

12

1 O zaman Pesah'tan altı gün önce Yeşua, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi.
2 Böylece orada O'na bir ziyafet verdiler. Marta hizmet ediyordu. Lazar da Yeşua'yla birlikte masada oturanlardan biriydi.
3 Bunun üzerine Mariyam, çok değerli saf hintsümbülü yağından bir litre alıp Yeşua'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.
4 O zaman öğrencilerinden biri, Yeşua'ya ihanet edecek olan Simon'un oğlu Yahuda İskariot,
5 "Bu yağ neden üç yüz dinara* satılıp yoksullara verilmedi?" dedi.
6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Para kutusu ondaydı ve içine konulandan çalıyordu.
7 Yeşua, "Kadını rahat bırak. Bunu gömüleceğim gün için sakladı.
8 Çünkü yoksullar her zaman sizinle birliktedir, ama ben her zaman sizinle birlikte değilim."
9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık Yeşua'nın orada olduğunu öğrendi ve yalnızca Yeşua için değil, ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler.
10 Başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için bir düzen kurdular.
11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip Yeşua'ya iman ediyordu.
12 Ertesi gün, büyük bir kalabalık bayrama geldi. Yeşua'nın Yeruşalem'e gelmekte olduğunu duyduklarında,
13 Palmiye dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana!† Efendi'nin adıyla gelene,✡ İsrael Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.
14 Yeşua bir sıpa bulup üzerine bindi.
15 Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."✡
16 Öğrencileri ilk başta bu şeyleri anlamadılar. Ama Yeşua yüceltildikten sonra bu şeylerin O'nun hakkında yazıldığını ve onların bu şeyleri O'nun için yaptığını hatırladılar.
17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna tanıklık etti.
18 Bu nedenle Yeşua'nın yapmış olduğu bu belirtiyi duyan kalabalık da O'nu karşılamaya çıktı.
19 Bunun üzerine Ferisiler kendi aralarında, "Bakın, bir şey yapamıyorsunuz. İşte, dünya O'nun peşinden gitti" dediler.

---

* **12:5** 300 dinar bir tarım işçisinin yaklaşık bir yıllık ücretiydi. † **12:13** "Hozana" "bizi kurtar" veya "bize yardım et, dua ediyoruz" anlamına gelir. ✡ **12:13** MEZMURLAR 118:25-26 ✡ **12:15** ZEKARİYA 9:9

20 Bayramda tapınmak için çıkanlar arasında bazı Grekler de vardı.
21 Bunlar, Galile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelip ona,
"Efendimiz, Yeşua'yı görmek istiyoruz" dediler.
22 Filipus gelip Andreas'a söyledi. Andreas'la Filipus gelip Yeşua'ya
bildirdiler.
23 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "İnsanoğlu'nun yüceltileceği zaman geldi.
24 Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, tek
başına yalnız kalır. Ama ölürse, bol ürün verir.
25 Hayatını seven onu kaybedecek. Bu dünyada hayatından nefret eden
onu sonsuz yaşam için saklar.
26 Eğer biri bana hizmet edecekse, ardımdan gelsin. Ben neredeysem,
hizmetkârım da orada olacaktır. Eğer biri bana hizmet ederse, Baba onu
onurlandıracaktır."
27 "Şimdi canım sıkıntı çekiyor. Ne diyeyim? 'Baba, kurtar beni bu
zamandan' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu zamana geldim.
28 Baba, adını yücelt!"
O zaman gökyüzünden bir ses geldi: "Adımı hem yücelttim, hem de
yücelteceğim." dedi.
29 Bunun üzerine, orada duran ve bunu duyan kalabalık, "Gök gürledi"
dedi. Diğerleri, "O'nunla bir melek konuştu" dedi.
30 Yeşua şöyle karşılık verdi, "Bu ses benim için değil, sizin için geldi"
31 "Bu dünyanın yargısı şimdidir. Şimdi bu dünyanın hükümdarı kovulacak.
32 Ben yerden yukarı kaldırılırsam, bütün insanları kendime çekeceğim."
33 Yeşua ne tür ölümle öleceğini işaret ederek, bunu söyledi.
34 Kalabalık O'na şöyle yanıt verdi: "Kutsal Yasa'dan duyduk ki, Mesih
sonsuza dek kalacaktır.✡ Sen nasıl, 'İnsanoğlu'nun yukarı kaldırılması
gerekiyor' diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?"
35 Bunun üzerine Yeşua onlara, "Kısa bir süre daha ışık sizinle birliktedir"
dedi. "Işığınız varken yürüyün ki, karanlık sizi yakalamasın. Karanlıkta
yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36 Işığınız varken, ışığa iman edin. Öyle ki ışık çocukları olasınız." Yeşua
bunları söyledikten sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi.
37 Önlerinde bunca belirti gerçekleştirmesine karşın O'na iman etmediler.
38 Bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:
"Efendimiz, verdiğimiz habere kim inandı?
Efendi'nin kolu kime gösterildi?"✡
39 Bu nedenle iman edemiyorlardı. Yine Yeşaya şöyle demişti:
40 "Onların gözlerini kör etti, Yüreklerini katılaştırdı,
gözleriyle görmesinler,
ve yürekleriyle anlamasınlar,
ve dönmesinler.
Ben de onları iyileştirmeyeyim."✡
41 Yeşaya, Yeşua'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında bu şeyleri
söylemiştir.✡
42 Yine de önderlerden birçoğu O'na iman etti. Ama Ferisiler'den
korktuklarından, havra dışı edilmemek için bunu açıkça söylemediler.
43 Çünkü insanın övgüsünü, Tanrı'nın övgüsünden çok sevdiler.

✡ **12:34** YEŞAYA 9:7; DANİEL 2:44; YEŞAYA 53:8 ✡ **12:38** YEŞAYA 53:1 ✡ **12:40** YEŞAYA 6:10 ✡ **12:41** YEŞAYA 6:1

44 Yeşua yüksek sesle, “Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman
eder” dedi.
45 “Beni gören de, beni göndereni görür.
46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye dünyaya ışık olarak
geldim.
47 Sözlerimi işitip de inanmayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı
yargılamaya değil, kurtarmaya geldim.
48 Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyeni yargılayacak olan biri vardır. O
kişiyi son günde yargılayacak olan söylediğim sözdür.
49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba’nın kendisi
ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.
50 O’nun buyruğu sonsuz yaşamdır. Bunun için söylediğim şeyleri, Baba’nın
bana bildirdiği gibi söylüyorum.”

13

1 Pesah Bayramı’ndan önceydi. Yeşua, bu dünyadan Baba’ya gitme vaktinin
gelmiş olduğunu biliyordu. Dünyada kendisinin olanları sevmişti ve onları
sonuna dek sevdi.
2 Akşam yemeği sırasında, İblis, Simon oğlu Yahuda İskariot’un yüreğine
Yeşua’yı ele vermeyi çoktan koymuştu.
3 Yeşua, Baba’nın her şeyi kendi eline verdiğini, Tanrı’dan geldiğini ve
Tanrı’ya gitmekte olduğunu biliyordu.
4 Yemekten kalktı, giysisinin üstlüğünü bir kenara koydu, bir havlu alıp
beline sardı.
5 Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sardığı
havluyla silmeye başladı.
6 Ondan sonra Simon Petrus’a geldi. Simon, “Efendimiz, ayaklarımı sen
mi yıkayacaksın?” dedi.
7 Yeşua ona, “Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama sonra anlayacaksın”
diye yanıtladı.
8 Petrus, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi.
Yeşua ona, “Eğer seni yıkamazsam, benimle bir payın olmaz” diye yanıtladı.
9 Simon Petrus O’na, “Efendimiz, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ama
ellerimi ve başımı da yıka!” dedi.
10 Yeşua ona, “Yıkanmış birinin yalnızca ayaklarının yıkanması gerekir, ama
tamamen temizdir” dedi. “Siz temizsiniz, ama hepiniz değilsiniz.”
11 Kendisine ihanet edecek kişiyi bildiği için, “Hepiniz temiz değilsiniz”
demişti.
12 Böylece onların ayaklarını yıkadıktan sonra üstlüğünü giyip yine sofraya
oturdu. Onlara, “Size ne yaptığımı biliyor musunuz?
13 Siz bana ‘Öğretmen’ ve ‘Efendi’ diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü
ben öyleyim.
14 Eğer ben Efendi ve Öğretmen’ken ayaklarınızı yıkadığıma göre, siz de
birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
15 Size yaptığım gibi, siz de yapasınız diye size bir örnek verdim.
16 Size doğrusunu söyleyeyim, hizmetkâr efendisinden, gönderilen de
kendisini gönderenden daha büyük değildir.
17 Eğer bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!” dedi.

18 “Hepiniz için söylemiyorum, ben kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal
Yazı yerine gelmeliydi, ‘Benimle ekmek yiyen bana karşı alçaklığını
kaldırdı.’ ✡
19 Bunları size gerçekleşmeden önce, şimdiden söylüyorum. Öyle ki,
gerçekleştiğinde benim O olduğuma iman edesiniz.
20 Size doğrusunu söyleyeyim, gönderdiğim kişiyi kabul eden, beni kabul
eder. Beni kabul eden de beni göndereni kabul eder.”
21 Bunları söyledikten sonra Yeşua ruhunda sıkıntı duydu. Şöyle tanıklık
etti: “Size doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek.”
22 Öğrenciler kimin hakkında konuştuğunu merak edip birbirlerine baktılar.
23 Öğrencilerinden biri, Yeşua’nın sevdiği öğrenci, Yeşua’nın göğsüne
yaslanmıştı.
24 Simon Petrus, kimden söz ettiğini Yeşua’ya sorsun diye, ona işaret etti.
25 O da Yeşua’nın göğsüne yaslanmış vaziyette, “Efendimiz, kimdir o?”
diye sordu.
26 Bunun üzerine Yeşua, “Bu lokmayı batırıp kendisine vereceğim kim ise,
odur” dedi. Böylece lokmayı batırdıktan sonra, onu Simon İskariot’un oğlu
Yahuda’ya verdi.
27 Lokmadan sonra, o vakit Şeytan onun içine girdi.
Sonra Yeşua ona, “Yapacağını çabuk yap” dedi.
28 Sofrada oturanlardan hiç kimse Yeşua’nın ona bunu neden söylediğini
anlamadı.
29 Para kutusu Yahuda’da olduğundan bazıları Yeşua’nın ona, “Bayram için
gerekli şeyleri satın al” ya da “Yoksullara bir şey ver” dediğini sandılar.
30 Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi.
31 Yahuda dışarı çıkınca Yeşua, “Şimdi İnsanoğlu yüceltildi ve Tanrı O’nda
yüceltildi” dedi.
32 “Eğer Tanrı O’nda yüceltildiyse, Tanrı da O’nu kendinde yüceltecektir.
Hem de O’nu hemen yüceltecektir.
33 Çocuklar, bir süre daha sizinle olacağım. Beni arayacaksınız, Yahudiler’e,
‘Gideceğim yere gelemezsiniz’ dediğim gibi, şimdi size söylüyorum.
34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Benim sizi sevdiğim
gibi siz de birbirinizi sevin.
35 Birbirinize sevginiz olursa, bununla herkes benim öğrencilerim
olduğunuzu bilecektir.”
36 Simon Petrus O’na, “Efendimiz, nereye gidiyorsun?” diye sordu.
Yeşua, “Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsiniz, ama sonra ardımdan
geleceksiniz” diye yanıtladı.
37 Petrus O’na, “Efendimiz, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim?
Senin için hayatımı veririm!” dedi.
38 Yeşua ona şöyle yanıt verdi, “Benim için hayatını mı vereceksin? Sana
doğrusunu söyleyeyim, sen beni üç kez inkâr edene kadar, horoz ötmeyecektir.”

14

1 “Yüreğiniz sıkılmasın, Tanrı’ya iman edin. Bana da iman edin.
2 Babam’ın evinde çok evler var. Öyle olmasaydı, size söylerdim. Size yer
hazırlamaya gidiyorum.

✡ **13:18** MEZMURLAR 41:9

3 Gidip size yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olasınız diye yine
gelip sizi kendi yanıma alacağım.
4 Gittiğim yeri ve yolu biliyorsunuz.”
5 Tomas, “Efendimiz, nereye gittiğini bilmiyoruz” dedi. “Yolu nasıl
bilebiliriz?”
6 Yeşua ona, “Yol, gerçek ve yaşam Ben’im” dedi. “Benim aracılığım
olmadan kimse Baba’ya gelemez.
7 Eğer beni tanımış olsaydınız, Babam’ı da tanırdınız. Bundan böyle artık
O’nu tanıyorsunuz ve O’nu gördünüz.”
8 Filipus O’na, “Efendimiz, bize Baba’yı göster, bu bize yeter” dedi.
9 Yeşua ona, “Filipus bunca zamandır sizinle birlikteyim ve beni tanımadın
mı?” dedi. “Beni görmüş olan, Baba’yı görmüştür. Sen nasıl ‘Bize Baba’yı
göster’ diyorsun?
10 Benim Baba’da, Baba’nın bende olduğuna inanmıyor musun? Size
söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba
kendi işlerini yapıyor.
11 Bana iman edin; ben Baba’dayım, Baba da bendedir. Hiç olmazsa bu
işlerden dolayı iman edin.
12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri bana iman eden de
yapacaktır. Bunlardan daha büyüklerini de yapacaktır. Çünkü ben Babam’a
gidiyorum.
13 Baba Oğul’da yüceltilsin diye benim adımla her ne dilerseniz yapacağım.
14 Benim adımla ne dilerseniz yapacağım.
15 Beni seviyorsanız, buyruklarımı tutarsınız.
16 Baba’ya dua edeceğim, O da daima sizinle birlikte olsun diye size başka
bir Yardımcı, * Gerçeğin Ruhu’nu verecek.
17 O'nu, dünya kabul edemez, O'nu görmez ve O'nu bilmez. Siz O'nu
biliyorsunuz. Çünkü sizinle yaşıyor ve içinizde olacaktır.
18 Sizi yetim bırakmayacağım. Size geleceğim.
19 Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz.
Çünkü ben yaşıyorum, siz de yaşayacaksınız.
20 O gün bileceksiniz ki, ben Babam’dayım, siz bendesiniz, ben de
sizdeyim.
21 Beni seven kişi, buyruklarım kendisinde olup onları tutandır. Beni
seven, Babam tarafından sevilecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona
göstereceğim.”
22 Yahuda (İskariot değil) O’na, “Efendimiz, ne oldu ki, kendini dünyaya
değil, bize göstereceksin?” dedi.
23 Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Kim beni severse, sözümü tutar. Babam
onu sever. Biz de ona gelir, onunla evimizi yaparız.
24 Beni sevmeyen sözlerimi tutmaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni
gönderen Baba’nındır.
25 Bu şeyleri size daha sizinle yaşarken söyledim.
26 Ama Baba’nın benim adımla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh size her
şeyi öğretecek ve söylediklerimin hepsini size hatırlatacak.
27 Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size
dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

* **14:16** Grekçe παρακλήτον: Danışman, Yardımcı, Şefaatçi, Savunucu ve Teselli Edici.

28 ‘Gidiyorum ama yine size geleceğim’ dediğimi duydunuz. Eğer beni
sevseydiniz, Baba’ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden
büyüktür.
29 Gerçekleşmeden önce bunu şimdi size söyledim. Öyle ki, bu gerçekleştiğinde
iman edesiniz.
30 Artık sizinle daha fazla konuşmayacağım. Çünkü dünyanın hükümdarı
geliyor ve onun bende hiçbir şeyi yoktur.
31 Ama dünya bilsin ki, ben Baba’yı severim ve Baba'nın bana buyurduğu
gibi, öyle yaparım. Kalkın, buradan gidelim.”

15

1 “Ben gerçek asmayım ve Babam çiftçidir.
2 Bende ürün vermeyen her çubuğu alıp götürür. Ürün veren her çubuğu ise
daha çok ürün versin diye budar.
3 Size söylediğim sözden dolayı siz zaten temizsiniz.
4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmadıkça
kendiliğinden ürün veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız ürün
veremezsiniz.
5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde
kaldığım kişi bol ürün verir. Çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Bunları
toplayıp ateşe atarlar, onlar da yanar.
7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, sizin
için yapılacaktır.”
8 “Babam, bol ürün vermenizle, bununla yüceltilir. Böylece öğrencilerim
olursunuz.
9 Baba’nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın.
10 Buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Baba’nın
buyruklarını tutup O’nun sevgisinde kaldığım gibi.
11 Bu şeyleri size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye
söyledim.”
12 “Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
13 Hiç kimsede, birinin dostları uğruna hayatını vermesinden daha büyük
bir sevgi yoktur.
14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.
15 Artık size hizmetkâr demiyorum, çünkü hizmetkâr efendisinin ne
yaptığını bilmez. Ama ben size dostlar dedim, çünkü Babam’dan duyduğum
her şeyi size bildirdim.
16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip ürün veresiniz ve ürününüz
kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba’dan ne
dilerseniz, size versin.”
17 “Birbirinizi sevesiniz diye bu şeyleri size buyuruyorum.
18 Eğer dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş
olduğunu bilin.
19 Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendinin olanı severdi. Çünkü dünyadan
değilsiniz, ancak ben sizi dünyadan seçtim. Bu nedenle dünya sizden nefret
ediyor.

20 Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Hizmetkâr efendisinden büyük değildir.’✡
Eğer bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Eğer benim sözümü
tuttularsa, sizinkini de tutacaklar.
21 Ama bütün bu şeyleri benim adım uğruna size yapacaklar. Çünkü onlar
beni göndereni tanımıyorlar.
22 Gelmemiş ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama
şimdi günahları için hiçbir özürleri yoktur.
23 Benden nefret eden, Babam’dan da nefret eder.
24 Eğer başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış
olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi yaptıklarımı gördükleri halde hem
benden hem de Babam’dan nefret ettiler.
25 Bu, yasalarında yazılı, ‘Benden sebebsiz yere nefret ettiler’ sözü yerine
gelsin diye oldu.”✡
26 “Baba’dan size göndereceğim Yardımcı, * Baba’dan çıkan Gerçeğin Ruhu
geldiği zaman, bana tanıklık edecek.
27 Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle
birliktesiniz.”

16

1 “Bu şeyleri size, tökezletilmeyesiniz diye söyledim.
2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir zaman geliyor ki, her kim sizi
öldürürse Tanrı’ya hizmet ettiğini sanacak.
3 Bu şeyleri yapacaklar,* çünkü ne Baba’yı ne de beni tanıyorlar.
4 Ama bu şeyleri size söylüyorum. Öyle ki, zamanı gelince bunları size
söylediğimi hatırlayasınız. Bu şeyleri size başlangıçta söylemedim çünkü sizinle
birlikteydim.
5 Ama şimdi beni gönderene gidiyorum ve hiçbiriniz bana, ‘Nereye
gidiyorsun?’ diye sormuyor.
6 Ama bu şeyleri size söylediğim için yüreğinizi keder doldurdu.
7 Bununla birlikte size gerçeği söylüyorum, benim gitmem sizin
yararınızadır. Çünkü ben gitmezsem Tesellici size gelmez. Ama gidersem,
O’nu size gönderirim.
8 O gelince günah hakkında, doğruluk hakkında ve yargı hakkında dünyayı
ikna edecek.
9 Günah hakkında, çünkü bana iman etmezler.
10 Doğruluk hakkında, çünkü ben Babam’a gidiyorum ve artık beni
görmeyeceksiniz.
11 Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın hükümdarı yargılandı.”
12 “Size anlatacak daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13 Ancak O, Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü
kendiliğinden konuşmayacak, ama her ne duyarsa söyleyecek. Size gelecekte
olacakları bildirecek.
14 O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek.
15 Baba’nın sahip olduğu her şey benimdir. Bu nedenle benim olandan
alacak ve size bildirecek dedim.
16 Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir süre sonra beni
göreceksiniz.”

✡ **15:20** YUHANNA 13:16 ✡ **15:25** MEZMURLAR 35:19; 69:4 * **15:26** Grekçe Parakletos: Danışman, Yardımcı, Savunucu, Şefaatçi ve Teselli Edici. * **16:3** TR “size” ekler

17 Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine, “Bize, ‘Kısa bir süre
sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’
diyerek söylediği bu nedir?” dediler. “Bununla birlikte ‘Çünkü Baba’ya
gidiyorum’ diyor.
18 ‘Kısa bir süre’ söylediği bu nedir? Ne dediğini anlamıyoruz” dediler.
19 Yeşua kendisine soru sormak istediklerini anladı ve onlara, “ ‘Kısa bir
süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’
dediğim bu sözümü mü tartışıyorsunuz?
20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya
sevinecek. Kederleneceksiniz ama kederiniz sevince dönecektir.
21 Kadın doğum vakti ağrı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Ama doğurduktan
sonra, dünyaya bir insan doğması sevinciyle çektiği acıyı hatırlamaz.
22 Sizin de şimdi kederiniz var. Ama sizi yeniden göreceğim ve yüreğiniz
sevinecektir. Sevincinizi kimse sizden alamaz” dedi.
23 “O gün gelince bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu
söyleyeyim, benim adımla Baba’dan ne dilerseniz, onu size verecektir.
24 Şimdiye dek benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin ve alacaksınız,
öyle ki sevinciniz tam olsun.
25 Bu şeyleri size benzetmelerle anlattım. Ama benzetmelerle
konuşmayacağım, size Baba’yı açıkça anlatacağım zaman geliyor.
26 O gün benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba’ya dua edeceğimi
söylemiyorum.
27 Çünkü Baba kendisi sizi seviyor; çünkü beni sevdiniz ve benim
Baba’dan geldiğime iman ettiniz.
28 Ben Baba’dan dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba’ya
dönüyorum.”
29 Öğrencileri O’na, “Bak, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç benzetmeler
kullanmıyorsun” dediler.
30 “Artık senin her şeyi bildiğini ve kimsenin sana soru sormasına gerek
olmadığını anlıyoruz. Bu nedenle Tanrı’dan geldiğine iman ediyoruz.”
31 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Şimdi iman ediyor musunuz?
32 İşte, şimdi, hepinizin kendi yerine gitmek üzere dağılacağı ve beni yalnız
bırakacağınız zaman geliyor, evet geldi bile. Ama ben yalnız değilim, çünkü
Baba benimle birliktedir.
33 Bu şeyleri size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız
olacak. Ama cesur olun, ben dünyaya galip geldim!”

17

1 Yeşua bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp, “Baba, zaman
geldi” dedi. “Oğlun’u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin.
2 O’na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O da kendisine
verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin Yeşua Mesih’i
bilmeleridir.
4 Seni yeryüzünde yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım.
5 Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce seninleyken sahip olduğum
yücelikle beni yanında yücelt.
6 Adını dünyadan bana verdiğin insanlara açıkladım. Onlar senindi, sen
onları bana verdin ve sözünü tuttular.
7 Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu biliyorlar.

8 Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim. Onlar da kabul ettiler.
Senden geldiğimi gerçekten biliyorlar. Onlar beni senin gönderdiğine iman
ettiler.
9 Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua
ediyorum. Çünkü onlar senindir.
10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benim. Ve ben onlarda
yüceltildim.
11 Ben artık dünyada değilim, ama bunlar dünyadadır. Ben sana geliyorum.
Kutsal Baba, onları bana verdiğin adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.
12 Dünyada onlarla birlikteyken, adınla onları korudum. Bana verdiklerini
korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahv oğlundan başkası
mahvolmadı.
13 Ama şimdi sana geliyorum ve sevincim onlarda tamamlansın diye
bunları dünyadayken söylüyorum.
14 Onlara senin sözünü bildirdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben
dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller.
15 Onları dünyadan alman için değil, kötü olandan koruman için dua
ediyorum.
16 Ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller.
17 Onları gerçeğinde kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ✡
18 Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19 Onlar da gerçekte kutsal kılınsınlar diye, kendimi onların uğruna
adıyorum.
20 Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de
dua ediyorum.
21 Hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende, benim sende olduğum gibi, onlar
da bizde bir olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
22 Bana verdiğin yüceliği ben de onlara verdim. Öyle ki, bizim bir
olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar.
23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tamamlanmış birlik içinde olsunlar
ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin.
24 Baba, bana verdiğin kişilerin de bulunduğum yerde benimle birlikte
olmalarını istiyorum. Öyle ki, bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler.
Çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin.
25 Ey adil Baba, dünya seni bilmedi, ama ben seni biliyorum. Bunlar da
beni senin gönderdiğini biliyorlar.
26 Adını onlara bildirdim ve bildireceğim. Öyle ki, bana olan sevgin
onlarda olsun, ben de onlarda olayım.”

18

1 Yeşua bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron
Deresi’nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı, kendisi ve öğrencileri bu
bahçeye girdiler.
2 O’na ihanet eden Yahuda da o yeri biliyordu. Çünkü Yeşua sık sık orada
öğrencileriyle buluşurdu.
3 Yahuda da başkâhinlerden ve Ferisilerden bir bölük asker ve görevliler
alıp fenerler, meşaleler ve silahlarla oraya geldi.

✡ **17:17** MEZMURLAR 119:142

4 Yeşua başına gelecekleri bilerek dışarı çıktı ve onlara, “Kimi arıyorsunuz?” dedi.
5 O’na, “Nasıralı Yeşua” diye yanıt verdiler. Yeşua onlara, “Ben O’yum” dedi.
O’na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6 Onlara, “Ben O’yum” deyince, geriye gidip yere düştüler.
7 Bunun üzerine yine onlara, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.
“Nasıralı Yeşua” dediler.
8 Yeşua, “Size benim dedim. Madem beni arıyorsunuz, bırakın bunları gitsinler!”
9 Söylediği, “Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim” ✡ sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.
10 Bunun üzerine Simon Petrus taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki hizmetkârının sağ kulağını kesti.
11 O zaman Yeşua Petrus’a, “Kılıcı kınına koy” dedi. “Baba’nın bana verdiği kâseden gerçekten içmeyeyim mi?”
12 Böylece komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler Yeşua’yı tutup bağladılar.
13 O’nu ilk olarak, o yıl başkâhin olan Kayafa’nın kayınbabası Hanan’a götürdüler.
14 Yahudiler'e halkın yararına bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını öğütleyen Kayafa’ydı.
15 Simon Petrus, başka bir öğrenciyle birlikte Yeşua’nın ardından gidiyordu. Bu öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğundan Yeşua’yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi;
16 Petrus dışarıda kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı diğer öğrenci dışarı çıkıp kapıyı tutan hizmetçi kızla konuştu ve Petrus’u içeri getirdi.
17 Kapıyı tutan kız Petrus’a, “Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin?” dedi.
Petrus, “Değilim” dedi.
18 Hizmetkârlar ve nöbetçiler kömür ateşi yakmış duruyorlardı, çünkü hava soğuktu. Petrus'da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu.
19 Bunun üzerine başkâhin Yeşua’ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu.
20 Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Ben dünyaya açıkça konuştum. Her zaman havralarda ve bütün Yahudiler’in toplandıkları tapınakta öğrettim. Gizli bir şey söylemedim.
21 Neden beni sorguluyorsunuz? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlere sorun. İşte, onlar söylediğim şeyleri biliyorlar.”
22 Yeşua bunu söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, “Başkâhine böyle mi yanıt veriyorsun?” diyerek O’na bir tokat attı.
23 Yeşua ona, “Eğer kötü söyledimse, kötülüğüne tanıklık et!” dedi. “Ancak iyiyse, neden bana vuruyorsun?”
24 Hanan O’nu bağlı olarak başkâhin Kayafa’ya gönderdi.
25 Simon Petrus ayakta durmuş ısınıyordu. Ona, “Sen de O'nun öğrencilerinden birisin değil mi?” dediler.
Petrus, “Değilim” diyerek inkâr etti.

✡ **18:9** YUHANNA 6:39

26 Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus'un kulağını kestiği kişinin
akrabasıydı. Bu hizmetkâr, "Seni bahçede O'nunla birlikte görmedim mi?"
dedi.
27 Petrus yine inkâr etti ve hemen horoz öttü.
28 Yeşua'yı Kayafa'nın yanından alıp vali konağına götürdüler. Sabah
erkendi, Yahudi yetkililer dinsel açıdan kendilerini kirletmemek ve Pesah
yemeğini yiyebilmek için vali konağına girmediler.
29 Bu nedenle Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi. "Bu adamı neyle
suçluyorsunuz?" dedi.
30 Ona, "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik"
diye karşılık verdiler.
31 Bunun üzerine Pilatus onlara, "O'nu alın ve kendi yasanıza göre
yargılayın" dedi.
Yahudi yetkililer, "Bizim kimseyi ölüm cezasına çarptırmamız yasal
değildir" dediler.
32 Öyle ki bu, Yeşua'nın ne tür bir ölümle öleceğini işaret etmiş olduğu sözü
yerine gelsin diye oldu.
33 Bunun üzerine Pilatus yeniden vali konağına girdi. Yeşua'yı çağırıp O'na,
"Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.
34 Yeşua ona, "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı
benim için sana dediler?" dedi.
35 Pilatus, "Ben Yahudi miyim? Kendi ulusun ve başkâhinler seni bana
teslim ettiler. Ne yaptın?" dedi.
36 Yeşua, "Benim krallığım bu dünyadan değil. Eğer krallığım bu dünyadan
olsaydı, o zaman hizmetkârlarım Yahudiler'e teslim edilmeyeyim diye
savaşırlardı. Ama benim krallığım buradan değil" karşılığını verdi.
37 Bunun üzerine Pilatus O'na, "Öyleyse bir kral mısın?" dedi.
Yeşua, "Kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben bunun için doğdum, gerçeğe
tanıklık etmek için dünyaya geldim. Gerçekten olan herkes sesimi duyar"
karşılığını verdi.
38 Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" dedi.
Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına gidip
onlara, "Ben O'nu suçlayacak hiçbir dayanak bulmuyorum" dedi.
39 "Ama sizin bir adetiniz var, her Pesah'da sizin için birini salıvermeliyim.
Bu nedenle, size Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?"
40 Sonra hepsi bir ağızdan, "Bu adamı değil, Barabba'yı" diyerek yeniden
bağırdılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

19

1 Bunun üzerine, Pilatus Yeşua'yı tutup kamçılattı.
2 Askerler dikenlerden bir taç örüp başına koydular. O'na mor bir giysi
giydirdiler.
3 "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyorlar, yüzüne tokat atıyorlardı.
4 Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, "İşte, kendisinde hiçbir suç bulmadığımı
bilesiniz diye O'nu size getiriyorum" dedi.
5 Böylece Yeşua, başında dikenli taç ve üstündeki mor giysiyle dışarı çıktı.
Pilatus onlara, "İşte, o adam!" dedi.
6 Başkâhinler ve görevliler O'nu görünce, "Çarmıha ger! Çarmıha ger!" diye
bağırdılar.

Pilatus onlara, “O’nu kendiniz alıp çarmıha gerin” dedi. “Çünkü ben O’nu
suçlamak için hiçbir dayanak bulmuyorum.”
7 Yahudiler ona, “Bizim bir yasamız var ve bu yasaya göre O’nun ölmesi
gerekiyor. Çünkü kendini Tanrı’nın Oğlu yaptı” diye karşılık verdiler.
8 Pilatus bu sözü duyunca daha çok korktu.
9 Yine vali konağına girip Yeşua’ya, “Sen neredensin?” dedi. Ama Yeşua
ona yanıt vermedi.
10 O zaman Pilatus, “Bana karşılık vermeyecek misin? Seni salıvermeye de,
çarmıha germeye de gücüm olduğunu bilmiyor musun?” dedi.
11 Yeşua, “Sana yukarıdan verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir gücün
olmazdı” diye karşılık verdi. “Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı
daha büyüktür.”
12 Bunun için Pilatus O’nu salıvermek istedi. Ama Yahudiler bağırıp şöyle
dediler, “Bu adamı salıverirsen, Sezar’ın dostu değilsin! Kendini kral yapan
herkes Sezar’a karşı konuşur!” diye bağırdılar.
13 Pilatus bu sözleri duyunca, Yeşua’yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme, İbranice’de
“Gabbata” denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14 Pesah'ın Hazırlık Günü’ydü. Altıncı vakit sularıydı.* Yahudiler’e, “İşte,
Kralınız!” dedi.
15 Onlar, “Uzaklaştır O'nu! Uzaklaştır O'nu! O’nu çarmıha ger!” diye
bağırdılar.
Pilatus onlara, “Kralınızı çarmıha gereyim mi?” dedi.
Başkâhinler, “Bizim Sezar’dan başka kralımız yok!” diye karşılık verdiler.
16 Sonunda Pilatus Yeşua’yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.
Böylece O’nu alıp götürdüler.
17 Yeşua çarmıhını kendisi taşıyarak Kafatası -İbranice’de Golgota- denilen
yere çıktı.
18 Orada O’nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü
diğer yanda, Yeşua ise ortadaydı.
19 Pilatus bir yafta da yazıp çarmı üzerine koydu. “NASIRALI YEŞUA -
YAHUDİLER’İN KRALI” yazıyordu.
20 İbranice,
Latince ve Grekçe yazılan bu yazıyı Yahudiler’in birçoğu okudu. Çünkü
Yeşua’nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı.
21 Bu nedenle Yahudi başkâhinler Pilatus’a, “ ‘Yahudiler’in Kralı’ diye
yazma” dediler. “Kendisi ‘Ben Yahudiler’in Kralı’yım dedi’ diye yaz.”
22 Pilatus, “Ne yazdıysam yazdım” diye karşılık verdi.
23 Askerler, Yeşua’yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini aldılar. Her birine
bir pay düşecek şekilde dört parçaya böldüler. Üstlüğünü de aldılar. Üstlüğü tek
parçadan oluşan dikişsiz bir dokumaydı.
24 Sonra birbirlerine, “Bunu yırtmayalım, kimin olacağına karar vermek
için kura çekelim” dediler. Böylelikle şöyle diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş
oldu:
“Örtümü aralarında paylaştılar.
Giysimin üzerine kura çektiler.”✡
Bunu yapan askerlerdi.

---

* **19:14** “Altıncı saat” o zamanlar Roma zaman sistemine göre sabah 6:00, Yahudi zaman sistemine göre ise öğlen vakti anlamına gelirdi. ✡ **19:24** MEZMURLAR 22:18

25 Yeşua'nın çarmıhının yanında annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Mariyam
ve Magdalalı Mariyam duruyordu.
26 Yeşua, annesiyle sevdiği öğrencisinin orada durduğunu görünce annesine,
"Kadın, işte oğlun!" dedi.
27 Sonra öğrenciye, "İşte annen!" dedi. O saatten itibaren bu öğrenci onu
kendi evine aldı.
28 Bundan sonra Yeşua, her şeyin artık tamamlandığını görerek,† Kutsal
Yazı yerine gelsin diye, "Susadım" dedi.
29 Orada sirke dolu bir kap konulmuştu. Sirke ile süngeri doldurup
mercanköşküne takarak ağzına tuttular.
30 Yeşua sirkeyi alınca, "Tamamlandı" dedi. O zaman başını eğip ruhunu
teslim etti.
31 Bunun üzerine Yahudiler, Hazırlık Günü olması nedeniyle, cesetlerin
Şabat'da çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin
bacaklarının kırılmasını ve cesetlerinin kaldırılmasını istediler. Çünkü o Şabat
büyük olanıydı.
32 O zaman askerler gelip birinci adamın ve O'nunla birlikte çarmıha
gerilmiş olan öbür adamın bacaklarını kırdılar.
33 Ama Yeşua'nın yanına geldiklerinde O'nu çoktan ölmüş olduğunu görünce
bacaklarını kırmadılar.
34 Yine de askerlerden biri mızrakla böğrünü deldi. Yeşua'nın böğründen
hemen kan ve su aktı.
35 Bunu görmüş olan adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Kendisi
doğruyu söylediğini bilir, taki, siz de iman edesiniz.
36 Çünkü bu şeyler, "O'nun hiçbir kemiği kırılmayacak"✡ diyen Kutsal Yazı
yerine gelsin diye oldu.
37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini deştiklerine bakacaklar"✡ der.
38 Bu şeylerden sonra, Yeşua'nın öğrencisi olup Yahudiler'den korktuğu için
kendini gizleyen Aramatyalı Yosef, Yeşua'nın cesedini kaldırmak için
Pilatus'tan istekte bulundu. Pilatus izin verdi. Yosef gelip Yeşua'nın cesedini
kaldırdı.
39 Önceden gece vakti Yeşua'nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre
kadar karışık mür ve sarısabır özü getirdi.
40 Böylece Yeşua'nın cesedini alıp Yahudiler'in ölü gömme geleneğine göre
baharatlarla keten beze sardılar.
41 Yeşua'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede henüz hiç
kimsenin gömülmediği yeni bir mezar vardı.
42 O zaman Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olması
nedeniyle Yeşua'yı oraya yatırdılar.

20

1 Haftanın ilk günü erkenden, hava hâlâ karanlıkken Magdalalı Mariyam
mezara gitti. Taşın mezardan kaldırılmış olduğunu gördü.
2 Bunun üzerine koşup Simon Petrus'a ve Yeşua'nın sevdiği diğer öğrenciye
geldi. Onlara, "Efendimiz'i mezardan almışlar ve nereye koyduklarını
bilmiyoruz!" dedi.
3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci çıkıp mezara doğru gittiler.
4 İkisi birlikte koşuyorlardı. Diğer öğrenci Petrus'u geride bırakıp mezara ilk
gelen oldu.

† **19:28** NU, TR "görmek" yerine "bilmek" der ✡ **19:36** ÇIKIŞ 12:46; SAYILAR 9:12; MEZMURLAR 34:20
✡ **19:37** ZEKARİYA 12:10

5 Eğilip içeri baktığında keten bezlerin yerde serili olduğunu gördü ama
içeri girmedi.
6 Sonra Simon Petrus onun ardından geldi ve mezara girdi. Serili duran
keten bezleri gördü.
7 Yeşua'nın başına sarılmış olan peşkir de oradaydı. Peşkir keten bezlerle
birlikte değildi, ayrı bir yerde sarılmış duruyordu.
8 O zaman mezara ilk gelen diğer öğrenci de içeri girip gördü ve iman etti.
9 Çünkü Yeşua'nın ölümden dirilmesi gerektiğine ilişkin Kutsal Yazı'yı henüz
bilmiyorlardı.
10 Böylece öğrenciler yine kendi evlerine döndüler.
11 Mariyam dışarıda, mezarın başında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip
mezarın içine baktı.
12 Yeşua'nın bedeninin yattığı yerde, biri başında, biri ayaklarında oturan
beyazlar içinde iki melek gördü.
13 Ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.
Onlara, "Çünkü Efendim'i alıp götürmüşler ve O'nu nereye koyduklarını
bilmiyorum" dedi.
14 Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve Yeşua'nın durduğunu gördü.
O'nun Yeşua olduğunu bilmiyordu.
15 Yeşua ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?" dedi.
O'nu bahçıvan sanıp, "Efendim, eğer O'nu sen alıp götürdüysen, nereye
koyduğunu bana söyle de gidip O'nu alayım" dedi.
16 Yeşua ona, "Mariyam!" dedi.
Mariyam döndü ve O'na, "Rabbuni!"* dedi. Öğretmenim† demektir.
17 Yeşua ona, "Bana dokunma! Çünkü henüz Babam'ın yanına çıkmadım.
Ama kardeşlerime git ve onlara de ki, 'Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın,
benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum' " dedi.
18 Magdalalı Mariyam öğrencilere gelip Efendi'yi gördüğünü ve Efendi'nin
kendisine bu şeyleri söylediğini onlara bildirdi.
19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrenciler Yahudiler'den korktukları
için bulundukları yerin kapıları kilitli vaziyette toplanmışlardı. Yeşua gelip
ortada durdu ve onlara "Size esenlik olsun!" dedi.
20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler
Efendi'yi görünce sevindiler.
21 Yeşua bunun üzerine yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni
nasıl gönderdiyse, ben de sizi gönderiyorum."
22 Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfleyerek onlara şöyle dedi, "Kutsal
Ruh'u alın!
23 Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kimin günahlarını
alıkoyarsanız, alıkonmuş olur."
24 Ancak Onikiler'den biri olup "Didimos"‡ denilen Tomas, Yeşua
geldiğinde yanlarında değildi.
25 Bunun üzerine diğer öğrenciler ona, "Biz Efendi'yi gördük!" dediler.
Ama Tomas onlara, "Ellerindeki çivilerin izini görmedikçe, çivilerin deldiği
yerlere parmağımla dokunmadıkça ve elimi O'nun böğrüne sokmadıkça,
inanmam" dedi.

---

* **20:16** Rabbuni, İbranice'de "büyük öğretmen" anlamına gelen kelimenin harf tercümesidir. † **20:16** veya Efendi ‡ **20:24** veya ikiz

26 Aradan sekiz gün geçmişti. Yeşua'nın öğrencileri yine içerideydi ve Tomas
da onlarla birlikteydi. Kapılar kilitliyken Yeşua gelip ortada durdu. "Size
esenlik olsun" dedi.
27 Sonra Tomas'a, "Parmağını buraya uzat ve ellerimi gör" dedi. "Elini
uzat böğrüme koy. İnançsızlık etme, inan!"
28 Tomas O'na, "Efendim ve Tanrım!" diye yanıt verdi.
29 Yeşua ona, "Beni gördüğün için mi § iman ettin?" dedi. "Görmeden iman
edenlere ne mutlu."
30 Yeşua, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok
belirtiler yaptı.
31 Ama bunlar, Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve
iman ederek O'nun adıyla yaşama sahip olasınız diye yazılmıştır.

21

1 Bu şeylerden sonra Yeşua, Taberiye Denizi'nin kıyısında öğrencilerine yine
kendisini gösterdi. O kendisini böyle gösterdi.
2 Simon Petrus, "Didimos"* denilen Tomas, Galile Kana'lı Natanel,
Zebedi'nin oğulları ve diğer iki öğrencisi birlikteydiler.
3 Simon Petrus onlara, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi.
Diğerleri, "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Hemen çıkıp tekneye bindiler.
O gece hiçbir şey tutamadılar.
4 Artık gün doğarken, Yeşua kıyıda duruyordu. Ancak öğrenciler O'nun Yeşua
olduğunu bilmediler.
5 O zaman Yeşua onlara, "Çocuklar, yiyecek bir şeyiniz var mı?" dedi.
O'na "Hayır" diye yanıt verdiler.
6 Onlara, "Ağı teknenin sağ tarafına atın, bir miktar bulacaksınız" dedi.
Bunun üzerine, ağı attılar. Ama balık bolluğundan ağı çekemiyorlardı.
7 O zaman Yeşua'nın sevdiği öğrenci Petrus'a, "Bu Efendi'dir!" dedi.
Simon Petrus O'nun Efendi olduğunu duyunca üstlüğünü sarınıp (çünkü
çıplaktı) denize atladı.
8 Diğer öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük bir tekneyle geldiler.
Çünkü karadan uzakta değildiler, ancak iki yüz arşın† açıkta idiler.
9 Karaya çıktıklarında, orada kömür ateşi, ateşin üzerinde duran balık ve
ekmek gördüler.
10 Yeşua onlara, "Az önce tuttuğunuz şu balıklardan getirin" dedi.
11 Simon Petrus tekneye çıktı ve tam yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı
karaya çekti. O kadar çok balık olmasına rağmen, ağ yırtılmamıştı.
12 Yeşua onlara, "Gelin ve sabah yemeği yiyin!" dedi.
Öğrencilerinden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi.
Çünkü Efendi olduğunu biliyorlardı.
13 Sonra Yeşua gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da
verdi.
14 Bu, Yeşua'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez
görünüşüydü.
15 Böylece sabah yemeğini yedikten sonra Yeşua, Simon Petrus'a, "Ey Yona
oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" dedi.
Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" dedi.
Ona, "Kuzularımı otlat" dedi.

§ **20:29** TR "Tomas"ı ekler * **21:2** veya ikiz † **21:8** 200 arşın yaklaşık yaklaşık 91 metredir

16 Ona ikinci kez, “Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?” dedi.
Petrus O'na, “Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun” deyince, Yeşua ona, “Koyunlarıma bak” dedi.
17 Ona üçüncü kez, “Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?” dedi.
Petrus, Yeşua’nın kendisine üçüncü kez “Beni seviyor musun?” diye sormasına kederlendi. O’na, “Efendimiz, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi biliyorsun” dedi.
Yeşua ona, “Koyunlarımı otlat.
18 Sana doğrusunu söyleyeyim, gençken kendini giydirip, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın ve bir başkası seni giydirip gitmek istemediğin yere götürecek” dedi.
19 Bunu, ne tür bir ölümle Tanrı’yı yüceltteceğini işaret etmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona, “Ardımdan gel” dedi.
20 Sonra Petrus arkasını dönünce bir öğrencinin takip ettiğini gördü. Bu, Yeşua’nın sevdiği, akşam yemeğinde Yeşua’nın göğsüne yaslanmış, “Efendimiz, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrenciydi.
21 Petrus onu görünce Yeşua’ya, “Efendimiz, bu adama ne olacak?” dedi.
22 Yeşua ona, “Ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel.”
23 Bu nedenle, kardeşler‡ arasında bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söz çıktı. Ama Yeşua ona ölmeyeceğini söylememişti, “Eğer ben gelinceye dek kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti.
24 Bu şeylere tanıklık eden ve bu şeyleri yazan öğrenci budur. Biz onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25 Yeşua’nın yaptığı başka çok şeyler daha vardı. Bunların hepsi bir bir yazılmış olsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı.

‡ **21:23** Burada “kardeşler” için kullanılan kelime aynı zamanda “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

ELÇİLERİN İŞLERİ

1 Ey Teofilos, ilk kitapta, Yeşua'nın yapmaya ve öğretmeye başladığı,
2 seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruk verdikten sonra
göğe alındığı güne dek olan bütün şeyler hakkında yazmıştım.
3 Acı çektikten sonra çok kanıtlarla kendisini diri olarak da onlara gösterdi.
Kırk gün boyunca onlara görünüp Tanrı'nın Krallığı hakkında konuştu.
4 Kendileriyle bir aradayken onlara şu buyruğu verdi: "Yeruşalem'den
ayrılmayın, benden işitmiş olduğunuz Baba'nın vaadinin gerçekleşmesini
bekleyin.
5 Çünkü Yuhanna suyla vaftiz etmişti, ama siz çok gün geçmeden Kutsal
Ruh'la vaftiz edileceksiniz."
6 Elçiler bir araya geldiklerinde O'na, "Efendimiz, İsrael'e krallığı şimdi mi
geri vereceksin?" diye sordular.
7 Onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve
mevsimleri bilmek size düşmez" dedi.
8 "Ama Kutsal Ruh üzerinize gelince güç alacaksınız. Yeruşalem'de, bütün
Yahudiye'de, Samariya'da ve dünyanın en uzak yerlerinde benim tanıklarım
olacaksınız."
9 Bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı. Bir bulut O'nu
gözlerinin önünden aldı.
10 O giderken onlar gözlerini gökyüzüne dikmiş bakıyorlardı. İşte,* beyaz
giysiler içinde iki adam yanlarında durup dediler,
11 "Ey Galileliler, neden durmuş gökyüzüne bakıp duruyorsunuz?
Aranızdan gökyüzüne alınan bu Yeşua, gökyüzüne gittiğini nasıl gördünüzse,
aynı şekilde geri gelecektir."
12 O zaman onlar, Yeruşalem'e, Şabat günü yolculuğu yakınlığında olan
Zeytinlik denilen dağdan Yeruşalem'e döndüler.
13 Girdikleri zaman kaldıkları evin üst katına çıktılar. Bunlar Petrus,
Yuhanna, Yakov, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu
Yakov, Yurtsever Simon ve Yakov'un oğlu Yahuda'ydı.
14 Onların hepsi, kadınlar, Yeşua'nın annesi Mariyam ve kardeşleri hep
birlikte yüksek sesle sürekli dua ediyorlardı.
15 O günlerde Petrus (yaklaşık yüz yirmi kişi) öğrencilerin ortasında ayağa
kalkıp şöyle dedi:
16 "Kardeşler, Yeşua'yı tutuklayanlara yol gösteren Yahuda hakkında Kutsal
Ruh'un David'in ağzıyla önceden söylemiş olduğu şu Kutsal Yazı'nın yerine
gelmesi gerekiyordu.
17 Çünkü o bizden sayıldı, bu hizmette o da payını aldı.
18 Şimdi bu adam, kötülüğünün ödülüyle bir tarla edindi. Sonra baş aşağı
düştü, bedeni yarıldı ve bağırsaklarının hepsi dışarı fırladı.
19 Bunu Yeruşalem'de yaşayan herkes öğrendi. Tarlaya kendi dillerinde
'Akeldama' yani 'Kan Tarlası' dediler.
20 Çünkü Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:
" 'Onun meskeni ıssız kalsın.

* **1:10** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

İçinde kimse oturmasın.’✡
Ve,
‘Makamını başka birisi alsın.’ ”✡
21 “Bunun için, Efendi Yeşua’nın aramızda girip çıktığı bütün zaman
boyunca bize eşlik eden adamlardan,
22 Yuhanna’nın vaftizinden başlayarak yanımızdan alındığı güne dek,
bunlardan biri O'nun dirilişine bizimle birlikte tanık olması gerekiyor.”
23 İki kişiyi öne sürdüler: Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yosef
ve Mattiyas.
24 Dua edip dediler, “Ey Efendimiz, bütün insanların yüreğini bilen sen, bu
ikisinden hangisini seçtiğini göster de,
25 Bu hizmette ve elçilik görevinde, Yahuda’nın kendi yerine gitmek için,
onun düştüğü yeri alsın.”
26 Onlar için kura çektiler. Kura Mattiyas’a düştü ve on bir elçiyle sayıldı.

2

1 Pentekost Günü geldiğinde, hepsi bir arada aynı yerdeydiler.
2 Ansızın gökyüzünden, güçlü bir rüzgârın sesi gibi bir ses geldi ve
oturdukları bütün evi doldurdu.
3 Ateşe benzer diller göründü ve onlara dağılıp her birinin üzerine kondu.
4 Hepsi Kutsal Ruh'la doldu ve Ruh onlara konuşma yeteneği verdiği için
başka dillerde konuşmaya başladılar.
5 O sırada Yeruşalem'de, göğün altındaki her ulustan inançlı Yahudiler
oturuyordu.
6 Bu sesi duyunca kalabalık şaşkınlık içinde toplandı. Çünkü herkes onların
kendi dilinde konuştuğunu duyuyordu.
7 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine şöyle dediler: “İşte, bu
konuşanların hepsi Galileli değil mi?
8 Nasıl biz, her birimiz kendi ana dilimizi duyuyoruz?
9 Biz, Persler, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da, Yahudiye’de,
Kapadokya’da, Pontus’da, Asya İli’nde,
10 Frigya’da, Pamfilya’da, Mısır’da, Libya yörelerinde, Krine çevresinde
oturanlar, Roma’dan hem Yahudiler hem de Yahudilik inancını benimseyen
misafirler,
11 Giritliler ve Araplar’ı duyuyoruz. Tanrı’nın büyük işlerini kendi
dilimizde konuştuklarını duyuyoruz!”
12 Hepsi şaşkına döndü ve birbirlerine, “Bunun anlamı nedir?” dediler.
13 Bazıları, “Bunlar taze şarapla dolmuşlar” diyerek alay ettiler.
14 Ama Onbirler’le birlikte ayağa kalkan Petrus sesini yükselterek onlara
şöyle dedi: “Ey Yahudiyeliler ve Yeruşalem’de oturan herkes, sözlerime kulak
verin, bu durumu size açıklayayım.
15 Çünkü sizin sandığınız gibi bunlar sarhoş değiller, çünkü günün henüz
üçüncü vakti.*
16 Ama bu olan, Peygamber Yoel aracılığıyla söylenmiştir:
17 ‘Son günlerde olacak, diyor Tanrı,
Ruhum’u bütün insanların üzerine dökeceğim.
Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler.
Gençleriniz görümler,

✡ **1:20** MEZMURLAR 69:25 ✡ **1:20** MEZMURLAR 109:8 * **2:15** sabah saat 9:00 civarı

yaşlılarınız da rüyalar görecek.
18 Evet, ve o günlerde erkek kadın
hizmetkârlarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim,
onlar da peygamberlik edecekler.
19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar göstereceğim,
aşağıda, yeryüzünde belirtiler,
kan, ateş ve duman bulutları görülecek.
20 Efendi'nin büyük ve görkemli günü gelmeden önce
Güneş karanlığa,
ay da kana dönecek.
21 O zaman, Efendi'nin adını çağıran herkes kurtulacak.' "✡

22 "Ey İsrailliler, bu sözleri dinleyin! Nasıralı Yeşua, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı büyük işler, harikalar ve belirtilerle Tanrı tarafından size kanıtlanmış bir adamdı.
23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve ön bilgisi uyarınca elinize verilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin aracılığıyla çarmıha gerip öldürdünüz.
24 Tanrı O'nun ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüm tarafından tutulması olanaksızdı.
25 David O'nun hakkında şöyle der:
'Efendi'yi her zaman önümde gördüm,
sağımda durduğu için sarsılmam.
26 Bu yüzden yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.
Üstelik bedenim de umut içinde oturacak;
27 çünkü sen canımı Hades'te† bırakmayacaksın,
kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
28 Yaşam yollarını bana bildirdin.
Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'✡

29 "Kardeşler, size büyük atamız David'in hem öldüğünü, hem de gömüldüğünü ve mezarının bugüne dek burada olduğunu açıkça söyleyebilirim.
30 Bu nedenle, bir peygamber olarak ve Tanrı'nın kendisine ant içerek, kendi bedeninin ürününden, bedene göre, Mesih'i‡ tahtına oturtmak üzere dirileceğini bildiğinden,
31 Bunu önceden görerek, Mesih'in dirilişinden söz etti, canının Hades'te§ bırakılmadığını ve bedeninin çürümediğini söyledi.
32 Tanrı'nın dirilttiği bu Yeşua'nın hepimiz tanıklarıyız.
33 Böylece Tanrı'nın sağ eliyle yüceltilmiş ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini almış olarak, şimdi sizin bu gördüğünüzü ve işittiğinizi dökmüştür.
34 Çünkü David göklere yükselmedi ama şöyle diyor:
Efendi, Efendim'e dedi ki,
35 Ben düşmanlarını ayaklarının altına serene dek,
sağımda otur.✡' "
36 "Bütün İsrail halkı şunu kesin olarak bilsin ki, Tanrı, çarmıha gerdiğiniz bu Yeşua'yı hem Efendi hem de Mesih yaptı."
37 Bunu duyunca yüreklerine indi ve Petrus'a ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapalım?" dediler.

✡ **2:21** YOEL 2:28-32 † **2:27** veya Cehennem ✡ **2:28** MEZMURLAR 16:8-11 ‡ **2:30** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. § **2:31** veya Cehennem ✡ **2:35** MEZMURLAR 110:1

38 Petrus onlara, “Günahlarınızın bağışlanması için Yeşua Mesih’in adıyla her
biriniz tövbe edin ve vaftiz olun” dedi. “Böylelikle Kutsal Ruh armağanını
alacaksınız.
39 Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve Tanrımız Efendi’nin kendine
çağıracağı uzaktaki herkesedir.”
40 Petrus daha birçok sözle tanıklıkta bulundu. “Kendinizi bu çarpık
kuşaktan kurtarın!” diyerek onları uyardı.
41 O zaman onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz edildi. O gün
yaklaşık üç bin can daha katıldı.
42 Bunlar elçilerin öğretisinde ve paydaşlıkta, ekmek bölmede ve duada
kararlılıkla devam ettiler.
43 Her canın üzerine korku geldi. Elçiler aracılığıyla birçok harika ve belirti
yapılıyordu.
44 İnananların hepsi bir aradaydı ve her şeyleri ortaktı.
45 Mallarını ve mülklerini satıyor ve bunları herkese ihtiyacına göre
dağıtıyorlardı.
46 Her gün tapınakta birlik içinde kararlılıkla devam ettiler ve evde ekmek
bölüp, sevinç ve yürekten bir içtenlikle yemek yiyorlardı.
47 Tanrı'yı övüyor ve bütün halkın gözünde lütuf buluyorlardı. Efendi,
kurtulanları her gün topluluğa katıyordu.

3

1 Petrus ve Yuhanna dua zamanı olan dokuzuncu vakitte* tapınağa
çıkıyorlardı.
2 Ana karnından topal olan bir adam her gün oraya getirilir, tapınağın
Güzel Kapı denilen kapısına koyarlardı. Tapınağa girenlerden yoksulluk için
bağış dilenirdi.
3 Adam Petrus’la Yuhanna’nın tapınağa girmek üzere olduğunu görünce,
onlardan yoksulluk için bağış istedi.
4 Petrus ve Yuhanna gözlerini adama dikip, “Bize bak” dedi.
5 Adam onlardan bir şey almayı umarak onları dinliyordu.
6 Ama Petrus, “Altınım ve gümüşüm yok, ama bende olanı sana
veriyorum” dedi. “Nasıralı Yeşua Mesih’in adıyla, kalk ve yürü!”
7 Onu sağ elinden tutup kaldırdı. Hemen adamın ayakları ve topuk
kemikleri güç kazandı.
8 Sıçrayarak ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı’yı
överek onlarla birlikte tapınağa girdi.
9 Bütün halk onun yürüdüğünü ve Tanrı’yı övdüğünü gördü.
10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı’nda yoksulluk için dilenen adam olduğunu
anladılar. Ona olanlar karşısında hayret ve şaşkınlıkla dolmuşlardı.
11 İyileşen topal adam Petrus’la Yuhanna’yı bırakmazken, bütün halk büyük
şaşkınlıkla Solomon’un Eyvanı denilen yere, onlara doğru koştu.
12 Petrus bunu görünce halka şöyle karşılık verdi: “Ey İsraelliler, bu adama
neden şaşıyorsunuz? Sanki kendi gücümüzle ya da kendi tanrısallığımızla onu
yürütmüşüz gibi, niçin gözlerinizi bize dikiyorsunuz?
13 Avraham’ın, İshak’ın, Yakov’un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Hizmetkârı
Yeşua’yı yüceltti. Siz O’nu teslim ettiniz. Pilatus O’nu salıvermeye karar
verdiğinde siz O’nu Pilatus’un önünde reddetmiştiniz.
14 Kutsal ve adil Olan’ı reddedip bir katilin size verilmesini istediniz.

* **3:1** Saat 15:00

15 Yaşam Hükümdarı'nı öldürdünüz, Tanrı O'nu ölümden diriltti. Bizler
bunun tanıklarıyız.
16 O'nun adındaki imanla, O'nun adı gördüğünüz ve tanıdığınız bu adamı
güçlü kıldı. Evet, O'nun aracılığıyla olan iman, hepinizin önünde ona bu tam
sağlığı verdi."
17 "Kardeşler,† bunu, yöneticileriniz gibi sizin de bilmeden yaptığınızı
biliyorum.
18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'in acı çekeceğini önceden
bildiren Tanrı, sözünü böylece yerine getirmiş oldu."
19 "Bu nedenle tövbe edin ve Tanrı'ya dönün ki, günahlarınız silinsin.
Böylece Efendi'nin önünden yenilenme zamanları gelebilsin.
20 Önceden sizin için atanmış olan Mesih Yeşua'yı göndersin.
21 Tanrı'nın kutsal peygamberlerinin ağzından çok önceden söylediği, her
şeyin yeniden kurulacağı zamana dek, gök O'nu kabul etmelidir.
22 Nitekim Moşe atalarımıza şöyle demişti: 'Efendi Tanrınız sizin için
kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Size ne söylerse
söylesin, her konuda O'nu dinleyeceksiniz.
23 O peygamberi dinlemeyen her can halkın arasından tümüyle yok
edilecektir.'✡
24 Evet, Samuel'den beri ve ondan sonra konuşan peygamberlerin tümü
de bu günleri bildirdiler.
25 Sizler peygamberlerin ve Tanrı'nın Avraham'a, 'Yeryüzündeki bütün
aileler senin soyun‡ aracılığıyla kutsanacak' diyerek atalarımızla yaptığı
antlaşmanın çocuklarısınız.✡
26 Tanrı, kötülüklerinizden döndürüp sizi kutsamak için Hizmetkârı'nı,
Yeşua'yı diriltip önce size gönderdi."

4

1 Onlar halka konuşurken, kâhinler, tapınak komutanı ve Sadukiler
yanlarına geldiler.
2 Halka öğrettikleri ve Yeşua aracılığıyla ölülerden dirilişi duyurdukları için
sinirlenmişlerdi.
3 Ellerini üzerlerine koydular ve ertesi güne kadar gözaltında tuttular, çünkü
artık akşam olmuştu.
4 Ama sözü duyanların birçoğu iman etti. İmanlı erkeklerin sayısı yaklaşık
beş bin oldu.
5 Sabahleyin, onların yöneticileri, ihtiyarları ve yazıcıları Yeruşalem'de
toplandılar.
6 Başkâhin Hanan, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhinin akrabalarının
hepsi oradaydı.
7 Petrus'la Yuhanna'yı ortalarında durdurup, "Bunu hangi güçle ya da
hangi adla yaptınız?" diye sordular.
8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Ey halkın
yöneticileri ve İsrael'in ihtiyarları!
9 Eğer bugün sakat bir adama yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap
soruluyorsa, bu adamın nasıl iyileştirildiği konusunda,

† **3:17** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir. ✡ **3:23** YASA'NIN TEKRARI 18:15,18-19 ‡ **3:25** veya tohum ✡ **3:25** YARATILIŞ 22:18; 26:4

10 hepiniz ve bütün İsrael halkı şunu bilsin ki, bu adam çarmıha gerdiğiniz
ve Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı Yeşua Mesih'in adıyla, O'nda önünüzde
sağlam duruyor.
11 O, 'Siz yapıcıların değersiz saydığı, köşenin baş taşı olan Taş'tır.'✡
12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur, çünkü göğün altında insanlara
bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur!"
13 Şimdi Petrus ve Yuhanna'nın cesaretini görüp onların eğitimsiz ve cahil
insanlar olduklarını anladıklarında, şaştılar. Yeşua'yla birlikte olduklarını
fark ettiler.
14 İyileşen adamın Petrus ve Yuhanna'nın yanlarında durduğunu görünce,
hiçbir karşılık veremediler.
15 Ama onların kuruldan dışarı çıkarılmalarını buyurduktan sonra, kendi
aralarında tartıştılar.
16 "Bu adamları ne yapacağız? Çünkü onlar aracılığıyla, Yeruşalem'de
oturan herkesin açıkça görebileceği gibi, dikkate değer bir mucize yapıldı ve
bunu inkâr edemeyiz.
17 Ama bu, halk arasında daha fazla yayılmasın diye, onları tehdit edelim.
Öyle ki, bundan böyle Yeşua'nın adından kimseye söz etmesinler" dediler.
18 Onları çağırdılar, Yeşua'nın adıyla hiç konuşmamalarını ve öğretmemelerini
buyurdular.
19 Ama Petrus'la Yuhanna onlara şu karşılığı verdiler: "Sizi Tanrı'dan çok
dinlemek Tanrı gözünde doğru mudur? Buna kendiniz karar verin.
20 Çünkü biz gördüğümüz ve duyduğumuz şeyleri anlatmadan edemeyiz."
21 Onları daha fazla tehdit ettikten sonra, halk yüzünden onları
cezalandırmanın bir yolunu bulamayıp serbest bıraktılar. Çünkü yapılan bu
şey için herkes Tanrı'yı yüceltiyordu.
22 Bu şifa mucizesinin yapıldığı adam kırk yaşını geçmişti.
23 Serbest bırakıldıktan sonra arkadaşlarının yanına döndüler. Başkâhinlerle
ileri gelenlerin kendilerine söyledikleri her şeyi onlara anlattılar.
24 Bunu duyunca, hep birlikte seslerini yükselterek Tanrı'ya şöyle dediler:
"Ey Efendiniz! Gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onlarda bulunan her şeyi
yaratan sensin.
25 Hizmetkârın David'in ağzından bildirdin:
'Uluslar neden hiddetlendi,
halklar neden boş şey tasarlıyor?
26 Yeryüzü kralları karşı koyuyor, Yönetenler, Efendi'ye ve Mesih'ine* karşı
birlikte düzen kuruyor.' "✡
27 "Gerçekten,† Hirodes ve Pontius Pilatus, öteki uluslar ve İsrael halkıyla
birlikte, meshettiğin kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'ya karşı,
28 Senin elinin ve tasarının önceden olmasını kararlaştırdığı her şeyi
yapmak için bir araya toplandılar.
29 Şimdi, Efendimiz, onların savurduğu tehditlere bak! Sözünü tam bir
cesaretle duyurabilmek için biz hizmetkârlarına güç ver.
30 Kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler
ve harikalar yapmak için elini uzat."
31 Dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldu
ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurdular.

✡ **4:11** MEZMURLAR 118:22 * **4:26** Mesih (Grekçe) ve Mesih (İbranice) her ikisi de Meshedilmiş Olan anlamına gelir. ✡ **4:26** MEZMURLAR 2:1-2 † **4:27** NU "bu kentte" ifadesini ekler

32 İnananlar kalabalığı tek yürek ve tek candı. Onlardan hiçbiri sahip
olduğu bir şey için "Bu benimdir" demiyordu, ama her şeyleri ortaktı.
33 Elçiler büyük bir güçle Efendi Yeşua'nın dirildiğine tanıklık ediyorlardı.
Hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı.
34 Aralarında yoksul olan yoktu. Toprak ya da ev sahibi olanlar bunları
satıyor,
35 sattıklarının bedelini getirip elçilerin ayaklarının önüne koyuyordu;
dağıtım da her birinin ihtiyacına göre yapılıyordu.
36 Elçiler tarafından Barnabas, (yani Teşvik Oğlu diye tercüme edilir) diye
de anılan, Kıbrıs'lı bir Levili olan Yosef'in,
37 Bir tarlası vardı, onu sattı parayı getirip elçilerin ayaklarına bıraktı.

5

1 Ancak Hananya adında bir adam, karısı Safira'yla birlikte bir mülk sattı.
2 Paranın bir kısmını kendine sakladı. Karısı da bunun farkındaydı, sonra
paranın belli bir kısmını getirip elçilerin ayakları önüne bıraktı.
3 Petrus, "Hananya, neden Şeytan yüreğini doldurdu, Kutsal Ruh'a yalan
söyledin ve tarlanın bedelinin bir kısmını sakladın?" dedi.
4 O dururken, senin değil miydi? Satıldıktan sonra senin elinde değil
miydi? Nasıl oldu da bu şeyi yüreğine koydun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya
yalan söyledin."
5 Hananya bu sözleri duyunca yere düşüp öldü. Bunları duyan herkesin
üzerine büyük bir korku geldi.
6 Gençler kalkıp onu kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.
7 Yaklaşık üç saat sonra karısı olanlardan habersiz içeri girdi.
8 Petrus ona, "Söyle bana, mülkü bu kadara mı sattınız?" diye karşılık
verdi.
Kadın, "Evet, o kadara" dedi.
9 Petrus ona, "Efendi'nin Ruhu'nu sınamak için nasıl oldu da anlaştınız?
İşte, kocanı gömenlerin ayakları kapıda, seni dışarı taşıyacaklar" dedi.
10 Kadın hemen onun ayaklarının dibine düşüp öldü. İçeri giren gençler
onu ölü buldular. Onu da dışarı taşıyıp kocasının yanına gömdüler.
11 Bütün topluluğun ve bunları duyanların hepsinin üzerine büyük bir
korku geldi.
12 Elçiler aracılığıyla halk arasında birçok belirti ve harikalar yapılıyordu.
Hepsi birlikte Solomon'un Eyvanı'nda bulunuyordu.
13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, geri kalan hiç kimse onlara
katılmaya cesaret edemiyordu.
14 İman eden daha bir çok erkek ve kadın Efendi'ye katılıyordu.
15 Öyle ki, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine
düşsün diye insanlar, hastaları sokaklara çıkarıp yatak ve döşekler üzerine
yatırıyorlardı.
16 Kalabalığın bir kısmı da Yeruşalem çevresindeki kentlerden geldiler,
hastaları ve kirli ruhlar tarafından işkence görenleri getirdiler ve hepsi
iyileştiler.
17 Ama başkâhin ve onunla birlikte olanların hepsi (bu Sadukiler
mezhebidir) kalktılar ve kıskançlıkla doldular.
18 Elçilerin üzerine ellerini koyduktan sonra onları göz altına aldılar.
19 Ama Efendi'nin bir meleği geceleyin zindan kapılarını açıp onları dışarı
çıkarttı.

20 “Gidin, tapınakta durun ve bu Yaşam Sözleri’nin tümünü halka bildirin”
dedi.
21 Onlar bunu duyunca gün ağarırken tapınağa girip öğrettiler. Ancak
başkâhin ve onunla birlikte olanlar gelip Yüksek Kurul’u, İsrael'in çocuklarının
bütün ileri gelenlerini bir araya çağırdılar ve onları getirtmeleri için zindana
adam gönderdiler.
22 Ama görevliler zindana vardıklarında onları bulamadılar. Geri dönüp şu
haberi verdiler:
23 “Tutukevini kapalı ve kilitli bulduk. Nöbetçiler de kapılarda bekliyordu.
Ama kapıları açtığımızda içeride kimseyi bulamadık!”
24 Tapınak komutanıyla başkâhinler bu sözleri duyunca onlar hakkında ve
bu nereye varacak diye şaşkına döndüler.
25 Biri gelip onlara, “İşte, zindana attığınız adamlar tapınakta durmuş
halka öğretiyor” dedi.
26 Bunun üzerine komutan görevlilerle birlikte gidip onları zor
kullanmadan getirdi. Çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı.
27 Onları getirip Yüksek Kurul’un önüne koydular. Başkâhin onları
sorgulayıp,
28 “Size bu isimle öğretmemenizi kesin bir dille buyurmadık mı?” dedi.
“İşte, Yeruşalem’i kendi öğretilerinizle doldurdunuz ve bu adamın kanını
üzerimize getirmek istiyorsunuz”
29 Ama Petrus ve elçiler, “İnsanlardan çok Tanrı’ya itaat etmeliyiz” diye
karşılık verdiler.
30 “Sizin ağaca asıp öldürdüğünüz Yeşua’yı atalarımızın Tanrısı diriltti.
31 İsrael’e tövbe ve günahların bağışlanmasını vermek için Tanrı O’nu
Hükümdar ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.
32 Biz bu şeylerin tanıklarıyız. Tanrı’nın kendisine itaat edenlere verdiği
Kutsal Ruh da tanıktır.”
33 Ama onlar bunu duyduklarında yüreklerine hançer saplandı ve onları
öldürmeye karar verdiler.
34 Ama halkın tümü tarafından saygı duyulan bir Kutsal Yasa öğretmeni
olan Gamaliel adındaki bir Ferisi Yüksek Kurul’da ayağa kalktı, elçilerin kısa
bir süre için dışarı çıkarılmasını buyurdu.
35 Kurul üyelerine şöyle dedi: “Ey İsraelliler, bu adamlar hakkında yapmak
üzere olduğunuz şeye dikkat edin.
36 Çünkü bu günlerden önce kendini önemli biri gibi gösteren Tevdas
ayaklanmıştı. Dört yüz kadar adam da ona katılmıştı. Tevdas öldürüldü,
sözünü dinleyenlerin hepsi de dağıldı, yok oldular.
37 Onun ardından, nüfus sayımı yapıldığı günlerde Galileli Yahuda bazı
insanları peşinden sürükleyerek ayaklandı. O da yok oldu, sözünü
dinleyenlerin hepsi de dağıldı.
38 Şimdi size diyorum ki, bu adamlardan ayrılın ve onları rahat bırakın.
Çünkü eğer bu öğüt ya da bu iş insanlardansa, yıkılacaktır.
39 Ama eğer Tanrı’dansa, onu yıkamazsınız, hatta kendinizi Tanrı’ya karşı
savaşıyor bulabilirsiniz!”
40 Onlar da ona katıldılar. Elçileri çağırtıp onları dövdüler. Yeşua’nın adından
söz etmemelerini buyurduktan sonra serbest bıraktılar.
41 Böylece onlar Yeşua’nın adından ötürü hakarete layık görüldükleri için
sevinçle Yüksek Kurul’un önünden ayrıldılar.

42 Her gün, tapınakta ve evde, öğretmekten ve Yeşua Mesih'i duyurmaktan vazgeçmediler.

6

1 O günlerde öğrencilerin sayısı çoğalınca, Helenistler* İbraniler'e karşı şikâyette bulundular; çünkü onların dul kadınları günlük hizmette ihmal ediliyordu.
2 Onikiler, öğrencilerden oluşan kalabalığı yanlarına çağırıp, "Tanrı sözünü bırakıp sofralarda hizmet etmemiz uygun olmaz" dediler.
3 Bu nedenle, kardeşler, aranızdan iyilikleriyle tanınan, Kutsal Ruh'la ve bilgelikle dolu yedi kişi seçin; onları bu işin başına atayalım.
4 Ama biz duada ve sözün hizmetinde kararlılıkla devam edeceğiz."
5 Bu sözler bütün topluluğu memnun etti. İmanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan Stefanos'u, Filipus'u, Prohoros'u, Nikanor'u, Timon'u, Parmenas'ı ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçtiler.
6 Onları elçilerin önünde durdurdular. Elçiler de dua ettikten sonra, ellerini onların üzerlerine koydular.
7 Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalem'deki öğrencilerin sayısı çok artıyordu. Kâhinlerden büyük bir topluluk imana itaat etti.
8 İmanla ve güçle dolu olan Stefanos halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu.
9 Ama Özgürlükçüler Havrası diye anılan havradan bazıları ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden bazı kişiler, Stefanos'la çekişiyorlardı.
10 Ama Stefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar.
11 Sonra gizlice adamları kandırıp onlara, "Stefanos'un Moşe'ye ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.
12 Böylelikle halkı, ihtiyarları ve yazıcıları kışkırttılar, onun üzerine geldiler ve onu yakaladılar, sonra Kurul'un önüne getirdiler.
13 "Bu adam bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşmaktan vazgeçmiyor" diyen yalancı tanıklar koydular.
14 "Çünkü onun, 'Nasıralı Yeşua'nın burayı yıkacak ve Moşe'nin bize emanet ettiği töreleri değiştirecek' dediğini duyduk."
15 Kurul'da oturanların hepsi, gözlerini ona dikince, yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7

1 Başkâhin, "Bu şeyler böyle mi?" dedi.
2 Stefanos, "Kardeşler ve babalar, dinleyin" dedi. "Atamız Avraham, Harran'da yaşamadan önce daha Mezopotamya'dayken Yüce Tanrı ona göründü.
3 Ve ona şöyle dedi: 'Ülkenden ve akrabalarının yanından çık, sana göstereceğim diyara gel.'✡
4 Bundan sonra Avraham Keldaniler'in ülkesinden çıkıp Harran'da yaşadı. Babası öldükten sonra, oradan, Tanrı onu şimdi yaşamakta olduğunuz bu ülkeye getirdi.

---

* **6:1** Helenistler, İbrani kökenli olmalarına rağmen Grek dilini ve kültürünü kullanırlardı. ✡ **7:3** YARATILIŞ 12:1

5 Ona orada miras, ayak basacak kadar bile yer vermedi. Ona ve
kendisinden sonra gelecek soyuna, henüz çocuğu yokken, orayı mülk olarak
vereceğine söz verdi.
6 Tanrı şöyle dedi: Soyundan gelenler yabancı bir memlekette yabancı
olarak yaşayacak, dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak ve kötü muamele
görecekler.
7 Tanrı, "Köle olacakları ulusu yargılayacağım" dedi, "ve ondan sonra çıkıp
bu yerde bana hizmet edecekler."✡
8 Tanrı ona sünnet antlaşmasını verdi. Böylece Avraham İshak'ın babası
oldu ve onu sekizinci gün sünnet etti. İshak Yakov'un babası oldu, Yakov da
on iki büyük ataların babası oldu."
9 "Büyük atalar Yosef'i kıskanıp onu Mısır'a sattılar. Tanrı onunla
birlikteydi.
10 Onu bütün sıkıntılarından kurtardı ve Mısır Kralı Firavun'un önünde
Yosef'e lütuf ve bilgelik verdi. Firavun onu Mısır'a ve bütün evi üzerine vali
olarak atadı.
11 Bütün Mısır ve Kenan diyarı üzerine kıtlık ve büyük sıkıntı geldi.
Atalarımız yiyecek bulamadılar.
12 Ama Yakov Mısır'da buğday olduğunu duyunca, ilk kez atalarımızı oraya
gönderdi.
13 İkinci seferde Yosef kardeşlerine belli edildi, Yosef'in soyu da Firavun'a
belli edildi.
14 Yosef haber gönderip babası Yakov'u, bütün akrabalarını, yetmiş beş
canı çağırttı.
15 Yakov Mısır'a indi. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.
16 Ve Şekem'e götürülerek, Avraham'ın Şekemli Hamor oğullarından gümüş
karşılığında satın almış olduğu mezara yatırıldı."
17 "Ama Tanrı'nın Avraham'a verdiği sözün zamanı yaklaştığında, halk
Mısır'da büyüyüp çoğalmıştı.
18 Ülkede Yosef'i tanımayan başka bir kral çıktı.
19 O, bizim soyumuzdan yararlandı ve atalarımıza kötü davrandı ve
hayatta kalmasınlar diye, onları bebeklerini terk etmeye zorladı.
20 O sırada Moşe doğdu ve Tanrı önünde son derece güzel bir çocuktu. Üç ay
babasının evinde beslendi.
21 Moşe dışarı atılınca, Firavun'un kızı onu alıp öz oğlu gibi büyüttü.
22 Moşe'ye Mısırlılar'ın her bilgeliğinde öğretildi. Sözlerinde ve işlerinde güçlü
biriydi.
23 Ama kırk yaşına gelince, yüreğine kardeşleri* olan İsrael'in çocuklarını
görme isteği geldi.
24 Onlardan birinin haksızlığa uğradığını görünce onu savundu. Mısırlı'ya
vurup ezilenin öcünü aldı.
25 Tanrı'nın onun eliyle kendilerini kurtaracağını kardeşlerim anlar diye
düşünüyordu. Ama onlar anlamadılar."
26 "Ertesi gün onlar kavga ederken onlara göründü. Onları barıştırmak
isteyerek, 'Efendiler, siz kardeşsiniz. Neden birbirinize haksızlık
ediyorsunuz?' dedi.

✡ **7:7** YARATILIŞ 15:13-14 * **7:23** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir.

27 Ama komşusuna haksızlık eden onu itip, ‘Seni kim başımıza yönetici ve
yargıç yaptı?
28 Dün o Mısırlı’yı öldürdüğün gibi, beni de mi öldürmek istiyorsun?’✡ dedi.
29 Moşe bu söz üzerine kaçtı. Midyan diyarında bir yabancı olarak yaşadı
ve iki oğul babası oldu.”
30 “Kırk yıl dolunca çölde, Sina Dağı yakınında, yanan bir çalının alevleri
içinde Efendi’nin bir meleği Moşe’ye göründü.
31 Moşe gördüklerine şaştı. Görmek için yaklaşınca, Efendi’nin sesi ona geldi.
32 ‘Ben atalarının Tanrısı, Avraham’ın, İshak’ın ve Yakov’un Tanrısı’yım.’
Moşe titredi ve bakmaya cesaret edemedi.
33 Efendi ona, ‘Çarıklarını çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır’ dedi.
34 Mısır’da olan halkımın sıkıntısını gerçekten gördüm, iniltilerini duydum
ve onları kurtarmak için aşağıya indim. Şimdi gel, seni Mısır’a
göndereceğim.’ ”✡
35 “Bu Moşe, ‘Seni kim yönetici ve yargıç atadı?’ diyerek reddettikleri
Moşe’ydi. Tanrı onu çalıda kendisine görünen meleğinin eliyle hem yönetici
hem de kurtarıcı olarak gönderdi.
36 Bu adam kırk yıl boyunca Mısır’da, Kızıldeniz’de ve çölde harikalar ve
belirtiler yaparak onları dışarı çıkaran kişidir.
37 İsrael'in çocuklarına, ‘Tanrımız Efendi size kardeşleriniz arasından benim
gibi bir peygamber çıkaracak’†✡ diyen adam Moşe’dir.
38 Bu, Sina Dağı’nda kendisine konuşan melekle birlikte çöldeki toplulukta
bulunan ve bize vermek üzere diri vahiyleri alan kişidir.
39 Atalarımız ona itaat etmediler, onu reddettiler ve yüreklerinde Mısır’a
döndüler.
40 Aron’a, ‘Bize öncülük edecek ilâhlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından
çıkaran o Moşe’ye ne olduğunu bilmiyoruz’✡ dediler.
41 O günlerde bir buzağı yaptılar ve o puta kurban sundular. Ellerinin
işleriyle sevindiler.
42 Ama Tanrı onlardan dönüp peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu
gibi, onları gökyüzü ordusuna‡ hizmet etmeye terk etti.

‘Ey İsrael evi,
çölde kırk yıl boyunca
bana mı sunular ve kurbanlar sundunuz?
43 Siz Molek’in çadırını,
ilâh Refan’ın yıldızını,
tapınmak için yaptığınız suretleri taşıdınız.
Bu nedenle sizi Babil’in ötesine götüreceğim.✡’ ”
44 “Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Moşe bunu, kendisiyle konuşan
Tanrı’nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.
45 Tanıklık Çadırı’nı kendi sıralarında teslim alan atalarımız, Yeşu’yla
birlikte ülkelerin mülküne onu yanlarında getirdiler; o ulusları Tanrı
David'in günlerine kadar atalarımızın önünden kovdu.
46 Tanrı’nın gözünde lütuf bulmuş olan David, Yakov’un Tanrısı’na bir
konut yapmak için izin istedi.
47 Ama Tanrı için ev yapan Solomon'du.

✡ **7:28** ÇIKIŞ 2:14 ✡ **7:34** ÇIKIŞ 3:5,7-8,10 † **7:37** TR ise “Onu dinleyeceksiniz” diye ekler. ✡ **7:37** YASA'NIN TEKRARI 18:15 ✡ **7:40** ÇIKIŞ 32:1 ‡ **7:42** Bu deyim aynı zamanda “cennetin ordusu”, “melekler” veya “göksel bedenler” olarak da çevrilebilir. ✡ **7:43** AMOS 5:25-27

48 Ancak En Yüce Olan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Peygamberin
dediği gibi,
49 ‘Gök benim tahtımdır,
yeryüzü ayaklarımın altında tabure.
Bana nasıl bir ev yapacaksın?’ diyor Efendi.
Ya da dinlenme yerim neresidir?
50 Bunların tümünü yapan benim elim değil mi?’ ”✡
51 “Sizi sert enseli, yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Tıpkı
atalarınızın yaptığı gibi, sizler de her zaman Kutsal Ruh’a karşı
koyuyorsunuz.
52 Atalarınız hangi peygambere zulmetmedi ki? Adil Olan’ın geleceğini
önceden bildirenleri öldürdüler. Siz de şimdi onun hainleri ve katilleri
oldunuz.
53 Yasa’yı meleklerin düzenledikleri gibi siz aldınız ve onu tutmadınız!”
54 Bunları duyduklarında yürekleri öfkeyle doldu ve ona karşı dişlerini
gıcırdattılar.
55 Ama Kutsal Ruh’la dolu olan Stefanos, gözlerini dikkatle göğe dikti.
Tanrı’nın yüceliğini ve O’nun sağında duran Yeşua’yı gördü.
56 “İşte! Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu’nun Tanrı’nın sağında durmakta
olduğunu görüyorum!” dedi.
57 Onlar yüksek sesle bağırıp kulaklarını tıkadılar, sonra hep birden ona
saldırdılar.
58 Onu kent dışına atıp taşa tuttular. Tanıklar giysilerini Saul adındaki genç
bir adamın ayaklarının dibine koydular.
59 Taşa tutarlarken Stefanos, “Efendi Yeşua, ruhumu al!” diye haykırdı.
60 Diz çöküp yüksek sesle, “Efendi, bu günahı onlara yükleme!” diye bağırdı.
Bunu söyleyince uykuya daldı.

8

1 Saul, Stefanos’un öldürülmesini uygun bulmuştu. O gün Yeruşalem’de
bulunan kiliseye karşı büyük bir baskı dönemi başladı. Elçiler dışında
imanlıların tümü Yahudiye ve Samariya bölgelerine dağıldılar.
2 İnançlı erkekler Stefanos’u gömdüler ve onun için büyük yas tuttular.
3 Saul ise kilise topluluğunu kırıp geçiriyordu. Evden eve giriyor, kadın
erkek imanlıları sürükleyip zindana atıyordu.
4 Böylece dağılmış olanlar sözü duyurarak dolaşıyorlardı.
5 Filipus Samariya Kenti’ne inip onlara Mesih’i duyurdu.
6 Kalabalıklar, Filipus’u dinleyip gerçekleştirdiği belirtileri görünce, hep
birlikte onun sözlerine kulak verdiler.
7 Çünkü içinde kirli ruhlar bulunanların çoğundan, kirli ruhlar yüksek sesle
bağırarak çıkıyordu. Birçok felçli ve topal iyileştirildi.
8 O kentte büyük bir sevinç oldu.
9 Ama bu kentte büyücülük yapan ve Samariya halkını şaşkına çeviren,
kendini büyük biri gibi gösteren Simon adında bir adam vardı.
10 Küçüğünden büyüğüne herkes onu dinler ve “Bu adamdaki, işte
Tanrı’nın o büyük gücüdür” derlerdi.
11 Onları uzun zamandır büyüleriyle şaşkına çevirdiği için onu dinlerlerdi.
12 Ama Filipus’un duyurduğu Tanrı’nın Krallığı'na ve Yeşua Mesih’in adıyla
ilgili Müjde’ye inandıklarında, hem erkekler hem de kadınlar vaftiz oldular.

✡ **7:50** YEŞAYA 66:1-2

13 Simon'un kendisi de iman edip vaftiz olduktan sonra Filipus'un
yanından ayrılmadı. Belirtilerin ve büyük mucizelerin meydana geldiğini
görünce şaştı.
14 Yeruşalem'de bulunan elçiler, Samariya halkının Tanrı'nın sözünü kabul
ettiğini duyunca, Petrus ve Yuhanna'yı onlara gönderdiler.
15 Onlar oraya indiklerinde, Samariyalı imanlılar Kutsal Ruh'u alsınlar
diye onlar için dua ettiler.
16 Çünkü Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti. Yalnızca Mesih Yeşua
adıyla vaftiz olmuşlardı.
17 Sonra ellerini üzerlerine koydular ve onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.
18 Simon, Kutsal Ruh'un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce,
onlara para teklif etti.
19 "Bana da bu gücü verin, ellerimi kimin üzerine koyarsam Kutsal Ruh'u
alsın" dedi.
20 Ama Petrus ona, "Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini
sandığın için gümüşün de seninle birlikte yok olsun!" dedi.
21 "Bu işte senin ne payın ne de hissen var. Çünkü yüreğin Tanrı'nın önünde
doğru değildir.
22 Bu nedenle, bu kötülüğünden tövbe et ve Tanrı'ya yalvar, belki yüreğinin
bu düşüncesi sana bağışlanır.
23 Çünkü senin acılık zehrinde ve kötülüğün tutsaklığında görüyorum."
24 Simon, "Benim için Efendi'ye dua edin de, bu söylediklerinin hiçbiri
başıma gelmesin" dedi.
25 Bunun üzerine, tanıklık edip Efendi'nin sözünü duyurduktan sonra,
Yeruşalem'e döndüler. Samariya'nın birçok köyünde Müjde'yi duyurdular.
26 Efendi'nin bir meleği Filipus'a şöyle dedi: "Kalk, Yeruşalem'den Gaza'ya
inen yola, güneye doğru git; orası çöldür."
27 Filipus kalkıp gitti. İşte, Etiyopyalı bir adam, Etiyopya Kraliçesi
Kandaki'nin veziri, bütün hazinesinden sorumlu olan bir hadım,
Yeruşalem'e tapınmak için gelmişti.
28 Dönüş yolunda arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'yı okuyordu.
29 Ruh Filipus'a, "Yaklaş, şu arabaya katıl" dedi.
30 Filipus koştu ve onun Peygamber Yeşaya'yı okuduğunu duydu. Ona,
"Okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu.
31 Adam, "Biri bana açıklamadıkça nasıl anlayabilirim ki?" dedi. Filipus'a
binip yanına oturması için yalvardı.
32 Kutsal Yazılar'dan okumakta olduğu bölüm şuydu:
"Koyun gibi kesime götürüldü.
Kırkıcının önünde sessiz bir kuzu gibi,
öylece ağzını açmadı.
33 Aşağılanmasında O'nun yargısı kaldırıldı.
O'nun soyunu kim beyan edecek?
Çünkü O'nun yaşamı yeryüzünden alınıyor."✡
34 Hadım Filipus'a, "Peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi,
yoksa başka birisinden mi?" diye karşılık verdi.
35 Filipus ağzını açtı ve bu Kutsal Yazı'dan başlayarak ona Yeşua'yla ilgili
Müjde'yi duyurdu.
36 Yolda giderken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, "İşte, burada su
var" dedi. "Vaftiz olmama bir engel var mı?"

✡ **8:33** YEŞAYA 53:7,8

37 *
38 Arabasının durmasını buyurdu. İkisi birlikte, Filipus ve hadım suya
girdiler ve Filipus onu vaftiz etti.
39 Sudan çıkınca, Efendi'nin Ruhu Filipus'u alıp götürdü. Hadım onu bir
daha görmedi ve yoluna sevinçle devam etti.
40 Filipus kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Oradan geçerek, Sezariye'ye
gelinceye dek Müjde'yi bütün kentlerde duyurdu.

9

1 Saul ise Efendi'nin öğrencilerine karşı hâlâ tehditleri savuruyor, ölüm
soluyordu. Başkâhine gitti
2 Ve ondan Damaskus havralarına mektuplar istedi; eğer Yol'dan olan
erkek veya kadın bulursa, onları bağlı olarak Yeruşalem'e getirebilsin.
3 Yol alıp Damaskus'a yaklaşırken, ansızın gökten bir ışık çevresinde parladı.
4 Yere düşüp bir sesin kendisine, "Saul, Saul, bana neden
zulmediyorsun?" dediğini duydu.
5 O, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi.
Efendi, "Ben senin zulmetmekte olduğun Yeşua'yım" dedi.
6 "Kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."
7 Onunla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutulmuş olarak donup
kaldılar. Sesi duydular, ama kimseyi görmediler.
8 Saul yerden kalktı ama gözlerini açtığında kimseyi göremedi. Onu elinden
tutup Damaskus'a götürdüler.
9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul, ne bir şey yedi, ne de içti.
10 Şam'da Hananya adında Mesih'in bir öğrencisi vardı. Efendi ona bir
görümde, "Hananya!" diye seslendi.
O da, "Ey Efendim, işte ben" dedi.
11 Efendi ona, "Kalk, Doğru Sokak adındaki sokağa git ve Yahuda'nın
evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Çünkü işte, kendisi dua ediyor.
12 Bir görümde Hananya adında bir adamın yanına geldiğini ve gözleri
görsün diye ellerini kendisinin üzerine koyduğunu gördü."
13 Ama Hananya şöyle yanıt verdi: "Efendim, bu adamın Yeruşalem'de
bulunan kutsallarına ne denli kötülük etmiş olduğunu birçok kişiden
duydum.
14 Burada, senin adını ananların hepsini tutuklamak için başkâhinlerden
yetki almış."
15 Efendi ona, "Yoluna git, çünkü o benim adımı öteki ulusların, kralların
ve İsrael'in çocuklarının önünde taşımak üzere seçtiğim kaptır.
16 Çünkü benim adım uğruna ne kadar şeyler çekmesi gerektiğini ona
göstereceğim."
17 Hananya gidip o eve girdi. Saul'un üzerine ellerini koyarak, "Saul
kardeş, geldiğin yolda sana görünmüş olan Efendi, görmen ve Kutsal Ruh'la
dolman için beni sana gönderdi" dedi.
18 Hemen gözlerinden balık pulunu andıran bir şey düştü ve gözleri yeniden
açıldı. Kalktı ve vaftiz oldu.
19 Yemek yiyip güçlendi. Saul birkaç gün Damaskus'ta bulunan öğrencilerle
birlikte kaldı.

---

* **8:37** Bazı Grekçe el yazmaları, Filip'in "Bütün yüreğinle inanırsan, vaftiz olabilirsin" dediğini ekler. Filipus, "Yeşua Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyorum" diye yanıt verdi.

20 Havralarda hemen Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu duyurmaya
başladı.
21 Onu işitenlerin hepsi şaştı. "Yeruşalem'de bu adı ananları mahveden
adam bu değil mi? Buraya onları tutuklayıp başkâhinlere götürmek için
gelmedi mi?" diyorlardı.
22 Saul ise daha çok güçlendi. Mesih budur diye kanıtlıyor, Şam'da yaşayan
Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.
23 Çok günler geçtikten sonra, Yahudiler onu öldürmek için düzen kurdular.
24 Ama kurdukları düzenden Saul haberdar oldu. Onu öldürmek için gece
gündüz kapıları gözlüyorlardı.
25 Ama öğrencileri geceleyin onu kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe
içinde aşağı indirdiler.
26 Saul Yeruşalem'e varınca öğrencilerin arasına katılmaya çalıştı. Ama hepsi
ondan korkuyor ve onun bir öğrenci olduğuna inanmıyordu.
27 Barnabas onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un yolda Efendi'yi nasıl
gördüğünü ve Efendi'nin onunla konuştuğunu, Damaskus'ta da onun
Yeşua'nın adını nasıl cesaretle duyurduğunu bildirdi.
28 Saul artık onlarla birlikteydi. Yeruşalem'e girip* her yerde Efendi
Yeşua'nın adını korkusuzca duyuruyordu.
29 Helenistlerle† konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeye
çalışıyordu.
30 Kardeşler‡ bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan da Tarsus'a
yolladılar.
31 Böylece bütün Yahudiye, Galile ve Samariya'daki kiliseler esenlik
içindeydi ve bina oluyordu. Efendi korkusu içinde ve Kutsal Ruh'un
tesellisinde yürüyerek çoğalıyordu.
32 Her yanı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da indi.
33 Orada sekiz yıldır yatalak olan felçli birini buldu. Adamın adı Aneas'dı.
34 Petrus ona, "Aneas, Yeşua Mesih seni iyileştiriyor. Kalk ve yatağını yap!"
dedi. O hemen kalktı.
35 Lidda ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu görünce Efendi'ye döndüler.
36 Yafa'da, Tabita adında bir Mesih öğrencisi vardı. Tabita tercümesi ceylan
demektir. Bu kadın sürekli iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.
37 O günlerde hastalanıp öldü. Onu yıkadıktan sonra üst kattaki odaya
yatırdılar.
38 Lidda Yafa'ya yakın olduğu için, öğrenciler Petrus'un orada olduğunu
duyunca ona iki kişi§ gönderip, "Gecikmeden yanımıza gel" diye yalvardılar.
39 Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Gelince, onu üst kattaki odaya
götürdüler. Bütün dullar gözyaşıyla yanında durup, ona kendileriyle
birlikteyken Ceylan'ın yapmış olduğu entari ve üstlükleri gösterdiler.
40 Petrus hepsini dışarı çıkardı ve diz çöküp dua etti. Sonra cesede dönerek,
"Tabita, kalk!" dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu.
41 Petrus elini uzatıp onu ayağa kaldırdı. Kutsalları ve dul kadınları çağırdı
ve onu diri olarak onlara teslim etti.
42 Bütün Yafa bundan haberdar oldu ve birçok kişi Efendi'ye iman etti.

---

* **9:28** TR ve NU "ve dışarı çıkmak" ekler † **9:29** Helenistler, Grek dilini ve kültürünü kullanan İbraniler'di. ‡ **9:30** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. § **9:38** NU, TR'den okuma; MT "iki adam"ı atlar

43 Petrus çok günler Yafa'da, Simon adında bir dericinin yanında kaldı.

10

1 Sezariye'de İtalyan taburunda Kornelius adında bir yüzbaşı vardı.
2 İnançlı bir adamdı ve bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Muhtaçlara
cömertçe bağışta bulunur ve Tanrı'ya sürekli dua ederdi.
3 Günün dokuzuncu vakit* sularında bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin
kendisine geldiğini apaçık gördü. Melek ona, "Kornelius!" diye seslendi.
4 Korkuyla gözlerini ona dikti, "Ne var ey Efendim?" dedi.
Ona, "Duaların ve muhtaçlara olan bağışların anılmak üzere Tanrı önüne
çıktılar.
5 Şimdi Yafa'ya adam gönder ve Petrus da denilen Simon'u çağırt.
6 Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simon adında bir dericinin yanında
kalıyor."†
7 Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra, Kornelius hizmetkârlarından
ikisini ve sürekli yanında bulunan inançlı bir askeri çağırdı.
8 Onlara her şeyi anlattıktan sonra Yafa'ya gönderdi.
9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırken, Petrus öğleye doğru dua etmek
için dama çıktı.
10 Acıktığı için yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.
11 Göğün açıldığını ve büyük bir örtüyü andıran bir kabın dört köşesinden
yeryüzüne indirildiğini gördü.
12 İçinde, yeryüzünün her türden dört ayaklı hayvanları, sürüngenler ve
gökyüzünün kuşları vardı.
13 Ona, "Kalk Petrus, kes ve ye!" diye bir ses geldi.
14 Petrus, "Hayır, Efendim!" dedi. "Ben hiçbir zaman bayağı ya da murdar
bir şey yemedim."
15 Ses ikinci kez ona seslendi: "Tanrı'nın temiz kıldıklarını kirli sayma."
16 Bu, üç kez yinelendi ve o şey hemen göğe alındı.
17 Petrus gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini şaşkınlık içinde
düşünürken, İşte, Kornelius'un gönderdiği adamlar, Simon'un evini
soruşturup kapının önünde durdular,
18 Ve yanlarına gelip, Petrus da denilen Simon'un orada kalıp kalmadığını
sordular.
19 Petrus bu görümü düşünürken, Ruh ona, "İşte, üç‡ kişi seni arıyor" dedi.
20 Kalk, aşağıya in ve hiç çekinmeden onlarla birlikte git. Çünkü onları ben
gönderdim" dedi.
21 Petrus aşağıya inip adamlara, "İşte, aradığınız kişi benim" dedi. "Neden
geldiniz?"
22 Onlar, "Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusu tarafından
hakkında iyi konuşulan, Kornelius adında bir yüzbaşı var" dediler. "Kutsal bir
melek ona, sözlerini dinlemek üzere seni evine çağırmasını söyledi."
23 Böylece Petrus onları içeri çağırdı ve kalacak bir yer sağladı. Ertesi gün
Petrus kalkıp onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'dan olan bazı kardeşler de ona
eşlik etti.
24 Ertesi gün Sezariye'ye vardılar. Kornelius, onları bekliyordu.
Akrabalarını ve yakın arkadaşlarını da çağırmıştı.

---

* **10:3** Saat 15:00 † **10:6** TR, "Bu size ne yapmanız gerektiğini söyleyecektir" diye ekler. ‡ **10:19** TR ve NU'dan okuma. MT "üç"ü atlar

25 Petrus içeri girince Kornelius onu karşıladı, ayaklarına kapandı ve ona
tapındı.
26 Ama Petrus onu kaldırıp, "Kalk! Ben de bir insanım" dedi.
27 Kornelius'la konuşarak içeri giren Petrus, içerde birçok insanı toplanmış
buldu.
28 Onlara şöyle dedi: "Yahudi olan birinin başka bir ulustan birine
katılmasının ya da yanına gitmesinin yasamıza uygun olmadığını bilirsiniz.
Ama Tanrı bana, hiç kimseye bayağı veya murdar demememem gerektiğini
gösterdi.
29 Bu yüzden çağrıldığımda hiç itiraz etmeden geldim. Bundan ötürü
soruyorum, beni neden çağırdığınız?"
30 Kornelius, "Dört gün önce bu saate kadar oruç tutuyordum. Dokuzuncu
vakitte§ evimde dua ediyordum. İşte, parlak giysiler içinde bir adam
önümde durdu.
31 'Kornelius' dedi. 'Duan işitildi ve muhtaçlar için olan bağışların Tanrı
önünde anıldı.
32 Bu nedenle Yafa'ya adam gönder ve Petrus da denilen Simon'u çağırt.
Kendisi deniz kenarındaki Simon adında bir dericinin evinde kalıyor.
Geldiğinde seninle konuşacak.'
33 O yüzden hemen sana haber gönderdim. Sen de gelmekle bize iyilik
ettin. Bu nedenle hepimiz burada, Tanrı'nın sana buyurduğu her şeyi
duymak için Tanrı önünde hazırız."
34 Petrus ağzını açıp şöyle dedi: "Gerçekten de Tanrı'nın insanlar arasında
ayrım yapmadığını anlıyorum.
35 Ama her ulusta kendisinden korkan ve doğru olanı yapan O'nun
tarafından kabul görür.
36 Sözü'nü İsrael'in çocuklarına gönderdi, herkesin Efendisi olan Yeşua Mesih
aracılığıyla esenliği müjdeledi.
37 Yuhanna'nın vaftiz çağrısından sonra Galile'den başlayarak tüm
Yahudiye'de duyurulan olayı siz kendiniz biliyorsunuz.
38 Tanrı'nın, Nasıralı Yeşua'yı Kutsal Ruh'la ve kudretle nasıl meshettiğini,
iyilik yaparak ve İblis'in baskısı altında olan herkesi iyileştirerek nasıl
dolaştığını biliyorsunuz. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.
39 Bizler Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruşalem'de O'nun yaptığı işlerin
tanıklarıyız. O'nu bir ağaca asarak öldürdüler.
40 Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça gösterdi,
41 Ama bütün halka değil, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklar olan bizlere
gösterdi. O, ölümden dirildikten sonra O'nunla birlikte yiyip içtik.
42 Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin O
olduğunu halka duyurmamızı ve buna tanıklık etmemizi buyurdu.
43 Bütün peygamberler O'nun hakkında tanıklıkta bulunmuşlardır. O'na
iman eden herkesin günahlarından bağışlanacağını bildirmişlerdir."
44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh, sözü işitenlerin hepsinin
üzerine indi.
45 Petrus'la birlikte gelmiş olan sünnetli imanlılar, Kutsal Ruh'un
armağanının öteki ulusların da üzerine dökülmesine şaştılar.
46 Çünkü onların başka dillerde konuştuklarını ve Tanrı'yı yücelttiklerini
duydular. O zaman Petrus,

§ **10:30** Saat 15:00

47 "Bu insanların suyla vaftiz olmasına kim engel olabilir? Onlar da bizim
gibi Kutsal Ruh'u aldılar" dedi.
48 Onlara Yeşua Mesih'in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. O zaman
ondan birkaç gün kalmasını istediler.

11

1 Elçiler ve Yahudiye'deki kardeşler,* öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü
kabul ettiklerini duydular.
2 Petrus Yeruşalem'e çıktığında, sünnet yanlıları onunla çekiştiler.
3 "Sünnetsizlerin yanına girip onlarla yemek yemişsin!" dediler.
4 Petrus ise olanları sırayla onlara anlatıp,
5 "Ben Yafa Kenti'nde dua ettiğim sırada kendimden geçtim ve bir görüm
gördüm" dedi. "Büyük bir örtüyü andıran bir kap dört köşesinden sarkıtılıp,
gökten indiğini ve yanıma kadar geldiğini gördüm.
6 Dikkatle bakınca, örtünün içinde, yeryüzünün dört ayaklılarını, yabanıl
hayvanları, sürüngenleri ve gökyüzünün kuşlarını gördüm.
7 Bir sesin bana, 'Kalk Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.
8 Ama ben, 'Hayır, Efendim' dedim. 'Çünkü ağzıma hiçbir zaman bayağı ve
murdar bir şey girmedi.'
9 Ses ikinci kez gökten, 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen murdar deme' dedi.
10 Bu tam üç kez tekrarlandı. Sonra her şey yeniden göğe çekildi.
11 İşte, hemen Sezariye'den bana gönderilmiş olan üç adam bulunduğumuz
evin önünde durdular.
12 Ruh bana, hiç ayrım yapmadan onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı
kardeş de bana eşlik ettiler ve birlikte adamın evine girdik.
13 Adam bize, bir meleğin evinde kendisine göründüğünü anlattı. Melek
ona, 'Yafa'ya adam gönder, Petrus da denilen Simon'u çağırt.
14 O size, senin ve tüm ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek' diye
bildirmiş.
15 Ben konuşmaya başlayınca, Kutsal Ruh başlangıçta bizim üzerimize indiği
gibi onların üzerine de indi.
16 Efendi'nin sözünü hatırladım: 'Gerçi Yuhanna suyla vaftiz etti, ama siz
Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.'
17 Bizler Efendi Yeşua Mesih'e iman ettiğimizde bize verdiği aynı armağanı
Tanrı onlara da verdiyse, ben kim oluyorum ki, Tanrı'ya karşı çıkayım?"
18 Bunları duyunca sustular ve Tanrı'yı yücelterek, "Öyleyse Tanrı diğer
uluslara da tövbe etme ve yaşama kavuşma bağışında bulundu!" dediler.
19 Stefanos'un öldürülmesiyle ortaya çıkan baskı sonucu dağılanlar, Fenike,
Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Sözü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı.
20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazıları, Antakya'ya
geldiklerinde Helenistler† ile konuşup onlara Efendi Yeşua'yı duyurdular.
21 Efendi'nin eli onlarla birlikteydi ve bir çokları inanıp Efendi'ye döndü.
22 Onlar hakkındaki haber Yeruşalem'deki kilisenin kulaklarına ulaştı.
Antakya'ya kadar gitmesi için Barnabas'ı gönderdiler.
23 O geldiğinde Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi. Hepsini yürekten
Efendi'ye yakın kalmaları için teşvik etti.

---

* **11:1** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. † **11:20** Helenist, Grek gelenek ve kültürünü sürdüren kişidir.

24 Barnabas Kutsal Ruh'la ve imanla dolu iyi bir adamdı. Böylece
Efendi'ye birçok kişi katıldı.
25 Barnabas, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti.
26 Onu bulunca Antakya'ya getirdi. Bir yıl boyunca orada bulunan
toplulukla bir araya gelerek birçok insana öğrettiler. Öğrencilere ilk olarak
Antakya'da Hristiyanlar denildi.
27 O günlerde Yeruşalem'den Antakya'ya peygamberler indi.
28 İçlerinden Hagavos adında biri ayağa kalkıp Ruh aracılığıyla, dünya
üzerinde büyük bir kıtlık olacağını bildirdi. Bu da Klavdius'un günlerinde
oldu.
29 Öğrenciler, her biri bolluğuna göre, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere
iletilmek üzere yardım göndermeye karar verdi.
30 Onlar da bunu yaptılar ve Barnabas ve Saul'un eliyle ihtiyarlara
gönderdiler.

12

1 O sıralarda Kral Hirodes, topluluktan bazılarına eziyet etmek için el uzattı.
2 Yuhanna'nın kardeşi Yakov'u kılıçla öldürttü.
3 Bunun Yahudiler'i memnun ettiğini görünce, Petrus'u da yakalattı. Bu,
Mayasız Ekmek günleri sırasındaydı.
4 Onu tutuklattıktan sonra hapse attı. Pesah Bayramı'ndan sonra onu
halkın önüne çıkarmak niyetindeydi. Onu gözetlemek üzere dörder kişilik dört
takım askere teslim etti.
5 Petrus bu nedenle zindanda tutuldu. Ama topluluk onun için Tanrı'ya
sürekli dua ediyordu.
6 Hirodes'in onu ortaya çıkaracağı aynı gece, Petrus çift zincirle bağlı iki
asker arasında uyuyordu. Kapının önündeki gardiyanlar da zindanı
koruyorlardı.
7 Ve işte, Efendi'nin bir meleği Petrus'un yanında durdu, hücrede ışık
parladı. Melek Petrus'un böğrüne vurup, "Çabuk kalk!" diyerek onu
uyandırdı. Petrus'un ellerindeki zincirler düştü.
8 Melek ona, "Kuşan, çarıklarını giy" dedi. Öyle yaptı. Ona, "Üstlüğünü giy
ve ardımdan gel" dedi.
9 Dışarı çıkıp ardından gitti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu
bilmiyordu, yalnızca bir görüm gördüğünü sanıyordu.
10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtikten sonra kente açılan demir kapıya
geldiler. Kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokağı geçtiler. Melek
birdenbire ondan ayrıldı.
11 Kendine gelen Petrus, "Efendi'nin bana meleğini gönderip Hirodes'in
elinden ve Yahudi halkının uğramamı beklediği her şeyden beni kurtardığını
şimdi gerçekten anlıyorum" dedi.
12 Bunları düşünerek Mariyam'ın evine gitti. Mariyam Markos da denilen
Yuhanna'nın annesiydi. Orada birçok kişi dua ediyordu.
13 Petrus dış kapıyı çalınca, Roda adlı bir hizmetçi kız yanıt vermeye geldi.
14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan yeniden içeri
koştu. Petrus'un kapının önünde durduğunu bildirdi.
15 Ona, "Sen çıldırmışsın!" dediler. Ama kız öyle diye ısrar edince, "Onun
meleğidir" dediler.
16 Petrus ise kapıyı çalmayı sürdürdü. Kapıyı açtıklarında onu kapıda
görünce şaştılar.

17 Petrus, eliyle susmaları için işaret etti. Efendi'nin kendisini zindandan
nasıl çıkardığını onlara anlattı. "Bunları Yakov'a ve kardeşlere duyurun"
dedi. Sonra oradan ayrılıp başka bir yere gitti.
18 Gün doğar doğmaz askerler arasında Petrus'un başına gelenler
konusunda küçük olmayan bir kargaşa çıktı.
19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve
öldürülsünler diye buyruk verdi. Hirodes Yahudiye'den Sezariye'ye inip bir
süre orada kaldı.
20 Hirodes, Sur ve Sayda halkına çok öfkelenmişti. Hepsi birden onun
yanına geldiler ve kralın özel yardımcısı Vlastus'u kendilerine dost edinerek
barış istediler. Çünkü ülkeleri yiyecek için kralın ülkesine bağlıydı.
21 Belirlenen günde Hirodes, kraliyet giysilerini giydi, tahta oturdu ve
onlara bir konuşma yaptı.
22 Halk, "Bu bir insan sesi değil, bir ilâhın sesidir!" diye bağırıyordu.
23 Hemen Efendi'nin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya yücelik
vermemişti. Sonra kurtlar tarafından yendi ve öldü.
24 Tanrı'nın sözü ise büyüdü ve çoğaldı.
25 Barnabas'la Saul, hizmetlerini tamamladıktan sonra, Markos da
denilen Yuhanna'yı da yanlarına alıp Yeruşalem'e döndüler.

13

1 Antakya'daki toplulukta bazı peygamberler ve öğretmenler vardı:
Barnabas, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le
birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.
2 Onlar Efendi'ye hizmet edip oruç tutarlarken Kutsal Ruh, "Barnabas'ı
ve Saul'u, kendilerini çağırdığım iş için bana ayırın" dedi.
3 Bunun üzerine oruç tutup dua ettiler. Ellerini Barnabas'la Saul'un
üzerlerine koyup onları gönderdiler.
4 Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilen Barnabas'la Saul Selefkiye'ye
indiler. Oradan da Kıbrıs'a yelken açtılar.
5 Salamis'e vardıklarında, Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü
duyurdular. Yuhanna da yardımcıları olarak yanlarındaydı.
6 Bütün adayı geçerek Pafos'a kadar geldiler. Orada Yahudi olan Bar Yeşua
adında birini buldular. Bu adam büyücü ve sahte bir peygamberdi.
7 Bu adam, akıllı bir adam olan Vali Sergius Pavlus'la birlikteydi.
Barnabas'la Saul'u çağırtıp Tanrı'nın sözünü duymak istedi.
8 Ama büyücü Elimas, (çünkü adının tercümesi böyledir) valiyi imandan
döndürmeye çalışarak onlara karşı koydu.
9 Ama Kutsal Ruh'la dolu olan Saul, yani Pavlus, gözlerini ona dikti.
10 Ona şöyle dedi: "Ey İblis'in oğlu, her türlü hile ve kurnazlıkla dolusun,
her doğruluğun düşmansın. Efendi'nin doğru yollarını saptırmaktan
vazgeçmeyecek misin?
11 Şimdi, İşte, Efendi'nin eli senin üzerinde. Bir zaman güneşi görmeyecek,
kör olacaksın!"
Hemen üzerine bir sis, karanlık çöktü. Onu elinden tutup yol gösterecek
birini bulabilmek için dolanmaya başladı.
12 O zaman yapılanı gören vali, Efendi'nin öğretisine şaşarak iman etti.
13 Pavlus'la yol arkadaşları Pafos'tan yelken açıp Pamfilya Pergesi'ne
geldiler. Yuhanna onları bırakıp Yeruşalem'e döndü.
14 Onlar Perge'den geçerek Pisidya Antakyası'na geldiler. Şabat Günü
havraya girip oturdular.

15 Kutsal Yasa'yı ve peygamberlerin sözlerini okuduktan sonra, havranın
yöneticileri onlara haber gönderip, "Kardeşler, halka teşvik sözünüz varsa,
söyleyin" dediler.
16 Pavlus ayağa kalktı ve eliyle işaret ederek, "İsrailliler ve siz Tanrı'dan
korkanlar, dinleyin" dedi.
17 "Bu halkın* Tanrısı, atalarımızı seçti ve Mısır diyarında yabancı iken
halkı yükseltti ve güçlü koluyla onları oradan çıkardı.
18 Çölde yaklaşık kırk yıl boyunca onlara katlandı.
19 Kenan diyarında yedi ulusu yok ettikten sonra, onların ülkesini yaklaşık
dört yüz elli yıl miras olarak onlara verdi.
20 Bunlardan sonra, Peygamber Samuel'e kadar onlara hâkimler verdi.
21 Sonra halk bir kral isteyince, Tanrı onlara Benyamin oymağından Kiş
oğlu Saul'u kırk yıllığına verdi.
22 Onu tahttan indirdikten sonra, David'i kralları olmak üzere yükseltti.
Ona ilişkin: 'İsteğimi yerine getirecek yüreğime göre bir adam olarak Yişay
oğlu David'i buldum.' diye tanıklık etti.
23 Tanrı, verdiği sözü uyarınca bu adamın soyundan İsrael'e kurtuluş†
getirdi.
24 O'nun gelişinden önce, Yuhanna İsrael'e,‡ tövbe vaftizini vaaz etmişti.
25 Yuhanna görevini yerine getirirken, 'Benim kim olduğumu sanıyorsunuz?
Ben O değilim. Ama işte, O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayaklarının
çarıklarını çözmeye bile layık değilim' dedi.
26 Kardeşler, Avraham soyunun çocukları ve aranızda olup Tanrı'dan
korkan sizler, bu kurtuluş sözü size gönderildi.
27 Yeruşalem'de oturanlar ve onların yöneticileri, O'nu bilmediler. O'nu
yargılayarak her Şabat'da okunan peygamberlerin sözlerini, yerine getirmiş
oldular.
28 Öldürülmesi için bir neden bulamamalarına rağmen yine de Pilatus'tan
O'nu öldürmesini istediler.
29 O'nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra, O'nu
ağaçtan indirip mezara koydular.
30 Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.
31 Kendisiyle birlikte Galile'den ve Yeruşalem'den çıkmış olanlara çok
günler göründü. Onlar halk önünde O'nun tanıklarıdır.
32 Atalarımıza verilen vaadi size müjdeliyoruz.
33 Tanrı, Yeşua'yı diriltmekle, onların çocukları olan bizler için bu sözünü
yerine getirmiş oldu. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi,
'Sen benim oğlumsun.
Bugün ben senin baban oldum.'✡
34 "Tanrı O'nu ölümden asla çürümemek üzere dirilttiğini şöylece demiştir,
'Size David'in kutsal ve emin bereketlerini vereceğim.'✡
35 Mezmurlar, yine başka bir yerde, 'Kutsal Olan'ın çürüme görmesine izin
vermeyeceksin'✡ der.
36 Çünkü David Tanrı isteğine göre kendi kuşağına hizmet ettikten sonra
uyudu, atalarının yanına yatırıldı ve çürüme gördü.
37 Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi çürüme görmedi.

---

* **13:17** TR, NU "İsrael"i ekler † **13:23** TR, NU "kurtuluş" yerine "Kurtarıcı Yeşua"yı okur ‡ **13:24** TR, NU "İsrael'e" yerine "İsrael halkının tamamına" ifadesini okur ✡ **13:33** MEZMURLAR 2:7 ✡ **13:34** YEŞAYA 55:3 ✡ **13:35** MEZMURLAR 16:10

38 Bu nedenle, kardeşlerim,§ bilin ki, bu Kişi aracılığıyla günahlarınızın
bağışlanacağı size bildirilmiş bulunuyor.
39 İman eden herkes, Moşe'nin Yasası'yla aklanamadığı her şeyden O'nun
aracılığıyla aklanır.
40 Bu nedenle, dikkat edin, peygamberlerde söylenen sizin başınıza
gelmesin:
41 'Bakın, siz alaycılar!
Şaşın ve yok olun,
çünkü sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
biri size bildirse inanmayacağınız bir iş.' "✡
42 Böylece Yahudiler havradan çıktıktan sonra, öteki uluslardan olanlar
aynı sözlerin kendilerine bir sonraki Şabat'da duyurulması için onlara
yalvardılar.
43 Havra dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan
yabancılardan birçoğu Pavlus'la Barnabas'ın ardınca gittiler. Pavlus'la
Barnabas onlarla konuşarak, onları devamlı olarak Tanrı'nın lütfunda
kalmaya teşvik ettiler.
44 Ertesi Şabat, neredeyse bütün kent Tanrı'nın sözünü dinlemek için
toplanmıştı.
45 Ama Yahudiler kalabalıkları görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus'un
sözlerine karşı çıkıp küfrettiler.
46 Pavlus'la Barnabas cesurca konuşup şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü
önce size bildirmemiz gerekiyordu. Mademki siz onu kendinizden
atıyorsunuz ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediniz, işte, biz de öteki
uluslara dönüyoruz.
47 Çünkü Efendi bize şöyle buyurdu:
'Yeryüzünün en uçlarına dek, kurtuluş götürmen için
seni uluslara ışık olarak koydum.' "✡
48 Öteki uluslardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Tanrı'nın sözünü
yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.
49 Efendi'nin sözü bütün bölgeye yayıldı.
50 Ama Yahudiler, Tanrı sayar inançlı kadınlarla kentin ileri gelenlerini
kışkırttılar. Pavlus'a ve Barnabas'a karşı bir zulüm başlattılar ve onları
sınırlarının dışına attılar.
51 Ama onlar, ayaklarının tozunu silkeleyip Konya'ya geldiler.
52 Öğrenciler sevinçle ve Kutsal Ruh'la doluydular.

14

1 Konya'da birlikte Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnabas öyle
konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den büyük bir kalabalık
iman etti.
2 Ama iman etmeyen* Yahudiler, öteki ulusların canlarını kardeşlere karşı
kışkırtıp öfkelendirdiler.
3 Bu yüzden orada uzun bir süre kalan Pavlus'la Barnabas, Efendi'de
cesaretle konuştular. Efendi de onların elleriyle belirtiler ve harikalar
yapılmasını sağlayarak kendi lütfunun sözüne tanıklık etti.

---

§ **13:38** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **13:41** HABAKKUK 1:5 ✡ **13:47** YEŞAYA 49:6 * **14:2** veya, itaatsiz

4 Ama kentteki kalabalık ikiye bölündü. Bir kısmı Yahudilerin, bir kısmı da
elçilerin tarafındaydı.
5 Hem Yahudiler, hem de öteki uluslardan olanlar, kendi yöneticileriyle
birlikte, onlara kötü davranmak ve taşa tutmak için şiddet girişimde
bulundukları nda,
6 bunu fark eden elçiler, Likaonya, Listra, Derbe kentlerine ve çevre
bölgelere kaçtılar.
7 Orada Müjde'yi duyurdular.

8 Listra'da ayakları sakat bir adam yerde oturuyordu. Ana karnından beri
kötürüm olan bu adam hiç yürümemişti.
9 Pavlus'un konuşmasını dinliyordu. Ona dikkatle bakan Pavlus, iyileşmek
için imanının olduğunu görünce,
10 yüksek sesle, "Kalk ayaklarının üzerinde dikil!" dedi. O da sıçrayıp
yürüdü.
11 Kalabalık Pavlus'un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde seslerini
yükseltip, "İlâhlar insan suretinde yanımıza indiler!" dediler.
12 Barnabas'a Jüpiter, Pavlus'a da baş konuşmacı olduğu için Merkür adını
verdiler.
13 Kentin girişinde bulunan Jüpiter Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına
boğalar ve çelenkler getirdi. Halkla birlikte kurban sunmak istedi.
14 Barnabas'la Pavlus bunu işitince, giysilerini yırtıp kalabalığın içine
daldılar.
15 "Ey millet, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dediler. "Biz de sizinle aynı
doğaya sahip insanız. Bu boş şeylerden diri Tanrı'ya dönesiniz diye size müjde
getiriyoruz. Yeri, gökyüzünü, denizi ve onlarda olan her şeyi yaratan O'dur.
16 Tanrı geçmiş kuşaklarda yaşamış olan ulusların kendi yollarında
yürümesine izin verdi.
17 Yine de kendisini tanıksız bırakmadı. İyiliğini gösterdi. Size† gökten yağmur
ve verimli mevsimler verdi. Yüreklerinizi yiyecek ve sevinçle doldurdu."

18 Bu şeyler üzerine bile, kendilerine kurban kesmek isteyen kalabalığa zor
engel olabildiler.
19 Ama Antakya'dan ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler kalabalığı
kandırıp Pavlus'u taşladılar. Öldüğünü sanıp onu kentin dışına sürüklediler.

20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca, Pavlus ayağa kalkıp kente girdi.
Ertesi gün Barnabas'la birlikte Derbe'ye çıktı.
21 O kentte Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindikten sonra, Listra,
Konya ve Antakya'ya döndüler.

22 Öğrencilerin canlarını güçlendirdiler, imanda devam etmeleri için onları
teşvik ettiler ve birçok sıkıntıdan geçerek Tanrı Krallığı'na girmemiz
gerektiğini söylediler.
23 Her kilisede ihtiyarlar atadılar. Dua ve oruçla onları, inandıkları
Efendi'ye emanet ettiler.

24 Pisidya'dan geçip Pamfilya'ya geldiler.
25 Perge'de Tanrı sözünü duyurduktan sonra Antalya'ya indiler.
26 Oradan yelken açıp, artık tamamlamış oldukları göreve başlamadan önce
Tanrı'nın lütfuna teslim edilmiş oldukları yere, Antakya'ya döndüler.

† **14:17** TR "size" yerine "bize" der

27 Antakya'ya vardıklarında, topluluğu bir araya topladılar. Tanrı'nın
kendileri aracılığıyla yaptığı her şeyi, öteki uluslara iman kapısını nasıl
açtığını anlattılar.
28 Orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

15

1 Yahudiye'den bazı kişiler inip kardeşlere,* "Moşe'nin töresine göre sünnet
olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğrettiler.
2 Bu nedenle, Pavlus ve Barnabas onlarla büyük bir çekişme ve tartışmaya
tutuşunca, Pavlus, Barnabas ve onlardan bazılarını bu soruyla ilgili olarak
Yeruşalem'e, elçilere ve ihtiyarlara çıksınlar diye atadılar.
3 Topluluk tarafından yolcu edilenler, Fenike ve Samariya yörelerinden
geçerek ulusların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlatarak gittiler. Bütün
kardeşlere büyük sevinç verdiler.
4 Yeruşalem'e geldiklerinde, topluluk, elçiler ve ihtiyarlar tarafından
karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi
anlattılar.
5 Ama Ferisi mezhebinden gelen bazı imanlılar, "Onları sünnet etmek ve
Moşe'nin Yasası'nı tutmayı buyurmak gerekir" diyerek ayağa kalktılar.
6 Elçiler ve ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için bir araya geldiler.
7 Uzun bir tartışmadan sonra, Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler,
biliyorsunuz ki Tanrı uzun zaman önce öteki uluslar Müjde'nin bildirisini
benim ağzımdan duyup inansınlar diye aranızdan beni seçti.
8 İnsan yüreğini bilen Tanrı, tıpkı bize verdiği gibi onlara da Kutsal Ruh'u
vererek, onlar hakkında tanıklık etti.
9 Bizimle onlar arasında hiçbir ayrım yapmadı, yüreklerini imanla
temizledi
10 O halde, ne atalarımızın ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu
öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz?
11 Ama biz, tıpkı onlar gibi, Efendi Yeşua'nın† lütfuyla kurtulduğumuza
inanıyoruz."
12 Bütün topluluk sustu. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla uluslar arasında
yaptığı harikalarla belirtileri anlatan Barnabas ve Pavlus'u dinlediler.
13 Onlar susunca Yakov şöyle karşılık verdi: "Kardeşler, beni dinleyin"
dedi.
14 "Simon, Tanrı'nın kendi adına bir halk çıkarmak üzere ulusları ilk defa
nasıl ziyaret ettiğini anlattı.
15 Bu, peygamberlerin sözleriyle uyum içindedir. Yazılmış olduğu gibi:
16 'Bunlardan sonra geri döneceğim,
David'in yıkılmış olan çadırını yeniden kuracağım.
Onun kalıntılarını yeniden inşa edeceğim.
Onu ayağa kaldıracağım.
17 Öyle ki geri kalan insanlar, öteki uluslardan adımla çağrılanların hepsi
Efendi'yi arayabilsin.
Bunları gerçekleştiren Efendi bildiriyor.'"✡
18 "Tanrı'nın bütün işleri ezelden beri kendisi tarafından bilinmektedir.
19 Bu nedenle yargım şu ki, öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere sıkıntı
çıkartmamalıyız.

---

* **15:1** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. † **15:11** TR "Mesih" kelimesini ekler ✡ **15:17** AMOS 9:11-12

20 Yalnızca kendilerine, putların murdarlığından, cinsel ahlaksızlıktan,
boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan uzak durmaları
gerektiğini yazmalıyız.
21 Çünkü eski kuşaklardan beri Moşe'nin sözleri her kentte, her Şabat'da
okunmakta ve duyurulmaktadır."
22 O zaman bütün toplulukla birlikte elçiler ve ihtiyarlar, kendi
aralarından adamlar seçip Pavlus ve Barnabas'la birlikte Antakya'ya
göndermeyi uygun gördüler. Kardeşlerin‡ arasında ileri gelenler olan,
Barsabba da denilen Yahuda ve Silas'ı seçtiler.
23 Onların eliyle şunları yazdılar:
"Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup
Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan kardeşlerimize selam!
24 Çünkü aramızdan çıkan bazılarının sizi sözlerle tedirgin ettiğini,
canlarınızı huzursuz ettiğini duyduk. 'Sünnet olmalısınız ve Kutsal Yasa'yı
tutmalısınız' demişler. Biz onlara hiçbir buyruk vermedik.
25 Birlikte karar kılıp, sevgili Barnabas ve Pavlus'la birlikte adamlar seçip
size göndermeyi uygun gördük.
26 Bu adamlar Efendimiz Yeşua Mesih'in adı uğruna canlarını tehlikeye
atmışlardır.
27 Bu nedenle Yahuda ile Silas'ı gönderdik. Onlar da aynı şeyleri kendi
ağızlarından size bildirecekler.
28 Çünkü Kutsal Ruh ve biz, üzerinize şu gerekli şeylerden daha büyük bir
yük koymamayı uygun gördük:
29 Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvan
etinden ve cinsel ahlaksızlıktan sakının. Bunlardan kendinizi korursanız, iyi
edersiniz. Esen kalın."
30 Böylece yola çıkanlar Antakya'ya geldiler. Topluluğu bir araya toplayıp
mektubu teslim ettiler.
31 Mektubu okuyunca imanlılar duydukları teşvik sözleriyle sevindiler.
32 Kendileri de peygamber olan Yahuda ve Silas, kardeşleri birçok sözle
cesaretlendirip güçlendirdiler.
33 Bir süre daha orada kaldıktan sonra, kardeşler onları elçilere geri
dönmek üzere esenlik içinde yolcu ettiler.
34 §
35 Pavlus ve Barnabas ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte
Efendi'nin sözünü öğretip duyurdular.
36 Bundan birkaç gün sonra Pavlus Barnabas'a, "Efendi'nin sözünü
duyurduğumuz her kente dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını
görelim" dedi.
37 Barnabas, Markos da denilen Yuhanna'yı da yanlarına almayı
tasarlıyordu.
38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerinden ayrılıp onlarla hizmete
gitmemiş birini yanlarına almanın iyi bir fikir olmadığını düşündü.
39 Aralarındaki anlaşmazlık o kadar keskinleşti ki, birbirlerinden ayrıldılar.
Barnabas, Markos'u da yanına alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.
40 Pavlus ise Silas'ı seçti, kardeşler tarafından Tanrı'nın lütfuna teslim
edilerek yola çıktı.
41 Suriye ve Kilikya yörelerini dolaşarak toplulukları güçlendirdi.

‡ **15:22** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. § **15:34** Bazı yazmalarda şunlar eklenir: Fakat Silas'a orada kalmak daha iyi göründü.

16

1 Pavlus, Derbe ve Listra'ya geldi. İşte, orada Timoteos adında bir öğrenci
vardı. Annesi Yahudi bir imanlı, babası ise bir Grek'ti.
2 Listra ve Konya'daki kardeşler onun hakkında iyi tanıklık ediyorlardı.
3 Onu yanında götürmek isteyen Pavlus, o bölgede bulunan Yahudiler
yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi babasının bir Grek olduğunu
biliyordu.
4 Yolları üzerinde bulunan kentlerden geçerken, Yeruşalem'deki elçiler ve
ihtiyarlar tarafından verilen buyruklara uymaları için bu buyrukları onlara
ilettiler.
5 Böylece topluluklar imanda güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.
6 Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiklerinde, Tanrı sözünü Asya İli'nde
yaymaları Kutsal Ruh tarafından engellendi.
7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya'ya girmek istediler, ama Ruh onlara
izin vermedi.
8 Misya'dan geçerek Troas'a indiler.
9 Geceleyin Pavlus bir görüm gördü. Makedonyalı bir adam ayakta
durmuş, ona yalvarıyor, "Makedonya'ya geçerek bize yardım et" diyordu.
10 Pavlus'un bu görümü görmesiyle, Efendi'nin bizi Müjde'yi onlara
duyurmamız için çağırdığı sonucuna vardık. Hemen Makedonya'ya
gitmenin bir yolunu aradık.
11 Bu nedenle Troas'tan yelken açıp doğruca Semadirek'e, ertesi gün de
Neapolis'e,
12 Oradan da bir Roma yerleşimi olan Makedonya'nın Filipi Kenti'ne
geçtik. Bu kentte birkaç gün kaldık.
13 Şabat Günü, kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri
olacağını düşündük. Bir araya toplanmış kadınlarla oturduk ve konuştuk.
14 Tiyatira Kenti'nden mor kumaş satıcısı Lidya adında Tanrı'ya tapan bir
kadın bizi duydu. Efendi, Pavlus'un söylediklerini dinlemesi için onun
yüreğini açtı.
15 O ve ev halkı vaftiz olduktan sonra, "Eğer beni Efendi'ye sadık
saydınızsa, lütfen evime gelin ve bizimle kalın" diye yalvardı. Böylece bizi
ikna etti.
16 Duaya giderken, falcılıkla efendilerine büyük kazanç sağlayan falcılık
ruhuna tutsak bir kız karşımıza çıktı.
17 Pavlus'u ve bizi izleyerek, "Bu adamlar, bize kurtuluş yolunu bildiren
Yüce Tanrı'nın hizmetkârlarıdır!" diye bağırıyordu.
18 Günlerce bunu yaptı.
Artık buna katlanamayan Pavlus dönüp ruha, "Yeşua Mesih'in adıyla
ondan çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh o saatte kızdan çıktı.
19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce, Pavlus'la
Silas'ı yakalayıp çarşıya, yetkililerin önüne sürüklediler.
20 Onları yargıçların önüne çıkardıklarında, "Yahudi olan bu adamlar,
kentimizi karıştırdılar.
21 Romalı olan bizlerin benimseyip uygulayamayacağı bazı töreleri
savunuyorlar" dediler.
22 Kalabalık da Pavlus ve Silas'a karşı ayağa kalktı. Yargıçlar onların
giysilerinin çıkartılıp değnekle dövülmelerini buyurdu.
23 Onları iyice dövdükten sonra zindana attılar. Zindancıya onları tam
güvenlik altında tutmasını sıkıca buyurdular.

24 Böyle bir buyruktan sonra zindancı onları iç zindana attı ve ayaklarını
tomruğa vurdu.
25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle
yüceltiyor, tutsaklar da onları dinliyordu.
26 Ansızın öyle büyük bir deprem oldu ki, zindanın temelleri sarsıldı.
Birden bütün kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü.
27 Uykudan uyanan ve zindan kapılarının açıldığını gören zindancı, kılıcını
çekti, mahkûmların kaçtığını sanıp kendini öldürmek üzereydi.
28 Ama Pavlus yüksek sesle, "Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!"
diye bağırdı.
29 Zindancı ışık isteyip içeri atıldı. Pavlus'la Silas'ın önünde titreyerek yere
kapandı.
30 Onları dışarı çıkarıp, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" dedi.
31 "Efendi Yeşua Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz"
dediler.
32 Ona ve evindeki herkese Efendi'nin sözünü duyurdular.
33 Zindancı gecenin o saatinde onları götürüp yaralarını yıkadı. Kendisi ve
bütün ev halkı hemen vaftiz oldu.
34 Onları evine götürüp önlerine sofra kurdu. Tanrı'ya bütün ev halkıyla
birlikte inanmış olmak çok sevindirdi.
35 Ama gündüz olunca yargıçlar görevlileri gönderip, "O adamları bırakın
gitsinler" dediler.
36 Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. "Yargıçlar salıverilmeniz için haber
gönderdi. Şimdi dışarı çıkıp esenlik içinde gidebilirsiniz" dedi.
37 Ama Pavlus görevlilere şöyle karşılık verdi: "Roma vatandaşı olduğumuz
halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar! Şimdi bizi
gizlice serbest mi bırakacaklar? Hayır, kesinlikle olmaz! Gelip bizi kendileri
çıkarsınlar!"
38 Görevliler bu sözleri yargıçlara bildirdiler. Yargıçlar Romalı olduklarını
duyunca korktular.
39 Gelip onlara yalvardılar.
Onları dışarı çıkardıktan sonra kentten ayrılmalarını istediler.
40 Zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşleri görüp onları
cesaretlendirdikten sonra ayrıldılar.

17

1 Amfipolis ve Apollonya'dan geçip Selanik'e vardılar. Orada Yahudiler'in
bir havrası vardı.
2 Pavlus her zamanki gibi onların yanına gitti. Üç Şabat Günü boyunca
Kutsal Yazılar üzerine onlarla tartıştı.
3 Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğini açıklayıp gösterdi. Onlara,
"Size duyurduğum bu Yeşua, Mesih'tir" dedi.
4 Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri
gelen kadınlardan birçoğu ikna olup Pavlus ve Silas'a katıldılar.
5 Ne var ki ikna olmayan Yahudiler, çarşı pazardan topladıkları bazı kötü
adamlardan meydana gelen bir kalabalıkla kenti ayağa kaldırdılar. Yason'un
evine saldırıp onları halkın önüne çıkarmaya çalıştılar.

6 Onları bulamayınca, Yason'u ve bazı kardeşleri* kent yetkililerinin önüne
sürüklediler. "Dünyayı altüst edenler buraya da geldiler" diye bağırıyorlardı.
7 "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, Yeşua adında başka bir kral
olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı hareket ediyorlar!"
8 Kalabalık ve kent yetkilileri bu şeyleri duyunca tedirgin oldular.
9 Yetkililer Yason ve diğerlerinden kefalet aldıktan sonra serbest bıraktılar.
10 Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya'ya gönderdiler. Onlar
oraya ulaşınca Yahudiler'in havrasına girdiler.
11 Bunlar Selanik'tekilerden daha asildi; sözü büyük bir istekle kabul
ettiler, her gün Kutsal Yazılar'ı inceleyerek bunların doğru olup olmadığını
anlamaya çalışıyorlardı.
12 Bunun üzerine birçoğu ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman
etti.
13 Ne var ki Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Tanrı'nın sözünü Veriya'da
da duyurduğunu öğrenince, oraya geldiler ve halkı kışkırttılar.
14 Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen denize kadar gönderdiler.
Silas'la Timoteos ise orada kaldılar.
15 Pavlus'a eşlik edenler ise onu Atina'ya kadar götürdüler. Silas ile
Timoteos'a hemen yanına gelmeleri yönünde bir buyruk aldıktan sonra
ayrıldılar.
16 Pavlus Atina'da onları beklerken, kentin putlarla dolu olduğunu
görünce ruhu öfkelendi.
17 Böylece havrada Yahudiler'le, inançlı insanlarla, her gün çarşı
meydanında karşılaştığı insanlarla tartışıyordu.
18 Epikürcü ve Stoacı filozoflardan bazıları da onunla tartıştılar. Bazıları,
"Bu geveze ne demek istiyor?" dedi.
Diğerleri ise, Yeşua'yı ve dirilişini duyurduğu için, "Yabancı ilâhları
savunan birisi gibi görünüyor" dedi.
19 Onu tutup Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Duyurmakta
olduğun bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?
20 Çünkü kulağımıza bazı garip şeyler getiriyorsun. Dolayısıyla bu şeylerin
ne anlama geldiğini bilmek istiyoruz" dediler.
21 Bütün Atinalılar ve orada yaşayan yabancılar, zamanlarını hep yeni
şeyler anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.
22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun orta yerinde durup şöyle dedi: "Ey
Atinalılar, sizin her bakımdan çok inançlı insanlar olduğunuzu görüyorum.
23 Çünkü çevrede dolaşıp tapındığınız şeyleri incelerken, üzerinde
'BİLİNMEYEN TANRI'YA' yazılı bir sunakla karşılaştım. İşte bilmeden
tapındığınız bu Tanrı'yı size bildiriyorum.
24 Dünyayı ve içinde olan her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Efendisi
olduğundan elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.
25 Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, sanki bir
şeye ihtiyacı varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez.
26 Belirlenmiş zamanları ve oturacakları yerlerin sınırlarını belirleyerek
yeryüzünün her yerinde otursunlar diye, insanların her ulusunu tek bir
kandan yarattı.
27 Bunu, kendisini arayıp el yordamıyla bile olsa bulabilsinler diye yaptı.
Çünkü O hiçbirimizden uzak değildir.

* **17:6** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir.

28 ‘Çünkü O’nda yaşıyor ve hareket ediyoruz. O’nda varlığımızı
sürdürüyoruz.’ Bazı şairlerinizin dediği gibi, ‘Biz de O’nun soyundanız.’
29 Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, İlahi Doğa'nın, insan sanatı ve
tasarımıyla oyulmuş altına, gümüşe ya da taşa benzer sanmamalıyız.
30 Tanrı, bilgisizlik zamanlarını görmezlikten geldi. Ama şimdi her yerde
bütün insanların tövbe etmesini buyuruyor.
31 Çünkü atadığı Kişi aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı günü
belirlemiştir. O’nu ölümden diriltmekle bütün insanlara güvence verdi.”
32 Ölülerin dirilmesi konusunu duyunca bazıları alay etti, ama diğerleri,
“Bunun hakkında seni tekrar dinlemek isteriz” dedi.
33 Böylece Pavlus onların arasından çıkıp gitti.
34 Ama bazı kimseler ona katılıp iman ettiler. Bunların arasında kurul
üyesi Dionisios, Damaris adında bir kadın ve onlarla birlikte başkaları da
vardı.

18

1 Bu şeylerden sonra Pavlus Atina’dan ayrılıp Korint’e geldi.
2 Akvila adında Pontus asıllı bir Yahudi ile karısı Priskilla’yı buldu.
İtalya’dan yeni gelmişlerdi. Çünkü Klavdius bütün Yahudiler’in Roma’dan
ayrılmasını emretmişti. Pavlus onların yanına gitti.
3 Aynı meslekten oldukları için onlarla kalıp birlikte çalıştı. İşleri
çadırcılıktı.
4 Pavlus, her Şabat'da havrada tartışarak hem Yahudiler’i hem de Grekler’i
ikna etmeye çalışıyordu.
5 Silas’la Timoteos Makedonya’dan inince, Pavlus Ruh’un güçlü
yönlendirişiyle Yeşua’nın Mesih olduğunu Yahudiler’e tanıklık etti.
6 Ama onlar direnip küfretmeye başlayınca Pavlus giysilerini silkeleyip,
“Kanınız kendi başınıza olsun! Ben temizim. Bundan böyle uluslara
gideceğim!” dedi.
7 Oradan ayrılıp Yustus adında Tanrı’ya tapınan birisinin evine gitti.
Yustus’un evi havrayla bitişikti.
8 Havranın yöneticisi Krispus, bütün ev halkıyla birlikte Efendi’ye iman
etti. Sözü işiten başka birçok Korintliler de iman edip vaftiz oldular.
9 Efendi geceleyin bir görümde Pavlus’a, “Korkma! Konuş, susma” dedi.
10 “Çünkü ben seninleyim; kimse sana zarar vermeyecek, sana
saldırmayacak. Çünkü bu kentte halkım çoktur.”
11 Pavlus orada bir buçuk yıl kaldı ve onlara Tanrı’nın sözünü öğretti.
12 Gallio, Ahaya Valisi’yken, Yahudiler hep birlikte Pavlus’a karşı çıkıp
onu yargı kürsüsüne çıkardılar.
13 “Bu adam Yasa’ya aykırı biçimde Tanrı’ya tapmaları için insanları
kandırıyor” dediler.
14 Pavlus tam ağzını açmak üzereyken Gallio Yahudiler’e şöyle dedi: “Ey
Yahudiler, davanız gerçekten haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, size
katlanmam gerekirdi.
15 Ama sorun sözler, adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğu için, buna siz
kendiniz bakın. Ben bu konularda yargıçlık etmek istemem.”
16 Böylece onları yargı kürsüsünden kovdu.
17 Bunun üzerine Grekler’in hepsi havranın yöneticisi Sostenis’i tutup yargı
kürsüsü önünde dövdüler. Gallio ise olanlara hiç aldırış etmedi.

18 Pavlus, çok günler daha Korint'de kaldıktan sonra kardeşlerle* vedalaşıp
Priskilla ve Akvila'yla birlikte oradan Suriye'ye yelken açtı. Adakta
bulunduğu için saçını Kenhere'de kestirmişti.
19 Efes'e ulaştıklarında onlardan ayrıldı. Kendisi havraya girip Yahudiler
ile tartıştı.
20 Onlar kendileriyle daha uzun süre kalmasını istedilerse de, bunu kabul
etmedi.
21 Ama onlarla vedalaşırken, "Yaklaşmakta olan bu bayramı mutlaka
Yeruşalem'de tutmalıyım. Tanrı dilerse size tekrar döneceğim" dedi. Sonra
Efes'ten denize açıldı.
22 Sezariye'ye varınca, Yeruşalem'e çıkıp topluluğu ziyaret etti. Sonra da
Antakya'ya indi.
23 Pavlus bir süre Antakya'da kaldıktan sonra oradan ayrıldı. Sırasıyla
Galatya ve Frikya bölgesinden geçerek bütün öğrencileri imanda güçlendirdi.
24 Apollos adında güzel konuşan, İskenderiye asıllı bir Yahudi Efes'e geldi.
Kutsal Yazılar'da güçlüydü.
25 Efendi'nin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ruhta ateşli olan Apollos,
yalnızca Yuhanna'nın vaftizini bilmesine rağmen, Yeşua'yla ilgili gerçekleri
doğru bir şekilde öğretiyordu.
26 Havrada cesurca konuşmaya başladı. Söylediklerini duyan Priskilla ve
Akvila, onu bir kenara çekip Tanrı'nın yolunu ona daha doğru bir şekilde
açıkladılar.
27 Apollos Ahaya'ya geçmeye karar verince, kardeşler onu
cesaretlendirdiler. Onu kabul etmeleri için öğrencilere yazdılar. Oraya
varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti.
28 Çünkü Kutsal Yazılar'dan Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça göstererek,
Yahudiler'i güçlü bir şekilde çürüttü.

19

1 Apollos Korint'teyken, Pavlus ülkenin üst bölgelerinden geçerek Efes'e
geldi. Orada bazı öğrenciler buldu.
2 Onlara, "İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu.
Ona, "Hayır, Kutsal Ruh'un varlığından bile haberimiz yok!" dediler.
3 "Öyleyse neye vaftiz edildiniz?" dedi. "Yuhanna'nın vaftizine" dediler.
4 Pavlus, "Yuhanna tövbe vaftiziyle vaftiz etti ve halka kendisinden sonra
gelecek Olan'a, yani Mesih* Yeşua'ya inanmalarını söyledi" dedi.
5 Bunu duyunca Efendi Yeşua'nın adıyla vaftiz oldular.
6 Pavlus ellerini üzerlerine koyduğunda, Kutsal Ruh onların üzerlerine geldi.
Bilmedikleri başka dillerle konuşup peygamberlik ettiler.
7 Bunlar toplam on iki kişiydi.
8 Pavlus havraya girip cesurca konuşmaya başladı. Üç ay boyunca
oradakilerle tartışıp Tanrı'nın Krallığı hakkında onları ikna etmeye çalıştı.
9 Ama bazıları katılaşıp söz dinlemeyince, kalabalığın önünde Yol'u
kötüleyince, Pavlus onlardan ayrıldı, öğrencilerini de ayırdı. Pavlus Tiranus
okulunda her gün tartışmalarını sürdürdü.
10 Bu iş, iki yıl boyunca sürdü. Sonunda Asya İli'nde yaşayan ister Yahudi,
ister Grek olsun, Efendi Yeşua'nın sözünü herkes duydu.

* **18:18** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir. * **19:4** NU Mesih kelimesini atlar.

11 Tanrı Pavlus'un eliyle görülmemiş mucizeler yaptı.
12 Öyle ki, onun bedeninden mendiller ya da peşkirler hastalara
götürülünce, hastalıkları gidiyor, kötü ruhlar çıkıyordu.
13 Kötü ruh kovmakla uğraşan bazı gezgin Yahudiler, kötü ruhlar olanların
üzerinde, Efendi Yeşua'nın adını anmaya giriştiler ve şöyle dediler, "Pavlus'un
duyurduğu Yeşua adıyla size buyruk veriyoruz."
14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da
vardı.
15 Kötü ruh, "Yeşua'yı tanıyorum, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?"
diye karşılık verdi.
16 Kendisinde kötü ruh bulunan adam üzerlerine sıçradı. Hepsini alt edip
onlara üstün geldi. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17 Bu iş, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler ve Grekler' tarafından öğrenildi.
Hepsinin üzerine korku geldi ve Efendi Yeşua'nın adı büyüdü.
18 İman etmiş olanların birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip
bildiriyorlardı.
19 Büyücülükle uğraşanların bir çoğu kitaplarını toplayıp getirdiler ve
herkesin gözü önünde yaktılar. Bunların değerini hesapladıklarında elli bin
gümüş† tuttuğunu gördüler.
20 Böylece Efendi'nin sözü büyüyor ve giderek kudretleniyordu.
21 Bunlar bittikten sonra Pavlus, Makedonya ve Ahaya'dan geçtikten
sonra, Ruh'ta Yeruşalem'e gitmeye karar verdi ve şöyle dedi: "Oraya
vardıktan sonra Roma'yı da görmeliyim."
22 Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u
Makedonya'ya gönderdikten sonra kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.
23 O sıralarda Yol ile ilgili büyük bir kargaşalık çıktı.
24 Dimitrios adında bir gümüşçü vardı, kendisi gümüşten Artemis
tapınakları yapıyordu. Bununla sanatçılara bol iş getiriyordu.
25 Dimitrios bu adamları ve benzer iş yapan başkalarını bir araya
toplayarak, "Efendiler, bu işten zengin olduğumuzu biliyorsunuz" dedi.
26 "Pavlus denen bu adamın, elle yapılan ilâhların gerçek ilâh olmadığını
söyleyerek birçok kişiyi kandırıp, saptırdığını görüyor ve duyuyoruz. Yalnızca
Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde.
27 Sanatımız yalnızca saygınlığını yitirmekle kalmayacak, aynı zamanda
Artemis Tapınağı'nın hiçe sayılma ve bütün Asya İli'nın ve dünyanın taptığı
büyük tanrıça Artemis'in görkeminden yoksun kalma tehlikesi de vardır."
28 Bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemis'i büyüktür!"
diyerek bağırdılar.
29 Kent karışıklıkla doldu. Halk, Pavlus'un yol arkadaşları olan
Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp hep birlikte tiyatroya
koştular.
30 Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler ona izin vermedi.
31 Onun dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber gönderip tiyatroya
gitmemesi için yalvardılar.
32 Bazıları bir şey, ötekileri başka bir şey bağırıyorlardı, topluluk karışıklık
içindeydi. Çoğu neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu.

† **19:19** Buradaki 50.000 gümüş parçası muhtemelen 50.000 drahmiyi ifade ediyordu. Eğer öyleyse, yakılan kitapların değeri tarım işçileri için yaklaşık 160 insanın-yıllık ücretine eşdeğerdi

33 Yahudiler İskender'i kalabalığın içinden öne çıkardılar. İskender eliyle işaret
ederek halka kendi savunmasını yapmak istedi.
34 Ama halk onun Yahudi olduğunu anlayınca, iki saat boyunca hep bir
ağızdan, "Efesliler'in Artemis'i büyüktür!" diye bağırdılar.
35 Belediye yazmanı kalabalığı yatıştırıp, "Ey Efesliler, Efes Kenti'nin,
büyük tanrıça Artemis Tapınağı'nın ve Zeus'tan düşen suretin bekçisi
olduğunu bilmeyen var mı?" dedi.
36 "Bunlar inkâr edilemeyeceği için, sessiz kalmalı ve düşüncesizce bir şey
yapmamalısınız.
37 Çünkü buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınağı soymuşlar ne de
tanrıçanıza küfretmişlerdir.
38 Eğer Dimitrios ve yanındaki sanatçı arkadaşlarının herhangi birine karşı
bir şikayeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Birbirlerini orada
suçlasınlar.
39 Soruşturacağınız başka konular varsa, bunun karara bağlanacağı yer
yasal toplantıdır.
40 Çünkü bugün çıkan kargaşayla ilgili olarak suçlanma tehlikesiyle karşı
karşıyayız. Hiçbir neden olmadığı için bu kargaşanın hesabını veremeyiz."
41 Bunu söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

20

1 Kargaşa dindikten sonra, Pavlus öğrencileri yanına çağırdı, onlarla
vedalaşıp Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı.
2 O yörelerden geçip onları çok sözle cesaretlendirerek Yunanistan'a geldi.
3 Orada üç ay kaldıktan sonra Suriye'ye yelken açmak üzereyken
Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle, Makedonya
üzerinden dönmeye karar verdi.
4 Ona Asya İli'ne kadar eşlik edenler şunlardı: Veriya'lı Piros oğlu Sopater,
Selanikli Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos, Asya İli'nden
Tihikos ile Trofimos.
5 Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler.
6 Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den yelken açıp beş günde
Troas'a vardık. Orada yedi gün kaldık.
7 Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiklerinde,
Pavlus onlarla bir konuşma yaptı. Ertesi gün yola çıkacağı için konuşmasını
gece yarısına kadar sürdürdü.
8 Toplandığımız* yer olan üst katta birçok kandil vardı.
9 Eftihos adında bir genç pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını
uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca üçüncü kattan aşağıya düştü.
Ölüsü yerden kaldırıldı.
10 Pavlus aşağı inip üzerine kapandı. Onu kucaklayarak,
"Telaşa kapılmayın, canı kendisinde" dedi.
11 Yine yukarı çıkıp ekmek bölüp yemek yedi. Gün ağarana dek onlarla
uzunca konuştuktan sonra oradan ayrıldı.
12 Çocuğu canlı olarak içeri aldılar ve çok teselli buldular.
13 Biz önceden gemiye binip Assos'a doğru yelken açtık. Pavlus'u oradan
alacaktık. Çünkü kendisi karadan gitmek istediği için öyle ayarlamıştı.
14 Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik.

* **20:8** TR "biz" yerine "onlar" der

15 Oradan yelken açıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Daha
ertesi gün Samos'u geçip Troglium'da kaldık, sonraki gün de Milet'e ulaştık.
16 Pavlus Asya İli'nde zaman kaybetmemek için Efes'e uğramadan geçmeye
karar vermişti. Çünkü eğer mümkün olursa, Pentikost Günü Yeruşalem'de
olabilmek için acele ediyordu.
17 Pavlus Milet'ten haber salıp kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.
18 Yanına geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne ayak bastığım ilk
günden beri, sizinle birlikte her zaman nasıl olduğumu biliyorsunuz.
19 Yahudiler'in kurduğu düzenler yüzünden başıma gelen denenmelerde
tam bir alçakgönüllülükle ve çok gözyaşları içinde Efendi'ye hizmet ettim.
20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size bildirmekten, gerek açık alanlarda
gerek evden eve sizlere öğretmekten çekinmedim.
21 Hem Yahudiler'e hem de Grekler'e Tanrı'ya tövbe edip Efendimiz
Yeşua'ya† iman etme konusunda tanıklık ettim.
22 Şimdi, işte, Ruh tarafından bağlanmış olarak Yeruşalem'e gidiyorum.
Orada başıma ne geleceğini bilmiyorum.
23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirlerin ve sıkıntıların beklediğini söyleyerek
her kentte tanıklık ediyor.
24 Ama bu şeyleri saymıyorum; ne de yaşamımı kendim için değerli
tutuyorum. Öyle ki yarışımı sevinçle bitireyim, Efendi Yeşua'dan aldığım
görevi, Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne tam tanıklık etme hizmetimi bitireyim.
25 "Şimdi Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmak için aralarında dolaştığım
sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.
26 Bu nedenle bugün size tanıklık ediyorum ki, ben bütün insanların
kanından temizim,
27 çünkü Tanrı'nın öğüdünü size tam olarak açıklamaktan çekinmedim.
28 Bu nedenle, kendinize Efendi'nin ve‡ Tanrı'nın kendi kanıyla satın
aldığı topluluğu gütmek için Kutsal Ruh'un sizi gözetmen yaptığı bütün
sürüye dikkat edin.
29 Benim ayrılışımdan sonra, sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza
gireceğini biliyorum.
30 Öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için aranızdan sapık sözler
söyleyen kişiler çıkacak.
31 Bu yüzden uyanık kalın. Üç yıl boyunca gece gündüz, gözyaşlarıyla
hepinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.
32 Şimdi, kardeşler,§ sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne emanet
ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve bütün kutsal kılınmış olanların
arasında miras verecek güçtedir.
33 Ben kimsenin gümüşüne, altınına, giysisine göz dikmedim.
34 Sizler de biliyorsunuz ki, bu eller benim ve benimle birlikte olanların
ihtiyaçları için hizmet etti.
35 Güçsüzlere yardım etmeniz ve Efendi Yeşua'nın kendisinin, 'Vermek
almaktan daha mutludur' dediği sözlerini hatırlamanız için böylece emek
çekerek her şeyde size örnek oldum."
36 Bunları söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.
37 Hepsi hüngür hüngür ağladı. Pavlus'un boynuna sarılıp onu öptüler.

† **20:21** TR "Mesih" kelimesini ekler ‡ **20:28** TR, NU "Efendi ve"yi atlar § **20:32** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

38 Onları en çok üzen, Pavlus'un, "yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" sözü
olmuştu. Sonra gemiye kadar ona eşlik ettiler.

21

1 Onlardan ayrılıp denize açıldıktan sonra düz bir rotayla Kos'a gittik.
Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik.
2 Fenike'ye giden bir gemi bulduktan sonra gemiye binip yelken açtık.
3 Kıbrıs'ı görünce, adayı solda bırakıp Suriye'ye yöneldik. Sur Kenti'nde
karaya çıktık. Çünkü gemi yükünü burada boşaltacaktı.
4 Öğrencileri bulup orada yedi gün kaldık. Bunlar Ruh aracılığıyla Pavlus'u
Yeruşalem'e çıkmaması gerektiğini söylediler
5 Günümüz dolunca ayrılıp yola çıktık. Hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte
bizi kentin dışına kadar yolcu ettiler. Sahilde diz çöküp dua ettik.
6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra gemiye bindik, onlar da evlerine
döndüler.
7 Sur'dan yolculuğumuzu bitirince Ptolemais'e vardık. Kardeşleri
selamlayıp onlarla birlikte bir gün kaldık.
8 Ertesi gün Pavlus ve yol arkadaşları olan bizler yola çıkıp Sezariye'ye
geldik.
Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine girip yanında kaldık.
9 Bu adamın peygamberlik eden, el değmemiş dört kızı vardı.
10 Orada birkaç gün kaldıktan sonra, Yahudiye'den Hagavos adında bir
peygamber geldi.
11 Bize gelip Pavlus'un kemerini aldı. Kendi ellerini ve ayaklarını
bağlayarak şöyle dedi: "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yeruşalem'deki Yahudiler bu
kemerin sahibini böyle bağlayıp öteki ulusların eline teslim edecekler.' "
12 Bunları duyunca hem bizler hem de oradakiler Yeruşalem'e gitmemesi
için Pavlus'a yalvardık.
13 O zaman Pavlus, "Ne yapıyorsunuz, ağlayıp yüreğimi kırıyorsunuz? Çünkü
ben Yeruşalem'de yalnızca bağlanmaya değil, Efendi Yeşua'nın adı uğruna
ölmeye de hazırım" dedi.
14 Onu ikna edemeyince, "Efendi'nin isteği olsun" diyerek sustuk.
15 Bu günlerden sonra yükümüzü alıp Yeruşalem'e çıktık.
16 Sezariye'den bazı öğrenciler de bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde
konuk edileceğimiz eski öğrencilerden birine, Kıbrıslı Minason'a götürdüler.
17 Yeruşalem'e geldiğimizde kardeşler bizi sevinçle kabul ettiler.
18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakov'un yanına girdi ve ihtiyarların
hepsi de hazırdı.
19 Pavlus onları selamladıktan sonra, Tanrı'nın kendi hizmeti aracılığıyla
uluslar arasında yaptıklarını bir bir anlattı.
20 Bunu işitince Tanrı'yı yücelttiler. Ona, "Kardeş, Yahudiler arasında
binlerce imanlı olduğunu görüyorsun. Hepsi Yasa için gayretlidirler" dediler.
21 "Senin hakkında, öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e,
çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerin ardınca yürümemelerini ve
Moşe'nin Yasası'nı bırakmalarını öğretiyormuşsun diye haber almışlar.
22 Öyleyse şimdi ne yapmalı? Çünkü geldiğini duyunca kesin toplanacaklar.
23 Bu nedenle sana söyleyeceğimizi yap. Aramızda adak adamamış dört kişi
var.

24 Onları al, onlarla birlikte kendini arındır. Başlarını tıraş edebilmeleri
için kurban masraflarını sen öde. O zaman herkes, hakkında söylenenlerin
doğru olmadığını, senin de Yasa'yı tutarak yürüdüğünü bilecekler.
25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, putlara sunulan kurban
etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve cinsel ahlaksızlıktan
sakınsınlar diye kararımızı yazmıştık."
26 Böylece Pavlus adamları aldı ve ertesi gün kendini arındırdı ve onlarla
birlikte tapınağa girip arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her biri
adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.
27 Yedi günlük süre dolmak üzereydi. Asya İli'nden gelen Yahudiler
Pavlus'u tapınakta görünce, kalabalığı kışkırtıp ellerini onun üzerine
koydular.
28 "Ey İsraelliler, yardım edin!" diye bağırdılar. "Bu adam, her yerde
herkese, halkımıza, Yasa'ya ve bu yere karşı öğretiyor. Üstelik tapınağa
Grekler'i sokarak bu kutsal yeri de kirletti."
29 Çünkü Efesli Trofimos'u kentte onunla birlikte görmüşlerdi ve Pavlus'un
onu tapınağa getirdiğini sanıyorlardı.
30 Bütün kent harekete geçti, halk da koşuştu. Pavlus'u tutup tapınağın
dışına sürüklediler. Tapınağın kapıları hemen kapatıldı.
31 Onu öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalem Kenti'nin karıştığı haberi
Roma taburunun komutanına ulaştı.
32 Hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alıp üzerlerine koştu. Halk komutan
ve askerleri görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktı.
33 Sonra komutan yaklaşıp Pavlus'u tutukladı. Çift zincirle bağlanmasını
buyurdu. Kim olduğunu ve ne yaptığını sordu.
34 Kalabalığın arasında kimisi bir şey, kimisi başka bir şey bağırıyordu.
Gürültüden gerçeği öğrenemeyince, onun kaleye götürülmesini buyurdu.
35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalığın şiddetinden askerler onu
taşımak zorunda kaldılar.
36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak peşinden gitti.
37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Seninle konuşabilir
miyim?" diye sordu.
Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi.
38 "Sen bir süre önce ayaklanma çıkarıp silahlı dört bin katili çöle götüren
Mısırlı değil misin?"
39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi'yim. Hiç de önemsiz
olmayan bir kentin vatandaşıyım. Rica ediyorum, halka konuşmama izin
ver" dedi.
40 Komutan izin verince, Pavlus merdivenlerde durup eliyle halka işaret
etti. Büyük bir sessizlik olunca, İbrani diliyle konuşup şöyle dedi:

22

1 "Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin."
2 Kendileriyle İbranice konuştuğunu duyduklarında daha da sessizleştiler.
3 "Ben Kilikya Tarsusu'nda doğmuş bir Yahudi'yim. Bu kentte, Gamaliel'in
dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasının sıkı geleneğine göre
eğitildim. Bugün hepinizin olduğu gibi, ben de Tanrı için gayretli birisiyim.
4 Bu Yol'a ölümüne zulmeder, erkekleri de kadınları da bağlayıp zindanlara
teslim ederdim.

5 Başkâhin ve bütün kurul üyeleri buna tanıklık edebilir. Yahudi kardeşlere
verilmek üzere onlardan almış olduğum mektuplarla, orada bulunanları
cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalem'e getirmek için Damaskus'a
gidiyordum.
6 Yolculuğuma devam ederken Damaskus'a yaklaştığımda, öğle vakti
ansızın gökten çevremi büyük bir ışık aydınlattı.
7 Yere düştüm ve bir sesin bana, 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?'
dediğini duydum.
8 'Ey efendim, sen kimsin?' diye karşılık verdim. O da bana, 'Ben senin
zulmettiğin Nasıralı Yeşua'yım' dedi."
9 "Yanımda olanlar gerçi ışığı gördüler ve korktular, ama benimle
konuşanın sözünü anlamadılar.
10 'Ey Efendim ne yapmalıyım?' diye sordum. Efendi bana, 'Kalk,
Damaskus'a git' dedi. 'Orada yapman için belirlenmiş her şey sana
bildirilecek.'
11 O ışığın görkeminden göremez olunca, yanımda olanların eliyle götürülüp
Damaskus'a girdim.
12 Damaskus'ta yaşayan bütün Yahudiler tarafından iyi tanınan, Yasa'ya
göre inançlı Hananya adında bir adam vardı.
13 Bana geldi ve yanımda durup, 'Saul kardeş, gözlerin açılsın!' dedi. O
anda onu gördüm.
14 Bana şöyle dedi: 'Atalarımızın Tanrısı, kendi isteğini bilmen ve Doğru
Olan'ı görüp ağzından bir ses duyman için seni atamıştır.
15 Çünkü görüp işittiklerini bütün insanlara duyurup O'nun tanığı
olacaksın.
16 Şimdi neden bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol! Efendi'nin adını çağırarak
günahlarından yıkan."
17 "Yeruşalem'e dönüp tapınakta dua ederken kendimden geçtim.
18 O'nu gördüm ve bana, 'Acele et, Yeruşalem'den hemen çık. Çünkü benim
hakkımdaki senin tanıklığını kabul etmeyecekler' dedi.
19 Ben, 'Ey Efendim" dedim. "Sana iman edenleri hapsedip her havrada
dövdüğümü kendileri biliyorlar.
20 Tanığın Stefanos'un kanı döküldüğünde, ben de orada duruyordum,
onu öldürenlerin giysilerini bekleyerek ölümünü onayladım."
21 "Bana, 'Git, çünkü seni uzağa, uluslara göndereceğim' dedi."
22 Bunu söyleyene dek onu dinlediler. Sonra seslerini yükselterek, "Bu
adamı yeryüzünden temizleyin, çünkü yaşamaya layık değil!" dediler.
23 Onlar bağırıp giysilerini çıkarıp havaya toz saçarken,
24 komutan Pavlus'un kalenin içine götürülmesi için buyruk verdi. Onların
neden kendisine karşı böyle bağırdıklarını öğrenmek için Pavlus'un
kamçılanarak sorguya çekilmesini buyurdu.
25 Kendisini kayışlarla bağladıklarında, Pavlus yanında duran yüzbaşıya,
"Mahkûm edilmemiş bir Romalı'yı kamçılamak sizce yasal mıdır?" diye
sordu.
26 Yüzbaşı bunu duyunca komutana gidip, "Ne yapacağına dikkat et, bu
adam bir Romalı!" dedi.
27 Komutan gelip ona, "Söyle bana, sen Romalı mısın?" diye sordu. "Evet"
dedi.
28 Komutan, "Ben vatandaşlığımı büyük bir bedelle satın aldım" diye
yanıtladı.
Pavlus, "Ama ben doğuştan bir Romalı'yım" dedi.

29 Onu sorguya çekmek üzere olanlar hemen yanından ayrıldılar. Komutan
da onun bir Romalı olduğunu anlayınca korktu. Çünkü onu bağlamıştı.
30 Ertesi gün Yahudiler tarafından neyle suçlandığı hakkındaki gerçeği
bilmek isteyerek, onu bağlarından serbest bıraktı. Başkâhinlerle bütün
Kurul'un toplanması için buyruk verdi. Pavlus'u aşağı getirip onların
önünde durdurdu.

23

1 Pavlus, Kurul'a dikkatle bakarak, "Kardeşler, ben bugüne dek Tanrı'nın
önünde tam iyi vicdanla yaşadım" dedi.
2 Başkâhin Hananya, yanında duranlara ağzına vurmalarını buyurdu.
3 Sonra Pavlus ona, "Tanrı sana vuracak, seni badanalı duvar! Hem
oturmuş Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'ya aykırı olarak bana
vurulmasını buyuruyorsun" dedi.
4 Yanında duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine küfür mü ediyorsun?" dediler.
5 Pavlus, "Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum" dedi. "Çünkü,
'Halkının bir yöneticisi hakkında kötü konuşmayacaksın'✡ diye yazılmıştır."
6 Pavlus, bir tarafın Sadukiler, öbür tarafın da Ferisiler olduğunu
anlayınca, Kurul'da sesini yükseltip şöyle dedi: "Kardeşler, ben bir Ferisi oğlu,
Ferisi'yim. Ölülerin dirilişi umudu yüzünden yargılanıyorum!"
7 Bunu söyleyince, Ferisiler'le Sadukiler arasında bir tartışma çıktı ve
kalabalık ikiye bölündü.
8 Sadukiler diriliş, melek ve ruh yoktur derler. Ferisiler ise bunların
hepsini kabul ederler.
9 Büyük bir gürültü koptu ve Ferisilerin bazı yazıcıları ayağa kalkıp, "Bu
adamda hiçbir kötülük bulmuyoruz. Ama bir ruh ya da melek ona
konuşmuşsa, Tanrı'ya karşı savaşmayalım!" dediler!"
10 Büyük bir çekişme çıkınca komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu.
Askerlere aşağı inip onu aralarından zorla alıp kaleye götürmelerini buyurdu.
11 Ertesi gece Efendi onun yanında durup, "Cesur ol Pavlus! Yeruşalem'de
benimle ilgili tanıklık ettiğin gibi, Roma'da da tanıklık etmelisin" dedi.
12 Gündüz olunca Yahudiler'den bazıları söz birliği edip kendilerini lanetle
bağladılar ve, "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içmeyeceğiz" dediler.
13 Bu andı içenlerin sayısı kırkı aşkındı.
14 Başkâhinlere ve ihtiyarlara gelip, "Biz, 'Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip
içmeyeceğiz!' diye kendimizi büyük bir lanetle bağladık" dediler.
15 "Bu nedenle, şimdi siz, Kurul'la birlikte komutana, sanki daha ayrıntılı
bir şekilde yargılayacakmışsınız gibi yarın onu size getirmesini söyleyin. Biz de
yaklaşmadan onu öldürmeye hazır olacağız" dediler.
16 Ancak Pavlus'un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduklarını duydu.
Varıp kaleye girdi ve Pavlus'a bildirdi.
17 Pavlus yüzbaşılardan birini çağırıp, "Bu genci komutana götürün, çünkü
ona söyleyecek bir şeyi var" dedi.
18 Onu alıp komutana götürdü. "Tutuklu Pavlus beni çağırdı ve bu genci
sana getirmemi istedi. Sana söylemek istediği bir şey varmış" dedi.
19 Komutan genci elinden tutup bir kenara çekti. "Bana bildireceğin şey
nedir?" diye sordu.
20 Şöyle dedi: "Yahudiler, sanki onun hakkında daha ayrıntılı bilgi almak
istiyormuş gibi, yarın Pavlus'u Kurul'a getirmeni istemek için anlaştılar.

✡ **23:5** ÇIKIŞ 22:28

21 Bu yüzden onlara boyun eğme, çünkü kırktan fazla adam onu bekliyor,
onu öldürünceye kadar ne yiyip ne de içmeyeceklerine dair lanetle kendilerini
bağladılar. Şimdi hazırlar, senden bir söz bekliyorlar."
22 Komutan, "Bunları bana açtığını kimseye söyleme" diyerek genci
salıverdi.
23 Yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Gecenin üçüncü
saatinde,* Sezariye'ye kadar gitmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki
yüz mızraklı hazırlayın.
24 Pavlus'u bindirip sağ salim Vali Feliks'e götürmek için hayvan sağlayın."
25 Komutan şöyle bir mektup yazdı:
26 "Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e: Selamlar!
27 "Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmış ve öldürülmek üzereyken ben
askerlerle birlikte gelip onu kurtardım. Çünkü Romalı olduğunu öğrendim.
28 Onu neden suçladıklarını öğrenmek istediğimden, onu onların Kurul'una
götürdüm.
29 Suçlamanın, kendi yasaları hakkında bazı sorunlarla ilgili olduğunu
buldum ama ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şeyle suçlanmamıştı.
30 Bu adama karşı bir tuzak kurulduğunun haberini alınca onu hemen
sana gönderdim. Onu suçlayanların da şikayetlerini senin önüne getirsinler
diye emir verdim. Hoşçakal."
31 Böylece askerler aldıkları buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin
Antipatris'e götürdüler.
32 Ama ertesi gün onunla gidecek olan atlıları bırakıp kaleye döndüler.
33 Atlılar Sezariye'ye ulaşınca mektubu valiye verip Pavlus'u önüne
çıkardılar.
34 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu.
Kilikyalı olduğunu anlayınca,
35 "Seni suçlayanlar geldiği zaman seni tam dinleyeceğim" dedi. Pavlus'un,
Hirodes'in sarayında tutulması için buyruk verdi.

24

1 Beş gün sonra başkâhin Hananya, bazı ihtiyarlar ve Tertullus adlı bir
sözcüyle Sezariye'ye indiler. Bunlar Pavlus'la ilgili şikayetlerini valiye
bildirdiler.
2 Pavlus çağrılınca, Tertullus onu suçlamaya başladı. "Saygıdeğer Feliks!
Senin sayende büyük esenlik içindeyiz. Senin öngörünle ulusumuz
kalkınmaktadır.
3 Her zaman her yerde tam şükranla bunu kabul ediyoruz.
4 Çok zamanını almadan, söyleyecek olduğumuz birkaç söze ve bize
katlanmanı rica ediyorum.
5 Bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler'in arasında kargaşa
çıkaran bir fesatçı ve kendisi Nasrani tarikatının elebaşlarından biri olduğunu
bulduk.
6 Hatta tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu tutukladık.*
7 †
8 ‡Onu sorguya çekersen, suçladığımız bütün bu şeyleri kendisinden
öğrenebilirsin" dedi.

---

* **23:23** saat 21:00 civarı * **24:6** TR, "Biz onu kendi yasamıza göre yargılamak istedik" der. † **24:7** TR, "Ancak komutan Lysias geldi ve büyük bir şiddetle onu elimizden aldı" diye ekler. ‡ **24:8** TR, "suçlayanların yanına gelmesini emrediyor" diye ekler.

9 Yahudiler de saldırıya katıldılar ve bunların böyle olduğunu ileri sürdüler.
10 Valinin işareti üzerine Pavlus, "Bu ulusa yıllardır yargıçlık ettiğini bildiğim
için, sevinçle savunmamı yapıyorum.
11 Yeruşalem'e tapınmak için çıkışımın üzerinden on iki gün bile geçmediğini
sen kendin de öğrenebilirsin.
12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentte kimseyle tartışırken ya da
kalabalığı kışkırtırken buldular.
13 Şimdi beni suçladıkları şeyleri sana kanıtlayamazlar.
14 Ama sana şunu itiraf ediyorum ki, onların tarikat dedikleri Yol'a göre
atalarımızın Tanrısı'na hizmet ediyorum. Kutsal Yasa'ya göre olan şeylere ve
peygamberlerde yazılanların hepsine inanıyorum.
15 Onların da umduğu gibi, hem doğruların, hem doğru olmayanların
ölümden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım.
16 Bunun için de hem Tanrı'nın hem de insanların önünde vicdanımı
suçsuz tutmaya her zaman gayret ediyorum.
17 Çok yıllardan sonra ulusumun yoksulları için armağanlar ve sunular
sunmaya geldim.
18 Bu arada Asya İli'nden bazı Yahudiler beni tapınakta, bir kalabalığın ya
da kargaşanın ortasında değil, arınmış durumda buldular.
19 Bana karşı bir şeyleri varsa, senin önünde burada suçlamada
bulunmaları gerekir.
20 Ya da bu adamlar, ben Kurul'un önünde halihazırda dururken bende ne
suç bulduklarını söylesinler.
21 Aralarında dururken, 'Ölülerin dirilişiyle ilgili olarak önünüzde bugün
tarafınızdan yargılanmaktayım' diye bağırmıştım. Olsa olsa beni tek bu şey için
suçlayabilirler" dedi.
22 Ama Feliks, Yol hakkında daha kesin bilgiye sahip olduğundan, onları
oyalayarak, "Komutan Lysias gelince davanızı karara bağlayacağım" dedi.
23 Yüzbaşıya, Pavlus'un gözaltında tutulmasını ve bazı ayrıcalıklara sahip
olmasını, arkadaşlarından hiçbirinin kendisine hizmet etmesini ya da onu
ziyaret etmesini engellememesini buyurdu.
24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi.
Pavlus'u çağırtıp Mesih Yeşua'ya olan inancı hakkında onu dinledi.
25 Doğruluk, özdenetim ve gelecek yargı hakkında konuşunca, Feliks dehşete
kapıldı. "Şimdilik gidebilirsin, uygun olduğumda seni yeniden çağırtırım"
dedi.
26 Bu arada, Pavlus'un kendisine para vereceğini ve onu serbest
bırakabileceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtıp onunla
konuşuyordu.
27 İki yıl dolunca, Feliks'in yerine Porkius Festus geçti. Yahudiler'in gözüne
girmek isteyen Feliks Pavlus'u bağlı bıraktı.

25

1 Festus, eyalete vardıktan üç gün sonra Sezariye'den Yeruşalem'e çıktı.
2 O zaman başkâhin ve Yahudiler'in ileri gelenleri Pavlus'la ilgili
şikayetlerini ona bildirip ricada bulundular.
3 Pavlus'u Yeruşalem'e göndermesi için ondan yardım istediler. Yolda onu
öldürmek için düzen kurdular.
4 Ancak Festus, Pavlus'un Sezariye'de tutuklu kalacağını, kendisinin de
kısa bir süre sonra oraya gideceğini söyledi.

5 “Onun için aranızdan yetkili kişiler benimle birlikte insinler, eğer
adamda bir suç varsa, onu suçlasınlar” dedi.
6 Festus, aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye’ye indi.
Ertesi gün yargı kürsüsüne oturup Pavlus’un getirilmesini buyurdu.
7 Pavlus gelince, Yeruşalem’den inen Yahudiler çevresinde durdular. Ona
karşı kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamalarda bulundular.
8 Pavlus, ise savunmasında, “Ne Yahudiler’in yasasına karşı, ne tapınağa,
ne de Sezar’a karşı hiçbir günah işlemedim” dedi.
9 Yahudiler’in gözüne girmek isteyen Festus Pavlus’a, “Yeruşalem’e çıkıp
orada bu konularda benim tarafımdan yargılanmak ister misin?” dedi.
10 Ama Pavlus, “Ben Sezar’ın yargı kürsüsü önünde duruyorum ve burada
yargılanmam gerekir” dedi. “Senin de çok iyi bildiğin gibi, Yahudiler’e karşı
hiçbir suç işlemedim.
11 Eğer suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam,
ölmekten çekinmem. Ama eğer beni suçladıkları şeylerden hiçbiri doğru değilse,
kimse beni onlara teslim edemez. Sezar’a başvuruyorum!”
12 Bunun üzerine Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra Pavlus’a,
“Sezar’a başvurdun. Sezar’a gideceksin” dedi.
13 Birkaç gün geçtikten sonra, Kral Agrippa ile Berniki Sezariye’ye gelip
Festus’u selamladılar.
14 Orada çok günler kaldılar. Festus, Pavlus’un davasını krala anlatıp,
“Feliks’in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var” dedi.
15 “Ben Yeruşalem’deyken Yahudiler’in başkâhinleriyle ihtiyarları bana
bildirip ona karşı hüküm dilediler.
16 Onlara, sanığın suçlayanlarla yüz yüze getirilmeden, kendisine yöneltilen
suçlamalarla ilgili savunma yapma fırsatı verilmeden, ölüme terk
edilmesinin, Roma geleneğine aykırı olduğunu söyledim.
17 Benimle birlikte buraya gelince, hiç vakit geçirmeden, ertesi gün yargı
kürsüsüne oturdum ve adamın getirilmesini buyurdum.
18 Ama suçlayanlar ayağa kalkıp konuştuklarında, sandığım gibi bir şeyle
onu suçlamadılar.
19 Oysa onunla kendi inançları hakkında, ölmüş olup Pavlus’un iddasına
göre yaşamakta olan Yeşua adındaki biriyle ilgili bazı sorunlar vardı.
20 Bu şeyleri nasıl soruşturacağımı bilemediğimden ona, Yeruşalem’e gidip
orada bu suçlamalara karşı yargılanmayı isteyip istemediğini sordum.
21 Ama Pavlus İmparator’un kararına dek tutuklu kalma başvurusunda
bulununca, onu Sezar'a gönderinceye kadar tutuklu kalmasını buyurdum.”
22 Agrippa Festus’a, “Bu adamı ben de dinlemek isterim” dedi. Festus,
“Yarın onu dinleyeceksin” dedi.
23 Böylece ertesi gün, Agrippa ve Berniki büyük bir şatafatla gelip
komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte duruşma salonuna girdiler.
Festus’un buyruğuyla Pavlus içeri getirildi.
24 Festus, “Kral Agrippa ve burada bizimle birlikte bulunan herkes” dedi.
“Yeruşalem’de ve burada bulunan bütün Yahudi toplumunun bana şikayet
ettiği bu adamı görüyorsunuz. Onun için ‘Böylesini yaşatmamalı!’ diye
bağırıyorlardı.
25 Ama ben onun ölümü gerektirecek bir şey yapmadığını buldum.
Kendisi İmparator’a başvurduğundan, onu göndermeye karar verdim.

26 Efendimize onun hakkında yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle
onu önünüze, özellikle Kral Agrippa'nın önüne çıkartmış bulunuyorum. Öyle
ki onu sorguladıktan sonra yazacak bir şeyim olsun.
27 Çünkü bir mahkûmu gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları
belirtmemek bana mantıksız geliyor."

26

1 Agrippa Pavlus'a, "Kendin için konuşabilirsin" dedi.
Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasını yaptı.
2 "Ey "Kral Agrippa, Yahudiler tarafından suçlandığım bütün konularla
ilgili olarak bugün senin önünde savunmamı yapacağım için kendimi mutlu
sayıyorum.
3 Özellikle senin Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını iyi bilen birisi
olmana seviniyorum. Bunun için beni sabırla dinlemeni rica ediyorum."
4 "Bütün Yahudiler, gençliğimden bu yana ulusumun arasında ve
Yeruşalem'de nasıl bir yaşam sürdürdüğümü bilirler.
5 Beni öteden beri tanırlar ve isterlerse, inancımızın en katı mezhebi olan
Ferisiliğe bağlı biri olarak yaşadığıma tanıklık edebilirler.
6 Şimdi burada, Tanrı'nın atalarımıza verdiği vaadin umudu uğruna
yargılanmak üzere duruyorum.
7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya gayretle hizmet ederek
erişmeyi umdukları vaattir. Bu umutla ilgili olarak Yahudiler tarafından
suçlanıyorum, ey Kral Agrippa!
8 Tanrı'nın ölüleri diriltmesi, size neden inanılmaz geliyor?"
9 "Ben kendim de Nasıralı Yeşua'nın adına karşı elimden geleni yapmam
gerektiğini düşünüyordum.
10 Bunu Yeruşalem'de de yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle
kutsalların çoğunu zindana kapattım. Öldürüldükleri zaman oyumu onlara
karşı kullandım.
11 Bütün havralarda dolaşıp sık sık onları cezalandırır, küfrettirmeye
zorlardım. Öfkeden öylesine çıldırmıştım ki, yabancı kentlerde bile onlara
zulmettim."
12 "Bu amaç doğrultusunda, başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle
Damaskus'a giderken,
13 öğlen vakti, ey kral, yolda gökyüzünden güneşten daha parlak bir ışığın
etrafımı ve benimle birlikte yolculuk edenleri aydınlattığını gördüm.
14 Hepimiz yere düştüğümüzde, bir sesin bana İbranice, 'Saul, Saul, neden
bana zulmediyorsun? Üvendirelere karşı tekmelemek senin için zor' dediğini
duydum."
15 " 'Sen kimsin, ey Efendim?' dedim."
"'Ben senin zulmettiğin Yeşua'yım' dedi.
16 'Ama kalk ve ayaklarının üzerinde dur. Seni hizmetime atamak üzere
sana göründüm. Hem gördüğün şeylere hem de sana açıklayacağım şeylere
tanıklık edeceksin.
17 Seni halkından ve öteki ulusların elinden kurtaracağım.
18 Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın
gücünden Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana olan iman ile
günahlarının bağışını ve kutsal kılınanlar arasındaki mirası alsınlar.'"
19 "Bu nedenle, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme itaatsizlik etmedim.

20 Önce Damaskus ve Yeruşalem halkını, sonra bütün Yahudiye ülkesini ve
öteki ulusları tövbe edip Tanrı'ya yönelmeye ve bu tövbeye yaraşır işler
yapmaya çağırdım.
21 Bu nedenle Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmeye çalıştılar.
22 Tanrı'nın yardımıyla bugüne dek büyük küçük herkese tanıklık
etmekteyim. Peygamberlerin ve Moşe'nin önceden olacağını
bildirdiklerinden başka hiçbir şey söylemiyorum.
23 Mesih'in acı çekmesi gerektiğini, ölümden dirilenlerin ilki olarak hem
Yahudiler'e, hem de öteki uluslara ışığı ilan edeceğini bildirmişlerdi."
24 Pavlus böyle savunmasını yaparken Festus yüksek sesle, "Pavlus, sen
delirmişsin! Çok bilgi edinmen seni delirtiyor!" dedi.
25 "Ama o şöyle dedi, "Ben deli değilim, en saygıdeğer Festus, ama gerçeği
ve mantıklı sözleri cesaretle duyuruyorum.
26 Çünkü kral bunları biliyor, ben de ona açıkça konuşuyorum. Çünkü
bunların hiçbirinin ondan gizli olmadığına eminim, çünkü bunlar bir köşede
yapılmadı.
27 Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnandığını biliyorum"
dedi.
28 Agrippa Pavlus'a, "Azıcık iknayla beni Hristiyan mı yapmaya
çalışıyorsun?" dedi.
29 Pavlus şöyle karşılık verdi: "Tanrı'ya dua ederim ki, ister az ister çok
olsun, yalnız sen değil, bugün beni işiten herkes bu zincirler dışında benim
gibi olsun."
30 Kral, vali, Berniki ve yanlarında oturanlar birlikte ayağa kalktı.
31 Çekilip aralarında konuşup, "Bu adam ölüm ya da tutukluluk cezasını
hak edecek hiçbir şey yapmamış" dediler.
32 Agrippa Festus'a, "Bu adam Sezar'a başvurmamış olsaydı, serbest
bırakılabilirdi" dedi.

27

1 İtalya'ya yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la diğer bazı
mahkûmları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.
2 Asya İli kıyılarına uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize
açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus bizimle birlikteydi.
3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Yulius, Pavlus'a dostça davrandı ve
ferahlaması için dostlarının yanına gitmesine izin verdi.
4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgâr ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgâr
almayan yerinden yelken açtık.
5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından denizi geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne
geldik.
6 Yüzbaşı orada İtalya'ya yelken açan bir İskenderiye gemisi buldu ve bizi o
gemiye bindirdi.
7 Günlerce ağır ağır yol aldıktan sonra Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle
gelebildik. Rüzgâr izin vermeyince, Salmone karşısında Girit'in rüzgâr
almayan yerinden yelken açtık.
8 Yolda güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti yakınlarındaki Güzel Limanlar
adlı bir yere geldik.
9 Uzun zaman geçmişti ve yolculuk tehlikeli olmaya başlamıştı, çünkü oruç
zamanı çoktan geçmişti. Pavlus onları uyardı.

10 Onlara, “Efendiler, yolculuğun yalnız yük ve gemi açısından değil,
canlarımız açısından da çok zarar ve ziyanla sonuçlanacağını görüyorum” dedi.
11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerinden çok, kaptana ve gemi sahibine
kulak verdi.
12 Liman kışlamaya uygun olmadığından, çoğunluk bir şekilde Feniks’e
ulaşıp kışı orada geçirmeyi umuyordu. Feniks, Girit’in lodos ve karayele
kapalı bir limanıdır.
13 Güney rüzgârı hafif esince, amaçlarına ulaştıklarını sanıp demir aldılar ve
Girit boyunca kıyıya yakın bir yerden yelken açtılar.
14 Ama çok geçmeden karadan Evrakilon* denilen bir kasırga koptu.
15 Kasırgaya yakalanan gemi rüzgâra karşı koyamayınca, ona boyun eğdik
ve sürüklendik.
16 Klavda adındaki küçük bir adanın rüzgâr altına sığınarak gemiyi güçlükle
sağlama alabildik.
17 Filikayı yukarı çektikten sonra, gemiyi güçlendirmek için halatlar
kullandılar. Sirte Körfezi’nin sığlık bölgelerinde karaya oturmaktan
korktukları için deniz çapasını indirdiler ve böylece sürüklendiler.
18 Fırtınayla çok uğraştıktan sonra, ertesi gün gemiden denize yük atmaya
başladılar.
19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.
20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar ışıldadı. Fırtına olanca gücüyle
bastırmaya devam ederken, artık kurtulacağımıza dair bütün umutlarımızı
kaybetmiştik.
21 Uzun süre aç kaldıklarından, Pavlus ortalarında ayağa kalkıp, “Efendiler,
beni dinlemeniz gerekirdi. Girit’ten denize hiç açılmamalı ve bu zarar ziyanı
yaşamamalıydık.
22 Şimdi sizi cesur olmaya çağırıyorum. Çünkü aranızda hiç can kaybı
olmayacak, yalnızca gemi harap olacak.
23 Çünkü bu gece, ait olduğum ve kendisine hizmet ettiğim Tanrı’ya ait bir
melek yanımda durdu,
24 ‘Korkma Pavlus’ dedi. ‘Sezar’ın önünde durman gerekiyor. İşte, seninle
birlikte yelken açanların hepsini Tanrı sana bağışladı.’
25 Bu nedenle, efendiler, cesur olun! Tanrı’ya inanıyorum ki, her şey tıpkı
bana bildirdiği gibi olacak.
26 Ama bir adada karaya oturmamız gerekiyor” dedi.
27 On dördüncü gece, İyon Denizi’nde bir ileri bir geri sürükleniyorduk.
Gece yarısına doğru denizciler bir karaya yaklaştıklarını anladılar.
28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaçtı.† Kısa bir süre sonra tekrar
ölçtüler ve on beş kulaçtı.‡
29 Kayalıklara bindirmekten korktukları için arka taraftan dört demir
attılar ve gün ağarsın diye dua ettiler.
30 Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indiren
denizciler, gemiden kaçmaya çalıştı.
31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, “Bu adamlar gemide kalmazlarsa siz
kurtulamazsınız” dedi.
32 Bunun üzerine askerler, filikanın iplerini keserek tekneyi düşürdüler.
33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkese biraz yemek yemelerini öğütledi.
“Bugün hiçbir şey yemeden bekleyişinizin ondördüncü günü” dedi.

* **27:14** Veya “bir kuzeydoğulu”. † **27:28** 20 kulaç = 36,6 metre ‡ **27:28** 15 kulaç = 27,4 metre

34 Bu nedenle size rica ediyorum, bir şeyler yiyin. Çünkü bu, kurtuluşunuz
içindir. Hiçbirinizin başından tek bir saç eksilmeyecektir."
35 Pavlus bunları söyledikten sonra, ekmeği alıp herkesin önünde Tanrı'ya
şükretti, sonra ekmeği bölüp yemeye başladı.
36 Sonra hepsi cesaret bulup onlar da yemek aldı.
37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.
38 Yeterince yedikten sonra buğdayı denize atıp gemiyi hafiflettiler.
39 Gündüz olduğunda karayı tanımadılar. Ama kumsalı olan bir koy fark
ederek gemiyi bir şekilde orada karaya oturtmaya karar verdiler.
40 Demirleri kaldırıp denize attılar. Aynı zamanda dümen iplerini çözüp ön
yelkeni rüzgâra bırakıp kumsala doğru yöneldiler.
41 Ama iki denizin birleştiği bir yere gelince, gemiyi karaya oturttular.
Geminin baş tarafı saplanıp kımıldamaz hale geldi. Arka tarafı ise dalgaların
şiddetiyle dağılmaya başladı.
42 Askerler, mahkûmların hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmeye
niyetlendiler.
43 Ama yüzbaşı, Pavlus'u kurtarmak için onları bu niyetlerinden
vazgeçirdi. Önce yüzebilenlerin gemiden atlayıp karaya çıkmaları için buyruk
verdi.
44 Geride kalanların bir kısmının tahtalara, bir kısmının da geminin diğer
parçalarına tutunarak onları izlemelerini buyurdu. Böylece hepsi sağsalim
karaya kaçıp kurtuldular.

28

1 Kurtulduktan sonra adanın adının Malta olduğunu öğrendik.
2 Yerliler bize sıradışı bir iyilik gösterdiler. Ateş yakıp hepimizi kabul
ettiler. Çünkü hava yağışlı ve soğuktu.
3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine koyunca, sıcaktan çıkan
bir engerek eline yapıştı.
4 Pavlus'un elinden sarkan yılanı gören yerliler birbirlerine, "Şüphesiz bu
adam bir katil, denizden kaçıp kurtuldu ama adalet yaşamasına izin
vermedi" dediler.
5 Ancak Pavlus yaratığı ateş içine silkeleyip attı ve kendisi zarar görmedi.
6 Yerliler Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birden düşüp ölmesini
beklediler. Ama uzun süre bekleyip başına kötü bir şey gelmediğini görünce,
fikirlerini değiştirip onun bir ilâh olduğunu söylediler.
7 O yerin yakınlarında, adanın şefi Publius'un toprakları vardı. O bizi
kabul etti ve üç gün boyunca nezaketle ağırladı.
8 Publius'un babası ateşten ve kanlı ishalden hasta yatıyordu. Pavlus
hastanın yanına girip onun için dua etti. Ellerini üzerine koyup onu
iyileştirdi.
9 Bunun üzerine adadaki öbür hastalar da geldi ve iyileştirildiler.
10 Bizi büyük bir onurla da onurlandırdılar ve yelken açtığımızda,
ihtiyacımız olan şeyleri gemiye yüklediler.
11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren 'İkiz Oğullar' arması taşıyan bir İskenderiye
gemisiyle yola çıktık.
12 Sirakuza Kenti'ne uğrayıp orada üç gün geçirdik.
13 Oradan çevreyi dolaşarak Regium Kenti'ne vardık. Ertesi gün güneyden
bir rüzgâr esti ve ikinci gün içinde Puteoli'ye ulaştık.

14 Orada bulduğumuz kardeşler,* yanlarında bir hafta kalmamız için ricada
bulundular. Böylece Roma'ya vardık.
15 Haberimizi alan oradaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na
ve Üç Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti ve
yüreklendi.
16 Roma'ya girdiğimizde, yüzbaşı mahkûmları muhafız komutanına teslim
etti. Ama Pavlus'un bir askerin gözetiminde tek başına kalmasına izin verildi.
17 Üç gün sonra Pavlus Yahudiler'in önderlerini bir araya çağırdı. Bir araya
geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Kardeşler, ben ne halkımıza ne de
atalarımızın törelerine karşı bir şey yapmadığım halde, Yeruşalem'den
Romalılar'ın eline tutuklu olarak teslim edildim.
18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü
beni öldürmek için bir neden yoktu.
19 Ama Yahudiler buna karşı konuşunca, Sezar'a başvurmak zorunda
kaldım. Bunu, ulusumdan şikayetçi olduğum için yapmadım.
20 Bu nedenle sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim. Ben İsrael'in
umudu uğruna bu zincirle bağlıyım."
21 Ona, "Biz Yahudiye'den seninle ilgili bir mektup almadık, ne de oradan
gelen kardeşlerden biri seninle ilgili kötü bir haber getirip kötü bir şey
söyledi.
22 Ama biz senin düşündüklerini senden duymak isteriz. Çünkü bu
mezheple ilgili, her yerde aleyhinde konuşulduğunu biliyoruz" dediler.
23 Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar. Birçok kişi onun oturduğu yere geldi.
Pavlus sabahtan akşama kadar onlara Tanrı'nın Krallığı hakkında
açıklamalarda bulunup tanıklık etti. Hem Moşe'nin Yasası'ndan hem de
peygamberlerden onları Yeşua'yla ilgili ikna etmeye çalıştı.
24 Bazıları söylenenlere inandı, bazıları ise inanmadı.
25 Kendi aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un şu sözünden sonra ayrıldılar:
"Kutsal Ruh, Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza doğru söyleyip
26 şöyle demiştir:
'Bu halka git ve söyle,
duyduğunuzda duyacaksınız,
ama hiçbir şekilde anlamayacaksınız.
Gördüğünüzde göreceksiniz,
ama hiçbir şekilde kavramayacaksınız.
27 Çünkü bu halkın yüreği katılaştı.
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapattılar.
Öyle ki, gözleriyle görmesinler,
kulaklarıyla duymasınlar,
yürekleriyle anlamasınlar,
ve yeniden dönmesinler,
o zaman ben onları iyileştirirdim.'"✡
28 "Bu nedenle şunu bilin ki, Tanrı'nın kurtuluşu öteki uluslara
gönderilmiştir ve onlar dinleyeceklerdir."
29 Bu sözleri söyledikten sonra Yahudiler kendi aralarında çok çekişerek
ayrıldılar.†

* **28:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **28:27** YEŞAYA 6:9-10 † **28:29** NU 29. ayeti atlar

30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde oturdu. Kendisine gelen herkesi kabul etti.
31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Krallığı'nı tam bir cesaretle duyuruyor, Efendi Yeşua Mesih'le ilgili şeyleri öğretiyordu.

ROMALILAR

1 Mesih* Yeşua'nın hizmetkârı, elçi olarak çağrılmış, Tanrı'nın Müjdesi için
ayrılmış Pavlus,
2 Kutsal Yazılar'da peygamberleri aracılığıyla önceden vaat ettiği,
3 bedensel olarak David'in soyundan† doğmuş,
4 kutsallık Ruhu'na göre ölülerden dirilişle güçle Tanrı'nın Oğlu ilan edilmiş
olan Efendimiz Yeşua Mesih'le ilgili olarak,
5 O'nun aracılığıyla, bütün uluslar arasında imana itaat etmek üzere, O'nun
adı uğruna lütuf ve elçilik görevi aldık.
6 Sizler de bu ulusların arasında Yeşua Mesih'e ait olmaya çağrıldınız.
7 Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılmış, Tanrı'nın bütün sevgililerine,
Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
8 Önce hepiniz için, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum ki,
imanınız bütün dünyada duyuruluyor.
9 Çünkü Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta ruhumla hizmet ettiğim Tanrı, sizi
durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır.
10 Sonunda Tanrı'nın isteğiyle, bir şekilde yol bulup şimdi yanınıza gelmek
için dua ediyorum.
11 Çünkü sonuna dek pekişmeniz için size ruhsal bir armağan vermek üzere
sizi görmeyi çok istiyorum.
12 Yani, ben sizinle birlikteyken karşılıklı birbirimizin imanıyla cesaret
buluruz demek istiyorum.
13 Kardeşlerim, öteki uluslar arasında olduğu gibi, hizmetimin sizin
aranızda da ürün vermesi için yanınıza kaç kez gelmeye niyetlendiğimi, ama
şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi isterim.
14 Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı
borçluyum.
15 Bu nedenle, Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince
duyurmaya can atıyorum.
16 Çünkü Mesih'in Müjdesi'nden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin,
önce Yahudiler'in, sonra Grekler'in kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür.
17 Çünkü onda, Tanrı'nın doğruluğu imandan imana açığa çıkmıştır.
Yazılmış olduğu gibi, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır."✡
18 Çünkü Tanrı'nın gazabı, gerçeği haksızlıkla bastıran insanların bütün
tanrısızlığına ve haksızlığına karşı gökten açığa çıkmıştır.
19 Çünkü Tanrı hakkında bilinenler onlarda ortaya çıkmıştır. Çünkü Tanrı
bunları onlara açıklamıştır.
20 O'nun gözle görünmeyen nitelikleri, sonsuz gücü ve Tanrılığı, dünyanın
yaratılışından beri yapıtlarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle
özürleri yoktur.
21 Tanrı'yı bilmelerine karşın O'nu Tanrı olarak yüceltmediler ve
şükretmediler. Tersine düşünceleri boş oldu, anlayışsız yürekleri karardı.
22 Bilge olduklarını ileri sürerken, akılsız oldular.
23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliğini, ölümlü insanla, kuşlarla, dört ayaklı
yaratıklarla ve sürüngenlere benzer şeylerle değiştirdiler.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:3** veya tohum ✡ **1:17** HABAKKUK 2:4

24 Bu nedenle Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye,
yüreklerinin tutkuları içinde onları pisliğe teslim etti.
25 Onlar Tanrı'nın gerçeğini yalanla değiştirdiler. Yaradan'ın yerine
yarattığa tapınıp hizmet ettiler, O ki, sonsuza dek övülmeye layıktır. Amin.
26 Bu nedenle Tanrı onları rezil tutkulara teslim etti. Çünkü kadınları
doğal ilişkiyi doğaya aykırı olanla değiştirdiler.
27 Aynı şekilde, erkekleri de kadınla doğal ilişkiyi bırakıp birbirlerine karşı
tutkuyla yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle uygunsuz şeyler yaptılar ve
sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
28 Bilgilerinde Tanrı'nın olmasını reddettikleri için Tanrı onları yakışıksız
şeyler yapmak üzere ahlaksız bir akla teslim etti.
29 Her türlü haksızlıkla, cinsel ahlaksızlıkla, kötülükle, açgözlülükle, fesatla
doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile, kötü alışkanlıklarla ve iftirayla
doludurlar.
30 Dedikoducu, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülük
üreten, anne baba sözü dinlemeyen,
31 anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgiden yoksun, bağışlamaz,
merhametsiz kişilerdir.
32 Böyle şeyler yapanların ölümü hak ettiğine dair Tanrı düzenini
bilmelerine karşın, bunları yalnız yapmakla kalmaz, ama yapanları da
onaylarlar.

2

1 Bu nedenle sen, ey yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yok. Çünkü
başkasını yargıladığın şeyde kendini mahkûm ediyorsun. Ey yargıda bulunan
sen, aynı şeyleri yapıyorsun.
2 Tanrı'nın yargısının, böyle şeyler yapanlara karşı gerçeğe göre olduğunu
biliyoruz.
3 Böyle şeyler yapanları yargılayan ve aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın
yargısından kaçıp kurtulabileceğini mi sanıyorsun?
4 Yoksa O'nun iyiliğinin, hoşgörüsünün ve sabrının zenginliğini hor mu
görüyorsun? Tanrı'nın iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?
5 Katılığın ve tövbe etmeyen yüreğine göre, Tanrı'nın adil yargısının ortaya
çıkacağı gazap günü için kendine gazap biriktiriyorsun.
6 Tanrı "herkese, yaptıklarına göre karşılık verecektir:"✡
7 Kararlılıkla iyilik edip yücelik, saygınlık ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz
yaşam;
8 bencillere, gerçeğe uymayıp kötülüğe uyanlara ise öfke ve gazap,
9 kötülük eden her insanın canına, önce Yahudi'ye sonra Yahudi olmayana,
sıkıntı ve ıstırap;
10 iyilik eden herkese, önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana, yücelik,
saygınlık, esenlik verecektir.
11 Çünkü Tanrı taraf tutmaz.
12 Kutsal Yasa olmadan günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaktır.
Yasa altında günah işleyenler, Yasa tarafından yargılanacaktır.
13 Çünkü Tanrı katında doğru olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine
getirenlerdir.
14 Kutsal Yasa'ya sahip olmayan uluslar Yasa'nın işlerini doğal olarak
yaptıklarında, Yasa'ya sahip olmasalar da kendilerine yasa olmuş olur.

✡ **2:6** MEZMURLAR 62:12; ÖZDEYİŞLER 24:12

15 Böylece Yasa'nın işinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları
buna tanıklık eder. Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da affeder.
16 Benim Müjdem'e göre Tanrı'nın insanların gizli şeylerini Yeşua Mesih
aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.
17 Gerçekten de Yahudi adını taşıyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla
övünüyorsun.
18 Yasa'dan öğretilmiş olarak Tanrı'nın isteğini biliyor ve en üstün şeyleri
onaylıyorsun,
19 Kutsal Yasa'yla bilginin ve gerçeğin suretine sahip olarak körlerin
klavuzu, karanlıkta olanların ışığı,
20 akılsızların eğitmeni, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.
21 Öyleyse başkasına öğreten sen, kendine öğretmez misin? "Çalmayın" diye
öğüt verirken, sen kendin çalar mısın?
22 "Zina etmeyin" diyen sen, kendin zina eder misin? Putlardan
iğrenirken, tapınakları soyar mısın?
23 Kutsal Yasa'yla övünen sizler, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar
mısınız?
24 Tıpkı yazıldığı gibi, "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına
küfrediliyor."✡
25 Çünkü Yasa'yı tutuyorsan, sünnetli olmak gerçekten yararlıdır; ama
Yasa'yı çiğnersen, sünnetin sünnetsizliğe dönmüştür.
26 Eğer sünnetsizler Yasa'nın buyruklarını tutarsa, sünnetli sayılmaz mı?
27 Öyleyse, bedence sünnetsiz olup da Yasa'yı uygulayan kişi, Yasa'ya ve
bedende sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğneyen seni yargılamaz mı?
28 Çünkü dıştan Yahudi olan Yahudi değildir, aynı şekilde dıştan, bedensel
sünnet de sünnet değildir.
29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürektendir, harfte değil,
ruhtadır; onun övgüsü insanlardan değil, Tanrı'dandır.

3

1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Ya da sünnetin yararı nedir?
2 Her bakımdan çoktur! Çünkü her şeyden önce Tanrı'nın sözleri onlara
emanet edilmiştir.
3 Onlardan bazıları iman etmemişse ne olmuş? Onların imansızlıkları
Tanrı'nın sadakatini geçersiz kılar mı?
4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğru olduğu
bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

"Öyle ki sözlerinde haklı çıkasın,
ve yargıladığında galip gelesin."✡

5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adaletini gösteriyorsa, ne diyelim?
Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? İnsan gibi söylüyorum.
6 Kesinlikle hayır! Böyle olsaydı, Tanrı dünyayı nasıl yargılayacaktır?
7 Tanrı'nın doğruluğu, benim yalanımla O'nun yüceliği için çoğaldıysa, ben
neden hâlâ bir günahkâr olarak yargılanıyorum?
8 Bazılarının bizi karalayarak, söylediğimizi iddia ettiği gibi niçin, "Kötülük
yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Bunu söyleyenler haklı olarak
yargılanacaklar.

✡ **2:24** YEŞAYA 52:5; HEZEKİEL 36:22 ✡ **3:4** MEZMURLAR 51:4

9 Öyleyse, biz onlardan daha mı üstünüz? Kesinlikle hayır! Daha önce hem
Yahudiler'i hem de Grekler'in hepsinin günah altında oldukları konusunda
uyarmıştık.
10 Yazılmış olduğu gibi:
"Doğru olan yok, tek kişi bile.
11 Anlayan yok.
Tanrı'yı arayan kimse yok.
12 Hepsi saptı.
Birlikte yararsız oldular.
İyilik eden yok,
bir kişi bile yok."✡
13 "Ağızları açık bir mezardır.
Dilleriyle kandırırlar."✡
"Engerek zehiri var dudaklarının altında."✡
14 "Ağızları lanet ve acı sözle dolu."✡
15 "Ayakları kan dökmeye koşar.
16 Yollarında yıkım ve sefalet var.
17 Esenlik yolunu bilmezler."✡
18 "Gözlerinin önünde Tanrı korkusu yoktur."✡
19 Şimdi biliyoruz ki, Kutsal Yasa'da söylenen her şey Yasa altında bulunan
kişilere söylenmiştir; her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'nın yargısı altına
getirilsin.
20 Çünkü hiç kimse Yasa'nın işleriyle Tanrı önünde aklanmaz. Çünkü Yasa
aracılığıyla günah bilgisi gelir.
21 Ama şimdi, Yasa'dan ayrı olarak, Tanrı'nın doğruluğu açıklandı. Yasa ve
peygamberler buna tanıklık etmektedir.
22 Tanrı'nın doğruluğuna Yeşua Mesih'e iman etmekle kavuşulur. Buna
iman eden herkes kavuşur. Hiç ayrım yoktur.
23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.
24 Mesih Yeşua'da olan kefaret aracılığıyla, O'nun lütfuyla, karşılıksız olarak
aklanılır.
25 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve iman yoluyla benimsenen
kurban* olarak gönderdi. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip önceden
işlenmiş günahları cezasız bıraktı.
26 Bunu, adaletini bu zamanda gözler önüne sermek, adil olduğunu ve
Yeşua Mesih'e iman edenleri akladığını göstermek amacıyla yaptı.
27 O halde övünme nerededir? O hariç tutulmuştur. Ne tür yasayla?
İşlerinkiyle mi? Hayır, ancak iman yasasıyla.
28 Çünkü insanın Yasa'nın işlerinden ayrı olarak imanla aklandığı
kanısındayız.
29 Yoksa Tanrı yalnızca Yahudiler'in Tanrısı mı? O, öteki ulusların da
Tanrısı değil mi? Evet öteki ulusların da,
30 çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de imanla aklayacak olan Tanrı
birdir.
31 Öyleyse imanla Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Kesinlikle hayır, Yasa'yı
sabit kılıyoruz.

✡ **3:12** MEZMURLAR 14:1-3; 53:1-3; VAİZ 7:20 ✡ **3:13** MEZMURLAR 5:9 ✡ **3:13** MEZMURLAR 140:3 ✡ **3:14** MEZMURLAR 10:7 ✡ **3:17** YEŞAYA 59:7-8 ✡ **3:18** MEZMURLAR 36:1 * **3:25** veya bir kefaret

4

1 Öyleyse, atamız Avraham'ın bedene göre bulduğu şey için ne diyelim?
2 Eğer Avraham işlerden ötürü aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama
Tanrı'ya karşı değil.
3 Kutsal Yazı ne diyor? "Avraham Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk
sayıldı."✡
4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, borç sayılır.
5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman edenin imanı doğruluk
olarak sayılır.
6 David, işlerinden bağımsız olarak Tanrı'nın doğru saydığı insanın
mutluluğunu şöyle anlatır:
7 "Ne mutlu suçları bağışlananlara,
günahları örtülmüş olanlara!
8 Ne mutlu günahı hiçbir şekilde Efendi tarafından sayılmayana!"✡
9 Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa sünnetsizler için de
geçerli mi? Çünkü diyoruz ki, Avraham'a iman doğruluk olarak sayıldı.
10 Öyleyse nasıl sayıldı? Sünnetliyken mi, yoksa sünnetsizken mi?
Sünnetliyken değil, sünnetsizken.
11 Sünnetsizken imanla doğru sayıldığının işareti olarak sünnet mührünü
aldı. Öyle ki, sünnetsiz olmalarına karşın iman edenlerin hepsinin babası
olsun, böylece onlar da doğru sayılsın.
12 O, sünnetlilerin de babası oldu; yalnız sünnetli oldukları için değil, atamız
Avraham'ın sünnetsizken taşıdığı imanın izinden gittikleri için.
13 Çünkü Avraham'a ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi, Kutsal Yasa
yoluyla değil, imanla gelen doğruluk yoluyla verildi.
14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boşa çıkar ve vaat
geçersiz sayılır.
15 Çünkü Yasa gazap üretir; yasanın olmadığı yerde de itaatsizlik yoktur.
16 Bu nedenle vaat, lütfa göre olsun ve Avraham'ın soyu için güvence altına
alınsın diye imandandır. Avraham'ın soyu yalnız Kutsal Yasa'dan olanlar
değil, aynı zamanda Avraham'ın imanından olanlardır. O hepimizin
babasıdır.
17 Yazılmış olduğu gibi, "Seni birçok ulusun babası yaptım."✡ Avraham
ölülere yaşam veren, olmayan şeyleri olanlar gibi çağıran Tanrı'nın önünde
iman etti.
18 Avraham, umutsuzluğa karşı, birçok ulusun babası olacağına, "Senin
soyun böyle olacak"✡
19 sözüne umutla iman etti. Yüz yaşına yaklaşmış, ölü denebilecek
bedenini ve Sarah'ın ölü rahmini düşünüp imanı zayıflamadı.
20 Tanrı'nın vaadine bakıp imansızlıkla sallanmadı. Tersine imanı güçlendi
ve Tanrı'yı yüceltti.
21 Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğinden tam emindi.
22 Bu nedenle, bu kendisine doğruluk sayıldı.✡
23 Şimdi, kendisine sayıldığı, yalnızca kendisi için değil,
24 Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümden dirilten Tanrı'ya iman etmekle doğru
sayılacak olan bizler için de yazılmıştır.
25 O bizim suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için dirildi.

✡ **4:3** YARATILIŞ 15:6 ✡ **4:8** MEZMURLAR 32:1-2 ✡ **4:17** YARATILIŞ 17:5 ✡ **4:18** YARATILIŞ 15:5 ✡ **4:22** YARATILIŞ 15:6

5

1 Bu nedenle imanla aklandığımıza göre, Efendimiz Yeşua Mesih
aracılığıyla Tanrı'yla barış içindeyiz.
2 İçinde durduğumuz bu lütfa O'nun aracılığıyla iman yoluyla kavuştuk.
Tanrı'nın yüceliği umuduyla seviniyoruz.
3 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da seviniyoruz.
4 Çünkü, sıkıntının dayanıklılığı, dayanıklılığın, kanıtlanmış kişiliği,
kanıtlanmış kişiliğin de umudu yarattığını biliyoruz.
5 Umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh
aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.
6 Biz daha güçsüzken, Mesih uygun zamanda tanrısızlar için öldü.
7 Çünkü bir kimse doğru insan için güç ölür. İyi insan için belki biri ölmeye
cesaret edebilir.
8 Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken,
Mesih bizim için öldü.
9 O halde, şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla
Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.
10 Çünkü eğer biz düşmanken, Oğlu'nun ölümü aracılığıyla Tanrı'yla
barıştıysak, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha
kesindir.
11 Ve yalnız bu değil, bizi şimdi barıştırmış olan Efendimiz Yeşua Mesih
aracılığıyla Tanrı'yla da seviniyoruz.
12 Bu nedenle, nasıl günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla
dünyaya girdiyse, böylece ölüm de bütün insanlara geçti. Çünkü hepsi günah
işledi.
13 Kutsal Yasa gelene kadar dünyada günah vardı; ama Yasa olmadığında
günah sayılmaz.
14 Yine de ölüm, Adem'den Moşe'ye kadar, Adem'inkine benzer bir
itaatsizlik etmemiş olanların üzerinde de hüküm sürdü. Adem gelecek olan
Kişi'nin örneğidir.
15 Ama karşılıksız armağan, suç gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçuyla
birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu, bir tek adamın, yani Yeşua Mesih'in lütfuyla
verilen armağan birçoklarına daha da çoğaldı.
16 Armağan, o tek adamın işlediği günah gibi değildir. Çünkü tek suçtan
sonra mahkûmiyet geldi, ama birçok suçtan sonra verilen karşılıksız
armağan aklanmayı getirdi.
17 Eğer ölüm birinin suçuyla biri aracılığıyla hüküm sürdüyse; bol lütuf ve
doğruluk armağanını alanların, bir tek adam, yani Yeşua Mesih aracılığıyla
yaşamda hüküm sürecekleri çok daha kesindir.
18 Böylece tek bir suçla bütün insanlar mahkûm edildiyse; tek bir doğruluk
eylemiyle, bütün insanlar yaşamak üzere aklandı.
19 Çünkü bir adamın itaatsizliğiyle birçokları günahkâr kılındıysa, bir
adamın itaatiyle de birçokları doğru kılınacaktır.
20 Kutsal Yasa, suç çoğalsın diye geldi; ama günahın çoğaldığı yerde, lütuf
daha da çoğaldı.
21 Öyle ki, günah nasıl ölümde hüküm sürdüyse, lütuf da Efendimiz Yeşua
Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam için doğrulukla hüküm sürsün.

6

1 O zaman ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı
edelim?
2 Kesinlikle hayır! Günaha karşı ölmüş olan bizler bundan böyle nasıl
günah içinde yaşayabiliriz?
3 Yoksa Mesih Yeşua'ya vaftiz edilenlerin hepsinin O'nun ölümüne vaftiz
edildiğini bilmiyor musunuz?
4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih ölümden nasıl dirildiyse, biz de yeni
bir yaşamda yürüyelim diye, vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.
5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümle O'nunla birleştiysek, O'nun dirilişinin
de bir parçası olacağız.
6 Günah bedeni ortadan kaldırılsın diye eski kişiliğimizin Mesih'le birlikte
çarmıha gerildiğini biliyoruz; öyle ki artık günaha kölelik etmeyelim.
7 Çünkü ölmüş olan kişi günahtan özgür kılınmıştır.
8 Eğer Mesih'le birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da
inanıyoruz.
9 Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini biliyoruz.
Ölüm artık O'nun üzerinde hakimiyet süremez!
10 Çünkü O'nun öldüğü ölüm, günaha karşı bir kez ölmüştür. Yaşamakta
olduğu hayatı ise Tanrı için yaşamaktadır.
11 Böylece kendinizi günah karşısında ölü, ama Efendimiz Mesih Yeşua'da
Tanrı karşısında diri sayın.
12 Bu nedenle, günahın ölümlü bedenlerinizde hüküm sürmesine izin
vermeyin; öyle ki, bedenin tutkularına itaat etmeyesiniz.
13 Ayrıca, bedeninizin üyelerini haksızlık araçları olarak günaha sunmayın.
Bunun yerine ölümden dirilenler olarak kendinizi Tanrı'ya adayın.
Bedeninizin üyelerini de doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.
14 Çünkü günahın sizin üzerinizde hakimiyeti olmayacak. Çünkü Yasa
altında değil, lütuf altındasınız.
15 Öyleyse Yasa altında değil, lütuf altında olduğumuz için günah mı işleyelim?
Kesinlikle hayır!
16 Kendinizi hizmetkâr olarak sunup birine itaat ettiğinizde, ya ölüme
günahın, ya da doğruluğa itaatin, itaat ettiğiniz kişinin hizmetkârları
olduğunuzu bilmiyor musunuz?
17 Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, günahın köleleri iken, teslim edildiğiniz
öğreti biçimine yürekten itaat ettiniz.
18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19 Bedeninizin güçsüzlüğünden ötürü insan ölçülerine göre konuşuyorum.
Çünkü nasıl ki, bedeninizin üyelerini pisliğe ve kötülük üstüne kötülüğe
hizmetkâr olarak sunduysanız, şimdi de üyelerinizi kutsallık için doğruluğa
hizmetkâr olarak sunun.
20 Çünkü günahın hizmetkârlarıyken, doğruluktan özgürdünüz.
21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne ürününüz oldu? O şeylerin sonu
ölümdür.
22 Ama şimdi, günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın hizmetkârları olduğunuza
göre, ürününüz kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.
23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın karşılıksız armağanı ise Efendimiz
Mesih Yeşua'da sonsuz yaşamdır.

7

1 Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum, kardeşler* Yasa'nın insanın yaşadığı
sürece üzerinde hâkimiyetinin olduğunu bilmiyor musunuz?
2 Kocası olan kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla ona bağlıdır, ama eğer
kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
3 Öyleyse, eğer kadın kocası yaşarken başka bir adama varırsa, zina etmiş
olur. Ama kocası ölürse, yasadan özgürdür. Başka bir adama varırsa zina
etmiş olmaz.
4 Bu nedenle, kardeşlerim, siz de ölümden dirilmiş Olan'a varmak üzere,
Mesih'in bedeni aracılığıyla Yasa karşısında öldünüz; ta ki, Tanrı'ya ürün
yetiştirelim.
5 Çünkü biz benlikteyken, Yasa'nın aracılığıyla olan günahkâr tutkular,
ölüme ürün vermek için bedenimizin üyelerinde çalışıyordu.
6 Ama şimdi, içinde hapsolduğumuz şeye ölmüş olarak Yasa'dan özgür
kılındık. Öyle ki, artık harfin eskiliğinde değil, ruhun yeniliğinde hizmet
edelim.
7 O zaman ne diyelim? Yasa günah mıdır? Kesinlikle hayır! Ancak, Yasa
olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Çünkü Yasa, "Göz
dikmeyeceksin"✡ dememiş olsaydı, ben göz dikmeyi bilemezdim.
8 Ama buyruk aracılığıyla fırsat bulan günah içimde her türlü açgözlülüğü
üretti. Çünkü Yasa yokken günah ölüdür.
9 Bir zamanlar Yasa yokken, ben yaşıyordum, ama buyruk gelince günah
dirildi, ben de öldüm.
10 Yaşam için olan buyruğun, ölüm için olduğunu buldum.
11 Çünkü günah, buyruk aracılığıyla fırsat bulup beni kandırdı ve onun
aracılığıyla beni öldürdü.
12 Bu nedenle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.
13 Öyleyse iyi olan şey bana ölüm mü oldu? Kesinlikle hayır! Ama günahın,
günah olduğu ortaya çıksın diye, iyi olanın aracılığıyla bende ölüm üretiyordu;
ta ki, buyruk aracılığıyla günah fazlasıyla günahkâr olsun.
14 Çünkü Yasa'nın ruhsal olduğunu biliyoruz, ama ben bedenselim, günah
altında satılmışım.
15 Çünkü ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü yapmak istediğim şeyi
yapmıyorum; ama nefret ettiğim şeyi yapıyorum.
16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş
oluyorum.
17 Öyleyse bunu artık ben değil, ama içimde duran günah yapıyor.
18 Çünkü bende, yani benliğimde iyi bir şeyin durmadığını biliyorum.
Çünkü içimde istek hazırdır, ama iyi olanı yapmak yoktur.
19 Çünkü istediğim iyi şeyi yapmıyor, ama istemediğim kötü şeyi yapıyorum.
20 Ama istemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, bende
duran günahtır.
21 O zaman bundan şu kuralı buluyorum: Ben iyilik yapmak isterken,
kötülük halihazırdır.
22 İçsel kişiliğimde Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.
23 Ama bedenimin üyelerinde farklı bir yasa görüyorum. Aklımın yasasına
karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.

---

* **7:1** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **7:7** ÇIKIŞ 20:17; YASA'NIN TEKRARI 5:21

24 Ne zavallı insanım! Bu ölüm bedeninden beni kim kurtaracak?
25 Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Öyleyse ben
kendim akılla Tanrı'nın Yasası'na, ama benlikle günahın yasasına hizmet
ediyorum.

8

1 Bu nedenle, Mesih Yeşua'da olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.
Onlar benliğe göre değil, Ruh'a göre yürürler.*
2 Çünkü Mesih Yeşua'daki yaşam Ruhu'nun yasası beni günahın ve ölümün
yasasından özgür kıldı.
3 Benlikten ötürü zayıf olan Yasa'nın yapamadığını, Tanrı yaptı. Öz
Oğlu'nu günah bedeni benzerliğinde günah için gönderip günahı benlikte
mahkûm etti.
4 Öyle ki, Yasa'nın hükmü, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde
yerine gelsin.
5 Benliğe göre yaşayanlar benlikle ilgili, Ruh'a göre yaşayanlarsa Ruh'la ilgili
şeyleri düşünürler.
6 Çünkü benliğin düşüncesi ölümdür, Ruh'un düşüncesi ise yaşam ve
esenliktir.
7 Çünkü benliğin düşüncesi Tanrı'ya düşmandır. Tanrı'nın Yasası'na boyun
eğmez, eğemez de.
8 Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.
9 Ama eğer Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benlikte değil, Ruh'tasınız.
Ama bir kimsede Mesih'in Ruhu yoksa, o kişi Mesih'in değildir.
10 Eğer Mesih içinizdeyse, beden günahtan dolayı ölüdür, ama ruh
doğruluktan dolayı diridir.
11 Yeşua'yı ölümden diriltenin Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih Yeşua'yı
ölümden dirilten, içinizde bulunan Ruhu aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de
yaşam verecektir.
12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama benliğe göre yaşamak için benliğe
borçlu değiliz.
13 Çünkü eğer benliğe göre yaşarsanız, öleceksiniz; ama bedenin işlerini
Ruh'la öldürürseniz, yaşayacaksınız.
14 Çünkü Tanrı'nın Ruhu tarafından yöneltilenlerin hepsi, Tanrı'nın
çocuklarıdır.
15 Çünkü yine korku için kölelik ruhunu almadınız, ama evlatlık ruhunu
aldınız. Bu ruh aracılığıyla, "Abba!† Baba!" diye haykırıyoruz.
16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla Tanrı'nın çocukları olduğumuza
tanıklık eder.
17 Eğer çocuklarsak, o zaman mirasçılarız. Eğer Mesih'le birlikte yüceltilmek
üzere acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.
18 Öyle düşünüyorum ki, içinde bulunduğumuz bu zamanın acıları, bize
gösterilecek olan yücelikle karşılaştırılmaya değmez.
19 Çünkü yaratılış, Tanrı'nın çocuklarının ortaya çıkmasını sabırsızlıkla
bekliyor.
20 Çünkü yaratılış, boşunalığa tabi kılındı. Bu yaratılışın kendi isteğiyle
değil, onu boşunalığa tabi kıldırandan dolayı oldu.

* **8:1** NU "benliğe göre değil, Ruh'a göre yürürler" ifadesini atlar † **8:15** Abba, Aramice'de "Baba" veya "Babacığım" anlamına gelen bir kelimedir ve gökteki Babamıza dua ederken sevgi ve saygıyla kullanılabilir.

21 Bu umutla ki, yaratılışın kendisi de çürümenin köleliğinden kurtarılıp
Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşacaktır.
22 Çünkü bütün yaratılışın şimdiye dek birlikte inleyip ağrı çektiğini
biliyoruz.
23 Yalnız bu değil, biz de Ruh'un ilk ürünlerine sahip olan bizler de,
evlatlığa alınmayı, bedenlerimizin kurtuluşunu bekleyerek içimizden
inliyoruz.
24 Çünkü umutla kurtulduk, ama görülen umut umut değildir. Kim gördüğü
şeyi umut eder?
25 Ama görmediğimizi umarsak, onu sabırla bekleriz.
26 Aynı şekilde, Ruh da zayıflıklarımıza yardım eder. Çünkü ne için dua
etmemiz gerektiğini bilmeyiz. Ama Ruh'un kendisi dile gelmeyen iniltilerle
bizim için aracılık eder.
27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesini bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'ya
göre kutsallar için aracılık eder.
28 Tanrı'yı sevenler ve O'nun amacına göre çağrılmış olanlar için her şeyin
birlikte iyilik için çalıştığını biliyoruz.
29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun suretine dönüştürmek üzere
önceden belirledi. Öyle ki, birçok kardeş‡ arasında O ilk doğan olsun.
30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve
akladıklarını yüceltti.
31 Öyleyse bu şeyler için ne diyelim? Eğer Tanrı bizden yanaysa, kim bize
karşı olabilir?
32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için teslim eden Tanrı,
O'nunla birlikte bize her şeyi karşılıksız vermeyecek mi?
33 Tanrı'nın seçilmişlerini kim suçlayabilir? Aklayan Tanrı'dır.
34 Mahkûm eden kimdir? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih Yeşua,
Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.
35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayıracaktır? Sıkıntı mı, ıstırap mı, zulüm
mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?
36 Yazılmış olduğu gibi:
"Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz.
Boğazlanacak koyun sayıldık."✡
37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bütün bunlarda galiplerden üstünüz.
38 Çünkü eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne hükümdarlıklar, ne
şimdiki, ne gelecek şeyler, ne güçler,
39 ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Efendimiz
Mesih Yeşua'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya gücü yetecektir.

9

1 Mesih'te gerçeği söylüyorum. Yalan söylemiyorum, vicdanım Kutsal Ruh'ta
benimle birlikte tanıklık ediyor.
2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.
3 Çünkü kardeşlerimin, soydaşlarımın uğruna ben kendim lanetlenip
Mesih'ten koparılmayı dilerdim.
4 Onlar İsraelliler'dir; evlatlık, yücelik, antlaşmalar, Yasa'nın verilmesi,
hizmet ve vaatler onlarındır.

‡ **8:29** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **8:36** MEZMURLAR 44:22

5 Atalar onlarındır ve Mesih de bedensel olarak onlardandır; O her şeyin
üstünde olan, sonsuza dek yücelmiş Tanrı'dır. Amin.
6 Ama Tanrı'nın sözü boşa çıkmış demek değildir. Çünkü İsrael'den olanların
hepsi İsraelli değildir.
7 Ne de Avraham soyundan olanların hepsi Avraham'ın çocuklarıdır. Ama,
"Senin soyun İshak'tan sayılacak."✡ denilmiştir.
8 Yani, bedensel çocuklar Tanrı'nın çocukları değil, vaat çocukları mirasçı
sayılır.
9 Çünkü vaat sözü şöyleydi: "Belirlenen zamanda geleceğim ve Sarah'ın bir
oğlu olacak."✡
10 Yalnız bu değil, Rebeka da birinden, atamız İshak'tan gebe kaldı.
11 Çünkü henüz doğmamış, iyi ya da kötü hiçbir şey yapmamışken, Tanrı'nın
seçme amacı işlerden değil, ama çağırandan devam etsin diye,*
12 Rebeka'ya, "Büyük olan küçüğüne hizmet edecek"✡ denildi.
13 Yazılmış olduğu gibi, "Yakov'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."✡
14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı'da haksızlık var mıdır? Kesinlikle hayır!
15 Çünkü Tanrı Moşe'ye, "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
acıdığıma acıyacağım"✡ dedi.
16 Öyleyse bu, isteyenden ya da koşandan değil, ancak merhamet eden
Tanrı'dandır.
17 Çünkü Kutsal Yazı'da Firavun'a şöyle deniliyor: "Gücümü sende
göstermek ve adımı bütün dünyada duyurmak amacıyla, işte seni bunun için
yükselttim."✡
18 Demek ki, Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğini katılaştırır.
19 O zaman bana, "Tanrı neden hâlâ kusur buluyor? Çünkü kim O'nun
iradesine karşı koyacak?" diyeceksin.
20 Ama, ey insanoğlu, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun?
Kendisine biçim verilen, biçim verene, "Beni neden böyle yaptın"✡ der mi?
21 Yoksa çömlekçinin aynı kilden bir kabı onur için, öbürünü onursuzluk
için yapmaya hakkı yok mu?
22 Ya eğer Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isterken, yok
edilmek üzere hazırlanan gazap kablarına büyük sabırla katlandıysa, ne
diyelim?
23 Yücelik için önceden hazırlayıp merhamet kablarına görkeminin
zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?
24 Yalnız Yahudiler'den değil, öteki uluslardan da çağırdığı bizler değil
miyiz?
25 Tanrı'nın Hoşea Kitabı'nda söylediği gibi:
"Halkım olmayana halkım,
sevgili olmayana, sevgilim diyeceğim."✡
26 "Onlara, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde,
orada onlara diri Tanrı'nın çocukları denecek."✡
27 Yeşaya İsrael için şöyle haykırıyor:
"İsrael'in çocuklarının sayısı denizin kumu kadar olsa da,
kurtulacak olanlar artakalanıdır.

✡ **9:7** YARATILIŞ 21:12 ✡ **9:9** YARATILIŞ 18:10,14 * **9:11** NU, "işlerden değil, çağırandan" ifadesini 11. ayetin sonu yerine 12. ayetin başına koymuştur. ✡ **9:12** YARATILIŞ 25:23 ✡ **9:13** MALAKİ 1:2-3 ✡ **9:15** ÇIKIŞ 33:19 ✡ **9:17** ÇIKIŞ 9:16 ✡ **9:20** YEŞAYA 29:16; 45:9 ✡ **9:25** HOŞEA 2:23 ✡ **9:26** HOŞEA 1:10

28 Çünkü Efendi yeryüzündeki işini kısa yapacak,
çünkü işi bitirip doğrulukla kısaltacak.”✡
29 Yeşaya’nın önceden söylediği gibi:
“Ordular Efendisi† bir tohum bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora’ya benzerdik.”✡
30 O zaman ne diyelim? Doğruluğun peşinden gitmeyen uluslar doğruluğa,
imandan olan doğruluğa eriştiler;
31 ama doğruluk yasasının peşinden giden İsrael, doğruluk yasasına erişmedi.
32 Neden? Çünkü imanla değil, işlerle olurmuş gibi aradılar. Tökezleme
taşında tökezlediler.
33 Yazılmış olduğu gibi:
“İşte,‡ Siyon’da bir tökezleme taşı bir gücenme kayası koyuyorum.
O’na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacaktır.”✡

10

1 Kardeşler, yüreğimin arzusu ve İsrael için Tanrı'ya duam onların
kurtuluşları içindir.
2 Çünkü onlar için tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretleri var, ama bu
bilgiye göre değildir.
3 Çünkü Tanrı'nın doğruluğunu bilmedikleri ve kendi doğruluklarını
kurmaya çalıştıkları için, Tanrı’nın doğruluğuna tabi olmadılar.
4 Çünkü Mesih, iman eden herkese doğruluk için Yasa'nın
tamamlanmasıdır.*
5 Çünkü Moşe, Kutsal Yasa doğruluğu hakkında şöyle yazıyor: “Onları
yapan, onlar aracılığıyla yaşayacaktır.”✡
6 İmandan olan doğruluk ise şöyle diyor: “Kendi yüreğinde, ‘Göğe, yani
Mesih’i indirmeye kim çıkacak?’✡ deme.’
7 Ya da, ‘Derinliklere, yani Mesih’i ölülerden çıkarmaya, kim inecek?’✡
deme.
8 Ama ne deniyor? “Söz sana yakındır; ağzında ve yüreğindedir.”✡ İşte
duyurduğumuz iman sözü budur.
9 Eğer Yeşua’nın Efendi olduğunu ağzınla söylersen ve Tanrı’nın O’nu
ölümden dirilttiğine yüreğinde iman edersen kurtulacaksın.
10 Çünkü kişi yürekle iman ederek doğru sayılır, imanını ağzıyla söyleyerek
kurtulur.
11 Kutsal Yazı şöyle der: “O’na iman eden hayal kırıklığına
uğratılmayacaktır.”✡
12 Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur. Aynı Efendi hepsinin Efendisi’dir,
kendisini çağıran herkese karşı zengindir.
13 Çünkü, “Efendi’nin adını çağıran herkes kurtulacaktır.”✡
14 Öyleyse iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye
nasıl iman edecekler? Duyuran olmazsa nasıl duyacaklar?
15 Eğer gönderilmezlerse, nasıl duyuracaklar? Yazılmış olduğu gibi:
“Esenlik Müjdesi'ni duyuranların,

✡ **9:28** YEŞAYA 10:22-23 † **9:29** Grekçe: Sabaot (veya İbranice: Se’va’ot) ✡ **9:29** YEŞAYA 1:9 ‡ **9:33** “İşte”, “ἰδοὺ”dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **9:33** YEŞAYA 8:14; 28:16 * **10:4** tamamlama veya son ✡ **10:5** LEVİLİLER 18:5 ✡ **10:6** YASA'NIN TEKRARI 30:12 ✡ **10:7** YASA'NIN TEKRARI 30:13 ✡ **10:8** YASA'NIN TEKRARI 30:14 ✡ **10:11** YEŞAYA 28:16 ✡ **10:13** YOEL 2:32

iyi şeylerin müjdesini getirenlerin ayakları ne güzeldir!”✡
16 Ama yine de hepsi sevindirici haberi dinlemediler. Çünkü Yeşaya,
“Efendi, haberimize kim inandı?”✡ diyor.
17 Demek ki iman, duymakla, duymak da Tanrı’nın sözü aracılığıyla olur.
18 Ama soruyorum: Duymadılar mı? Kuşkusuz duydular.
“Sesleri bütün yeryüzüne,
sözleri dünyanın uçlarına vardı.”✡
19 Ama soruyorum: İsrael bilmiyor muydu? İlkin Moşe şöyle diyor:
“Sizi ulus olmayanla kıskandıracağım.’
Anlayıştan yoksun bir ulusla sizi öfkelendireceğim.”✡
20 Yeşaya da çok cesurca şöyle diyor:
“Beni aramayanlar tarafından bulundum.
Beni sormayanlara kendimi gösterdim.”✡
21 Ama İsrael için şöyle diyor: ““Bütün gün ellerimi itaatsiz ve aksi bir
halka uzattım.”✡

11

1 Öyleyse soruyorum, Tanrı halkını reddetti mi? Kesinlikle hayır! Çünkü
ben de Benyamin oymağından Avraham’ın soyundan bir İsraelli’yim.
2 Tanrı önceden bildiği halkını reddetmedi. Yoksa İsrael’e karşı Tanrı’ya
yakaran Eliya hakkında Kutsal Yazı’nın ne dediğini bilmiyor musunuz?
3 “Ey Efendi, peygamberlerini öldürdüler, sunaklarını yıktılar. Yalnız ben
kaldım, benim yaşamımın da peşindeler.”✡
4 Tanrı ona nasıl yanıt verdi? “Baal’a diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime
ayırdım.”✡
5 Aynı şekilde, şimdiki zamanda da lütfun seçimine göre bir kalıntı vardır.
6 Ve eğer lütufla ise, artık işlerden değildir; yoksa lütuf artık lütuf olmaz.
Ama eğer işlerden ise, artık lütuf değildir; yoksa iş artık iş olmaz.
7 Öyleyse ne olacak? İsrael aradığını elde edemedi, seçilmiş olanlar elde etti
ve geri kalanlar katılaştı.
8 Yazılmış olduğu gibi: “Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; bugüne dek
görmeyen gözler, işitmeyen kulaklar verdi.”✡
9 David de şöyle der:
“Sofraları onlara tuzak, kapan,
tökez ve kendilerine ceza olsun.
10 Gözleri kararsın, görmesinler.
Bellerini hep iki büklüm et.”✡
11 O zaman soruyorum: Düşmek için mi tökezlediler? Kesinlikle hayır! Ama
kendilerini kıskandırmak için onların düşüşüyle öteki uluslara kurtuluş geldi.
12 Şimdi eğer onların düşüşü dünyaya bolluk, kayıpları uluslara zenginlik
getirdiyse, onların bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!
13 Şimdi siz uluslara söylüyorum: Mademki, ben ulusların elçisiyim,
hizmetimi yüce sayıyorum.
14 Belki bir şekilde soydaşlarımı kıskandırıp onlardan bazılarını
kurtarabilirim.

✡ **10:15** YEŞAYA 52:7 ✡ **10:16** YEŞAYA 53:1 ✡ **10:18** MEZMURLAR 19:4 ✡ **10:19** YASA'NIN TEKRARI 32:21 ✡ **10:20** YEŞAYA 65:1 ✡ **10:21** YEŞAYA 65:2 ✡ **11:3** 1. KRALLAR 19:10,14 ✡ **11:4** 1. KRALLAR 19:18 ✡ **11:8** YASA'NIN TEKRARI 29:4; YEŞAYA 29:10 ✡ **11:10** MEZMURLAR 69:22,23

15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın barışması olduysa, kabul
edilmeleri ölümden yaşam değil de nedir?
16 Eğer ilk ürün kutsalsa, hamur da kutsaldır. Eğer kök kutsalsa, dallar da
kutsaldır.
17 Ama dallardan bazıları kesildiyse ve sen yabani bir zeytin olarak
onların arasına aşılanıp zeytin ağacının semiz köküne ortak oldunsa,
18 dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, kökü taşıyan sen
değilsin, kök seni taşıyor.
19 O zaman, "Ben aşılanayım diye dallar kesildi" diyeceksin.
20 Doğru, onlar imansızlıkları yüzünden kesildiler ve sen imanla yerinde
duruyorsun. Böbürlenme, kork!
21 Çünkü eğer Tanrı doğal dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.
22 Öyleyse Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O düşenlere karşı serttir,
ama iyiliğine bağlı kalırsan sana karşı iyidir. Yoksa sen de kesilip atılırsın.
23 Eğer imansızlık edip direnmezlerse, onlar da aşılanacaklardır. Çünkü
Tanrı'nın gücü onları yeniden aşılamaya yeter.
24 Eğer sen yabani zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi zeytin
ağacına aşılandınsa, doğal dallar olan bunların kendi zeytin ağacına
aşılanacakları çok daha kesindir!
25 Kardeşler,* kendi kendinize bilgiçlik taslamayasınız diye, şu sırdan
habersiz kalmanızı istemem: Öteki ulusların doluluğu içeri girinceye dek
İsrael de kısmen katılaşma oldu.
26 Böylece bütün İsrael kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:
"Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak,
Yakov'dan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman
onlarla yapacağım antlaşma budur."✡
28 Müjde'ye gelince onlar sizin uğrunuza düşman oldular. Ama seçime
gelince ataları uğruna onlar sevgililerdir.
29 Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz.
30 Çünkü siz bir zamanlar Tanrı'ya itaatsizdiniz, ama şimdi onların
itaatsizliğiyle merhamete kavuştunuz.
31 Aynı şekilde onlar da şimdi itaatsiz oldular ki, size gösterilen merhametle
onlar da merhamete kavuşsunlar.
32 Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi itaatsizliğe
bağladı.
33 Tanrı'nın zenginliği, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargılarına
akıl ermez, yollarının izi sürülemez!
34 "Efendi'nin düşüncesini kim bildi?
Ya da O'nun öğütçüsü oldu?"✡
35 "Kim O'na bir şey verdi ki,
kendisine yine geri ödesin?"✡
36 Çünkü her şey O'ndan, O'nun aracılığıyla ve O'nun içindir. O'na sonsuza
dek yücelik olsun! Amin.

---

* **11:25** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **11:27** YEŞAYA 59:20-21; 27:9; YEREMYA 31:33-34 ✡ **11:34** YEŞAYA 40:13 ✡ **11:35** İYOV 41:11

12

1 Bu nedenle kardeşlerim, Tanrı'nın merhametleri için size yalvarırım,
bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'ya yaraşır birer kurban olarak sunun. Bu
sizin ruhsal tapınmanızdır.
2 Bu dünyaya uymayın, tersine Tanrı'nın iyi, beğenilir ve kusursuz isteğinin
ne olduğunu anlayabilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.
3 Bana verilen lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisini gereğinden
daha yüksek saymasın. Bunun yerine, herkes Tanrı'nın her bir insana
verdiği iman ölçüsüne göre sağduyu ile düşünsün.
4-5 Çünkü bir bedende aynı işleve sahip olmayan birçok üyenin olduğu gibi,
çok sayıda olan bizler de Mesih'te bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.
6 Bize verilen lütfa göre, farklı ruhsal armağanlara sahibiz. Armağanımız
peygamberlikse, imanımız oranında peygamberlik edelim.
7 Ya da hizmetse, kendimizi hizmete verelim. Öğretense, öğretsin.
8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Veren, bunu cömertçe yapsın. Yöneten,
gayretle yönetsin. Merhamet gösteren, neşeyle yapsın.
9 Sevginiz iki yüzlü olmasın. Kötülükten nefret edin, iyiliğe sarılın.
10 Kardeşlik sevgisi içinde, birbirinizi şefkatle sevin. Saygıda birbirinize
öncelik tanıyın.
11 Gayrette geri kalmayın. Ruhta ateşli olun. Efendi'ye hizmet edin.
12 Umutta sevinin. Sıkıntıya katlanın. Dualarınızı kararlılıkla sürdürün.
13 Kutsalların ihtiyaçlarına katkıda bulunun. Konukseverliğe meyilli olun.
14 Size zulmedenleri kutsayın; kutsayın, lanet etmeyin.
15 Sevinenlerle sevinin. Ağlayanlarla ağlayın.
16 Birbirinize karşı aynı düşüncede olun. Yüksek şeyleri düşünmeyin, ama
alçakgönüllülerle arkadaşlık edin. Kendi kendinize bilgiçlik taslamayın.
17 Kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Herkesin gözünde iyi olanı
gözetin.
18 Mümkünse, elinizden geldiğince, bütün insanlarla barış içinde olun.
19 Ey sevgililer, kendiniz için öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın.
Çünkü şöyle yazılmıştır: " 'Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim' diyor
Efendi."✡
20 Bu nedenle
"Eğer düşmanın açsa onu doyur,
eğer susamışsa su ver.
Böyle yaparak onun başına kızgın ateş korlarını yığmış olursun."✡
21 Kötülüğe yenilme, tersine kötülüğü iyilikle yen.

13

1 Her can, başta bulunan yetkililere tabi olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan
yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından atanmıştır.
2 Bu nedenle, yönetime direnen, Tanrı'nın düzenine karşı direnmiş olur.
Direnenler de yargılanır.
3 Yetkililer iyi işe değil, ama kötü işe korkudurlar. Yönetimden korkmak
istemiyorsan, iyi olanı yap, böylece yönetimin övgüsünü kazanırsın.
4 Çünkü o senin yararına Tanrı hizmetkârıdır. Ama eğer kötü olanı
yaparsan, kork! Çünkü yönetim kılıcı boş yere taşımıyor; Tanrı hizmetkârı
olduğundan, kötülük yapana karşı gazap için öç alıcıdır.

✡ **12:19** YASA'NIN TEKRARI 32:35 ✡ **12:20** ÖZDEYİŞLER 25:21-22

5 Bu nedenle, yalnızca gazaptan dolayı değil, ama vicdan nedeniyle de
tabi olmak gerekir.
6 Vergi ödemenizin nedeni de budur, çünkü onlar sürekli tam bu işi yapan
Tanrı hizmetinin hizmetkârlarıdır.
7 Bu nedenle herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergiyi, gümrük
hakkı olana gümrüğü, saygı hakkı olana saygıyı, onur hakkı olana onuru
verin.
8 Birbirinizi sevmekten başka kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü
komşusunu seven Yasa'yı yerine getirmiş olur.
9 Çünkü, "Zina etmeyeceksin", "Adam öldürmeyeceksin", "Çalmayacaksın",*
"Göz dikmeyeceksin"✡ ve bundan başka ne buyruk varsa, hepsi şu sözde
özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin."✡
10 Sevgi komşuya zarar vermez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine
getirilmesidir.
11 Bunu, uykudan uyanma zamanınızın geldiğini bilerek, zamanın
farkında olarak yapın. Çünkü şimdi kurtuluşumuz, ilk iman ettiğiniz
zamandan daha yakındır.
12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. O halde karanlığın işlerini üzerimizden
atalım ve ışığın silahlarını kuşanalım.
13 Gündüz vaktinde olduğu gibi, düzgün bir şekilde yaşayalım. Çılgınca
eğlencelere, sarhoşluğa, fuhuşa, azgınca davranışlara, çekişmeye ve kıskançlığa
kapılmayalım.
14 Tersine, Efendi Yeşua Mesih'i kuşanın ve bedene ve benliğin tutkularına
uymayı düşünmeyin.

14

1 İmanda zayıf olanı kabul edin, ama fikirler üzerinde tartışmak için değil.
2 Birinin her şeyi yemeye imanı vardır, ama zayıf olan yalnızca sebze yer.
3 Yiyen yemeyeni hor görmesin. Yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü
Tanrı onu kabul etmiştir.
4 Sen kimsin ki, başkasının hizmetkârını yargılıyorsun? Kendi efendisi
karşısında durur ya da düşer. Evet, durdurulacaktır, çünkü Tanrı'nın onu
durdurmaya gücü vardır.
5 Biri bir günü öteki günden önemli sayar, diğeri her günü bir sayar.
Herkesin kendi düşüncesine tam güveni olsun.
6 Belirli bir günü sayan, bunu Efendi için sayar; saymayan Efendi için
saymaz. Yiyen, Tanrı'ya şükrederek Efendi için yer; yemeyen Efendi için
yemez ve Tanrı'ya şükreder.
7 Çünkü hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, kendimiz için de ölmeyiz.
8 Yaşarsak, Efendi için yaşarız. Ya da ölürsek, Efendi için ölürüz. Öyleyse,
yaşarsak da ölürsek de Efendi'ye aitiz.
9 Bunun için Mesih hem ölülerin hem de dirilerin Efendisi olmak üzere
ölüp dirildi.
10 Öyleyse sen, neden kardeşini yargılıyorsun? Ya da sen, neden kardeşini
hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız.
11 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Varlığımın hakkı için, 'Her diz önümde çökecek.
Her dil Tanrı'ya açıkça söyleyecek'✡ diyor Efendi."

* **13:9** TR, "Yalan yere tanıklık etmeyeceksin" diye ekler ✡ **13:9** ÇIKIŞ 20:13-15,17; YASA'NIN TEKRARI 5:17-19,21 ✡ **13:9** LEVİLİLER 19:18 ✡ **14:11** YEŞAYA 45:23

12 O zaman her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap vereceğiz.
13 Bu nedenle, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, kimse
kardeşinin yoluna tökezleme taşı ya da düşmesine neden olacak bir durum
koymamaya karar versin.
14 Efendi Yeşua'da biliyorum ve eminim ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli
değildir. Ama bir şeyi kirli sayan için o şey kirlidir.
15 Yine de kardeşin yediğin bir şey yüzünden kederliyse, artık sevgide
yürümüyorsun. Mesih'in uğruna öldüğü kardeşini yiyeceğinle mahvetme.
16 Öyleyse sizin için iyi olanın karalanmasına izin vermeyin.
17 Çünkü Tanrı'nın Krallığı yiyecek içecek değil, ama doğruluk, esenlik ve
Kutsal Ruh'ta sevinçtir.
18 Bu şeylerde Mesih'e hizmet eden kişi, Tanrı tarafından kabul edilir,
insanlar tarafından da onaylanır.
19 Öyleyse, esenlik getiren ve birbirimizin gelişmesini sağlayan şeylerin
peşinden gidelim.
20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her şey gerçekten temizdir, ancak
yedikleriyle başkasını tökezleten kişi kötülük etmiş olur.
21 Et yememek, şarap içmemek, kardeşinin tökezlemesine ya da zayıf
düşmesine neden olacak herhangi bir şey yapmamak iyidir.
22 İnancın var mı? Onu Tanrı önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden
ötürü kendini yargılamayan insana ne mutlu.
23 Ama kuşku duyan kişi yerse mahkûm olur, çünkü imandan değildir;
imandan olmayan her şey ise günahtır.
24 Tanrı, Müjde'me ve duyurduğum Yeşua Mesih'in sözüne göre, uzun çağlar
boyunca saklı tutulan sırrı açıklayan vahyi uyarınca sizi pekiştirecek güçtedir.
25 O sır şimdi açıklandı: Ebedi Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin
yazıları aracılığıyla tüm uluslara iman itaati için bildirildi.
26 Bilge olan tek Tanrı'ya Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik
olsun! Amin.*

15

1 Güçlü olan bizler, güçsüzlerin zayıflıklarını taşımalı, kendimizi hoşnut
etmemeliyiz.
2 Her birimiz komşusunu geliştirmek ve iyiliği için onu hoşnut etsin.
3 Çünkü Mesih de kendini hoşnut etmedi. Ancak, yazılmış olduğu gibi:
"Sana hakaret edenlerin hakaretleri benim üzerime düştü."✡
4 Önceden yazılan her şey, bizi eğitmek için yazıldı. Öyle ki, sabırla ve Kutsal
Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun.
5 Sabır ve cesaret Tanrısı, Mesih Yeşua'ya göre birbirinizle aynı düşüncede
olmanızı sağlasın.
6 Öyle ki, birlik içinde bir ağızdan Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı'nı ve
Babası'nı yüceltesiniz.
7 Bu nedenle, Mesih'in sizi* kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için
birbirinizi kabul edin.
8 Şimdi diyorum ki, Mesih Tanrı'nın gerçeği için sünnetlilerin hizmetkârı
oldu, öyle ki atalara verilen vaatleri doğrulasın,
9 Ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

---

* **14:26** TR, Romalılar 16:24'ten sonraki 24-26. ayetleri 25-27. ayetler olarak yerleştirir. ✡ **15:3** MEZMURLAR 69:9 * **15:7** TR "sizi" yerine "bizi" der

“Bu nedenle, uluslar arasında sana övgüler sunacağım,
adına ilahiler söyleyeceğim.”✡
10 Yine şöyle diyor,
“Ey uluslar, O’nun halkıyla birlikte sevinin.”✡
11 Yine,
“Ey bütün uluslar, Efendi’yi övün!
Bütün halklar O’nu övsün.”✡
12 Yine Yeşaya şöyle diyor:
“Yişay’ın Kökü ortaya çıkacak,
uluslara hükmetmek üzere yükselecek;
uluslar O’na umut bağlayacak.”✡
13 Umut Tanrısı, Kutsal Ruh’un gücüyle umutla dolup taşmanız için imanda sizi tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.
14 Kardeşlerim,† ben de sizin hakkınızda eminim ki, iyilikle dolusunuz, her türlü bilgiyle dolusunuz, diğerlerine de öğüt verebilecek durumdasınız.
15 Ama Tanrı’nın bana verdiği lütufla, bazı kısımları yeniden hatırlatmak için size daha cesaretle yazdım.
16 Bu lütufla uluslar yararına Mesih Yeşua’nın hizmetkârı oldum. Görevim Tanrı’nın Müjdesi’ni bir kâhin olarak duyurmaktır. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh tarafından kutsal kılınarak Tanrı’yı hoşnut eden bir sunu olsun.
17 Bu nedenle, Tanrı’ya ait şeylerde Mesih Yeşua’yla övünüyorum.
18 Çünkü, ulusların söz dinlemesi için Mesih’in benim aracılığımla yaptıkları dışında başka hiçbir şeyden söz etmeye cesaret edemem.
19 Belirtiler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh’un gücüyle Yeruşalem’den başlayıp İllirikum'a kadar, Mesih’in Müjdesi’ni tam duyurdum.
20 Amacım bir başkasının attığı temel üzerine bina etmemekti. Bu nedenle, Müjde’yi Mesih’in adının henüz anılmadığı yerlerde duyurdum.
21 Yazılmış olduğu gibi:
“Ondan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar.”✡
22 Bu yüzden, size gelmem kaç kez engellendi.
23 Ama şimdi, bu bölgelerde artık yerim kalmadığından, bunca yıldır da size gelmeyi arzuladığımdan,
24 İspanya’ya giderken size geleceğim. Yolculuk sırasında sizi görüp bir süre dostluğunuza doyduktan sonra oraya doğru tarafınızdan gönderilmeyi umuyorum.
25 Ama şimdi diyorum ki, kutsallara hizmet etmek için Yeruşalem’e gidiyorum.
26 Çünkü Makedonya ve Ahaya’dakiler, Yeruşalem’deki kutsallar arasındaki yoksullar için yardım toplamayı uygun gördüler.
27 Evet, uygun gördüler. Çünkü onlara borçludurlar. Madem uluslar onların ruhsal şeylerine ortak oldular, uluslar da maddesel şeylerle onlara hizmet etmeye borçludurlar.
28 Bu işi tamamlayıp bu ürünü onlara mühürledikten sonra sizin yolunuzdan İspanya'ya gideceğim.

✡ **15:9** 2. SAMUEL 22:50; MEZMURLAR 18:49 ✡ **15:10** YASA'NIN TEKRARI 32:43 ✡ **15:11** MEZMURLAR 117:1 ✡ **15:12** YEŞAYA 11:10 † **15:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde “kardeşler” için kullanılan kelime, doğru bir şekilde “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da çevrilebilir. ✡ **15:21** YEŞAYA 52:15

29 Size geldiğimde Mesih'in Müjdesi'nin bereketinin doluluğuyla geleceğimi
biliyorum.
30 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih için ve Ruh'un sevgisi için size
yalvarıyorum; benimle birlikte Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın.
31 Öyle ki, Yahudiye'deki itaatsizlerden kurtulayım ve Yeruşalem için olan
hizmetim kutsallar tarafından kabul görsün.
32 Böylece, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza geleyim ve sizlerle birlikte
huzur bulayım.
33 Esenlik Tanrısı hepinizle birlikte olsun! Amin.

16

1 Kenhere'de bulunan topluluğun hizmetkârı* olan kız kardeşimiz Fibi'yi
size tavsiye ederim.
2 Onu kutsallara yaraşır biçimde, Efendi'de kabul edin. Herhangi bir
konuda ihtiyacı olursa kendisine yardım edin. Çünkü o da birçoklarına ve
bana yardım etti.
3 Mesih Yeşua'da emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selamlarımı iletin.
4 Onlar benim hayatım uğruna boyunlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben
değil, öteki ulusların bütün kiliseleri de onlara şükran borçludur.
5 Onların evinde bulunan kiliseye de selamlarımı iletin. Asya İli'nde
Mesih'e ilk ürün olan sevgili kardeşim Epenetus'a selam söyleyin.
6 Bizim için çok emek vermiş olan Mariyam'a selam söyleyin.
7 Elçiler arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan
soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.
8 Efendi'de sevdiğim Ampliatus'a selam söyleyin.
9 Mesih'te emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili Stakis'e selam söyleyin.
10 Mesih'te beğenilmiş olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev
halkından olanlara selam söyleyin.
11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Efendi'de
olanlara selam söyleyin.
12 Efendi'ye hizmet eden Trifena'yla Trifosa'ya selam söyleyin. Efendi için
çok emek vermiş olan sevgili Persis'e selam söyleyin.
13 Efendi'de seçilmiş olan Rufus'a, benim de annem olan annesine selam
söyleyin.
14 Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarında bulunan
kardeşlere† selam söyleyin.
15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kız kardeşini, Olimpas'ı ve onlarla
birlikte olan bütün kutsallara selam söyleyin.
16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in kiliseleri size selam
ederler.
17 Kardeşlerim, size yalvarıyorum, aldığınız öğretiye karşı çıkarak
bölünmelere ve tökezlemelere neden olan kişilere dikkat edin, onlardan
sakının.
18 Böyle olanlar Efendimiz Yeşua Mesih'e değil, kendi karınlarına hizmet
ediyorlar. Tatlı ve pohpohlayıcı sözlerle saf kişilerin yüreklerini kandırıyorlar.
19 Çünkü itaatiniz herkes tarafından biliniyor. Bu yüzden sizin için
seviniyorum. Ama iyilik konusunda bilge, kötülük konusunda ise masum
olmanızı dilerim.

---

* **16:1** veya diakon † **16:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

20 Esenlik Tanrısı yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.
Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.
21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarım Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.
22 Mektubu yazan ben Tertius, Efendi'de sizi selamlıyorum.
23 Beni ve tüm kiliseyi evinde konuk eden Gayus sizleri selamlıyor. Kent haznedarı Erastus ve Kuartus kardeş size selam eder.
24 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.
25 ‡

‡ **16:25** TR, Romalılar 14:24-26'yı 14. bölümün sonu yerine Romalılar kitabının sonuna yerleştirir ve bu ayetleri 16:25-27 olarak numaralandırır.

1. KORİNTLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in* elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve
kardeşimiz Sostenis,
2 Tanrı'nın Korint'teki topluluğuna, Mesih Yeşua'da kutsal kılınmış, kutsal
olmaya çağrılmış olanlara, onların ve bizim Efendimiz Yeşua Mesih'in adını
her yerde ananların tümüne:
3 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.
4 Tanrı'nın Mesih Yeşua'da size verdiği lütfundan ötürü sizin için her
zaman Tanrım'a şükrediyorum.
5 Mesih'in tanıklığı sizde doğrulandığı gibi,
6 O'nda her bakımdan, her tür sözde ve her tür bilgide zenginleştiniz.
7 Böylelikle, Efendimiz Yeşua Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal
armağandan geri kalmış değilsiniz.
8 O da sizi Efendimiz Yeşua Mesih'in gününde kusursuz olmanız için
sonuna dek pekiştirecektir.
9 Sizleri Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı
güvenilirdir.
10 Kardeşlerim,† Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size rica ediyorum:
Hepiniz aynı şeyi söyleyin ve aranızda bölünmeler olmasın. Tersine aynı
düşünce ve aynı yargıda birleşip yetkinleşin.
11 Kardeşlerim, Kloi'nin evinden olanlar, aranızda çekişmeler olduğunu
bana bildirdiler.
12 Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus'u izliyorum", "Ben
Apollos'u izliyorum", "Ben Kefas'ı izliyorum" ya da "Mesih'i izliyorum"
diyormuş.
13 Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Yoksa
Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz?
14 Krispus ve Gayus dışında hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya
şükrediyorum.
15 Öyle ki, kimse benim adımla vaftiz edildiğini söylemesin.
16 Evet Stefanos'un ev halkını da vaftiz ettim; onların dışında kimseyi
vaftiz ettiğimi bilmiyorum.
17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Müjde'yi duyurmaya gönderdi.
Bunu, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye bilgece sözlerle
yapmadım.
18 Çünkü çarmıh sözü, ölmekte olanlar için akılsızlıktır, ama kurtulmakta
olan bizler için Tanrı'nın gücüdür.
19 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim.
Anlayışlıların anlayışını hiçe indireceğim."✡
20 Bilge kişi nerede? Yazıcı nerede? Bu çağın tartışmacısı nerede? Tanrı bu
dünyanın bilgeliğini akılsızlığa döndürmedi mi?
21 Çünkü dünya Tanrı'nın bilgeliğinde Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle bilmedi,
Tanrı iman edenleri akılsızlık bildirisiyle kurtarmaktan hoşnut oldu.

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **1:19** YEŞAYA 29:14

22 Yahudiler belirtiler isterler, Grekler bilgelik ararlar.
23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Mesih Yahudiler için
tökez taşı, Grekler için akılsızlıktır.
24 Ama Yahudi olsun, Grek olsun, çağrılmış olanlar için Mesih Tanrı'nın
gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir.
25 Çünkü Tanrı'nın akılsızlığı insandan daha bilge, Tanrı'nın zayıflığı
insandan daha güçlüdür.
26 Çünkü kardeşler, aldığınız çağrıya bir bakın. Birçoğunuz bedene göre
bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz.
27 Ama Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti.
Tanrı, güçlü şeyleri utandırmak için de dünyanın zayıf şeylerini seçti.
28 Tanrı, dünyanın aşağı şeylerini, hor görülen şeylerini ve var olmayan
şeyleri seçti, ta ki var olan şeyleri hiçe indirsin.
29 Öyle ki, Tanrı önünde hiç kimse övünmesin.
30 Tanrı sayesinde Mesih Yeşua'dasınız. O bize Tanrı'dan bilgelik, doğruluk,
kutsallık ve kurtuluş oldu.
31 Yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Efendi'yle övünsün."✡

2

1 Ey Kardeşler, Tanrı'nın tanıklığını bildirmek için size geldiğimde, üstün
bir konuşmacı olarak ya da bilgelikle gelmedim.
2 Çünkü aranızdayken, Yeşua Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka
hiçbir şey bilmemeye kararlıydım.
3 Sizlerle birlikteyken, zayıftım, korkuyordum ve tir tir titriyordum.
4 Sözüm ve duyurduğum bildiri, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerinde
değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücündeydi.
5 Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.
6 Bizse olgunlaşmış olanların arasında bilgelik konuşuyoruz. Ancak bu
bilgelik, ne bu dünyanın ne de bu dünyanın yok olacak olan önderlerinin
bilgeliğidir.
7 Ama Tanrı'nın gizemli bilgeliğinden, Tanrı'nın dünyalar öncesinde bizim
yüceliğimiz için önceden belirlediği bilgelikten söz ediyoruz.
8 Bu dünyanın önderlerinden hiçbiri bunu bilmedi. Bilselerdi, yüce Efendi'yi
çarmıha germezlerdi.
9 Ama yazılmış olduğu gibi,
"Gözün görmediklerini, kulağın duymadıklarını,
insan yüreğine girmemiş olan şeyleri
Tanrı, kendisini sevenler için hazırladı."✡
10 Ama Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi,
Tanrı'nın derin şeylerini bile araştırır.
11 Çünkü insanın şeylerini insanın kendisinde olan ruhundan başka
insanlar arasında kim bilir? Aynı şekilde, Tanrı'nın şeylerini de Tanrı'nın
Ruhu'ndan başka kimse bilemez.
12 Ama biz bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. Öyle ki,
Tanrı tarafından bize karşılıksızca verilenleri bilebilelim.
13 Üstelik bunları insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Kutsal Ruh'un
öğrettiği sözlerle konuşuruz. Ruhsal şeyler ruhsal şeylerle kıyaslanır.

✡ **1:31** YEREMYA 9:24 ✡ **2:9** YEŞAYA 64:4

14 Doğal insan, Tanrı'nın Ruhu'na ait şeyleri kabul etmez. Çünkü bunlar
ona akılsızlık gelir, ruhça fark edildikleri için bunları bilemez.
15 Ama ruhsal olan kişi her şeyi fark eder, ama kendisi kimse tarafından
yargılanamaz.
16 "Efendi'nin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğretsin?"✡ Ama biz Mesih'in
düşüncesine sahibiz.

3

1 Ey kardeşler, sizinle ruhsallarla konuşur gibi konuşamadım, ama
benliktekilerle, Mesih'te bebek olanlarla konuşur gibi konuştum.
2 Henüz hazır olmadığınız için sizi etle değil, sütle besledim. Gerçi, şimdi
bile hazır değilsiniz.
3 Çünkü hâlâ benliktesiniz. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler var;
benlikte değil misiniz, insana göre yürümüyor musunuz?
4 Çünkü biri, "Ben Pavlus'u izliyorum", diğeri "Apollos'u izliyorum"
diyorsa, benlikte değil misiniz?
5 Apollos da kim Pavlus da kim? Onlar iman etmenize aracılık etmiş olan
Efendi'nin verdiği hizmetkârlardır.
6 Ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü.
7 Öyleyse ne eken bir şeydir, ne de sulayan, ama büyüten Tanrı.
8 Eken de sulayan da aynıdır. Her biri kendi emeğine göre ödülünü
alacaktır.
9 Çünkü biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın
binasısınız.
10 Tanrı'nın bana verilen lütfuna göre, bilge bir yapı ustası olarak temel
attım ve bir başkası onun üzerine bina ediyor. Herkes nasıl bina ettiğine
dikkat etsin.
11 Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani Yeşua Mesih'ten başka bir temel
atamaz.
12 Ama eğer bir kimse bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, tahta,
saman ya da anızla bina ederse,
13 herkesin işi açığa çıkacak. O gün ilan edilecek. Çünkü herkesin işinin ne
tür bir iş olduğunu ateşin kendisi sınayacak, onu ateş ortaya çıkaracaktır.
14 Birinin üzerine bina ettiği iş ayakta kalırsa, ödülünü alacaktır.
15 İşi yanarsa, zarar edecektir. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş
gibi olacaktır.
16 Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhu'nun içinizde yaşadığını
bilmiyor musunuz?
17 Kim Tanrı'nın tapınağını yok ederse, Tanrı da onu yok edecektir. Çünkü
Tanrı'nın tapınağı kutsaldır, o tapınak sizsiniz.
18 Hiç kimse kendini aldatmasın. Sizden biri bu dünyada kendini bilge
sanıyorsa, bilge olmak için akılsız olsun.
19 Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın yanında akılsızlıktır. Çünkü şöyle
yazılmıştır: "O bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakaladı."✡
20 Ve yine, "Efendi, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir."✡
21 Bu nedenle kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir,
22 ister Pavlus, ister Apollos, ister Kefas, ister dünya, ister yaşam, ister
ölüm, ister şimdiki, ister gelecek şeyler olsun, tümü sizindir.
23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

✡ **2:16** YEŞAYA 40:13 ✡ **3:19** İYOV 5:13 ✡ **3:20** MEZMURLAR 94:11

4

1 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı sırlarının kâhyaları
olarak görsünler.
2 Bundan başka, burada kâhyalardan istenilen, sadık bulunmalarıdır.
3 Ama benim için sizin tarafınızdan ya da insan mahkemesi tarafından
yargılanmam çok küçük bir şeydir. Evet, ben kendimi de yargılamıyorum.
4 Çünkü kendime karşı bir şey bilmiyorum. Yine de bu beni aklamaz. Beni
yargılayan Efendi'dir.
5 Bu nedenle, Efendi gelinceye kadar, vaktinden önce hiçbir şeyi
yargılamayın. O, hem karanlığın gizli şeylerini aydınlığa çıkaracak, hem de
yüreklerin niyetlerini ortaya koyacaktır. O zaman her insan kendine düşen
övgüyü Tanrı'dan alacaktır.
6 Ey kardeşler, size örnek olsun diye bu şeyleri kendime ve Apollos'a
uyguladım. Öyle ki, bize bakarak, "Yazılmış olandan öteye geçip" hiçbiriniz
bir diğerine karşı övünmesin.
7 Seni farklı kılan kim? Almadığın neyin var ki? Eğer aldıysan, neden
almamış gibi övünüyorsun?
8 Zaten dopdolusunuz ve zengin olmuşsunuz. Biz olmadan hüküm
sürmüşsünüz! Evet, keşke hüküm sürüyor olsaydınız da, biz de sizinle birlikte
hüküm sürseydik.
9 Bana öyle geliyor ki, Tanrı biz elçileri en sondan gelen ölüm mahkûmları
gibi sergiledi. Çünkü bizler bütün dünyanın, hem meleklere hem de
insanlara, seyirlik oyunu olduk.
10 Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te bilgesiniz! Biz zayıfız,
sizlerse güçlüsünüz. Siz onurlusunuz, ama biz onursuzuz.
11 Şu ana dek aç, susuz, çıplağız, dövülüyoruz. Oturacak bir yerimiz yok.
12 Kendi ellerimizle didinip çalışıyoruz. Bizi lanetleyenleri kutsuyoruz.
Zulmedenlere katlanıyoruz.
13 Kötüleyenlere ricada bulunuyoruz. Şimdiye dek dünyanın süprüntüsü,
herkes tarafından silinip atılan kir olduk.
14 Bu şeyleri sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi
uyarmak için yazıyorum.
15 Mesih'te on bin öğretmeniniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Çünkü
Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da babanız oldum.
16 Bu nedenle size yalvarıyorum, beni örnek alın.
17 Bunun için Efendi'de güvenilir olan sevgili oğlum Timoteos'u size
gönderdim. Her toplulukta, her yerde Mesih'te öğrettiğim yolları o size
hatırlatacaktır.
18 Bazılarınız güya yanınıza gelmeyecekmişim diye böbürlenmişler.
19 Ama Efendi dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu
böbürlenenlerin laflarını değil, ama güçlerinini bileceğim.
20 Çünkü Tanrı'nın Krallığı sözde değil, güçtedir.
21 Ne istiyorsunuz? Size değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir
ruhla mı?

5

1 Aslında aranızda cinsel ahlaksızlık olduğu söyleniyor. Öyle ki, öteki uluslar
arasında bile adı anılmayan cinsten bir cinsel ahlaksızlık! Biri babasının
karısını almış.

2 Yas tutup bunu yapanı aranızdan kovmak yerine siz hâlâ
böbürleniyorsunuz.
3 Bedence aranızda olmasam da ruhça aranızdayım. Bunu yapanı
aranızdaymışım gibi çoktan yargılamış bulunuyorum.
4 Efendimiz Yeşua'nın adıyla toplandığınızda, ruhum da sizinle
birlikteyken,
5 Efendimiz Yeşua'nın gücüyle bu adamın bedenini yok olması için Şeytan'a
teslim edin! Öyle ki, Efendi Yeşua'nın gününde ruhu kurtulabilsin.
6 Övünmeniz iyi değil. Azıcık mayanın tüm hamuru mayaladığını bilmiyor
musunuz?
7 Eski mayadan arının ki, yeni bir hamur olasınız; zaten mayasızsınız.
Çünkü Pesah'ımız olan Mesih gerçekten bizim yerimize kurban edildi.
8 Bu nedenle eski mayayla, kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenlik ve
gerçeğin mayasız ekmeğiyle bayramı tutalım.
9 Mektubumda size zina edenlerle arkadaşlık etmemenizi yazdım.
10 Ancak tamamen bu dünyanın zina edenlerinden, açgözlülerinden,
soyguncularından ya da putperestlerinden söz etmiyorum. Böyle olsaydı,
dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız.
11 Ama kardeş diye anılırken zina eden, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş
ya da zorba olan biriyle arkadaşlık etmeyin diye size yazdım. Böyle biriyle
yemek bile yemeyin.
12 İnanlılar topluluğu dışındakileri yargılamak bana mı düştü? Yargılanması
gereken içinizdekiler değil mi?
13 Dışarıda olanları Tanrı yargılar. "Kötü kişiyi aranızdan uzaklaştırın!"✡

6

1 Sizden birinin komşusuna karşı bir davası olursa, kutsalların önünde
değil de, doğru olmayanların önünde yargılanmaya cesaret edebilir mi?
2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Eğer dünya sizin
tarafınızdan yargılanıyorsa, en ufak davaları yargılamaya layık değil misiniz?
3 Bu yaşamla ilgili şeyleri bırakın, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor
musunuz?
4 O zaman bu yaşamla ilgili şeyleri yargılamanız gerektiğinde, toplulukta
hiçe sayılanları yargıç olarak atar mıydınız?
5 Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda, kardeşlerin arasında
karar verebilecek durumda bilge bir kişi bile yok mu?
6 Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, hem de imansızların önünde!
7 Bu nedenle birbirinizle davalarınız olması zaten başlı başına bir
kusurdur. Haksızlığa uğramanız daha iyi olmaz mıydı? Hakkınızı yeseler
daha iyi olmaz mıydı?
8 Ama tam tersine, siz kendiniz haksızlık edip dolandırıyorsunuz, hem de
bunu kardeşinize karşı yapıyorsunuz.
9 Yoksa doğru olmayanların, Tanrı Krallığı'nı miras almayacağını
bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne
zina edenler, ne erkek fahişeler, ne eşcinseller,
10 ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne iftiracılar, ne de soyguncular
Tanrı'nın Krallığı'nı miras almayacaklar.

✡ **5:13** YASA'NIN TEKRARI 17:7; 19:19; 21:21; 22:21; 24:7

11 Bazılarınız böyleydiniz, ama yıkanıp kutsal kılındınız. Efendi Yeşua'nın
adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu'yla aklandınız.
12 "Bana her şey serbest", ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey
serbest", ama ben hiçbir şeyin hakimiyeti altına girmeyeceğim.
13 "Yiyecek, karın içindir, karın da yiyecek için" ama Tanrı hem yiyeceği
hem de karını ortadan kaldıracaktır. Ama beden cinsel ahlaksızlık için değil,
Efendi içindir. Efendi de beden içindir.
14 Tanrı Efendi'yi diriltti, kendi gücüyle bizi de diriltecektir.
15 Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? O zaman
Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Kesinlikle hayır!
16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor
musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak"✡ deniyor.
17 Efendi'yle birleşen kişi O'nunla tek ruh olur.
18 Cinsel ahlaksızlıktan kaçının! İnsanın işlediği her günah bedenin
dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan kendi bedenine karşı günah işler.
19 Yoksa bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un
tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinizin değilsiniz.
20 Bir bedel karşılığı satın alındınız. O halde Tanrı'ya ait olan bedeninizde
ve ruhunuzda Tanrı'yı yüceltin.

7

1 Bana yazdığınız şeylere gelince: Erkeğin kadına dokunmaması iyidir.
2 Ama cinsel ahlaksızlıktan dolayı her erkeğin kendi karısı, her kadının da
kendi kocası olsun.
3 Koca karısına, ona olan sevgi borcunu versin; aynı şekilde karısı da
kocasına.
4 Kadının kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, ama kocasının vardır. Aynı
şekilde kocanın kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, ama karısının vardır.
5 Belli bir süre anlaşıp kendinizi oruç ve duaya vermek dışında başka bir
nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Ama sonra yeniden bir araya gelin
ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.
6 Bunu bir buyruk olarak değil, anlaşma yolu olarak söylüyorum.
7 Yine de herkesin benim gibi olmasını isterdim. Ancak her insanın
Tanrı'dan aldığı kendi armağanı vardır; kiminin bir tür, kiminin başka bir
tür.
8 Evli olmayanlara ve dullara söylüyorum: Benim gibi kalmış olsalardı
onlar için daha iyi olurdu.
9 Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa evlensinler. Çünkü tutkuyla
yanmaktansa evlenmek daha iyidir.
10 Evlilereyse şu buyruğu veriyorum, ben değil Efendi buyuruyor: Kadın
kocasından ayrılmasın.
11 Eğer ayrılırsa evlenmesin ya da kocasıyla barışsın. Koca da karısını
bırakmasın.
12 Ama geri kalanı için Efendi değil, ben söylüyorum. Eğer bir kardeşin
iman etmeyen bir karısı varsa ve onunla yaşamaya razıysa, onu bırakmasın.
13 Kocası iman etmeyen bir kadın varsa ve kocası onunla yaşamaya
razıysa, kocasını bırakmasın.
14 Çünkü iman etmeyen erkek karısı sayesinde, iman etmeyen kadın da
kocası sayesinde kutsanır. Yoksa çocuklarınız kirli olurdu, ama şimdi
kutsaldırlar.

✡ **6:16** YARATILIŞ 2:24

15 Ama iman etmeyen kişi ayrılırsa ayrılsın. Erkek ya da kız kardeş böyle
durumlarda özgürdür. Tanrı bizi barış içine çağırdı.
16 Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ya
da ey koca, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
17 Yalnız Efendi her insana nasıl dağıttıysa, Tanrı her birini nasıl
çağırdıysa, öyle yürüsün. Bunu bütün topluluklara buyuruyorum.
18 Biri çağrıldığında sünnetli miydi? Sünnetsiz olmaya çalışmasın.
Sünnetsizken mi çağrıldı? Sünnet olmasın.
19 Sünnetli olup olmamak bir şey değildir. Önemli olan, Tanrı'nın
buyruklarını tutmaktır.
20 Herkes çağrıldığı halde kalsın.
21 Çağrıldığında köle miydin? Canını sıkma, ama özgür olma fırsatı
bulursan, onu kullan.
22 Çünkü Efendi'ye çağrıldığında köle olan kişi, Efendi'nin özgürüdür. Aynı
şekilde, özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir.
23 Bir bedelle satın alındınız. İnsanların kölesi olmayın.
24 Kardeşler, herkes hangi durumda çağrıldıysa, Tanrı'yla o durumda
kalsın.
25 El değmemiş kızlarla ilgili olarak, Efendi'den onlara ilişkin bir buyruğum
yok. Ancak Efendi'nin merhamet gösterdiği güvenilir biri olarak yargımı
veriyorum.
26 Bence üzerimizdeki sıkıntı nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir.
27 Kadına bağlı mısın? Özgür olmayı arama. Kadından özgür müsün? Kadın
arama.
28 Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Eğer el değmemiş bir kız
evlenirse günah işlemiş olmaz. Yine de, evlenenler bedende baskılarla
karşılaşacak ve ben sizi bunlardan esirgemek istiyorum.
29 Kardeşler, şunu diyorum: Kalan süre az. Bundan böyle, karıları olanlar
yokmuş gibi;
30 yas tutanlar, yas tutmuyormuş gibi; sevinenler sevinmiyormuş gibi;
satın alanlar malı yokmuş gibi;
31 dünyadan faydalananlar tümüyle faydalanmıyormuş gibi olsun. Çünkü
bu dünyanın hali geçicidir.
32 Ama kaygılardan kurtulmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Efendi'yi
nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Efendi'nin işleriyle ilgilenir.
33 Evli erkekse, karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleriyle
ilgilenir.
34 Evli kadınla el değmemiş kız arasında da fark vardır. Evli olmayan kadın,
hem bedende hem de ruhta kutsal olmak için Efendi'nin işleriyle ilgilenir.
Ama evli olan dünya işleriyle, kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek
kaygılanır.
35 Bunu sizin yararınıza söylüyorum, sizi kapana kıstırmak için değil. Uygun
biçimde, dağılmadan Efendi'ye dikkatinizi veresiniz diye.
36 Ama bir kimse el değmemiş kızına karşı uygunsuz davrandığını
düşünüyorsa, kız da yetişkinlik çağına gelmişse, öyle olması gerekiyorsa,
istediğini yapsın. Günah işlemiş olmaz, evlendirsin.
37 Ama yüreğinde kararlı duran, aciliyet duymayan, kendi iradesinin
üzerinde gücü olan ve kendi el değmemiş kızını yanında tutmaya karar
vermiş olan adam, iyi eder.

38 Öyleyse, el değmemiş kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha
iyi eder.
39 Kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla kocasına bağlıdır. Koca ölürse
dilediği kişiyle evlenmekte özgürdür; ancak Efendi'de olsun.
40 Ama olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Yargım budur ve sanırın
bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

8

1 Şimdi putlara kurban edilen şeylere gelince: Hepimizin bilgi sahibi
olduğunu biliyoruz. Bilgi kibirlendirir, sevgiyse bina eder.
2 Ama biri bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor
demektir.
3 Ama Tanrı'yı seven kişi Tanrı tarafından bilinir.
4 Bu nedenle, putlara kurban edilen şeylerin yenmesine gelince, dünyada
putun bir hiç olduğunu, tek Tanrı'dan başka bir Tanrı olmadığını biliyoruz.
5 Her ne kadar göklerde ve yerde "ilah" denilen şeyler olsa da -birçok "ilah"
ve birçok "efendi"-
6 bizim için tek bir Baba Tanrı vardır, her şey O'ndandır ve bizler O'nun
içiniz; ve Tek bir Efendi, Yeşua Mesih vardır; her şey O'nun aracılığıyla var
oldu, biz de O'nun aracılığıyla yaşamaktayız.
7 Ancak bu bilgi herkeste yoktur. Ama bazıları, şu ana dek putperestlik
bilinciyle, puta kurban edilmiş bir şey diye yiyor, vicdanları da zayıf olduğu
için lekeleniyor.
8 Ama yiyecek bizi Tanrı'ya methetmez. Yemezsek daha kötü olmayız,
yersek de daha iyi olmaz.
9 Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz hiçbir şekilde zayıf olanlara tökez
olmasın.
10 Çünkü biri, bilgili olan seni bir putperest tapınağında sofraya oturmuş
görürse, putlara kurban edilen şeyleri yemek için, eğer kendisi zayıfsa,
vicdanı cesaret almaz mı?
11 Zayıf olan, Mesih'in uğruna öldüğü kardeşin, senin bilginle mahvolur.
12 Böylece, kardeşlere karşı günah işleyerek ve zayıf vicdanlarını
yaralayarak, Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz.
13 Bu nedenle, eğer yiyecek kardeşimin tökezlemesine neden olacaksa,
kardeşimin tökezletmeyeyim diye, sonsuza dek bir daha et yemem.

9

1 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Efendimiz Yeşua Mesih'i görmedim
mi? Sizler Efendi'de benim işim değil misiniz?
2 Eğer başkalarına elçi değilsem bile, en azından size elçiyim. Çünkü sizler
Efendi'de olan elçiliğimin mührüsünüz.
3 Beni sorguya çekenlere karşı savunmam şudur:
4 Yiyip içmeye hakkımız yok mu?
5 Öbür elçiler gibi, Efendi'nin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımıza imanlı bir
eş almaya hakkımız yok mu?
6 Yoksa yalnızca Barnabas'la benim mi çalışmamak gibi bir hakkımız yok?
7 Hangi asker kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de üründen
yemez? Ya da kim sürüyü güder de sürünün sütünden içmez?
8 Acaba bu şeyleri insanların yöntemlerine göre mi söylüyorum? Kutsal Yasa
da aynı şeyi söylemiyor mu?

9 Moşe'nin Yasası'nda şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını
bağlamayacaksın."✡ Tanrı'nın umursadığı öküzler mi?
10 Yoksa bunu elbette bizim için mi söylüyor? Evet, bu sözler bizim için
yazılmıştır. Çünkü çift süren umutla çift sürmeli, harman döven de üründen
pay almak umuduyla harman dövmeli.
11 Size ruhsal şeyler ektiysek, sizden bedensel şeyler biçmemiz çok mu?
12 Eğer başkaları sizin üzerinizde bu hakka ortak iseler, biz daha da fazla
değil miyiz?
Bununla birlikte, biz bu hakkı kullanmadık. Mesih'in Müjdesi'ne hiçbir
engel olmayalım diye, her şeye katlanıyoruz.
13 Kutsal şeyler etrafında hizmet edenlerin tapınaktaki şeylerden
yediklerini, sunakta hizmet edenlerin sunakla birlikte paylarını aldıklarını
bilmez misiniz?
14 Aynı şekilde, Efendi de Müjde'yi duyuranların Müjde'den geçinmelerini
buyurdu.
15 Ama ben bu şeylerin hiçbirini kullanmadım ve bana böyle yapılsın diye
de bu şeyleri yazmıyorum. Çünkü biri beni övüncümden yoksun bırakacağına
ölmeyi yeğlerim.
16 Müjde'yi duyuruyorum diye övünmeye hakkım yok, çünkü üzerime
yüklenmiş zorunluluktur. Ama eğer Müjde'yi duyurmazsam vay halime!
17 Çünkü eğer bunu kendi isteğimle yaparsam, bir ödülüm olur. Ama kendi
isteğimle yapmazsam, bana emanet edilmiş olan görevi yapmış olurum.
18 Öyleyse, ödülüm nedir? Müjde'yi duyururken Mesih'in Müjdesi'ni
karşılıksız sunabilmek ve böylece Müjde'deki yetkimi kötüye
kullanmamaktır.
19 Çünkü herkesten özgür olduğum halde, daha çok insan kazanayım diye,
kendimi herkese köle ettim.
20 Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi oldum. Yasa altında
olanlara, Yasa altında olanları kazanayım diye Yasa altındaymış gibi* oldum.
21 Tanrı için Yasa'sız biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Yasa'sız
olanları kazanmak için Yasa'dan yoksunmuşum gibi davrandım.
22 Zayıfları kazanayım diye, zayıflara karşı zayıf gibi oldum. Ne pahasına
olursa olsun bazılarını kurtarmak için herkesin her şeyi oldum.
23 Bunu Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.
24 Yarışta koşanların hepsinin koştuğunu, ama ödülü bir kişinin aldığını
bilmez misiniz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız.
25 Oyunlara katılan herkes her şeyde özdenetim gösterir. Onlar bunu
çürüyüp yok olan bir taç almak için, ama biz çürümez için yapıyoruz.
26 Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Havayı döven biri
gibi dövüşmüyorum.
27 Ama Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim yetersiz
sayılmayayım diye bedenime eziyet edip onu boyun eğdiriyorum.

10

1 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında olduğundan ve hepsinin
denizden geçtiğinden habersiz kalmanızı istemem.
2 Hepsi bulutta ve denizde Moşe'ye vaftiz edildi.
3 Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi.

✡ **9:9** YASA'NIN TEKRARI 25:4 * **9:20** NU "ben kendim Yasa altında olmadığım halde" ekler

4 Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Çünkü onların ardından gelen ruhsal bir
kayadan içtiler, o kaya Mesih'ti.
5 Ancak Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi, çünkü çölde yere serildiler.
6 Şimdi bu şeyler, onlar gibi biz de kötü şeylere arzu duymayalım diye bizim
için bir örnekti.
7 Onlardan bazıları gibi putperest olmayın. Yazıldığı gibi, "Halk yemek ve
içmek için oturdu, oynamak için kalktı."✡
8 Onlardan bazıları gibi cinsel ahlaksızlık yapmayalım; bir günde yirmi üç
bin kişi düştü.
9 Bazıları gibi Mesih'i* denemeyelim, bunu yapanlar yılanlar tarafından
öldürüldü.
10 Bazıları gibi söylenmeyin. Söylenenler yok edici tarafından öldürüldü.
11 Bütün bunlar başkalarına örnek olsun diye onların başına geldi. Çağların
sonuna gelmiş olan bizlere öğüt olsun diye yazıldı.
12 Bu nedenle, ayakta durduğunu sanan dikkat etsin ki, düşmesin!
13 İnsanın başına gelenden başka bir deneme sizi yakalamadı. Tanrı
sadıktır, gücünüzün ötesinde denenmenize izin vermez, ama
dayanabilmeniz için denemeyle birlikte kaçış yolunu da yapar.
14 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının.
15 Bilge kişilere konuşur gibi konuşuyorum. Dediklerimi tartın.
16 Kutsadığımız kutsama kâsesiyle, Mesih'in kanına paydaş olmuyor
muyuz? Böldüğümüz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz?
17 Ekmek bir olduğu gibi, çok olan bizler de tek bedeniz, çünkü hepimiz
bir ekmekten pay alıyoruz.
18 İsrailliler'e bedensel olarak bakın. Kurbanları yiyenler sunağa paydaş
olmuyor mu?
19 Öyleyse ne diyorum? Putlara sunulan şey ya da put bir şey midir?
20 Hayır, uluslar kurban ettikleri şeyleri Tanrı'ya değil, iblislere kurban
ediyorlar diyorum. İblislerle paydaşlık etmenizi istemem.
21 Hem Efendi'nin kâsesinden hem de iblislerin kâsesinden içemezsiniz. Hem
Efendi'nin hem de iblislerin sofrasına paydaş olamazsınız.
22 Yoksa Efendi'yi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı
güçlüyüz?
23 "Bana her şey serbest," ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey
serbest," ama her şey bina edici değildir.
24 Kendi iyiliğini değil, herkes komşusunun iyiliğini arasın.
25 Et pazarında satılan her şeyi vicdan sorunu yapmadan yiyin.
26 Çünkü "Yeryüzü ve onun doluluğu Efendi'nindir."✡
27 Eğer imanlı olmayan birisi sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz,
önünüze konulanları vicdan sorunu yapmadan yiyin.
28 Ama eğer biri size, "Bu, putlara sunulmuştur" derse, hem size söyleyenin
hatırı için hem de vicdan için ondan yemeyin. Çünkü "Yeryüzü ve onun
bütün doluluğu Efendi'nindir."
29 Vicdan diyorum, senin değil, diğerinin vicdanı; neden özgürlüğüm başka
birinin vicdanını yargılasın?
30 Şükrederek payımı alırsam, şükrettiğim yiyecekten dolayı neden
kınanayım?

✡ **10:7** ÇIKIŞ 32:6 * **10:9** NU, "Mesih" yerine "Efendi" der. ✡ **10:26** MEZMURLAR 24:1

31 Bu nedenle, ne yerseniz, ne içerseniz, ne yaparsanız yapın, her şeyi
Tanrı'nın yüceliği için yapın.
32 Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı topluluğunun tökezlemesine fırsat
vermeyin.
33 Ben de kurtuluş bulsunlar diye kendi yararımı değil, birçoklarının
yararını gözeterek herkesi her şeyde hoşnut etmeye çalışıyorum.

11

1 Benim Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.
2 Kardeşler, her şeyde beni hatırladığınız ve size ilettiğim öğretileri sıkı sıkıya
koruduğunuz için sizi övüyorum.
3 Ama bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı* Mesih, kadının başı† erkek
ve Mesih'in başı‡ da Tanrı'dır.
4 Başı örtülü olarak dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük
düşürür.
5 Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük
düşürür. Çünkü tıraş edilmiş kadın gibi bir ve aynı şeydir.
6 Kadın örtünmüyorsa, saçı da kesilsin. Ama bir kadının saçını kestirmesi
ya da traş etmesi ayıpsa, örtünsün.
7 Erkek başını örtmemelidir. Çünkü o Tanrı'nın sureti ve yüceliğidir, ama
kadın erkeğin yüceliğidir.
8 Çünkü erkek kadından değil, kadın erkektendir;
9 Çünkü erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratılmıştır.
10 Bu nedenle ve melekler uğruna kadının kendi başı üzerinde yetkisi
olmalıdır.
11 Yine de, Efendi'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.
12 Çünkü kadın erkekten geldiği gibi, erkek de kadın aracılığıyla gelir; ama
her şey Tanrı'dandır.
13 Siz kendiniz tartın: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun
mudur?
14 Erkeğin uzun saçlı olmasının onu küçük düşürdüğünü doğanın kendisi
bile size öğretmiyor mu?
15 Ama kadının saçları uzunsa, bu onun için yüceliktir, çünkü saç ona örtü
olarak verilmiştir.
16 Ama bu konuda çekişmek isteyen biri varsa, ne bizim ne de Tanrı'nın
topluluklarının böyle bir adeti yoktur.
17 Ama toplanmanız yarardan çok zarara neden olduğu için şu buyruğu
verirken sizi övemem.
18 Her şeyden önce, bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu
duyuyorum, buna kısmen de inanıyorum.
19 Çünkü aranızda bölünmeler olması gerekiyor, öyle ki, beğenilenler ortaya
çıksın!
20 Bu nedenle, bir araya geldiğinizde, yediğiniz Efendi'nin sofrası değildir.
21 Çünkü yemenizde her biriniz önce kendi yemeğini yiyor. Biri aç kalıyor,
diğeri sarhoş oluyor.
22 Nasıl olur, yiyip içmek için sizin evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın
topluluğunu hor mu görüyorsunuz? Bir şeyi olmayanları utandırmak mı
istiyorsunuz? Size ne söyleyeyim? Sizi öveyim mi? Bunda sizi övemem.

* **11:3** veya köken † **11:3** veya köken ‡ **11:3** veya köken

23 Size ilettiğimi ben Efendi'den aldım. Efendimiz Yeşua ele verildiği gece
ekmek aldı.
24 Şükrettikten sonra ekmeği kırdı, "Alın, yiyin" dedi. "Bu sizin için kırılan
benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın."
25 Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi de aldı, "Bu kâse benim kanımdaki
yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için bunu yapın" dedi.
26 Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden içtiğinizde, Efendimiz gelinceye
dek Efendi'nin ölümünü ilan etmiş olursunuz.
27 Bu nedenle kim Efendi'ye layık olmayan bir şekilde bu ekmeği yer ya da
Efendi'nin kâsesinden içerse, Efendi'nin bedenine ve kanına karşı suçlu olur.
28 Kişi kendini sınasın ve böylece ekmekten yiyip kâseden içsin.
29 Efendi'nin bedenini fark etmeden uygunsuzca yiyip içen, kendine karşı
yargı yer, yargı içer.
30 İşte bu yüzden aranızdan birçoğunuz zayıf ve hasta, uyuyanların da sayısı
az değil.
31 Kendimizi fark etmiş olsaydık, yargılanmazdık.
32 Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Efendi tarafından yargılanıp
yola getiriliyoruz.
33 Bunun için kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi
bekleyin.
34 Aç olan evinde yesin, öyle ki toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın.
Gerisini geldiğimde düzene koyacağım.

12

1 Kardeşler, ruhsal konulara gelince, sizin bilgisiz kalmanızı istemem.
2 Biliyorsunuz ki, putperestken* yönlendirilip dilsiz putlara
götürülmüştünüz.
3 Bu nedenle, Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimsenin, "Yeşua
lanetlidir" demeyeceğini bilmenizi isterim. Kutsal Ruh'un aracılığı
olmadan da hiç kimse, "Yeşua Efendi'dir" diyemez.
4 Çeşitli armağanlar vardır, ama Ruh aynıdır.
5 Çeşitli hizmetler vardır ve Efendi birdir.
6 Çeşitli işler vardır, ama hepsinde her şeyi yapan aynı Tanrı'dır.
7 Herkesin yararı için herkese Ruh'un belli edilişi verilmiştir.
8 Çünkü Ruh aracılığıyla birine bilgelik sözü, ötekine aynı Ruh'a göre bilgi
sözü,
9 bir başkasına aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla şifa
armağanları,
10 bir başkasına mucizeler yapma, birine peygamberlik, birine ruhları
ayırt etme, birine çeşitli diller, bir diğerine de dillerin çevirisi verilir.
11 Ama bunların hepsini yapan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh herkese dilediği
gibi ayrı ayrı dağıtır.
12 Çünkü beden birdir ve birçok üyeden oluşur ve bedenin bütün üyeleri çok
olmasına rağmen tek bir beden oluşturur; Mesih de öyledir.
13 Çünkü ister Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz tek
bir bedende vaftiz edildik. Ve hepsine aynı Ruh'tan içirildi.
14 Çünkü beden tek bir üye değil, birçoktur.

* **12:2** veya Yahudi olmayanlar

15 Ayak, “El olmadığım için bedenin bir parçası değilim” derse, bu onu
bedenden ayrı yapmaz.
16 Eğer kulak, “Göz olmadığım için bedenin bir parçası değilim” derse, bu
onu bedenden ayrı yapmaz.
17 Tüm beden göz olsaydı, nasıl işitirdik? Eğer tüm beden kulak olsaydı,
nasıl koku alırdık?
18 Ama Tanrı bedenin her üyesini dilediği gibi bedene yerleştirmiştir.
19 Hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede kalırdı?
20 Oysa çok üye, tek beden vardır.
21 Göz ele, “Sana ihtiyacım yok” diyemez, yine baş ayaklara, “Size
ihtiyacım yok” diyemez.
22 Hayır, tam tersine bedenin daha zayıf görünen üyeleri gereklidir.
23 Bedenin daha az değerli olduğunu düşündüğümüz parçalarına daha çok
değer veririz. Bu sayede gösterişsiz parçalar daha gösterişli hale gelir.
24 Oysa gösterişli parçalarımızın böyle bir ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı
bedeni öyle bir araya getirdi ki, aşağı olan parçaya daha çok değer verdi.
25 Öyle ki, bedende bölünme olmasın, üyeler birbirine eşit özen göstersin.
26 Bir üye acı çektiğinde, bütün üyeler onunla birlikte acı çeker. Bir üye
yüceltildiğinde, tüm üyeler birlikte sevinir.
27 Sizler Mesih’in bedeni ve ayrı ayrı üyelerisiniz.
28 Tanrı toplulukta ilk olarak elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü
olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, şifa armağanı olanları, yardım
edenleri, yönetenleri ve çeşitli dillerle konuşanları koydu.
29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize
yapar mı?
30 Hepsinin şifa armağanı var mı? Hepsi çeşitli dillerle konuşur mu? Hepsi
çevirir mi?
31 Ama siz en üstün armağanları gayretle isteyin. Üstelik ben size en
mükemmel yolu göstereyim.

13

1 Eğer insanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam, ama sevgim olmazsa,
ses çıkaran bakır ya da çınlayan bir zil gibi olurum.
2 Eğer peygamberlik armağanım olsa, bütün sırları ve her bilgiyi bilsem,
eğer dağları yerinden oynatacak kadar tam imanım olsa, ama sevgim
olmazsa, bir hiçim.
3 Eğer yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam ve eğer bedenimi
yakılmak üzere versem, ama sevgim olmazsa, bana hiçbir yararı olmaz.
4 Sevgi sabırlıdır ve iyilikseverdir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, kibirlenmez.
5 Kaba davranmaz, kendi yolunu aramaz, öfkelenmez, kötülüğün hesabını
tutmaz.
6 Haksızlığa sevinmez, ama gerçekle sevinir.
7 Her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder ve her şeye dayanır.
8 Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller
sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır.
9 Çünkü kısmen biliyoruz ve kısmen peygamberlik ediyoruz;
10 ama tam olan gelince, kısmi olan ortadan kalkacaktır.
11 Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi hisseder, çocuk gibi düşünürdüm.
Artık yetişkin biri olunca, çocukça şeyleri bir yana bıraktım.

12 Şimdilik aynada belli belirsiz görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz.
Şimdilik kısmen biliyorum ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim.
13 Şimdi ise, iman, umut ve sevgi—bu üçü kalıcıdır. Bunların en büyüğü
sevgidir.

14

1 Sevginin ardından koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik
etmeyi gayretle isteyin.
2 Çünkü başka dilde konuşan, insanlara değil, Tanrı'ya konuşur. Çünkü
kimse anlamaz, ama Ruh'ta sırlar söyler.
3 Peygamberlik eden kişi ise bina etmek, teşvik ve teselli etmek için
insanlara konuşur.
4 Başka dilde konuşan kendi kendini bina eder, peygamberlik eden ise
topluluğu bina eder.
5 Hepinizin başka dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlik
etmesini daha çok isterim. Eğer topluluğun bina edilmesi için diller
çevrilmiyorsa, peygamberlik eden, başka dillerle konuşandan daha büyüktür.
6 Kardeşlerim* şimdi, yanınıza gelip başka dillerle konuşsam, size vahiy,
bilgi, peygamberlik ya da öğreti yoluyla konuşmazsam, size ne yararım olur?
7 Hatta ses çıkaran cansız şeyler, ister kaval, ister arp olsun, sesleri ayırt
etmeselerdi, kaval mı arp mı çalındığı nasıl bilinirdi?
8 Çünkü boru belirsiz bir ses çıkarsaydı, savaşa kim hazırlanırdı?
9 Siz de aynı şekilde, anlaşılır bir dille sözler söylemezseniz, söylenenler nasıl
bilinirdi? Çünkü havaya konuşmuş olurdunuz.
10 Dünyada birçok dil olabilir ve onlardan hiçbiri anlamsız değildir.
11 Eğer dilin anlamını bilmezsem, konuşana yabancı olurum ve konuşan
da bana yabancı olur.
12 Böylece siz de mademki ruhsal armağanlara heveslisiniz, topluluğun
bina edilmesi için dolu olmanın peşinden koşun.
13 Bu nedenle, başka bir dilde konuşan, çeviri yapabilmek için dua etsin.
14 Başka bir dilde dua edersem ruhum dua eder, ama anlayışım verimsiz
kalır.
15 Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhla dua edeceğim, zihnimle de dua edeceğim.
Ruhla ilahi söyleyeceğim, zihnimle de ilahi söyleyeceğim.
16 Diğer türlü, ruhla bereketlersen, yeni katılanlar senin ne dediğini
bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin" diyecek?
17 Kuşkusuz iyi şükrediyorsundur, ama o diğer kişi bina olmuyor.
18 Hepinizden çok başka dillerle konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum.
19 Ancak, başka bir dille on bin söz söylemektense, başkalarını eğitebilmek
için kilisede anlayışımla beş söz söylemeyi yeğlerim.
20 Kardeşler, düşüncelerinizde çocuklar gibi olmayın. Kötülük karşısında
küçük çocuklar gibi, ama düşüncelerinizde olgun olun.
21 Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: ‘ "Bu halkla yabancı diller konuşanlarla,
yabancıların dudaklarıyla konuşacağım. Böyle bile beni dinlemeyecekler."✡
diyor Efendi."

---

* **14:6** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **14:21** YEŞAYA 28:11-12

22 Bu nedenle başka diller inananlar için değil, inanmayanlar için bir
belirtidir. Peygamberlikse inanmayanlar için değil, inananlar için bir
belirtidir.
23 Böylece bütün kilise bir araya toplanıp başka dillerle konuşsa ve yeni
imanlı ya da inanmayanlar içeri girse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi?
24 Ama herkes peygamberlik ederse ve inanmayan ya da yeni imanlı biri
içeri girerse, herkes tarafından kınanır ve yargılanır.
25 Böylece yüreğindeki gizler açığa çıkar ve "Tanrı gerçekten aranızdadır!"
diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınır.
26 Öyleyse nasıl olmalı kardeşler? Bir araya geldiğinizde her birinizin bir
mezmuru, bir öğretisi, bir vahyi, başka dilde bir sözü ya da bir çevirisi vardır.
Her şey birbirinizi bina etmek için yapılsın.
27 Eğer başka dilde konuşan biri varsa, iki ya da en çok üç kişi sırayla
konuşsun, biri de çevirsin.
28 Ama çeviri yapacak biri yoksa, o kişi toplulukta sussun, kendi kendine
ve Tanrı'yla konuşsun.
29 İki ya da üç peygamber konuşsun, ötekiler de tartsın.
30 Ama oturanlardan birine vahiy gelirse, ilk konuşan sussun.
31 Herkesin öğrenmesi ve teşvik edilmesi için hepiniz teker teker
peygamberlik edebilirsiniz.
32 Peygamberlerin ruhları peygamberlere tabidir.
33 Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır, tıpkı kutsalların bütün
topluluklarında olduğu gibi.
34 Karılarınız toplulukta sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Yasa'nın
da dediği gibi, tabi olsunlar.✡
35 Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, "Evde kendi kocalarına sorsunlar.
Çünkü kadının toplulukta konuşması ayıptır."
36 Ne oluyor? Tanrı'nın sözü sizden mi çıktı? Yoksa yalnız size mi ulaştı?
37 Kendisinin bir peygamber ya da ruhça olgun birisi olduğunu düşünen
varsa, size yazdıklarımın Efendi'nin buyruğu olduğunu bilsin.
38 Ama eğer bir kimse cahilse, bırakın cahil olsun.
39 Bu nedenle kardeşler, peygamberlik etmeyi gayretle isteyin, başka
dillerle konuşulmasına yasak koymayın.
40 Her şey uygun ve düzenli yapılsın.

15

1 Şimdi kardeşler, size müjdelediğim, sizin de kabul ettiğiniz, üzerinde
durduğunuz Müjde'yi duyuruyorum.
2 Size müjdelediğim söze sımsıkı tutunursanız, onun aracılığıyla
kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.
3 Çünkü her şeyden önce, benim de aldığımı size ilettim: Mesih, Kutsal
Yazılar'a göre günahlarımız için öldü,
4 gömüldü, Kutsal Yazılar'a göre üçüncü gün dirildi.
5 Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü.
6 Daha sonra beş yüzden fazla kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu
hâlâ hayatta, bazılarıysa uyudular.
7 Sonra Yakov'a, ardından bütün elçilere göründü,
8 son olarak da vakitsiz doğan bir çocuğu andıran bana da göründü.

✡ **14:34** YASA'NIN TEKRARI 27:9

9 Çünkü ben elçilerin en küçüğüyüm. Tanrı'nın topluluğuna zulmettiğim
için elçi adıyla çağrılmaya bile layık değilim.
10 Ama ne isem, Tanrı'nın lütfuyla oyum. Bana verilen lütfu boşuna değildi,
ama hepsinden çok ben çalıştım. Ancak ben değil, benimle olan Tanrı'nın
lütfu.
11 Öyleyse, ister ben, ister onlar, böyle duyuruyoruz, siz de böyle iman
ettiniz.
12 Şimdi, Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da
aranızdan bazıları ölülerin dirilişi yoktur diyor?
13 Ama ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir.
14 Eğer Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.
15 O zaman bizler de Tanrı'nın yalancı tanıkları bulunmuş oluyoruz.
Çünkü Tanrı'nın Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Eğer ölülerin dirilişi yoksa,
Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir.
16 Çünkü ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir.
17 Mesih dirilmemişse imanınız boştur, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz.
18 O zaman Mesih'te olup uyuyanlar da mahvoldular.
19 Eğer yalnızca bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok
acınacak durumdayız.
20 Ama Mesih, gerçekten ölümden dirilmiştir. O, uyuyanların ilk ürünüdür.
21 Çünkü ölüm bir insan aracılığıyla geldiği gibi, ölülerin dirilişi de bir
insan aracılığıyla geldi.
22 Çünkü herkes Adem'de nasıl ölüyorsa, herkes Mesih'te diriltilecektir.
23 Ama her biri kendi sırasıyla: İlk ürün olarak Mesih, sonra O'nun
gelişinde Mesih'e ait olanlar.
24 O zaman Mesih her yönetimi, her yetkiyi, her gücü ortadan kaldırıp
Krallığı Baba Tanrı'ya teslim edince, son gelmiş olacak.
25 Çünkü bütün düşmanları ayaklarının altına serilene dek Mesih'in hüküm
sürmesi gerekir.
26 Yok edilecek son düşman ölümdür.
27 Çünkü, "Tanrı her şeyi O'nun ayaklarının altına tabi kıldı."✡ Ama, "Her
şey tabi kılındı" dediğinde, her şeyi kendisine tabi kılanın dışında olduğu
açıktır.
28 Her şey O'na tabi olduğunda, Oğul'un kendisi de her şeyi kendisine tabi
kılana tabi olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.
29 Yoksa ölüler için vaftiz edilenler ne yapsınlar? Eğer ölüler hiç
diriltilmiyorsa, neden ölüler için vaftiz ediliyorlar?
30 Neden biz her saat tehlikede bulunuyoruz?
31 Sizden dolayı Efendimiz Mesih Yeşua'da olan övüncümün hakkı için her
gün ölüyorum.
32 Eğer insansal amaçlar için Efes'te canavarlarla savaştımsa, bunun bana
ne faydası olur? Eğer ölüler diriltilmiyorsa, "Yiyip içelim, nasıl olsa yarın
öleceğiz."✡
33 Aldanmayın! "Kötü arkadaşlıklar, iyi ahlakı bozar."
34 Doğrulukla uyanın ve günah işlemeyin. Çünkü bazılarının Tanrı bilgisi yok.
Bunu utanasınız diye söylüyorum.
35 Ama biri diyecek ki, "Ölüler nasıl dirilir?" ve "Nasıl bir bedenle
gelirler?"

✡ **15:27** MEZMURLAR 8:6 ✡ **15:32** YEŞAYA 22:13

36 Ey akılsız, kendi ektiğin şey ölmedikçe dirilmez.
37 Ektiğin şey, olacak bedeni değil, belki buğdayın ya da başka bir türün
çıplak tanesini ekersin.
38 Ama Tanrı ona dilediği gibi bir beden, her tohuma kendine özgü bir
beden verir.
39 Her et aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, balık eti başka, kuş
eti başkadır.
40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların
görkemi başka, dünyasal olanların başkadır.
41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır.
Görkem açısından yıldız yıldızdan ayrıdır.
42 Ölülerin dirilmesi de böyledir. Beden çürüyebilir olarak ekilir, çürümez
olarak diriltilir.
43 Gözden düşmüş olarak ekilir, görkemle diriltilir. Zayıf olarak ekilir, güçlü
olarak diriltilir.
44 Doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak diriltilir. Doğal
beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.
45 Yazılmış olduğu gibi: “İlk insan Adem yaşayan bir can oldu.”✡ Son Adem
yaşam veren ruh oldu.
46 Ancak önce ruhsal olan değil, doğal olandır, sonra ruhsal olandır.
47 İlk insan yeryüzünden, topraktan yaratılmıştır. İkinci insan gökten gelen
Efendi’dir.
48 Topraktan yaratılmış olan nasılsa, topraktan yaratılmış olanlar da
öyledir; göksel olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
49 Topraktan yaratılmış olanın suretinde doğduğumuz gibi, göksel olanın da
suretini taşıyalım.
50 Şimdi ey kardeşler, söylemek istediğim, et ve kan Tanrı’nın Krallığı'nı
miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras almaz.
51 İşte,* size bir sır bildiriyorum. Hepimiz uyumayacağız.
52 Son boru çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya dek
değiştirileceğiz. Çünkü boru çalacak ve ölüler çürümez olarak dirilecek ve biz
de değiştirileceğiz.
53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü
giyinmelidir.
54 Ama bu çürüyen beden çürümez olduğunda, bu ölümlü ölümsüzlüğü
giyindiğinde, o zaman yazılmış olan gerçekleşecek: “Ölüm zaferle yutuldu.”✡
55 “Ey Hades† zaferin nerede?✡
Ey ölüm dikenin nerede?”
56 Ölümün dikeni günahtır ve günahın gücü Kutsal Yasa’dır.
57 Ama Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla bize zafer veren Tanrı’ya
şükürler olsun!
58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, kararlı ve sarsılmaz olun, Efendi’nin
işinde her zaman artışta olun, çünkü Efendi'nin yolunda verdiğiniz emeğin
boş olmadığını biliyorsunuz.

✡ **15:45** YARATILIŞ 2:7 * **15:51** “İşte”, “ἰδοὺ”dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **15:54** YEŞAYA 25:8 † **15:55** veya Cehennem ✡ **15:55** HOŞEA 13:14

16

1 Şimdi kutsallar için toplanan paraya gelince, Galatya kiliselerine ne
buyurduysam, siz de öyle yapın.
2 Her biriniz, haftanın ilk günü kazancına göre para biriktirsin ki,
geldiğimde toplamalar yapılmasın.
3 Geldiğimde, lütufkâr armağanınızı, onayladığınız kimler ise mektuplarla
birlikte Yeruşalem'e göndereceğim.
4 Benim de gitmem uygun olursa, onlar da benimle birlikte gidecekler.
5 Makedonya'ya uğradıktan sonra yanınıza geleceğim. Çünkü
Makedonya'dan gelip geçiyorum.
6 Ama belki yanınızda kalırım ve hatta kışı sizinle geçiririm. Öyle ki, sonra
nereye gidersem, beni yolcu edip gönderirsiniz.
7 Çünkü sizi öyle geçerken görmek istemiyorum, ama Efendi izin verirse,
sizinle bir süre kalmayı umuyorum.
8 Ama ben Pentikost'a kadar Efes'te kalacağım.
9 Çünkü bana büyük ve etkili bir kapı açıldı ve bana karşı koyanlar çoktur.
10 Timoteos gelirse, korkmadan yanınızda bulunmasına dikkat edin.
Çünkü o da benim gibi Efendi'nin işini yapıyor.
11 Bu nedenle kimse onu hor görmesin. Bana gelmesi için onu esenlikle
yolcu edip gönderin. Çünkü kardeşlerle birlikte onu bekliyorum.
12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesini ısrarla
rica ettim. Şu anda gelmeye pek istekli değil. Ama fırsatı olunca gelecek.
13 Uyanık kalın! İmanda sağlam durun! Cesur ve güçlü olun!
14 Yaptığınız her şeyi sevgiyle yapın.
15 Kardeşler, şimdi size yalvarırım, Ahaya'nın ilk ürünü olup kendilerini
kutsallara hizmet etmeye adamış olan Stefanas'ı ve ev halkını bilirsiniz.
16 Siz de böylelerine ve onlar gibi hizmete destek olup emek veren herkese
tabi olun.
17 Stefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Sizin
eksikliğinizi giderdiler.
18 Çünkü hem benim hem de sizin ruhunuzu tazelediler. Bu nedenle
böylelerini tanıyın.
19 Asya İli toplulukları sizi selamlıyor. Akvila ve Priska, evlerindeki
toplulukla birlikte size Efendi adına çok selam ederler.
20 Bütün kardeşler sizi selamlıyor. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
21 Bu selam ben Pavlus'tan, kendi elimledir.
22 Eğer bir kimse Efendimiz Yeşua Mesih'i sevmezse lanetli* olsun.
Efendimiz gel!†
23 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun.
24 Hepinize Mesih Yeşua'da sevgiler! Amin.

* **16:22** Grekçe: anatema. † **16:22** Aramice: Maranata!

2. KORİNTLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi Pavlus ve kardeşimiz Timoteos,
bütün Ahaya'daki kutsalların hepsine ve Tanrı'nın Korint'teki topluluğuna:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik
olsun.
3 Her türlü tesellinin Tanrısı'na, merhametler Babası'na, Efendimiz Yeşua
Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!
4 Tanrı'dan aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli
edebilmemiz için bizi tüm sıkıntılarımızda teselli eden O'dur.
5 Çünkü Mesih'in acıları bizde ne denli çoğalıyorsa, Mesih aracılığıyla
tesellimiz de o denli çoğalıyor.
6 Ama eğer sıkıntı çekiyorsak, sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Eğer
teselli ediliyorsak bu, sizin teselliniz içindir. Bizim çekmekte olduğumuz aynı
acılara katlanmanızda siz de etkin olan bu tesellidir.
7 Size olan umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılara ortak olduğunuz gibi,
teselliye de ortak olduğunuzu biliyoruz.
8 Kardeşlerim,† Asya İli'nde başımıza gelen sıkıntılardan habersiz kalmanızı
istemiyoruz. Gücümüzün ötesinde çok ezildik. Hatta, yaşamaktan bile
umudumuzu kesmiştik.
9 Evet, iç varlığımızda ölüme mahkûmiyet bizimleydi, ta ki, kendimize
değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenelim,
10 bizi bu denli büyük bir ölümden kurtaran ve kurtarmaya devam edecek
olan Tanrı'ya güvendik. O'nun bizi daha da kurtaracağına dair umudumuzu
O'na bağladık,
11 sizler de dualarınızda bize yardım ediyorsunuz; böylece birçokları
aracılığıyla bize verilen armağan için birçokları bizim adımıza şükran sunsun.
12 Övünmemiz şundandır: Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil,
Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'nın kutsallığıyla ve içtenliğiyle davrandığımıza
vicdanımız tanıktır.
13 Çünkü size okuduğunuzdan ya da kabul ettiğinizden başka bir şey
yazmıyoruz,
14 bizi kısmen kabul ettiğiniz gibi, umarım sonuna dek bizi kabul
edeceksiniz. Efendimiz Yeşua'nın gününde bizim övüncümüz siz olduğunuz
gibi, sizin övüncünüz de biziz.
15 Bu güven içinde, çifte yarar olsun diye önce size gelmek,
16 sizden Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek
tarafınızdan Yahudiye'ye yolcu edilip gönderilmek niyetindeyim.
17 Bu nedenle bunu tasarlarken kararsızlık mı gösterdim? Ya da
tasarladığım şeyleri, benliğe göre mi tasarlıyorum ki, bende "Evet, evet" ve
"Hayır, hayır" olsun?
18 Tanrı güvenilir olduğu gibi, size söylediğim söz de hem "evet" hem
"hayır" değildi.
19 Çünkü Silvanus ve Timoteos'la birlikte tarafımızdan size duyurulan
Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih, hem evet hem de hayır değildi. O'nda "evet" dir.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:8** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

20 Çünkü Tanrı'nın vaatlerinin hepsi, O'nda "Evet" dir. Bu yüzden Tanrı'nın yüceliği için O'nun aracılığıyla da tamamen bize "Amin" dir.
21 Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi mesheden Tanrı,
22 ayrıca bizi mühürlemiş ve yüreklerimize Ruh'un teminatını vermiştir.
23 Ama Tanrı'yı canıma tanık tutarım ki, Korint'e gelmeyişimin nedeni sizi esirgemek içindi.
24 Biz sizin imanınızı denetlemiyoruz, sevinciniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda sağlam duruyorsunuz.

2

1 Ama kendim için size yeniden kederle gelmemeye karar verdim.
2 Çünkü eğer sizi kederlendirirsem, kederlendirdiğim sizlerden başka kim beni sevindirecek?
3 Bunu aynen size yazdım öyle ki, yanınıza geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna dair hepinize güvenim tamdır.
4 Çünkü büyük bir sıkıntı ve yüreğimin ızdırabı içinde, size gözyaşlarıyla yazdım; kederlenmeniz için değil, size olan sevgimin ne kadar bol olduğunu bilmeniz içindi.
5 Ama biri kederlendirdiyse, beni değil, abartısız olarak kısmen hepinizi kederlendirmiştir.
6 Böyle birine çoğunluk tarafından verilen bu ceza yeterlidir.
7 Aşırı kedere boğulmaması için tam aksine o kişiyi bağışlayıp teselli etmelisiniz.
8 Bu nedenle ona olan sevginizi onaylamanızı rica ediyorum.
9 Çünkü sizleri sınamak ve her şeyde itaat edip etmediğinizi bilmek için size yazdım.
10 Her kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Çünkü gerçekten bir şeyi bağışlamışsam, onu Mesih'in önünde sizin için bağışladım.
11 Öyle ki, Şeytan bize üstünlük sağlamasın; çünkü onun düzenlerinden habersiz değiliz.
12 Mesih'in Müjdesi için Troas'a geldiğimde, Efendi'de bana bir kapı açıldığında,
13 ruhumda hiç rahat yoktu, çünkü kardeşim Titus'u bulamadım, ama onlara veda ederek Makedonya'ya gittim.
14 Bizi her zaman Mesih'te zafere götüren, bilgisinin hoş kokusunu bizim aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun.
15 Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı'ya Mesih'in hoş kokusuyuz.
16 Bazıları için ölümün ölüm kokusu, ötekiler içinse hoş bir koku olarak yaşamın yaşam kokusuyuz. Bu şeylere kim yeterli olabilir?
17 Çünkü biz, birçokları gibi, Tanrı sözünü ticarete araç yapanlardan değiliz, tersine, Tanrı'dan olarak Tanrı'nın önünde Mesih'te içtenlikle konuşuyoruz.

3

1 Yeniden kendimizi tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazılarının yaptığı gibi bizim de size ya da sizden tavsiye mektuplarına mı ihtiyacımız var?
2 Siz bizim yüreklerimize yazılmış, herkes tarafından bilinen ve okunan mektubumuzsunuz.

3 Hizmetimizden meydana çıkan Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. Bu
mektup mürekkeple değil, diri Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, yüreğin
levhaları üzerine yazılmıştır.
4 Mesih aracılığıyla Tanrı'ya doğru böyle bir güvenimiz var.
5 Herhangi bir şeyi kendimizden gibi saymaya yeterli değiliz; yeterliliğimiz
Tanrı'dandır.
6 O da bizi, harfe değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları
olarak yeterli kıldı. Çünkü harf öldürür, Ruh ise yaşatır.
7 Ama eğer taşlar üzerine kazınmış ölüm hizmeti yücelik içinde geldiyse, öyle
ki İsrail'in çocukları, Moşe'nin yüzündeki geçici yüceliğe bakamamışlardı,
8 Ruh'un hizmeti çok daha yüce olmayacak mı?
9 Eğer mahkûmiyet hizmetinin yüceliği varsa, doğruluk hizmetinin yüceliği
çok daha aşkındır.
10 Çünkü yüceltilmiş olanın, yücelikte aşkın olandan ötürü, bu bakımdan
kesin olarak yüceliği kalmamıştır.
11 Çünkü geçip giden yücelikle olduysa, kalıcı olan çok daha yücedir.
12 Böyle bir umuda sahip olduğumuzdan büyük cesaretle konuşuyoruz.
13 Yüzündeki geçip gitmekte olanın sonunu İsrael'in çocukları görmesin diye,
yüzünü peçeyle örten Moşe gibi değiliz.
14 Onların zihinleri kararmıştı. Çünkü bugüne dek Eski Antlaşma
okunurken aynı peçe duruyor, çünkü o Mesih aracılığıyla geçer.
15 Oysa, bugüne dek Moşe okunduğu zaman yüreklerinin üzerinde bir peçe
kalıyor.
16 Ama ne zaman biri Efendi'ye dönerse, o peçe kaldırılır.
17 Efendi Ruh'tur ve Efendi'nin Ruh'u neredeyse orada özgürlük vardır.
18 Ama biz hepimiz peçesiz yüzle Efendi'nin yüceliğini aynadaymış gibi
görerek, yücelikten yüceliğe aynı surete dönüştürülüyoruz. Bu da Ruh olan
Efendi'dendir.

4

1 Bu nedenle, bu hizmete merhamet bulduğumuz gibi sahip olduğumuzdan
yorulmayız.
2 Ama utancın gizli şeylerini reddettik, kurnazlık içinde yürümedik, Tanrı
sözünü aldatarak kullanmadık, ama gerçeği ortaya koyarak kendimizi
Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ediyoruz.
3 Müjde'nin üstü örtülü olsa da, ölmekte olanlar için örtülüdür.
4 Bu dünyanın ilâhı, Tanrı'nın sureti olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili
Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, onların zihinlerini kör
etmiştir.
5 Biz kendimizi duyurmuyoruz, ama Mesih Yeşua'yı Efendi, kendimizi de
Yeşua uğruna sizin hizmetkârlarınız olarak duyuruyoruz.
6 Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak"✡ diyen Tanrı, Yeşua Mesih'in
yüzünden kendi yüceliğinin bilgisinin ışığını vermek için yüreklerimizde
parladı.
7 Ama bizler bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. Öyle ki, gücün aşırı
büyüklüğü bizden değil, Tanrı'dan olsun.
8 Her yandan sıkıştırıldık, ancak ezilmedik. Şaşırmışız, ancak umutsuz
değiliz.

✡ **4:6** YARATILIŞ 1:3

9 Kovalanıyoruz, ancak terk edilmedik. Yere vurulmuşuz, ancak yok
olmadık.
10 Yeşua'nın yaşamı bedenimizde görünsün diye, Efendi Yeşua'nın ölümünü
her zaman bedenimizde taşıyoruz.
11 Çünkü Yeşua'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açığa çıksın diye, biz
yaşayanlar Yeşua uğruna sürekli ölüme teslim ediliyoruz.
12 Böylece ölüm bizde, yaşam ise sizde işliyor.
13 Ama aynı iman ruhuna sahip olarak, "İman ettim ve bu nedenle
konuştum"✡ diye yazılmış olan söz uyarınca, biz de iman ediyor, bu nedenle
biz de konuşuyoruz.
14 Efendi Yeşua'yı diriltenin, bizi de Yeşua'yla birlikte diriltip sizinle
birlikte önünde durduracağını biliyoruz.
15 Çünkü her şey sizin içindir. Öyle ki, lütuf bir çokları aracılığıyla çoğalıp,
Tanrı'nın yüceliği için şükranı artırsın.
16 Bu nedenle yorulmayız; ama her ne kadar dış varlığımız bozuluyorsa
da, iç varlığımız günden güne yenileniyor.
17 Çünkü şu anki hafif sıkıntılarımız, bizim için ağırlıkta giderek daha da
çoğalan sonsuz bir yücelik yaratıyor.
18 Görünen şeylere değil, görünmeyen şeylere bakıyoruz. Çünkü görülenler
geçici, görülmeyenler ise sonsuzdur.

5

1 Çünkü biliyoruz ki, eğer dünyasal çadır evimiz yıkılırsa, göklerde Tanrı'dan
bir binamız, elle yapılmamış, ebedi bir evimiz vardır.
2 Çünkü göksel meskenimizi giyinmeyi özleyerek gerçekten inliyoruz.
3 Eğer gerçekten giyinmiş olursak, çıplak bulunmayız.
4 Çünkü bu çadırda olan bizler yük altında inliyoruz. Soyunmayı değil,
giyinmeyi arzu ediyoruz. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun.
5 Bizleri tam da bunun için hazırlayan, güvence olarak bize Ruh'u veren
Tanrı'dır.
6 Bu nedenle her zaman güven duyarız. Bedende barındığımız sürece
Efendi'den uzak olduğumuzu biliyoruz.
7 Çünkü imanla yürüyoruz, gözle değil.
8 Cesaretliyiz diyorum ve bedenden uzakta bulunmayı, Efendi'yle
yuvada olmayı yeğleriz.
9 Böylece, ister bedende olalım isterse uzakta, amacımız O'nu hoşnut
etmektir.
10 Çünkü bedende yaşarken iyi ya da kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak
için hepimizin Mesih'in yargı kürsüsü önüne görünmesi gerekiyor.
11 Efendi korkusunu bildiğimiz için insanları ikna ediyoruz, ama Tanrı'ya
karşı belli olduk, ve umarım vicdanlarınızda da belli olmuşuzdur.
12 Kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, ama size bizim için övünme
fırsatı veriyoruz. Öyle ki, yürekle değil, dış görünüşle övünenlere verecek bir
yanıtınız olsun.
13 Çünkü eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Ya da aklımız
başımızdaysa, bu sizin içindir.
14 Çünkü bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şudur: Biri herkes
uğruna öldü, öyleyse hepsi öldü.

✡ **4:13** MEZMURLAR 116:10

15 O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, onlar
uğruna ölüp dirilen için yaşasınlar.
16 Bu nedenle, biz bundan böyle bedene göre kimseyi tanımayız. Mesih'i
bedene göre tanıdıksa da, artık şimdi öyle tanımıyoruz.
17 Bu nedenle, bir kimse Mesih'teyse, yeni bir yaradılıştır. Eski şeyler
geçmiş, işte,* her şey yeni olmuştur.
18 Ama her şey Tanrı'dandır. Tanrı, bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle
barıştırdı ve barıştırma hizmetini bize verdi.
19 Yani Tanrı, onların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle
barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.
20 Bu nedenle, Tanrı bizim aracılığımızla rica ediyormuş gibi Mesih adına
elçilik ediyoruz, Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın.
21 Çünkü günahı bilmeyen O'nu bizim yerimize günah yaptı. Öyle ki, biz
O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

1 Birlikte çalışanlar olarak, Tanrı'nın lütfunu boş yere kabul etmemenizi
rica ediyoruz.
2 Çünkü Tanrı şöyle diyor:
"Uygun zamanda seni işittim.
Kurtuluş gününde sana yardım ettim."✡
İşte, uygun zaman şimdidir. Kurtuluş günü de işte şimdidir.
3 Hizmetimiz ayıplanmasın diye hiçbir şeyde hiç kimsenin tökezlemesine
fırsat vermedik.
4 Ama Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, acılarda,
zorluklarda, üzüntülerde,
5 dayaklarda, zindanlarda, kargaşalıkta, emekte, uykusuzlukta, oruçlarda,
6 paklıkta, bilgide, sabırda, yumuşaklıkta, Kutsal Ruh'ta, içten sevgide,
7 doğruluk sözünde, Tanrı'nın gücünde, sağ ve sol ellerimizde doğruluğun
silahlarıyla,
8 yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda
tavsiye ediyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da doğru kişileriz.
9 Tanınmıyor gibiysek de iyi tanınıyoruz. Ölüyorsak da işte yaşıyoruz.
Cezalandırılıyorsak da öldürülmüş değiliz.
10 Kederliyiz, ama hep sevinçliyiz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin
ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yokmuş gibi ama her şeye sahibiz.
11 Ey Korintliler, ağzımız size açık. Yüreğimiz genişlemiştir.
12 Bizim tarafımızdan siz kısıtlanmadınız, ama siz kendi sevginiz tarafından
kısıtlandınız.
13 Çocuklarıma söyler gibi söylüyorum: Aynı karşılığı vererek siz de
yüreğinizi açın.
14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kötülüğün ne
ortaklığı olabilir? Ya da ışığın karanlıkla nasıl bir paydaşlığı olabilir?
15 Mesih'in Beliyal ile ne anlaşması olabilir? Ya da iman edenin iman
etmeyenle ne payı olabilir?
16 Tanrı'nın tapınağının putlarla ne anlaşması olabilir? Çünkü siz diri
Tanrı'nın tapınağısınız. Tanrı'nın dediği gibi, "Aralarında oturacak,

---

* **5:17** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte", bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **6:2** YEŞAYA 49:8

aralarında yürüyeceğim. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim
halkım olacak."✡
17 Bu nedenle,
" 'Onların arasından çıkıp ayrılın' diyor Efendi.
'Kirli olana dokunmayın.
Sizi kabul edeceğim.✡
18 Size Baba olacağım.
Siz benim oğullarım ve kızlarım olacaksınız.'
diyor Her Şeye Egemen Efendi."✡

7

1 Ey sevgililer, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedenin ve ruhun her
türlü kirliliğinden kendimizi temizleyelim, Tanrı korkusuyla kutsallığı
tamamlayalım.
2 Yüreklerinizi bize açın. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi saptırmadık,
kimseyi çıkarımız için kullanmadık.
3 Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce dediğim gibi, birlikte
ölmek ve birlikte yaşamak üzere yüreklerimizdesiniz.
4 Size karşı konuşma cesaretim büyüktür, hakkınızdaki övüncüm de
büyüktür. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılarımızın içinde büyük sevinç
duymaktayım.
5 Çünkü Makedonya'ya girdiğimizde bile bedenlerimiz rahat değildi, her
yandan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, içeride korku vardı.
6 Bununla birlikte, alçakgönüllüleri teselli eden Tanrı, Titus'un gelişiyle
bizi teselli etti.
7 Yalnız onun gelişiyle değil, aynı zamanda özleminizi, yasınızı ve bana olan
gayretinizi bize anlatırken sizde teselli bulduğu teselliyle de, böylece daha
da çok sevindim.
8 Mektubumla sizi kederlendirdiysem de pişmanlık duymuyorum. Gerçi o
mektubun bir süre için size acı verdiğini görüp pişmanlık duymuştum.
9 Ama şimdi seviniyorum, kederlenmenize değil, bu kederin sizi tövbeye
sevketmiş olmasına seviniyorum. Tanrısal yolla kederlendiniz. Böylelikle
tarafımızdan size hiçbir zarar gelmedi.
10 Çünkü tanrısal keder, pişmanlık getirmeyen kurtuluşa götüren tövbeyi
üretir. Ama dünyanın kederi ölüm üretir.
11 Çünkü işte, bu aynı şey, yani çektiğiniz tanrısal keder, sizde ne büyük
ciddiyet, savunma, öfke, korku, özlem, gayret ve intikam ortaya çıkardı. Bu
konuda pak olduğunuzu her bakımdan gösterdiniz.
12 Size yazdımsa da, bunu haksızlık eden ya da haksızlığa uğrayan için
yazmadım. Bizim için olan içten ilginizin Tanrı önünde sizde açığa çıkması
için yazdım.
13 Bu nedenle teselli bulduk. Titus'un sevinci üzerine tesellimizde daha
çok sevindik. Çünkü hepiniz onun ruhunu tazelediniz.
14 Çünkü eğer ona sizin hakkınızda bir şeyde övündüysem, hayal kırıklığına
uğramadım. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, Titus'a sizi övmemiz
de aynı şekilde doğru bulundu.
15 Hepinizin itaatini, kendisini nasıl titreyerek korkuyla kabul ettiğinizi
hatırladıkça size karşı olan sevgisi daha da çoğaldı.

✡ **6:16** LEVİLİLER 26:12; YEREMYA 32:38; HEZEKİEL 37:27 ✡ **6:17** YEŞAYA 52:11; HEZEKİEL 20:34,41
✡ **6:18** 2. SAMUEL 7:14; 7:8

16 Size her şeyde güvenebildiğim için seviniyorum.

8

1 Ayrıca kardeşler, sizlere Makedonya topluluklarına verilen Tanrı
lütfundan söz etmek istiyoruz.
2 Büyük sıkıntı içinde denendiklerinde, bol sevinçleri ve ağır yoksullukları
taşkın bir cömertlik zenginliğine dönüştü.
3 Çünkü güçlerine göre değil, evet güçlerini aşan bir biçimde, kendi
istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim.
4 Kutsallara olan hizmette paydaşlık lütfunu alabilmek için bize
yalvardılar.
5 Umduğumuzdan fazlasıyla, kendilerini önce Efendi'ye, sonra da Tanrı'nın
isteğiyle bize sundular.
6 Biz de daha önce başladığı bu lütfu tamamlaması için Titus'u teşvik ettik.
7 Ama siz her şeyde, imanda, konuşmada, bilgide, her türlü çabada ve bize
olan sevginizde bolluk içinde olduğunuz gibi, bu lütufta da bolluk içinde olun.
8 Size bunu buyruk olarak demiyorum, diğerlerinin gayreti aracılığıyla
sevginizin içtenliğini kanıtlamak için söylüyorum.
9 Çünkü Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfunu bilirsiniz. Kendisi zengin
olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu. Öyle ki O'nun yoksulluğuyla siz
zengin olasınız.
10 Size faydalı olacağı için bu konuda size öğütte bulunuyorum: Bir yıl
önce bu işe ilk başlayan, hatta buna ilk heveslenen sizdiniz.
11 Ama şimdi de işi bitirin ki, istekli olmada hazır olunduğu gibi, imkânınız
ölçüsüne göre tamamlama da olsun.
12 Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre
vermesi uygundur.
13 Çünkü bu, başkalarının rahatlaması ve sizin sıkıntıya düşmeniz için değil,
14 ama eşitlik içindir. Şu anda sizdeki bolluk onların eksiğini tamamladığı
gibi, onlardaki bolluk da sizin eksiğinizi tamamlasın. Böylelikle eşitlik olsun.
15 Yazılmış olduğu gibi, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği
yoktu."✡
16 Titus'un yüreğine sizin için aynı gayreti koyan Tanrı'ya şükürler olsun!
17 Titus gerçekten yalnızca ricamız üzerine değil, size duyduğu içten ilgiyle,
kendi isteğiyle yanınıza geldi.
18 Onunla birlikte Müjde'deki övgüsü bütün topluluklarda bilinen kardeşi
de gönderdik.
19 Yalnız bu kadar da değil, Efendi'yi yüceltmek ve yardıma hazır
olduğunuzu göstermek için sunduğunuz bu lütufta bizimle birlikte yol
arkadaşı olmak üzere topluluklar tarafından atandı.
20 Bu bollukla ilgili verdiğimiz hizmetin kimse tarafından kınanmamasına
dikkat ediyoruz.
21 Yalnız Efendi'nin gözünde değil, insanların gözünde de saygın olmaya
özen gösteriyoruz.
22 Birçok konuda defalarca deneyip gayretli olduğu kanıtlanmış, şimdi size
duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de onlarla birlikte
gönderdik.
23 Titus'a gelince, o benim ortağım ve sizin için emektaşımdır.
Kardeşlerimize gelince, onlar Mesih'in yüceliği olan toplulukların elçileridir.

✡ **8:15** ÇIKIŞ 16:18

24 Bu nedenle, toplulukların önünde onlara sevginizi ve size duyduğumuz
övüncü kanıtlayın.

9

1 Size kutsallara hizmet konusunda yazmam gerçekten gereksizdir.
2 Çünkü hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'da bulunan sizlerin geçen
yıldan beri hazırlıklı olduğunuzu söyleyerek Makedonyalılar karşısında
hakkınızda övünmekteyim. Gayretiniz birçoklarını harekete geçirdi.
3 Ama kardeşleri gönderdim ki, sizin adınıza övünmemiz bu konuda boşa
çıkmasın, dediğim gibi, hazırlıklı olun,
4 yoksa, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelip sizi hazırlıksız
bulursa, sizler bir yana, bizler hakkınızdaki bu emin övüncümüzden ötürü
hayal kırıklığına uğramayalım.
5 Bu nedenle, kardeşlerin önce yanınıza gelmelerini ve daha önceden
cömertçe vermeyi söz verdiğiniz armağanı hazırlamaları konusunda ricada
bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik
örneği olarak hazır bulunsun.
6 Şunu hatırlayın: Az eken az biçer, bol eken bol biçer.
7 Herkes gönülsüzce ya da zorunluymuş gibi değil, yüreğinde tasarladığı
gibi versin. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.
8 Her zaman, her bakımdan, her şeye yeterince sahip olarak, her iyi işe bol
bol katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her lütfu size bollukla sağlayacak
güçtedir.
9 Yazılmış olduğu gibi,
"Her yana saçtı, yoksullara verdi.
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır."✡
10 Şimdi ekene tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, ekecek
tohumunuzu sağlayıp çoğaltsın, doğruluğunuzun ürünlerini artırsın,
11 her türlü cömertlik için her şeyde zenginleşesiniz, bu da, bizim
aracılığımızla Tanrı'ya şükür üretsin.
12 Çünkü yaptığınız bu verme hizmeti, yalnızca kutsalların eksiklerini
gidermekle kalmıyor, aynı zamanda Tanrı'ya sunulan bol şükürlerle de
çoğalıyor.
13 Bu hizmetin verdiği kanıtla, açıkça dile getirdiğiniz Mesih'in Müjdesi'ne
olan itaatten ve kendilerine ve herkese yaptığınız cömert katkıdan ötürü
Tanrı'yı yüceltiyorlar.
14 Onlar da Tanrı'nın sizde olan üstün lütfundan dolayı sizler için dua
ediyor ve sizi özlüyorlar.
15 Şimdi dille anlatılamaz armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10

1 Aranızdayken çekingen, sizden uzaktayken cesur kesilen ben Pavlus,
Mesih'in alçakgönüllülüğü ve yumuşaklığı adına size rica ediyorum.
2 Evet, yalvarıyorum, yanınıza geldiğim zaman, bizim bedene göre
yürüdüğümüzü düşünen bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum
tavrı aynı cesaretle size karşı takınmak zorunda bırakmayın beni.
3 Çünkü bedende yürüsek de, bedene göre savaşmıyoruz.
4 Çünkü savaşımızın silahları bedensel değil, ama Tanrı önünde kaleleri
yıkan güçlü silahlardır.

✡ **9:9** MEZMURLAR 112:9

5 Hayali fikirleri, Tanrı bilgisine karşı kendini yücelten her yüksek şeyi
yıkıyor, her düşünceyi Mesih'in itaatine tutsak kılıyoruz.
6 İtaatiniz tümüyle tamamlandığında, her itaatsizliği cezalandırmaya hazır
olacaksınız.
7 Karşınızda olan şeylere sadece göründükleri gibi mi bakıyorsunuz? Eğer
biri Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, şunu bir kez daha düşünsün: O, Mesih'e
ait olduğu gibi biz de Mesih'e aitiz.
8 Çünkü sizi yıkmak için değil, güçlendirmek için Efendi'nin bize verdiği
yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.
9 Mektuplarımla sizi korkutmak istermiş gibi görünmek istemiyorum.
10 Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve güçlüdür, ama kişisel varlığı zayıf,
konuşması da bir hiçtir" diyormuş.
11 Böyleleri şunu bilsin ki, mektuplarla uzakta neysek, aranızdayken
eylemde aynıyız.
12 Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da
onlarla karşılaştırmaya tabii ki cesaret etmiyoruz. Ama onlar kendilerini
kendileriyle ölçüp karşılaştırarak anlayışsız davranıyorlar.
13 Ama biz haddimizi aşarak övünmeyeceğiz, ama Tanrı'nın bizim için
belirlediği, size kadar ulaşan sınırlar içinde övüneceğiz.
14 Çünkü size kadar ulaşmamışız gibi kendimizi fazla uzatmıyoruz. Çünkü
Mesih'in Müjdesi'ni size kadar getiren biz olduk.
15 Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmıyoruz. Ama imanınız
büyüdükçe etki alanımızın sizin sayenizde olabildiğince genişleyeceğini
umuyoruz.
16 Böylelikle Müjde'yi sizden ötelere de duyurabilelim, başkalarının daha
önce yaptıklarıyla övünmeyelim.
17 Ama "Övünen, Efendi'de övünsün."✡
18 Çünkü kabule değer kişi kendini tavsiye eden değil, Efendi'nin tavsiye
ettiği kişidir.

11

1 Keşke ufak bir akılsızlıkta bana katlanabilseniz, ama gerçi bana
katlanıyorsunuz.
2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri pak el
değmemiş kız gibi tek kocaya, Mesih'e sunmak üzere nişanladım.
3 Ama yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, sizin düşüncelerinizin de
Mesih'teki sadelikten saptırılmasından korkuyorum.
4 Çünkü size gelen, bizim duyurmadığımız başka bir Yeşua'yı duyuranlara,
ya da aldığınız ruhtan başka bir ruha, ya da kabul ettiğinizden başka bir
müjdeye gayet iyi katlanıyorsunuz.
5 Üstün elçilerden hiç de geri olduğumu sanmıyorum.
6 Ancak sözde acemi olabilirim, ama bilgide acemi değilim. Hayır, bunu
size her bakımdan, her şeyde gösterdik.
7 Yoksa yücelesiniz diye kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size
karşılıksız duyurduğum için günah mı işledim?
8 Size hizmet edebilmek için ücret aldığım başka toplulukları soydum.
9 Yanınızdayken ihtiyaç içinde olduğum halde kimseye yük olmadım. Çünkü
gereksinimlerimi Makedonya'dan gelen kardeşler karşıladılar. Her konuda
size yük olmaktan kendimi alıkoydum ve böyle yapmaya devam edeceğim.

✡ **10:17** YEREMYA 9:24

10 İçimde Mesih'in gerçeği olduğu için, Ahaya bölgelerinde hiç kimse beni
bu övünçten alıkoyamayacak.
11 Neden mi? Sizi sevmediğim için mi? Tanrı biliyor.
12 Ancak yapmakta olduğumu yapmayı sürdüreceğim. Öyle ki, fırsatçıların
fırsatını kesip atayım. Onlar övündükleri şeyde bizim gibi tanınmak istiyorlar.
13 Çünkü bu tür adamlar, Mesih'in elçileri kılığına giren sahte elçiler,
düzenbaz işçilerdir.
14 Şaşılacak bir şey yok, çünkü Şeytan bile ışık meleği kılığına girer.
15 Bu nedenle, ona hizmet edenlerin de doğruluğun hizmetkârları kılığına
girmesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıkları işlere göre olacaktır.
16 Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Ama öyle sansanız da,
beni akılsız birini kabul eder gibi kabul edin ki, ben de azıcık övünebileyim!
17 Söylediklerimi Efendi'ye göre değil, övüngenliğin verdiği güvenle, akılsız
biri gibi söylüyorum.
18 Birçoklarının benliğe göre övündüğünü görüyorum, ben de övüneceğim.
19 Sizler bilge olduğunuz için akılsızlara memnuniyetle katlanıyorsunuz.
20 Katlandığınız sizi köle edenler, sizi yutanlar, sizi esir alanlar, üstünlük
taslayanlar ya da yüzünüze tokat atanlardır.
21 Utanarak söylüyorum ki, sanki biz zayıfmışız. Ama herhangi bir konuda
biri cesaret ediyorsa ki, akılsız biri gibi konuşuyorum, ben de cesaret ederim.
22 Onlar İbrani mi? Ben de öyleyim. Onlar İsraelli mi? Ben de öyleyim. Onlar
Avraham'ın soyundan mı*? Ben de öyleyim.
23 Onlar Mesih'in hizmetkârları mı? Kendinde olmayan biri gibi
konuşuyorum. Ben daha üstünüm. Daha çok emek verdim, daha çok zindana
girdim, ölçüsüz dayak yedim, sık sık ölümle yüz yüze geldim.
24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim.
25 Üç kez sopayla dövüldüm. Bir kez taşlandım. Üç kez gemi kazası
geçirdim. Bir gece bir gündüzü enginde geçirdim.
26 Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek halkımın
gerekse öteki ulusların arasında tehlikelerle karşılaştım. Kentte, ıssız
yerlerde, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikeye düştüm.
27 Emek verdim, sıkıntı çektim. Kaç kez uykusuz, aç ve susuz kaldım. Kaç
kez yiyecek bulamadım, soğukta ve çıplak kaldım.
28 Bütün bunların dışında, toplulukların hepsi için her gün çektiğim
kaygının baskısı üzerimde.
29 Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam. Kim tökezletilir de ben öfkeyle
yanmam?
30 Eğer övünmem gerekirse, zayıflığımla ilgili şeylerle övüneceğim.
31 Efendi Yeşua Mesih'in sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası,
yalan söylemediğimi biliyor.
32 Damaskus'ta Kral Aretas'ın valisi beni tutuklatmak için Damaskus
Kenti'ni güvenlik altına almıştı.
33 Sepet içinde surun yanındaki pencereden aşağı sarkıtıldım ve onun
elinden kaçtım.

12

1 Kuşkusuz övünmek benim için yararlı değildir, ama Efendi'nin görümlerine
ve vahiylerine geleceğim.

* **11:22** veya tohum

2 On dört yıl önce Mesih'te üçüncü göğe alınan bir adam tanıyorum. Bu,
bedende mi, yoksa beden dışında mı oldu bilmiyorum, Tanrı bilir.
3 Ben böyle bir adam tanıyorum bedende mi, yoksa beden dışında mı
bilmiyorum; Tanrı bilir.
4 Cennete alınıp götürüldü. Orada sözle anlatılamaz, insanın söylemesi
yasak olan şeyler duydu.
5 Böyle biriyle övüneceğim, ama kendi adıma, zayıflıklarım dışında
övünmeyeceğim.
6 Övünmek istesem bile akılsızlık etmeyeceğim. Çünkü gerçeği söyleyeceğim.
Ama kimse hakkımda, gördüğünden ya da işittiğinden daha fazlasını
düşünmesin diye övünmekten kaçınıyorum.
7 Vahiylerin çok büyük olmasından ötürü, gurura kapılmayayım diye, bana
bedenimde bir diken verildi. Gururlanmayayım diye bana eziyet etmesi
için Şeytan'ın bir meleği verildi.
8 Benden ayrılsın diye, bu şey hakkında üç kez Efendi'ye yalvardım.
9 O bana, "Lütfum sana yeter, çünkü gücüm zayıflıkta tamam olur" dedi. Bu
nedenle, Mesih'in gücü üzerimde olsun diye, zayıflıklarımla sevinip daha çok
övüneceğim.
10 Bundan ötürü, Mesih uğruna zayıflıkları, aşağılanmaları, zorlukları,
zulümleri ve sıkıntıları memnuniyetle karşılıyorum. Çünkü ne zaman
zayıfsam, o zaman güçlüyüm.
11 Övünmekle akılsızca davrandım. Beni buna siz zorladınız. Aslında sizin
tarafınızdan tavsiye edilmeliydim. Çünkü bir hiç olsam da, üstün elçilerden
hiç de aşağı değilim.
12 Gerçekten de elçilik belirtileri aranızda tam bir sabırla, belirtiler,
harikalar ve kudretli işlerle ortaya koyuldu.
13 Size yük olmayışımdan başka diğer topluluklardan aşağı kaldığınız yan
nedir? Bu haksızlığımı bağışlayın!
14 İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım.
Çünkü ben malınızı değil, sizi istiyorum. Çocuklar ebeveynleri için değil,
ebeveynler çocuklar için para biriktirmelidir.
15 Canlarınız uğruna seve seve kendimi harcayacağım ve kendimi
harcatacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim?
16 Yine de ben size yük olmadım. "Ama kurnaz biri olduğum için sizi
kandırmışım diyebilirsiniz!"
17 Size gönderdiğim herhangi birisi aracılığıyla sizden faydalandım mı?
18 Titus'u size gelmesi için teşvik ettim ve kardeşleri onunla birlikte
gönderdim. Titus sizden faydalandı mı? Aynı ruhla, aynı adımlarla yürümedik
mi?
19 Yine, kendimizi size karşı savunduğumuzu mu sanıyorsunuz? Tanrı'nın
önünde, Mesih'te konuşuyoruz. Ey sevgililer, her şey sizin bina olmanız içindir.
20 Çünkü geldiğimde sizi istediğim gibi bulamamaktan korkuyorum. Siz de
beni istediğiniz gibi bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke
patlamaları, bölünmeler, iftira, dedikodu, kibirli düşünceler ya da karışıklık
olabilir.
21 Tekrar aranıza geldiğimde Tanrım beni önünüzde küçük düşürecek; daha
önce günah işleyip yaptıkları pislikten, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen bir
çokları için yas tutacağım.

13

1 Bu, size üçüncü gelişim olacak. “İki ya da üç tanığın ağzıyla her söz sabit
olacaktır.”✡
2 Geçmişte günah işleyenleri de, ötekilerin hepsine de ikinci ziyaretimde
oradayken önceden uyarmıştım. Şimdi aranızda olmasam da yine
uyarıyorum. Tekrar gelirsem, esirgemeyeceğim.
3 Demek siz, bende konuşan, zayıf olmayan, ama aranızda güçlü olan
Mesih'in kanıtını arıyorsunuz.
4 Güçsüz olarak çarmıha gerilmişti, ancak şimdi Tanrı’nın gücüyle yaşıyor.
Çünkü biz de O’nda güçsüzüz, ama Tanrı’nın size yönelik gücü sayesinde
O’nunla birlikte yaşayacağız.
5 İmanda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi gözden geçirin.
Kendinizi sınayın. Ya da kendinizin hakkında, Yeşua Mesih’in içinizde
olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa gerçekten başarısız olurdunuz.
6 Ama bizim başarısız olmadığımızı bileceğinizi umuyorum.
7 Şimdi kötü bir şey yapmamanız için Tanrı’ya dua ediyorum, onaylanmış
görünmemiz için değil, biz başarısız görünsek bile sizin onurlu olanı yapmanız
için.
8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek için bir şey yapabiliriz.
9 Bizim zayıf, sizinse güçlü olduğunuzda seviniyoruz. Yetkinleşmeniz için
de dua ediyoruz.
10 Bu nedenle, Efendi’nin yıkmak için değil, bina edeyim diye bana verdiği
yetkiyi oraya geldiğimde sert biçimde kullanmayayım diye, bu şeyleri sizden
ayrıyken yazıyorum.
11 Son olarak kardeşlerim, sevinin! Yetkin olun. Teselli bulun. Aynı
düşüncede olun. Esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik Tanrısı sizinle
birlikte olacaktır.
12 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
13 Bütün kutsallar size selam eder.
14 Efendi Yeşua Mesih’in lütfu, Tanrı’nın sevgisi ve Kutsal Ruh’un
paydaşlığı hepinizle birlikte olsun. Amin.

✡ **13:1** YASA'NIN TEKRARI 19:15

GALATYALILAR

1 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, Yeşua Mesih* ve O'nu ölümden
dirilten Baba Tanrı aracılığıyla elçi olan ben Pavlus,
2 benimle birlikte olan bütün kardeşler,† Galatya topluluklarına:
3 Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik
olsun.
4 Tanrımız'ın ve Babamız'ın isteği uyarınca, bizi şimdiki kötü çağdan
kurtarmak için Mesih günahlarımız için kendisini sundu.
5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp farklı bir "müjde" ye bu kadar çabuk
dönmenize şaşıyorum.
7 Oysa başka bir "müjde" yoktur. Yalnızca sizi tedirgin edip Mesih'in
Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır.
8 Ama eğer biz ya da gökten bir melek, size bildirdiğimizden başka bir
"müjde" bildirirse, lanet olsun ona!
9 Daha önce söylediğimizi şimdi yeniden söylüyorum: Eğer bir kimse size
kabul ettiğinizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona!
10 Şimdi ben insanların mı, yoksa Tanrı'nın mı beğenisini arıyorum? Yoksa
insanları mı memnun etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları memnun
ediyor olsaydım, Mesih'in hizmetkârı olmazdım.
11 Kardeşlerim, benim tarafımdan duyurulan Müjde'nin insana göre
olmadığını size bildiririm.
12 Çünkü onu insandan almadım ve bana öğretilmedi, ama bu bana Yeşua
Mesih'in vahyiyle geldi.
13 Geçmiş zamanlarda Yahudi dinini nasıl yaşadığımı, Tanrı'nın
topluluğuna aşırı zulmedip, kırıp geçirdiğimi duydunuz.
14 Atalarımın geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olarak, soydaşlarımın arasında
Yahudilik inancında yaşıtlarımın birçoğundan daha ilerideydim.
15 Ne var ki, beni daha annemin rahmindeyken ayırıp lütfuyla beni çağıran
Tanrı hoşnut olunca,
16 öteki ulusların arasında müjdelemem için bende kendi Oğlu'nu açıkladı.
Bunun için hemen ete ya da kana danışmadım.
17 Ne de Yeruşalem'e, benden önceki elçilerin yanına çıktım, ama
Arabistan'a gittim. Sonra Damaskus'a döndüm.
18 Aradan üç yıl geçtikten sonra Petrus'u ziyaret etmek üzere Yeruşalem'e
çıktım ve on beş gün onun yanında kaldım.
19 Ama öbür elçilerden Efendi'nin kardeşi Yakov dışında başka kimseyi
görmedim.
20 Şimdi size yazdığım şeyler, işte,‡ Tanrı önünde yalan söylemiyorum.
21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine geldim.
22 Yahudiye'de Mesih'e ait olan topluluklar beni şahsen tanımıyorlardı.
23 Onlar ise yalnızca, "Bir zamanlar bize zulmeden, bir zamanlar yıkmaya
çalıştığı imanı şimdi duyuruyor" diyorlardı.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ‡ **1:20** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

24 Böylece bende Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2

1 On dört yıl sonra Titus'u da yanıma alarak Barnabas'la birlikte yeniden
Yeruşalem'e çıktım.
2 Vahiy yoluyla gittim. Boşuna koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye,
öteki uluslar arasında duyurduğum Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere
sundum.
3 Ama benimle birlikte olan Titus bile Grek olduğu halde sünnet olmaya
zorlanmadı.
4 Bu, aramızda gizlice sokulan sahte kardeşler yüzündendi. Bunlar Mesih
Yeşua'da sahip olduğumuz özgürlüğü el altından araştırmak ve böylece bizi
köleleştirmek istediler.
5 Müjde gerçeği sizinle devam etsin diye bir saat için bile onlara boyun
eğmedik.
6 Ama önemli sayılanlar -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar
arasında ayrım yapmaz- bu saygı duyulanlar bana bir şey katmadılar.
7 Tam tersine, sünnetliler için Müjde nasıl Petrus'a emanet edildiyse,
sünnetsizler için de Müjde'nin bana emanet edildiğini gördüler.
8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'da çalışan Tanrı, öteki uluslara
elçilik etmem için bende de çalıştı.
9 Bana verilen lütfu farkedince topluluğun direkleri sayılan Yakov, Kefas
ve Yuhanna Barnabas'a ve bana paydaşlık sağ ellerini verdiler. Öyle ki, öteki
uluslara biz gidelim, Yahudiler'e kendileri gitsinler.
10 Bizden sadece yoksulları hatırlamamızı istediler. Zaten ben de bunu
yapmanın gayreti içindeydim.
11 Ne var ki, Petrus Antakya'ya geldiğinde, suçlu olduğu için yüzüne karşı
ona direndim.
12 Çünkü Yakov'un yanından bazı kişiler gelmeden önce öteki uluslardan
olanlarla birlikte yemek yerdi. Ama o kişiler gelince sünnetlilerden korktuğu
için geri çekildi ve kendini sünnetsizlerden ayırdı.
13 Öbür Yahudiler de onun ikiyüzlülüğüne ortak oldular. Barnabas bile
onların ikiyüzlülüğüne kapıldı.
14 Ama Müjde'nin gerçeğine göre doğru davranmadıklarını görünce
hepsinin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Eğer bir Yahudi'yken, Yahudi gibi
değil, öteki uluslar gibi yaşıyorsan, Yahudi olmayanları neden Yahudi gibi
yaşamaya zorluyorsun?
15 Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan günahkârlar değiliz.
16 Yine de insanın Kutsal Yasa'nın işleriyle değil, Yeşua Mesih'teki iman
aracılığıyla aklandığını bildiğimizden, biz de Yeşua'ya iman ettik. Öyle ki,
Kutsal Yasa'nın işleriyle değil, Mesih'e iman ederek aklanalım. Çünkü hiçbir
insan Yasa'nın işleriyle aklanmayacaktır.
17 Ama Mesih'te aklanmak isterken biz kendimiz günahlı bulunduysak,
Mesih günahın hizmetkârı mı olur? Kesinlikle hayır!
18 Yıktığım şeyleri yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum.
19 Çünkü ben, Tanrı için yaşayabilmek için Yasa aracılığıyla Yasa karşısında
öldüm.
20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende
yaşıyor. Şimdi bedende yaşadığım bu hayatı, beni seven ve benim için
kendini feda eden Tanrı Oğlu'ndaki imanla yaşıyorum.

21 Tanrı'nın lütfunu reddetmiyorum. Çünkü doğruluk Yasa aracılığıyla ise, o
zaman Mesih boş yere ölmüştür!"

3

1 Ey akılsız Galatyalılar! Gerçeğe itaat etmemeniz için sizi kim büyüledi?
Yeşua Mesih, aranızda çarmıha gerilmiş olarak açıkça sizin gözlerinizin önünde
tasvir edilmedi mi?
2 Sizden yalnızca şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u Yasa'nın işleriyle
mi, yoksa imanın duyurusuyla mı aldınız?
3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi bedenle mi
tamamlayacaksınız?
4 Bunca şeyi boşuna mı çektiniz? Gerçekten de boşuna mıydı?
5 Öyleyse, size Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yapan Tanrı, bunu
Yasa'nın işleriyle mi, yoksa imanın duyurusuyla mı yapıyor?
6 Bunun gibi, Avraham "Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı."✡
7 Bu nedenle bilin ki, imandan olanlar Avraham'ın çocukları onlardır.
8 Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanla aklayacağını önceden görerek,
"Bütün uluslar sende kutsanacak"✡ diyerek Müjde'yi önceden Avraham'a
duyurdu.
9 Öyleyse, imandan olanlar sadık Avraham ile birlikte kutsanırlar.
10 Yasa'nın işlerinden olanların hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle
yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılmış olan her şeyi yapmak üzere sürekli
yerine getirmeyen herkes lanetlidir."✡
11 Artık hiç kimsenin Tanrı önünde Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü,
"Doğru kişi imanla yaşayacaktır."✡
12 Yasa imandan değildir. Ama, "Onları yapan kişi onlar aracılığıyla
yaşayacaktır."
13 Mesih bizim uğrumuza lanet haline gelerek bizi Yasa'nın lanetinden
kurtardı. Yazılmış olduğu gibi, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir."
14 Böylece Avraham'ın kutsaması Mesih Yeşua aracılığıyla ulusların üzerine
gelsin ve bizler iman aracılığıyla Ruh'un vaadini alalım.
15 Kardeşlerim, insani ölçülerle konuşuyorum. İnsanlar arasında yapılmış bile
olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz kılmaz, ona bir şey eklemez.
16 Vaatler Avraham'a ve onun soyuna* söylendi. Birçok kişiyi kapsıyormuş
gibi soyundan† olanlara demiyor, ancak bir kişi için, "Soyundan olana"✡
diyor, ki bu Mesih'tir.
17 Şunu söylüyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı tarafından
önceden Mesih'te onaylanan antlaşmayı iptal etmez, vaadi hükümsüz kılmaz.
18 Çünkü miras eğer Yasa'dan ise, artık vaatten değildir. Ama Tanrı onu
vaatle Avraham'a vermiştir.
19 Öyleyse Yasa neden vardı? Kendisine vaat edilen soy gelinceye dek,
suçlar yüzünden eklendi. Bir aracı eliyle, melekler yoluyla düzenlendi.
20 Aracı tek bir taraftan değildir, oysa Tanrı birdir.
21 Öyleyse Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mı? Kesinlikle hayır! Çünkü
yaşam sağlayabilen bir yasa verilmiş olsaydı, kesinlikle doğruluk yasayla
olurdu.

✡ **3:6** YARATILIŞ 15:6 ✡ **3:8** YARATILIŞ 12:3; 18:18; 22:18 ✡ **3:10** YASA'NIN TEKRARI 27:26
✡ **3:11** HABAKKUK 2:4 * **3:16** vaya tohum † **3:16** veya tohum ✡ **3:16** YARATILIŞ 12:7; 13:15; 24:7

22 Ama Yeşua Mesih'e olan imanla vaat iman edenlere verilsin diye,
Kutsal Yazı her şeyi günah altında hapsetti.
23 Ama iman gelmeden önce, Yasa altında hapsolmuştuk, sonradan
açıklanacak iman için tutukluyduk.
24 Öyle ki, imanla aklanmamız için Yasa bizi Mesih'e götürmek üzere bizim
eğitmenimiz oldu.
25 Ama şimdi iman geldiğinden, artık bir eğitmen altında değiliz.
26 Çünkü Mesih Yeşua'ya olan imanınız aracılığıyla hepiniz Tanrı'nın
çocuklarısınız.
27 Çünkü Mesih'e vaftiz edilenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.
28 Artık ne Yahudi ne de Grek, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın
ayrımı vardır. Çünkü hepiniz Mesih Yeşua'da birsiniz.
29 Eğer Mesih'e aitseniz, Avraham'ın soyundansınız ve vaade göre
mirasçısınız.

4

1 Ama şunu diyorum, mirasçı çocuk olduğu sürece her şeyin efendisi olsa
da, köleden farkı yoktur.
2 Babasının belirlediği vakte dek vasilerin ve vekillerin altındadır.
3 Böylece, biz de çocukken dünyanın temel ilkeleri altında esirdik.
4-5 Ama vakit dolunca Tanrı, Yasa altında olanları kurtarmak için Yasa
altında kadından doğan Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler evlatlık hakkını
alalım.
6 Çocuklar olduğunuz için Tanrı Oğlu'nun, "Abba,* Baba!" diye seslenen
Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi.
7 Demek artık köle değil, oğulsun ve oğul isen, o zaman Mesih aracılığıyla
Tanrı'nın mirasçısısın.
8 Ancak Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, geçmişte gerçek olmayan
ilâhlara kölelik ettiniz.
9 Ama şimdi Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız.
Neden yine sizi köle eden bu zayıf ve sefil, temel ilkelere yeniden dönmeyi
arzuluyorsunuz?
10 Günleri, ayları, mevsimleri, yılları tutuyorsunuz!
11 Sizin için korkuyorum. Yoksa size harcadığım emek boşuna mıydı?
12 Kardeşlerim, size yalvarırım, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi
oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz.
13 Ama biliyorsunuz ki, Müjde'yi size ilk kez bedensel zayıflığımdan ötürü
bildirdim.
14 Bedensel yanım sizin için bir sınanma olmasına karşın beni hor görüp
reddetmediniz. Beni Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih Yeşua'yı kabul eder
gibi kabul ettiniz.
15 O mutluluğunuza ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, mümkün olsa
gözlerinizi oyar ve bana verirdiniz.
16 Öyleyse, size gerçeği söylemekle düşmanınız mı oldum?
17 Onlar sizi gayretle istiyorlar, ama iyi yolda değil! Kendileri için gayretli
olasınız diye sizi bizden ayırmak istiyorlar.

---

* **4:6** Abba, Aramice'de "Baba" veya "Babacığım" anlamına gelen kelimenin Grekçe yazılışıdır ve samimi, saygılı ve sevgi dolu bir şekilde kullanılır.

18 Ama iyi bir amaç için gayretli olmak her zaman iyidir, üstelik yalnızca
aranızdayken değil.
19 Sevgili çocuklarım, Mesih sizde biçimlenінceye dek sizin için yeniden
doğum sancıları çekiyorum.
20 Ama şimdi yanınızda olmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim!
Çünkü size şaşıyorum!
21 Ey Yasa altında olmayı dileyen sizler, söyleyin bana, Yasa'yı duymuyor
musunuz?
22 Avraham'ın biri köleden, diğeri de özgür kadından olmak üzere iki oğlu
olduğu yazılmıştır.
23 Köleden doğan bedene göre, özgür kadından doğansa vaade göre
doğmuştur.
24 Bunlarda bir benzetme vardır. Bu iki kadın iki antlaşmadır. Biri Sina
Dağı'ndan, köle çocuklar doğuran Hagar'dır.
25 Hagar, Arabistan'daki Sina Dağı'dır. Bugünkü Yeruşalem'e karşılık gelir.
Çünkü Hagar, çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir.
26 Oysa yukarıdan olan Yeruşalem özgürdür ve hepimizin annesi odur.
27 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Sevin, doğurmayan ey kısır kadın.
Doğum sancısı çekmeyen sen, coş ve haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının, kocası olandan daha çok çocuğu var."✡
28 Şimdi kardeşler, İshak gibi bizler de vaat çocuklarıyız.
29 Ama bedene göre doğmuş olan, Ruh'a göre doğmuş olana o zaman nasıl
zulmettiyse, şimdi de öyledir.
30 Ancak Kutsal Yazı ne diyor? "Köleyi ve oğlunu dışarı atın. Çünkü kölenin
oğlu özgür kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır."✡
31 Bunun gibi, kardeşler, bizler kölenin değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

1 Mesih bizi özgür kıldı. Bu nedenle bu özgürlük içinde sağlam durun ve bir
daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.
2 Bakın, ben Pavlus size söylüyorum, eğer sünnet olursanız Mesih'in size
hiçbir faydası olmaz.
3 Evet, sünnet olan her adama, bütün yasayı yerine getirmekle yükümlü
olduğunu bir kez daha bildiriyorum.
4 Yasa aracılığıyla aklanmak isteyen sizler Mesih'ten uzaklaştınız. Lütuftan
ayrı düştünüz.
5 Çünkü biz doğruluk umudunu Ruh aracılığıyla, imanla bekliyoruz.
6 Çünkü Mesih Yeşua'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin değeri vardır,
ancak değerli olan sevgiyle işleyen imandır.
7 İyi koşuyordunuz! Gerçeğe itaat etmekten sizi kim alıkoydu?
8 Bu ikna çabası sizi çağırandan değildir.
9 Azıcık maya bütün hamuru kabartır.
10 Başka türlü düşünmeyeceğiniz konusunda Efendi'de size güveniyorum.
Ama sizi tedirgin eden, kim olursa olsun, cezasını çekecektir.
11 Ama ben, kardeşler, eğer hâlâ sünneti vaaz ediyor olsaydım, neden hâlâ
zulüm görüyorum? Öyle olsaydı, çarmıh tökezi ortadan kalkmış olurdu.
12 Keşke sizi rahatsız edenler kendilerini hadım etseler!

✡ **4:27** YEŞAYA 54:1 ✡ **4:30** YARATILIŞ 21:10

13 Kardeşler, sizler özgürlüğe çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüz benlik için
fırsat olmasın, ama birbirinize sevgiyle hizmet edin.
14 Bütün Yasa tek bir sözde, şunda tamamlanır: "Komşunu kendin gibi
seveceksin."✡
15 Ama birbirinizi ısırıp yerseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyin.
16 Ama şunu diyorum, Ruh'a göre yürüyün. Böylece benliğin tutkularını
yerine getirmezsiniz.
17 Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe karşı olanı arzu eder. İstediğiniz
şeyleri yapamayasınız diye bunlar birbirine zıttır.
18 Ama Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa altında değilsiniz.
19 Benliğin işleri bellidir: Zina, cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat,
20 putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, sürtüşme,
ayrılıklar, aykırı düşünceler,
21 çekememezlik, adam öldürme, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve buna benzer
şeylerdir. Daha önceden uyardığım gibi sizi yeniden uyarıyorum: Bunları
yapanlar Tanrı Krallığı'nı miras alamayacaklar.
22 Ama Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, nezaket, iyilik,
iman,*
23 yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bunlara karşı yasa yoktur.
24 Mesih'e ait olanlar, tutku ve arzularıyla birlikte benliği çarmıha
germişlerdir.
25 Eğer Ruh ile yaşıyorsak, Ruh ile yürüyelim.
26 Böbürlenmeyelim, birbirimizi kışkırtmayalım, birbirimizi kıskanmayalım.

6

1 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle
birini yumuşak bir ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinize
dikkat edin.
2 Birbirinizin yüklerini taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine
getirirsiniz.
3 Bir hiçken kendini bir şey sanan insan kendini kandırmış olur.
4 Herkes kendi işini denetlesin. O zaman başkasıyla değil, yalnız kendi
yaptıklarıyla övünebilir.
5 Herkes kendi yükünü taşıyacaktır.
6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün iyi şeyleri paylaşsın.
7 Aldanmayın, Tanrı'yla alay edilmez. İnsan ne ekerse onu biçer.
8 Çünkü kendi benliğine eken, benliğinden çürüme biçecektir. Ama Ruh'a
eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir.
9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Çünkü vazgeçmezsek mevsiminde
biçeceğiz.
10 Öyleyse fırsatımız varken bütün insanlara, özellikle de iman ev halkına
iyilik yapalım.
11 Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum.
12 Bedende gösteriş yapmak isteyenler, Mesih'in çarmıhından ötürü zulüm
görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.
13 Sünnetlilerin kendileri bile Yasa'yı tutmuyorlar, ancak bedenlerinizle
övünebilmek için sizi sünnet ettirmek istiyorlar.

✡ **5:14** LEVİLİLER 19:18 * **5:22** veya sadakat

14 Efendimiz Yeşua Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle övünmek benden
uzak olsun. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerildi, ben
de dünya için.
15 Çünkü Mesih Yeşua'da sünnetli olup olmamanın bir önemi yoktur, önemli
olan yeni yaratılıştır.
16 Bu kurala göre yürüyenlerin hepsine ve Tanrı'nın İsraeli'ne esenlik ve
merhamet olsun.
17 Bundan böyle kimse bana sıkıntı vermesin. Çünkü ben Efendi Yeşua 'nın
işaretlerini bedenimde taşıyorum.
18 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun!
Amin.

EFESLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi Pavlus, Efes'teki kutsallara,
Mesih Yeşua'ya ait olan sadıklara:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
3 Bizi Mesih'te göksel yerlerde her ruhsal kutsamayla kutsamış olan
Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!
4 O dünyanın kuruluşundan önce kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz
olmamız için bizi Mesih'te seçti.
5 Kendi dileğinin iyi iradesine göre Yeşua Mesih aracılığıyla kendisine
evlatlar olalım diye bizi önceden belirledi.
6 Öyle ki, sevgili Olan'da karşılıksız olarak bize bağışladığı yüce lütfu
övülsün.
7 Tam bilgelik ve anlayışla bize bol bol sağladığı lütfunun zenginliğine göre,
8 Mesih'in kanıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışına sahibiz.
9 Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te amaçladığı iyi iradesine göre bize bildirdi.
10 Zamanların doluluğunda yerine getireceği bu amaç uyarınca, yerdeki ve
gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek.
11 Her şeyi kendi isteğinin öğüdüne göre yapan Tanrı'nın amacına göre
önceden belirlenip Mesih'te mirasçı atandık.
12 Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, sonuna dek O'nun yüceliği için
övgü nedeni olalım.
13 Sizler de gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işitip O'na iman
ettiğinizde, vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz,
14 o, Tanrı'nın kendisine ait olanların kurtuluşu ve Tanrı yüceliğinin
övülmesi için mirasımızın güvencesidir.
15 Efendi Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı beslediğiniz
aranızdaki sevgiyi duydum.
16 Bu nedenle sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda anıyorum.
17 Öyle ki, Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Yüce Babası, kendisini
tanımada size bilgelik ve vahiy ruhu versin.
18 Ta ki, yüreklerinizin gözleri aydınlansın, kendi çağrısının umudunun ne
olduğunu, kutsallarda bulunan mirasının yüce zenginliğinin ne olduğunu,
19 iman eden bizler için O'nun kudretli gücünün işleyişine göre O'nun
kudretinin aşırı büyüklüğünün ne olduğunu bilesiniz.
20 Bu kudretini, Mesih'i ölümden diriltip göksel yerlerde sağında
oturturken, O'nda kullanmıştır.
21 O'nu bütün yönetimlerin, yetkilerin, güç ve egemenliklerin, yalnızca bu
çağda değil, gelecek çağda da anılacak her adın çok üstüne çıkardı.
22 Her şeyi ayaklarının altında boyun eğdirdi. O'nu her şeyin başı olarak
imanlılar topluluğuna verdi.
23 Kilise O'nun bedeni, her şeyde her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

1 Suçlarınızın ve günahlarınızın içinde ölüyken diriltildiniz.

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

2 Bir zamanlar bu dünyanın gidişine, havadaki gücün hükümdarına, şimdi
itaatsizlik çocuklarında etkin olan ruha göre yürümekteydiniz.
3 Biz de bir zamanlar onların arasında bedenimizin tutkularına göre
yaşadık, bedenin ve aklın isteklerini yaptık ve ötekiler gibi doğal olarak
gazap çocuklarıydık.
4 Ama merhamette zengin olan Tanrı, bize duyduğu büyük sevgisinden
ötürü,
5 suçlarımız yüzünden ölüyken, bizi Mesih'le birlikte diriltti, lütfuyla
kurtuldunuz.
6 Tanrı bizi Mesih Yeşua'da, O'nunla birlikte diriltip göksel yerlerde
oturttu.
7 Bunu, Mesih Yeşua'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun aşırı zenginliğini
gelecek çağlarda göstermek için yaptı.
8 Çünkü iman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizden değil, Tanrı'nın
armağanıdır.
9 Kimse övünmesin diye, işlerden değildir.
10 Çünkü bizler O'nun eseriyiz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler içinde
yürüyelim diye Mesih Yeşua'da yaratıldık.
11 Bu nedenle, öteki uluslardan olan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu
hatırlayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" denilenlerin
"sünnetsiz" dedikleri sizler,
12 o zamanlar Mesih'ten ayrı olduğunuzu unutmayın. İsrael'in ortak
zenginliğinden yoksun, vaat antlaşmalarına yabancı, dünyada umutsuz ve
tanrısızdınız.
13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanıyla şimdi Mesih
Yeşua'da yakın kılındınız.
14-16 Çünkü O bizim esenliğimizdir. Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla
birlikte ortadan kaldırarak ikisini birleştirdi. Aradaki ayrılık duvarını,
düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Öyle ki, kendisinde ikisinden yeni bir
insan yaratsın ve esenliği sağlasın, düşmanlığı çarmıhla öldürsün ve çarmıh
aracılığıyla bir bedende ikisini Tanrı'yla barıştırsın.
17 O gelip uzaktaki sizlere ve yakındakilere esenliği müjdeledi.
18 Çünkü O'nun aracılığıyla bir Ruh'ta iki kesim birlikte Baba'nın
huzuruna girebiliriz.
19 Böylece artık yabancı ve misafir değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve
Tanrı'nın ev halkısınız.
20 Elçiler ve peygamberlerin temeli üzerinde bina oldunuz. Mesih
Yeşua'nın kendisi köşe taşıdır.
21 Bütün yapı, Efendi'de kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip
yükseliyor.
22 Siz de Ruh'ta Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te bina
edilmektesiniz.

3

1 Bunun için, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih Yeşua'nın tutuklusuyum.
2 Sizin için bana verilmiş olan Tanrı lütfunun idaresi hakkında
duymuşsunuzdur.
3 Önceden kısaca yazdığım gibi, bu sır bana vahiy yoluyla bildirildi.
4 Bunu okuduğunuzda Mesih'in sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz.
5 Bu sır öteki kuşaklara, insanoğullarına bildirilmemişti. Oysa şimdi Ruh
aracılığıyla Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandı.

6 Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da öteki uluslar da mirasçı, bedenin ortak
üyeleri ve vaade paydaştırlar.
7 Tanrı'nın gücünün işleyişine göre bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu
Müjde'nin hizmetkârı kılındım.
8 Kutsalların en değersiziydim. Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara
müjdeleme,
9 ve her şeyi Mesih Yeşua'da yaratan Tanrı'da çağlar boyunca gizlenmiş
sırrın nasıl düzenlediğini herkese gösterme lütfu yine de bana verildi.
10 Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, şimdi kilise aracılığıyla
hükümranlıklara, göksel yerlerdeki güçlere bildirilsin.
11 Bu, Tanrı'nın Efendimiz Mesih Yeşua'da tamamladığı sonsuz amacına
uygundu.
12 O'nda sahip olduğumuz iman aracılığıyla cesaretle ve güvenle O'nun
önüne gelebiliriz.
13 Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica
ediyorum. Bunlar sizin yüceliğinizdir.
14-15 Bu nedenle, gökte ve yeryüzünde her ailenin adını kendisinden aldığı
Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası'nın önünde diz çökerim.
16-19 Baba kendi yüceliğinin zenginliğine göre Ruhu'yla iç varlığınızı
kudretle güçlendirmesini, iman aracılığıyla Mesih'in yüreklerinizde
bulunmasını dilerim. Bütün kutsallarla birlikte sonuna dek sevgide
köklenip temellenmiş olarak, Mesih'in sevgisinin ne kadar geniş ve uzun,
yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi aşan bu sevgiyi bilmeye gücünüz
yetsin. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolasınız.
20-21 İçimizde işleyen kudrete göre, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her
şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte olan Tanrı'ya, kilisede ve Mesih
Yeşua'da bütün kuşaklar boyunca sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

4

1 Bu nedenle, Efendi'nin tutuklusu olan ben, aldığınız çağrıya layık bir
şekilde yürümenizi rica ediyorum.
2 Tam bir alçakgönüllülükle, birbirinize sevgiyle ve sabırla katlanın.
3 Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.
4 Çağrınızın tek umuduyla çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh birdir.
5 Efendi bir, iman bir, vaftiz birdir.
6 Her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası
birdir.
7 Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre verildi.
8 Bu nedenle Tanrı şöyle diyor:

"Yücelere çıktığında,
esareti esir aldı,
ve insanlara armağanlar verdi."✡

9 Şimdi bu "çıktı" sözü, Mesih ilk olarak yeryüzünün alt kısımlarına indi
demek değil de nedir?
10 İnen de, her şeyi doldurmak için tüm göklerin çok üstüne çıkan da O'dur.
11 Bazılarını elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci, bazılarını çoban,*
bazılarını da öğretmen olarak verdi.

✡ **4:8** MEZMURLAR 68:18 * **4:11** veya pastör

12 Kutsalların hizmet işinde, Mesih'in bedeninin bina edilmesinde
yetkinleşmeleri için bunu yaptı.
13 Öyle ki, hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu bilgisinde birliğe, yetkinliğe,
Mesih'in doluluğundaki olgunluk düzeyine erişelim.
14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki
hileleriyle, öteye beriye savrulan ve her öğretinin rüzgârıyla sürüklenen
çocuklar olmayalım.
15 Ama sevgide gerçeği söyleyerek baş olan Mesih'e doğru bütün şeylerde
büyüyelim.
16 O'nda bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip birleşerek her
üyesinin işleyiş ölçüsüne göre büyüyüp sevgide bina olmaktadır.
17 Bu nedenle şunu söylüyor ve Efendi'de tanıklık ediyorum: Artık öteki
uluslar gibi boş düşüncelerle yürümeyin.
18 Onların anlayışları karardı. Bilgisizlikleri ve katı yürekleri nedeniyle
Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar.
19 Duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere
kendilerini sefahate verdiler.
20 Ama siz Mesih'i bu şekilde öğrenmediniz.
21 Kuşkusuz O'nun sesini duydunuz, Yeşua'daki gerçeğe uygun olarak,
O'nda eğitildiniz.
22 Önceki yaşam biçiminize gelince, aldatıcı tutkulara göre yozlaşan eski
insanı üzerinizden çıkarıp atın.
23 Düşüncenizi ruhta yenileyin.
24 Doğrulukta ve gerçeğin kutsallığında Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış
olan yeni insanı giyinin.
25 Bunun için yalanı üzerinizden atın, her biriniz komşusuyla gerçeği
konuşsun. Çünkü biz birbirimizin üyeleriyiz.
26 "Öfkelenin, ama günah işlemeyin."✡ Öfkenizin üzerine güneş batmasın.
27 İblis'e de yer† vermeyin.
28 Hırsızlık yapan artık çalmasın. Bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir
şeyi olsun diye, elleriyle iyi bir şeyler üreterek çalışsın.
29 Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenlere lütuf versin diye, ihtiyaca göre
başkalarını bina etmeye yarayan sözler söyleyin.
30 Kurtuluş günü için mühürlendiğiniz Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu üzmeyin.
31 Her türlü kötülükle birlikte her acılık, kızgınlık, öfke, bağrışma ve iftira
sizden uzak olsun.
32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tıpkı Tanrı'nın sizi Mesih'te
bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

1 Öyleyse, sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alın.
2 Mesih'in bizi nasıl sevip bizim için kendisini hoş kokulu bir sunu ve
kurban olarak Tanrı'ya teslim ettiyse, siz de öylece sevgide yürüyün.
3 Ancak kutsallara yakışır şekilde, aranızda cinsel ahlaksızlık, her türlü
pislik ve açgözlülük, anılmasın bile.
4 Ne ahlaksızlık, ne saçma sapan konuşmalar, ne de bayağı şakalar olsun.
Bunlar uygunsuzdur. Bunun yerine şükredin.

✡ **4:26** MEZMURLAR 4:4 † **4:27** veya fırsat

5 Şunu kesin olarak bilin ki, cinsel ahlaksızlık yapanın, kirli olanın, açgözlü
(putperest) olan hiç kimsenin, Mesih'in ve Tanrı'nın Krallığı'nda mirası
yoktur.
6 Kimse sizi boş sözlerle kandırmasın. Çünkü bu şeyler yüzünden Tanrı'nın
gazabı itaatsizlik çocukları üzerine geliyor.
7 Bu nedenle onlarla ortak olmayın.
8 Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Efendi'de ışıksınız. Işığın
çocukları olarak yürüyün.
9 Çünkü Ruh'un ürünü her iyilik, doğruluk ve gerçektedir.
10 Efendi'yi neyin hoşnut ettiğini fark edin.
11 Karanlığın verimsiz işlerine ortak olmayın. Tersine onları açığa vurun.
12 Çünkü onların gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır.
13 Ama ayıplandıklarında her şey ışık tarafından açığa çıkarılır. Çünkü açığa
çıkan her şey ışıktır.
14 Bu nedenle şöyle deniyor, "Uyan ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih
üzerinde parlayacak."
15 Bunun için, nasıl yürüdüğünüze dikkat edin. Bilge olmayanlar gibi değil,
bilgeler gibi yürüyün.
16 Zamanı iyi değerlendirin. Çünkü günler kötüdür.
17 Bu nedenle akılsız olmayın, Efendi'nin isteğinin ne olduğunu anlayın.
18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi taşkınlığa sürükler. Bunun yerine Ruh'la
dolun.
19 Birbirinizle mezmurlarla, ilahilerle ve ruhsal ezgilerle konuşun;
yüreğinizden Efendi'ye ilahi ve melodiler yükseltin.
20 Her zaman, her şey için Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla Tanrı'ya,
Baba'ya şükredin.
21 Mesih'in korkusunda birbirinize tabi olun.
22 Ey kadınlar, Efendi'ye tabi olduğunuz gibi kocalarınıza tabi olun.
23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak imanlılar topluluğunun başı
olduğu gibi, koca da kadının başıdır.
24 Kilise nasıl Mesih'e bağlıysa, kadınlar da her şeyde kocalarına tabi
olsunlar.
25 Ey kocalar, Mesih'in imanlılar topluluğunu sevip uğruna kendini feda
ettiği gibi, siz de karılarınızı öyle sevin.
26 Mesih topluluğu kutsal kılmak için sözle, suyla yıkayıp temizledi.
27 Öyle ki, topluluk üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey
olmadan, görkemli bir biçimde kendine sunsun.
28 Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidirler.
Karısını seven kendini sever.
29 Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmez. Tam tersine,
onu besler ve değer verir, tıpkı Efendi'nin topluluğu besleyip değer verdiği
gibi.
30 Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz, eti ve kemiğiyiz.
31 "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak. O
zaman ikisi tek beden olacak."✡
32 Bu sır büyüktür, ama ben bunu Mesih ve imanlılar topluluğu hakkında
söylüyorum.
33 Bununla birlikte her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da
kocasına saygı duysun.

✡ **5:31** YARATILIŞ 2:24

6

1 Ey çocuklar, baba ve annenize Efendi'de itaat edin. Çünkü doğru olan
budur.
2 "Babana ve annene saygı göster" vaat içeren ilk buyruktur:
3 "Böylece sana iyilik olsun ve yeryüzünde uzun yaşayasın."✡
4 Ey babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin. Onları Efendi'nin terbiye ve
öğüdüyle yetiştirin.
5 Ey hizmetkârlar, dünyasal efendilerinize Mesih'e itaat edermiş gibi saygı
ve korkuyla, gönülden itaat edin.
6 Bunu, yalnız insanlar size bakarken göze girmek için değil, Mesih'in
hizmetkârları olarak Tanrı'nın isteğini yürekten yerine getirin.
7 İnsanlara hizmet eder gibi değil, gönülden Efendi'ye hizmet edermiş gibi
yapın.
8 Bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, herkes yaptığı her iyiliğin
karşılığını Efendi'den alacaktır.
9 Ey efendiler, siz de onlara aynısını yapın ve tehdit etmeyi bırakın. Hem
onların hem de sizin Efendiniz'in göklerde olduğunu ve O'nda hiçbir
kayırmacılık olmadığını bilirsiniz.
10 Son olarak, Efendi'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlenin.
11 İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını
kuşanın.
12 Çünkü güreşimiz ete ve kana karşı değildir, ancak hükümdarlıklara karşı,
güçlere karşı, bu çağdaki karanlığın dünya hükümdarlarına karşı, kötülüğün
göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.
13 Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek ve her şeyi yaptıktan sonra
yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.
14-16 Belinize gerçeğin kuşağını bağlamış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış,
ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş ve bunların
hepsinin üzerine, kötü olanın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman
kalkanını almış olarak yerinizde durun.
17 Kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü* olan Ruh'un kılıcını alın.
18 Her tür dua ve dileklerle, her zaman Ruh'ta dua edin. Bunun için,
bütün kutsallar hakkında dileklerde bulunarak sonuna kadar tam direnişle
uyanık durun.
19 Benim için de dua edin, ağzımı açtığımda Müjde'nin sırrını cesaretle
anlatabileyim diye söz verilsin.
20 Uğruna zincire vurulmuş halde elçisi olduğum Müjde'nin sırrını cesaretle
bildirebilmem için dua edin.
21 Benimle ilgili şeyleri, yaptıklarımı bilmeniz için sevgili kardeşimiz,
Efendi'nin sadık hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir.
22 İşte tam bu amaçla, durumumuzu bilmeniz ve yüreklerinizi rahatlatması
için onu size gönderiyorum.
23 Baba Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla
sevgi olsun.
24 Lütuf, Efendimiz Yeşua Mesih'i bozulmaz sevgiyle sevenlerin hepsiyle
birlikte olsun! Amin.

✡ **6:3** YASA'NIN TEKRARI 5:16 * **6:17** Grekçe "ῥῆμα" (rema) kelimesinden gelir ve "konuşulan söz" anlamına gelir

FİLİPİLİLER

1 Yeşua Mesih'in* hizmetkârları Pavlus ve Timoteos, Filipi'de bulunan
gözetmenler† ve hizmetkârlarla‡ birlikte Mesih'teki tüm kutsallara,
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun!
3 Sizi her hatırladığımda Tanrım'a şükrediyorum.
4 Sizin için ne zaman dua etsem hepiniz için sevinçle dilekte
bulunuyorum.
5 Çünkü ilk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasında bana ortaklık§
ettiniz.
6 Şundan eminim ki, sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı bunu Mesih
Yeşua'nın gününe dek tamamlayacaktır.
7 Hepinizin adına böyle düşünmem yerindedir. Çünkü yüreğimdesiniz. İster
tutuklu olayım, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta, hepiniz benimle
birlikte lütfa ortaksınız.
8 Hepinizi Mesih Yeşua'nın sevecen merhametleriyle nasıl özlediğime
Tanrı tanıktır.
9 Sevginizin bilgi ve her türlü anlayışta daha da çoğalması için dua
ediyorum.
10-11 Öyle ki üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip
övülmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolup
Mesih'in gününde içten ve kusursuz olasınız.
12 Kardeşler,* başıma gelenlerin daha çok Müjde'nin yayılmasına yaradığını
bilmenizi isterim.
13 Öyle ki, bütün saray† muhafızları ve geri kalan herkes Mesih uğruna
tutuklu olduğumu açıkça gördü.
14 Efendi'de olan kardeşlerimin çoğu, tutukluluğuma güvenerek, Tanrı'nın
sözünü korkusuzca duyurmak için daha çok cesaret gösteriyorlar.
15 Gerçi bazıları Mesih'i kıskançlık ve çekişmeyle, bazıları da iyi niyetle
duyuruyor.
16 Öncekiler, sıkıntıma sıkıntı katacaklarını düşünerek, Mesih'i pak yürekle
değil, bencil tutkularla duyuruyorlar.
17 Sonuncular ise, Müjde'yi savunmakla görevlendirildiğimi bilerek bunu
sevgiyle yapıyorlar.
18 Ne önemi var ki? İster sahte isterse gönülden olsun, Mesih her durumda
duyurulmuş oluyor. İşte buna seviniyorum, sevineceğim de.
19 Çünkü biliyorum ki, dualarınız ve Yeşua Mesih'in Ruhu'nun desteğiyle
bu durum benim kurtuluşumla sonuçlanacak.
20 İçten beklentim ve umudum uyarınca, hiçbir şekilde hayal kırıklığına
uğramayacağım, yaşamda ya da ölümde Mesih'in her zamanki gibi şimdi de
bedenimde yücelmesi için tam bir cesaret göstereceğim.
21 Benim için yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:1** denetmen, piskopos ‡ **1:1** veya diakon § **1:5** "Ortaklık" olarak tercüme edilen kelime (ϰ καιωνίαϰ) aynı zamanda "paylaşım" ve "paylaşma" anlamına da gelir. * **1:12** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. † **1:13** veya pretoryen

22 Ama bedende yaşamayı sürdürürsem, bu işimden ürün getirecek. Yine de
neyi seçeceğimi bilmiyorum.
23 İkisi arasında sıkışıp kaldım. Ayrılmayı ve Mesih'le birlikte olmayı
arzuluyorum; ki bu çok daha iyi.
24 Yine de bedende kalmam sizin için daha gereklidir.
25 Buna olan inancımla biliyorum ki, ilerlemeniz ve imanda sevinmeniz
için kalacağım, evet, hepinizle birlikte kalacağım.
26 Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih Yeşua'da benimle daha çok
övünebilesiniz.‡
27 Ancak yaşam biçiminiz Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi
görsem de gelmesem de durumunuzu, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu,
Müjde'de açıklanan iman uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi,
28 size karşı olanlardan hiç korkmadığınızı duyayım. Bu, onların mahva
gideceğinin, sizinse Tanrı'da kurtuluş bulacağının kanıtıdır. Bu da
Tanrı'dandır.
29 Çünkü Mesih uğruna size yalnızca O'na iman etmek değil, aynı zamanda
O'nun uğruna acı çekme bağışı da verildi.
30 Bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz çekişmenin
aynısıdır bu.

2

1 Öyleyse, Mesih'te bir teşvik, sevginin bir tesellisi ve Ruh'ta bir paydaşlık
varsa, sevecen merhametler ve acıma varsa,
2 aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşip sevincimi tamamlayın.
3 Hiçbir şeyi çekişmeyle ya da kendini beğenmişlikle yapmayın. Tersine,
alçakgönüllülükle diğerlerini kendinizden üstün sayın.
4 Her biriniz yalnız kendi işlerinize değil, ama her biriniz başkalarının
işlerine de bakın.
5 Mesih Yeşua'da olan düşünce sizde de olsun.
6 O, Tanrı suretinde olduğu halde, Tanrı'yla eşitliği tutunacak bir hak
saymadı,
7 tersine, hizmetkâr sureti alıp insanların benzeyişinde doğarak kendini
boş kıldı.
8 İnsan suretinde bulunarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme kadar itaat edip
kendini alçalttı.
9 Bu nedenle, Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı
verdi.
10 Öyle ki, Yeşua'nın adında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz
çöksün,
11 ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceliği için Yeşua Mesih'in Efendi olduğunu
itiraf etsin.
12 O halde, sevgili kardeşlerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi, yalnız ben
yanınızdayken değil, ama şimdi yokluğumda çok daha fazla, korku ve
titremeyle kurtuluşunuzu sonuçlandırın.
13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için
sizde işleyen Tanrı'dır.
14 Her şeyi söylenmeden ve tartışmadan yapın.
15 Öyle ki, kusursuz ve zararsız bir biçimde, bu eğri ve sapmış kuşağın
ortasında, dünyaya ışıklar gibi görünen Tanrı'nın saf çocukları olasınız.

‡ **1:26** veya sevinmek

16 Yaşam sözüne sarılın. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek
vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir şeyim olsun.
17 Evet, imanınızın kurbanı ve hizmeti üzerine dökülecek olsam da
sevinçliyim ve hepinizle birlikte seviniyorum.
18 Aynı şekilde siz de sevinçli olmalısınız ve benimle sevinmelisiniz.
19 Ama Timoteos'u yakında size gönderebileceğime dair Efendi Yeşua'da
umudum var. Öyle ki, ben de nasıl olduğunuzu öğrenip sevineyim.
20 Timoteos gibi düşünen, sizi içtenlikle önemseyen başka kimsem yok.
21 Çünkü tümü Mesih Yeşua'nın şeylerini değil, kendi şeylerini arıyorlar.
22 Ama onun sınanmış sadakatini bilirsiniz. Babasına hizmet eden bir
çocuk gibi, Müjde'nin yayılmasında benimle birlikte hizmet etti.
23 Bu nedenle, durumumun nasıl olacağını gördükten sonra, onu hemen
size göndermeyi umuyorum.
24 Ben kendim de yakında gelme konusunda Efendi'ye güveniyorum.
25 Ama kardeşim, emektaşım, silah arkadaşım, elçiniz ve ihtiyaç anında
destekçim olan hizmetkârınız Epafroditus'u, size göndermeyi gerekli saydım.
26 Çünkü hepinizi özledi ve hasta olduğunu duyduğunuz için çok üzüldü.
27 Gerçekten de ölüm derecesinde hastaydı. Ama Tanrı ona merhamet etti;
yalnız ona değil, keder üzerine kederle dolmayayım diye bana da merhamet
etti.
28 Bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz ve benim de üzüntüm azalsın
diye büyük bir gayretle onu size gönderdim.
29 Onu Efendi'de tam bir sevinçle kabul edin ve böylelerine saygı gösterin.
30 Çünkü Mesih'in işi uğruna ölüme yaklaştı ve bana hizmetinizde eksik
olanı tamamlamak için hayatını tehlikeye attı.

3

1 Son olarak, kardeşlerim, Efendi'de sevinin! Size aynı şeyleri yazmak beni
usandırmaz. Ama bu size güvencedir.
2 O köpeklerden, o kötülük işçilerinden, sahte sünnetten sakının.
3 Çünkü bizler, Ruh'ta Tanrı'ya tapınan, Mesih Yeşua'da sevinen, bedene
güvenmeyen, sünnetlileriz.
4 Oysa ben bedene güvenebilirdim. Herhangi birisi bedene güvenebileceğini
düşünüyorsa, ben daha çok güvenebilirim.
5 Sekiz günlükken sünnet edildim. İsrael soyundan, Benyamin oymağından,
İbraniler'den bir İbrani'yim. Yasa konusunda bir Ferisi'yim.
6 Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'da olan doğruluk
konusunda kusursuz bulundum.
7 Bununla birlikte, benim için kazanç olan bu şeyleri Mesih uğruna kayıp
saydım.
8 Evet, kuşkusuz, uğruna her şeyi yitirdiğim Efendim Mesih Yeşua'nın
bilgisinin üstünlüğünden ötürü her şeyi kayıp sayıyorum, bir hiç sayıyorum.
Öyle ki, Mesih'i kazanayım.
9 Yasa'yı tutmakla kazanılan kendi doğruluğuma değil, Mesih'e iman
etmekle kavuşulan, iman yoluyla Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak
Mesih'te bulunayım.
10 O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve çekmiş olduğu acılara ortak olmanın
ne olduğunu bilmek, ölümünde O'nunla özdeşleşmek,
11 ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

12 Zaten bunlara kavuştuğumu ya da yetkinleştiğimi söylemiyorum. Ama
tutmak için peşinden koşuyorum, çünkü ben de Mesih Yeşua tarafından
tutuldum.
13 Kardeşler, kendimi henüz buna erişmiş saymıyorum, ama bir şey
yapıyorum: Geride olanları unutup ileride olanlara uzanarak,
14 Tanrı'nın Mesih Yeşua'da bulunan yüce çağrısındaki ödülü kazanmak için
hedefe doğru koşuyorum.
15 Bu nedenle, biz olgun olanlar böyle düşünelim. Aksini düşünen varsa,
Tanrı onu da size açıklayacaktır.
16 Yine de, eriştiğimiz düzeye uygun ilkeyle yürüyelim. Aynı düşüncede
olalım.
17 Kardeşler, hep birlikte beni örnek alın. Bizim örnek olduğumuz gibi, bu
yolda yürüyenlere dikkat edelim.
18 Çok kez size söylemiş olduğum gibi, şimdi de gözyaşları içinde söylüyorum.
Birçokları Mesih'in çarmıhına düşman olarak yürüyor.
19 Onların sonu yıkımdır, tanrıları karınlarıdır. Ayıplarıyla övünürler,
dünyasal şeyleri düşünürler.
20 Oysa yurttaşlığımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı, Efendi Yeşua
Mesih'i bekliyoruz.
21 O her şeyi kendine tabi kılmaya yeten gücünün işiyle zavallı
bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4

1 Bu nedenle, ey sevgililer, özlediğim kardeşlerim, sevincim ve başımın tacı
sizsiniz. Böylece Efendi'de dimdik durun, sevgili kardeşlerim.
2 Evodiya'ya ve Sintihi'ye rica ediyorum, Efendi'de aynı düşüncede olun.
3 Evet, gerçek ortağım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü
onlar benimle, Klement'le ve yaşam kitabında adları olan öteki
emektaşlarımla birlikte Müjde'de benimle birlikte çalıştılar.
4 Her zaman Efendi'de sevinin! Yine diyorum, "Sevinin!"
5 Nezaketiniz bütün insanlar tarafından bilinsin. Efendi yakındır.
6 Hiçbir şeyde kaygılanmayın. Ama her şeyde dua ve dilekle, şükran dolu bir
yürekle isteklerinizi Tanrı'ya bildirin.
7 Ve Tanrı'nın her anlayışı aşan esenliği Mesih Yeşua aracılığıyla
yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.
8 Son olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, iyi
haberden olan, erdemli, övgüye değer ne varsa, onlar hakkında düşünün.
9 Benden öğrendiğiniz, aldığınız, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri yapın. O
zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.
10 Bana karşı beslediğiniz ilgiyi sonunda yeniden canlandırdığınız için
Efendi'de çok sevindim. Aslında, her zaman ilginiz vardı. Ama bunu
gösterme fırsatınız yoktu.
11 İhtiyaç içinde olduğum için söylemiyorum. Çünkü ben hangi durumda
olursam olayım eldekiyle yetinmeyi öğrendim.
12 Yoksul durumda olmayı da bilirim, bolluk içinde olmayı da. İster tok
ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde, her durumda, her şeyde yaşamanın
sırrını öğrendim.
13 Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim.
14 Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz.

15 Ey Filipililer, siz de biliyorsunuz ki, Müjde'nin başlangıcında,
Makedonya'dan ayrıldığım sırada, sizden başka hiçbir kilise yardımlaşma
işinde benimle işbirliği yapmadı.
16 Selanik'te de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardım gönderdiniz.
17 Çünkü aradığım armağan değil, tersine aradığım sizin hesabınıza çoğalan
ürün.
18 Her şeyim var, ben bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle
gönderdiklerinizi alınca dopdolu oldum. Bunlar hoş kokulu sunular, Tanrı
tarafından kabul edilip beğenilen kurbanlardır.
19 Tanrım, her ihtiyacınızı kendi zenginliğine göre görkemle Mesih Yeşua'da
karşılayacaktır.
20 Tanrımız'a ve Babamız'a sonsuza dek yücelik olsun! Amin.
21 Mesih Yeşua'daki bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler
size selam söylüyor.
22 Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın evinden olanlar size selam ederler.
23 Efendi Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

KOLOSELİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz
Timoteos,
2 Kolose'deki Mesih'e ait kutsallara ve sadık kardeşlere:† Babamız
Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3 Sizler için dua ettiğimizde Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası Tanrı'ya, her
zaman şükrediyoruz.
4 Çünkü Mesih Yeşua'da olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı sevginizi
duyduk.
5 Bunlar göklerde sizin için saklı bulunan umuttan dolayıdır. Bu umudu
gerçeğin sözünde, size daha önce ulaşan Müjde'de duydunuz.
6 Müjde, işitip Tanrı'nın lütfunu gerçekten bildiğiniz günden bu yana
aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da ürün vermekte ve yayılmaktadır.
7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in sadık bir hizmetkârı olan sevgili
emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz.
8 Ruh'tan gelen sevginizi de bize o bildirdi.
9 Bunun için biz de, bunu işittiğimiz günden beri sizler için dua etmekten,
tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi
sağlamasını dilemekten geri kalmadık.
10 Efendi'ye yaraşır biçimde yürümeniz, O'nu her bakımdan hoşnut etmeniz,
her iyi işte ürün vererek Tanrı bilgisinde büyümeniz için dua ediyoruz.
11 Her şeye sevinçle dayanıp sabredebilmeniz için O'nun yüceliğinin
gücüne göre, tam kudretle güçlenmenizi diliyoruz.
12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya uygun kılan Baba'ya
şükretmeniz için dua ediyoruz.
13 O bizi karanlığın gücünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun Krallığı'na aktardı.
14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.
15 Görünmez Tanrı'nın sureti, tüm yaratılışın ilk doğanı O'dur.
16 Çünkü göklerde ve yeryüzünde, görünen ve görünmeyen her şey; tahtlar,
egemenlikler, hükümdarlıklar, güçler O'nda yaratıldı. Her şey O'nun
aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır.
17 O her şeyden öncedir ve her şey O'nda bir arada tutulmaktadır.
18 Bedenin, kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan
ve ölüler arasında ilk doğan O'dur.
19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasından hoşnut oldu.
20 Tanrı, Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış
olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisi ile barıştırdı.
21 Sizler, geçmiş zamanlarda düşüncelerinizde ve kötü işlerinizde yabancılar
ve düşmanlardınız.
22 Şimdiyse kendi önünde kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak sunmak için,
kendi bedeninde ölüm aracılığıyla O sizi barıştırdı.
23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin umudundan ayrılmadan, imanda
temellenmiş ve sarsılmaz olarak devam edin. Ben Pavlus, göklerin altında
bütün yaratılışa ilan edilen bu Müjde'nin hizmetkârı kılındım.

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

24 Şimdi sizin uğrunuza çektiğim acılara seviniyorum. Mesih'in bedeni olan
kilise uğruna O'nun eksik kalan acılarını kendi payıma bedenimde
tamamlıyorum.
25 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görev uyarınca, Tanrı sözünü
yerine getirmek için kilisenin hizmetkârı oldum.
26 Bu sır, çağlar ve kuşaklar boyunca saklı kalmıştır. Ama şimdi O'nun
kutsallarına açıklanmıştır.
27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin
olduğunu bildirmekten hoşnut oldu. Bu sır Mesih içinizdedir, yücelik
umududur.
28 Her insanı Mesih Yeşua'da kusursuz olarak sunalım diye herkesi
uyararak ve herkesi tam bir bilgelikte öğreterek O'nu duyuruyoruz.
29 O'nun kudretle bende işleyen gücüne göre emek vermemin ve
çabalamamın nedeni de budur.

2

1 Sizler, Laodikya'dakiler ve yüzümü bedence hiç görmemiş olanlar için ne
denli büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim.
2 Yüreklerinin teselli bulmasını ve sevgide birleşmelerini diliyorum. Öyle ki,
anlayışın tam güvencesinin bütün zenginliklerini kazansınlar ve hem
Baba'ya hem de Mesih'e ait olan Tanrı'nın sırrını,
3 bilginin ve bilgeliğin tüm hazinelerinin kendisinde bulunduğu Mesih'i
bilsinler.
4 Hiç kimse sizi ikna edici sözlerle kandırmasın diye söylüyorum bunu.
5 Bedenen aranızda olmasam da, ruhça sizinleyim. Düzeninizi ve Mesih'te
olan imanınızın kararlılığını görerek seviniyorum.
6 Bu nedenle, Efendi Mesih Yeşua'yı kabul ettiğiniz gibi, O'nda yürüyün.
7 O'nda köklenin ve gelişin. Size öğretildiği gibi imanda güçlenin ve şükranla
dolup taşın.
8 Dikkat edin! Yeşua'dan sonra insan gelenekleriyle, dünyasal öğelerle,
felsefeyle ve boş aldatmacalarla hiç kimse sizi ele geçirmesin.
9 Çünkü Tanrı'nın bütün doluluğu bedenen O'nda bulunuyor.
10 Siz de her yönetimin ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa
kavuştunuz.
11 Siz de Mesih'in sünnetinde, benliğin bedensel günahlarından sıyrılarak,
elle yapılmayan bir sünnetle O'nda sünnet edildiniz.
12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz. O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın
işine iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz.
13 Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüydünüz. Tanrı bütün
suçlarımızı bağışlayarak, O'nunla birlikte yaşama kavuşturdu.
14 Kurallarıyla bize karşı olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha
çivileyerek ortadan kaldırdı.
15 Hükümdarlıkları ve güçleri soyup onları açıkça teşhir etti, onlara karşı
çarmıhta zafer kazandı.
16 Bu nedenle kimse sizi yeme, içme, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü
konusunda yargılamasın.
17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir; beden ise Mesih'indir.
18 Hiç kimse sizleri ödülünüzden yoksun bırakmasın. Sözde alçakgönüllülük
göstererek, meleklere tapınarak, görmediği şeyler üzerinde durarak, benliğin
düşünceleriyle boşuna böbürlenirler.

19 Baş'a sımsıkı tutunmazlar. Oysa bütün beden eklemler ve bağlar
yardımıyla Baş'tan beslenip kenetlenmekte ve Tanrı'nın sağladığı büyümeyle
büyümektedir.
20 Madem Mesih'le birlikte dünyasal öğeler karşısında öldünüz, öyleyse
neden dünyada yaşayanlar gibi kurallar altına giriyorsunuz?
21 Şunu elleme, bunu tatma, şuna dokunma!
22 Bunların hepsi kullanıldıkça yok olup giden şeylerdir, insanların
kurallarından ve öğretilerinden gelir.
23 Gerçi bunların gönüllü tapınma, alçakgönüllülük ve bedene eziyet
açısından bilgece bir görüntüsü vardır, ancak benliğin tutkularına karşı
hiçbir faydası yoktur.

3

1 Eğer Mesih'le birlikte dirildiyseniz, yukarıdaki şeyleri arayın. Mesih
orada, Tanrı'nın sağında oturuyor.
2 Yeryüzünde olan şeyleri değil, yukarıda olan şeyleri düşünün.
3 Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır.
4 Yaşamımız olan Mesih göründüğünde, siz de O'nunla birlikte yücelik içinde
görüneceksiniz.
5 Bu nedenle bedenin yeryüzündeki üyelerini -cinsel ahlaksızlığı, pisliği,
şehveti, kötü arzuları ve putperestlik olan açgözlülüğü- öldürün.
6 Tanrı'nın gazabı bu şeyler yüzünden itaatsizlik çocukları üzerine geliyor.
7 Bir zamanlar onlarda yaşarken, siz de onların içinde yürüdünüz.
8 Ama şimdi öfke, kin, kızgınlık, iftira ve ağzınızdan çıkabilecek utanç verici
sözler dahil, hepsini üzerinizden atın.
9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski insanı yaptıklarıyla birlikte
üzerinizden çıkarıp attınız.
10 Bunun yerine bilgide yenilenen, Yaratıcısı'na benzer yeni insanı
giyindiniz.
11 Bunda Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ya da
özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.
12 Bu nedenle, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten
şefkati, nezaketi, alçakgönüllülüğü, sabrı giyinin.
13 Birbirinize katlanın, birinin öbüründen bir şikayeti varsa, Mesih'in sizi
bağışladığı gibi, siz de birbirinizi öyle bağışlayın.
14 Bütün bunların üstüne yetkin birliğin bağı olan sevgide yürüyün.
15 Tek beden olmak üzere çağrıldınız. Tanrı'nın esenliği yüreklerinizde
hüküm sürsün. Şükredici olun!
16 Mesih'in sözü zenginlikle içinizde bulunsun. Bütün bilgelikle
birbirinize öğretin, öğüt verin. Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin.
Şükran dolu yürekle Efendi'ye nağmeler yükseltin.
17 Söylediğiniz ya da yaptığınız her şeyi Efendi Yeşua'nın adıyla, O'nun
aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.
18 Ey kadınlar, Efendi'ye yaraşır şekilde kocalarınıza boyun eğin.
19 Ey kocalar, karılarınızı sevin, onlara sert davranmayın.
20 Ey çocuklar, her şeyde anne babanıza itaat edin, çünkü bu Efendi'yi
hoşnut eder.
21 Ey babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin ki, cesaretleri kırılmasın.

22 Ey hizmetkârlar, her şeyde bedensel efendilerinizin sözünü dinleyin.
Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için
değil, tam bir yürekle, Tanrı korkusuyla yapın.
23 Ne yaparsanız yapın, insanlar için değil, Efendi için candan yapın.
24 Bilin ki, miras ödülünüzü Efendi'den alacaksınız. Çünkü Efendi Mesih'e
hizmet ediyorsunuz.
25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını yine alacaktır, hiçbir ayrım
olmayacaktır.

4

1 Efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek hizmetkârlarınıza
adalet ve eşitlikle davranın.
2 Kararlılıkla dua etmeyi sürdürün. Şükranla duada uyanık kalın.
3 Bizim için de birlikte dua edin ki, Mesih'in sırrını açıklamamız için Tanrı
bize bir kapı açsın ve sözü duyuralım, tutuklu olmamın nedeni de
bundandır.
4 Bu sırrı nasıl açıklamam gerekiyorsa, öyle açıklayabilmem için dua edin.
5 Zamanı değerlendirin. Dışarıda olanlara karşı bilgelikle yürüyün.
6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufkâr olsun. Öyle ki,
herkese nasıl yanıt vermeniz gerektiğini bilesiniz.
7 Bütün işlerimi, Efendi'de emektaşım ve Efendi'nin sadık hizmetkârı olan
kardeşim Tihikos size bildirecektir.
8 Tam bu amaçla, içinde bulunduğumuz durumu bilmeniz ve yüreklerinizi
teselli etmesi için onu size gönderiyorum.
9 İçinizden biri olan, sadık ve sevgili kardeş Onisimos'u da onunla birlikte
gönderiyorum. Burada olup biten her şeyden sizi haberdar edecekler.
10 Tutukluluk arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size
selam ederler. Markos, "Size gelirse onu kabul edin" diye buyruk aldığınız
kişidir.
11 Yustus diye bilinen Yeşua da selam eder. Tanrı'nın Krallığı için çalışan ve
bana teselli olan emektaşım sünnetliler yalnız bunlardır.
12 İçinizden biri ve Mesih'in bir hizmetkârı olan Epafras size selam eder.
Tanrı'nın bütün isteğinde yetkin ve eksiksiz biçimde ayakta durabilesiniz
diye dualarıyla sizin için her zaman mücadele ediyor.
13 Kendisine ilişkin tanıklık ederim ki, sizler için, Laodikya ve Hierapolis'te
bulunanlar için büyük gayreti vardır.
14 Sevgili doktor Luka ve Dimas size selam ederler.
15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve onun evindeki kiliseye selam
söyleyin.
16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesinde de
okunsun. Siz de Laodikya'dan olan mektubu okuyun.
17 Arhippus'a şunu söyleyin: Efendi yolunda aldığın hizmeti yerine
getirmeye dikkat et!
18 Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Zincirlerimi hatırlayın.
Lütuf sizinle olsun. Amin.

1. SELANİKLİLER

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos, Baba Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te* olan Selanik kilisesine: Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
2 Dualarımızda sizleri anıyor, hepiniz için Tanrı'ya her zaman şükrediyoruz.
3 Tanrımız ve Babamız'ın önünde, iman işinizi, sevgiyle verdiğiniz emeğinizi ve Efendimiz Yeşua Mesih'e olan dayanıklı umudunuzu hiç durmadan hatırlıyoruz.
4 Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim,† sizin seçilmiş olduğunuzu biliyoruz.
5 Çünkü duyurduğumuz Müjde size yalnız sözde değil, güçte, Kutsal Ruh'ta ve büyük güvenceyle ulaştı. Aranızda bulunduğumuz sırada sizin yararınıza nasıl bir yaşam sergilediğimizi bilirsiniz.
6 Siz de bizi ve Efendi'yi örnek aldınız. Karşılaştığınız büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un sevinciyle sözü kabul ettiniz.
7 Böylece Makedonya ve Ahaya'daki iman eden herkese örnek oldunuz.
8 Çünkü Efendi'nin sözü yalnız Makedonya ve Ahaya'dakilere sizden yayılmakla kalmadı, Tanrı'ya olan imanınız da her yere yayıldı. Artık bizim bir söz söylememize gerek kalmadı.
9-10 Çünkü onların hepsi bizi nasıl karşıladığınızı anlatıp duruyorlar. Diri ve gerçek Tanrı'ya hizmet etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu Yeşua'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2

1 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşuna olmadığını siz kendiniz biliyorsunuz.
2 Bildiğiniz gibi, önceden Filipi Kenti'nde zulüm görmüş ve aşağılanmıştık. Yine de sıkıntıların içinde, Tanrı'dan aldığımız cesaretle Müjde'yi size duyurduk.
3 Çünkü öğüdümüz yalandan, kötü niyetten ya da aldatmacadan değildir.
4 Tam tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görülen kişiler olarak insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde konuşuyoruz.
5 Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman ne pohpohlayıcı sözlerle ne de açgözlülüğü gizleyen bir maskeyle gelmedik. Tanrı tanığımızdır.
6 İnsanların -ne sizin ne de başkalarının- övgüsünü aramadık. Mesih'in elçileri olarak yetkimizi kullanabilirdik.
7 Ama biz emziren bir annenin kendi çocuklarına değer verdiği gibi aranızda uysal olduk.
8 Size öylesine bir sevgiyle bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da vermeye razıydık. Çünkü sizi çok sevdik!
9 Kardeşler, emeğimizi ve çabamızı hatırlayın. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:4** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

10 Siz iman edenlere nasıl kutsal, doğru ve kusursuz davrandığımıza,
sizler de Tanrı da tanıksınız.
11 Bildiğiniz gibi, bir babanın kendi çocuklarına yaptığı gibi, hepinizi teşvik
ettik, teselli ettik ve öğüt verdik.
12 Sonuna dek Krallığı'na ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya layık bir biçimde
yürüyün.
13 Bundan ötürü Tanrı'ya durmadan şükrediyoruz. Çünkü bizden
duyduğunuz Tanrı'nın bildirisi olan sözü insan sözü olarak değil, gerçekte
olduğu gibi, Tanrı sözü olarak kabul ettiniz. İman eden sizlerde işleyen de bu
sözdür.
14 Çünkü kardeşler, siz, Yahudiye'de Mesih Yeşua'da olan Tanrı'nın
kiliselerini örnek aldınız. Siz de onların Yahudiler'den çekmiş olduğu
sıkıntıların aynısını kendi yurttaşlarınızdan çektiniz.
15 Hem Efendi Yeşua'yı hem de kendi peygamberlerini öldüren, bizi kovan
Yahudiler'dir. Tanrı'yı hoşnut etmiyorlar ve bütün insanlara karşıtdırlar.
16 Kurtulmaları için öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı yasaklıyorlar
ve günahlarını durmadan çoğaltıyorlar. Ama artık gazap onların üzerine
sonuna kadar geldi.
17 Ama biz kardeşler, sizden kısa bir süreliğine gönülde değil, bedende ayrı
düştük, büyük bir arzuyla yüzünüzü görmek için daha da çok çabaladık.
18 Bundan ötürü size gelmek istedik. Gerçekten de ben Pavlus, kaç kez
gelmek istedim. Ama Şeytan bize engel oldu.
19 Efendimiz Yeşua'nın gelişinde, O'nun önünde umudumuz, sevincimiz,
sevinç tacımız nedir? Siz değil misiniz?
20 Yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

3

1 Böylece artık daha fazla dayanamayınca, Atina'da yalnız kalmayı uygun
gördük.
2 Mesih'in Müjdesi'nde Tanrı hizmetkârı olan kardeşimiz Timoteos'u
imanınızı güçlendirip sizi teselli etmesi için yanınıza gönderdik.
3 Öyle ki, bu sıkıntılar nedeniyle hiçbiriniz sarsılmasın. Bu görev için
atandığımızı biliyorsunuz.
4 Sizinle birlikteyken, kesin bir dille sıkıntı çekeceğinize ilişkin sizi önceden
uyarmıştık. Bildiğiniz gibi, öyle oldu da.
5 Bu nedenle, ayartıcının sizi herhangi bir şekilde ayartmasından ve
emeğimizin boşa gitmesinden korktuğum için, daha fazla dayanamadım.
İmanınızın durumunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim.
6 Ama yanınızdan yeni dönen Timoteos, imanınız ve sevginiz hakkında bize
müjde getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, tıpkı bizim sizi
özlediğimiz gibi, sizin de bizi özlediğinizi bildirdi.
7 Bundan ötürü, kardeşlerim, imanınız sayesinde bütün sıkıntı ve
acılarımızın içinde sizinle teselli bulduk.
8 Çünkü siz Efendi'de dimdik durursanız, biz o zaman yaşarız.
9 Tanrımız'ın önünde sizden ötürü duyduğumuz bütün sevinç için, Tanrı'ya
sizin için nasıl şükran sunabiliriz?
10 Yüzünüzü görebilmek ve imanınızın eksiklerini tamamlayabilmek için
gece gündüz gayretle dua ediyoruz.
11 Babamız Tanrı'nın kendisi ve Efendimiz Yeşua Mesih yolumuzu size
yöneltsin.

12 Bizim sizi sevdiğimiz gibi, birbirinize ve bütün insanlara karşı Efendi
sizi sevgide artırıp çoğaltsın.
13 Öyle ki, Efendimiz Yeşua bütün kutsallarıyla birlikte gelişinde, Babamız
Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi sonuna dek
pekiştirsin.

4

1 Sonuç olarak, kardeşler, Tanrı'yı hoşnut etmek için nasıl yürümeniz
gerektiğini bizden öğrendiniz. Bunda daha da artmanız için Efendi Yeşua
adıyla size yalvarıyor, öğütlüyoruz.
2 Çünkü Efendi Yeşua aracılığıyla size hangi talimatları verdiğimizi
biliyorsunuz.
3 Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, cinsel ahlaksızlıktan
kaçınmanız.
4 Öyle ki, her biriniz kendi bedenini* kutsallık ve saygınlık içinde nasıl
denetleyeceğini bilsin.
5 Tanrı'yı tanımayan öteki uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil,
6 bu konuda hiç kimse kardeşine ya da kız kardeşine kötülük etmesin,
faydalanmaya kalkışmasın. Önceden size tanıklık ettiğimiz, sizi uyardığımız
gibi, Efendi bütün bu şeylerden ötürü öç alıcıdır.
7 Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsallaşmaya çağırdı.
8 Bu nedenle, bunu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu da
vermiş olan Tanrı'yı reddetmiş olur.
9 Kardeşlik sevgisine gelince, bu konuda birinin size yazmasına gerek
yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.
10 Gerçekten, bütün Makedonya'daki kardeşlere karşı aynısını
yapıyorsunuz. Ama kardeşler, bunda daha da çok artmanızı size öğütlüyoruz.
11 Size verdiğimiz talimat gibi, sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinize
bakmayı ve kendi ellerinizle çalışmayı amaç edinin.
12 Öyle ki, dışarıda olanlar önünde hiçbir şeye ihtiyaç duymadan doğru bir
şekilde yürüyebilesiniz.
13 Kardeşler, uyumuş olanlar hakkında bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.
Öyle ki, umudu olmayan diğerleri gibi kederlenmeyesiniz.
14 Yeşua'nın ölüp dirildiğine inandığımız gibi, Tanrı aynı biçimde Yeşua'da
uyumuş olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir.
15 Bunun için Efendi'nin sözüyle size diyoruz ki, hayatta olan bizler,
Efendi'nin gelişine dek bırakılmış olanlar, uyumuş olanların önüne kesinlikle
geçmeyeceğiz.
16 Çünkü Efendi'nin kendisi yüksek sesle, başmeleğin sesiyle, Tanrı'nın
borusuyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek.
17 Sonra biz yaşamakta olanlar, bırakılmış olanlar, Efendi'yi havada
karşılamak üzere onlarla birlikte alınıp bulutlarla götürüleceğiz. Böylece
sonsuza dek Efendi'yle birlikte olacağız.
18 Onun için birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

1 Kardeşler, zamanlar ve dönemler konusunda size bir şey yazmamıza
gerek yok.

* **4:4** kelimenin tam anlamıyla kendi kabına sahip olmak

2 Çünkü siz kendiniz de çok iyi biliyorsunuz ki, Efendi'nin günü geceleyin
hırsız gibi gelecek.
3 Onlar, "Esenlikte ve güvenlikteyiz" dedikleri zaman, gebe kadının doğum
sancısı gibi, üzerlerine ani bir yıkım gelecek. Bundan hiçbir şekilde kaçıp
kurtulamayacaklar.
4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.
5 Hepiniz ışığın çocukları, gündüzün çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa
ait değiliz.
6 Öyleyse ötekiler gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.
7 Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olur.
8 Madem gündüze aitiz, iman ve sevgi zırhını kuşanalım, başımıza miğfer
olarak kurtuluş umudunu takalım ve ayık duralım.
9 Çünkü Tanrı bizi gazaba uğramak için değil, Efendimiz Yeşua Mesih
aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için belirledi.
10 O bizim için öldü. Öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla
birlikte yaşayalım.
11 Bu nedenle şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi
geliştirin.
12 Kardeşler, aranızda emek verenlerin, Efendi'de size öğüt veren
önderlerinizin kıymetini bilmenizi rica ederiz.
13 Yaptıkları işten ötürü onlara sevgiyle büyük saygı gösterin.
Kendi aranızda barış içinde olun.
14 Kardeşler, öğüdümüz şudur: Düzensizlere öğüt verin, yüreksizleri
cesaretlendirin, güçsüzleri destekleyin, herkese karşı sabırlı olun.
15 Bakın, kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbirinize ve
herkese karşı her zaman iyiliği amaçlayın.
16 Her zaman sevinin.
17 Sürekli dua edin.
18 Her şeyde şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih Yeşua'da sizin için olan isteği
budur.
19 Ruh'u söndürmeyin.
20 Peygamberlik sözlerini hor görmeyin.
21 Her şeyi sınayın ve iyi olana sıkıca sarılın.
22 Kötülüğün her türünden sakının.
23 Esenlik kaynağı olan Tanrı sizi tümüyle kutsasın. Efendimiz Yeşua
Mesih'in gelişinde bütün ruhunuz, canınız ve bedeniniz kusursuz bir şekilde
korunsun.
24 Sizi çağıran Tanrı sadıktır ve bunu yapacaktır.
25 Kardeşler, bizim için dua edin.
26 Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.
27 Bu mektubun tüm kutsal kardeşlere okunmasını Efendi adına ciddiyetle
size buyuruyorum.
28 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun! Amin.

2. SELANİKLİLER

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos, Babamız Tanrı'da ve Efendi Yeşua
Mesih'te olan Selanik kilisesine:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik
olsun.
3 Kardeşler,* sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmeye borçluyuz. Bunu
yapmamız da uygun olandır. Çünkü imanınız fazlasıyla büyüyor, her
birinizin bir diğerine karşı olan sevgisi artıyor.
4 Bunun içindir ki, biz kendimiz, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar
karşısındaki gösterdiğiniz sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliselerinde
sizinle övünüyoruz.
5 Bu, uğruna acı çektiğiniz Tanrı'nın Krallığı'na sonunda layık sayılabilmeniz
için Tanrı'nın adil yargısının açık bir işaretidir.
6 Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık vermek adil Tanrı'ya özgü bir
şeydir.
7 Efendi Yeşua alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten
göründüğünde bizimle birlikte sıkıntı çeken sizleri rahata kavuşturacaktır.
8 Tanrı'yı tanımayanları ve Efendimiz Yeşua'nın Müjdesi'ne itaat
etmeyenleri cezalandıracaktır.
9 Onlar Efendi'nin yüzünden ve yüce gücünden sonsuza dek mahvolma
cezasını çekeceklerdir.
10 Bunlar Efendi'nin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün
imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Çünkü size
bildirdiğimiz tanıklığa inandınız.
11 Bunun için de her zaman sizin için dua ediyoruz. Öyle ki, Tanrımız sizi
çağrınıza layık saysın, her iyi dileğinizi, iman işinizi kendi gücüyle tamamlasın.
12 Böylece Tanrımız'ın ve Yeşua Mesih'in lütfu uyarınca Efendimiz Yeşua
Mesih'in adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

2

1 Şimdi, kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişi ve kendisine
toplanmamız hakkında, sizden rica ediyoruz.
2 Efendi'nin gününün çoktan geldiğini söyleyen bir ruh, bir söz ya da bizden
gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi
telaşlandırmasın.
3 Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü isyan* başlamadan ve
yıkım oğlu olan o günahkâr adam ortaya çıkmadan o gün gelmeyecektir.
4 Bu adam, Tanrı diye anılan ya da tapınılan her şeye karşı çıkacak, kendini
hepsinden yüce sayacak, kendisini Tanrı olarak gösterip Tanrı'nın
Tapınağı'nda oturacaktır.
5 Daha yanınızdayken bu şeyleri size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6 Şimdi kendi zamanından önce ortaya çıkmasını, onu neyin engellediğini
biliyorsunuz.
7 Yasa tanımazlığın gizemi şu anda bile işliyor. Şimdilik onu engelleyen
ortadan kaldırılıncaya dek meydana çıkmayacak.

* **1:3** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. * **2:3** veya düşme, veya ayrılma, ihanet

8 İşte o zaman yasa tanımaz adam meydana çıkacak. Efendi onu ağzının
soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.
9-10 Yasa tanımaz adam, her çeşit mucizeyle, belirtiyle, yalancı harikalarla
ve kaybolanları kandıran her çeşit kötülükle gerçekleşen Şeytan'ın işleriyle
gelecek. Çünkü kaybolanlar kurtuluş bulabilmek için gerçeğin sevgisini
kabul etmediler.
11 Bu nedenle Tanrı yalana inanınlar diye onlara güçlü bir yanılgı
gönderiyor.
12 Öyle ki, gerçeğe iman etmemiş olan, kötülükten hoşlananların hepsi
yargılansın.
13 Ama biz, ey Efendi'nin sevdiği kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya
şükretmeye borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe
inanarak kurtuluş bulmanız için sizi başlangıçtan seçti.
14 Efendimiz Yeşua Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, sizi bizim
duyurduğumuz Müjde aracılığıyla çağırdı.
15 O halde kardeşler, yerinizde dimdik durun! İster sözle ister mektupla,
size öğrettiğimiz geleneklere bağlı kalın.
16-17 Efendimiz Yeşua Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütufla bize sonsuz
teselli ve iyi bir umut veren Babamız Tanrı yüreklerinizi teselli etsin, sizi her
iyi iş ve sözde pekiştirsin.

3

1 Son olarak, kardeşler, bizim için dua edin ki, Efendi'nin sözü tıpkı
aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin.
2 Bizler de akılsız ve kötü insanlardan kurtulalım; çünkü hepsinin imanı
yoktur.
3 Ama Efendi güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır.
4 Buyruklarımızı hem yaptığınıza hem de yapacağınıza dair Efendi'de
güvenimiz tamdır.
5 Efendi yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine ve Mesih'in sabrına yöneltsin.
6 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size buyuruyoruz: Bizden
aldıkları öğretilere göre yürümeyip isyan içinde olan bütün kardeşlerden uzak
durun.
7 Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken
isyankâr davranmadık.
8 Kimsenin ekmeğini bedelini ödemeden yemedik. Tam tersine, hiçbirinize
yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.
9 Hakkımız olmadığı için değil, size örnek olalım diye böyle yaptık. Öyle ki,
bize benzeyesiniz.
10 Daha aranızdayken size şunu buyurmuştuk: "Çalışmak istemeyen yemek
de yemesin."
11 Çünkü aranızda bazılarının isyan içinde yürüdüğünü, hiç çalışmadığını,
başkalarının işine burunlarını soktuğunu duyuyoruz.
12 Böyle olanlara, Efendi Yeşua Mesih'te sessizce çalışmalarını, kendi
ekmeklerini yemelerini buyuruyor ve öğütlüyoruz.
13 Ama, ey kardeşler, doğru olanı yapmaktan usanmayın.
14 Eğer bu mektuptaki sözlerimize itaat etmeyen olursa, onu mimleyin.
Onunla ilişkinizi kesin ki, sonunda utansın.
15 Onu düşman saymayın, ama bir kardeş olarak kendisini uyarın.

16 Esenlik kaynağı olan Efendi'nin kendisi size her zaman, her yönden esenlik versin. Efendi hepinizle birlikte olsun.
17 Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Bu işaret her mektubumda bulunur. Ben böyle yazarım.
18 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

1. TİMOTEOS

1 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Efendi Yeşua Mesih'in* buyruğuna
göre Yeşua Mesih'in elçisi olan Pavlus,
2 imanda öz oğlum Timoteos'a: Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih
Yeşua'dan lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
3 Makedonya'ya giderken sana öğütlediğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişileri
farklı öğretiler öğretmemelerini,
4 masallara ve sonu gelmeyen soyağaçlarına kulak vermemelerini buyur.
Bu şeyler, imanda olan Tanrı işini idare etmekten çok, tartışmalara neden
olur.
5 Bu buyruğun amacı, temiz yürekten, iyi vicdandan ve samimi imandan
olan sevgidir.
6 Bazıları bunlardan saparak boş laflara daldılar.
7 Kutsal Yasa öğretmeni olmayı arzuluyorlar, ancak ne söyledikleri sözleri
anlıyorlar ne de ileri sürdükleri konuları.
8 Ancak Yasa'yı uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu
biliyoruz.
9 Yasa'nın doğrular için değil, yasasızlar ve başkaldıranlara, tanrısızlar ve
günahkârlara, kutsal olmayanlar ve kutsallığa saygı duymayanlara, babasını
ya da annesini öldürenlere, katillere,
10 cinsel ahlaksızlık yapanlara, eşcinsellere, köle tüccarlarına, yalancılara,
yalan yere ant içenlere, bunun dışında sağlam öğretiye karşı duran başka ne
varsa onlar için yapılmış olduğunu biliyoruz.
11 Kutlu Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre böyledir.
12 Bana olanak veren Efendimiz Mesih Yeşua'ya şükrederim. Çünkü beni
güvenilir sayarak hizmete atadı.
13 Oysa eskiden küfreden, zulmeden ve küstah birisiydim. Ama yine de
bana merhamet edildi. Çünkü yaptıklarımı bilgisizlik ve imansızlıktan ötürü
yapmıştım.
14 Efendimiz'in lütfu, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgiyle bollukla bana
verildi.
15 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür: Mesih Yeşua
günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi. Bu günahkârların başı da bendim.
16 Bununla birlikte, Yeşua Mesih sonsuz yaşam için kendisine iman edecek
olanlara bir örnek olayım diye bütün sabrını önce bende gösterdi. Merhamet
görmemin nedeni de budur.
17 Ebedi Kral'a, ölümsüz, görünmez ve bilge olan tek Tanrı'ya, sonsuzluklar
boyunca onur ve yücelik olsun! Amin.
18 Oğlum Timoteos, sana daha önce verilen peygamberlik sözleri uyarınca,
bu buyruğu sana veriyorum. Öyle ki, onlarla iyi savaşı sürdüresin.
19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları bunları iterek iman konusunda
battılar.
20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye
onları Şeytan'a teslim ettim.

* **1:1** NU, Mesih Yeşua der ve Efendi kelimesini atlar.

2

1 Bu nedenle, her şeyden önce şunu öğütlerim: Bütün insanlar için dilekler,
dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun.
2 Bu etkinlik kralları ve üst yöneticileri de kapsasın. Öyle ki, tam
tanrısallıkla sakin, huzurlu ve saygın bir yaşam sürdürebilelim.
3-4 Çünkü bu, bütün insanların kurtulmasını ve gerçeğin tam bilgisine
ulaşmasını isteyen Kurtarıcımız Tanrı'nın gözünde iyi ve kabule layıktır.
5 Çünkü tek Tanrı, Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır.
6 O da insan olan ve kendini herkes için fidye olarak sunmuş olan Mesih
Yeşua'dır. Bu tanıklık uygun zamanda gelmiştir.
7 Ben bunun duyurucusu ve elçisi atandım. Yalan söylemiyorum, Mesih'te
gerçeği söylüyorum; imanda ve gerçekte ulusların öğretmeni olarak atandım.
8 Bu nedenle, erkeklerin öfkelenmeden ve kuşku duymadan, her yerde
kutsal eller kaldırarak dua etmelerini isterim.
9 Aynı şekilde, kadınlar da örgülü saçlarla, altınlarla, incilerle ya da pahalı
giysilerle değil, edepli, sade ve ölçülü giysilerle,
10 tanrısal olduklarını açıkça söyleyen kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle
süslensinler.
11 Kadın sessizce, tam bir itaatle öğrensin.
12 Kadının öğretmesine ya da erkeğe hâkim olmasına izin vermiyorum,
ancak sessizlik içinde olsun.
13 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı.
14 Adem aldanmadı, ama kadın aldanarak itaatsizliğe düştü.
15 Ama ağırbaşlılıkla iman, sevgi ve kutsallık içinde devam ederse, dünyaya
çocuk getirmekle kurtulacaktır.

3

1 Bu güvenilir bir sözdür: Gözetmen* olmak isteyen, iyi bir iş arzulamış olur.
2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü,
sağduyulu, alçakgönüllü, misafirperver, öğretmede iyi biri olmalıdır.
3 İçki düşkünü, açgözlü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para
sevgisinden uzak olmalıdır.
4 Kendi evini iyi yöneten, her bakımdan saygılı, söz dinleyen çocuklar
yetiştiren biri olmalıdır.
5 Kendi evini yönetmeyi bilmeyen biri, Tanrı'nın kilisesiyle nasıl
ilgilenebilir?
6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'le
aynı yargıya uğrayabilir.
7 Ayrıca, kilisenin dışındakiler tarafından da iyi biri olarak tanınmalıdır.
Öyle ki, ayıplanacak bir duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.
8 Tıpkı bunun gibi, kilise hizmetkârları,† özü sözü ayrı, şaraba tutsak, para
düşkünü kişiler değil, saygın kişiler olmalıdır.
9 Temiz bir vicdanla imanın sırrına tutunmalıdırlar.
10 Bunlar da önce sınansınlar; suçlanacak bir yanları yoksa hizmet etsinler.‡
11 Karıları da aynı şekilde saygılı, iftiracı değil, ölçülü ve her bakımdan sadık
olmalıdır.
12 Hizmetkârlar tek karılı, çocuklarını ve kendi evlerini iyi yöneten kişiler
olsun.

---

* **3:1** denetleyici veya piskopos † **3:8** veya diakon. ‡ **3:10** veya diakon olarak hizmet edin

13 Çünkü iyi hizmet edenler,§ kendilerine iyi bir konum edinir, Mesih
Yeşua'da olan imanda büyük cesaret kazanırlar.
14 Bu şeyleri size yakında yanınıza gelmeyi umarak yazıyorum.
15 Ama eğer gecikirsem, Tanrı'nın evi içinde, yani gerçeğin direği ve temeli
olan yaşayan Tanrı'nın kilisesinde nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye
yazıyorum.
16 Tartışmasız tanrısallığın sırrı büyüktür:

Tanrı,* bedende göründü,
Ruh'ta doğrulandı,
melekler tarafından görüldü,
uluslar arasında duyuruldu,
dünyada iman edildi,
ve yücelik içinde yukarı alındı.

4

1 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları ayartıcı ruhlara ve
iblislerin öğretilerine kulak vererek imandan sapacaklar.
2 Yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle vicdanları kızgın demirle dağlanmış
gibi olacak.
3 Evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi
için Tanrı'nın yaratmış olduğu yiyeceklerden sakınılması gerektiğini
buyuracaklar.
4 Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir. Şükranla kabul edilirse hiçbir şey
reddedilmemelidir.
5 Çünkü Tanrı'nın sözü ve dua aracılığıyla kutsal kılınmıştır.
6 Kardeşlere bu şeyleri öğütlersen, iman sözlerinden ve izlediğin iyi öğretiden
beslenerek Mesih Yeşua'nın iyi bir hizmetkârı olursun.
7 Ama kirli ve kocakarı masallarını reddet. Kendini tanrısallıkta eğit.
8 Bedeni eğitmenin biraz yararı vardır; ama şimdiki ve gelecek yaşamın
vaadine sahip olan tanrısallığın her yönden yararı vardır.
9 Bu söz güvenilirdir ve her bakımdan kabule layıktır.
10 Bunun için hem çalışıyoruz hem de kınanıyoruz. Çünkü umudumuzu
bütün insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya
bağladık.
11 Bu şeyleri buyur ve öğret.
12 Kimse senin gençliğini hor görmesin. Sözde, yaşayışta, sevgide, ruhta,
imanda ve paklıkta imanlılara örnek ol.
13 Ben gelinceye dek okumaya, öğüt vermeye ve öğretmeye dikkat et.
14 Peygamberlikle ve ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine
koymasıyla sana verilen ve sende olan armağanı ihmal etme.
15 Bu şeylerde gayretli ol. Kendini tamamen onlara ver ki, ilerlediğini
herkes görsün.
16 Kendine ve öğretine dikkat et. Bu şeyleri sürdür, çünkü bunu yapmakla
hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

1 Yaşlı adamı azarlama, babanmış gibi, gençleri kardeşinmiş gibi,
2 yaşlı kadınları annenmiş gibi, genç kadınları tam bir saflıkla kardeşinmiş
gibi yüreklendir.

§ **3:13** veya diakon olarak iyi hizmet ettiler * **3:16** NU, "Tanrı" kelimesini "O" ile değiştirir

3 Gerçekten dul olan dul kadınlara saygı göster.
4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar önce kendi
ailesine sevgi gösterip büyüklerine borçlarını ödesinler. Çünkü bu Tanrı'yı
hoşnut eder.
5 Gerçekten kimsesiz kalan dul kadın, umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece
gündüz dilekte bulunup dua etmeye devam eder.
6 Kendini zevke veren dul kadın ise yaşarken ölmüştür.
7 Ayıplanmamaları için bu şeylerde onları uyar.
8 Ama kim kendine ait olanların, özellikle de ev halkının geçimini
sağlamazsa, imanı inkâr etmiş olur ve imansızdan beter olur.
9 Altmış yaşını geçmemiş hiç kimsenin adı dullar listesine yazılmasın, tek
erkekle evlenmiş,
10 çocuk büyütmüş, konukseverlik göstermiş, kutsalların ayaklarını yıkamış,
sıkıntıda olanlara yardım etmiş ve kendini iyi işlere vermiş olan dul kadının
adı listeye yazılsın.
11 Ama daha genç olan dul kadınları kabul etmeyin. Çünkü bedensel
arzuları Mesih'e karşı baskın çıkınca evlenmek isterler.
12 Verdikleri ilk sözü reddettikleri için yargıya uğrarlar.
13 Ayrıca tembellik etmeyi, ev ev gezmeyi de öğrenirler. Yalnızca tembellik
etmekle kalmaz, aynı zamanda dedikoducu olurlar. Üzerlerine düşmeyen
sözler söyleyerek burunlarını başkalarının işine sokarlar.
14 Bundan ötürü, genç dulların evlenmelerini, çocuk yetiştirmelerini,
evlerini yönetmelerini ve düşmana hiçbir aşağılama fırsatı vermemelerini
istiyorum.
15 Çünkü bazıları şimdiden Şeytan'ın peşine düştü bile.
16 İmanlı birinin dul kalmış yakınları varsa onlara yardım elini uzatsın.
Öyle ki, kilise yük altına girmeden gerçekten dullara yardım edebilsin.
17 İyi yöneten ihtiyarlar, özellikle sözde ve öğretmede emek verenler, iki kat
saygıya layık görülsün.
18 Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: "Harman döven öküzün ağzını
bağlamayacaksın."✡ Ve, "İşçi ücretini hak eder." ✡
19 İki ya da üç tanığın sözü olmadan, bir ihtiyara karşı yapılan suçlamayı
kabul etme.
20 Günah işleyenleri, herkesin önünde azarla. Öyle ki, öbürleri de korksun.
21 Tanrı'nın, Efendi Yeşua Mesih'in ve seçilmiş meleklerin huzurunda sana
buyuruyorum; bu şeyleri önyargısız ve taraf tutmadan uygula.
22 Birinin üzerine el koymakta acele etme. Başkalarının günahlarına ortak
olma. Kendini pak tut.
23 Artık yalnızca su içme, miden için ve sık sık baş gösteren hastalıkların için
biraz şarap iç.
24 Bazı insanların günahları bellidir ve onlardan önce yargıya varır.
Bazılarının da sonradan ardından gelir.
25 Aynı şekilde, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile saklanamazlar.

6

1 Boyunduruk altındaki kölelerin hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya
layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi lekelenmesin.

✡ **5:18** YASA'NIN TEKRARI 25:4 ✡ **5:18** LUKA 10:7; LEVİLİLER 19:13

2 Efendisi imanlıysa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerini hor görmesinler.
Tam tersine, hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten faydalananlar,
sevdikleri imanlılardır. Bu şeyleri öğret ve öğütle.
3 Eğer biri farklı öğretiler yayıyor, doğru sözü, yani Efendimiz Yeşua Mesih'in
sözlerini ve tanrısallık öğretisini kabul etmiyorsa,
4 kendini beğenmiş ve bilgisizdir. Ancak bu kişi tartışmalara ve kelime
kavgalarına hastalık derecesinde tutkundur. Böyle şeyler kıskançlığa,
çekişmeye, hakarete, kötü şüphelere,
5 düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine
neden olur. Tanrısallığın kazanç yolu olduğunu sanıyorlar. Böylelerinden uzak
dur.*
6 Ama tanrısallık eldekiyle yetinmekle birlikte büyük kazançtır.
7 Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmedik, ne de buradan herhangi bir şey
götürebiliriz.
8 Ama yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.
9 Zengin olmada kararlı olanlar ayartılıp tuzağa düşerler, insanı yıkıma ve
mahva götüren birçok akılsız ve zararlı arzulara yakalanırlar.
10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü para sevgisidir. Bazıları bu hırsla
imandan saptılar ve bir sürü kederle kendilerine acı yaşattılar.
11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun,
imanın, sevginin, sabrın ve uysallığın ardından koş.
12 İmanın iyi mücadelesini ver. Çağrılmış olduğun sonsuz yaşama sımsıkı
sarıl! Birçok tanık önünde yüce bildiriyi açıkça dile getirdin.
13 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce bildiriyi
tanıklık etmiş olan Mesih Yeşua'nın önünde sana buyuruyorum:
14 Efendimiz Yeşua Mesih görünene dek Tanrı'nın buyruğunu lekesiz ve
kusursuz olarak koru.
15 Tanrı kendi zamanında kralların Kralı'nı, efendilerin Efendisi'ni tek
Hükümdar'ı, kutsal Olan'ın kim olduğunu gösterecektir.
16 Ölümsüzlük yalnızca O'na özgüdür. Kimsenin yaklaşamayacağı ışıkta
yaşar. O'nu kimse görmedi ve göremez. O'na onur ve sonsuz kudret olsun!
Amin.
17 Bu dünyada şimdi zengin olanları gurura kapılmamaları, geçici zenginliğe
umut bağlamamaları konusunda uyar. Tersine zevk almamız için bize her
şeyi bollukla veren Tanrı'ya umut bağlasınlar.
18 İyilik yapmalarını, iyi işlerde zengin olmalarını, eli açık ve paylaşmaya
istekli olmalarını tembihle.
19 Böylece sonsuz yaşama kavuşmak üzere gelecek zaman için kendilerine
iyi bir temel hazırlamış olurlar.
20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Boş gevezeliklerden ve yalan
yere bilgi denen şeylerin karşı çıkışlarından sakın,
21 bazıları bunu öne sürdüler ve böylece imandan saptılar.
Lütuf sizinle birlikte olsun! Amin.

* **6:5** NU "Böylelerinden uzak dur" ifadesini atlar

2. TİMOTEOS

1 Mesih* Yeşua'daki yaşam vaadine göre Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in
elçisi olan ben Pavlus,
2 sevgili oğlum Timoteos'a: Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan
lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
3 Aralıksız, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarımın yaptığı gibi
temiz bir vicdanla hizmet ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum.
4 Gözyaşlarını hatırlıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle
bekliyorum.
5 Sendeki içten imanı hatırlıyorum. Önce büyükannen Lois'de ve annen
Evniki'de hayat bulan imanın şimdi sende de bulunduğuna eminim.
6 Bu nedenle, ellerimi üzerine koymamla verilen Tanrı armağanını
alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum.
7 Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu verdi.
8 Öyleyse Efendimiz'in tanıklığından da O'nun tutsağı olan benden de
utanma; ama Tanrı'nın gücü uyarınca Müjde için benimle birlikte sıkıntıya
dayan.
9 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre
kurtarıp kutsal çağrıyla çağırdı. Bu lütuf zamanın başlangıcından önce Mesih
Yeşua'da bize verildi.
10 Kurtarıcımız Mesih Yeşua'nın görünmesiyle şimdi açıklandı. Kendisi ölümü
ortadan kaldırmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde yoluyla ışığa çıkarmıştır.
11 Müjde için ulusların habercisi, elçisi ve öğretmeni olmak üzere ben
atandım.
12 Bu şeyleri çekmemin nedeni de budur.
Yine de utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'na emanet
ettiğimi o güne karşı koruyacak güçte olduğuna eminim.
13 Benden duymuş olduğun sağlam sözlerin örneğini, Mesih Yeşua'da olan
iman ve sevgide tut.
14 İyi emaneti, içimizde bulunan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.
15 Asya İli'ndekilerin hepsinin beni terk edip gittiklerini biliyorsun;
Figelos ve Hermogenis onlardandır.
16 Efendi, Onisiforos'un evine merhamet etsin. Çünkü o defalarca içimi
rahatlattı ve zincirlerimden utanmadı.
17 Tersine, Roma'ya gelince beni gayretle arayıp buldu.
18 O gün Efendi ona merhamet göstersin. Efes'te ne denli hizmet ettiğini
sen çok iyi biliyorsun.

2

1 Bu nedenle, oğlum, Mesih Yeşua'da olan lütufta güçlen.
2 Birçok tanık arasında benden duyduğun şeyleri, başkalarına da
öğretebilecek yetenekte olan sadık kişilere emanet et.
3 Bu nedenle Mesih Yeşua'nın iyi bir askeri olarak sıkıntıya dayan.
4 Görev başındaki asker kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmek için
günlük işlere karışmaz.

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

5 Ayrıca, spor yarışmasında yarışan biri, kurallara göre yarışmadıkça taç
giyemez.
6 Emek veren çiftçi üründen ilk pay alan olmalıdır.
7 Söylediklerimi iyi düşün. Efendi sana her konuda anlayış verecektir.
8 Müjdem'e göre David'in soyundan* olup ölümden dirilmiş olan Yeşua
Mesih'i hatırla.
9 Müjde için bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar sıkıntı çekiyorum. Ama
Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir.
10 Bu nedenle, seçilmişler uğruna her şeye katlanıyorum. Öyle ki, onlar da
sonsuz yücelikle birlikte Mesih Yeşua'da olan kurtuluşa kavuşsunlar.
11 Şu söz güvenilirdir:
"O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.
12 Dayanırsak,
O'nunla birlikte hüküm de süreceğiz.
Eğer O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.
13 Biz sadık kalmasak da,
O sadık kalacak.
Çünkü kendini inkâr edemez."
14 Bu şeyleri onlara hatırlat. İşitenleri yıkıma sürükleyecek, yararsız sözler
üzerinde tartışmamaları konusunda Efendi'nin önünde onları uyar.
15 Doğruluk Sözü'nü uygunca kullanan, kendini Tanrı tarafından beğenilen,
alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et.
16 Ama bayağı, boş sözlerden kaçın. Çünkü bunlara kapılanlar tanrısızlıkta
daha da ileri gidecekler.
17 Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos ve Filitos onlardandır.
18 Diriliş olup bitti diyerek gerçek konusunda saptılar ve bazılarının
imanını altüst ediyorlar.
19 Bununla birlikte, Tanrı'nın sağlam temeli şu mühre sahip olarak
duruyor: "Efendi kendisine ait olanları bilir"✡ ve "Efendi'nin adını anan
herkes kötülükten uzak dursun."
20 Şimdi büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; aynı
zamanda tahta ve toprak kaplar da vardır. Bazıları onurlu, bazıları da
bayağı iş içindir.
21 Bunun gibi, kim kendini bunlardan arındırırsa, her iyi iş için
hazırlanmış, Efendi'nin kullanmasına uygun, kutsal kılınmış, onurlu bir kap
olur.
22 Gençlik arzularından kaç. Temiz bir yürekle Efendi'yi çağıranlarla birlikte
doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş.
23 Çekişme yaratacağını bilerek, akılsızca ve cahilce tartışmalara girmeyi
reddet.
24 Efendi'nin hizmetkârı tartışmamalı, herkese karşı uysal olmalı, öğretme
becerisi olmalı ve sabırlı olmalı.
25 Kendisine karşı çıkanları uysallıkla düzeltmelidir. Gerçeğin bilgisine tam
olarak erişebilmeleri için belki Tanrı onlara bir tövbe fırsatı verir.
26 Böylece, isteğini yerine getirmeleri için onları tutsak eden İblis'in
tuzağından kurtulabilirler.

* **2:8** veya tohum ✡ **2:19** SAYILAR 16:5

3

1 Şunu bil ki, son günlerde çetin zamanlar gelecektir.
2 İnsanlar kendilerini seven, para tutkunu, kendini beğenmiş, kibirli,
küfürbaz, babasına ve annesine itaatsiz, nankör, kutsallıktan yoksun,
3 sevgisiz, affetmez, iftiracı, özünü denetlemeyen, azgın, iyilik sevmez
olacaklar.
4 Hain, inatçı, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven olacaklar.
5 Tanrısalmış gibi görünüp onun gücünü inkâr edenler olacak. Bunlardan
da yüz çevir.
6 Çünkü onlardan bazıları, evlere gizlice girip günah yüklü, çeşitli arzulara
kapılan saf kadınları esir aldılar.
7 Bu kadınlar her zaman öğrenen, asla gerçeğin bilgisine erişmeyen
insanlardır.
8 Yannis ve Yambris nasıl Moşe'ye karşı çıktılarsa, onlar da gerçeğe karşı
çıkıyorlar. Fikirleri bozuk, iman konusunda reddedilmiş kişilerdir.
9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü onların akılsızlığı nasıl belli
olduysa, bunlarınki de herkese belli olacaktır.
10 Ama sen benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı,
sevgimi, kararlılığımı,
11 çektiğim eziyetleri ve acıları, Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma
gelenleri yakından izledin. O zulümlere katlandım. Ama Efendi beni
hepsinden kurtardı.
12 Evet, Mesih Yeşua'da olup tanrısal bir yaşam arzulayan herkes zulüm
görecek.
13 Ama kötü adamlar ve sahtekârlar aldatarak ve aldanarak kötülükte
daha da ileri gidecekler.
14 Ama sen, kimden öğrendiğini bilerek öğrendiğin ve emin olduğun şeylerde
kal.
15 Mesih Yeşua'da olan iman aracılığıyla kurtuluş için seni bilge kılmaya
yeterli olan Kutsal Yazılar'ı çocukluğundan beri biliyorsun.
16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı nefesidir;* öğretmek, azarlamak, yola
getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için faydalıdır,
17 öyle ki, Tanrı'ya ait olan her insan her iyi iş için donatılıp tam olsun.

4

1 Tanrı'nın ve dirileri ve ölüleri yargılayacak olan Efendi Yeşua Mesih'in
önünde, O'nun gelişi ve krallığı hakkı için sana buyuruyorum:
2 Sözü duyur. Zamanlı zamansız ısrarcı ol. Tam bir sabırla eğiterek, ikna et,
uyar ve teşvik et.
3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi dinlemeyecekler.
Kulaklarını okşayan kendi arzularına göre kendilerine öğretmenler
toplayacaklar.
4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar.
5 Ama sen her şeyde ayık ol, sıkıntıya dayan, müjdeci olarak işini yap,
hizmetini tamamla.
6 Çünkü ben zaten kurban ediliyorum ve ayrılma zamanım geldi.
7 İyi mücadeleyi verdim, yarışı tamamladım, imanı korudum.

* **3:16** veya esini

8 Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç, Efendi
o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun görünmesini sevenlerin hepsine
verecektir.
9 Yanıma çabuk gelmeye gayret et.
10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni bırakıp Selanik'e gitti. Kriskis
Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti.
11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp yanında getir, çünkü hizmette
bana yardımı dokunur.
12 Tihikos'u Efes'e gönderdim.
13 Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle de yazı
derilerini yanında getir.
14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Efendi ona yaptıklarının karşılığını
verecektir.
15 Ondan sen de sakın. Çünkü sözlerimize çok karşı çıktı.
16 İlk savunmamda kimse yardıma gelmedi, hepsi beni bıraktı. Bunun
hesabı onlardan sorulmasın.
17 Ama Efendi yanımda durup beni güçlendirdi. Öyle ki, Tanrı bildirisi
aracılığımla tam olarak duyurulsun, ulusların hepsi bunu işitsin. Böylece
aslanın ağzından kurtuldum.
18 Efendi beni her kötü işten kurtaracak, göksel krallığı için beni güvenlik
içinde tutacaktır. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.
19 Priska'ya, Akvila'ya ve Onisiforos'un evine selam söyle.
20 Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u Milet'te hasta bıraktım.
21 Kış gelmeden gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve
bütün kardeşler sana selam ederler.
22 Efendi Yeşua Mesih ruhunuzla birlikte olsun. Lütuf sizlerle olsun.
Amin.

TİTUS

1 Tanrı'nın hizmetkârı ve Yeşua Mesih'in* elçisi Pavlus, Tanrı'nın
seçilmişlerinin imanı için ve tanrısallık gerçeğinin bilgisine göre,
2 yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği
sonsuz yaşam umuduyla,
3 Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı,
kendi sözünü, ancak kendi zamanında açıklamıştır.
4 Ortak imanımıza göre öz oğlum Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız
Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
5 Eksiklikleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kente
ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım.
6 İhtiyar eleştirilecek bir yanı olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları
imanlı olmalı, ahlaksızlıkla suçlanan ya da asi davranışlar sergileyen çocuklar
olmamalı.
7 Çünkü gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olarak, lekesiz olmalı. Kendini
beğenmiş, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan
açgözlü biri olmamalı.
8 Tersine konuksever, iyiliksever, aklı başında, adil, kutsal, kendine hâkim
biri olmalı.
9 Sağlam öğretide teşvik edebilmek ve karşı çıkanları ikna edebilmek için
öğretişe göre güvenilir söze tutunmalı.
10 Çünkü asi, boşboğaz ve aldatıcı birçok kimse var. Özellikle sünnet yanlıları
bunlardandır.
11 Ağızlarının kapatılması gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri
gereken şeyler öğreterek bazı evleri tümüyle yıkıyorlar.
12 Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri, "Giritliler hep yalancıdır,
azgın canavarlar, tembel oburlardır" demiştir.
13-14 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçekten
sapan adamların buyruklarına kulak asmamaları ve imanda sağlam
durmaları konusunda onları keskin bir dille uyar.
15 Temiz olanlar için her şey temizdir, ama kirli ve imansız olanlar için
hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların hem düşünceleri hem de vicdanları
kirlenmiştir.
16 Tanrı'yı bildiklerini açıkça söylerler, ama yaptıklarıyla O'nu inkâr
ederler. İğrenç, söz dinlemez ve hiçbir iyi iş için uygun değildirler.

2

1 Ama sen sağlam öğretiye uygun olan şeyleri söyle.
2 Yaşlı erkekler ölçülü, ağırbaşlı, aklı başında, imanda, sevgide ve sabırda
sağlam olsunlar.
3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar davranışlarında saygın olsunlar. İftiracı, şaraba
tutsak olmayıp iyilik öğretmenleri olsunlar.
4 Öyle ki, genç kadınlara kocalarını, çocuklarını sevmeyi,
5 aklı başında, erdemli, iyiliksever birer ev kadını olmayı ve kocalarına
boyun eğmeyi öğretebilsinler. Böylelikle Tanrı sözü kötülenmez.

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

6 Aynı şekilde, genç erkekleri de aklı başında olmaya özendir.
7 İyi olanı yaparak her şeyde örnek ol. Öğretişindeki dürüstlük, ciddiyet ve
sağlamlık gözüksün.
8 Öyle ki, sana karşı çıkan, sağlam öğretişinden ötürü hakkımızda söyleyecek
kötü hiçbir şey bulamasın ve utansın.
9 Hizmetkârları, her konuda efendilerine tabi olmaya teşvik et.
Efendilerini hoşnut etsinler, onlarla ters düşmesinler.
10 Hırsızlık yapmasınlar, tümüyle güvenilir olduklarını göstersinler. Böylece
Kurtarıcımız Tanrı'nın öğretisini her bakımdan çekici hale getirsinler.
11 Çünkü Tanrı'nın tüm insanlığa kurtuluş getiren lütfu göründü.
12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddederek bu çağda ölçülü,
doğru, tanrısal bir yaşam sürmemiz için bizi eğitiyor.
13-14 Bizi tüm kötülüklerden kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyi işlerde
gayretli bir halk yapmak üzere kendisini bizim için feda eden büyük
Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in kutlu umudunu, yücelik içinde
görünmesini bekliyoruz.
15 Bunları tam bir yetkiyle söyle, teşvik et ve azarla. Kimse seni
küçümsemesin.

3

1 Yöneticilere ve yönetimlere tabi olmaları, söz dinlemeleri, her iyi işe hazır
olmaları gerektiğini imanlılara hatırlat.
2 Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese karşı tam
bir alçakgönüllülük göstersinler.
3 Çünkü biz de bir zamanlar akılsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli arzulara
ve zevklere hizmet eden, kin ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret dolu ve
birbirimizden nefret eden kişilerdik.
4 Ama Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi ortaya çıktı.
5 Kendi yaptığımız doğru işlerle değil, merhametine göre, yeniden doğuş
yıkamasıyla ve Kutsal Ruh'la yenileyerek bizi kurtardı.
6 Kutsal Ruhu'nu Kurtarıcımız Yeşua Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol
döktü.
7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak sonsuz yaşam umuduna göre
mirasçılar olalım.
8 Bu söz güvenilirdir. Tanrı'ya iman edenlerin, iyi işleri sürdürmede gayretli
olmaları için bu konuları güvenle teyit etmeni istiyorum. Bunlar insan için
iyi ve faydalıdır.
9 Ama akılsız tartışmalardan, soyağacı çekişmelerinden, Yasa'yla ilgili
kavgalardan kaçının. Çünkü bunlar yararsız ve boştur.
10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiden uzak dur.
11 Böyle birinin sapmış olduğunu, günah işleyerek kendi kendini mahkûm
etmiş olduğunu bilirsin.
12 Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderdiğim zaman, Nikopolis'e, yanıma
gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.
13 Hukukçu Zenas'ı ve Apollos'u yolcu ederken bir eksiklerinin
olmamasına dikkat et.
14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylece temel
ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz olmamış olurlar.
15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. İmanda bizi sevenlere selam
söyleyin.

Lütuf hepinizle birlikte olsun. Amin.

FİLİMON

1 Mesih* Yeşua'nın tutuklusu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan
sevgili emektaşımız Filimon'a,
2 sevgili Afiya'ya, mücadele arkadaşımız Arhippus'a ve senin evinde
bulunan kiliseye:
3 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik
olsun.
4-5 Dualarımda seni anıyor, Efendi Yeşua'ya ve bütün kutsallara karşı
beslediğin sevgiyi ve imanını duydukça Tanrım'a her zaman şükrediyorum.
6 Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz her iyi şeyin bilgisiyle imandan gelen
paydaşlığının etkin olması için dua ediyorum.
7 Çünkü senin sevginle büyük sevinç ve teselli bulduk. Çünkü kutsalların
yürekleri senin sayende tazelendi kardeşim.
8 Bu nedenle, uygun olanı sana buyurmaya Mesih'te tam cesaretim
olduğu halde,
9 yine de, Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben yaşlı Pavlus sevgi adına
sana rica etmeyi yeğliyorum.
10 Tutukluluğumda kendisine baba olduğum oğlum Onisimos† için sana
ricada bulunuyorum.
11 Bir zamanlar sana faydasızdı; ama şimdi hem sana hem de bana
faydalıdır.
12 Onu sana geri gönderiyorum. Kendisini benim yüreğim gibi kabul et.
13 Müjde uğruna tutukluluğumda senin yerine bana hizmet etmesi için onu
yanımda tutmak isterdim.
14 Ama senin rızan olmadan hiçbir şey yapmak istemedim. Öyle ki, iyiliğin
zorunluluktan değil, gönülden olsun.
15 Belki de bir süre senden ayrı kalmasının nedeni onu kalıcı olarak geri
alman içindi.
16 O artık bir köle değil, köleden üstündür; özellikle benim için sevgili bir
kardeştir. Hele senin için hem bedende hem de Efendi'de bir kardeştir.
17 Eğer beni paydaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et.
18 Eğer sana herhangi bir konuda haksızlık etmiş ya da bir borcu varsa,
bunu benim hesabıma yaz.
19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, sana ben ödeyeceğim. Kaldı ki,
kendi canın için bana borçlu olduğunu söylememe bile gerek yok.
20 Evet, kardeşim, Efendi'de beni sevindir. Yüreğimi Efendi'de tazele.
21 Sözümü dinleyeceğine güvenerek ve söylediklerimden fazlasını da
yapacağını bilerek sana yazıyorum.
22 Ayrıca benim için bir misafir odası hazırla. Dualarınızla size geri
döneceğimi umuyorum.
23 Mesih Yeşua'da tutukluluk arkadaşım Epafras,
24 emektaşım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.
25 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Onesimos "yararlı" anlamına gelir.

İBRANİLER

1 Tanrı eskiden peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollarla
ataларımıza konuştu.
2 Bu son günlerde her şeye mirasçı atadığı ve aracılığıyla dünyaları yarattığı
Oğlu'yla bize konuşmuştur.
3 Oğul, O'nun yüceliğinin ışıltısı, Tanrı özünün tam suretidir. Güçlü sözüyle
her şeyi bir arada tutar. Günahlarımızdan arınmayı sağladıktan sonra,
yücelerde Heybetli'nin sağında oturdu.
4 Meleklerden ne denli daha harika bir adı miras aldıysa, onlardan o denli
daha üstün oldu.
5 Çünkü Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,
"Sen benim Oğlum'sun.
Bugün senin baban oldum."✡
Ya da,
"O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak"✡ demiş midir?
6 Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya getirirken, "Tanrı'nın bütün melekleri O'na
tapınsın"✡ diyor.
7 Melekler için şöyle diyor:
"Kendi meleklerini rüzgârlar,
ve hizmetkârlarını ateş alevi yapar."✡
8 Ama Oğul için şöyle diyor,
"Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek kalıcıdır.
doğruluk asası Krallığının asasıdır.
9 Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.
Bu nedenle Tanrı, senin Tanrın,
seni arkadaşlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti."✡
10 Ve,
"Ey Efendi, başlangıçta yeryüzünün temelini sen attın.
Gökler senin ellerinin işleridir.
11 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
12 Onları kaftan gibi düreceksin,
ve değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın,
senin yılların tükenmeyecektir."✡
13 Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,
"Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek,
sağımda otur"✡ demiş midir?
14 Meleklerin tümü, kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet etmek üzere
gönderilmiş görevli ruhlar değil midir?

2

1 İşte bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için duyduklarımıza daha
çok dikkat etmeliyiz.

✡ **1:5** MEZMURLAR 2:7 ✡ **1:5** 2. SAMUEL 7:14; 1. TARİHLER 17:13 ✡ **1:6** YASA'NIN TEKRARI 32:43
✡ **1:7** MEZMURLAR 104:4 ✡ **1:9** MEZMURLAR 45:6-7 ✡ **1:12** MEZMURLAR 102:25-27 ✡ **1:13**
MEZMURLAR 110:1

2 Çünkü melekler aracılığıyla söylenen söz sabit kılındıysa, her suç ve
itaatsizlik hak ettiği karşılığı aldıysa,
3 bu kadar büyük bir kurtuluşu umursamazsak nasıl kurtulabiliriz? O
kurtuluş başlangıçta Efendi aracılığıyla söylendi, işitenler tarafından bize
doğrulandı.
4 Tanrı da kendi isteği uyarınca belirtilerle, harikalarla, çeşitli güçlü
işleriyle ve Kutsal Ruh'un armağanlarıyla buna tanıklık etmiyor mu?
5 Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere tabi kılmadı.
6 Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:
"İnsan nedir ki onu düşünesin?
Ya da insanoğlu ne ki, onu önemseyesin?
7 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın.
Onu yücelik ve onurla taçlandırdın.*
8 Her şeyi onun ayaklarının altına tabi kıldın."✡
Çünkü Tanrı her şeyi insana tabi kılmakla, ona tabi olmayan hiçbir şey
bırakmadı. Ama şimdi henüz her şeyin ona tabi kılınmış olduğunu görmüyoruz.
9 Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olanı, Yeşua'yı, Tanrı'nın lütfuyla
herkes için ölümü tatsın diye, ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onurla
taçlandırılmış olarak görüyoruz.
10 Çünkü birçok çocuğu yüceliğe getirirken, onların kurtuluş öncüsünü
acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendisi aracılığıyla var
eden Tanrı'ya uygun olandı.
11 Çünkü kutsal kılan da kutsal kılınanlar da aynı özdendir. Bu nedenle,
onlara kardeşler,† diye çağırmaktan utanmıyor.
12 Şöyle diyor:
"Adını kardeşlerime bildireceğim.
Topluluğun içinde seni ilahilerle öveceğim."✡
13 Yine, "O'na güveneceğim." "İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar"✡
diyor.
14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için Yeşua, ölüm gücüne sahip
olanı, yani İblis'i, ölüm yoluyla hiçe indirmek için onlarla aynı insan yapısını
aldı.
15 Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusuyla tutsaklık altında olanların
hepsini özgür kılmak için yaptı.
16 Kesin olarak O, meleklere değil, Avraham'ın soyundan‡ olanlara yardım
ediyor.
17 Bu nedenle, her şeyde kardeşleri gibi olması gerekiyordu. Öyle ki, halkın
günahlarına kefaret etmek üzere Tanrı'ya ilişkin şeylerde merhametli ve sadık
bir başkâhin olsun.
18 Çünkü kendisi acı çekip denendiğinden, denenenlere yardım edebilir.

3

1 Bu nedenle, göksel çağrıya paydaş olan kutsal kardeşlerim, açıkça dile
getirdiğimiz inancın elçisi ve başkâhini olan Yeşua'yı düşünün.
2 Moşe Tanrı'nın bütün evinde nasıl Tanrı'ya sadık kaldıysa, Yeşua da
kendisini atayana sadıktır.

---

* **2:7** TR "ve onu ellerinizin işlerinin üzerine koydun" ekler ✡ **2:8** MEZMURLAR 8:4-6 † **2:11** Burada ve bağlamın izin verdiği "kardeşler" kelimesi de doğru bir şekilde "kardeşler" veya "kardeşler" olarak çevrilebilir. ✡ **2:12** MEZMURLAR 22:22 ✡ **2:13** YEŞAYA 8:18 ‡ **2:16** veya tohum

3 Çünkü evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, Yeşua da Moşe'den
daha büyük yüceliğe layık sayıldı.
4 Her evi yapan biri vardır, ama her şeyi yapan Tanrı'dır.
5 Gerçekten de Moşe, sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık etmek üzere
Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı.
6 Ancak Mesih,* O'nun evi üzerinde Oğul olarak sadıktır. Eğer güvenimizi ve
yücelttiğimiz umudu sonuna dek sıkı tutarsak, O'nun evi bizleriz.
7 Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,
"Bugün eğer O'nun sesini duyarsanız,
8 çölde sınanma gününde, başkaldırıda olduğu gibi,
yüreğinizi katılaştırmayın.
9 Atalarınız beni orada sınayıp denediler.
Ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.
10 Bu nedenle o kuşaktan hoşnut değildim,
ve dedim ki, 'Yürekleri hep sapar
ve onlar yollarımı bilmediler.
11 Gazabımda ant içtiğim gibi,
dinlenmeme girmeyecekler.' "✡
12 Kardeşler, dikkat edin, hiçbirinizde diri Tanrı'dan uzaklaşan imansızlığın
kötü yüreği bulunmasın.
13 Ancak, "Gün bugündür" denildikçe birbirinizi günden güne teşvik edin.
Öyle ki, hiçbiriniz günahın aldatıcılığıyla katılaşmasın.
14 Çünkü güvenimizi başından sonuna dek sıkı tutarsak, Mesih'e paydaş
olmuş oluruz.
15 Söylenmiş olduğu gibi,
"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
başkaldırıda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın."✡
16 İşittikleri zaman başkaldıranlar kimlerdi? Moşe önderliğinde Mısır'dan
çıkanların hepsi değil mi?
17 Kırk yıl boyunca kimlerden hoşnut değildi? Günah işleyip cesetleri çöle
serilenlerden değil mi?
18 Dinlenmeme girmeyeceklerine dair itaat etmeyenlerden başka kime
ant içti?
19 İmansızlıklarından ötürü içeri giremediklerini görüyoruz.

4

1 Bu nedenle, herhangi birinizin O'nun dinlenmesine girme vaadinden
mahrum kalmasından korkalım.
2 Çünkü onlar gibi bize de iyi haber bildirildi. Ama onlar duydukları sözü
imanla birleştirmediklerinden bunun kendilerine bir faydası olmadı.
3 Çünkü biz iman edenler o dinlenmeye gireriz. Çünkü Tanrı şöyle
demiştir: "Gazabımda ant içtiğim gibi, benim dinlenmeme girmeyecekler."✡
Bununla birlikte O'nun işleri dünyanın kuruluşundan beri bitmiştir.
4 Çünkü yedinci günle ilgili bir yerde şunu demiştir: "Tanrı bütün işlerinden
yedinci günde dinlendi."✡
5 Yine bu yerde şöyle diyor: "Benim dinlenmeme girmeyecekler."✡

---

* **3:6** "Mesih" "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. ✡ **3:11** MEZMURLAR 95:7-11 ✡ **3:15** MEZMURLAR 95:7-8 ✡ **4:3** MEZMURLAR 95:11 ✡ **4:4** YARATILIŞ 2:2 ✡ **4:5** MEZMURLAR 95:11

6 Görüyoruz ki, bazılarının oraya gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi
duymuş olanlar itaatsizlik nedeniyle içeri giremediler.
7 Bu nedenle Tanrı, çok uzun bir süre sonra David'in aracılığıyla "bugün"
diyerek yeni bir gün belirliyor. Önceden söylendiği gibi,
"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
yüreğinizi katılaştırmayın."✡
8 Çünkü eğer Yeşu onlara dinlenme vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra
başka bir günden söz etmezdi.
9 Bu nedenle, Tanrı'nın halkı için bir Şabat dinlenmesi kalıyor.
10 Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun Şabat dinlenmesine girenler de
kendi işlerinden öyle dinlenir.
11 Bu nedenle, hiçbirinizin aynı itaatsizlik örneğini izlememesi için, o
dinlenmeye girmeye gayret edelim.
12 Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir ve iki ağızlı kılıçtan daha keskindir.
Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar deler, yüreğin
düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder.
13 O'nun önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vereceğimiz
Tanrı'nın gözünde her şey çıplak ve açıktır.
14 Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı Oğlu Yeşua varken, açıkça
dile getirdiğimiz inancı sıkı tutalım.
15 Çünkü zayıflıklarımızı hissedemeyen bir başkâhinimiz yoktur; tersine,
her bakımdan bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiş bir başkâhinimiz
vardır.
16 Bu nedenle, lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, ihtiyaç anında
merhamet alalım ve lütuf bulalım.

5

1 İnsanlar arasından alınan her başkâhin, günahlara karşılık hem sunular
hem de kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili işlerde insanlar için atanır.
2 Başkâhin bilgisiz ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü
kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır.
3 Bu nedenle, halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlara karşılık
kurbanlar sunmak zorundadır.
4 Kimse bu onuru kendi kendine alamaz; ama başkâhin Aron gibi, Tanrı
tarafından çağrılmalıdır.
5 Böylece Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi, ama O'na,
"Sen benim Oğlum'sun,
bugün sana Baba oldum"✡
diyen Tanrı O'nu yüceltti.
6 Başka bir yerde de dediği gibi,
"Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin."✡
7 Mesih, bedende olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte
olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dualar ve dilekler sundu ve
tanrısal korkusu nedeniyle işitildi.
8 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla itaati öğrendi.
9 Kusursuz kılınarak, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun
öncüsü oldu.
10 Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin olarak adlandırıldı.

✡ **4:7** MEZMURLAR 95:7-8 ✡ **5:5** MEZMURLAR 2:7 ✡ **5:6** MEZMURLAR 110:4

11 O'nun hakkında söylenecek çok söz var, ama kulaklarınız ağırlaştığı için
açıklaması zor.
12 Çünkü bu zamana dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı vahiylerinin
temel ilkelerini yeni baştan size öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı
yiyeceğe değil, süte ihtiyacınız var.
13 Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimli değildir, çünkü
bebektir.
14 Ama katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar iyi ve kötüyü ayırt etmek
üzere duyularını alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

1-2 Bu nedenle, Mesih'in ilk ilkelerinin öğretisini bırakıp ölü işlerden tövbe,
Tanrı'ya iman, vaftiz öğretisi, el koyma, ölüler ve sonsuz yargıyla ilgili
konuların temelini yeni baştan atmadan yetkinliğe doğru ilerleyelim.
3 Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.
4-6 Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'a ortak
edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları
halde düşmüş olanlara gelince, onları yeniden tövbe için yenilemek
olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'nu kendileri için yeniden çarmıha
geriyorlar, O'nu herkesin önünde açıkça aşağılıyorlar.
7 Üzerine sık sık yağan yağmuru içen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı
ürün veren toprak, Tanrı tarafından bereketlenir;
8 ama toprak diken ve devedikeni taşıyorsa, reddedilir; sonu yakılmak
üzere olan lanetlenmeye yakındır.
9 Ama ey sevgililer, böyle konuşmamıza rağmen sizin durumunuzun daha
iyi olduğuna, kurtuluşa eşlik eden şeyleriniz hakkında eminiz.
10 Çünkü Tanrı adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, kutsallara hizmet ederek
ve hâlâ hizmet etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgi
emeğinizi unutsun.
11 Dileğimiz, umudunuzun tam doluluğa ulaşması için her biriniz sonuna
dek aynı gayreti göstersin.
12 Tembel olmayın, vaat edilenleri iman ve sabır yoluyla miras alanları
örnek alın.
13 Tanrı Avraham'a vaat ettiği zaman, daha üstün birinin üzerine ant
içemediğinden, kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:
14 "Kesinlikle seni kutsadıkça kutsayacağım ve soyunu çoğalttıkça
çoğaltacağım."✡
15 Böylece Avraham sabırla dayandıktan sonra vaadi elde etti.
16 Gerçekten de insanlar daha üstün birinin üzerine ant içerler. Onlar için
ant, söylenenleri doğrular ve her tartışmayı sona erdirir.
17 Böylece Tanrı, amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açık
biçimde göstermek istediği için antla araya girdi.
18 Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için sığınan bizler, Tanrı'nın
yalan söylemesi olanaksız olan iki değişmez şey aracılığıyla, büyük cesaret
bulalım.
19 Sahip olduğumuz bu umut, can için gemi çapası gibi güvenilir ve
sarsılmazdır, perdenin ardındaki iç bölmeye girer.
20 Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olan Yeşua bizim için
öncü olarak oraya girdi.

✡ **6:14** YARATILIŞ 22:17

7

1 Çünkü Şalem Kralı, bu Melkisedek yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları
kıyıma uğratmaktan dönen Avraham'ı karşılamış ve onu kutsamıştı.
2 Avraham da ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının tercümesi,
ilkin "Doğruluk Kralı"; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı" dır.
3 Babasız, annesiz, soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne de
yaşamının sonu vardır, ancak Tanrı'nın Oğlu'na benzer kılınmış olarak sürekli
kâhin olarak kalır.
4 Şimdi, büyük ata Avraham'ın kendisine ganimetin en iyi kısmından
ondalık verdiği bu adamın ne kadar büyük olduğunu bir düşünün!
5 Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini alanlar, Kutsal Yasa'ya göre
halktan, yani kendi kardeşlerinden ondalık toplamak için buyruk almışlardır.
Onlar da Avraham'ın bedeninden çıkmışlardır.
6 Ama onların soyundan gelmeyen Melkisedek Avraham'dan ondalık
almış ve vaatlere sahip olan kişiyi kutsamıştır.
7 Ancak daha küçük olanın daha büyük olan tarafından kutsandığı
tartışmasızdır.
8 Burada ölümlüler ondalık alıyor, orada ise yaşadığına tanıklık edilen biri
ondalık alıyor.
9 Ondalık alan Levi'nin bile Avraham aracılığıyla ondalık verdiğini
söyleyebiliriz.
10 Çünkü Melkisedek Avraham'la karşılaştığında, Levi daha atasının
bedenindeydi.
11 Eğer yetkinlik Levili kâhinler aracılığıyla olsaydı -çünkü halk bu kâhinlik
altında Yasa'yı almıştır- Aron düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine
göre başka bir kâhinin çıkmasından söz etmeye ne gerek vardı?
12 Çünkü kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir.
13 Kendisi için bu sözlerin söylendiği kişi başka bir oymaktandır. Bu
oymaktan hiç kimse sunak hizmetinde bulunmamıştır.
14 Çünkü Efendimiz'in Yahuda oymağından çıktığı bellidir. Moşe bu
oymaktan söz ederken kâhinlere yönelik hiçbir şey söylemedi.
15 Melkisedek'e benzer başka bir kâhinin ortaya çıktığından, artık dediğimiz
çok daha bellidir.
16 Bu kişi, Yasa'nın soyla ilgili buyruğuna göre değil, sonsuz yaşamın gücüne
göre kâhin olmuştur.
17 Çünkü,
"Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin"✡
diye tanıklık edilmiştir.
18 Önceki buyruk, zayıf ve yararsız olduğu için geçersiz kılındı.
19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinliğe erdiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla
Tanrı'ya yaklaştığımız daha üstün bir umut getirildi.
20 O da antsız kâhin olmadı.
21 Ötekiler ant içmeden kâhin olmuşlardı. Ama O kendisine, şu sözü
bildirenin andıyla kâhin oldu:
"Efendi ant içti, fikrini değiştirmez,
'Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin.' "✡

✡ **7:17** MEZMURLAR 110:4 ✡ **7:21** MEZMURLAR 110:4

22 Böylece Yeşua daha iyi bir andın teminatı olmuştur.
23 Gerçekten de birçok kâhin yetişmiştir. Çünkü ölüm onların sürekli kâhinlik
etmelerine engel oluyordu.
24 Ama O, sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği değişmez.
25 Bu nedenle, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları sonuna dek
kurtarmaya yeterlidir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.
26 Bize böyle bir başkâhin gerekliydi: Kutsal, suçsuz, lekesiz,
günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış.
27 O, öbür başkâhinler gibi, önce kendi günahları, sonra da halkın günahları
için her gün kurbanlar sunmaya ihtiyaç duymaz. Çünkü kendini sunduğu
zaman, bunu ilk ve son defa yaptı.
28 Çünkü Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama
Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek kusursuz kılınmış Oğul'u
atamıştır.

8

1 Söylediğimiz şeylerde, ana nokta şudur: Göklerde, Heybetli Olan'ın tahtının
sağında oturan öyle bir başkâhinimiz var ki,
2 insanın değil, Efendi'nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev
yapmaktadır.
3 Çünkü her başkâhin hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere atanır.
Bu nedenle, bu başkâhinin de sunacak bir şeyi olması gerekir.
4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Kutsal Yasa'ya göre
sunular sunanlar var.
5 Bu kâhinler göklerdekilerin bir benzeri ve gölgesi olanda hizmet ediyorlar.
Nasıl ki, Moşe çadırı kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her
şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapacaksın."✡
6 Şimdiyse, Mesih daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir
antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir hizmeti de elde etti.
7 Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek kalmazdı.
8 Ne var ki, onları kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

" 'İşte,* İsrael evi ve Yahuda eviyle
yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor'
diyor Efendi.
9 'Onları Mısır diyarından çıkarmak için
ellerinden tuttuğum gün
atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil,
çünkü onlar antlaşmamda durmadılar,
ben de onları umursamadım' diyor Efendi.
10 'O günlerden sonra İsrael eviyle
yapacağım antlaşma şudur' diyor Efendi,
'Yasalarımı zihinlerine yerleştireceğim,
yüreklerine de yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,
onlar da benim halkım olacak.
11 Hiç kimse yurttaşına,†
ve hiç kimse kardeşine,

✡ **8:5** ÇIKIŞ 25:40 * **8:8** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte", bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **8:11** TR, "yurttaş" yerine "komşu" der

Efendi'yi tanı diye öğretmeyecek.
Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi beni tanıyacak.
12 Çünkü haksızlıklarına karşı merhametli olacağım,
Günahlarını ve suçlarını artık hatırlamayacağım.' "✡
13 Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eski kılmıştır. Eskiyip yaşlanansa yok olmaya yakındır.

9

1 Şimdi ilk antlaşmanın bile ilahi hizmet kuralları ve dünyasal bir tapınağı vardı.
2 Çünkü kurulmuş bir çadır vardı. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillik, masa ve sergi ekmeği vardı.
3 İkinci perdeden sonra Kutsallar Kutsalı denen iç çadır vardı.
4 Altın bir buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı Antlaşma Sandığı oradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış bir man testisi, Aron'un tomurcuklanmış asası ve antlaşma levhaları vardı.
5 Sandığın üzerinde, şimdi ayrıntılarına giremeyeceğimiz, Merhamet Kapağı'nı gölgeleyen yüce Keruvlar bulunuyordu.
6 Şimdi her şey bu şekilde hazırlandıktan sonra kâhinler sürekli dış bölüme girip hizmetlerini yerine getirirler.
7 Ancak ikinci çadıra yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. O da, kendisi ve halkın işlediği suçları için sunduğu kan olmaksızın giremez.
8 Kutsal Ruh birinci çadır yerinde durdukça, Kutsal Yer'e giden yolun henüz görünmediğini işaret ediyor.
9 Bu, şimdiki çağ için bir simgedir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan insanın vicdanını kusursuzlaştıramadığını gösteriyor.
10 Bunlar yalnızca yiyecek, çeşitli yıkanmalar ve bedensel kurallardır; yeni düzen gelene kadar geçerlidir.
11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak gelmiş, elle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha yetkin çadırdan geçmiştir.
12 Tekelerle danaların kanıyla değil, kendi kanıyla, sonsuz kurtuluşu sağlayarak Kutsal Yer'e ilk ve son kez girdi.
13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyorsa,
14 sonsuz Ruh aracılığıyla kendini eksiksiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya hizmet edebilmek için vicdanınızı ölü işlerden arındıracağı çok daha kesin değil midir?
15 Bu nedenle, çağrılanların sonsuz miras vaadini alabilmeleri için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. İlk antlaşma altında işlenen suçlardan kurtarmak için bir ölüm meydana geldi.
16 Bir yerde vasiyetin uygulanabilmesi için vasiyet edenin ölmüş olması gerekir.
17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra yürürlüktedir. Çünkü vasiyet eden yaşadığı sürece, vasiyet asla yürürlükte değildir.
18 Bu nedenle, ilk antlaşma bile kan olmaksızın adanmamıştır.
19 Moşe, Kutsal Yasa'ya göre bütün halka her buyruğunu söyledikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti.
20 "Tanrı'nın size buyurduğu antlaşmanın kanı budur"✡ dedi.

✡ **8:12** YEREMYA 31:31-34 ✡ **9:20** ÇIKIŞ 24:8

21 Aynı şekilde çadırın ve bütün hizmet kaplarının üzerine kan serpti.
22 Yasa'ya göre hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeden
bağışlama olmaz.
23 Bu nedenle, göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, göksel şeylerin
kendilerinin ise bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekliydi.
24 Çünkü Mesih, aslının örneği olan elle yapılmış kutsal yere girmedi,
ancak şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.
25 Başkâhinin her yıl kendisine ait olmayan kanla kutsal yere girdiği gibi,
Mesih'in kendisini tekrar tekrar kurban etmesi de söz konusu değildir.
26 Böyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı
çekmesi gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda, bir kez kurban olarak
günahı ortadan kaldırmak için ortaya çıkmıştır.
27 İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmazdır.
28 Aynı şekilde, birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez kurban olan
Mesih de, ikinci kez, günahla uğraşmak için değil, kurtuluş için kendisini can
atarak bekleyenlere görünecektir.

10

1 Yasa gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir, asıl sureti değildir. Yasa,
yıldan yıla sürekli sundukları aynı kurbanlarla yaklaşanları asla kusursuz
kılamaz.
2 Yoksa, tapınanlar bir kez arındıktan sonra artık vicdanlarında günah
bilinci olmayacağından, kurban sunmaya son vermezler miydi?
3 Tersine, bu kurbanlar yıldan yıla günahları hatırlatmaktadır.
4 Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması
imkânsızdır.
5 Bu nedenle Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:
"Kurban ve sunu istemedin,
ama benim için bir beden hazırladın.
6 Günah için sunulan bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşnut
olmadın.
7 Bunun üzerine şöyle dedim: 'Kutsal Yazı tomarında
benim hakkımda yazılmış olduğu gibi,
senin isteğini yapmak üzere,
ey Tanrı, işte geldim.' "✡
8 İlk önce, "Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını
istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın" dedi. Ama bunlar Yasa'ya göre
sunulması gereken sunulardır.
9 Sonra şöyle dedi: "İşte, senin isteğini yapmak üzere geldim." İkinciyi
kurmak için birinciyi ortadan kaldırıyor.
10 Yeşua Mesih'in bedeninin tek bir kez sunulmasıyla kutsal kılındık.
11 Gerçi her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla
ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.
12 Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan
sonra Tanrı'nın sağında oturdu.
13 O zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına serilmesini bekliyor.
14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek kusursuz kılmıştır.
15 Kutsal Ruh da bize tanıklık ederek şöyle diyor:
16 "Efendi, 'O günlerden sonra

✡ **10:7** MEZMURLAR 40:6-8

onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Yasalarımı yüreklerine koyacağım,
zihinleri üzerinde de onları yazacağım' diyor."✡
Sonra şöyle diyor,
17 "Onların günahlarını ve suçlarını artık hatırlamayacağım."✡
18 Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyaç yoktur.
19-20 Öyleyse kardeşler, Yeşua'nın kanı aracılığıyla perdeden, kendi bedeninde bize adadığı yeni ve diri yoldan Kutsal Yer'e girmeye cesaretimiz vardır.
21 Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz var.
22 Öyleyse, yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenimiz temiz suyla yıkanmış olarak, tam bir iman ve içten bir yürekle yaklaşalım.
23 Açıkça dile getirdiğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden sadıktır.
24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl isteklendirebileceğimizi düşünelim.
25 Bazılarının alışkanlık edindiği gibi, bir araya gelmeyi bırakmayalım; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da cesaretlendirelim.
26 Gerçeği öğrendikten sonra kasıtlı olarak günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz.
27 Ama yalnız yargının kaçınılmaz dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.
28 Moşe'nin Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür.
29 Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf Ruhu'na hakaret eden bir insanın, ne kadar daha ağır bir cezaya layık görüleceğini sanırsınız?
30 Çünkü, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim"✡ diyeni biliyoruz. Yine, "Efendi halkını yargılayacak"✡ diyor.
31 Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.
32 Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandığınız o eski günleri hatırlayın.
33 Kimi zaman aşağılanarak, baskılara maruz kalıp seyirlik oldunuz, kimi zaman da aynı durumda olanlarla ortak oldunuz.
34 Hem tutukluluğumda bana acıdınız hem de göklerde kendiniz için daha iyi ve kalıcı bir mülkünüz olduğunu bilerek, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabullendiniz.
35 Bu nedenle, büyük bir ödülü olan cesaretinizi yitirmeyin.
36 Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra vaat edileni alabilmeniz için sabıra ihtiyacınız vardır.
37 "Gelecek olan pek yakında gelecek,
ve gecikmeyecek.
38 Ama doğru kişi imanla yaşayacaktır.
Eğer geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak."✡
39 Ama biz mahvolmak için geri çekilenlerden değiliz, ancak canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

11

1 Şimdi iman, umut edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen şeylerin kanıtıdır.

✡ **10:16** YEREMYA 31:33 ✡ **10:17** YEREMYA 31:34 ✡ **10:30** YASA'NIN TEKRARI 32:35 ✡ **10:30** YASA'NIN TEKRARI 32:36; MEZMURLAR 135:14 ✡ **10:38** HABAKKUK 2:3-4

2 Eskiler bununla beğeni kazandılar.
3 Evrenin Tanrı'nın sözüyle kurulduğunu, böylece görülenlerin
görünmeyenlerden meydana geldiğini iman sayesinde anlıyoruz.
4 İmanla Habel Tanrı'ya Kain'den daha üstün bir kurban sundu ve bunun
aracılığıyla kendisinin doğru olduğuna dair tanıklık verildi, Tanrı onun
armağanları hakkında tanıklık etti; ve bu sayede, ölmüş olduğu halde, hâlâ
konuşmaktadır.
5 Hanok ölümü tatmamak üzere imanı sayesinde götürüldü ve
bulunamadı. Çünkü Tanrı onu almıştı. Çünkü alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut
eden biri olduğuna tanıklık edildi.
6 İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen
kişi, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine
inanmalıdır.
7 İman sayesinde Noa, henüz görünmeyen olaylarla ilgili uyarıldı. Tanrısal
korkuyla* harekete geçti, ev halkını kurtarmak için bir gemi hazırladı.
Bununla dünyayı yargıladı ve imana göre olan doğruluğun mirasçısı oldu.
8 İman sayesinde Avraham miras olarak alacağı yere gitmek üzere
çağrıldığında, itaat etti. Nereye gittiğini bilmeden yola çıktı.
9 İman sayesinde vaat diyarında, kendinin olmayan bir ülkede, bir yabancı
olarak yaşadı. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakov'la birlikte
çadırlarda oturdu.
10 Çünkü temelleri olan, mimarı ve yapıcısı Tanrı olan kenti arıyordu.
11 İman sayesinde, Sarah bile hamile kalmak için güç buldu. Vaat edeni
sadık saydığından ileri yaşına rağmen bir çocuk dünyaya getirdi.
12 Bu nedenle, bedeni ölmüş hükmündeki bir adamdan, gökyüzündeki
yıldızlar kadar çok, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız bir soy yetişti.
13 Bunların hepsi imanlı olarak öldüler. Vaatlere kavuşamadan onları
uzaktan görüp kucakladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olduklarını
açıkça dile getirdiler.
14 Çünkü böyle konuşanlar bir yurt aradıklarını açıkça ortaya koyuyorlar.
15 Gerçi çıktıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmek için yeterince zamanları
olurdu.
16 Ama onlar daha üstün bir yeri -yani göksel yurdu- arzuluyorlardı.
Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü
onlar için bir kent hazırladı.
17 Avraham denendiği zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu.
Vaatleri memnuniyetle almış olan, tek doğan† oğlunu kurban ediyordu.
18 Ona, "Senin soyun İshak'la sürecek"✡ demişti.
19 Bunun için, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü. Böylece
İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.
20 İman sayesinde İshak, Yakov'la Esav'ı gelecek olaylarla ilgili olarak
kutsadı.
21 Yakov ölürken iman sayesinde Yosef'in oğullarının her birini kutsadı,
değneğinin ucuna yaslanarak tapındı.
22 Yosef ölümü yaklaştığında iman sayesinde İsrael'in çocuklarının ayrılışını
anlattı ve kemikleri hakkında talimat verdi.

---

* **11:7** veya saygı † **11:17** "Tek doğan" ifadesi, bazen "biricik" veya "bir ve tek" olarak çevrilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir. ✡ **11:18** YARATILIŞ 21:12

23 Moşe doğduğunda annesi babası imanla onu üç ay sakladılar. Çünkü
çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar.
24 Moşe büyüdüğünde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak
anılmayı reddetti.
25 Bir süreliğine günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte
hakaret görmeyi tercih etti.
26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik
saydı. Çünkü ödüle bakıyordu.
27 Kralın gazabından korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Çünkü
görünmez Olan'ı görür gibi dayandı.
28 İlk doğanları yok edenin kendilerine dokunmaması için imanla Pesah'ı
tuttu ve kanını serpti.
29 İman sayesinde karadan geçermiş gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar
aynı şeyi yapmaya kalkıştıklarında boğuldular.
30 İsraelliler yedi gün boyunca Yeriha surları çevresinde döndükten sonra,
imanları sayesinde surlar yıkıldı.
31 Fahişe Rahav casusları dostça kabul ettiği için imanı sayesinde
itaatsizlerle birlikte mahvolmadı.
32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, David, Samuel ve
peygamberlerden söz etsem, buna zaman yetmez.
33 İmanları sayesinde krallıkları ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat
edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar.✡
34 Ateşin gücünü söndürdüler.✡ Kılıcın ağzından✡ kaçtılar. Zayıflıkta güç
buldular, savaşta güçlendiler ve yabancı orduları kaçırdılar.
35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar.✡ Başkalarıysa daha iyi bir dirilişe
kavuşmak için salıverilmeyi kabul etmeyerek işkence gördüler.
36 Diğerleri alaya alınıp kırbaçlandı, hatta zincire vurulup zindana atıldı.
37 Taşlandılar.✡ Biçilerek parçalandılar. Denendiler. Kılıçtan geçirilip
öldürüldüler.✡ Koyun postu, keçi postu içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler,
sıkıntı gördüler, düşmanca davranışlara maruz kaldılar.
38 Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yerin
yarıklarında dolanıp durdular.
39 Bunların hepsi, imanla ilgili böyle bir tanıklığa sahip oldukları halde,
hiçbiri vaadi almadılar.
40 Bizden ayrı olarak kusursuz kılınmasınlar diye, Tanrı bize daha üstün
bir şey sağlamıştır.

12

1 Çevremiz böylesine büyük bir tanıklar bulutuyla kuşatıldığına göre, her
türlü ağırlığı ve bizi kolayca saran günahı bırakalım ve önümüze konulan
yarışı sabırla koşalım.
2 Gözümüzü imanımızı başlatan ve tamamlayan Yeşua'ya dikelim. O, önüne
konan sevinç uğruna çarmıhın utancını hiçe sayarak katlandı ve Tanrı'nın
tahtının sağında oturdu.
3 Canlarınız yorulup gevşemesin diye günahkârların bunca karşı koymasına
katlanmış Olan'ı düşünün.

✡ **11:33** DANİEL 6:22-23 ✡ **11:34** DANİEL 3:1-30 ✡ **11:34** 1. KRALLAR 19:1-3; 2. KRALLAR 6:31–7:20 ✡ **11:35** 1. KRALLAR 17:17-23; 2. KRALLAR 4:32-37 ✡ **11:37** 2. TARİHLER 24:20-21 ✡ **11:37** YEREMYA 26:20-23; 1. KRALLAR 19:10

4 Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınız dökülünceye dek
direnmiş değilsiniz.
5 Size çocuklarım diye seslenen şu öğüdü unuttunuz:
“Oğlum, Efendi’nin terbiyesini hafife alma,
O’nun tarafından azarlandığında gevşeme.
6 Çünkü Efendi sevdiği kişiyi terbiye eder,
kabul ettiği her oğulu cezalandırır.”✡
7 Terbiye edilmek uğruna sabretmelisiniz. Tanrı size çocukları gibi
davranıyor. Hangi oğulu babası terbiye etmez?
8 Ama herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, o zaman çocuklar değil,
gayrimeşru evlatlarsınız.
9 Ayrıca bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı
duyardık. Daha çok ruhlar Babası’na tabi olup yaşamamız gerekmez mi?
10 Gerçi babalarımız bir kaç gün için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler.
Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye
ediyor.
11 Her terbiye şimdiki zamanda tatlı gelmez, acı gelir. Ama böyle
eğitilenlere bu sonradan doğruluğun esenlik ürününü yetiştirir.
12 Öyleyse, sarkık elleri ve zayıf dizleri doğrultun.✡
13 Ayaklarınız için düz yollar yapın.✡ Öyle ki, kötürüm kısım yerinden
çıkmasın, tersine şifa bulsun.
14 Bütün insanlarla barış içinde yaşamaya ve kutsal olmaya gayret gösterin.
Bu olmadan kimse Efendi’yi göremeyecek.
15 Dikkat edin ki, kimse Tanrı’nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi
rahatsız edecek ve birçoklarını kirletecek acı bir kök filizlenmesin.
16 Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemek karşılığında
satan Esav’a benzeyip kutsal değerlere saygısızlık etmesin.
17 Biliyorsunuz ki, daha sonra kutsamayı miras almak istediyse de
reddedildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvardıysa da tövbe zemini
bulamadı.
18-19 Sizler dokunulabilen, ateşle yanan dağa, karanlığa, zifiri karanlık ve
kasırgaya, çağrı borusunun gürlemesine ve sözlerin sesine yaklaşmadınız. O
sesi duyanlar, kendilerine bir söz daha söylenmesin diye yalvardılar.
20 Çünkü, “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak”✡ buyruğuna
dayanamadılar.
21 Görünüm o kadar korkunçtu ki, Moşe, “Korkuyorum ve titriyorum”✡
dedi.
22-24 Sizlerse Siyon Dağı’na, diri Tanrı’nın kenti göksel Yeruşalem’e, sayısız
meleğin sevinçle kutlamaya katıldığı, adları göklerde yazılmış ilk doğanların
topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı’ya, kusursuz kılınmış
doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan✡ Yeşua’ya ve
Habel’inkinden daha üstün şeylerden söz eden serpmelik kana yaklaştınız.
25 Bunları söyleyeni sakın reddetmeyin. Yeryüzünde kendilerini uyaranı
reddedenler kaçamadılarsa, bizi gökten uyarana yüz çevirirsek
kaçamayacağımız çok daha kesindir.
26 O zaman O’nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, “Artık bir kez daha
yalnızca yeri değil, gökleri de sarsacağım”✡ diyerek söz vermiştir.

✡ **12:6** ÖZDEYİŞLER 3:11-12 ✡ **12:12** YEŞAYA 35:3 ✡ **12:13** ÖZDEYİŞLER 4:26 ✡ **12:20** ÇIKIŞ 19:12-13
✡ **12:21** YASA'NIN TEKRARI 9:19 ✡ **12:22-24** YEREMYA 31:31 ✡ **12:26** HAGAY 2:6

27 "Artık bir kez daha" sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin
ortadan kaldırılacağını gösteriyor; öyle ki sarsılmayanlar geride kalsın.
28 Bu nedenle, bize sarsılmaz bir krallık verildiğine göre lütfa sahip olalım.
Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla hizmet edelim.
29 Çünkü Tanrımız yiyip bitiren bir ateştir.✡

13

1 Kardeş sevgisi sürekli olsun.
2 Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın. Çünkü bunu yapmakla
bazıları bilmeden melekleri ağırladı.
3 Tutuklu olanları, onlarla birlikte tutukluymuşsunuz gibi hatırlayın. Sizin
de bir bedeniniz olduğunu bilerek düşmanca davranışlara maruz kalanları
unutmayın.
4 Herkes evliliğe saygı duysun, yatak lekesiz olsun. Tanrı fuhuş yapanları
ve zina edenleri yargılayacak.
5 Para sevgisinden özgür olun. Elinizdekiyle yetinin. Çünkü Tanrı, "Seni
hiçbir şekilde terk etmeyeceğim, seni hiçbir şekilde yüzüstü bırakmayacağım"✡
dedi.
6 Böylece cesaretle diyoruz ki,
"Efendi benim yardımcımdır. Korkmayacağım.
İnsan bana ne yapabilir?"✡
7 Size Tanrı'nın sözünü bildiren önderlerinizi hatırlayın. Yaşayışlarının
sonucunu göz önünde bulundurarak onların imanını örnek alın.
8 Yeşua Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.
9 Çeşitli ve garip öğretilere kapılıp sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin yiyecekle
değil, lütufla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle meşgul olanlar bundan fayda
görmediler.
10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye
hakları yoktur.✡
11 Çünkü kanları başkâhin tarafından günah sunusu olarak kutsal yere
getirilen hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır.
12 Bunun içindir ki, Yeşua da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent
kapısının dışında acı çekti.
13 Bu nedenle, O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugâhın dışına
çıkıp yanına gidelim.
14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yok. Tersine gelecek olanı arıyoruz.
15 O halde, Yeşua aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı,✡ yani O'nun
adına sadakatimizi ilan eden dudakların ürününü sunalım.
16 İyilik yapmayı ve paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür
kurbanlardan hoşnut olur.
17 Önderlerinize itaat edin ve onlara tabi olun. Çünkü onlar canlarınız için
hesap verecek kişiler olarak sizi gözetirler. Öyle ki, yaptıkları işi inleyerek
değil, ki bunun size yararı olmaz, sevinçle yapsınlar.
18 Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğuna ve her konuda
erdemli bir yaşam sürdürmek istediğimize inanıyoruz.
19 Yanınıza tez zamanda dönebileyim diye özellikle dua etmenizi istiyorum.

✡ **12:29** YASA'NIN TEKRARI 4:24 ✡ **13:5** YASA'NIN TEKRARI 31:6 ✡ **13:6** MEZMURLAR 118:6-7
✡ **13:10** LEVİLİLER 16:27 ✡ **13:15** MEZMURLAR 50:23

20 Esenlik kaynağı olan Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Efendimiz
Yeşua'yı sonsuz antlaşma kanıyla ölümden diriltti.
21 O'nun isteğini yapabilmeniz için sizi her iyi iş için eksiksiz kılsın. Hoşnut
olduğu şeyin gerçekleşmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla sizde işlesin. Yücelik
sonsuzluklara dek O'nun olsun! Amin.
22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca
yazdım.
23 Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilmenizi istiyorum.
Yakında gelebilirse, kendisiyle birlikte sizi göreceğim.
24 Önderlerinize ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size
selam ederler.
25 Lütuf hepinizle birlikte olsun! Amin.

YAKOV

1 Tanrı'nın ve Efendi Yeşua Mesih'in* hizmetkârı ben Yakov, dağılmış on
iki oymağa selamlar.
2 Kardeşlerim,† çeşitli ayartılara düştüğünüzde bunu tam bir sevinç sayın.
3 Biliyorsunuz ki, imanınızın sınanması dayanıklılık üretir.
4 Dayanıklılık kendi mükemmel işini yapsın ki, hiçbir eksiği olmayan
kusursuz ve tamamlanmış kişiler olasınız.
5 Ama içinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe ve
azarlamadan veren Tanrı'dan istesin, kendisine verilecektir.
6 Yalnız hiç şüphe duymadan imanla istesin. Çünkü şüphe duyan kişi,
rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
7 O kişi Efendi'den bir şey alacağını sanmasın.
8 Böyle biri çift fikirli, bütün yollarında kararsız biridir.
9 Düşkün durumdaki kardeş kendi yüksekliğiyle övünsün.
10 Zengin olansa kendi düşkünlüğüyle, çünkü kır çiçeği gibi geçip gidecektir.
11 Çünkü güneş kavurucu rüzgârla doğar ve otu kurutur. Onun çiçeği düşer
ve görünüşünün güzelliği kaybolur. Tıpkı bunun gibi zengin de kendi
uğraşları içinde unutulup gidecektir.
12 Ne mutlu ayartıya dayanan insana! Çünkü onaylandığında, Efendi'nin
kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.
13 Hiç kimse ayartıldığında, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı
kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.
14 Ne var ki, herkes kendi arzularına kapılıp aldanarak ayartılır.
15 O zaman arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm
getirir.
16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!
17 Her iyi armağan ve her mükemmel armağan yücelerden, kendisinde
değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.
18 O, kendi isteğiyle, yarattıklarının ilk ürünü olmamız için gerçeğin sözü
aracılığıyla bizi dünyaya getirdi.
19 O halde, sevgili kardeşlerim, herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta ağır,
öfkelenmekte yavaş olsun.
20 Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın doğruluğunu üretmez.
21 Bu nedenle, her türlü pisliği ve taşkınlığı üzerinizden sıyırıp atarak, içinize
ekilmiş, canlarınızı kurtaracak‡ güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul
edin.
22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözü yerine getirenler de olun.
Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.
23 Çünkü sözü yerine getiren değil de dinleyicisi olan kişi, aynada kendi
doğal yüzüne bakan adama benzer.
24 Çünkü kendini görür, gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur.
25 Ama özgürlüğün kusursuz yasasına bakıp onda devam eden kişi,
unutkan dinleyici değil, işi yerine getiren kişidir. Bu kişi yaptığıyla kutsanır.

---

* **1:1** "Mesih" "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ‡ **1:21** veya hayatınızı koruyacak.

26 Sizden biri kendinin inançlı olduğunu sanıp dilini dizginlemezse, kendi
yüreğini aldatır ve inancı da boştur.
27 Babamız Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz inanç şudur: Yetimleri ve
dulları sıkıntılarında ziyaret etmek ve kendini dünyanın lekelemesinden
korumaktır.

2

1 Kardeşlerim, yüce Efendimiz Yeşua Mesih'in imanını kayırarak tutmayın.
2 Çünkü eğer havranıza* altın yüzüklü, güzel giysili bir adamla kirli giysili
yoksul bir adam girerse,
3 güzel giysiler giyene ilgiyle, "Buraya iyi bir yere otur", yoksula, "Şurada
dur" ya da "Ayağımın dibine otur" derseniz,
4 aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi olmuş olmaz
mısınız?
5 Sevgili kardeşlerim, dinleyin: Tanrı, imanda zengin olsunlar ve
kendisini sevenlere vaat ettiği krallığın mirasçıları olsunlar diye bu dünyada
yoksul olanları seçmedi mi?
6 Oysa siz yoksulu küçük düşürdünüz. Size zulmeden zenginler değil mi?
Sizi mahkemelere sürükleyenler onlar değil mi?
7 Çağrıldığınız o yüce Ad'a küfreden onlar değil mi?
8 Bununla birlikte, "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal
Yazı'ya göre krallık yasasını yerine getiriyorsanız,✡ iyi ediyorsunuz.
9 Ama ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı
çiğnemekle suçlu bulunursunuz.
10 Çünkü kim Yasa'nın tümünü tutar ve bir noktada tökezlerse, hepsinde
suçlu olur.
11 Çünkü "Zina etmeyeceksin"✡ diyen, ayrıca "Adam öldürmeyeceksin"✡
demiştir. Eğer zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun.
12 Özgürlük Yasası'na göre yargılanacak insanlar gibi konuşun ve yapın.
13 Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet
yargıya galip gelir.
14 Kardeşlerim, biri imanı olduğunu söyleyip de işleri olmazsa, bu neye
yarar? İman onu kurtarabilir mi?
15 Eğer bir erkek ya da kız kardeş çıplaksa ve günlük yiyecekten yoksunsa,
16 biriniz ona, "Esenlikle git, ısınmanı ve doymanı dilerim" der, ama
bedenin ihtiyaçlarını vermezse, bu neye yarar?
17 Bunun gibi, tek başına işleri olmayan iman da ölüdür.
18 Evet, biri, "Senin imanın var, benimse işlerim. Bana işlerin olmadan
imanını göster, ben de sana işlerimle imanımı göstereyim" diyebilir.
19 Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. İblisler de buna
inanıyor ve titriyorlar.
20 Ama ey boş insan, işleri olmayan imanın ölü olduğunu bilmek mi
istiyorsun?
21 Atamız Avraham, oğlu İshak'ı sunak üzerinde sunmuş olarak işleriyle
aklanmadı mı?
22 Görüyorsun, onun imanı işleriyle birlikte işliyordu; eylemleriyle imanı
tamam oldu.
23 Böylece, "Avraham Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı"✡ diyen

* **2:2** veya toplantınıza ✡ **2:8** LEVİLİLER 19:18 ✡ **2:11** ÇIKIŞ 20:14; YASA'NIN TEKRARI 5:18
✡ **2:11** ÇIKIŞ 20:13; YASA'NIN TEKRARI 5:17 ✡ **2:23** YARATILIŞ 15:6

Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. Ona Tanrı'nın dostu denildi.
24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, işleriyle de aklanır.
25 Aynı şekilde, ulakları kabul edip başka bir yoldan gönderen fahişe Rahav
da işleriyle aklanmadı mı?
26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, işleri olmayan iman da ölüdür.

3

1 Kardeşlerim, daha ağır bir yargılamadan geçeceğimizi bilerek, çoğunuz
öğretmen olmayın.
2 Çünkü hepimiz birçok konuda tökezleriz. Sözde, tökezlemeyen kişi, yetkin
bir insandır ve bütün bedenini dizginleyebilir.
3 Bize itaat etsinler diye atların ağzına gem vururuz ve böylece bütün
bedenlerini yönlendiririz.
4 İşte,* gemiler de çok büyük olmalarına ve sert rüzgârlarla sürüklenmelerine
karşın, dümencinin gönlü nereye isterse, çok küçük bir dümenle oraya çevrilir.
5 Böylece dil küçük bir üyedir ve büyük şeylerle övünür. Bakın, küçücük bir
kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir!
6 Dil de bir ateştir. Bedenimizin üyeleri arasında kötülük dünyasıdır. Bütün
bedenimizi kirletir. Gehenna'dan† yükselen alev olarak doğanın gidişatını
alevlendirir.
7 İnsan her tür hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş
ve evcilleştirmeye devam etmektedir.
8 Ama dili kimse evcilleştiremez; ölümcül zehirle dolu, yerinde durmayan
bir kötülüktür.
9 Dilimizle Tanrımız'ı, Babamız'ı överiz, yine aynı dille Tanrı'nın suretinde
yaratılmış olan insana lanet ederiz.
10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.
11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?
12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun
gibi, hiçbir kaynak hem tuzlu su hem de tatlı su vermez.
13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kimdir? İyi yaşayışını, bilgeliğin
uysallığında yapılan iyi işlerle göstersin.
14 Ama yüreğinizde acı bir kıskançlık ve bencil bir hırs varsa, övünmeyin,
gerçeğe karşı yalan söylemeyin.
15 Bu bilgelik yukarıdan değildir. Tersine, dünyadan, bedensel,
iblislerdendir.
16 Çünkü nerede kıskançlık ve bencil hırs varsa, orada karışıklık ve her
türlü kötü iş vardır.
17 Ama yukarıdan gelen bilgelik önce paktır, sonra barışçıldır, uysal ve akla
uygundur. Merhametle ve iyi meyvelerle doludur. Taraf tutmaz, ikiyüzlülük
yapmaz.
18 Doğruluğun ürünü barış yapıcıları tarafından barış içinde ekilir.

4

1 Aranızdaki çatışmalar ve kavgalar nereden geliyor? Bedeninizin
üyelerinde savaşan tutkularınızdan değil mi?
2 Arzu duyuyorsunuz, elde edemeyince öldürüyor, göz dikiyorsunuz.
Çatışıp kavga ediyorsunuz. Sahip değilsiniz, çünkü dilemiyorsunuz.

* **3:4** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **3:6** veya Cehennem

3 İsteyince de alamıyorsunuz, çünkü yanlış niyetle, kendi zevkleriniz için
kullanmak üzere istiyorsunuz.
4 Ey zina edenler, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu
bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman
eder.
5 Yoksa Kutsal Yazı boşuna mı, "İçimizde yaşayan Ruh kıskançlıkla özler"
diyor?
6 Ama daha çok lütuf verir. Bu nedenle, "Tanrı kibirlilere karşı durur, ama
alçakgönüllülere lütfeder"✡ der.
7 Bu nedenle Tanrı'ya tabi olun. İblis'e direnin, sizden kaçacaktır.
8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin ey
günahkârlar. Yüreklerinizi arındırın, ey çift fikirliler.
9 Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye
dönüşsün.
10 Efendi'nin önünde kendinizi alçaltın, O da sizi yükseltecektir.
11 Kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da kardeşini
yargılayan, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Ama Yasa'yı yargılarsan, Yasa'yı
yerine getiren değil, yargıç olursun.
12 Tek Yasa koyucu vardır, kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten
O'dur. Sen kim oluyorsun ki, başkasını yargılıyorsun?
13 Gelin şimdi, "Bugün ya da yarın şu kente gidelim, orada bir yıl geçirelim,
ticaret yapalım, kazanalım" diyen sizler,
14 oysa yarın yaşamınızın nasıl olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir
ki? Kısa bir süre görünen, sonra kaybolup giden buğu gibisiniz.
15 Bunun yerine, "Eğer Efendi dilerse yaşayacağız, şunu ya da bunu
yapacağız" demelisiniz.
16 Ama şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi
kötüdür.
17 Bu nedenle, iyi olan şeyi yapmayı bilip de yapmayana günahtır.

5

1 Gelin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek sefaletlerden ötürü feryat edip
ağlayın.
2 Servetiniz çürümüş, giysilerinizi güve yemiş.
3 Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklıkta
bulunacak, etinizi ateş gibi yiyecek. Son günlerde hazine biriktirdiniz.
4 Bakın, tarlalarınızı biçen işçilerin hileyle alıkoyduğunuz ücretleri
haykırıyor. Orakçıların feryatları Ordular Efendisi'nin* kulaklarına ulaştı.
5 Yeryüzünde lüks ve zevk içinde yaşadınız. Kesim günü için yüreğinizi
besiye çektiniz.
6 Size karşı direnmeyen doğru kişiyi suçlu çıkarıp öldürdünüz.
7 Öyleyse kardeşler, Efendi'nin gelişine dek sabırlı olun. Bakın, çiftçi, ilk ve
son yağmurları alana dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
8 Siz de sabırlı olun. Yüreğinizi güçlendirin, çünkü Efendi'nin gelişi yakındır.
9 Kardeşler, birbirinize karşı söylenmeyin ki, yargılanmayasınız. İşte, Yargıç
kapıda duruyor.
10 Kardeşler, Efendi'nin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntıda
sabır örneği olarak alın.

✡ **4:6** ÖZDEYİŞLER 3:34 * **5:4** Grekçe: Sabaot (veya İbranice: Se'va'ot)

11 Bakın, dayanmış olanlara ne mutlu diyoruz. İyov'un nasıl dayandığını
işittiniz. Sonunda Efendi'nin onun için neler yaptığını gördünüz. Efendi'nin
şefkati ve merhameti ne boldur.
12 Kardeşlerim, her şeyden önce, ne gök, ne yer, ne de başka bir şey üzerine
ant içmeyin. "Evet" iniz "evet", "hayır" ınız "hayır" olsun ki, ikiyüzlü†
duruma düşmeyin.
13 İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birisi sevinçli mi? İlahi söylesin.
14 İçinizden biri hasta mı? Kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın. Efendi'nin
adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.
15 İman duası hastayı iyileştirecek ve Efendi onu ayağa kaldıracaktır. Günah
işlemişse affedilecektir.
16 Şifa bulabilmek için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için
dua edin. Doğru insanın ısrarcı duası çok güçlü ve etkilidir.
17 Eliya bizim gibi bir insandı. Yağmur yağmaması için hararetle dua etti ve
üç yıl altı ay yeryüzüne yağmur yağmadı.
18 Yeniden dua etti, gökyüzü yağmur, toprak da ürün verdi.
19 Kardeşlerim, eğer içinizden biri gerçekten sapar da biri onu geri
döndürürse,
20 bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can
kurtarmış ve birçok günahı örtmüş olur.

† **5:12** TR, "ikiyüzlülüğe" yerine "yargı altında" ifadesini kullanır

1. PETRUS

1 Yeşua Mesih'in* elçisi Petrus, Baba Tanrı'nın ön bilgisi uyarınca,
2 Ruh'un kutsal kılmasıyla, Yeşua Mesih'e itaat etmeniz ve O'nun kanının
üzerinize serpilmesi için seçilmiş olup Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli
ve Bitinya'ya dağılmış olan yabancılara: Size lütuf ve esenlik çoğaltılsın.
3-4 Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! O büyük
merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. Yeşua Mesih'i ölümden diriltmekle
bizi yaşayan bir umuda, bozulmaz, lekesiz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras
göklerde sizin için ayrılmıştır.
5 Zamanın sonunda açığa çıkmaya hazır kurtuluş için iman aracılığıyla
Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz.
6 Bundan büyük sevinç duyuyorsunuz. Gerçi şimdi çeşitli denenmelerle
kısa bir süre üzüntü çekmeniz gerekiyor.
7 Böylelikle ateşle arıtılmış saf altından daha değerli olan imanınızın
kanıtlanması, Yeşua Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, saygınlık
kazandıracak.
8 O'nu görmemiş olduğunuz halde seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz
halde iman ediyorsunuz. Sözle anlatılamaz yücelik dolu bir sevinçle
coşuyorsunuz.
9 İmanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşunu alıyorsunuz.
10 Size gelecek lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşu
gayretle arayıp soruşturdular.
11 İçlerinde bulunan Mesih'in Ruhu, Mesih'in çekeceği acıları ve bu acıları
izleyecek olan yücelikleri önceden bildirirken, Ruh'un kime ya da ne tür bir
zamana işaret ettiğini araştırdılar.
12 Bu şeylerde kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara gösterildi.
Bunları gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi iletenler şimdi
bildirdi. Melekler bu şeylere yakından bakmak isterler.
13 Bu nedenle düşüncelerinizi eyleme hazırlayın.† Ayık kalıp umudunuzu
tümüyle Yeşua Mesih'in görünmesiyle size getirilecek lütfa bağlayın.
14 İtaat çocukları gibi olun, bilgisizlik zamanındaki eski tutkularınıza
uymayın.
15 Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğu gibi, siz de her davranışınızda kutsal
olun.
16 Çünkü şöyle yazılmıştır: "Kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım."✡
17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptığı işe göre yargılayan Tanrı'yı Baba diye
çağırdığınıza göre, yabancı olarak yaşadığınız buradaki zamanınızı saygıyla
korku içinde geçirin.
18 Çünkü atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan, çürüyüp giden gümüşle ya
da altınla kurtulmadığınızı biliyorsunuz.
19 Tersine, eksiksiz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanıyla
kurtuldunuz.
20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, bu son çağda sizin yararınıza
göründü.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:13** Kelimenin tam anlamıyla, "düşüncenizin belini kuşatın" veya "düşüncenizin belindeki kemeri takın" ✡ **1:16** LEVİLİLER 11:44-45

21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman
ediyorsunuz. Öyle ki, imanınız ve umudunuz Tanrı'da olsun.
22 Ruh aracılığıyla gerçeğe itaat ederek içten kardeş sevgisinde canlarınızı
temizlediğinize göre, yürekten birbirinizi hararetle sevin.
23 Çünkü çürüyen değil, çürümez bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve
ebedi sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.
24 Çünkü,
"Bütün insanlar ota benzer,
insanın tüm yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçeği düşer,
25 ama Efendi'nin sözü sonsuza dek yerinde durur."✡
İşte size duyurulmuş olan Müjde sözü budur.

2

1 Bunun için her türlü kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve her
türden kötü konuşmayı bir yana bırakın.
2-3 Eğer gerçekten Efendi'nin iyiliğini tattıysanız, yeni doğan bebekler gibi,
saf ruhsal sütü özleyin ki, onunla büyüyesiniz.
4 İnsanlar tarafından reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin, değerli taşa,
O'na gelin.
5 Siz de Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yı hoşnut eden ruhsal kurbanlar
sunmak ve kutsal kâhinler topluluğu olmak üzere, diri taşlar olarak ruhsal
konut olmak için bina olunuyorsunuz.
6 Çünkü Kutsal Yazı şunu içerir,
"İşte,* Siyon'a seçkin ve değerli bir köşe taşı koyuyorum.
O'na iman eden düş kırıklığına uğramayacak."✡
7 İman eden sizler için bu taş saygındır. Ama itaatsizler için,
"Yapıcıların reddettiği taş
köşenin baş taşı,"✡
8 ve,
"Tökezleme taşı ve suç kayası oldu."✡
Çünkü onlar söze itaatsizlik ederek tökezlerler. Zaten bunun için
atanmışlardır.
9 Ama siz seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın kendisine
ait bir halksınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın harikalarını
duyurmak için seçildiniz.
10 Eskiden halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Eskiden
merhamete kavuşmamıştınız, şimdiyse merhamete kavuştunuz.
11 Ey sevgililer, yabancılar ve konuklar olarak cana karşı savaşan benliğin
tutkularından kaçınmanızı rica ediyorum.
12 Uluslar arasında iyi davranışlar sergileyin. Öyle ki, kötülük
yapanlarmışsınız gibi size karşı konuşsalar da, iyi işlerinizi görüp ziyaret
gününde Tanrı'yı yüceltsinler.
13-14 Bu nedenle, Efendi adına insanlar arasında yetkili kılınmış her
kuruma, gerek her şeyin üstünde olan krala, gerekse kötülük yapanları

✡ **1:25** YEŞAYA 40:6-8 * **2:6** "İşte", "הִנֵּה" veya "ἰδοὺ" kelimelerinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **2:6** YEŞAYA 28:16 ✡ **2:7** MEZMURLAR 118:22 ✡ **2:8** YEŞAYA 8:14

cezalandırmak ve iyilik yapanları onurlandırmak için kralın gönderdiği
valilere tabi olun.
15 Çünkü Tanrı'nın isteği, akılsızların bilgisizliğini iyilik yaparak
susturmanızdır.
16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük perdesi
olarak kullanmayın. Tanrı'nın hizmetkârları olarak yaşayın.
17 Bütün insanlara saygı gösterin. Kardeşsever olun. Tanrı'dan korkun.
Krala saygı duyun.
18 Ey hizmetkârlar, efendilerinize tam bir saygıyla tabi olun. Yalnızca iyi ve
yumuşak huylu olanlarına değil, kötü olanlarına da.
19 Çünkü bir kişi haksız yere acı çeker ve Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa,
övgüye değerdir.
20 Günah işleyip dövüldüğünüzde sabırla katlanırsanız, bunda ne yücelik var?
Ama iyilik edip acıya sabırla katlanırsanız, bu, Tanrı katında övgüye değerdir.
21 Çünkü bunun için çağrıldınız. Mesih de bizim için acı çekti, O'nun
adımlarını izleyesiniz diye size bir örnek bıraktı.
22 O günah işlemedi, "ağzından hileli söz çıkmadı."✡
23 Kendine lanet edildiğinde lanetle karşılık vermedi. Acı çektiğinde tehdit
etmedi, ancak kendisini adaletle yargılayana teslim etti.
24 Günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı
kendi bedeninde, ağaç üzerinde yüklendi. O'nun yaralarıyla† iyileştiniz.
25 Çünkü yoldan sapan koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na
ve Gözetmeni'ne‡ geri döndünüz.

3

1-2 Ey kadınlar, aynı şekilde, kocalarınıza tabi olun. Öyle ki, bazıları Söz'e
itaat etmeseler bile, korku içindeki pak davranışınızı görerek söze gerek
kalmaksızın karılarının davranışıyla kazanılsınlar.
3 Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi yalnızca dış
görünüşle ilgili olmasın.
4 Tersine yüreğin saklı kişiliğinde, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan
güzelliği süsünüz olsun. Tanrı katında bunun değeri çoktur.
5 Çünkü geçmişte Tanrı'ya umut bağlamış kutsal kadınlar da kendi
kocalarına tabi olup böyle süslenirlerdi.
6 Böylece Sarah Avraham'ın sözünü dinler, ona "Efendim" diye hitap
ederdi. İyilik eder, hiçbir dehşetten korkmazsanız, siz de Sarah'ın çocukları
olursunuz.
7 Aynı şekilde, siz kocalar, daha zayıf kap olan karılarınızla anlayış içinde
yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara
saygı gösterin. Öyle ki, dualarınız engelle karşılaşmasın.
8 Sonuç olarak, hepiniz aynı düşüncede olun. Birbirinize karşı şefkatli,
kardeşsever, yufka yürekli, nazik olun.
9 Kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle değil, tersine kutsamayla karşılık
verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.
10 Çünkü,
"Yaşamı seven,
güzel günler görmek isteyen,
dilini kötülükten,

✡ **2:22** YEŞAYA 53:9 † **2:24** veya kamçı darbeleri ‡ **2:25** "Gözetmen" kelimesi, gözetmen, vekil, koruyucu veya denetçi anlamına gelen Grekçe ἐπίσκοπον kelimesinden gelir.

dudaklarını yalandan korusun.
11 Kötülükten sakınıp iyilik etsin.
Esenliği arasın, ve onun ardınca gitsin.
12 Çünkü Efendi'nin gözleri doğruların üzerindedir,
kulakları onların duasına açıktır.
Ama Efendi'nin yüzü kötülük edenlere karşıdır."✡
13 Eğer iyilik yapmayı kendinize örnek alırsanız, size kim kötülük edecek?
14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! "Onların korktuğundan
korkmayın, tedirgin de olmayın."✡
15 Ama Efendi Tanrı'yı yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun
nedenini soran herkese yanıt vermeye her zaman hazır olun.
16 Yalnız bunu alçakgönüllülükle ve saygıyla yapın. Temiz bir vicdana sahip
olun. Öyle ki, Mesih'teki iyi yaşamınızı kötüleyenler söylediklerinden utansınlar.
17 Eğer Tanrı'nın isteği iyilik edip acı çekmekse, kötülük yapıp acı çekmekten
daha iyidir.
18 Çünkü Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak üzere doğru kişi olarak doğru
olmayanlar uğruna bir kez günahlar için acı çekti. Bedende öldürüldü, ama
Ruh'ta diriltildi.
19 Ruh'ta gidip bunları zindanda olan ruhlara duyurdu.
20 Eskiden, Noa'nın günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla
beklemesine karşın bu ruhlar itaatsiz olanlardı. O gemide suyla
kurtulanların sayısı az oldu, yani sekiz kişiydi.
21 Bu şimdi, Yeşua Mesih'in dirilişiyle sizi kurtaran vaftizin bir simgesidir.
Bedeni kirden arındıran değil, Tanrı'ya karşı temiz bir vicdanın yanıtı olan
vaftiz.
22 O göğe çıkmıştır ve Tanrı'nın sağındadır. Melekler, yetkiler ve güçler O'na
tabi kılınmıştır.

4

1 Bu nedenle, Mesih bizim için bedende acı çektiğine göre, siz de aynı
düşünceyle silahlanın. Çünkü bedende acı çeken, günahla ilişkisini kesmiştir.
2 Öyle ki, bedende kalan zamanını artık insan tutkularına göre değil,
Tanrı'nın isteği doğrultusunda yaşayasınız.
3 Çünkü ulusların arzularını yerine getirerek ahlaksızlık, şehvet, sarhoşluk,
çılgın eğlenceler, içki alemleri, iğrenç putperestlikler içinde geçmişimizi
yeterince boşa harcadık.
4 Onlarla aynı aşırı isyan seli içinde koşmamanızı yadırgıyorlar ve size
küfrediyorlar.
5 Onlar, ölüleri ve dirileri yargılamaya hazır olan O'na hesap verecekler.
6 Bunun için Müjde ölülere de duyuruldu; öyle ki, bedenen insan gibi
yargılansınlar, ama ruhta Tanrı'ya göre yaşasınlar.
7 Ama her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle sağduyulu olun, kendinize
hâkim olun ve duada ayık durun.
8 Her şeyden önce birbirinizi içten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.
9 Söylenmeden birbirinize karşı konuksever olun.
10 Her biriniz almış olduğu ruhsal armağana göre, bunu Tanrı'nın çok
yönlü lütfunun iyi yöneticileri olarak birbirinize hizmet etmek için kullanın.

✡ **3:12** MEZMURLAR 34:12-16 ✡ **3:14** YEŞAYA 8:12

11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletirmiş gibi konuşsun. Hizmet eden,
Tanrı'nın sağladığı güçle hizmet etsin. Öyle ki, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı
her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve hâkimiyet sonsuza dek O'na aittir! Amin.
12 Ey sevgililer, sınanmanız için üzerinize gelen ateşli denenme karşısında,
sanki başınıza garip bir şey gelmiş gibi şaşırmayın.
13 Tam tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz için sevinin ki, O'nun
görkemi açığa çıktığında siz de sevinçle coşasınız.
14 Mesih'in adından ötürü aşağılanırsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın
yüce Ruhu üzerinizde duruyor. Onlar açısından O'na küfrediliyor, ama sizin
açınızdan O yüceltiliyor.
15 Aranızdan hiçbiri katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine
karışan biri olarak acı çekmesin.
16 Ama biriniz Hristiyan olduğu için acı çekerse, bundan utanmasın.
Tersine, bu konuda Tanrı'yı yüceltsin.
17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı zaman geldi. Eğer
yargı önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenlere ne olacak?
18 "Doğru insanın kurtulması güçse, tanrısız ve günahkâra ne olacak?"✡
19 Öyleyse, Tanrı'nın isteği doğrultusunda acı çekenler, iyilik ederek canlarını
güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5

1 Bu nedenle, aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği
acıların tanığı, açığa çıkacak yüceliğin paydaşı olarak öğütte bulunuyorum.
2 Tanrı'nın aranızdaki sürüsünü güdün. Bunu zorunluymuş gibi değil,
gönüllü olarak yapın. Haksız kazanç için değil, gönüllü gözetmenlik yapın.
3 Size emanet edilenlerin üzerinde efendi kesilerek değil, tersine sürüye
örnek olarak yapın.
4 Baş Çoban ortaya çıktığında, solmayan yücelik tacını alacaksınız.
5 Aynı şekilde, gençler siz de, ihtiyarlara tabi olun. Evet, hepiniz
birbirinize tabi olmak için alçakgönüllülüğü giyinin. Çünkü, "Tanrı
kibirlilere karşı durur, alçakgönüllülere lütfeder."✡
6 Bu nedenle, Tanrı'nın güçlü eli altında kendinizi alçaltın ki, zamanı
geldiğinde sizi yüceltsin.
7 Bütün kaygılarınızı O'na bırakın, çünkü O sizi kayırır.
8 Ayık durun ve kendinize hâkim olun. Uyanık durun. Düşmanınız İblis
kükreyen bir aslan gibi yutabileceği birini arayarak dolaşıyor.
9 Dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek, imanınızda
sarsılmadan ona karşı koyun.
10 Kısa bir süre acı çektikten sonra sizi Mesih Yeşua aracılığıyla sonsuz
yüceliğine çağıran tüm lütfun kaynağı olan Tanrı sizi yetkinleştirip,
pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.
11 Yücelik ve güç sonsuza dek O'nun olsun! Amin.
12 Kendisini sadık bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca
yazdım. Size öğütte bulunuyor ve içinde bulunduğunuz lütfun Tanrı'nın
gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum.
13 Sizin gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise size selam eder. Oğlum Markos
da sizi selamlıyor.
14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

✡ **4:18** ÖZDEYİŞLER 11:31 ✡ **5:5** ÖZDEYİŞLER 3:34

Mesih Yeşua'da olan hepinize esenlik olsun! Amin.

2. PETRUS

1 Yeşua Mesih'in* hizmetkârı ve elçisi Simon Petrus, Tanrımız ve
Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in doğruluğunda bizimle aynı değerli imana sahip
olanlara:
2 Tanrı'nın ve Efendimiz Yeşua Mesih'in bilgisinde size lütuf ve esenlik
çoğaltılsın.
3 Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini
tanımamız aracılığıyla yaşamamız ve tanrısallık için bize her şeyi verdi.
4 Bunlar sayesinde dünyada kötü arzuların neden olduğu yozlaşmadan
kurtulmuş olarak tanrısal özyapıya ortak olasınız diye, bize çok büyük ve
değerli vaatler verildi.
5 İşte tam bundan ötürü her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi,
erdeminize bilgiyi,
6 bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze
tanrısallığı,
7 tanrısallığa kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.
8 Çünkü bu şeylere artan ölçüde sahip olursanız, Efendimiz Yeşua Mesih'i
tanımakta tembel ya da verimsiz olmazsınız.
9 Çünkü bu şeylerden yoksun olan kördür, yalnızca yakını görür. Eski
günahlarından arındığını unutmuştur.
10 Bu nedenle, ey kardeşler,† çağrınızı ve seçilmişliğinizi sağlamlaştırmaya
daha çok gayret edin. Çünkü bunları yaparsanız, asla tökezlemezsiniz.
11 Böylece Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in sonsuz Krallığı'na
girme olanağı size cömertçe sağlanacaktır.
12 Bu nedenle, bunları bildiğiniz ve sahip olduğunuz gerçekte temellenmiş
olduğunuz halde, bunları size hatırlatmaktan geri kalmayacağım.
13 Bu çadırda olduğum sürece bunları hatırlatarak sizi gayrete getirmeyi
doğru buluyorum.
14 Efendimiz Yeşua Mesih'in bana gösterdiği gibi, çadırımdan ayrılma
zamanım hızla yaklaşıyor.
15 Ben ayrıldıktan sonra da bu şeyleri her zaman hatırlayabilmeniz için her
türlü gayreti göstereceğim.
16 Efendimiz Yeşua Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken kurnazca
uydurulmuş masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük.
17 Çünkü görkemli ve Heybetli Olan'dan kendisine, "Bu benim sevgili
Oğlum, O'ndan hoşnutum" diye ses geldiğinde, Baba Tanrı'dan onur ve
yücelik aldı.
18 Kutsal dağda O'nunla birlikteyken gökten gelen bu sesi biz de duyduk.✡
19 Bizim için peygamberlik sözü daha da kesinleşmiş oldu. Gün ağarıncaya
ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde parlayan bir
kandile benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz.
20 İlk olarak şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü
kimsenin özel yorumu değildir.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **1:18** MATTA 17:5; MARKOS 9:7; LUKA 9:35

21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğiyle gelmedi. Tersine,
Tanrı'nın kutsal insanları, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştular.

2

1 Ama halk arasında sahte peygamberler ortaya çıktığı gibi, sizin aranızda
da sahte öğretmenler olacaktır. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile
inkâr ederek gizlice aranıza yıkıcı öğretiler sokacaklar. Onlar kendi üzerlerine
hızlı bir yıkım getirecekler.
2 Birçokları onların ahlaksız yollarını takip edecek. Bunun sonucunda
gerçeğin yolu kötülenecek.
3 Açgözlülükleri nedeniyle aldatıcı sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için
eskiden beri saptanmış olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da
uyuklamaz.
4 Çünkü Tanrı günah işlediklerinde melekleri esirgemedi. Onları
Tartarus'a* atıp karanlık çukurlara kapattı. Kendilerine ayrılan yargı için
orada tutuluyorlar.
5 Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufan
gönderdiğinde, doğruluk sözünü duyuran Noa'yı yedi kişiyle birlikte korudu.
6 Sodom ve Gomora kentlerini küle çevirdi, onları yıkıma mahkûm etti ve
tanrısız bir yaşam sürmek isteyenlere bir örnek gösterdi.
7 Kötülerin ahlaksızlık dolu yaşayışına kederlenen doğru adam Lut'u
kurtardı.
8 Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasasız işler
nedeniyle doğru yüreğinde her gün acıyla inliyordu.
9 Efendi doğru kişileri ayartılardan kurtarmayı da kötülük yapanları yargı
günü için saklamayı da bilir.
10 Özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor
görenleri yargı için saklar. Bu küstah, dik başlı kişiler yüce varlıklar hakkında
kötü konuşmaktan korkmazlar.
11 Oysa melekler bile, güçte ve kudrette daha üstün olmalarına rağmen
Efendi'nin önünde onlara karşı kötüleyici bir şekilde yargılamazlar.
12 Ne var ki, bunlar akıldan yoksun yaratıklar, yakalanıp yok edilmek üzere
doğmuş doğal hayvanlar gibidirler. Bilmedikleri konularda kötü sözler
söyleyen bu kişiler de mahvlarında kesinlikle mahvolacaklar.
13 Gün içinde zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarken, yaptıkları
haksızlığın karşılığını alacaklar. Sizinle birlikte yiyip içerken kendi
hilelerinden zevk alan bu insanlar birer leke ve utançtır.
14 Gözleri zinayla doludur, günahtan vazgeçmezler. Kararsız canları
ayartırlar. Yürekleri açgözlülükle eğitilmiş lanet çocuklarıdır.
15 Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu izleyerek doğru yolu
bırakıp saptılar.
16 Balam kendi itaatsizliğinden ötürü azarlandı. Dilsiz eşek insan diliyle
konuşarak bu peygamberin deliliğini durdurdu.
17 Bunlar susuz kuyular, fırtınanın sürüklediği bulutlar gibidir. Onlara
ayrılan sonsuza dek koyu karanlıktır.
18 Büyük büyük konuşup boş sözler söylerler. Çünkü yanlış yolda
yürüyenlerden henüz kaçıp kurtulanları, benliğin tutkularıyla, ahlaksızlıkla
ayartırlar.

---

* **2:4** Tartarus, Cehennemin bir diğer adıdır-

19 Kendileri yozlaşmışlığın kölesiyken onlara özgürlük vaat ederler. Çünkü
insan neye yenilirse onun esiri olur.
20 Efendi ve Kurtarıcı Yeşua Mesih'i tanımakla dünyanın pisliğinden
kurtulduktan sonra yeniden onun içine karışıp yenilirlerse, son halleri
ilkinden beter olur.
21 Çünkü doğruluk yolunu bildikten sonra kendilerine verilen kutsal
buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi
olurdu.
22 Şu gerçek özdeyiş onların başına gelmiş demektir: "Köpek yine kendi
kusmuğuna döner"✡ ve "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya
döner."

3

1 Ey sevgililer, şimdi bu size yazdığım ikinci mektuptur. İkisinde de
hatırlatma yoluyla samimi düşüncenizi harekete geçirmeye çalıştım.
2 Öyle ki, kutsal peygamberler tarafından önceden söylenen sözleri ve
Efendi'nin ve Kurtarıcı'nın elçileri olan bizlerin buyruğunu hatırlayasınız.
3 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Son günlerde kendi tutkularının peşinden
giden alaycı kişiler ortaya çıkacak.
4 Bu kişiler, "Hani O'nun gelişiyle ilgili vaade ne oldu? Çünkü ataların
uykuya daldıkları günden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi
duruyor" diyecekler.
5 Ne var ki, göklerin çok eskiden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin
sudan ve su aracılığıyla biçim aldığını kasıtlı bir biçimde unutuyorlar.
6 O zamanki dünya su baskınıyla mahvolmuştu.
7 Şimdi var olan gökler ve yer aynı sözle ateşe verilmek üzere saklanıyor,
tanrısızların yargılanarak mahvolacağı o güne ayrılmış olarak bekletiliyor.
8 Ey sevgililer, şunu unutmayın ki, Efendi'nin gözünde bir gün bin yıl, bin
yıl bir gün gibidir.
9 Bazılarının gecikme saydığı gibi, Efendi vaadinde gecikmez; ama bize
karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe
etmesini istiyor.
10 Ama Efendi'nin günü hırsız gibi gece gelecek. O gün gökler büyük bir
gürültüyle geçip gidecek, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecek, yeryüzü ve
ondaki bütün işler yanıp tükenecek.
11 Böylece her şey yok olacağına göre, sizler nasıl insanlar olmalısınız?
Kutsallık içinde yaşayan, tanrısal,
12 Tanrı'nın gününün gelişini gayretle bekleyen insanlar olmalıyız. O gün
gökler yanıp yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.
13 Ama biz O'nun vaadine göre içinde doğruluğun barınacağı yeni gökleri ve
yeni yeryüzünü bekliyoruz.
14 Öyleyse, ey sevgililer, bunları beklediğinize göre, O'nun gözünde lekesiz
ve kusursuz olarak esenlik içinde olmaya gayret edin.
15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı
gibi, Efendimiz'in sabrını da kurtuluş sayın.
16 Pavlus bütün mektuplarında bunlardan söz eder. Mektuplarında
anlaşılması güç bazı şeyler vardır. Bilgisiz ve kararsız kişiler öbür Kutsal
Yazılar'a yaptıkları gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.

✡ **2:22** ÖZDEYİŞLER 26:11

17 Bu nedenle, ey sevgililer, bu şeyleri önceden bildiğinize göre, kötülerin
sapıklığına kapılıp kararlılığınızdan düşmemeye dikkat edin.
18 Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfunda ve O'nun bilgisinde
gelişin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. YUHANNA

1 Yaşam Sözü hakkında başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle
gördüğümüzü, bakıp ellerimizle dokunduğumuzu,
2 ve yaşam açığa çıktı, gördük ve tanıklık ediyoruz, Baba'yla birlikte olup
bize görünmüş olan yaşamı, sonsuz yaşamı size bildiriyoruz.
3 Gördüğümüzü ve işittiğimizi, sizin de bizimle paydaşlığınız olsun diye size
bildiriyoruz. Evet, bizim paydaşlığımız Baba ve Oğlu Yeşua Mesih'ledir.*
4 Bu şeyleri size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.
5 O'ndan işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber şudur: Tanrı ışıktır ve O'nda
hiç karanlık yoktur.
6 O'nunla paydaşlığımız var deyip karanlıkta yürüyorsak, yalan söylüyor ve
gerçeği söylemiyoruz.
7 Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız
olur ve Oğlu Yeşua Mesih'in kanı bizi her günahtan arındırır.
8 Eğer günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız ve bizde gerçek olmaz.
9 Eğer günahlarımızı itiraf edersek, bize günahlarımızı bağışlayıp bizi her
haksızlıktan arındırmak için O sadık ve adildir.
10 Eğer günah işlemedik dersek, O'nu yalancı yaparız ve O'nun sözü bizde
olmaz.

2

1 Yavrularım, bu şeyleri size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Eğer biri
günah işlerse, Baba'nın yanında Savunucu'muz,* doğru olan Yeşua Mesih
vardır.
2 O günahlarımız için, yalnızca bizim günahlarımız için değil, bütün dünyanın
günahları için kefaret kurbanıdır.†
3 Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızı bununla biliriz.
4 "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır ve
kendisinde gerçek yoktur.
5 O'nun sözünü tutan kişide ise Tanrı'nın sevgisi gerçekten
tamamlanmıştır. O'nda olduğumuzu bununla biliriz.
6 O'nda kaldığını söyleyen kişinin kendisi de tıpkı O'nun yürüdüğü gibi
yürümelidir.
7 Kardeşler, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri sahip olduğunuz
eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, başlangıçtan beri işittiğiniz sözdür.
8 Size yine O'nda ve sizde gerçek olan yeni bir buyruk yazıyorum. Çünkü
karanlık geçiyor ve gerçek ışık çoktan parlıyor.
9 Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.
10 Kardeşini seven ışıkta kalır ve onda tökezleme nedeni bulunmaz.
11 Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye
gittiğini bilmez. Çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.
12 Yavrularım, size yazıyorum, çünkü O'nun adı uğruna günahlarınız
bağışlandı.

---

* **1:3** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. * **2:1** Grekçe παρακλήτον: Danışman, Yardımcı, Şefaatçi, Savunucu ve Teselli Edici. † **2:2** "Kefaret kurbanı" ifadesi, yatıştırıcı, yatıştırma veya kefaret aracı anlamına gelen Grekçe "ιλασμος" kelimesinden gelir; günahlarımız yüzünden Tanrı'nın gazabını uzaklaştıran kurban.

13 Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.
Gençler, size yazıyorum, çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size
yazıyorum, çünkü Baba'yı tanıyorsunuz.
14 Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.
Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde bulunuyor,
kötü olanı yendiniz.
15 Dünyayı ve dünyada olan şeyleri sevmeyin. Eğer biri dünyayı seviyorsa,
Baba'nın sevgisi onda yoktur.
16 Çünkü dünyada olan her şey—benliğin tutkuları, gözün tutkuları ve
yaşamın gururu—Baba'dan değil, dünyadandır.
17 Dünya tutkularıyla birlikte gelip geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine
getiren sonsuza dek kalır.
18 Çocuklar, bunlar son zamanlardır. Mesih Karşıtı'nın geleceğini
duydunuz. Şimdiden birçok Mesih Karşıtı çıkmış durumda. Son saat
olduğunu bundan biliyoruz.
19 Onlar bizden çıktılar, ama bize ait değillerdi. Çünkü bize ait olsalardı,
bizimle kalmayı sürdürürlerdi. Ama hiçbirinin bize ait olmadığı ortaya çıksın
diye ayrıldılar.
20 Sizler Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepiniz bilgilisiniz.‡
21 Gerçeği bilmediğiniz için değil, hiçbir yalanın gerçekten olmadığını
bildiğiniz için size yazdım.
22 Yeşua'nın Mesih olduğunu inkâr edenden başka yalancı kimdir? Baba'yı
ve Oğul'u inkâr eden Mesih Karşıtı'dır.
23 Oğul'u inkâr edende Baba yoktur. Oğul'u açıkça kabul edende Baba da
vardır.§
24 Bu nedenle, size gelince, başlangıçtan beri işittiğiniz sizde kalsın.
Başlangıçtan beri işittikleriniz sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da
kalırsınız.
25 O'nun bize vaat ettiği budur, sonsuz yaşam.
26 Bu şeyleri size, sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazdım.
27 Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır ve kimsenin size
öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, yalan
değildir. Size öğrettiği gibi, O'nda kalın.
28 Yavrularım, şimdi Mesih'te kalın. Öyle ki, O göründüğü zaman
cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım.
29 O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan
doğduğunu da bilirsiniz.

3

1 Baba'nın bize ne kadar büyük bir sevgi verdiğine bakın! Bize "Tanrı'nın
çocukları" deniyor. Bu nedenle dünya bizi tanımıyor, çünkü Baba'yı da
tanımadı.
2 Ey sevgililer, şimdi Tanrı'nın çocuklarıyız. Ne olacağımız henüz bize
gösterilmedi. Ama biliyoruz ki, O göründüğünde biz de O'nun gibi olacağız.
Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.
3 O'na umut bağlayan herkes, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.
4 Günah işleyen herkes yasasızlıktan da suçludur. Günah, yasasızlıktır.

‡ **2:20** Veya, "doğru olanı bilmek" ya da "her şeyi bilmek
§ **2:23** MT şunu atlar: Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır.

5 O'nun, günahlarımızı kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah
olmadığını biliyorsunuz.
6 Mesih'te duran, günah işlemez. Günah işleyen O'nu görmemiş ve
tanımamıştır.
7 Yavrularım, kimse sizi saptırmasın. Doğru olanı yapan doğru kişidir, tıpkı
O'nun doğru olduğu gibi.
8 Günah işleyen İblis'dendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor.
Tanrı'nın Oğlu, İblis'in işlerini yok etmek için ortaya çıktı.
9 Tanrı'dan doğan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalır ve
günah işleyemez. Çünkü Tanrı'dan doğmuştur.
10 Kimin Tanrı'nın çocukları, kimin İblis'in çocukları olduğu bununla belli
olur. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir.
11 Başlangıçtan beri işittiğiniz bildiri şudur: Birbirimizi sevelim.
12 Kötü olandan olup kardeşini öldüren Kain gibi olmayalım. Kardeşini
neden öldürdü? Çünkü kendi işleri kötü, kardeşininkilerse doğruydu.
13 Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşırmayın.
14 Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz.
Kardeşini sevmeyen, ölümde kalır.
15 Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin içinde sonsuz yaşam
bulunmadığını bilirsiniz.
16 Sevgiyi bununla biliyoruz, çünkü O bizim için hayatını verdi. Biz de
kardeşlerimiz için hayatımızı vermeliyiz.
17 Kim dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde
ona karşı merhametini kaparsa, onda nasıl Tanrı sevgisi kalır?
18 Yavrularım, yalnızca sözle ve dille değil, eylemle ve gerçekle sevelim.
19-20 Bununla gerçeğe ait olduğumuzu biliriz. Yüreğimiz bizi suçladığında,
Tanrı önünde yüreğimizi ikna edebiliriz. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha
büyüktür ve her şeyi bilir.
21 Ey sevgililer, eğer yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'ya karşı cesaretimiz
olur.
22 O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor,
O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz.
23 O'nun buyruğu Oğlu Yeşua Mesih'in adına iman etmemiz ve buyurduğu
gibi birbirimizi sevmemizdir.
24 O'nun buyruklarını tutan O'nda kalır, O da o kişide. O'nun bizde
kaldığını bize verdiği Ruh'tan biliriz.

4

1 Ey sevgililer, her ruha inanmayın. Tersine Tanrı'dan olup olmadıklarını
anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya
yayılmış durumda.
2 Şununla Tanrı'nın Ruhu'nu bileceksiniz: Yeşua Mesih'in beden alıp
geldiğini açıkça söyleyen her ruh Tanrı'dandır.
3 Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça kabul etmeyen her ruh
Tanrı'dan değildir. Bu ruh, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. Onun geleceğini
duydunuz. O zaten şimdiden dünyadadır.
4 Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve onları yendiniz. Çünkü sizde olan,
dünyada olandan daha büyüktür.
5 Onlar dünyadandır. Bu yüzden dünyadan söz ederler ve dünya onlara kulak
verir.

6 Biz Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan bizi dinler. Tanrı'dan olmayan bizi
dinlemez. Gerçeğin ruhunu ve sapkınlık ruhunu bununla biliriz.
7 Ey sevgililer, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven
herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı bilir.
8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı bilmez. Çünkü Tanrı sevgidir.
9 Tanrı'nın sevgisi şununla bize gösterildi: Tanrı biricik* Oğlu'nu, O'nun
aracılığıyla yaşayalım diye dünyaya gönderdi.
10 İşte sevgi budur. Biz Tanrı'yı sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve
Oğlu'nu kefaret kurbanı† olarak gönderdi.
11 Ey sevgililer, eğer Tanrı bizi böyle sevdiyse, biz de birbirimizi
sevmeliyiz.
12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmedi. Birbirimizi seversek, Tanrı
içimizde kalır ve O'nun sevgisi bizde tamamlanmış olur.
13 Bizim O'nda, O'nun bizde kaldığını şundan biliyoruz: Çünkü O bize
kendi Ruh'undan vermiştir.
14 Baba'nın Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük ve buna
tanıklık ediyoruz.
15 Kim Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça söylerse, Tanrı onda, o da
Tanrı'da kalır.
16 Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyoruz ve buna inandık. Tanrı sevgidir.
Sevgide kalan Tanrı'da kalır ve Tanrı da onda kalır.
17 Bunda, yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi aramızda tam kılındı.
Çünkü O nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.
18 Sevgide korku yoktur. Tersine tam sevgi korkuyu kovar. Çünkü
korkuda ceza vardır. Korkan kişi sevgide tam kılınmamıştır.
19 Bizse O'nu‡ seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.
20 Eğer biri, "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret ederse,
yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl
sevebilir?
21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen bu buyruğu O'ndan aldık.

5

1 Yeşua'nın Mesih olduğuna iman eden herkes, Tanrı'dan doğmuştur.
Baba'yı seven herkes O'ndan doğmuş olan çocuğunu da sever.
2 Tanrı'yı sevip O'nun buyruklarını tuttuğumuzda, Tanrı'nın çocuklarını
sevdiğimizi bununla anlarız.
3 Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını tutmak demektir. O'nun
buyrukları ağır değildir.
4 Çünkü Tanrı'dan doğan herkes dünyayı yener. Dünyaya karşı zafer
kazandıran imanınızdır.
5 Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen
kimdir?
6 Suyla ve kanla gelen Yeşua Mesih'tir. O yalnızca suyla değil, suyla ve
kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir.
7 Çünkü tanıklık eden üçtür.*

---

* **4:9** "Biricik" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "tek doğan" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir. † **4:10** "Kefaret kurbanı" ifadesi, yatıştırıcı, yatıştırma veya kefaret aracı anlamına gelen Grekçe "ιλασμος" kelimesinden gelir; günahlarımız yüzünden Tanrı'nın gazabını uzaklaştıran kurban. ‡ **4:19** NU "onu" atlar. * **5:7** Sadece birkaç yeni el yazması "gökte: Baba, Söz ve Kutsal Ruh; ve bu üçü birdir. Ve yeryüzünde tanıklık eden üçü vardır:" ifadesini ekler."

8 Ruh, su ve kan. Üçü de uyum içindedir.
9 İnsanların tanıklığını kabul ediyorsak, Tanrı'nın tanıklığı daha büyüktür.
Çünkü bu, Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık ettiği tanıklığıdır.
10 Tanrı'nın Oğlu'na iman edenin tanıklığı kendisindedir. Tanrı'ya
inanmayan, O'nu yalancı çıkarmış olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği
tanıklığa inanmamıştır.
11 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşamı verdi ve bu yaşam O'nun
Oğlu'ndadır.
12 Kendisinde Oğul bulunanın yaşamı vardır, kendisinde Tanrı Oğlu
bulunmayanın yaşamı yoktur.
13 Bunları, Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip
olduğunuzu bilesiniz ve Tanrı Oğlu'nun adına iman etmeye sürdüresiniz diye
yazdım.
14 O'nun önündeki cesaretimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi
dinler.
15 Ne dilersek bizi dinlediğini bildiğimizden, O'ndan istediğimiz
dileklerimizi aldığımızı da biliriz.
16 Kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini gören, dilekte bulunsun.
Tanrı ona yaşam verecektir. Bu, ölüme götürmeyen günah işleyenler içindir.
Ölüme götüren günah da vardır. Bunun için istekte bulunsun demiyorum.
17 Her kötülük günahtır, ama ölüme götürmeyen günah da vardır.
18 Biliyoruz ki, Tanrı'dan doğan günah işlemez. Tanrı'dan doğan kendini
tutar ve kötü olan ona dokunmaz.
19 Tanrı'dan olduğumuzu ve bütün dünyanın kötü olanın elinde olduğunu
biliyoruz.
20 Tanrı Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Olan'ı bilmemiz için bize anlayış
verdiğini biliyoruz. Bizler gerçek Olan'da, O'nun Oğlu Yeşua Mesih'teyiz.
Gerçek Tanrı ve sonsuz yaşam budur.
21 Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. YUHANNA

1 Bu ihtiyardan, gerçekten sevdiğim, seçilmiş hanımefendiye ve çocuklarına,
yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizi seviyor.
2 Çünkü gerçek uğruna içimizde duran sonsuza dek bizimle olacak.
3 Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu Efendi Yeşua Mesih'ten* gelen lütuf,
merhamet ve esenlik gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.
4 Senin çocuklarından bazılarının, Baba'nın bize buyurduğu gibi gerçekte
yürüdüğünü gördüğüm için çok sevindim.
5 Şimdi senden ricada bulunuyorum, sevgili hanımefendi, birbirimizi
sevelim. Size yeni bir buyruk yazmıyorum, başlangıçtan beri sahip
olduğumuz buyruktur bu.
6 Sevgi O'nun buyruklarına göre yürümektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz
gibi, onun içinde yürümelisiniz.
7 Çünkü Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı
dünyaya yayıldı. Aldatan ve Mesih Karşıtı olan budur.
8 Başardığımız şeyleri kaybetmemeye, ödülünüzü tam almaya dikkat edin.
9 Haddi aşan ve Mesih'in öğretisinde kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur.
Bu öğretide kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır.
10 Eğer biri size gelir de bu öğretiyi getirmezse, onu evinize almayın ve
kabul etmeyin.
11 Böyle birini kabul eden, onun kötü işlerine katılmış olur.
12 Size yazacak çok şeyim var, bunları kâğıt ve mürekkeple yazmak
istemiyorum. Sevincimiz tamamlansın diye yanınıza gelmeyi ve sizinle yüz
yüze konuşmayı umut ediyorum.
13 Seçilmiş kız kardeşinizin çocukları sana selam ederler. Amin.

* **1:3** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

3. YUHANNA

1 Bu ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a.
2 Sevgili kardeşim, canın bolluk içinde olduğu gibi, her şeyde bolluk içinde ve sağlıklı olman için dua ediyorum.
3 Kardeşler gelip senin gerçekte yürüdüğün gerçeğine tanıklık ettiklerinde çok sevindim.
4 Benim için, çocuklarımın gerçekte yürüdüğünü duymaktan daha büyük bir sevinç yoktur.
5 Sevgili kardeşim, kardeşler ve yabancılar için yaptığın her işi sadakatle yapıyorsun.
6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yolcu edersen iyi edersin.
7 Çünkü uluslardan hiçbir şey almadan, Ad uğruna yola çıktılar.
8 Bu nedenle, gerçeğin emektaşları olmak için böylelerini kabul etmeliyiz.
9 Kiliseye yazdım, ama aralarında birinci olma sevdasında olan Diotrefis söylediklerimizi kabul etmiyor.
10 Bu nedenle, eğer gelirsem, bize karşı kötü sözlerle haksızca suçlayarak yaptığı onun işlerini hatırlatacağım. Bununla da yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor. Kabul etmek isteyenlere engel olup onları kilise dışarı ediyor.
11 Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan Tanrı'dandır. Kötülük yapan, Tanrı'yı görmemiştir.
12 Dimitrios hakkında herkes iyi tanıklık ediyor, gerçeğin kendisi de buna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz ve tanıklığımızın doğru olduğunu bilirsin.
13 Sana yazacak çok şeyim vardı, ama mürekkep ve kalemle yazmak istemiyorum;
14 yakında seni görmeyi umuyorum. O zaman yüz yüze konuşuruz.
Sana esenlik olsun! Dostlar sana selam ediyorlar. Sen de arkadaşları adlarıyla selamla.

YAHUDA

1 Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve Yakov'un kardeşi Yahuda, Baba Tanrı
tarafından kutsal kılınıp Yeşua Mesih* için korunmuş olan çağrılmışlara:
2 Merhamet, esenlik ve sevgi size çoğaltılsın.
3 Ey sevgililer, ortak kurtuluşumuz hakkında size yazmayı çok gayret
ederken, kutsallara ilk ve son kez teslim edilen iman uğrunda gayretle
mücadele etmenizi teşvik etmek için sizlere yazmak zorundaydım.
4 Çünkü Tanrımız'ın lütfunu ahlaksızlığa çeviren, tek Baş ve Efendimiz Yeşua
Mesih'i inkâr eden bazı tanrısızlar gizlice aranıza sızdılar. Bunların
yargılanacağı uzun zaman önce yazılmıştır.
5 Şimdi, bunları bildiğiniz halde, size hatırlatmak isterim ki, Efendi halkı
Mısır diyarından kurtardıktan sonra iman etmeyenleri yok etti.
6 İlk yetki alanlarında kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk eden
melekleri, büyük yargı günü için sonsuz bağlarla karanlığa kapattı.
7 Sodom, Gomora ve çevresindeki kentler aynı şekilde kendilerini fuhşa
kaptırıp garip bedenlerin peşine düştüler. Sonsuza dek ateşte yanma cezası
çeken bu kentler örnek olarak gösterilmiştir.
8 Yine bunlar da aynı şekilde hayalleriyle bedeni kirletiyor, yetkiyi hor
görüyor ve göksel varlıklara sövüyorlar.
9 Oysa Başmelek Mikael, Moşe'nin cesedi hakkında İblis'le çekişip tartışırken,
söverek onu yargılamaya cüret etmedi. Ancak, "Efendi seni azarlasın" dedi.
10 Ama bunlar bilmedikleri her şeye sövüyorlar. Akıldan yoksun yaratıklar
gibi doğal olarak anladıkları bu şeylerle yıkıma uğruyorlar.
11 Vay başlarına onların! Çünkü Kain'in yoluna gittiler. Kazanç için
Balam'ın sapıklığına koştular. Korah'ın isyanında mahvoldular.
12 Bunlar sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte yiyip içen birer lekedir.
Yalnızca kendini besleyen çobanlardır. Rüzgârlarla sürüklenen yağmursuz
bulutlara, iki kez kökünden sökülmüş, meyvesiz sonbahar ağaçlarına
benzerler.
13 Kendi ayıbını köpürten azgın deniz dalgaları, serseri yıldızlar gibidirler.
Onlara sonsuz koyu karanlık ayrılmıştır.
14 Adem'den yedinci olan Hanok, bunlar hakkında şöyle peygamberlik
etmiştir: "İşte,† Efendi, kutsallarından on binlerce kişiyle birlikte geldi.
15 Tanrısızların, tanrısızca yaptıkları bütün işlerden ve tanrısız günahkârların
kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü hepsine günahlarını
gösterip yargılayacak."
16 Bunlar yakınıp şikayet edip duran, kendi tutkularının peşinden giden,
ağızları gururlu şeyler söyleyen, kendi çıkarları için insanlara saygı gösteren
kişilerdir.
17 Ama siz, ey sevgililer, daha önce Efendimiz Yeşua Mesih'in elçileri
tarafından söylenmiş olan sözleri hatırlayın.
18 Size, "Son zamanlarda kendi tanrısız tutkularının peşinden yürüyen
alaycılar olacak" demişlerdi.
19 Bunlar bölücü, zevk düşkünü, Ruh'tan yoksun kişilerdir.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:14** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

20 Ama siz ey sevgililer, kendinizi en kutsal olan imanınız üzerinde
geliştirmeyi sürdürün, Kutsal Ruh'ta dua edin.
21 Sonsuz yaşam için Efendimiz Yeşua Mesih'in merhametini beklerken
kendinizi Tanrı'nın sevgisinde tutun.
22 Bazı kararsızlara merhamet edin.
23 Bazılarını da korkuyla ateşten çekip kurtarın. Bedenin lekelediği
giysiden bile tiksinin.
24 Kurtarıcımız bilge olan tek Tanrı, onları‡ düşmekten alıkoyacak, büyük
sevinç içinde lekesiz olarak kendi yüce huzuruna çıkaracak güçtedir.
25 Yücelik, görkem, güç ve hâkimiyet şimdi ve sonsuzluklar boyunca
Tanrı'nın olsun! Amin.

‡ **1:24** TR ve NU "siz"i der

VAHİY

1 Yeşua Mesih'in* vahyidir. Tanrı yakında olması gereken şeyleri
hizmetkârlarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği†
aracılığıyla bunu hizmetkârı Yuhanna'ya bildirdi.
2 Yuhanna gördüklerinin tümüne, Tanrı sözüne ve Yeşua Mesih'in tanıklığına
tanıklık etti.
3 Ne mutlu bu peygamberlik sözlerini okuyana, işitene ve onda yazılanları
tutana! Çünkü zamanı yakındır.
4-6 Yuhanna, Asya İli'ndeki yedi kiliseye: Var olan, var olmuş ve gelecek
olan Tanrı'dan, tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölüler arasında ilk
doğan, dünya krallarının hükümdarı sadık tanık Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf
ve esenlik olsun. Yücelik ve hakimiyet sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla
bizi günahlarımızdan arındıran ve bizi krallık haline getirip Babası Tanrı için
kâhinler✡ yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.
7 İşte,‡ bulutlarla geliyor! O'nun bedenini deşmiş olanlar da dahil, her göz
O'nu görecek. Yeryüzünün bütün kabileleri, O'nun için yas tutacak. Böyle
olacak! Amin.
8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı,
"Alfa ve Omega Ben'im" diyor.
9 Mesih Yeşua'da baskıda, Krallık'da ve sabırda ortağınız olan ben Yuhanna
Tanrı'nın sözü ve Yeşua Mesih'in tanıklığı nedeniyle Patmos denilen
adadaydım.
10 Efendi'nin gününde Ruh'taydım. Arkamda boru sesine benzer yüksek
bir ses işittim.
11 Ses, "Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, Simirna,
Bergama, Tiyatira, Sardes, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder" dedi.
12 Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın
kandillik gördüm.
13 Kandilliklerin arasında İnsanoğlu'na✡ benzeyen biri vardı. Giysileri
ayağına kadar uzanmış, göğsüne altın bir kuşak sarınmıştı.
14 Başı ve saçları yün gibi ak, kar gibi beyazdı. Gözleri ateş alevine
benziyordu.
15 Ayakları, ocakta ateşle arıtılmış parlak tunç gibiydi. Sesi, çok suların
sesine benziyordu.
16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ucu keskin bir kılıç çıktı. Yüzü
bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.
17 O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım.
Sağ elini üzerime koyup, "Korkma! İlk ve son Ben'im" dedi.
18 "Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm ve işte, sonsuzluklar boyunca diriyim.
Amin. Ölümün ve Hades'in § anahtarları bendedir.
19 Bu nedenle gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:1** veya haberci (burada ve melekten söz edildiği her yerde) ✡ **1:4-6** ÇIKIŞ 19:6; YEŞAYA 61:6 ‡ **1:7** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **1:13** DANİEL 7:13 § **1:18** veya Cehennem

20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrı şudur: Yedi
yıldız yedi kilisenin melekleridir.* Yedi kandillik ise yedi kilisedir.”

2

1 “Efes’teki kilisenin meleğine yaz:
“Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin arasında yürüyen şunları
söylüyor:
2 “Senin işlerini, emeğini, sabrını, kötü insanlara katlanamadığını
biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerine elçi diyenleri sınadın ve onları
yalancı buldun.
3 Sabırlısın, adım uğruna dayandın ve yorulmadın.
4 Ama sana karşı bir şeyim var: İlk sevgini terk ettin.
5 Onun için, nereden düştüğünü hatırla! Tövbe et ve ilk işlerini yap. Yoksa,
tövbe etmezsen, hızla sana geleceğim ve kandilini yerinden kaldıracağım.
6 Ama sende şu var, Nikolas yanlılarının işlerinden nefret ediyorsun, ben de
nefret ediyorum.
7 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, Tanrım’ın
cennetindeki yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.”
8 “Simirna’daki kilisenin meleğine yaz:
“Ölmüş ve dirilmiş, İlk ve Son Olan şunları söylüyor:
9 “Senin işlerini, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum. Yine de zenginsin!
Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan’ın havrası olanların
sövgülerini biliyorum.
10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, sınanmak için İblis
içinizden bazılarını zindana atmak üzere. On gün zulüm göreceksiniz. Ölüme
kadar sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim.
11 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci
ölümden zarar görmeyecek.”
12 “Bergama’daki kilisenin meleğine yaz:
“İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şunları söylüyor:
13 “Senin işlerini, nerede oturduğunu biliyorum; Şeytan’ın tahtı oradadır.
Adımı sımsıkı tutuyorsun. Şeytan’ın oturduğu yerde aranızda öldürülen sadık
tanığım Antipas’ın günlerinde bile bana olan imanını inkâr etmedin.
14 Ama sana karşı birkaç şeyim var: Çünkü orada Balam’ın öğretisini
tutanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemelerini, zina etmeleri
için İsrael'in çocuklarının önüne tökez atmayı Balak’a öğreten Balam’dı.
15 Sizde de aynı şekilde Nikolas yanlılarının öğretisini tutanlar var.
16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanınıza hızla gelir, ağzımdaki kılıçla onlara
karşı savaşırım.
17 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, saklı
mandan* vereceğim. Ona beyaz bir taş da vereceğim. Bu taşın üzerinde onu
alandan başka kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır.”
18 “Tiyatira’daki kilisenin meleğine yaz:
“Gözleri ateş alevine, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı’nın Oğlu
şunları söylüyor:

---

* **1:20** veya haberci (burada ve melekten söz edildiği her yerde)

* **2:17** Manna, İbranice'de “Bu nedir?” anlamına gelen doğaüstü bir yiyecektir. Bkz. Çıkış 11:7-9.

19 “Senin işlerini, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını ve son işlerinin
ilkinden çok olduğunu biliyorum.
20 Ama sana karşı bir şeyim var: Kendine peygamber diyen İzebel adındaki
kadını hoşgörüyorsun. Hizmetkârlarıma zina etmeyi ve putlara sunulan
kurbanları yemeyi öğreten ve saptıran odur.
21 Tövbe etmesi için ona zaman verdim, ama zina etmekten tövbe etmeyi
reddediyor.
22 Bak, onun işlerinden tövbe etmezlerse, onu ve onunla zina edenleri
büyük bir sıkıntı yatağına atacağım.
23 Onun çocuklarını Ölüm ile öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler bilecek
ki, akılları ve yürekleri araştıran benim. Her birinize işlerinize göre karşılık
vereceğim.
24 Ama size, yani Tiyatira’da bulunan diğerlerine, bu öğretiyi
benimsememiş, Şeytan’ın sözde derin sırlarını bilmeyenlere söylüyorum.
Üzerinize başka yük koymuyorum.
25 Bununla birlikte ben gelene dek sizde olana sıkıca tutunun.
26 Galip gelene ve işlerimi sonuna dek tutana uluslar üzerinde yetki
vereceğim.
27 Onları demir çomakla yönetecek, kil çömlekler gibi paramparça edecek. ✡
Benim de Babam’dan aldığım yetki gibi.
28 Ona sabah yıldızını da vereceğim.
29 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin.”

3

1 “Sardes’teki kilisenin meleğine yaz.
Tanrı’nın yedi Ruhu’na ve yedi yıldıza sahip olan şunları söylüyor:
‘Senin işlerini biliyorum. Yaşıyor olmakla ün salmışsın, ama ölüsün.
2 Uyan! Geriye kalan, atılmak üzere olan şeyleri güçlendir. Çünkü hiçbir
işinin Tanrım’ın önünde tamamlanmamış olduğunu buldum.
3 Bu nedenle nasıl aldığını ve nasıl işittiğini hatırla. Bunu tut ve tövbe et!
Eğer uyanık kalmazsan, hırsız gibi geleceğim ve hangi saatte üzerine
geleceğimi bilmeyeceksin.
4 Yine de Sardes’te giysilerini kirletmemiş birkaç isim var. Benimle
birlikte beyazlar içinde yürüyecekler, çünkü buna layıktırlar.
5 Galip gelen beyaz giysiler giyecek ve onun adını yaşam kitabından hiçbir
şekilde silmeyeceğim. Adını Babam’ın ve meleklerinin önünde açıkça dile
getireceğim.
6 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”
7 “Filadelfya’daki kilisenin meleğine yaz:
Kutsal ve gerçek olan, David’in anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin
kapatamadığı, kapattığını kimsenin açamadığı kişi şunları söylüyor:
8 ‘Senin işlerini biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir
kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözümü tuttun ve
adımı inkâr etmedin.
9 Bak, Şeytan’ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi
olduklarını söyleyen yalancıları ne yapacağımı gör! Onları önüne getirip
ayaklarına kapandıracağım ve seni sevdiğimi anlamalarını sağlayacağım.

✡ **2:27** MEZMURLAR 2:9

10 Sözümü tutarak dayandığın için, ben de seni yeryüzünde oturanları
sınamak için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden
esirgeyeceğim.
11 Tez geliyorum! Sahip olduğuna sıkı tutun ki, tacını kimse almasın.
12 Galip geleni, Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Oradan bir daha
çıkmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını ve Tanrım'ın kentinin adını,
Tanrım'ın yanından gökten inen yeni Yeruşalem'in adını ve kendi yeni adımı
yazacağım.
13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "
14 "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz.

Amin, Sadık ve Gerçek Tanık, Tanrı yaratılışının Başı * şunları söylüyor:
15 'Senin işlerini biliyorum, ne soğuk ne de sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak
olsaydın.
16 Madem ılıksın, ne sıcak ne de soğuk, seni ağzımdan kusacağım.
17 Çünkü, 'Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye ihtiyacım yok' diyorsun.
Oysa zavallı, sefil, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun.
18 Zengin olabilmen için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığını,
ayıbını örtmen için beyaz giysiler, görebilmen için gözlerine sürmek üzere
merhem satın almanı öğütlerim.
19 Ben sevdiklerimin hepsini azarlar, yola getiririm. Bu nedenle gayretli
ol ve tövbe et.
20 İşte, kapıda duruyor ve çalıyorum. Eğer biri sesimi duyup kapıyı açarsa, o
zaman ben onun yanına gireceğim ve onunla, o da benimle birlikte yemek
yiyeceğiz.
21 Ben nasıl galip gelip Babam'la birlikte O'nun tahtına oturduysam, galip
gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkı vereceğim.
22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

4

1 Bundan sonra baktım ve gökte bir kapının açıldığını gördüm. Benimle
konuşan, boruya benzeyen ilk ses, "Buraya çık, bundan sonra olması
gerekenleri sana göstereceğim" dedi.
2 Birdenbire Ruh'taydım. İşte, gökte bir taht konulmuş ve taht üzerinde
oturan biri vardı.
3 Tahtta oturan yeşime, kırmızı akik taşına benziyordu. Tahtın etrafında
görünüşü zümrüdü andıran bir gökkuşağı vardı.
4 Tahtın çevresinde yirmi dört taht vardı. Bu tahtlarda başlarında altın taçlar
bulunan, beyaz giysiler içinde yirmi dört ihtiyar oturuyordu.
5 Tahttan şimşekler çakıyor, sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Tahtının
önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi Ruhu'dur.
6 Tahtın önünde kristale benzer, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın
ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört yaratık duruyordu.
7 Birinci yaratık aslana, ikinci yaratık danaya, üçüncü yaratığın yüzü
insana, dördüncü yaratık da uçan kartala benziyordu.
8 Her birinin altışar kanadı vardı. İçleri ve dışları gözlerle doluydu. Gece
gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır*
Efendi Tanrı, Her Şeye Gücü Yeten, var olmuş, var olan ve gelecek olan!"

* **3:14** Kaynak veya Baş * **4:8** Hodges/Farstad MT "kutsal" kelimesini 3 yerine 9 kez kullanır.

9 Canlı yaratıklar tahtta oturana, sonsuza dek yaşayana yücelik, saygı ve
şükran sununca,
10 yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanıp sonsuza dek diri
Olan'a tapınıyorlar ve taçlarını tahtın önüne atarak şöyle diyorlardı:
11 "Ey Efendimiz ve Tanrımız, Kutsal Olan, Sen yüceliği, saygıyı ve gücü
almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın, hepsi senin arzunla yaratılıp
var oldular!"

5

1 Tahtta oturanın sağ elinde içi dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir
kitap gördüm.
2 Güçlü bir melek gördüm, yüksek sesle, "Kitabı açmaya ve mühürlerini
kırmaya kim layıktır?" dedi.
3 Ne yukarıda gökte, ne yerde, ne de yer altında hiç kimse kitabı açıp içine
bakamadı.
4 O zaman çok ağladım, çünkü kitabı açmaya, içine bakmaya layık kimse
bulunmadı.
5 İhtiyarlardan biri bana, "Ağlama" dedi. "İşte, Yahuda oymağından, David'in
Kökü olan Aslan galip geldi. Kitabı ve onun yedi mührünü açacak olan
O'dur."
6 Tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi
duran, bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın
bütün yeryüzüne gönderilen yedi Ruhu'dur.
7 Sonra Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı.
8 Kitabı alınca, dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar, Kuzu'nun önünde
yere kapandılar. Her birinin elinde birer arp kutsalların duaları olan buhur
dolu altın taslar vardı.
9 Yeni bir ezgi söyleyerek şöyle dediler:
"Kitabı almaya,
mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü öldürüldün,
ve kanınla her oymaktan, her dilden,
her halktan, her ulustan insanları Tanrı için satın aldın.
10 Bizleri Tanrımız'a krallar ve kâhinleri yaptın;
ve yeryüzünde hüküm süreceğiz."
11 Tahtın, canlı yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek
gördüm, seslerini duydum. Bunların sayısı binlerce binler, on binlerce on
binlerdi.
12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Öldürülmüş Kuzu, gücü, zenginliği,
bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır."
13 Gökteki, yerdeki, yer altındaki, denizdeki bütün yaratıkların ve onlarda
bulunan her şeyin şöyle dediğini duydum: "Övgü, saygı, yücelik ve hâkimiyet
sonsuzlara dek taht üzerinde oturanın ve Kuzu'nun olsun! Amin!"*
14 Dört yaratık, "Amin!" dediler. Sonra ihtiyarlar yere kapanıp tapındılar.

6

1 Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. Dört canlı yaratıktan
birinin, gök gürültüsünü andıran bir sesle, "Gel de gör!" dediğini duydum.
2 Sonra beyaz bir at göründü. Binicisinin yayı vardı. Ona bir taç verildi ve
galip gelsin diye galip gelerek çıktı.

* **5:13** TR "Amin!"i atlar

3 İkinci mührü açtığında, ikinci canlı yaratığın, "Gel!" dediğini duydum.
4 Kızıl renkli başka bir at çıktı. Binicisine insanlar birbirini öldürsünler
diye dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Ona büyük bir kılıç verildi.
5 Üçüncü mührü açtığında, üçüncü canlı yaratığın, "Gel de gör!" dediğini
duydum. İşte, siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı.
6 Dört canlı yaratığın ortasında bir sesin şöyle dediğini duydum: "Bir ölçek*
buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara! Yağa ve şaraba zarar verme!"
7 Dördüncü mührü açtığında, dördüncü canlı yaratığın, "Gel de gör!"
dediğini duydum.
8 İşte, soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Hades† onu
takip ediyordu. Ona kılıçla, kıtlıkla, ölümle ve yeryüzünün vahşi
hayvanlarıyla öldürmek üzere yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.
9 Beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı'nın Sözü ve Kuzu'ya
ettikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin canlarını gördüm.
10 Yüksek sesle, "Kutsal ve gerçek olan ey Efendimiz! Yeryüzünde
oturanları ne zaman yargılayacak, onlardan kanımızın öcünü ne zaman
alacaksın?" dediler.
11 Onların her birine uzun beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi
öldürülecek olan hizmet arkadaşlarının ve kardeşlerinin‡ devirlerini
tamamlayana dek bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi.
12 Altıncı mührü açtığında, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi
kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay tümüyle kan gibi oldu.
13 Gökyüzünün yıldızları, büyük bir rüzgârla sarsılan incir ağacının ham
incirlerini dökmesi gibi, yeryüzüne düştü.
14 Gökyüzü dürülen bir tomar gibi yerinden söküldü. Her dağ ve ada
yerinden kaldırıldı.
15 Dünyanın kralları, ileri gelenleri, komutanları, zengini, güçlüsü, kölesi
ve özgürü mağaralara, dağların kovuklarına gizlendiler.
16 Dağlara ve kayalara, "Üzerimize yıkılın" dediler, "Tahtta oturanın
yüzünden ve Kuzu'nun gazabından bizi saklayın.
17 Çünkü O'nun gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?"

7

1 Bundan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm.
Bunlar karaya, denize, herhangi bir ağaca esmesin diye, yeryüzünün dört
rüzgârını tutuyorlardı.
2 Diri Tanrı'nın mührüne sahip olan başka bir meleğin gün doğusundan
yükseldiğini gördüm. Karaya ve denize zarar vermekle görevlendirilen dört
meleğe yüksek sesle bağırıp dedi:
3 "Biz Tanrımız'ın hizmetkârlarını alınlarından mühürleyinceye dek karaya,
denize, ağaçlara zarar vermeyin!"
4 İsrael'in çocuklarının her oymağından mühürlenenlerin sayısını yüz kırk dört
bin olarak duydum.
5 Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlendi.
Ruven oymağından on iki bin,
Gad oymağından on iki bin,

---

* **6:6** Buradaki ölçü, bir litreden (bir quart'tan) biraz daha fazla olan bir kuru hacim ölçüsüdür.
† **6:8** veya Cehennem ‡ **6:11** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

6 Aşer oymağından on iki bin,
Naftali oymağından on iki bin,
Manaşşe oymağından on iki bin,
7 Şimon oymağından on iki bin,
Levi oymağından on iki bin,
İssakar oymağından on iki bin,
8 Zevulun oymağından on iki bin,
Yosef oymağından on iki bin,
Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlendi.

9 Bundan sonra baktım ve işte, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Ellerinde palmiye dallarıyla beyaz kaftanlar giyinmişlerdi.

10 Yüksek sesle, "Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a ve Kuzu'ya özgüdür!" dediler.

11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı yaratığın çevresinde duruyorlardı. Tahtın önünde yüzüstü yere kapandılar ve Tanrı'ya tapındılar.

12 Şöyle diyorlardı: "Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, saygı, güç ve kudret sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun! Amin."

13 İhtiyarlardan biri bana karşılık verip, "Beyaz kaftanlar kuşanmış olan bu kişiler kim, nereden geldiler?" dedi.

14 Ona, "Efendim, sen bunu biliyorsun" dedim.

Bana şöyle dedi: "Bunlar büyük sıkıntıdan* çıkanlardır. Kaftanlarını yıkadılar ve Kuzu'nun kanında beyaz ettiler.

15 Bu nedenle, Tanrı'nın tahtı önündedirler ve tapınağında gece gündüz O'na hizmet ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine kuracak.

16 Artık acıkmayacaklar, susamayacaklar. Ne güneş ne de kavurucu sıcak çarpacak onları.

17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve yaşam veren suların pınarlarına götürecek. Tanrı onların gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek."

8

1 Yedinci mührü açtığında, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.

2 Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm ve onlara yedi boru verildi.

3 Başka bir melek geldi, elinde altın bir buhurdanla sunağın başında durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarına katsın diye ona bol buhur verildi.

4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı meleğin elinden Tanrı'nın önünde yükseldi.

5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Bunu gök gürlemeleri, sesler, şimşekler ve bir deprem izledi.

6 Ellerinde yedi boru olan yedi melek borularını çalmaya hazırlandı.

7 Birincisi boru çaldı. Ardından kanla karışık dolu ve ateş yeryüzüne atıldı. Yeryüzünün üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

8 İkinci melek boru çaldı. Alev alev yanan, büyük bir dağa benzer bir şey denize atıldı. Denizin üçte biri kan oldu.

9 Denizdeki canlıların üçte biri öldü. Gemilerin üçte biri yok oldu.

* **7:14** veya baskıdan

10 Üçüncü melek boru çaldı. Meşale gibi yanan büyük bir yıldız
gökyüzünden ırmakların üçte birinin üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.
11 Bu yıldızın adı "Pelin" diye bilinir. Suların üçte biri peline dönüştü. Pek
çok insan acılaşan sulardan öldü.
12 Dördüncü melek boru çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların
üçte biri vuruldu. Böylece ışıkların üçte biri karardı; gündüz ve gecenin üçte
biri aynı biçimde karardı.
13 Baktım, göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle, "Vay! Vay! Henüz
borularını çalmamış olan öteki üç meleğin boru sesleri yüzünden yeryüzünde
yaşayanların vay haline!" dediğini duydum.

9

1 Beşinci melek boru çaldı. Gökten yeryüzüne düşmüş bir yıldız gördüm.
Abis çukurunun anahtarı ona verildi.
2 Abis çukurunu açtı. Çukurdan ocaktan çıkarcasına duman yükseldi. Çukurun
dumanından güneş ve hava karardı.
3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler geldi. Onlara yeryüzündeki
akreplerin gücüne benzer bir güç verildi.
4 Çekirgelere yeryüzündeki otlara, hiçbir yeşile, hiçbir ağaca zarar
vermemeleri, yalnızca alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar
vermeleri söylendi.
5 Onlara insanları öldürmeleri için değil, beş ay süreyle işkence etmeleri için
yetki verildi. İşkenceleri akrebin insanı soktuğu zamanki acıya benziyordu.
6 O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama hiçbir şekilde
bulamayacaklar. Ölmeyi arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak.
7 Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında
altın taçlara benzer bir şey vardı ve yüzleri insan yüzlerine benziyordu.
8 Saçları kadın saçı gibi, dişleri aslan dişleri gibiydi.
9 Demirden yapılmış zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi
savaş arabalarının, savaşa koşan birçok atın sesine benziyordu.
10 Akrep gibi kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, beş ay boyunca
insanlara zarar verme güçleri vardı.
11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. İbranicedeki adı
"Avaddon",* Grekçe adıysa "Apolyon"† dur.
12 İlk "vay" geçti. Bakın, bundan sonra iki "vay" daha geliyor.
13 Altıncı melek boru çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın
boynuzlarından bir ses duydum.
14 Ses, elinde boru olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında
bağlı olan dört meleği çöz!" dedi.
15 İnsanların üçte birini öldürmek üzere o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazır
tutulan dört melek serbest bırakıldı.
16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu.‡ Sayılarını duydum.
17 Görümde atları ve binicilerini böyle gördüm. Göğüs zırhlarının ateş
kırmızısı, gökyakut ve kükürt sarısı olduğunu gördüm. Atların başları aslan
başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu.
18 İnsanların üçte biri şu üç beladan öldü: Ağızlarından fışkıran ateş, duman
ve kükürt.

* **9:11** "Avaddon", "yıkım", veya "yıkım diyarı" anlamına gelen İbranice bir kelimedir" † **9:11** "Apolyon" "Yıkıcı" anlamına gelir. ‡ **9:16** tam anlamıyla, "on binlerce on bin"

19 Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Kuyrukları yılana
benzer, başları vardır ve bunlarla zarar verirler.
20 Bu belalarla ölmeyen insanların geri kalanı, kendi ellerinin işlerinden
dönüp tövbe etmediler. İblislere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın,
tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler.
21 Öldürmekten, büyücülükten,§ fuhuştan, hırsızlık yapmaktan tövbe
etmediler.

10

1 Gökyüzünden inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı,
başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe benziyordu, ayakları ateşten
sütunlar gibiydi.
2 Elinde küçük, açık bir kitap vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya
koydu.
3 Aslan kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök
gürlemesi seslerini çıkardı.
4 Yedi gök gürültüsü duyulunca yazmak üzereydim ki, gökten bir ses işittim:
"Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle ve onları yazma" dedi.
5 Denizde ve karada durduğunu gördüğüm melek sağ elini gökyüzüne
kaldırdı.
6 Göğü ve onda olanları, yeri ve onda olanları, denizi ve onda olanları
yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi, "Artık
gecikme olmayacak.
7 Yedinci meleğin sesinin günlerinde, boru çalmak üzereyken, o zaman
Tanrı'nın sırrı da tamamlanacak. Tanrı bunu hizmetkârı olan
peygamberlere bildirmişti."
8 Gökten işittiğim ses yine benimle konuştu: "Git, denizde ve karada duran
meleğin elindeki açık kitabı al" dedi.
9 Bunun üzerine meleğe gittim, kitabı bana vermesini istedim.
Bana, "Al ve ye" dedi. "Midende acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı
olacak."
10 Küçük kitabı meleğin elinden alıp yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama
onu yiyince midem apacı oldu.
11 Bana, "Birçok halk, ulus, dil ve kral hakkında yine peygamberlik
etmelisin" dediler.

11

1 Bana değneğe benzer bir kamış verildi. Birisi, "Kalk ve Tanrı'nın
tapınağını, sunağı ölç ve orada tapınanları say" dedi.
2 "Tapınağın dışındaki avluyu ölçme, onu ayrı bırak. Çünkü orası uluslara
verilmiştir. Uluslar kırk iki ay kutsal kenti ayaklar altında çiğneyecekler.
3 İki tanığıma güç vereceğim ve çula sarınmış olarak bin iki yüz altmış gün
peygamberlik edecekler."
4 Bunlar, yeryüzünün Efendisi'nin önünde duran iki zeytin ağacıyla iki
kandildir.
5 Eğer kim onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş fışkıracak ve
düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin bu
şekilde öldürülmesi gerekir.

---

§ **9:21** "Büyü" (farmakeia) kelimesi aynı zamanda iksirlerin, zehirlerin ve ilaçların kullanımını da ima eder

6 Onlar gökyüzünü kapatma yetkisine sahiptir. Öyle ki, peygamberlik
ettikleri günler boyunca yağmur yağmasın. Suları kana dönüştürme,
yeryüzünü kaç kez isterlerse her türlü bela ile vurma yetkisine sahiptirler.
7 Tanıklıklarını bitirdiklerinde, Abis'ten çıkan canavar onlarla savaşacak,
onları yenip öldürecek.
8 Cesetleri, ruhsal olarak Sodom ve Mısır olarak adlandırılan ve
Efendileri'nin de çarmıha gerildiği büyük kentin caddesinde olacak.
9 Her halktan, oymaktan, dilden ve ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini
seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.
10 Yeryüzünde oturanlar onların bu durumuna sevinip memnun
olacaklar. Birbirlerine hediyeler verecekler. Çünkü bu iki peygamber
yeryüzünde oturanlara eziyet etti.
11 Üç buçuk gün sonra onların içine Tanrı'dan yaşam soluğu girdi ve
ayakları üzerine dikildiler. Onları görenlerin üzerine büyük bir korku düştü.
12 Gökten onlara, "Buraya çıkın!" diyen yüksek bir ses duydum. Düşmanları
bakarken onlar bulutun içinde göğe yükseldiler.
13 O gün büyük bir deprem oldu ve kentin onda biri yıkıldı. Depremde
yedi bin kişi öldü. Geri kalanlar dehşete kapılıp göğün Tanrısı'nı yücelttiler.
14 İkinci "vay" geçti. Bakın, üçüncü "vay" tez geliyor.
15 Yedinci melek boru çaldı. Gökteki yüksek sesler bunun ardından şöyle
dediler: "Dünyanın krallığı Efendimiz'in ve O'nun Mesihi'nin oldu. O
sonsuzlara dek hüküm sürecek!"
16 Tanrı'nın tahtı önünde tahtlarda oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere
kapanarak Tanrı'ya tapındılar.
17 Şöyle diyorlardı: "Sana şükrederiz. Her Şeye Gücü Yeten, var olan, var
olmuş olan Efendi Tanrı! Çünkü büyük gücünü eline alıp hüküm sürmeye
başladın.
18 Uluslar öfkelenmişti, gazabın geldi. Ölülerin yargılanma, sana bağlı
hizmetkârların olan peygamberlerin, kutsalların, küçüğünden büyüğüne
adından korkanların ödüllendirilme ve yeryüzünü mahvedenlerin mahvolma
zamanı geldi."
19 Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı ve tapınağında Efendi'nin Antlaşma
Sandığı göründü. Bunu şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, yer sarsıntısı ve
şiddetli bir dolu izledi.

12

1 Gökte büyük bir belirti görüldü: Güneşe sarınmış bir kadın, ayaklarının
altında ay ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.
2 Karnında çocuk taşıyor, doğum sancısıyla kıvranarak haykırıyordu.
3 Gökte başka bir belirti görüldü. İşte, yedi başı, on boynuzu ve başında
yedi tacı olan büyük bir kızıl ejderha vardı.
4 Kuyruğu gökyüzündeki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı.
Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu. Böylece kadın
doğum yapınca çocuğunu yutabilecekti.
5 Kadın bütün ulusları demir asayla yönetecek bir erkek çocuk doğurdu.
Çocuğu hemen alınıp Tanrı'ya, O'nun tahtına götürüldü.
6 Kadın çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün onu beslemeleri için Tanrı
tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.
7 Gökyüzünde savaş oldu. Mikael ile melekleri ejderhaya karşı savaştılar.
Ejderha da melekleriyle birlikte savaştı.

8 Ama galip gelmediler. Gökte artık onlar için yer bulunmadı.
9 İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı saptıran büyük ejderha, eski yılan
aşağıya atıldı. Melekleri de onunla birlikte yeryüzüne atıldı.
10 Gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "Tanrımız'ın kurtarışı,
gücü, krallığı ve Mesihi'nin yetkisi şimdi yerine geldi. Çünkü kardeşlerimizin
suçlayıcısı, onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı.
11 Onlar Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri tanıklık sözüyle onu yendiler. Ölüme
kadar yaşamlarını sevmediler.
12 Bu nedenle, ey gökler ve onlarda oturanlar, sevinin! Yeryüzünün de,
denizin de vay başına! Çünkü İblis vaktinin az olduğunu bilerek büyük
gazapla üzerinize indi."
13 Ejderha kendisinin yere atıldığını görünce, erkek çocuk doğuran kadına
zulmetti.
14 Yılanın önünden çöle, bir vakit, vakitler ve yarım vakit besleneceği yere
uçsun diye kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi.
15 Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak
gibi su kustu.
16 Yeryüzü kadına yardım etti. Yer ağzını açıp ejderhanın ağzından kustuğu
ırmağı yuttu.
17 Ejderha kadına öfkelendi. Onun soyundan* kalanlarla, Tanrı'nın
buyruklarını tutup Yeşua'nın tanıklığını taşıyanlarla savaşmaya gitti.

13

1 Sonra denizin kumu üzerinde durdum.* On boynuzlu ve yedi başlı bir
canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarında on taç vardı, başlarında
küfürlü isimler yazılıydı.
2 Gördüğüm canavar leopara benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan
ağzı gibiydi. Ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetki verdi.
3 Canavarın başlarından biri ölümcül yara almış gibi görünüyordu. Ancak
ölümcül yarası iyileşti ve bütün dünya canavara şaştı.
4 İnsanlar yetkisini canavara verdiği için ejderhaya şu sözlerle tapındılar:
"Canavar gibisi var mı? Kimin gücü yeter onunla savaşmaya?"
5 Canavara büyük şeyler, küfürler söyleyen bir ağız verildi. Kendisine kırk
iki ay süreyle savaşma yetkisi de verildi.
6 Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına, konutuna, gökte oturanlara küfretmek
için ağzını açtı.
7 Kutsallarla savaşmak ve onları yenmek için yetki verildi. Her oymak, her
halk, her dil ve her ulus üzerinde de ona yetki verildi.
8 Yeryüzünde oturan ve dünya kurulduğundan beri öldürülmüş Kuzu'nun
yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapınacak.
9 Kulağı olan işitsin!
10 Tutsak düşecek olan, tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan öldürülecek.
Kutsalların sabrı ve imanı işte buradadır.
11 Yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm. Kuzu gibi iki boynuzu
vardı ve ejderha gibi konuşuyordu.
12 İlk canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanıyordu. Yeryüzünü ve
onda oturanları, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu.

* **12:17** veya tohum * **13:1** NU "o ayakta durdu" der

13 O, insanların gözleri önünde gökten yere ateş indirecek büyük mucizeler
gerçekleştiriyordu.
14 Canavarın önünde belirtiler yapmak için kendisine verilen yetki
yüzünden, yeryüzünde oturanları kandırıyordu. Yeryüzünde oturanlara
kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavara bir suret yapmalarını söyledi.
15 Canavarın suretine yaşam soluğu vermesi için kendisine yetki verildi.
Öyle ki, suret konuşsun ve canavarın suretine tapmayan herkesi öldürebilsin.
16 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle herkesin sağ eline ya da alnına
bir işaret koyduruyordu.
17 Öyle ki, canavarın adı ya da adının numarası olan o işarete sahip
olmayan hiç kimse ne bir şey alabilsin, ne de satabilsin.
18 İşte bilgelik buradadır. Anlayışa sahip olan, canavarın sayısını
hesaplasın. Çünkü bu bir insanın sayısıdır. Sayısı altı yüz altmış altıdır.

14

1 İşte, Kuzu'yu gördüm. Siyon Dağı üzerinde O'nunla birlikte yüz kırk dört
bin kişi duruyordu. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adı yazılıydı.
2 Gökten çok suların sesine, güçlü gök gürültüsüne benzeyen bir ses işittim.
Duyduğum ses arp çalan arpçıların sesine benziyordu.
3 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyorlardı.
Yeryüzünden kurtarılmış olan yüz kırk dört bin kişi dışında kimse o ezgiyi
öğrenemedi.
4 Bunlar, kendilerini kadınlarla lekelememiş, bakir olanlardır. Kuzu
nereye giderse, onlar da peşinden gidenlerdir. Yeşua tarafından insanlar
arasından kurtarılan bu kişiler Tanrı'ya ve Kuzu'ya sunulan ilk ürünlerdir.
5 Ağızlarında hiçbir yalan bulunmadı. Suçsuzdurlar.
6 Göğün ortasında uçan bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara, her
ulusa, her oymağa, her dile, her halka bildirmek üzere ebedi Müjde'yi
taşıyordu.
7 Yüksek sesle, "Efendi'den korkun ve O'nu yüceltin!" dedi. "Çünkü O'nun
yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve suların pınarlarını yaratana
tapının!"
8 Onun ardından gelen ikinci bir melek, "Düştü! Kendi cinsel
ahlaksızlığının gazabının şarabını bütün uluslara içiren koca Babil düştü!"
dedi.
9 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Eğer bir
kimse canavara ve onun suretine tapar ve alnında ya da elinde işaretini
koydurursa,
10 Tanrı gazabının kâsesinden katıksız olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin
şarabından içecektir. O, kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve
kükürtle işkence edilecektir.
11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuza dek tütecek. Canavara ve suretine
tapanlar ve onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü
görmeyecekler.
12 Tanrı'nın buyruklarını ve Yeşua'nın imanını tutan kutsalların sabrı işte
buradadır."
13 Gökten bir sesin, "Yaz, bundan böyle Efendi'de ölenlere ne mutlu"
dediğini duydum.

Ruh, "Evet" diyor, "İşlerinden dinlenecekler. Çünkü işleri onları izleyecek."

14 İşte, beyaz bir bulut ve bulutun üzerinde insanoğlu✡ gibi oturan, başında
altından bir taç, elinde keskin bir orak olan birini gördüm.
15 Tapınaktan başka bir melek çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek
sesle, "Orağını gönder ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ürünü
olgunlaştı" dedi.
16 Bulutun üzerinde oturan orağını yeryüzüne salladı ve yer biçildi.
17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.
18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek sunaktan çıktı ve keskin orağı
olana yüksek sesle şöyle seslendi: "Keskin orağını gönder ve yerin asmasının
salkımlarını topla. Çünkü yerin üzümleri tam olgunlaştı!"
19 Melek orağını yeryüzüne salladı, yerin ürününü topladı ve onu
Tanrı'nın gazabının büyük üzüm sıkma çukuruna attı.
20 Kentin dışında üzüm sıkma çukurunda çiğnendi. Üzüm sıkma çukurundan
bin altı yüz stadia* mesafede kan atların gemlerine kadar yükseldi.

15

1 Gökyüzünde büyük şaşkınlık verici başka bir belirti gördüm: Son yedi
belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın gazabı onlarla sona eriyordu.
2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavarı, onun suretini
ve adının sayısını yenenler cam denizin üzerinde ellerinde Tanrı'nın
arplarıyla durmuşlardı.
3 Tanrı'nın hizmetkârı Moşe'nin ezgisini ve Kuzu'nun ezgisini
söylüyorlardı:
"Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı,
senin işlerin büyük ve şaşılasıdır,
ey ulusların Kralı,
senin yolların doğru ve adildir.
4 Ey Efendimiz senden kim korkmaz,
adını kim yüceltmez?
Çünkü yalnız sen kutsalsın.
Bütün uluslar gelip önünde tapınacaklar.
Çünkü doğru işlerin ortaya çıktı."
5 Bunlardan sonra gökte tanıklık çadırı tapınağının açıldığını gördüm.
6 Yedi belayı taşıyan yedi melek, pak, parlak keten giysiler giymiş,
göğüslerine altın kuşaklar takmış olarak dışarı çıktılar.
7 Dört canlı yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan
Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın tas verdi.
8 Tapınak, Tanrı'nın görkeminden ve gücünden çıkan dumanla doldu. Yedi
meleğin yedi belası bitene dek kimse tapınağa giremedi.

16

1 Tapınaktan yedi meleğe, "Gidin, Tanrı'nın gazabının yedi tasını yeryüzüne
dökün!" diyen yüksek bir ses işittim.
2 Birincisi gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyan ve
onun suretine tapan insanların üzerinde acı veren, iğrenç yaralar oluştu.
3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına dönüştü. Denizdeki
her canlı öldü.
4 Üçüncüsü tasını ırmaklara ve su pınarlarına boşalttı. Bunlar da kan oldular.

✡ **14:14** DANİEL 7:13 * **14:20** 1600 stadia = 296 kilometre veya 184 mil

5 Suların meleğinin şöyle dediğini duydum: “Ey Kutsal Olan, var olan ve
var olmuş olan, bu yargılarında sen adilsin.
6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, sen de onlara
içmeleri için kan verdin. Bunu hak ettiler.”
7 Sunaktan gelen bir sesin, “Evet, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı,
yargıların doğru ve adildir” dediğini işittim.
8 Dördüncüsü tasını güneşe boşalttı. Ona insanları ateşle kavurmak için
yetki verildi.
9 İnsanlar şiddetli ısıyla kavruldular. Bu belalar üzerinde hâkimiyeti olan
Tanrı’nın adına küfrettiler. Tövbe edip O’nu yüceltmediler.
10 Beşincisi canavarın tahtına boşalttı. Canavarın krallığı karardı. İnsanlar
acıdan dillerini ısırdılar.
11 Acılarından ve yaralarından ötürü göğün Tanrısı’na küfrettiler. Kendi
işlerinden hâlâ tövbe etmediler.
12 Altıncısı tasını büyük Fırat Irmağı’na boşalttı. Gündoğusundan* gelen
krallara yol hazırlasın diye ırmağın suları kurudu.
13 Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin
ağzından kurbağaya benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm.
14 Bunlar belirtiler yapan iblislerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten
Tanrı’nın o büyük gününün savaşı için bütün yeryüzünün krallarını bir araya
toplamaya gidiyorlar.
15 “İşte hırsız gibi geliyorum. Çıplak dolaşmasın ve onun ayıbını görmesinler
diye, uyanık kalıp giysilerini üzerinde tutana ne mutlu!”
16 Onları İbranice’de “Armagedon” denilen yerde topladı.
17 Yedincisi tasını havaya boşalttı. Göğün tapınağından, taharttan,
“Tamamlandı!” diyen yüksek bir ses geldi.
18 Şimşekler çaktı, sesler ve gök gürlemeleri oldu. Öyle büyük bir deprem
oldu ki, yeryüzünde insan var olduğundan beri böylesine büyük bir deprem
olmamıştı.
19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yıkıldı. Gazabının şiddetli
şarabı ona verilsin diye Tanrı büyük Babil’i hatırladı.
20 Bütün adalar kaçtı, dağlar bulunmaz oldu.
21 Gökten insanların üzerine bir talant† ağırlığında iri dolu taneleri yağdı.
Dolu belası yüzünden insanlar Tanrı’ya küfrettiler. Çünkü bu bela aşırı
şiddetliydi.

17

1 Yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Buraya gel”
dedi. “Sana birçok suların üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını
göstereyim.
2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde oturanlar onun fuhuş
şarabıyla sarhoş oldular.”
3 Melek beni Ruh’ta çöle götürdü. Yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfürlü
adlarla dolu, kırmızı bir canavarın üzerinde oturmuş bir kadın gördüm.
4 Kadın mor ve kırmızı giysiler giymiş, altın, değerli taşlar, incilerle
süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle ve yeryüzünün fuhuş pisliklerıyle dolu
altın bir kâse vardı.

* **16:12** veya doğu † **16:21** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur.

5 Alnında şu ad yazılıydı: "GİZEMLİ, BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI."
6 Kadının kutsalların kanıyla ve Yeşua'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş
olduğunu gördüm. Onu gördüğümde büyük şaşkınlıkla şaştım.
7 Melek bana, "Neden şaştın?" diye sordu. "Sana kadının ve onu taşıyan
yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını anlatayım.
8 Gördüğün canavar eskiden vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra Abis'ten
çıkacak ve mahva gidecek. Yeryüzünde yaşayanlar ve dünyanın kuruluşundan
beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar, canavarın bir zamanlar var
olduğunu, şimdi olmadığını ve yine geleceğini görünce şaşacaklar.
9 İşte bilgeliği olan akıl bundadır. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi
dağdır.
10 Onlar yedi kraldır. Beşi düştü, biri duruyor, öteki henüz gelmedi.
Geldiğinde kısa bir süre kalması gerek.
11 Var olmuş ama şimdi olmayan canavarın kendisi de sekizincidir. O da
yedilerdendir ve mahva gitmektedir.
12 Gördüğün on boynuz henüz hüküm sürmemiş on kraldır; ancak
canavarla birlikte bir saatliğine hüküm sürmek için yetki alacaklar.
13 Bunlar aynı düşünceyle güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler.
14 Onlar Kuzu'ya karşı savaşacak ve Kuzu onları yenecek. Çünkü O,
efendilerin Efendisi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlara seçilmiş ve
sadık olanlar denir."
15 Melek bana, "Fahişenin oturduğu yerde gördüğün sular halklar,
toplumlar, uluslar ve dillerdir" dedi.
16 "Gördüğün on boynuz ve canavar, fahişeden nefret edecek, onu perişan
edip çırılçıplak bırakacak. Etini yiyip onu ateşle tümüyle yakacaklar.
17 Çünkü Tanrı, tasarladığı şeyi yapmayı onların yüreğine koydu. Ta ki,
Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara verme
konusunda aynı fikirde olsunlar.
18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde hüküm süren büyük kenttir."

18

1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökyüzünden
indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.
2 Yüksek sesle şöyle bağırdı: "Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! İblislerin barınağı,
her kirli ruhun, her murdar ve iğrenç kuşun zindanı oldu!
3 Çünkü bütün uluslar onun cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabından
içtiler. Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Dünyanın tüccarları onun
lüksünün bolluğuyla zengin oldular."
4 Gökten başka bir ses işittim: "Ey halkım! Oradan çıkın! Onun günahlarına
ortak olmayın, belalarından siz de pay almayın" dedi.
5 "Çünkü onun günahları gökyüzüne ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini
hatırladı.
6 İşlerine göre, karşılığını ona aynen verin, yaptığının iki katını ödeyin.
Hazırladığı kâseden ona iki kat hazırlayın.
7 Kendini yücelttiği, ahlaksızlığa verdiği ölçüde, eziyet ve ağlayış verin ona.
Çünkü yüreğinde şöyle diyor, 'Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim ben.
Hiç yas görmeyeceğim.'

8 Bu nedenle onun belaları bir gün içinde gelecek. Ölüm, yas ve kıtlık, ateş
de onu yakıp tüketecek çünkü onu yargılayan Efendi Tanrı güçlüdür.
9 Yeryüzünün fuhuş yapan ve onunla sefahat içinde yaşayan kralları, onun
yanan dumanını görünce onun için ağlayıp feryat edecekler.
10 Çektiği azabın neden olduğu korkuyla uzakta durup, 'Vay başına koca
kent, vay başına güçlü kent Babil! Çünkü yargın bir saatte geldi' diyecekler.
11 Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü artık mallarını
satın alacak kimse yok.
12 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı
kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her kabı, en değerli
ağaçlardan, bakırdan, demir ve mermerden yapılmış her çeşit kabı,
13 tarçını, baharatı, buhuru, güzel kokulu yağı, günnüğü, şarabı,
zeytinyağını, ince unu, buğdayı, koyunları, atları, savaş arabaları ve köleleri,
insanların canını satın alacak kimseler yok artık.
14 Canının çektiği meyveler senin için yok oldu. Zarif ve gösterişli olan her
şeyin gitti. Artık onları bir daha bulamayacaksın.
15 Bu mallar sayesinde zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği azaptan
korkacaklar. Uzakta durup göz yaşıyla yas tutacaklar.
16 "Vay, vay başına koca kent" diyecekler. "İnce keten, mor ve kırmızı
kumaş giyinmiş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiştin!
17 Böylesine büyük zenginlik bir saat içinde harap oldu. Gemi kaptanları,
yolculuğa çıkanlar, denizciler ve denizden geçimini sağlayan herkes uzakta
durdular.
18 Onu yakan ateşin dumanına bakarak, 'Koca kent gibisi var mı?' diye
feryat ettiler.
19 Başlarının üzerine toprak serptiler, yas tutup ağlayarak şöyle dediler: 'Vay
başına koca kent, vay! Denizde gemisi olanların hepsi, onun büyük
servetiyle zengin olmuşlardı! Kent bir saat içinde ıssız kaldı.'
20 Ey gök, kutsallar, elçiler ve peygamberler! Onun başına gelenlere
sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı."
21 Güçlü bir melek, değirmen taşına benzer büyük bir taşı alıp denize
atarak şöyle dedi: "Koca kent Babil, işte böyle şiddetle atılacak ve bir daha
bulunmayacak.
22 Artık sende arpçıların, ezgi söyleyenlerin, kaval ve boru çalanların sesi hiç
duyulmayacak. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak, artık
sende değirmen sesi duyulmayacak.
23 Artık sende kandil ışığı parlamayacak. Artık sende güvey ve gelin sesi
duyulmayacak. Tüccarların yeryüzünün ileri gelenleriydi. Çünkü
büyücülüğünle bütün ulusları aldattın.
24 Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı
onda bulundu."

19

1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın güçlü sesine benzer bir ses
duydum. Şöyle diyorlardı: "Haleluya! Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'ındır.
2 Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir. Çünkü yeryüzünü fuhuşla
yozlaştıran büyük fahişeyi yargıladı ve hizmetkârlarının kanının öcünü ondan
aldı."
3 İkinci kez, "Haleluya! Onun dumanı sonsuza dek tütecek" dediler.

4 Yirmi dört ihtiyarla dört canlı yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!”
diyerek tahtta oturan Tanrı’ya tapındılar.
5 Tahttan bir ses yükselip dedi: “Ey bütün O'nun hizmetkârları! Küçük
büyük O’ndan korkan herkes, Tanrımız’ı övün!”
6 Büyük bir kalabalığın, çok suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer
bir şeyin şöyle dediğini duydum: “Haleluya! Her Şeye Gücü Yeten Efendi
Tanrımız hüküm sürüyor.
7 Sevinelim, coşalım! O’nu yüceltelim! Çünkü Kuzu’nun düğün günü geldi,
O'nun eşi hazırlandı.
8 Giymesi için ona parlak, pak ve ince keten giysiler verildi. Çünkü ince
keten kutsalların doğru işleri demektir.”
9 Ve bana, “ ‘Kuzu’nun düğün ziyafetine davet edilenlere ne mutlu!’ yaz”
dedi. Bana, “Bunlar Tanrı’nın gerçek sözleridir.”
10 Ona tapınmak için ayaklarına kapandım. Bana “Sakın yapma! Ben de
seninle ve Yeşua’nın tanıklığını tutan kardeşlerinle birlikte ortak
hizmetkârım. Tanrı’ya tap! Yeşua’ya tanıklık Peygamberlik Ruhu'dur” dedi.
11 Göğün açıldığını gördüm. Baktım, beyaz bir at duruyordu. Binicisinin
adı Sadık ve Gerçek’tir. Doğrulukta yargılar ve savaşır.
12 Gözleri ateş alevi gibidir. Başında birçok taç vardır. Üzerinde kendisinden
başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır.
13 Kan serpilmiş bir giysi kuşanmıştı. Adı “Tanrı Sözü” olarak anılır.
14 Gökteki ordular beyaz atlar üstünde pak, ince beyaz ketenden giysiler
kuşanmış O’nu izliyordu.
15 Ağzından ulusları vurmak için keskin, iki yanı keskin bir kılıç çıkıyordu.
Onları demir asayla✡ yönetecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’nın gazabının
şiddetiyle üzüm sıkma çukurunda şaraplık üzümü çiğneyecek.
16 Giysisinde ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıdır: “KRALLARIN KRALI VE
EFENDİLERİN EFENDİSİ.”
17 Güneşte duran bir melek gördüm. Yüksek sesle gökte uçan bütün kuşlara
şöyle dedi: “Gelin! Tanrı’nın büyük ziyafeti için toplanın.
18 Kralların, komutanların, güçlü adamların, atların ve binicilerinin, özgür
köle, küçük büyük hepsinin etini yiyin.”
19 Canavarı, dünya krallarını ve ordularını ata binmiş Olan’la ve O’nun
ordusuyla savaşmak üzere toplanmış gördüm.
20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte
peygamber yakalanıp götürüldü. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp
suretine tapanları bu belirtilerle kandırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan
ateş gölüne diri diri atıldı.
21 Geriye kalanlar, ata binmiş Olan’ın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü.
Böylece bütün kuşlar onların etiyle doydular.

20

1 Gökten inen bir melek gördüm. Elinde Abis'in anahtarı ve büyük bir
zincir vardı.
2 Melek ejderhayı, yani İblis ya da Şeytan olarak bilinen şu eski yılanı
yakaladı. Yeryüzünde oturanların hepsini kandıran onu bin yıllığına bağladı.
3 Bin yıl doluncaya dek ulusları bir daha kandırmasın diye onu Abis'e attı.
Bulunduğu yere kapayıp girişi mühürledi. Bundan sonra kısa bir süre için
serbest bırakılması gerekiyor.

✡ **19:15** MEZMURLAR 2:9

4 Tahtlar gördüm, bu tahtlar üzerinde oturanlara yargılama yetkisi verildi.
Yeşua'nın tanıklığı ve Tanrı'nın sözü için başları kesilenlerin canlarını
gördüm. Onlar canavara ya da onun suretine tapmamış, alınlarına ve
ellerine onun işaretini koydurmamış olanlardı. Hepsi bin yıl boyunca
Mesih'le yaşadılar ve hüküm sürdüler.
5 Ölülerin geri kalanı bin yıl doluncaya dek yaşamadılar. Bu ilk diriliştir.
6 İlk dirilişte payı olan mutlu ve kutsaldır. Onların üzerinde ikinci ölümün
gücü yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak ve O'nunla birlikte
bin yıl hüküm sürecekler.
7 Bin yıldan sonra, Şeytan zindanından salıverilecek.
8 Yeryüzünün dört köşesindeki ulusları, Gog ve Magog'u kandırmak, savaş
için bir araya toplamaya gidecek. Toplananların sayısı deniz kumu kadar
çoktur.
9 Yeryüzünün genişliği üzerine çıktılar ve kutsalların ordugâhını ve sevilen
kenti kuşattılar. Gökten inen, Tanrı'dan gelen ateş onları yakıp yuttu.
10 Onları kandıran İblis, canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu
ateş ve kükürt gölüne atıldı. Sonsuza dek gece gündüz işkence çekecekler.
11 Büyük, beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm. Yer ve gök önünden
kaçıp gitti. Onlar için bir yer bulunmadı.
12 Tahtın önünde duran irili ufaklı ölüleri gördüm. Kitaplar açıldı. Yaşam
kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler yaptıkları işlere göre
kitaplarda yazılanlara göre yargılandı.
13 Deniz, içindeki ölüleri teslim etti. Ölüm ve Hades* de kendilerinde olan
ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptığı işe göre yargılandı.
14 Ölüm ve Hades† ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.
15 Adı yaşam kitabında yazılı olmayanların hepsi ateş gölüne atıldı.

21

1 Yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü ilk gökle ilk yeryüzü gelip
geçmişti. Artık deniz de yoktu.
2 Kutsal kentin, Yeni Yeruşalem'in gökten, güveyi için süslenmiş bir gelin gibi
hazırlanmış olarak Tanrı'nın yanından indiğini gördüm.
3 Gökten yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "İşte, Tanrı'nın konutu
insanlarla birlikte! Tanrı insanlarla birlikte yaşayacak. Onlar O'nun halkı
olacaklar, Tanrı'nın kendisi de Tanrıları olarak onlarla birlikte olacaktır.
4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne
yas, ne ağlayış, ne de acı olacak. Çünkü önceki şeyler gelip geçti."
5 Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeni yapıyorum" dedi. "Yaz, çünkü Tanrı'nın
bu sözleri sadık ve gerçektir."
6 Bana, "Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son Ben'im" dedi. "Susayana yaşam
suyunun pınarından karşılıksız olarak vereceğim.
7 Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana
oğul olacak.
8 Ama korkak, imansız, günahkâr, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan,
büyücü,* putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, ateş ve
kükürtle yanan göldür. Bu, ikinci ölümdür."

---

* **20:13** veya Cehennem † **20:14** veya Cehennem * **21:8** Burada "büyücü" kelimesi iksir ve uyuşturucu kullananları da kapsamaktadır.

9 Son yedi belayla dolu yedi kâseyi taşıyan yedi melekten biri geldi ve
benimle konuştu. “Buraya gel” dedi. “Sana Kuzu’ya eş olacak gelini
göstereyim.”
10 Beni Ruh’ta büyük ve yüksek bir dağa götürdü ve bana kutsal kenti,
Tanrı’nın yanından gökten inen Yeruşalem’i gösterdi.
11 Tanrı’nın yüceliği onun üzerindeydi. Kentin ışıltısı en değerli taşın, kristal
gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu.
12 Büyük ve yüksek surlara sahipti. On iki kapısı vardı. Kapılarda on iki
melek duruyordu. Kapıların üzerinde İsrael'in çocuklarının on iki oymağının
adları yazılıydı.
13 Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı.
14 Kentin surlarının on iki temeli vardı. Bunların üzerinde Kuzu’nun on iki
elçisinin on iki adı yazılıydı.
15 Benimle konuşanın elinde kenti, kapılarını ve surlarını ölçmek için altın
bir ölçü kamışı vardı.
16 Kent kare biçimindeydi, uzunluğu genişliğine eşittir. Melek kenti kamışla
ölçtü, on iki bin on iki stadiaydı.† Uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine
eşitti.
17 Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre yüz kırk dört
arşındı.‡
18 Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent, cam gibi saydam saf altındandı.
19 Kent surlarının temelleri her türden değerli taşlarla süslenmişti. İlk temel
yeşim, ikincisi safir,§ üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt,
20 beşincisi damarlı akik, altıncı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut,
sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarı zümrüt, on birincisi
gökyakut, on ikincisi ametistti.
21 On iki kapı on iki inciydi. Kapıların her biri birer inciden yapılmıştı.
Kentin ana yolu cam saydamlığında saf altındandı.
22 Onun içinde tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı
ve Kuzu onun tapınağıdır.
23 Kentin aydınlanması için güneşe ya da aya ihtiyacı yoktur. Çünkü kenti
Tanrı’nın yüceliği aydınlatıyor. Şamdanı da Kuzu’dur.
24 Uluslar onun ışığında yürüyecekler. Yeryüzü kralları, ulusların görkemini
ve saygınlığını onun içine getirecekler.
25 Kentin kapıları gündüz kapanmayacak, çünkü orada gece olmayacak.
26 Ulusların görkemini ve saygınlığını oraya getirecekler ki, içeri
girebilsinler.
27 Kente hiçbir şekilde kirli hiçbir şey, iğrenç ya da aldatıcı hiç kimse
girmeyecek; yalnızca Kuzu’nun yaşam kitabında yazılmış olanlar girecek.

22

1 Melek bana Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtından çıkan kristal gibi berrak
yaşam suyu ırmağını gösterdi.
2 Kentin ana yolunun ortasında, ırmağın iki yanında her ay meyve veren
yaşam ağacı vardı. Ağaç on iki çeşit meyve üretiyordu. Yaprakları ulusların
şifası içindi.

† **21:16** 12.012 stadia = 2.221 kilometre veya 1.380 mil. TR, 12.012 stadia yerine 12.000 stadia der.
‡ **21:17** 144 arşın yaklaşık 65,8 metre veya 216 fittir § **21:19** veya lapis lazuli

3 Artık bir daha lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı onun içinde
olacak ve hizmetkârları O'na hizmet edecek.
4 O'nun yüzünü görecekler, alınlarında O'nun adı olacak.
5 Gece olmayacak, kandil ışığına da güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak.
Çünkü Efendi Tanrı onları aydınlatacak. Sonsuza dek hüküm sürecekler.
6 Melek bana, "Bu sözler sadık ve gerçektir" dedi. "Peygamberlerin
ruhlarının Tanrısı Efendi, yakında olması gereken olayları hizmetkârına
göstermek için meleğini gönderdi."
7 "İşte, yakında geliyorum. Bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana ne
mutlu!"
8 Şimdi ben, Yuhanna, bu şeyleri işiten ve gören kişiyim. İşitip gördüğümde
bana bunları gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım.
9 Bana, "Sakın yapma!" dedi. "Ben seninle, peygamber kardeşlerinle ve bu
kitabın sözlerini tutanlarla ortak bir hizmetkârım. Tanrı'ya tap!"
10 Bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü zamanı
yakındır" dedi.
11 "Haksızlık eden, yine haksızlık etsin. Kirli olan, yine kirli kalsın. Doğru
olan, yine doğru olanı yapsın. Kutsal olan, yine kutsal olsun."
12 "İşte, yakında geliyorum! Herkese yaptığı işe göre karşılığını vermek için
ödülüm yanımdadır.
13 Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son Ben'im.
14 Ne mutlu O'nun buyruklarını yerine getirenlere,* böylece yaşam
ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere.
15 Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler,
yalanı sevip hilekâr olanların hepsi dışarıda kalacak.
16 Ben Yeşua, kiliseler için bu şeyleri tanıklık etmesi için meleğimi
gönderdim. David'in kökü ve soyu Ben'im, Parlak Sabah Yıldızı Ben'im."
17 Ruh ve Gelin, "Gel!" diyorlar. İşiten, "Gel!" desin. Susayan gelsin.
Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.
18 Bu kitabın peygamberlik sözlerini duyan herkese tanıklık ediyorum.
Eğer biri onlara bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılan belaları ona
katacaktır.
19 Kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu
kitapta yazılı olan yaşam ağacından ve kutsal kentten onun payını çıkaracaktır.
20 Bunlara tanıklık eden, "Evet, yakında geliyorum" diyor.
Amin! Evet, gel, Efendi Yeşua!
21 Efendi Yeşua Mesih'in lütfu bütün kutsallarla birlikte olsun. Amin.

* **22:14** 22:14 NU, "buyruklarını yerine getiren" yerine "esvablarını yıkayan" der